1931. No. 1.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 9 Januari 1931 No. 117, *houdende bekendmaking van de nederlegging door Siam en Luxemburg op het Secretariaat-Generaal van den Volkenbond van de ratificatie-oorkonde nopens het Protocol van Genève van 24 September 1923 betreffende arbitrage-clausules (Staatsblad No. 379 van 1925, Gouvernementsblad No. 83 van 1925).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Nader voorgenomen de missive van den Minister van Koloniën van 25 November 1930, 1e en 7e Afdeeling No. 15/693, houdende mededeeling, dat de ratificatie-oorkonde nopens het Protocol van Genève van 24 September 1923 betreffende arbitrage-clausules (Staatsblad No. 379 van 1925, Gouvernementsblad No. 83 van 1925) door *Siam* en *Luxemburg* onderscheidenlijk op 3 en 15 September 1930 op het Secretariaat-Generaal van den Volkenbond is nedergelegd ;

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.

2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 9den Januari 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven den 15den Januari 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris.

H. F. ESSER.

1931. No. 2.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 9 Januari 1931 No. 118, *houdende bekendmaking van de nederlegging door Luxemburg en Zuid-Slavië op het Secretariaat-Generaal van den Volkenbond van de ratificatie-oorkonde betreffende het op 20 April 1921 te Barcelona gesloten Verdrag met bijbehoorend Statuut nopens de vrijheid van den doorvoer (Staatsblad 1924 No. 241, Gouvernementsblad 1924 No. 58).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missives van den Minister van Koloniën van 20 Juni en 8 Juli 1930, 4de Afdeeling Nos. 11/349 en 21/380, houdende mededeeling, dat de ratificatie-oorkonde betreffende het op 20 April 1921 te *Barcelona* gesloten Verdrag met bijbehoorend Statuut nopens de vrijheid van den doorvoer (Staatsblad 1924 No. 241, Gouvernementsblad 1924 No. 58) door *Luxemburg* en *Zuid-Slavië* op onderscheidenlijk 19 Maart en 7 Mei 1930 op het Secretariaat-Generaal van den Volkenbond is nedergelegd ;

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.

2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 9den Januari 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven den 15den Januari 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

1931. No. 3.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 9 Januari 1931 No. 119, *houdende bekendmaking van de toetreding van de Fransche Koloniën, van de onder het Fransche Ministerie van Koloniën ressorteerende protectoraatslanden en van Zuid-Slavië tot de Herziene Berner Conventie over auteursrecht van 13 November 1908.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missives van den Minister van Koloniën van 11 en 23 Augustus 1930, 1e en 7de Afdeeling Nos. 13/445 en 9/485, houdende mededeeling, dat, blijkens bericht van den Zwitserschen Gezant, de Fransche Koloniën, de onder het Fransche Ministerie van Koloniën ressorteerende protectoraatslanden en Zuid-slavië zijn toegetreden tot de Herziene Berner Conventie over auteursrecht van 13 November 1908 ;

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.
2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 9den Januari 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven den 15^{den} Januari 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

1931. No. 4.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 9 Januari 1931 No. 120, *houdende bekendmaking van de toetreding van Frankrijk voor Syrië en den Libanon tot het Verdrag van 30 September 1921 nopens de bestrijding van den handel in vrouwen en kinderen (Staatsblad 1923 No. 526, Gouvernementsblad 1924 No. 4).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 11 Augustus 1930, 1e en 7de Afdeeling No. 12/444, houdende mededeeling, dat *Frankrijk* voor *Syrië* en den *Libanon* is toegetreden tot het Verdrag van 30 September 1921 nopens de bestrijding van den handel in vrouwen en kinderen (Staatsblad 1923 No. 526, Gouvernementsblad 1924 No. 4);

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.

2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 9den Januari 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven den 15^{den} Januari 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

1931. No. 5.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 12 Januari 1931 No. 148, *houdende bekendmaking van de nederlegging door Denemarken en den Ierschen Vrijstaat op het Secretariaat-Generaal van den Volkenbond van de ratificatie-oorkonde betreffende het Verdrag tot het tegengaan van de verspreiding van en den handel in ontuchtige uitgaven van 12 September 1923 (Staatsblad 1926 No. 225, Gouvernementsblad 1927 No. 78).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missives van den Minister van Koloniën van 21 Juni en 19 November 1930, 1e en 7e Afdeeling Nos. 16/353 en 5/677, houdende mededeeling, dat de ratificatie-oorkonde betreffende het Verdrag tot het tegengaan van de verspreiding van en den handel in ontuchtige uitgaven van 12 September 1923 (Staatsblad 1926 No. 225, Gouvernementsblad 1927 No. 78) door *Denemarken* en den *Ierschen Vrijstaat* op onderscheidenlijk 6 Mei en 15 September 1930 op het Secretariaat-Generaal van den Volkenbond is nedergelegd;

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.
2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 12den Januari 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven den 15den Januari 1931.

De wd.Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

1931. No. 5.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1931. No. 6.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 12 Januari 1931 No. 149, *houdende bekendmaking van de nederlegging door Liberië, Griekenland, Polen en Tsjechoslowakye op het Secretariaat-Generaal van den Volkenbond van de ratificatie-oorkonde betreffende het Verdrag van Genève inzake slavernij van 25 September 1926 (Staatsblad 1927 No. 356, Gouvernementsblad 1928 No. 23), alsmede van de toetreding van den Ierschen Vrijstaat en Zwitserland tot genoemd verdrag.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missives van den Minister van Koloniën van 16 Juli, 12 en 28 Augustus, 3 en 11 November en 2 December 1930, 1e en 7e Afdeeling Nos. 15/396, 23/451, 9/500, 12/635, 13/656 en 15/710, houdende mededeeling, dat de ratificatie-oorkonde betreffende het Verdrag van *Genève* inzake slavernij van 25 September 1926 (Staatsblad 1927 No. 356, Gouvernementsblad 1928 No. 23), door *Liberie, Griekenland, Polen* en *Tsjechoslowakye* op onderscheidenlijk 17 Mei, 4 Juli, 17 September en 10 October 1930 op het Secretariaat-Generaal van den Volkenbond is nedergelegd, en dat de *Iersche Vrijstaat* en *Zwitserland* tot genoemd Verdrag zijn toegetreden ;

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.

2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 12^{den} Januari 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven den 15^{den} Januari 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

1931. No. 7.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 12 Januari 1931 No. 150, *houdende bekendmaking van :*

a. de nederlegging door Denemarken, Hongarije en Uruguay op het Secretariaat-Generaal van den Volkenbond van de ratificatie-oorkonde nopens het op 19 Februari 1925 te Genève gesloten Verdrag betreffende de vervaardiging en de bereiding van, alsmede den handel in verdoovende middelen (Staatsblad 1928 No. 356, Gouvernementsblad 1928 No. 86);

b. de toetreding van Estland tot genoemd Verdrag en van Spanje tot het daarbij behoorend Protocol, en

c. de intrekking van het door de Spaansche Regeering bij de bekrachtiging van genoemd Verdrag gemaakte voorbehoud dat dit Verdrag niet op het Spaansche protectoraat Marokko toepasselijk zou zijn.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missives van den Minister van Koloniën van 4 Juni, 4 October en 5 November 1930, 2de, 7de Afdeeling en A. D. Nos. 11/317, 17/568 en 20/642, houdende mededeeling dat :

a. de ratificatie-oorkonde nopens het op 19 Februari 1925 te Genève gesloten Verdrag betreffende de vervaardiging en de bereiding van, alsmede den handel in verdoovende middelen (Staatsblad 1928 No. 356, Gouvernementsblad 1928 No. 86), door *Denemarken, Hongarije* en *Uruguay* op onderscheidenlijk 23 April, 27 Augustus en 11 September 1930 op het Secretariaat-Generaal van den Volkenbond is nedergelegd ;

b. Estland is toegetreden tot genoemd Verdrag en *Spanje* tot het daarbij behoorend Protocol ;

c. de Spaansche Regeering heeft ingetrokken het bij de bekrachtiging van genoemd Verdrag gemaakte voorbehoud, dat dit Verdrag niet op het Spaansche protectoraat Marokko toepasselijk zou zijn.

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.
2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 12den Januari 1931.
RUTGERS.

Uitgegeven den 16den Januari 1931.
De wd. Gouvernements-Secretaris.
H. F. ESSER.

1931. No. 8.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 22 Januari 1931 No. 258, *bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van den 14den November 1930 (Staatsblad No. 422), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het protocol van Genève nopens den chemischen en bacteriologischen oorlog van 17 Juni 1925 (Staatsblad 1930, No. 345).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 16 December 1930, 6de Afdeeling No. 16/737, waarbij, ter bekendmaking van het na te melden Koninklijk besluit, is toegezonden een exemplaar van het Staatsblad No. 422 van 1930, waarin is opgenomen het Koninklijk besluit van den 14den November 1930, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het protocol van Genève nopens den chemischen en bacteriologischen oorlog van 17 Juni 1925 (Staatsblad 1930, No. 345) ;

Besluit:

Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit en het daarin bedoelde protocol, alsmede de vertaling daarvan, benevens afschrift van deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 22sten Januari 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven den 26sten Januari 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

N° 8

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de Wet van 31 Juli 1930 (*Staatsblad* n°. 345), houdende goedkeuring van het protocol nopens den chemischen en bacteriologischen oorlog van 17 Juni 1925, van welk protocol een afdruk en eene vertaling bij dit Besluit zijn gevoegd;

Overwegende, dat Onze akte van bekrachtiging van dat protocol op 31 October 1930 te *Parijs* is nedergelegd en dat bij die bekrachtiging het voorbehoud is gemaakt, bedoeld in artikel 2 van genoemde Wet, te weten, dat dit protocol, voor zooveel den chemischen oorlog betreft, van rechtswege zal ophouden verplichtend te zijn voor de Nederlandsche Regeering tegenover iederen vijandelijken Staat, wiens strijdmacht of wiens bondgenooten de in het protocol nedergelegde verbodsbepalingen niet zouden eerbiedigen;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 8sten November 1930, Directie van het Protocol, n°. 34761;

Hebben goedgevonden en verstaan:

meergenoemd protocol, alsmede de vertaling daarvan, te doen bekend maken door de plaatsing van dit Besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem betreft, belast met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereischt.

Het Loo, den 14den November 1930.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
BEELAERTS VAN BLOKLAND.

Uitgegeven den *vierden* December 1930.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

PROTOCOLE

LES PLENIPOTENTIAIRES SOUSSIGNES, au nom de leurs Gouvernements respectifs :

Considérant que l'emploi à la guerre de gaz asphyxiants, toxiques ou similaires, ainsi que de tous liquides, matières ou procédés analogues, a été à juste titre condamné par l'opinion générale du monde civilisé,

Considérant que l'interdiction de cet emploi a été formulée dans des traités auxquels sont Parties la plupart des Puissances du monde,

Dans le dessein de faire universellement reconnaître comme incorporée au droit international cette interdiction, qui s'impose également à la conscience et à la pratique des nations,

Déclarent :

Que les Hautes Parties Contractantes, en tant qu'elles ne sont pas déjà Parties à des traités prohibant cet emploi, reconnaissent cette interdiction, acceptent d'étendre cette interdiction d'emploi aux moyens de guerre bactériologiques

PROTOCOL

THE UNDERSIGNED PLENIPOTENTIARIES, in the name of their respective Governments :

Whereas the use in war of asphyxiating, poisonous or other gases, and of all analogous liquids, materials or devices, has been justly condemned by the general opinion of the civilised world; and

Whereas the prohibition of such use has been declared in Treaties to which the majority of Powers of the world are Parties; and

To the end that this prohibition shall be universally accepted as a part of International Law, binding alike the conscience and the practice of nations;

Declare :

That the High Contracting Parties, so far as they are not already Parties to Treaties prohibiting such use, accept this prohibition, agree to extend this prohibition to the use of bacteriological methods of warfare and agree to be bound as

et conviennent de se considérer comme liées entre elles aux termes de cette déclaration.

Les Hautes Parties Contractantes feront tous leurs efforts pour amener les autres Etats à adhérer au présent Protocole. Cette adhésion sera notifiée au Gouvernement de la République française et, par celui-ci, à toutes les Puissances signataires et adhérentes. Elle prendra effet à dater du jour de la notification faite par le Gouvernement de la République française.

Le présent Protocole, dont les textes français et anglais feront foi, sera ratifié le plus tôt possible. Il portera la date de ce jour.

Les ratifications du présent Protocole seront adressées au Gouvernement de la République française, qui en notifiera le dépôt à chacune des Puissances signataires ou adhérentes.

Les instruments de ratification ou d'adhésion resteront déposés dans les archives du Gouvernement de la République française.

Le présent Protocole entrera en vigueur pour chaque Puissance signataire à dater du dépôt de sa ratification et, dès ce moment, cette Puissance

between themselves according to the terms of this declaration.

The High Contracting Parties will exert every effort to induce other States to accede to the present Protocol. Such accession will be notified to the Government of the French Republic, and by the latter to all signatory and acceding Powers, and will take effect on the date of the notification by the Government of the French Republic.

The present Protocol, of which the French and English texts are both authentic, shall be ratified as soon as possible. It shall bear to-day's date.

The ratifications of the present Protocol shall be addressed to the Government of the French Republic, which will at once notify the deposit of such ratification to each of the signatory and acceding Powers.

The instruments of ratification of and accession to the present Protocol will remain deposited in the archives of the Government of the French Republic.

The present Protocol will come into force for each signatory Power as from the date of deposit of its ratification, and, from that moment, each Power

sera liée vis-à-vis des autres Puissances ayant déjà procédé au dépôt de leurs ratifications.

EN FOI DE QUOI les Plénipotentiaires ont signé le présent Protocole.

FAIT à Genève, en un seul exemplaire, le dix-sept juin mil neuf cent vingt-cinq.

will be bound as regards other Powers which have already deposited their ratifications.

IN WITNESS WHEREOF the Plenipotentiaries have signed the present Protocol.

DONE at Geneva in a single copy, this seventeenth day of June, One Thousand Nine Hundred and Twenty-Five.

Pour *l'Allemagne*

For *Germany*

H. VON ECKARDT

Pour les *Etats-Unis d'Amérique*

For the *United States of America*

THEODORE E. BURTON
HUGH S. GIBSON

Pour *l'Autriche*

For *Austria*

E. PFLÜGL

Pour la *Belgique*

For *Belgium*

FERNAND PELTZER

Pour le *Brésil*

For *Brazil*

Contre-Amiral A. C. DE SOUZA E SILVA
Major ESTEVÃO LEITAO DE CARVALHO

Pour *l'Empire Britannique*

For the *British Empire*

I declare that my signature does not bind India or any British Dominion which is a separate Member of the League of Nations and does not separately sign or adhere to the Protocol. [1]

ONSLOW

Traduction—Translation.

[1]) Je déclare que ma signature ne lie pas l'Inde ni aucun Dominion britannique, Membre distinct de la Société des Nations, qui n'a pas séparément signé le Protocole ou qui n'y a pas adhéré.

Pour le *Canada* — For *Canada*

WALTER A. RIDDELL

Pour *l'Etat libre d'Irlande* — For the *Irish Free State*

Pour *l'Inde* — For *India*

P. Z. COX

Pour la *Bulgarie* — For *Bulgaria*

D. MIKOFF

Pour le *Chili* — For *Chile*

LUIS CABRERA
Général de Division

Pour la *Chine* — For *China*

Pour la *Colombie* — For *Colombia*

Pour le *Danemark* — For *Denmark*

A. OLDENBURG

Pour *l'Egypte* — For *Egypt*

AHMED EL KADRY

Pour *l'Espagne* — For *Spain*

EMILIO DE PALACIOS

Pour *l'Esthonie* — For *Esthonia*

J. LAIDONER

Pour *l'Ethiopie* — For *Abyssinia*

GUÉTATCHOU
BLATA HEROUY HEROUY
A. TASFAE

Pour la *Finlande* — For *Finland*

O. ENCKELL

Pour la *France* — For *France*

J. PAUL-BONCOUR

Pour la *Grèce* — For *Greece*

VASSILI DENDRAMIS
D. VLACHOPOULOS

Pour la *Hongrie* — For *Hungary*

Pour *l'Italie* — For *Italy*

PIETRO CHIMIENTI
ALBERTO DE MARINIS-STENDARDO

Pour le *Japon* — For *Japan*

M. MATSUDA

Pour la *Lettonie* — For *Latvia*

COLONEL HARTMANIS

Pour la *Lithuanie* — For *Lithuania*

DR. ZAUNIUS

Pour le *Luxembourg* — For *Luxemburg*

CH. G VERMAIRE

Pour le *Nicaragua* — For *Nicaragua*

A. SOTTILE

Pour la *Norvège* — For *Norway*

CHR. L. LANGE

Pour le *Panama* — For *Panama*

Pour les *Pays-Bas* — For the *Netherlands*

W. DOUDE VAN TROOSTWIJK
W. GUERIN

Pour la *Perse* — For *Persia*

Pour la *Pologne* — For *Poland*

Général CASIMIR SOSNKOWSKI
G. D. MORAWSKI

Pour le *Portugal* — For *Portugal*

A. M. BARTHOLOMEU FERREIRA
AMERICO DA COSTA LEME

Pour la *Roumanie* — For *Roumania*

Ad referendum

N. P. COMNÈNE

Général T. DUMITRESCU

Pour le *Salvador* — For *Salvador*

J. GUSTAVO GUERRERO

Pour le *Siam* — For *Siam*

M. C. VIPULYA

Pour la *Suède* — For *Sweden*

EINAR HENNINGS

Pour la *Suisse* — For *Switzerland*

Sous réserve de ratification :

LOHNER — ED. MULLER

Pour le *Royaume des Serbes, Croates et Slovènes* — For the *Kingdom of the Serbs, Croats and Slovenes*

J. DOUTCHITCH

Général KALAFATOVITCH

Capt. d. frég. MARIASEVITCH

Pour la *Tchécoslovaquie* — For *Czechoslovakia*

DR. VEVERKA FERDINAND

Pour la *Turquie* — For *Turkey*

M. TEVFIK

Pour *l'Uruguay* — For *Uruguay*

ENRIQUE E. BUERO

Pour le *Venezuela* — For *Venezuela*

C. PARRA PEREZ

VERTALING.

PROTOCOL.

DE ONDERGETEEKENDE GEVOLMACHTIGDEN, in naam van hunne respectieve Regeeringen,

Overwegende, dat het gebruik in den oorlog van verstikkende, vergiftige of dergelijke gassen, evenals van alle overeenkomstige vloeistoffen, vaste stoffen of procédés, terecht door de openbare meening van de beschaafde wereld veroordeeld is geworden,

Overwegende, dat het verbod van dit gebruik neergelegd is in verdragen, waarbij de meerderheid van de Mogendheden der geheele wereld partij is,

Teneinde dit verbod algemeen te doen erkennen als deel uitmakende van het volkenrecht, welk verbod zoowel voor het geweten als voor de handelingen der volkeren zal gelden;

Verklaren:

Dat de Hooge Verdragsluitende Partijen, voorzoover zij nog niet partij zijn bij verdragen, die dit gebruik verbieden, dit verbod erkennen, erin toestemmen dit verbod uit te strekken tot het gebruik van bacteriologische oorlogsmiddelen en overeenkomen zich ten opzichte van elkander gebonden te achten aan de bepalingen van deze verklaring.

De Hooge Verdragsluitende Partijen zullen alle pogingen aanwenden om de andere Staten tot toetreding tot dit Protocol te bewegen. Van deze toetreding zal worden kennis gegeven aan de Regeering van de Fransche Republiek, en door deze aan alle Mogendheden, die het Protocol hebben onderteekend of daartoe zijn toegetreden. De toetreding zal van kracht worden met ingang van den dag van de mededeeling ervan door de Regeering van de Fransche Republiek.

Dit Protocol, waarvan de Fransche en de Engelsche tekst beide als authentiek zullen gelden, zal zoo spoedig mogelijk worden bekrachtigd. Het zal de dagteekening dragen van heden.

De bekrachtigingen van dit Protocol zullen worden toegezonden aan de Regeering van de Fransche Republiek, die van de nederlegging zal kennisgeven aan de Mogendheden, die het Protocol hebben onderteekend of daartoe zijn toegetreden.

De oorkonden van bekrachtiging of van toetreding zullen blijven berusten in het archief van de Regeering van de Fransche Republiek.

Dit Protocol zal in werking treden voor iedere onderteekenende Mogendheid met ingang van den dag van de nederlegging van haar bekrachtiging en van dit tijdstip af zal deze Mogendheid gebonden zijn tegenover de andere Mogendheden, die reeds hare bekrachtiging hebben nedergelegd.

TEN BLIJKE WAARVAN de Gevolmachtigden dit Protocol hebben onderteekend.

GEDAAN te Genève, in één enkel exemplaar, den zeventienden Juni negentienhonderd vijf en twintig.

(Volgen de onderteekeningen.)

1931. No. 9.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

RESOLUTIE van 22 Januari 1931 No. 259, *houdende bekendmaking van de nederlegging door België, het Britsche Rijk, Britsch-Indië, Canada, Denemarken, Duitschland, Egypte, Finland, Frankrijk, Italië, Oostenrijk, Polen, Portugal, Roemenië, het Koninkrijk der Serven, Kroaten en Slovenen, Spanje, Turkye, Venezuela en Zweden op het Secretariaat-Generaal van den Volkenbond van de ratificatie-oorkonde betreffende het protocol van Genève nopens den chemischen en bacteriologischen oorlog van 17 Juni 1925 (Staatsblad 1930, No. 345, Gouvernementsblad 1931 No. 8), alsmede van de toetreding van de Unie van Zuid-Afrika, Australië, Nieuw-Zeeland, den Ierschen Vrijstaat, China, Liberia, Perzië en de Unie van Socialistische Sowjet Republieken tot genoemd Protocol.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Nader voorgenomen de missive van den Minister van Koloniën van 16 December 1930, 6de Afdeeling No. 16/737, houdende o.m. mededeeling dat de ratificatie-oorkonde betreffende het protocol van Genève nopens den chemischen en bacteriologischen oorlog van 17 Juni 1925 (Staatsblad 1930, No. 345, Gouvernementsblad 1931 No. 8), door België, het Britsche Rijk, Britsch-Indië, Canada, Denemarken, Duitschland, Egypte, Finland, Frankrijk, Italië, Oostenrijk, Polen, Portugal, Roemenië, het Koninkrijk der Serven, Kroaten en Slovenen, Spanje, Turkye, Venezuela en Zweden op het Secretariaat-Generaal van den Volkenbond is nedergelegd, en dat de Unie van Zuid-Afrika, Australië, Nieuw-Zeeland, de Ierse Vrijstaat, China, Liberia, Perzië en de Unie van Socialistische Sowjet Republieken tot genoemd protocol zijn toegetreden ;

Herlezen de resolutie van 22 Januari 1931 No. 258 ;

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.
2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 22sten Januari 1931.
RUTGERS.

Uitgegeven den 26sten Januari 1931.
De wd. Gouvernements-Secretaris,
H. F. ESSER.

1931. No. 10.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 26 Januari 1931 *tot nadere wijziging en aanvulling van het besluit van 17 Maart 1928 (G. B. No. 17) betreffende het verleenen van vrijstelling van dienst.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat ter uitvoering van artikel 2 van het Koninklijk besluit van 25 November 1924 No. 21 (G. B. 1925 No. 2) tot regeling van:

a. de binnenlandsche en de buitenlandsche verloven voor Surinaamsche en Curaçaosche burgerlijke landsdienaren;

b. de verlofbezoldigingen te kwijten uit de Surinaamsche en uit de Curaçaosche geldmiddelen,

het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Artikel 1.

In het besluit van 17 Maart 1928 (G. B. No. 17) *betreffende het verleenen van vrijstelling van dienst*, gelijk dit luidt na de daarin aangebrachte wijziging bij besluit van 9 October 1928 (G. B. No. 81) worden de volgende wijzigingen en aanvulling aangebracht:

I. In artikel 13 worden aan het slot de woorden: „na afloop van" vervangen door: „over"; terwijl aan het artikel een nieuw lid wordt toegevoegd, luidende als volgt:

„Op dezelfde wijze en onder gelijke omstandigheden als in lid 1 bepaald, behoudt de Gouverneur zich voor, indien de landsdienaar gedurende vier achtereenvolgende jaren geen gebruik heeft gemaakt van zijn aanspraken op vrijstelling, deze vrijstelling over vier opeenvolgende maanden te verleenen, met dien verstande dat deze termijn tot vijf maanden verlengd kan worden,

indien belanghebbende schriftelijk verklaart afstand te doen van de aanspraak op vrijstelling, welke hem over het vijfde dienstjaar toekomt."

II. In artikel 14 wordt tusschen de woorden „drie" en „achtereenvolgende" ingelascht: „of vier".

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 26sten Januari 1931.

RUTGERS.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

Uitgegeven den 27sten Januari 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

1931. No. 11.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 28 Januari 1931 No. 316, *bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van den geldenden tekst van het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 (G. B. No. 93) in zake uitkeeringen uit 'sLandskas aan besturen van bijzondere scholen voor Lager Onderwijs in Suriname en nopens inkomsten der onderwijzers bij het Openbaar Lager Onderwijs in dat gewest.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord . . . . . .(enz.);

Overwegende:

dat het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 (G. B. No. 93) *in zake uitkeeringen uit 'sLandskas aan besturen van bijzondere scholen voor Lager Onderwijs in Suriname en nopens inkomsten der onderwijzers bij het Openbaar Lager Onderwijs in dat gewest* ingrijpende wijzigingen en aanvullingen heeft ondergaan bij de verordeningen van:

5 Juni 1929 (G. B. No. 39) en

23 December 1930 (G. B. No. 95);

dat de raadpleging van dit besluit hierdoor wordt bemoeilijkt;

dat het daarom wenschelijk is den geldenden tekst van bedoeld besluit in één geheel samen te vatten en in het Gouvernementsblad op te nemen;

Besluit:

Te bepalen dat het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 (G. B. No. 93) *in zake uitkeeringen uit 'sLandskas aan besturen van bijzondere scholen voor Lager Onderwijs in Suriname en nopens inkomsten der onderwijzers bij het Openbaar Lager Onderwijs in dat gewest,* zooals het luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, nevens uittreksel uit deze resolutie, in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 28sten Januari 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven den 4den Februari 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

1931. No. 11.

Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 *in zake uitkeeringen uit s'Landskas aan besturen van bijzondere scholen voor lager Onderwijs in Suriname en nopens inkomsten der onderwijzers bij het Openbaar Lager Onderwijs in dat gewest*, zooals het luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij de verordeningen van 5 Juni 1929 (G. B. No. 39) en 23 December 1930 (G. B. No. 95).

Artikel 1.[1])

1. Uit 's Lands kas wordt voor elk dienstjaar aan de besturen van bijzondere scholen voor lager onderwijs ondersteuning toegekend, wanneer en voor zoolang voldaan wordt aan de volgende eischen :

1o. dat de school staat onder het bestuur van eene instelling of vereeniging, die *in Suriname* rechtspersoonlijkheid bezit ;

2o. dat het onderwijs wordt gegeven :

a. ten minste twintig uren per week en per klasse aan de scholen, waarop geen andere vakken worden onderwezen dan de in artikel 17 der verordening van 8 December 1876 (*Gouvernementsblad* 1877 No. 10) genoemde, alsook de gymnastiek, het teekenen en de handwerken voor meisjes, of een onderdeel van deze drie vakken ;

b. ten minste twintig uren per week en per klasse in de met de eerste drie leerjaren van de onder *a* bedoelde scholen overeenkomende leerjaren van de scholen te Paramaribo, waarop, behalve in de vakken van het gewoon lager onderwijs, de gymnastiek, het teekenen en de handwerken voor meisjes, of, wat de laatste drie vakken betreft, een onderdeel hiervan, ook onderwijs wordt gegeven in twee of meer van de vakken, genoemd onder *a*, *b*, *c* en *d* in artikel 27 der verordening van 8 December 1876 (*Gouvernementsblad* 1877 No. 10) ;

c. ten minste twee en twintig uren per week en per klasse in de overige leerjaren van de onder *b* bedoelde scholen ;

3o. dat van het aantal uren onderwijs per klasse aan elk der onder 2o. bedoelde scholen ten hoogste twee uren per week les wordt gegeven in de handwerken voor meisjes, terwijl daaren-

[1]) Dit artikel is gewijzigd en aangevuld bij art. 1, sub I tot en met XII, van de verordening van 5 Juni 1929 (G. B. No. 39) en bij art. 1, sub A tot en met F, van de verordening van 23 December 1930 (G. B. No. 95).

boven aan de onder 2o., letter *b*, bedoelde scholen, welke onderscheiden zullen worden in scholen voor Uitgebreid Lager Onderwijs, en in scholen voor Meer Uitgebreid Lager Onderwijs les wordt gegeven :

a. op de scholen voor Uitgebreid Lager Onderwijs althans in de twee hoogste klassen, gedurende ten minste acht van de twee en twintig uren in twee van de drie vreemde talen : Fransch Engelsch of Duitsch, of in één van die vreemde talen en in Wiskunde ;

b. op de scholen voor Meer Uitgebreid Lager Onderwijs althans in de hoogste drie klassen dier scholen, gedurende ten minste tien uren per week van het gezamenlijk aantal van twee en twintig uren, les wordt gegeven in Fransch, Engelsch, Duitsch en Wiskunde ;

4o. dat het onderwijs wordt gegeven volgens een aan den Inspecteur voor het Onderwijs medegedeelden en in het schoolgebouw op eene toegankelijke en voor ieder zichtbare plaats opgehangen rooster van lesuren, waarop tevens de feestdagen en de vacantietijden vermeld zijn ;

5o. dat dezelfde regelen worden toegepast, als voor de overeenkomstige openbare scholen bij besluit van den Gouverneur zijn of zullen worden vastgesteld ten aanzien van :

a. het aantal onderwijzers;

b. de akten en bijakten, welke de onderwijzers ten minste moeten bezitten bij plaatsing aan scholen onder 2o., letter *b*, bedoeld ;

c. het aantal leerjaren ;

d. den leeftijd, waarop de kinderen op de school worden toegelaten en deze moeten verlaten ;

e. de overplaatsing van kinderen van de eene school naar de andere en de in- en afschrijving van kinderen op en van de school ;

6o. dat op de scholen buiten Paramaribo de leerlingen, wier ouders of verzorgers op grond van gemoedsbezwaren zulks verlangen, worden vrijgesteld van het bijwonen van godsdienstonderwijs (daaronder begrepen onderwijs in kerkleer) en van godsdienstige verrichtingen ;

7o. dat duurzame waarborg wordt geleverd, dat de onderwijsvoering zal vrij blijven van anti-sociale en anti-nationale invloeden, alsook van op rassentegenstelling gegronde opvattingen ;

8o. dat op de school tenminste een schoolgeld wordt geheven gelijk staande aan hetgeen voor de betrokken leerlingen op eene overeenkomstige openbare school verschuldigd zou zijn en dat dit bedrag volgens door den Gouverneur bij besluit te stellen regelen door de besturen der bijzondere scholen in 's Landskas wordt gestort.

2. De Gouverneur is bevoegd om van den in het eerste lid, onder 5o, letter *a*., van dit artikel genoemden eisch tijdelijk ontheffing te verleenen, wanneer het betrokken schoolbestuur aantoont, dat het verkrijgen van gegradueerd personeel tot bijstand van het hoofd der school niet mogelijk is.

3. Wanneer eene in het eerste lid, onder 1o., van dit artikel bedoelde instelling of vereeniging aanspraak wil maken op ondersteuning of vermeerdering van ondersteuning uit 's Landskas volgens de in dit besluit gestelde regelen :

a. wegens de oprichting van eene nieuwe school,

b. wegens de omzetting, hetzij van eene school voor beperkt lager onderwijs, als bedoeld in artikel 3, in eene school, als bedoeld in het eerste lid, onder 2o, letter *a*, hetzij van eene school, als bedoeld in het eerste lid, onder 2o, letter *a* in eene school, als bedoeld onder letter *b* van diezelfde bepaling, hetzij van eene school voor Uitgebreid Lager Onderwijs in eene school voor Meer Uitgebreid Lager Onderwijs, naar de onderscheiding onder 3o van bedoeld eerste lid,

brengt zij uiterlijk 1 September van het jaar, voorafgaande aan dat, waarin de gegevens vastgesteld worden voor de koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar, waarbij voor het eerst met de nieuwe of de verhoogde ondersteuning rekening zou kunnen worden gehouden, haar voornemen ter kennis van den Gouverneur bij eene, met redenen omkleede, schriftelijke mededeeling, onder overlegging tevens van eene lijst van de namen der kinderen, die de school klaarblijkelijk blijvend zullen bezoeken, met vermelding van ieders leeftijd, welke lijst, naar gelang het eene school te Paramaribo, dan wel in de districten betreft, ten minste onderscheidenlijk een honderd en twintig en veertig namen bevat van kinderen, wier ouders of verzorgers aldaar zijn gevestigd, wier leeftijd voldoet aan de regelen, waarvan in het eerste lid, onder 5o, letter *d*, van dit artikel sprake is, en die niet reeds op eene bestaande nabijgelegen school van dezelfde richting en van dezelfde soort welke voor zooveel Paramaribo betreft minder dan vijfhonderd en voor zooveel de dis-

tricten betreft minder dan tweehonderd vijftig leerlingen telt, als leerling zijn ingeschreven, dan wel zoodanige school hebben verlaten met de kennelijke bedoeling in aanmerking te worden gebracht voor plaatsing op de op te richten of om te zetten school.

De in de eerste zinsnede bedoelde mededeeling wordt onverwijld door of vanwege den Gouverneur bekend gemaakt door opname in het Gouvernements-Advertentieblad, alsmede indien het een districtsschool betreft, door aanplakking van een afschrift daarvan aan het betrokken districtskantoor, opdat belanghebbenden gelegenheid hebben eventueele bezwaren in te brengen tegen de ingediende lijst of tegen de op te richten school.

Deze bezwaren moeten schriftelijk worden ingediend bij den Inspecteur voor het Onderwijs, uiterlijk binnen twee maanden na den datum van de bekendmaking of aanplakking.

4. De Gouverneur brengt de ondersteuning of de vermeerdering van ondersteuning op de begrooting, zooveel de middelen gedoogen.

5. De ondersteuning of vermeerdering van ondersteuning, bedoeld in het derde lid, gaat in met den dag, waarop de opgerichte of omgezette school in of na het jaar, waarvoor de begrooting geldt, waarbij voor het eerst met die ondersteuning of vermeerdering van ondersteuning rekening is gehouden, voor zooveel Paramaribo betreft ten minste negentig en voor zooveel de districten betreft ten minste dertig daadwerkelijk aanwezige leerlingen telt, die aan de in het derde lid gestelde eischen voldoen.

Deze ondersteuning of vermeerdering van ondersteuning houdt evenwel twee maanden na den dag van ingang daarvan op wanneer blijkt, dat de school op den eersten dag van de derde maand niet de in het derde lid genoemde aantallen leerlingen telt, die aan de daar gestelde eischen voldoen en die de school in de twee voorafgaande maanden in totaal gedurende ten minste acht dagen daadwerkelijk hebben bezocht.

Eveneens houdt bedoelde ondersteuning of vermeerdering van ondersteunning vier maanden na den dag van ingang daarvan op, wanneer blijkt, dat de school, die op den eersten dag van de derde maand wel aan het zooeven gestelde voldeed, op den eersten dag van de vijfde maand te Paramaribo niet ten minste negentig en in de districten niet ten minste dertig leerlingen telt, die aan de in het derde lid gestelde eischen

voldoen en die de school gedurende de twee voorafgaande maanden ten minste acht dagen daadwerkelijk hebben bezocht.

De aanspraak op meerbedoelde ondersteuning of vermeerdering van ondersteuning houdt op, wanneer de school in het jaar waarvoor de begrooting geldt, waarbij voor het eerst met die ondersteuning of vermeerdering van ondersteuning rekening is gehouden, of in het daaropvolgend jaar nog niet is opgericht of omgezet of nog niet heeft voldaan aan de gestelde eischen.

6. De Gouverneur is bevoegd aan het bestuur van eene bijzondere school voor lager onderwijs, op zijn desbetreffende aanvraag, vergunning te verleenen :

a. om op de school een grooter aantal onderwijzers werkzaam te stellen dan volgens de voor het openbaar onderwijs geldende regeling worden vereischt ;

b. om leerlingen op de school te houden na de overschrijding door dezen van de leeftijdsgrens, mits dientengevolge geen ongunstiger verhouding tusschen het getal der leerkrachten en het getal der leerlingen zal ontstaan, dan toelaatbaar is volgens de voor het openbaar onderwijs geldende regeling,

zullende echter in geen van beide gevallen verhooging plaats vinden van de ondersteuning, waarop bij strikte naleving van die regeling aanspraak zou bestaan.

7. Onverminderd de bepalingen van het derde, het vierde en het vijfde lid, komt eene school voor lager onderwijs, opgericht na de inwerkingtreding van dit besluit zonder dat daarbij de voor ondersteuning uit 's lands kas aan zoodanige school gestelde regelen werden in acht genomen, voor dergelijke steun in aanmerking, wanneer het betrokken schoolbestuur aantoont, dat ten aanzien van die school inmiddels volledige aanpassing aan bedoelde regelen heeft plaats gevonden.

8. De ondersteuning eener school houdt op, wanneer blijkt, dat het aantal leerlingen twee opeenvolgende jaren op 1 Januari minder bedraagt dan negentig voor eene school te Paramaribo of minder dan dertig voor eene school in de districten, waarbij leerlingen, die gedurende de twee voorafgaande maanden in totaal minder dan acht dagen de school daadwerkelijk hebben bezocht, niet worden medegerekend.

Artikel 2.[2])

1. De ondersteuning uit 's Landskas aan de besturen van bijzondere scholen voor lager onderwijs toe te kennen, wordt voor elken onderwijzer (daarin mede begrepen onderwijzers in de scheikunde en het teekenen aan eene school voor meer uitgebreid lager onderwijs, benevens onderwijzeressen in de handwerken voor meisjes) gesteld op het bedrag der jaarwedde, vermeerderd met het bedrag der vergoeding voor het gemis van vrije woning of met dat voor tegemoetkoming in de huishuur, waarop hij aanspraak zou hebben gehad, indien hij in dezelfde hoedanigheid aan eene overeenkomstige openbare school werkzaam was geweest. Ingeval de onderwijzer in het genot is van vrije woning, wordt daarvoor aan het schoolbestuur hetzelfde bedrag uitgekeerd, dat eventueel ten aanzien van dien onderwijzer zou zijn bepaald als vergoeding voor het gemis van vrije woning.

2. Voor elken onderwijzer, hetzij hoofd, hetzij onderwijzer van bijstand, die aan meer dan één school werkzaam is, wordt het bedrag der ondersteuning evenredig verdeeld over de scholen waaraan hij verbonden is.

3. Het bepaalde in het tweede lid van artikel 6 nopens de verhoogingen van jaarwedden van onderwijzers en de tegemoetkoming in de huishuur voor mannelijke onderwijzers bij het openbaar onderwijs werkzaam, is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de uitkeeringen voor onderwijzers, verbonden aan het bijzonder onderwijs, met dien verstande, dat ijver, plichtsbetrachting en bekwaamheid van dezen moeten blijken uit eene verklaring van het betrokken schoolbestuur, waarmede de Gouverneur zich heeft vereenigd.

4. Bovendien wordt uit 's Landskas voor elk dienstjaar aan de besturen der in artikel 1 en 3 van dit besluit bedoelde bijzondere scholen voor lager onderwijs, met uitzondering van die voor beperkt lager onderwijs in het Boschland, eene ondersteuning verleend in de kosten van voorziening in de behoefte aan schoollokalen. Deze ondersteuning wordt berekend naar het aantal leerlingen op 1 Januari, waarbij leerlingen, die gedurende de twee voorafgaande maanden in totaal minder dan acht dagen de school daadwerkelijk hebben bezocht, niet worden medegerekend en bedraagt voor scholen :

[2]) Dit artikel is gewijzigd en aangevuld bij art. 1, sub XIII tot en met XV, van de verordening van 5 Juni 1929 (G. B. No. 39) en bij art. 1, sub G tot en met I, van de verordening van 23 December 1930 (G B. N. 95).

van 40 en minder leerlingen te Paramaribo, f 240.— in de districten f 150.—
Nw.-Nickerie en Coronie (Totness Mary'shope en Salem) f 105.—

„ 41—80	„	.	.	.	f 360.—	„	„	„ f 157.50
„ 81—120	„	.	.	.	f 600.—	„	„	„ f 262.50
„ 121—160	„	.	.	.	f 840.—	„	„	„ f 367.50
„ 161—200	„	.	.	.	f 1080.—	„	„	„ f 472.50
„ 201—240	„	.	.	.	f 1320.—	„	„	„ f 577.50
„ 241—280	„	.	.	.	f 1560.—	„	„	„ f 682.50
„ 281—320	„	.	.	.	f 1800.—	„	„	„ f 787.50
„ 321—360	„	.	.	.	f 2040.—	„	„	„ f 892.50
„ 361—400	„	.	.	.	f 2280.—	„	„	„ f 997.50
„ 401—440	„	.	.	.	f 2520.—	„	„	„ f 1102.50
„ 441—480	„	.	.	.	f 2760.—	„	„	„ f 1207.50
„ 481—520	„	.	.	.	f 3000.—	„	„	„ f 1312.50
„ 521 en meer	„	.	.	.	f 3240.—	„	„	„ f 1417.50

Voor nieuwe scholen wordt deze ondersteuning voor het eerste dienstjaar als volgt berekend :

a. voor de eerste twee maanden naar het aantal daadwerkelijk aanwezige leerlingen op den eersten dag van de eerste maand;

b. voor den overigen duur van dat dienstjaar naar het aantal leerlingen op den eersten dag van de derde maand, waarbij leerlingen, die gedurende de twee voorafgaande maanden in totaal minder dan acht dagen de school daadwerkelijk hebben bezocht, niet worden medegerekend.

5. Voor scholen voor gewoon lager onderwijs te Paramaribo en te Nieuw-Nickerie en Coronie (Totness, Mary'shope en Salem), waaraan eene fröbelklas verbonden is, wordt mits in die klas een naar het oordeel van den Inspecteur voor het Onderwijs voldoend aantal leerkrachten werkzaam is, waarvan ten minste één eene bevoegdheid bezit voor het geven van bewaarschoolonderwijs, eene jaarlijksche ondersteuning verleend voor het bewaarschoolonderwijs ten bedrage van f 800.— voor scholen met minder dan 150 leerlingen, berekend overeenkomstig lid 4 van dit artikel, van f 1300.— voor scholen met 150—300 leerlingen, van f 1800.— voor scholen met 300—450 leerlingen, van f 2300.— voor scholen met 450—600 leerlingen en van f 2800.— voor scholen met meer dan 600 leerlingen.

6. Voor scholen voor lager onderwijs met uitzondering van die voor beperkt lager onderwijs in het Boschland, wordt eene ondersteuning verleend voor het schoonmaken der lokalen ten bedrage van f 300.— per jaar te Paramaribo, van f 7.50 per maand te Nieuw-Nickerie en van f 25.— per jaar elders.

7. Voor scholen voor lager onderwijs wordt eene ondersteuning verleend voor schoolbehoeften en leermiddelen ten bedrage van f 1.40 en voor administratiekosten van f 0.50 per jaar per leerling naar het aantal leerlingen, berekend overeenkomstig lid 4 van dit artikel.

Artikel 3. [3])

1. Uit 's Landskas wordt voor elk dienstjaar aan de besturen van bijzondere scholen voor beperkt lager onderwijs ondersteuning toegekend, wanneer en voor zoolang voldaan wordt aan de volgende eischen :

1o. dat de school staat onder het bestuur van eene instelling of vereeniging, die in Suriname rechtspersoonlijkheid bezit ;

2o. dat op de scholen buiten Paramaribo de leerlingen, wier ouders of verzorgers op grond van gemoedsbezwaren zulks verlangen, worden vrijgesteld van het bijwonen van godsdienstonderwijs (daaronder begrepen onderwijs in kerkleer) en van godsdienstige verrichtingen ;

3o. dat duurzame waarborg wordt geleverd, dat de onderwijsvoering zal vrij blijven van anti-sociale en anti-nationale invloeden, alsook van op rassentegenstelling gegronde opvattingen;

4o. dat ten minste onderwijs gegeven wordt in de vakken genoemd onder *a*, *b*, *c* en *e* in artikel 17 der verordening van 8 December 1876 (G. B. 1877 No. 10) ;

5o. dat, indien het scholen buiten het boschland betreft, voldaan wordt aan de eischen, gesteld in artikel 1, lid 1, onder 5o, letters *a*, *c*, *d* en *e* en onder 8o.

2. De ondersteuning wordt berekend per leerkracht, waarbij uitgekeerd wordt hetgeen de betrokkene in eene overeenkomstige positie bij het Openbaar Onderwijs aan salaris zou genieten. Het aantal leerkrachten, waarvoor ondersteuning wordt verleend, wordt berekend naar de voor het openbaar beperkt lager onderwijs vast te stellen regelen.

3. Zoolang voor het openbaar beperkt lager onderwijs geen regelen vastgesteld zijn betreffende het aantal en het salaris der

---

[3]) Dit artikel is gewijzigd bij art. 1, sub XVI, van de verordening van 5 Juni 1929 (G. B. No. 39) en bij art. 1, sub J en K, van de verordening van 23 December 1930 (G. B. No. 95).

leerkrachten, bedraagt de ondersteuning zeshonderd gulden per jaar en per school, wanneer het hoofd geen onderwijzersrang, bezit. Staat aan het hoofd een gegradueerd onderwijzer, dan mag de ondersteuning worden berekend als voor een in het district geplaatsten onderwijzer van bijstand van den vierden rang.

4. Ten aanzien van de oprichting van eene nieuwe bijzondere school voor beperkt lager onderwijs en het toekennen en ophouden van de ondersteuning eener zoodanige school vinden de bepalingen van artikel 1, derde, vierde, vijfde, zevende en achtste lid gelijke toepassing, met dien verstande dat voorzooveel betreft scholen voor beperkt lager onderwijs in het Boschland de lijst, bedoeld in het derde lid van dat artikel, de namen bevat van ten minste vijf en twintig kinderen en de in het vijfde en het achtste lid genoemde aantallen leerlingen onderscheidenlijk ten minste vijftien en minder dan vijftien bedragen.

Artikel 4. [4])

1. Aan de besturen der bijzondere scholen voor lager onderwijs worden, voor zooveel mogelijk overeenkomstig de voor de onderwijzers bij het openbaar onderwijs geldende regelen, vergoed de kosten van plaatsing en verplaatsing binnenslands van de aan hunne scholen verbonden onderwijzers, voor wie ondersteuning genoten wordt ingevolge de bepalingen van dit besluit, en van de onderwijzers aan de in artikel 3 genoemde scholen.

2. Aan de besturen der bijzondere scholen voor lager onderwijs worden, voor zooveel mogelijk overeenkomstig de voor de onderwijzers bij het openbaar onderwijs geldende regelen, vergoed de kosten van uitzending uit Nederland en van binnen- en buitenlandsche verloven wegens ziekte en wegens langdurigen onafgebroken dienst, met dien verstande, dat de kosten van uitzending uit Nederland en van buitenlandsch verlof wegens langdurigen onafgebroken dienst alleen vergoed worden voor de hoofden van scholen voor uitgebreid lager onderwijs en voor de hoofden en twee andere leerkrachten van de scholen voor meer uitgebreid lager onderwijs.

3. Bovendien wordt eene vergoeding voor andere uitgaven genoten, voorzoover daarop bij de begrooting gerekend is.

---

[4]) Dit artikel is gewijzigd en aangevuld bij art. 1, sub XVII, van de verordening van 5 Juni 1929 (G. B. No. 39) en bij art. 1. sub L, van de verordening van 23 December 1930 (G. B. No. 95).

Artikel 5.

1. De gegevens ter bepaling van het bedrag der ondersteuning worden ingericht en ingediend op de wijze en op het tijdstip, door den Gouverneur vastgesteld.

2. De besturen der betrokken scholen zijn, op straffe van verval van aanspraak op de ondersteuning, gehouden om alle inlichtingen te geven, welke in verband met de vaststelling of de nadere regeling van het bedrag der ondersteuning van Overheidswege worden verlangd en om aan den Inspecteur voor het Onderwijs van alle mutatiën bij het onderwijzend personeel, alsmede van elk geval van openen, heropenen of sluiten van scholen onmiddellijk mededeeling te doen.

Artikel 6.

1. De Gouverneur regelt voor de onderwijzers bij het openbaar lager onderwijs de jaarwedden, waaronder mede begrepen is hetgeen aan dezen uitgekeerd wordt voor het bezit van bijakten, wegens tegemoetkoming in de huishuur te Paramaribo en wegens toelagen terzake van detacheering naar een district.

2. Bij de toepassing van die regeling wordt het volgende in acht genomen :

a. de toekenning van verhooging van jaarwedde wegens volbrachten diensttijd heeft niet plaats dan na, naar het oordeel van den Gouverneur, gebleken ijver, plichtsbetrachting en bekwaamheid;

b. behoudens het onder a bepaalde gaat eene verhooging van de jaarwedde, zoo wegens volbrachten diensttijd als tengevolge van het verkrijgen van akten, in op den eersten dag der maand volgende op die, waarin de aanspraak op verhooging of de akte wordt verkregen, met dien verstande dat, indien de akte verkregen wordt terwijl de betrokkene niet in het genot van activiteitsinkomsten als onderwijzer is, de verhooging ter zake eerst ingaat met den dag, waarop hij weder in het genot van zoodanige inkomsten treedt;

c. de tegemoetkoming in de huishuur voor mannelijke onderwijzers, die gehuwd zijn of die weduwnaars zijn met minderjarige kinderen :

1o. gaat in met den eersten dag der maand, volgende op die, waarin de aanspraak op deze tegemoetkoming wordt verkregen ;

2o. vervalt met den eersten dag van de maand, volgende op die, waarin het huwelijk ontbonden wordt of, in het geval van weduwnaars, de betrokkene geen minderjarige kinderen meer heeft.

Artikel 7.

1. Aan de openbare onderwijzers, geplaatst aan in het district gevestigde scholen, wordt kosteloos eene woning dan wel eene vergoeding voor het gemis van eene kostelooze woning verstrekt.

2. Het bedrag van deze vergoeding wordt berekend naar reden van driehonderd gulden 's jaars voor de hoofden der scholen en van tweehonderd en vijftig gulden 's jaars voor de onderwijzers van bijstand.

Artikel 8.

Het laatste lid van artikel 27 der verordening van 8 December 1876 (Gouvernementsblad 1877 No. 10) blijft ingetrokken.

Artikel 9.

Waar dit besluit niet uitdrukkelijk van mannelijke onderwijzers spreekt, worden met „onderwijzers" evenzeer onderwijzeressen bedoeld.

Artikel 10.

De Gouverneur is bevoegd om aan onderwijzers, die vóór de inwerkingtreding van dit besluit voor den dienst bij het openbaar onderwijs uit Nederland werden uitgezonden op eene hoogere jaarwedde dan waarop zij naar hunnen rang en diensttijd aanspraak hadden, boven de organieke jaarwedde een persoonlijke toelage toe te kennen tot het bedrag van hetgeen zij bij het inwerkingtreden van dit besluit meer genieten dan hun volgens de organieke salarisregeling toekomt.

Artikel 11.

1. Dit besluit, waarvan de bepalingen bij koloniale verordening mogen worden ingetrokken, gewijzigd of door andere ver-

vangen, treedt in werking met ingang van den dag, volgende op dien van zijne afkondiging in Suriname, en werkt terug tot 1 October 1925.

2. Met de inwerkingtreding van dit besluit vervalt de verordening van 2 Januari 1904 (*Gouvernementsblad* No. 15), zooals zij luidt na de daarin bij de verordeningen van 11 Juni 1912 (*Gouvernementsblad* No. 72), 19 Maart 1913 (*Gouvernementsblad* No. 33), 28 Juli 1914 (*Gouvernementsblad* No. 81), 24 November 1916 (*Gouvernementsblad* 1917 No. 48), 16 Februari 1921 (*Gouvernementsblad* No. 12), 21 September 1921 (*Gouvernementsblad* No. 83), 30 December 1921 (*Gouvernementsblad* No. 116) en 10 Februari 1923 (*Gouvernementsblad* No. 13) aangebrachte wijzigingen.

1931 No. 11.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

Verbeterblad.

Op blz. 2, 2de regel van boven moet voor „s' Landskas" gelezen worden : „'s Landskas", terwijl op den 3den regel dier bladzijde „lager" moet worden vervangen door : „Lager".

Op blz. 8, 1ste regel van boven moet voor „f 150.—" gelezen worden : „f 105.—"

Op den 2den regel op blz. 8 wordt in plaats van „Nw. Nickekerie" gelezen : „Nieuw-Nickerie", terwijl op den 4den regel dier bladzijde het daar vermelde bedrag van f 105.— vervalt.

Het daar gestelde wordt alsdan gelezen : „van 40 en minder leerlingen te Paramaribo, Nieuw-Nickerie en Coronie (Totness, Mary'shope en Salem) f 240.— in de districten f 105.—
41—80 „ f 360.— „ „ „ f 157.50
(enz)

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

1931. No. 12.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 29 Januari 1931 *tot wijziging en aanvulling van het besluit van 8 Juni 1929 (G. B. No. 41) ter uitvoering van artikelen 1 en 5 van het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 (G. B. No 93) in zake uitkeeringen uit 's Landskas aan besturen van bijzondere scholen voor Lager Onderwijs in Suriname en nopens inkomsten der onderwijzers bij het Openbaar Lager Onderwijs in dat gewest.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikelen 1 en 5 van het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 (G. B. No. 93) *in zake uitkeeringen uit 's Landskas aan besturen van bijzondere scholen voor Lager Onderwijs in Suriname en nopens inkomsten der onderwijzers bij het Openbaar Lager Onderwijs in dat gewest*, het noodig is het navolgende vast te stellen :

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten :

Artikel 1.

In artikel 2 van het besluit van 8 Juni 1929 (G. B. No. 41) *ter uitvoering van artikelen 1 en 5 van het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 (G. B. No. 93) in zake uitkeeringen uit 's Landskas aan besturen van bijzondere scholen voor Lager Onderwijs in Suriname en nopens inkomsten der onderwijzers bij het Openbaar Lager Onderwijs in dat gewest*, worden de volgende wijzigingen en aanvullingen aangebracht :

1o. In lid 1 wordt in plaats van : „15 Januari" en „tien dagen" gelezen onderscheidenlijk : „1 Januari" en „acht dagen".

2o. Na lid 1 wordt een nieuw lid 1*bis* ingelascht, luidende :

„1*bis*. Voor nieuwe scholen wordt het aantal onderwijzers voor het eerste kalenderjaar als volgt vastgesteld :

„*a.* voor de eerste twee maanden na de opening der school „naar het aantal daadwerkelijk aanwezige leerlingen op den dag „van de opening der school;

„*b.* voor den overigen duur van dat kalenderjaar naar het „aantal leerlingen op den eersten dag van de derde maand na „de opening der school, waarbij leerlingen, die gedurende de „twee voorafgaande maanden in totaal minder dan acht dagen „de school daakwerkelijk hebben bezocht, niet worden mede-„gerekend."

Artikel 2.

Dit besluit wordt geacht in werking te zijn getreden met ingang van 1 Januari 1930, met dien verstande dat de bepaling onder *1o*, van artikel 1 eerst met ingang van 1 Januari 1932 van kracht zal zijn.

Gegeven te Paramaribo, den 29sten Januari 1931.

RUTGERS.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

Uitgegeven, den 29sten Januari 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

1931. No. 13.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 2 Februari 1931 *tot aanvulling van het besluit van 7 Februari 1930 (G. B. No. 15) regelende de storting in 's Landskas van het op de ondersteunde scholen voor Uitgebreid en Meer Uitgebreid Lager Onderwijs geheven schoolgeld.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 1, lid 1, sub 8°, van het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 (G. B. No. 93) *in zake uitkeeringen uit 's Landskas aan besturen van bijzondere scholen voor Lager Onderwijs in Suriname en nopens inkomsten der onderwijzers bij het Openbaar Lager Onderwijs in dat gewest,* zooals dat artikel luidt na de daarin laatstelijk bij de verordening van 23 December 1930 (G. B. No. 95) aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

Aan artikel 1 van het besluit van 7 Februari 1930 (G. B. No. 15) *regelende de storting in 's Landskas van het op de ondersteunde scholen voor Uitgebreid en Meer Uitgebreid Lager Onderwijs geheven schoolgeld* wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende:

„8. Bezwaren tegen het bedrag, dat voor een leerling moet „worden gestort, kunnen door den betrokken ouder of verzorger „binnen dertig dagen na de vaststelling daarvan bij gemotiveerd

„bezwaarschrift worden ingebracht bij den Inspecteur voor het „Onderwijs. Van de beslissing van den Inspecteur voor het On- „derwijs kan binnen veertien dagen bij den Gouverneur in be- „roep worden gekomen."

Art. 2

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 2den Februari 1931.

RUTGERS.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

Uitgegeven den 5den Februari 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

1931. No. 14.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 5 Februari 1931 No. 425, *houdende regeling van de verhouding en de samenwerking tusschen burgerlijke en militaire gezaghebbenden.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen . . . . . (enz.).

Besluit:

I. Vast te stellen de volgende :

„Regeling van de verhouding en de samenwerking tusschen „burgerlijke en militaire gezaghebbenden".

In aansluiting aan het Nederlandsch-Indische „Voorschrift „voor de uitoefening van de Politiek-Politioneele Taak van het „Leger" wordt het volgende bepaald :

A. *Bijstand van legerafdeelingen ingeval van onlusten of gevaar daarvoor.*

(1) Ingeval van onlusten of gevaar daarvoor, voldoet het militair gezag onmiddellijk aan het verzoek om bijstand van het burgerlijk gezag.

(2) De aard en sterkte der troepen worden door het militair gezag bepaald na raadpleging van den burgerlijken gezaghebbende, die het verzoek om militairen bijstand deed.

(3) Het burgerlijk gezag behoudt de algemeene leiding tot op het oogenblik, waarop het den militairen bevelvoerende opdraagt een door het burgerlijk gezag zoo duidelijk mogelijk te omschrijven doel te bereiken. Het aanvaardt de algemeene leiding wederom als naar zijn inzicht het gestelde doel is bereikt.

(4) Het pleegt bij de uitoefening van de leiding zoo mogelijk voortdurend overleg met den militairen bevelvoerende.

(5) De militaire bevelvoerende beslist omtrent hetgeen tot bereiking van het door het burgerlijk gezag gestelde doel moet worden verricht, met name omtrent de vraag of en zoo ja welk gebruik van de wapenen moet worden gemaakt.

(6) Het burgerlijk gezag is verplicht zijne medewerking te verleenen in alles wat de militaire macht tot een snelle bereiking van het haar gestelde doel in staat kan stellen en zich strikt te onthouden van eenigerlei inmenging in de militaire leiding, rustende de verantwoordelijkheid daarvan geheel op den militairen gezaghebbende.

B. *Bijstand van het leger ingeval de openbare orde in gevaar wordt gebracht door ontstentenis van werkkrachten.*

(1) Het burgerlijk gezag kan militairen bijstand inroepen, indien de openbare orde gevaar loopt, dan wel ontwrichting van het economisch leven der maatschappij dreigt, tengevolge van ontstentenis van werkkrachten bij openbare diensten of bij particuliere maatschappijen aan welke een algemeen belang ter verzorging is toevertrouwd.

(2) Het militair gezag voldoet aan de aanvrage voor zoover naar zijn oordeel de sterkte van de onder zijn bevel staande troepenmacht dit gedoogt.

(3) Het burgerlijk gezag bepaalt in overleg met het militair gezag den aard van de werkzaamheden, welke door de militairen zullen worden verricht en behoudt daarvan de algemeene leiding met inachtneming van het volgende :

Bij het geven van opdrachten is het burgerlijk gezag verplicht rekening te houden met het bijzonder karakter van de militaire organisatie.

(4) In de in het 1ste lid hiervoor bedoelde gevallen wordt door de militaire gezaghebbenden in overleg met het burgerlijk gezag en na raadpleging van den hoogsten ter plaatse aanwezigen gezaghebbende van den openbaren dienst of vertegenwoordiger van de maatschappij, aan welke de bijstand wordt verleend, vastgesteld de door dien dienst of die maatschappij te betalen belooning, welke de ter beschikking gestelde militairen voor hun bijstand zullen genieten.

II. Waar in deze regeling sprake is van het burgerlijk gezag is daarmede bedoeld de Procureur-Generaal en in de districten,

wanneer de Procureur-Generaal niet ter plaatse mocht zijn, de Districts-Commissaris. Bij afwezigheid ter plaatse van een van deze autoriteiten wordt als het burgerlijk gezag aangemerkt de oudste in rang van de ter plaatse zijnde politieambtenaren.

III. Van het vorenstaande, waarvan uittreksel in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst, afschrift te zenden aan den Procureur-Generaal en den Commandant der Troepen.

Paramaribo, den 5den Februari 1931.
RUTGERS.

Uitgegeven den 10den Februari 1931.
De wd. Gouvernements-Secretaris,
H. F. ESSER.

1931. No. 15.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 5 Februari 1931 No. 426, *houdende vaststelling van de Militaire alarmregeling.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Nader voorgenomen . . . . (enz.);

Besluit:

I Vast te stellen de volgende:

Militaire alarmregeling.

Er bestaan twee alarmsignalen, het militaire alarmsignaal en het algemeene alarmsignaal. Het eerste wordt alleen op order van den Troepen-Commandant gegeven, het tweede op order van den Procureur-Generaal.

A. *Het militaire alarmsignaal op den hoorn.*

Behalve in de gevallen voorzien in de op dat stuk bestaande militaire bepalingen zal dit alarmsignaal ook gegeven worden in geval van onlusten in het district en geldt ook dan alléén en uitsluitend voor militairen.

De militairen begeven zich zoo spoedig mogelijk en langs den kortsten weg naar de kazerne en maken zich direct gereed om uit te rukken. Indien de Procureur-Generaal als vertegenwoordiger van het burgerlijk gezag niet medegaat met den troep, dan zal de Commandant van de Troepen van hem zoo mogelijk een schriftelijke opdracht krijgen (in ieder geval een mondelinge opdracht, die zoo spoedig mogelijk schriftelijk bevestigd wordt) en zal deze zoo noodig en mogelijk zich in verbinding stellen met den betrokken Districts-Commissaris.

De politie heeft niets te doen op het hoornsignaal „Alarm".

B. *Het algemeen alarmsignaal,*

dat zoowel geldt voor militairen als voor politie en bestaat in 4 of meer kanonschoten, in het aanhoudend loeien van de sirene op den toren van het departement van Financiën en in telefonische of andere waarschuwingen.

Op dit signaal verzamelen zich zoowel politie als militairen volgens de voorgeschreven bepalingen voor elk korps.

II . . . . . (enz.).

IV. Van het vorenstaande, waarvan uittreksel in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst, afschrift te zenden aan den Procureur-Generaal, onder . . . . enz.

Paramaribo, den 5den Februari 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven den 10den Februari 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

1931. No. 16.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 5 Februari 1931 No. 427, *tot nadere wijziging van de Instructie voor de ambtenaren en beambten van politie in de kolonie Suriname, vastgesteld bij resolutie van 30 December 1918 No. 4282 (G. B. No. 106).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelet op de Instructie voor de ambtenaren en beambten van politie in de kolonie Suriname, vastgesteld bij resolutie van 30 December 1918 No. 4282 (G. B. No. 106), en gewijzigd bij de resoluties van 9 Februari 1922 No. 482 (G. B. No. 7), 29 Januari 1923 No. 340 (G. B. No. 10) en 10 April 1923 No. 1236 (G. B. No. 26);

Den Raad van Bestuur gehoord (vergadering van 8 December 1930);

Besluit:

A. De bij resolutie van 30 December 1918 No. 4282 (G. B. No. 106) vastgestelde Instructie voor de ambtenaren en beambten van politie in de kolonie Suriname, zooals zij thans luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, laatstelijk bij resolutie van 10 April 1923 No. 1236 (G. B. No. 26), wordt nader gewijzigd als volgt:

I. Art. 24 wordt gelezen als volgt:

„De ambtenaren en beambten van politie maken gebruik van hunne wapenen tot zelfverdediging, om geweld te keer te gaan, indien de handhaving van de openbare orde dit eischt, bij het stuiten op ernstigen tegenstand of lijdelijk verzet ingeval van oproerige bewegingen, als bedoeld in artikel 32*a*, en bij ontvluchting van misdadigers.

Zij maken geen gebruik van hunne wapenen, dan na overluide vruchtelooze waarschuwing, en gaan steeds met zooveel verschooning en omzichtigheid, als mogelijk is, te werk.

Ingeval van artikel 32*a* zal deze waarschuwing luiden:

„„Gehoorzaamheid aan de wet, verwijder U of geweld zal worden gebruikt.""

Wanneer zij zich van hunne wapenen hebben bediend, maken zij daarvan ten spoedigste rapport aan den Commissaris van Politie en in de districten aan den Districts-Commissaris."

II. De artikelen 31 en 32 worden vervangen door de navolgende artikelen 31, 32 en 32*a*, luidende :

„Artikel 31.

Bij het ontstaan van brand of andere buitengewone onheilen, treden de ambtenaren en beambten van politie, die vrij van dienst zijn, onverwijld in dienst.

Zij begeven zich onmiddellijk naar de plaats, waar het gevaar is en stellen zich onder de bevelen van hunne ter plaatse aanwezige superieuren.

Artikel 32.

De ambtenaar of beambte van politie, die brand ontdekt of daarvan kennis krijgt, zorgt dat onmiddellijk daarvan aan het politiebureau of, voor het geval daarmede geen rechtstreeksche verbinding bestaat, aan het hoofdtelefoonkantoor, bericht wordt gegeven.

Is de kennisgeving gedaan aan het politiebureau, dan wordt vandaar in de eerste plaats bericht gezonden aan de hoofdwacht in het fort *Zeelandia* en aan het hoofdtelefoonkantoor, welk kantoor voor de waarschuwing van verschillende autoriteiten en instellingen zorg draagt.

Verder worden door het politiebureau de rechtstreeks telefonisch aangesloten ambtenaren van politie gewaarschuwd.

Van het politiebureau en de politiestations worden naar den brand zooveel manschappen gezonden, als gemist kunnen worden.

De beambten van politie, die op post zijn, blijven op den hun toevertrouwden post, totdat zij worden afgelost.

De Chef van dienst en de commandanten der wacht blijven in hun gewonen dienst.

Ingeval er brand is bij nacht, worden eerst de bewoners van het brandend perceel en van de naastbijgelegen perceelen gewekt.

Op gelijke wijze, als in dit artikel is voorgeschreven, wordt gehandeld bij andere buitengewone onheilen.

Artikel 32*a*.

Bij bewegingen van oproerigen aard met een ernstig karakter, als bijvoorbeeld een aanslag, eene samenscholing of samenspanning tegen het gezag, geldt het navolgende.

Het algemeene alarmsignaal bestaat in 4 of meer kanonschoten, in het aanhoudend loeien van de sirene op den toren van het departement van Financiën en in telefonische of andere waarschuwingen.

Buiten dit algemeene alarmsignaal staat het militaire hoornalarmsignaal, dat uitsluitend geldt voor de militairen.

De ambtenaar of beambte van politie, die kennis krijgt van eene oproerige beweging als juist bedoeld of deze ontdekt, geeft daarvan onmiddellijk kennis aan den Chef van dienst en, zoo daarmede geen verbinding te verkrijgen is, aan den Procureur-Generaal, aan de militaire hoofdwacht in het fort Zeelandia, aan den Commissaris van Politie en aan het hoofdtelefoonkantoor, welk kantoor voor de waarschuwing van andere autoriteiten — op de eerste plaats den Gouverneur — en instellingen zorg draagt.

Valt geen tijd te verliezen en is handelend optreden dringend noodzakelijk, dan zorgt hij dat op andere wijze zoo spoedig mogelijk alarm wordt gemaakt.

Is de kennisgeving gedaan aan den Chef van dienst, dan geeft deze het bericht ten spoedigste door aan den Procureur-Generaal, aan de militaire hoofdwacht in het fort Zeelandia, aan den Commissaris van Politie en aan het hoofdtelefoonkantoor, welk kantoor wederom andere autoriteiten en instellingen kennis geeft.

Kan de Procureur-Generaal tot het ontvangen van instructies per telefoon niet meer worden bereikt en gedoogt het nemen van maatregelen geen uitstel, dan geeft de Chef van dienst order tot het algemeen alarmsignaal.

Hij geeft daartoe opdracht aan alle politieposthuizen, aan de militaire hoofdwacht en aan het hoofdtelefoonkantoor, indien mogelijk telefonisch en anders door middel van een ordonnans per rijwiel of op andere wijze.

Het alarm door middel van kanonschoten en van de sirene wordt alleen uitgevoerd door de militairen.

De Procureur-Generaal geeft nadere „geheime" uitvoeringsvoorschriften met betrekking tot hetgeen op, om of van uit het hoofdbureau van politie of overigens te dezen heeft te geschieden."

B. Te bepalen, dat afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 5den Februari 1931.
RUTGERS.

Uitgegeven den 10den Februari 1931.
De wd. Gouvernements-Secretaris,
H. F. ESSER.

1931. No. 17.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 17 Februari 1931 No. 558, *tot nadere wijziging van de resolutie van 31 Januari 1930 No. 525 (G. B. No. 14), houdende toekenning van vrijdom van briefport voor dienstcorrespondentie ingevolge artikel 54 van het Reglement op den postdienst in de kolonie Suriname (G. B. 1907 No. 75) en van de daarbij behoorende lijst.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord den Administrateur van Financiën;

Herlezen de resolutiën van 31 Januari 1930 No. 525 en 2 December 1930 No. 4310;

Gelet op art. 63 van het Reglement op den postdienst in Suriname, vastgesteld bij resolutie van 2 December 1930 No. 4310 (G. B. No. 88);

Overwegende, dat art. 63 van het Reglement op den postdienst in Suriname, vastgesteld bij resolutie van 2 December 1930 No. 4310 (G. B. No. 88), in de plaats is getreden van art. 54 van het sedert vervallen Reglement op den postdienst in de kolonie Suriname, gelijk dit was vastgesteld bij resolutie van 30 September 1907 No. 9496 (G. B. No. 75) en gewijzigd en aangevuld laatstelijk bij resolutie van 24 Maart 1930 No. 1158 (G. B. No. 27);

Besluit:

1. De resolutie van 31 Januari 1930 No. 525 (G. B. No. 14), houdende toekenning van vrijdom van briefport voor dienstcorrespondentie ingevolge art. 54 van het Reglement op den postdienst in de kolonie Suriname (G. B. 1907 No. 75), zooals zij luidt na de daarin bij resolutie van 24 Juli 1930 No. 2746 (G. B. No. 57) aangebrachte aanvulling, te wijzigen in dier voege, dat instede van „artikel 54 van het Reglement op den postdienst in de kolonie Suriname (G. B. 1907 No 75)" zal worden gelezen: „het Reglement op den postdienst in Suriname", terwijl daarin

vervallen de woorden : „zooals het luidt na de sedert daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen".

2. De bij gemelde resolutie van 31 Januari 1930 No. 525 behoorende lijst te wijzigen in dier voege :

a. dat in het hoofd daarvan voor : „art. 54 van het reglement op den postdienst in de Kolonie Suriname (G. B. 1907 No. 75)" wordt gelezen : „het reglement op den postdienst in Suriname" ;

b. dat onder A § 1 en C § 14 instede van onderscheidenlijk : „op wien tevens bij deze de aanwijzing wordt uitgebracht als bedoeld in art. 54, 2e lid van G. B. 1907 No. 75" en „Met aanwijzing als bedoeld in art. 54 van G. B. 1907 No. 75", wordt gelezen : „zullende voor ontvangen brieven, welke niet of niet toereikend mochten zijn gefrankeerd en in qualiteit zijn gericht, bij de uitreiking geen port worden geheven".

3. Te bepalen, dat deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 17den Februari 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 25sten Februari 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

1931. No. 18.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

PUBLICATIE van 19 Februari 1931, *waarbij wordt afgekondigd de wet van den 29sten November 1930, (Staatsblad No 461) houdende voorziening in de behoefte aan kasgeld voor den Surinaamschen dienst in Nederland gedurende de jaren 1931, 1932 en 1933.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Van wege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondigd van onderstaande wet:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ. ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodzakelijk is om, in afwijking van artikel 18, tweede lid, der Surinaamsche Comptabiliteitswet (*Staatsblad* 1910 no. 315), eene regeling te treffen nopens de wijze, waarop zal worden voorzien in de behoefte aan kasgeld voor den Surinaamschen dienst hier te lande gedurende de jaren 1931, 1932 en 1933;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Onze Minister van Financiën wordt bevoegd verklaard om bij het openen van kredieten aan Onzen Minister van Koloniën ten behoeve van *Suriname* gedurende de jaren 1931, 1932 en 1933, in afwijking van het bepaalde bij het 2de lid van artikel 18 der Surinaamsche Comptabiliteitswet (*Staatsblad* 1910, no. 315), het tegoed van *Suriname* in 's Rijks schatkist te boven te gaan met een som van f 16 000 000 *(zestien millioen gulden)* en

om in dat voorschot te voorzien door uitgifte of beleening van bewijzen van vlottende schuld, met inachtneming van de daaromtrent bestaande of nader vast te stellen wettelijke bepalingen.

Artikel 2.

Deze wet treedt in werking met ingang van den *1sten* Januari 1931.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministrieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage den 29sten November 1930.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

De Minister van Financiën,
DE GEER.

Uitgegeven den *zeventienden* December 1930.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 19den Februari 1931.

RUTGERS.

De wd. Gouvernements-Secretaris,
H. F. ESSER.

Uitgegeven den 27sten Februari 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris,
H. F. ESSER.

1931. No. 19.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

PUBLICATIE van 23 Februari 1931, *waarbij wordt afgekondigd de wet van den 23sten December 1930 (Staatsblad No. 492), houdende wijziging van de Surinaamsche begrooting voor het dienstjaar 1928.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Van wege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodig is eenige artikelen der koloniale huishoudelijke begrooting van *Suriname* voor het dienstjaar 1928, vastgesteld bij de wet van 11 Mei 1928 (*Staatsblad* n°. 163, *Gouvernementsblad* n°. 44), te wijzigen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I.

De volgende artikelen van de koloniale huishoudelijke begrooting van *Suriname* voor het dienstjaar 1928 worden *verhoogd* en mitsdien gebracht op de bedragen daarbij vermeld:

	wordt verhoogd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 2. Meubelen, kantoorbehoeften, abonnement op nieuwsbladen en andere uitgaven ten behoeve van de gouvernementssecretarie, van den burgerlijken stand en het bevolkingsregister en van den Raad van Bestuur, kosten van vergaderingen en van examens, voor zoover daartoe geen afzonderlijke gelden bij andere artikelen zijn toegestaan, verblijfkosten van den ijker en den hulp-ijker en andere uitgaven voor het ijkwezen, boek- en drukwerken, briefporten,		

	wordt verhoogd met:	en mitsdien gebracht op:
advertentiekosten, telegrammen, schrijfloonen en andere uitgaven voor den algemeenen dienst	f 9 257	f 32 907
Artikel 13. Uit- en terugzending van burgerlijke ambtenaren en daarmede in verband staande uitgaven, overtocht van met verlof gaande of van verlof terugkeerende en gepensionneerde ambtenaren met hunne gezinnen, benevens terugbetaling van uit eigen middelen betaalde overtochtskosten	16 073	46 073
Artikel 14. Kosten, verbonden aan tijdelijke opdrachten aan in Nederland vertoevende Surinaamsche ambtenaren, zoomede aan uitzending van ambtenaren uit Suriname naar Nederland voor studie-doeleinden, een en ander in het belang van den dienst	760	4 760
Artikel 21. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de Iste afdeeling ...	1 591	45 291
Artikel 33. Loon van roeiers, reis- en verblijfkosten, alsmede verhuizingskosten ten behoeve van de politie	1 130	37 130
Artikel 37. Verdere uitgaven voor den dienst van het toezicht op de Landsbosschen	2 064	32 064
Artikel 40. Kosten van uitlevering en uitzetting, kosten van overbrenging van veroordeelden naar of van Nederland en kosten van terugzending van in andere landen zonder middel van bestaan aangetroffen personen, herkomstig van Suriname, alsmede kosten van onderhoud, kleeding, enz. voor die personen, zoolang zij op eene gelegenheid tot terugzending naar Suriname moeten wachten	2 400	3 400
Artikel 58. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het personeel der posterij	1 687	33 492

	wordt verhoogd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 59. Uitkeeringen, betalingen en andere uitgaven voor den binnen- en buitenlandschen postdienst	f 6 808	f 20 088
Artikel 61. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, daggelden of andere belooningen van het personeel bij den Landsradiotelegraafdienst	1 115	22 939
Artikel 62. Kosten van onderhoud van de radio-telegraafstations en daarbij behoorende werken, aanschaffing en onderhoud van gereedschappen, werktuigen, brandstoffen, smeermiddelen en andere uitgaven ten behoeve van den Lands-radiotelegraafdienst	7 971	17 971
Artikel 66. Meubelen, schrijfbehoeften, abonnement op nieuwsbladen, briefporten, drukkosten, schrijfloonen en andere uitgaven voor het kantoor van den administrateur van financiën, voor het kantoor van den controleur der belastingen, voor de kantoren der ontvangers en voor de postkantoren, zoomede kosten van aanmaak van zegelpapier en postwaarden, benevens kosten vallende op het overmaken van geld van en naar Suriname	3 498	20 148
Artikel 68. Rente en aflossing van geleende gelden	54 367	696 817
Artikel 76. Kosten van aanvoer van immigranten en daarmede in verband staande andere uitgaven	424 550	808 550
Artikel 78. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen voor het houden van toezicht op voor den kleinen landbouw uitgegeven perceelen land en de Landsstalweiden, zoomede reis-, verblijf- en verhuizingskosten en andere uitgaven	2 421	32 264
Artikel 88. Huur van gebouwen of lokalen, vergoeding voor huishuur aan		

	wordt verhoogd met:	en mitsdien gebracht op:
onderwijzers, aan wie geen landswoning kan worden aangewezen, uitgaven ten behoeve van schooltuinen, schoolmeubelen, schoolbehoeften en andere uitgaven	f 5 809	f 23 759
Artikel 98. Uitgaven ten behoeve der ouden, gebrekkigen en onvermogenden binnen en buiten het gesticht Landsgrond Boniface	4 747	64 647
Artikel 108. Kosten van onderzoekingen en proefnemingen	5 896	22 896
Artikel 114. Reis-, verblijf- en verhuizingskosten van de districtsgeneesheeren en hunne vervangers	1 728	3 228
Artikel 115. Loonen van ziekenoppassers en hulpziekenoppassers	974	18 142
Artikel 118. Kosten van het gereedmaken van geneesmiddelen voor de armenpraktijk, van behandeling en verpleging van burgerpersonen buiten de militaire ziekeninrichtingen, aanschaffing van geneesmiddelen en geneeskundige benoodigdheden uit het militair hospitaal en elders, voor zoover bij andere artikelen der begrooting daartoe geen afzonderlijke kredieten zijn toegestaan, zoomede andere uitgaven	9 276	46 976
Artikel 119. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de verpleegster en van de verdere beambten bij den dienst der poliklinieken te Paramaribo	6 647	10 252
Artikel 123. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het personeel bij den gezondheidsdienst	18 064	24 646
Artikel 124. Kosten, verband houdende met de hygiënische propaganda, met de verbetering van den gezondheidstoestand		

	wordt verhoogd met:	en mitsdien gebracht op:
en met de anchylostoombestrijding, waaronder begrepen loonen van los aangesteld personeel	f 3 000	f 15 500
Artikel 127. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, daggelden en verdere loonen van den gouvernements-veearts, tevens directeur van het slachthuis te Paramaribo, den hulpkeurmeester en het lagere personeel van het slachthuis	927	12 031
Artikel 131. Toelagen aan de leeraren van de geneeskundige school	1 376	10 076
Artikel 133. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en daggelden van den geneesheer-directeur en het verdere personeel van de Landsinrichting ter verpleging van krankzinnigen te Paramaribo	3 483	30 032
Artikel 134. Onderhoud en andere uitgaven ten behoeve van krankzinnigen	2 700	32 700
Artikel 140. Bijdragen aan particuliere inrichtingen tot afzondering en verpleging van melaatschen	16 403	100 653
Artikel 141. Meubelen, kantoorbehoeften, drukkosten en andere kleine uitgaven, alsmede reis- en verblijfkosten van den geneeskundig-inspecteur en de ambtenaren en beambten van de verschillende afdeelingen, voor zoover daarvoor geen afzonderlijke gelden zijn beschikbaar gesteld, zoomede kosten van examens en rijwieltoelagen	768	6 568
Artikel 142. Huur van woningen en vergoeding voor het gemis van vrije woning aan districtsgeneesheeren (waartoe ook behooren de geneesheeren, belast met de armenpraktijk te Paramaribo), ziekenoppassers en vroedvrouwen in de districten, zoomede huur van gebouwen ten behoeve van de poliklinieken van de armenpraktijk te Paramaribo en in de districten	1 920	6 000

	wordt verhoogd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 145. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de technische ambtenaren en de opzichters, werkzaam bij den dienst der openbare werken	f 2 324	f 27 017
Artikel 153. Kosten van nieuwe werken, buitengewone uitgaven voor onderhoud en herstelling van Landsgebouwen en eigendommen en aankoop van onroerende goederen	31 741	92 941
Artikel 155. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de spoorwegambtenaren en beambten, loon voor hulp ter tijdelijke versterking en vervanging van dat personeel bij ziekte en verlof, zoomede kosten voor geneesmiddelen en verbandstoffen	1 255	65 607
Artikel 158. Onderhoud en verbetering van het Landstelefoonnet, aanleg van nieuwe aansluitingen en daarmede in verband staande uitgaven	4 240	22 540
Artikel 170. Onderhoud en benoodigdheden van het lichtschip, vergoeding voor de uitbestede bediening van het havenlicht te Galibi en voor het onderhoud van den lichtopstand en toebehooren aldaar, brandstoffen en andere benoodigdheden voor de lichttoestellen en voor het havenvuur aan den mond van de Nickerierivier, voor het licht aan den mond van de Surinamerivier, voor het licht te Nieuw-Amsterdam en voor de lichten aan den mond van de Marowijne-rivier en te Coronie, en hetgeen daarmede verder in verband staat, zoomede aankoop en onderhoud van kettingen, ankers en tonneboeien	2 311	13 111
Artikel 174. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen voor het personeel van de centrale werkplaats te		

	wordt verhoogd met:	en mitsdien gebracht op:
Beekhuizen en van den magazijnsdienst aldaar	f 79	f 120 037
Artikel 175. Grondstoffen, arbeidsloonen, werktuigen, gereedschappen en verdere uitgaven voor gewoon en buitengewoon onderhoud van het rollend spoorwegmaterieel, van de gebouwen en inrichtingen van de centrale werkplaats te Beekhuizen, van de Landsvaartuigen, mede inbegrepen de dokkosten van deze, voorts brandstoffen, smeermiddelen en machinekamerbehoeften	14 642	258 942
Artikel 176. Meubelen, kantoorbehoeften, abonnement op nieuwsbladen en tijdschriften, drukkosten en andere huishoudelijke uitgaven, alsmede reis-, verblijf- en verhuizingskosten van den directeur en van de ambtenaren en beambten van de verschillende afdeelingen, voor zoover daarvoor geen afzonderlijke gelden zijn beschikbaar gesteld	1 052	10 752
Artikel 177. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van andere onderafdeelingen dan de onderafdeeling Verkeer te water	5 066	10 066
Artikel 180. Aanschaffing van twee motorbrandspuiten, ingericht voor autotractie	332	11 332
Artikel 183. Uitgaven ter verrekening van het tekort op de rekening ,,Aanvoer van levensmiddelen ten behoeve van de bevolking'' (3de termijn)	626	36 626
Artikel 184. Pensioenen aan gewezen burgerlijke landsdienaren	8 562	553 562
Artikel 186. Pensioenen aan gewezen onderwijzers bij het bijzonder onderwijs ...	3 273	3 273

	wordt verhoogd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 187. Pensioenen aan weduwen en weezen van overleden onderwijzers bij het bijzonder onderwijs	f 1 197	f 1 197
Artikel 189. Wachtgelden	16 985	36 985
Artikel 190. Wachtgelden aan onderwijzers en onderwijzeressen bij het bijzonder onderwijs	6 027	10 027
Artikel 191. Onderstanden	1 716	7 716
Artikel 193. Gunstgaven en andere onverplichte betalingen	2 845	4 845

Artikel II.

De volgende artikelen der genoemde begrooting worden *verminderd* en mitsdien gebracht op de bedragen daarbij vermeld:

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 3. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen van den griffier en de verdere ambtenaren en beambten ter griffie	f 109	f 10 867
Artikel 4. Boeken, kantoor-, lokaal- en andere huishoudelijke behoeften, telegrammen, schrijfloonen, drukwerken, benevens reis- en verblijfkosten van-, alsmede huur van voertuigen voor leden der Koloniale Staten	7 047	7 603
Artikel 5. Uitgaven voor de rustende schutterij	50	50
Artikel 7. Meubelen en andere uitgaven ten behoeve van de kantoren van de districtscommissarissen, van de plaatsen buiten die kantoren, waar zij zitting houden of huwelijken voltrekken en van de zittingsplaatsen der rechters, alsmede abonnement voor kantoorkosten aan de districtscommissarissen en burger-kapiteins	293	2 407

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 126. Kosten in verband met de keuring van levensmiddelen	f 100	f 400
Artikel 129. Kosten van het slachthuis te Nieuw-Nickerie	573	27
Artikel 130. Premiën ten behoeve van de verbetering van de veeteelt	500	—
Artikel 132. Behoeften voor de geneeskundige school	400	600
Artikel 136. Uitgaven voor het landbouwbedrijf in de inrichting	189	811
Artikel 137. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en daggelden van de directrice (den directeur) en het verdere personeel van de Landsinrichting voor melaatschen op Groot-Chatillon	1 495	27 306
Artikel 138. Kosten van kantoorbehoeften, aankoop van boeken, aankoop en herstellen van instrumenten ten behoeve van die inrichting	130	120
Artikel 139. Uitgaven ten behoeve van de verpleegden en van het personeel van die inrichting, alsmede kosten, verbonden aan de keuring van levensmiddelen voor- en aan het toezicht op de verzending daarvan naar die inrichting	1 959	55 741
Artikel 143. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de VIIde afdeeling	669	32 431
Artikel 144. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den directeur van openbare werken en verkeer en van de verdere ambtenaren en beambten van zijn kantoor en van het kantoor der onderafdeeling verkeer te water	3 037	64 382

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 144*bis*. Toelage van den deskundige voor irrigatie-aangelegenheden ...	f 13 200	—
Artikel 146. Onderhoud en verbetering van de Landsgebouwen met hun toebehooren, kosten van onderhoud en feestverlichting van den bij het gouvernementshuis behoorenden tuin, kosten voor klokken en voor aanschaffing van vlaggen en lijnen, zoomede huur van twee perceelen van de plantage Marienburg tot plaatsing van dienstwoningen voor het Landspersoneel aldaar	46	f 150 854
Artikel 147. Uitgaven voor logeergebouwen in de districten voor in dienst reizende ambtenaren	100	1 400
Artikel 149. Onderhoud en reiniging van land- en waterwegen en daarmede in verband staande werken te Paramaribo en in de districten en verdere uitgaven te dier zake	6 860	159 840
Artikel 152. Kosten van de openbare verlichting te Paramaribo en in de districten	82	23 668
Artikel 154. Kosten van het beschikbaar stellen van land ten behoeve van den kleinen landbouw	6 839	43 161
Artikel 156. Aansehaffing, gewoon en buitengewoon onderhoud van de baanvakken en daarbij behoorende kunstwerken, van de gebouwen en inrichtingen met uitzondering van die te Beekhuizen en andere uitgaven ten behoeve van den vervoerdienst	10 788	146 487
Artikel 157. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den technisch ambtenaar en verdere beambten bij den dienst van het telefoonwezen, zoomede kosten voor geneesmiddelen en verbandstoffen	1 375	36 218

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 159. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den ladingmeester en verder personeel voor den dienst op den afvaartsteiger	f 323	f 5 107
Artikel 160. Kosten voor het nazien van gezondheidspassen van- en kosten, te betalen in buitenlandsche havens door Landsvaartuigen, kosten voor het laden en lossen van goederen te Paramaribo, vergoeding voor geleden schade door het verloren gaan of beschadigen van goederen, verscheept met die vaartuigen, benevens uitkeeringen aan gezagvoerders, stuurlieden, enz. uit de opbrengst van het personen- en goederenvervoer van den zeedienst, alsmede verdere uitgaven, verband houdende met den vervoerdienst dezer vaartuigen	12 049	47 551
Artikel 161. Onderhoud van de gebouwen en steigers, zoomede baggerwerken ...	132	1 868
Artikel 162. Uitgaven voor den verbindingsdienst op de reede van Coronie	291	7 709
Artikel 163. Uitgaven voor den leergang tot opleiding voor het examen van machinist	108	2 872
Artikel 165. Kosten voor de verstrekking van uniformkleeding aan de schepelingen	500	—
Artikel 167. Verstrekking van geneesmiddelen en verbandstoffen aan het personeel, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas	131	369
Artikel 168. Huur van vaartuigen ten behoeve van rivier- en zeedienst en voor reizen van ambtenaren en commissiën, benevens bijdragen aan particuliere stoomvaartdiensten	14	1 386

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 169. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, loonen en voeding van de bemanning van het lichtschip aan den mond van de Suriname-rivier en toelagen aan lichtwachters te Nieuw-Amsterdam en in Nickerie	f 290	f 8 992
Artikel 171. Waarneming van de getijbewegingen	200	—
Artikel 178. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het personeel der brandweer	242	8 543
Artikel 179. Aanschaffing en onderhoud van werktuigen, rijwielen en andere benoodigdheden, zoomede andere uitgaven ...	930	4 100
Artikel 185. Pensioenen aan weduwen en weezen van overleden burgerlijke landsdienaren	42 764	202 236
Artikel 192. Uitgaven voor de waarneming van tijdelijk opengevallen betrekkingen, voor zoover het niet mogelijk is die aan te wijzen op de artikelen, waarin de bezoldigingen voor die betrekkingen zijn omschreven	770	14 230
Artikel 194. Kinderbijslagen	11 000	49 000

Artikel III.

In de genoemde begrooting worden twee nieuwe artikelen, t. w. 68*bis* en 77*bis*, ingelascht, luidende als volgt:

„*Artikel* 68*bis*. Uitgaven wegens door de Nederlandsche „Bank te Amsterdam in 1925 betaalde obligatiën der 4½ pct. „Surinaamsche geldleening 1915, uitgeloot per 1 Januari „1925 ..... f 74 200."

„*Artikel* 77*bis*. Kosten van terugvoer in 1926 van immi„granten naar Britsch-Indië en daarmede in verband staande „andere uitgaven ..... f 28 782."

Artikel IV.

De omschrijving van artikel 119 der begrooting wordt aangevuld en als volgt gelezen:

„Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de „geneesheeren, belast met den dienst bij de poliklinieken en „der bestrijding van besmettelijke ziekten te Paramaribo, van „de verpleegster en van de verdere beambten bij den dienst „der poliklinieken te Paramaribo."

Artikel V.

Het eindcijfer der voormelde begrooting wordt, ten aanzien van de uitgaven, tengevolge van de in de artikelen I, II en III dezer wet vermelde wijzigingen, verhoogd met f 430 282 (*vierhonderd dertig duizend tweehonderd twee en tachtig gulden*), en mitsdien gebracht op f 8 326 069 (*acht millioen driehonderd zes en twintig duizend negen en zestig gulden*).

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, den 23sten December 1930.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Uitgegeven den *dertienden* Januari 1931.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 23sten Februari 1931.

RUTGERS.

De wd. Gouvernements-Secretaris,
H. F. ESSER.

Uitgegeven den 27sten Februari 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris,
H. F. ESSER.

	wordt verminderd met:	en uitsdien gebracht op:
Artikel 9. Verstrekking van geneesmiddelen en verbandstoffen ten behoeve van in de districten gevestigde ambtenaren en beambten in 's Lands dienst, zoomede van hun wettig gezin, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas	f 103	f 647
Artikel 10. Loon en kleeding der roeiers voor de vaartuigen ten dienste van de districtscommissarissen	100	50
Artikel 11. Toelagen van de opperhoofden der Boschnegers en van den vertegenwoordiger van het opperhoofd van den stam der Aucaners, alsmede persoonlijke toelage van den groot-kapitein bij dien stam, Kanape	300	2 000
Artikel 19. Aandeel van Suriname in de bezoldiging van den gouvernementsaccountant	2 800	3 920
Artikel 20. Schrijfloonen, reis- en verblijfkosten, meubelen, kantoorbehoeften en andere uitgaven van den gouvernementsaccountant	110	1 745
Artikel 22. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den president en de leden van-, van den procureur-generaal en den advocaat-generaal bij- en van den griffier van het hof van justitie, alsmede van de verdere ambtenaren en beambten, belooning voor het schoonmaken van het gebouw van het hof van justitie en van de lokalen, waarin het parket van den procureur-generaal is ondergebracht, zoomede van het gebouw, waarin de rechtercommissaris zitting houdt	891	91 653
Artikel 23. Meubelen, kantoorkosten, boekwerken en andere huishoudelijke uitgaven voor het hof van justitie en het		

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
parket van den procureur-generaal, drukwerk en abonnement op tijdschriften en nieuwsbladen voor het parket van den procureur-generaal en uitgaven ten behoeve van het hulpkantoor van den industrieelen eigendom	f 1 033	f 2 767
Artikel 24. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den kantonrechter van Paramaribo, van den kantonrechter van Nickerie, van Coronie en van Marowijne, tevens rechter in het westelijk ommegaand gerecht, van den griffier bij het oostelijk ommegaand gerecht en van het hun toegevoegde personeel, alsmede belooning voor het schoonmaken van het gebouw, waarin het kantongerecht van Paramaribo is gevestigd	11 650	25 937
Artikel 26. Bewaking van veroordeelden en aangehoudenen	1 132	45 659
Artikel 27. Bovenkleeding en schoeisel voor de gevangenbewaarders en opzichters in het burgerlijk en militair huis van verzekering in het fort Zeelandia en in de gevangenis te Nieuw-Amsterdam	1 193	1 463
Artikel 28. Kantoorkosten voor de beide gevangenissen, zoomede reis- en verblijfkosten, kantoorbehoeften en schrijfloonen voor de commissiën van administratie	40	460
Artikel 29. Voeding, kleeding, ligging, bewassching, geneesmiddelen en verbandstoffen en verschillende andere uitgaven voor aangehoudenen en veroordeelden, zoomede voor in hechtenis genomenen, alsmede gereedschappen, werktuigen, verlichting en andere huishoudelijke behoeften van de gevangenissen en huizen van bewaring, enz. en loonen voor het verrichten van huisdiensten door gevangenen	10 961	50 264

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 30. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en daggelden van het politiepersoneel en van de schoonmaakster van het politiekantoor te Paramaribo, van den politiekleermaker, den politieschoenmaker en hunne knechts	f 17 999	f 339 966
Artikel 31. Materialen en verdere benoodigdheden voor de bovenkleeding en het schoeisel van de ambtenaren en beambten van politie of toelagen daarvoor	999	13 501
Artikel 36. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de ambtenaren en beambten van den dienst van het toezicht op de Landsbosschen	2 344	19 943
Artikel 42. Kosten van den voogdijraad	22	2 218
Artikel 43. Kosten van vervolgingen en procedures, die geheel of gedeeltelijk ten laste van 's Lands kas komen	2 200	5 800
Artikel 44. Reis- en verblijfkosten voor leden van de rechterlijke macht	151	1 649
Artikel 45. Kosten van mail-, stop- en brandschoten	52	48
Artikel 46. Terugbetaling aan het Departement van Justitie in Nederland van het door zijne zorg te betalen aandeel van Suriname in de kosten van het kantoor voor het Internationaal Verbond tot bescherming van letterkundige en kunstwerken	18	82
Artikel 47. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de IIde afdeeling	1 972	14 028
Artikel 48. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en daggelden van den		

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
administrateur van financiën en van de ambtenaren en beambten van zijn kantoor	f 1 156	f 98 763
Artikel 49. Kosten van opmetingen ten behoeve van het domeinwezen	72	753
Artikel 50. Voorschotten ter bevordering van den kleinen landbouw, van kleine industrieën, van de veeteelt en van de visscherij	9 800	2 200
Artikel 51. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den controleur der belastingen, den kolonialen ontvanger en betaalmeester, den ontvanger der invoerrechten en accijnzen, den ontvanger der belastingen in Nickerie en de ambtenaren en beambten van hunne kantoren	1 871	74 014
Artikel 53. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, daggelden, tafelgelden van- en voeding voor de ambtenaren bij den actieven dienst der belastingen en bij het toezicht op den in- en uitvoer te water, alsmede uitgaven van dien aard voor het verdere personeel bij 's Lands middelen	16 351	120 081
Artikel 54. Huur van woningen en toelagen wegens gemis van vrije woning aan den klerk op het ontvangerskantoor in Nickerie en aan ambtenaren der belastingen	170	1 130
Artikel 56. Aanwezigheidsgeld voor de leden van de commissie van aanslag en van den raad van beroep, alsmede voor de raadslieden voor de inkomstenbelasting, aanwezigheidsgeld voor de leden en toelage aan den secretaris van de commissie van beoordeeling van de aangiften voor den verkoop van gedistilleerd, alsmede beloningen en aanwezigheidsgeld voor de leden van den raad van beroep, enz. inzake toepassing van de tariefverordening	350	1 250

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 60. Uitgaven ten behoeve van de postspaarbank	f 892	f 7 114
Artikel 63. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen van den hypotheekbewaarder en van het verdere personeel van het hypotheekkantoor	314	12 633
Artikel 64. Meubelen, kantoorbehoeften en andere uitgaven voor het hypotheekkantoor, benevens kosten voor het schatten der verkoopwaarde van onroerende goederen met het oog op de toepassing der zegelverordening	100	400
Artikel 69. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de IIIde afdeeling	899	2 801
Artikel 70. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den agent-generaal en het verdere personeel bij het Immigratie-departement	4 635	51 893
Artikel 75. Uitgaven voor deskundig onderzoek bij geschillen over loonen en taken op landbouwondernemingen	108	42
Artikel 77. Kosten van terugvoer van immigranten en daarmede in verband staande andere uitgaven, alsmede uitkeeringen aan immigranten, die afzien van het recht op vrije terugreis	500	275 000
Artikel 79. Vergoeding voor huishuur en voor het gemis van vrije woning aan opzichters van vestigingsplaatsen en aan een Javaanschen opziener	160	620
Artikel 80. Onderhoud en verbetering van centrale vestigingsplaatsen en andere vestigingen van kleine landbouwers, zoomede van Landsstalweiden	1 500	38 000

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 81. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de IVde afdeeling	f 893	f 2 707
Artikel 82. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en vergoeding voor huishuur van de predikanten der Hervormde en Luthersche Gemeenten te Paramaribo, van den predikant der Vereenigde Protestantsche Gemeente te Nieuw-Nickerie, van geestelijken der Roomsch-Katholieke Gemeente en van godsdienstleeraren der Evangelische Broedergemeente en der Nederlandsch- en Nederlandsch-Portugeesch Israëlietische Gemeenten	7 566	98 434
Artikel 84. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den inspecteur voor het onderwijs en van de ambtenaren en den bode van zijn kantoor, zoomede abonnement voor den secretaris der commissie van onderwijs voor kantoorbehoeften en schrijfloonen	4 301	20 579
Artikel 85. Meubelen, kantoorbehoeften, drukkosten, rijwieltoelage aan den bode op het kantoor van den inspecteur voor het onderwijs en andere kleine uitgaven, alsmede reis- en verblijfkosten van den inspecteur voor het onderwijs en kosten van examens	1 751	2 599
Artikel 86. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van onderwijzers en onderwijzeressen en verder bij de scholen werkzaam zijnd personeel, zoomede kosten van bewaken en schoonhouden der scholen	38 160	401 500
Artikel 89. Uitkeeringen ten behoeve van het bijzonder onderwijs	18 732	599 348

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 91. Uitkeeringen aan bijzondere inrichtingen en instellingen	f 500	f 9 100
Artikel 92. Kosten van vervoer en studie van jongelieden, die buiten Suriname eene opleiding ontvangen	83	1 917
Artikel 93. Uitkeeringen aan opvoedingsgestichten, enz.	2 920	20 730
Artikel 94. Tijdelijke verhooging van uitkeeringen aan opvoedingsgestichten, enz.	3 535	12 775
Artikel 96. Kosten van de Landsboekerij	90	860
Artikel 97. Bezoldiging of verlofbezoldiging en persoonlijke toelage van den directeur-armverzorger, daggelden en toelagen van het verder personeel en abonnement voor kantoorbehoeften, enz. van de commissie van regenten van het gesticht Landsgrond Boniface	59	13 000
Artikel 99. Bijdragen voor weezenverzorging aan kerkgenootschappen en voor onderhoud van weezen van immigranten ...	1 290	36 010
Artikel 100. Tijdelijke verhooging van bijdragen aan kerkgenootschap voor weezenverzorging	80	11 520
Artikel 101. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz., met de Landsvaartuigen ten behoeve van de Vde afdeeling	3 874	11 826
Artikel 103. Toelage van den deskundige voor landbouwzaken	13 200	—
Artikel 104. Kosten van den cultuurtuin en van de selectie van cultuurgewassen	350	19 300

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 106. Kosten van den phytopathologischen dienst en bestrijding van plantenziekten	f 300	f 1 200
Artikel 109. Algemeene kosten van het Landbouwproefstation	1 014	6 986
Artikel 110. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de VIde afdeeling	1 454	2 646
Artikel 111. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den geneeskundig-inspecteur en van de ambtenaren en beambten van zijn kantoor	5 281	14 493
Artikel 112. Uitgaven voor onderzoekingen ten behoeve van den openbaren gezondheidsdienst in en buiten het laboratorium van het militair hospitaal en al hetgeen met deze onderzoekingen in verband staat	4 250	1 000
Artikel 113. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van districtsgeneesheeren (waartoe ook behooren de geneesheeren, belast met de armenpraktijk te Paramaribo) en van hunne vervangers	4 464	83 140
Artikel 117. Kosten van behandeling en verpleging van burgerpersonen in de militaire ziekeninrichtingen, alsmede tegemoetkoming in deze kosten, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas	60 674	247 326
Artikel 120. Geneesmiddelen en andere benoodigdheden voor de poliklinieken, waartoe die voor longlijders, voor on- en minvermogende ooglijders, benevens kosten voor zuigelingenzorg	1 029	2 771

1931. No. 20.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

Proclamatie

van den 2den Maart 1931,

betreffende de opdracht van het dagelijksch beleid van zaken aan den Ondervoorzitter van den Raad van Bestuur, Mr. Dr. F. L. J. van Haaren.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME

brengt ter algemeene kennis, dat hij, wegens korte afwezendheid van de hoofdplaats, het dagelijksch beleid van zaken van het tijdstip van zijn vertrek op den 4den Maart 1931 tot dat van zijn terugkeer te Paramaribo, overeenkomstig artikel 28bis van het Regeeringsreglement bij resolutie van heden No. 707 heeft opgedragen aan den Ondervoorzitter van den Raad van Bestuur, Mr. Dr. F. L. J. van Haaren.

Paramaribo, den 2den Maart 1931.

De Gouverneur voornoemd,

RUTGERS.

1931. No. 21.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 3 Maart 1931 No. 726, *bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van den 5den December 1930 (Staatsblad No. 468), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het op 19 December 1928 te Nanking tusschen Nederland en China gesloten douaneverdrag en van twee daarbij behoorende nota's (Staatsblad 1930 No. 322), alsmede van de op dien datum door den Nederlandschen Gezant te Peking en den Chineeschen Minister van Buitenlandsche Zaken geteekende verklaring en nota's.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 26 Januari 1931, 4e afdeeling No. 10/46, waarbij ter bekendmaking van het na te melden Koninklijk besluit is toegezonden een exemplaar van het Staatsblad van 1930 No. 468, waarin is opgenomen het Koninklijk besluit van den 5den December 1930, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het op 19 December 1928 te Nanking tusschen Nederland en China gesloten douaneverdrag en van twee daarbij behoorende nota's (Staatsblad 1930 No. 322), alsmede van de op dien datum door den Nederlandschen Gezant te Peking en den Chineeschen Minister van Buitenlandsche Zaken geteekende verklaring en nota's;

Herlezen de resolutie van 9 Februari 1929 No. 26 Zeer Geheim;

Besluit:

Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit, het daarin genoemd verdrag met daarbij behoorende nota's, alsmede de geteekende verklaring en nota's, benevens de vertaling daarvan en afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 3den Maart 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 6den Maart 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de Wet van 18 Juli 1930 (*Staatsblad* n°. 322), houdende goedkeuring van het op 19 December 1928 te *Nanking* tusschen *Nederland* en *China* gesloten douaneverdrag en van twee daarbij behoorende nota's, van welke stukken een afdruk bij dit besluit is gevoegd;

Gezien mede de op 19 December 1928 door Onzen Gezant te *Peping* en den Chineeschen Minister van Buitenlandsche Zaken te *Nanking* geteekende verklaring en nota's, van welke stukken een afdruk, alsmede eene vertaling, bij dit Besluit zijn gevoegd;

Overwegende, dat de akten van bekrachtiging van genoemd verdrag en van de eerstbedoelde twee daarbij behoorende nota's op 18 November 1930 te *Nanking* zijn uitgewisseld;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 27sten November 1930, Directie van het Protocol, nr. 37441;

Hebben goedgevonden en verstaan:

bovengenoemde stukken te doen bekend maken door de plaatsing van dit Besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereischt.

's-Gravenhage, den 5den December 1930.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
BEELAERTS VAN BLOKLAND.

Uitgegeven den *achttienden* December 1930.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

Treaty regulating tariff relations between the Kingdom of the Netherlands and the Republic of China.

Her Majesty the Queen of the Netherlands and the National Government of the Republic of China, animated by an earnest desire to consolidate the ties of friendship which happily subsist between the two countries and to further develop their commercial relations, have with this object in view resolved to conclude a treaty, and have for this purpose named as their respective Plenipotentiaries, that is to say:

Her Majesty the Queen of the Netherlands:

Mr. WILLEM JACOB OUDENDIJK, Commander in the Order of Orange Nassau, Knight in the Order of the Netherlands Lion, Her Majesty's Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary in China;

His Excellency the President of the National Government of the Republic of China:

Dr. CHENTING T. WANG, Minister for Foreign Affairs of the National Government of the Republic of China;

Who, having communicated to each other their respective full powers, found in good and due form, have agreed upon the following Articles:

Article I.

All provisions which appear in the treaties hitherto concluded and in force between the Kingdom of the Netherlands and China relating to rates of duty on imports and exports of merchandise, drawbacks, transit dues and tonnage dues in China shall be annulled and become inoperative, and the principle of complete national tariff autonomy shall apply subject, however, to the condition that each of the High Contracting Parties shall enjoy in the territories, possessions and colonies of the other, with respect to the above specified and any related matters, treatment in no way discriminatory as compared with the treatment accorded to any other country.

The nationals of neither of the High Contracting Parties shall be compelled under any pretext whatever to pay within the territories, possessions or colonies of the other Party any duties, internal charges or taxes upon their importations and exportations other or higher than those paid by nationals of the country or by nationals of any other country.

Article II.

The present Treaty is drawn up in two copies in the Netherlands, Chinese and English languages. In the event of there being a difference of meaning between these texts the sense as expressed in the English text shall prevail.

Article III.

The present Treaty shall be ratified by the High Contracting Parties as soon as possible and the instruments of ratification shall be exchanged at Nanking. It shall come into force on the day on which the two Governments shall have notified each other that the ratification has been effected.

In faith whereof, the respective Plenipotentiaries have signed the present Treaty in duplicate and have affixed thereto their seals.

Done at Nanking, this nineteenth day of December nineteen hundred and twenty-eight, corresponding to the nineteenth day of the twelfth month of the seventeenth year of the Republic of China.

(Seal) W. J. Oudendijk.

(Seal) Chenting T. Wang.

NETHERLANDS LEGATION
IN CHINA.

Nanking, December 19, 1928.

Monsieur le Ministre,

With a view to eliminating all possible doubts with respect to the meaning and scope of Article I of the Treaty Regulating Tariff Relations between the Netherlands and China which we have signed today, I have the honour to state to Your Excellency that my Government holds that the said Article also includes the following:

That there shall not be levied on the produce or the manufactures of either of the High Contracting Parties on their importation into the territories, possessions or colonies of the other Party, nor on the produce and the manufactures of either of the High Contracting Parties on their exportation to the territories, possessions or colonies of the other Party, any duties, internal charges or taxes other or higher than are now or may hereafter be imposed on the like articles when imported from or when exported to any other country.

It is understood that the present Note and Your Excellency's reply thereto shall have the same force between the two High Contracting Parties as the Treaty itself.

I avail myself of this opportunity to renew to Your Excellency the assurance of my highest consideration.

W. J. Oudendijk.

His Excellency Dr. Chenting T. Wang,
Minister for Foreign Affairs, Nanking.

MINISTRY OF FOREIGN
AFFAIRS.

Nanking, December 19, 1928.

Monsieur le Ministre,

In reply to Your Excellency's Note of today's date I have the honour to state that with a view to eliminating all possible doubts with respect to the meaning and the scope of Article I of the Treaty Regulating Tariff Relations between China and the Netherlands which we have signed today, my Government holds that the said Article also includes the following:

That there shall not be levied on the produce or the manufactures of either of the High Contracting Parties on their importation into the territories, possessions or colonies of the other Party nor on the produce and the manufactures of either of the High Contracting Parties on their exportation to the territories, possessions or colonies of the other Party, any duties, internal charges or taxes other or higher than are now or may hereafter be imposed on the like articles when imported from or when exported to any other country.

It is understood that Your Excellency's Note and this reply thereto shall have the same force between the two High Contracting Parties as the Treaty itself.

I avail myself of this opportunity to renew to Your Excellency the assurance of my highest consideration.

CHENTING T. WANG.

His Excellency Mr. WILLEM JACOB OUDENDIJK,
Netherlands Minister to China, Nanking.

Verdrag regelende de tarief-betrekkingen tusschen Nederland en China.

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en de Nationale Regeering der Chineesche Republiek, bezield met den ernstigen wensch om de banden van vriendschap te bevestigen, welke gelukkig tusschen de beide landen bestaan en om derzelver handelsbetrekkingen verder te ontwikkelen, hebben besloten te dien einde een verdrag te sluiten, en hebben voor dat doel tot Hare respectieve gevolmachtigden benoemd, te weten:

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

den heer Willem Jacob Oudendijk, Commandeur der Orde van Oranje-Nassau, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Harer Majesteits Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister in China,

Zijne Excellentie de President van de Nationale Regeering der Chineesche Republiek:

Dr. Chenting T. Wang, Minister van Buitenlandsche Zaken van de Nationale Regeering der Chineesche Republiek,

die, na elkander hunne respectieve volmachten te hebben medegedeeld, welke in goeden en behoorlijken vorm werden bevonden, omtrent de volgende artikelen zijn overeengekomen:

Artikel I.

Alle bepalingen voorkomende in de verdragen, tot op heden gesloten en van kracht tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en China, betrekking hebbende op den omvang der rechten op invoeren en uitvoeren van koopmansgoederen, contra-bewijzen („drawbacks"), transito-rechten en tonnegelden in China, zullen nietig verklaard en buiten werking gesteld worden, en het beginsel van volkomen nationale tarief-autonomie zal toepassing vinden, onderworpen evenwel aan de voorwaarde, dat elk der Hooge Contracteerende Partijen in het gebied der andere ten opzichte van de hierboven gespecifieerde en eenigerlei verwante

aangelegenheden een behandeling zal genieten, in geenerlei wijze ongunstig verschillend, vergeleken met de behandeling toegekend aan eenig ander land.

De nationalen van geen der beide Hooge Contracteerende Partijen zullen onder welk voorwendsel ook genoodzaakt worden om in het gebied van de andere Partij eenigerlei rechten, binnenlandsche heffingen of belastingen op hunne invoeren of uitvoeren te betalen, van anderen aard of hooger dan die welke betaald worden door nationalen van het land of van eenig ander land.

Artikel II.

Dit verdrag is opgesteld in twee exemplaren in de Nederlandsche, Chineesche en Engelsche talen. In het geval, dat er een verschil van beteekenis bestaat tusschen deze teksten zal de zin, zooals uitgedrukt in den Engelschen tekst, gehouden worden voor den geldenden.

Artikel III.

Dit verdrag zal zoodra mogelijk door de Hooge Contracteerende Partijen worden bekrachtigd, en de bekrachtigingsoorkonden zullen te Nanking worden uitgewisseld. Het zal in werking treden op den dag waarop de twee Regeeringen elkander bericht zullen hebben, dat de bekrachtiging heeft plaats gevonden.

Ten blijke waarvan de bovengenoemde gevolmachtigden dit verdrag in tweevoud hebben geteekend en daaraan hunne zegels hebben gehecht.

Gedaan te Nanking, den negentienden dag der maand December negentienhonderd acht en twintig, overeenkomende met den negentienden dag van de twaalfde maand van het zeventiende jaar der Chineesche Republiek.

(Zegel.) W. J. Oudendijk.

(Zegel.) Chenting T. Wang.

GEZANTSCHAP
DER NEDERLANDEN
IN CHINA.

Nanking, 19 December 1928.

Mijnheer de Minister,

Ten einde allen mogelijken twijfel weg te nemen ten aanzien van de beteekenis en de strekking van Artikel I van het Verdrag Regelende de Tarief-betrekkingen tusschen Nederland en China, hetwelk wij op dezen dag onderteekenden, heb ik de eer aan Uwe Excellentie te verklaren, dat mijne Regeering het er voor houdt:

Dat genoemd Artikel ook het volgende in zich sluit: dat noch op de voortbrengselen of de fabrikaten van een der Hooge Contracteerende Partijen, bij derzelver invoer in het gebied, de bezittingen of koloniën van de andere Partij, noch op de voortbrengselen of de fabrikaten van een der Hooge Contracteerende Partijen bij derzelver uitvoer naar het gebied, de bezittingen of koloniën van de andere Partij, eenigerlei rechten, binnenlandsche heffingen of belastingen geheven zullen worden, van anderen aard of hooger dan die welke worden gelegd op soortgelijke artikelen, wanneer deze worden ingevoerd uit of uitgevoerd naar eenig ander land.

Het is overeengekomen, dat deze Nota en Uwer Excellentie's antwoord daarop tusschen de Hooge Contracteerende Partijen dezelfde kracht zullen hebben als het Verdrag zelf.

Ik maak van deze gelegenheid gebruik om aan Uwe Excellentie de verzekering mijner meeste hoogachting aan te bieden.

W. J. Oudendijk.

Aan Zijne Excellentie Dr. Chenting T. Wang,
Minister van Buitenlandsche Zaken, Nanking.

MINISTERIE VAN
BUITENLANDSCHE ZAKEN.

Nanking, 19 December 1928.

Mijnheer de Gezant,

In antwoord op Uwer Excellentie's Nota van heden heb ik, ten einde allen mogelijken twijfel weg te nemen ten aanzien van de beteekenis en de strekking van Artikel I van het Verdrag Regelende de Tarief-betrekkingen tusschen China en Nederland, hetwelk wij op dezen dag onderteekenden, de eer te verklaren, dat mijne Regeering het er voor houdt:

Dat genoemd Artikel ook het volgende in zich sluit: dat noch op de voortbrengselen of de fabrikaten van een der Hooge Contracteerende Partijen, bij derzelver invoer in het gebied, de bezittingen of koloniën van de andere Partij, noch op de voortbrengselen of de fabrikaten van een der Hooge Contracteerende Partijen bij derzelver uitvoer naar het gebied, de bezittingen of koloniën van de andere Partij, eenigerlei rechten, binnenlandsche heffingen of belastingen geheven zullen worden, van anderen aard of hooger dan die, welke worden gelegd op soortgelijke artikelen, wanneer deze worden ingevoerd uit of uitgevoerd naar eenig ander land.

Het is overeengekomen, dat Uwer Excellentie's Nota en dit antwoord daarop tusschen de Hooge Contracteerende Partijen dezelfde kracht zullen hebben als het Verdrag zelf.

Ik maak van deze gelegenheid gebruik om aan Uwe Excellentie de verzekering mijner meeste hoogachting aan te bieden.

CHENTING T. WANG.

Aan Zijne Excellentie den heer WILLEM JACOB OUDENDIJK, *Gezant der Nederlanden in China, Nanking.*

Verklaring, den 19en December 1928 te Nanking onderteekend door Hr. Ms. Gezant te Peking en den Minister van Buitenlandsche Zaken van de Chineesche Nationale Regeering.

Nanking, December 19, 1928.

Having signed this day a Treaty between the Netherlands and China on tariff matters, the undersigned hereby declare on behalf of their respective Governments that when a revision of the existing Treaty of Commerce and Navigation between the two countries takes place, the following questions will also be discussed and dealt with:

(1) The avoidance in their respective customs tariffs and regulations of such unreasonable detailed and minute specifications and differentiations of goods of the same nature and use as would evidently nullify the effect of the stipulations laid down in the first Article of the Treaty signed this day with regard to the non-discriminatory treatment to be accorded reciprocally within each other's territories.

(2) If in any International Treaty any special advantages in customs matters are attached to the fulfilment of certain obligations, the Governments of the Netherlands and of China will accord such advantages to each other only if they have both adhered to the International Treaty in question.

W. J. Oudendijk.

Chenting T. Wang.

VERTALING.

Nanking, 19 December 1928.

Na de onderteekening op heden van een verdrag betreffende douane-aangelegenheden tusschen Nederland en China verklaren bij deze de ondergeteekenden in naam van hunne wederzijdsche Regeeringen, dat, wanneer een herziening van het tusschen beide landen bestaande Verdrag van Handel en Scheepvaart zal plaats hebben, eveneens de volgende aangelegenheden zullen worden besproken en geregeld:

(1) De aangelegenheid van het vermijden in hun respectieve douane-tarieven en -regelingen van die buitensporige gedetailleerde en preciese specificaties en van die onderscheidingen van goederen, welke van gelijken aard zijn en voor hetzelfde doel gebruikt worden, welke klaarblijkelijk tot nul en geenerlei waarde zouden maken de werking van de bepalingen van het eerste Artikel van het heden geteekende Verdrag met betrekking tot de in geenerlei wijze ongunstig verschillende behandeling, wederzijds in de gebieden van de andere partij toe te staan.

(2) Indien bij een algemeen verdrag het verkrijgen van eenige bijzondere voordeelen op douane-gebied afhankelijk wordt gesteld van de voldoening aan zekere verplichtingen, zullen de Nederlandsche en Chineesche Regeeringen elkander slechts dan deze voordeelen verleenen, wanneer zij beiden tot het bedoelde algemeene verdrag zullen zijn toegetreden.

W. J. Oudendijk.

Chenting T. Wang.

Nota's betreffende het Chineesche douanetarief, op 19 December 1928 gewisseld tusschen Hr. Ms. Gezant te Peking en den Minister van Buitenlandsche Zaken van de Chineesche Nationale Regeering.

GEZANTSCHAP
DER NEDERLANDEN
IN CHINA.

Nanking, December 19th 1928.

Monsieur le Ministre,

Referring to our conversations on the subject of Tariff autonomy I understand that when the Chinese National Tariff shall become effective it is the intention of the National Government to apply to the goods which I mentioned during these conversations the following maximum rates for one year, beginning from the date on which the said tariff will come into force:

Molasses	at the rate of	7½ % ad valorem
Sugar, Brown under N° 11 Dutch Standard & „Green Sugar"	,, ,, ,, ,,	12½ % ,, ,,
Sugar, White over N°. 10 Dutch Standard (including refined)	,, ,, ,, ,,	12½ % ,, ,,
Sugar, White, cube or loaf	,, ,, ,, ,,	17½ % ,, ,,
Sugar, Candy	,, ,, ,, ,,	17½ % ,, ,,
Petroleum &c.		
Kerosine oil per case of 2 tins à 5 Am. Gal.	HkTl.	0.877 per case
Kerosine oil in bulk	,,	0.847 per 10 Am. Gallons
Gasolene, Naphta & Bensene, Mineral per case of 2 tins à 5 Am. Gal.	,,	1.057 per case

His Excellency Dr. C. T. Wang, *Minister for Foreign Affairs, Nanking.*

Gasolene in bulk	HkTl.	1.012	per	10	Am.	Gallons			
Lubricating oil	at the	rate	of	12½	%	ad	valorem		
Artificial Silk Yarn	,,	,,	,,	,,	10	%	,,	,,	
Condensed Milk	,,	,,	,,	,,	12½	%	,,	,,	
Woollen Goods and Mixtures (excluding yarns)	,,	,,	,,	15&12½	%	,,	,,		
Paper, Coated and/or enameled; Glazed; Art Printing; Bank note; Copying; Glascine; Pelure; Embossed or otherwise decorated	,,	,,	,,	,,	12½	%	,,	,,	
Paper, containing rags	,,	,,	,,	,,	12½	%	,,	,,	
Paper, free of mechanical woodpulp, not otherwise specified	,,	,,	,,	,,	10	%	,,	,,	
Paper, Kraft, packing	,,	,,	,,	,,	10	%	,,	,,	
Paper of all kinds not otherwise specified	,,	,,	,,	,,	7½	%	,,	,,	
Cocoa	,,	,,	,,	,,	17½	%	,,	,,	

I also understand that the National Tariff will not become effective till two months after its promulgation.

I shall be happy if Your Excellency will be good enough to confirm whether the above is correct, and I avail myself of this opportunity to express to Your Excellency the renewed assurance of my highest consideration.

W. J. Oudendijk.

THE NATIONALIST
GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF CHINA.

MINISTRY OF FOREIGN
AFFAIRS.

Nanking, December 19, 1928.

Monsieur le Ministre,

I have the honour to acknowledge the receipt of Your Excellency's Note dated the 19th instant in which you state that you understand that when the Chinese National Tariff shall become effective, it is the intention of the National Government to apply to the goods which you mentioned during our conversations the maximum rates as quoted by you for one year, beginning from the date on which the said tariff will come into force and that you also understand that the National Tariff will not become effective till two months after its promulgation.

I have the honour to confirm the above statement as correct although I should wish to verify once more some of the rates enumerated in Your Excellency's Note under reply.

I avail myself of this opportunity to renew to Your Excellency the renewed assurance of my highest consideration.

CHENTING T. WANG.

His Excellency Mr. W. J. OUDENDIJK
Netherlands Minister to China, Nanking

VERTALINGEN.

GEZANTSCHAP
DER NEDERLANDEN
IN CHINA.

Nanking, 19 December 1928.

Mijnheer de Minister,

Met verwijzing naar onze besprekingen over de douane-autonomie houd ik het er voor, dat het de bedoeling van de Nationale Regeering is op de goederen, welke ik tijdens deze besprekingen noemde, de volgende maximum-rechten toe te passen voor den duur van een jaar, aanvangende den dag waarop het Chineesche Nationale Tarief van kracht zal worden:

Melasse	een waarderecht van	7½ %
Suiker, bruin, onder n°. 11 van den Hollandschen standaard en ,,Green Sugar''	,, ,, ,,	12½ %
Suiker, wit, boven n°. 10 van den Hollandschen standaard (inclusief geraffineerd)	,, ,, ,,	12½ %
Suiker, kubus- en broodsuiker	,, ,, ,,	17½ %
Suiker, kandijsuiker	,, ,, ,,	17½ %
Petroleum, etc.		
Kerosine per kist van 2 blikken à 5 Amerikaansche gallons per blik	Haikwan Tael 0,877 per kist	
Kerosine onverpakt	,, ,,	0,847 per 10 Am. gallons

Zijner Excellentie Dr. C. T. WANG, *Minister van Buitenlandsche Zaken, Nanking.*

Minerale gasoline, naphta en benzine, per kist van 2 blikken à 5 Amerikaansche gallons	Haikwan Tael	1,057	per kist	
Minerale gasoline onverpakt	,,	,,	1,012 per 10 Am. gallons	
Smeerolie	een waarderecht van			12½ %
Kunstzijden garens	,,	,,	,,	10 %
Gecondenseerde melk	,,	,,	,,	12½ %
Wollen goederen en gemengd wollen goederen (uitgezonderd garens)	,,	,,	,, 15 en	12½ %
Papier, gestreken en/of geemailleerd; gesatineerd kunstdruk; bankpapier; copieerpapier; glaspapier; pelure-papier; met reliefs of op andere wijze versierd	,,	,,	,,	12½ %
Papier, lompenhoudend	,,	,,	,,	12½ %
Papier, zonder mechanische houtslijp (niet afzonderlijk genoemd)	,,	,,	,,	10 %
Papier, Kraftpapier, pakpapier	,,	,,	,,	10 %
Papier van iedere soort niet afzonderlijk genoemd	,,	,,	,,	7½ %
Cacao	,,	,,	,,	17½ %

Eveneens houd ik het er voor, dat het Nationale Tarief eerst in werking zal treden twee maanden na de uitvaardiging.

Het zal mij aangenaam zijn, indien Uwe Excellentie de goedheid wil hebben te bevestigen of het bovenstaande juist is. Ten slotte maak ik van deze gelegenheid gebruik Uwer Excellentie de hernieuwde verzekering te geven van mijne bijzondere hoogachting.

W. J. Oudendijk.

NATIONALISTISCHE
REGEERING VAN DE
CHINEESCHE REPUBLIEK.

MINISTERIE VAN
BUITENLANDSCHE ZAKEN.

Nanking, 19 December 1928.

Mijnheer de Gezant,

Ik heb de eer de ontvangst te bevestigen van Uwer Excellentie's Nota gedateerd 19 dezer, waarbij U verklaart het er voor te houden, dat het de bedoeling van de Nationale Regeering is op de goederen, welke U tijdens onze besprekingen noemde, de door U aangehaalde maximum-rechten toe te passen voor den duur van een jaar, aanvangende den dag, waarop het Chineesche Nationale Tarief zal van kracht worden en eveneens dat dit Nationale Tarief eerst zal in werking treden twee maanden nà de uitvaardiging.

Ik heb de eer de juistheid van bovenvermelde verklaring te bevestigen, alhoewel ik gaarne nog eens eenige der in Uwer Excellentie's hooger bedoelde nota vermelde rechten zou willen verifieeren.

Ik maak van deze gelegenheid gebruik Uwer Excellentie de hernieuwde verzekering te geven van mijne bijzondere hoogachting.

CHENTING T. WANG.

Zijner Excellentie W. J. OUDENDIJK, *Nederlandsch Gezant in China, Nanking.*

1931. No. 22.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

Proclamatie

van den 12den Maart 1931,

betreffende de opdracht van het dagelijksch beleid van zaken aan den Ondervoorzitter van den Raad van Bestuur, Mr. Dr. F. L. J. van Haaren.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME

brengt ter algemeene kennis, dat hij wegens korte afwezendheid van de hoofdplaats, het dagelijksch beleid van zaken van het tijdstip van zijn vertrek op den 14den Maart 1931 tot dat van zijn terugkeer te Paramaribo, overeenkomstig artikel 28bis van het Regeeringsreglement bij resolutie van heden No. 851 heeft opgedragen aan den Ondervoorzitter van den Raad van Bestuur, Mr. Dr. F. L. J. van Haaren.

Paramaribo, den 12den Maart 1931.

De Gouverneur voornoemd,
RUTGERS.

1931. No. 22.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1931. No. 23.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 24 Maart 1931 No. 989, *bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van den 7den Januari 1931 (Staatsblad No. 8), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de op 1 September 1930 te Reval tusschen Nederland en Estland gesloten overeenkomst, betreffende de wederzijdsche erkenning van meetbrieven voor zeeschepen.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 5 Februari 1931, 4de Afdeeling No. 15/69, waarbij, ter bekendmaking van het na te melden Koninklijk besluit, is toegezonden een exemplaar van het Staatsblad No. 8 van 1931, waarin is opgenomen het Koninklijk besluit van den 7den Januari 1931, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de op 1 September 1930 te Reval tusschen Nederland en Estland gesloten overeenkomst, betreffende de wederzijdsche erkenning van meetbrieven voor zeeschepen.

Besluit:

Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit, de daarin bedoelde overeenkomst, alsmede de vertaling daarvan, benevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 24sten Maart 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven den 26sten Maart 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

1931. No. 23.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de op 1 September 1930 te *Reval* tusschen *Nederland* en *Estland* gesloten overeenkomst, betreffende de wederzijdsche erkenning van meetbrieven voor zeeschepen, van welke overeenkomst een afdruk en eene vertaling bij dit Besluit zijn gevoegd;

Overwegende, dat deze overeenkomst, in verband met eene op grond van artikel 4 van de Estlandsche Regeering ontvangen mededeeling, op 17 Januari 1931 in werking zal treden;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 2den Januari 1931, Directie van het Protocol, n°. 97;

Hebben goedgevonden en verstaan:

bovengenoemde overeenkomst, alsmede de vertaling daarvan, te doen bekend maken door de plaatsing van dit Besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereischt.

's-Gravenhage, den 7den Januari 1931.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
BEELAERTS VAN BLOKLAND.

Uitgegeven den *twee en twintigsten* Januari 1931.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

Arrangement concernant la reconnaissance réciproque des certificats de jaugeage néerlandais et estoniens.

Les soussignés, dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, et considérant que, dans le Royaume des Pays-Bas ainsi que dans la République estonienne, sauf une petite différence concernant le maximum accordé pour la déduction des espaces affectés à la force motrice, la même méthode (système Moorsom) pour la détermination du tonnage des bâtiments de mer a été adoptée, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Ni les navires néerlandais jaugés selon le Décret Royal du 21 août 1875 (*Bulletin des Lois* n°. 146), modifié par les Décrets Royaux du 18 septembre 1899 (*Bulletin des Lois* n°. 208) et du 8 août 1913 (*Bulletin des Lois* n°. 349) ne seront soumis dans les ports de l'Estonie à aucun autre jaugeage, ni dans les ports des Pays-Bas les navires estoniens jaugés selon le Règlement du 7 novembre 1924, le tonnage inscrit dans leur certificat de jaugeage étant considéré comme basé sur le système appliqué aux navires du pays même.

Article 2.

Pour les navires néerlandais, à l'égard desquels la déduction pour les espaces affectés à la force motrice selon les instructions estoniennes doit être limitée jusqu'à 55 % du tonnage brut après qu'on en a déduit les espaces mentionnés dans le Paragraphe 13 de ces instructions estoniennes, il sera inscrit par le jaugeur néerlandais sur le certificat de jaugeage une déclaration, dont résulte la déduction maximum mentionnée ci-dessus. Cette déclaration sera estimée à désigner pour le calcul du tonnage net de tels navires la déduction maximum selon les instructions estoniennes.

Article 3.

Le présent arrangement est également applicable aux Indes Néerlandaises, au Surinam et à Curaçao, de sorte que les navires

des Indes Néerlandaises, du Surinam et de Curaçao jaugés selon les Ordonnances en vigueur sur ces territoires à savoir l'Ordonnance du Gouverneur-Général des Indes Néerlandaises du 11 mai 1927, l'Ordonnance du Gouverneur de Surinam du 28 novembre 1878 et l'Ordonnance du Gouverneur de Curaçao du 13 décembre 1876 ainsi que les règlements d'exécution y relatifs et les navires estoniens jaugés selon le Règlement mentionné à l'Article premier du présent arrangement, mouillés respectivement dans les ports estoniens et dans les ports des Indes Néerlandaises, du Surinam et de Curaçao, profiteront également des stipulations du présent arrangement et ne seront par conséquent soumis à aucune nouvelle opération de jaugeage.

Article 4.

Le présent arrangement restera en vigueur jusqu'à l'expiration d'un délai de trois mois à compter du jour de sa dénonciation par l'une des Hautes Parties contractantes.

En foi de quoi, les soussignés ont signé le présent arrangement, qui entrera en vigueur 30 jours après la réception par le Gouvernement de la Reine de la notification constatant sa ratification par l'Estonie.

Fait à Tallinn, le 1 septembre mil neuf cent trente.

W. L. F. C. van Rappard.

I. Lattik.

VERTALING.

Overeenkomst betreffende de wederzijdsche erkenning der door Nederland en Estland afgegeven meetbrieven.

De ondergeteekenden, daartoe behoorlijk door hunne Regeeringen gemachtigd, en overwegende dat, zoowel in het Koninkrijk der Nederlanden als in de Estlandsche Republiek, behoudens eene kleine afwijking, betrekking hebbende op den maximum aftrek voor de ruimten, ingenomen door voortstuwingsinrichtingen, een zelfde methode (systeem Moorsom) is aangenomen voor het bepalen van de tonnenmaat van zeeschepen, zijn omtrent de volgende bepalingen overeengekomen:

Artikel 1.

De Nederlandsche schepen, gemeten overeenkomstig het Koninklijk besluit van 21 Augustus 1875 (*Staatsblad* n°. 146), zooals dit is gewijzigd bij Koninklijke besluiten van 18 September 1899 (*Staatsblad* n°. 208) en van 8 Augustus 1913 (*Staatsblad* n°. 349), zullen in de havens van Estland en de Estlandsche schepen, gemeten overeenkomstig het Reglement van 7 November 1924, zullen in de havens van Nederland aan geenerlei nieuwe meting onderworpen zijn; wordende de tonnenmaat, op hun meetbrief vermeld, beschouwd als te zijn gebaseerd op het systeem, dat op de schepen van het land zelf wordt toegepast.

Artikel 2.

Voor Nederlandsche schepen, ten aanzien waarvan de aftrek voor de ruimten, ingenomen door voortstuwingsinrichtingen, overeenkomstig de Estlandsche voorschriften beperkt moet blijven tot 55% van den bruto-inhoud, nadat daarvan de ruimten bedoeld in par. 13 dier Estlandsche voorschriften zijn afgetrokken, zal op den meetbrief door den Nederlandschen scheepsmeter eene verklaring worden gesteld, waaruit de hiervoor bedoelde maximale aftrek blijkt. Voor de berekening van den netto-inhoud van zoodanige schepen zal die verklaring worden geacht den maximum aftrek volgens de Estlandsche voorschriften aan te geven.

Artikel 3.

Deze overeenkomst is eveneens van toepassing op Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao, zoodat de Nederlandsch-Indische, Surinaamsche en Curaçaosche schepen, gemeten overeenkomstig de in deze gebiedsdeelen van kracht zijnde Ordonnanties — namelijk de Ordonnantie van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indië van 11 Mei 1927, de Ordonnantie van den Gouverneur van Suriname van 28 November 1878 en de Ordonnantie van den Gouverneur van Curaçao van 13 December 1876, alsmede van de daarop betrekking hebbende reglementen van uitvoering — en de Estlandsche schepen, gemeten overeenkomstig het in artikel 1 van deze overeenkomst vermelde reglement, respectievelijk in de Estlandsche en de Nederlandsch-Indische, Surinaamsche en Curaçaosche havens binnengeloopen, evenzeer zullen genieten van de bepalingen van deze overeenkomst en bijgevolg aan geenerlei nieuwe meting zullen worden onderworpen.

Artikel 4.

Deze overeenkomst zal van kracht blijven tot aan den afloop van een termijn van drie maanden, te rekenen van den dag der opzegging door een der beide Hooge Verdragsluitende Partijen.

Ter oorkonde waarvan de ondergeteekenden deze overeenkomst hebben geteekend, welke in werking zal treden dertig dagen na de ontvangst door de Regeering van H.M. de Koningin van de mededeeling, dat de bekrachtiging door Estland heeft plaats gehad.

Gedaan te Tallinn, den 1en September 1930.

W. L. F. C. van Rappard.
J. Lattik.

1931 No. 24.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 14 April 1931 No. 1201, *houdende wijziging van het Reglement op den postdienst in Suriname, vastgesteld bij resolutie van 2 December 1930 No. 4310 (G. B. No. 88).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord den Administrateur van Financiën;

Herlezen de resolutie van 2 December 1930 No. 4310 (G. B. No. 88);

Besluit:

I. De artikelen 4, 5 en 6 van het Reglement op den postdienst in Suriname, vastgesteld bij resolutie van 2 December 1930 No. 4310 (G. B. No. 88), te doen luiden als volgt:

„Art. 4.

Postkantoren te Paramaribo en te Nieuw-Nickerie.

1. Het postkantoor te Paramaribo is geopend:

a. voor verkoop enz. van zegelwaarden, voor het aanteekenen van stukken en voor het uitreiken van aangeteekende stukken:

op alle werkdagen van des voormiddags 7 tot des namiddags 6 uur;

b. voor behandeling van alle andere postzaken:

op de werkdagen, behalve Zaterdag, van des voormiddags 7 tot des namiddags 1 uur en van des namiddags 5 tot 6 uur;

op Zaterdag van des voormiddags 7 tot des middags 12 uur.

Het postkantoor te Nieuw-Nickerie is geopend elken werkdag van des voormiddags 7 tot des namiddags 12.30 uur.

Hulppostkantoren te Albina, in Coronie en op Moengo.

2. De hulppostkantoren te Albina, in Coronie en op Moengo

zijn geopend gedurende dezelfde uren als die, waarop de kantoren der districts-commissarissen (wat Moengo betreft, dat van den districts-secretaris), aldaar voor het publiek geopend zijn.

Openstelling op Zon- en Feestdagen.

3. Op Zon- en Feestdagen zijn de post- en hulppostkantoren alleen geopend bij aankomst of vertrek eener mail gedurende de hierna bepaalde uren.

Art. 5.

Opening der kantoren bij aankomst van mails.

1. Bij aankomst eener mail, aangeduid door het afgeven van het mailschot, worden de kantoren onmiddellijk na sorteering der stukken geopend, en blijven, onverminderd het bepaalde bij art. 4, tot afgifte daarvan gedurende één uur open.

2. Wanneer het mailschot valt na 8 uur 's avonds, wordt het kantoor dien avond niet meer geopend.

3. Indien er geen mailschot valt, treedt daarvoor in de plaats het tijdstip, waarop de mail ten postkantore is ontvangen.

4. Op Zon- en feestdagen worden op gelijke wijze de kantoren opengesteld, doch, voor wat het postkantoor te Paramaribo betreft, alleen bij aankomst van eene rechtstreeksche mail uit Holland en van de z.g. Fransche mail (de pakketbooten van de Compagnie Générale Transatlantique) van Martinique.

Art. 6.

Postsluiting.

1. Bij vertrek eener mail op werkdagen worden de daarmede te verzenden poststukken aangenomen tot het uur van sluiting der mailpakketten, dat vooraf ter kennis van het publiek wordt gebracht.

2. Stukken, die ter aanteekening worden aangeboden binnen twee uren na het officieël bekend gemaakte sluitingsuur voor een mailgelegenheid, kunnen op verlangen der aanbieders met die mail worden verzonden, wanneer het daarvoor verschuldigde bijzondere port van 30 cents wordt voldaan.

3. Brieven, briefkaarten, drukwerken, acten en monsters, die na

het officieël bekend gemaakte uur van sluiting, doch vóór het vertrek van het vervoermiddel, dat de mailpakketten van het kantoor naar de mailboot overbrengt, in de bus worden aangetroffen, worden nog los met de mailpakketten medegezonden.

4. Bij vertrek eener mail op een Zon- of feestdag, wordt het in punt 1 bedoelde sluitingsuur, behoudens het gestelde sub 6 van dit artikel, bepaald op den voorafgaanden dag.

5. Vertrekt evenwel een rechtstreeksche mail naar Holland op een Zon- of feestdag, dan valt het sluitingsuur voor het kantoor Paramaribo op den voorafgaanden dag of op den vertrekdag, afhankelijk van het tijdstip van vertrek.

6. Volgen na elkaar een Zon- en een feestdag, dan wel twee of meer feestdagen, dan wordt het uur van postsluiting naar omstandigheden bepaald."

II. Te bepalen, dat deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst en in werking treedt op 1 Mei 1931.

Paramaribo, den 14den April 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven den 17den April 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris.

H. F. ESSER.

1931. No. 25.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 14 April 1931 *aanwijzende plaatsen aan de Marowijne en de Lawa waarlangs in- en uitvoer van vuurwapenen en munitie mogen geschieden.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat ter uitvoering van artikel 3, 2e lid, van de Vuurwapenverordening (G. B. 1930 No. 73), het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Artikel 1.

De invoer in en de uitvoer uit Suriname van vuurwapenen en munitie mogen ook geschieden over de Marowijne en de Lawa, echter uitsluitend over Albina of een der boschpolitieposten op Langatabbetje, Stoelmanseiland of het Emplacement des Mines d'or (Lawa).

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 14den April 1931.

RUTGERS.

De wd. Gouvernements-Secretaris,
H. F. ESSER.

Uitgegeven den 17den April 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris,
H. F. ESSER.

1931. No. 25.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME

1931. No. 26.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 8 Mei 1931, tot nadere wijziging en aanvulling van het Rijbesluit 1917 (G. B. No. 91).

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 11 van de Rijverordening 1916 (G. B. 1917 No. 65), het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Artikel 1.

Het Rijbesluit 1917 (G. B. No. 91), zooals het luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, laatstelijk bij besluit van 21 Februari 1928 (G. B. No. 13), wordt nader gewijzigd en aangevuld als volgt:

I. De aanhef van artikel 2 wordt gelezen als volgt:

„De bestuurders van rij- of voertuigen en de bestuurders of geleiders van rij- of trekdieren of ander vee mogen met hetgeen door hen bestuurd of geleid wordt, niet de rechterzijde van den weg houden, tenzij dit noodzakelijk is voor het uitwijken bij het inhalen van rij- of voertuigen, rij- of trekdieren of ander vee en zijn verplicht behoorlijk uit te wijken:".

II. Na artikel 2 worden twee nieuwe artikelen ingevoegd, luidende als volgt:

„Artikel 2bis.

Indien een bestuurder van een rij- of voertuig, dan wel een bestuurder of geleider van rij- of trekdieren of ander vee, een

weg bereidende of gebruikende, welke door een of meer andere wegen wordt gekruist of waarmede een of meer andere wegen zich vereenigen, het punt van kruising of vereeniging nadert, gelijktijdig of nagenoeg gelijktijdig met een bestuurder van een rij- of voertuig dan wel met een bestuurder of geleider van rij, of trekdieren of ander vee, die den anderen weg of een der andere wegen berijdt of gebruikt, is de bestuurder of geleider, die den ander aan zijn linkerhand heeft, verplicht met hetgeen door hem wordt bestuurd of geleid voor dezen den doorgang vrij te laten, zoo noodig stil te houden of langzamer te rijden of te gaan.

Artikel 2ter.

De bestuurder van een rij- of voertuig, waarmede over een weg wordt gereden, is verplicht:

1o. ingeval hij voornemens is plotseling vaart te verminderen of stil te houden, van dat voornemen tijdig te doen blijken, hetzij door een duidelijk teeken, gegeven op of aan het rij- of voertuig, hetzij door het goed zichtbaar op en neer bewegen terzijde van het rij- of voertuig van één der armen of een stok of ander voorwerp;

2o. ingeval hij voornemens is van richting te veranderen, tijdig te doen blijken welke richting hij wil nemen, hetzij door een duidelijk teeken, gegeven op of aan het rij- of voertuig, hetzij door het goed zichtbaar uitsteken terzijde van het rij- of voertuig van één der armen of een stok of ander voorwerp in de richting, welke zal worden ingeslagen."

III. De aanhef van het eerste lid van artikel 9 wordt gelezen als volgt:

„De bestuurder van een motorrijtuig op meer dan twee wielen, dat zich tusschen half zeven uur des namiddags en vijf uur des voormiddags op een weg bevindt, is verplicht zorg te dragen,"

IV. In het eerste lid van artikel 10 vervallen de woorden „of drie".

V. Aan artikel 12 worden, onder wijziging van de punt aan het slot in een komma, toegevoegd de woorden: „tenzij de motor afgezet is.

VI. Het tweede lid van art. 13 wordt gelezen als volgt:

„Deze bepaling lijdt uitzondering ten aanzien van bestuurders van motorrijtuigen op meer dan twee wielen, gebezigd om onklare motorrijtuigen te vervoeren naar de plaats van berging of herstel."

VII. Artikel 14 wordt gelezen als volgt:

„Onverminderd het bepaalde in artikel 2 der Rijverordening 1916, is het den bestuurder van een motorrijtuig, waarmede over een weg binnen de bebouwde kom van Paramaribo wordt gereden, verboden met eene grootere snelheid te rijden dan van 30 kilometer per uur."

VIII. Artikel 15 wordt gelezen als volgt:

„Het is den bestuurder van een motorrijtuig, dat zich op een weg bevindt of waarmede over een weg wordt gereden, verboden:

1o. daarin of daarop meer personen te laten plaats nemen of te vervoeren dan dit voertuig bestemd is te voeren;

2o. aan de buitenzijde van het rijtuig personen te laten plaats nemen of te vervoeren;

3o. laten aan te brengen of toe te laten dat lasten worden aangebracht of lasten te vervoeren, die bij een rijtuig op twee wielen breeder zijn dan de stuurkruk en bij een rijtuig op drie of meer wielen buiten de grootste breedte van het rijtuitg uitsteken."

IX. Artikel 16 wordt gelezen als volgt:

„De bestuurder van een motorrijtuig, waarmede over een weg wordt gereden, is verplicht bij het naderen van kruis- of zijwegen aan personen, die zich op den rijweg bevinden, tijdig de door hem te nemen richting kenbaar te maken, hetzij door een duidelijk teeken, gegeven op of aan het motorrijtuig, hetzij door het goed zichtbaar uitsteken terzijde van het motorrijtuig van één der armen of een stok of ander voorwerp, een en ander in de door hem te nemen richting".

X. Het laatste lid van artikel 19 wordt aangevuld met het navolgende:

„3o. een last te vervoeren, welke bij een rijwiel op twee

wielen breeder is dan de stuurkruk en bij een rijwiel op drie of meer wielen breeder is dan de afstand tusschen de twee uiterste om dezelfde as draaiende wielen."

XI. In de artikelen 20 en 21 worden de woorden „waarmede tusschen half zeven uur des namiddags en vijf uur des voormiddags over een weg wordt gereden" vervangen door: „dat zich tusschen half zeven uur des namiddags en vijf uur des voormiddags op een weg bevindt,".

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 8sten Mei 1931.

RUTGERS.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

Uitgegeven den 9den Mei 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

1931. No. 26.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

Verbeterblad.

Op den eersten regel van bladzijde 2 moet in plaats van „bereidende" gelezen worden: „berijdende" en op bladzijde 3, regel 20 van boven: „lasten" in plaats van: „laten".

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

1931. No. 27.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 26 November 1930, *tot wijziging van art. 342b. van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Suriname.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is art. 342*b*. van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Suriname te wijzigen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

De laatste zin van het eerste lid van art. 342*b*. van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Suriname vervalt.

Art. 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 26sten November 1930.

RUTGERS.

De Wd. Gouvernements-Secretaris.

H. F. ESSER.

Uitgegeven den 11den Mei 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

1931. No. 27.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1931. No. 28.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 15 Mei 1931, *waarbij voorloopig wordt vastgesteld de koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1932.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende : dat volgens art. 108 van het Reglement op het beleid der Regeering in deze Kolonie, de uitgaven ten behoeve van den openbaren dienst, welke niet ten laste van de Nederlandsche schatkist komen, en de middelen tot dekking van die uitgaven worden aangewezen op de koloniale huishoudelijke begrooting, en dat volgens art. 110 van hetzelfde Reglement, die begrooting, zoodanig als zij door de Koloniale Staten is goedgekeurd, door den Gouverneur voorloopig wordt vastgesteld en afgekondigd ;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening :

Artikel I.

De koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1932 wordt, voorzooveel de uitgaven betreft, voorloopig vastgesteld als volgt :

Iste AFDEELING.

Algemeen en gewestelijk bestuur.

Gouvernements-secretarie en algemeene dienst.

Artikel 1. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den gouvernements-secretaris

en de verdere ambtenaren en beambten, alsmede toelagen voor de technische voorlichting ten behoeve van het ijkwezen en aan de ambtenaren van den burgerlijken stand, belast met het voltrekken van huwelijken . . f 82 844

Artikel 2. Meubelen, kantoorbehoeften, abonnement op nieuwsbladen en andere uitgaven ten behoeve van de gouvernementssecretarie, van den burgerlijken stand en het bevolkingsregister en van den raad van bestuur, kosten van vergaderingen en van examens, voor zoover daartoe afzonderlijke gelden niet bij andere artikelen zijn toegestaan, verblijfkosten van den ijker en den hulp-ijker en andere uitgaven voor het ijkwezen, alsmede voor subsidie van het tijdschrift *De West-Indische Gids*, boek- en drukwerken, briefporten, advertentiekosten, telegrammen, schrijfloonen en andere uitgaven voor den algemeenen dienst . . 22 450

Artikel 3. Bezoldiging of verlofbezoldiging van een ambtenaar in algemeenen dienst . *Memorie.*

Koloniale Staten.

Artikel 4. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den griffier en de verdere ambtenaren en beambten ter griffie 10 307

Artikel 5. Boeken, kantoor-,

lokaal- en andere huishoudelijke behoeften, telegrammen, schrijfloonen, drukwerken, benevens reis- en verblijfkosten van-, alsmede huur van voertuigen voor leden der koloniale staten .	f	7 250
Schutterij te Paramaribo.		
Artikel 6. Uitgaven voor de rustende schutterij . . .		100
Gewestelijk bestuur.		
Artikel 7. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de districts-commissarissen, -secretarissen, -klerken en surnumerairs, benevens vergoeding voor het gemis van vrije woning		92 499
Artikel 8. Persoonlijke toelage van den huidigen districts-commissaris van Saramacca . .		900
Artikel 9. Meubelen en andere uitgaven ten behoeve van de kantoren van de districts-commissarissen, van de plaatsen buiten die kantoren, waar zij zitting houden of huwelijken voltrekken en van de zittingsplaatsen der rechters, alsmede abonnement voor kantoorkosten aan de districts-commissarissen en burgerkapiteins		2 700
Artikel 10. Reis-, verblijf- en verhuizingskosten, alsmede kosten voor onderhoud van voertuigen van de ambtenaren van het districtsbestuur . . .		6 000

Artikel 11. Verstrekking van geneesmiddelen en verbandstoffen ten behoeve van in de districten gevestigde ambtenaren en beambten in 's lands dienst, zoomede van hun wettig gezin, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's lands kas . . f 750

Boschnegers en Indianen.

Artikel 12. Toelagen van de opperhoofden der boschnegers en van den vertegenwoordiger van het opperhoofd van den stam der Aucaners, alsmede persoonlijke toelage van den groot-kapitein bij dien stam, Kanapé . 2 300

Artikel 13. Vervoerkosten, loonen en geschenken ter vergelding van kleine diensten, begrafeniskosten en andere uitgaven ten behoeve van of in verband staande met het bestuur over boschnegers en indianen . . . 1 500

Overtochts- en vervoerkosten van ambtenaren en gepensionneerden.

Artikel 14. Uit- en terugzending van burgerlijke ambtenaren en daarmede in verband staande uitgaven, uitkeeringen ingevolge het „west-indisch detacheeringsbesluit 1930", overtocht van met verlof gaande of van verlof terugkeerende en gepensionneerde ambtenaren met hunne gezinnen, benevens terugbetaling van uit eigen middelen betaalde overtochtskosten 50 000

Artikel 15. Kosten, verbonden aan tijdelijke opdrachten aan in Nederland vertoevende Surinaamsche ambtenaren, zoomede aan uitzending van ambtenaren uit Suriname naar Nederland voor studie-doeleinden, een en ander in het belang van den dienst . f 4 000

Artikel 16. Vergoeding wegens reis- en verblijfkosten in Nederland tot het ondergaan van een geneeskundig onderzoek door aan den dienst in Suriname verbonden of daarvoor bestemd of te bestemmen personeel . . 300

Artikel 17. Reis- en verblijfkosten, alsmede verhuizingskosten van- en huur van voertuigen voor ambtenaren, beambten en andere personen in 's lands dienst, alsmede voor commissiën, voor zoover niet bij andere artikelen der begrooting daartoe afzonderlijke kredieten zijn toegestaan 1 200

Begrafenissen van onvermogenden.

Artikel 18. Kosten van aanschaffing en van herstelling van lijkwagens, draagbaren, kleeden, gereedschappen en andere behoeften voor, alsmede verdere kosten, verbonden aan begrafenissen van onvermogenden . 5 150

Andere uitgaven.

Artikel 19. Uitgaven ter vie-

ring van verjaardagen van het Koninklijk Huis en van andere volksfeesten . . . . f 2 500

Gouvernements-accountant.

Artikel 20. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den gouvernements-accountant en den surnumerair of klerk op diens kantoor . . . 6 840

Artikel 21. Reis- en verblijfkosten, meubelen, kantoorbehoeften en andere uitgaven van den gouvernements-accountant . 600

Artikel 22. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de landsvaartuigen ten behoeve van de Iste afdeeling . 38 200

f 338 390

IIde AFDEELING.

Rechts- en politiewezen.

Hof van justitie en parket van den procureur-generaal.

Artikel 23. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den president en de leden van-, van den procureur-generaal en den advocaat-generaal bij- en van den griffier van het hof van justitie, alsmede van de verdere ambtenaren en beambten, belooning voor het schoonmaken van het gebouw van het hof van justitie en van de lokalen, waar-

in het parket van den procureur-generaal is ondergebracht, zoomede van het gebouw, waarin de rechter-commissaris zitting houdt . . . . . f 87 747

Artikel 24. Meubelen, kantoorkosten, boekwerken en andere huishoudelijke uitgaven voor het hof van justitie en het parket van den procureur-generaal, drukwerk en abonnement op tijdschriften en nieuwsbladen voor het parket van den procureur-generaal en uitgaven ten behoeve van het hulpkantoor van den industrieelen eigendom . 3 200

Kantongerecht van Paramaribo en rechtspraak in de districten.

Artikel 25. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den kantonrechter van Paramaribo, van den griffier bij het oostelijk ommegaand gerecht en van het hun toegevoegde personeel, alsmede belooning voor het schoonmaken van het gebouw, waarin het kantongerecht van Paramaribo is gevestigd . . 26 326

Artikel 26. Meubelen, kantoorkosten en andere huishoudelijke uitgaven voor het kantongerecht van Paramaribo, alsmede abonnement voor kantoorkosten en andere huishoudelijke uitgaven van de griffiers in de districten . 650

Gevangenissen.

Artikel 27. Bewaking van veroordeelden en aangehoudenen . 34 765

1931. No. 28.

Artikel 28. Bovenkleeding en schoeisel voor de gevangenbewaarders en opzichters in het huis van bewaring te Paramaribo en in de strafgevangenis te Nieuw-Amsterdam . . . . f 1 974

Artikel 29. Kantoorkosten voor de beide gevangenissen, zoomede reis- en verblijfkosten, kantoorbehoeften en schrijfloonen voor de commissiën van administratie 500

Artikel 30. Voeding, kleeding, ligging, bewassching, geneesmiddelen en verbandstoffen en verschillende andere uitgaven voor aangehoudenen en veroordeelden, zoomede voor in hechtenis genomenen, alsmede gereedschappen, werktuigen, verlichting en andere huishoudelijke behoeften van de strafgevangenis en huizen van bewaring, enz. en loonen voor het verrichten van huisdiensten door gevangenen . 55 575

Rechterlijke politie.

Artikel 31. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en daggelden van het politiepersoneel, van de schoonmaakster van het politiekantoor te Paramaribo en van den politie-kleermaker, den politie-schoenmaker en hunne knechts 349 166

Artikel 32. Materialen en verdere benoodigdheden voor de bovenkleeding en het schoeisel

van de ambtenaren en beambten van politie of toelagen daarvoor.	f	14 500
Artikel 33. Wapenen, munitie, ledergoed, aankoop en onderhoud van rijwielen ten dienste van de politie en toelagen voor het gebruik van eigen rijwiel .		6 900
Artikel 34. Loon van roeiers, reis- en verblijfkosten, alsmede verhuizingskosten ten behoeve van de politie . . .		33 000
Artikel 35. Licht en meubelen voor politieposten, kantoorbehoeften voor het politiekantoor te Paramaribo en de politieposten in de districten . . .		5 400
Artikel 36. Andere uitgaven ten dienste van de politie en huur van politiewoningen . .		11 270
Toezicht op de landsbosschen.		
Artikel 37. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de ambtenaren en beambten van den dienst van het toezicht op de landsbosschen . .		15 227
Artikel 38. Verdere uitgaven voor den dienst van het toezicht op de landsbosschen . .		19 500
Algemeene kosten.		
Artikel 39. Kosten van uitlevering en uitzetting, kosten van overbrenging van veroordeelden		

naar of van Nederland en kosten van terugzending van in andere landen zonder middel van bestaan aangetroffen personen, herkomstig van Suriname, alsmede kosten van onderhoud, kleeding, enz. voor die personen, zoolang zij op eene gelegenheid tot terugzending naar Suriname moeten wachten . . . f 1 000

Artikel 40. Toelage van den landspraktizijn . . . 1 500

Artikel 41. Kosten van den voogdijraad 2 200

Artikel 42. Kosten van vervolgingen en procedures, die geheel of gedeeltelijk ten laste van van 's lands kas komen . . 6 000

Artikel 43. Reis- en verblijfkosten voor leden van de rechterlijke macht . . . 1 800

Artikel 44. Kosten van mail-, stop- en brandschoten . . 100

Artikel 45. Terugbetaling aan het departement van justitie in Nederland van het door zijne zorg te betalen aandeel van Suriname in de bijdragen van Nederland in de kosten van het kantoor voor het internationaal verbond tot bescherming van letterkundige en kunstwerken . 100

Artikel 46. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten,

enz. met de landsvaartuigen ten behoeve van de IIde afdeeling f 1 5000

f 693 400

IIIde AFDEELING.

Geldelijk beheer.

Administratie van financiën en domeinwezen.

Artikel 47. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en daggelden van den administrateur van financiën en van de ambtenaren en beambten van zijn kantoor . . . . . f 93 246

Artikel 48. Kosten van opmetingen ten behoeve van het domeinwezen 7 000

Artikel 49. Voorschotten ter bevordering van den klein-landbouw, van kleine industrieën, van de veeteelt en van de visscherij 6 000

Artikel 50. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den controleur der belastingen, den kolonialen ontvanger en betaalmeester, tevens ontvanger der invoerrechten en accijnzen, den ontvanger der belastingen in Nickerie en de ambtenaren en beambten van hunne kantoren 67 567

Artikel 51. Toelagen van kassiers 800

Artikel 52. Bezoldigingen of

verlofbezoldigingen, toelagen, daggelden, tafelgelden van- en voeding voor de ambtenaren bij den actieven dienst der belastingen en bij het toezicht op den in- en uitvoer te water, alsmede uitgaven van dien aard voor het verdere personeel bij 's lands middelen . . . . f 125 732

Artikel 53. Huur van woningen en toelagen wegens gemis van vrije woning aan den klerk op het ontvangerskantoor in Nickerie en aan ambtenaren der belastingen 1 180

Artikel 54. Andere uitgaven voor den dienst der belastingen 19 800

Artikel 55. Aanwezigheidsgeld voor de leden en den secretaris van de commissie van aanslag en van den raad van beroep, alsmede voor de raadslieden voor de inkomstenbelasting, aanwezigheidsgeld voor de leden en toelage van den secretaris van de commissie van beoordeeling van de aangiften voor den verkoop van gedistilleerd, alsmede belooningen en aanwezigheidsgeld voor de leden van den raad van beroep, enz. inzake toepassing van de tariefverordening . . 1 600

Artikel 56. Toelage van den secretaris en onkosten van de kamer van koophandel en fabrieken te Paramaribo . . . 400

Artikel 57. Uitgaven voor de bevordering van den afzet van Surinaamsche producten op Curaçao f 10 000

Posterij- en telegrafie.

Artikel 58. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het personeel der posterij 33 799

Artikel 59. Uitkeeringen, betalingen en andere uitgaven voor den binnen- en buitenlandschen postdienst 26 580

Artikel 60. Uitgaven ten behoeve van de postspaarbank . 9 445

Artikel 61. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, daggelden of andere beloonin-gen van het personeel bij den lands-radiotelegraafdienst . . 36 757

Artikel 62. Kosten van onderhoud van de radio-telegraafstations en daarbij behoorende werken, aanschaffing en onderhoud van gereedschappen, werktuigen, brandstoffen, smeermiddelen, aankoop van electrischen stroom en andere uitgaven ten behoeve van den lands-radiotelegraafdienst 23 800

Hypotheekkantoor.

Artikel 63. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen van den hypotheekbewaarder en van het verdere personeel van het hypotheekkantoor. . . . 12 110

Artikel 64. Meubelen, kantoorbehoeften en andere uitgaven voor het hypotheekkantoor, benevens kosten voor het schatten der verkoopwaarde van onroerende goederen met het oog op de toepassing van de zegelverordening . . . . f 500

Gouvernements-commissaris bij de Surinaamsche Bank.

Artikel 65. Toelage van den gouvernements-commissaris in Nederland bij de Surinaamsche Bank 1 000

Algemeene kosten.

Artikel 66. Meubelen, schrijfbehoeften, abonnement op nieuwsbladen, briefporten, drukkosten, schrijfloonen en andere uitgaven voor het kantoor van den administrateur van financiën, voor het kantoor van den controleur der belastingen, voor de kantoren der ontvangers en voor de postkantoren, zoomede kosten van aanmaak van zegelpapier en postwaarden, benevens kosten, vallende op het overmaken van geld van en naar Suriname . 16 650

Artikel 67. Reis-, verblijf- en verhuizingskosten . . . 1 900

Artikel 68. Renten en aflossing van geleende gelden . 599 845

Artikel 69. Betalingen ter garantie van voorschotten onder

bedrijfsverband, door de Surinaamsche Bank verleend aan koffie-ondernemingen . . *Memorie.*

Artikel 70. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de landsvaartuigen ten behoeve van de IIIde afdeeling . f 2 500

f 1 098 211

IVde AFDEELING.

Immigratie en kolonisatie.

Immigratie-departement.

Artikel 71. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den agent-generaal en van het verdere personeel bij het immigratie-departement . . f 46 281

Artikel 72. Vergoeding aan tolken voor het gemis van vrije woning 720

Artikel 73. Reis-, verblijf- en verhuizingskosten van de ambtenaren en beambten . . 550

Artikel 74. Meubelen, kantoor- en schrijfbehoeften, drukkosten, abonnement op nieuwsbladen, briefporten, telegrammen en andere uitgaven, alsmede kosten van schoonmaken en verlichting en andere huishoudelijke kosten van het immigranten-doorgangshuis te Paramaribo 1 500

Artikel 75. Toelagen van ambtenaren bij het immigratie-de-

partement en op de kantoren der districts-commissarissen, die bedreven zijn in het spreken der talen van de Nederlandsch- en Britsch-Indische immigranten . f 100

Artikel 76. Uitgaven voor deskundig onderzoek bij geschillen over loonen en taken op landbouwondernemingen. . . 150

Kolonisatie.

Artikel 77. Kosten van aanvoer van immigranten en daarmede in verband staande andere uitgaven 108 000

Artikel 78. Kosten van terugvoer van immigranten en daarmede in verband staande andere uitgaven, alsmede uitkeeringen aan immigranten, die afzien van het recht op vrije terugreis . 183 000

Beheer der lands-vestigingsplaatsen en stalweiden.

Artikel 79. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen voor het houden van toezicht op voor den klein-landbouw uitgegeven perceelen land en de landsstalweiden, zoomede reis-, verblijf- en verhuizingskosten en andere uitgaven . . . 29 715

Artikel 80. Vergoeding voor huishuur en voor het gemis van vrije woning aan twee opzichters van vestigingsplaatsen en een Javaanschen opziener . . 780

Artikel 81. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de landsvaartuigen ten behoeve van de IVde afdeeling . f 2 000

f 372 796

Vde AFDEELING.

Eeredienst, onderwijs en armenzorg.

Eeredienst.

Artikel 82. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen van de predikanten der Hervormde en Luthersche Gemeenten, van geestelijken der Roomsch-Katholieke Gemeente en van godsdienstleeraren der Evangelische Broedergemeente en der Nederlandsch- en Nederlandsch-Portugeesch-Israëlietische Gemeenten . . . f 106 550

Artikel 83. Bijdragen voor den eeredienst aan de beide Israëlietische Gemeenten . . . 4 000

Onderwijs.

Artikel 84. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den inspecteur voor het onderwijs en van de ambtenaren en den bode van zijn kantoor, zoomede abonnement voor den secretaris der commissie van onderwijs voor kantoorbehoeften en schrijfloonen . . . 22 214

Artikel 85. Meubelen, kantoorbehoeften, drukkosten, rijwieltoe-

lage van den bode op het kantoor van den inspecteur van het onderwijs en andere kleine uitgaven, alsmede reis- en verblijfkosten van den inspecteur voor het onderwijs en kosten van examens f 4 350

Uitgaven voor het openbaar onderwijs.

Artikel 86. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van onderwijzers en onderwijzeressen en verder bij de scholen werkzaam zijnd personeel, zoomede kosten van bewaken en schoonhouden der scholen . 437 326

Artikel 87. Uitgaven voor het naar en van school vervoeren van onderwijzers aan districtsscholen en van schoolkinderen in de districten 3 400

Artikel 88. Huur van gebouwen of lokalen, vergoeding voor huishuur aan onderwijzers, aan wie een landswoning niet kan worden aangewezen, uitgaven ten behoeve van schooltuinen, schoolmeubelen, schoolbehoeften en andere uitgaven 25 890

Uitgaven voor het bijzonder onderwijs.

Artikel 89. Uitkeeringen ten behoeve van het bijzonder onwijs 790 519

Landbouwonderwijs.

Artikel 90. Toelagen van on-

derwijzers, in het bezit der akte landbouwkunde . . . f 1 200

Andere uitgaven in verband met onderwijs en opvoeding.

Artikel 91. Uitkeeringen aan bijzondere inrichtingen en instellingen 9 900

Artikel 92. Kosten van vervoer en studie van jongelieden, die buiten Suriname eene opleiding ontvangen 2 000

Artikel 93. Uitkeeringen aan opvoedingsgestichten, enz. . 19 410

Artikel 94. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen van den bewaarder en den bediende van de landsboekerij, zoomede loon voor eene schoonmaakster . 1 940

Artikel 95. Kosten van delandsboekerij. 950

Armenzorg.

Artikel 96. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en persoonlijke toelage van den directeur-armverzorger, daggelden en toelagen van het verder personeel en abonnement voor kantoorbehoeften, enz. van de commissie van regenten van het gesticht Landsgrond Boniface . . 13 302

Artikel 97. Uitgaven ten behoeve der ouden, gebrekkigen en on-

vermogenden binnen en buiten het gesticht 's Landsgrond Boniface	f	61 800	
Artikel 98. Bijdragen voor weezenverzorging aan kerkgenootschappen en voor onderhoud van weezen van immigranten. .		44 570	
Artikel 99. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de landsvaartuigen ten behoeve van de Vde afdeeling .		19 000	
			f 1 568 321

VIde AFDEELING.

Landbouw-proefstation.

Algemeene dienst.

Artikel 100. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den directeur van het landbouw-proefstation en de verdere ambtenaren en beambten, verbonden aan dit proefstation .	f	76 584	

Cultuurtuin.

Artikel 101. Kosten van den cultuurtuin en van selectie van cultuurgewassen . . .		20 050	

Onderzoekingen, enz.

Artikel 102. Uitgaven ten behoeve van den meteorologischen dienst		500	
Artikel 103. Kosten van den phytopathologischen dienst en bestrijding van plantenziekten .		1 500	

Artikel 104. Uitgaven voor herbarium en botanisch boschonderzoek . . . . . f 1 500

Artikel 105. Kosten van veldproeven, onderzoekingen en proefnemingen 30 000

Artikel 106. Uitgaven ter verbetering van de pluimveeteelt . 500

Artikel 107. Uitkeering aan de commissie van advies en onderzoek inzake Surinaamsche houtsoorten, zoomede toelage, bureau- en andere uitgaven van den raadsman voor het groot-houtbedrijf 2 400

Algemeene kosten.

Artikel 108. Algemeene kosten van het landbouw-proefstation . 10 500

Artikel 109. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de landsvaartuigen ten behoeve van de VIde afdeeling . 4 000

f 147 534

VIIde AFDEELING.

Openbare gezondheidsdienst.

Kantoor van den geneeskundig-inspecteur.

Artikel 110. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den geneeskundig-inspecteur en van de ambtenaren en beambten van zijn kantoor . . f 23 829

Laboratorium-uitgaven.

Artikel 111. Uitgaven voor onderzoekingen ten behoeve van den openbaren gezondheidsdienst in en buiten het laboratorium van het militair hospitaal en al hetgeen met deze onderzoekingen in verband staat . . f 1 250

Openbare gezondheidsdienst in het algemeen.

Artikel 112. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van districtsgeneesheeren en van geneesheeren, belast met de armenpraktijk te Paramaribo, zoomede toelagen van hunne vervangers, van geneesheeren voor speciale bevoegdheden en van den beambte, belast met het onderzoek naar den maatschappelijken welstand van aanvragers van genees- en verloskundige hulp 88 110

Artikel 113. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het verplegend personeel bij de poliklinieken . 26 959

Artikel 114. Kosten van het gereedmaken van geneesmiddelen voor de armenpraktijk, aanschaffing van geneesmiddelen en geneeskundige benoodigdheden uit het militair hospitaal en elders, voor zoover niet bij andere artikelen daartoe afzonderlijke kredieten zijn toegestaan . . . 33 000

Artikel 115. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van vroedvrouwen, tevens hulppersoneel bij den medischen dienst in de districten. . . .	f	3 360
Artikel 116. Andere uitgaven voor den openbaren gezondheidsdienst, voor zoover niet bij andere artikelen afzonderlijke kredieten zijn toegestaan . .		5 650
Hygiënische dienst.		
a. Bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten.		
Artikel 117. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van de geneesheeren en het verdere personeel, werkzaam bij de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten . .		26 120
Artikel 118. Kosten, verband houdende met de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten.		12 600
Artikel 119. Uitgaven, verband houdende met eene eventueele hervatting van werkzaamheden van de Rockefeller Foundation .		*Memorie.*
b. Keuringsdienst.		
Artikel 120. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den gouvernements-scheikundige, den keurmeester voor levensmiddelen en den hulpkeurmeester.		10 563

Artikel 121. Kosten in verband met de keuring van levensmiddelen . . . . . f 500

c. Slachthuis en veeteelt.

Artikel 122. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, daggelden en verdere loonen van den gouvernements-veearts, tevens directeur van het slachthuis te Paramaribo, den hulpkeurmeester en het lagere personeel van het slachthuis 11 360

Artikel 123. Aanschaffing en onderhoud van gereedschappen, brandstoffen en kantoorbehoeften, enz. voor het slachthuis te Paramaribo 2 000

Artikel 124. Uitgaven ter verbetering van de veeteelt (met uitzondering van de pluimveeteelt), alsmede daarmede verband houdende premiën . . . 1 000

Ziekenhuiswezen, w.o. gestichten, inrichtingen, enz., verband houdende met den openbaren gezondheidsdienst, gelijk mede bijdragen aan dergelijke gestichten, enz.

a. Verzorging van burgerpersonen in de militaire ziekeninrichtingen.

Artikel 125. Kosten van behandeling en verpleging van burgerpersonen in de militaire zieken-

inrichtingen, alsmede tegemoetkomingen in deze kosten, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's lands kas . . f 153 000

b. Buiten-gasthuis.

Artikel 126. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van den geneesheer en het verdere personeel van het buiten-gasthuis, gelijk mede toelage van den directeur van het weldadigheidsgesticht Landsgrond Boniface 21 424

Artikel 127. Kosten van behandeling, verpleging en andere uitgaven ten behoeve van de zieken in het buiten-gasthuis, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's lands kas . . . 18 000

c. Verzorging van burgerpersonen in andere ziekeninrichtingen.

Artikel 128. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het verplegend personeel in het landsziekenhuis in Nickerie 2 175

Artikel 129. Kosten van behandeling, verpleging en andere uitgaven ten behoeve van lijders in het landsziekenhuis in Nickerie en in andere ziekeninrichtingen, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's lands kas . 12 000

d. Landsinrichting ter verpleging van krankzinnigen.

Artikel 130. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en daggelden van den geneesheer-directeur en het verdere personeel van de landsinrichting ter verpleging van krankzinnigen . f 34 356

Artikel 131. Onderhoud en andere uitgaven ten behoeve van krankzinnigen, alsmede kosten van kantoorbehoeften en van aanschaffing van boeken en tijdschriften en uitgaven voor het landbouwbedrijf in de inrichting ter verpleging van krankzinnigen . 37 000

e. Landsinrichting voor melaatschen.

Artikel 132. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en daggelden van den geneesheer-directeur en het verdere personeel van de landsinrichting voor melaatschen 37 367

Artikel 133. Uitgaven ten behoeve van de verpleegden en van het personeel van die inrichting, alsmede kosten van kantoorbehoeften, aankoop van boeken en aankoop en herstelling van instrumenten 59 850

f. Bijdragen aan gestichten, enz.

Artikel 134. Bijdragen aan particuliere inrichtingen tot afzondering en verpleging van melaatschen 114 750

Artikel 135. Bijdragen en verstrekkingen aan particuliere klinieken in het boschland . . f 2 000

Geneeskundige school.

Artikel 136. Toelagen van de leeraren van de geneeskundige school 12 300

Artikel 137. Behoeften voor de geneeskundige school . . 2 200

Algemeene kosten.

Artikel 138. Meubelen, kantoorbehoeften, drukkosten en andere kleine uitgaven, alsmede reis-, verblijf- en verhuizingskosten van den geneeskundig-inspecteur, de districtsgeneesheeren en de verdere ambtenaren en beambten van de verschillende afdeelingen, voor zoover daarvoor niet afzonderlijk gelden zijn beschikbaar gesteld, zoomede kosten van examens . 7 700

Artikel 139. Huur van woningen en vergoeding voor het gemis van vrije woning aan districtsgeneesheeren en geneesheeren, belast met de armenpraktijk te Paramaribo, met de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten en met de geneeskundige behandeling in het buiten-gasthuis en aan verplegers, verpleegsters en vroedvrouwen in de districten, zoomede huur van gebouwen ten behoeve van de poliklinieken van de armenpraktijk te Paramaribo en in de districten 6 660

Artikel 140. Vergoeding voor vervoermiddelen van districtsgeneesheeren, van geneesheeren, belast met de armenpraktijk te Paramaribo en met de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten en van het hulppersoneel ; teruggaaf van uitgaven voor de bemanning der vaartuigen van de districtsgeneesheeren, zoomede kosten van aanschaffing, onderhoud, bediening en gebruik van de dienstauto ten behoeve van den burgerlijken geneeskundigen dienst . . . . . f 16 483

Artikel 141. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de landsvaartuigen ten behoeve van de VIIde afdeeling . 29 000

f 812 566

VIIIste ADEELING.

Openbare werken en verkeer.

Algemeene dienst.

Artikel 142. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den directeur van openbare werken en verkeer en van de verdere ambtenaren en beambten van zijn kantoor . . . f 67 356

Openbare werken.

a. Algemeen toezicht.

Artikel 143. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van

de technische ambtenaren en de opzichters, werkzaam bij den dienst der openbare werken . f 34 084

b. Landsgebouwen en toebehooren.

Artikel 144. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het werkliedenpersoneel, dat blijvend werkzaam is ten behoeve van de landsgebouwen, gelijk mede uitgaven voor tijdelijke versterking of ter tijdelijke vervanging van dit personeel . 29 812

Artikel 145. Onderhoud en verbetering van de landsgebouwen met hun toebehooren, kosten van onderhoud en feestverlichting van den bij het gouvernementshuis behoorenden tuin, kosten voor klokken en voor aanschaffing van vlaggen en lijnen, zoomede huur van twee perceelen van de plantage Mariënburg tot plaatsing van dienstwoningen voor het landspersoneel aldaar . . . 121 800

Artikel 146. Uitgaven voor logeergebouwen in de districten voor in dienst reizende ambtenaren 1 250

c. Land- en waterwegen en hetgeen daartoe behoort en openbare begraafplaatsen.

Artikel 147. Onderhoud van den baggermolen en daarbij behoorend materieel . . . 1 250

Artikel 148. Bezoldigingen of

verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het werkliedenpersoneel, dat blijvend werkzaam is ten behoeve van de land- en waterwegen, gelijk mede uitgaven voor tijdelijke versterking of ter tijdelijke vervanging van dit personeel . . . . . f 32 469

Artikel 149. Onderhoud en reiniging van land- en waterwegen en daarmede in verband staande werken te Paramaribo en in de districten en verdere uitgaven te dier zake 277 148

Artikel 150. Uitgaven voor de besproeiing van straten en wegen te Paramaribo . . . 2 000

Artikel 151. Uitgaven ten behoeve van den vuilnisdienst te Paramaribo 14 336

Artikel 152. Kosten van de openbare verlichting te Paramaribo en in de districten . . 25 574

Artikel 153. Uitgaven voor het onderhoud der openbare begraafplaatsen, alsmede loon van los aangehuurd personeel . . 900

d. Nieuwe werken en buitengewone onderhoudskosten aan landsgebouwen, enz.

Artikel 154. Kosten van nieuwe werken, buitengewone uitgaven voor onderhoud en herstelling van landsgebouwen en eigendommen en aankoop van onroerende goederen . . . 31 850

e. Landvoorziening voor den klein-landbouw en onderhoud van landsvestigingsplaatsen en landsstalweiden.

Artikel 155. Kosten van het beschikbaarstellen van land ten behoeve van den klein-landbouw. f 50 000

Artikel 156. Onderhoud en verbetering van landsvestigingsplaatsen en andere vestigingen van klein-landbouwers, zoomede van landsstalweiden . . . 36 000

Verkeer te land.

a. Bedrijfs- en daarmede verband houdende kosten van den landsspoorweg.

Artikel 157. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de spoorweg-ambtenaren en -beambten, uitgaven voor tijdelijke versterking of ter tijdelijke vervanging van dit personeel en kosten voor geneesmiddelen en verbandstoffen. . . . 59 273

b. Gewoon- en buitengewoon onderhoud van de baanvakken en de daarbij behoorende kunstwerken, zoomede buitengewone aanschaffing hiervoor.

Artikel 158. Aanschaffing, gewoon- en buitengewoon onderhoud van de baanvakken en daarbij behoorende kunstwerken, van

de gebouwen en inrichtingen, met uitzondering van die te Beekhuizen en andere uitgaven ten behoeve van den vervoerdienst .	f	129 772

Telefoonwezen.

a. Bedrijfs- en daarmede verband houdende kosten.

Artikel 159. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den technisch ambtenaar en verdere beambten bij den dienst van het telefoonwezen, zoomede kosten voor geneesmiddelen en verbandstoffen . . .		35 753

b. Onderhoud en verbetering van het landstelefoonnet.

Artikel 160. Onderhoud en verbetering van het landstelefoonnet, aanleg van nieuwe aansluitingen en daarmede in verband staande uitgaven . .		12 300

Verkeer te water.

a. Personeel voor den dienst op den afvaartsteiger te Paramaribo.

Artikel 161. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den ladingmeester en het verdere personeel voor den dienst op den afvaartsteiger . .		5 255

b. Algemeene kosten, verband houdende met het vervoer van personen en lading, alsmede uitgaven voor den leergang van machinisten.

Artikel 162. Kosten voor het nazien van gezondheidspassen van- en kosten, te betalen in buitenlandsche havens door landsvaartuigen, kosten voor het laden en lossen van goederen te Paramaribo, vergoeding voor geleden schade door het verloren gaan of beschadigen van goederen, verscheept met die vaartuigen, benevens uitkeeringen aan gezagvoerders, stuurlieden, enz. uit de opbrengst van het personen- en goederenvervoer van den zeedienst, alsmede verdere uitgaven, verband houdende met den vervoerdienst van deze vaartuigen . f 43 600

Artikel 163. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, loonen en voeding van het personeel van den veerdienst tusschen Paramaribo en Meerzorg aan den rechteroever der Suriname-rivier 3 489

Artikel 164. Brandstoffen, smeermiddelen en verdere benoodigdheden voor den veerdienst tusschen Paramaribo en Meerzorg aan den rechteroever der Suriname-rivier 6 000

Artikel 165. Onderhoud van de gebouwen en steigers, zoomede baggerwerken 2 000

Artikel 166. Uitgaven voor den verbindingsdienst op de reede van Coronie . . . . f 8 000

Artikel 167. Uitgaven voor den leergang tot opleiding voor het examen van machinist . . 2 980

c. Personeel van de landsvaartuigen.

Artikel 168. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, loonen, toelagen, tafel- en voedinggelden van de gezagvoerders en het verdere personeel 162 287

Artikel 169. Kosten voor de verstrekking van uniformkleeding aan de schepelingen . . . 500

Artikel 170. Vergoeding voor huishuur aan personeel, dat in aanmerking komt voor het genot van vrije woning, doch aan wien eene ambtswoning niet kan worden aangewezen . . . 200

Artikel 171. Verstrekking van geneesmiddelen en verbandstoffen aan het personeel, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's lands kas 500

d. Huur van vaartuigen en bijdragen aan particuliere stoomvaartdiensten.

Artikel 172. Huur van vaartuigen ten behoeve van rivier- en zeedienst en voor reizen van ambtenaren en commissiën, benevens

bijdragen aan particuliere stoomvaartdiensten . . . . f 1 400

e. Betonning, bebakening, haven- en seinwezen.

Artikel 173. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, loonen en voeding van de bemanning van het lichtschip aan den mond van de Suriname-rivier en toelagen van lichtwachters te Nieuw-Amsterdam en in Nickerie . . 9 160

Artikel 174. Onderhoud en benoodigdheden van het lichtschip, vergoeding voor de uitbestede bediening van het havenlicht te Galibi en voor het onderhoud van den lichtopstand en toebehooren aldaar, brandstoffen en andere benoodigdheden voor de lichttoestellen en voor het havenvuur aan den mond van de Nickerie-rivier, voor het licht aan den mond van de Suriname-rivier, voor het licht te Nieuw-Amsterdam en voor de lichten aan den mond van de Marowijne-rivier en te Coronie, en hetgeen daarmede verder in verband staat, zoomede aankoop en onderhoud van kettingen, ankers en tonneboeien 10 800

Artikel 175. Waarneming van de getijbewegingen . . . 200

Artikel 176. Toelage van een seinwachter 900

Artikel 177. Vlaggen en andere benoodigdheden voor het seinwezen 400

f. Centrale werkplaats te Beekhuizen, algemeen onderhouds- en magazijnsdienst der verkeersafdeelingen.

Artikel 178. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het personeel van de centrale werkplaats te Beekhuizen en van den magazijnsdienst aldaar . . . . . f 113 538

Artikel 179. Grondstoffen, arbeidsloonen, werktuigen, gereedschappen en verdere uitgaven voor gewoon- en buitengewoon onderhoud van het rollend spoorwegmaterieel, van de gebouwen en inrichtingen van de centrale werkplaats te Beekhuizen en van de landsvaartuigen, waaronder begrepen de dokkosten van deze, voorts brandstoffen, smeermiddelen en machinekamerbehoeften 219 822

Algemeene kosten.

Artikel 180. Meubelen, kantoorbehoeften, abonnement op nieuwsbladen en tijdschriften, drukkosten en andere huishoudelijke uitgaven, alsmede reis-, verblijf- en verhuizingskosten van den directeur en van de ambtenaren en beambten van de verschillende afdeelingen, voor zoover daarvoor niet afzonderlijk gelden zijn beschikbaar gesteld . . . 9 700

Artikel 181. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz.

met de landsvaartuigen ten behoeve van andere onderafdeelingen dan de onderafdeeling verkeer te water	f 10 000	
		f 1 573 658

IXde AFDEELING.

Brandweer.

Artikel 182. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het personeel der brandweer	f 7 567	
Artikel 183. Aanschaffing en onderhoud van werktuigen, rijwielen en andere benoodigdheden, zoomede andere uitgaven	3 900	
Artikel 184. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de landsvaartuigen ten behoeve van de IXde afdeeling.	300	
		11 767

Xde AFDEELING.

Verrekening van het tekort op de rekening „aanvoer van levensmiddelen ten behoeve van de bevolking".

Artikel 185. Uitgaven ter verrekening van het tekort op de rekening „aanvoer van levensmiddelen ten behoeve van de bevolking" (zevende termijn) . .		36 000

1931. No. 28.

XIde AFDEELING.

Pensioenen, wachtgelden, onderstanden en daarmede in verband staande toelagen, voorts uitgaven voor de waarneming van tijdelijk opengevallen betrekkingen, voor gunstgaven en kinderbijslagen.

Artikel 186. Pensioenen aan gewezen burgerlijke landsdienaren	f	665 000
Artikel 187. Pensioenen aan weduwen en weezen van overleden burgerlijke landsdienaren .		218 000
Artikel 188. Pensioenen aan gewezen onderwijzers bij het bijzonder onderwijs . . .		30 000
Artikel 189. Pensioenen aan weduwen en weezen van overleden onderwijzers bij het bijzonder onderwijs . . .		5 000
Artikel 190. Stortingen in het pensioenfonds. . . .		*Memorie.*
Artikel 191. Toelagen van gewezen Nederlandsche ambtenaren en onderwijzers wegens vervulling in Suriname van eene landsbetrekking		117
Artikel 192. Wachtgelden .		10 000

Artikel 193. Wachtgelden aan onderwijzers en onderwijzeressen bij het bijzonder onderwijs .	f	2 000	
Artikel 194. Onderstanden		7 000	
Artikel 195. Uitgaven voor de waarneming van tijdelijk opengevallen betrekkingen, voor zoover het niet mogelijk is die aan te wijzen op de artikelen, waarin de bezoldigingen voor die betrekkingen zijn omschreven .		15 000	
Artikel 196. Gunstgaven en andere onverplichte betalingen .		2 000	
Artikel 197. Kinderbijslagen .		34 000	
			f 988 117

XIIde AFDEELING.

Onvoorziene uitgaven.

Artikel 198. Onvoorziene uitgaven		50 000
	f	7 690 760

(*zeven millioen zes honderd negentig duizend zeven honderd en zestig gulden*).

Artikel II.

Wanneer het bedrag, uitgetrokken bij een der *artikelen* 2, 5, 6, 9 tot en met 11, 13 tot en met 18, 21, 22, 24, 26, 28 tot en met 30, 32 tot en met 36, 38, 39, 41 tot en met 46, 48, 49, 53 tot en met 56, 57, 59, 60, 62, 64, 66 tot en met 70, 72 tot en met 74, 76 tot en met 81, 85 tot en met 89, 92, 95, 97, 99, 101 tot en met 109, 111, 114, 116, 118, 121, 123 tot en met 125, 127, 129, 131, 133 tot en met 135, 137 tot en met 141, 145 tot en met 147, 149 tot en met 160, 162, 164 tot en met 172, 174, 175, 177, 179 tot en met 181, 183 tot en met 189, 191 tot en met 197 van de

bij deze verordening voorloopig vastgestelde begrooting ontoereikend wordt bevonden, mag het, evenals de bij *artikelen* 3, 69, 119 en 190 voor *Memorie* uitgetrokken posten, door overschrijving uit *artikel* 198 dier begrooting worden aangevuld.

Artikel III.

Op *artikel* 198 van de bij deze verordening voorloopig vastgestelde begrooting worden aangewezen de uitgaven voor de in den loop van het dienstjaar opkomende behoeften, welke niet in de begrooting zijn omschreven.

De uitgaven worden in de rekening gebracht en omschreven in zoovele bijzondere posten, als zij gelijksoortige onderwerpen betreffen.

Artikel IV.

Ter goedmaking van de uitgaven, begrepen in de koloniale huishoudelijke begrooting van *Suriname* voor het dienstjaar 1932, worden over dat jaar gebezigd de na te noemen middelen en inkomsten, te weten :

A. Directe en indirecte belastingen.

1. inkomstenbelasting ;
2. belasting op de huurwaarde van gebouwen met de daarbij behoorende erven ;
3. paardengeld ;
4. accijns op het binnenlandsch gedistilleerd ;
5. recht op verlofbewijzen tot verkoop van gedistilleerd ;
6. invoerrechten ;
7. opcenten op de invoerrechten ;
8. belasting op goud ;
9. belasting op bauxiet ;
10. belasting op lucifers ;
11. zegelrechten ;
12. geneeskundige belasting ;
13. successie- en overgangsrechten ;
14. hondenbelasting ;
15. rij- en voertuigenbelasting ;
16. belasting op publieke vermakelijkheden ;

17. heffingen in het bijzonder voor den aanleg, het onderhoud en de verbetering van straten en wegen ;

B. Inkomsten van onderscheiden aard.

1. leges, te heffen ter gouvernements-secretarie ;
2. justeerloonen van den ijker ;
3. griffierechten ;
4. boeten, ontvangsten wegens vervolgingen en aanmaningen, opbrengst van verbeurdverklaringen en van dubbelen van aanslagbiljetten en terugbetalingen van gerechts- en proceskosten ;
5. betalingen ten behoeve van het hulpkantoor voor den industrieelen eigendom ;
6. opbrengst van vuurwapenvergunningen ;
7. opbrengst van marktvergunningen ;
8. vergoeding bij het aangaan van overeenkomsten met arbeiders voor de boschbedrijven ;
9. aandeel in het werkloon der gevangenen ;
10. landtaxen of akkergelden ;
11. opbrengst van huren, erfpachten, recognities, verkoopingen van domeinen en afkoop van zakelijke rechten ;
12. vergunnings- en concessierechten voor het ontginnen van balata op domeingrond ;
13. retributie voor balata, verkregen op domeingrond ;
14. vergunningsrecht wegens verleende vergunning als opkooper van balata ;
15. vergunnings- en andere rechten voor het ontginnen van bauxiet op domeingrond ;
16. vergunnings- en concessierechten voor het ontginnen van andere delfstoffen dan bauxiet op domeingrond ;
17. vergunningsrecht voor het doen van onderzoek naar de aanwezigheid van hout en naar de geschiktheid van terreinen voor landbouw en concessierecht voor het bewerken van hout ;
18. retributie voor hout, verkregen op domeingrond ;
19. terugbetaling van voorschotten en rente voor deze voorschotten ;
20. ontvangsten inzake den in- en uitvoer van goederen ;
21. weeg-, roei- en bergloonen en entrepôtrechten ;
22. opbrengst van de posterij ;
23. teruggave van de uit 's lands kas bestreden kosten ten behoeve van de postspaarbank ;

24. opbrengst van den lands-radiotelegraafdienst ;
25. vergoedingen, geheven voor de verrichtingen van den hypotheekbewaarder ;
26. aandeel in de winst van de Surinaamsche Bank ;
27. opbrengst van de landsschool voor meer uitgebreid lager onderwijs (Hendrikschool) ;
28. opbrengst van de landsschool voor uitgebreid lager onderwijs (Van Sypesteynschool ;
29. opbrengst van de landsscholen voor gewoon lager onderwijs ;
30. storting in 's lands kas van de bij het bijzonder onderwijs op de scholen voor meer uitgebreid lager onderwijs, voor uitgebreid lager onderwijs en voor gewoon lager onderwijs geheven schoolgelden ;
31. opbrengst van examengelden ;
32. opbrengst van verkochte zaden, planten, enz. ;
33. opbrengst van de landsstalweiden ;
34. opbrengst van het buiten-gasthuis ;
35. opbrengst van de geneeskundige school ;
36. opbrengst van het slachthuis te Paramaribo ;
37. opbrengst van het landbouwbedrijf in de inrichting ter verpleging van krankzinnigen ;
38. begrafenisrechten ;
39. opbrengst van landsgebouwen, alsmede huur van daarin aanwezige gasleidingen ;
40. aandeel van de eigenaren van plantages in het district Commewijne in de kosten van onderhoud van den rijweg van Nieuw-Amsterdam naar Spieringshoek ;
41. vervoer- en vrachtgelden van den landsspoorweg, enz. ;
42. opbrengst van den landstelefoondienst ;
43. vervoer- en vrachtgelden van de landsvaartuigen, buiten de verrekeningsinkomsten, genoemd in het middel B/44 ;
44. vervoer- en vrachtgelden van de landsvaartuigen, verkregen door verrekening met andere bestuursafdeelingen wegens te haren behoeve verleende vervoerdiensten ;
45. andere ontvangsten van den landsspoorweg en van de landsvaartuigen ;
46. inkomsten ingevolge de havenverordening ;
47. opbrengst van den landsveerdienst ;
48. inhoudingen en stortingen voor pensioen ;
49. renten van de kapitalen, afkomstig van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds ;

50. terugbetaling door de Evangelische Broedergemeente van het haar in 1926 verleend voorschot (2e termijn);
51. verschillende ontvangsten.

C. Bijdrage uit 's Rijks schatkist tot aanvulling van de Surinaamsche geldmiddelen.

Gegeven te Paramaribo, den 15den Mei 1931.

RUTGERS.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

Uitgegeven den 30sten Mei 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

1931. No. 28.

Raming der opbrengst van de middelen en inkomsten van Suriname voor het dienstjaar 1932.

Middelen en inkomsten.	Geraamd bedrag.
A. Directe en indirecte belastingen.	
1. inkomstenbelasting	f 440 000
2. belasting op de huurwaarde van gebouwen met de daarbij behoorende erven . .	115 000
3. paardengeld	50
4. accijns op het binnenlandsch gedistilleerd	160 000
5. recht op verlofbewijzen tot verkoop van gedistilleerd	60 000
6. invoerrechten	1 810 000
7. opcenten op de invoerrechten . . .	36 000
8. belasting op goud	11 000
9. belasting op bauxiet	32 000
10. belasting op lucifers	20 000
11. zegelrechten	94 000
12. geneeskundige belasting	50 000
13. successie- en overgangsrechten . .	5 000
14. hondenbelasting	4 000
15. rij- en voertuigenbelasting . . .	47 000
16. belasting op publieke vermakelijkheden .	15 000
17. heffingen in het bijzonder voor den aanleg,	

	Middelen en inkomsten.	Geraamd bedrag.
	het onderhoud en de verbetering van straten en wegen	f 55 000
	B. Inkomsten van onderscheiden aard.	
1.	leges, te heffen ter gouvernements-secretarie .	11 000
2.	justeerloonen van den ijker . . .	800
3.	griffierechten	1 600
4.	boeten, ontvangsten wegens vervolgingen en aanmaningen, opbrengst van verbeurdverklaringen en van dubbelen van aanslagbiljetten en terugbetalingen van gerechts- en proceskosten	28 000
5.	betalingen ten behoeve van het hulpkantoor voor den industrieelen eigendom . .	1 500
6.	opbrengst van vuurwapenvergunningen .	5 000
7.	opbrengst van marktvergunningen . .	16 000
8.	vergoeding bij het aangaan van overeenkomsten met arbeiders voor de boschbedrijven	6 000
9.	aandeel in het werkloon der gevangenen .	200
10.	landtaxen of akkergelden	10 000
11.	opbrengst van huren, erfpachten, recognities, verkoopingen van domein en afkoop van zakelijke rechten	95 000
12.	vergunnings- en concessierechten voor het ontginnen van balata op domeingrond .	80 000

Middelen en inkomsten.	Geraamd bedrag.
13. retributie voor balata, verkregen op domeingrond	f 68 000
14. vergunningsrecht wegens verleende vergunning als opkooper van balata . .	150
15. vergunnings- en andere rechten voor het ontginnen van bauxiet op domeingrond .	90 000
16. vergunnings- en concessierechten voor het ontginnen van andere delfstoffen dan bauxiet op domeingrond	12 000
17. vergunningsrecht voor het doen van onderzoek naar de aanwezigheid van hout en naar de geschiktheid van terreinnen voor landbouw en concessierecht voor het bewerken van hout	14 000
18. retributie voor hout, verkregen op domeingrond	17 000
19. terugbetaling van voorschotten en rente voor deze voorschotten	25 000
20. ontvangsten inzake den in- en uitvoer van goederen	11 000
21. weeg-, roei, en bergloonen en entrepôtrechten	15 000
22. opbrengst van de posterij . . .	110 000
23. teruggave van de uit 's lands kas bestreden kosten ten behoeve van de postspaarbank	9 445
24. opbrengst van den lands-radiotelegraafdienst	95 000

	Middelen en inkomsten.	Geraamd bedrag.
25.	vergoedingen, geheven voor de verrichtingen van den hypotheekbewaarder . .	f 7 500
26.	aandeel in de winst van de Surinaamsche Bank	*Memorie.*
27.	opbrengst van de landsschool voor meer uitgebreid lager onderwijs (Hendrikschool)	30 000
28.	opbrengst van de landsschool voor uitgebreid lager onderwijs (Van Sypesteynschool) .	22 000
29.	opbrengst van de landsscholen voor gewoon lager onderwijs	5 000
30.	storting in 's lands kas van de bij het bijzonder onderwijs op de scholen voor meer uitgebreid lager onderwijs, voor uitgebreid lager onderwijs en voor gewoon lager onderwijs geheven schoolgelden . . .	100 000
31.	opbrengst van examengelden . . .	2 700
32.	opbrengst van verkochte zaden, planten, enz.	7 000
33.	opbrengst van de landsstalweiden . .	400
34.	opbrengst van het buiten-gasthuis . .	5 000
35.	opbrengst van de geneeskundige school .	21 000
36.	opbrengst van het slachthuis te Paramaribo	24 000
37.	opbrengst van het landbouwbedrijf in de inrichting ter verpleging van krankzinnigen	1 600
38.	begrafenisrechten	2 000

	Middelen en inkomsten.	Geraamd bedrag.
39.	opbrengst van landsgebouwen, alsmede huur van daarin aanwezige gasleidingen . .	f 10 000
40.	aandeel van de eigenaren van plantages in het district Commewijne in de kosten van onderhoud van den rijweg van Nieuw-Amsterdam naar Spieringshoek . . .	3 000
41.	Vervoer- en vrachtgelden van den landsspoorweg, enz.	102 000
42.	opbrengst van den landstelefoondienst . .	47 000
43.	vervoer- en vrachtgelden van de landsvaartuigen, buiten de verrekeningsinkomsten, genoemd in het middel B/44 . . .	300 000
44.	vervoer- en vrachtgelden van de landsvaartuigen, verkregen door verrekening met andere bestuursafdeelingen wegens te haren behoeve verleende vervoerdiensten . . .	120 000
45.	andere ontvangsten van den landsspoorweg en van de landsvaartuigen . . .	20 000
46.	inkomsten ingevolge de havenverordening .	5 500
47.	opbrengst van den landsveerdienst . .	15 000
48.	inhoudingen en stortingen voor pensioen .	85 000
49.	renten van de kapitalen, afkomstig van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds .	1 185
50.	terugbetalingen door de Evangelische Broe-	

Middelen en inkomsten.			Geraamd bedrag.
	gemeente van het haar in 1926 verleend voorschot (2e termijn)		f 5 000
51.	verschillende ontvangsten . . .		62 000
			f 4 679 630
	C. Bijdrage uit 's Rijks schatkist:		
1.	ter bevordering van de welvaart	f 548 534	
2.	ter dekking van het begrootingstekort	2 462 596	
			3 011 130
			f 7 690 760

1931. No. 29.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 23 December 1930 *tot wijziging van het Leprabesluit 1929 (G. B. No. 79).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is het Leprabesluit 1929 (G. B. No. 79) te wijzigen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

Artikel 10 van het Leprabesluit 1929 (G. B. No. 79) wordt gelezen als volgt:

„1. De commissie wordt ter zijde gestaan door een daartoe door den Gouverneur benoemden geneesheer.

2. Deze geneesheer brengt den naam, voornaam of voornamen, het geslacht, den leeftijd, het ras en de woonplaats van alle personen, die hem verdacht voorkomen, als te lijden aan de ziekte der melaatschheid, ter kennis van de commissie.

3. Hij bezoekt de scholen en stelt zoowel bij de onderwijzers(essen) als bij de kinderen een nauwkeurig onderzoek in, minstens ééns in de vier jaren en verder telkens wanneer de geneeskundig-inspecteur zulks wenschelijk acht, met dien verstande, dat nieuwbenoemde onderwijzers(essen) vóór hun toelating tot de school en nieuwingeschreven leerlingen gedurende het eerste halfjaar van het schoolbezoek dit onderzoek voor de eerste maal zullen ondergaan.

De onderwijzers(essen) en kinderen, die zich aan dit onderzoek niet willen onderwerpen, worden in de school niet meer toegelaten, behoudens het hieronder in het zesde lid bepaalde.

4. Tevens is hij belast met het onderzoek en de contrôle of de personen, die door de commissie verdacht of besmet zijn verklaard, zich strikt houden aan de verplichtingen hun opgelegd; in geval het minderjarigen of onder curateele gestelden betreft, of de personen bedoeld in artikel 8, vijfde lid, en artikel 9, vijfde lid, voldoen aan wat hun als verplichting is gesteld.

5. Het is hem niet toegestaan particuliere praktijk uit te oefenen.

6. De geneeskundig-inspecteur kan, op verzoek van betrokkenen, een anderen dan den in het eerste lid bedoelden geneesheer voor het in het derde lid aangegeven onderzoek aanwijzen."

Art. 2.

Aan het 2de lid van artikel 13 van het Leprabesluit 1929 (G. B. No. 79) worden, met weglating van de punt, de volgende woorden toegevoegd:

„en zijn, behoudens het in het vijfde lid van dat artikel vastgestelde, ook de verdere bepalingen van bedoeld artikel van overeenkomstige toepassing."

Art. 3.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag volgende op dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 23sten December 1930.

RUTGERS.

De wd. Gouvernements-Secretaris,
H. F. ESSER.

Uitgegeven den 20sten Mei 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris,
H. F. ESSER.

1931. No. 30.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 19 Mei 1931 No. 1607, *bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van den geldenden tekst van het Rijbesluit 1917 (G. B. No. 91).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende:

dat het besluit van 10 December 1917 (G. B. No. 91), *ter uitvoering van de artikelen 3 en 11 van de Rijverordening 1916 (G. B. 1917 No 65)*, verschillende wijzigingen en aanvullingen heeft ondergaan bij de besluiten van:

7 Juli 1920 (G. B. No. 40);
12 October 1925 (G. B. No. 71);
29 Januari 1926 (G. B. No. 14);
15 April 1926 (G. B. No. 34);
21 Februari 1928 (G. B. No. 13) en
8 Mei 1931 (G. B. No. 26);

dat hierdoor de raadpleging daarvan wordt bemoeilijkt;

dat het daarom wenschelijk is den thans geldenden tekst van bedoeld besluit in één geheel samen te vatten en dien in het Gouvernementsblad te doen opnemen;

Besluit:

Te bepalen, dat het besluit van 10 December 1917 (G. B. No. 91), *ter uitvoering van de artikelen 3 en 11 van de Rijverordening 1916 (G. B. 1917 No. 65)*, zooals het luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, nevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 19den Mei 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven den 22sten Juni 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 30.

Besluit van 10 December 1917 (G. B. No. 91), *ter uitvoering van de artikelen 3 en 11 van de Rijverordening 1916* (*G. B. 1917 No. 65*), zooals het luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij de besluiten van 7 Juli 1920 (G. B. No. 40), 12 October 1925 (G. B. No. 71), 29 Januari 1926 (G. B. No. 14), 15 April 1926 (G. B. No. 34), 21 Februari 1928 (G. B. No. 13) en 8 Mei 1931 (G. B. No. 26).

§ 1. *Algemeene bepalingen.*

Artikel 1.

In dit Besluit wordt verstaan :

1o. onder *wegen* : alle voor het openbaar verkeer openstaande wegen ;

2o. onder *bestuurder* van een rij- of voertuig : hij, die het rij- of voertuig bestuurt of onder zijn onmiddellijk toezicht doet besturen ;

3o. onder *motorrijtuigen* : alle rij- of voertuigen, bestemd om uitsluitend of mede door een krachtwerktuig, op of aan het rij- of voertuig zelf aanwezig, anders dan langs spoorstaven te worden voortbewogen.

De voorschriften van dit besluit zijn niet van toepassing op kruiwagens, kinderwagens of daarmede gelijk te stellen rij- of voertuigen.

Artikel 2.[1])

De bestuurders van rij- of voertuigen en de bestuurders of geleiders van rij of trekdieren of ander vee mogen met hetgeen door hen bestuurd of geleid wordt, niet de rechterzijde van den weg houden, tenzij dit noodzakelijk is voor het uitwijken bij het inhalen van rij- of voertuigen, rij- of trekdieren of ander vee en zijn verplicht behoorlijk uit te wijken :

1o. naar links : bij het tegenkomen van rij- of voertuigen, rij- of trekdieren en ander vee ;

2o. naar rechts : bij het inhalen van rij- of voertuigen, rij- of trekdieren en ander vee ;

---

[1]) De aanhef van dit artikel is gewijzigd bij art. 1, sub I, van het besluit van 8 Mei 1931 (G. B. No. 26).

3o. naar links : bij het ingehaald worden door rij- of voertuigen, rij- of trekdieren en ander vee, voor zooveel het verlangen, dat uitgeweken worde, behoorlijk kenbaar gemaakt is.

Artikel 2bis. [2])

Indien een bestuurder van een rij- of voertuig, dan wel een bestuurder of geleider van rij- of trekdieren of ander vee, een weg berijdende of gebruikende, welke door een of meer andere wegen wordt gekruist of waarmede een of meer andere wegen zich vereenigen, het punt van kruising of vereeniging nadert, gelijktijdig of nagenoeg gelijktijdig met een bestuurder van een rij- of voertuig dan wel met een bestuurder of geleider van rij- of trekdieren of ander vee, die den anderen weg of een der andere wegen berijdt of gebruikt, is de bestuurder of geleider, die den ander aan zijn linkerhand heeft, verplicht met hetgeen door hem wordt bestuurd of geleidt voor dezen den doorgang vrij te laten, zoo noodig stil te houden of langzamer te rijden of te gaan.

Artikel 2ter. [2])

De bestuurder van een rij- of voertuig, waarmede over een weg wordt gereden, is verplicht :

1o. ingeval hij voornemens is plotseling vaart te verminderen of stil te houden, van dat voornemen tijdig te doen blijken, hetzij door een duidelijk teeken, gegeven op of aan het rij- of voertuig, hetzij door het goed zichtbaar op en neer bewegen terzijde van het rij- of voertuig van één der armen of een stok of ander voorwerp ;

2o. ingeval hij voornemens is van richting te veranderen, tijdig te doen blijken welke richting hij wil nemen, hetzij door een duidelijk teeken, gegeven op of aan het rij- of voertuig, hetzij door het goed zichtbaar uitsteken terzijde van het rij- of voertuig van één der armen of een stok of ander voorwerp in de richting, welke zal worden ingeslagen.

Artikel 3.

Het is den bestuurder van een rij- of voertuig verboden op eenigerlei wijze de orde van een militairen troep, een begrafe-

---

[2]) Dit artikel is ingevoegd bij art. 1, sub II, van het besluit van 8 Mei 1931 (G. B. No. 26).

nisstoet of een optocht te verstoren of den geregelden voortgang daarvan te belemmeren.

Artikel 4.

De bestuurder van een rij- of voertuig is verplicht voor brandweerwagens en rollend brandweermaterieel onmiddellijk den weg vrij te laten.

Het is hem verboden op eenigerlei wijze de vaart van brandweerwagens en rollend brandweermaterieel te belemmeren.

Artikel 5.

Voetgangers zijn op de wegen verplicht bij het tegenkomen van — of het ingehaald worden door rij- of voertuigen, rij- of trekdieren en ander vee behoorlijke ruimte voor passeeren te laten.

Artikel 6.

De in het tweede lid van artikel 3 der Rijverordening 1916 bedoelde armbewegingen, waarmede door de politie bevelen kunnen worden gegeven aan den bestuurder van een rij- of voertuig, bestaan in het omhoogsteken en het vooruit of zijwaarts steken van een arm.

Door het omhoogsteken van een arm wordt bevel gedaan, dat de bestuurder met zijn rij- of voertuig moet stilhouden ; door het vooruit of zijwaarts steken van een arm, dat de bestuurder met zijn rij- of voertuig zijne snelheid aanmerkelijk moet verminderen.

§ 2. *Bepalingen betreffende motorrijtuigen.*

Artikel 7.

De bestuurder van een motorrijtuig, waarmede over een weg wordt gereden, is verplicht te zorgen, dat het motorrijtuig voorzien is :

1o. van een nauwkeurig werkend stuurtoestel ;

2o. van minstens twee onafhankelijk van ellkander krachtig werkende, onder het bereik van den bestuurder zich bevindende remmen, met elk waarvan het rijtuig ieder oogenblik tot stilstand kan worden gebracht ;

3o. van eene inrichting tot het geven van duidelijk hoorbare geluidsignalen.

Artikel 8.

De bestuurder van een motorrijtuig, waarmede over een weg wordt gereden, is verplicht een geluidsignaal, dat op een afstand van 50 M. duidelijk hoorbaar is, te geven, wanneer hij een kruispunt van wegen nadert en overigens telkens wanneer de veiligheid van het verkeer zulks vordert.

Het is hem verboden noodeloos geluidsignalen te geven.

Artikel 9.[3])

De bestuurder van een motorrijtuig op meer dan twee wielen, dat zich tusschen half zeven uur des namiddags en vijf uur des voormiddags op een weg bevindt, is verplicht zorg te dragen, dat het motorrijtuig voorzien is van twee lantaarns, die aan weerszijden van het rijtuig zijn aangebracht en voorwaarts een helder wit licht uitstralen, en dat het op grond van artikel 8, 1e lid, sub 1o. der Rijverordening 1916 aan de achterzijde van het rijtuig aangebrachte nummer helder verlicht is en wel zoodanig, dat dit nummer op 50 Meter afstand goed zichtbaar zij.

Het is hem verboden om binnen de bebouwde kom van *Paramaribo* verblindende verlichting (schijnwerpers) te bezigen.

Artikel 10.[4])

De bestuurder van een motorrijtuig op twee wielen, waarmede tusschen half zeven uur des namiddags en vijf uur des voormiddags over een weg wordt gereden, is verplicht zorg te dragen, dat het motorrijtuig voorzien is van minstens een lantaarn, die voorwaarts een helder wit licht uitstraalt.

Artikel 9, tweede lid, is ten deze van toepassing.

Artikel 11.

De bestuurder van een motorrijtuig, dat zich op een weg bevindt, is verplicht zorg te dragen, dat de gebruikers van den weg niet ernstig door rook of damp van het motorrijtuig worden gehinderd.

---

[3]) Dit artikel is gewijzigd bij art. 1 van het besluit van 7 Juli 1920 (G. B. No. 40) en bij art. 1, sub III, van het besluit van 8 Mei 1931 (G. B. No. 26).

[4]) Dit artikel is gewijzigd bij art. 1 van het besluit van 7 Juli 1920 (G. B. No. 40) en bij art. 1, sub IV, van het besluit van 8 Mei 1931 (G. B. No. 26).

Art. 12.[5])

Het is den bestuurder van een motorrijtuig verboden het rijtuig zonder voldoend toezicht op een weg te laten staan, tenzij de motor afgezet is.

Artikel 13.[6])

Het is den bestuurder van een motorrijtuig, waarmede over een weg wordt gereden, verboden om door middel daarvan een rij- of voertuig te doen voortbewegen, tenzij met vergunning te Paramaribo van den Procureur-Generaal, of in een district van den betrokken Districts-Commissaris.

Deze bepaling lijdt uitzondering ten aanzien van bestuurders van motorrijtuigen op meer dan twee wielen, gebezigd om onklare motorrijtuigen te vervoeren naar de plaats van berging of herstel.

Art. 14.[7])

Onverminderd het bepaalde in artikel 2 der Rijverordening 1916, is het den bestuurder van een motorrijtuig, waarmede over een weg binnen de bebouwde kom van Paramaribo wordt gereden, verboden met eene grootere snelheid te rijden dan van 30 kilometer per uur.

Artikel 15.[8])

Het is den bestuurder van een motorrijtuig, dat zich op een weg bevindt of waarmede over een weg wordt gereden, verboden :

1o daarin of daarop meer personen te laten plaats nemen of te vervoeren dan dit voertuig bestemd is te vervoeren ;

2o. aan de buitenzijde van het rijtuig personen te laten plaats nemen of te vervoeren ;

3o. lasten aan te brengen of toe te laten dat lasten worden aangebracht of lasten te vervoeren, die bij een rijtuig op twee wielen breeder zijn dan de stuurkruk en bij een rijtuig op drie of meer wielen buiten de grootste breedte van het rijtuig uitsteken.

Artikel 16.[9])

De bestuurder van een motorrijtuig, waarmede over een weg

---

[5]) Dit artikel is aangevuld bij art. 1, sub V, van het besluit van 8 Mei 1931 (G. B. No. 26).

[6]) Het 1e lid van dit artikel is gewijzigd en aangevuld bij art. 1 van het besluit van 15 April 1926 (G. B. No. 34) ; het 2e lid is gewijzigd bij art. 1, sub VI, van het besluit van 8 Mei 1931 (G. B. No. 26).

[7]) [8]) [9]) Deze artikelen zijn opnieuw vastgesteld bij art. 1, sub VII, VIII en IX van het besluit van 8 Mei 1931 (G. B. No. 26).

wordt gereden, is verplicht bij het naderen van kruis- of zijwegen aan personen, die zich op den rijweg bevinden, tijdig de door hem te nemen richting kenbaar te maken, hetzij door een duidelijk teeken, gegeven op of aan het motorrijtuig, hetzij door het goed zichtbaar uitsteken terzijde van het motorrijtuig van één der armen of een stok of ander voorwerp, een en ander in de door hem te nemen richting.

Artikel 17.[10])

De eigenaars of houders van motorrijtuigen, waarmede te *Paramaribo* dan wel in een der buitendistricten wordt gereden, zijn verplicht alvorens deze in gebruik te nemen, en bovendien elk jaar in de maand December, de bij hen in gebruik zijnde motorrijtuigen ter keuring ter beschikking te stellen onderscheidenlijk van den Commissaris van Politie en van den betrokken Districts-Commissaris op tijd en plaats door dien ambtenaar telkens aan te wijzen ; zij zijn hiertoe eveneens verplicht, zoodra de Commissaris van Politie of de betrokken Districts-Commissaris tot eene herkeuring last geeft.

Artikel 18.[11])

Het is verboden om met een motorrijtuig, dat door den Commissaris van Politie of door den Districts-Commissaris afgekeurd is, of dat niet aan de jaarlijksche keuring in December onderworpen is geworden, een weg te berijden.

§ 3. *Bepalingen betreffende rijwielen.*

Artikel 19. [12])

De bestuurder van een rijwiel, waarmede over een weg wordt gereden, is verplicht te zorgen dat het rijwiel voorzien is :

1o. van een nauwkeurig werkend stuurtoestel ;

2o. van minstens één rem, waarmede het ieder oogenblik tot stilstand kan worden gebracht ;

---

[10]) Dit artikel is eerst bij art. 1 van het besluit van 12 October 1925 (G. B. No. 71) en daarna bij art. 1 van het besluit van 21 Februari 1928 (G. B. No. 13) opnieuw vastgesteld.

[11]) Dit artikel is eerst bij art. 1 van het besluit van 29 Januari 1926 (G. B. No. 14) en daarna bij art. 2 van het besluit van 21 Februari 1928 (G. B. No. 13) opnieuw vastgesteld.

[12]) Sub 4 van het 1e lid van dit artikel is gewijzigd bij art. 1 van het besluit van 7 Juli 1920 (G. B. No. 40) ; sub 3 van het 3e lid is ingevoegd bij art. 1, sub X, van het besluit van 8 Mei 1931 (G. B. No. 26).

3o. van een luidklinkende bel;

4o. tusschen half zeven uur des namiddags en vijf uur des voormiddags van minstens één lantaarn, die voorwaarts een helder wit licht uitstraalt.

Hij is verplicht met de bel een signaal te geven, wanneer hij een kruispunt van wegen nadert en overigens telkens, wanneer de veiligheid van het verkeer zulks vordert.

Het is den bestuurder van een rijwiel, waarmede over een weg wordt gereden, verboden:

1o. daarop meer personen te hebben dan het bestemd is te vervoeren;

2o. zich aan een in beweging zijnd motorrijtuig vast te houden;

3o. een last te vervoeren, welke bij een rijwiel op twee wielen breeder is dan de stuurkruk en bij een rijwiel op drie of meer wielen breeder is dan de afstand tusschen de twee uiterste om dezelfde as draaiende wielen.

§ 4. *Bepalingen betreffende rij- of voertuigen, geene motorrijtuigen of rijwielen zijnde.*

Artikel 20. [13])

De bestuurder van een met een of meer trekdieren bespannen rij- of voertuig, geen motorrijtuig, rijwiel of voertuig van een karreman (zoogenaamde ezelkar) zijnde, dat zich tusschen half zeven uur des namiddags en vijf uur des voormiddags op een weg bevindt, is verplicht te zorgen, dat het rij- of voertuig voorzien is van twee lantaarns, die aan weerszijden van het rij- of voertuig zijn aangebracht en voorwaarts een helder wit licht uitstralen.

Artikel 21[14]).

De bestuurder van een voertuig van een karreman (zoogenaamde ezelkar), dat zich tusschen half zeven uur des namiddags en vijf uur des voormiddags op een weg bevindt, is verplicht te zorgen, dat die kar voorzien is van een lantaarn,

---

[13]) Dit artikel is gewijzigd bij art. 1 van het besluit van 7 Juli 1920 (G. B. No. 40) en bij art. 1, sub XI, van het besluit van 8 Mei 1931 (G. B. No. 26).

[14]) Dit artikel is gewijzigd bij art. 1 van het besluit van 7 Juli 1920 (G. B. No. 40) en bij art. 1, sub XI, van het besluit van 8 Mei 1931 (G. B. No 26).

die aan de voorzijde van de kar zooveel doenlijk naar rechts is aangebracht en voorwaarts een helder wit licht uitstraalt.

Artikel 22.

De bestuurder van een voertuig van een karreman (zoogenaamde ezelkar), waarmede over een weg in de bebouwde kom van *Paramaribo* wordt gereden, is verplicht tijdens het rijden zich te bevinden ter zijde van het trekdier.

Artikel 23.

Behoudens het bepaalde bij art. 2, laatste lid, der Rijverordening 1916, is het den bestuurder van een rij- of voertuig, geen motorrijtuig of rijwiel zijnde, waarmede over een weg binnen de bebouwde kom van *Paramaribo* gereden wordt, verboden harder te rijden dan in matigen draf.

§ 5. *Slotbepaling.*

Artikel 24.

Dit besluit kan worden aangehaald als „Rijbesluit 1917" en treedt in werking tegelijk met de „Rijverordening 1916". x)

x) In werking getreden: 1 Januari 1918

1931. No. 31.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 19 Mei 1931 No. 1609 *tot nadere wijziging van de „Onderwijzerssalarisregeling 1925" (G.B.1926 No. 2).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord . . . . (enz.);

Gelet op de „Onderwijzerssalarisregeling 1925" (G. B. 1926 No. 2), zooals zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij de resolutiën van 10 April 1926 No. 1259 (G. B. No. 32), 20 November 1928 No. 3944 (G. B. No. 92), 7 September 1929 No. 3304 (G. B. No. 63) en 29 Januari 1930 No. 479 (G. B. No. 13);

Besluit:

1. In de „Onderwijzerssalarisregeling 1925" (G. B. 1926 No. 2), zooals zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij de resolutiën van 10 April 1926 No. 1259 (G. B. No. 32), 20 November 1928 No. 3944 (G. B. No. 92) 7 September 1929 No. 3304 (G. B. No. 63) en 29 Januari 1930 No. 479 (G. B. No. 13) wordt § B van bijlage III gelezen als volgt:

„B. Regeling der bezoldigingen voor het beperkt lager onderwijs niet in het Boschland."

„I. Onderwijzer van bijstand:

a. ongegradueerd . . . . . f 750.— 's jaars
b. in het bezit van den 4n rang . . . . f 900.— 's jaars
c. in het bezit van den 3n rang . . . . f 1100.— 's jaars
d. in het bezit van den 2n of 1n rang . f 1300.— 's jaars

II. Hoofd eener school: de hierboven onder *b*, *c* en *d* vermelde bezoldigingen als onderwijzer van bijstand met eene verhooging van . . . . . f 300.— 's jaars".

2. Te bepalen, dat deze resolutie, waarvan uittreksel in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst, geacht wordt in werking te zijn getreden op 1 Juli 1929.

Paramaribo, den 19den Mei 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven den 5den Juni 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

1931. No. 32.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 21 Mei 1931, *tot wijziging van het besluit van 4 Mei 1921 (G. B. No. 29) ter uitvoering van Art. 1 van de verordening van 30 April 1917 (G. B. No. 80) tot vaststelling van bepalingen betreffende het houden van bevolkingsregisters.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van art. 1 van de verordening van 30 April 1917 (G. B. No. 80) tot vaststelling van bepalingen betreffende het houden van bevolkingsregisters, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

Art. 1 van het besluit van 4 Mei 1921 (G. B. No. 29) *ter uitvoering van Art. 1 van de verordening van 30 April 1917 (G. B. No. 80) tot vaststelling van bepalingen betreffende het houden van Bevolkingsregisters* wordt gelezen als volgt:

„Er wordt voor Paramaribo ter Gouvernements-Secretarie, „en voor elk district door den Districts-Commissaris, een be-„volkingsregister gehouden."

Art. 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 Juli 1931.

Gegeven te Paramaribo, den 21sten Mei 1931.

RUTGERS.

De wd. Gouvernements-Secretaris,
H. F. ESSER.

Uitgegeven, den 22sten Mei 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris,
H. F. ESSER.

1931. No. 33.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

PUBLICATIE van 26 Mei 1931, *waarbij wordt afgekondigd de Wet van den 18den Maart 1931 (Staatsblad No. 111), houdende vaststelling van het slot der rekening van de koloniale uitgaven en ontvangsten voor Suriname over het dienstjaar 1927.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Van wege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande Wet:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het slot der rekening van de koloniale uitgaven en ontvangsten voor *Suriname* over het dienstjaar 1927, ingevolge artikel 114 van het Reglement op het beleid der Regering in de kolonie *Suriname* (*Staatsblad* 1902, n°. 37), bij de wet behoort te worden vastgesteld, vermits de koloniale huishoudelijke begrooting voor dat dienstjaar definitief is vastgesteld bij de wet;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Het slot der rekening van de koloniale uitgaven en ontvangsten voor *Suriname* over het dienstjaar 1927 wordt vastgesteld als volgt:

De uitgaven hebben bedragen *zeven millioen zevenhonderd een duizend driehonderd acht en zeventig gulden acht en zestig cent* (f 7 701 378,68).

De ontvangsten hebben bedragen *vier millioen negenhonderd vier en vijftig duizend driehonderd een en zeventig gulden vijftig cent* (f 4 954 371,50).

Het nadeelig slot der rekening bedraagt alzoo *twee millioen zevenhonderd zeven en veertig duizend zeven gulden achttien cent* (f 2 747 007,18).

1931. No. 33.

Artikel 2.

Het in het voorgaand artikel genoemd nadeelig slot wordt tot een bedrag van *twee millioen vierhonderd twee en vijftig duizend achthonderd twintig gulden vijf en veertig cent* (f 2 452 820,45) gedekt door een bijdrage uit 's Rijks Schatkist, terwijl in de dekking van het overblijvend bedrag ad *tweehonderd vier en negentig duizend eenhonderd zes en tachtig gulden drie en zeventig cent* (f 294 186,73) nader door leening zal worden voorzien.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, den 18den Maart 1931.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Uitgegeven den *een en dertigsten* Maart 1931.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernementsblad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 26n Mei 1931.
RUTGERS.

De wd. Gouvernements-Secretaris,
H. F. ESSER.

Uitgegeven den 5den Juni 1931.
De wd. Gouvernements-Secretaris,
H. F. ESSER.

1931. No. 34.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 26 Mei 1931, *No. 1689 houdende regeling voor de verleening van vrijstelling van dienst aan het Werklieden-, Scheeps- en Vervoerspersoneel bij het Departement van Openbare Werken en Verkeer, met eene bezoldiging van minder dan f 3000.— 's jaars.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord den Directeur van het departement van Openbare Werken en Verkeer (nota van 12 Maart 1931 No. 314) en den Geneeskundig-Inspecteur (nota van 28 Maart 1931 No. 541);

Gelet op het Vrijstellingsbesluit 1928 (G. B. No. 17), gelijk dit luidt na de sedert daarin aangebrachte wijzigingen en aanvulling, laatstelijk bij besluit van 26 Januari 1931 (G. B. No. 10);

Overwegende dat het gewenscht is voor het Werklieden-, het Scheeps- en het Bedrijfspersoneel, werkzaam bij het Departement van Openbare Werken en Verkeer, dat eene bezoldiging van minder dan f 3000.— 's jaars geniet, van het aangehaald Vrijstellingsbesluit afwijkende bepalingen vast te stellen;

Besluit:

A. Krachtens artikel 23 van het Vrijstellingsbesluit 1928 (G. B. No. 17) voor het, onder *b* van artikel 10 van dit besluit vallende, Werklieden-, Scheeps- en Bedrijfspersoneel in vasten dienst, werkzaam bij het Departement van Openbare Werken en Verkeer, in afwijking van de terzake geldende bepalingen het navolgende vast te stellen:

1. Voor het hiervorenbedoelde Werklieden-, Scheeps- en Bedrijfspersoneel geldt niet het bepaalde bij artikel 9 van voormeld Vrijstellingsbesluit. Door dit personeel wordt aanspraak op vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte (vrijstelling) telkens verkregen in den loop van elk half kalenderjaar, en wel telkens, zoover het betreft het personeel dat in malariastreken is geplaatst, voor den duur van twee weken en voor het overige personeel voor den duur van één week.

Indien de dienstbelangen zich daartegen niet verzetten, kan

de vrijstelling, waarop in de eerste helft van een kalenderjaar aanspraak is verkregen, benevens of in aansluiting met die betreffende de tweede helft van dat jaar worden genoten. Het is echter niet mogelijk aanspraak op vrijstelling te doen gelden in een kalenderjaar volgend op dat, waarin zij kon zijn genoten, tenzij in dit laatste jaar de vrijstelling is gevraagd en wegens dienstbelangen moest worden geweigerd.

De aanspraak op vrijstelling vervalt indien de betrokkene in hetzelfde halfjaar, wanneer het betreft het personeel dat in malariastreken is geplaatst, reeds *dertig* dagen, en voor wat het overig personeel aangaat, reeds *vijftien* dagen vrijstelling wegens ziekte heeft genoten.

2. Bij verzuim van het werk wegens andere redenen dan ziekte, wordt het loon of de bezoldiging — waaronder voor het Scheepspersoneel mede is begrepen het voedinggeld — ingehouden over het aantal verzuimde dagen of, ter beoordeeling van den Directeur van het Departement, over het aantal verzuimde dagen vermeerderd met één.

Bij verzuim wegens ziekte wordt, indien door den onmiddellijken Chef van betrokkene vóór den aanvang van den werktijd van de ziekte geen bericht is ontvangen, het loon of de bezoldiging — waaronder voor het Scheepspersoneel mede is begrepen het voedinggeld — ingehouden voor den dag waarop de kennisgeving te laat of niet is ontvangen, behoudens door den betrokken Afdeelingschef te beoordeelen uitzonderingsgevallen.

Is de betrokkene door ziekte tijdelijk onbekwaam tot het verrichten van zijn dienst, mits die ziekte behoorlijk is gestaafd en niet door eigen schuld of toedoen is ontstaan, een en ander ter beoordeeling en ten genoegen van den Directeur, dan zal hij aanspraak hebben, op vrijstelling van dienst wegens ziekte tot ten hoogste dertig dagen en hem, instede van het vol genot van zijn inkomen, worden toegekend, wanneer hij behoort tot:

a. het Werklieden- en het Bedrijfspersoneel, gedurende de eerste drie dagen 70% van het loon of de bezoldiging, 80% daarvan gedurende de daaropvolgende vijf dagen, 90% daarvan gedurende de daaropvolgende zeven dagen en de volle bezoldiging of het volle loon voor den overigen duur van de vrijstelling;

b. het scheepspersoneel, gedurende de eerste drie dagen het volle loon zonder voedinggeld, gedurende de daaropvolgende vijf dagen 80% van de bezoldiging, waarin dus begrepen het voedinggeld, 90% daarvan gedurende de daaropvolgende zeven dagen

en de volle bezoldiging voor den overigen duur van de vrijstelling, met dien verstande evenwel, dat als tijdens de ziekte van den betrokkene het schip van den zeedienst, waarop hij werkzaam is, is vertrokken, minstens 3 dagen voedinggeld zullen worden ingehouden al wordt hij eerder wederom te werk gesteld ; deze inhouding vervalt echter voor de dagen, waarop hij met een ander schip van den zeedienst op reis is.

3. Op wensch van den betrokkene kunnen de ziektedagen in mindering worden gebracht van de eventueel nog restende dagen van de jaarlijksche vrijstelling als onder 1 hiervorenbedoeld, in welk geval over die dagen het volle loon of de volle bezoldiging wordt genoten.

De Directeur is bevoegd dezelfde regeling te treffen, hetzij voor alle ziektedagen, hetzij voor een gedeelte daarvan ; terwijl, in bijzondere gevallen, te zijner beoordeeling, het volle loon of de volle bezoldiging ook kan worden uitgekeerd reeds nà den derden dag der afwezigheid wegens welbewezen ziekte in plaats van nà den vijftienden dag.

B. Te bepalen dat deze resolutie, waarvan afschrift in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst, op 1 Juli 1931 in werking zal treden.

Paramaribo, den 26sten Mei 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 6den Juni 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

1931. No. 35.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

RESOLUTIE van 27 Mei 1931 No. 1711, *bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van den 1sten October 1926 (Staatsblad No. 348), bepalende de bekendmaking o.a. van het op 26 November 1925 te Berlijn tusschen Nederland en Duitschland gesloten verdrag tot aanvulling van het Nederlandsch-Duitsche verdrag van handel en scheepvaart van 31 December 1851, met daarbij behoorend protocol.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Nader voorgenomen de ministerieele missive van 10 April 1931, 4de Afdeeling No. 3/196, waarbij ter opneming in het Gouvernementsblad is toegezonden een exemplaar van het Staatsblad No. 348 van 1926, waarin is opgenomen het Koninklijk besluit van den 1sten October 1926 tot bekendmaking o.a. van het op 26 November 1925 te Berlijn tusschen Nederland en Duitschland gesloten verdrag tot aanvulling van het Nederlandsch-Duitsche verdrag van handel en scheepvaart van 31 December 1851, met daarbij behoorend protocol;

Gelezen het telegram van den Minister van Koloniën van 20 Mei jl. No. 578;

Herlezen de resolutiën van 22 October 1924 No. 3294 en 12 Mei 1931 No. 1537;

Besluit:

Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit met het daarbij bekend gemaakt verdrag tot aanvulling van het Nederlandsch-Duitsche verdrag van handel en scheepvaart van 31 December 1851 en daarbij behoorend protocol alsmede de vertaling daarvan, benevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 27sten Mei 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven den 15den Juni 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

1931. No. 35.

BESLUIT *van den 1sten October 1926, bepalende de bekendmaking in het* Staatsblad *van het verdrag tot aanvulling van het Nederlandsch-Duitsche verdrag van handel en scheepvaart van 31 December 1851, met de daarbij behoorende protocollen, en van het Nederlandsch-Duitsche douane- en credietverdrag, met de daarbij behoorende bijlage en protocollen, welke beide verdragen op 26 November 1925 te* Berlijn *tusschen* Nederland *en* Duitschland *zijn gesloten* (Staatsblad *1926, No. 268*).

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de wet van den 31sten Juli 1926 (*Staatsblad* No. 268), houdende goedkeuring van het verdrag tot aanvulling van het Nederlandsch-Duitsche verdrag van handel en scheepvaart van 31 December 1851, met de daarbij behoorende protocollen, en van het Nederland-Duitsche douane- en credietverdrag, met de daarbij behoorende bijlage en protocollen, welke beide verdragen op 26 November 1925 te *Berlijn* tusschen *Nederland* en *Duitschland* zijn gesloten en van welke stukken een afdruk bij dit besluit is gevoegd ;

Overwegende, dat de akten van bekrachtiging van bedoelde verdragen en protocollen op 10 September 1926 te *Berlijn* zijn uitgewisseld ;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 27sten September 1926, Directie van het Protocol, no. 28346 ;

Hebben goedgevonden en verstaan :

meergenoemde verdragen, met bijlage en protocollen, te doen bekendmaken door de plaatsing van dit besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereischt.

Het Loo, den 1sten October 1926.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
VAN KARNEBEEK.

Uitgegeven den *veertienden* October 1926.
De Minister van Justitie,
J. DONNER.

1931. No. 35.

VERDRAG TOT AANVULLING

van het Nederlandsch-Duitsche Verdrag van handel en scheepvaart van 31 December 1851

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en de Duitsche Rijkspresident, overwegende, dat het passend is, met het oog op de behandeling op voet van meestbegunstiging, welke aan den Duitschen invoer van goederen in Nederland krachtens het verdrag van handel en scheepvaart van 31 December 1851 gewaarborgd wordt, aan de voortbrengselen van elken aard van den bodem en de nijverheid der Nederlanden, die in Duitschland worden ingevoerd, eveneens de behandeling op voet van meestbegunstiging te verzekeren, hebben tot hunne gevolmachtigden benoemd :

HARE MAJESTEIT DE KONINGIN DER NEDERLANDEN :

den Administateur, Chef der Directie van Economische Zaken van het Ministerie van Buitenlandsche Zaken

Dr. JOHAN ALEXANDER NEDERBRAGT

en

DE DUITSCHE RIJKSPRESIDENT :

den Werkelijken Legatieraad en Voordragenden Raad bij het Ministerie van Buitenlandsche Zaken

Dr. HANS GERALD MARCKWALD,

die, na onderzoek hunner in goeden en behoorlijken vorm bevonden volmachten het volgende zijn overeengekomen :

Artikel 1.

Artikel 28 van het Nederlandsch-Duitsche verdrag van handel en scheepvaart van 31 December 1851 wordt zoodanig gewijzigd, dat de voor de producten der Nederlandsche vischvangst en de voortbrengselen van elken aard van de Nederlandsche koloniën voorgeschreven behandeling op voet van meestbegunstiging onder dezelfde voorwaarden en in gelijken omvang op de voortbrengselen van elken aard van den bodem en van de nijverheid van Nederland, die in Duitschland ingevoerd worden, zal worden toegepast.

1931. No. 35.

ZUSATZVERTRAG

zum deutsch-niederländischen Handels- und Schiffahrtsvertrag vom 31. Dezember 1851.

Der Deutsche Reichspräsident und Ihre Majestät die Königin der Niederlande haben in der Erwägung, dasz es angemessen ist, im Hinblick auf die meistbegünstigte Behandlung, welche der deutschen Wareneinfuhr in den Niederlanden kraft des Handels- und Schiffahrtsvertrages vom 31. Dezember 1851 gewährt wird, für die Erzeugnisse jeder Art des Bodens und des Gewerbefleiszes der Niederlande, welche in Deutschland eingeführt werden, gleichfalls meistbegünstigte Behandlung zu gewähren, zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

DER DEUTSCHE REICHSPRÄSIDENT:

den Wirkliche Legationsrat und Vortragenden Rat im Auswärtigen Amt

Dr. HANS GERALD MARCKWALD,

und

IHRE MAJESTÄT DIE KÖNIGIN DER NIEDERLANDE:

den Ministerialdirektor, Leiter der Direktion für wirtschaftliche Angelegenheiten des Auswärtigen Amts

Dr. JOHAN ALEXANDER NEDERBRAGT,

die nach Prüfung ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten folgendes vereinbart haben:

Artikel 1

Artikel 28 des deutsch-niederländischen Handels- und Schiffahrtsvertrages vom 31. Dezember 1851 wird dahin abgeändert, dasz die für die Produkte des niederländischen Fischfangs und die Erzeugnisse jeder Art der niederländischen Kolonien vorgesehene meistbegünstigte Behandlung unter den nämlichen Voraussetzungen und in dem gleichen Umfange zur Anwendung gelangen soll auf die Erzeugnisse jeder Art des Bodens und des Gewerbefleiszes der Niederlande, welche in Deutschland eingeführt werden.

Artikel 2

Voor zoover in het Nederlandsch-Duitsche verdrag van handel en scheepvaart van 31 December 1851 en in het onderhavige verdrag de regeling der wederzijdsche economische betrekkingen op den grondslag der meestbegunstiging voorgeschreven is, wordt dit beginsel niet toegepast:

1o op de gunsten, die aan aangrenzende Staten worden toegestaan ter vergemakkelijking van het plaatselijk verkeer binnen de wederzijdsche grensdistricten tot op een afstand van hoogstens 15 K.M. naar beide zijden, gerekend vanaf de grens;

2o op de gunsten, die door een der beide verdragsluitende Partijen op grond van een bestaand of in de toekomst te sluiten tolverbond aan een derden Staat worden toegestaan;

3o op die gunsten, welke een der beide verdragsluitende Partijen in verdragen nopens de uitsluiting van dubbele belastingheffing en de verleening van gerechtelijke bescherming en rechtshulp in belastingzaken of belastingstrafzaken aan een anderen Staat toekent;

4o op de gunsten, die door Duitschland middellijk of onmiddellijk toegestaan zijn op grond der vredesverdragen, welke aan den wereldoorlog een einde hebben gemaakt, tenzij die gunsten ook aan een Staat verleend worden, die noch middellijk, noch onmiddellijk op grond van deze vredesverdragen op die gunsten aanspraak maakt.

Artikel 3

Dit verdrag zal bekrachtigd worden en de bekrachtigingsoorkonden zullen zoo spoedig mogelijk te Berlijn worden uitgewisseld. Het treedt met de uitwisseling der bekrachtigingsoorkonden in werking. Het kan slechts gelijktijdig met het Nederlandsch-Duitsche verdrag van handel en scheepvaart van 31 December 1851, zooals dit door het wijzigingsverdrag van 3 Juni 1923 veranderd is, en met inachtneming van de daarin voorgeschreven termijnen, worden opgezegd.

Aldus geschied in tweevoud in de Nederlandsche en de Duitsche taal te Berlijn den 26 November negentienhonderd vijf en twintig.

NEDERBRAGT. H. G. MARCKWALD

(L. S.)

Artikel 2

Soweit in dem deutsch-niederländischen Handels- und Schiffahrtsvertrag und in dem vorliegenden Vertrag die Regelung der beiderseitigen wirtschaftlichen Beziehungen auf der Grundlage der Meistbegünstigung vorgesehen ist, findet dieser Grundsatz keine Anwendung:

1. auf die Begünstigungen, welche angrenzenden Staaten zur Erleichterung des örtlichen Verkehrs innerhalb der beiderseitigen Grenzbezirke bis zur Ausdehnung von höchstens 15 km nach beiden Seiten, von der Grenze ab gerechnet, gewährt werden;

2. auf die Begünstigungen, welche von einem der beiden vertragschlieszenden Teile einem dritten Staate auf Grund einer bestehenden oder künftig vereinbarten Zollvereinigung zugestanden werden;

3. auf diejenigen Begünstigungen, die einer der beiden vertragschlieszenden Teile in Verträgen über den Ausschlusz der Doppelbesteuerung und die Gewährung van Rechtsschutz und Rechtshilfe in Steuersachen oder Steuerstrafsachen einem anderen Staate zugesteht;

4. auf die Begünstigungen, die von Deutschland mittelbar oder unmittelbar auf Grund der den Weltkrieg beendigenden Friedensverträge zugestanden worden sind, es sei denn, dasz die Begünstigungen auch einem Staate eingeräumt werden, der sie weder mittelbar noch unmittelbar auf Grund dieser Friedensverträge in Anspruch nimmt.

Artikel 3

Dieser Vertrag soll ratifiziert werden und die Ratifikationsurkunden sollen sobald wie möglich in Berlin ausgetauscht werden. Er tritt mit dem Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft. Er kann nur gleichzeitig mit dem deutsch-niederländischen Handels- und Schiffahrtsvertrag vom 31. Dezember 1851, wie er durch den Abänderungsvertrag vom 3. Juni 1923 abgeändert worden ist, und zu den dort vorgesehenen Fristen gekündigt werden.

So geschehen in doppelter Ausfertigung in deutscher und niederländischer Sprache zu Berlin am 26. November eintausendneunhundertfünfundzwanzig.

H. G. MARCKWALD. NEDERBRAGT.

(L. S.)

1931. No. 35.

PROTOCOL

behoorende bij het verdrag van 26 November 1925 tot aanvulling van het Nederlandsch-Duitsche verdrag van handel en scheepvaart van 31 December 1851.

Bij de heden plaats gehad hebbende onderteekening van het tusschen Nederland en Duitschland gesloten verdrag tot aanvulling van het Nederlandsch-Duitsche verdrag van handel en scheepvaart van 31 December 1851 hebben de wederzijdsche gevolmachtigden het volgende vastgesteld :

par. 1

De Nederlandsche Regeering en de Duitsche Regeering zijn het er over eens, dat de wederzijdsche meestbegunstiging, zooals deze door de bepalingen van het Nederlandsch-Duitsche verdrag van handel en scheepvaart van 31 December 1851, in zijn door het wijzigingsverdrag van 3 Juni 1923 en het onderhavige verdrag veranderden vorm, wordt vastgelegd, in ieder geval zoo lang zal blijven gelden als de tariefgunsten van artikel 1, en deszelfs bijlage, van het douane- en credietverdrag van heden van kracht zijn.

par. 2

Dit protocol vormt een integreerend bestanddeel van het in den aanhef vermelde, heden onderteekende verdrag en zal even lang geldig blijven als dit. Door de ratificatie van genoemd verdrag zal ook dit protocol als geratificeerd gelden.

Ter oorkonde daarvan hebben de wederzijdsche gevolmachtigden dit protocol onderteekend.

Geschied in tweevoud in de Nederlandsche en de Duitsche taal te Berlijn op 26 November negentienhonderd vijf en twintig.

NEDERBRAGT. H. G. MARCKWALD.

(L. S.)

1931. No. 36.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

PUBLICATIE van 2 Juni 1931, *waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 1sten April 1931 (Staatsblad No. 145), houdende wijziging van het Koninklijk besluit van 15 April 1920 (Staatsblad No. 184), houdende regeling van de wijze, waarop de in artikel 3 der wet van 27 November 1919 (Staatsblad No. 786) bedoelde rijksdaalders, guldens en halve guldens buiten omloop worden gesteld.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gelet op artikel 3 der wet van den 27 November 1919 (*Staatsblad* n°. 786), tot wijziging van de „Muntwet 1901" en van de „Indische Muntwet 1912";

Gezien Ons besluit van 15 April 1920 (*Staatsblad* n°. 184);

Op de voordracht van Onze Ministers van Financiën en van Koloniën van den 17 Maart 1931, n°. 135, Generale Thesaurie, en van den 18 Maart 1931, 2de Afdeeling, n°. 40;

Den Raad van State gehoord (advies van den 24 Maart 1931, n°. 33);

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde Ministers van den 27 Maart 1931, n°. 126, Generale Thesaurie, en van den 30 Maart 1931, 2de Afdeeling, n°. 1;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen als volgt:

Artikel 1.

Artikel 2 van Ons besluit van 15 April 1920 (*Staatsblad* n°. 184) wordt gelezen als volgt:

„De in het vorig artikel bedoelde rijksdaalders, guldens en halve guldens zullen onderscheidenlijk in Nederland, in Neder-

landsch-Indië, in Suriname en in Curaçao tot elk bedrag kunnen ingewisseld worden, in Nederland gedurende drie maanden en in elk der Koloniën gedurende twee maanden na het tijdstip, dat volgens het bepaalde in artikel 1 is vastgesteld. Deze inwisseling geschiedt in Nederland aan door Onzen Minister van Financiën aan te wijzen kantoren en in de Koloniën bij daartoe door den Gouverneur-Generaal of door den Gouverneur aan te wijzen landskassen in die Kolonie."

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den tweeden dag na dien der dagteekening van het *Staatsblad*, waarin het is geplaatst.

Onze Ministers van Financiën en van Koloniën zijn, ieder voor zooveel hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

's-Gravenhage, den 1sten April 1931.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,
DE GEER.
De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Uitgegeven den *dertienden* April 1931.
De Minister van Justitie,
J. DONNER.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernementsblad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 2den Juni 1931.

RUTGERS.

De wd. Gouvernements-Secretaris,
H. F. ESSER.

Uitgegeven den 9den Juni 1931.
De wd. Gouvernements-Secretaris,
H. F. ESSER.

1931. No. 37.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 9 Juni 1931 No. 1850, *houdende tijdelijke buitenwerking stelling van punten (6) en (7) van art. 13 van het Reglement voor het Burgerpersoneel bij het Militair Hospitaal te Paramaribo.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord . . . . . (enz);

Besluit:

I. Te bepalen:

a. dat punten (6) en (7) van art. 13 van het Reglement voor het Burgerpersoneel bij het Militair Hospitaal te Paramaribo, gelijk dat artikel luidt na de wijziging en aanvulling bij de resolutie van 31 December 1928 No. 4551 (G. B. No. 116) met ingang van 1 Juli 1931 tijdelijk buitenwerking worden gesteld;

b. dat uittreksel uit deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

II. . . . . enz.

Paramaribo, den 9den Juni 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven den 15den Juni 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

1931. No. 38.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 12 Juni 1931 *tot wijziging van het besluit van 4 December 1915 (G. B. No. 79), houdende vaststelling van voorschriften omtrent den opslag en de bewaring van licht ontvlambare stoffen.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 1 der verordening van 4 Maart 1905 (G. B. No. 30), houdende bepalingen omtrent het vervoer, den in-, uit- en doorvoer, aanmaak, verkoop en opslag van buskruit en andere licht ontvlambare of ontplofbare stoffen, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Artikel 1.

Artikel 1 van het besluit van 4 December 1915 (G. B. No. 79), houdende vaststelling van voorschriften omtrent den opslag en de bewaring van licht ontvlambare stoffen, welk besluit is aangevuld bij dat van 23 December 1916 (G. B. No. 87), wordt gelezen als volgt:

„In het gedeelte van *Paramaribo*, begrensd door de rivier „*Suriname*, de *Dominékreek*, de *Wanicastraat*, den Ouden weg „van *Charlesburg* en de *Sommelsdijksche kreek*, met uitzondering „van de terreinen, gelegen tusschen:

„a. de *Drambrandersgracht*, de *Zwartenhovenbrugstraat*, de „*Limesgracht* en de *Surinamerivier*, en

„b. de *Wanicastraat*, de *Pontenwerfstraat*, de *Nepveustraat* „en den *Gemeenen Landsweg*,

„mogen geen bewaarplaatsen aanwezig zijn van alcohol van „eene sterkte van 50% of meer, zwavelkoolstof, zwavelaether, „benzine, petroleum, ruw of geraffineerd en alle uit of met pe-

„troleum, hars of eene teersoort verkregen vloeistoffen en de „daaruit of daarmede bereide stoffen, voor zoover haar ont- „vlammingspunt beneden 80° Celsius ligt."

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 12den Juni 1931.

RUTGERS.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

Uitgegeven den 17den Juni 1931.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

1931. No. 39.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 29 Juni 1931 *ter bekendmaking van het Koninklijk besluit van 28 April 1931 No. 41 houdende vaststelling van een nieuwe formatie voor de troepen in Suriname.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 12 Mei 1931, 6e Afdeeling No. 15/256, waarbij is toegezonden een afschrift van het Koninklijk besluit van 28 April 1931 No. 41, houdende vaststelling van een nieuwe formatie voor de troepen in Suriname ;

Herlezen . . . . . (enz.) ;

Besluit:

Te bepalen dat voormeld Koninklijk besluit van 28 April 1931 No. 41 met den daarbij behoorenden staat, benevens uittreksel uit deze resolutie, in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 29sten Juni 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven den 10den Juli 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 39.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 23 April, 6de Afdeeling, No. 14;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1.

Met intrekking van Ons besluit van 20 December 1922 No. 26, voor zoover dat besluit betrekking heeft op de samenstelling van de troepen in Suriname, en van Onze besluiten van 3 September 1923 No. 62 en 8 Augustus 1930 No. 27 wordt de samenstelling van de troepen in Suriname vastgesteld overeenkomstig den bij dit besluit behoorenden staat.

Artikel 2.

De samenstelling van de troepen in Suriname, aangegeven in den bij dit besluit behoorenden staat, wordt voor zoo lang zulks noodig zal blijken uitgebreid met één majoor der Infanterie tegen gelijktijdige inkrimping met één kapitein der Infanterie.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Algemeene Rekenkamer.

's-Gravenhage, den 28 April 1931.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Behoort bij resolutie van 29 Juni 1931 No. 2094.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1931. No. 39.

Samenstelling van de Troepen in Suriname.

RANGEN	Officieren	Onderofficieren en militairen beneden dien rang	TOELICHTINGEN
Infanterie			
Kapitein	1 a)		a) Commandant der troepen
Luitenant	3 b)		b) waarvan één tevens adjudant van den Gouverneur, terwijl één der luitenants kan worden vervangen door een onderluitenant.
Adjudant-onderofficier of sergeant-majoor-instructeur		1	
Adjudant-onderofficier of sergeant-majoor-administrateur		1	
Fourier		1	
Sergeant		9 c)	c) waaronder één ordonnans van den Gouverneur, die echter kan worden vervangen door een burgerordonans, in welk geval de samenstelling van de troepen één sergeant minder telt.
Brigadier		16	
Sergeant-majoor-, sergeant- of brigadier-stafhoornblazer		6 d)	d) waarvan ten hoogste één sergeant-majoor en één sergeant.
Tamboer of hoornblazer		4	
Infanterist 1e klasse of fuselier		157 e)	e) waarvan 14 muzikanten
Artillerie			f) alleen ten dienste van het Brandwezen.
Sergeant-majoor- of sergeant-geweermaker		1	
Genie			
Brigadier-hulpautohersteller		2 f)	
Intendance			
Brigadier-kleermaker		1	
Militaire Administratie			
Luitenant, onderluitenant, adjudant-onderofficier of sergeant-majoor	1		

1931. No. 39.

Samenstelling van de Troepen in Suriname.

RANGEN	Officieren	Onderofficieren en militairen beneden dien rang	TOELICHTINGEN
Geneeskundige dienst.			
Officier van gezondheid 1e klasse	1		
Officier van gezondheid 2e klasse	5 (g)		g) waarvan één in den rang van officier van gezondheid 1e klasse kan doordienen.
Militair apotheker 1e of 2e klasse	1		
Militair apotheker 2e klasse	1		
Militaire schrijvers.			
Adjudant-onderofficier of sergeant-majoor		1	
Sergeant-, brigadier- of soldaat-schrijver		2	

Behoort bij het Koninklijk besluit van 28 April 1931 No. 41.

Mij bekend,

De Minister van Koloniën,

DE GRAAFF.

1931. No. 40.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

BESLUIT van 3 Juli 1931, *tot vaststelling van de eischen waaraan kaas moet voldoen.*

IN NAAM DER KONINGIN!
DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van art. 10, alinea 1 en art. 11, sub *a* en *d* van de Voedingsmiddelen-verordening 1911 (G. B. No. 25), zooals zij luidt na de daarin laatstelijk bij de verordening van 23 November 1928 (G. B. 1929 No. 32) aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

Onder den naam „volvette kaas" of onder namen, waarvan die woorden deel uitmaken, mag slechts worden aangeboden of verhandeld kaas, bereid uit volle koemelk en bevattende ten minste 46% vet in de droge stof.

Kaas, bereid uit min of meer afgeroomde koemelk en (of) minder vet bevattende dan 46% in de droge stof mag slechts worden aangeboden of verhandeld onder den naam „niet-volvette kaas" of onder namen, waarvan die woorden deel uitmaken.

Art. 2.

Het Nederlandsch Rijkscontrôlemerk voor kaas — mits onbeschadigd — wordt zonder meer erkend als waarborg van een minimum vetgehalte in de droge stof van de kaas van 46%, ingeval het volvette kaas betreft en van een vetgehalte in de droge stof van 40%, 30% of 20% ingeval het niet-volvette kaas betreft, en het merk voorzien is onderscheidenlijk van de aanduiding 40† 30† of 20†.

Art. 3.

Dit besluit kan worden aangehaald als „Kaasbesluit".

Gegeven te Paramaribo, den 3den Juli 1931.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 4den Juli 1931.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

b. dat onderwijzers, die op het tijdstip van inwerkingtreding van deze resolutie reeds bij het beperkt lager onderwijs niet in het Boschland werkzaam zijn en de onderwijzers die na gemeld tijdstip bij dit onderwijs worden werkzaam gesteld, aanspraak behouden op de regelmatige bezoldigingsverhoogingen, welke hun in verband met hunnen diensttijd vóór 1 November 1935 zouden toekomen, indien zij bij het gewoon lager onderwijs werkzaam gebleven waren;

c. dat deze resolutie, waarvan uittreksel in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst, met ingang van *heden* in werking treedt, met dien verstande dat het hiervoren onder *b* bepaalde, voor zooveel betreft de onderwijzers, die aan scholen voor beperkt lager onderwijs werkzaam zijn of waren, terugwerkt tot 1 Juli 1929.

Paramaribo, den 6den Juli 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven den 8sten Juli 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 41.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 6 Juli 1931 No. 2162 *tot nadere wijziging van de „Onderwijzerssalarisregeling 1925" (G. B. 1926 No. 2).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen . . . . . (enz);

Besluit:

1. Punt I van § B (Regeling der bezoldigingen voor het beperkt lager onderwijs niet in het Boschland) van bijlage III van de „Onderwijzerssalarisregeling 1925" (G. B. 1926 No. 2), zooals zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij de resolutiën van 10 April 1926 No. 1259 (G. B. No. 32), 20 November 1928 No. 3944 (G. B. No. 92), 7 September 1929 No. 3304 (G. B. No. 63), 29 Januari 1930 No. 479 (G. B. No. 13) en 19 Mei 1931 No. 1609 (G. B. No. 31) te doen luiden als volgt:

„I. Onderwijzer van bijstand:

„*a.*	ongegradueerd	f 750.—	's jaars.
„*b.*	in het bezit van den 4n rang	„ 900.—	„
„*c.*	„ „ „ „ „ 3n rang of hoogeren rang	„ 1000.—	„

2. Te bepalen:

a. dat bezoldigingen of toelagen, door onderwijzers bij het beperkt lager onderwijs niet in het Boschland op den dag, waarop deze resolutie op hen toepasselijk zou worden, genoten tot hoogere bedragen dan die, waarop bij toepassing van deze resolutie aanspraak zou bestaan, behouden blijven, met dien verstande dat deze bedragen — behoudens het hierna onder *b* bepaalde — voor zooveel mogelijk zullen worden verrekend met eventueele bezoldigingsverhoogingen;

1931. No. 42.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 6 Juli 1931 tot vaststelling van een Reglement voor den Lands-Radiodienst in Suriname.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van het tweede lid van art. 9 van de verordening van 17 Januari 1888 (G. B. No. 3) betreffende telegrafen en telephonen, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Onverminderd de ten deze toepasselijke bepalingen, voorkomende in de verordening van 17 Januari 1888 (G. B. No. 3), zooals deze is gewijzigd bij die van 6 Mei 1892 (G. B. No. 24), vast te stellen het navolgende:

Reglement voor den Lands-Radiodienst in Suriname.

Art. 1.

Beheer.

1. Het beheer over de stations voor draadlooze telegrafie in Suriname berust bij den Administrateur van Financiën.

2. Alle door dezen getroffen maatregelen, strekkende tot uitvoering van aan hem bij dit reglement overgelaten regelingen, voor zooveel voor het publiek van belang, worden door hem door middel van het Gouvernements-Advertentieblad ter algemeene kennis gebracht.

Art. 2.

Openstelling der kantoren.

1. Voor den openbaren dienst worden opengesteld de stations te Paramaribo, Nickerie, Albina, Moengo en Coronie.

2. De uren van openstelling der kantoren worden door den Administrateur van Financiën vastgesteld. Zij worden op een aan de buitenzijde van het kantoor zichtbare plaats en in het Gouvernements-Advertentieblad bekend gemaakt.

3. De Paramaribotijd geldt voor alle kantoren in Suriname.

Art. 3.

Toegang tot de dienstkamers.

De toegang tot de dienstkamers is alleen geoorloofd aan het dienstdoende personeel en voorts aan hen, die daartoe door den Administrateur van Financiën zijn gemachtigd.

Art. 4.

Geheimhouding.

1. Het personeel legt in handen van den Administrateur van Financiën den eed van geheimhouding af. Overeenkomstig dezen ambtseed is het personeel verplicht, tegenover een ieder strikt geheim te houden alles wat in zijne betrekking te zijner kennis komt, voor zoover niet wettelijke plicht het tegendeel eischt.

2. Het is aan het personeel verboden middellijk of onmiddellijk anders dan in zijne ambtsbediening, nieuwstijdingen aan dagbladen te bezorgen of met de redactie dier bladen in eenige betrekking te staan, tenzij, in ieder bijzonder geval, met nadrukkelijke vergunning van den Administrateur van Financiën.

Art. 5.

Aanbieding van telegrammen.

1. De telegrammen moeten worden aangeboden aan de radiostations. Te Paramaribo geschiedt dit aan het kantoor aan de Gravenstraat.

2. Van in de districten gevestigde afzenders wordt genoegen genomen met telefonische aanbieding.

Art. 6.

Duidelijk schrift. Waarmerkingen.

1. De inhoud der telegrammen moet leesbaar geschreven

zijn in letters, cijfers of teekens, welke door de voorgeschreven seinteekens kunnen worden overgebracht.

2. Elke verwijzing, tusschenvoeging, doorhaling of overschrijving moet door den afzender of door zijn vertegenwoordiger worden goedgekeurd.

Art. 7.

Rangschikking der deelen van een telegram. Betaalde dienstaanwijzingen en hare verkortingen.

1. De verschillende deelen, waaruit een telegram kan bestaan, moeten in onderstaande volgorde zijn gerangschikt :

a. betaalde dienstaanwijzingen ;
b. het adres ;
c. de inhoud ;
d. de onderteekening.

2. De onder *a* van het eerste lid bedoelde betaalde dienstaanwijzingen zijn de volgende :

Antwoord betaald	RPX
Alle adressen mededeelen	CTA
Bode	
Bode betaald	XP
Collationneering	TC
Dag	
Dringend	D
Dringende kennisgeving van ontvangst per telegraaf	PCD
Eigenhandig	MP
Gedeeltelijk dringend	PU
Geluktelegram	LX
Kennisgeving van ontvangst per post	PCP
Kennisgeving van ontvangst per telegraaf	PC
Luchtpost	PAV
Nacht	
Nachttelegram	NLT
Naseinen	FS
Open	
Pers	
Post	
Post aangeteekend	PR
Poste restante	GP

Poste restante aangeteekend	GPR
Telefoon	
Telegraaf restant	TR
Uitgesteld telegram in de Fransche taal . . .	LCF
Uitgesteld telegram in de taal van het land van afzending of in de door dit land aangewezen taal . .	LCO
Uitgesteld telegram in de taal van het land van bestemming of in de door dit land aangewezen taal . .	LCD
Weekeind telegrammen	WLT
X adressen (X = aantal)	TMX
X dagen (X = aantal)	JX

3. Elke in dit reglement voorgeschreven betaalde dienstaanwijzing, waarvan de afzender wenscht gebruik te maken, moet op de minuut onmiddellijk boven het adres worden geschreven. Wat meervoudige telegrammen betreft, moet de afzender deze aanwijzingen schrijven boven het adres van iederen geadresseerde, waarvoor zij kunnen gelden. Evenwel kan bij een dringend meervoudig, bij een uitgesteld meervoudig en bij een meervoudig telegram met collationneering worden volstaan met het slechts eenmaal vermelden van de overeenkomstige aanwijzing en wel boven het eerste adres.

4. De betaalde dienstaanwijzingen, waarvan eene verkorting bestaat, worden steeds in den verkorten vorm overgeseind en voor de prijsberekening dienovereenkomstig geteld. Indien geen verkorting bestaat, worden de betaalde dienstaanwijzingen in buitenlandsche telegrammen in het Fransch gesteld.

Art. 8.

Adressen der telegrammen.

1. Elk adres moet tenminste twee woorden bevatten, waarvan het eerste den geadresseerde, het tweede den naam van het kantoor van bestemming aanduidt. Voor telegrammen, bestemd voor China, is het gebruik van groepen van 4 cijfers om den naam en het adres van den geadresseerde aan te duiden, toegelaten.

2. Het adres moet alle aanwijzingen bevatten, welke noodig zijn om de aflevering van het telegram aan den geadresseerde zonder zoeken of navragen te verzekeren. Het moet voor groote steden de straat en het huisnummer vermelden, of, bij gebreke

daarvan, het beroep van den geadresseerde aanduiden of alle andere noodige inlichtingen geven. Zelfs voor kleine plaatsen moet de naam van den geadresseerde zooveel mogelijk vergezeld gaan van eene aanvullende aanwijzing, welke het kantoor van bestemming als leidraad kan dienen, ingeval de naam van den geadresseerde verminkt is.

3. De adresaanwijzingen der telegrammen naar andere dan Nederlandsche kantoren moeten worden gesteld in de taal van het land van bestemming of in het Fransch ; de naam, de voornamen, de firmanaam en de plaats van aflevering worden evenwel aangenomen, zooals de afzender deze heeft vermeld.

4. Het adres kan worden samengesteld uit den naam van den geadresseerde, gevolgd door het woord „telefoon" of „téléphone" en de nummers of letters van zijne telefoonaansluiting, hetgeen niet noodzakelijk de overbrenging van het telegram per telefoon aan den geadresseerde tengevolge behoeft te hebben. Het adres kan ook bestaan uit den naam van den geadresseerde en het nummer van zijn postbus. Het adres wordt dan als volgt opgesteld „Jansen postbus 275 Amsterdam" of „Pauli boîte postale 275 Paris".

5. Indien een telegram is gericht aan iemand, die bij een ander verblijf houdt, kan het adres onmiddellijk na de aanduiding van den werkelijken geadresseerde een der aanwijzingen „bij", „chez", „per adres", „aux soins de", of elke andere gelijkwaardige uitdrukking bevatten.

6. De naam van het kantoor van bestemming moet worden geplaatst na de adresaanwijzingen, welke dienen om den geadresseerde en eventueel zijn woonplaats aan te duiden ; deze naam moet geschreven worden, zooals hij voorkomt in de eerste kolom van de door het Internationaal Telegraaf bureel te Bern uitgegeven officieele naamlijst der kantoren. Hij mag slechts worden gevolgd door den naam van het onderdeel van het land of door dien van het land zelf of wel door beide namen. In dit laatste geval moet de naam van het onderdeel onmiddellijk op dien van het kantoor van bestemming volgen.

7. Indien de als plaats van bestemming opgegeven naam niet staat vermeld in de officieele naamlijst, is de afzender verplicht achter dien naam, hetzij den naam van het onderdeel van het land of dien van het land van bestemming te schrijven, dan wel elke andere aanwijzing, welke hij voor de juiste verzending van zijn telegram voldoende acht. Dit moet eveneens geschieden,

wanneer er meer kantoren van den aangegeven naam bestaan en de afzender niet in staat is stellige inlichtingen te verschaffen, welke het mogelijk maken om de officieele benaming van de plaats vast te stellen.

8. Men kan zich telegrammen doen adresseeren, waarin de aanduiding van den geadresseerde geschiedt in een overeengekomen of verkorten vorm (telegramadres). Voor de inschrijving van zulk een en telegramadres is een recht van f 7.50 per kwartaal verschuldigd, bij vooruitbetaling te voldoen.

9. Het adres van telegrammen met „poste restante" of „telegraaf restant" moet den naam van den geadresseerde aangeven; het gebruik van enkele letters, cijfers, alleen voornamen en gefingeerde namen is voor deze telegrammen niet toegelaten.

10. Telegrammen, waarvan het adres niet voldoet aan de voorwaarden, neergelegd in het 1e, 7e en 9e lid van dit artikel, worden geweigerd.

11. In alle gevallen, waarbij het adres onvolledig is, worden de telegrammen slechts op verantwoordelijkheid van den afzender aangenomen, indien deze op de verzending blijft aandringen.

12. In alle gevallen komen de gevolgen van een onvoldoend adres voor rekening van den afzender.

13. Telegrammen aan reizigers gericht, worden slechts op verantwoordelijkheid van den afzender aangenomen.

14. Voor het adres van telegrammen naar schepen op zee wordt verwezen naar art. 14, 3e en 4e lid van dit reglement.

15. Op elk station is de officieele naamlijst der telegraafkantoren ter inzage voor het publiek aanwezig.

Art. 9.

Onderteekening der telegrammen; vaststelling der identiteit van den afzender; verklaring van echtheid der onderteekening.

1. De onderteekening is niet verplicht; zij kan door den afzender in een gebruikelijken verkorten vorm worden gesteld, of vervangen worden door een telegramadres.

2. De afzender van een bijzonder telegram (art. 13) is gehouden zijne identiteit te bewijzen, indien hij daartoe door het kantoor van afzending wordt uitgenoodigd en de ambtenaar kan vorderen, dat de naam van den afzender op het telegram worde

gesteld en dat de woonplaats of het adres van den afzender worde opgegeven.

3. De afzender is bevoegd in zijn telegram de verklaring van echtheid zijner onderteekening te doen opnemen. Hij kan deze verklaring doen overseinen, hetzij woordelijk, hetzij in dezen vorm: „onderteekening echt verklaard door . . . . . "

4. Het kantoor onderzoekt de deugdelijkheid der verklaring van echtheid. Behalve in het geval, dat deze aldaar bekend is, wordt de onderteekening van de autoriteit, die de verklaring van echtheid gegeven heeft, slechts dan door het kantoor als deugdelijk erkend, indien zij voorzien is van het zegel of van den stempel van deze autoriteit. In het tegenovergestelde geval moet de aanneming of overseining van de verklaring van echtheid geweigerd worden.

5. Deze verklaring van echtheid wordt, zooals zij wordt overgeseind, in de woordentelling begrepen; zij komt nà de onderteekening van het telegram te staan.

Art. 10.

Onderscheiding der telegrammen.

1. De telegrammen worden onderscheiden in bestuurs- (regeerings-), dienst- en bijzondere telegrammen.

2. Voorts onderscheidt men nog telegrammen naar- en van schepen in zee (art. 14).

3. Bovendien bestaat in het verkeer met bepaalde landen de dienst der nacht- en weekeindtelegrammen (art. 15), der pers- (art. 16) en der geluktelegrammen (art. 17).

4. Wijders wordt, naar gelang van verlangde bijzondere behandeling der telegrammen, onderscheid gemaakt tusschen telegrammen als in de artt. 19 t/m 24 bedoeld.

Art. 11.

Bestuurs (regeerings-) telegrammen.

1. Onder bestuurs (regeerings-) telegrammen worden verstaan de telegrammen, aangeboden door autoriteiten, aan wie — voor zoover het binnenlandsche verkeer betreft — de bevoegdheid tot het verzenden van dergelijke telegrammen door den Gouverneur is verleend.

2. In het buitenlandsche verkeer worden onder regeeringstelegrammen verstaan de telegrammen, uitgaande van het Hoofd van den Staat, van de Ministers, van de Opperbevelhebbers der Land- en Zeemacht en van de diplomatieke en consulaire ambtenaren der Regeeringen, aangesloten aan de Internationale Telegraafunie, alsmede de antwoorden op deze telegrammen.

3. Bestuurs (regeerings-) telegrammen moeten voorzien zijn van het zegel of den stempel van de autoriteit, die deze verzendt. Deze formaliteit is niet vereischt, wanneer de echtheid van het telegram aan geen twijfel onderhevig is.

4. Het recht om een antwoord als bestuurs (regeerings-) telegram te verzenden wordt verkregen door de overlegging van het oorspronkelijke bestuurs (regeerings-) telegram.

5. Telegrammen van consulaire ambtenaren, die handel drijven, worden slechts als regeeringstelegrammen beschouwd, indien zij aan officieele personen zijn gericht en over dienstzaken handelen.

Art. 12.

Diensttelegrammen en nota's.

1. Als diensttelegrammen worden beschouwd de telegrammen, welke alleen den dienst der telegraaf betreffen.

2. Wanneer de afzender of de geadresseerde van een telegram, dat reeds overgeseind is of waarvan de overseining nog aan den gang is, of de gemachtigde van een hunner, gedurende den minimumtermijn voor bewaring van telegrambescheiden, bedoeld in art. 55, langs telegrafischen weg inlichtingen wenscht te doen vragen of aanwijzingen doen geven omtrent dat telegram, geschiedt dit door middel van betaalde nota's, nadat vooraf, indien noodig, hunne hoedanigheid en hunne identiteit is aangetoond.

3. Betrokkenen moeten de volgende bedragen storten :

a. den prijs van het telegram, dat de vraag bevat ;

b. indien hiertoe aanleiding is (zie 7e lid hieronder) den prijs van een telegram voor het antwoord.

4. Zij kunnen ook met het oog op eene verbetering een, telegram, dat zij verzonden of ontvangen hebben, geheel of gedeeltelijk laten herhalen, hetzij door het kantoor van bestemming of door dat van afzending, hetzij door een tusschengelegen kantoor.

5. Geldt het eene door den geadresseerde gevraagde herhaling, dan behoeft deze slechts voor elk te herhalen woord den vastgestelden prijs te betalen. In dien prijs zijn de totale kosten voor de vraag en het antwoord begrepen. In het binnenlandsche verkeer wordt hiervoor een minimum geheven van f 1,50.

6. Telegrammen tot verbetering, aanvulling of intrekking en alle andere mededeelingen, welke betrekking hebben op reeds overgeseinde telegrammen of op telegrammen, waarvan de overseining nog aan den gang is, moeten, indien zij aan een kantoor zijn gericht, uitsluitend tusschen de kantoren in den vorm van betaalde nota's voor rekening van den afzender of van den geadresseerde worden gewisseld.

7. Betaalde nota's worden aangeduid door de aanwijzing ST. Indien zij op verzoek van den geadresseerde worden verzonden om herhaling te verkrijgen van een vermoedelijk onjuist overgebracht telegram, houden zij steeds een telegrafisch antwoord in, zonder dat het noodig is er de aanwijzing RPX aan toe te voegen. In andere gevallen, waarin een telegrafisch antwoord wordt gevraagd, moet deze aanwijzing wèl worden gebruikt.

8. Indien de afzender verzoekt, dat het antwoord per post zal worden verzonden, moet de nota in het binnenlandsch verkeer in plaats van RPX de aanwijzing „brief" en in het verkeer met het buitenland de aanwijzing „letter" dragen.

9. Wanneer de woorden, waarvan herhaling wordt gevraagd, onduidelijk zijn geschreven, raadpleegt het kantoor van afzending vooraf den afzender. Indien deze niet te vinden is, voegt het kantoor van afzending aan de herhaling een aanteekening toe in dezen vorm : „Twijfelachtig schrift".

10. De verschillende mededeelingen omtrent reeds overgebrachte telegrammen, waarvan in dit artikel sprake is, kunnen per post door tusschenkomst van de kantoren van afzending en bestemming worden verzonden. Deze mededeelingen worden steeds voorzien van het stempel van het kantoor, dat ze heeft opgesteld. Zij worden als aangeteekenden brief op kosten van den verzoeker verzonden, die tevens de kosten van het antwoord per post, indien hij dit antwoord verlangt, heeft te voldoen.

11. Voor telegrammen naar en van schepen op zee wordt verwezen naar artikel 14, 13e lid van dit reglement.

Art. 13.

Bijzondere telegrammen.

Bijzondere telegrammen zijn dezulke, die niet tot de bestuurs-

of diensttelegrammen behooren.

Art. 14.

Telegrammen naar en van schepen op zee.

1. Telegrammen, welke naar schepen op zee worden verzonden door tusschenkomst van 's Landsradiodienst dragen als eerste woord van de inleiding de dienstaanwijzing „Radio".

2. Deze telegrammen worden overeenkomstig de bepalingen van artikelen 6 t/m 9 en 25 t/m 28 van dit Reglement opgesteld. Het gebruik van groepen van letters van het door het Internationaal Telegraafbureel te Bern uitgegeven Internationaal Seinboek is toegelaten.

3. Het adres van telegrammen naar schepen moet zoo volledig mogelijk zijn. Het moet alsvolgt zijn samengesteld:

a. de naam of de hoedanigheid van den geadresseerde met de aanwijzingen, welke verder noodig mochten zijn;

b. de naam van het schip, zooals deze voorkomt in de eerste kolom van de officieele naamlijst der radiotelegraafstations van het Internationaal Telegraafbureel te Bern;

c. de naam van het kuststation, zooals deze in de sub *b* bedoelde naamlijst voorkomt.

4. De naam van het schip kan evenwel, op verantwoordelijkheid van den afzender, vervangen worden door de aanduiding van den door dit schip gevolgden weg, aangegeven door de namen van de havens van afvaart en van bestemming of door eenige gelijkwaardige aanwijzing.

5. Voor het tarief van telegrammen naar en van schepen op zee wordt verwezen naar art. 31 van dit Reglement.

6. Van den afzender worden geheven de volle kosten behalve:

1o. de kosten van bezorging door een bode bij aankomst (art. 51, 4e lid);

2o. de verschuldigde kosten wegens niet toegelaten samenvoegingen of veranderingen van woorden, welke door het kantoor of scheepsstation van bestemming worden opgemerkt (art. 29, 15e en 16e lid).

De onder 1o en 2o bedoelde kosten worden van den geadresseerde geheven.

7. Wanneer het telegram geheel of gedeeltelijk in een der talen van het land van bestemming gesteld is, voor zooveel het

telegrammen, afkomstig van schepen betreft, of in een der talen van het land, waartoe het schip behoort, wanneer het telegrammen naar schepen betreft en het telegram samenvoegingen of veranderingen van woorden bevat, welke in strijd met het taalgebruik zijn, heeft, naar omstandigheden, het kantoor of scheepsstation van bestemming de bevoegdheid van den geadresseerde het bedrag der niet betaalde kosten in te vorderen. Indien betaling geweigerd wordt, kan het telegram in zijn loop worden gestuit. Voor telegrammen in overeengekomen taal van de categorie *B* wordt $^2/_3$ van dit tarief berekend (art. 27, 6e lid).

8. De afzender van een telegram, aangeboden op een kantoor te land en bestemd voor een schip op zee, kan verzoeken, dat het door tusschenkomst van een of twee scheepsstations wordt overgebracht; behalve het geldende tarief (art. 31) betaalt hij te dien einde als waarborg een door het kantoor van afzending vast te stellen bedrag voor de uitkeering der transittaksen aan de overnemende scheepsstations; daarenboven moet hij, naar keuze, nog de kosten van een telegram van 5 woorden betalen, of een bedrag van 20 cents voor de frankeering van een brief door het kuststation aan het kantoor van afzending te verzenden, ter verstrekking van de noodige inlichtingen voor de verrekening van de gestorte waarborgsom.

Het telegram wordt op verantwoordelijkheid van den afzender aangenomen; het draagt boven het adres de betaalde dienstaanwijzing: „X overnemingen telegraaf" of „X overnemingen brief", indien verzending via het Surinaamsche kuststation, dan wel „X retransmissions télégraphe" of „X retransmissions lettre", indien verzending via een buitenlandsch kuststation moet plaats vinden (X aangevende het door den afzender verlangde aantal overnemingen), naar gelang de afzender verlangt dat de noodige inlichtingen voor de verrekening van de waarborgsom per telegraaf of per post worden verstrekt. De betrekkelijke dienstaanwijzing wordt voor 3 woorden geteld.

9. Telegrammen kunnen naar een schip worden overgebracht, teneinde van een haven uit, welke door het schip, dat het telegram ontvangt, wordt aangedaan, per post verder te worden gezonden. Voor deze telegrammen is overneming door een radiotelegraafstation niet toegelaten. Het adres van deze telegrammen moet alsvolgt zijn samengesteld:

1o. de betaalde dienstaanwijzing „Post", gevolgd door den naam van de haven, waar het telegram ter post moet worden bezorgd;

2o de naam en het volledig adres van den geadresseerde ;

3o de naam van het scheepsstation, dat het telegram ter post moet bezorgen ;

4o de naam van het kuststation.

Het tarief omvat, behalve de radiotelegraaf- en telegraafkosten, een bedrag van 20 cents voor de postverzending van het telegram.

10. De afzender van een telegram, bestemd voor een schip op zee, kan het aantal dagen aangeven, gedurende welke dat telegram door het kuststation ter beschikking van het schip moet worden gehouden. Hij schrijft dan boven het adres de betaalde dienstaanwijzing „X dagen" of „J X", welke dat aantal dagen, daaronder begrepen dien van aanbieding van het telegram, aangeeft.

11. Indien het schip, waarvoor een telegram bestemd is, zich niet aan het kuststation gemeld heeft binnen den door den afzender aangegeven termijn, of, bij gebreke van een dergelijke aanwijzing, vóór of op den morgen van den 8sten dag na de aanbieding, geeft het kuststation hiervan kennis aan het kantoor van afzending, dat den afzender inlicht. Deze heeft de bevoegdheid per betaalde nota, per telegraaf of per post, aan het kunststation een en andermaal te verzoeken, dat zijn telegram telkens gedurende een nieuw tijdvak van 9 dagen, beschikbaar zal worden gehouden om aan het schip te worden overgebracht. Bij gebreke van een dergelijk verzoek wordt het telegram aan het einde van den 9n dag (dag van aanbieding niet inbegrepen) als onbestelbaar ter zijde gelegd. Indien echter het kuststation zekerheid heeft, dat het schip zijn werkingssfeer heeft verlaten, vóór het aan dat schip het telegram heeft kunnen overbrengen, deelt het dit onmiddellijk aan het kantoor van afzending mede, dat zonder verwijl den afzender van het vervallen van het telegram bericht geeft. De afzender kan echter per betaalde nota aan het kuststation verzoeken het telegram over te brengen bij de eerste gelegenheid, dat het schip weer voorbij vaart.

12. Indien een telegram, afkomstig van een schip op zee en bestemd voor den vasten wal, om een of andere reden niet aan den geadresseerde kan worden afgeleverd, wordt eene nota van onbestelbaarheid opgemaakt. Indien een telegram, dat op een scheepsstation is ontvangen, niet afgeleverd kan worden, deelt dit station zulks aan het kantoor van afzending per nota mede.

13. Toegelaten zijn :

1o telegrammen met antwoord betaald. Het antwoordbewijs, afgegeven aan boord van een schip, geeft binnen de grenzen van zijne waarde de bevoegdheid, een telegram naar een willekeurige bestemming te verzenden, doch uitsluitend van het scheepsstation uit, dat het antwoordbewijs heeft afgegeven;

2o telegrammen met collationneering;

3o telegrammen met bezorging door een bode;

4o telegrammen met bezorging per post;

5o meervoudige telegrammen;

6o telegrammen met kennisgeving van ontvangst, doch uitsluitend voor zooveel betreft de mededeeling van de dagteekening en den tijd, waarop het kuststation het voor het scheepsstation bestemde telegram naar dit station heeft overgebracht;

7o. betaalde nota's, met uitzondering van die, waarbij eene herhaling of eene inlichting wordt gevraagd. Alle betaalde nota's zijn echter over den langs de telegrafische verkeerswegen af te leggen weg toegelaten;

8o. dringende telegrammen, doch uitsluitend over den langs de telegrafische verkeerswegen af te leggen weg en onder voorbehoud, dat dit Reglement wordt toegepast.

Art. 15.

Nacht- en weekeindtelegrammen tegen verlaagd tarief.

De internationale regelingen betreffende nacht- en weekeind telegrammen tegen verlaagd tarief gelden ook voor deze telegrammen, afkomstig van of bestemd voor Suriname. De nadere bepalingen, ter uitvoering hiervan, worden vastgesteld door den Administrateur van Financiën, behoudens goedkeuring van den Gouverneur, in overeenstemming met de internationale regelingen en bekend gemaakt in het Gouvernements-Advertentieblad.

Art. 16.

Perstelegrammen.

1. Perstelegrammen tegen verlaagd tarief zijn toegelaten in het binnenlandsche verkeer en in het verkeer met de landen en bestemmingen, waar zulke telegrammen eveneens tegen verlaagd tarief zijn toegelaten.

2. De inhoud dezer telegrammen moet bestaan uit berichten en nieuwstijdingen van staatkundigen aard, of den handel betreffende, enz. welke bestemd zijn om in nieuwsbladen en andere tijdschriften te worden opgenomen. Zij moeten boven het adres de betaalde dienstaanwijzing „Pers" of „Presse" dragen, welke door den afzender moet zijn aangegeven.

3. Perstelegrammen worden op elk uur van den dag of van den nacht aangenomen en overgeseind, doch slechts op vertoon van daarvoor door den Administrateur van Financiën verstrekte kaarten, welke aan correspondenten van nieuwsbladen, tijdschriften of erkende nieuwsagentschappen worden uitgereikt. Deze kaarten geven den betrokken correspondent recht tot aanbieding op alle kantoren van perstelegrammen tegen verlaagd tarief, gericht aan de op de kaarten aangegeven adressen.

4. Perstelegrammen moeten worden gericht aan nieuwsbladen, tijdschriften of nieuwsagentschappen, maar uitsluitend aan het nieuwsblad, tijdschrift of agentschap zelf en niet aan een persoon, die op een of andere wijze aan de directie van het nieuwsblad, tijdschrift of agentschap is verbonden. Zij mogen alleen stof bevatten, welke bestemd is om openbaar gemaakt te worden, alsmede inlichtingen betreffende de openbaarmaking van het telegram. Elk gedeelte van deze laatste soort moet aan het begin of aan het einde van den inhoud geschreven en tusschen haakjes geplaatst worden. Het aantal woorden, waarin alle inlichtingen betreffende eenzelfde telegram zijn vervat, kan hoogstens 5 ten honderd bedragen van het aantal woorden van den inhoud, dat voor de prijsberekening telt, met dien verstande, dat het tien woorden niet mag te boven gaan. De haakjes worden in de prijsberekening begrepen.

5. Het gebruik van verkorte of overeengekomen adressen is toegelaten.

6. Perstelegrammen moeten in het binnenlandsche verkeer gesteld zijn in de Nederlandsche, Fransche, Engelsche of Duitsche taal, of, in het verkeer met het buitenland, in een der door het land van afzending of bestemming aangewezen talen, welke voor het internationaal telegraafverkeer in verstaanbare taal zijn toegelaten, dan wel in de taal, waarin het nieuwsblad is gesteld, waaraan het telegram gericht is, mits deze taal voor het internationaal telegraafverkeer is toegelaten.

7. De in het vorige lid vermelde talen kunnen, bij wijze van aanhalingen, gezamenlijk worden gebruikt met die, waarin het telegram is gesteld.

8. In elk geval moeten perstelegrammen in de gebruikelijke spelling van de gebezigde taal worden gesteld.

9. Perstelegrammen mogen, behoudens de in het vierde lid bedoelde uitzondering, geen gedeelte, geen aankondiging of mededeeling bevatten, welke het karakter van particuliere correspondentie draagt, noch eenige kennisgeving of mededeeling, welke tegen betaling in het blad wordt opgenomen.

10. Beurs- en marktkoersen, met of zonder verklarenden tekst, worden in perstelegrammen tegen verlaagd tarief toegelaten. Het kantoor van afzending moet, in geval van twijfel, zich bij den afzender zekerheid verschaffen, dat de cijfergroepen, welke in telegrammen voorkomen, inderdaad beurskoersen voorstellen ; de afzender is gehouden zulks te bewijzen.

11. Indien telegrammen, welke als perstelegrammen worden aangeboden, niet aan de in het 6e tot en met het 10e lid aangegeven voorwaarden voldoen, wordt de aanwijzing „Pers" of „Presse" doorgehaald en de prijs volgens het gewone tarief berekend.

12. Het gewone tarief voor bijzondere telegrammen wordt eveneens toegepast op elk perstelegram waarvan voor een ander doel wordt gebruik gemaakt dan voor opneming in de kolommen van het nieuwsblad of tijdschrift, waarvoor het bestemd is, d.w.z.:

a. op telegrammen, welke niet door het nieuwsblad of tijdschrift, waarvoor zij bestemd zijn, worden openbaar gemaakt (tenzij eene afdoende verklaring wordt gegeven) of welke door den geadresseerde vóór openbaarmaking aan particulieren of inrichtingen, als societeiten, hotels, enz. bekend gemaakt zijn ;

b. op telegrammen, welke nog niet openbaar gemaakt zijn en door het nieuwsblad of tijdschrift, waarvoor zij bestemd zijn, voordat zulks is geschied, aan andere bladen verkocht, uitgereikt of bekend gemaakt zijn, teneinde ze in de kolommen van deze bladen te doen opnemen ; perstelegrammen kunnen echter ter gelijktijdige openbaarmaking verkocht, uitgereikt of bekend gemaakt worden ;

c. op aan nieuwsagentschappen gerichte telegrammen, welke niet in een nieuwsblad worden openbaar gemaakt (tenzij eene afdoende verklaring wordt gegeven), of welke aan derden zijn medegedeeld, voordat zij door de pers worden openbaar gemaakt.

In de onder *a*, *b* en *c* bedoelde gevallen wordt het te weinig betaalde van den geadresseerde geheven.

13. Behalve de betaalde dienstaanwijzing „Pers" of „Presse"

kunnen perstelegrammen geen andere betaalde dienstaanwijzing dragen dan die, betreffende meervoudige telegrammen. Het bedrag, dat geheven moet worden voor de bij aankomst te vervaardigen afschriften, is hetzelfde als voor gewone bijzondere meervoudige telegrammen.

14. Perstelegrammen worden, zoowel wat overseining als aflevering betreft, in gelijke volgorde met gewone bijzondere telegrammen behandeld.

15. Het tarief der perstelegrammen wordt, onder goedkeuring van den Gouverneur, door den Administrateur van Financiën vastgesteld en in het Gouvernements-Advertentieblad bekend gemaakt.

Art. 17.

Geluktelegrammen.

1. De afzender van een binnenlandsch telegram kan tegen betaling van een recht van 50 cent verlangen, dat zijn telegram op een luxe-formulier wordt afgeleverd.

Hetzelfde kan ook geschieden in het verkeer met de landen, waarmede daaromtrent eene regeling is getroffen ; bij de verzending uit Suriname wordt van den afzender boven het geldende tarief een recht van 50 cent per telegram geheven.

2. De geadresseerde van telegrammen kan, tegen vooruitbetaling ten kantore van bestemming van 50 cent per telegram, mede verzoeken, dat door hem aan te geven voor hem op bepaalde kantoren aankomende telegrammen op luxe-formulieren worden afgeleverd.

3. De nadere voorwaarden omtrent deze telegrammen worden vastgesteld door den Aministrateur van Financiën. De Gouverneur kan bepalen of van de in dit artikel genoemde bedragen een gedeelte zal worden afgestaan aan een of meer door hem aan te duiden vereenigingen, welke ten algemeenen nutte of voor liefdadige doeleinden werkzaam zijn.

Art. 18.

Uitgestelde telegrammen.

1. In het verkeer met de daarvoor in aanmerking komen-

de landen kunnen bijzondere telegrammen tegen de helft van den gewonen prijs worden gewisseld, onder voorbehoud, dat deze eerst na telegrammen tegen vol tarief en perstelegrammen worden overgeseind.

2. De inhoud van uitgestelde telegrammen moet geheel in verstaanbare taal (art. 26) zijn gesteld in een en dezelfde taal, welke gekozen is uit de volgende, als verstaanbaar toegelaten talen :

a. de Fransche taal ;

b. de Nederlandsche taal of de taal of de talen van het land van bestemming door de betrokken administratiën aangewezen ;

c. een of twee talen, eventueel opgegeven door de administratie van het land van bestemming, boven de onder letter *b* aangewezen talen. Elk telegram, dat getallen, namen of woorden zonder samenhang bevat en in het algemeen elk telegram, dat op zichzelf voor den telegraafdienst geen verstaanbare beteekenis heeft, valt niet onder het genot van het verlaagde tarief. Overeengekomen adressen worden toegelaten, wanneer zij in een zinsverband voorkomen, dat duidelijk den aard ervan doet blijken.

3. Indien in letters of cijfers geschreven getallen, handelsmerken of verkorte uitdrukkingen (art. 26, 2e lid) gebruikt worden, mag het aantal van deze woorden en groepen niet meer bedragen dan het derde gedeelte van het aantal woorden van den inhoud, dat in de prijsberekening is begrepen. Bij wijze van uitzondering mag in uitgestelde telegrammen, afkomstig uit of bestemd voor China, de inhoud geheel bestaan uit groepen van vier cijfers, welke ontleend zijn aan het officieele telegrafisch woordenboek van de Chineesche administratie, in welk woordenboek met betrekking tot elke cijfergroep de daarmede overeenkomende beteekenis in de Fransche taal voorkomt.

4. Uitgestelde telegrammen kunnen alle betaalde dienstaanwijzingen dragen, behalve die betreffende dringende overseining.

5. De kosten, welke van toepassing zijn op de verschillende bijzondere diensten, welke door den afzender met betrekking tot een uitgesteld telegram zijn verzocht (betaalde nota, wijze van aflevering, RP, TC, enz.) zijn dezelfde als voor een gewoon telegram ; na te seinen telegrammen kunnen echter tegen het verlaagde tarief van uitgestelde telegrammen worden nageseind als deze telegrammen tusschen de administratiën, welke naseint en

die van nieuwe bestemming, zijn toegelaten. De daarop betrekking hebbende betaalde dienstaanwijzingen worden tegen het verlaagde tarief berekend.

Telegrammen in het binnenlandsch verkeer en van en naar schepen op zee kunnen niet als uitgesteld worden verzonden.

6. De afzender moet op de minuut van het telegram eene verklaring onderteekenen, waarin uitdrukkelijk wordt gezegd, dat de inhoud geheel in verstaanbare taal is gesteld en geene andere beteekenis heeft, dan die, welke uit zijne redactie is op te maken. De verklaring moet de taal aangeven, waarin het telegram gesteld is.

7. Naar gelang gebruik gemaakt is van de Fransche taal of van een der door de administratie van bestemming aangewezen talen, dan wel van de Nederlandsche taal, moet de afzender boven het adres de betaalde dienstaanwijzing „LCF" of „LCD" of „LCO" schrijven.

8. Uitgestelde telegrammen worden tusschen telegrammen tegen vol tarief door afgeleverd.

9. Indien het kantoor van bestemming bemerkt, dat een telegram, dat een der betaalde dienstaanwijzingen „LCF" of „LCD" draagt, niet aan de bij het 2e en 3e lid van dit artikel gestelde voorwaarden voldoet, kan het van den geadresseerde bijbetaling heffen tot een bedrag, gelijk aan het verschil tusschen hetgeen voor telegrammen tegen vol tarief en uitgestelde telegrammen verschuldigd is.

Art. 19.

Dringende telegrammen.

1. De afzender van een bijzonder telegram in het binnenlandsch verkeer of bestemd voor een land, in het verkeer waarmede dit is toegelaten, kan voorrang bij de overseining en bij de aflevering ter plaatse van bestemming verkrijgen, door de betaalde dienstaanwijzing „Dringend" of „D" boven het adres te schrijven en het drievoud van den prijs van een gewoon telegram van hetzelfde woordental over denzelfden afstand te betalen.

2. Voor een dringend telegram in overeengekomen taal (categorie *B*) wordt het drievoud van den voor een gewoon telegram (categorie *B*) geldenden prijs in rekening gebracht.

3. Voor telegrammen naar en van schepen op zee wordt verwezen naar artikel 14, 12e lid.

Art. 20.

Gedeeltelijk dringende telegrammen.

De afzender van een telegram, bestemd voor een land in het verkeer, waarmede dit is toegelaten, kan verzoeken, dat zijn telegram over gedeelten van den af te leggen weg dringend wordt overgebracht. Hij vermeldt dan boven het adres de betaalde dienstaanwijzing „PU" en betaalt voor het gedeelte van den weg, waarover het telegram als dringend moet worden geseind, den drievoudigen prijs.

Art. 21.

Telegrammen met antwoord betaald.

1. De afzender van een telegram kan het antwoord, dat hij van zijn correspondent vraagt, vooruit betalen door boven het adres de betaalde dienstaanwijzing „Antwoord betaald" of „RP" te plaatsen, aangevuld met de vermelding van het voor het antwoord betaalde bedrag, aldus „RP 0,50"; voor een telegram naar het buitenland wordt het betaalde bedrag in franken en centimen herleid (f 0,50 = 1 fr.) en dit bedrag op dezelfde wijze achter de aanwijzing „RP" geschreven.

2. Ter plaatse van bestemming levert het kantoor aan den geadresseerde een antwoordbewijs af van gelijke waarde als in het oorspronkelijke telegram aangegeven. Dit antwoordbewijs geeft de bevoegdheid om binnen de grens zijner waarde een telegram met willekeurige bestemming te verzenden, van een willekeurig Surinaamsch kantoor uit of, wanneer het een telegram als bedoeld in art. 14 voor een mobiel station betreft, van het station uit, dat het antwoordbewijs heeft afgegeven.

3. Indien de prijs van een met een antwoordbewijs gefrankeerd telegram de waarde van dat bewijs te boven gaat, moet het meerdere door den afzender, die van het bewijs gebruik maakt, worden bijbetaald. In het tegengestelde geval wordt het verschil tusschen de waarde van het bewijs en het bedrag van de werkelijk verschuldigde kosten aan den afzender van het oorspronkelijke telegram terugbetaald, indien het verzoek daartoe binnen zes maanden na de dagteekening van afgifte van het antwoordbewijs gedaan is en dit verschil ten minste één gulden bedraagt.

4. Het antwoordbewijs kan slechts gedurende zes maanden, gerekend van den dag, volgende op dien van afgifte, voor de frankeering van een telegram gebruikt worden.

5. Indien de geadresseerde het antwoordbewijs geweigerd heeft of er om een of andere reden geen gebruik van heeft gemaakt, wordt het bedrag van dat antwoordbewijs aan den afzender van het telegram terugbetaald, indien zulks binnen den termijn van geldigheid van het antwoordbewijs door den afzender of door den geadresseerde gevraagd wordt.

6. Wanneer het antwoordbewijs niet aan den geadresseerde is kunnen worden uitgereikt, omdat het niet mogelijk was dezen te vinden, wordt het bedrag aan den afzender terugbetaald, indien deze, voordat de termijn van geldigheid is verstreken, hiertoe het verzoek doet. Het kantoor van bestemming maakt in dit geval het bewijs ongeldig, terwijl het telegram, van een desbetreffende aanteekening voorzien, gedurende den voorgeschreven termijn wordt bewaard.

Art. 22.

Telegrammen met collationneering.

1. De collationneering heeft ten doel meer waarborgen te geven voor eene juiste overbrenging van telegrammen. Zij bestaat in de geheele herhaling van het telegram (de ambtelijke inleiding inbegrepen) en in de vergelijking van deze herhaling met de ambtelijke inleiding, het adres, den inhoud en de onderteekening van bedoeld telegram.

2. De afzender van een telegram is bevoegd daarvan collationneering te vragen. Hij betaalt daarvoor, boven de gewone kosten, een bedrag, gelijkstaande aan de helft van den prijs van een gewoon telegram van hetzelfde aantal woorden voor dezelfde bestemming langs denzelfden weg, terwijl hij boven het adres de betaalde dienstaanwijzing „Collationneering" of „TC" schrijft, met dien verstande, dat voor collationneering van een telegram in overeengekomen taal van de categorie *B* (art. 27, 2e en 3e lid) de helft verschuldigd is van hetgeen betaald moet worden voor een gewoon telegram van genoemde categorie van hetzelfde aantal woorden voor dezelfde bestemming langs denzelfden weg.

3. Bestuurs- (regeerings-) en diensttelegrammen in geheimschrift worden ambtshalve en kosteloos gecollationneerd.

Art. 23.

Telegrammen met kennisgeving van ontvangst.

1. De afzender van een telegram kan verzoeken, dat hem de dagteekening en de tijd, waarop zijn telegram aan zijn correspondent is afgeleverd, per telegraaf of per post, dadelijk na de aflevering wordt medegedeeld. Wanneer het telegram per post naar zijn eindbestemming wordt overgebracht, als poste restante wordt afgegeven aan het Postkantoor of aan het adres van een of ander tusschenpersoon wordt afgeleverd, bevat bovenbedoelde mededeeling dagteekening en tijd van die postverzending, afgifte of aflevering. Indien het een telegram voor een mobiel station betreft, wordt bovenbedoelde mededeeling door het kuststation of de kustseinpost verzonden en daarin dagteekening en tijd van overbrenging van het telegram naar het mobiele station aangegeven.

2. Indien de afzender verzoekt hem de mededeeling per telegraaf te doen, moet hij daarvoor een bedrag betalen, gelijkstaande aan den prijs van een gewoon telegram van vijf woorden voor dezelfde bestemming langs denzelfden weg. Hij schrijft dan boven het adres de betaalde dienstaanwijzing „Kennisgeving van ontvangst" of „PC".

3. Indien de afzender verzoekt hem deze mededeeling per post te doen, betaalt hij zoowel in het binnenlandsch verkeer als in dat met het buitenland een bedrag van 20 cent, terwijl hij boven het adres de betaalde dienstaanwijzing „Kennisgeving van ontvangst per post" of „PCP" schrijft.

4. In het binnenlandsch verkeer en in het verkeer met de landen, welke dringende telegrammen toelaten, kan voorrang van overseining en aflevering voor de kennisgeving van ontvangst per telegraaf verzocht worden. De afzender betaalt daarvoor den prijs van een dringend telegram van vijf woorden voor dezelfde bestemming langs denzelfden weg, terwijl hij boven het adres de betaalde dienstaanwijzing „Dringende kennisgeving van ontvangst" of „PCD" schrijft.

5. De kennisgeving van ontvangst per telegraaf wordt in gelijke volgorde met de bijzondere telegrammen overgeseind. De kennisgevingen van ontvangst betreffende bestuurs- (regeerings-) telegrammen, alsmede dringende kennisgevingen van ontvangst, worden echter, wat den voorrang betreft, verzonden volgens de voor deze soorten van telegrammen geldende bepalingen.

6. Indien een telegram met kennisgeving van ontvangst niet afgeleverd kan worden, wordt eene nota van onbestelbaarheid aan het kantoor van afzending gezonden, alsof het een gewoon telegram betrof, terwijl de kennisgeving van ontvangst niet wordt opgemaakt. Indien later, gedurende den termijn van bewaring van het telegram, bedoeld in art. 49, vijfde lid, het telegram aan den geadresseerde kan worden afgeleverd, wordt de kennisgeving van ontvangst terstond opgemaakt en overgeseind.

7. De kosten van de kennisgeving van ontvangst per telegraaf kunnen, na afloop van bovenbedoelden termijn, wanneer het telegram niet afgeleverd is, aan den afzender op zijn verzoek worden terugbetaald. De kosten van de kennisgeving van ontvangst per post worden niet terugbetaald.

8. De kennisgeving van ontvangst per telegraaf of per post wordt onmiddellijk na aankomst op het kantoor van afzending van het telegram ter kennis van den afzender van het telegram gebracht.

9. Indien het eene kennisgeving van ontvangst inzake een nageseind telegram betreft, int dit kantoor van den afzender eventueel het verschil tusschen het oorspronkelijk geheven bedrag voor de kennisgeving van ontvangst en het bedrag, dat verschuldigd is volgens den werkelijk door deze kennisgeving afgelegden weg. Indien dit laatste bedrag tenminste één gulden lager is dan het geheven bedrag, wordt het verschil aan den afzender, op zijn verzoek, terugbetaald.

10. Voor telegrammen naar en van schepen op zee wordt verwezen naar artikel 14, 12e lid van dit reglement.

Art. 24.

Meervoudige telegrammen.

1. Elk telegram kan worden gericht òf aan verschillende geadresseerden in eenzelfde plaats of in verschillende plaatsen, welke door eenzelfde kantoor bediend worden, òf aan eenzelfden geadresseerde aan verschillende woningen in dezelfde plaats of in verschillende plaatsen, welke door eenzelfde kantoor worden bediend. De afzender schrijft dan boven het adres de betaalde dienstaanwijzing „X adressen" of „TMX". De naam van het kantoor van bestemming komt slechts eenmaal, aan het eind van het adres, voor.

2. Bij telegrammen, aan verschillende geadresseerden gericht, moeten de aanwijzingen omtrent de plaats van bestelling, zooals beurs, station, markt, enz. achter den naam van iederen geadresseerde voorkomen. Eveneens moet in telegrammen, gericht aan eenzelfden geadresseerde aan verschillende woningen, de naam van den geadresseerde voor elke aanwijzing van de plaats van bestelling voorkomen.

3. Het gebruik van betaalde dienstaanwijzingen is geregeld overeenkomstig de bepalingen van art. 7, 4de lid.

4. Een meervoudig telegram wordt voor de prijsberekening als een enkel telegram geteld, waarbij alle adressen in de woordentelling worden begrepen. Bovendien wordt voor meervoudige telegrammen, behalve het tarief, berekend overeenkomstig de vorige zinsnede, een recht van 25 cents geheven voor de vervaardiging van elk afschrift, dat niet meer dan vijftig betaalde woorden bevat. Het aantal afschriften is gelijk aan het aantal adressen min een. Voor afschriften, welke meer dan vijftig betaalde woorden bevatten, bedraagt het recht 25 cents voor elke vijftig woorden of gedeelte daarvan. De kosten voor elk afschrift worden afzonderlijk berekend, waarbij rekening wordt gehouden met het aantal woorden, dat het moet bevatten.

5. Voor dringende telegrammen wordt het recht van 25 cents per afschrift en per vijftig woorden tot 50 cents verhoogd.

6. Elk exemplaar van een meervoudig telegram moet alleen het adres bevatten, dat daarbij behoort en de dienstaanwijzing TMX mag er niet op voorkomen, tenzij de afzender het tegendeel heeft verzocht. Dit verzoek moet in het betaalde woordental zijn opgenomen en als volgt luiden „CTA". (zie art. 7.)

7. In de afschriften wordt het woordental, dat in de inleiding van het telegram staat, gewijzigd overeenkomstig het aantal woorden, dat in elk afschrift voorkomt.

Art. 25.

Inhoud der telegrammen. Gebruik van talen.

1. De telegrammen worden, in het binnenlandsch verkeer, aangenomen in elke taal, voor zoover de letters door de voorgeschreven seinteekens kunnen worden overgebracht.

In het verkeer met het buitenland mogen de telegrammen worden gesteld in de talen voor dat verkeer aangewezen.

2. De inhoud van telegrammen kan worden gesteld in *verstaanbare taal* of in *geheimschrift*; dit laatste wordt onderscheiden in *overeengekomen taal* en *cijferschrift*. Behalve de uitzondering, voorzien in art. 27, 2de lid, categorie *B*, kan elk dezer talen afzonderlijk of gezamenlijk met de andere in eenzelfde telegram worden gebruikt.

3. Het gebruik van geheim schrift wordt toegelaten in het binnenlandsch verkeer, alsmede in het buitenlandsch verkeer voor zoover dit niet is verboden door het land van bestemming of, bij toepassing van art. 8 der Internationale Telegraafovereenkomst van St. Petersburg, door een der landen van overneming.

4. Telegrammen zonder inhoud zijn niet toegelaten.

Art. 26.

Verstaanbare taal.

1. Verstaanbare taal is die, welke een verstaanbaren zin oplevert in één of meer der in het eerste lid van art. 25 van dit reglement bedoelde talen, waarbij alle woorden en uitdrukkingen de beteekenis hebben, die daaraan normaal wordt toegekend in de taal, waartoe zij behooren.

2. Onder telegrammen in verstaanbare taal verstaat men die, welker inhoud geheel in verstaanbare taal is gesteld. Evenwel wordt het karakter van een telegram in verstaanbare taal niet gewijzigd door de aanwezigheid van overeengekomen adressen, handelsmerken, beurskoersen, seinletters van het internationaal seinboek, gebezigd in telegrammen, gewisseld met schepen op zee, in gewone of handelscorrespondentie gebruikelijke verkortingen als fob, cif, caf, svp, en elke andere soortgelijke, of van een contrôlewoord, voorkomend, als eerste woord van den inhoud van banktelegrammen en dergelijke.

Art. 27.

Overeengekomen taal.

1. Overeengekomen taal is die, welke bestaat, hetzij uit kunstmatig gevormde woorden, hetzij uit bestaande woorden, welke niet de beteekenis hebben, die daaraan normaal wordt toegekend in de taal, waartoe zij behooren, en daardoor geen

verstaanbare zinnen vormen in één of meer der in art. 25, eerste lid, bedoelde talen, hetzij eindelijk uit een samenstel van bestaande woorden als bovenomschreven en kunstmatig gevormde woorden.

2. Onder telegrammen in overeengekomen taal worden verstaan telegrammen, waarvan de inhoud woorden bevat, die tot die taal behooren. Zij worden verdeeld in twee categorieën:

Categorie A: telegrammen waarvan de inhoud overeengekomen woorden bevat, welke uit ten hoogste 10 letters bestaan en waarin,

indien zij niet meer dan 5 letters bevatten, tenminste één klinker voorkomt,

indien zij uit 6, 7 of 8 letters bestaan tenminste 2 klinkers en

indien zij uit 9 of 10 letters bestaan tenminste 3 kinkers voorkomen. In woorden van meer dan 5 letters moet zich ten minste 1 klinker bevinden onder de eerste 5 letters en tenminste 1 klinker in de rest van het woord, met dien verstande, dat woorden van 9 of 10 letters tenminste 3 klinkers in het geheel moeten bevatten. De klinkers zijn a, e, i, o, u en ij. Samenvoegingen van twee of meer woorden der verstaanbare taal in strijd met het gebruik der taal, waartoe die woorden behooren, zijn verboden.

Categorie B: telegrammen waarvan de inhoud overeengekomen woorden bevat, welke uit niet meer dan 5 letters bestaan, zonder voorwaarde of beperking wat betreft de samenstelling van die woorden. Cijfers en groepen van cijfers zijn niet toegelaten; evenwel worden handelsmerken, gevormd door een samenstel van letters en cijfers, aangenomen indien de afzender kan aantoonen, dat het werkelijk handelsmerken zijn.

3. Bovendien zijn in den inhoud van telegrammen van en naar het buitenland en van telegrammen, naar en van schepen op zee, ook bij naseining in het binnenland, als overeengekomen woorden van de categorie *B* toegelaten woorden van ten hoogste 5 letters, ontstaan door het samenvoegen en daarna in lettergroepen verdeelen van woorden der verstaanbare taal, onverschillig of de schrijfwijze dier woorden juist is of niet. Deze wijze van woordvorming wordt beschouwd als te berusten op een overeenkomst tusschen afzender en geadresseerde. Het is ook geoorloofd het groepeeren slechts op een gedeelte van den inhoud toe te passen.

4. Evenwel blijft een telegram in verstaanbare taal, waarvan

de inhoud uitsluitend bestaat uit tot die taal behoorende woorden van ten hoogste 5 letters, welke ook de gebruikte schrijfwijze zij, in elk geval onderworpen aan de voor verstaanbare taal geldende bepalingen.

5. In de twee categorieën van telegrammen, *A* en *B*, mogen de overeengekomen woorden niet de van accenten voorziene letters ä, à, å, é, ñ, ö, ü bevatten, terwijl de samenvoegingen æ, aa, ao, œ, ue, ch, elk voor twee letters worden geteld.

6. Telegrammen van de categorie *A* zijn onderworpen aan het volle tarief; die van de categorie *B* worden berekend tegen $^2/_3$ van het volle tarief, als zij tot het buiten-Europeesch verkeer en tegen $^3/_4$ van het volle tarief, als zij tot het Europeesch verkeer behooren (art. 30). In het verkeer tusschen scheepsstations, hetzij dit rechtstreeks of door tusschenkomst van niet meer dan één kuststation plaats vindt, wordt op telegrammen van de categorie *B* steeds $^3/_4$ van het volle tarief toegepast.

7. Voor telegrammen in overeengekomen taal van de categorie *B* moet als minimum de prijs van 4 woorden worden geheven. Dit minimum is niet toepasselijk op telegrammen naar en van schepen op zee, voor zoover de overbrenging geschiedt tusschen landstation en mobiel station of tusschen twee mobiele stations.

8. Het verlaagde tarief voor telegrammen van de categorie *B* wordt berekend door den woordprijs, geldende voor gewone telegrammen, te vermenigvuldigen met $^2/_3$ of $^3/_4$ (zie het 6e lid).

9. Op telegrammen, waarvan de inhoud bestaat gedeeltelijk uit woorden der overeengekomen taal van de categorie *B*, gedeeltelijk uit cijferschrift in letters (art. 28, 1e lid sub *b*) wordt het voor cijferschrift geldend tarief op dien geheelen inhoud toegepast.

10. Voor de prijsberekening kan een telegram in overeengekomen taal niet beschouwd worden gedeeltelijk tot de categorie *A* en gedeeltelijk tot de categorie *B* te behooren. Het moet in een der twee categorieën worden gerangschikt, met uitsluiting van de andere.

11. Bij gebruik van overeengekomen taal (categorie *A*) is de afzender gehouden den gebezigden code te toonen, indien het kantoor van afzending dit vraagt.

Art. 28.

Cijferschrift.

1. Cijferschrift bestaat uit :

a. Arabische cijfers, groepen of reeksen van Arabische cijfers met eene geheime beteekenis ;

b. woorden, namen, uitdrukkingen of samenvoegingen van letters, welke niet beantwoorden aan de voorwaarden voor verstaanbare taal (art. 26) of voor overeengekomen taal (art. 27) gesteld.

2. Het gemengd gebruik in eenzelfde groep van cijfers en letters, met geheime beteekenis, is niet toegelaten.

3. De groepen, bedoeld in art. 26, 2e lid, worden niet geacht eene geheime beteekenis te hebben.

Art. 29.

Woordentelling.

A. Algemeene aanwijzingen.

1. Alles, wat de afzender op zijn minuut schrijft ter overseining aan zijn correspondent, wordt begrepen in de prijsberekening en bijgevolg in de woordentelling opgenomen. De strepen, alleen dienende om op de minuut de verschillende woorden of groepen van een telegram van elkaar te scheiden, worden echter noch medegeteld, noch medegeseind, en de leesteekens, afkappings- en koppelteekens worden slechts overgebracht en derhalve medegeteld op uitdrukkelijk verzoek van den afzender.

2. Wanneer leesteekens in plaats van afzonderlijk gebruikt te worden groepsgewijze voorkomen, worden zij als cijfergroepen berekend volgens het 12e en 13e lid van dit artikel.

3. De teekens, welke de telegraaf niet kan overbrengen en welke de afzender mitsdien door woorden moet omschrijven, worden voor zooveel woorden als er gebruikt zijn berekend.

4. De verzendingsweg, al is deze door den afzender aangegeven, wordt voor de prijsberekening niet medegeteld.

5. De naam van het kantoor van afzending, het volgnummer van het telegram, de dagteekening en de tijd van aanneming, de aanwijzing van den verzendingsweg en de woorden, getallen of teekens, welke de ambtelijke inleiding vormen, worden niet in

de prijsberekening begrepen. De afzender kan diezelfde aanwijzingen geheel of gedeeltelijk in den inhoud van zijn telegram opnemen. Zij worden dan bij de telling der te betalen woorden medegerekend.

B. Bijzondere aanwijzingen.

6. Als één woord worden geteld:

a. elke betaalde dienstaanwijzing, zooals deze in den in art. 7 aangegeven verkorten vorm voorkomt;

b. in het adres:

I. de naam van het kantoor of het mobiele station van bestemming, geschreven zooals deze voorkomt in de daarvoor bestemde kolom van de officieele naamlijst en aangevuld met alle aanwijzingen, welke in deze kolom voorkomen;

II. de naam van het kantoor van bestemming, aangevuld met de aanwijzing van het land of van het onderdeel daarvan, indien deze naam nog niet in de officieele naamlijst voorkomt (art. 8, 7e lid);

III. onderscheidenlijk de namen van landen of van onderdeelen van landen, indien deze geschreven zijn in overeenstemming met de aanwijzingen van de genoemde naamlijst, of met hunne andere benamingen, zooals deze in de inleiding van die lijst worden aangegeven;

c. in telegrafische postwissels, de naam van het postkantoor van storting, de naam van het postkantoor van uitbetaling, alsmede die van de woonplaats van den geadresseerde;

d. elk teeken, elke letter, elk op zichzelf staand cijfer, alsmede elk leesteeken, elk afkappings- of elk koppelteeken, dat op verzoek van den afzender moet worden overgebracht;

e. de onderstreping;

f. de haakjes (de beide teekens, waaruit zij bestaan);

g. de aanhalingsteekens (de beide teekens die aan het begin en aan het einde van een en dezelfde zinsnede staan).

7. Indien de verschillende deelen van elk der uitdrukkingen, welke voor één woord worden geteld en welke aanduiden:

het kantoor van bestemming of kuststation,
het scheepsstation,
het onderdeel van het land,

het land van bestemming,

de in de telegrafische postwissels voorkomende bovenbedoelde namen,

niet als één woord geschreven zijn, worden zij door den aannemenden ambtenaar aaneengevoegd.

8. In telegrammen, waarvan de inhoud uitsluitend in verstaanbare taal is gesteld, wordt elk woord en elke toegelaten samenvoeging voor zooveel woorden geteld als zij aantal malen 15 letters bevatten volgens het Morse-alphabet; de eventueel overschietende letters, minder dan 15, worden ook voor één woord geteld. Banktelegrammen en dergelijke, welker inhoud in verstaanbare taal is gesteld en waarbij als eerste woord van den inhoud een contrôlewoord voorkomt, worden op dezelfde wijze behandeld. De lengte van dat woord mag echter 10 letters niet te boven gaan.

9. In overeengekomen taal is de maximumlengte van een woord vastgesteld op 10 letters voor telegrammen van de categorie *A* en op 5 letters voor telegrammen van de categorie *B* (art. 27, 2e en 3e lid). Woorden in verstaanbare taal, voorkomende in den inhoud van een gemengd telegram, dat bestaat uit woorden in verstaanbare taal en woorden in overeengekomen taal, categorie *A*, worden tot een aantal van 10 letters voor één woord geteld; bij langere woorden geldt elk tiental letters, alsmede de overschietende letters, minder dan tien, voor één woord. Indien het telegram behoort tot de categorie *B* worden de woorden in verstaanbare taal tot een aantal van 5 letters voor één woord geteld; bij langere woorden geldt elk vijftal letters, alsmede de overschietende letters, minder dan vijf, voor één woord. Indien het gemengde telegram van de categorie *A* bovendien cijferschrift bevat, worden de gedeelten in cijferschrift geteld overeenkomstig de bepalingen van het 12e en 13e lid van dit artikel. Indien het gemengde telegram alleen bestaat uit gedeelten in verstaanbare taal en gedeelten in cijferschrift, worden de gedeelten in verstaanbare taal geteld volgens het 8e lid en die in cijferschrift volgens het 12e en 13e lid van dit artikel.

10. Het adres van telegrammen, waarvan de inhoud geheel of gedeeltelijk in overeengekomen taal is gesteld, wordt voor de prijsberekening geteld volgens het bepaalde bij het 6e en 8e lid van dit artikel; de onderteekening wordt volgens dezelfde regelen geteld, met uitzondering van sub *b* van het 6e lid.

11. Woorden, welke door een afkappingsteeken zijn gescheiden of door een koppelteeken zijn verbonden, worden onderscheidenlijk als op zich zelf staande woorden geteld.

C. Wijze van telling van cijfer- en lettergroepen.

12. Groepen van cijfers of letters, handelsmerken, welke uit cijfers en letters zijn samengesteld, worden voor evenveel woorden geteld, als zij aantallen malen vijf cijfers of letters bevatten; de overschietende letters of cijfers, minder dan vijf, worden ook voor één woord geteld. Elk der samenvoegingen ae, aa, ao, oe, ue en ch wordt voor twee letters geteld.

13. Punten, komma's, dubbele punten, strepen en breukstrepen worden in de groep, waarin zij voorkomen, als een cijfer of letter geteld. Hetzelfde is van toepassing op letters of cijfers, welke in een adres, zelfs al komt dat in den inhoud of de onderteekening van een telegram voor, bij een huisnummer zijn gevoegd.

D. Ongeoorloofde samenvoegingen.

14. Samenvoegingen of veranderingen van woorden in strijd met het gebruik der taal, waartoe zij behooren, zijn niet toegelaten in telegrammen in verstaanbare taal, in telegrammen in overeengekomen taal van de categorie *A* en in telegrammen ten deele in verstaanbare taal, ten deele in cijferschrift; hetzelfde geldt, indien men heeft getracht de samenvoegingen of veranderingen te verbergen door middel van wijziging in de volgorde van letters of lettergrepen.

Namen van steden en landen, familienamen aan eenzelfden persoon toebehoorend, volledige benaming van plaatsen, pleinen, boulevards, straten en andere openbare wegen, namen van schepen, samengestelde woorden, als zoodanig in het Engelsch en Fransch toegelaten en waarvan zoo noodig de juistheid moet kunnen worden aangetoond, voluit in letters geschreven geheele getallen, breuken, tiendeelige of gebroken getallen kunnen intusschen als één woord aaneengeschreven worden, dat geteld wordt overeenkomstig het bepaalde in het 8e en 9e lid van dit artikel. Voluit in letters geschreven getallen, waarbij de cijfers afzonderlijk of in groepen zijn aangeduid, bijv. dertigdertig in plaats van drie duizend dertig of zesvierzes in plaats van zeshonderd zes en veertig, zijn eveneens toegelaten en worden geteld naar reden van 5 letters (overeengekomen taal categorie *B*),

10 letters (overeengekomen taal categorie A) of 15 letters (verstaanbare taal) per woord.

15. Indien een telegram in verstaanbare taal of een telegram, ten deele in verstaanbare taal, ten deele in cijferschrift, andere dan onder 14 van dit artikel bedoelde, met het taalgebruik strijdige samenvoegingen of veranderingen van woorden bevat in een andere taal dan die van het land van afzending, wordt het telegram niet afgeleverd, tenzij de geadresseerde het door den afzender te weinig betaalde voldoet. Weigert de geadresseerde deze betaling, dan wordt daarvan ambtshalve per nota kennis gegeven aan den afzender, die het verschuldigde alsdan kan bijbetalen, teneinde de latere aflevering te verzekeren.

16. Voor de toepassing van dit artikel wordt een schip beschouwd als deel uit te maken van het grondgebied van den Staat, waartoe het behoort.

Art. 30.

Europeesch verkeer en buiten-Europeesch verkeer.

1. De telegrammen zijn voor de toepassing van de tarieven en van sommige dienstvoorschriften onderworpen aan de bepalingen van het Europeesch of van het buiten-Europeesch verkeer.

2. Het Europeesch verkeer omvat alle landen van Europa, alsmede Algerië en de landstreken buiten Europa, waarvan door de betrokken Administratiën verklaard is, dat zij tot dit verkeer behooren.

3. Het buiten-Europeesch verkeer omvat alle andere landen dan die in het voorafgaande lid bedoeld.

Art. 31.

Tarief.

1. De tarieven voor telegrammen in het binnenlandsche en in het buitenlandsche verkeer worden onder goedkeuring van den Gouverneur door den Administrateur van Financiën vastgesteld en in het Gouvernements-Advertentieblad bekend gemaakt.

2. Het tarief voor telegrammen naar en van schepen op zee omvat naar omstandigheden :

a. 1. de kusttaks, toekomende aan het kuststation ;

2. de scheepstaks, toekomende aan het scheepsstation ;

b. de kosten voor de verzending langs de verkeerswegen van het telegraafnet, berekend naar de gewone regelen, met dien verstande, dat deze kosten voor telegrammen, afkomstig van of bestemd voor Surinaamsche kantoren en te wisselen door tusschenkomst van het Radiostation te Paramaribo bedragen 15 cent per woord met een minimum van 10 woorden ;

c. de transittaksen voor de overnemende kust- of scheepsstations en de kosten voor de bijzondere diensten, welke door den afzender worden verlangd.

3. De transittaks voor een telegram naar of van schepen op zee wordt voor elk overnemend station slechts eenmaal in rekening gebracht.

4. De kust- en de transittaks van den Landsradiodienst bedragen 30 cent per woord.

5. Op elk kantoor liggen de tarieven voor het publiek ter inzage.

Art. 32.

Betaling van telegramkosten.

1. Behoudens de bij dit reglement vermelde uitzonderingen worden de voor een telegram verschuldigde kosten van den afzender geheven.

2. Alle kosten van telegrammen moeten in gereed geld worden voldaan. De Administrateur van Financiën is echter bevoegd in gevallen, waarin hem dit toelaatbaar voorkomt, betaling in chèques te aanvaarden.

3. Groote handelslichamen, ter beoordeeling van den Administrateur van Financiën, kunnen, na storting op het radiostation van een voor ieder geval door den Administrateur van Financiën te bepalen bedrag, hunne quitanties na afloop van iedere maand voldoen, hetzij in gereed geld, hetzij met een chèque.

4. In alle gevallen, waarin heffing van kosten bij aankomst van een telegram moet geschieden, wordt het telegram niet dan tegen betaling van het verschuldigde bedrag aan den geadresseerde afgeleverd, tenzij storting van een bedrag, als in het vorige lid bedoeld, heeft plaats gehad.

5. Het verschuldigde bedrag wordt steeds afgerond tot heele centen.

Art. 33.

Ontvangbewijzen voor aangeboden telegrammen.

Voor de betaling van de kosten van telegrammen wordt eene quitantie afgegeven. De eventueel daarop vallende zegelkosten moeten tegelijk met de kosten van het telegram worden voldaan.

Art. 34.

Bij- en nabetaling door den afzender.

Behoudens het geval van naseining, bedoeld in art. 52 sub *B* is de afzender verplicht tot betaling van de kosten, welke bij aankomst moeten worden geheven en niet door den geadresseerde worden betaald tengevolge van diens weigering of omdat het niet mogelijk is hem te vinden.

Art. 35.

Vergissingen bij de prijsberekening.

De bij vergissing te weinig geheven telegramkosten moeten door den afzender worden bijbetaald, terwijl te veel geheven telegramkosten ambtshalve aan den rechthebbende worden terugbetaald.

Art. 36.

Vrijstelling van kosten.

Volgens regelen door den Administrateur van Financiën te stellen en in de daarbij te bepalen gevallen, worden noodseintelegrammen kosteloos overgebracht.

Art. 37.

Terugbetalingen.

1. Nevens de terugbetalingen, genoemd in artikelen 21, 23, 35 en 39 van dit reglement, worden terugbetaald aan hen, die ze gestort hebben :

I. op verzoek of naar aanleiding van eene klacht betreffende de uitvoering van den dienst :

a. de volle kosten van elk telegram, dat door toedoen van den telegraafdienst niet ter bestemming is gekomen ;

b. de volle kosten van elk telegram, dat door de schuld van den telegraafdienst later is aangekomen dan bij verzending per post mogelijk zou zijn geweest.

En in alle gevallen, dat het bij den geadresseerde eerst is besteld na verloop van

1o. 12 uren, indien het een binnenlandsch telegram betreft ;

2o. 24 uren, indien het een tegen vol tarief aangenomen telegram betreft, gewisseld met een buitenlandsch station, waarmede eene rechtstreeksche verbinding wordt onderhouden ;

3o. vier maal 24 uren, indien het een uitgesteld telegram betreft ;

4o. twee maal 24 uren in alle andere gevallen.

In de hierboven vermelde termijnen worden niet medegeteld de sluitingsduur der kantoren, indien deze de oorzaak van de vertraging is ; de tijd, benoodigd voor de bezorging door een bode en die, besteed aan de overbrenging over zee van telegrammen naar en van schepen op zee, alsmede de tijd, gedurende welken deze telegrammen op een kustseinpost, op een kuststation of aan boord van een schip hebben berust.

De termijnen van 24 uur en twee maal 24 uur worden voor dringende telegrammen en betaalde nota's tot de helft teruggebracht ;

c. de kosten van elk gedeelte van den inhoud van een telegram in geheim schrift met collationneering of van een telegram in verstaanbare taal, dat, tengevolge van onjuiste overbrenging, blijkbaar zijn doel niet heeft bereikt, tenzij de vergissingen per betaalde nota hersteld zijn ;

d. de nevenkosten van een niet uitgevoerde bijzondere behandeling, alsmede de kosten voor de overbrenging van de betrekkelijke betaalde dienstaanwijzing ;

e. de volle kosten van elke betaalde nota, per telegraaf of per post verzonden, waarvan de verzending noodig was tengevolge van een fout van den dienst ;

f. de volle kosten van elk vooruitbetaald antwoord, indien de geadresseerde geen gebruik heeft kunnen maken van het antwoordbewijs, of dit geweigerd heeft en het bewijs zich in handen bevindt van den dienst, die het heeft afgeleverd, of dat

binnen een termijn van zes maanden na de uitgifte weder bij genoemden dienst is ingeleverd ;

g. de kosten van den niet per telegraaf doorloopen afstand, wanneer het telegram wegens storing van den telegrafischen weg, per post of op andere wijze naar zijne bestemming is doorgezonden. De kosten, welke zijn uitgegeven voor de vervanging van den oorspronkelijken telegraafweg door eenig ander middel van vervoer, worden echter in mindering gebracht van het bedrag, dat terugbetaald moet worden ;

h. de volle kosten van elk telegram met antwoord betaald, dat tengevolge van een dienstfout, welke de terugbetaling van de gestorte antwoordkosten wettigt, klaarblijkelijk zijn doel niet heeft bereikt, evenals de volle kosten van elk vooruitbetaald antwoord, dat tengevolge van een dienstfout, welke de terugbetaling van de kosten van het vraagtelegram wettigt, klaarblijkelijk zijn doel niet heeft bereikt ;

i. de kosten van één of meer niet overgeseinde woorden in een telegram, wanneer deze f 1.— of meer bedragen, tenzij de fout door middel van eene betaalde nota is hersteld ;

j. het verschil tusschen de waarde van een antwoordbewijs en het bedrag der kosten van het telegram, dat met dit bewijs gefrankeerd is, indien dit verschil ten minste f 1.— bedraagt (art. 21, 3e lid) ;

k. de volle kosten van elk telegram, dat op grond van de bepalingen van art. 40 van dit reglement in zijn loop is gestuit.

II. ambtshalve :

a. de kust- en scheepstaks, geheven voor telegrammen, gericht aan een schip op zee, welke door het kuststation niet naar het schip van bestemming kunnen worden overgebracht ;

b. de volle kosten van elk telegram, dat door storing in zijn loop is gestuit en waarvan de afzender op grond daarvan intrekking heeft gevraagd ;

c. de bedragen, gestort voor betaalde nota's, welke herhaling vragen van een vermoedelijk onjuist overgekomen gedeelte van een telegram, wanneer de herhaling niet gelijkluidend is met de eerste overseining, maar onder voorbehoud, dat, indien in het oorspronkelijke telegram enkele woorden juist en andere onjuist waren overgebracht, de kosten van de woorden, welke de eerste maal juist zijn overgekomen, niet terugbetaald worden. Echter moeten, onverschillig in welke taal het telegram gesteld is, de kosten van de juist overgeseinde woorden worden terugbetaald,

wanneer de betrokken administratie erkent, dat de gemaakte verminkingen verhinderden, om de beteekenis van de niet verminkte woorden te vatten ;

d. het gedeelte der telegramkosten voor elk ingetrokken telegram, bedoeld in art. 39 van dit reglement.

2. Bij gedeeltelijke terugbetaling der kosten van een meervoudig telegram, wordt het bedrag, dat voor elk afschrift moet worden terugbetaald, bepaald door het volle bedrag der kosten te deelen door het aantal adressen.

3. In de onder *a*, *b*, *c*, *g* en *i* sub I en *b* sub II van het eerste lid van dit artikel bedoelde gevallen, bepaalt de terugbetaling zich alleen tot de telegrammen zelf, welke niet ter bestemming zijn gekomen, of welke ingetrokken, vertraagd of verminkt zijn, met inbegrip van de nevenkosten der niet uitgevoerde bijzondere behandelingen, doch niet tot de telegrammen, waarvan de verzending door de niet-aflevering, de vertraging of verminking, noodig is geworden, of daardoor nutteloos is geworden.

4. Indien fouten, welke ten laste van den telegraafdienst komen, per betaalde nota zijn verbeterd, binnen de termijnen, welke voortvloeien uit de toepassing van het eerste lid sub I letter *b*, en gerekend van den tijd van aanbieding van het oorspronkelijke telegram af, bepaalt de terugbetaling zich slechts tot de kosten van deze nota's. Voor de telegrammen, waarop deze nota's betrekking hebben, is geen terugbetaling verschuldigd.

5. Geen terugbetaling wordt toegestaan voor telegrammen ter verbetering, welke rechtstreeks tusschen den afzender en den geadresseerde zijn gewisseld, in plaats van als betaalde nota's van kantoor tot kantoor (art. 12) te zijn verzonden.

6. In geen geval wordt terugbetaling toegestaan van een langs telegrafischen of telefonischen weg aangeboden of afgeleverd telegram, tenzij het overtuigend bewezen is, dat het niet ter bestemming kwam of zijn doel heeft gemist door de schuld van den telegraafdienst.

Art. 38.

Aanvragen om terugbetaling.

1. Elke aanvraag om terugbetaling van kosten moet, om in behandeling te worden genomen, zijn ingediend binnen een ter-

mijn van zes maanden, te rekenen van den dag van aanbieding van het telegram.

2. Elke aanvraag wordt bij het kantoor van afzending ingediend en moet belegd zijn met bewijsstukken, namelijk: een schriftelijke verklaring van het kantoor van bestemming, of van den geadresseerde, indien het telegram is vertraagd, of niet ter bestemming is gekomen; het aan den geadresseerde afgeleverd telegram, indien het verminking of weglating betreft.

3. De aanvraag kan ook door den geadresseerde bij het kantoor van bestemming worden ingediend.

4. Het recht op terugbetaling vervalt na 6 maanden, te rekenen van de dagteekening van het schrijven, waarbij den afzender wordt bericht, dat de terugbetaling toegestaan is.

Art. 39.

Intrekking van een telegram op verzoek van den afzender.

1. De afzender van een telegram, of zijn gemachtigde, kan, indien hij zijne hoedanigheid als zoodanig bewijst, de overseining van dat telegram stuiten, wanneer daartoe nog gelegenheid bestaat.

2. Wanneer een afzender zijn telegram intrekt vóór de overseining ervan is begonnen, worden de kosten, met uitzondering van het eventueel geheven zegelrecht, terugbetaald. Hetzelfde geschiedt, wanneer een telegram niet vóór een door den afzender schriftelijk opgegeven tijdstip kan worden verzonden. Het telegram wordt alsdan teruggegeven.

3. Indien het telegram door het kantoor van afzending is overgeseind, kan de afzender de intrekking alleen verzoeken per betaalde nota, gericht aan het kantoor van bestemming van het telegram. De afzender moet naar keuze den prijs betalen van een antwoord per telegraaf of van een antwoord per post op de nota van intrekking. Voor een antwoord per post moet in het buitenlandsch verkeer 20 cent worden betaald.

4. Indien het telegram aan den geadresseerde is afgeleverd, wordt deze, behalve wanneer in de daarover gewisselde betaalde nota (art. 12) een tegenovergestelde aanwijzing voorkomt, omtrent de intrekking van het telegram ingelicht.

5. Het kantoor, dat het telegram intrekt of de nota van intrekking aan den geadresseerde aflevert, licht het kantoor van

afzending in. Deze mededeeling geschiedt per telegraaf, als de afzender de kosten van een antwoord per telegraaf op de nota tot intrekking heeft betaald ; in het tegenovergestelde geval wordt het antwoord per post verzonden.

6. Wanneer een telegram naar het buitenland wordt ingetrokken vóór dit het kantoor van bestemming bereikt heeft, betaalt het kantoor van afzending aan den afzender de kosten van het oorspronkelijke telegram, van de nota tot intrekking en eventueel van het vooruitbetaalde telegrafische antwoord daarop terug, na aftrek van de kosten van het oorspronkelijke telegram, van de nota tot intrekking en eventueel van het vooruitbetaalde telegrafische antwoord daarop voor zooveel den doorloopen afstand betreft.

Art. 40.

Weigering en stuiting van telegrammen.

1. Het overbrengen van telegrammen kan ter beoordeeling van den Administrateur van Financiën — in de districten van de autoriteit onder wiens toezicht de radiodienst staat — worden geweigerd of gestuit, wanneer hun inhoud in strijd wordt geacht met de veiligheid van den Staat, de openbare orde of de goede zeden. Van de reden der weigering of der stuiting wordt kennis gegeven aan den aanbieder van het telegram. De afzender kan de beslissing van den Gouverneur te dezer zake inroepen.

2. Indien een telegram wordt aangeboden, dat, naar het oordeel van den telegrafist, in strijd is met de veiligheid van den Staat, de openbare orde of de goede zeden, wordt daarvan, met opgaaf van redenen, kennis gegeven aan den Administrateur van Financiën, in de districten aan de autoriteit onder wiens toezicht de radiodienst staat, die zich daaromtrent met den Administrateur van Financiën in verbinding stelt.

3. Indien eerst na de aanneming, doch nog vóór de overseining van een telegram of ook na het overseinen daarvan, blijkt, dat de inhoud strijdig is met de veiligheid van den Staat, de openbare orde of de goede zeden, wordt het, met opgaaf van redenen, ter kennis gebracht van den Administrateur van Financiën, in de districten van de autoriteit onder wiens toezicht de radiodienst staat, die zich daaromtrent met den Administrateur van Financiën in verbinding stelt. Voor het geval deze de weigering der overseining of de stuiting der bestelling gelast, zal hij

den afzender van het telegram daarvan kennis geven. Deze heeft terzake beroep op den Gouverneur.

4. Ten aanzien van reeds overgeseinde telegrammen behoort het betrokken kantoor zich vooraf te overtuigen, dat de bestelling daarvan nog kan worden gestuit. Het kantoor van bestemming geeft aan eene aanvraag tot stuiting der bestelling, onder zoodanige omstandigheden, gevolg.

5. Indien in het internationaal verkeer, om de in het derde lid van dit artikel vermelde redenen, stuiting van een telegram heeft plaats gevonden, of indien de stuiting een gevolg is van schorsing van het telegrafisch verkeer, wordt daarvan terstond kennis gegeven aan het kantoor van afzending, behalve in de gevallen, waarin de kennisgeving gevaarlijk kan schijnen voor de veiligheid van den Staat.

Art. 41.

Volgorde bij de overseining.

1. De overseining van telegrammen geschiedt in het binnenlandsch verkeer in de volgende orde :

a. noodseinen, alsmede telegrammen, welke in verband daarmede of in het belang der veiligheid van zee- of luchtvarenden, worden gewisseld ;

b. bestuurstelegrammen ;

c. dringende diensttelegrammen ;

d. dringende en betaalde nota's ;

e. dringende bijzondere telegrammen ;

f. niet dringende diensttelegrammen en nota's ;

g. niet dringende bijzondere telegrammen en

h. uitgestelde telegrammen.

2. Overigens wordt de volgorde voor telegrammen van gelijken rang zooveel mogelijk bepaald door den tijd, waarop zij door de afzenders zijn aangeboden.

3. De overseining van telegrammen geschiedt in het buitenlandsch verkeer in onderstaande volgorde :

a. bestuurstelegrammen ;

b. dringende diensttelegrammen ;

c. weerberichten ;

d. dringende nota's en nota's betrekking hebbende op storing van de verkeerswegen ;

e. dringende bijzondere telegrammen ;
f. niet dringende diensttelegrammen en nota's ;
g. niet dringende bijzondere telegrammen ;
h. uitgestelde telegrammen.

Aan noodseinen, alsmede aan telegrammen, welke in verband daarmede worden gewisseld en aan telegrammen in het belang der veiligheid van zee- en luchtvarenden is voorts de volstrekte voorrang toegestaan.

Art. 42.

Mededeelingen ambtshalve.

1. De naam van het kantoor van afzending, het volgnummer van het telegram, de dagteekening, de tijd van aanneming, de aanwijzing van den verzendingsweg en de woorden, getallen of teekens, welke de ambtelijke inleiding vormen, worden den geadresseerde ambtshalve medegedeeld.

2. Bij de verderseining langs het telegraafnet vermeldt het kuststation als aanduiding van het kantoor van afzending den naam van het mobiele station van afzending, zooals deze in de naamlijst van radiotelegraafstations voorkomt en ook eventueel den naam van het laatste mobiele station, dat zijne tusschenkomst heeft verleend. Deze aanwijzingen worden gevolgd door den naam van het kuststation.

3. Alle telegrammen naar en van schepen op zee moeten de aanwijzing „Radio" dragen, welke ambtshalve wordt medegeseind.

Art. 43.

Verzending van telegrammen.

1. De afzender van een telegram naar het buitenland, die den verzendingsweg voor zijn telegram wil voorschrijven, stelt de overeenkomstige uitdrukking op de minuut. Ook kan hij slechts een gedeelte van den af te leggen weg aangeven. De betrokken kantoren zijn gehouden zich naar die aanwijzingen te gedragen, tenzij op den voorgeschreven weg storing of klaarblijkelijke ophooping bestaat, in welke gevallen de afzender geen bezwaar kan maken tegen het gebruik van een anderen weg.

2. Indien de afzender omtrent den verzendingsweg voor telegrammen naar het buitenland, waarvoor verschillende wegen openstaan, geen enkele aanwijzing heeft gedaan, wordt de naar het oordeel van het Hoofd van den Radiodienst vlugste verbindingsweg gevolgd.

Art. 44.

Verzending van telegrammen bij storing.

1. Bij storing van den goedkoopsten weg in het buitenlandsch verkeer wordt den afzender de prijs van den minst kostbaren der overblijvende wegen in rekening gebracht, tenzij door hem van de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid van art. 43 is gebruik gemaakt om zelf den weg voor de verzending van zijn telegram aan te wijzen, in welk geval hij het daarvoor geldende tarief moet betalen.

2. Telegrammen van of voor een kantoor, dat geheel buiten gemeenschap is, worden per post aan het naaste kantoor gezonden, dat tot verderseining in staat is.

Art. 45.

Overkomst van de telegrammen.

1. Den afzender van een telegram wordt geen toezegging gedaan omtrent den tijd, waarop het zijne bestemming zal bereiken.

2. Indien zich echter bij de aanbieding of na de aanneming van een telegram aanmerkelijke vertraging laat voorzien, moet de afzender, voor zooveel mogelijk, daarvan verwittigd worden.

Art. 46.

Behandeling der telegrammen ten kantore van bestemming.

1. De telegrammen worden volgens hun adres aan huis, poste-restante of telegraaf-restant afgeleverd. Zij kunnen ook, op verzoek van den geadresseerde, per telefoon aan hem worden afgeleverd.

2. Voorts heeft, tenzij de geadresseerde het tegendeel heeft

verzocht, eveneens aflevering per telefoon plaats:

a. indien de afzender van een *binnenlandsch* telegram boven het adres van zijn telegram de betaalde dienstaanwijzing „telefoon" plaatst;

b. indien in het adres van een telegram na den naam van den geadresseerde het woord „téléphone" of „telefoon" en het nummer van zijne telefoonaansluiting voorkomt.

3. Aflevering per telefoon geschiedt zonder dat daarvoor bijzondere kosten in rekening worden gebracht.

4. Terstond na de ontvangst worden de telegrammen in volgorde van den tijd van opneming, rekening houdende met hun voorrang, afgeleverd.

Art. 47.

Bestelkring.

1. Door elk telegraafkantoor in Suriname worden de telegrammen binnen den door den Administrateur van Financiën voorgeschreven bestelkring kosteloos bezorgd.

2. Voor de bestelling van telegrammen buiten dien bestelkring wordt van den geadresseerde bestelgeld geheven volgens een door den Administrateur van Financiën vast te stellen tarief, naar gelang van den afstand.

3. Het bestelgeld kan ook door den afzender worden vooruitbetaald, in welk geval boven het adres van het telegram wordt vermeld de aanwijzing „XP" of „Bode betaald".

4. Indien telegrammen met betaald antwoord door een bode buiten den bestelkring worden bezorgd, behoeft, indien het antwoord onmiddellijk door den geadresseerde wordt medegegeven, voor dat antwoord geen bodeloon te worden betaald.

Art. 48.

Bestelling.

1. Een aan huis bezorgd telegram kan worden afgeleverd aan den geadresseerde, de volwassen leden van zijn gezin of zijne volwassen bedienden of aan den huisbewaarder-concierge van hotels of ziekenhuizen, tenzij de geadresseerde schriftelijk een bijzonderen gemachtigde heeft aangewezen of de afzender

van een *binnenlandsch* telegram, door boven het adres de betaalde dienstaanwijzing „Eigenhandig" of „MP" te plaatsen, heeft verzocht de aflevering uitsluitend aan den geadresseerde zelf te doen plaats hebben. De aflevering heeft plaats in gesloten couvert.

2. De afzender van een *binnenlandsch* telegram kan echter verzoeken, dat het telegram open wordt afgeleverd, door boven het adres de betaalde dienstaanwijzing „ Open " te plaatsen.

3. Voor buitenlandsche telegrammen kan ook aflevering uitsluitend aan den geadresseerde zelf, of open aflevering worden gevraagd, voor zooveel het land van bestemming zich tot aflevering in eigen handen of tot open aflevering bereid heeft verklaard. De afzender plaatst dan boven het adres de betaalde dienstaanwijzing „MP" respectievelijk „Ouvert".

4. Bij de afgifte van een telegram wordt gevorderd, dat door of namens den geadresseerde een ontvangbewijs, dat hetzelfde nummer draagt als het telegram, wordt onderteekend, waarop dan tevens het uur van de ontvangst wordt ingevuld. Die onderteekening moet door den geadresseerde in persoon geschieden, indien het telegram de aanwijzing „MP" draagt.

5. Indien de besteller niemand thuis vindt, die het telegram van den geadresseerde wenscht aan te nemen, wordt eene kennisgeving aan de aangewezen woning achtergelaten en het telegram naar het kantoor teruggebracht, teneinde het aan den geadresseerde of diens gemachtigde op aanvraag van een van beiden te kunnen afleveren.

6. Een telegram met adres „telegraaf-restant" wordt aan het loket van den radiodienst aan den geadresseerde of zijn vertegenwoordiger, indien deze daartoe behoorlijk gemachtigd is, uitgereikt; deze zijn gehouden hun identiteit te bewijzen, indien dit van hen geëischt wordt.

7. Bestuurs- (regeerings-) telegrammen, welke na 11 uur des avonds worden ontvangen, alsmede bijzondere telegrammen, voorzien van de aanwijzing „Nacht" of „Nuit" worden dadelijk besteld.

Zulks geschiedt eveneens met de bijzondere telegrammen, welke niet deze aanwijzing dragen, indien het kantoor van bestemming het dringende karakter van het telegram opmerkt. De bestelling van de overige telegrammen, met inbegrip van die met de aanwijzing „Dag" of „Jour", geschiedt den volgenden morgen om 7 uur.

Art. 49.

Onbestelbare telegrammen.

1. Indien een telegram niet kan worden afgeleverd, zendt het kantoor van bestemming, zonder uitstel, aan dat van afzending eene nota, welke de oorzaak van de onbestelbaarheid aangeeft, eventueel aangevuld met de vermelding der reden van weigering (art. 29, 15de lid) of van het bedrag der kosten, waarvan de inning bij den afzender moet worden beproefd (art. 34). In de kennisgeving van onbestelbaarheid geschiedt mededeeling van de in art. 52, 12e lid, bedoelde nazending per post.

2. Het kantoor van afzending vergewist zich van de juistheid van het adres en indien dit laatste verminkt is, wordt het dadelijk per nota verbeterd. Indien het adres niet verminkt is, geeft het kantoor van afzending, zoo mogelijk, van de nota van onbestelbaarheid kennis aan den afzender.

3. De geadresseerde van eene nota van onbestelbaarheid kan het adres van het oorspronkelijke telegram slechts overeenkomstig het bepaalde in artikel 12 aanvullen, verbeteren of bevestigen.

4. Indien het telegram na de afzending der nota van onbestelbaarheid, door den geadresseerde wordt afgehaald, of indien het kantoor van bestemming het telegram kan afleveren, zonder een der nota's van verbetering, als hiervoren bedoeld, te hebben ontvangen, zendt het aan het kantoor van afzending een tweede nota, tenzij de aflevering door middel van eene kennisgeving van ontvangst per telegraaf wordt bericht. De nota betreffende de aflevering wordt den afzender medegedeeld, indien hij kennis heeft gekregen van de onbestelbaarheid.

5. Onbestelbare telegrammen worden bij het kantoor van bestemming bewaard gedurende twee en veertig dagen, te rekenen van den dag volgende op dien van ontvangst.

Art. 50.

Afwijking van de gewone wijze van bezorging.

Op elk kantoor is een register voorhanden, waarin verzoeken van belanghebbenden om afwijking van de gewone bestelling van hunne telegrammen worden ingeschreven.

Art. 51.

Bezorging buiten den bestelkring.

1. Telegrammen, bestemd voor plaatsen in Suriname, waar geen kantoor gevestigd is, kunnen op verzoek van den afzender door een bode of per post besteld worden van daarvoor door de telegraafadministratie aangewezen kantoren uit. De afzender kan ook verzoeken, dat zijn telegram per telegraaf naar een door hem aangewezen kantoor wordt verzonden en vandaar, door een bode of per post, naar zijn bestemming wordt overgebracht. In dit laatste geval is de radiodienst echter bevoegd, indien aan de bezorging door een bode voor den dienst bijzondere bezwaren zijn verbonden, dit te weigeren.

a. Bezorging door een bode.

2. In het binnenlandsch verkeer en in dat met landen, welke bezorging door een bode toelaten, kunnen de kosten van bezorging door een bode door den afzender betaald of voor rekening van den geadresseerde gelaten worden.

3. Geschiedt betaling door den afzender, dan schrijft hij boven het adres „Bode betaald" of „XP," en betaalt voor die bezorging in het binnenlandsch verkeer het daarvoor opgegeven bedrag en in het buitenlandsch verkeer het voor bepaalde kantoren in de Officieele naamlijst van het Internationaal Telegraafbureel te Bern vermelde bedrag.

4. Indien de afzender verlangt, dat de geadresseerde de bodekosten betaalt, schrijft hij boven zijn telegram de betaalde dienstaanwijzing „Bode".

b. Bezorging per post.

5. In het binnenlandsch verkeer geschiedt de bezorging per post kosteloos. Telegrammen, welke de betaalde dienstaanwijzing „Post" of „GP" dragen, of welke geen enkele aanwijzing betreffende de verzending per post bevatten, worden als dienstbrieven ter post bezorgd; telegrammen, welke van de aanwijzing „PR" of „GPR" zijn voorzien, worden als aangeteekende dienstbrieven ter post bezorgd.

6. Een bij een Surinaamsch kantoor aangeboden telegram,

bestemd voor eene plaats aan gene zijde van de Surinaamsche grenzen, waarvan de overseining naar een ander Surinaamsch kantoor is verzocht, om vandaar per post verder te worden verzonden, wordt door dit laatste kantoor als een gefrankeerde brief ter post gedaan, indien het telegram de betaalde dienstaanwijzing „Post" of de aanwijzing „GP" draagt. In dit geval moet de afzender de kosten van een binnenlandsch telegram, vermeerderd met een bedrag van 20 cent, betalen. Heeft de afzender zijn telegram voorzien van de betaalde dienstaanwijzing „PR" of „GPR," dan wordt het telegram door het Surinaamsche kantoor, dat voor de verzending per post moet zorgen, als aangeteekenden gefrankeerden brief ter post bezorgd. De afzender moet dan de kosten van een binnenlandsch telegram, vermeerderd met een bedrag van 40 cent betalen.

7. Indien een telegram, voor het buitenland bestemd, binnen de grenzen van het land van bestemming per post moet worden besteld, behoeft de afzender voor deze postbezorging geen kosten te betalen : alleen wanneer het telegram van de betaalde dienstaanwijzing „PR" of „GPR" is voorzien, moet hiervoor een vast bedrag van 20 cent betaald worden. Heeft de afzender boven zijn telegram de betaalde dienstaanwijzing „PAV" geschreven, dan moeten de kosten voor den per luchtpost af te leggen weg worden voldaan. Moet door het kantoor van bestemming echter postbezorging naar een ander land worden uitgevoerd, dan betaalt de afzender voor zulk een postverzending, naar gelang het adres de betaalde dienstaanwijzing „Post" (GP) of „PR" (GPR) bevat, 20 of 40 cent. Boven deze bedragen moeten voor een telegram, dat de betaalde dienstaanwijzing „PAV" draagt, de kosten voor den per luchtpost af te leggen weg worden voldaan.

8. Indien bij nazending buiten de grenzen van den Staat, waarin het kantoor van bestemming is gevestigd, geen kosten van verzending per post geheven zijn, worden de telegrammen als gewone ongefrankeerde brieven ter post bezorgd ; het briefport komt dan ten laste van den geadresseerde.

9. Het kantoor van bestemming heeft het recht een telegram per post te verzenden :

a. bij gebreke van eenige aanwijzing in het telegram omtrent de wijze van bezorging ;

b. indien de aangegeven wijze van bezorging niet in overeenstemming is met die, welke door den Surinaamschen telegraafdienst wordt toegepast ;

c. indien het bezorging door een bode betreft voor rekening van een geadresseerde, die vroeger geweigerd heeft dergelijke kosten te betalen.

10. Het kantoor van bestemming is verplicht per post te verzenden :

a. indien de afzender of de geadresseerde dit uitdrukkelijk gevraagd heeft. Het kantoor van bestemming kan echter bezorging door een bode toepassen, zelfs voor een telegram met de aanwijzing „Post", als de geadresseerde den wensch heeft te kennen gegeven zijne telegrammen door een bode te ontvangen ;

b. indien geen sneller middel van vervoer ter beschikking staat van het kantoor van bestemming.

Art. 52.

Naseining van telegrammen.

A. Op verzoek van den afzender.

1. leder afzender kan, door boven het adres de betaalde dienstaanwijzing „Naseinen" of „FS" te schrijven, verzoeken, dat zijn telegram door het kantoor van bestemming wordt nageseind.

2. De afzender van een na te seinen telegram, die een kennisgeving van ontvangst per telegraaf vraagt, moet worden gewaarschuwd, dat, indien het telegram buiten de grenzen van het land van bestemming wordt nageseind, hij eventueel voor den werkelijk door de kennisgeving van ontvangst doorloopen afstand, het daarvoor benoodigde bedrag moet bijbetalen, onverminderd de betaling van naseiningskosten, welke niet bij aankomst zijn geïnd.

3. Indien een na te seinen telegram, hetwelk een der aanwijzingen „RPX" of „PC" bevat, buiten de grenzen van het land van bestemming moet worden nageseind, past het naseinende kantoor de bepalingen van het 14e en 15e lid van dit artikel toe.

4. Indien een telegram van de betaalde dienstaanwijzing „FS" zonder meer is voorzien, vermeldt het kantoor van bestemming in voorkomende gevallen het nieuwe adres, dat ten huize van den geadresseerde is opgegeven en seint het telegram naar de nieuwe bestemming na. Op dezelfde wijze gaat men door, totdat het telegram is afgeleverd of geen nieuw adres meer wordt opgegeven.

5. Indien aflevering niet kan geschieden en geen nieuw adres

owrdt opgegeven, verzendt het laatste kantoor van bestemming de nota van onbestelbaarheid, bedoeld in artikel 49, 1e lid. Deze nota moet het bedrag der naseiningskosten, welke niet van den geadresseerde konden worden geïnd, vermelden. Dit bedrag wordt van den afzender ingevorderd. Het laatste kantoor van bestemming bewaart het telegram, overeenkomstig het bepaalde in artikel 49, laatste lid, van dit reglement.

6. Indien de betaalde dienstaanwijzing „FS" vergezeld gaat van opvolgende adressen, wordt het telegram aan elk der opgegeven bestemmingen, eventueel tot aan de laatste, overgeseind ; dit laatste kantoor handelt in voorkomende gevallen overeenkomstig de bepalingen van het voorafgaande lid van dit artikel.

7. De kosten, welke bij aanbieding van na te seinen telegrammen geheven worden, zijn enkel die voor de eerste bestemming verschuldigd, waarbij het volledig adres bij de woordentelling in rekening wordt gebracht. De bij te betalen kosten worden van den geadresseerde geheven. Deze worden berekend naar het aantal woorden, dat bij iedere naseining wordt overgeseind.

8. Indien de geadresseerde weigert de kosten van de naseining te betalen, wordt het telegram toch afgeleverd. Per nota, waarin mededeeling wordt gedaan van het bedrag van de van den afzender in te vorderen kosten, wordt de weigering tot betaling ter kennis van het kantoor van afzending gebracht.

9. Voor telegrammen naar en van schepen op zee is de betaalde dienstaanwijzing „Naseinen" of „FS" niet toegelaten.

B. Op verzoek van den geadresseerde.

10. Ieder, die zijn bevoegdheid daartoe aantoont, kan verlangen, dat telegrammen, welke aan zijn adres op een kantoor aankomen, aan hem zullen worden nageseind aan een door hem opgegeven nieuw adres. Er wordt dan gehandeld overeenkomstig het bepaalde in het 1e t/m 8e lid van dit artikel, maar in plaats dat boven het adres de aanwijzing „FS" wordt geschreven, vermeldt men de betaalde dienstaanwijzing „Nageseind uit . . . ." (naam van het naseinende kantoor of van de naseinende kantoren).

11. De verzoeken om naseining moeten schriftelijk per betaalde nota of per post gedaan worden. Zij gaan òf van den geadresseerde zelf uit, òf, in zijn naam, van een der in artikel

48, 1e lid, genoemde personen, welke de telegrammen namens den geadresseerde in ontvangst kunnen nemen. Hij, die een zoodanig verzoek indient, verbind zich de kosten te betalen, welke niet door het kantoor, dat met de bestelling belast is, kunnen worden ingevorderd.

12. Indien ten huize van den geadresseerde van een telegram, dat niet de aanwijzing „FS" draagt, het nieuwe adres wordt medegedeeld zonder dat opdracht tot naseining wordt gegeven, zendt het kantoor van bestemming een afschrift van dat telegram per post aan het nieuwe adres, tenzij verzocht is om het telegram ten kantore te bewaren of ambtshalve naseining geschiedt. Naseining per post geschiedt overeenkomstig artikel 51 sub b van dit reglement.

13. Indien een nageseind telegram niet afgeleverd kan worden, zendt het laatste kantoor van bestemming de in art. 49, 1e lid, bedoelde nota van onbestelbaarheid. De betrokken kantoren verhalen eventueel de niet-ingevorderde kosten op hen, die last tot de naseining hebben gegeven en achtereenvolgens verantwoordelijk zijn. Aan den afzender worden geen naseiningskosten in rekening gebracht.

14. Indien een kantoor van bestemming een telegram met antwoord betaald moet naseinen, blijft de aanwijzing „RPX", zooals deze ontvangen is, boven het adres staan, terwijl het antwoordbewijs, indien dit gereed gemaakt is, ongeldig gemaakt wordt. Betreft het een binnenlandsch telegram, dat naar het buitenland moet worden nageseind, dan wordt het achter de aanwijzing „RPX" in guldens uitgedrukte bedrag in franken herleid volgens den maatstaf f 0,50 = 1 frank. Wanneer een kantoor van bestemming een telegram met antwoord betaald per post moet nazenden, wordt het antwoordbewijs aan het telegram gehecht.

15. In het Europeesch verkeer wordt de kennisgeving van ontvangst van een naar eene nieuwe bestemming nageseind telegram door het laatste kantoor van bestemming verzonden aan dat van afzending. Betreft het eene kennisgeving van ontvangst omtrent een buiten de grenzen van het Europeesch verkeer nageseind telegram, dan wordt het vooruitbetaalde bedrag gebruikt voor een kennisgeving van ontvangst, waarin mededeeling van de naseining van het telegram wordt gedaan.

16. In de gevallen, bedoeld in het 10de, 11de en 17de lid, laatste zinsnede van dit artikel, heeft degene, die een telegram laat naseinen, de bevoegdheid zelf de naseiningskosten

vooruit te betalen, mits het een telegram betreft, dat slechts naar één plaats wordt nageseind zonder aanwijzingen omtrent eventueele verdere naseining naar andere plaatsen.

17. Indien een telegram naar een bepaalde plaats moet worden nageseind, zonder aanwijzingen omtrent eventueele naseining naar andere plaatsen, kan degene, die de opdracht tot naseining van dit telegram geeft, verzoeken, dat dit dringend wordt nageseind, maar hij is dan verplicht zelf de drievoudige kosten te betalen. Omgekeerd kunnen dringende telegrammen, op verzoek van den geadresseerde of zijn vertegenwoordiger, als gewone telegrammen worden nageseind, nadat de aanwijzing „D" is doorgehaald.

Art. 53.

Persberichten.

De Landsradiodienst kan zich belasten met de uitgifte van uit het buitenland ontvangen persberichten tegen een door den Administrateur van Financiën, onder goedkeuring van den Gouverneur, vastgesteld maandelijksch abonnement en onder nader door den Administrateur van Financiën te stellen voorwaarden.

Art. 54.

Scheepsstations der Landsvaartuigen.

Het in dit reglement bepaalde omtrent scheepsstations is niet van toepassing op de Landsvaartuigen in het verkeer met een der Landsradiostations. De voor deze scheepsstations te treffen regeling is aan den Administrateur van Financiën opgedragen.

Art. 55.

Termijnen voor bewaring van bescheiden.

De minuten der telegrammen en de daarop betrekking hebbende bescheiden worden, totdat de vereffening van de daarop betrekking hebbende rekeningen heeft plaats gehad, en in elk geval ten minste tien maanden, te rekenen van de maand, wel-

ke volgt op die, waarin het telegram is aangeboden, met alle noodige voorzorgen ter verzekering van de geheimhouding bewaard. Na afloop van dien tijd worden zij vernietigd. Voor telegrammen naar en van schepen op zee wordt deze minimumtermijn op vijftien maanden gesteld.

Art. 56.

Inzageverleening van telegrammen; verstrekking van afschriften van telegrammen.

1. Alleen aan den afzender of aan den geadresseerde of wel aan den gemachtigde van een van beiden, kan, indien de identiteit van den aanvrager vaststaat, inzage worden gegeven van minuten of afschriften van door hen verzonden of voor hen bestemde telegrammen. Zulks geschiedt kosteloos.

2. Gedurende den minimum-termijn, voor de bewaring der bescheiden vastgesteld, hebben de afzender en de geadresseerde van een telegram of hunne gemachtigden, mits zij de noodige aanwijzingen verstrekken om de telegrammen, waarop hunne verzoeken betrekking hebben, te vinden, het recht zich deugdelijk verklaarde afschriften te doen verstrekken:

a. van het aangeboden telegram;

b. van het afgeleverde telegram, indien dat, of een afschrift daarvan, bewaard is.

3. Voor elk overeenkomstig het tweede lid van dit artikel verstrekt afschrift is verschuldigd een bedrag van 25 cent voor elk 100-tal woorden en onderdeel daarvan, waaruit de inhoud bestaat.

4. Van de per telefoon aangeboden of afgeleverde telegrammen worden op verzoek van de volgens het 1e lid daartoe gerechtigden afschriften uitgereikt tegen heffing van eenzelfde recht.

Art. 57.

Telegrafische mededeelingen omtrent meldingen en noodseinen langs radiotelegrafischen weg, van schepen op zee ontvangen.

1. Het kantoor te Paramaribo geeft van de langs radiotelegra-

fischen weg verkregen meldingen van schepen bericht aan hen, die zich daartoe hebben aangemeld, tegen heffing van den geadresseerde van een door den Administrateur van Financiën onder goedkeuring van den Gouverneur vast te stellen abonnement.

2. Van ontvangen noodseinen wordt dadelijk aan den Gouverneur en aan de betrokken reederij kennis gegeven.

Art. 58.

Schorsing van den telegraafdienst.

De Gouverneur behoudt zich het recht voor den radiodienst, in daartoe leidende gevallen, voor onbepaalden tijd, hetzij geheel, hetzij alleen in bepaalde richtingen of naar bepaalde landen of plaatsen en voor bepaalde soorten van telegrammen te schorsen.

Art. 59.

Afwijking van dit reglement.

De Administrateur van Financiën is bevoegd in spoedeischende gevallen in het belang van den radiodienst tijdelijke maatregelen te treffen, afwijkende van of niet voorzien in dit reglement onder verplichting hiervan onmiddellijk schriftelijk kennis te geven aan den Gouverneur.

Art. 60.

Slotartikel.

Dit besluit kan worden aangehaald als „Radio-Reglement 1931" en treedt in werking met ingang van den 1n Augustus 1931, met welk tijdstip vervalt het besluit van 30 Mei 1925 (G. B. No. 36), zooals dit gewijzigd en aangevuld is, laatstelijk bij het besluit van 1 October 1929 (G. B. No 69).

Gegeven te Paramaribo, den 6den Juli 1931.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 28sten Juli 1931.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1931. No. 42.

INHOUD.

Art. 1. Beheer.
2. Openstelling der kantoren.
3. Toegang tot de dienstkamers.
4. Geheimhouding.
5. Aanbieding van telegrammen.
6. Duidelijk schrift. Waarmerkingen.
7. Rangschikking der deelen van een telegram; betaalde dienstaanwijzingen en hare verkortingen.
8. Adressen der telegrammen.
9. Onderteekening der telegrammen; vaststelling van de identiteit van den afzender; verklaring van echtheid der onderteekening.
10. Onderscheiding der telegrammen.
11. Bestuurs-(regeerings)telegrammen.
12. Diensttelegrammen en nota's.
13. Bijzondere telegrammen.
14. Telegrammen naar en van schepen op zee.
15. Nacht- en weekeindtelegrammen tegen verlaagd tarief.
16. Perstelegrammen.
17. Geluktelegrammen.
18. Uitgestelde telegrammen.
19. Dringende telegrammen.
20. Gedeeltelijk dringende telegrammen.
21. Telegrammen met betaald antwoord.
22 Telegrammen met collationneering.
23. Telegrammen met kennisgeving van ontvangst.
24. Meervoudige telegrammen.
25. Inhoud der telegrammen; gebruik van talen.
26. Verstaanbare taal.
27. Overeengekomen taal.
28. Cijferschrift.
29. Woordentelling.
30. Europeesch- en buiteneuropeesch verkeer.
31. Tarief.
32. Betaling van telegramkosten.
33. Ontvangbewijzen voor aangeboden telegrammen.
34. Bij- en nabetaling door den afzender.
35. Vergissingen bij de prijsberekening.
36. Vrijstelling van kosten.
37. Terugbetalingen.

38. Aanvragen om terugbetalingen.
39. Intrekking van een telegram op verzoek van den afzender.
40. Weigering en stuiting van telegrammen.
41. Volgorde bij de overseining.
42. Mededeelingen ambtshalve.
43. Verzending van telegrammen.
44. Verzending van telegrammen bij storing.
45. Overkomst van de telegrammen.
46. Behandeling der telegrammen ten kantore van bestemming.
47. Bestelkring.
48. Bestelling.
49. Onbestelbare telegrammen.
50. Afwijking van de gewone wijze van bezorging.
51. Bezorging buiten den bestelkring.
52. Naseining van telegrammen.
53. Persberichten.
54. Scheepsstations der Landsvaartuigen.
55. Termijnen voor bewaring van bescheiden.
56. Inzageverleening van telegrammen ; verstrekking van afschriften van telegrammen.
57. Telegrafische mededeelingen omtrent meldingen van noodseinen langs radio-telegrafischen weg, van schepen op zee ontvangen.
58. Schorsing van den telegraafdienst.
59. Afwijking van dit reglement.
60. Slotartikel.

48, 1e lid, genoemde personen, welke de telegrammen namens den geadresseerde in ontvangst kunnen nemen. Hij, die een zoodanig verzoek indient, verbind zich de kosten te betalen, welke niet door het kantoor, dat met de bestelling belast is, kunnen worden ingevorderd.

12. Indien ten huize van den geadresseerde van een telegram, dat niet de aanwijzing „FS" draagt, het nieuwe adres wordt medegedeeld zonder dat opdracht tot naseining wordt gegeven, zendt het kantoor van bestemming een afschrift van dat telegram per post aan het nieuwe adres, tenzij verzocht is om het telegram ten kantore te bewaren of ambtshalve naseining geschiedt. Naseining per post geschiedt overeenkomstig artikel 51 sub b van dit reglement.

13. Indien een nageseind telegram niet afgeleverd kan worden, zendt het laatste kantoor van bestemming de in art. 49, 1e lid, bedoelde nota van onbestelbaarheid. De betrokken kantoren verhalen eventueel de niet-ingevorderde kosten op hen, die last tot de naseining hebben gegeven en achtereenvolgens verantwoordelijk zijn. Aan den afzender worden geen naseiningskosten in rekening gebracht.

14. Indien een kantoor van bestemming een telegram met antwoord betaald moet naseinen, blijft de aanwijzing „RPX", zooals deze ontvangen is, boven het adres staan, terwijl het antwoordbewijs, indien dit gereed gemaakt is, ongeldig gemaakt wordt. Betreft het een binnenlandsch telegram, dat naar het buitenland moet worden nageseind, dan wordt het achter de aanwijzing „RPX" in guldens uitgedrukte bedrag in franken herleid volgens den maatstaf f 0,50 = 1 frank. Wanneer een kantoor van bestemming een telegram met antwoord betaald per post moet nazenden, wordt het antwoordbewijs aan het telegram gehecht.

15. In het Europeesch verkeer wordt de kennisgeving van ontvangst van een naar eene nieuwe bestemming nageseind telegram door het laatste kantoor van bestemming verzonden aan dat van afzending. Betreft het eene kennisgeving van ontvangst omtrent een buiten de grenzen van het Europeesch verkeer nageseind telegram, dan wordt het vooruitbetaalde bedrag gebruikt voor een kennisgeving van ontvangst, waarin mededeeling van de naseining van het telegram wordt gedaan.

16. In de gevallen, bedoeld in het 10de, 11de en 17de lid, laatste zinsnede van dit artikel, heeft degene, die een telegram laat naseinen, de bevoegdheid zelf de naseiningskosten

vooruit te betalen, mits het een telegram betreft, dat slechts naar één plaats wordt nageseind zonder aanwijzingen omtrent eventueele verdere naseining naar andere plaatsen.

17. Indien een telegram naar een bepaalde plaats moet worden nageseind, zonder aanwijzingen omtrent eventueele naseining naar andere plaatsen, kan degene, die de opdracht tot naseining van dit telegram geeft, verzoeken, dat dit dringend wordt nageseind, maar hij is dan verplicht zelf de drievoudige kosten te betalen. Omgekeerd kunnen dringende telegrammen, op verzoek van den geadresseerde of zijn vertegenwoordiger, als gewone telegrammen worden nageseind, nadat de aanwijzing „D" is doorgehaald.

Art. 53.

Persberichten.

De Landsradiodienst kan zich belasten met de uitgifte van uit het buitenland ontvangen persberichten tegen een door den Administrateur van Financiën, onder goedkeuring van den Gouverneur, vastgesteld maandelijksch abonnement en onder nader door den Administrateur van Financiën te stellen voorwaarden.

Art. 54.

Scheepsstations der Landsvaartuigen.

Het in dit reglement bepaalde omtrent scheepsstations is niet van toepassing op de Landsvaartuigen in het verkeer met een der Landsradiostations. De voor deze scheepsstations te treffen regeling is aan den Administrateur van Financiën opgedragen.

Art. 55.

Termijnen voor bewaring van bescheiden.

De minuten der telegrammen en de daarop betrekking hebbende bescheiden worden, totdat de vereffening van de daarop betrekking hebbende rekeningen heeft plaats gehad, en in elk geval ten minste tien maanden, te rekenen van de maand, wel-

ke volgt op die, waarin het telegram is aangeboden, met alle noodige voorzorgen ter verzekering van de geheimhouding bewaard. Na afloop van dien tijd worden zij vernietigd. Voor telegrammen naar en van schepen op zee wordt deze minimumtermijn op vijftien maanden gesteld.

Art. 56.

Inzageverleening van telegrammen; verstrekking van afschriften van telegrammen.

1. Alleen aan den afzender of aan den geadresseerde of wel aan den gemachtigde van een van beiden, kan, indien de identiteit van den aanvrager vaststaat, inzage worden gegeven van minuten of afschriften van door hen verzonden of voor hen bestemde telegrammen. Zulks geschiedt kosteloos.

2. Gedurende den minimum-termijn, voor de bewaring der bescheiden vastgesteld, hebben de afzender en de geadresseerde van een telegram of hunne gemachtigden, mits zij de noodige aanwijzingen verstrekken om de telegrammen, waarop hunne verzoeken betrekking hebben, te vinden, het recht zich deugdelijk verklaarde afschriften te doen verstrekken:

a. van het aangeboden telegram;

b. van het afgeleverde telegram, indien dat, of een afschrift daarvan, bewaard is.

3. Voor elk overeenkomstig het tweede lid van dit artikel verstrekt afschrift is verschuldigd een bedrag van 25 cent voor elk 100-tal woorden en onderdeel daarvan, waaruit de inhoud bestaat.

4. Van de per telefoon aangeboden of afgeleverde telegrammen worden op verzoek van de volgens het 1e lid daartoe gerechtigden afschriften uitgereikt tegen heffing van eenzelfde recht.

Art. 57.

Telegrafische mededeelingen omtrent meldingen en noodseinen langs radiotelegrafischen weg, van schepen op zee ontvangen.

1. Het kantoor te Paramaribo geeft van de langs radiotelegra-

fischen weg verkregen meldingen van schepen bericht aan hen, die zich daartoe hebben aangemeld, tegen heffing van den geadresseerde van een door den Administrateur van Financiën onder goedkeuring van den Gouverneur vast te stellen abonnement.

2. Van ontvangen noodseinen wordt dadelijk aan den Gouverneur en aan de betrokken reederij kennis gegeven.

Art. 58.

Schorsing van den telegraafdienst.

De Gouverneur behoudt zich het recht voor den radiodienst, in daartoe leidende gevallen, voor onbepaalden tijd, hetzij geheel, hetzij alleen in bepaalde richtingen of naar bepaalde landen of plaatsen en voor bepaalde soorten van telegrammen te schorsen.

Art. 59.

Afwijking van dit reglement.

De Administrateur van Financiën is bevoegd in spoedeischende gevallen in het belang van den radiodienst tijdelijke maatregelen te treffen, afwijkende van of niet voorzien in dit reglement onder verplichting hiervan onmiddellijk schriftelijk kennis te geven aan den Gouverneur.

Art. 60.

Slotartikel.

Dit besluit kan worden aangehaald als „Radio-Reglement 1931" en treedt in werking met ingang van den 1n Augustus 1931, met welk tijdstip vervalt het besluit van 30 Mei 1925 (G. B. No. 36), zooals dit gewijzigd en aangevuld is, laatstelijk bij het besluit van 1 October 1929 (G. B. No 69).

Gegeven te Paramaribo, den 6den Juli 1931.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 28sten Juli 1931.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1931. No. 42.

INHOUD.

Art. 1. Beheer.
2. Openstelling der kantoren.
3. Toegang tot de dienstkamers.
4. Geheimhouding.
5. Aanbieding van telegrammen.
6. Duidelijk schrift. Waarmerkingen.
7. Rangschikking der deelen van een telegram; betaalde dienstaanwijzingen en hare verkortingen.
8. Adressen der telegrammen.
9. Onderteekening der telegrammen; vaststelling van de identiteit van den afzender; verklaring van echtheid der onderteekening.
10. Onderscheiding der telegrammen.
11. Bestuurs-(regeerings)telegrammen.
12. Diensttelegrammen en nota's.
13. Bijzondere telegrammen.
14. Telegrammen naar en van schepen op zee.
15. Nacht- en weekeindtelegrammen tegen verlaagd tarief.
16. Perstelegrammen.
17. Geluktelegrammen.
18. Uitgestelde telegrammen.
19. Dringende telegrammen.
20. Gedeeltelijk dringende telegrammen.
21. Telegrammen met betaald antwoord.
22 Telegrammen met collationneering.
23. Telegrammen met kennisgeving van ontvangst.
24. Meervoudige telegrammen.
25. Inhoud der telegrammen; gebruik van talen.
26. Verstaanbare taal.
27. Overeengekomen taal.
28. Cijferschrift.
29. Woordentelling.
30. Europeesch- en buiteneuropeesch verkeer.
31. Tarief.
32. Betaling van telegramkosten.
33. Ontvangbewijzen voor aangeboden telegrammen.
34. Bij- en nabetaling door den afzender.
35. Vergissingen bij de prijsberekening.
36. Vrijstelling van kosten.
37. Terugbetalingen.

38. Aanvragen om terugbetalingen.
39. Intrekking van een telegram op verzoek van den afzender.
40. Weigering en stuiting van telegrammen.
41. Volgorde bij de overseining.
42. Mededeelingen ambtshalve.
43. Verzending van telegrammen.
44. Verzending van telegrammen bij storing.
45. Overkomst van de telegrammen.
46. Behandeling der telegrammen ten kantore van bestemming.
47. Bestelkring.
48. Bestelling.
49. Onbestelbare telegrammen.
50. Afwijking van de gewone wijze van bezorging.
51. Bezorging buiten den bestelkring.
52. Naseining van telegrammen.
53. Persberichten.
54. Scheepsstations der Landsvaartuigen.
55. Termijnen voor bewaring van bescheiden.
56. Inzageverleening van telegrammen ; verstrekking van afschriften van telegrammen.
57. Telegrafische mededeelingen omtrent meldingen van noodseinen langs radio-telegrafischen weg, van schepen op zee ontvangen.
58. Schorsing van den telegraafdienst.
59. Afwijking van dit reglement.
60. Slotartikel.

1931. No. 43.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

Proclamatie

van 6 Juli 1931,

betreffende de opdracht van het dagelijksch beleid van zaken aan den heer L. C. Prey, Administrateur van Financiën, aangewezen vervanger van den Gouverneur.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME

brengt ter algemeene kennis, dat hij, wegens korte afwezendheid van de hoofdplaats, het dagelijksch beleid van zaken van het tijdstip van zijn vertrek op den 7den dezer tot dat van zijn terugkeer te Paramaribo, overeenkomstig artikel 28bis van het Regeeringsreglement bij resolutie van heden No. 2171 heeft opgedragen aan den heer L. C. Prey, Administrateur van Financiën, bij Koninklijk besluit van 1 Mei 1931 No. 42 aangewezen als vervanger van den Gouverneur.

Paramaribo, 6 Juli 1931.

De Gouverneur voornoemd,

RUTGERS.

„No. 23 (G. B. No. 23)" gelezen : „artikel 8 van het West-Indisch „Overtochtsreglement 1924 (G. B. No. 63)".

3. Na artikel 6 worden drie nieuwe artikelen (7, 8 en 9) opgenomen, luidende :

„Art. 7.

„De in art. 1 bedoelde voorschotten kunnen ook verleend „worden aan de Schoolbesturen der uit 's Landskas ondersteun- „de bijzondere scholen voor lager onderwijs, ten behoeve van „de aan hunne scholen verbonden onderwijzers, voor wie onder- „steuning wordt genoten en die verkeeren in de bij dat artikel „aangehaalde gevallen.

„Art. 8.

„De aan de schoolbesturen verleende voorschotten worden „verrekend met de hun uit 's Landskas uitgekeerd wordende „subsidie en wel volgens de voorschriften van art. 3, met dien „verstande dat in het geval bedoeld in lid 7 van gemeld artikel, „hetgeen van het voorschot nog verschuldigd is, zal worden ver- „rekend met de uitkeering, ingevolge het 2de lid van artikel 4 „van het Koninklijk besluit van 4 December 1925 No. 23 (gel- „dende tekst G. B. 1931 No. 11).

„Art. 9.

„1. Wanneer een onderwijzer bij het bijzonder lager onder- „wijs, ten behoeve van wien een voorschot aan het schoolbestuur „werd verleend, niet meer bij dat onderwijs in dienst is en uit „'s Landskas rechtstreeks pensioen of onderstand geniet, zal het „onaangezuiverde gedeelte van het voorschot worden ingehouden „op zijn pensioen of onderstand, instede van op de aan het „schoolbestuur toekomende subsidie.

„2. Overigens vinden de bepalingen van art. 4 overeenkomsti- „ge toepassing".

B. Te bepalen dat deze resolutie, die in werking treedt met ingang van heden en waarvan afschrift aan de Algemeene Rekenkamer zal worden gezonden, in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 6den Juli 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven den 8sten Juli 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 44.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 6 Juli 1931 No. 2172 *tot nadere wijziging en aanvulling van de Resolutie van 29 December 1910 No. 36 (G. B. No. 95), houdende bepalingen betreffende het verleenen vanv oorschotten op traktementen — verlofs- en non-activiteitstraktementen daaronder begrepen —, wachtgelden, pensioenen en andere vaste uitkeeringen, zoomede op declaratiën wegens reis- en verblijfkosten.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Herlezen de resoluties van :

29 December 1910 No. 36 (G. B. No. 95) ; 24 Juni 1912 No. 3138 (G. B. No. 61) ; 23 Augustus 1915 No. 2939 (G. B. No. 56) ; 4 Juli 1931 No. 2160 ;

Den Raad van Bestuur gehoord (missive van 4 Juli 1931 No. 2160) ;

Besluit:

A. In de resolutie van 29 December 1910 No. 36 (G. B. No. 95), *houdende bepalingen betreffende het verleenen van voorschotten op traktementen, verlofs- en non-activiteitstraktementen daaronder begrepen, wachtgelden, pensioenen en andere vaste uitkeeringen, zoomede op declaratiën wegens reis- en verblijfkosten,* zooals die resolutie luidt na de daarin bij de resolutiën van 24 Juni 1912 No. 3138 (G. B. No. 61) en 23 Augustus 1915 No. 2939 (G. B. No. 56) aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, nader de volgende wijzigingen en aanvullingen aan te brengen :

1. In onderdeel *e* van artikel 1 wordt in plaats van : „art. 2 „van het Koninklijk besluit van 20 Augustus 1910 No. 47 (G. B. „No. 72), zooals dat artikel luidt krachtens artikel 1 van het „Koninklijk besluit van 13 Februari 1915 No. 23 (G. B. No. 23)" gelezen : „artikel II van het Koninklijk besluit van 30 Mei 1924 „(G. B. No. 63)" ;

2. In artikel 3, lid 7 wordt in plaats van : „art. 5 van het regle„ment, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 20 Augustus 1910 „No. 47 (G. B. No. 72), gewijzigd bij Koninklijke besluiten van „17 Februari 1911 No. 27 (G. B. No. 30) en 13 Februari 1915

1931. No. 45.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 16 Juli 1931 No. 2291, *tot nadere wijziging van de resolutie van 9 October 1922 No. 3592 (G.B. No. 77) houdende vaststelling van de voorwaarden en bepalingen, waaronder tot nader concessiën tot het bewerken van hout op domeingrond in Suriname worden verleend.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Herlezen de resolutiën van 9 October 1922 No. 3592 (G.B. No. 77), 15 Januari 1926 No. 161 (G. B. No. 5), 8 April 1926 No. 1255 (G. B. No. 31), 6 Maart 1930 No. 912 (G. B. No. 22) en 29 Juni 1931 No. 2099;

Gehoord den Raad van Bestuur (missive van 29 Juni 1931 No. 2099) en den Administrateur van Financiën (nota van 13 Juli 1931 La. D No. 806);

Besluit:

A. Te bepalen:

1. dat in punt If van de resolutie van 9 October 1922 No. 3592 (G. B. No. 77) *houdende vaststelling van de voorwaarden en bepalingen, waaronder tot nader concessiën tot het bewerken van hout op domeingrond in Suriname worden verleend,* zooals dat punt luidt sedert de bij resolutie van 15 Januari 1926 No. 161 (G. B. No. 5) daarin aangebrachte wijzigingen, het woord „hevea" en de komma daarachter vervallen.

2. dat afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

B. Van het vorenstaande afschrift te zenden aan den Procureur-Generaal en aan den Directeur van het Landbouwproefstation.

Paramaribo, den 16den Juli 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 20sten Juli 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 46.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 17 Juli 1931 No. 2300, *houdende bekendmaking van de toetreding van Columbia tot het op 19 Februari 1925 te Genève gesloten verdrag met bijbehoorend protocol van zelfden datum betreffende de vervaardiging en de bereiding van, alsmede den handel in verdoovende middelen (Staatsblad 1928 No. 356, Gouvernementsblad 1928 No. 86) en van de toetreding van Zweden, Lithauen en Noorwegen tot opgemeld verdrag.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missives van den Minister van Koloniën van 12 en 21 Januari, 20 Maart en 29 April 1931, 2e, 7e Afdeeling en A. D. Nos. 11/13, 24/33, 18/157 en 14/232, houdende mededeeling, dat *Columbia* is toegetreden tot het op 19 Februari 1925 te *Genève* gesloten Verdrag met bijbehoorend Protocol van zelfden datum betreffende de vervaardiging en de bereiding van, alsmede den handel in verdoovende middelen (Staatsblad 1928 No. 356, Gouvernementsblad 1928 No. 86) en dat *Zweden, Lithauen en Noorwegen* zijn toegetreden tot opgemeld Verdrag;

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.

2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 17den Juli 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 24sten Juli 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 47.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 17 Juli 1931 No. 2301, *houdende bekendmaking van de nederlegging door Portugal op het Secretariaat van den Volkenbond van de ratificatie-oorkonde nopens het protocol van Genève van 24 September 1923 betreffende arbitrage-clausules (Staatsblad No. 379 van 1925, Gouvernementsblad No. 83 van 1925), alsmede van de toetreding tot dit protocol van het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland voor de Bahama-eilanden.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missives van den Minister van Koloniën van 23 Januari en 25 Februari 1931, 1e en 7e Afdeeling Nos 9/37 en 6/105, houdende mededeeling, dat de ratificatie-oorkonde nopens het Protocol van *Genève* van 24 September 1923 betreffende arbitrage-clausules (Staatsblad No. 379 van 1925, Gouvernementsblad No. 83 van 1925) door *Portugal* op 10 December 1930 op het Secretariaat van den Volkenbond is nedergelegd, en dat het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland voor de *Bahama-eilanden* tot genoemd Protocol is toegetreden;

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.
2. Te bepalen, dat deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 17den Juli 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven den 24sten Juli 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 47.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1931. No. 48.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 17 Juli 1931 No. 2302, *houdende bekendmaking van de nederlegging door Frankrijk op het Secretariaat van den Volkenbond van de ratificatie-oorkonde betreffende het Verdrag van Genève inzake slavernij van 25 September 1926 (Staatsblad 1927 No. 356, Gouvernementsblad 1928 No. 23).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 12 Mei 1931, 1e en 7e Afdeeling No. 11/254, houdende mededeeling, dat de ratificatie-oorkonde betreffende het Verdrag van *Genève* inzake slavernij van 25 September 1926 (Staatsblad 1927 No. 356, Gouvernementsblad 1928 No. 23), door *Frankrijk* op 28 Maart 1931 op het Secretariaat van den Volkenbond is nedergelegd ;

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.
2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 17den Juli 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 24sten Juli 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 48.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1931. No. 49.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 17 Juli 1931 No. 2303, *houdende bekendmaking van de nederlegging door Perzië op het Secretariaat van den Volkenbond van de ratificatie-oorkonde betreffende het op 20 April 1921 te Barcelona gesloten verdrag met bijbehoorend Statuut nopens de vrijheid van den doorvoer (Staatsblad 1924 No. 241, Gouvernementsblad 1924 No. 58).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 23 Maart 1931, 4de Afdeeling No. 20/163, houdende mededeeling, dat de ratificatie-oorkonde betreffende het op 20 April 1921 te *Barcelona* gesloten Verdrag met bijbehoorend Statuut nopens de vrijheid van den doorvoer (Staatsblad 1924 No. 241, Gouvernementsblad 1924 No. 58) door *Perzië* op 29 Januari 1931 op het Secretariaat van den Volkenbond is nedergelegd;

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.
2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 17den Juli 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven den 24sten Juli 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 40.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1931. No. 50.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 17 Juli 1931 No. 2304, *houdende bekendmaking van de nederlegging door Denemarken op het secretariaat van den Volkenbond van de ratificatie-oorkonde betreffende het verdrag van 30 September 1921 nopens de bestrijding van den handel in vrouwen en kinderen (Staatsblad 1923 No. 526, Gouvernementsblad 1924 No. 4), alsmede van de toetreding tot genoemd verdrag van Groot-Britannië voor de kolonie en het protectoraat Gambië, het protectoraat Uganda en het mandaatgebied Tanganyika.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missives van den Minister van Koloniën van 27 Mei en 8 Juni 1931, 1e en 7e Afdeeling Nos. 16/282 en 28/312, houdende mededeeling, dat de ratificatie-oorkonde betreffende het Verdrag van 30 September 1921 nopens de bestrijding van den handel in vrouwen en kinderen (Staatsblad 1923 No. 526, Gouvernementsblad 1924 No. 4), door *Denemarken* op 23 April 1931 op het Secretariaat van den Volkenbond is nedergelegd, en dat Groot-Britannië voor de kolonie en het protectoraat *Gambië*, het protectoraat *Uganda* en het mandaatgebied *Tanganyika* tot genoemd Verdrag is toegetreden ;

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.

2. Te bepalen, dat deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 17den Juli 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 21sten Juli 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 51.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

Proclamatie

van 18 Juli 1931

betreffende de opdracht van het dagelijksch beleid van zaken aan den heer L. C. Prey, Administrateur van Financiën, aangewezen vervanger van den Gouverneur.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME

brengt ter algemeene kennis, dat hij, wegens korte afwezendheid van de hoofdplaats, het dagelijksch beleid van zaken van het tijdstip van zijn vertrek op den 20sten dezer tot dat van zijn terugkeer te Paramaribo, overeenkomstig artikel 28bis van het Regeeringsreglement bij resolutie van heden No. 2316 heeft opgedragen aan den heer L. C. Prey, Administrateur van Financiën, bij Koninklijk besluit van 1 Mei 1931 No. 42 aangewezen als vervanger van den Gouverneur.

Paramaribo, 18 Juli 1931.

De Gouverneur voornoemd,

RUTGERS.

1931. No. 31.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1931. No. 52.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 18 Juli 1931 *tot schorsing voor het jaar 1931 van de heffing van de geneeskundige belasting (G. B. 1905 No. 18).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is om, ter ondersteuning van de landbouwbedrijven, over 1931 de heffing van de geneeskundige belasting te schorsen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

De *geneeskundige belasting*, bedoeld in de verordening van 20 Februari 1905 (G. B. No. 18), wordt over het jaar 1931 niet geheven.

Art. 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 18den Juli 1931.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 24sten Juli 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 52.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1931. No. 53.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 18 Juli 1931 *tot nadere wijziging en aanvulling van de Tariefverordening 1922 (G. B. No. 54.)*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de Tariefverordening 1922 (G. B. No. 54), gewijzigd en aangevuld laatstelijk bij de verordening van 14 Maart 1928 (G. B. No. 16), nader te wijzigen en aan te vullen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Artikel 1.

In de vrijstellingen, opgenomen in het derde lid van art. 1 der verordening van 10 Mei 1922 (G. B. No. 54) *omtrent de heffing van invoerrechten*, gelijk deze luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen, laatstelijk bij de verordening van 14 Maart 1928 (G. B. No. 16), wordt:

a. na post 1 opgenomen de volgende post 1*a*, luidende:

„Bijenkorven en bijenkisten (zoowel ledig als voorzien van het gewone bijenwerk), bijenmaskers, bijenraten (niet met honing gevuld), koninginneroosters, berookers en honingslingers."

b. post 15 gelezen als volgt:

„Veevoeder, t. w. grondnoten-, hennep-, lijnzaad-, papaver- en „raapkoeken, lijnzaadmeel, alsmede pluimveevoeder, samengesteld „met vleesch, visch, vleeschpoeder, vleesch- en vischafval, vleesch- „en vischmeel, een en ander voor zoover ongeschikt voor mensche- „lijk gebruik."

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag volgende op dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 18den Juli 1931.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 24sten Juli 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 54.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 10 Februari 1931, *houdende bepalingen omtrent den nachtarbeid in bakkerijen.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het noodzakelijk is bepalingen vast te stellen omtrent den nachtarbeid in bakkerijen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Artikel 1.

Het verrichten van werkzaamheden van, aan of ten behoeve van het bereiden, het opbakken of het bewerken van brood, beschuit, koek, gebak en andere soortgelijke meelvoortbrengselen is verboden gedurende den nacht.

Artikel 2.

Het deelnemen aan de in artikel 1 bedoelde werkzaamheden is evenzeer verboden gedurende den nacht.

Artikel 3.

Onder nacht wordt verstaan de tijd van des namiddags 7 uur tot des voormiddags 5 uur.

Artikel 4.

Onder de in artikel 1 bedoelde werkzaamheden zijn niet begrepen, die, welke:

a. geschieden in huis of in eene daarbij behoorende inrichting, door de leden van dezelfde, daar gevestigde, huishouding voor hun persoonlijk gebruik ;

b. noodzakelijk zijn voor het maken van gist of zuurdeeg, aldaar ter plaatse benoodigd voor of ten behoeve van de bereiding van de in artikel 1 bedoelde waren, doch alleen ten aanzien van de personen, die daarvoor strikt noodzakelijk zijn en met de betrekkelijke werkzaamheden zijn belast ;

c. dienen tot bewaking der inrichting of tot reiniging, onderhoud of herstelling der inrichting, ovens of werktuigen, mits deze niet worden verricht door personen, die ook andere werkzaamheden als bedoeld in artikel 1 verrichten of plegen te verrichten of daaraan deelnemen of plegen deel te nemen.

Artikel 5.

1. Indien bijzondere omstandigheden daartoe aanleiding geven zooals bijvoorbeeld in geval van opeenhooping van werk of anderszins — zulks ter beoordeeling te Paramaribo van den Procureur-Generaal en in de districten van den Districts-Commissaris — kan de betrokken ambtenaar op een daartoe strekkend aan hem mondeling dan wel schriftelijk gedaan verzoek voor een bepaalden tijd, met of zonder daaraan door hem te verbinden voorwaarden en bepalingen, schriftelijk vergunning geven tot het verrichten van werkzaamheden, als bedoeld in artikel 1, alsook tot deelneming daaraan, gedurende den nacht.

2. Van de beslissing van den in lid 1 bedoelden ambtenaar staat beroep open op den Gouverneur.

3. De in het eerste lid bedoelde schriftelijke vergunning wordt gegeven vrij van kosten.

Artikel 6.

Met in achtneming van het in artikel 4 onder *b* en *c* en het in artikel 5 bepaalde, is het iedereen, die werkzaamheden, als bedoeld in artikel 1, pleegt te verrichten of daaraan pleegt deel te nemen, verboden zich in den nacht in de betrekkelijke inrichting waar deze werkzaamheden plegen plaats te hebben, op te houden.

Artikel 7.

Hij, die de verboden der artikelen 1, 2 en 6 of eene der in

artikel 5 bedoelde voorwaarden overtreedt, wordt gestraft met eene geldboete van ten hoogste f 500.—.

Artikel 8.

1. De in artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie Suriname bedoelde ambtenaren en beambten hebben toegang tot alle plaatsen waar werkzaamheden, als bedoeld in artikel 1, verricht worden of plegen verricht te worden of ten aanzien waarvan door de betrokkenen redelijkerwijze vermoed kan worden, dat aldaar zoodanige werkzaamheden verricht worden of plegen verricht te worden.

2. Wordt aan de in lid 1 bedoelde ambtenaren of beambten de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich dien met behulp van den sterken arm.

3. Is de plaats tevens eene woning of alleen door eene woning toegankelijk, dan treden zij deze, tegen den wil van den bewoner, niet binnen dan op vertoon van een schriftelijken last te Paramaribo van den Procureur-Generaal en in de districten van den betrokken Districts-Commissaris.

4. Van dit binnentreden maken zij proces-verbaal op, dat binnen 2×24 uren aan hem, wiens woning is binnengetreden, in afschrift wordt medegedeeld.

Artikel 9.

De bij deze verordening strafbaar gestelde feiten worden aangemerkt als overtredingen.

Artikel 10.

Deze verordening treedt in werking op een door den Gouverneur te bepalen tijdstip en kan worden aangehaald als „Bakkersnacht-arbeidverordening".

Gegeven te Paramaribo, den 10den Februari 1931.

RUTGERS.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

Uitgegeven den 25sten Juli 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 55.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 20 Juli 1931 No. 2340, *bepalende den dag van inwerkingtreding van de Bakkersnacht-arbeidverordening (G. B. 1931 No. 54).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelet op artikel 10 van de Bakkersnacht-arbeidverordening (G. B. 1931 No. 54);

Herlezen de resolutie van:

20 Juli 1931 No. 2339;

Besluit:

Te bepalen:

1. dat voormelde verordening in werking treedt op 4 Augustus 1931 des namiddags te zeven uur.

2. dat deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 20sten Juli 1931

RUTGERS.

Uitgegeven den 25sten Juli 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 56.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 23 Juli 1931 *houdende bepalingen betreffende de in gebruikstelling van overgestempelde luchtpostzegels.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE AANGEWEZEN VERVANGER VAN DEN GOUVERNEUR, WEGENS KORTE AFWEZENDHEID VAN DEN GOUVERNEUR VAN SURINAME VAN DE HOOFDPLAATS, MET HET DAGELIJKSCH BELEID VAN ZAKEN BELAST,

Overwegende, dat, ter uitvoering van art. 1 der verordening van 14 November 1891 (G. B. 1892 No. 35), regelende de uitgifte, enz. van postzegels der kolonie Suriname en houdende straffen tegen het namaken, vervalschen, enz. van Surinaamsche en andere postzegels, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

De in het negende lid van art. 3 van het besluit van 28 Augustus 1930 (G. B. No. 68) genoemde luchtpostzegels worden, voorzien van den opdruk

„Vlucht
Do. X
1931."

en zoolang de voorraad strekt, ter gelegenheid van het bezoek aan Suriname van de Duitsche vliegboot Dornier X, uitgegeven, t. w. die van 10, 15, 40 en 150 cents in zwarten inkt en die van 20, 60 en 100 cents in rooden inkt.

De aldus overgestempelde zegels mogen slechts voor frankeering van per de Dornier X te verzenden luchtpoststukken worden gebezigd, met dien verstande, dat tenminste het luchtrecht op deze stukken daarmede moet zijn gekweten.

Art. 2.

De bij het vertrek van de genoemde vliegboot nog onverkochte

voorraad der in art. 1 bedoelde van een opdruk voorziene luchtpostzegels, zal worden vernietigd.

Art. 3.

Dit besluit treedt in werking met ingang van 25 Juli 1931.

Gegeven te Paramaribo, den 23sten Juli 1931.

PREY.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 23sten Juli 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 57.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 30 Juli 1931 No. 2465 *houdende bekendmaking van de verlenging, opnieuw voor een jaar, van de voorloopige regeling der handelsbetrekkingen met de Portugeesche Regeering, zooals die laatstelijk is vastgelegd bij nota-wisseling van 5 Juni 1930.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 6 Juni 1931, 4e Afdeeling No. 9/308, houdende mededeeling, dat met de Portugeesche Regeering is overeengekomen de voorloopige regeling der handelsbetrekkingen, zooals deze laatstelijk is vastgelegd bij nota-wisseling van 5 Juni 1930, opnieuw te verlengen voor den tijd van één jaar, met ingang van 1 September a.s.

Herlezen de resolutiën van :

7 October 1927 No. 3063 (G. B. No. 69) ;
14 Augustus 1930 No. 3043 ;

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.
2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo den 30sten Juli 1931.
RUTGERS.

Uitgegeven den 31sten Juli 1931.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

PUBLICATIE van 31 Juli 1931, *waarbij wordt afgekondigd de wet van den 2den Juni 1931 (Staatsblad No. 235), houdende vaststelling van de Surinaamsche begrooting voor het dienstjaar 1931.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet;

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de koloniale huishoudelijke begrooting van *Suriname* voor het dienstjaar 1931 behoort te worden vastgesteld bij de wet, omdat de omstandigheid zich voordoet, voorzien bij art. 112, eerste lid, onder 1°, van het Reglement op het beleid der Regering in de kolonie *Suriname*;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I.

De koloniale huishoudelijke begrooting van *Suriname* voor het dienstjaar 1931 wordt, voor zooveel de uitgaven betreft, vastgesteld als volgt:

Iste AFDEELING.

Algemeen en gewestelijk bestuur.

Gouvernements-secretarie en algemeene dienst.

Artikel 1. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den gouvernements-secretaris en de verdere ambtenaren en beambten, als-

mede toelagen voor de technische voorlichting ten behoeve van het ijkwezen en aan de ambtenaren van den burgerlijken stand, belast met het voltrekken van huwelijken . . . . f 81 984

Artikel 2. Meubelen, kantoorbehoeften, abonnement op nieuwsbladen en andere uitgaven ten behoeve van de gouvernements-secretarie, van den burgerlijken stand en het bevolkingsregister en van den Raad van Bestuur, kosten van vergaderingen en van examens, voor zoover daartoe afzonderlijke gelden niet bij andere artikelen zijn toegestaan, verblijfkosten van den ijker en den hulp-ijker en andere uitgaven voor het ijkwezen, alsmede voor subsidie van het tijdschrift *De West-Indische Gids*, boek- en drukwerken, briefporten, advertentiekosten, telegrammen, schrijfloonen en andere uitgaven voor den algemeenen dienst 19 950

Artikel 3. Bezoldiging of verlofbezoldiging van een ambtenaar in algemeenen dienst 7 500

Koloniale Staten.

Artikel 4. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen van den griffier en de verdere ambtenaren en beambten ter griffie 10 234

Artikel 5. Boeken, kantoor-, lokaal- en andere huishoudelijke behoeften, telegrammen, schrijfloonen, drukwerken, benevens reis- en verblijfkosten van-, alsmede huur van voertuigen voor leden der Koloniale Staten 4 850

Schutterij te Paramaribo.

Artikel 6. Uitgaven voor de rustende schutterij . . . . . f 100

Gewestelijk bestuur.

Artikel 7. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de districts-commissarissen, -secretarissen, -klerken en surnumerairs, benevens vergoeding voor het gemis van vrije woning 100 259

Artikel 8. Meubelen en andere uitgaven ten behoeve van de kantoren van de districts-commissarissen, van de plaatsen buiten die kantoren, waar zij zitting houden of huwelijken voltrekken en van de zittingsplaatsen der rechters, alsmede abonnement voor kantoorkosten aan de districts-commissarissen en burger-kapiteins . . 2 700

Artikel 9. Reis-, verblijf- en verhuizingskosten, alsmede kosten voor onderhoud van voertuigen van de ambtenaren van het districtsbestuur 6 000

Artikel 10. Verstrekking van geneesmiddelen en verbandstoffen ten behoeve van in de districten gevestigde ambtenaren en beambten in 's Lands dienst, zoomede van hunne wettige gezinnen, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas. . 750

Boschnegers en Indianen.

Artikel 11. Toelagen van de opperhoofden der Boschnegers en van den vertegenwoordiger van het opperhoofd van den stam der Aucaners, alsmede persoonlijke toelage van den groot-kapitein bij dien stam, Kanapé 2 300

Artikel 12. Vervoerkosten, loonen en geschenken ter vergelding van kleine diensten, begrafeniskosten en andere uitgaven ten behoeve van- of in verband staande met het bestuur over Boschnegers en Indianen f 1 500

Overtochts- en vervoerkosten van ambtenaren en gepensionneerden.

Artikel 13. Uit- en terugzending van burgerlijke ambtenaren en daarmede in verband staande uitgaven, overtocht van met verlof gaande of van verlof terugkeerende en gepensionneerde ambtenaren met hunne gezinnen, benevens terugbetaling van uit eigen middelen betaalde overtochtskosten 50 000

Artikel 14. Kosten, verbonden aan tijdelijke opdrachten aan in Nederland vertoevende Surinaamsche ambtenaren, zoomede aan uitzending van ambtenaren uit Suriname naar Nederland voor studie-doeleinden, een en ander in het belang van den dienst. 4 000

Artikel 15. Vergoeding wegens reis- en verblijfkosten in Nederland tot het ondergaan van een geneeskundig onderzoek door aan den dienst in Suriname verbonden of daarvoor bestemd of te bestemmen personeel . 300

Artikel 16. Reis- en verblijfkosten, alsmede verhuizingskosten van- en huur van voertuigen voor ambtenaren, beambten en andere personen in 's Lands dienst, alsmede voor commissiën, voor zoover niet bij andere artikelen der begrooting daartoe afzonderlijke kredieten zijn toegestaan 1 200

Begrafenissen van onvermogenden.

Artikel 17. Kosten van aanschaffing en van herstelling van lijkwagens, draagbaren, kleeden, gereedschappen en andere behoeften voor alsmede verdere kosten, verbonden aan begrafenissen van onvermogenden . f 5 150

Andere uitgaven.

Artikel 18. Uitgaven ter viering van verjaardagen van het Koninklijk Huis en van andere volksfeesten . 2 500

Artikel 19. Kosten van deelneming aan de in 1931 te Parijs te houden internationale tentoonstelling . . . 5 000

Gouvernements-accountant.

Artikel 20. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den gouvernements-accountant en den surnumerair of klerk op diens kantoor 6 760

Artikel 21. Reis- en verblijfkosten, meubelen, kantoorbehoeften en andere uitgaven van den gouvernements-accountant 600

Artikel 22. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de Iste afdeeling 38 200

f 351 837

IIde Afdeeling.

Rechts- en politiewezen.

Hof van justitie en parket van den procureur-generaal.

Artikel 23. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den

president en de leden van-, van den procureur-generaal en den advocaat-generaal bij- en van den griffier van het hof van justitie, alsmede van de verdere ambtenaren en beambten, belooning voor het schoonmaken van het gebouw van het hof van justitie en van de lokalen, waarin het parket van den procureur-generaal is ondergebracht, zoomede van het gebouw, waarin de rechter-commissaris zitting houdt . f 90 512

Artikel 24. Meubelen, kantoorkosten, boekwerken en andere huishoudelijke uitgaven voor het hof van justitie en het parket van den procureur-generaal, drukwerk en abonnement op tijdschriften en nieuwsbladen voor het parket van den procureur-generaal en uitgaven ten behoeve van het hulpkantoor voor den industrieelen eigendom 3 800

Kantongerecht van Paramaribo en rechtspraak in de districten.

Artikel 25. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den kantonrechter van Paramaribo, van den kantonrechter van Nickerie, van Coronie en van Marowijne, tevens rechter in het westelijk ommegaand gerecht, van den griffier bij het oostelijk ommegaand gerecht en van het hun toegevoegde personeel, alsmede belooning voor het schoonmaken van het gebouw, waarin het kantongerecht van Paramaribo is gevestigd . . . 26 671

Artikel 26. Meubelen, kantoorkosten en andere huishoudelijke uitgaven voor het kantongerecht van

Paramaribo, alsmede abonnement voor kantoorkosten en andere huishoudelijke uitgaven van de griffiers in de districten . . . . . f 650

Gevangenissen.

Artikel 27. Bewaking van veroordeelden en aangehoudenen. . . . 35 526

Artikel 28. Bovenkleeding en schoeisel voor de gevangenbewaarders en opzichters in het huis van bewaring te Paramaribo en in de strafgevangenis te Nieuw-Amsterdam. . 1 909

Artikel 29. Kantoorkosten voor de beide gevangenissen, zoomede reis- en verblijfkosten, kantoorbehoeften en schrijfloonen voor de commissiën van administratie 500

Artikel 30. Voeding, kleeding, ligging, bewassching, geneesmiddelen en verbandstoffen en verschillende andere uitgaven voor aangehoudenen en veroordeelden, zoomede voor in hechtenis genomenen, alsmede gereedschappen, werktuigen, verlichting en andere huishoudelijke behoeften van de strafgevangenis en huizen van bewaring, enz. en loonen voor het verrichten van huisdiensten door gevangenen 59 975

Rechterlijke politie.

Artikel 31. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en daggelden van het politiepersoneel, van de schoonmaakster van het politiekantoor te Paramaribo en van den politie-kleermaker, den politie-schoenmaker en hunne knechts. 361 167

Artikel 32. Materialen en verdere benoodigdheden voor de bovenkleeding en het schoeisel van de ambtenaren en beambten van politie of toelagen daarvoor . . . . . f 14 500

Artikel 33. Wapenen, munitie, ledergoed, aankoop en onderhoud van rijwielen ten dienste van de politie en toelagen voor het gebruik van eigen rijwielen 6 900

Artikel 34. Loon van roeiers, reis- en verblijfkosten, alsmede verhuizingskosten ten behoeve van de politie . 34 500

Artikel 35. Licht en meubelen voor politieposten, kantoorbehoeften voor het politiekantoor te Paramaribo en de politieposten in de districten . . . 5 400

Artikel 36. Andere uitgaven ten dienste van de politie en huur van politiewoningen 11 270

Toezicht op de Landsbosschen.

Artikel 37. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de ambtenaren en beambten van den dienst van het toezicht op de Landsbosschen 15 807

Artikel 38. Verdere uitgaven voor den dienst van het toezicht op de Landsbosschen 22 000

Artikel 39. Uitkeering aan de commissie van advies en onderzoek inzake Surinaamsche houtsoorten, zoomede toelage, bureau- en andere uitgaven van den Raadsman voor het groot-houtbedrijf 2 400

Algemeene kosten.

Artikel 40. Kosten van uitlevering en uitzetting, kosten van overbrenging van veroordeelden naar of van Nederland en kosten van terugzending van in andere landen zonder middel van bestaan aangetroffen personen, herkomstig van Suriname, alsmede kosten van onderhoud, kleeding, enz. voor die personen, zoolang zij op eene gelegenheid tot terugzending naar Suriname moeten wachten . . . . f 1 000

Artikel 41. Toelage van den landspraktizijn 1 500

Artikel 42. Kosten van den voogdijraad 2 200

Artikel 43. Kosten van vervolgingen en procedures, die geheel of gedeeltelijk ten laste van 's Lands kas komen 6 000

Artikel 44. Reis- en verblijfkosten voor leden van de rechterlijke macht 1 800

Artikel 45. Kosten van mail-, stop- en brandschoten 100

Artikel 46. Terugbetaling aan het Departement van Justitie in Nederland van het door zijne zorg te betalen aandeel van Suriname in de bijdragen van Nederland in de kosten van het kantoor voor het Internationaal Verbond tot bescherming van letterkundige en kunstwerken . 100

Artikel 47. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de IIde afdeeling 15 000

f 721 187

IIIde Afdeeling.

Geldelijk beheer.

Administratie van financiën en domeinwezen.

Artikel 48. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en daggelden van den administrateur van financiën en van de ambtenaren en beambten van zijn kantoor	f	95 652
Artikel 49. Kosten van opmetingen ten behoeve van het domeinwezen .		9 000
Artikel 50. Voorschotten ter bevordering van den klein-landbouw, van kleine industrieën, van de veeteelt en van de visscherij		6 000
Artikel 51. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den controleur der belastingen, den kolonialen ontvanger en betaalmeester, den ontvanger der invoerrechten en accijnzen, den ontvanger der belastingen in Nickerie en de ambtenaren en beambten van hunne kantoren .		74 342
Artikel 52. Toelagen van kassiers		800
Artikel 53. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, daggelden, tafelgelden van- en voeding voor de ambtenaren bij den actieven dienst der belastingen en bij het toezicht op den in- en uitvoer te water, alsmede uitgaven van dien aard voor het verdere personeel bij 's Lands middelen . .		126 389
Artikel 54. Huur van woningen en toelagen wegens gemis van vrije woning aan den klerk op het ontvangerskantoor in Nickerie en aan ambtenaren der belastingen . . .		1 180

Artikel 55. Andere uitgaven voor den dienst der belastingen . . . . f 20 800

Artikel 56. Aanwezigheidsgeld voor de leden en den secretaris van de commissie van aanslag en van den raad van beroep, alsmede voor de raadslieden voor de inkomstenbelasting, aanwezigheidsgeld voor de leden en toelage van den secretaris van de commissie van beoordeeling van de aangiften voor den verkoop van gedistilleerd, alsmede belooningen en aanwezigheidsgeld voor de leden van den raad van beroep, enz. inzake toepassing van de tariefverordening. 1 600

Artikel 57. Toelage van den secretaris en onkosten van de Kamer van koophandel en fabrieken te Paramaribo 400

Artikel 58. Uitkeering aan de kamer van koophandel en fabrieken in verband met de instelling van een agentschap op Curaçao voor de bevordering van den afzet van Surinaamsche producten . . . . . *Memorie.*

Posterij en telegrafie.

Artikel 59. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het personeel der posterij 33 824

Artikel 60. Uitkeeringen, betalingen en andere uitgaven voor den binnen- en buitenlandschen postdienst 30 580

Artikel 61. Uitgaven ten behoeve van de postspaarbank 9 320

Artikel 62. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, daggelden en andere belooningen van het personeel bij den Lands-radiotelegraafdienst 36 067

Artikel 63. Kosten van onderhoud, vernieuwing en ombouw van de radio-telegraafstations en daarbij behoorende werken, aanschaffing en onderhoud van gereedschappen, werktuigen, brandstoffen, smeermiddelen en andere uitgaven ten behoeve van den Lands-radiotelegraafdienst . f 45 000

Hypotheekkantoor.

Artikel 64. Bezoldigingen of verlotbezoldigingen van den hypotheekbewaarder en van het verdere personeel van het hypotheekkantoor 12 069

Artikel 65. Meubelen, kantoorbehoeften en andere uitgaven voor het hypotheekkantoor, benevens kosten voor het schatten der verkoopwaarde van onroerende goederen met het oog op de toepassing van de zegelverordening 500

Gouvernements-commissaris bij de Surinaamsche Bank.

Artikel 66. Toelage aan den Gouvernements-commissaris in Nederland bij de Surinaamsche Bank . . 1 000

Algemeene kosten.

Artikel 67. Meubelen, schrijfbehoeften, abonnement op nieuwsbladen, briefporten, drukkosten, schrijfloonen en andere uitgaven voor het kantoor van den administrateur van financiën, voor het kantoor van den controleur der belastingen, voor de kantoren der ontvangers en voor de postkantoren,

zoomede kosten van aanmaak van zegelpapier en postwaarden, benevens kosten, vallende op het overmaken van geld van en naar Suriname .	f	16 650	
Artikel 68. Reis-, verblijf- en verhuizingskosten		1 900	
Artikel 69. Rente en aflossing van geleende gelden		704 010	
Artikel 70. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de IIIde afdeeling.		2 500	
			f 1 229 583

IVde Afdeeling.

Immigratie en kolonisatie.

Immigratie-departement.

Artikel 71. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den agent-generaal en van het verdere personeel bij het Immigratie-departement	f	47 212	
Artikel 72. Vergoeding aan tolken voor het gemis van vrije woning .		720	
Artikel 73. Reis-, verblijf- en verhuizingskosten van de ambtenaren en beambten		550	
Artikel 74. Meubelen, kantoor- en schrijfbehoeften, drukkosten, abonnement op nieuwsbladen, briefporten, telegrammen en andere uitgaven, alsmede kosten van schoonmaken en verlichting en andere huishoudelijke kosten van het immigranten-doorgangshuis te Paramaribo		1 500	

Artikel 75. Toelagen van ambtenaren bij het Immigratie-departement en op de kantoren der districtscommissarissen, die bedreven zijn in het spreken der talen van de Nederlandsch- en Britsch-Indische immigranten . . . . . f 100

Artikel 76. Uitgaven voor deskundig onderzoek bij geschillen over loonen en taken op landbouw-ondernemingen 150

Kolonisatie.

Artikel 77. Kosten van aanvoer van immigranten en daarmede in verband staande andere uitgaven 210 000

Artikel 78. Kosten van terugvoer van immigranten en daarmede in verband staande andere uitgaven, alsmede uitkeeringen aan immigranten, die afzien van het recht op vrije terugreis 178 000

Beheer der Lands-vestigingsplaatsen en stalweiden.

Artikel 79. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen voor het houden van toezicht op voor den klein-landbouw uitgegeven perceelen land en de Landsstalweiden, zoomede reis-, verblijf- en verhuizingskosten en andere uitgaven 31 459

Artikel 80. Vergoeding voor huishuur en voor het gemis van vrije woning aan twee opzichters van vestigingsplaatsen en aan een Javaanschen opziener 780

Artikel 81. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de IVde afdeeling . . . . . 2 000 — f 472 471

Vde Afdeeling.

Eeredienst, onderwijs en armenzorg.

Eeredienst.

Artikel 82. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en vergoeding voor huishuur van de predikanten der Hervormde en Luthersche Gemeenten, van geestelijken der Roomsch-Katholieke Gemeente en van godsdienstleeraren der Evangelische Broeder gemeente en der Nederlandsch- en Nederlandsch-Portugeesch-Israëlietische Gemeenten . . . . . f 97 000

Artikel 83. Bijdragen voor den eeredienst aan de beide Israëlietische gemeenten 4 000

Onderwijs.

Artikel 84. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den inspecteur voor het onderwijs en van de ambtenaren en den bode van zijn kantoor, zoomede abonnement voor den secretaris der commissie van onderwijs voor kantoorbehoeften en schrijfloonen 22 495

Artikel 85. Toelage van den deskundige voor onderwijszaken . . . *Memorie.*

Artikel 86. Meubelen, kantoorbehoeften, drukkosten, rijwieltoelage van den bode op het kantoor van den inspecteur voor het onderwijs en andere kleine uitgaven, alsmede reis- en verblijfkosten van den inspecteur voor het onderwijs en kosten van examens 4 350

Uitgaven voor het openbaar onderwijs.

Artikel 87. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van onderwijzers en onderwijzeressen en verder bij de scholen werkzaam zijnd personeel, zoomede kosten van bewaken en schoonhouden der scholen. . . f 441 015

Artikel 88. Uitgaven voor het naar en van school vervoeren van onderwijzers aan districtsscholen en van schoolkinderen in de districten . . 3 300

Artikel 89. Huur van gebouwen of lokalen, vergoeding voor huishuur aan onderwijzers, aan wie een landswoning niet kan worden aangewezen, uitgaven ten behoeve van schooltuinen, schoolmeubelen, schoolbehoeften en andere uitgaven . . . 24 480

Uitgaven voor het bijzonder onderwijs.

Artikel 90. Uitkeeringen ten behoeve van het bijzonder onderwijs . 773 565

Landbouwonderwijs.

Artikel 91. Uitgaven voor het landbouwonderwijs 1 400

Andere uitgaven in verband met onderwijs en opvoeding.

Artikel 92. Uitkeeringen aan bijzondere inrichtingen en instellingen 8 900

Artikel 93. Kosten van vervoer en studie van jongelieden, die buiten Suriname eene opleiding ontvangen 2 000

Artikel 94. Uitkeeringen aan opvoedingsgestichten, enz. 21 810

Artikel 95. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen van den bewaarder en den bediende van de Landsboekerij, zoomede loon voor eene schoonmaakster	f 1 940	
Artikel 96. Kosten van de Landsboekerij	950	

Armenzorg.

Artikel 97. Bezoldiging of verlofbezoldiging en persoonlijke toelage van den directeur-armverzorger, daggelden en toelagen van het verder personeel en abonnement voor kantoorbehoeften, enz. van de commissie van regenten van het gesticht Landsgrond Boniface.	13 034	
Artikel 98. Uitgaven ten behoeve van ouden, gebrekkigen en onvermogenden binnen en buiten het gesticht Landsgrond Boniface.	68 800	
Artikel 99. Bijdragen voor weezenverzorging aan kerkgenootschappen en voor onderhoud van weezen van immigranten.	44 570	
Artikel 100. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de Vde afdeeling	19 000	f 1 552 609

VIde AFDEELING.

Landbouw-proefstation.

Algemeene dienst.

Artikel 101. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van ambtenaren en beambten, verbonden aan het proefstation	f 69 079	

Cultuurtuin.

Artikel 102. Kosten van den cultuurtuin en van selectie van cultuurgewassen	f 20 050	

Onderzoekingen, enz.

Artikel 103. Uitgaven ten behoeve van den meteorologischen dienst. .	500	
Artikel 104. Kosten van den phytopathologischen dienst en bestrijding van plantenziekten	1 500	
Artikel 105. Uitgaven voor herbarium en botanisch boschonderzoek	1 500	
Artikel 106. Kosten van veldproeven, onderzoekingen en proefnemingen	30 000	
Artikel 107. Uitgaven ter verbetering van de pluimveeteelt . .	500	

Algemeene kosten.

Artikel 108. Algemeene kosten van het Landbouw-proefstation	9 500	
Artikel 109. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de VIde afdeeling	4 000	
		f 136 629

VIIde Afdeeling.

Openbare Gezondheidsdienst.

Kantoor van den geneeskundig-inspecteur.

Artikel 110. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den

geneeskundig-inspecteur en van de ambtenaren en beambten van zijn kantoor . . . . . f 22 490

Laboratorium-uitgaven.

Artikel 111. Uitgaven voor onderzoekingen ten behoeve var den openbaren gezondheidsdienst in en buiten het laboratorium van het militair hospitaal en al hetgeen met deze onderzoekingen in verband staat . 1 250

Openbare gezondheidsdienst in het algemeen.

Artikel 112. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van districtsgeneesheeren en van geneesheeren, belast met de armenpraktijk te Paramaribo, zoomede toelagen van hunne vervangers en van den beambte, belast met het onderzoek naar den maatschappelijken welstand van aanvragers van geneesen verloskundige hulp 86 740

Artikel 113. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het verplegend personeel bij de poliklinieken 26 533

Artikel 114. Kosten van het gereedmaken van geneesmiddelen voor de armenpraktijk, aanschaffing van geneesmiddelen en geneeskundige benoodigdheden uit het militair hospitaal en elders, voor zoover niet bij andere artikelen daartoe afzonderlijke kredieten zijn toegestaan 35 000

Artikel 115. Bezoldigingen of verlofbezoldingen en toelagen van vroedvrouwen, tevens hulppersoneel bij den medischen dienst in de districten . 4 740

Artikel 116. Andere uitgaven voor den openbaren gezondheidsdienst, voor zoover niet bij andere artikelen daartoe afzonderlijke kredieten zijn toegestaan . . . . . f 6 150

Hygiënische dienst.

a. *Bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten.*

Artikel 117. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van de geneesheeren en het verder personeel, werkzaam bij de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten 25 826

Artikel 118. Kosten, verband houdende met de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten 12 600

Artikel 119. Uitgaven, verband houdende met eene eventueele hervatting van werkzaamheden van de Rockefeller Foundation . . . . . *Memorie.*

b. *Keuringsdienst*

Artikel 120. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den gouvernements-scheikundige, den keurmeester voor levensmiddelen en den hulpkeurmeester 10 475

Artikel 121. Kosten in verband met de keuring van levensmiddelen 500

c. *Slachthuizen en veeteelt.*

Artikel 122. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, daggelden en verdere loonen van den gouvernements-veearts, tevens directeur van het slachthuis te Paramaribo, den hulpkeurmeester en het lagere personeel van het slachthuis 11 325

Artikel 123. Aanschaffing en onderhoud van gereedschappen, brandstoffen en kantoorbehoeften, enz. voor het slachthuis te Paramaribo . f 2 000

Artikel 124. Kosten van het slachthuis te Nieuw-Nickerie 300

Artikel 125. Uitgaven ter verbetering van de veeteelt (met uitzondering van de pluimveeteelt), alsmede daarmede verband houdende premiën 1 000

Ziekenhuiswezen, w. o. gestichten, inrichtingen, enz., verband houdende met den openbaren gezondheidsdienst, gelijk mede bijdragen aan dergelijke gestichten, enz.

a. *Verzorging van burgerpersonen in de militaire ziekeninrichtingen.*

Artikel 126. Kosten van behandeling en verpleging van burgerpersonen in de militaire ziekeninrichtingen, alsmede tegemoetkomingen in deze kosten, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas . 153 000

b. *Buiten-gasthuis.*

Artikel 127. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van den geneesheer en het verdere personeel van het buiten-gasthuis, gelijk mede toelage van den directeur van het weldadigheidsgesticht Landsgrond Boniface. 20 586

Artikel 128. Kosten van behandeling, verpleging en andere uitgaven ten behoeve van de zieken in het buiten-gasthuis, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas 24 250

c. *Verzorging van burgerpersonen in andere ziekeninrichtingen.*

Artikel 129. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het verplegend personeel in het Landsziekenhuis te Nieuw-Nickerie . f 2 145

Artikel 130. Kosten van behandeling, verpleging en andere uitgaven ten behoeve van lijders in het Landsziekenhuis te Nieuw-Nickerie en in andere ziekeninrichtingen, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas 7 700

d. *Landsinrichting ter verpleging van krankzinnigen.*

Artikel 131. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en daggelden van den geneesheer-directeur en het verdere personeel van de Landsinrichting ter verpleging van krankzinnigen 32 017

Artikel 132. Onderhoud en andere uitgaven ten behoeve van krankzinnigen, alsmede kosten van kantoorbehoeften en van aanschaffing van boeken en tijdschriften en uitgaven voor het landbouwbedrijf in de inrichting ter verpleging van krankzinnigen 37 000

e. *Landsinrichting voor melaatschen.*

Artikel 133. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en daggelden van de directrice (den directeur) en het verdere personeel van de Landsinrichting voor melaatschen 28 752

Artikel 134. Uitgaven ten behoeve van de verpleegden en van het personeel van die inrichting, alsmede kosten van kantoorbehoeften, aankoop van boeken en aankoop en herstelling van instrumenten . . . . . f 57 850

f. *Bijdragen aan gestichten, enz.*

Artikel 135. Bijdragen aan particuliere inrichtingen tot afzondering en verpleging van melaatschen . . . 95 250

Artikel 136. Bijdragen en verstrekkingen aan particuliere klinieken in het boschland 2 000

Geneeskundige school.

Artikel 137. Toelagen van de leeraren van de geneeskundige school 12 300

Artikel 138. Behoeften voor de geneeskundige school 2 200

Algemeene kosten.

Artikel 139. Meubelen, kantoorbehoeften, drukkosten en andere kleine uitgaven, alsmede reis-, verblijf- en verhuizingskosten van den geneeskundig-inspecteur, de districtsgeneesheeren en de verdere ambtenaren en beambten van de verschillende afdeelingen, voor zoover daarvoor niet afzonderlijk gelden zijn beschikbaar gesteld, zoomede kosten van examens en toelagen van geneesheeren voor speciale bevoegdheden. 10 700

Artikel 140. Huur van woningen en vergoedingen voor het gemis van vrije woning aan districtsgeneesheeren en geneesheeren, belast met

de armenpraktijk te Paramaribo, met de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten en met de geneeskundige behandeling in het buiten-gasthuis en aan verplegers, verpleegsters en vroedvrouwen in de districten, zoomede huur van gebouwen ten behoeve van de poliklinieken van de armenpraktijk te Paramaribo en in de districten . . . . . f 6 810

Artikel 141. Vergoeding voor vervoermiddelen van districtsgeneesheeren, van geneesheeren, belast met de armenpraktijk te Paramaribo en met de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten en van het hulppersoneel; teruggaaf van uitgaven voor de bemanning der vaartuigen van de districtsgeneesheeren, zoomede kosten van aanschaffing, onderhoud, bediening en gebruik van de dienstauto ten behoeve van den burgerlijken geneeskundigen dienst 15 520

Artikel 142. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de VIIde afdeeling 29 000

f 784 009

VIIIste Afdeeling.

Openbare werken en Verkeer.

Algemeene dienst.

Artikel 143. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den directeur van openbare werken en verkeer en van de verdere ambtenaren en beambten van zijn kantoor . . f 67 229

Artikel 144. Toelage van den deskundige voor irrigatie-aangelegenheden . . . . . *Memorie.*

Openbare Werken.

a. *Algemeen toezicht.*

Artikel 145. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de technische ambtenaren en de opzichters, werkzaam bij den dienst der openbare werken . . . . . f 33 684

b. *Landsgebouwen en toebehooren.*

Artikel 146. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het werkliedenpersoneel, dat blijvend werkzaam is ten behoeve van de landsgebouwen, gelijk mede uitgaven voor tijdelijke versterking of ter tijdelijke vervanging van dit personeel. 29 100

Artikel 147. Onderhoud en verbetering van de Landsgebouwen met hun toebehooren, kosten van onderhoud en feestverlichting van den bij het gouvernementshuis behoorenden tuin, kosten voor klokken en voor aanschaffing van vlaggen en lijnen, zoomede huur van twee perceelen van de plantage Mariënburg tot plaatsing van dienstwoningen voor het Landspersoneel aldaar 121 800

Artikel 148. Uitgaven voor logeergebouwen in de districten voor in dienst reizende ambtenaren . . . 1 250

c. *Land- en waterwegen en hetgeen daartoe behoort en openbare begraafplaatsen.*

Artikel 149. Onderhoud van den baggermolen en daarbij behoorend materieel 1 250

Artikel 150. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het werkliedenpersoneel, dat blijvend werkzaam is ten behoeve van de land- en waterwegen, gelijk mede uitgaven voor tijdelijke versterking of ter tijdelijke vervanging van dit personeel . . . . . f 32 552

Artikel 151. Onderhoud en reiniging van land- en waterwegen en daarmede in verband staande werken te Paramaribo en in de districten en verdere uitgaven te dier zake . 217 148

Artikel 152. Uitgaven voor de besproeiing van straten en wegen te Paramaribo 2 000

Artikel 153. Uitgaven ten behoeve van den vuilnisdienst te Paramaribo 13 104

Artikel 154. Kosten van de openbare verlichting te Paramaribo en in de districten 25 250

Artikel 155. Uitgaven voor het onderhoud der openbare begraafplaatsen, alsmede loon van los aangehuurd personeel 900

d. *Nieuwe werken en buitengewone onderhoudskosten aan Landsgebouwen, enz.*

Artikel 156. Kosten van nieuwe werken, buitengewone uitgaven voor onderhoud en herstelling van Landsgebouwen en eigendommen en aankoop van onroerende goederen . . 42 550

e. *Landvoorziening voor den klein-landbouw en onderhoud van de Landsvestigingsplaatsen en Landsstalweiden.*

Artikel 157. Kosten van het beschikbaar stellen van land ten behoeve van den klein-landbouw . . . . . f 20 000

Artikel 158. Onderhoud en verbetering van Landsvestigingsplaatsen en andere vestigingen van klein-landbouwers zoomede van Landsstalweiden 36 000

Verkeer te land.

a. *Bedrijfs- en daarmede verband houdende kosten van den Landsspoorweg.*

Artikel 159. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de spoorweg-ambtenaren en -beambten, uitgaven voor tijdelijke versterking of ter tijdelijke vervanging van dit personeel en kosten voor geneesmiddelen en verbandstoffen. . . . 59 286

b. *Gewoon- en buitengewoon onderhoud van de baanvakken en de daarbij behoorende kunstwerken, zoomede buitengewone aanschaffing hiervoor.*

Artikel 160. Aanschaffing, gewoon en buitengewoon onderhoud van de baanvakken en daarbij behoorende kunstwerken, van de gebouwen en inrichtingen, met uitzondering van die te Beekhuizen, en andere uitgaven ten behoeve van den vervoerdienst. 123 916

Telefoonwezen.

a. *Bedrijfs- en daarmede verbandhoudende kosten.*

Artikel 161. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den technisch ambtenaar en verdere beambten bij den dienst van het telefoonwezen, zoomede kosten voor geneesmiddelen en verbandstoffen . . . f 35 148

b. *Onderhoud en verbetering van het Landstelefoonnet.*

Artikel 162. Onderhoud en verbetering van het Landstelefoonnet, aanleg van nieuwe aansluitingen en daarmede in verband staande uitgaven 18 300

Verkeer te water.

a. *Personeel voor den dienst op den afvaartsteiger te Paramaribo.*

Artikel 163. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den ladingmeester en het verder personeel voor den dienst op den afvaartsteiger 5 224

b. *Algemeene kosten, verband houdende met het vervoer van personen en lading, alsmede uitgaven voor den leergang van machinisten.*

Artikel 164. Kosten voor het nazien van gezondheidspassen van- en kosten, te betalen in buitenlandsche havens door Landsvaartuigen, kosten voor het laden en lossen van goederen te Paramaribo, vergoeding voor geleden schade door het verloren gaan of beschadigen van goederen, verscheept met die vaartuigen, benevens

uitkeeringen aan gezagvoerders, stuurlieden, enz. uit de opbrengst van het personen- en goederenvervoer van den zeedienst, alsmede verdere uitgaven, verband houdende met den vervoerdienst van deze vaartuigen . . . f 50 600

Artikel 165. Onderhoud van de gebouwen en steigers, zoomede baggerwerken 2 000

Artikel 166. Uitgaven voor den verbindingsdienst op de reede van Coronie 8 000

Artikel 167. Uitgaven voor den leergang tot opleiding voor het examen van machinist 2 980

c. *Personeel van de Landsvaartuigen.*

Artikel 168. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, loonen, toelagen, tafel- en voedinggelden voor de gezagvoerders en het verdere personeel . 164 181

Artikel 169. Kosten voor de verstrekking van uniformkleeding aan de schepelingen 500

Artikel 170. Vergoeding voor huishuur aan personeel, dat in aanmerking komt voor het genot van vrije woning, doch aan wien geene ambtswoning kan worden aangewezen. 200

Artikel 171. Verstrekking van geneesmiddelen en verbandstoffen aan het personeel, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas. 500

d. *Huur van vaartuigen en bijdragen aan particuliere stoomvaartdiensten.*

Artikel 172. Huur van vaartuigen ten behoeve van rivier- en zeediensten en voor reizen van ambtenaren en commissiën, benevens bijdragen aan particuliere stoomvaartdiensten . . f 1 400

e. *Betonning, bebakening, haven- en seinwezen.*

Artikel 173. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, loonen en voeding van de bemanning van het lichtschip aan den mond van de Suriname-rivier en toelagen van lichtwachters te Nieuw-Amsterdam en in Nickerie . 9 286

Artikel 174. Onderhoud en benoodigdheden van het lichtschip, vergoeding voor de uitbestede bediening van het havenlicht te Galibi en voor het onderhoud van den lichtopstand en toebehooren aldaar, brandstoffen en andere benoodigdheden voor de lichttoestellen en voor het havenvuur aan den mond van de Nickerie-rivier, voor het licht aan den mond van de Suriname-rivier, voor het licht te Nieuw-Amsterdam en voor de lichten aan den mond van de Marowijne-rivier en te Coronie, en hetgeen daarmede verder in verband staat, zoomede aankoop en onderhoud van kettingen, ankers en tonneboeien 10 800

Artikel 175. Waarneming van de getijbewegingen 200

Artikel 176. Toelage van een seinwachter 900

Artikel 177. Vlaggen en andere benoodigdheden voor het seinwezen f 400

f. *Centrale werkplaats te Beekhuizen, algemeene onderhouds- en magazijnsdienst der verkeersafdeelingen.*

Artikel 178. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen voor het personeel van de centrale werkplaats te Beekhuizen en van den magazijnsdienst aldaar 119 093

Artikel 179. Grondstoffen, arbeidsloonen, werktuigen, gereedschappen en verdere uitgaven voor gewoon en buitengewoon onderhoud van het rollend spoorwegmaterieel, van de gebouwen en inrichtingen van de centrale werkplaats te Beekhuizen en van de Landsvaartuigen, waaronder begrepen de dokkosten van deze, voorts brandstoffen, smeermiddelen en machinekamerbehoeften. . . . 222 222

Algemeene kosten.

Artikel 180. Meubelen, kantoorbehoeften, abonnement op nieuwsbladen en tijdschriften, drukkosten en andere huishoudelijke uitgaven, alsmede reis-, verblijf- en verhuizingskosten van den directeur en van de ambtenaren en beambten van de verschillende afdeelingen, voor zoover daarvoor niet afzonderlijk gelden zijn beschikbaar gesteld. 9 700

Artikel 181. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van andere onderafdeelingen dan de onderafdeeling Verkeer te water. . . . 10 000

f 1 498 653

IXde Afdeeling.

Brandweer.

Artikel 182. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het personeel der brandweer	f	7 563	
Artikel 183. Aanschaffing en onderhoud van werktuigen, rijwielen en andere benoodigdheden, zoomede andere uitgaven		3 800	
Artikel 184. Bijdrage aan het brandweerkorps van de firma C. Kersten & C°.		250	
Artikel 185. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de IXde Afdeeling		300	
	f		11 913

Xde Afdeeling.

Verrekening van het tekort op de rekening „Aanvoer van levensmiddelen ten behoeve van de bevolking".

Artikel 186. Uitgaven ter verrekening van het tekort op de rekening „Aanvoer van levensmiddelen ten behoeve van de bevolking" (zesde termijn)		37 000

XIde Afdeeling.

Pensioenen, wachtgelden, onderstanden en daarmede in verband staande toelagen, voorts uitgaven voor de waarneming van tijdelijk opengevallen betrekkingen, voor gunstgaven en kinderbijslagen.

Artikel 187. Pensioenen aan gewezen burgerlijke landsdienaren . .	f	634 000
Artikel 188. Pensioenen aan weduwen en weezen van overleden burgerlijke landsdienaren		215 000

Artikel 189. Pensioenen aan gewezen onderwijzers bij het bijzonder onderwijs.	f 23 000	
Artikel 190. Pensioenen aan weduwen en weezen van overleden onderwijzers bij het bijzonder onderwijs .	5 000	
Artikel 191. Stortingen in het pensioenfonds	*Memorie.*	
Artikel 192. Toelagen van gewezen Nederlandsche ambtenaren en onderwijzers wegens vervulling in Suriname van eene Landsbetrekking	117	
Artikel 193. Wachtgelden . . .	14 000	
Artikel 194. Wachtgelden aan onderwijzers en onderwijzeressen bij het bijzonder onderwijs	2 000	
Artikel 195. Onderstanden . .	7 000	
Artikel 196. Uitgaven voor de waarneming van tijdelijk opengevallen betrekkingen, voor zoover het niet mogelijk is die aan te wijzen op de artikelen, waarin de bezoldigingen voor die betrekkingen zijn omschreven .	15 000	
Artikel 197. Gunstgaven en andere onverplichte betalingen	2 000	
Artikel 198. Kinderbijslagen . .	38 000	
	f	955 117

XIIde Afdeeling.

Onvoorziene uitgaven.

Artikel 199. Onvoorziene uitgaven		50 000
	f	7 801 008

(zeven millioen achthonderd een duizend en acht gulden).

Artikel II.

Wanneer het bedrag, uitgetrokken bij een der *artikelen* 2, 5, 6, 8 tot en met 10, 12 tot en met 17, 19, 21, 22, 24, 26,

28 tot en met 30, 32 tot en met 36, 38 tot en met 40, 42 tot en met 47, 49, 50, 53 tot en met 57, 60, 61, 63, 65, 67 tot en met 70, 72 tot en met 74, 76 tot en met 81, 86 tot en met 91, 93, 96, 98, 100, 102 tot en met 109, 111, 114, 116, 118, 121, 123 tot en met 126, 128, 130, 132, 134, 135, 136, 138 tot en met 142, 147 tot en met 149, 150 tot en met 162, 164 tot en met 172, 174, 175, 177, 179 tot en met 181, 183, 185 tot en met 190 en 192 tot en met 198 van de bij deze wet vastgestelde begrooting ontoereikend wordt bevonden, mag het, evenals de bij *artikelen* 58, 85, 119, 144 en 191 voor *Memorie* uitgetrokken posten, door overschrijving uit *artikel* 199 dier begrooting worden aangevuld.

Artikel III.

Op *artikel* 199 van de bij deze wet vastgestelde begrooting worden aangewezen de uitgaven voor de in den loop van het dienstjaar opkomende behoeften, welke niet in de begrooting zijn omschreven.

De uitgaven worden in de rekening gebracht en omschreven in zoovele bijzondere posten, als zij gelijksoortige onderwerpen betreffen.

Artikel IV.

Ter goedmaking van de uitgaven, begrepen in de koloniale huishoudelijke begrooting van *Suriname* voor het dienstjaar 1931, worden over dat jaar gebezigd de na te noemen middelen en inkomsten, te weten:

A. *Directe en indirecte belastingen:*

1. inkomstenbelasting;
2. belasting op de huurwaarde van gebouwen met de daarbij behoorende erven;
3. paardengeld;
4. accijns op het binnenlandsch gedistilleerd;
5. recht op verlofbewijzen tot verkoop van gedistilleerd;
6. invoerrechten;
7. opcenten op de invoerrechten;
8. belasting op goud;
9. belasting op bauxiet;
10. belasting op lucifers;

11. zegelrechten;
12. geneeskundige belasting;
13. successie- en overgangsrechten;
14. hondenbelasting;
15. rij- en voertuigenbelasting;
16. belasting op publieke vermakelijkheden;
17. heffingen in het bijzonder voor den aanleg, het onderhoud en de verbetering van straten en wegen.

B. *Inkomsten van onderscheiden aard:*

1. leges, te heffen ter gouvernements-secretarie;
2. justeerloonen van den ijker;
3. griffierechten;
4. boeten, ontvangsten wegens vervolgingen en aanmaningen, opbrengst van verbeurdverklaringen en van dubbelen van aanslagbiljetten en terugbetalingen van gerechts- en proceskosten;
5. betalingen ten behoeve van het hulpkantoor voor den industrieelen eigendom;
6. opbrengst van port d'armes;
7. opbrengst van marktvergunningen;
8. vergoeding bij het aangaan van overeenkomsten met arbeiders voor de boschbedrijven;
9. aandeel in het werkloon der gevangenen;
10. landtaxen of akkergelden;
11. opbrengst van huren, erfpachten, recognities, verkoopingen van domeinen en afkoop van zakelijke rechten;
12. vergunnings- en concessierechten voor het ontginnen van balata;
13. retributie voor balata;
14. vergunningsrecht wegens verleende vergunning als opkooper van balata;
15. vergunnings- en andere rechten voor het ontginnen van bauxiet;
16. vergunnings- en concessierechten voor het ontginnen van andere delfstoffen dan bauxiet;
17. vergunningsrecht voor het doen van onderzoek naar de aanwezigheid van hout en naar de geschiktheid van terreinen voor de cultuur van rubber en andere gewassen en concessierecht voor het bewerken van hout;
18. retributie voor hout;

19. terugontvangen gelden ter zake van uitgaven voor- en van den raadsman voor het groot-houtbedrijf;
20. terugbetaling van voorschotten en rente voor deze voorschotten;
21. ontvangsten in zake den in- en uitvoer van goederen;
22. weeg-, roei- en bergloonen en entrepôtrechten;
23. opbrengst van de posterij;
24. teruggave van de uit 's Lands kas bestreden kosten ten behoeve van de postspaarbank;
25. opbrengst van den Lands-radiotelegraafdienst;
26. vergoedingen, geheven voor de verrichtingen van den hypotheekbewaarder;
27. aandeel in de winst van de Surinaamsche Bank;
28. opbrengst van de Landsschool voor meer uitgebreid lager onderwijs (Hendrikschool);
29. opbrengst van de Landsschool voor uitgebreid lager onderwijs (van Sypesteynschool);
30. storting in 's Lands-kas van de bij het bijzonder onderwijs op de scholen voor meer uitgebreid lager onderwijs en voor uitgebreid lager onderwijs geheven schoolgelden;
31. opbrengst van examengelden;
32. opbrengst van verkochte zaden, planten, enz.;
33. opbrengst van de Landsstalweiden;
34. opbrengst van het buiten-gasthuis;
35. opbrengst van de geneeskundige school;
36. opbrengst van de slachthuizen te Paramaribo en te Nieuw-Nickerie;
37. opbrengst van het landbouwbedrijf in de inrichting ter verpleging van krankzinnigen;
38. begrafenisrechten;
39. opbrengst van Landsgebouwen, alsmede huur van daarin aanwezige gasleidingen;
40. aandeel van de eigenaren van plantages in het district Commewijne in de kosten van onderhoud van den rijweg van Nieuw-Amsterdam naar Spieringshoek;
41. vervoer- en vrachtgelden van den Landsspoorweg, enz.;
42. opbrengst van den Landstelefoondienst;
43. vervoer- en vrachtgelden van de Landsvaartuigen buiten de verrekeningsinkomsten, genoemd in het middel B/44;
44. vervoer- en vrachtgelden van de Landsvaartuigen, verkregen door verrekening met andere bestuursafdeelingen wegens te haren behoeve verleende vervoerdiensten;

45. andere ontvangsten van den Landsspoorweg en van de Landsvaartuigen;
46. inkomsten ingevolge de havenverordening;
47. opbrengst van den Landsveerdienst;
48. inhoudingen en stortingen voor pensioen;
49. renten van de kapitalen, afkomstig van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds;
50. terugbetaling door de Evangelische Broedergemeente van het jaar 1926 verleend voorschot (1e termijn);
51. hoofdgeld voor onder contract verbonden immigranten;
52. vergoeding per werkdag voor onder contract verbonden immigranten;
53. verschillende ontvangsten.

C. *Bijdrage uit 's Rijks schatkist tot aanvulling van de Surinaamsche geldmiddelen.*

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize het Loo, den 2den Juni 1931.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Uitgegeven den *twee en twintigsten* Juni 1931.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 31sten Juli 1931.
RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 3den Augustus 1931.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Raming der opbrengst van de middelen en inkomsten van Suriname voor het dienstjaar 1931.

Middelen en inkomsten.	Geraamd bedrag.
A. *Directe en indirecte belastingen.*	
1. Inkomstenbelasting	f 500 000,—
2. Belasting op de huurwaarde van gebouwen met de daarbij behoorende erven	115 000,—
3. Paardengeld	100,—
4. Accijns op het binnenlandsch gedistilleerd	175 000,—
5. Recht op verlofbewijzen tot verkoop van gedistilleerd	62 000,—
6. Invoerrechten	1 850 000,—
7. Opcenten op de invoerrechten	37 000,—
8. Belasting op goud	9 000,—
9. Belasting op bauxiet	32 000,—
10. Belasting op lucifers	20 000,—
11. Zegelrechten	100 000,—
12. Geneeskundige belasting	70 000,—
13. Successie- en overgangsrechten	10 000,—
14. Hondenbelasting	4 500,—
15. Rij- en voertuigenbelasting	45 000,—
16. Belasting op publieke vermakelijkheden	16 000,—
17. Heffingen in het bijzonder voor den aanleg, het onderhoud en de verbetering van straten en wegen	53 000,—
B. *Inkomsten van onderscheiden aard.*	
1. Leges, te heffen ter gouvernements-secretarie	11 000,—
2. Justeerloonen van den ijker	800,—

	Middelen en inkomsten.	Geraamd bedrag.
3.	Griffierechten	f 1 600,—
4.	Boeten, ontvangsten wegens vervolgingen en aanmaningen, opbrengst van verbeurdverklaringen en van dubbelen van aanslagbiljetten en terugbetalingen van gerechts- en proceskosten	32 000,—
5.	Betalingen ten behoeve van het hulpkantoor voor den industrieelen eigendom .	1 500,—
6.	Opbrengst van port d'armes	4 000,—
7.	Opbrengst van marktvergunningen . . .	18 000,—
8.	Vergoeding bij het aangaan van overeenkomsten met arbeiders voor de boschbedrijven.	6 000,—
9.	Aandeel in het werkloon der gevangenen	200,—
10.	Landtaxen of akkergelden	10 000,—
11.	Opbrengst van huren, erfpachten, recognities, verkoopingen van domeinen en afkoop van zakelijke rechten	100 000,—
12.	Vergunnings- en concessierechten voor het ontginnen van balata	80 000,—
13.	Retributie voor balata	43 000,—
14.	Vergunningsrecht wegens verleende vergunning als opkooper van balata . . .	150,—
15.	Vergunnings- en andere rechten voor het ontginnen van bauxiet	80 000,—
16.	Vergunnings- en concessierechten voor het ontginnen van andere delfstoffen dan bauxiet	12 000,—
17.	Vergunningsrecht voor het doen van onderzoek naar de aanwezigheid van hout en naar de geschiktheid van terreinen voor de cultuur van rubber en andere gewassen en concessierecht voor het bewerken van hout	14 000,—
18.	Retributie voor hout.	15 000,—

	Middelen en inkomsten.	Geraamd bedrag.
19.	Terugontvangen gelden ter zake van uitgaven voor- en van den raadsman voor het groot-houtbedrijf	f 1 200,—
20.	Terugbetaling van voorschotten en rente voor deze voorschotten	25 000,—
21.	Ontvangsten in zake den in- en uitvoer van goederen	11 000,—
22.	Weeg-, roei- en bergloonen en entrepôtrechten	15 000,—
23.	Opbrengst van de posterij	110 000,—
24.	Teruggave van de uit 's Lands kas bestreden kosten ten behoeve van de postspaarbank	9 320,—
25.	Opbrengst van den Lands-radiotelegraafdienst.	95 000,—
26.	Vergoedingen, geheven voor de verrichtingen van den hypotheekbewaarder . .	8 500,—
27.	Aandeel in de winst van de Surinaamsche Bank	*Memorie.*
28.	Opbrengst van de Landsschool voor meer uitgebreid lager onderwijs (Hendrikschool)	30 000,—
29.	Opbrengst van de Landsschool voor uitgebreid lager onderwijs (van Sypesteynschool)	22 000,—
30.	Storting in 's Lands kas van de bij het bijzonder onderwijs op de scholen voor meer uitgebreid lager onderwijs en voor uitgebreid lager onderwijs geheven schoolgelden	100 000,—
31.	Opbrengst van examengelden	2 500,—
32	Opbrengst van verkochte zaden, planten, enz.	5 000,—
33.	Opbrengst van de Landsstalweiden . . .	500,—
34.	Opbrengst van het buiten-gasthuis . . .	10 000,—
35.	Opbrengst van de geneeskundige school .	20 800,—
36.	Opbrengst van de slachthuizen te Paramaribo en te Nieuw-Nickerie	25 000,—

Middelen en inkomsten.	Geraamd bedrag.
37. Opbrengst van het landbouwbedrijf in de inrichting ter verpleging van krankzinnigen	f 1 500,—
38. Begrafenisrechten	2 100,—
39. Opbrengst van Landsgebouwen, alsmede huur van daarin aanwezige gasleidingen	8 000,—
40. Aandeel van de eigenaren van plantages in het district Commewijne in de kosten van onderhoud van den rijweg van Nieuw-Amsterdam naar Spieringshoek	3 000,—
41. Vervoer- en vrachtgelden van den Landsspoorweg, enz.	105 000,—
42. Opbrengst van den Landstelefoondienst .	48 000,—
43. Vervoer- en vrachtgelden van de Landsvaartuigen, buiten de verrekeningsinkomsten genoemd in het middel B/44 . . .	327 000,—
44. Vervoer- en vrachtgelden van de Landsvaartuigen, verkregen door verrekening met andere bestuursafdeelingen wegens te haren behoeve verleende vervoerdiensten	120 000,—
45. Andere ontvangsten van den Landsspoorweg en van de Landsvaartuigen	17 000,—
46. Inkomsten ingevolge de havenverordening	5 500,—
47. Opbrengst van den Landsveerdienst . .	*Memorie.*
48. Inhoudingen en stortingen voor pensioen	83 000,—
49. Renten van de kapitalen, afkomstig van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds	1 185,—
50. Terugbetaling door de Evangelische Broedergemeente van het haar in 1926 verleend voorschot (1e termijn)	5 000,—
51. Hoofdgeld voor onder contract verbonden immigranten	*Memorie.*
52. Vergoeding per werkdag voor onder contract verbonden immigranten	*Memorie.*

Middelen en inkomsten.			Geraamd bedrag.
53. Verschillende ontvangsten			f 60 000,—
			f 4 804 955,—
C. *Bijdrage uit 's Rijks schatkist:*			
1. ter bevordering van de welvaart	f	544 629	
2. ter dekking van het begrootingstekort		2 451 424	
			2 996 053,—
			f 7 801 008,—

1931. No. 59.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

Proclamatie

van den 4den Augustus 1931

betreffende de opdracht van het dagelijksch beleid van zaken aan den heer L. C. P r e y, Administrateur van Financiën, aangewezen vervanger van den Gouverneur.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME

brengt ter algemeene kennis, dat hij, wegens korte afwezendheid van de hoofdplaats, het dagelijksch beleid van zaken van het tijdstip van zijn vertrek op den 5den dezer tot dat van zijn terugkeer te Paramaribo, overeenkomstig artikel 28bis van het Regeeringsreglement bij resolutie van heden No. 2525 heeft opgedragen aan den heer L. C. P r e y, Administrateur van Financiën, bij Koninklijk besluit van 1 Mei 1931 No. 42 aangewezen als vervanger van den Gouverneur.

Paramaribo, 4 Augustus 1931.

De Gouverneur voornoemd,

RUTGERS.

1931. No. 60.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

RESOLUTIE van 13 Augustus 1931 No. 2626, *tot aanvulling van de lijst behoorende bij de resolutie van 31 Januari 1930 No. 525 (G. B. No. 14) houdende toekenning van vrijdom van briefport voor dienstbriefwisseling ingevolge het reglement op den postdienst in Suriname.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord den Administrateur van Financiën ;
Herlezen de resolutiën van :
31 Januari 1930 No. 525 (G. B. No. 14) ;
24 Juli 1930 No. 2746 (G. B. No. 57) en
17 Februari 1931 No. 558 (G. B. No. 17);

Gelet op art. 63 van het Reglement op den postdienst in Suriname, vastgesteld bij resolutie van 2 December 1930 No. 4310 (G.B. No. 88) en gewijzigd bij resolutie van 14 April 1931 No. 1201 (G.B. No. 24);

Besluit:

1. De bij resolutie van 31 Januari 1930 No. 525 (G.B. No. 14) behoorende en bij resolutie van 17 Februari 1931 No. 558 (G. B. No. 17) gewijzigde lijst van ambtenaren, besturen, colleges en commissiën aan wie vrijdom van briefport wordt verleend voor de door hen binnen Suriname te voeren dienstbriefwisseling, aan te vullen in dier voege dat daarin na punt 2 van letter *R* en vóór de letter *T* wordt ingelascht in de eerste kolom :
„*S*.
„Surinaamsch Steuncomité" en daarachter in de tweede kolom: „Als *A* 1"

2. Te bepalen dat deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo den 13den Augustus 1931.
RUTGERS.

Uitgegeven den 15den Augustus 1931.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1931. No. 60.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1931. No. 61.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

RESOLUTIE van 19 Augustus 1931 No. 2699 *bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van den geldenden tekst van de resolutie van 29 December 1910 No. 36 (G. B. No. 95), houdende bepalingen betreffende het verleenen van voorschotten op traktementen- verlofs- en non-activiteitstraktementen daaronder begrepen-, wachtgelden, pensioenen en andere vaste uitkeeringen, zoomede op declaratiën wegens reis- en verblijfkosten.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende:

dat de resolutie van 29 December 1910 No. 36 (G. B. No. 95), *houdende bepalingen betreffende het verleenen van voorschotten op traktementen- verlofs- en non-activiteitstraktementen daaronder begrepen-, wachtgelden, pensioenen en andere vaste uitkeeringen, zoomede op declaratiën wegens reis- en verblijfkosten,* verschillende wijzigingen en aanvullingen heeft ondergaan bij de resolutiën van: 24 Juni 1912 No. 3138 (G. B. No. 61), 23 Augustus 1915 No. 2939 (G. B. No. 56) en 6 Juli 1931 No. 2172 (G. B. No. 44);

dat hierdoor de raadpleging daarvan wordt bemoeilijkt;

dat het daarom wenschelijk is den thans geldenden tekst van bedoelde resolutie in één geheel samen te vatten en dien in het Gouvernementsblad te doen opnemen;

Besluit:

Te bepalen dat de resolutie van 29 December 1910 No. 36 (G. B. No. 95), *houdende bepalingen betreffende het verleenen van voorschotten op traktementen- verlofs- en non-activiteitstraktementen daaronder begrepen-, wachtgelden, pensioenen en andere vaste uitkeeringen, zoomede op declaratiën wegens reis- en verblijfkosten,* zooals zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, bij de resolutien van 24 Juni 1912 No. 3138 (G. B. No. 61), 23 Augustus 1915 No. 2939 (G. B. No. 56) en 6 Juli 1931 No. 2172 (G. B. No. 44), nevens afschrift van deze resolutie, in het *Gouvernementsblad* zal worden geplaatst.

Paramaribo den 19den Augustus 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven den 24sten Augustus 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 61.

RESOLUTIE van 29 December 1910 No. 36 (G. B. No. 95), *houdende bepalingen betreffende het verleenen van voorschotten op traktementen- verlofs- en non-activiteitstraktementen daaronder begrepen-, wachtgelden, pensioenen en andere vaste uitkeeringen, zoomede op declaratiën wegens reis- en verblijfkosten*, zooals zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij de resolutiën van 24 Juni 1912 No. 3138 (G. B. No. 61), 23 Augustus 1915 No. 2939 (G. B. No. 56) en 6 Juli 1931 No. 2172 (G. B. No. 44).

Art. 1.[1])

Op traktementen- verlofs- en non-activiteitstraktementen daaronder begrepen-, wachtgelden, pensioenen en andere vaste uitkeeringen kan een voorschot uit de koloniale kas worden verleend :

a. bij vertrek van den belanghebbende uit de kolonie, indien daarop niet van toepassing is art. 1 van het Koninklijk besluit van 18 April 1910 No. 25*) en mits de dag van vertrek en die van vermoedelijke aankomst niet in dezelfde maand vallen ;

b. bij verandering van standplaats in de kolonie aan in functie zijnde landsdienaren, zoomede aan de in activiteit herstelde of wel nieuw aangestelde landsdienaren indien dezen zich elders dan op hunne laatste woonplaats hebben te vestigen ;

c. voor den aankoop van paarden, rij- en voertuigen alsmede vaartuigen aan de landsdienaren, die deze zaken voor de uitoefening van hunnen dienst moeten aanschaffen ;

d. in bijzondere gevallen ter beslissing van den Gouverneur ;

e. ter voldoening van overtochtskosten van leden van het gezin van een ambtenaar, die door hem naar Nederland worden gezonden vóór hij zelf daarheen vertrekt, ook al heeft hij op

*) Dit artikel luidt :

„Op de landsinkomsten gedurende den tijd van den overtocht van „Nederland naar $\frac{\text{Oost}}{\text{West}}$ Indië of omgekeerd, toekomende aan passagiers, die „geen soldij genieten, kan — indien de dag van vertrek en die van ver„moedelijke aankomst niet in dezelfde maand vallen — een voorschot wor„den verleend over het tijdvak van één maand en zulks boven en behalve „de hun toekomende inkomsten over de maand van vertrek."

[1]) Dit artikel is gewijzigd en aangevuld bij § I, punt *a*, van de resolutie van 24 Juni 1912 No. 3138 (G. B. No. 61) en bij § I, punt 1, van de resolutie van 23 Augustus 1915 No. 2939 (G. B. No. 56) en bij § A, punt 1, van de resolutie van 6 Juli 1931 No. 2172 (G. B. No. 44).

dat oogenblik zelf nog geen recht op vrijert overtocht, mits die leden van het gezin vallen onder art. II van het Koninklijk besluit van 30 Mei 1924 (G. B. No. 63).

Op nader in te dienen decla atiën wegens reis- en verblijfkosten kan een voorschot uit de koloniale kas verleend worden, wanneer het te verwachten is dat de reis langer dan vijf dagen zal duren. In bijzondere gevallen kan ook bij reizen van korteren duur een voorschot worden verleend.

Art. 2 [2])

Het voorschot bedraagt :

1o. in het geval, bedoeld in art. 1 sub *a* het beloop van de landsinkomsten na het vertrek over één maand en zulks boven en behalve de aan den belanghebbende toekomende inkomsten over de maand van vertrek ;

2o. in het geval, bedoeld in art. 1 sub *b* ten hoogste een maand traktement, berekend naar de op de nieuwe standplaats te genieten bezoldiging, indemniteiten, toelagen en emolumenten niet inbegrepen ;

3o. in de gevallen, bedoeld in art. 1 sub *c* en *d* eene door den Gouverneur in elk voorkomend geval te bepalen som

4o. op nader in te dienen declaratiën wegens reis- en verblijfkosten ten hoogste twee derde gedeelten van het geraamde bedrag dier declaratiën ;

5o. in het geval, bedoeld in art. 1 sub *e* hetgeen voor de overtochtskosten noodig is volgens geldende tarieven of speciale overeenkomsten, doch niet meer dan het passagegeld rechtstreeks naar *Nederland*, dat te voldoen zou zijn geweest aan eene maatschappij, met welke de Regeering een contract heeft aangegaan ten opzichte van het vervoer van gouvernementspassagiers.

Art. 3.[3])

De krachtens art. 1 sub *a* verleende voorschotten worden

[2]) Dit artikel is gewijzigd en aangevuld bij § I, punt *b*, van de resolutie van 24 Juni 1912 No. 3138 (G. B. No. 61) en bij § I, punt 2, van de resolutie van 23 Augustus 1915 No. 2939 (G. B. No. 56).

[3]) Dit artikel is gewijzigd bij § I, punt *c*, van de resolutie van 24 Juni 1912 No. 3138 (G. B. No. 61), bij § I, punt 3, van de resolutie van 23 Augustus 1915 No. 2939 (G. B. No. 56) en bij § A, punt 2, van de resolutie van 6 Juli 1931 No. 2172 (G. B. No. 44).

verrekend met de inkomsten van den belanghebbende over de maand, volgende op die, waarin de reis is aanvaard.

Die, krachtens art. 1 sub *b* verleend, worden aangezuiverd door inhouding op de inkomsten van den belanghebbende in tien gelijke achtereenvolgende maandelijksche termijnen, te beginnen met de eerste maand, waarover, na de vestiging op de nieuwe standplaats, traktement wordt genoten.

De terugbetaling van de krachtens art. 1 sub *c* en *d* verleende voorschotten wordt bij de vaststelling van het bedrag dier voorschotten geregeld.

Indien den belanghebbende buitenlandsch verlof wordt verleend onder genot van verlofstraktement, wordt dit ter aanzuivering van een krachtens art. 1 sub *b*, *c* en *d* verleend, nog niet terugbetaald voorschot aan eene korting van ten hoogste 10% onderworpen.

Voorschotten op declaratiën wegens reis- en verblijfkosten worden bij de voldoening dier declaratiën verrekend. Mocht het te goed gemaakte bedrag kleiner zijn dan het ontvangen voorschot, dan wordt het verschil onmiddellijk teruggestort of bij de eerstvolgende betaling van de inkomsten van den betrokkene ingehouden.

De terugbetaling van krachtens art. 1 sub *e* verleende voorschotten geschiedt — behoudens het hierna bepaalde — door inhouding op de inkomsten van den schuldenaar in twintig gelijke achtereenvolgende maandelijksche termijnen, aanvangende over de derde maand na het vertrek der vooruitgezonden gezinsleden.

Wanneer de ambtenaar aan wien het voorschot is verleend zelf de reis naar Nederland onderneemt, wordt hetgeen dan nog van het voorschot verschuldigd is, verrekend met de aan hem ingevolge artikel 8 van het West-Indisch Overtochtsreglement 1924 (G. B. No. 63), uit te betalen gelden. Is het voorschot met die verrekening nog niet geheel afgelost, dan geschiedt de verdere terugbetaling van het niet afgeloste deel door korting van 10% op het verloftraktement of het pensioen van den schuldenaar tot de schuld is voldaan.

Art. 4 [4])

Het bedrag der voorschotten, dat bij ontslag uit 's Lands-

[4]) Dit artikel is gewijzigd bij § I, punt 4, van de resolutie van 23 Augustus 1915 No. 2939 (G. B. No. 56).

dienst met wachtgeld, onderstand of pensioen onaangezuiverd is gebleven, wordt op die inkomsten door korting van ten hoogste 20% ingehouden.

Bij ontslag uit 's landsdienst *op verzoek* zonder wachtgeld, onderstand of pensioen wordt het geheele voorschot of het onaangezuiverd gebleven gedeelte daarvan in eens teruggevorderd, tenzij daaromtrent anders wordt bepaald.

Bij een *niet op verzoek* verleend ontslag zonder toekenning van wachtgeld, onderstand of pensioen kan- voor zoover verrekening niet mogelijk is met eene krachtens het 2e lid van art. 22 der pensioenverordening (G. B. 1913 No. 62)* te verleenen restitutie van gestorte gelden- de invordering van het onaangezuiverd gedeelte van het voorschot achterwege worden gelaten, in welk geval bij herplaatsing of bij latere toekenning van wachtgeld, pensioen of onderstand het nog niet ingevorderde wordt ingehouden op de wijze in het eerste lid van dit artikel voorgeschreven.

Bij overlijden wordt de gewone inhouding toegepast op het nog uit te betalen bedrag van de inkomsten van den overledene, voor zoover die inhouding op dat bedrag zou zijn toegepast, als het overlijden niet had plaats gehad. Hetgeen dan nog van het voorschot onaangezuiverd mocht zijn gebleven, wordt niet teruggevorderd. Had de betrokkene bij zijn overlijden geen inkomsten van de kolonie te goed, dan blijft het geheele saldo-voorschot ten laste van de kolonie.

Art. 5[5])

Met uitzondering van voorschotten verleend krachtens art. 1 sub *c* of *e* kan geen nieuw voorschot worden uitbetaald, dan met verrekening van het vroeger genotene.

Art. 6.

De in art. 1 bedoelde voorschotten kunnen ook verleend worden aan personen, aan wie eene tijdelijke opdracht is gegeven.

Wanneer in dit geval het verleende voorschot, met toepas-

*) Geldende tekst thans opgenomen in G. B. 1928 No. 18.

[5]) Dit artikel is gewijzigd bij § I, punt 5, van de resolutie van 23 Augustus 1915 No. 2939 (G. B. No. 56).

sing van de gewone wijze van terugbetaling bij het eindigen van de opdracht niet ten volle zou zijn aangezuiverd, wordt de terugbetaling op zoodanige andere wijze bepaald, dat het voorschot in ieder geval bij den afloop der opdracht in zijn geheel zal zijn terugbetaald.

Art. 7 [6])

De in art. 1 bedoelde voorschotten kunnen ook verleend worden aan de schoolbesturen der uit 's Landskas ondersteunde bijzondere scholen voor lager onderwijs, ten behoeve van de aan hunne scholen verbonden onderwijzers, voor wie ondersteuning wordt genoten en die verkeeren in de bij dat artikel aangehaalde gevallen.

Art. 8 [6])

De aan de schoolbesturen verleende voorschotten worden verrekend met de hun uit 's Landskas uitgekeerd wordende subsidie en wel volgens de voorschriften van art. 3, met dien verstande dat in het geval bedoeld in lid 7 van gemeld artikel, hetgeen van het voorschot nog verschuldigd is, zal worden verrekend met de uitkeering, ingevolge het 2de lid van artikel 4 van het Koninklijk besluit van 4 December 1925 No. 23 (geldende tekst G. B. 1931 No. 11).

Art. 9. [6])

Wanneer een onderwijzer bij het bijzonder lager onderwijs, ten behoeve van wien een voorschot aan het schoolbestuur werd verleend, niet meer bij dat onderwijs in dienst is en uit 's Landskas rechtstreeks pensioen of onderstand geniet, zal het onaangezuiverde gedeelte van het voorschot worden ingehouden op zijn pensioen of onderstand, instede van op de aan het schoolbestuur toekomende subsidie.

Overigens vinden de bepalingen van art. 4 overeenkomstige toepassing.

---

[6]) Dit artikel is toegevoegd bij § A, punt 3, van de resolutie van 6 Juli 1931 No. 2172 (G. B. No. 44).

1931. No. 62.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 28 Augustus 1931 *tot nadere wijziging van de verordening van 17 November 1894 (G. B. 1895 No. 12A) op de goudbelasting.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de verordening van 17 November 1894 (G. B. 1895 No. 12A) *op de goudbelasting*, zooals deze luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen, laatstelijk bij de verordening van 29 November 1915 (G. B. No. 78), nader te wijzigen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

In het eerste lid van art. 10 der verordening van 17 November 1894 (G. B. 1895 No. 12A) *op de goudbelasting*, zooals deze luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen, laatstelijk bij de verordening van 29 November 1915 (G. B. No. 78) wordt in plaats van: „zeven cent per gram", gelezen: „vier cent per gram".

Art. 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag, volgende op dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 28sten Augustus 1931.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 1sten September 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 62.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1931. No. 63.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 7 September 1931, *tot nadere wijziging en aanvulling van de verordening van 7 September 1882 (G. B. No. 19) houdende bepalingen omtrent het doen van onderzoek naar de aanwezigheid en omtrent het ontginnen van delfstoffen in of op den bodem van Suriname, gelijk zij luidt na de sedert daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de verordening van 7 September 1882 (G. B. No. 19), houdende bepalingen omtrent het doen van onderzoek naar de aanwezigheid en omtrent het ontginnen van delfstoffen in of op den bodem van Suriname, zooals zij luidt blijkens G. B. 1905 No. 1 en de sedert daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij de verordeningen van 18 Maart 1908 (G. B. No. 31), 24 Juni 1911 (G. B. 1914 No. 35), 29 November 1915 (G. B. No. 78), 3 September 1915 (G. B. 1916 No. 19) en 30 Augustus 1916 (G. B. No. 61) nader te wijzigen en aan te vullen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten;

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

De krachtens art. 1 van de verordening van 22 Januari 1903 (G. B. No. 12) in de verordening van 7 September 1882 (G. B. No. 19) opgenomen Algemeene bepaling wordt vervangen door de volgende:

Algemeene bepalingen.

§ I.

„1). Houders van vergunningen tot onderzoek naar de aan-
„wezigheid- en van concessiën tot het ontginnen van delfstof-
„fen kunnen uitsluitend zijn :
„Nederlandsche onderdanen, ingezetenen van Nederland,
„Nederlandsch-Indië, Suriname of Curaçao,
„vennootschappen in Nederland, Nederlandsch-Indië, Suri-
„name of Curaçao gevestigd.
„2). De houder van eene vergunning of de concessionaris, die
„niet in Suriname gevestigd is, moet aldaar voortdurend verte-
„genwoordigd zijn.
„3). De vergunning of de concessie vervalt van rechtswege :
„*a.* wanneer de houder ophoudt aan de in het eerste lid
„van deze paragraaf gestelde eischen te voldoen ;
„*b.* bij overlijden van den houder, ten aanzien van die
„rechtverkrijgenden, die niet binnen den termijn van één jaar
„hebben doen blijken aan de in het 1e lid van deze paragraaf
„gestelde eischen te voldoen ;
„4) Geschillen, nopens het voldoen aan de vereischten van
„deze paragraaf worden beslist door den rechter en op de wijze
„bij koloniale verordening te regelen."

§ II.

„1). De Gouverneur is bevoegd :
„*a.* bij het verleenen van eene vergunning tot onderzoek
„naar de aanwezigheid- en van eene concessie tot het ontginnen
„van delfstoffen op den voet van deze verordening, een of meer
„in de vergunning of in de concessie te noemen delfstoffen uit te
„zonderen en vergunning en concessie te verleenen voor een of
„meer in de vergunning of concessie te noemen delfstoffen.
„Indien van deze bevoegdheid gebruik wordt gemaakt tegen
„het uitdrukkelijk verzoek van den betrokkene om vergunning
„tot onderzoek of concessie tot het ontginnen van één of meer in
„de aanvraag bij name genoemde delfstoffen te verkrijgen, zal
„zulks, den Raad van Bestuur gehoord, met opgaaf van redenen
geschieden ;
„*b.* aan meer personen en (of) vennootschappen vergunning
„tot onderzoek naar de aanwezigheid- en of concessie tot het ont-

„ginnen van verschillende delfstoffen in of op hetzelfde terrein te „verleenen ; zullende in dat geval een vergunninghouder of een ont- „ginner niet mogen onderzoeken onderscheidenlijk ontginnen bin- „nen een afstand van 200 M. van de plaats, waar een andere ver- „gunninghouder of ontginner onderzoekt onderscheidenlijk ontgint. „Bij eventueelen strijd van belangen tusschen de verschillende ver- „gunninghouders en (of) concessionarissen hebben dezen zich, in- „dien zij zich niet onderling kunnen verstaan, te gedragen over- „eenkomstig de voorschriften, in ieder bijzonder geval door den „Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord, te geven.

„2). Van de onder 1*b* voorbehouden bevoegdheid om ver- „gunning tot onderzoek naar de aanwezigheid- en (of) con- „cessie tot het ontginnen van andere delfstoffen, als waarvoor „bereids eene vergunning of concessie aan derden was afgestaan, „wordt evenwel geen gebruik gemaakt, dan nadat die derden in de „gelegenheid zijn gesteld binnen een hun te stellen termijn, drie „maanden niet te boven gaande, hunne belangen voor te dragen „en hunne eventueele bezwaren tegen het verleenen van rech- ten aan derden op het hun in vergunning of concessie afgestane „terrein in te brengen, terwijl zij tevens in kennis zullen worden „gesteld met de verleening van zulk eene vergunning of concessie „op hun terrein."

§ III.

„1). De Gouverneur is bevoegd bij besluit, den Raad van „Bestuur gehoord, streken of terreinen voor het doen van on- „derzoek naar de aanwezigheid- of voor het ontginnen van delf- „stoffen, rechtstreeks of middellijk van Landswege, of voor uit- „gifte onder bijzondere voorwaarden te reserveeren. De hierbe- „doelde voorwaarden worden bij of krachtens koloniale veror- „dening gesteld.

„2). De Gouverneur is eveneens bevoegd bij besluit, den „Raad van Bestuur gehoord, streken of terreinen aan te wijzen, „waarbinnen ook met algeheele of gedeeltelijke toepassing of „met afwijking van de voorschriften dezer verordening, onder de „in dat besluit te stellen voorwaarden en bepalingen, vergun- „ningen kunnen worden verleend tot onderzoek naar de aan- „wezigheid van een of meer bij name genoemde delfstoffen of „anders voor delfstoffen in het algemeen al of niet met uitzon- „dering van een of meer, welke bepaaldelijk in dat besluit zul- „len worden genoemd.

„3). De in lid 2 bedoelde vergunningen, welke niet voor „overdracht vatbaar zijn, worden kosteloos en voor den tijd van „één jaar verleend, maar kunnen, voor zoolang bedoelde streken „of terreinen voor het in het vorige lid bedoelde onderzoek zijn „opengesteld, telkens met een gelijken termijn worden verlengd.

„4). De houders van de in het 3e lid bedoelde vergunningen „kunnen, met algeheele of gedeeltelijke toepassing of met afwijking „van de voorschriften dezer verordening, op door den Gouverneur te „bepalen wijze en onder door hem te stellen voorwaarden en „bepalingen, concessie voor ten hoogste 40 jaren verkrijgen tot „het ontginnen van de delfstof of de delfstoffen, waarvoor hun „vergunning tot onderzoek was verleend."

§ IV.

„1). De eigenaar van of de rechthebbende uit anderen hoofde „op den grond mag niet beschikken over de zich in of op den „grond bevindende delfstoffen zonder concessie tot het ontgin- „nen daarvan te hebben verkregen overeenkomstig de voorschrif- „ten dezer verordening, met dien verstande, dat voor de hier „bedoelde gronden geen concessierecht verschuldigd zal zijn, „terwijl bij het aanvragen van concessie de voorloopige mede- „deeling, bedoeld in art. 10 niet behoeft te worden gedaan.

„2). De Gouverneur is bevoegd, onder voorwaarden bij ko- „loniale verordening te stellen, waarbij tevens zal worden gere- „geld de aan den eigenaar van of den rechthebbende uit anderen „hoofde op den grond ter zake toe te kennen schadevergoeding, „aan derden vergunning tot onderzoek naar de aanwezigheid- en „concessie tot het ontginnen van delfstoffen te verleenen op de „in het 1e lid van deze paragraaf bedoelde gronden. Van deze „bevoegdheid zal geen gebruik worden gemaakt, indien de „eigenaar of rechthebbende uit anderen hoofde op den grond „binnen een hem door den Gouverneur te stellen billijken ter- „mijn te kennen geeft, dat hij zelf voor zoodanig onderzoek of „zoodanige concessie in aanmerking wenscht te komen, waar- „mede hij dan een aanvang behoort te maken binnen een door „den Gouverneur te stellen termijn.

„3). Het bepaalde in het eerste en het tweede lid van deze „paragraaf is niet toepasselijk op grond, welke bij de inwer- „kingtreding van deze bepaling in eigendom of allodialen eigen- „dom en erfelijk bezit is."

§ V.

„In deze verordening worden onder delfstoffen niet verstaan „schelpen, zand, grint, klei en dergelijke, welke als grondstof voor „bouwwerken of voor wegverharding kunnen worden gebruikt.".

Art. 2.

Art. 2, lid 1 van de verordening van 7 September 1882 (G. B. No. 19) wordt gelezen:

„Voor zoover niet aan een ander vergunning tot onderzoek „naar de aanwezigheid of concessie tot ontginning van delf- „stoffen op zijn grond is verleend, is de eigenaar bevoegd tot „zoodanig onderzoek over te gaan, na hiervan vooraf schrifte- „lijke mededeeling te hebben gedaan aan den beheerder der „domeinen."

„Art. 2, lid 2 vervalt.".

Art. 3.

In artt. 3, 26 en 28 van de verordening van 7 September 1882 (G. B. No. 19) wordt in plaats van de woorden: „de *Algemeene bepaling*" onderscheidelijk „die *Algemeene bepaling*" gelezen: „§ 1 der Algemeene bepalingen".

Art. 4.

Art. 8 van de verordening van 7 September 1882 (G. B. No. 19) wordt gelezen:

„Concessie tot ontginning van delfstoffen wordt uitgegeven „voor minstens een jaar en voor niet langer dan veertig jaren en — „voor wat domeingrond betreft — voor een oppervlakte van min- „stens 200 H. A.".

Art. 5.

Art. 18 van de verordening van 7 September 1882 (G. B. No 19) wordt gelezen:

„De ontginner heeft tijdens den duur der concessie het uit- „sluitend recht op de in of op zijn perceel door wien ook ont- „gonnen delfstoffen, voor zoover deze onder zijn concessie vallen."

Art. 6.

In art. 26 van de verordening van 7 September 1882 (G. B. No. 19) worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a. in de eerste alinea vervallen de woorden : „van domeingrond" ;

b. in de vierde alinea wordt in plaats van „art. 2" gelezen : „§ IV lid 3 van de Algemeene bepalingen."

Art. 7.

In art. 28, eerste alinea, 5de regel van de verordening van 7 September 1882 (G. B. No. 19) worden na het woord „overlegging" ingelascht : „wanneer het betreft eene concessie op „domeingrond,".

Art. 8.

In art. 30 van de verordening van 7 September 1882 (G. B. No. 19) worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a. punt *g* wordt gelezen : „bij veroordeeling van den ontginner ter zake van art. 36 alinea's 5 en 6 ;

b. na punt *g* worden twee nieuwe punten (*h*) en (*i*) opgenomen, luidende :

„*h.* bij weigering van den ontginner of van dengene, die „hem ter plaatse van de ontginning als zoodanig vervangt, om „de ontginning te staken, die hij in de strijd met het bepaalde „in lid 1*b* van § II heeft aangevangen ;

„*i.* bij weigering of in gebreke zijn van den ontginner of „dengene, die hem ter plaatse van ontginning als zoodanig vervangt, om gevolg te geven aan de in het algemeen belang of „in het belang der veiligheid van personen en goederen door „den Gouverneur omtrent zijn ontginning te geven voorschriften „of bij weigering of in gebreke zijn gevolgd te geven aan de voorschriften, door den Gouverneur krachtens lid 1b van § II van de „Algemeene bepalingen gegeven".

Art. 9.

In den eersten regel van art. 31 van de verordening van 7 September 1882 (G. B. No. 19) worden na het woord „concessiën" ingelascht de woorden : „uitgegeven in of op domeingrond".

Art. 10.

In art. 36 van de verordening van 7 September 1882 (G. B. No. 19) worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a. in de eerste alinea wordt in plaats van „artikel I" gelezen: „lid 2 van § III der Algemeene bepalingen en artikel I" ;

b. in de vijfde alinea vervallen de woorden : „in of op do- „meingrond" ;

c. de zevende alinea vervalt.

Art. 11.

Aan de verordening van 7 September 1882 (G. B. No. 19), zooals zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, wordt toegevoegd een nieuw artikel, luidende :

„Art. 43.

„Deze verordening kan worden aangehaald als „Delfstoffen- „verordening"."

Art. 12.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 7den September 1931.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 11den September 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 63.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

Verbeterblad.

Het eerste lid van § I van Art. 1 wordt gelezen als volgt:

„1). Houders van vergunningen tot onderzoek naar de aan-„wezigheid- en van concessiën tot het ontginnen van delfstoffen „kunnen uitsluitend zijn:

„Nederlandsche onderdanen,

„ingezetenen van Nederland, Nederlandsch-Indië, Suriname „of Curaçao,

„vennootschappen in Nederland, Nederlandsch-Indië, Suri-„name of Curaçao gevestigd.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 64.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 28 Februari 1931 *houdende herziening van de bepalingen nopens de curateele.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de bepalingen nopens de curateele te herzien;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Artikel 1.

De zeventiende titel des eersten boeks van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Suriname, welke het opschrift draagt „Van curateele", ondergaat de volgende wijzigingen:

I. De artikelen 486—488 worden gelezen:

„Artikel 486.

Een meerderjarige kan onder curateele worden gesteld:

1o. wegens het zich bevinden in eenen gedurigen staat van onnoozelheid, krankzinnigheid of razernij, al is het dat hij bij tusschenpozing het gebruik zijner verstandelijke vermogens bezit;

2o. wegens verkwisting;

3o. indien hij tengevolge van gewoonte van drankmisbruik:

a. zijne belangen niet behoorlijk waarneemt;

b. in het onderhoud van zich of de zijnen niet behoorlijk voorziet;

c. in het openbaar herhaaldelijk aanstoot geeft; of

d. eigen veiligheid of die van anderen in gevaar brengt;

4o. indien hij op grond van zwakheid van vermogens niet in staat is om zijn eigene belangen behoorlijk waar te nemen.

Art. 487.

De curateele, bedoeld onder 1o. van het vorig artikel, kan worden verzocht door den echtgenoot, door de bloedverwanten in de regte linie en die in de zijdlinie tot den vierden graad ingesloten, en door het openbaar ministerie.

De curateele, bedoeld onder 2o. en 3o. van het vorig artikel, kan bovendien worden verzocht door den onder curateele te stellen persoon zelf.

De curateele, bedoeld onder 4o. van het vorig artikel, kan alleen worden verzocht door den onder curateele te stellen persoon zelf.

Artikel 488.

Indien, in geval van razernij, de curateele niet door andere daartoe bevoegde personen is verzocht, is het openbaar ministerie daartoe verpligt."

II. Artikel 490 wordt gelezen:

„Verzoekschriften, welke niet van den onder curateele te stellen persoon zelf uitgaan bevatten bepaaldelijk de daadzaken, waaruit van den grond tot curateele blijkt; daarbij worden gevoegd zoowel de bewijsstukken als eene opgave der getuigen.".

III. In artikel 491 wordt vóór „de bloedverwanten" ingevoegd „den echtgenoot en".

IV. In artikel 492, tweede lid, wordt in plaats van „de bloedverwanten" gelezen: „den echtgenoot en de bloedverwanten of aangehuwden".

V. In artikel 493 wordt vóór „de bloedverwanten" ingevoegd: „den echtgenoot en".

VI. Artikel 498 wordt gelezen:

„Wanneer de curateele gevraagd is door den onder curateele te stellen persoon zelf, hoort het hof van justitie den echtgenoot en de bloedverwanten of aangehuwden. De artikelen 492 tot en met 496 vinden overeenkomstige toepassing; het openbaar ministerie zorgt voor de openbaarmaking van de uitspraak, op de wijze in artikel 497 voorgeschreven."

VII. *a.* In artikel 499, derde lid, wordt na „verkwisting" ingevoegd : „of gewoonte van drankmisbruik".

b. Van artikel 502 wordt aan het slot van het eerste lid de punt vervangen door een komma en wordt daaraan toegevoegd : „terwijl ook de echtgenoot van den onder curateele gestelde zal worden gehoord."

VIII. Artikel 504 wordt artikel 503.

Daarop volgt een nieuw artikel 504, luidende :

„Na het aangaan van een huwelijk kan de onder curateele gestelde den kantonregter verzoeken zijnen echtgenoot in de plaats van den tegenwoordigen curator tot curator te benoemen.

Gelijk verzoek kan van den echtgenoot zelf uitgaan.

De kantonregter beslist niet dan nadat de onder curateele gestelde, de echtgenoot, de curator en de toeziende curator zijn gehoord, althans door den griffier daartoe zijn opgeroepen. De eerste zin van het voorgaande artikel vindt overeenkomstige toepassing."

IX. Artikel 505, tweede lid, wordt gelezen :

„De uit hoofde van verkwisting, gewoonte van drankmisbruik of zwakheid van vermogens onder curateele gestelde behoeft om een huwelijk aan te gaan de toestemming van den curator en den toezienden curator ; de artikelen 91, tweede lid, en 204 vinden overeenkomstige toepassing.".

X. In artikel 510 wordt in plaats van : „volgens het laatste lid van artikel 486, uit hoofde van verkwisting" gelezen : „uit hoofde van gewoonte van drankmisbruik", terwijl voorts in plaats van : „zijne eigene veiligheid of de openbare zedelijkheid dit vordert, en dat hij door een buitensporig en slecht gedrag voor de zamenleving gevaarlijk is" gelezen wordt : „hij in het openbaar herhaaldelijk aanstoot geeft of eigen veiligheid of die van anderen in gevaar brengt".

XI. artikel 516, alsmede het opschrift van dat artikel, vervalt.

Artikel 2.

In artikel 114 van den vierden titel des eersten boeks van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Suriname wordt onder 7o. na „verkwisting" ingevoegd „gewoonte van drankmisbruik of zwakheid van vermogens".

Artikel 3.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 28sten Februari 1931.

RUTGERS.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

Uitgegeven den 16den September 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 65.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 13 Maart 1931, *houdende bepalingen omtrent den handelsnaam.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is wettelijke bepalingen vast te stellen omtrent den handelsnaam;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten, vastgesteld onderstaande verordening:

Artikel 1.

(1) Onder handelsnaam verstaat deze verordening den naam of de firma waaronder een koopman zijn bedrijf uitoefent.

(2) Onder koopman verstaat deze verordening den koopman in den zin van het Wetboek van Koophandel en in het algemeen een ieder die zijn beroep maakt van het uitoefenen van eenigen tak van handel of nijverheid in den ruimsten zin. Voorts is iedere naamlooze vennootschap en ieder concessionaris koopman in den zin dezer verordening.

Artikel 2.

De handelsnaam gaat over bij erfopvolging en is vatbaar voor overdracht, doch een en ander slechts in verbinding met de handelszaak, die onder dien naam wordt gedreven.

Artikel 3.

(1) Het is den koopman, eigenaar eener handelszaak, verboden een handelsnaam te voeren, die in strijd met de waarheid aanduidt, dat de handelszaak, geheel of gedeeltelijk aan een ander zou toebehooren.

(2) Het eerste lid is mede van toepassing, indien de in den handelsnaam voorkomende aanduiding slechts in zoo geringe mate van den naam van dien ander afwijkt, dat dientengevolge bij het publiek verwarring van dezen met den koopman, eigenaar der handelszaak, te duchten is.

(3) Het eerste lid is niet van toepassing, indien de handelsnaam en de handelszaak, afkomstig zijn van een koopman, die dien naam heeft gevoerd niet in strijd met deze verordening.

Artikel 4.

(1) Het is verboden een handelsnaam te voeren, die in strijd met de waarheid aanduidt, dat de handelszaak zou toebehooren aan een of meer kooplieden, handelende als eene vennootschap onder eene firma of als eene vennootschap en commandite, of wel aan eene naamlooze vennootschap, eene wederkeerige verzekerings- of waarborgmaatschappij, eene vereeniging of aan eene stichting.

(2) In den handelsnaam duidt de vermelding van meer dan één persoon, ook al worden hunne namen niet genoemd, aan, dat de handelszaak toebehoort aan kooplieden, handelende als eene vennootschap onder eene firma ; de woorden „en compagnie", dat de handelszaak toebehoort aan kooplieden, handelende als eene vennootschap onder eene firma of aan een of meer kooplieden, handelende als eene vennootschap en commandite ; het woord „maatschappij", dat de handelszaak toebehoort aan eene naamlooze vennootschap of aan eene vereeniging, en het woord „fonds" aan eene stichting ; alles voor zoover niet uit den handelsnaam in zijn geheel het tegendeel blijkt.

(3) Het eerste lid is niet van toepassing, indien de handelsnaam wordt gevoerd door een koopman zonder vennooten, en die naam en de handelszaak afkomstig zijn van eene vennootschap onder eene firma of van eene vennootschap en commandite, die dien handelsnaam heeft gevoerd niet in strijd met deze verordening.

Artikel 5.

Het is verboden een handelsnaam te voeren die, vóórdat de handelszaak onder dien naam werd gedreven, reeds door een anderen koopman rechtmatig gevoerd werd, of die van diens han-

delsnaam slechts in geringe mate afwijkt, een en ander voor zoover dientengevolge, in verband met den aard der beide handelszaken en de plaats, waar zij gevestigd zijn, bij het publiek verwarring tusschen die handelszaken te duchten is.

Artikel 6.

(1) Indien een handelsnaam wordt gevoerd in strijd met deze verordening, kan ieder belanghebbende, onverminderd zijne vordering krachtens artikel 1386 en volgende van het Burgerlijk Wetboek, zich bij verzoekschrift tot het Hof van Justitie wenden met het verzoek, dengene die den verboden handelsnaam voert, te veroordeelen, daarin zoodanige door den rechter te bepalen wijziging aan te brengen, dat de onrechtmatigheid ten opzichte van den verzoeker wordt opgeheven, met veroordeeling tevens van de wederpartij tot eene bepaalde som gelds als schadevergoeding ingeval van overtreding van het bevel des rechters.

(2) Het verzoekschrift wordt aan de wederpartij beteekend. Het Hof van Justitie beschikt niet op het verzoekschrift dan na verhoor of behoorlijke oproeping van partijen.

(3) Het Hof van Justitie kan de voorloopige tenuitvoerlegging zijner beschikking bevelen.

Artikel 7.

(1) Hij die een handelsnaam voert in strijd met deze verordening, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijf honderd gulden.

(2) Het feit wordt beschouwd als overtreding

(3) Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen twee jaren zijn verloopen sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden, kan, inplaats van de geldboete, hechtenis van ten hoogste veertien dagen worden opgelegd.

(4) Wordt de handelsnaam gevoerd door eene vennootschap onder eene firma, dan wordt de overtreding geacht te zijn gepleegd door ieder der vennooten; geschiedt het door eene vennootschap en commandite, dan wordt zij geacht te zijn gepleegd door den beheerenden vennoot of, zijn er meer dan één, door ieder hunner; geschiedt het door eene naamlooze vennootschap, eene wederkeerige verzekerings- of waarborgmaatschappij, eene

vereeniging of door eene stichting, dan wordt zij geacht te zijn gepleegd door de leden van het bestuur.

(5) Alvorens tot vervolging van het strafbaar feit over te gaan stelt de tot het doen uitgaan der dagvaarding gerechtigde ambtenaar den Procureur-Generaal bij het Hof van Justitie daarvan in kennis.

(6) Deze kan dengene, die den verboden handelsnaam voert, de wijziging mededeelen die hem noodig voorkomt om de onrechtmatigheid van den handelsnaam op te heffen ; hij stelt hem daarbij een bekwamen termijn om die wijziging aan te brengen.

(7) Wordt die wijziging binnen den gestelden termijn aangebracht, dan is het recht tot strafvordering vervallen.

(8) De hiervoren bedoelde ambtenaar stelt de vervolging niet in dan nadat de Procureur-Generaal hem heeft te kennen gegeven, dat hij geen gebruik maakt van zijne voormelde bevoegheid of dat de door hem gestelde termijn is verstreken zonder dat de wijziging is aangebracht geworden.

Artikel 8.

In het eerste lid van artikel 36 van het Wetboek van Koophandel worden de woorden „heeft geene firma, noch draagt" vervangen door : „draagt niet".

Artikel 9.

(1) In artikel 343 van het Wetboek van Strafrecht wordt in plaats van „naam, firma of het merk", gelezen : „naam of de firma van een ander, of van het merk".

(2) In artikel 10 van het „Reglement Industrieele Eigendom Koloniën 1912" wordt in plaats van : „of den naam (of de firma) „bevat, waarop een ander recht heeft, kan hij, die beweert zoo„danig recht te hebben", gelezen : „of den naam of de firma van „een ander bevat, kan hij, die beweert zoodanig recht te hebben, „of wiens naam of firma het merk bevat",.

Slot- en overgangsbepalingen.

Artikel 10.

Deze verordening kan worden aangehaald onder den titel

„Handelsnaamverordening", met vermelding van den jaargang en het nummer van het *Gouvernementsblad*, waarin zij is geplaatst.

Artikel 11.

(1) Deze verordening treedt in werking op een nader door den Gouverneur te bepalen tijdstip.

(2) Indien bij het in werking treden dezer verordening een handelsnaam wordt gevoerd in strijd met deze verordening, kan te dier zake gedurende vier maanden na dat tijdstip geen rechtsmiddel worden aangewend.

(3) Wanneer de uitdrukking „niet in strijd met deze verordening" aan het slot van de artikelen 3 en 4 betreft het voeren van een handelsnaam vóór het in werking treden dezer verordening, beteekent zij: niet in strijd met deze verordening, indien zij tijdens het voeren van den handelsnaam van kracht geweest ware.

Gegeven te Paramaribo, den 13den Maart 1931.

RUTGERS.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER

Uitgegeven den 16den September 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 66.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 9 September 1931 No. 2954, *bepalende den dag van inwerkingtreding van de „Handelsnaamverordening" (G. B. 1931 No. 65).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelet op artikel 11 van de Handelsnaamverordening (G. B. 1931 No. 65);
Herlezen de resolutie van 9 September 1931 No. 2953;

Besluit:

Te bepalen:
a. dat voormelde verordening in werking treedt met ingang van 1 Januari 1932;
b. dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 9den September 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven den 11den September 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 66.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1931. No. 67.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 10 September 1931 *houdende bepalingen omtrent kosteloos onderzoek naar de aanwezigheid en concessiën tot ontginning van delfstoffen ingevolge § III, 2de, 3de en 4de lid van de Delfstoffenverordening.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van § III, tweede, derde en vierde lid van de Algemeene bepalingen der Delfstoffenverordening, het noodig is het navolgende vast te stellen:

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

Het stroomgebied van de Corantijn;

het stroomgebied van de Nickerie;

het stroomgebied van de Coppename;

het terrein begrensd door de spoorbaan, een lijn recht west van uit K.M. 115 van de spoorbaan, de Moermoerekreek en de Saramaccarivier;

het terrein begrensd door de Suriname, een lijn recht oost van uit de monding van de Sarakreek, den linkerzijtak van de Tempati, de Tempati, de Boven-Commewijne en de Commewijne;

worden aangewezen om daarbinnen, overeenkomstig het bepaalde in de leden 2, 3 en 4 van § III van de Delfstoffenverordening kostelooze vergunningen tot het doen van onderzoek naar de aanwezigheid- en concessiën tot ontginning van delfstoffen te verleenen.

Art. 2.

In dit besluit worden onder delfstoffen verstaan alle delfstoffen met uitzondering van bauxiet, petroleum, steenkolen en ijzererts.

Art. 3.

1. Houders van vergunningen kunnen uitsluitend zijn :
Nederlandsche onderdanen ;
Ingezetenen van Nederland, Nederlandsch-Indië, Suriname of Curaçao ;
Vennootschappen in Nederland, Nederlandsch-Indië, Suriname of Curaçao gevestigd.

2. Om eene vergunning te bekomen wendt de belanghebbende of diens schriftelijk daartoe gemachtigde zich bij gezegeld verzoekschrift tot den Beheerder der Domeinen met vermelding van :

a. naam, voornaam, leeftijd en landaard van den aanvrager en voorts tot welke der in het 1e lid genoemde categoriëen hij behoort ;

b. woonplaats en domicilie ;

c. de delfstof of delfstoffen, waarvoor de vergunning wordt gevraagd.

3. Ingeval de aanvrager in het district woont, moet het verzoekschrift aan den betrokken Districts-Commissaris worden gezonden, die het, voorzien van zijn advies, zoo spoedig mogelijk doorzendt naar den Beheerder der Domeinen.

4. Indien de aanvraag geschiedt door of namens meerdere personen, wordt de vergunning op naam van één der aanvragers gesteld, maar daarin zal worden vermeld dat zij mede zal strekken ten behoeve van de andere onderteekenaren van het verzoekschrift en die ook zoo te zamen als ieder afzonderlijk persoonlijk aansprakelijk zijn voor de schade aan den Lande berokkend tengevolge van misbruik van de vergunning.

Indien de aanvraag geschiedt door een vennootschap, moet het verzoekschrift zijn onderteekend door hem of hen, die volgens de statuten de vennootschap vertegenwoordigen of hun schriftelijk daartoe gemachtigde.

Geen vergunning wordt verleend ten behoeve van meer dan vijf personen.

5. Uitgesloten van het verkrijgen van eene vergunning zijn :

a. minderjarigen en vrouwen ;

b. personen, die ongunstig bekend staan bij de politie ;

c. personen, die met betrekking tot onderzoek naar- en de ontginning van delfstoffen, in eenig dienstverband staan tot een vergunning- of concessiehouder als bedoeld in dit besluit, voor

zoolang dat dienstverband duurt en gedurende drie maanden na beëindiging daarvan.

6. De Beheerder der Domeinen is bevoegd elke aanvraag om vergunning, met opgaaf van redenen, af te wijzen. Tegen diens beslissing staat, binnen 30 dagen te rekenen van de dagteekening van de beschikking van afwijzing, beroep open op den Gouverneur.

Art. 4.

1. De houder van eene vergunning kan, met instemming van den Beheerder der Domeinen, anderen machtigen om het onderzoek namens hem in te stellen.

2. De gemachtigden moeten van eene behoorlijke machtiging zijn voorzien en deze vertoonen in de gevallen, genoemd in art. 6 sub 3.

Art. 5.

Van iedere verleende vergunning wordt mededeeling gedaan in het Gouvernements-Advertentieblad.

Art. 6.

1. Ieder houder eener vergunning (of gemachtigde van den houder), die het onderzoek wenscht aan te vangen is gehouden tevoren de beschikking waarbij de vergunning is verleend (dan wel de machtiging) voor „gezien" te laten teekenen door of namens den Commissaris van Politie te Paramaribo dan wel door of namens den Districts-Commissaris van het district, waarin het terrein is gelegen.

2. De bedoelde ambtenaren houden ieder een register waarin de vergunningen naar volgorde worden ingeschreven benevens de namen, voornamen, het beroep, de woonplaats en de landaard van den houder der vergunning en van degenen, die door hem zijn uitgezonden, benevens van al de andere personen, die deel uitmaken van de expeditie of haar vergezellen.

3. De beschikking, waarbij de vergunning is verleend, casu quo de machtiging moet worden vertoond aan iederen ambtenaar of beambte van politie, van het bosch- of van het domeinwezen, dien de vergunninghouder, dan wel de gemachtigde in het terrein, waar het onderzoek plaats heeft, ontmoet.

Art. 7.

1. Het onderzoek geschiedt, behoudens het bepaalde in het eerste lid van art. 9, zonder uitsluiting van derden en een vergunninghouder mag in geenerlei opzicht andere vergunninghouders in hun onderzoek belemmeren.

2. Een vergunninghouder mag geen onderzoek beginnen binnen den afstand van 300 M. van de plaats, waar een andere vergunninghouder een onderzoek reeds heeft aangevangen.

3. Bij eventueelen strijd van belangen tusschen vergunninghouders, die zich onderling niet kunnen verstaan, hebben dezen zich te gedragen naar de ter zake door den Beheerder der Domeinen te nemen beslissing. Tegen deze beslissing staat binnen 30 dagen na de mededeeling daarvan beroep open op den Gouverneur.

4. Geen onderzoek mag worden gedaan op in vergunning, met uitsluiting van derden, tot onderzoek naar de aanwezigheid of in concessie tot ontginning van delfstoffen afgestane terreinen.

5. De vergunninghouder moet de rechten van de Boschnegers en Indianen op hunne dorpen, nederzettingen en kostgronden eerbiedigen.

Art. 8.

De vergunning kan worden verlengd, indien de vergunninghouder twee maanden vóór den afloop van den vergunningstermijn daartoe een verzoek richt tot den Beheerder der Domeinen.

Art. 9.

1. Zoodra een vergunninghouder eenige delfstof heeft gevonden, en ter plaatse het onderzoek gedurende eenigen tijd, met uitsluiting van derden, wenscht voort te zetten, zal hij in tegenwoordigheid van twee getuigen op de vindplaats een paal stellen.

2. Op dezen paal, waarvan de zijden minstens 10 c.M. en de hoogte boven den grond minstens 1.50 M. moeten bedragen, worden met witte verf op een houten bord van zwarte kleur duidelijk leesbaar vermeld :

a. de naam van den vergunninghouder ;

b. de datum en het nummer van de beschikking waarbij de vergunning is verleend ;

c. de datum (dag, maand en jaar) waarop de paal gesteld is;

d. de naam van de rivier, kreek, heuvel, vallei of andere aanduiding, ter bepaling van de plaats, waar de paal is gesteld.

3. Het stellen van den paal zal de vergunninghouder of diens gemachtigde in geschrifte vastleggen door het opmaken van een verklaring in tweevoud, onderteekend door hem en de twee getuigen, vermeldende dag en uur waarop de paal gesteld is. Een exemplaar van de verklaring wordt zoo spoedig mogelijk gezonden aan den Beheerder der Domeinen.

4. Indien een ambtenaar van het domeinwezen, een ambtenaar of beambte van politie of een ander daartoe aangewezen ambtenaar ter plaatse of in de omgeving zich mocht bevinden, hetzij op het tijdstip van het stellen van den paal of daarna, wordt hij hiermede in kennis gesteld. Bedoelde ambtenaar of beambte zal, na zich persoonlijk te hebben overtuigd, dat de paal gesteld is, de verklaring voor „gezien" teekenen; indien intusschen het exemplaar, bestemd voor den Beheerder der Domeinen, reeds verzonden is, kan hij volstaan met het eene exemplaar te teekenen.

Art. 10.

1. Het is een vergunninghouder niet geoorloofd op meer dan een terrein beslag te leggen gelijk in art. 9 is omschreven.

2. Blijkt het een vergunninghouder, nadat hij het onderzoek c. q. de ontginning als in art. 11 bedoeld, heeft aangevangen, dat het terrein niet loonend is te bewerken, dan kan hij na het wegnemen van den paal het onderzoek op een ander terrein voortzetten, onder kennisgeving hiervan aan den Beheerder der Domeinen.

Art. 11.

1. Een vergunninghouder, die op de wijze, als in art. 9 omschreven, op een terrein beslag heeft gelegd, mag binnen een kring van 300 M. rondom den gestelden paal gedurende ten hoogste een jaar, gerekend vanaf den datum van kennisgeving aan den Beheerder der Domeinen kosteloos en met uitsluiting van derden tot ontginning van de gevonden delfstof overgaan.

2. De vergunninghouder, die de ontginning ook na den in het 1e lid genoemden termijn wenscht voort te zetten, moet daartoe concessie aanvragen.

3. Een terrein, dat een jaar nadat daarop beslag is gelegd, op de wijze als in art. 9 omschreven, door den vergunninghouder niet in concessie is aangevraagd, zal weder voor vrij onderzoek voor derden zijn opengesteld.

Art. 12.

1. De vergunning wordt ingetrokken, indien de houder daarvan niet of niet behoorlijk — ter beoordeeling van den Beheerder der Domeinen— voldoet aan de in dit besluit vervatte voorwaarden. Belanghebbende kan binnen 30 dagen te rekenen van de dagteekening van intrekking, schriftelijk in beroep komen bij den Gouverneur.

2. Van iedere ingetrokken vergunning wordt mededeeling gedaan in het Gouvernements-Advertentieblad.

Art. 13.

1. Alvorens concessie tot onginning van delfstoffen aan te vragen moet de vergunninghouder het verlangde terrein afbakenen door het stellen van palen op de hoekpunten, welke onderling door rechte kaplijnen van 1 M. breedte moeten zijn verbonden.

2. Het afgebakend terrein moet rechthoekig zijn, terwijl de onderlinge afstand der palen niet grooter mag zijn dan 500 M.; de zijden moeten Noord-Zuid en Oost-West loopen.

3. De palen moeten vierkant bekapt zijn met zijden van ten minste 10 cM. en ten minste 1.50 M. boven den grond uitsteken.

4. Binnen een maand na het eventueel verleenen der concessie moet de concessionaris met witte verf op een houten bord van zwarte kleur op elk der palen vermelden:

a. den naam van den concessionaris;

b. dagteekening en nummer van de resolutie, waarbij de concessie is verleend.

Art. 14.

1. Een verzoek om concessie tot ontginning van delfstoffen wordt schriftelijk gericht tot den Gouverneur.

Bij de aanvraag moet worden gevoegd een bewijs, dat het concessierecht, bedoeld in art. 15 voor het eerste concessiejaar in 's Landskas is gestort, alsmede een eenvou-

dige schets, die niet door een landmeter behoeft te worden vervaardigd, aanduidende ongeveer de plaats, waar het perceel gelegen is volgens de kaart van *J. F. A. Cateau van Rosevelt* en *J. F. A. E. van Lansberge*. Op de schets moet mede worden aangegeven de ligging van een hoekpaal van het aangevraagde perceel ten opzichte van een hoekpaal van een reeds in concessie uitgegeven terrein, indien een zoodanig terrein in de nabijheid mocht liggen en anders ten opzichte van de monding of een ander bekend punt van de(n) meest nabij gelegen rivier, kreek of kilometerpaal van de spoorbaan.

2. Indien de aanvraag geschiedt door of namens meerdere personen of door een vennootschap, is het bepaalde in lid 4 van art. 3 van toepassing.

3. Na aanvraag van de concessie mag in de begrenzing van het perceel geen wijziging meer worden gebracht.

4. Van de concessieverleening wordt mededeeling gedaan in het Gouvernements-Advertentieblad, onder vermelding van dagteekening en nummer van de resolutie.

5. Bij afwijzing van de aanvraag wordt het gestorte concessierecht teruggegeven.

Art. 15.

1. De concessie gaat in op den eersten dag der maand, volgende op die, waarin de concessie is verleend.

2. Het concessierecht bedraagt voor ieder perceel f 25.— (vijf en twintig gulden) per jaar.

3. Voor de concessiën, die voor meer dan een jaar worden verleend, moet het concessierecht telkens zijn voldaan uiterlijk op den jaardag van den ingang der concessie. Indien deze betaling achterwege blijft, vervalt de concessie op dien jaardag.

Art. 16.

Indien de Beheerder der Domeinen zulks noodig oordeelt, is de concessionnaris verplicht, binnen drie maanden na daartoe te zijn uitgenoodigd, zijn concessie te doen uitmeten, volgens het besluit van 22 Februari 1916 (G. B. No. 14) ter uitvoering van art. 1 §§ 1 en 2 der verordening van 27 April 1915 (G. B. 1916 No. 13) houdende bepalingen omtrent het uitmeten en afpalen, geheel of gedeeltelijk, van terreinen, waarvoor tot het een of ander doeleinde concessie is verleend.

Art. 17.

De concessionaris is verplicht :

a. de grenslijnen van de hem in concessie afgestane terreinen behoorlijk open en schoon te houden. Wanneer de hem in concessie afgestane terreinen een aaneensluitend geheel vormen, kan hij volstaan met alleen de buitenste grenslijnen open en schoon te houden ;

b. er voor te zorgen, dat de hoekpalen in behoorlijken staat verkeeren en de daaraan bevestigde borden steeds leesbaar zijn.

Art. 18.

Bij niet voldoening aan de in dit besluit vervatte en toepasselijk verklaarde voorschriften, kan de Gouverneur, behoudens in gevallen van overmacht, een en ander uitsluitend ter beoordeeling van den Gouverneur, de concessie intrekken.

Art. 19.

Op de concessiën zijn nevens de voorschriften van dit besluit toepasselijk § I en lid 1a van § II der Algemeene Bepalingen, artt. 15, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 28 (met dien verstande dat niet de quitantie van betaling, bedoeld in art. 9 der Delfstoffenverordening, maar die van de betaling van het concessierecht, bedoeld in art. 15 van dit besluit moet worden overgelegd), 30, 31, 32, 33, 34 en 35 van evengemelde verordening, zoomede de daarin opgenomen strafbepalingen, voor zoover die betreffen de bovengenoemde artikelen.

Art. 20.

Van elke ingetrokken of vervallen concessie zal mededeeling worden gedaan in het Gouvernements-Advertentieblad, met vermelding tevens of de terreinen, waarop die concessiën betrekking hadden, weer voor vrij onderzoek zijn opengesteld.

Art. 21.

Op het verkregen goud zijn de bepalingen van de verorde-

ning van 17 November 1894 (G. B. 1895 No. 12A) *op de goudbelasting* van toepassing.

Art. 22.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den 12den September 1931.

Gegeven te Paramaribo, den 10den September 1931.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 12den September 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 68.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 17 September 1931 *tot wijziging van de voorloopig vastgestelde koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1932 (G. B. 1931 No. 28).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de voorloopig vastgestelde koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1932 (G. B. 1931 No. 28) te wijzigen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

In de voorloopig vastgestelde koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1932 (G. B. 1931 No. 28) worden de navolgende wijzigingen aangebracht:

1. *Artikel 1* wordt verminderd met f 1 905 en mitsdien gebracht op f 80 939.
2. *Artikel 31* wordt verminderd met f 10 146 en mitsdien gebracht op f 339 020.
3. *Artikel 32* wordt verminderd met f 500 en mitsdien gebracht op f 14 000.
4. *Artikel 34* wordt verminderd met f 1 700 en mitsdien gebracht op f 31 300.
5. *Artikel 36* wordt verminderd met f 900 en mitsdien gebracht op f 10 370.
6. *Artikel 37* wordt verminderd met f 6 897 en mitsdien gebracht op f 8 330.
7. *Artikel 38* wordt verminderd met f 10 350 en mitsdien gebracht op f 9 150.

8. *Artikel 149* wordt verhoogd met f 40 000 en mitsdien gebracht op f 317 148.
9. *Artikel 157* wordt verminderd met f 19 158 en mitsdien gebracht op f 40 115.
10. *Artikel 158* wordt verminderd met f 63 329 en mitsdien gebracht op f 66 443.
11. *Artikel 178* wordt verminderd met f 14 721 en mitsdien gebracht op f 98 817.
12. *Artikel 179* wordt verminderd met f 7 000 en mitsdien gebracht op f 212 822.
13. *Artikel 192* wordt verhoogd met f 31 000 en mitsdien gebracht op f 41 000.

Art. 2.

Tengevolge van de in art. 1 omschreven verminderingen en verhoogingen wordt het totaal van de Iste afdeeling van de begrooting van uitgaven gebracht op . . . . . f 336 485;
dat van de IIde afdeeling op . . . . . f 662 907;
dat van de VIIIste afdeeling op . . . . . f 1 509 450;
dat van de XIde afdeeling op . . . . . f 1 019 117;
en het eindcijfer der begrooting op . . . . . f 7 625 154;
(zeven millioen zes honderd vijf en twintig duizend een honderd vier en vijftig gulden).

Gegeven te Paramaribo, den 17den September 1931.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 19den September 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 69.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 18 September 1931 *tot ingebruikstelling van portzegels van 1, 2 en 12 cents.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat, ter uitvoering van art. 1 der verordening van 14 November 1891 (G. B. 1892 No. 35), regelende de uitgifte, enz. van postzegels der kolonie Suriname en houdende straffen tegen het namaken, vervalschen enz. van Surinaamsche en andere postzegels, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

Het eerste lid van art. 5 van het besluit van 28 Augustus 1930 (G. B. No. 68), *houdende bepalingen omtrent het in gebruik stellen en de wijze van uitgifte van postzegels, briefkaarten en andere postformulieren van Suriname* wordt gelezen als volgt:

„1. van de in het vorige artikel bedoelde zegels bestaan vijftien soorten, namelijk van $^1/_2$, 1, 2, $2^1/_2$, 5, 10, 12, $12^1/_2$, 15, 20, 25, 30, 50, 75 en 100 cent".

Art. 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 18den September 1931.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 19den September 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

1931. No. 70.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 28 September 1931, No. 3168, *bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van den 9den Juli 1931 (Staatsblad No. 309), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het ontwerp-verdrag van Genève, betreffende den minimum-leeftijd waarop jeugdige personen mogen worden toegelaten tot het verrichten van arbeid als tremmer of stoker (Staatsblad 1926, No. 185).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 22 Augustus 1931, 1ste en 7e Afdeeling No. 13/467, waarbij, ter bekendmaking van het na te melden Koninklijk besluit, is toegezonden een exemplaar van het Staatsblad No. 309 van 1931, waarin is opgenomen het Koninklijk besluit van den 9den Juli 1931, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het ontwerp-verdrag van Genève, betreffende den minimum-leeftijd waarop jeugdige personen mogen worden toegelaten tot het verrichten van arbeid als tremmer of stoker (Staatsblad 1926, No. 185).

Herlezen de resolutie van 1 December 1923 No. 4129;

Besluit:

Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit en het daarin bedoeld ontwerp-verdrag, alsmede de vertaling daarvan, benevens afschrift van deze resolutie, in het *Gouvernementsblad* zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 28sten September 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven den 8sten October 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 70.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME

Wij WILHELMINA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Gezien de wet van 10 Juni 1926 (*Staatsblad* n°. 185), houdende goedkeuring van het in de derde, in 1921 te *Genève* gehouden zitting der Algemeene Conferentie van de vertegenwoordigers der Leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid aangenomen ontwerp-verdrag, betreffende den minimumleeftijd waarop jeugdige personen mogen worden toegelaten tot het verrichten van arbeid als trimmer of stoker;

Overwegende, dat dit ontwerp-verdrag door Ons is bekrachtigd en dat Onze akte van bekrachtiging op 17 Juni 1931 is ingeschreven op het Secretariaat van den Volkenbond;

Overwegende, dat het verdrag, ingevolge artikel 8, op laatstgenoemden datum voor *Nederland* in werking is getreden;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 26sten Juni 1931, Directie van het Protocol, n°. 20231;

Hebben goedgevonden en verstaan:

meergenoemd ontwerp-verdrag, waarvan een afdruk en eene vertaling bij dit Besluit zijn gevoegd, te doen bekend maken door de plaatsing van dit Besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereischt.

Les Trois Epis, den 9den Juli 1931.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
BEELAERTS VAN BLOKLAND.

Uitgegeven den *tienden* Augustus 1931.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

SOCIÉTÉ DES NATIONS.

CONFÉRENCE INTERNATIONALE DU TRAVAIL.

PROJET DE CONVENTION FIXANT L'AGE MINIMUM D'ADMISSION DES JEUNES GENS AU TRAVAIL EN QUALITÉ DE SOUTIERS OU CHAUFFEURS.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail et s'y étant réunie le 25 octobre 1921, en sa troisième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à l'interdiction de l'emploi de toute personne âgée de moins de 18 ans au travail des soutes et des chaufferies, question comprise dans le huitième point de l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'un projet de convention internationale,

adopte le Projet de Convention ci-après à ratifier par les Membres de l'Organisation internationale du Travail, conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

Article 1.

Pour l'application de la présente Convention, le terme „navire" doit être entendu de tous les bateaux, navires ou bâtiments quels qu'ils soient, de propriété publique ou privée, effectuant une navigation maritime, à l'exclusion des navires de guerre.

Article 2.

Les jeunes gens de moins de dix-huit ans ne peuvent être employés au travail à bord des navires en qualité de soutiers ou chauffeurs.

Article 3.

Les dispositions de l'article 2 ne s'appliqueront pas:

a. au travail des jeunes gens sur les bateaux-écoles à condition que ce travail soit approuvé et surveillé par l'autorité publique;

INTERNATIONAL LABOUR CONFERENCE.

DRAFT CONVENTION FIXING THE MINIMUM AGE FOR THE ADMISSION OF YOUNG PERSONS TO EMPLOYMENT AS TRIMMERS OR STOKERS.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Third Session on 25 October 1921, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the prohibition of the employment of any person under the age of 18 years as trimmer or stoker, which is included in the eighth item of the agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a draft international convention,

adopts the following Draft Convention for ratification by the Members of the International Labour Organisation, in accordance with te provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

Article 1.

For the purpose of this Convention, the term „vessel" includes all ships and boats, of any nature whatsoever, engaged in maritime navigation whether publicly or privately owned; it excludes ships of war.

Article 2.

Young persons under the age of eighteen years shall not be employed or work on vessels as trimmers or stokers.

Article 3.

The provisions of Article 2 shall not apply:

a. to work done by young persons on school-ships or training-ships, provided that such work is approved and supervised by public authority;

b. au travail sur les navires dont le moyen de propulsion principal est autre que la vapeur;

c. au travail des jeunes gens de seize ans au moins dont l'aptitude physique aura été reconnue par un examen médical et qui seront employés sur les navires effectuant leur navigation exclusivement sur les côtes de l'Inde ou sur les côtes du Japon, sous réserve de règlements à intervenir apres consultation avec les organisations les plus représentatives des employeurs et des travailleurs de ces pays.

Article 4.

Au cas où il serait nécessaire d'embaucher un chauffeur ou un soutier dans un port où il ne serait pas possible de trouver de travailleurs de cette catégorie âgés de dix-huit ans au moins, l'emploi pourra être occupé par des jeunes gens âgés de moins de dix-huit ans et de plus de seize ans, mais dans ce cas deux de ces jeunes gens devront être embauchés à la place du chauffeur ou soutier nécessaire.

Article 5.

Dans le but de permettre le contrôle de l'application des dispositions de la présente Convention, tout capitaine ou patron devra tenir un registre d'inscription ou un rôle d'équipage mentionnant toutes les personnes de moins de dix-huit ans employées à bord, avec l'indication de la date de leur naissance.

Article 6.

Les contrats d'engagement d'équipage contiendront un résumé des dispositions de la présente Convention.

Article 7.

Les ratifications officielles de la présente Convention dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles et aux Parties correspondantes des autres Traités de Paix seront communiquées au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 8.

La présente Convention entrera en vigueur dès que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées par le Secrétaire général.

Elle ne liera que les Membres dont la ratificatiou aura été enregistrée au Secrétariat.

Par la suite, cette Convention entrera en vigueur pour chaque Membre à la date où sa ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

b. to the employment of young persons on vessels mainly propelled by other means than steam;

c. to young persons of not less than sixteen years of age, who, if found physically fit after medical examination, may be employed as trimmers or stokers on vessels exclusively engaged in the coastal trade of India and of Japan, subject to regulations made after consultation with the most representative organisations of employers and workers in those countries.

Article 4.

When a trimmer or stoker is required in a port where young persons of less than eighteen years of age only are available, such young persons may be employed and in that case it shall be necessary to engage two young persons in place of the trimmer or stoker required. Such young persons shall be at least sixteen years of age.

Article 5.

In order to facilitate the enforcement of the provisions of this Convention, every shipmaster shall be required to keep a register of all persons under the age of eighteen years employed on board his vessel, or a list of them in the articles of agreement, and of the dates of their births.

Article 6.

Articles of agreement shall contain a brief summary of the provisions of this Convention.

Article 7.

The formal ratifications of this Convention under the conditions set forth in Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace shall be communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration.

Article 8.

This Convention shall come into force at the date on which the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered by the Secretary-General.

It shall be binding only upon those Members whose ratifications have been registered with the Secretariat.

Thereafter, the Convention shall come into force for any Member at the date on which its ratification has been registered with the Secretariat.

Article 9.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail. Il leur notifiera également l'enregistrement des ratifications qui lui seront ultérieurement communiquées par tous autres Membres de l'Organisation.

Article 10.

Sous réserve des dispositions de l'Article 8, tout Membre qui ratifie la présente Convention s'engage à appliquer les dispositions des articles 1, 2, 3, 4, 5 et 6, au plus tard le 1er janvier 1924 et à prendre telles mesures qui seront nécessaires pour rendre effectives ces dispositions.

Article 11.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente Convention s'engage à l'appliquer à ses colonies, possessions et protectorats, conformément aux dispositions de l'article 421 du Traité de Versailles et des articles correspondants des autres Traités de Paix.

Article 12.

Tout Membre ayant ratifié la présente Convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la Convention par un acte communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

Article 13.

Le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra, au moins une fois tous les dix ans, présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente Convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de la revision ou de la modification de la dite Convention.

Article 14.

Les textes français et anglais de la présente Convention feront foi l'un et l'autre.

Article 9.

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the Secretariat, the Secretary-General of the League of Nations shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 10.

Subject to the provisions of Article 8, each Member which ratifies this Convention agrees to bring the provisions of Articles 1, 2, 3, 4, 5 and 6 into operation not later than 1 January 1924 and to take such action as may be necessary to make these provisions effective.

Article 11.

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention engages to apply it to its colonies, possessions and protectorates, in accordance with the provisions of Article 421 of the Treaty of Versailles and of the corresponding Articles of the other Treaties of Peace.

Article 12.

A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the Secretariat.

Article 13.

At least once in ten years, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision or modification.

Article 14.

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

VERTALING.

VOLKENBOND.

INTERNATIONALE ARBEIDSCONFERENTIE.

ONTWERP-VERDRAG BETREFFENDE DEN MINIMUM-LEEFTIJD WAAROP JEUGDIGE PERSONEN MOGEN WORDEN TOEGELATEN TOT HET VERRICHTEN VAN ARBEID ALS TREMMER EN STOKER.

De Algemeene Conferentie van de Internationale Organisatie van den Arbeid van den Volkenbond, door den Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau bijeengeroepen te Genève en aldaar bijeengekomen op 25 October 1921, in hare derde zitting,

besloten hebbende verschillende voorstellen aan te nemen betreffende „het verbod van arbeid van personen beneden 18 jaren als tremmer of stoker", welk onderwerp een onderdeel uitmaakt van het 8ste punt van de agenda der zitting en

besloten hebbende, dat deze voorstellen den vorm zullen aannemen van een ontwerp voor een internationaal verdrag,

neemt het volgende ontwerp-verdrag aan, ter bekrachtiging door de leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid, zulks overeenkomstig de bepalingen van deel XIII van het Verdrag van Versailles en van de overeenkomstige deelen der andere Vredesverdragen:

Artikel 1.

Voor de toepassing van dit verdrag worden onder „schepen" verstaan alle vaartuigen van welke soort ook, toebehoorende aan de overheid of aan bijzondere personen, in gebruik voor de zeevaart, met uitzondering van oorlogsschepen.

Artikel 2.

Jeugdige personen beneden 18 jaren mogen niet werkzaam zijn aan boord van schepen als tremmer of stoker.

Artikel 3.

De bepalingen van artikel 2 zijn niet van toepassing:

a. op arbeid van jeugdige personen op opleidingsschepen, onder voorwaarde dat dit werk wordt goedgekeurd en gecontroleerd door de overheid;

b. op arbeid op schepen, die niet voornamelijk door stoom voortbewogen worden;

c. op arbeid van personen van tenminste 16 jaren, van wie de physieke geschiktheid voor dergelijk werk vastgesteld is door een geneeskundig onderzoek en die te werk gesteld worden op schepen, die uitsluitend dienst doen voor de kustvaart in Britsch-Indië of Japan, behoudens de daaromtrent na raadpleging van de meest representatieve organisaties van werkgevers en arbeiders van het land vast te stellen bepalingen.

Artikel 4.

In geval het noodzakelijk is een stoker of tremmer aan te monsteren in een haven, waar het niet mogelijk is arbeiders van tenminste 18 jaren voor dezen arbeid te vinden, zullen voor dit werk kunnen worden aangenomen jeugdige personen, die tenminste 16 jaren oud zijn, doch in dat geval moeten twee van dergelijke jeugdige personen de plaats vervullen van een tremmer of stoker.

Artikel 5.

Teneinde de contrôle mogelijk te maken op de toepassing der bepalingen van dit verdrag, moet iedere kapitein of werkgever een register of een lijst van de equipage bijhouden, waarop alle personen vermeld staan jonger dan 18 jaren, die aan boord werkzaam zijn, met vermelding van den datum hunner geboorte.

Artikel 6.

De monsterrollen zullen een uittreksel der bepalingen van dit verdrag bevatten.

Artikel 7.

De officieele bekrachtigingen van dit verdrag, overeenkomstig het bepaalde in deel XIII van het Verdrag van Versailles en de overeenkomstige deelen van de andere Vredesverdragen, zullen worden medegedeeld aan den Secretaris-Generaal van den Volkenbond en door hem worden ingeschreven.

Artikel 8.

Dit verdrag zal van kracht worden zoodra de bekrachtigingen van 2 leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid door den Secretaris-Generaal zullen zijn ingeschreven.

Het zal slechts verbindend zijn voor de leden, die hunne bekrachtiging door den Secretaris-Generaal hebben doen inschrijven.

Vervolgens zal dit verdrag voor ieder der andere leden in werking treden op den datum waarop de bekrachtiging van dat lid door het Secretariaat zal zijn ingeschreven.

Artikel 9.

Zoodra de bekrachtigingen van 2 leden der Internationale Organisatie van den Arbeid door het Secretariaat zijn ingeschreven, zal de Secretaris-Generaal van den Volkenbond van dit feit mededeeling doen aan alle leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid. Hij zal hen eveneens in kennis stellen met de inschrijvingen van de bekrachtigingen, die hem later door andere leden der Organisatie zullen worden medegedeeld.

Artikel 10.

Behoudens het bepaalde in artikel 8, verbindt ieder lid, dat dit verdrag bekrachtigt, zich om de bepalingen van artikel 1 uiterlijk op 1 Januari 1924 in toepassing te brengen en zoodanige maatregelen te nemen als noodig zullen blijken om deze doeltreffend te doen zijn.

Artikel 11.

Ieder lid van de Internationale Organisatie van den Arbeid, dat dit verdrag bekrachtigt, verbindt zich om het toe te passen ten aanzien van zijn koloniën, bezittingen en protectoraten, overeenkomstig de bepalingen van artikel 421 van het Vredesverdrag van Versailles en de overeenkomstige artikelen der andere Vredesverdragen.

Artikel 12.

Ieder lid, dat dit verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na verloop van een termijn van tien jaren na den datum, waarop dit verdrag van kracht begint te worden, zulks bij een verklaring toegezonden aan den Secretaris-Generaal van den Volkenbond en door dezen in te schrijven. De opzegging wordt eerst van kracht een jaar nadat zij door het Secretariaat is ingeschreven.

Artikel 13.

De Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau moet, tenminste eenmaal in de 10 jaren, aan de Algemeene Conferentie een verslag uitbrengen over de toepassing van dit verdrag en zal vaststellen, of het wenschelijk is de herziening of wijziging van dit verdrag op de agenda der Conferentie te plaatsen.

Artikel 14.

Zoowel de Fransche als de Engelsche tekst van dit verdrag is authenthiek.

1931. No. 71.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

PUBLICATIE van 17 October 1931 *waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 20sten Januari 1913 (Staatsblad No. 35), regelende de voorwaarden, waaronder voor rekening van anderen dan het Rijk aan 's Rijks Munt kan worden gemunt, medailles kunnen worden geslagen en muntstempels of medaillestempels kunnen worden vervaardigd.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONIGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.,

Gezien de artikelen 2, 2e lid en 3, 3de lid der wet van 28 Mei 1901 (*Staatsblad* n°. 130), houdende bepalingen omtrent het toezicht en de zorg over de zaken der Munt, zooals die wet is gewijzigd bij de wet van 1 Juli 1909 (*Staatsblad* n° 253);

Gezien de wetten van 31 October 1912 (*Staatsbladen* nos. 324 en 325);

Gelet op Ons besluit van 29 December 1911 (*Staatsblad* n°. 390);

Op de voordracht van Onzen Minister van Financiën van den 9 December 1912, n° 112, Generale Thesaurie en van Koloniën van den 9 December 1912, afd. E', n°. 66;

Den Raad van State gehoord (advies van den 24 December 1912, n°. 10);

1931. No. 71.

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde Ministers van den 10 Januari 1913, n°. 81, Generale Thesaurie en van den 17 Januari 1913, afd E', n°. 37;

Hebben goedgevonden en verstaan:
te bepalen als volgt:

I. *Munten.*

Artikel 1.

Het staat ieder vrij gouden tien-guldenstukken, vijf-guldenstukken en dukaten te doen slaan aan 's Rijks Munt, wanneer de werkzaamheden voor het Rijk het niet verhinderen.

's Rijks Munt is niet verplicht partijen goud aan te munten in tien-guldenstukken en vijf-guldenstukken beneden driehonderd kilogram en in dukaten beneden honderd kilogram.

Artikel 2.

Aanvragen tot het doen aanmunten van tien-guldenstukken, vijf-guldenstukken of dukaten moeten worden gericht aan den muntmeester, onder opgave van de soort en hoeveelheid, welke men wenscht te doen aanmunten.

De aanvrager ontvangt ten spoedigste bericht wanneer de aanmunting zal kunnen plaats vinden en wanneer het goud aan 's Rijks Munt moet worden geleverd. Binnen 3 dagen na ontvangst van dit bericht deelt de aanvrager den muntmeester mede, of hij tot de bedoelde aanmunting wenscht over te gaan.

Artikel 3.

Het te vermunten goud wordt vrachtvrij in 's Rijks Munt geleverd, hetzij in baren, wegende ten minste 2½ K.G. en ten hoogste 13 K.G. en van een minimum gehalte van 0,994 fijn goud, hetzij, behoudens de bepaling van artikel 9, in vreemde munten.

Gouden baren moeten vergezeld zijn van de daarbij behoorende essaaibiljetten en gewichtsstaten.

Artikel 4.

Onmiddellijk na ontvangst wordt het gewicht van het ingekomen muntmateriaal bepaald. Bij deze weging kan de leveraar of

zijn gemachtigde tegenwoordig zijn. Van de uitkomsten doet de muntmeester onmiddellijk mededeeling aan den leveraar.

Alle gewichten worden opgegeven in decigrammen; onderdeelen hiervan worden verwaarloosd.

Artikel 5.

Na de weging worden uit elke baar minstens 2 kapsels genomen. Voor de gehalte-bepalingen, welke op elk dezer kapsels verricht worden is de leveraar een essaailoon van f 1,50 per baar verschuldigd, te voldoen bij de inzending der baren.

Tenzij de leveraar bij de inzending der baren verklaard heeft dat hij gehalte-bepaling van elke baar afzonderlijk wenscht, kan de muntmeester, zoo hij dit wenschelijk acht, het gemiddeld gehalte van de gezamenlijke baren, op de daaruit genomen kapsels, doen bepalen. In dit geval is de leveraar een essaailoon van f 1,— per baar verschuldigd.

De muntmeester heeft het recht, zoo gewenscht, de baren vóór het gehalte-onderzoek om te smelten.

Gehalten worden opgegeven in tienduizendste deelen.

Artikel 6.

Baren, welke wegens brosheid of te lichten kleur van het metaal door den muntmeester ter vermunting ongeschikt worden geacht, moeten door den leveraar worden teruggenomen.

Artikel 7.

Na afloop van de gehalte-bepalingen door de afdeeling „Algemeene Zaken" van 's Rijks Munt verricht, wordt den leveraar per aangeteekenden brief mededeeling der uitkomsten gedaan, onder bijvoeging eener opgave van de hoeveelheid fijn goud in de baren vervat. Verklaart de leveraar niet binnen 3 dagen na afzending dezer mededeeling, dat hij de baren terugverlangt of dat hij bezwaar heeft tegen de uitkomsten der gehalte-bepalingen, dan worden de baren geacht ter vermunting te zijn afgegeven. Baren beneden het in artikel 3 voorgeschreven minimum-gehalte moeten door den leveraar worden teruggenomen.

Artikel 8.

Verklaart de leveraar, dat hij bezwaar heeft tegen de uitkomsten der gehalte-bepalingen, als in het vorig artikel bedoeld, dan draagt de muntmeester een nader onderzoek op aan de afdeeling „controle" van 's Rijks Munt. Na afloop van dat onderzoek doet de muntmeester uitspraak in het geschil. Voor dit nader onderzoek worden geen kosten in rekening gebracht. De uitspraak wordt den leveraar per aangeteekenden brief toegezonden.

De leveraar kan de baar of de baren, waarover uitspraak is gedaan, terugnemen, mits hij zich, binnen 5 dagen na afzending der uitspraak, hieromtrent verklare. Is deze verklaring binnen den gestelden tijd niet bij den muntmeester ingekomen, dan worden de baar of de baren geacht ter vermunting te zijn afgegeven.

Artikel 9.

De volgende vreemde munten worden, volgens het brutogewicht door den muntmeester vast te stellen, en tegen de daarbij vermelde gehalten, ter vermunting aangenomen :

Sovereigns (Engeland)	$0{,}916^{5}$
20 en 10 markstukken (Duitschland)	$0{,}899^{5}$
20 en 10 francstukken (Latijnsche muntunie) . . .	$0{,}899^{5}$
Eagles (Vereenigde Staten van Noord-Amerika) . .	$0{,}899^{5}$
8 florijnstukken (Oostenrijk-Hongarije)	$0{,}899^{5}$
Oude Imperialen (Rusland)	0,916
Nieuwe Imperialen (Rusland)	$0{,}899^{5}$

Andere vreemde munten worden vóór de gehalte-bepaling aan 's Rijks Munt tot baren versmolten, waarbij de leveraar of zijn gemachtigde kan tegenwoordig zijn. Voor deze bewerking is een bedrag van f 0,25 per K.G. verschuldigd. De baren kunnen ter vermunting worden aangenomen volgens de bepalingen van artikel 4 tot 8.

Artikel 10.

Nadat het goud ter vermunting zal zijn afgegeven deelt de muntmeester den leveraar mede het aantal muntstukken, dat daaruit kan worden vervaardigd, het bedrag van het muntloon en het tijdstip, waarop over de nieuwe gemunte specie zal kunnen worden beschikt.

Eene overblijvende hoeveelheid goud, geringer dan noodig is voor één stuk der aangemunte specie, wordt verrekend tegen een prijs van f 1648 per K.G. fijn.

Artikel 11.

De speciën worden afgeleverd in zakken, dragende het zegel van den muntmeester en dat van de afdeeling „contrôle" van 's Rijks Munt.

Artikel 12.

Bij aanmuntingen voor particulieren bedraagt het muntloon voor :

a. dukaten . . . . . f 9,— per K.G. werks ;

b. 10-guldenstukken . . . . . „ 5,— „ „ „

c. 5-guldenstukken :

f 10,- per K.G. werks voor hoeveelheden tot 500 K.G. ;

f 9,— per K.G. werks voor hoeveelheden grooter den 500 K.G. tot 1000 K.G. ;

f 8,— per K.G. werks voor hoeveelheden grooter dan 1000 K.G. tot 2000 K.G. ;

f 7,— per K.G. werks voor hoeveelheden grooter dan 2000 K.G. tot 3000 K.G. ;

f 6,— per K.G. werks voor hoeveelheden grooter dan 3000 K.G.

In het muntloon zijn begrepen de kosten van het metaal tot bijzet benoodigd en van de verpakking in zakken.

De verschuldigde bedragen moeten vóór den aanvang van den muntslag bij den muntmeester worden gestort.

Artikel 13.

Bij aanmuntingen ten behoeve van de koloniën worden de volgende muntloonen aan het Rijk vergoed :

a. voor gouden munten de in het vorig artikel vastgestelde bedragen per K.G. werks ;

b. voor :

1.	Rijksdaalders	f 0,80	per K.G. werks;
2.	Guldens	1,—	„ „ „
3.	Halve guldens	1,45	„ „ „
4.	25-centstukken of $^1/_4$ guldens *Curaçao*	2,25	„ „ „
5.	10-centstukken of $^1/_{10}$ guldens „	3,75	„ „ „
6.	5-centstukken *Nederland*	0,60	„ „ „
7.	$2^1/_2$- „ „	0,40	„ „ „
8.	1- „ „	0,60	„ „ „
9.	$^1/_2$- „ „	1,—	„ „ „
10.	$^1/_4$-guldens *Nederlandsch-Indië*	2,45	per K.G. werks;
11.	$^1/_{10}$- „ „	3,80	„ „ „
12.	5-centstukken „	0,75	„ „ „
13.	$2^1/_2$- „ „	0,23	„ „ „
14.	1- „ „	0,43	„ „ „
15.	$^1/_2$- „ „	0,78	„ „ „

Voor het geval, dat het voor den muntslag van nikkelen, bronzen of koperen pasmunt benoodigd metaal aan 's Rijks Munt geleverd wordt in den vorm van ingetrokken specie of in anderen vorm dan hetzij van bladen of reepen van de vereischte samenstelling, hetzij van muntplaatjes, bedragen de muntloonen per Kilogram werks voor:

5-centstukken	*Nederland*	f 2,—
$2^1/_2$- „	„	1,30
1- „	„	1,80
$^1/_2$- „	„	3,—
5- „	*Nederlandsch-Indië*	2,25
$2^1/_2$- „	„	0,50
1- „	„	1,10
$^1/_2$- „	„	1,75

Voor het geval, dat het koper, benoodigd voor den muntslag van koperen pasmunt voor *Nederlandsch-Indië* aan 's Rijks Munt geleverd wordt in den vorm van muntplaatjes, bedragen de loonen per kilogram werks voor:

$2^1/_2$-centstuken	f 0,06
1- „	0,15
$^1/_2$- „	0,30

Artikel 14.

In de in het vorig artikel vastgestelde muntloonen zijn begrepen:

a. voor de gouden speciën de kosten van het metaal tot bijzet benoodigd en van de verpakking in zakken ;

b. voor de zilveren speciën en voor de Nederlandsche 5-centstukken de kosten der verpakking in zakken ;

c. voor de overige nikkelen speciën en voor de bronzen en koperen speciën de kosten der verpakking in vaten met één grooten zak, inhoudende ten minste f 2000,— nominaal voor de nikkele speciën en f 400,— nominaal voor de bronzen en koperen speciën.

Artikel 15.

Verschillen tusschen het wettelijk en het werkelijk gewicht en gehalte der ten behoeve van de koloniën vervaardigde en afgeleverde munten komen ten bate of ten laste van het Rijk.

Artikel 16.

Voor het uitvoeren van muntingen voor rekening van buitenlandsche Regeeringen is Onze bijzondere machtiging noodig. De voorwaarden, waaronder eene zoodanige munting kan worden ondernomen, worden door Ons in elk bijzonder geval vastgesteld.

II. *Stempels en medailles.*

Artikel 17.

Aanvragen tot het doen vervaardigen van medaillestempels of afslagen daarvan moeten gericht worden tot den muntmeester. Zij moeten vergezeld zijn, voor zoover het de vervaardiging van medaillestempels betreft, van de daartoe vereischte modellen in geschikten vorm, ter beoordeeling van den muntmeester en voor zoover het de vervaardiging van afslagen betreft, van de hiertoe te gebruiken stempels, tenzij een afslag verlangd wordt van een der Rijksstempels, welke tot dit doel beschikbaar zijn gesteld.

Artikel 18.

Het gehalte van gouden medailles bedraagt 0,983 fijn, van

zilveren medailles 0,985 fijn, met ruimten respectievelijk van 0,001 en 0,002, zoo onder als boven de genoemde gehalten.

Artikel 19.

Voor het maken van afslagen van medaillestempels, eigendom zijnde van den besteller, wordt een loon geheven, berekend naar het volgende tarief:

Voor penningen groot in middelijn.	Goud.	Zilver en Brons van elke bestelling.	
m.M.	Per stuk.	Voor het eerste 25-tal per stuk.	Daarboven per stuk
71—80	f 16,—	f 3,50	f 2,90
66—70	13,—	2,80	2,50
61—65	10,50	2,60	2,30
56—60	9,—	2,40	2,10
51—55	7,50	2,20	1,80
46—50	6,—	2,—	1,50
41—45	4,75	1,80	1,40
36—40	3,50	1,60	1,10
31—35	3,—	1,40	0,85
26—30	2,50	1,20	0,70
21—25	2,—	1,—	0,50
daaronder	1,50	0,75	0,30

Voor het maken van afslagen van daartoe beschikbaar gestelde Rijksstempels wordt het bovenstaand loontarief met 25% verhoogd.

Met afwijking in zooverre van het bepaalde in artikel 17, is Onze Minister van Financiën gemachtigd den verkoop van afslagen van Rijksstempels aan derden op te dragen, mits dezen aan de door of namens Onzen voornoemden Minister voor ieder geval te stellen voorwaarden voldoen. Aan de met dien verkoop belaste personen of firma's kan door Onzen Minister eene kor-

ting worden toegestaan van ten hoogste 25 percent over het volgens dit artikel bepaalde loon voor het maken van de door hunne tusschenkomst verkochte afslagen.

Artikel 20.

Voor het maken van medaillestempels wordt een loon geheven berekend naar het volgende tarief:

Middellijn m. M.	
71 — 80	f 250,—
61 — 70	225,—
51 — 60	200,—
41 — 50	175,—
31 — 40	150,—
21 — 30	125,—
daaronder	100,—

Indien de muntmeester van oordeel is, dat in bijzondere gevallen deze loonen te laag zijn, kunnen zij op zijn voorstel door Onzen Minister van Financiën in die gevallen worden verhoogd.

Den belanghebbende wordt hiervan vooraf kennis gegeven.

Artikel 21.

Voor de draagpenningen wordt het loon berekend naar de middellijn der naast grootere soort in het tarief voor afslagen genoemd.

Voor stempels of afslagen, welke van den ronden vorm afwijken, worden de loonen berekend naar het oppervlak, zooveel mogelijk in overeenstemming met de tarieven in de artikelen 19 en 20 genoemd.

Verpakkingskosten komen voor rekening van den besteller.

Artikel 22.

Van elken medaillestempel, die aan 's Rijks Munt wordt vervaardigd of voor de eerste maal afgeslagen, worden 2 afslagen in brons boven het bestelde aantal genomen, bestemd voor Rijksverzamelingen.

Deze afslagen komen ten laste van den besteller.

Artikel 23.

Behalve het volgens tarief, in art. 19 genoemd, verschuldigde loon, wordt het edel metaal, in de medailles vervat, in rekening gebracht tegen een prijs, welke telken jare in de maand December door Onzen Minister van Financiën wordt vastgesteld. Indien tegelijkertijd meerdere afslagen van een medaillestempel worden vervaardigd, wordt het gemiddeld gewicht van die afslagen gerekend het werkelijk gewicht van elke medaille te zijn. Prijzen van edel metaal worden tot een veelvoud van f 0,10 naar boven afgerond.

Voor bronzen medailles zijn de kosten van het metaal in het tarief voor de afslagen begrepen.

Artikel 24.

Alle aan 's Rijks Munt vervaardigde medaillestempels en afslagen worden voorzien van het muntteeken der muntspeciën.

Artikel 25.

De bepalingen der artikelen 17 — 24 gelden eveneens ten aanzien van de vervaardiging van medaillestempels of afslagen daarvan voor rekening van de koloniën.

Bij de vervaardiging van muntstempels naar nieuwe modellen voor rekening van de koloniën wordt aan het Rijk een loon vergoed, berekend naar de bepalingen der artikelen 20 en 21.

Artikel 26.

Voor het vervaardigen van muntstempels voor rekening van buitenlandsche Regeeringen is Onze bijzondere machtiging noodig.

De voorwaarden, waaronder zoodanige arbeid kan geschieden, worden door Ons in elk bijzonder geval vastgesteld.

Artikel 27.

Ons besluit van 19 December 1901 (*Staatsblad no. 271*), zooals dat is gewijzigd laatstelijk bij Ons besluit van 7 Juli 1911 (*Staatsblad no. 202*), wordt ingetrokken.

1931. No. 71.

Dit besluit treedt in werking op den tweeden dag na dien der dagteekening van het *Staatsblad* en van de *Staatscourant*, waarin het geplaatst is.

Onze Ministers van Financiën en van Koloniën zijn belast met de uitvoering van dit besluit, dat gelijktijdig in het *Staatsblad* en in de *Staatscourant* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

's Gravenhage, den 20sten Januari 1913.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,
KOLKMAN.

De Minister van Koloniën,
DE WAAL MALEFIJT.

Uitgegeven den *acht en twintigsten* Januari 1913.

De Minister van Justitie ad interim,
HEEMSKERK.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 17den October 1931.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 29sten October 1931.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1931. No. 72.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

PUBLICATIE van 17 October 1931 *waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 6den Maart 1914 (Staatsblad No. 143), tot aanvulling van het Koninklijk besluit van 20 Januari 1913 (Staatsblad No. 35), regelende de voorwaarden, waaronder voor rekening van anderen dan het Rijk aan 's Rijks Munt kan worden gemunt, medailles kunnen worden geslagen en muntstempels of medaillestempels kunnen worden vervaardigd.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Ministers van Financiën van den 3den Februari 1914, no. 161, Generale Thesaurie, en van Koloniën, van den 3den Februari 1914, no. 49, Afd. E[1];

Den Raad van State gehoord (advies van 17 Februari 1914, no. 24);

Gelet op het nader rapport van Onze voornoemde Ministers van den 25sten Februari 1914, no. 134, Generale Thesaurie, en van den 3den Maart 1914, no. 18, Afd. E[1];

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen:

Artikel 1.

Te rekenen van 1 December 1913 wordt het laatste lid van artikel 13 van Ons besluit van 20 Januari 1913 (*Staatsblad* no. 35) gelezen als volgt:

„Voor het geval, dat het metaal, benoodigd voor den muntslag van nikkelen of koperen pasmunt voor *Nederlandsch-Indië* aan 's Rijks Munt geleverd wordt in den vorm van muntplaatjes, bedragen de loonen per Kilogram werks voor :

5 - centstukken	f 0,20
$2^1/_2$ - „	„ 0,06
1 - „	„ 0,15
$^1/_2$ - „	„ 0,30.

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking op den tweeden dag na dien der dagteekening van het *Staatsblad* en van de *Staatscourant*, waarin het geplaatst is.

Onze Ministers van Financiën en van Koloniën zijn belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* en gelijktijdig in de *Staatscourant* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

's Gravenhage, den 6den Maart 1914.

WILHELMINA.

De Minister van Finaniën,
BERTLING.

De Minister van Koloniën,
TH. B. PLEYTE.

Uitgegeven den *vier en twintigsten* Maart 1914.

De Minister van Justitie,
B. ORT.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 17den October 1931.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 29sten October 1931.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1931. No. 73.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

PUBLICATIE van 17 October 1931 *waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 12den September 1917 (Staatsblad No. 586), tot nadere wijziging van het Koninklijk besluit van 20 Januari 1913 (Staatsblad No. 35), regelende de voorwaarden, waaronder voor rekening van anderen dan het Rijk aan 's Rijks Munt kan worden gemunt, medailles kunnen worden geslagen en muntstempels of medaillestempels kunnen worden vervaardigd.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit;

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Financiën van 13 Augustus 1917, n°. 78, Generale Thesaurie;

Den Raad van State gehoord (advies van den 4den September 1917, n°. 22);

Gelet op het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van den 10den September 1917, n°. 85, Generale Thesaurie;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen:

Artikel 1.

In artikel 9 van Ons besluit van 20 Januari 1913 (*Staatsblad* n°. 35), gewijzigd bij Ons besluit van 6 Maart 1914 (*Staatsblad* n°. 143), worden de woorden en cijfers:

„8-florijnstukken (Oostenrijk-Hongarije) . . . . 0,899⁵"

vervangen door de woorden en cijfers:

„20- en 10-Kronenstukken (Oostenrijk-Hongarije) 0,899⁵"

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den tweeden dag na dien der dagteekening van het *Staatsblad* en van de *Staatscourant*, waarin het is geplaatst.

Onze Minister van Financiën is belast met de uitvoering van dit besluit, dat gelijktijdig in het *Staatsblad* en in de *Staatscourant* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

's-Gravenhage, den 12den September 1917.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,

TREUB.

Uitgegeven den *een en twintigsten* September 1917.

De Minister van Justitie,

B. ORT.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 17den October 1931.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 29sten October 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 74.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

PUBLICATIE *van 17 October 1931 waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 27sten Februari 1919 (Staatsblad No. 53), tot nadere wijziging van het laatstelijk bij besluit van 12 September 1917 (Staatsblad No. 586), gewijzigde Koninklijk besluit van 20 Januari 1913 (Staatsblad No. 35), regelende de voorwaarden, waaronder voor rekening van anderen dan het Rijk aan 's Rijks Munt kan worden gemunt, medailles kunnen worden geslagen en muntstempels of medaillestempels kunnen worden vervaardigd.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gelet op Ons besluit van 20 Januari 1913 (*Staatsblad* no. 35), laatstelijk gewijzigd bij Ons besluit van 12 September 1917 (*Staatsblad* no. 586);

Op de voordracht van Onzen Minister van Financiën, van 8 Januari 1919, no. 128, Generale Thesaurie;

Den Raad van State gehoord (advies van 21 Januari 1919, no. 34);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister, van 24 Februari 1919, no. 165, Generale Thesaurie;

Hebben goedgevonden en verstaan:

te bepalen als volgt:

1931. No 74.

Artikel 1.

In artikel 19 van Ons besluit van 20 Januari 1913 (*Staatsblad* no. 35), zooals dat is gewijzigd, laatstelijk bij Ons besluit van 12 September 1917 (*Staatsblad* no. 586), wordt de tabel gelezen als volgt:

Voor penningen groot in middellijn.	Goud.	Zilver.	Brons of koper.
m.M.	Per stuk.	Per stuk.	Per stuk.
beneden 40	f 4,—	f 2,50	f 2,—
van 40—60	6,—	3,75	3,—
van 60—80	8,—	5,—	4,—

Indien van één soort meer dan 10 stuks verlangd worden, worden voor de meerdere exemplaren de prijzen met 20% verlaagd; bij afname van meer dan 100 stuks bedraagt deze verlaging voor die meerdere exemplaren 40%.

Bovengenoemde prijzen kunnen, naar mate de uitvoering bewerkelijker is, verhoogd worden tot ten hoogste tweemaal de overeenkomstig het vorenstaande berekende bedragen.

Artikel 2.

Artikel 20 van Ons vorengenoemd besluit wordt gelezen als volgt:

„De vergoedingen, die voor de vervaardiging van één of meer poinçoenen en dienststempels van eene medaille in rekening worden gebracht, worden in elk bijzonder geval desgewenscht vóór de vervaardiging aan den aanvrager medegedeeld."

Artikel 3.

Artikel 21 van Ons vorengenoemd besluit vervalt.

Artikel 4.

Artikel 22 van Ons vorengenoemd besluit wordt gelezen als volgt:

„Voor elken medaillestempel, die aan 's Rijks munt wordt vervaardigd of voor de eerste maal afgeslagen, worden 2 afslagen boven het bestelde aantal genomen, bestemd voor Rijksverzamelingen."

Artikel 5.

Artikel 23 van Ons vorengenoemd besluit wordt gelezen als volgt:

„Behalve de volgens artikel 19 bepaalde vergoeding wordt het edel metaal, in de medailles vervat, in rekening gebracht tegen een prijs welke desgewenscht vóór de vervaardiging aan den aanvrager wordt medegedeeld.

Voor bronzen en koperen medailles zijn de kosten van het metaal in het tarief voor de afslagen begrepen".

Artikel 6.

Dit besluit treedt in werking op den tweeden dag na dien der dagteekening van het *Staatsblad*, waarin het geplaatst is.

Onze Minister van Financiën is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

's-Gravenhage, den 27sten Februari 1919.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,
DE VRIES.

Uitgegeven den *achtsten* Maart 1919.
De Minister van Justitie,
HEEMSKERK.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 17den October 1931.
RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 29sten October 1931.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Wij WILHELMINA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Gezien de wet van 9 Juli 1931 (*Staatsblad* n°. 265), houdende goedkeuring van de op 2 Juni 1928 te *Rome* gesloten herziene Berner conventie ter beschermiung van letterkundige- en kunstwerken, van welk verdrag een afdruk en eene vertaling bij dit Besluit zijn gevoegd;

Overwegende, dat bedoeld verdrag is bekrachtigd door *Nederland, Bulgarije, Canada, Finland, Groot-Britannië en Noord-Ierland, Hongarije, Britsch-Indië, Italië, Japan, Noorwegen, Zweden* en *Zwitserland*;

dat de bekrachtigingsoorkonden van deze landen te *Rome* zijn nedergelegd en dat het verdrag, ingevolge de bepalingen van de tweede zinsnede van artikel 28, voor die landen op 1 Augustus 1931 in werking is getreden;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 1sten Augustus 1931, Directie van het Protocol, n°. 24682;

Hebben goedgevonden en verstaan:

meergenoemd verdrag, alsmede de vertaling daarvan, te doen bekend maken door de plaatsing van dit Besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereischt.

Soestdijk, den 5den Augustus 1931.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
BEELAERTS VAN BLOKLAND.

Uitgegeven den *vijf en twintigsten* Augustus 1931.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

CONVENTION DE BERNE

pour la protection des œuvres littéraires et artistiques du 9 septembre 1886 revisée à Berlin le 13 novembre 1908 et à Rome le 2 juin 1928.

Le Président du Reich Allemand; le Président Fédéral de la République d'Autriche; Sa Majesté le Roi des Belges; le Président des Etats-Unis du Brésil; Sa Majesté le Roi des Bulgares; Sa Majesté le Roi de Danemark; Sa Majesté le Roi d'Espagne; le Président de la République d'Esthonie; le Président de la République de Finlande; le Président de la République Française; Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne, d'Irlande et des Territoires Britanniques au Delà des mers, Empereur des Indes; le Président de la République Hellénique; Son Altesse Sérénissime le Régent du Royaume de Hongrie; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté l'Empereur du Japon; Son Altesse Royale la Grande Duchesse de Luxembourg; Sa Majesté le Sultan du Maroc; Son Altesse Sérénissime le Prince de Monaco; Sa Majesté le Roi de Norvège; Sa Majesté la Reine des Pays Bas; le Président de la République Polonaise au nom de la Pologne et de la Ville Libre de Dantzig; le Président de la République Portugaise; Sa Majesté le Roi de Roumanie; Sa Majesté le Roi de Suède; le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse; les Etats de Syrie et du Grand Liban; le Président de la République Tchécoslovaque; Son Altesse le Bey de Tunis,

Egalement animés du désir de protéger d'une manière aussi efficace et aussi uniforme que possible les droits des auteurs sur leurs œuvres littéraires et artistiques,

Ont résolu de réviser et de compléter l'Acte signé à Berlin le 13 novembre 1908.

Ils ont, en conséquence, nommé pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Le Président du Reich Allemand:

Son Excellence M. le Dr. h. c. Baron Constantin von Neurath, Ambassadeur d'Allemagne à Rome;

M. Georg Klauer, Conseiller Ministériel au Ministère de la Justice;

M. Wilhelm Mackeben, Conseiller de Légation au Ministère des Affaires Etrangères;
M. le Dr. Eberhard Neugebauer, Conseiller Ministériel au Ministère des Postes et Télégraphes;
M. le Dr. Johannes Mittelstaedt, Conseiller Intime de Justice, Avocat à la Cour Suprême du Reich;
M. Maximilian Mintz, Président du Groupe Allemand de l'Association Littéraire et Artistique Internationale;
M. le Dr. h. c. Max von Schillings, Professeur, Sénateur de l'Académie Prussienne des Beaux Arts, Membre du Comité de l'Association des Compositeurs Allemands;
M. le Dr. Ludwig Fulda, Sénateur de l'Académie Prussienne des Beaux Arts, Président de la Société des Auteurs et Compositeurs Dramatiques Allemands, Président de la Fédération Internationale des Auteurs et Compositeurs Dramatiques et Vice-Président de la Confédération Internationale des Sociétés d'Auteurs et Compositeurs;

Le Président Fédéral de la République d'Autriche:

M. le Dr. Auguste Hesse, Conseiller Ministériel;

Sa Majesté le Roi des Belges:

Son Excellence M. le Comte della Faille de Leverghem, Ambassadeur de S. M. le Roi des Belges à Rome;
Son Excellence M. Jules Destrée, Membre de la Chambre des Représentants, Ministre Plénipotentiaire;
M. Paul Wauwermans, Membre de la Chambre des Représentants;

Le Président des Etats-Unis du Brésil:

Son Excellence M. F. Pessoa de Queiroz, ancien diplomate, journaliste, Député, Membre de la Commission de Diplomatie et Traités de la Chambre;
M. Joao Severiano da Fonseca Hermes Junior, Premier Secrétaire de l'Ambassade du Brésil à Rome;

Sa Majesté le Roi des Bulgares:

M. Stoil C. Stoiloff, Conseiller de la Légation de Bulgarie à Rome;

Sa Majesté le Roi de Danemark:

Son Excellence M. I. C. W. Kruse, Chambellan, Ministre de Danemark à Rome;
M. F. Graae, Chef de Département au Ministère de l'Instruction Publique;

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

M. Francisco de Paula Alvarez Ossorio, Avocat, Chef d'Administration de la Corporation des Archivistes, Bibliothécaires et Archéologues, Sous-Directeur du Musée Archéologique National;

Le Président de la République d'Esthonie:

Son Excellence M. Karl Tofer, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire d'Esthonie à Rome;

Le Président de la République de Finlande:

Son Excellence M. le Dr. Emile Setälä, Professeur à l'Université de Helsinki, Envoyé Extraordinaire et Ministre de Finlande à Copenhague, ancien Ministre des Affaires Etrangères;
Son Excellence M. le Dr. Rolf Thesleff, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Finlande à Rome;
M. George Winckelmann, Conseiller de Légation, Chef de la Direction juridique au Ministère des Affaires Etrangères;

Le Président de la République Française:

Son Excellence M. Maurice de Beaumarchais, Ambassadeur de la République Française à Rome;
M. Marcel Plaisant, Député, Avocat à la Cour d'Appel de Paris;
M. Grunebaum-Ballin, Maître des Requêtes honoraire au Conseil d'Etat, Président du Conseil de Préfecture de la Seine, Jurisconsulte de la Direction Générale des Beaux Arts;
M. Drouets, Directeur de la Propriété Industrielle au Ministère du Commerce;
M. Georges Maillard, Avocat à la Cour d'Appel de Paris, Président de l'Association Littéraire et Artistique Internationale;
M. André Rivoire, Président de la Société Française des Orateurs et Conférenciers, ancien Président de la Société des

Auteurs et Compositeurs Dramatiques, Président de la Confédération Internationale des Sociétés d'Auteurs et Compositeurs Dramatiques;

M. Romain Coolus, Président d'honneur de la Société des Auteurs et Compositeurs Dramatiques, Délégué Général de la Confédération des Travailleurs Intellectuels;

M. André Messager, Membre de l'Institut, ancien Président de la Société des Auteurs et Compositeurs Dramatiques;

Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne, d'Irlande et des territoires Britanniques au délà des mers, Empereur des Indes:

Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord:

Sir Sydney Chapman, K.C.B., C.B.E., Principal Conseiller Economique du Gouvernement de Sa Majesté Britannique;

M. William Smith Jarratt, Contrôleur au Département de la Propriété Industrielle;

M. Alfred James Martin, O.B.E., Sous-Contrôleur au Département de la Propriété Industrielle;

Pour le Dominion du Canada:

M. l'Hon. Philippe Roy, C.P., Commissaire Général du Canada à Paris;

Pour le Commonwealth d'Australie:

Sir William Harrison Moore, K.B.E., C.M.G.;

Pour le Dominion de la Nouvelle Zélande:

M. Samuel George Raymond, K.C.;

Pour l'Etat Libre d'Irlande:

M. Michael Mac White, Représentant de l'Etat Libre d'Irlande à la Société des Nations;

Pour l'Inde:

M. G. Graham Dixon;

Le Président de la République Hellénique:

Son Excellence M. Nicolas Mavroudis, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Grèce à Rome;

Son Altesse Sérénissime le Régent du Royaume de Hongrie:

Son Excellence André de Hóry, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Hongrie à Rome;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

Son Excellence M. le Prof. Vittorio Scialoja, Ministre d'Etat, Sénateur;
Son Excellence M. Edoardo Piola-Caselli, Président de Chambre à la Cour de Cassation;
M. Vincenzo Morello, Sénateur, Président de la Société des Auteurs;
M. Ermanno Amicucci, Député;
M. Arrigo Solmi, Député, Professeur à l'Université de Pavie;
M. le Prof. Amédeo Giannini, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire honoraire;
M. Domenico Barone, Conseiller d'Etat;
M. Cesare Vivante, Professeur de droit commercial à l'Université de Rome;
M. Emilio Venezian, Inspecteur Général au Ministère de l'Economie Nationale;
M. le Dr. Alfredo Jannoni-Sebastianini, Directeur du Bureau de la Propriété Intellectuelle;
M. Mario Ghiron, Professeur à l'Université de Rome;

Sa Majesté l'Empereur du Japon:

Son Excellence M. Michikazu Matsuda, Ambassadeur du Japon à Rome;
M. Tomoharu Akagi, Directeur au Bureau de Reconstruction;

Son Altesse Royale la Grande Duchesse de Luxembourg:

M. Victor Auguste Bruck, Docteur en Droit, Consul du Luxembourg à Rome;

Sa Majesté le Sultan du Maroc:

Son Excellence M. Maurice de Beaumarchais, Ambassadeur de la République Française à Rome;

Son Altesse Sérénissime le Prince de Monaco:

M. Raoul Sauvage, Chancelier de la Légation de Monaco à Rome;

Sa Majesté le Roi de Norvège:

Son Excellence M. Arnold Raestad, Docteur en Droit, ancien Ministre des Affaires Etrangères;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

M. H. L. de Beaufort, Docteur en Droit;
M. le Dr. F. W. J. G. Snijder de Wissenkerke, ancien Conseiller du Ministère de la Justice, ancien Président du Conseil des Brevets, Président du Groupe Néerlandais de l'Association Littéraire et Artistique Internationale;
M. le Dr. L. J. Plemp van Duiveland, Directeur du Service de Presse au Ministère des Affaires Etrangères;

Le Président de la République Polonaise:

Pour la Pologne:

Son Excellence M. Stefan Sieczkowski, Procureur de la Cour de Cassation à Varsovie, Directeur du Département Législatif au Ministère de la Justice;
M. le Prof. Fryderyk Zoll, Professeur à l'Université de Cracovie;

Pour la Ville Libre de Dantzig:

Son Excellence M. Stefan Sieczkowski, Procureur de la Cour de Cassation à Varsovie, Directeur du Département Législatif au Ministère de la Justice;

Le Président de la République Portugaise:

Son Excellence M. Enrique Trindade Coelho, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Portugal à Rome;

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

M. Theodore Solacolo, Avocat;

Sa Majesté le Roi de Suède:

Son Excellence M. le Baron Erik Marks de Wurtemberg, ancien Ministre des Affaires Etrangères, Président de la Cour d'Appel de Stockholm;
M. Erik Lidforss, Avocat;

Le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse:

Son Excellence M. Georges Wagnière, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Suisse à Rome;
M. Walther Kraft, Directeur du Bureau Fédéral de la Propriété Intellectuelle;
M. Adolf Streuli, Docteur en Droit et Avocat à Zurich;

Le Président de la République Française:

Pour les Etats de Syrie et du Grand Liban:

Son Excellence M. Maurice de Beaumarchais, Ambassadeur de la République Française à Rome;

Le Président de la République Tchécoslovaque:

Son Excellence M. le Dr. Voitech Mastny, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Tchécoslovaquie à Rome;
M. le Dr. Karel Hermann-Otavsky, Professeur à la Faculté de Droit de l'Université Carolina de Prague, Président du Groupe National de l'Association Littéraire et Artistique Internationale;

Son Altesse le Bey de Tunis:

Son Excellence M. Maurice de Beaumarchais, Ambassadeur de la République Française à Rome;

Lesquels, à ce dûment autorisés, sont convenus de ce qui suit:

Article 1er.

Les Pays auxquels s'applique la présente Convention sont constitués à l'état d'union pour la protection des droits des auteurs sur leurs œuvres littéraires et artistiques.

Article 2.

(1) Les termes „œuvres littéraires et artistiques" comprennent toutes les productions du domaine littéraire, scientifique et artistique, quel qu'en soit le mode ou la forme d'expression, telles que: les livres, brochures et autres écrits; les conférences, allocutions, sermons et autres œuvres de même nature; les œuvres dramatiques ou dramatico-musicales, les œuvres chorégraphiques et les pantomimes, dont la mise en scène est fixée par écrit ou autrement; les compositions musicales avec ou sans

paroles; les œuvres de dessin, de peinture, d'architecture, de sculpture, de gravure et de lithographie; les illustrations, les cartes géographiques; les plans, croquis et ouvrages plastiques, relatifs à la géographie, à la topographie, à l'architecture ou aux sciences.

(2) Sont protégés comme des ouvrages originaux, sans préjudice des droits de l'auteur de l'œuvre originale, les traductions, adaptations, arrangements de musique et autres reproductions transformées d'une œuvre littéraire ou artistique, ainsi que les recueils de différentes œuvres.

(3) Les Pays de l'Union sont tenus d'assurer la protection des œuvres mentionnées ci-dessus.

(4) Les œuvres d'art appliqué à l'industrie sont protégées autant que permet de le faire la législation intérieure de chaque Pays.

Article 2*bis*.

(1) Est réservée à la législation intérieure de chaque Pays de l'Union la faculté d'exclure partiellement ou totalement de la protection prévue à l'article précédent les discours politiques et les discours prononcés dans les débats judiciaires.

(2) Est réservée également à la législation intérieure de chaque Pays de l'Union la faculté de statuer sur les conditions dans lesquelles les conférences, allocutions, sermons et autres œuvres de même nature pourront être reproduits par la presse. Toutefois l'auteur seul aura le droit de réunir lesdites œuvres en recueil.

Article 3.

La présente Convention s'applique aux œuvres photographiques et aux œuvres obtenues par un procédé analogue à la photographie. Les Pays de l'Union sont tenus d'en assurer la protection.

Article 4.

(1) Les auteurs ressortissant à l'un des Pays de l'Union jouissent, dans les Pays autres que le pays d'origine de l'œuvre, pour leurs œuvres, soit non publiées, soit publiées pour la première fois dans un Pays de l'Union, des droits que les lois respectives accordent actuellement ou accorderont par la suite aux nationaux, ainsi que des droits spécialement accordés par la présente Convention.

(2) La jouissance et l'exercice de ces droits ne sont subordonnés à aucune formalité; cette jouissance et cet exercice sont indépendants de l'existence de la protection dans le pays d'origine de l'œuvre. Par suite, en dehors des stipulations de la présente Convention, l'étendue de la protection, ainsi que les moyens de recours garantis à l'auteur pour sauvegarder ses droits se règlent exclusivement d'après la législation du Pays où la protection est réclamée.

(3) Est considéré comme Pays d'origine de l'œuvre: pour les œuvres non publiées, celui auquel appartient l'auteur; pour les œuvres publiées, celui de la première publication; et pour les œuvres publiées simultanément dans plusieurs Pays de l'Union, celui d'entre eux dont la législation accorde la durée de protection la plus courte. Pour les œuvres publiées simultanément dans un pays étranger à l'Union et dans un Pays de l'Union, c'est ce dernier pays qui est exclusivement considéré comme pays d'origine.

(4) Par „œuvres publiées" il faut, dans le sens de la présente Convention, entendre les œuvres éditées. La représentation d'une œuvre dramatique ou dramatico-musicale, l'exécution d'une œuvre musicale, l'exposition d'une œuvre d'art et la construction d'une œuvre d'architecture ne constituent pas une publication.

Article 5.

Les ressortissants de l'un des Pays de l'Union, qui publient pour la première fois leurs œuvres dans un autre Pays de l'Union, ont, dans ce dernier Pays, les mêmes droits que les auteurs nationaux.

Article 6.

(1) Les auteurs ne ressortissant pas à l'un des Pays de l'Union, qui publient pour la première fois leurs œuvres dans l'un de ces Pays, jouissent, dans ce Pays, des mêmes droits que les auteurs nationaux, et dans les autres Pays de l'Union, des droits accordés par la présente Convention.

(2) Néanmoins, lorsqu'un Pays étranger à l'Union ne protège pas d'une manière suffisante les œuvres des auteurs qui sont ressortissants de l'un des Pays de l'Union, ce Pays pourra restreindre la protection des œuvres dont les auteurs sont, au moment de la première publication de ces œuvres, ressortissants de l'autre pays et ne sont pas domiciliés effectivement dans l'un des Pays de l'Union.

(3) Aucune restriction, établie en vertu de l'alinéa précédent, ne devra porter préjudice aux droits qu'un auteur aura acquis sur une œuvre publiée dans un Pays de l'Union avant la mise à exécution de cette restriction.

(4) Les Pays de l'Union qui, en vertu du présent article, restreindront la protection des droits des auteurs, le notifieront au Gouvernement de la Confédération suisse par une déclaration écrite où seront indiqués les pays vis-à-vis desquels la protection est restreinte, de même que les restrictions auxquelles les droits des auteurs ressortissant à ce Pays sont soumis. Le Gouvernement de la Confédération suisse communiquera aussitôt le fait à tous les Pays de l'Union.

Article 6*bis*.

(1) Indépendamment des droits patrimoniaux d'auteur, et même après la cession desdits droits, l'auteur conserve le droit de revendiquer la paternité de l'œuvre, ainsi que le droit de s'opposer à toute déformation, mutilation ou autre modification de ladite œuvre, qui serait préjudiciable à son honneur ou à sa réputation.

(2) Il est réservé à la législation nationale des Pays de l'Union d'établir les conditions d'exercice de ces droits. Les moyens de recours pour les sauvegarder seront réglés par la législation du pays où la protection est réclamée.

Article 7.

(1) La durée de la protection accordée par la présente Convention comprend la vie de l'auteur et cinquante ans après sa mort.

(2) Toutefois, dans le cas où cette durée ne serait pas uniformément adoptée par tous les Pays de l'Union, la durée sera réglée par la loi du Pays où la protection sera réclamée et elle ne pourra excéder la durée fixée dans le Pays d'origine de l'œuvre. Les Pays de l'Union ne seront, en conséquence, tenus d'appliquer la disposition de l'alinéa précédent que dans la mesure où elle se concilie avec leur droit interne.

(3) Pour les œuvres photographiques et les œuvres obtenues par un procédé analogue à la photographie, pour les œuvres posthumes, pour les œuvres anonymes ou pseudonymes, la durée de la protection est réglée par la loi du Pays où la protection est réclamée, sans que cette durée puisse excéder la durée fixée dans le Pays d'origine de l'œuvre.

Article 7*bis*.

(1) La durée du droit d'auteur appartenant en commun aux collaborateurs d'une œuvre est calculée d'après la date de la mort du dernier survivant des collaborateurs.

(2) Les ressortissants des Pays qui accordent une durée de protection inférieure à celle que prévoit l'alinéa 1er ne peuvent pas réclamer dans les autres Pays de l'Union une protection de plus longue durée.

(3) En aucun cas la durée de protection ne pourra expirer avant la mort du dernier survivant des collaborateurs.

Article 8.

Les auteurs d'œuvres non publiées, ressortissant à l'un des Pays de l'Union, et les auteurs d'œuvres publiées pour la première fois dans un de ces Pays, jouissent, dans les autres Pays de l'Union, pendant toute la durée du droit sur l'œuvre originale, du droit exclusif de faire ou d'autoriser la traduction de leurs œuvres.

Article 9.

(1) Les romans-feuilletons, les nouvelles et toutes autres œuvres, soit littéraires, soit scientifiques, soit artistiques, quel qu'en soit l'objet, publiés dans les journaux ou recueils périodiques d'un des Pays de l'Union, ne peuvent être reproduits dans les autres pays sans le consentement des auteurs.

(2) Les articles d'actualité de discussion économique, politique ou religieuse peuvent être reproduits par la presse si la reproduction n'en est pas expressément réservée. Toutefois, la source doit toujours être clairement indiquée; la sanction de cette obligation est déterminée par la législation du pays où la protection est réclamée.

(3) La protection de la présente Convention ne s'applique pas aux nouvelles du jour ou aux faits divers qui ont le caractère de simples informations de presse.

Article 10.

En ce qui concerne la faculté de faire licitement des emprunts à des œuvres littéraires ou artistiques pour des publications destinées à l'enseignement ou ayant un caractère scientifique, ou pour des chrestomathies, est réservé l'effet de la législation des Pays de l'Union et des arrangements particuliers existants ou à conclure entre eux.

Article 11.

(1) Les stipulations de la présente Convention s'appliquent à la représentation publique des œuvres dramatiques ou dramatico-musicales, et à l'exécution publique des œuvres musicales, que ces œuvres soient publiées ou non.

(2) Les auteurs d'œuvres dramatiques ou dramatico-musicales sont, pendant la durée de leur droit sur l'œuvre originale, protégés contre la représentation publique non autorisée de la traduction de leurs ouvrages.

(3) Pour jouir de la protection du présent article, les auteurs, en publiant leurs œuvres, ne sont pas tenus d'en interdire la représentation ou l'exécution publique.

Article 11*bis*.

(1) Les auteurs d'œuvres littéraires et artistiques jouissent du droit exclusif d'autoriser la communication de leurs œuvres au public par la radiodiffusion.

(2) Il appartient aux législations nationales des Pays de l'Union de régler les conditions d'exercice du droit visé à l'alinéa précédent, mais ces conditions n'auront qu'un effet strictement limité au pays qui les aurait établies. Elles ne pourront en aucun cas porter atteinte ni au droit moral de l'auteur, ni au droit qui appartient à l'auteur d'obtenir une rémunération équitable fixée, à défaut d'accord amiable, par l'autorité compétente.

Article 12.

Sont spécialement comprises parmi les reproductions illicites auxquelles s'applique la présente Convention, les appropriations indirectes non autorisées d'un ouvrage littéraire ou artistique, telles que adaptations, arrangements de musique, transformations d'un roman, d'une nouvelle ou d'une poésie en pièce de théâtre et réciproquement, etc., lorsqu'elles ne sont que la reproduction de cet ouvrage, dans la même forme ou sous une autre forme, avec des changements, additions ou retranchements, non essentiels, et sans présenter le caractère d'une nouvelle œuvre originale.

Article 13.

(1) Les auteurs d'œuvres musicales ont le droit exclusif d'autoriser: 1° — l'adaptation de ces œuvres à des instruments servant à les reproduire mécaniquement; 2° — l'exécution publique des mêmes œuvres au moyen de ces instruments.

(2) Des réserves et conditions relatives à l'application de cet article pourront être déterminées par la législation intérieure de chaque pays, en ce qui le concerne; mais toutes réserves et conditions de cette nature n'auront qu'un effet strictement limité au pays qui les aurait établies.

(3) La disposition de l'alinéa 1er n'a pas d'effet rétroactif et, par suite, n'est pas applicable, dans un Pays de l'Union, aux œuvres qui, dans ce pays, auront été adaptées licitement aux instruments mécaniques avant la mise en vigueur de la Convention signée à Berlin le 13 novembre 1908 et, s'il s'agit d'un pays qui aurait accédé à l'Union depuis cette date, ou y accéderait dans l'avenir, avant la date de son accession.

(4) Les adaptations faites en vertu des alinéas 2 et 3 du présent article et importées, sans autorisation des parties intéressées, dans un pays où elles ne seraient pas licites, pourront y être saisies.

Article 14.

(1) Les auteurs d'œuvres littéraires, scientifiques ou artistiques ont le droit exclusif d'autoriser la reproduction, l'adaptation et la présentation publique de leurs œuvres par la cinématographie.

(2) Sont protégées comme œuvres littéraires ou artistiques les productions cinématographiques lorsque l'auteur aura donné à l'œuvre un caractère original. Si ce caractère fait défaut, la production cinématographique jouit de la protection des œuvres photographiques.

(3) Sans préjudice des droits de l'auteur de l'œuvre reproduite ou adaptée, l'œuvre cinématographique est protégée comme une œuvre originale.

(4) Les dispositions qui précèdent s'appliquent à la reproduction ou production obtenue par tout autre procédé analogue à la cinématographie.

Article 15.

(1) Pour que les auteurs des ouvrages protégés par la présente Convention soient, jusqu'à preuve contraire, considérés comme tels et admis, en conséquence, devant les Tribunaux des divers Pays de l'Union, à exercer des poursuites contre les contrefacteurs, il suffit que leur nom soit indiqué sur l'ouvrage en la manière usitée.

(2) Pour les œuvres anonymes ou pseudonymes, l'éditeur dont le nom est indiqué sur l'ouvrage est fondé à sauvegarder

les droits appartenant à l'auteur. Il est, sans autres preuves, réputé ayant-cause de l'auteur anonyme ou pseudonyme.

Article 16.

(1) Toute œuvre contrefaite peut être saisie par les Autorités compétentes des Pays de l'Union où l'œuvre originale a droit à la protection légale.

(2) Dans ce Pays, la saisie peut aussi s'appliquer aux reproductions provenant d'un Pays où l'œuvre n'est pas protégée ou a cessé de l'être.

(3) La saisie a lieu conformément à la législation intérieure de chaque Pays.

Article 17.

Les dispositions de la présente Convention ne peuvent porter préjudice, en quoi que ce soit, au droit qui appartient au Gouvernement de chacun des Pays de l'Union de permettre, de surveiller, d'interdire, par des mesures de législation ou de police intérieure, la circulation, la représentation, l'exposition de tout ouvrage ou production à l'égard desquels l'autorité compétente aurait à exercer ce droit.

Article 18.

1) La présente Convention s'applique à toutes les œuvres qui, au moment de son entrée en vigueur, ne sont pas encore tombées dans le domaine public de leur Pays d'origine par l'expiration de la durée de la protection.

(2) Cependant, si une œuvre, par l'expiration de la durée de protection qui lui était antérieurement reconnue, est tombée dans le domaine public du Pays où la protection est réclamée, cette œuvre n'y sera pas protégée à nouveau.

(3) L'application de ce principe aura lieu suivant les stipulations contenues dans les Conventions spéciales existantes ou à conclure à cet effet entre Pays de l'Union .A défaut de semblables stipulations, les Pays respectifs régleront, chacun pour ce qui le concerne, les modalités relatives à cette application.

(4) Les dispositions qui précèdent s'appliquent également en cas de nouvelles accessions à l'Union et dans le cas où la protection serait étendue par application de l'article 7 ou par abandon de réserves.

Article 19.

Les dispositions de la présente Convention n'empêchent pas de revendiquer l'application de dispositions plus larges qui

seraient édictées par la législation d'un Pays de l'Union en faveur des étrangers en général.

Article 20.

Les Gouvernements des Pays de l'Union se réservent le droit de prendre entre eux des arrangements particuliers, en tant que ces arrangements conféreraient aux auteurs des droits plus étendus que ceux accordés par l'Union, ou qu'ils renfermeraient d'autres stipulations non contraires à la présente Convention. Les dispositions des arrangements existants qui répondent aux conditions précitées restent applicables.

Article 21.

(1) Est maintenu l'Office International institué sous le nom de „Bureau de l'Union Internationale pour la Protection des Oeuvres Littéraires et Artistiques".

(2) Ce Bureau est placé sous la haute Autorité du Gouvernement de la Confédération suisse, qui en règle l'organisation et en surveille le fonctionnement.

(3) La langue officielle du Bureau est la langue française.

Article 22.

(1) Le Bureau International centralise les renseignements de toute nature relatifs à la protection des droits des auteurs sur leurs œuvres littéraires et artistiques. Il les coordonne et les publie. Il procède aux études d'utilité commune intéressant l'Union et rédige, à l'aide des documents qui sont mis à sa disposition par les diverses Administrations, une feuille périodique, en langue française, sur les questions concernant l'objet de l'Union. Les Gouvernements des Pays de l'Union se réservent d'autoriser, d'un commun accord, le Bureau à publier une édition dans une ou plusieurs autres langues, pour le cas où l'expérience en aurait démontré le besoin.

(2) Le Bureau International doit se tenir en tout temps à la disposition des membres de l'Union pour leur fournir, sur les questions relatives à la protection des œuvres littéraires et artistiques, les renseignements spéciaux dont ils pourraient avoir besoin.

(3) Le Directeur du Bureau International fait sur sa gestion un rapport annuel qui est communiqué à tous les membres de l'Union.

Article 23.

(1) Les dépenses du Bureau de l'Union Internationale sont supportées en commun par les Pays de l'Union. Jusqu'à nouvelle décision, elles ne pourront pas dépasser la somme de cent vingt mille francs suisses par année. Cette somme pourra être augmentée au besoin par décision unanime d'une des Conférences prévues à l'article 24.

(2) Pour déterminer la part contributive de chacun des Pays dans cette somme totale des frais, les Pays de l'Union et ceux qui adhéreront ultérieurement à l'Union sont divisés en six classes contribuant chacune dans la proportion d'un certain nombre d'unités, savoir:

1ère classe	25	unités
2me ,, ...	20	,,
3me ,, ...	15	,,
4me ,, ...	10	,,
5me ,, ...	5	,,
6me ,, ...	3	,,

(3) Ces coefficients sont multipliés par le nombre des Pays de chaque classe, et la somme des produits ainsi obtenus fournit le nombre d'unités par lequel la dépense totale doit être divisée. Le quotient donne le montant de l'unité de dépense.

(4) Chaque Pays déclarera, au moment de son accession, dans laquelle des susdites classes il demande à être rangé, mais il pourra toujours déclarer ultérieurement qu'il entend être rangé dans une autre classe.

(5) L'Administration suisse prépare le budget du Bureau et en surveille les dépenses, fait les avances nécessaires et établit le compte annuel qui sera communiqué à toutes les autres Administrations.

Article 24.

(1) La présente Convention peut être soumise à des revisions en vue d'y introduire les améliorations de nature à perfectionner le système de l'Union.

(2) Les questions de cette nature, ainsi que celles qui intéressent à d'autres points de vue le développement de l'Union, sont traitées dans des Conférences qui auront lieu successivement dans les Pays de l'Union entre les Délégués desdits Pays. L'Administration du Pays où doit siéger une Conférence prépare,

avec le concours du Bureau International, les travaux de celle-ci. Le Directeur du Bureau assiste aux séances des Conférences et prend part aux discussions sans voix délibérative.

(3) Aucun changement à la présente Convention n'est valable pour l'Union que moyennant l'assentiment unanime des Pays qui la composent.

Article 25.

(1) Les Pays étrangers à l'Union et qui assurent la protection légale des droits faisant l'objet de la présente Convention, peuvent y accéder sur leur demande.

(2) Cette accession sera notifiée par écrit au Gouvernement de la Confédération suisse, et par celui-ci à tous les autres.

(3) Elle emportera de plein droit adhésion à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés dans la présente Convention et produira ses effets un mois après l'envoi de la notification faite par le Gouvernement de la Confédération suisse aux autres pays unionistes, à moins qu'une date postérieure n'ait été indiquée par le pays adhérent. Toutefois, elle pourra contenir l'indication que le Pays adhérent entend substituer, provisoirement au moins, à l'article 8, en ce qui concerne les traductions, les dispositions de l'article 5 de la Convention d'Union de 1886 revisée à Paris en 1896, étant bien entendu que ces dispositions ne visent que la traduction dans la ou les langues du Pays.

Article 26.

(1) Chacun des Pays de l'Union peut, en tout temps, notifier par écrit au Gouvernement de la Confédération suisse que la présente Convention est applicable à tout ou partie de ses colonies, protectorats, territoires sous mandat ou tous autres territoires soumis à sa souveraineté ou à son autorité, ou tous territoires sous suzeraineté, et la Convention s'appliquera alors à tous les territoires désignés dans la notification. A défaut de cette notification, la Convention ne s'appliquera pas à ces territoires.

(2) Chacun des Pays de l'Union peut, en tout temps, notifier par écrit au Gouvernement de la Confédération suisse que la présente Convention cesse d'être applicable à tout ou partie des territoires qui ont fait l'objet de la notification prévue à l'alinéa qui précède, et la Convention cessera de s'appliquer dans les territoires désignés dans cette notification douze mois après

réception de la notification adressée au Gouvernement de la Confédération suisse.

(3) Toutes les notifications faites au Gouvernement de la Confédération suisse, conformément aux dispositions des alinéas 1 et 2 du présent article, seront communiquées par ce Gouvernement à tous les Pays de l'Union.

Article 27.

(1) La présente Convention remplacera dans les rapports entre les Pays de l'Union la Convention de Berne du 9 septembre 1886 et les actes qui l'ont successivement revisée. Les actes précédemment en vigueur conserveront leur application dans les rapports avec les Pays qui ne ratifieraient pas la présente Convention.

(2) Les Pays au nom desquels la présente Convention est signée pourront encore conserver le bénéfice des réserves qu'ils ont formulées antérieurement à la condition d'en faire la déclaration lors du dépôt des ratifications.

(3) Les Pays faisant actuellement partie de l'Union, au nom desquels la présente Convention n'aura pas été signée, pourront en tout temps y adhérer. Ils pourront bénéficier en ce cas des dispositions de l'alinéa précédent.

Article 28.

(1) La présente Convention sera ratifiée, et les ratifications en seront déposées à Rome au plus tard le 1er Juillet 1931.

(2) Elle entrera en vigueur entre les Pays de l'Union qui l'auront ratifiée un mois après cette date. Toutefois si, avant cette date, elle était ratifiée par six Pays de l'Union au moins, elle entrerait en vigueur entre ces Pays de l'Union un mois après que le dépôt de la sixième ratification leur aurait été notifié par le Gouvernement de la Confédération suisse et, pour les Pays de l'Union qui ratifieraient ensuite, un mois après la notification de chacune de ces ratifications.

(3) Les pays étrangers à l'Union pourront, jusqu'au premier août 1931, accéder à l'Union, par voie d'adhésion, soit à la Convention signée à Berlin le 13 novembre 1908, soit à la présente Convention. A partir du premier août 1931, ils ne pourront plus adhérer qu'à la présente Convention.

Article 29.

(1) La présente Convention demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où la dénonciation en aura été faite.

(2) Cette dénonciation sera adressée au Gouvernement de la Confédération suisse. Elle ne produira son effet qu'à l'égard du Pays qui l'aura faite, la Convention restant exécutoire pour les autres Pays de l'Union.

Article 30.

(1) Les Pays qui introduiront dans leur législation la durée de protection de cinquante ans prévue par l'article 7, alinéa 1er, de la présente Convention, le feront connaître au Gouvernement de la Confédération suisse par une notification écrite qui sera communiquée aussitôt par ce Gouvernement à tous les autres Pays de l'Union.

(2) Il en sera de même pour les Pays qui renonceront aux réserves faites ou maintenues par eux en vertu des articles 25 et 27.

En Foi de Quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention.

Fait à Rome, le 2 juin 1928, en un seul exemplaire, qui sera déposé dans les archives du Gouvernement Royal d'Italie. Une copie, certifiée conforme, sera remise par la voie diplomatique à chaque Pays de l'Union.

Pour l'Allemagne:

C. von Neurath.
Georg Klauer.
Wilhelm Mackeben.
Eberhard Neugebauer.
Maximilian Mintz.
Max von Schillings.

Pour l'Autriche:

Dr. Auguste Hesse.

Pour la Belgique:

Cte. della Faille de Leverghem.
Wauwermans.

Pour les Etats-Unis du Brésil:

F. Pessoa de Queiroz.

Joao Severiano da Fonseca Hermes.

Pour la Bulgarie:

J. Radeff.

Pour le Danemark:

J. C. W. Kruse.

F. Graae.

Pour la Ville Libre de Dantzig:

Stefan Sieczkowski.

Pour l'Espagne:

Francisco Alvarez-Ossorio.

Pour l'Esthonie:

K. Tofer.

Pour la Finlande:

Emile Setälä.

Rolf Thesleff.

George Winckelmann.

Pour la France:

Beaumarchais.

Marcel Plaisant.

P. Grunebaum-Ballin.

Cn. Drouets.

Georges Maillard.

André Rivoire.

Romain Coolus.

Messager.

Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord:

S. J. Chapman.

W. S. Jarratt.

A. J. Martin.

Pour le Canada:

PHILIPPE ROY.

Pour l'Australie:

W. HARRISON MOORE.

Pour la Nouvelle Zélande:

S. G. RAYMOND.

Pour l'Etat Libre d'Irlande:

Pour l'Inde:

G. GRAHAM DIXON.

Pour la République Hellénique:

N. MAVROUDIS.

Pour la Hongrie:

ANDRÉ DE HÓRY.

Pour l'Italie:

VITTORIO SCIALOJA.
E. PIOLA-CASELLI.
VINCENZO MORELLO.
AMEDEO GIANNINI.
DOMENICO BARONE.
EMILIO VENEZIAN.
A. JANNONI-SEBASTIANINI.
MARIO GHIRON.

Pour le Japon:

M. MATSUDA.
T. AKAGI.

Pour le Luxembourg:

BRUCK.

Pour le Maroc:

BEAUMARCHAIS.

Pour Monaco:

R. SAUVAGE.

Pour la Norvège :

ARNOLD RÆSTAD.

Pour les Pays-Bas :

A. VAN DER GOES.

Pour la Pologne :

STEFAN SIECZKOWSKI.

FRÉDÉRIC ZOLL.

Pour le Portugal :

ENRIQUE TRINDADE COELHO.

Pour la Roumanie :

THEODORE SOLACOLO.

Pour la Suède :

E. MARKS VON WURTEMBERG.

ERIK LIDFORSS.

Pour la Suisse :

WAGNIÈRE.

W. KRAFT.

A. STREULI.

Pour la Syrie et le Grand Liban :

BEAUMARCHAIS.

Pour la Tchécoslovaquie :

V. MASTNY.

Prof. dr. KAREL HERMAN-OTAVSKY

Pour la Tunisie :

BEAUMARCHAIS.

VERTALING.

BERNER CONVENTIE

voor de bescherming van letterkundige en kunstwerken van 9 September 1886 herzien te Berlijn den 13den November 1908 en te Rome den 2den Juni 1928.

De President van het Duitsche Rijk;

(volgen de namen der overige Staatshoofden)

gelijkelijk bezield met den wensch om op een zoo doeltreffend en eenvormig mogelijke wijze de rechten der makers op hun letterkundige en kunstwerken te beschermen;

Hebben besloten de op 13 November 1908 te Berlijn onderteekende Acte te herzien en aan te vullen.

Dientengevolge hebben Zij als Hunne gevolmachtigden benoemd, te weten:

(volgen de namen der gevolmachtigden)

die, daartoe behoorlijk gemachtigd omtrent het volgende tot overeenstemming zijn gekomen:

Artikel 1.

De landen waarvoor dit Verdrag geldt, vormen een verbond tot bescherming van de rechten der auteurs op hunne letterkundige en kunstwerken.

Artikel 2.

(1) De uitdrukking ,,letterkundige en kunst-werken'' omvat alle voortbrengselen op het gebied der letterkunde, wetenschap en kunst, welke ook de wijze of de vorm van uitdrukken zij, zooals boeken, brochures en andere geschriften; voordrachten, toespraken, preeken en andere werken van dien aard; tooneelwerken of dramatisch-muzikale werken, choregraphische werken en pantomimes, waarvan de wijze van opvoering in schrift of op andere wijze is nedergelegd; muzikale composities met of zonder woorden; werken van teeken-, schilder-, bouw-, beeldhouw-, graveer- en lithographeerkunst; illustraties en aardrijks-

kundige kaarten; teekeningen, schetsen en plastische werken, betrekking hebbende op de aardrijkskunde, de topographie, de bouwkunde of de wetenschappen.

(2) Als oorspronkelijke werken worden beschermd, zonder dat dit de rechten verkorten kan van den auteur van het oorspronkelijke werk: vertalingen, omwerkingen, zettingen van muziek en andere reproductiën in gewijzigden vorm van een letterkundig of kunstwerk, evenals de verzamelingen van verschillende werken.

(3) De landen van het Verbond zijn verplicht de bescherming te verzekeren der bovenvermelde werken.

(4) Werken van kunst, toegepast op de nijverheid, worden beschermd voor zoover de binnenlandsche wetgeving van elk land het toelaat.

Artikel 2*bis*.

(1) Aan de binnenlandsche wetgeving van elk land van het Verbond blijft de bevoegdheid voorbehouden om van de bescherming bedoeld in het vorig artikel geheel of gedeeltelijk uit te sluiten politieke redevoeringen en redevoeringen die bij een debat voor den rechter zijn uitgesproken.

(2) Eveneens blijft aan de binnenlandsche wetgeving van elk land van het Verbond de bevoegdheid voorbehouden om te beslissen over de voorwaarden, waaronder voorlezingen, toespraken, preeken en andere werken van dien aard door de Pers zullen kunnen worden weergegeven. Echter zal alleen de auteur het recht hebben om die werken in een verzamelwerk bijeen te brengen.

Artikel 3.

Dit Verdrag geldt eveneens voor photographische werken en werken door dergelijke procédés als de photographische verkregen. De landen van het Verbond zijn gehouden de bescherming er van te verzekeren.

Artikel 4.

(1) De auteurs tot een der landen van het Verbond behoorende, genieten in de landen, die niet het land van herkomst van het werk zijn, voor hun werken, hetzij niet openbaar gemaakt, hetzij voor het eerst openbaar gemaakt in een der landen van het Verbond, de rechten, welke de onderscheiden wetten thans aan eigen onderdanen verleenen of in den vervolge verleenen zullen, alsmede de rechten bijzonderlijk door dit Verdrag verleend.

(2) Het genot en de uitoefening van die rechten zijn aan geen enkele formaliteit onderworpen; dat genot en die uitoefening zijn onafhankelijk van het bestaan der bescherming in het land van herkomst van het werk. Bijgevolg worden, buiten de bepalingen van dit Verdrag, de omvang van de bescherming, zoowel als de rechtsmiddelen, den auteur gewaarborgd ter handhaving van zijne rechten, uitsluitend bepaald door de wetgeving van het land, waar de bescherming wordt ingeroepen.

(3) Als land van herkomst van het werk wordt beschouwd: voor niet openbaar gemaakte werken, dat waartoe de auteur behoort; voor openbaar gemaakte werken dat waar het voor het eerst openbaar is gemaakt; en voor werken die gelijktijdig in verscheidene landen van het Verbond openbaar zijn gemaakt, dat waarvan de wetgeving den kortsten tijd van bescherming verleent. Voor werken die gelijktijdig verschenen zijn in een land dat buiten het Verbond staat, en in een land dat tot het Verbond behoort, geldt het laatste land uitsluitend als land van herkomst.

(4) Onder ,,openbaar gemaakte werken" moeten in den zin van dit Verdrag verstaan worden werken die zijn uitgegeven. De opvoering van een tooneel- of een dramatisch-muzikaal werk, de uitvoering van een muziekwerk, de tentoonstelling van een kunstwerk en de bouw van een bouwkundig werk vormen niet openbaarmaking.

Artikel 5.

De onderdanen van een der landen van het Verbond, die in een ander land van het Verbond voor het eerst hunne werken openbaar maken, hebben in dat laatste land dezelfde rechten als de auteurs die onderdanen van dat land zijn.

Artikel 6.

(1) De auteurs die, niet tot een van de landen van het Verbond behoorende, hunne werken voor het eerst openbaar maken in een der landen van het Verbond, genieten in dat land dezelfde rechten als de auteurs die tot dat land behooren en in de andere landen van het Verbond de rechten door dit Verdrag toegekend.

(2) Echter zal, indien een land dat niet tot het Verbond behoort, de werken van auteurs die onderdanen zijn van een der landen van het Verbond, niet voldoende beschermt, dat laatste land de bescherming kunnen beperken van werken, waarvan de auteurs, op het oogenblik der eerste openbaarmaking van

die werken, onderdanen zijn van dat andere land en niet werkelijk gevestigd zijn in een der landen van het Verbond.

(3) Geen enkele krachtens het vorig lid opgelegde beperking zal de rechten mogen verkorten die een auteur mocht hebben verworven op een werk dat vóór de toepassing van die beperking in een der landen van het Verbond is openbaar gemaakt.

(4) De landen van het Verbond, die ingevolge dit artikel de bescherming der auteursrechten beperken, moeten daarvan aan de Regeering van den Zwitserschen Bondsstaat mededeeling doen door een schriftelijke verklaring, waarin moet worden aangegeven tegenover welke landen de bescherming wordt beperkt, evenals aan welke beperkingen de auteursrechten van de onderdanen van dat land zijn onderworpen. De Regeering van den Zwitserschen Bondsstaat zal dit dadelijk ter kennis van alle landen van het Verbond brengen.

Artikel 6*bis*.

(1) Onafhankelijk van de vermogensrechtelijke auteursrechten en zelfs na afstand van die rechten, behoudt de auteur het recht om het vaderschap van een werk op te eischen, evenals het recht om zich te verzetten tegen elke misvorming, verminking of andere wijziging van dat werk, die nadeel zou kunnen brengen aan zijn eer of goeden naam.

(2) Het vaststellen van de voorwaarden waaronder die rechten kunnen worden uitgeoefend, wordt overgelaten aan den binnenlandsche wetgeving der landen van het Verbond. De rechtsmiddelen die men tot handhaving er van zal moeten aanwenden worden geregeld door de wetgeving van het land, waar de bescherming wordt gevraagd.

Artikel 7.

(1) De duur der bescherming door dit Verdrag verleend, omvat het leven van den auteur en vijftig jaren na zijn dood.

(2) Intusschen zal deze duur, ingeval hij niet gelijkelijk aanvaard mocht worden door alle landen van het Verbond, geregeld worden door de wet van het land waar de bescherming wordt ingeroepen, en zal hij den duur der bescherming vastgesteld in het land van herkomst niet kunnen overtreffen. De landen van het Verbond zullen bijgevolg slechts gehouden zijn de bepaling van het vorige lid toe te passen, voor zooverre zij met hun binnenlandsch recht in overeenstemming is.

(3) Voor photographische werken en voor werken door dergelijke procédés als de photographische verkregen, voor werken

die na den dood van den maker worden uitgegeven, die anoniem of onder een schuilnaam verschijnen wordt de duur van de bescherming geregeld door de wet van het land, waar de bescherming wordt ingeroepen, zonder dat die duur dien, welke in het land van herkomst is vastgesteld, kan overtreffen.

Artikel 7*bis*.

(1) De duur van het auteursrecht dat gemeenschappelijk toebehoort aan de medewerkers aan een werk, wordt berekend vanaf het tijdstip van overlijden van den laatst overlevende der medewerkers.

(2) De onderdanen van landen die een beschermingsduur toekennen, die minder lang is dan dien voorzien in lid 1, kunnen in de andere landen van het Verbond geen langere bescherming inroepen.

(3) In geen geval zal de duur van de bescherming kunnen eindigen voor den dood van den laatst overlevende der medewerkers.

Artikel 8.

De auteurs van niet openbaar gemaakte werken die behooren tot een der landen van het Verbond, en de auteurs van werken die voor het eerst in een dier landen openbaar gemaakt zijn, genieten in de andere landen van het Verbond gedurende den geheelen duur van het recht op het oorspronkelijke werk het uitsluitend recht vertalingen van hun werken te maken of tot het maken daarvan machtiging te verleenen.

Artikel 9.

(1) Romans als feuilleton geplaatst, novellen en alle andere hetzij letterkundige, hetzij wetenschappelijke, hetzij kunst-werken, wat ook het onderwerp zij, openbaar gemaakt in dagbladen of tijdschriften van een der landen van het Verbond, mogen zonder toestemming der auteurs niet in de andere landen worden overgenomen.

(2) Artikelen, waarin actueele onderwerpen van economie, staatkunde of godsdienst behandeld worden, mogen door de Pers worden overgenomen indien de overneming niet uitdrukkelijk is voorbehouden. Intusschen moet de bron altijd duidelijk worden aangegeven; de voorziening op de naleving dezer verplichting wordt bepaald door de wetgeving van het land, waar de bescherming wordt ingeroepen.

(3) De bescherming van dit Verdrag is niet toepasselijk op nieuwstijdingen of gemengde berichten, die het karakter hebben van zuivere dagbladinlichtingen.

Artikel 10.

Wat de bevoegdheid betreft om aan werken van letterkunde of kunst op geoorloofde wijze stukken te ontleenen voor uitgaven, bestemd voor het onderwijs of die een wetenschappelijk karakter dragen, of voor bloemlezingen, blijft de wetgeving der landen van het Verbond van kracht, alsmede de bijzondere regelingen die tusschen hen bestaan of zullen worden getroffen.

Artikel 11.

(1) De bepalingen van dit Verdrag zijn toepasselijk op de openbare opvoering van tooneel- of dramatisch-muzikale werken en op de openbare uitvoering van muziekwerken, onverschillig of deze werken zijn openbaar gemaakt of niet.

(2) De auteurs van tooneel- of dramatisch-muzikale werken worden, tijdens den duur van hun recht op het oorspronkelijke werk, beschermd tegen openbare niet door hen bewilligde opvoering van de vertaling hunner werken.

(3) Om de bescherming van dit artikel te genieten, behoeven de auteurs bij het openbaar maken van hun werken, de openbare opvoering of uitvoering niet te verbieden.

Artikel 11*bis*.

(1) De auteurs van letterkundige en kunst-werken genieten het uitsluitend recht om machtiging te verleenen tot mededeeling aan het publiek van hun werken door middel van radio-uitzending.

(2) Het staat aan de binnenlandsche wetgeving der landen van het Verbond de voorwaarden vast te stellen tot uitoefening van het recht bedoeld in het vorig lid, maar die voorwaarden hebben slechts een werking die uitsluitend beperkt blijft tot het land, dat ze heeft vastgesteld. Zij kunnen in geen geval afbreuk doen noch aan het zedelijk recht van den auteur, noch aan het den auteur toekomend recht op een billijke vergoeding, bij gebrek aan een minnelijke schikking, door de bevoegde overheid vast te stellen.

Artikel 12.

Onder de ongeoorloofde reproducties, waarop dit Verdrag van toepassing is, is in het bijzonder begrepen het middellijk zonder

toestemming van den auteur zich toeëigenen van een letterkundig of kunstwerk door bewerkingen, muziek-zettingen, omwerkingen van een roman, eene novelle of een dichtwerk in den vorm van een tooneelstuk, of omgekeerd enz., wanneer die bewerkingen slechts zijn reproducties van zulk een werk in denzelfden of in een anderen vorm met wijzigingen, toevoegingen of bekortingen, niet het wezen rakende en niet zoodanig, dat daardoor het karakter van een nieuw oorspronkelijk werk wordt verkregen.

Artikel 13.

(1) Componisten van muziekwerken hebben het uitsluitend recht toe te stemmen in: 1°. de bewerking van die werken voor instrumenten, dienende tot een werktuigelijke uitvoering daarvan; 2°. de openbare opvoering dier werken door middel van zoodanige instrumenten.

(2) Voorbehoud en voorwaarden met betrekking tot de toepassing van dit artikel kunnen door de binnenlandsche wetgeving van ieder land, voor zoover het dit land zelf aangaat, worden vastgesteld; maar de werking van alle voorbehoud en alle voorwaarden van dezen aard zal strikt beperkt blijven tot het land dat ze gesteld heeft.

(3) Het voorschrift van lid 1 heeft geen terugwerkende kracht en is bijgevolg niet in een der landen van het Verbond toepasselijk op werken, die in dat land reeds op geoorloofde wijze zijn bewerkt voor mechanische werktuigen vóór het in werking treden van het op 13 November 1908 te Berlijn geteekende Verdrag en, wanneer het een land mocht gelden, dat sinds dien datum tot het Verbond mocht zijn toegetreden of nog zal toetreden, vóór den dag van die toetreding.

(4) De bewerkingen krachtens het tweede en derde lid van dit artikel gemaakt en zonder machtiging der belanghebbenden ingevoerd in een land waar zij niet geoorloofd zijn, zullen daar inbeslag kunnen worden genomen.

Artikel 14.

(1) De auteurs van letterkundige, wetenschappelijke of kunstwerken hebben het uitsluitend recht machtiging te verleenen tot de reproductie, bewerking en openbare opvoering van hunne werken door middel van de cinematographie.

(2) Cinematographische voortbrengselen worden beschermd als letterkundige of kunst-werken wanneer de maker aan zijn werk een origineel karakter heeft gegeven. Wanneer dat karakter

ontbreekt geniet het cinematographische voortbrengsel gelijke bescherming als een photographisch werk.

(3) Zonder daardoor te kort te doen aan de rechten van den auteur van het werk dat wordt weergegeven of bewerkt, wordt het cinematographisch werk beschermd als een oorspronkelijk werk.

(4) De voorafgaande bepalingen zijn mede van toepassing op het reproduceeren of produceeren door middel van iedere andere werkwijze die op de cinematographie gelijkt.

Artikel 15.

(1) Opdat de auteurs van de door dit Verdrag beschermde werken, tot bewijs van het tegendeel als zoodanig beschouwd en zij bijgevolg voor de rechtbanken der verschillende landen van het Verbond worden toegelaten om vervolgingen tegen namakers in te stellen, is het voldoende dat hun naam op de gebruikelijke wijze op het werk vermeld staat.

(2) Voor anonieme of onder een schuilnaam verschenen werken is de uitgever, wiens naam op het werk vermeld staat, gerechtigd om de aan den auteur toekomende rechten te verdedigen. Hij wordt, zonder verder bewijs, beschouwd als rechtverkrijgende van den anoniemen of zich met een schuilnaam noemenden auteur.

Artikel 16.

(1) Elk nagemaakt of nagedrukt werk kan door de bevoegde macht van de landen van het Verbond, waar het oorspronkelijk werk recht heeft op wettelijke bescherming, in beslag worden genomen.

(2) In dat land kan het beslag zich ook uitstrekken over reproducties die afkomstig zijn uit een land, waar het werk niet of niet meer beschermd wordt.

(3) Het beslag wordt gelegd overeenkomstig de binnenlandsche wetgeving van elk land.

Artikel 17.

De bepalingen van dit Verdrag kunnen in geen enkel opzicht het recht schaden, dat aan de Regeering van elk land van het Verbond toekomt om door wet of verordening de verspreiding, opvoering of tentoonstelling van elk werk of voortbrengsel, ten aanzien waarvan aan de bevoegde macht de uitoefening van dit recht toekomt, toe te staan, onder toezicht te stellen of te verbieden.

Artikel 18.

(1) Dit Verdrag is van toepassing op alle werken, die op het oogenblik van zijn in werking treden nog geen gemeen goed zijn geworden in het land van oorsprong ten gevolge van het verloopen van den beschermingstermijn.

(2) Een werk, dat door het verstrijken van den beschermingstermijn, die daaraan vroeger was toegekend, gemeen goed is geworden in het land waar de bescherming wordt ingeroepen, zal daar niet opnieuw beschermd worden.

(3) De toepassing van dit beginsel zal geschieden overeenkomstig de bepalingen in reeds bestaande of in te dien einde tusschen de landen van het Verbond te sluiten bijzondere verdragen. Wanneer dergelijke bepalingen ontbreken, zullen de onderscheidene landen, ieder voor zoover het hem aangaat, regelingen treffen, waarbij de wijze van toepassing van dit beginsel wordt geregeld.

(4) De voorafgaande bepalingen zijn evenzeer van toepassing in geval van nieuwe toetredingen tot het Verbond als in het geval, dat de bescherming mocht worden uitgebreid door toepassing van artikel 7 of door het prijs geven van eenig voorbehoud.

Artikel 19.

De bepalingen van dit Verdrag beletten niet de toepassing te eischen van vrijgevige bepalingen, die in de wetgeving van een der landen van het Verbond mochten zijn opgenomen, ten voordeele van vreemdelingen in het algemeen.

Artikel 20.

De Regeeringen van de landen van het Verbond behouden zich het recht voor, onderling bijzondere regelingen te treffen, voor zoover althans deze regelingen aan de auteurs ruimer rechten zouden toekennen, dan die door het Verbond worden toegekend of andere bepalingen bevatten, die niet in strijd zijn met dit Verdrag. De bepalingen der bestaande regelingen, die voldoen aan de bovenomschreven voorwaarden, blijven van toepassing.

Artikel 21.

(1) Het internationale Bureau gesticht onder den naam „Bureau van het Internationaal Verbond tot bescherming van letterkundige- en kunstwerken" wordt in stand gehouden.

(2) Dit Bureau is geplaatst onder het hoog gezag van de

Regeering van den Zwitserschen Bondsstaat, die zijne inrichting regelt en toezicht houdt op zijne werking.

(3) De officieele taal van het Bureau is de Fransche taal.

Artikel 22.

(1) Het Internationale Bureau verzamelt inlichtingen van elken aard die betrekking hebben op de bescherming van de rechten der auteurs op hun letterkundige en kunst-werken. Het rangschikt deze gegevens en maakt ze openbaar. Het wijdt zich aan studiën van algemeen belang, die van beteekenis zijn voor het Verbond en redigeert met behulp van bescheiden, die door de verschillende administraties tot zijne beschikking worden gesteld, een tijdschrift in het Fransch, over vraagstukken die betrekking hebben op het doel van het Verbond. De Regeeringen der landen van het Verbond behouden zich voor bij gemeen goedvinden het Bureau te machtigen dit tijdschrift uit te geven in een of meer andere talen, voor het geval de ondervinding de behoefte daaraan mocht aantoonen.

(2) Het Internationale Bureau moet zich ten allen tijde beschikbaar houden voor de leden van het Verbond om hen over de vragen, die betrekking hebben op de bescherming van letterkundige en kunst-werken, de bijzondere inlichtingen te verschaffen, waaraan zij behoefte mochten hebben.

(3) De Directeur van het Internationale Bureau stelt jaarlijks een verslag van zijn beheer op, waarvan mededeeling wordt gedaan aan alle leden van het Verbond.

Artikel 23.

(1) De kosten van het Bureau van het Internationale Verbond worden door de landen van het Verbond gezamenlijk gedragen. Tot nader besluit zullen zij een bedrag van honderd en twintig duizend Zwitsersche francs per jaar niet te boven mogen gaan. Dit bedrag zal zoo noodig kunnen worden verhoogd door een eenstemmig besluit van een der Conferenties bedoeld in artikel 24.

(2) Om de bijdrage van elk land in de totaalkosten te berekenen worden de landen van het Verbond en zij die later tot het Verbond zullen toetreden verdeeld in zes klassen, die elk in verhouding van een zeker aantal eenheden bijdragen, te weten:

1ste klasse	.....	25 eenheden;
2de ,,	.....	20 ,,

3de	klasse	15	eenheden;
4de	,, ...	10	,,
5de	,, ...	5	,,
6de	,, ...	3	,,

(3) Deze coëfficienten worden vermenigvuldigd met het aantal landen van elke klasse en de som der producten aldus verkregen vormt het getal eenheden, waardoor de totaalkosten moeten worden gedeeld. Het quotiënt geeft het bedrag van de kosten-eenheid.

(4) Elk land legt bij zijn toetreding eene verklaring af nopens de klasse waarin het vraagt te worden ondergebracht, maar het kan altijd later verklaren te wenschen in een andere klasse te worden opgenomen.

(5) De Zwitsersche administratie ontwerpt de begrooting van het Bureau en houdt toezicht op de uitgaven; zij verstrekt de noodige voorschotten en stelt de jaarlijksche rekening vast, die aan alle andere administraties zal worden medegedeeld.

Artikel 24.

(1) Dit verdrag kan aan herziening onderworpen worden ten einde er die verbeteringen in aan te brengen, die strekken tot verbetering van het stelsel van het Verbond.

(2) Dergelijke vraagstukken, evenals die welke uit een ander oogpunt voor de ontwikkeling van het Verbond van belang zijn, worden behandeld op Conferenties, die achtereenvolgens in de landen van het Verbond tusschen de afgevaardigden dier landen gehouden zullen worden. De administratie van het land waar een Conferentie zitting moet houden, bereidt, met behulp van het Internationale Bureau de werkzaamheden van die Conferentie voor. De Directeur van het Bureau woont de zittingen van de Conferenties bij en neemt deel aan de beraadslagingen zonder stemgerechtigd te zijn.

(3) Geen enkele wijziging van dit Verdrag is geldend voor het Verbond, tenzij daarop de algemeene instemming is verkregen der landen die het Verbond vormen.

Artikel 25.

(1) Landen, die niet tot het Verbond behooren en die wettelijke bescherming verzekeren der rechten, welke het onderwerp van dit Verdrag uitmaken, kunnen, op hun verzoek, toetreden.

(2) Deze toetreding zal schriftelijk ter kennis worden ge-

bracht van de Regeering van den Zwitserschen Bondsstaat, en door deze aan alle andere Regeeringen.

(3) Zij zal rechtens medebrengen instemming met al de bepalingen en toelating tot al de voorrechten vastgesteld door dit Verdrag en zal in werking treden een maand na het zenden van de mededeeling door de Regeering van den Zwitserschen Bondsstaat aan de andere landen van het Verbond, tenzij door het land dat toetreedt een latere datum is aangegeven. Nochtans zal zij kunnen inhouden dat het toetredende land — althans voorloopig — voornemens is om in plaats van artikel 8, ten aanzien van vertalingen, de bepalingen van artikel 5 van de Conventie van 1886, herzien te Parijs in 1896, toe te passen, waarbij het wel verstaan zij dat die bepalingen slechts betrekking hebben op vertalingen in de taal of in de talen van het land zelf.

Artikel 26.

(1) Elk der landen van het Verbond kan steeds schriftelijk aan de Regeering van den Zwitserschen Bondsstaat mededeelen, dat dit Verdrag toepasselijk is op alle of op een gedeelte van zijn koloniën, protectoraten, mandaatsgebieden of alle andere gebieden onderworpen aan zijn souvereiniteit of zijn gezag of op alle gebieden onder suzereiniteit, en het Verdrag zal alsdan toepasselijk zijn op alle gebieden die in die kennisgeving zijn aangegeven. Bij gebreke van deze kennisgeving zal het Verdrag niet op die gebieden toepasselijk zijn.

(2) Elk der landen van het Verbond kan steeds schriftelijk aan de Regeering van den Zwitserschen Bondsstaat mededeelen dat dit Verdrag ophoudt toepasselijk te zijn op alle of op een deel der gebieden waarover de mededeeling als bedoeld in het vorig lid handelde, en het Verdrag zal twaalf maanden na ontvangst van die mededeeling, gericht aan de Regeering van den Zwitserschen Bondsstaat, ophouden toepasselijk te zijn in de gebieden aangewezen in die mededeeling.

(3) Alle mededeelingen, die overeenkomstig de bepalingen der leden 1 en 2 van dit artikel aan de Regeering van den Zwitserschen Bondsstaat gedaan zijn, zullen door die Regeering ter kennis van alle landen van het Verbond worden gebracht.

Artikel 27.

(1) Dit Verdrag vervangt in de betrekkingen tusschen de landen van het Verbond de Berner Conventie van 9 September 1886 en de Acten die deze Conventie achtereenvolgens gewijzigd

hebben. De Acten die vroeger van kracht waren blijven toepasselijk in de betrekkingen met de landen, die dit Verdrag niet mochten bekrachtigen.

(2) De landen namens welke dit Verdrag is geteekend kunnen zich de werking te hunnen aanzien van de reserves die zij vroeger hebben geformuleerd blijven verzekeren, mits zij bij het neerleggen der bekrachtigingsoorkonden nopens die reserves een verklaring afleggen.

(3) De landen die nu deel uitmaken van het Verbond en uit wier naam dit Verdrag niet geteekend is, zullen er ten allen tijde toe kunnen toetreden. In dat geval zullen zij de voordeelen kunnen genieten die voortvloeien uit het bepaalde in het vorig lid.

Artikel 28.

(1) Dit Verdrag zal bekrachtigd worden en de akten van bekrachtiging zullen te Rome worden neergelegd uiterlijk op 1 Juli 1931.

(2) Het zal tusschen de landen van het Verbond, die het bekrachtigd zullen hebben, van kracht worden één maand na dien datum. Wanneer het echter vóór dien datum bekrachtigd mocht zijn door minstens zes landen van het Verbond, zal het tusschen die landen van het Verbond van kracht worden één maand nadat het nederleggen van de zesde bekrachtigingsoorkonde hun zal zijn medegedeeld door de Regeering van den Zwitserschen Bondsstaat, en voor de landen van het Verbond die vervolgens bekrachtigen, één maand na de mededeeling van elk dier bekrachtigingen.

(3) De landen die buiten het Verbond staan zullen tot 1 Augustus 1931 tot het Verbond kunnen toetreden, hetzij door toe te treden tot de Conventie die op 13 November 1908 te Berlijn geteekend is, hetzij door toe te treden tot dit Verdrag. Vanaf 1 Augustus 1931 zullen zij slechts tot dit Verdrag kunnen toetreden.

Artikel 29.

(1) Dit Verdrag zal gedurende een onbepaalden tijd van kracht blijven tot na verloop van een jaar vanaf den dag waarop het zal zijn opgezegd.

(2) Deze opzegging zal gericht worden tot de Regeering van den Zwitserschen Bondsstaat. Zij zal slechts werken ten aanzien van het land dat haar gedaan heeft, terwijl het Verdrag voor de andere landen van het Verbond van kracht blijft.

Artikel 30.

(1) De landen, die in hare wetgeving den beschermingsduur van 50 jaren invoeren waarvan sprake is in artikel 7, eerste lid, van dit Verdrag, zullen daarvan schriftelijk mededeeling doen aan de Regeering van den Zwitserschen Bondsstaat, welke mededeeling dadelijk door die Regeering aan alle andere landen van het Verbond zal worden doorgegeven.

(2) Hetzelfde geldt voor de landen die afstand doen van eenig voorbehoud door hen gemaakt of gehandhaafd ingevolge de artikelen 25 en 27.

Ten blijke waarvan de onderscheidene gevolmachtigden dit Verdrag hebben geteekend.

Gedaan te Rome, den 2den Juni 1928, in één enkel exemplaar, dat zal worden neergelegd in de archieven van de Koninklijke Italiaansche Regeering. Een voor eensluidend verklaard afschrift zal langs diplomatieken weg aan elk der landen van het Verbond worden toegezonden.

(volgen de namen der gevolmachtigden)

1931. No. 75.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

PUBLICATIE van 17 October 1931 *waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 16den October 1919 (Staatsblad No. 604), tot nadere wijziging van het Koninklijk besluit van 20 Januari 1913 (Staatsblad No. 35), laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk Besluit van 27 Februari 1919 (Staatsblad No. 53) regelende de voorwaarden, waaronder voor rekening van anderen dan het Rijk aan 's Rijks Munt kan worden gemunt, medailles kunnen worden geslagen en muntstempels of medaillestempels kunnen worden vervaardigd.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gelet op Ons besluit van 20 Januari 1913 (*Staatsblad* no. 35), laatstelijk gewijzigd bij Ons besluit van 27 Februari 1919 (*Staatsblad* no. 53);

Op de voordracht van Onzen Minister van Financiën van den 18 September 1919, no. 173, Generale Thesaurie en van Onzen fungeerenden Minister van Koloniën van 5 September 1919, 2de Afdeeling, no. 46;

Den Raad van State gehoord (advies van den 30 September 1919, no. 31);

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde Ministers van den 4 October 1919, no. 71, Generale Thesaurie, en van den 9 October 1919, no. 80, 2de Afdeeling;

Hebben goedgevonden en verstaan:

met ingang van 1 Januari 1919 te bepalen als volgt:

1931. No. 75.

Artikel 1.

In artikel 12 van het Koninklijk besluit van 20 Januari 1913 (*Staatsblad* no. 35), laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 27 Februari 1919 (*Staatsblad* no. 53), wordt in plaats van :

a. dukaten . . . . . f 9.— per KG. werks;

gelezen :

a. dukaten . . . . . f 11,80 per K.G. werks;

Artikel 2.

Artikel 13 van het in artikel 1 genoemde Koninklijk besluit wordt gelezen als volgt :

Bij aanmuntingen ten behoeve van de Koloniën worden de volgende muntloonen aan het Staatsmuntbedrijf vergoed :

a. voor gouden munten de in het vorig artikel vastgestelde bedragen per K.G. werks ;

b. voor :

1.	rijksdaalders	f	1,10	per	K.G. werks
2.	guldens		1,35	„	„ „
3.	halve gulden		2,10	„	„ „
4.	25 centstukken of $^1/_4$ guldens *Curaçao*		2,60	„	„ „
5.	10 „ of $^1/_{10}$ „ „		5,15	„	„ „
6.	5 „ *Nederland*		0,70	„	„ „
7.	$2^1/_2$ „ „		0,85	„	„ „
8.	1 „ „		1,30	„	„ „
9.	$^1/_2$ „ „		2,60	„	„ „
10.	$^1/_4$ guldens *Nederlandsch-Indië* .		3,—	„	„ „
11.	$^1/_{10}$ „ „ „ .		5,70	„	„ „
12.	5 centstukken „ „ .		0,60	„	„ „
13.	$2^1/_2$ „ „ „ .		0,55	„	„ „
14.	1 „ „ „ .		0,70	„	„ „
15.	$^1/_2$ „ „ „ .		1,55	„	„ „

Voor het geval, dat het metaal benoodigd voor den muntslag van nikkelen, bronzen of koperen pasmunt aan 's Rijks Munt geleverd wordt in den vorm van muntplaatjes, bedragen de loonen per K.G. werks voor:

5	centstukken *Nederland*	f	0,53
$2^1/_2$	„ „		0,56
1	„ „		0,83
$^1/_2$	„ „		1,51

5	centstukken	*Nederlandsch-Indië* . .	0,32
$2^1/_2$	„	„ „ . .	0,31
1	„	„ „ . .	0,39
$^1/_2$	„	„ „ . .	0,78

Voor het geval, dat het voor den muntslag van nikkelen, bronzen of koperen pasmunt benoodigd metaal aan 's Rijks Munt geleverd wordt in den vorm van ingetrokken specie of in anderen vorm, dan hetzij van bladen of reepen van de vereischte samenstelling, hetzij van muntplaatjes, bedragen de muntloonen per K.G. werks voor:

5	centstukken	*Nederland*	f 1,55
$2^1/_2$	„	„	1,65
1	„	„	2,10
$^1/_2$	„	„	3,40
5	„	*Nederlandsch-Indië* .	1,50
$2^1/_2$	„	„ „ .	1,25
1	„	„ „ .	1,40
$^1/_2$	„	„ „ .	2,25

Onze Ministers van Financiën en van Koloniën zijn belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Het Loo, den 16den October 1919.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,
DE VRIES.

De fungeerend Minister van Koloniën,
CH. RUYS DE BEERENBROUCK.

Uitgegeven den *zesden* November 1919.
De Minister van Justitie,
HEEMSKERK.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 17den October 1931.
RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 29sten October 1931.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1931. No. 76.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

PUBLICATIE van 17 October 1931 *waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 28sten April 1931 (Staatsblad No. 176), tot wijziging van het Koninklijk Besluit van den 20sten Januari 1913 (Staatsblad No 35), laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk Besluit van 16 October 1919 (Staatsblad No. 604), regelende de voorwaarden, waaronder voor rekening van anderen dan het Rijk aan 's Rijks Munt kan worden gemunt, medailles kunnen worden geslagen en muntstempels of medaillestempels kunnen worden vervaardigd.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien Ons Besluit van den 20sten Januari 1913 (*Staatsblad* no. 35) regelende de voorwaarden, waaronder voor rekening van anderen dan het Rijk aan 's Rijks Munt kan worden gemunt, medailles kunnen worden geslagen en muntstempels of medaillestempels kunnen worden vervaardigd, laatstelijk gewijzigd bij Ons Besluit van 16 October 1919 (*Staatsblad* no. 604);

Op de voordracht van Onze Ministers van Financiën en van Koloniën, van 25 Februari 1931, no. 174, Afd. Generale Thesaurie en van 13 Februari 1931, no. 6, 2de Afdeeling;

Den Raad van State gehoord (advies van den 24 Maart 1931);

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde Ministers van 21 April 1931, no. 14, Afd. Generale Thesaurie en van 23 April 1931, 2de Afdeeling, no. 18;

1931 No. 76.

Hebben goedgevonden en verstaan :
te bepalen als volgt :

Artikel I.

In het eerste lid van artikel 3 van Ons Besluit van 20 Januari 1913 (*Staatsblad* no. 35), laatstelijk gewijzigd bij Ons Besluit van 16 October 1919 (*Staatsblad* no. 604), wordt het getal 13 vervangen door 20 en worden de woorden „behoudens de bepaling van" vervangen door „met inachtneming van het bepaalde bij". Aan het slot van dit lid wordt toegevoegd : „of in baren, wegende ten minste $2^1/_2$ K.G. en ten hoogste 20 K. G., verkregen door samensmelting van vreemde munten."

Aan genoemd artikel 3 wordt een derde lid toegevoegd, luidende als volgt :

„Dukaten worden uitsluitend van baren met een minimumgehalte van 0,994 fijn goud aangemunt."

Artikel II.

Het tweede lid van artikel 9 van opgemeld besluit vervalt, terwijl aan dat artikel de drie volgende leden worden toegevoegd :

„Wanneer de in het vorige lid bedoelde munten vóór de aanbieding reeds tot baren versmolten zijn, worden deze tegen de in dat lid genoemde gehalten aangenomen, mits, ten genoegen van den muntmeester wordt aangetoond, dat deze baren uitsluitend uit één of meer der genoemde muntsoorten zijn verkregen.

„De in het eerste en tweede lid bedoelde vreemde munten of baren, die op een gehalte van 0,899[5] worden aangenomen, moeten vergezeld gaan van een zoodanig aantal baren met een minimumgehalte van 0,994, dat het gemiddelde gehalte van het te verwerken goud ten minste 0,901 bedraagt.

„Andere vreemde munten dan in het eerste lid bedoeld worden vóór de gehaltebepaling aan 's Rijks Munt tot baren versmolten, waarbij de leveraar of zijn gemachtigde kan tegenwoordig zijn. Voor deze bewerking is een bedrag van f 0,25 per K.G. verschuldigd. De baren kunnen ter vermunting worden aangenomen volgens de bepalingen van de artikelen 4 tot en met 8."

Onze Ministers van Financiën en van Koloniën zijn belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal wor-

den geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

's-Gravenhage, den 28sten April 1931.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,
DE GEER.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Uitgegeven den *zevenden* Mei 1931.
De Minister van Justitie,
J. DONNER.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 17den October 1931.
RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 29sten October 1931.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Wij WILHELMINA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Gezien de wet van 9 Juli 1931 (*Staatsblad* nº. 265), houdende goedkeuring van de op 2 Juni 1928 te *Rome* gesloten herziene Berner conventie ter beschermiung van letterkundige- en kunstwerken, van welk verdrag een afdruk en eene vertaling bij dit Besluit zijn gevoegd;

Overwegende, dat bedoeld verdrag is bekrachtigd door *Nederland*, *Bulgarije*, *Canada*, *Finland*, *Groot-Britannië en Noord-Ierland*, *Hongarije*, *Britsch-Indië*, *Italië*, *Japan*, *Noorwegen*, *Zweden* en *Zwitserland*;

dat de bekrachtigingsoorkonden van deze landen te *Rome* zijn nedergelegd en dat het verdrag, ingevolge de bepalingen van de tweede zinsnede van artikel 28, voor die landen op 1 Augustus 1931 in werking is getreden;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 1sten Augustus 1931, Directie van het Protocol, nº. 24682;

Hebben goedgevonden en verstaan:

meergenoemd verdrag, alsmede de vertaling daarvan, te doen bekend maken door de plaatsing van dit Besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereischt.

Soestdijk, den 5den Augustus 1931.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
BEELAERTS VAN BLOKLAND.

Uitgegeven den *vijf en twintigsten* Augustus 1931.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

CONVENTION DE BERNE

pour la protection des œuvres littéraires et artistiques du 9 septembre 1886 revisée à Berlin le 13 novembre 1908 et à Rome le 2 juin 1928.

Le Président du Reich Allemand; le Président Fédéral de la République d'Autriche; Sa Majesté le Roi des Belges; le Président des Etats-Unis du Brésil; Sa Majesté le Roi des Bulgares; Sa Majesté le Roi de Danemark; Sa Majesté le Roi d'Espagne; le Président de la République d'Esthonie; le Président de la République de Finlande; le Président de la République Française; Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne, d'Irlande et des Territoires Britanniques au Delà des mers, Empereur des Indes; le Président de la République Hellénique; Son Altesse Sérénissime le Régent du Royaume de Hongrie; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté l'Empereur du Japon; Son Altesse Royale la Grande Duchesse de Luxembourg; Sa Majesté le Sultan du Maroc; Son Altesse Sérénissime le Prince de Monaco; Sa Majesté le Roi de Norvège; Sa Majesté la Reine des Pays Bas; le Président de la République Polonaise au nom de la Pologne et de la Ville Libre de Dantzig; le Président de la République Portugaise; Sa Majesté le Roi de Roumanie; Sa Majesté le Roi de Suède; le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse; les Etats de Syrie et du Grand Liban; le Président de la République Tchécoslovaque; Son Altesse le Bey de Tunis,

Egalement animés du désir de protéger d'une manière aussi efficace et aussi uniforme que possible les droits des auteurs sur leurs œuvres littéraires et artistiques,

Ont résolu de réviser et de compléter l'Acte signé à Berlin le 13 novembre 1908.

Ils ont, en conséquence, nommé pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Le Président du Reich Allemand:

Son Excellence M. le Dr. h. c. Baron Constantin von Neurath, Ambassadeur d'Allemagne à Rome;

M. Georg Klauer, Conseiller Ministériel au Ministère de la Justice;

M. Wilhelm Mackeben, Conseiller de Légation au Ministère des Affaires Etrangères;
M. le Dr. Eberhard Neugebauer, Conseiller Ministériel au Ministère des Postes et Télégraphes;
M. le Dr. Johannes Mittelstaedt, Conseiller Intime de Justice, Avocat à la Cour Suprême du Reich;
M. Maximilian Mintz, Président du Groupe Allemand de l'Association Littéraire et Artistique Internationale;
M. le Dr. h. c. Max von Schillings, Professeur, Sénateur de l'Académie Prussienne des Beaux Arts, Membre du Comité de l'Association des Compositeurs Allemands;
M. le Dr. Ludwig Fulda, Sénateur de l'Académie Prussienne des Beaux Arts, Président de la Société des Auteurs et Compositeurs Dramatiques Allemands, Président de la Fédération Internationale des Auteurs et Compositeurs Dramatiques et Vice-Président de la Confédération Internationale des Sociétés d'Auteurs et Compositeurs;

Le Président Fédéral de la République d'Autriche:

M. le Dr. Auguste Hesse, Conseiller Ministériel;

Sa Majesté le Roi des Belges:

Son Excellence M. le Comte della Faille de Leverghem, Ambassadeur de S. M. le Roi des Belges à Rome;
Son Excellence M. Jules Destrée, Membre de la Chambre des Représentants, Ministre Plénipotentiaire;
M. Paul Wauwermans, Membre de la Chambre des Représentants;

Le Président des Etats-Unis du Brésil:

Son Excellence M. F. Pessoa de Queiroz, ancien diplomate, journaliste, Député, Membre de la Commission de Diplomatie et Traités de la Chambre;
M. Joao Severiano da Fonseca Hermes Junior, Premier Secrétaire de l'Ambassade du Brésil à Rome;

Sa Majesté le Roi des Bulgares:

M. Stoil C. Stoiloff, Conseiller de la Légation de Bulgarie à Rome;

Sa Majesté le Roi de Danemark:

Son Excellence M. I. C. W. Kruse, Chambellan, Ministre de Danemark à Rome;
M. F. Graae, Chef de Département au Ministère de l'Instruction Publique;

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

M. Francisco de Paula Alvarez Ossorio, Avocat, Chef d'Administration de la Corporation des Archivistes, Bibliothécaires et Archéologues, Sous-Directeur du Musée Archéologique National;

Le Président de la République d'Esthonie:

Son Excellence M. Karl Tofer, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire d'Esthonie à Rome;

Le Président de la République de Finlande:

Son Excellence M. le Dr. Emile Setälä, Professeur à l'Université de Helsinki, Envoyé Extraordinaire et Ministre de Finlande à Copenhague, ancien Ministre des Affaires Etrangères;
Son Excellence M. le Dr. Rolf Thesleff, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Finlande à Rome;
M. George Winckelmann, Conseiller de Légation, Chef de la Direction juridique au Ministère des Affaires Etrangères;

Le Président de la République Française:

Son Excellence M. Maurice de Beaumarchais, Ambassadeur de la République Française à Rome;
M. Marcel Plaisant, Député, Avocat à la Cour d'Appel de Paris;
M. Grunebaum-Ballin, Maître des Requêtes honoraire au Conseil d'Etat, Président du Conseil de Préfecture de la Seine, Jurisconsulte de la Direction Générale des Beaux Arts;
M. Drouets, Directeur de la Propriété Industrielle au Ministère du Commerce;
M. Georges Maillard, Avocat à la Cour d'Appel de Paris, Président de l'Association Littéraire et Artistique Internationale;
M. André Rivoire, Président de la Société Française des Orateurs et Conférenciers, ancien Président de la Société des

Auteurs et Compositeurs Dramatiques, Président de la Confédération Internationale des Sociétés d'Auteurs et Compositeurs Dramatiques;

M. Romain Coolus, Président d'honneur de la Société des Auteurs et Compositeurs Dramatiques, Délégué Général de la Confédération des Travailleurs Intellectuels;

M. André Messager, Membre de l'Institut, ancien Président de la Société des Auteurs et Compositeurs Dramatiques;

Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne, d'Irlande et des territoires Britanniques au délà des mers, Empereur des Indes:

Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord:

Sir Sydney Chapman, K.C.B., C.B.E., Principal Conseiller Economique du Gouvernement de Sa Majesté Britannique;

M. William Smith Jarratt, Contrôleur au Département de la Propriété Industrielle;

M. Alfred James Martin, O.B.E., Sous-Contrôleur au Département de la Propriété Industrielle;

Pour le Dominion du Canada:

M. l'Hon. Philippe Roy, C.P., Commissaire Général du Canada à Paris;

Pour le Commonwealth d'Australie:

Sir William Harrison Moore, K.B.E., C.M.G.;

Pour le Dominion de la Nouvelle Zélande:

M. Samuel George Raymond, K.C.;

Pour l'Etat Libre d'Irlande:

M. Michael Mac White, Représentant de l'Etat Libre d'Irlande à la Société des Nations;

Pour l'Inde:

M. G. Graham Dixon;

Le Président de la République Hellénique:

Son Excellence M. Nicolas Mavroudis, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Grèce à Rome;

Son Altesse Sérénissime le Régent du Royaume de Hongrie:

Son Excellence André de Hóry, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Hongrie à Rome;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

Son Excellence M. le Prof. Vittorio Scialoja, Ministre d'Etat, Sénateur;
Son Excellence M. Edoardo Piola-Caselli, Président de Chambre à la Cour de Cassation;
M. Vincenzo Morello, Sénateur, Président de la Société des Auteurs;
M. Ermanno Amicucci, Député;
M. Arrigo Solmi, Député, Professeur à l'Université de Pavie;
M. le Prof. Amédeo Giannini, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire honoraire;
M. Domenico Barone, Conseiller d'Etat;
M. Cesare Vivante, Professeur de droit commercial à l'Université de Rome;
M. Emilio Venezian, Inspecteur Général au Ministère de l'Economie Nationale;
M. le Dr. Alfredo Jannoni-Sebastianini, Directeur du Bureau de la Propriété Intellectuelle;
M. Mario Ghiron, Professeur à l'Université de Rome;

Sa Majesté l'Empereur du Japon:

Son Excellence M. Michikazu Matsuda, Ambassadeur du Japon à Rome;
M. Tomoharu Akagi, Directeur au Bureau de Reconstruction;

Son Altesse Royale la Grande Duchesse de Luxembourg:

M. Victor Auguste Bruck, Docteur en Droit, Consul du Luxembourg à Rome;

Sa Majesté le Sultan du Maroc:

Son Excellence M. Maurice de Beaumarchais, Ambassadeur de la République Française à Rome;

Son Altesse Sérénissime le Prince de Monaco:

M. Raoul Sauvage, Chancelier de la Légation de Monaco à Rome;

Sa Majesté le Roi de Norvège:

Son Excellence M. Arnold Raestad, Docteur en Droit, ancien Ministre des Affaires Etrangères;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

M. H. L. de Beaufort, Docteur en Droit;
M. le Dr. F. W. J. G. Snijder de Wissenkerke, ancien Conseiller du Ministère de la Justice, ancien Président du Conseil des Brevets, Président du Groupe Néerlandais de l'Association Littéraire et Artistique Internationale;
M. le Dr. L. J. Plemp van Duiveland, Directeur du Service de Presse au Ministère des Affaires Etrangères;

Le Président de la République Polonaise:

Pour la Pologne:

Son Excellence M. Stefan Sieczkowski, Procureur de la Cour de Cassation à Varsovie, Directeur du Département Législatif au Ministère de la Justice;
M. le Prof. Fryderyk Zoll, Professeur à l'Université de Cracovie;

Pour la Ville Libre de Dantzig:

Son Excellence M. Stefan Sieczkowski, Procureur de la Cour de Cassation à Varsovie, Directeur du Département Législatif au Ministère de la Justice;

Le Président de la République Portugaise:

Son Excellence M. Enrique Trindade Coelho, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Portugal à Rome;

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

M. Theodore Solacolo, Avocat;

Sa Majesté le Roi de Suède:

Son Excellence M. le Baron Erik Marks de Wurtemberg, ancien Ministre des Affaires Etrangères, Président de la Cour d'Appel de Stockholm;
M. Erik Lidforss, Avocat;

Le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse:

Son Excellence M. Georges Wagnière, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Suisse à Rome;
M. Walther Kraft, Directeur du Bureau Fédéral de la Propriété Intellectuelle;
M. Adolf Streuli, Docteur en Droit et Avocat à Zurich;

Le Président de la République Française:

Pour les Etats de Syrie et du Grand Liban:

Son Excellence M. Maurice de Beaumarchais, Ambassadeur de la République Française à Rome;

Le Président de la République Tchécoslovaque:

Son Excellence M. le Dr. Voitech Mastny, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Tchécoslovaquie à Rome;
M. le Dr. Karel Hermann-Otavsky, Professeur à la Faculté de Droit de l'Université Carolina de Prague, Président du Groupe National de l'Association Littéraire et Artistique Internationale;

Son Altesse le Bey de Tunis:

Son Excellence M. Maurice de Beaumarchais, Ambassadeur de la République Française à Rome;

Lesquels, à ce dûment autorisés, sont convenus de ce qui suit:

Article 1er.

Les Pays auxquels s'applique la présente Convention sont constitués à l'état d'union pour la protection des droits des auteurs sur leurs œuvres littéraires et artistiques.

Article 2.

(1) Les termes „œuvres littéraires et artistiques" comprennent toutes les productions du domaine littéraire, scientifique et artistique, quel qu'en soit le mode ou la forme d'expression, telles que: les livres, brochures et autres écrits; les conférences, allocutions, sermons et autres œuvres de même nature; les œuvres dramatiques ou dramatico-musicales, les œuvres chorégraphiques et les pantomimes, dont la mise en scène est fixée par écrit ou autrement; les compositions musicales avec ou sans

paroles; les œuvres de dessin, de peinture, d'architecture, de sculpture, de gravure et de lithographie; les illustrations, les cartes géographiques; les plans, croquis et ouvrages plastiques, relatifs à la géographie, à la topographie, à l'architecture ou aux sciences.

(2) Sont protégés comme des ouvrages originaux, sans préjudice des droits de l'auteur de l'œuvre originale, les traductions, adaptations, arrangements de musique et autres reproductions transformées d'une œuvre littéraire ou artistique, ainsi que les recueils de différentes œuvres.

(3) Les Pays de l'Union sont tenus d'assurer la protection des œuvres mentionnées ci-dessus.

(4) Les œuvres d'art appliqué à l'industrie sont protégées autant que permet de le faire la législation intérieure de chaque Pays.

Article 2*bis*.

(1) Est réservée à la législation intérieure de chaque Pays de l'Union la faculté d'exclure partiellement ou totalement de la protection prévue à l'article précédent les discours politiques et les discours prononcés dans les débats judiciaires.

(2) Est réservée également à la législation intérieure de chaque Pays de l'Union la faculté de statuer sur les conditions dans lesquelles les conférences, allocutions, sermons et autres œuvres de même nature pourront être reproduits par la presse. Toutefois l'auteur seul aura le droit de réunir lesdites œuvres en recueil.

Article 3.

La présente Convention s'applique aux œuvres photographiques et aux œuvres obtenues par un procédé analogue à la photographie. Les Pays de l'Union sont tenus d'en assurer la protection.

Article 4.

(1) Les auteurs ressortissant à l'un des Pays de l'Union jouissent, dans les Pays autres que le pays d'origine de l'œuvre, pour leurs œuvres, soit non publiées, soit publiées pour la première fois dans un Pays de l'Union, des droits que les lois respectives accordent actuellement ou accorderont par la suite aux nationaux, ainsi que des droits spécialement accordés par la présente Convention.

(2) La jouissance et l'exercice de ces droits ne sont subordonnés à aucune formalité; cette jouissance et cet exercice sont indépendants de l'existence de la protection dans le pays d'origine de l'œuvre. Par suite, en dehors des stipulations de la présente Convention, l'étendue de la protection, ainsi que les moyens de recours garantis à l'auteur pour sauvegarder ses droits se règlent exclusivement d'après la législation du Pays où la protection est réclamée.

(3) Est considéré comme Pays d'origine de l'œuvre: pour les œuvres non publiées, celui auquel appartient l'auteur; pour les œuvres publiées, celui de la première publication; et pour les œuvres publiées simultanément dans plusieurs Pays de l'Union, celui d'entre eux dont la législation accorde la durée de protection la plus courte. Pour les œuvres publiées simultanément dans un pays étranger à l'Union et dans un Pays de l'Union, c'est ce dernier pays qui est exclusivement considéré comme pays d'origine.

(4) Par „œuvres publiées" il faut, dans le sens de la présente Convention, entendre les œuvres éditées. La représentation d'une œuvre dramatique ou dramatico-musicale, l'exécution d'une œuvre musicale, l'exposition d'une œuvre d'art et la construction d'une œuvre d'architecture ne constituent pas une publication.

Article 5.

Les ressortissants de l'un des Pays de l'Union, qui publient pour la première fois leurs œuvres dans un autre Pays de l'Union, ont, dans ce dernier Pays, les mêmes droits que les auteurs nationaux.

Article 6.

(1) Les auteurs ne ressortissant pas à l'un des Pays de l'Union, qui publient pour la première fois leurs œuvres dans l'un de ces Pays, jouissent, dans ce Pays, des mêmes droits que les auteurs nationaux, et dans les autres Pays de l'Union, des droits accordés par la présente Convention.

(2) Néanmoins, lorsqu'un Pays étranger à l'Union ne protège pas d'une manière suffisante les œuvres des auteurs qui sont ressortissants de l'un des Pays de l'Union, ce Pays pourra restreindre la protection des œuvres dont les auteurs sont, au moment de la première publication de ces œuvres, ressortissants de l'autre pays et ne sont pas domiciliés effectivement dans l'un des Pays de l'Union.

(3) Aucune restriction, établie en vertu de l'alinéa précédent, ne devra porter préjudice aux droits qu'un auteur aura acquis sur une œuvre publiée dans un Pays de l'Union avant la mise à exécution de cette restriction.

(4) Les Pays de l'Union qui, en vertu du présent article, restreindront la protection des droits des auteurs, le notifieront au Gouvernement de la Confédération suisse par une déclaration écrite où seront indiqués les pays vis-à-vis desquels la protection est restreinte, de même que les restrictions auxquelles les droits des auteurs ressortissant à ce Pays sont soumis. Le Gouvernement de la Confédération suisse communiquera aussitôt le fait à tous les Pays de l'Union.

Article 6*bis*.

(1) Indépendamment des droits patrimoniaux d'auteur, et même après la cession desdits droits, l'auteur conserve le droit de revendiquer la paternité de l'œuvre, ainsi que le droit de s'opposer à toute déformation, mutilation ou autre modification de ladite œuvre, qui serait préjudiciable à son honneur ou à sa réputation.

(2) Il est réservé à la législation nationale des Pays de l'Union d'établir les conditions d'exercice de ces droits. Les moyens de recours pour les sauvegarder seront réglés par la législation du pays où la protection est réclamée.

Article 7.

(1) La durée de la protection accordée par la présente Convention comprend la vie de l'auteur et cinquante ans après sa mort.

(2) Toutefois, dans le cas où cette durée ne serait pas uniformément adoptée par tous les Pays de l'Union, la durée sera réglée par la loi du Pays où la protection sera réclamée et elle ne pourra excéder la durée fixée dans le Pays d'origine de l'œuvre. Les Pays de l'Union ne seront, en conséquence, tenus d'appliquer la disposition de l'alinéa précédent que dans la mesure où elle se concilie avec leur droit interne.

(3) Pour les œuvres photographiques et les œuvres obtenues par un procédé analogue à la photographie, pour les œuvres posthumes, pour les œuvres anonymes ou pseudonymes, la durée de la protection est réglée par la loi du Pays où la protection est réclamée, sans que cette durée puisse excéder la durée fixée dans le Pays d'origine de l'œuvre.

Article 7*bis*.

(1) La durée du droit d'auteur appartenant en commun aux collaborateurs d'une œuvre est calculée d'après la date de la mort du dernier survivant des collaborateurs.

(2) Les ressortissants des Pays qui accordent une durée de protection inférieure à celle que prévoit l'alinéa 1er ne peuvent pas réclamer dans les autres Pays de l'Union une protection de plus longue durée.

(3) En aucun cas la durée de protection ne pourra expirer avant la mort du dernier survivant des collaborateurs.

Article 8.

Les auteurs d'œuvres non publiées, ressortissant à l'un des Pays de l'Union, et les auteurs d'œuvres publiées pour la première fois dans un de ces Pays, jouissent, dans les autres Pays de l'Union, pendant toute la durée du droit sur l'œuvre originale, du droit exclusif de faire ou d'autoriser la traduction de leurs œuvres.

Article 9.

(1) Les romans-feuilletons, les nouvelles et toutes autres œuvres, soit littéraires, soit scientifiques, soit artistiques, quel qu'en soit l'objet, publiés dans les journaux ou recueils périodiques d'un des Pays de l'Union, ne peuvent être reproduits dans les autres pays sans le consentement des auteurs.

(2) Les articles d'actualité de discussion économique, politique ou religieuse peuvent être reproduits par la presse si la reproduction n'en est pas expressément réservée. Toutefois, la source doit toujours être clairement indiquée; la sanction de cette obligation est déterminée par la législation du pays où la protection est réclamée.

(3) La protection de la présente Convention ne s'applique pas aux nouvelles du jour ou aux faits divers qui ont le caractère de simples informations de presse.

Article 10.

En ce qui concerne la faculté de faire licitement des emprunts à des œuvres littéraires ou artistiques pour des publications destinées à l'enseignement ou ayant un caractère scientifique, ou pour des chrestomathies, est réservé l'effet de la législation des Pays de l'Union et des arrangements particuliers existants ou à conclure entre eux.

Article 11.

(1) Les stipulations de la présente Convention s'appliquent à la représentation publique des œuvres dramatiques ou dramatico-musicales, et à l'exécution publique des œuvres musicales, que ces œuvres soient publiées ou non.

(2) Les auteurs d'œuvres dramatiques ou dramatico-musicales sont, pendant la durée de leur droit sur l'œuvre originale, protégés contre la représentation publique non autorisée de la traduction de leurs ouvrages.

(3) Pour jouir de la protection du présent article, les auteurs, en publiant leurs œuvres, ne sont pas tenus d'en interdire la représentation ou l'exécution publique.

Article 11*bis*.

(1) Les auteurs d'œuvres littéraires et artistiques jouissent du droit exclusif d'autoriser la communication de leurs œuvres au public par la radiodiffusion.

(2) Il appartient aux législations nationales des Pays de l'Union de régler les conditions d'exercice du droit visé à l'alinéa précédent, mais ces conditions n'auront qu'un effet strictement limité au pays qui les aurait établies. Elles ne pourront en aucun cas porter atteinte ni au droit moral de l'auteur, ni au droit qui appartient à l'auteur d'obtenir une rémunération équitable fixée, à défaut d'accord amiable, par l'autorité compétente.

Article 12.

Sont spécialement comprises parmi les reproductions illicites auxquelles s'applique la présente Convention, les appropriations indirectes non autorisées d'un ouvrage littéraire ou artistique, telles que adaptations, arrangements de musique, transformations d'un roman, d'une nouvelle ou d'une poésie en pièce de théâtre et réciproquement, etc., lorsqu'elles ne sont que la reproduction de cet ouvrage, dans la même forme ou sous une autre forme, avec des changements, additions ou retranchements, non essentiels, et sans présenter le caractère d'une nouvelle œuvre originale.

Article 13.

(1) Les auteurs d'œuvres musicales ont le droit exclusif d'autoriser: 1° — l'adaptation de ces œuvres à des instruments servant à les reproduire mécaniquement; 2° — l'exécution publique des mêmes œuvres au moyen de ces instruments.

(2) Des réserves et conditions relatives à l'application de cet article pourront être déterminées par la législation intérieure de chaque pays, en ce qui le concerne; mais toutes réserves et conditions de cette nature n'auront qu'un effet strictement limité au pays qui les aurait établies.

(3) La disposition de l'alinéa 1er n'a pas d'effet rétroactif et, par suite, n'est pas applicable, dans un Pays de l'Union, aux œuvres qui, dans ce pays, auront été adaptées licitement aux instruments mécaniques avant la mise en vigueur de la Convention signée à Berlin le 13 novembre 1908 et, s'il s'agit d'un pays qui aurait accédé à l'Union depuis cette date, ou y accéderait dans l'avenir, avant la date de son accession.

(4) Les adaptations faites en vertu des alinéas 2 et 3 du présent article et importées, sans autorisation des parties intéressées, dans un pays où elles ne seraient pas licites, pourront y être saisies.

Article 14.

(1) Les auteurs d'œuvres littéraires, scientifiques ou artistiques ont le droit exclusif d'autoriser la reproduction, l'adaptation et la présentation publique de leurs œuvres par la cinématographie.

(2) Sont protégées comme œuvres littéraires ou artistiques les productions cinématographiques lorsque l'auteur aura donné à l'œuvre un caractère original. Si ce caractère fait défaut, la production cinématographique jouit de la protection des œuvres photographiques.

(3) Sans préjudice des droits de l'auteur de l'œuvre reproduite ou adaptée, l'œuvre cinématographique est protégée comme une œuvre originale.

(4) Les dispositions qui précèdent s'appliquent à la reproduction ou production obtenue par tout autre procédé analogue à la cinématographie.

Article 15.

(1) Pour que les auteurs des ouvrages protégés par la présente Convention soient, jusqu'à preuve contraire, considérés comme tels et admis, en conséquence, devant les Tribunaux des divers Pays de l'Union, à exercer des poursuites contre les contrefacteurs, il suffit que leur nom soit indiqué sur l'ouvrage en la manière usitée.

(2) Pour les œuvres anonymes ou pseudonymes, l'éditeur dont le nom est indiqué sur l'ouvrage est fondé à sauvegarder

les droits appartenant à l'auteur. Il est, sans autres preuves, réputé ayant-cause de l'auteur anonyme ou pseudonyme.

Article 16.

(1) Toute œuvre contrefaite peut être saisie par les Autorités compétentes des Pays de l'Union où l'œuvre originale a droit à la protection légale.

(2) Dans ce Pays, la saisie peut aussi s'appliquer aux reproductions provenant d'un Pays où l'œuvre n'est pas protégée ou a cessé de l'être.

(3) La saisie a lieu conformément à la législation intérieure de chaque Pays.

Article 17.

Les dispositions de la présente Convention ne peuvent porter préjudice, en quoi que ce soit, au droit qui appartient au Gouvernement de chacun des Pays de l'Union de permettre, de surveiller, d'interdire, par des mesures de législation ou de police intérieure, la circulation, la représentation, l'exposition de tout ouvrage ou production à l'égard desquels l'autorité compétente aurait à exercer ce droit.

Article 18.

1) La présente Convention s'applique à toutes les œuvres qui, au moment de son entrée en vigueur, ne sont pas encore tombées dans le domaine public de leur Pays d'origine par l'expiration de la durée de la protection.

(2) Cependant, si une œuvre, par l'expiration de la durée de protection qui lui était antérieurement reconnue, est tombée dans le domaine public du Pays où la protection est réclamée, cette œuvre n'y sera pas protégée à nouveau.

(3) L'application de ce principe aura lieu suivant les stipulations contenues dans les Conventions spéciales existantes ou à conclure à cet effet entre Pays de l'Union .A défaut de semblables stipulations, les Pays respectifs régleront, chacun pour ce qui le concerne, les modalités relatives à cette application.

(4) Les dispositions qui précèdent s'appliquent également en cas de nouvelles accessions à l'Union et dans le cas où la protection serait étendue par application de l'article 7 ou par abandon de réserves.

Article 19.

Les dispositions de la présente Convention n'empêchent pas de revendiquer l'application de dispositions plus larges qui

seraient édictées par la législation d'un Pays de l'Union en faveur des étrangers en général.

Article 20.

Les Gouvernements des Pays de l'Union se réservent le droit de prendre entre eux des arrangements particuliers, en tant que ces arrangements conféreraient aux auteurs des droits plus étendus que ceux accordés par l'Union, ou qu'ils renfermeraient d'autres stipulations non contraires à la présente Convention. Les dispositions des arrangements existants qui répondent aux conditions précitées restent applicables.

Article 21.

(1) Est maintenu l'Office International institué sous le nom de „Bureau de l'Union Internationale pour la Protection des Oeuvres Littéraires et Artistiques".

(2) Ce Bureau est placé sous la haute Autorité du Gouvernement de la Confédération suisse, qui en règle l'organisation et en surveille le fonctionnement.

(3) La langue officielle du Bureau est la langue française.

Article 22.

(1) Le Bureau International centralise les renseignements de toute nature relatifs à la protection des droits des auteurs sur leurs œuvres littéraires et artistiques. Il les coordonne et les publie. Il procède aux études d'utilité commune intéressant l'Union et rédige, à l'aide des documents qui sont mis à sa disposition par les diverses Administrations, une feuille périodique, en langue française, sur les questions concernant l'objet de l'Union. Les Gouvernements des Pays de l'Union se réservent d'autoriser, d'un commun accord, le Bureau à publier une édition dans une ou plusieurs autres langues, pour le cas où l'expérience en aurait démontré le besoin.

(2) Le Bureau International doit se tenir en tout temps à la disposition des membres de l'Union pour leur fournir, sur les questions relatives à la protection des œuvres littéraires et artistiques, les renseignements spéciaux dont ils pourraient avoir besoin.

(3) Le Directeur du Bureau International fait sur sa gestion un rapport annuel qui est communiqué à tous les membres de l'Union.

Article 23.

(1) Les dépenses du Bureau de l'Union Internationale sont supportées en commun par les Pays de l'Union. Jusqu'à nouvelle décision, elles ne pourront pas dépasser la somme de cent vingt mille francs suisses par année. Cette somme pourra être augmentée au besoin par décision unanime d'une des Conférences prévues à l'article 24.

(2) Pour déterminer la part contributive de chacun des Pays dans cette somme totale des frais, les Pays de l'Union et ceux qui adhéreront ultérieurement à l'Union sont divisés en six classes contribuant chacune dans la proportion d'un certain nombre d'unités, savoir:

1ère classe	25	unités
2me ,, ...	20	,,
3me ,, ...	15	,,
4me ,, ...	10	,,
5me ,, ...	5	,,
6me ,, ...	3	,,

(3) Ces coefficients sont multipliés par le nombre des Pays de chaque classe, et la somme des produits ainsi obtenus fournit le nombre d'unités par lequel la dépense totale doit être divisée. Le quotient donne le montant de l'unité de dépense.

(4) Chaque Pays déclarera, au moment de son accession, dans laquelle des susdites classes il demande à être rangé, mais il pourra toujours déclarer ultérieurement qu'il entend être rangé dans une autre classe.

(5) L'Administration suisse prépare le budget du Bureau et en surveille les dépenses, fait les avances nécessaires et établit le compte annuel qui sera communiqué à toutes les autres Administrations.

Article 24.

(1) La présente Convention peut être soumise à des revisions en vue d'y introduire les améliorations de nature à perfectionner le système de l'Union.

(2) Les questions de cette nature, ainsi que celles qui intéressent à d'autres points de vue le développement de l'Union, sont traitées dans des Conférences qui auront lieu successivement dans les Pays de l'Union entre les Délégués desdits Pays. L'Administration du Pays où doit siéger une Conférence prépare,

avec le concours du Bureau International, les travaux de celle-ci. Le Directeur du Bureau assiste aux séances des Conférences et prend part aux discussions sans voix délibérative.

(3) Aucun changement à la présente Convention n'est valable pour l'Union que moyennant l'assentiment unanime des Pays qui la composent.

Article 25.

(1) Les Pays étrangers à l'Union et qui assurent la protection légale des droits faisant l'objet de la présente Convention, peuvent y accéder sur leur demande.

(2) Cette accession sera notifiée par écrit au Gouvernement de la Confédération suisse, et par celui-ci à tous les autres.

(3) Elle emportera de plein droit adhésion à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés dans la présente Convention et produira ses effets un mois après l'envoi de la notification faite par le Gouvernement de la Confédération suisse aux autres pays unionistes, à moins qu'une date postérieure n'ait été indiquée par le pays adhérent. Toutefois, elle pourra contenir l'indication que le Pays adhérent entend substituer, provisoirement au moins, à l'article 8, en ce qui concerne les traductions, les dispositions de l'article 5 de la Convention d'Union de 1886 revisée à Paris en 1896, étant bien entendu que ces dispositions ne visent que la traduction dans la ou les langues du Pays.

Article 26.

(1) Chacun des Pays de l'Union peut, en tout temps, notifier par écrit au Gouvernement de la Confédération suisse que la présente Convention est applicable à tout ou partie de ses colonies, protectorats, territoires sous mandat ou tous autres territoires soumis à sa souveraineté ou à son autorité, ou tous territoires sous suzeraineté, et la Convention s'appliquera alors à tous les territoires désignés dans la notification. A défaut de cette notification, la Convention ne s'appliquera pas à ces territoires.

(2) Chacun des Pays de l'Union peut, en tout temps, notifier par écrit au Gouvernement de la Confédération suisse que la présente Convention cesse d'être applicable à tout ou partie des territoires qui ont fait l'objet de la notification prévue à l'alinéa qui précède, et la Convention cessera de s'appliquer dans les territoires désignés dans cette notification douze mois après

réception de la notification adressée au Gouvernement de la Confédération suisse.

(3) Toutes les notifications faites au Gouvernement de la Confédération suisse, conformément aux dispositions des alinéas 1 et 2 du présent article, seront communiquées par ce Gouvernement à tous les Pays de l'Union.

Article 27.

(1) La présente Convention remplacera dans les rapports entre les Pays de l'Union la Convention de Berne du 9 septembre 1886 et les actes qui l'ont successivement revisée. Les actes précédemment en vigueur conserveront leur application dans les rapports avec les Pays qui ne ratifieraient pas la présente Convention.

(2) Les Pays au nom desquels la présente Convention est signée pourront encore conserver le bénéfice des réserves qu'ils ont formulées antérieurement à la condition d'en faire la déclaration lors du dépôt des ratifications.

(3) Les Pays faisant actuellement partie de l'Union, au nom desquels la présente Convention n'aura pas été signée, pourront en tout temps y adhérer. Ils pourront bénéficier en ce cas des dispositions de l'alinéa précédent.

Article 28.

(1) La présente Convention sera ratifiée, et les ratifications en seront déposées à Rome au plus tard le 1er Juillet 1931.

(2) Elle entrera en vigueur entre les Pays de l'Union qui l'auront ratifiée un mois après cette date. Toutefois si, avant cette date, elle était ratifiée par six Pays de l'Union au moins, elle entrerait en vigueur entre ces Pays de l'Union un mois après que le dépôt de la sixième ratification leur aurait été notifié par le Gouvernement de la Confédération suisse et, pour les Pays de l'Union qui ratifieraient ensuite, un mois après la notification de chacune de ces ratifications.

(3) Les pays étrangers à l'Union pourront, jusqu'au premier août 1931, accéder à l'Union, par voie d'adhésion, soit à la Convention signée à Berlin le 13 novembre 1908, soit à la présente Convention. A partir du premier août 1931, ils ne pourront plus adhérer qu'à la présente Convention.

Article 29.

(1) La présente Convention demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où la dénonciation en aura été faite.

(2) Cette dénonciation sera adressée au Gouvernement de la Confédération suisse. Elle ne produira son effet qu'à l'égard du Pays qui l'aura faite, la Convention restant exécutoire pour les autres Pays de l'Union.

Article 30.

(1) Les Pays qui introduiront dans leur législation la durée de protection de cinquante ans prévue par l'article 7, alinéa 1er, de la présente Convention, le feront connaître au Gouvernement de la Confédération suisse par une notification écrite qui sera communiquée aussitôt par ce Gouvernement à tous les autres Pays de l'Union.

(2) Il en sera de même pour les Pays qui renonceront aux réserves faites ou maintenues par eux en vertu des articles 25 et 27.

En Foi de Quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention.

Fait à Rome, le 2 juin 1928, en un seul exemplaire, qui sera déposé dans les archives du Gouvernement Royal d'Italie. Une copie, certifiée conforme, sera remise par la voie diplomatique à chaque Pays de l'Union.

Pour l'Allemagne:

C. von Neurath.
Georg Klauer.
Wilhelm Mackeben.
Eberhard Neugebauer.
Maximilian Mintz.
Max von Schillings.

Pour l'Autriche:

Dr. Auguste Hesse.

Pour la Belgique:

Cte. della Faille de Leverghem.
Wauwermans.

Pour les Etats-Unis du Brésil:

F. Pessoa de Queiroz.

Joao Severiano da Fonseca Hermes.

Pour la Bulgarie:

J. Radeff.

Pour le Danemark:

J. C. W. Kruse.

F. Graae.

Pour la Ville Libre de Dantzig:

Stefan Sieczkowski.

Pour l'Espagne:

Francisco Alvarez-Ossorio.

Pour l'Esthonie:

K. Tofer.

Pour la Finlande:

Emile Setälä.

Rolf Thesleff.

George Winckelmann.

Pour la France:

Beaumarchais.

Marcel Plaisant.

P. Grunebaum-Ballin.

Ch. Drouets.

Georges Maillard.

André Rivoire.

Romain Coolus.

Messager.

Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord:

S. J. Chapman.

W. S. Jarratt.

A. J. Martin.

Pour le Canada:

PHILIPPE ROY.

Pour l'Australie:

W. HARRISON MOORE.

Pour la Nouvelle Zélande:

S. G. RAYMOND.

Pour l'Etat Libre d'Irlande:

Pour l'Inde:

G. GRAHAM DIXON.

Pour la République Hellénique:

N. MAVROUDIS.

Pour la Hongrie:

ANDRÉ DE HÓRY.

Pour l'Italie:

VITTORIO SCIALOJA.
E. PIOLA-CASELLI.
VINCENZO MORELLO.
AMEDEO GIANNINI.
DOMENICO BARONE.
EMILIO VENEZIAN.
A. JANNONI-SEBASTIANINI.
MARIO GHIRON.

Pour le Japon:

M. MATSUDA.
T. AKAGI.

Pour le Luxembourg:

BRUCK.

Pour le Maroc:

BEAUMARCHAIS.

Pour Monaco:

R. SAUVAGE.

Pour la Norvège :

ARNOLD RÆSTAD.

Pour les Pays-Bas :

A. VAN DER GOES.

Pour la Pologne :

STEFAN SIECZKOWSKI.

FRÉDÉRIC ZOLL.

Pour le Portugal :

ENRIQUE TRINDADE COELHO.

Pour la Roumanie :

THEODORE SOLACOLO.

Pour la Suède :

E. MARKS VON WURTEMBERG.

ERIK LIDFORSS.

Pour la Suisse :

WAGNIÈRE.

W. KRAFT.

A. STREULI.

Pour la Syrie et le Grand Liban :

BEAUMARCHAIS.

Pour la Tchécoslovaquie :

V. MASTNY.

Prof. dr. KAREL HERMAN-OTAVSKY

Pour la Tunisie :

BEAUMARCHAIS.

VERTALING.

BERNER CONVENTIE

voor de bescherming van letterkundige en kunstwerken van 9 September 1886 herzien te Berlijn den 13den November 1908 en te Rome den 2den Juni 1928.

De President van het Duitsche Rijk;

(volgen de namen der overige Staatshoofden)

gelijkelijk bezield met den wensch om op een zoo doeltreffend en eenvormig mogelijke wijze de rechten der makers op hun letterkundige en kunstwerken te beschermen;

Hebben besloten de op 13 November 1908 te Berlijn onderteekende Acte te herzien en aan te vullen.

Dientengevolge hebben Zij als Hunne gevolmachtigden benoemd, te weten:

(volgen de namen der gevolmachtigden)

die, daartoe behoorlijk gemachtigd omtrent het volgende tot overeenstemming zijn gekomen:

Artikel 1.

De landen waarvoor dit Verdrag geldt, vormen een verbond tot bescherming van de rechten der auteurs op hunne letterkundige en kunstwerken.

Artikel 2.

(1) De uitdrukking ,,letterkundige en kunst-werken'' omvat alle voortbrengselen op het gebied der letterkunde, wetenschap en kunst, welke ook de wijze of de vorm van uitdrukken zij, zooals boeken, brochures en andere geschriften; voordrachten, toespraken, preeken en andere werken van dien aard; tooneelwerken of dramatisch-muzikale werken, choregraphische werken en pantomimes, waarvan de wijze van opvoering in schrift of op andere wijze is nedergelegd; muzikale composities met of zonder woorden; werken van teeken-, schilder-, bouw-, beeldhouw-, graveer- en lithographeerkunst; illustraties en aardrijks-

kundige kaarten; teekeningen, schetsen en plastische werken, betrekking hebbende op de aardrijkskunde, de topographie, de bouwkunde of de wetenschappen.

(2) Als oorspronkelijke werken worden beschermd, zonder dat dit de rechten verkorten kan van den auteur van het oorspronkelijke werk: vertalingen, omwerkingen, zettingen van muziek en andere reproductiën in gewijzigden vorm van een letterkundig of kunstwerk, evenals de verzamelingen van verschillende werken.

(3) De landen van het Verbond zijn verplicht de bescherming te verzekeren der bovenvermelde werken.

(4) Werken van kunst, toegepast op de nijverheid, worden beschermd voor zoover de binnenlandsche wetgeving van elk land het toelaat.

Artikel 2*bis*.

(1) Aan de binnenlandsche wetgeving van elk land van het Verbond blijft de bevoegdheid voorbehouden om van de bescherming bedoeld in het vorig artikel geheel of gedeeltelijk uit te sluiten politieke redevoeringen en redevoeringen die bij een debat voor den rechter zijn uitgesproken.

(2) Eveneens blijft aan de binnenlandsche wetgeving van elk land van het Verbond de bevoegdheid voorbehouden om te beslissen over de voorwaarden, waaronder voorlezingen, toespraken, preeken en andere werken van dien aard door de Pers zullen kunnen worden weergegeven. Echter zal alleen de auteur het recht hebben om die werken in een verzamelwerk bijeen te brengen.

Artikel 3.

Dit Verdrag geldt eveneens voor photographische werken en werken door dergelijke procédés als de photographische verkregen. De landen van het Verbond zijn gehouden de bescherming er van te verzekeren.

Artikel 4.

(1) De auteurs tot een der landen van het Verbond behoorende, genieten in de landen, die niet het land van herkomst van het werk zijn, voor hun werken, hetzij niet openbaar gemaakt, hetzij voor het eerst openbaar gemaakt in een der landen van het Verbond, de rechten, welke de onderscheiden wetten thans aan eigen onderdanen verleenen of in den vervolge verleenen zullen, alsmede de rechten bijzonderlijk door dit Verdrag verleend.

(2) Het genot en de uitoefening van die rechten zijn aan geen enkele formaliteit onderworpen; dat genot en die uitoefening zijn onafhankelijk van het bestaan der bescherming in het land van herkomst van het werk. Bijgevolg worden, buiten de bepalingen van dit Verdrag, de omvang van de bescherming, zoowel als de rechtsmiddelen, den auteur gewaarborgd ter handhaving van zijne rechten, uitsluitend bepaald door de wetgeving van het land, waar de bescherming wordt ingeroepen.

(3) Als land van herkomst van het werk wordt beschouwd: voor niet openbaar gemaakte werken, dat waartoe de auteur behoort; voor openbaar gemaakte werken dat waar het voor het eerst openbaar is gemaakt; en voor werken die gelijktijdig in verscheidene landen van het Verbond openbaar zijn gemaakt, dat waarvan de wetgeving den kortsten tijd van bescherming verleent. Voor werken die gelijktijdig verschenen zijn in een land dat buiten het Verbond staat, en in een land dat tot het Verbond behoort, geldt het laatste land uitsluitend als land van herkomst.

(4) Onder ,,openbaar gemaakte werken'' moeten in den zin van dit Verdrag verstaan worden werken die zijn uitgegeven. De opvoering van een tooneel- of een dramatisch-muzikaal werk, de uitvoering van een muziekwerk, de tentoonstelling van een kunstwerk en de bouw van een bouwkundig werk vormen niet openbaarmaking.

Artikel 5.

De onderdanen van een der landen van het Verbond, die in een ander land van het Verbond voor het eerst hunne werken openbaar maken, hebben in dat laatste land dezelfde rechten als de auteurs die onderdanen van dat land zijn.

Artikel 6.

(1) De auteurs die, niet tot een van de landen van het Verbond behoorende, hunne werken voor het eerst openbaar maken in een der landen van het Verbond, genieten in dat land dezelfde rechten als de auteurs die tot dat land behooren en in de andere landen van het Verbond de rechten door dit Verdrag toegekend.

(2) Echter zal, indien een land dat niet tot het Verbond behoort, de werken van auteurs die onderdanen zijn van een der landen van het Verbond, niet voldoende beschermt, dat laatste land de bescherming kunnen beperken van werken, waarvan de auteurs, op het oogenblik der eerste openbaarmaking van

die werken, onderdanen zijn van dat andere land en niet werkelijk gevestigd zijn in een der landen van het Verbond.

(3) Geen enkele krachtens het vorig lid opgelegde beperking zal de rechten mogen verkorten die een auteur mocht hebben verworven op een werk dat vóór de toepassing van die beperking in een der landen van het Verbond is openbaar gemaakt.

(4) De landen van het Verbond, die ingevolge dit artikel de bescherming der auteursrechten beperken, moeten daarvan aan de Regeering van den Zwitserschen Bondsstaat mededeeling doen door een schriftelijke verklaring, waarin moet worden aangegeven tegenover welke landen de bescherming wordt beperkt, evenals aan welke beperkingen de auteursrechten van de onderdanen van dat land zijn onderworpen. De Regeering van den Zwitserschen Bondsstaat zal dit dadelijk ter kennis van alle landen van het Verbond brengen.

Artikel 6*bis*.

(1) Onafhankelijk van de vermogensrechtelijke auteursrechten en zelfs na afstand van die rechten, behoudt de auteur het recht om het vaderschap van een werk op te eischen, evenals het recht om zich te verzetten tegen elke misvorming, verminking of andere wijziging van dat werk, die nadeel zou kunnen brengen aan zijn eer of goeden naam.

(2) Het vaststellen van de voorwaarden waaronder die rechten kunnen worden uitgeoefend, wordt overgelaten aan den binnenlandsche wetgeving der landen van het Verbond. De rechtsmiddelen die men tot handhaving er van zal moeten aanwenden worden geregeld door de wetgeving van het land, waar de bescherming wordt gevraagd.

Artikel 7.

(1) De duur der bescherming door dit Verdrag verleend, omvat het leven van den auteur en vijftig jaren na zijn dood.

(2) Intusschen zal deze duur, ingeval hij niet gelijkelijk aanvaard mocht worden door alle landen van het Verbond, geregeld worden door de wet van het land waar de bescherming wordt ingeroepen, en zal hij den duur der bescherming vastgesteld in het land van herkomst niet kunnen overtreffen. De landen van het Verbond zullen bijgevolg slechts gehouden zijn de bepaling van het vorige lid toe te passen, voor zooverre zij met hun binnenlandsch recht in overeenstemming is.

(3) Voor photographische werken en voor werken door dergelijke procédés als de photographische verkregen, voor werken

die na den dood van den maker worden uitgegeven, die anoniem of onder een schuilnaam verschijnen wordt de duur van de bescherming geregeld door de wet van het land, waar de bescherming wordt ingeroepen, zonder dat die duur dien, welke in het land van herkomst is vastgesteld, kan overtreffen.

Artikel 7*bis*.

(1) De duur van het auteursrecht dat gemeenschappelijk toebehoort aan de medewerkers aan een werk, wordt berekend vanaf het tijdstip van overlijden van den laatst overlevende der medewerkers.

(2) De onderdanen van landen die een beschermingsduur toekennen, die minder lang is dan dien voorzien in lid 1, kunnen in de andere landen van het Verbond geen langere bescherming inroepen.

(3) In geen geval zal de duur van de bescherming kunnen eindigen voor den dood van den laatst overlevende der medewerkers.

Artikel 8.

De auteurs van niet openbaar gemaakte werken die behooren tot een der landen van het Verbond, en de auteurs van werken die voor het eerst in een dier landen openbaar gemaakt zijn, genieten in de andere landen van het Verbond gedurende den geheelen duur van het recht op het oorspronkelijke werk het uitsluitend recht vertalingen van hun werken te maken of tot het maken daarvan machtiging te verleenen.

Artikel 9.

(1) Romans als feuilleton geplaatst, novellen en alle andere hetzij letterkundige, hetzij wetenschappelijke, hetzij kunst-werken, wat ook het onderwerp zij, openbaar gemaakt in dagbladen of tijdschriften van een der landen van het Verbond, mogen zonder toestemming der auteurs niet in de andere landen worden overgenomen.

(2) Artikelen, waarin actueele onderwerpen van economie, staatkunde of godsdienst behandeld worden, mogen door de Pers worden overgenomen indien de overneming niet uitdrukkelijk is voorbehouden. Intusschen moet de bron altijd duidelijk worden aangegeven; de voorziening op de naleving dezer verplichting wordt bepaald door de wetgeving van het land, waar de bescherming wordt ingeroepen.

(3) De bescherming van dit Verdrag is niet toepasselijk op nieuwstijdingen of gemengde berichten, die het karakter hebben van zuivere dagbladinlichtingen.

Artikel 10.

Wat de bevoegdheid betreft om aan werken van letterkunde of kunst op geoorloofde wijze stukken te ontleenen voor uitgaven, bestemd voor het onderwijs of die een wetenschappelijk karakter dragen, of voor bloemlezingen, blijft de wetgeving der landen van het Verbond van kracht, alsmede de bijzondere regelingen die tusschen hen bestaan of zullen worden getroffen.

Artikel 11.

(1) De bepalingen van dit Verdrag zijn toepasselijk op de openbare opvoering van tooneel- of dramatisch-muzikale werken en op de openbare uitvoering van muziekwerken, onverschillig of deze werken zijn openbaar gemaakt of niet.

(2) De auteurs van tooneel- of dramatisch-muzikale werken worden, tijdens den duur van hun recht op het oorspronkelijke werk, beschermd tegen openbare niet door hen bewilligde opvoering van de vertaling hunner werken.

(3) Om de bescherming van dit artikel te genieten, behoeven de auteurs bij het openbaar maken van hun werken, de openbare opvoering of uitvoering niet te verbieden.

Artikel 11*bis*.

(1) De auteurs van letterkundige en kunst-werken genieten het uitsluitend recht om machtiging te verleenen tot mededeeling aan het publiek van hun werken door middel van radio-uitzending.

(2) Het staat aan de binnenlandsche wetgeving der landen van het Verbond de voorwaarden vast te stellen tot uitoefening van het recht bedoeld in het vorig lid, maar die voorwaarden hebben slechts een werking die uitsluitend beperkt blijft tot het land, dat ze heeft vastgesteld. Zij kunnen in geen geval afbreuk doen noch aan het zedelijk recht van den auteur, noch aan het den auteur toekomend recht op een billijke vergoeding, bij gebrek aan een minnelijke schikking, door de bevoegde overheid vast te stellen.

Artikel 12.

Onder de ongeoorloofde reproducties, waarop dit Verdrag van toepassing is, is in het bijzonder begrepen het middellijk zonder

toestemming van den auteur zich toeëigenen van een letterkundig of kunstwerk door bewerkingen, muziek-zettingen, omwerkingen van een roman, eene novelle of een dichtwerk in den vorm van een tooneelstuk, of omgekeerd enz., wanneer die bewerkingen slechts zijn reproducties van zulk een werk in denzelfden of in een anderen vorm met wijzigingen, toevoegingen of bekortingen, niet het wezen rakende en niet zoodanig, dat daardoor het karakter van een nieuw oorspronkelijk werk wordt verkregen.

Artikel 13.

(1) Componisten van muziekwerken hebben het uitsluitend recht toe te stemmen in: 1°. de bewerking van die werken voor instrumenten, dienende tot een werktuigelijke uitvoering daarvan; 2°. de openbare opvoering dier werken door middel van zoodanige instrumenten.

(2) Voorbehoud en voorwaarden met betrekking tot de toepassing van dit artikel kunnen door de binnenlandsche wetgeving van ieder land, voor zoover het dit land zelf aangaat, worden vastgesteld; maar de werking van alle voorbehoud en alle voorwaarden van dezen aard zal strikt beperkt blijven tot het land dat ze gesteld heeft.

(3) Het voorschrift van lid 1 heeft geen terugwerkende kracht en is bijgevolg niet in een der landen van het Verbond toepasselijk op werken, die in dat land reeds op geoorloofde wijze zijn bewerkt voor mechanische werktuigen vóór het in werking treden van het op 13 November 1908 te Berlijn geteekende Verdrag en, wanneer het een land mocht gelden, dat sinds dien datum tot het Verbond mocht zijn toegetreden of nog zal toetreden, vóór den dag van die toetreding.

(4) De bewerkingen krachtens het tweede en derde lid van dit artikel gemaakt en zonder machtiging der belanghebbenden ingevoerd in een land waar zij niet geoorloofd zijn, zullen daar inbeslag kunnen worden genomen.

Artikel 14.

(1) De auteurs van letterkundige, wetenschappelijke of kunstwerken hebben het uitsluitend recht machtiging te verleenen tot de reproductie, bewerking en openbare opvoering van hunne werken door middel van de cinematographie.

(2) Cinematographische voortbrengselen worden beschermd als letterkundige of kunst-werken wanneer de maker aan zijn werk een origineel karakter heeft gegeven. Wanneer dat karakter

ontbreekt geniet het cinematographische voortbrengsel gelijke bescherming als een photographisch werk.

(3) Zonder daardoor te kort te doen aan de rechten van den auteur van het werk dat wordt weergegeven of bewerkt, wordt het cinematographisch werk beschermd als een oorspronkelijk werk.

(4) De voorafgaande bepalingen zijn mede van toepassing op het reproduceeren of produceeren door middel van iedere andere werkwijze die op de cinematographie gelijkt.

Artikel 15.

(1) Opdat de auteurs van de door dit Verdrag beschermde werken, tot bewijs van het tegendeel als zoodanig beschouwd en zij bijgevolg voor de rechtbanken der verschillende landen van het Verbond worden toegelaten om vervolgingen tegen namakers in te stellen, is het voldoende dat hun naam op de gebruikelijke wijze op het werk vermeld staat.

(2) Voor anonieme of onder een schuilnaam verschenen werken is de uitgever, wiens naam op het werk vermeld staat, gerechtigd om de aan den auteur toekomende rechten te verdedigen. Hij wordt, zonder verder bewijs, beschouwd als rechtverkrijgende van den anoniemen of zich met een schuilnaam noemenden auteur.

Artikel 16.

(1) Elk nagemaakt of nagedrukt werk kan door de bevoegde macht van de landen van het Verbond, waar het oorspronkelijk werk recht heeft op wettelijke bescherming, in beslag worden genomen.

(2) In dat land kan het beslag zich ook uitstrekken over reproducties die afkomstig zijn uit een land, waar het werk niet of niet meer beschermd wordt.

(3) Het beslag wordt gelegd overeenkomstig de binnenlandsche wetgeving van elk land.

Artikel 17.

De bepalingen van dit Verdrag kunnen in geen enkel opzicht het recht schaden, dat aan de Regeering van elk land van het Verbond toekomt om door wet of verordening de verspreiding, opvoering of tentoonstelling van elk werk of voortbrengsel, ten aanzien waarvan aan de bevoegde macht de uitoefening van dit recht toekomt, toe te staan, onder toezicht te stellen of te verbieden.

Artikel 18.

(1) Dit Verdrag is van toepassing op alle werken, die op het oogenblik van zijn in werking treden nog geen gemeen goed zijn geworden in het land van oorsprong ten gevolge van het verloopen van den beschermingstermijn.

(2) Een werk, dat door het verstrijken van den beschermingstermijn, die daaraan vroeger was toegekend, gemeen goed is geworden in het land waar de bescherming wordt ingeroepen, zal daar niet opnieuw beschermd worden.

(3) De toepassing van dit beginsel zal geschieden overeenkomstig de bepalingen in reeds bestaande of in te dien einde tusschen de landen van het Verbond te sluiten bijzondere verdragen. Wanneer dergelijke bepalingen ontbreken, zullen de onderscheidene landen, ieder voor zoover het hem aangaat, regelingen treffen, waarbij de wijze van toepassing van dit beginsel wordt geregeld.

(4) De voorafgaande bepalingen zijn evenzeer van toepassing in geval van nieuwe toetredingen tot het Verbond als in het geval, dat de bescherming mocht worden uitgebreid door toepassing van artikel 7 of door het prijs geven van eenig voorbehoud.

Artikel 19.

De bepalingen van dit Verdrag beletten niet de toepassing te eischen van vrijgevige bepalingen, die in de wetgeving van een der landen van het Verbond mochten zijn opgenomen, ten voordeele van vreemdelingen in het algemeen.

Artikel 20.

De Regeeringen van de landen van het Verbond behouden zich het recht voor, onderling bijzondere regelingen te treffen, voor zoover althans deze regelingen aan de auteurs ruimer rechten zouden toekennen, dan die door het Verbond worden toegekend of andere bepalingen bevatten, die niet in strijd zijn met dit Verdrag. De bepalingen der bestaande regelingen, die voldoen aan de bovenomschreven voorwaarden, blijven van toepassing.

Artikel 21.

(1) Het internationale Bureau gesticht onder den naam „Bureau van het Internationaal Verbond tot bescherming van letterkundige- en kunstwerken" wordt in stand gehouden.

(2) Dit Bureau is geplaatst onder het hoog gezag van de

Regeering van den Zwitserschen Bondsstaat, die zijne inrichting regelt en toezicht houdt op zijne werking.

(3) De officieele taal van het Bureau is de Fransche taal.

Artikel 22.

(1) Het Internationale Bureau verzamelt inlichtingen van elken aard die betrekking hebben op de bescherming van de rechten der auteurs op hun letterkundige en kunst-werken. Het rangschikt deze gegevens en maakt ze openbaar. Het wijdt zich aan studiën van algemeen belang, die van beteekenis zijn voor het Verbond en redigeert met behulp van bescheiden, die door de verschillende administraties tot zijne beschikking worden gesteld, een tijdschrift in het Fransch, over vraagstukken die betrekking hebben op het doel van het Verbond. De Regeeringen der landen van het Verbond behouden zich voor bij gemeen goedvinden het Bureau te machtigen dit tijdschrift uit te geven in een of meer andere talen, voor het geval de ondervinding de behoefte daaraan mocht aantoonen.

(2) Het Internationale Bureau moet zich ten allen tijde beschikbaar houden voor de leden van het Verbond om hen over de vragen, die betrekking hebben op de bescherming van letterkundige en kunst-werken, de bijzondere inlichtingen te verschaffen, waaraan zij behoefte mochten hebben.

(3) De Directeur van het Internationale Bureau stelt jaarlijks een verslag van zijn beheer op, waarvan mededeeling wordt gedaan aan alle leden van het Verbond.

Artikel 23.

(1) De kosten van het Bureau van het Internationale Verbond worden door de landen van het Verbond gezamenlijk gedragen. Tot nader besluit zullen zij een bedrag van honderd en twintig duizend Zwitsersche francs per jaar niet te boven mogen gaan. Dit bedrag zal zoo noodig kunnen worden verhoogd door een eenstemmig besluit van een der Conferenties bedoeld in artikel 24.

(2) Om de bijdrage van elk land in de totaalkosten te berekenen worden de landen van het Verbond en zij die later tot het Verbond zullen toetreden verdeeld in zes klassen, die elk in verhouding van een zeker aantal eenheden bijdragen, te weten:

1ste klasse ..... 25 eenheden;
2de ,, ... 20 ,,

3de	klasse	15	eenheden;
4de	,, ...	10	,,
5de	,, ...	5	,,
6de	,, ...	3	,,

(3) Deze coëfficienten worden vermenigvuldigd met het aantal landen van elke klasse en de som der producten aldus verkregen vormt het getal eenheden, waardoor de totaalkosten moeten worden gedeeld. Het quotiënt geeft het bedrag van de kosten-eenheid.

(4) Elk land legt bij zijn toetreding eene verklaring af nopens de klasse waarin het vraagt te worden ondergebracht, maar het kan altijd later verklaren te wenschen in een andere klasse te worden opgenomen.

(5) De Zwitsersche administratie ontwerpt de begrooting van het Bureau en houdt toezicht op de uitgaven; zij verstrekt de noodige voorschotten en stelt de jaarlijksche rekening vast, die aan alle andere administraties zal worden medegedeeld.

Artikel 24.

(1) Dit verdrag kan aan herziening onderworpen worden ten einde er die verbeteringen in aan te brengen, die strekken tot verbetering van het stelsel van het Verbond.

(2) Dergelijke vraagstukken, evenals die welke uit een ander oogpunt voor de ontwikkeling van het Verbond van belang zijn, worden behandeld op Conferenties, die achtereenvolgens in de landen van het Verbond tusschen de afgevaardigden dier landen gehouden zullen worden. De administratie van het land waar een Conferentie zitting moet houden, bereidt, met behulp van het Internationale Bureau de werkzaamheden van die Conferentie voor. De Directeur van het Bureau woont de zittingen van de Conferenties bij en neemt deel aan de beraadslagingen zonder stemgerechtigd te zijn.

(3) Geen enkele wijziging van dit Verdrag is geldend voor het Verbond, tenzij daarop de algemeene instemming is verkregen der landen die het Verbond vormen.

Artikel 25.

(1) Landen, die niet tot het Verbond behooren en die wettelijke bescherming verzekeren der rechten, welke het onderwerp van dit Verdrag uitmaken, kunnen, op hun verzoek, toetreden.

(2) Deze toetreding zal schriftelijk ter kennis worden ge-

bracht van de Regeering van den Zwitserschen Bondsstaat, en door deze aan alle andere Regeeringen.

(3) Zij zal rechtens medebrengen instemming met al de bepalingen en toelating tot al de voorrechten vastgesteld door dit Verdrag en zal in werking treden een maand na het zenden van de mededeeling door de Regeering van den Zwitserschen Bondsstaat aan de andere landen van het Verbond, tenzij door het land dat toetreedt een latere datum is aangegeven. Nochtans zal zij kunnen inhouden dat het toetredende land — althans voorloopig — voornemens is om in plaats van artikel 8, ten aanzien van vertalingen, de bepalingen van artikel 5 van de Conventie van 1886, herzien te Parijs in 1896, toe te passen, waarbij het wel verstaan zij dat die bepalingen slechts betrekking hebben op vertalingen in de taal of in de talen van het land zelf.

Artikel 26.

(1) Elk der landen van het Verbond kan steeds schriftelijk aan de Regeering van den Zwitserschen Bondsstaat mededeelen, dat dit Verdrag toepasselijk is op alle of op een gedeelte van zijn koloniën, protectoraten, mandaatsgebieden of alle andere gebieden onderworpen aan zijn souvereiniteit of zijn gezag of op alle gebieden onder suzereiniteit, en het Verdrag zal alsdan toepasselijk zijn op alle gebieden die in die kennisgeving zijn aangegeven. Bij gebreke van deze kennisgeving zal het Verdrag niet op die gebieden toepasselijk zijn.

(2) Elk der landen van het Verbond kan steeds schriftelijk aan de Regeering van den Zwitserschen Bondsstaat mededeelen dat dit Verdrag ophoudt toepasselijk te zijn op alle of op een deel der gebieden waarover de mededeeling als bedoeld in het vorig lid handelde, en het Verdrag zal twaalf maanden na ontvangst van die mededeeling, gericht aan de Regeering van den Zwitserschen Bondsstaat, ophouden toepasselijk te zijn in de gebieden aangewezen in die mededeeling.

(3) Alle mededeelingen, die overeenkomstig de bepalingen der leden 1 en 2 van dit artikel aan de Regeering van den Zwitserschen Bondsstaat gedaan zijn, zullen door die Regeering ter kennis van alle landen van het Verbond worden gebracht.

Artikel 27.

(1) Dit Verdrag vervangt in de betrekkingen tusschen de landen van het Verbond de Berner Conventie van 9 September 1886 en de Acten die deze Conventie achtereenvolgens gewijzigd

hebben. De Acten die vroeger van kracht waren blijven toepasselijk in de betrekkingen met de landen, die dit Verdrag niet mochten bekrachtigen.

(2) De landen namens welke dit Verdrag is geteekend kunnen zich de werking te hunnen aanzien van de reserves die zij vroeger hebben geformuleerd blijven verzekeren, mits zij bij het neerleggen der bekrachtigingsoorkonden nopens die reserves een verklaring afleggen.

(3) De landen die nu deel uitmaken van het Verbond en uit wier naam dit Verdrag niet geteekend is, zullen er ten allen tijde toe kunnen toetreden. In dat geval zullen zij de voordeelen kunnen genieten die voortvloeien uit het bepaalde in het vorig lid.

Artikel 28.

(1) Dit Verdrag zal bekrachtigd worden en de akten van bekrachtiging zullen te Rome worden neergelegd uiterlijk op 1 Juli 1931.

(2) Het zal tusschen de landen van het Verbond, die het bekrachtigd zullen hebben, van kracht worden één maand na dien datum. Wanneer het echter vóór dien datum bekrachtigd mocht zijn door minstens zes landen van het Verbond, zal het tusschen die landen van het Verbond van kracht worden één maand nadat het nederleggen van de zesde bekrachtigingsoorkonde hun zal zijn medegedeeld door de Regeering van den Zwitserschen Bondsstaat, en voor de landen van het Verbond die vervolgens bekrachtigen, één maand na de mededeeling van elk dier bekrachtigingen.

(3) De landen die buiten het Verbond staan zullen tot 1 Augustus 1931 tot het Verbond kunnen toetreden, hetzij door toe te treden tot de Conventie die op 13 November 1908 te Berlijn geteekend is, hetzij door toe te treden tot dit Verdrag. Vanaf 1 Augustus 1931 zullen zij slechts tot dit Verdrag kunnen toetreden.

Artikel 29.

(1) Dit Verdrag zal gedurende een onbepaalden tijd van kracht blijven tot na verloop van een jaar vanaf den dag waarop het zal zijn opgezegd.

(2) Deze opzegging zal gericht worden tot de Regeering van den Zwitserschen Bondsstaat. Zij zal slechts werken ten aanzien van het land dat haar gedaan heeft, terwijl het Verdrag voor de andere landen van het Verbond van kracht blijft.

Artikel 30.

(1) De landen, die in hare wetgeving den beschermingsduur van 50 jaren invoeren waarvan sprake is in artikel 7, eerste lid, van dit Verdrag, zullen daarvan schriftelijk mededeeling doen aan de Regeering van den Zwitserschen Bondsstaat, welke mededeeling dadelijk door die Regeering aan alle andere landen van het Verbond zal worden doorgegeven.

(2) Hetzelfde geldt voor de landen die afstand doen van eenig voorbehoud door hen gemaakt of gehandhaafd ingevolge de artikelen 25 en 27.

Ten blijke waarvan de onderscheidene gevolmachtigden dit Verdrag hebben geteekend.

Gedaan te Rome, den 2den Juni 1928, in één enkel exemplaar, dat zal worden neergelegd in de archieven van de Koninklijke Italiaansche Regeering. Een voor eensluidend verklaard afschrift zal langs diplomatieken weg aan elk der landen van het Verbond worden toegezonden.

(volgen de namen der gevolmachtigden)

1931. No. 77.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 21 October 1931 No. 3422, *bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van den 5den Augustus 1931 (Staatsblad No. 361), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de op 2 Juni 1928 te Rome gesloten herziene Berner Conventie ter bescherming van letterkundige- en kunstwerken (Staatsblad 1931, No. 265).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de ministerieele missive van 17 September 1931, 7de Afdeeling No. 24/517, waarbij, ter bekendmaking van het na te melden Koninklijk besluit, is toegezonden een exemplaar van het Staatsblad No. 361 van 1931, waarin is opgenomen het Koninklijk besluit van den 5den Augustus 1931, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de op 2 Juni 1928 te Rome gesloten herziene Berner Conventie ter bescherming van letterkundige- en kunstwerken. (Staatsblad 1931, No. 265).

Besluit:

Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit, het daarin bedoeld bedrag, alsmede de vertaling daarvan, benevens afschrift van deze resolutie, in het *Gouvernementsblad* zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 21sten October 1931.
RUTGERS.

Uitgegeven, den 7den November 1931.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1931. No. 77.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1931. No. 78.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

Verordening van 24 October 1931 *tot nadere wijziging van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51), zooals die gewijzigd en aangevuld is, laatstelijk bij de verordening van 8 Augustus 1928 (G. B. No. 62), nader te wijzigen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening.

Art. 1.

In § 1 van art. 5 van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51) vervallen de woorden „te rekenen van 1 Januari 1928", terwijl het woord „drie" wordt vervangen door „een".

Art. 2.

In § 1 van art. 6 van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51) wordt „15" gewijzigd in „3".

Art. 3.

In § 1 en in lid 2 van § 2 van art. 21 van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51) wordt voor „2 maanden" gelezen „1 maand".

Art. 4.

Op machtiging van den Beheerder der Domeinen wordt aan de concessionarissen teruggegeven hetgeen door hen meer aan concessierecht is gestort dan ingevolge § 1 van art. 5 van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51), zooals deze paragraaf bij deze verordening gewijzigd is, verschuldigd is.

Art. 5.

Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 Januari 1932, met uitzondering van het bepaalde in art. 3, dat reeds op den dag harer afkondiging van kracht wordt.

Gegeven te Paramaribo, den 24sten October 1931.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 26sten October 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 79.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 26 October 1931 No. 3485 *houdende nadere wijziging van het Nader Gewijzigd Reglement voor de Geneeskundige School te Paramaribo.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord den Geneeskundig-Inspecteur (nota van 24 October 1931 No. 1945);

Herlezen de resolutie van 29 December 1928 No. 4514;

Gelet op het Nader Gewijzigd Reglement voor de Geneeskundige School te Paramaribo, vastgesteld bij resolutie van 30 October 1919 No. 3537 (G. B. No. 66) — geldende tekst G. B. 1928 No. 115;

Besluit:

A. Het Nader Gewijzigd Reglement voor de Geneeskundige School te Paramaribo, vastgesteld bij resolutie van 30 October 1919 No. 3537 (G. B. No. 66) — geldende tekst G. B. 1928 No. 115 — te wijzigen als volgt:

Het tweede lid van artikel 6 wordt gelezen als volgt:

„Ingeval zich meer dan het bepaalde aantal adspiranten „aanmeldt, wordt van hen een vergelijkend examen afgenomen „in de Nederlandsche, Duitsche, Fransche en Engelsche taal en „in Wiskunde, Scheikunde en Natuurkunde".

B. Te bepalen, dat deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 26sten October 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven den 26sten October 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 80.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

PUBLICATIE van 29 October 1931, *waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk Besluit van den 8sten Augustus 1931 (Staatsblad No. 367), tot nadere wijziging van het Koninklijk Besluit van 17 September 1871 No. 25 (Gouvernementsblad No. 20), houdende bepalingen op het afgeven van zeebrieven in de Kolonie Suriname.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 15 Juli 1931, 7de afdeeling, n°. 4;

Gelet op artikel 41 van het Reglement op het beleid der Regering in de kolonie *Suriname*;

Den Raad van State gehoord (advies van 28 Juli 1931, n°. 27);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 1 Augustus 1931, 7de afdeeling, n°. 18;

Hebben goedgevonden en verstaan:

te bepalen als volgt:

Het tweede lid van artikel 6 van het Koninklijk besluit van 17 September 1871, n°. 25 (*Gouvernementsblad* n°. 20), houdende bepalingen op het afgeven van zeebrieven in de kolonie *Suriname*, zooals dit gewijzigd werd en waarvan de gewijzigde tekst bekend is gemaakt bij Ons besluit van 14 December 1907 (*Staatsblad* n°. 331, *Gouvernementsblad* 1918 n°. 10), laatstelijk gewijzigd bij Ons besluit van 29 Januari 1915 n°. 41 (*Gouvernementsblad* n°. 14) wordt gelezen als volgt:

„Wanneer echter de termijn, onder *a* bepaald, verstrijkt of „het geval, onder *b* bedoeld, zich voordoet, terwijl het schip „zich buiten *Suriname* bevindt, blijft, behoudens het bij artikel 7 „bepaalde, de zeebrief van kracht tot de terugkomst van het „schip in *Suriname*, doch niet langer dan zes maanden."

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Soestdijk, den 8sten Augustus 1931.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën.
DE GRAAFF.

Uitgegeven den *vierden* September 1931.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 29sten October 1931.
RUTGERS

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 7den November 1931.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1931. No. 81.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

PUBLICATIE van 14 November 1931, *waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van 6 Augustus 1931, tot vaststelling van een tarief voor de verrekening wegens overdracht van pensioenlast en tot aanvulling en wijziging van de reglementen voor de Weduwen- en Weezenfondsen van Europeesche burgerlijke ambtenaren in Nederlandsch-Indië, van Europeesche officieren van het Nederlandsch-Indische leger en van Europeesche militairen beneden den rang van officier bij de Koloniale Troepen, zoomede tot aanvulling en wijziging van het reglement op het verleenen van pensioenen aan Europeesche locale ambtenaren in Nederlandsch-Indië en van pensioenen en onderstanden aan de weduwen en weezen dier ambtenaren.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 20 Juli 1931, Afdeeling Kabinet, n°. 1;

Den Raad van State gehoord (advies van 28 Juli 1931, n°. 28);

Gezien de nadere voordracht van Onzen voornoemden Minister van 31 Juli 1931, Afdeeling Kabinet, n°. 18;

Den Volksraad gehoord;

Gelet op artikel 70 van de Indische Staatsregeling, zoomede op de Wet van 31 Mei 1929 (*Nederlandsch Staatsblad* n°. 296, *Indisch Staatsblad* n°. 323);

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1.

(1) Bij overgang van een deelgenoot in een der bij de wet van den 25sten Juli 1918 (*Nederlandsch Staatsblad* n°. 480,

Indisch Staatsblad n°. 846) opgerichte Pensioenfondsen voor de burgerlijke en militaire landsdienaren in *Nederlandsch-Indië* of in het Pensioenfonds voor Europeesche locale ambtenaren in *Nederlandsch-Indië* naar een ander van deze fondsen zal bij overdracht van pensioenslast door het fonds, hetwelk de betrokkene verlaat, aan het fonds, waarin de betrokkene als deelgenoot wordt opgenomen, een som worden betaald berekend volgens het bij dit besluit behoorende tarief.

(2) In het geval:

a. dat een landsdienaar, die niet deelgenoot is in een der bij de wet van den 25sten Juli 1918 (*Nederlandsch Staatsblad* n°. 480, *Indisch Staatsblad* n°. 846) opgerichte pensioenfondsen, of een gewezen landsdienaar, die reeds pensioen geniet of recht of aanspraak op pensioen heeft ten laste van de Indische geldmiddelen, dan wel een niet in 's Lands dienst zijnd persoon, die krachtens het voor hem geldend pensioenreglement of krachtens eene bijzondere regeling een pensioen kan verwerven of reeds geniet dan wel recht of aanspraak daarop heeft, hetwelk, omdat de betrokkene geen deelgenoot is in een der hiervoren genoemde fondsen, ten laste van de Indische geldmiddelen zou moeten komen of reeds komt, deelgenoot wordt in een der in lid 1 van dit artikel genoemde pensioenfondsen met gelijktijdig verlies van zijne aanspraken op pensioen ten laste der Indische geldmiddelen; en

b. dat een verplicht deelgenoot in het Pensioenfonds voor Europeesche locale ambtenaren in *Nederlandsch-Indië* door overgang in anderen dienst dit deelgenootschap verliest, doch in dien anderen dienst een pensioen kan verwerven ten laste der Indische geldmiddelen;

zal de in lid 1 van dit artikel bedoelde verrekening wegens overdracht van pensioenslast op den voet van het daarin bedoelde tarief geschieden tusschen de Indische geldmiddelen en het betrokken pensioenfonds.

(3) Indien een deelgenoot in een der in lid 1 van dit artikel bedoelde pensioenfondsen dan wel een landsdienaar of gewezen landsdienaar of niet in 's Lands dienst zijnd persoon, als bedoeld onder *a* van lid 2 van dit artikel, in vasten dienst treedt bij een der beheerskantoren in *Nederlandsch-Indië* van de Pensioenfondsen voor de Koloniale Landsdienaren en Locale ambtenaren en als gevolg daarvan diens pensioenslast overgaat op de gezamenlijke pensioen- en weduwen- en weezenfondsen onder

beheer van dat beheerskantoor, dan wel omgekeerd een ambtenaar of gewezen ambtenaar van een der voornoemde beheerskantoren, die pensioen geniet of recht of aanspraak heeft op pensioen ten laste van de gezamenlijke onder het beheer dier kantoren staande pensioen- en weduwen- en weezenfondsen, in anderen dienst treedt, en als gevolg daarvan diens pensioenslast overgaat op een der in lid 1 van dit artikel genoemde pensioenfondsen of op de Indische geldmiddelen, zal mede verrekening wegens overdracht van pensioenslast als bedoeld in lid 1 van dit artikel op den voet van het daarin bedoelde tarief plaats hebben tusschen het betrokken pensioenfonds of de Indische geldmiddelen en de gezamenlijke pensioen- en weduwen- en weezenfondsen onder het beheer van het beheerskantoor, waarbij de betrokkene in dienst treedt, of welks dienst hij verlaat.

Artikel 2.

A. Het bij artikel 1 van Ons besluit van 17 Maart 1913 n°. 32 (*Nederlandsch Staatsblad* n°. 99, *Indisch Staatsblad* n°. 359) vastgestelde reglement voor het Weduwen- en Weezenfonds van Europeesche burgerlijke ambtenaren in *Nederlandsch-Indië*, zooals het is aangevuld en gewijzigd, laatstelijk bij Ons besluit van 18 Maart 1927 (*Nederlandsch Staatsblad* n°. 56, *Indisch Staatsblad* n°. 296) wordt nader aangevuld en gewijzigd als volgt:

I. In den eersten zin van lid 1 van artikel 29 wordt tusschen de woorden ,,'s Lands'' en ,,dienst'' ingelascht het woord ,,burgerlijken'' en worden tusschen de woorden ,,vervalt'' en ,,kunnen'' ingelascht de woorden ,,behalve zij, die bij dat ontslag of bij het vervallen van het pensioen deelgenoot worden in een ander onder Regeeringstoezicht gesteld Koloniaal Weduwen- en Weezenfonds of in vasten dienst treden bij een der beheerskantoren in *Nederlandsch-Indië* van de Pensoenfondsen voor de Koloniale landsdienaren en Locale ambtenaren''.

II. Artikel 41 wordt gelezen:

,,Artikel 41.

,,(1) Indien een deelgenoot bij uittreding uit het fonds deel-
,,genoot wordt in een ander onder Regeeringstoezicht gesteld
,,Koloniaal Weduwen- en Weezenfonds, zal het fonds aan het
,,fonds, waarin de betrokkene als deelgenoot wordt opgenomen,
,,overdragen de door den betrokkene aan het fonds betaalde en
,,eventueel daaraan nog verschuldigde buitengewone en huwe-
,,lijkscontributiën en extra-bijdragen (zonder de daarop gekomen

„renten, en eventueele boeten en verhooging als bedoeld in de „leden 2 en 3 van artikel 13, lid 8 van artikel 34 en lid 2 van „artikel 35), benevens, voor zoover het mannelijke deelgenooten „betreft, eene som bedragende twee procent van de maandelijk- „sche activiteitsbezoldiging, laatstelijk vóór den overgang ge- „noten, voor elke maand, welke ten volle en één procent van die „maandelijksche activiteitsbezoldiging voor elke maand, welke „voor de helft voor eigen pensioen medetelt.

„(2) De in lid 1 van dit artikel bedoelde overdrachtsom „behoeft slechts te worden berekend voor een maximum aantal „ten volle voor eigen pensioen tellende dienstjaren, waarbij de „betrokkene vóór de uittreding het maximum eigen pensioen „kon bereiken.

„(3) Het bepaalde in de leden 1 en 2 van dit artikel geldt „mede, indien de uittreding uit het fonds een gevolg is van het „treden in vasten dienst bij een der beheerskantoren in *Neder- „landsch-Indië* van de Pensioenfondsen voor de Koloniale Lands- „dienaren en Locale ambtenaren. De overdracht geschiedt „alsdan aan de gezamenlijke pensioen- en weduwen- en weezen- „fondsen onder beheer van het beheerskantoor, waarbij de be- „trokkene in dienst treedt."

III. Tusschen de artikelen 41 en 42 wordt het volgende nieuwe artikel ingelascht:

„Artikel 41*a*.

„(1) Indien een tot het fonds toetredende deelgenoot over- „komt uit een ander onder Regeeringstoezicht gesteld Koloniaal „Weduwen- en Weezenfonds zal op hetgeen de tot het fonds „toetredende deelgenoot daaraan aan afloopende bijdragen „wegens toetreding (buitengewone- en huwelijkscontributiën, „extra-bijdragen) heeft te voldoen, in mindering worden gebracht „het totale bedrag, hetwelk door het fonds, waaruit de betrok- „kene wordt overgenomen, wordt overgedragen.

„(2) Hetgeen de in het eerste lid van dit artikel bedoelde „overdrachtsom meer mocht bedragen dan de betrokkene aan „afloopende bijdragen wegens toetreding aan het fonds heeft te „betalen, wordt verrekend met de afloopende bijdragen, welke „hij later daaraan wegens vermeerdering van bezoldiging of uit „anderen hoofde mocht verschuldigd worden."

B. Het bij Ons besluit van 27 September 1923 n°. 67 (*Nederlandsch Staatsblad* n°. 466, *Indisch Staatsblad* n°. 543,

Gouvernementsblad van Suriname n°. 89, *Publicatieblad van Curaçao* n°. 90) vastgestelde Reglement voor het Weduwen- en Weezenfonds der Europeesche officieren van het Nederlandsch-Indische leger, zooals het is gewijzigd en aangevuld bij Onze besluiten van 22 Maart 1926 n°. 25 (*Nederlandsch Staatsblad* n°. 48, *Indisch Staatsblad* n°. 237, *Gouvernementsblad van Suriname* n°. 61, *Publicatieblad van Curaçao* n°. 64), 28 October 1926 n°. 75 (*Nederlandsch Staatsblad* n°. 368, *Indisch Staatsblad* 1927 n°. 72, *Gouvernementsblad van Suriname* 1927, n°. 8, *Publicatieblad van Curaçao* 1927, n°. 18) en 15 Mei 1930, n°. 64 (*Nederlandsch Staatsblad* n°. 195, *Indisch Staatsblad* n°. 274, *Gouvernementsblad van Suriname* n°. 62, *Publicatieblad van Curaçao* n°. 75), ondergaat de volgende aanvullingen en wijzigingen:

I. In lid 1 van artikel 29 worden tusschen de woorden ,,vervalt'' en ,,kunnen'' ingelascht de woorden ,,behalve zij, die bij dat ontslag of bij het vervallen van het pensioen deelgenoot worden in een ander onder Regeeringstoezicht gesteld Koloniaal Weduwen- en Weezenfonds of in vasten dienst treden bij een der beheerskantoren in *Nederlandsch-Indië* van de Pensioenfondsen voor de Koloniale Landsdienaren en Locale ambtenaren''.

II. Tusschen de artikelen 42 en 43 wordt een nieuw artikel 42*a* ingelascht, luidende:

,,Artikel 42*a*.

,,(1) Indien een deelgenoot bij uittreding uit het fonds deel-
,,genoot wordt in een ander onder Regeeringstoezicht gesteld
,,Koloniaal Weduwen- en Weezenfonds zal het fonds aan het
,,fonds, waarin de betrokkene als deelgenoot wordt opgenomen,
,,overgedragen de door den betrokkene aan het fonds betaalde
,,en eventueel daaraan nog verschuldigde buitengewone- en
,,huwelijkscontributiën, en extra-bijdragen als bedoeld in
,,artikel 33 en 44, (zonder de daarop gekomen renten, en even-
,,tueele boeten en verhooging als bedoeld in lid 2 van artikel 13,
,,lid 3 van artikel 33 en lid 2 van artikel 34) benevens eene som,
,,bedragen twee procent van de maandelijksche activiteitsbezol-
,,diging laatstelijk vóór den overgang genoten voor elke maand,
,,welke ten volle en één procent van die maandelijksche activi-
,,teitsbezoldiging voor elke maand, welke voor de helft voor
,,eigen pensioen medetelt.

„(2) De in lid 1 van dit artikel bedoelde overdrachtsom „behoeft slechts te worden berekend voor een maximum aantal „ten volle voor eigen pensioen tellende dienstjaren, waarbij de „betrokkene vóór de uittreding het maximum eigen pensioen „kon bereiken.

„(3) Het bepaalde in de leden 1 en 2 van dit artikel geldt „mede, indien de uittreding uit het fonds een gevolg is van den „overgang in vasten dienst bij een der beheerskantoren in „*Nederlandsch-Indië* van de Pensioenfondsen voor de Koloniale „Landsdienaren en Locale ambtenaren. De overdracht geschiedt „alsdan aan de gezamenlijke pensioen- en weduwen- en weezen- „fondsen onder beheer van het beheerskantoor, waarbij de be- „trokkene in dienst treedt."

III. Artikel 43 wordt gelezen:

„(1) Indien een tot het fonds toetredende deelgenoot over- „komt uit een ander onder Regeeringstoezicht gesteld Koloniaal „Weduwen- en Weezenfonds zal op hetgeen de betrokkene aan „het fonds wegens de toetreding aan huwelijkscontributie, of „extra-bijdrage als bedoeld in artikel 33 en 44, heeft te voldoen, „in mindering worden gebracht het totale bedrag hetwelk door „het fonds, waaruit de betrokkene is overgenomen, wordt over- „gedragen.

„(2) Hetgeen de in het eerste lid van dit artikel bedoelde „overdrachtsom meer mocht bedragen dan hetgeen de betrok- „kene bij de toetreding tot het fonds aan huwelijkscontributie, „of extra-bijdrage als bedoeld in artikel 33 en 44, daaraan heeft „te betalen, wordt verrekend met de huwelijkscontributiën, „buitengewone contributiën en extra-bijdragen, welke hij later „daaraan verschuldigd mocht worden."

C. Het bij artikel 1 van Ons besluit van 8 Juli 1924 n°. 124 (*Nederlandsch Staatsblad* n°. 347, *Indisch Staatsblad* n°. 419, *Gouvernementsblad van Suriname* n°. 67, *Publicatieblad van Curaçao* n°. 56) vastgestelde Reglement voor het Weduwen- en Weezenfonds van Europeesche militairen beneden den rang van Officier bij de Koloniale Troepen, zooals het is aangevuld en gewijzigd bij Onze besluiten van 21 December 1925 n°. 44 (*Nederlandsch Staatsblad* n°. 477, *Indisch Staatsblad* 1926, n°. 99, *Gouvernementsblad van Suriname* 1926, n°. 22, *Publicatieblad van Curaçao* 1926, n°. 16), van 28 October 1926, n°. 75 (*Nederlandsch Staatsblad* n°. 368, *Indisch Staatsblad* 1927, n°. 72, *Gouvernementsblad van Suriname* 1927, n°. 8, *Publicatieblad*

van Curaçao 1927, n°. 18) en van 15 Mei 1930, n°. 64 (*Nederlandsch Staatsblad* n°. 195, *Indisch Staatsblad* n°. 274, *Gouvernementsblad van Suriname* n°. 62, *Publicatieblad van Curaçao* n°. 75), ondergaat de volgende aanvullingen en wijzigingen:

I. In § 1 van artikel 4 vervalt de alinea:

„3°. wanneer van gewezen militairen het recht op pensioen „of gagement vervalt door overgang in vasten burgerlijken dienst".

II. In den laatsten zin van § 3 van artikel 5 vervallen de woorden „en 3°.".

III. § 1 van artikel 12 wordt gelezen:

„§ 1. Het deelgenootschap in het fonds vervalt eveneens, „wanneer deelgenootschap in eenig ander onder Regeeringstoe„zicht gesteld weduwen- en weezenfonds wordt verkregen of de „deelgenoot eene betrekking aanvaardt, waardoor hij voor zijne „weduwe en weezen aanspraak verwerft op pensioen of onder„stand uit de inkomsten van het Rijk in *Nederland* of uit die van *Nederlandsch-Indië*, *Suriname* of *Curaçao*.

„§ 2. Indien evenwel het deelgenootschap wordt verkregen „in een ander onder Regeeringstoezicht gesteld niet-Koloniaal „Weduwen- en Weezenfonds of de deelgenoot eene betrekking „aanvaardt, waardoor hij voor zijne weduwe en weezen aan„spraak verwerft op pensioen of onderstand uit de inkomsten „van het Rijk in *Nederland* of uit die van *Suriname* of *Curaçao* „kan de belanghebbende vrijwillig deelgenoot blijven op den „voet van het bepaalde in artikel 4 en § 3 van artikel 5 ten „behoeve van de deelgerechtigde betrekkingen, die hij op het „tijdstip, waarop hij ophoudt verplicht deelgenoot in het fonds „te zijn, bezit en van de uit het op dat tijdstip bestaande „huwelijk gesproten kinderen; indien het gepensionneerde „militairen geldt tegen betaling van de laatstelijk over het „pensioen verschuldigde gewone contributie."

De bestaande §§ 2 en 3 van artikel 12 worden onderscheidenlijk § 3 en § 4.

IV. Artikel 17 wordt gelezen:

„(1) Indien een onderofficier of gepensionneerd onderofficier, „deelgenoot in het fonds, deelgenoot wordt in een ander onder „Regeeringstoezicht gesteld Koloniaal Weduwen- en Weezen„fonds, zal het fonds aan het fonds, waarin de betrokkene als

,,deelgenoot overgaat, overdragen de door dezen aan het fonds ,,ingevolge de bepalingen in artikel 14 betaalde en eventueel ,,daaraan nog verschuldigde huwelijkscontributiën (zonder de ,,daarop gekomen renten) benevens eene som bedragende twee ,,procent van de maandelijksche activiteitsbezoldiging laatstelijk ,,voor den overgang genoten voor elke maand, welke ten volle ,,en één procent van die maandelijksche activiteitsbezoldiging ,,voor elke maand, welke voor de helft voor eigen pensioen ,,medetelt.

,,(2) De in het vorige lid van dit artikel bedoelde overdracht- ,,som behoeft slechts te worden berekend voor een maximum ,,aantal ten volle voor eigen pensioen tellende dienstjaren, waar- ,,bij de betrokkene voor de uittreding het maximum eigen ,,pensioen kon bereiken.

,,(3) Indien een militair of gepensionneerd militair beneden ,,den rang van onderofficier, deelgenoot in het fonds, deelgenoot ,,wordt in een ander onder Regeeringstoezicht gesteld Koloniaal ,,Weduwen- en Weezenfonds, zal het fonds aan het fonds, ,,waarin de betrokkene als deelgenoot overgaat, overdragen het- ,,geen door dezen aan huwelijkscontributiën ingevolge de be- ,,palingen in artikel 14 aan het fonds is betaald en eventueel ,,daaraan nog verschuldigd is.

,,(4) Het bepaalde in de leden 1 tot en met 3 van dit artikel ,,geldt mede, indien de uittreding uit het fonds een gevolg is ,,van den overgang in vasten dienst bij een der beheerskantoren ,,in *Nederlandsch-Indië* van de Pensioenfondsen voor de Kolo- ,,niale Landsdienaren en Locale ambtenaren. De overdracht ,,geschiedt alsdan aan de gezamenlijke pensioen- en weduwen- ,,en weezenfondsen onder beheer van het beheerskantoor, waarbij ,,de betrokkene in dienst treedt."

V. Na artikel 17 wordt een nieuw artikel 17*a* ingelascht, luidende:

,,Artikel 17*a*.

,,(1) Indien een tot het fonds toetredende deelgenoot over- ,,komt uit een ander onder Regeeringstoezicht gesteld Koloniaal ,,Weduwen- en Weezenfonds zal op hetgeen de tot het fonds ,,toetredende deelgenoot daaraan ingevolge artikel 14 aan ,,huwelijkscontributiën heeft te voldoen, in mindering worden ,,gebracht het totale bedrag, hetwelk door het fonds, waaruit de ,,betrokkene wordt overgenomen, wordt overgedragen.

,,(2) Hetgeen de in het vorige lid van dit artikel bedoelde ,,overdrachtsom meer mocht bedragen dan het totaal aan ,,huwelijkscontributie, hetwelk de betrokkene bij de toetreding ,,tot het fonds heeft te betalen, wordt verrekend met de ,,huwelijkscontributiën, welke hij later daaraan ingevolge de ,,bepalingen in artikel 14 mocht verschuldigd worden."

D. Het bij artikel 1 van Ons besluit van 26 Januari 1931 n°. 2 (*Nederlandsch Staatsblad* n°. 21, *Indisch Staatsblad* n°. 93) vastgestelde Reglement op het verleenen van pensioenen aan Europeesche locale ambtenaren in *Nederlandsch-Indië* en van pensioenen en onderstanden aan de weduwen- en weezen dier ambtenaren ondergaat de volgende aanvullingen en wijzigingen:

I. In lid 4 van artikel 11 onder *b* worden in de eerste alinea tusschen de woorden ,,artikel 5" en ,,over" ingelascht de woorden ,,voor zoover deze diensttijd is doorgebracht bij het ,,zelfde gebiedsdeel met eigen geldmiddelen, in welks dienst de ,,betrokkene was bij de toetreding als deelgenoot tot het fonds".

Aan artikel 11 wordt een nieuw lid 6 toegevoegd, luidende:

,,(6) Voor het geldig maken voor pensioen van diensttijd als ,,bedoeld in de paragrafen *c*, *f* en *g* van het eerste lid van ,,artikel 5, voor zoover deze diensttijd anderen dienst dan locale ,,dienst betreft of is doorgebracht bij een ander gebiedsdeel met ,,eigen geldmiddelen dan dat, in welks dienst de betrokkene was ,,bij de toetreding tot het fonds, moet door het gebiedsdeel of de ,,gebiedsdeelen in welks of welker dienst de betrokkene is, een ,,inkoopsom aan het fonds worden betaald, berekend volgens de ,,bij dit reglement behoorende tabel III.

,,Is de Europeesche locale ambtenaar in dienst van twee of ,,meer gebiedsdeelen, dan wordt deze inkoopsom over die ge- ,,biedsdeelen omgeslagen naar verhouding van de inkomsten, ,,welke hij ten laste van elk dier gebiedsdeelen geniet."

II. In lid 1 van artikel 12 worden tusschen de woorden ,,in" en ,,artikel 11" ingelascht de woorden ,,de leden 1 tot en met 5 van".

De tweede zin van lid 2 van artikel 12 wordt gelezen:

,,Indien tevens bijdragen, als bedoeld onder *b* van lid 4 van ,,artikel 11 en (of) eene inkoopsom als bedoeld in lid 6 van ,,artikel 11 verschuldigd zijn, geschiedt de aanzuivering van ,,het gezamenlijk bedrag dier bijdragen met inkoopsom in

,,maandelijksche termijnen, waarvan het bedrag gelijk is aan ,,dat der eerstbedoelde termijnen."

Aan artikel 12 wordt een nieuw derde lid toegevoegd, luidende:

,,(3) Indien voor in te koopen vroegeren anderen dienst dan ,,localen dienst verrekening wegens overdracht van pensioenlast ,,met de Indische geldmiddelen of met het fonds, ten laste ,,waarvan die diensttijd voor pensioen geldig was, plaats heeft ,,gehad of nog zal geschieden, zal op de in lid 6 van artikel 11 ,,bedoelde inkoopsom in mindering worden gebracht hetgeen uit ,,de Indische geldmiddelen of door het pensioenfonds, waaruit ,,de betrokkene wordt overgenomen, aan het fonds wordt over- ,,gedragen.

,,Is die inkoopsom gelijk aan of kleiner dan de overdracht- ,,som dan behoeft die vroegere andere dienst dan locale dienst ,,om geldig te zijn voor locaal pensioen niet te worden inge- ,,kocht."

III. De eerste alinea van het tweede lid van artikel 13 wordt gelezen:

,,(2) Ten behoeve van de wegens inkoop van diensttijd ver- ,,schuldigde bijdragen ingevolge artikel 11, lid 4 onder *b* en ,,verschuldigde inkoopsom ingevolge artikel 11, lid 6 wordt ,,bovendien van de inkomsten van den Europeeschen localen ,,ambtenaar ingehouden twee ten honderd dan wel een ten ,,honderd van de in artikel 11, lid 4 onder *b* bedoelde inkomsten, ,,naar gelang die diensttijd ten volle of voor de helft voor de ,,berekening van het pensioen in aanmerking komt, tenzij:

,,*a*. wat betreft den in te koopen vroegeren anderen dienst ,,dan localen dienst verrekening wegens overdracht van pen- ,,sioenslast met de Indische geldmiddelen of met het fonds ten ,,laste waarvan die diensttijd voor pensioen geldig was, plaats ,,heeft gehad of nog zal geschieden;

,,*b*. over de in artikel 11, lid 4 onder *b* bedoelde inkomsten ,,reeds pensioensbijdragen aan de geldmiddelen van gebieds- ,,deelen mochten zijn voldaan, in welk geval reeds betaalde ,,bijdragen in mindering komen van het totale bedrag, dat door ,,het betalende gebiedsdeel zou zijn ingehouden, indien de ,,voorafgaande voldoening als bedoeld niet mocht hebben plaats gehad."

IV. In den eersten zin van lid 1 van artikel 17 worden tusschen de woorden ,,vervalt" en ,,kunnen" ingelascht de

woorden ,,behalve zij, die bij dat ontslag of bij het vervallen ,,van het pensioen deelgenoot worden in een ander onder Regee-,,ringstoezicht gesteld Koloniaal Weduwen- en Weezenfonds of ,,in vasten dienst treden bij een der beheerskantoren in *Neder-*,,*landsch-Indië* van de Pensioenfondsen voor de Koloniale Lands-,,dienaren en Locale ambtenaren".

In den tweeden zin van lid 1 van artikel 17 worden tusschen de woorden ,,hebben" en ,,vrouwelijke" ingelascht de woorden ,,onder hetzelfde voorbehoud".

V. Tusschen de artikelen 34 en 35 worden de twee volgende nieuwe artikelen ingelascht:

,,Artikel 34*a*.

,,(1) Indien een deelgenoot bij uittreding uit het fonds deel-,,genoot wordt in een ander onder Regeeringstoezicht gesteld ,,Koloniaal Weduwen- en Weezenfonds zal het fonds aan het ,,fonds, waarin de betrokkene als deelgenoot wordt opgenomen, ,,overdragen de door den betrokkene aan het fonds betaalde en ,,eventueel daaraan nog verschuldigde buitengewone- en huwe-,,lijkscontributiën en extra-bijdragen (zonder de daarop gekomen ,,renten, en eventueele boeten en verhooging als bedoeld in lid 5 ,,en 6 van artikel 27, lid 10 van artikel 28 en lid 14 van artikel ,,34), benevens, voor zoover het mannelijke deelgenooten betreft, ,,eene som, bedragende twee procent van de maandelijksche ,,activiteitsbezoldiging, laatstelijk vóór den overgang genoten ,,voor elke maand, welke ten volle en één procent van die ,,maandelijksche activiteitsbezoldiging voor elke maand, welke ,,voor de helft voor eigen pensioen medetelt.

,,(2) De in lid 1 van dit artikel bedoelde overdrachtsom ,,behoeft slechts te worden berekend voor een maximum aantal ,,ten volle voor eigen pensioen tellende dienstjaren, waarbij de ,,betrokkene vóór de uittreding het maximum eigen pensioen ,,kon bereiken.

,,(3) Het bepaalde in de leden 1 en 2 van dit artikel geldt ,,mede, indien de uittreding uit het fonds een gevolg is van den ,,overgang in vasten dienst bij een der beheerskantoren in ,,*Nederlandsch-Indië* van de Pensioenfondsen voor de Koloniale ,,Landsdienaren en Locale ambtenaren. De overdracht geschiedt ,,alsdan aan de gezamenlijke pensioen- en weduwen- en weezen-,,fondsen onder beheer van het beheerskantoor, waarbij de be-,,trokkene in dienst treedt."

„Artikel 34*b*.

„(1) Indien een tot het fonds toetredende deelgenoot over-„komt uit een ander onder Regeeringstoezicht gesteld Koloniaal „Weduwen- en Weezenfonds, zal op hetgeen de betrokkene aan „het fonds wegens de toetreding aan huwelijkscontributie en „(of) extra-bijdrage heeft te voldoen, in mindering worden ge-„bracht het totale bedrag, hetwelk door het fonds, waaruit de „betrokkene is overgenomen, wordt overgedragen.

„(2) Hetgeen de in het eerste lid van dit artikel bedoelde „overdrachtsom meer mocht bedragen dan het totaal, hetwelk „de betrokkene aan huwelijkscontributie en extra-bijdrage „wegens toetreding aan het fonds heeft te betalen, wordt ver-„rekend met de buitengewone- en huwelijkscontributiën en „extra-bijdragen, welke hij later daaraan wegens vermeerdering „van bezoldiging of uit anderen hoofde mocht verschuldigd „worden."

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Soestdijk, den 6den Augustus 1931.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Uitgegeven den *tienden* September 1931.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 14^{den} November 1931.
RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 18^{den} November 1931.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Behoort bij artikel I van het Koninklijk Besluit van 6 Augustus 1931 (*Staatsblad* n°. 363).

Bijlage I.

Tarief voor de verrekening bij overdracht van pensioenslast tusschen de Pensioenfondsen voor Europeesche en Inlandsche burgerlijke en militaire landsdienaren in Nederlandsch-Indië en het Pensioenfonds voor Europeesche locale ambtenaren in Nederlandsch-Indië onderling en met de Indische geldmiddelen.

I. Overdrachtsom bij overgang van een burgerlijk landsdienaar of gewezen burgerlijk landsdienaar, een locaal ambtenaar of gewezen locaal ambtenaar, van een officier of gewezen officier en van een Europeesch onderofficier of gewezen Europeesch onderofficier, per gulden maandelijksche activiteitsbezoldiging laatstelijk vóór den overgang genoten.

Bij den overgang voor eigen pensioen tellende dienstjaren.	Voor den overgang behoord hebbende tot de pensioensgroep:		
	C.	B.	A.
1	1,74	1,32	0,97
2	3,49	2,66	1,95
3	5,26	4,02	2,95
4	7,05	5,38	3,95
5	8,86	6,77	4,96
6	10,69	8,16	5,99
7	12,53	9,57	7,03
8	14,41	10,99	8,07
9	16,29	12,43	9,13
10	18,21	13,88	10,20
11	20,15	15,36	11,27

Bij den overgang voor eigen pensioen tellende dienstjaren.	Voor den overgang behoord hebbende tot de pensioensgroep:		
	C.	B.	A.
12	22,12	16,84	12,36
13	24,11	18,36	13,46
14	26,15	19,88	14,58
15	28,22	21,43	15,71
16	30,34	23,01	16,86
17	32,51	24,61	18,02
18	34,74	26,25	19,21
19	37,02	27,93	20,41
20	39,38	29,66	21,64
21	41,81	31,42	22,91
22	44,32	33,24	24,20
23	46,92	35,12	25,53
24	49,62	37,05	26,91
25	52,43	39,05	28,32
26	"	41,12	29,78
27	"	43,28	31,29
28	"	45,53	32,86
29	"	47,88	34,49
30	"	50,36	36,19
31	"	"	37,97
32	"	"	39,85
33	"	"	41,84
34	"	"	43,96
35	"	"	46,22

Toelichtingen.

(1) Met de pensioensgroepen A, B en C worden bedoeld de pensioensgroepen, als bedoeld onderscheidenlijk in het Indisch burgerlijk pensioenreglement en het Europeesch locaal pensioenreglement.

Bij overgang van een officier of gewezen officier en van een Europeesch onderofficier of gewezen Europeesch onderofficier

worden voor de berekening van de overdrachtsom gebezigd de getallen in de rubriek voor de pensioensgroep C.

(2) Diensttijd, welke slechts voor de helft voor pensioen medetelt, wordt herleid tot diensttijd welke ten volle voor pensioen medetelt.

Indien de in rekening te brengen diensttijd niet een geheel aantal jaren bedraagt geschiedt de berekening van de overdrachtsom door interpolatie, als aangegeven in het onderstaande voorbeeld.

(3) Het bedrag van de overdrachtsom wordt naar boven afgerond tot volle guldens.

(4) De overdrachtsom behoeft slechts te worden berekend voor een maximum aantal ten volle voor eigen pensioen tellende dienstjaren, waarbij de betrokkene vóór den overgang het maximum eigen pensioen kon bereiken.

Voorbeeld.

Een burgerlijk landsdienaar in de pensioensgroep C en deelgenoot in het Europeesche-ambtenarenpensioenfonds gaat over in localen dienst, waardoor hij tevens als deelgenoot overgaat van het Europeesche-ambtenarenpensioenfonds naar het Pensioenfonds voor Europeesche locale ambtenaren.

Vóór zijn overgang was hij 7 jaar en 5 maanden in 's Lands dienst geweest, waarvan 8 maanden met buitenlandsch verlof. Voor pensioen tellende diensttijd: 6 jaar 9 maanden + $\frac{8}{2}$ maanden = 7 jaar en 1 maand. In 's Lands dienst genoten laatste activiteitsbezoldiging f 600,— 's maands.

Door het Europeesche-ambtenarenpensioenfonds zal dan aan het Pensioenfonds voor Europeesche locale ambtenaren moeten worden overgedragen een bedrag van:

$$[12{,}53 + \tfrac{1}{12}\,(14{,}41 - 12{,}53)] \times \text{f } 600 =$$
$$(12{,}53 + 0{,}16) \times \text{f } 600 = \text{f } 7\,614.$$

II. Bij overgang van een Europeesch militair of gewezen Europeesch militair beneden den rang van onderofficier zal de overdrachtsom bedragen:

bij overgang van een brigadier of gewezen brigadier f 22,50 voor elke maand van den voor pensioen tellenden diensttijd;

bij overgang van een soldaat f 20,— voor elke maand van den voor pensioen tellenden diensttijd.

De toelichtingen ad I onder (2), (3) en (4) gelden mede voor de berekening van deze overdrachtsommen.

III. Bij overgang van een niet-Europeesch militair beneden den rang van officier of gewezen militair beneden den rang van officier bedraagt de overdrachtsom voor elke maand van den voor pensioen tellenden diensttijd:

voor een	adjudant-onderofficier	f 35,—
,, ,,	sergeant-majoor	,, 30,—
,, ,,	,, 1e klasse	,, 22,—
,, ,,	,, 2e ,,	,, 14,—
,, ,,	brigadier	,, 11,—
,, ,,	korporaal	,, 9,—
,, ,,	Amboineesch soldaat of soldaat 1e klasse	,, 7,50
,, ,,	Javaansch en met dezen gelijkgesteld soldaat 2e klasse	,, 6,—

De toelichtingen ad I onder (2), (3) en (4) gelden mede voor de berekening van deze overdrachtsommen.

Behoort bij artikel 2 onder D van het Koninklijk besluit van 6 Augustus 1931 *(Staatsblad* n°. 363).

Bijlage II.

TABEL III

behoorende bij artikel 11, lid 6, van het Europeesch locaal pensioenreglement, aangevende de inkoopsom voor het geldig maken van diensttijd voor locaal pensioen per gulden van de maandelijksche activiteitsbezoldiging, waarop de betrokkene in den localen of nieuwen localen dienst is getreden.

Bij de toetreding tot het fonds voor eigen pensioen tellende dienstjaren.	Pensioensgroep, als bedoeld in het Europeesche locaal pensioenreglement waartoe de betrokkene na zijne toetreding behoort.		
	C.	B.	A.
1	1,74	1,32	0,97
2	3,49	2,66	1,95
3	5,26	4,02	2,95
4	7,05	5,38	3,95
5	8,86	6,77	4,96
6	10,69	8,16	5,99
7	12,53	9,57	7,03
8	14,41	10,99	8,07
9	16,29	12,43	9,13
10	18,21	13,88	10,20
11	20,15	15,36	11,27
12	22,12	16,84	12,36 .

Bij de toetreding tot het fonds voor eigen pensioen tellende dienstjaren.	Pensioensgroep, als bedoeld in het Europeesche locaal pensioenreglement waartoe de betrokkene na zijne toetreding behoort.		
	C.	B.	¢. A
13	24,11	18,36	13,46
14	26,15	19,88	14,58
15	28,22	21,43	15,71
16	30,34	23,01	16,86
17	32,51	24,61	18,02
18	34,74	26,25	19,21
19	37,02	27,93	20,41
20	39,38	29,66	21,64
21	41,81	31,42	22,91
22	44,32	33,24	24,20
23	46,92	35,12	25,53
24	49,62	37,05	26,91
25	52,43	39,05	28,32
26	„	4 ?	29,78
27	„	43,28	31,29
28	„	45,53	32,86
29	„	47,88	34,49
30	„	50,36	36,19
31	„	„	37,97
32	„	„	39,85
33	„	„	41,84
34	„	„	43,96
35	„	„	46,22

Toelichtingen.

(1) Diensttijd, welke slechts voor de helft voor pensioen medetelt, wordt herleid tot diensttijd, welke ten volle voor pensioen medetelt.

(2) Indien de in rekening te brengen diensttijd niet een geheel aantal jaren bedraagt, geschiedt de berekening van de inkoopsom door interpolatie, als aangegeven in het onderstaande voorbeeld.

(3) Het bedrag van de inkoopsom wordt naar boven afgerond tot volle guldens.

(4) De inkoopsom behoeft slechts te worden berekend naar een maximum van 25, 30 of 35 dienstjaren, al naar gelang de betrokkene na de toetreding tot de pensioensgroep C, B of A behoort.

Voorbeeld.

Een burgerlijk landsdienaar gaat over in localen dienst. Vóór zijn overgang was hij 7 jaar en 5 maanden in 's Lands dienst geweest, waarvan 8 maanden met buitenlandsch verlof.

Hij treedt in den localen dienst op eene bezoldiging van f 700,— 's maands in eene betrekking, behoorende tot de pensioensgroep C.

Voor pensioen tellende diensttijd:

6 jaar 9 maanden + $\frac{8}{12}$ maanden is 7 jaar 1 maand.

Bedrag van de inkoopsom:

$$[12{,}53 + {}^{1}\!/_{12}\,(14{,}41 - 12{,}53)] \times \text{f } 700 =$$
$$(12{,}53 + 0{,}16) \times \text{f } 700 = \text{f } 8\,883.$$

1931. No. 82.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 14 November 1931 No. 3710 *tot nadere wijziging van de resolutie van 9 October 1922 No. 3592 (G. B. No. 77) houdende vaststelling van de voorwaarden en bepalingen, waaronder tot nader concessiën tot het bewerken van hout op domeingrond in Suriname worden verleend.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Herlezen de resolutiën van 9 October 1922 No. 3592 (G. B. No. 77), 15 Januari 1926 No. 161 (G. B. No. 5), 8 April 1926 No. 1255 (G. B. No. 31), 6 Maart 1930 No. 912 (G. B. No. 22), 16 Juli 1931 No. 2291 (G. B. No. 45) en 13 November 1931 No. 3681 ;

Gehoord den Raad van Bestuur (missive van 13 November 1931 No. 3681) ;

Besluit:

A. Te bepalen :

1. dat in punt I x (betreffende de retributie per M^3 bewerkt bolletriehout) van de resolutie van 9 October 1922 No. 3592 (G. B. No. 77) *houdende vaststelling van de voorwaarden en bepalingen, waaronder tot nader concessiën tot het bewerken van hout op domeingrond in Suriname worden verleend,* zooals dit punt luidt na de daarin bij resolutie van 6 Maart 1930 No. 912 (G. B. No. 22) aangebrachte wijziging, voor f 2.50 zal worden gelezen : f 1.50;

2. dat afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

B. Van het vorenstaande afschrift te zenden aan den Procureur-Generaal en aan den Directeur van het Landbouwproefstation.

Paramaribo, den 14den November 1931.

RUTGERS.

Uitgegeven den 16den November 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 82.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1931. No. 83.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 15 Mei 1931 *tot verlenging van den termijn van heffing van het wegengeld (G. B. 1928 No. 104).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is den termijn van heffing van het wegengeld (G. B. 1928 No. 104) te verlengen ;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

Vastgesteld onderstaande verordening :

Art. 1.

De heffing van het wegengeld, ingevolge de verordening van 11 Mei 1928 (G. B. No. 104), *tot tijdelijke versterking der middelen in verband met de uitgaven voor aanleg, verbetering, onderhoud en reiniging van straten en wegen,* blijft bestendigd op de aanslagen in de, in de artikelen 1 en 2 dier verordening aangeduide belastingen over de dienstjaren 1932, 1933 en 1934.

Art. 2.

Voor de in art. 1 bedoelde heffing gelden de, in de hoogergenoemde verordening daarvoor vastgestelde regelen.

Art. 3.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 15den Mei 1931.

RUTGERS.

De wd. Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

Uitgegeven den 7den December 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 84.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 15 Mei 1931 *tot wijziging van de verordening van 11 Mei 1928 (G. B. No. 105), tot nadere wijziging van de verordening van 16 April 1910 (G. B. No. 37) op de rij- en voertuigenbelasting.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de verordening van 11 Mei 1928 (G. B. No. 105) te wijzigen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

Aan het slot van Art. 3 der verordening van 11 Mei 1928 (G. B. No. 105), *tot nadere wijziging van de verordening van 16 April 1910 (G. B. No. 37) op de rij- en voertuigenbelasting*, wordt voor: „1932" gelezen: „1935".

Art. 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 15den Mei 1931.

RUTGERS.

De wd. Gouvernements-Secretaris,
H. F. ESSER.

Uitgegeven den 7den December 1931.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1931. No. 85.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 19 Juni 1931 *tot nadere wijziging van de Bauxietbelasting 1919 (G. B. No. 77).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de Bauxietbelasting 1919 (G. B. No. 77), zooals die gewijzigd is bij de verordening van 19 Januari 1925 (G. B. No. 6) nader te wijzigen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Artikel 1.

In het eerste lid van artikel 1 van de Bauxietbelasting 1919 (G. B. No. 77), zooals dit lid gewijzigd is bij de verordening van 19 Januari 1925 (G. B. No. 6), wordt in plaats van „twaalf en een halven cent" gelezen „vijftig centen."

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking op een nader door den Gouverneur te bepalen tijdstip.

Gegeven te Paramaribo, den 19den Juni 1931.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 7den December 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 85.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1931. No. 86.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 30 November 1931 *tot tijdelijke versterking der middelen gedurende de jaren 1932 tot en met 1934. (Nadere heffing van opcenten op de invoerrechten).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende: dat het noodig is tot tijdelijke versterking der middelen over te gaan tot eene nadere verhooging van de invoerrechten gedurende de jaren 1932 tot en met 1934;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

§ 1. Van den dag na dien van de afkondiging van deze verordening af tot en met den 31sten December 1934 worden op het middel „Invoerrechten", verschuldigd volgens de Tariefverordening 1922 (G. B. No. 54), zooals die luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen, geheven *tien* opcenten voor alle goederensoorten volgens de onderscheidingen van art. 1 dier verordening;

§ 2. De in § 1 genoemde opcenten worden geheven nevens die, genoemd in de verordening van 19 Mei 1925 (G. B. No. 69);

§ 3. De opcenten, geheven op grond van § 1, worden betaald tegelijk met het invoerrecht en berekend over ronde som-

men van een gulden. Van de betaling wordt melding gemaakt op de aangifte en op de af te geven kwitantie.

Art. 2.

Deze verordening treedt in werking op den dag na dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo den 30sten November 1931.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 30sten November 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 87.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

VERORDENING van 11 Juli 1931, *tot wijziging van artikel 452 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Suriname.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is wijziging te brengen in artikel 452 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Suriname;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring van de Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Artikel 1.

In het eerste lid van artikel 452 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Suriname wordt achter het woord „muntspeciën" ingevoegd: „op van rijksmerken voorziene gouden of zilveren werken"; terwijl in plaats van „vijf en twintig gulden" wordt gelezen „driehonderd gulden".

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 11den Juli 1931.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 12den December 1931.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1931. No. 88.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 11 Juli 1931 *tot nadere wijziging en aanvulling van de verordening van 21 October 1911 (G. B. 1912 No. 19), houdende bepalingen van politie te Paramaribo.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende: dat het wenschelijk is de verordening van 21 October 1911 (G. B. 1912 No. 19), *houdende bepalingen van politie te Paramaribo*, zooals zij luidt na de daarin aangebrachte wijziging bij art. 19 van de Hinderverordening (G. B. 1930 No. 64), nader te wijzigen en aan te vullen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Artikel 1.

In de verordening van 21 October 1911 (G. B. 1912 No. 19), *houdende bepalingen van politie te Paramaribo*, wordt in art. 2 en in art. 16 het woord „huizen" telkens vervangen door „gebouwen".

Artikel 2.

In de verordening van 21 October 1911 (G. B. 1912 No. 19), *houdende bepalingen van politie te Paramaribo*, wordt na art. 11 ingevoegd een nieuw artikel, luidende:

„Art. 11bis.

1. Het is verboden gebouwen te dekken of daken geheel of gedeeltelijk te vernieuwen of te herstellen anders dan met pannen, tichels, leien of andere onbrandbare stoffen.

2. Van het voorschrift van het eerste lid van dit artikel kan door den Procureur-Generaal, onder door hem, den Opperbrandmeester gehoord, te stellen voorwaarden, ontheffing worden verleend ten aanzien van tentjes, koepels en soortgelijke vaste of losse opstallen, mits niet bestemd of dienende tot woning".

Artikel 3.

Bij het inwerking treden dezer verordening vervallen:

1. de Publicaties van:

a. 10 Mei 1857 (G. B. No. 6), *houdende voorzieningen ter voorkoming zooveel doenlijk van brand*, terwijl de intrekking van de daarin aangehaalde publicaties nochtans gehandhaafd blijft;

b. 23 Juni 1857 (G. B. No. 11), *houdende eenige uitbreiding van de publicatie dd. 12/15 Mei 1857 Gouvernementsblad No. 6 betreffende het dekken van gebouwen of repareeren van daken met onbrandbare stoffen.*

2. de bepalingen onder 8o en 9o van art. 4 van de verordening van 29 November 1915 (G. B. No. 78) *houdende bepalingen tot invoering van het bij Koninklijk besluit van 14 October 1910 No. 44 (Gouvernementsblad 1911 No. 1) vastgestelde wetboek van strafrecht voor de kolonie Suriname en tot regeling van den overgang van de oude tot de nieuwe strafwetgeving, alsmede om overeenstemming te brengen tusschen bestaande algemeene verordeningen en het nieuwe wetboek.*

Artikel 4.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 11den Juli 1931.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 15den December 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 89.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 11 December 1931 *houdende bepalingen omtrent de ingebruikstelling van weldadigheidspostzegels in het jaar 1931.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat, ter uitvoering van art. 1 der verordening van 14 November 1891 (G. B. 1892 No. 35), *regelende de uitgifte, enz. van postzegels der kolonie Suriname en houdende straffen tegen het namaken, vervalschen, enz. van Surinaamsche en andere postzegels*, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

In het jaar 1931 worden bijzondere frankeerzegels uitgegeven ter waarde van $1^1/_2$, 2, 5 en 6 cents, alle voorstellende een Surinaamsche vrouw, met kind op den arm, met de karakteristieke hoofdtooi en kleederdracht der kotto-missies. In den bovenrand staat „Steun-Comité" en in den onderrand, ter linker- en rechterzijde geflankeerd onderscheidenlijk door het waardecijfer en de letters „Ct", het woord „Suriname". In een cirkel ter linkerzijde komen bovendien voor de woorden: „Helpt het volkskind."

Het zegel van $1^1/_2$ cent is zwart, dat van 2 cent rood, dat 5 cent blauw en dat van 6 cent groen.

Art. 2.

De in art. 1 bedoelde bijzondere frankeerzegels worden in Suriname en in Nederland verkrijgbaar gesteld van 14 December 1931 tot en met 31 Mei 1932 en worden verkocht met een toeslag boven de op de zegels aangeduide frankeerwaarde van:

1½ cent voor het zegel van 1½ cent,
2 cent voor het zegel van 2 cent,
3 cent voor het zegel van 5 cent en
4 cent voor het zegel van 6 cent.

Behoudens deze bepaling zijn op deze bijzondere frankeerzegels de bepalingen van toepassing, welke gelden voor de gewone frankeerzegels.

Art. 3.

De voorraad van de in art. 1 bedoelde bijzondere frankeerzegels, welke, nadat de termijn van verkrijgbaarstelling is verstreken, nog niet verkocht is, zal worden vernietigd.

Art. 4.

De opbrengst van de verkochte bijzondere frankeerzegels, bedoeld in art. 1, wordt, na aftrek van de frankeerwaarde van de in Suriname verkochte voorraden daarvan, van de kosten van aanmaak en van andere onkosten uit de uitgifte voortvloeiende, ter beschikking gesteld van de Vereeniging „Het Surinaamsche Steuncomité".

Art. 5.

Dit besluit treedt in werking met ingang van 14 December 1931.—

Gegeven te Paramaribo den 11den December 1931.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 12den December 1931.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1931. No. 90.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

PUBLICATIE van 11 December 1931, *waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 10den October 1931 (Staatsblad No. 417), houdende wijziging van het Koninklijk besluit van 15 April 1920 (Staatsblad No. 184), gewijzigd bij besluit van 1 April 1931 (Staatsblad No. 145), houdende regeling van de wijze, waarop de in artikel 3 der wet van 27 November 1919 (Staatsblad No. 786) bedoelde rijksdaalders, guldens en halve guldens buiten omloop worden gesteld.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit :

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gelet op artikel 3 der wet van den 27sten November 1919 (*Staatsblad* no. 786) tot wijziging van de „Muntwet 1901" en van de „Indische Muntwet 1912" ;

Gezien Ons besluit van 15 April 1920 (*Staatsblad* no. 184), zooals dat is gewijzigd bij Ons besluit van 1 April 1931 (*Staatsblad* no. 145) ;

Op de voordracht van onze Ministers van Financiën en van Koloniën van den 4 September 1931, Generale Thesaurie, en van den 8 September 1931, 2de Afdeeling, nos. 88 en 4 ;

Den Raad van State gehoord (advies van den 22 September 1931, no. 35) ;

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde Ministers van den 1 October 1931, no. 130, Afd. Gen. Thes., en van den 6 October 1931, 2de Afdeeling, no. 2 ;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen als volgt :

Artikel 1.

Aan artikel 2 van Ons besluit van den 15den April 1920

(*Staatsblad* no. 184), zooals dat is gewijzigd bij Ons besluit van den 1sten April 1931 (*Staatsblad* no. 145), wordt een tweede lid toegevoegd, luidende als volgt:

„Onze Minister van Financiën is bevoegd den hierboven genoemden termijn van drie maanden te verlengen dan wel de gelegenheid tot inwisseling opnieuw open te stellen."

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den tweeden dag na dien der dagteekening van het *Staatsblad*, waarin het is geplaatst.

Onze Ministers van Financiën en van Koloniën zijn, ieder voor zooveel hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Het Loo, den 10den October 1931.

WILHELMINA.

De Minister van Financiën,

DE GEER.

De Minister van Koloniën,

DE GRAAFF.

Uitgegeven den *negentienden* October 1931.

De Minister van Justitie,

J. DONNER.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 11den December 1931.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 22sten December 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 91.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 11 December 1931 *tot wijziging en aanvulling van het Buitenlandsch postbesluit 1930 (G. B. No. 43).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat, ter uitvoering van het Koninklijk besluit van 8 Mei 1922 No. 5 (G. B. No. 49), houdende machtiging aan de Gouverneurs van Suriname en van Curaçao tot regeling van het buitenlandsch postverkeer dier koloniën, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

In het Buitenlandsch postbesluit 1930 (G. B. No. 43) worden de navolgende wijziging en aanvulling aangebracht:

a. in het 1e lid sub 3o *b* van artikel 2 wordt voor „tot en met 250 gram $12^1/_2$ cent" gelezen: „tot en met 300 gram 15 cent";

b. het 3e lid van artikel 26 wordt aangevuld met:

„Voor telegrafische postwissels zijn, nevens het recht voor „gewone postwissels als bedoeld in de beide voorgaande leden, „verschuldigd de kosten van het telegram."

Art. 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag volgende op dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 11den December 1931.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 12den December 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 92.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 14 December 1931 No. 4056 *tot nadere regeling van den officieelen tijd voor Paramaribo.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord den Directeur van het departement van Openbare Werken en Verkeer;

Herlezen de resolutie van 6 October 1926 No. 3296 (G. B. No. 90);

Besluit:

Te bepalen:

a. dat, in verband met de herstelling van de klok van den toren op het gebouw van de Administratie van Financiën, de officieele tijd voor Paramaribo, vanaf 14 tot en met 21 December 1931, wordt aangegeven door de klok van den toren op het gebouw van de Koningin Wilhelminaschool;

b. dat afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 14den December 1931.
RUTGERS.

Uitgegeven den 14den December 1931.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1931. No. 93.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

PUBLICATIE van 16 December 1931, *waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van 6 November 1931 No 25, tot wijziging en aanvulling van het Koninklijk besluit van 22 Maart 1872 No. 27 (Gouvernementsblad No. 8) betreffende de immigratie in Suriname.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 1 October 1931, 7de Afdeeling, No. 24;

Overwegende dat nadere inzichten en veranderde tijdsomstandigheden tot de slotsom hebben gevoerd, dat een algeheele herziening van de Immigratieregeling, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 22 Maart 1872, No. 27 (*Gouvernementsblad* No. 8), achterwege kan blijven en dat slechts op enkele punten wijziging en aanvulling van dat besluit noodig moet worden geacht;

Den Raad van State gehoord (advies van 20 October 1931, No. 41);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 2 November 1931, 7e Afdeeling, No. 10;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen:

Artikel 1.

Ons besluit van 12 Maart 1926, No. 27 (*Gouvernementsblad*,

No. 43) tot vaststelling van het Immigratiebesluit 1926 voor Suriname wordt ingetrokken.

Artikel 2.

In het Koninklijk besluit van 22 Maart 1872 No. 27 (*Gouvernementsblad* No. 8) tot aanvulling en wijziging der bestaande verordeningen, betreffende de immigratie in de kolonie *Suriname*, laatstelijk gewijzigd bij Ons besluit van 16 Augustus 1920, No. 40 (*Gouvernementsblad* No. 69), worden de navolgende wijzigingen en aanvullingen gebracht :

I. Het laatste lid van artikel 17 wordt ingetrokken.

II. Artikel 30 wordt gelezen als volgt :

„De Gouverneur geeft bij besluit voorschriften omtrent het „aanleggen, inrigten en bijhouden van registers betreffende de „immigranten en het doen van de daartoe vereischte opgaven aan „hen, die hij met het bijhouden van deze registers heeft belast".

III. De artikelen 31, 32, 33, 34 en 35 worden ingetrokken.

IV. In het laatste lid van artikel 42 vervallen de woorden : „en met zijn register".

V. In artikel 44 vervallen de woorden : „in zijn register ge„boekt en"

VI. De artikelen 50, 51 en 52 worden ingetrokken.

VII. Artikel 54 wordt gelezen als volgt :

„De gezagvoerder is verplicht om de door den Gouverneur „voorgeschreven registers betreffende immigranten op de onder„neming volgens de daaromtrent bij het in artikel 30 bedoelde „besluit gegeven voorschriften bij te houden en om, wanneer „daartoe bevoegd verklaarde ambtenaren hem dit verzoeken, hun „daaruit uittreksels toe te zenden".

VIII. In het eerste lid van artikel 56, zooals dat luidt ingevolge artikel 1 van Ons besluit van 16 Augustus 1920, No. 40 (Gouvernementsblad No. 69) worden achter het woord „immigranten" ingevoegd de woorden : „en hunne gezinnen".

Het derde lid van dit artikel wordt vervangen door nieuwe derde, vierde en vijfde leden, luidende als volgt :

„De huurder voorziet kosteloos in de geneeskundige behan„deling en verpleging in eene behoorlijke ziekeninrigting van „de immigranten en hunne gezinnen, zoomede in de verstrekking

„van de noodige genees- en verbandmiddelen.

„Wanneer naar het oordeel van den geneeskundig inspec-„teur aan deze verpligting niet naar behooren wordt voldaan, „is hij bevoegd, de overbrenging van de zieken voor rekening „van de betrokken onderneming naar eene andere door hem „aangewezen ziekeninrigting ter behandeling en verpleging te „doen geschieden.

„Kan de huurder zich met eene zoodanige uitspraak van „den geneeskundig inspecteur niet vereenigen dan is hij bevoegd, „binnen 24 uur nadat die uitspraak te zijner kennis is gekomen „ter zake de beslissing van den Gouverneur in te roepen".

IX. Tusschen het derde en het vierde lid van artikel 66, zooals dit wordt gelezen ingevolge het Koninklijk besluit van 1 Maart 1878 No. 32 (*Gouvernementsblad* No. 11), worden twee leden ingevoegd luidende als volgt:

„De agent-generaal en de betrokken districts-commissaris „zijn, ieder voor zich, bevoegd om in bijzondere te hunner be-„oordeeling staande gevallen te bepalen, dat aan een bepaalden „immigrant gedurende een zekeren tijd slechts dagwerk mag wor-„den opgedragen.

„De Gouverneur is bevoegd om telkens voor een tijdvak „van ten hoogste drie maanden voor bepaalde ondernemingen „voor te schrijven, dat, hoe ook de arbeid tegen taakloon aldaar „geregeld zij, den immigrant per dag arbeid ten minste het con-„tractueele dagloon moet worden uitbetaald".

Artikel 3.

De artikelen 50, 51 en 52 van het Koninklijk besluit van 22 Maart 1872, No. 27 (*Gouvernementsblad* No. 8), welke bij het bepaalde onder VI van artikel 2 van dit besluit zijn ingetrokken, blijven van kracht ten aanzien van overeenkomsten, gesloten vóór het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit.

Artikel 4.

Dit besluit treedt in werking met ingang van een door den Gouverneur van Suriname te bepalen dag.

Met dien dag vervalt de verordening van 21 Januari 1879 (*Gouvernementsblad* No. 8) zooals deze sedert is gewijzigd en aangevuld, voor zooveel betreft, de daarin voorkomende bepa-

lingen, waarin de geneeskundige behandeling en verpleging op de plantages worden geregeld.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Het Loo, den 6 November 1931.
(get.) WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
(get.) DE GRAAFF.

Voor eensluidend afschrift :
De Secretaris-Generaal
bij het Departement van Koloniën,
(get.) O. E. W. SIX.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 16den December 1931, met bepaling dat voormeld Koninklijk besluit in werking treedt met ingang van 1 April 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 22sten December 1931.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1931. No. 94.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 24 December 1931 *betreffende onderzoek van weegwerktuigen.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van art. 13 van de weegwerktuigenverordening 1916 (G. B. 1917 No. 78) het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Artikel 1.

De in Hoofdstuk 11 van de weegwerktuigenverordening 1916 (G. B. 1917 No. 78) bedoelde weegwerktuigen, uitgezonderd dezulke, waarvan de werking berust op de spanning van een of meer veeren, worden op de in art. 2 van dit besluit vermelde tijden onderworpen aan het onderzoek bedoeld bij art. 13 dier verordening.

Artikel 2.

Het onderzoek heeft jaarlijks plaats en wel te Paramaribo binnen het tijdvak, dat aanvangt op 1 Januari en eindigt op 1 Maart en in de districten binnen het tijdvak, dat aanvangt op 1 April en eindigt op 1 September.

De voor het onderzoek binnen bovenbedoeld tijdvak bepaalde dagen en plaatsen worden telkens tijdig door den ijker ter algemeene kennis gebracht door middel van het Gouvernements-Advertentieblad.

Artikel 3.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 24sten December 1931.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 29sten December 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1931. No. 95.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 24 December 1931 *betreffende den herijk van de maten en gewichten.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van punt *a* van het tweede lid van art. 16 van de Maten- en gewichtenverordening 1916 (G. B. 1917 No. 79) het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Artikel 1.

De maten en gewichten worden op de in art. 2 van dit besluit vermelde tijden onderworpen aan den herijk, bedoeld in art. 16 van de Maten- en gewichtenverordening 1916 (G. B. 1917 No. 79).

Artikel 2.

De herijk heeft jaarlijks plaats en wel te Paramaribo binnen het tijdvak dat aanvangt op 1 Januari en eindigt op 1 Maart en in de districten binnen het tijdvak, dat aanvangt op 1 April en eindigt op 1 September.

De voor *Paramaribo* binnen bovenbedoeld tijdvak bepaalde dagen en plaats voor den herijk worden door den ijker, telkens tijdig ter algemeene kennis gebracht door middel van het Gouvernements-Advertentieblad.

Artikel 3.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 24sten December 1931.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 29sten December 1931.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 1.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 5 Januari 1932 No. 37 *houdende bekendmaking van de nederlegging door Polen op het secretariaat van den Volkenbond van de ratificatie-oorkonde betreffende het verdrag met bijbehoorend protocol ter vereenvoudiging van douaneformaliteiten van 3 November 1923 (Staatsblad 1925 No. 270, Gouvernementsblad 1925 No. 55), alsmede van de toetreding van Letland tot genoemd verdrag en protocol.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de ministrieele missive van 25 November 1931, 2e Afdeeling No. 20/649, houdende toezending van twee mededeelingen van den Secretaris-Generaal van den Volkenbond met betrekking tot de ratificatie door Polen van- en de toetreding van Letland tot het Verdrag en bijbehoorend protocol ter vereenvoudiging van douaneformaliteiten van 3 November 1923 (Staatsblad 1925 No. 270, Gouvernementsblad 1925 No. 55);

Herlezen de resolutie van 17 Juli 1930 No. 2681;

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.

2. Te bepalen dat deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 5den Januari 1932.

RUTGERS.

Uitgegeven den 11den Januari 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 2.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 6 Januari 1932 No. 55, *bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van den 28sten October 1931 (Staatsblad No. 424 A) bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de tusschen den Nederlandschen Gezant te Rio de Janeiro en den Braziliaanschen Minister van Buitenlandsche Zaken gewisselde nota's, dd. 16 September 1931, tot voorloopige regeling der handelsbetrekkingen tusschen Nederland en Brazilië.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen:

a. het telegram van den Minister van Koloniën van 24 November 1931 No. 668;

b. de missives van dien Minister van:

1. 30 October 1931, 4e afdeeling No. 15/594 en

2. 23 November 1931, 7e afdeeling No. 20/645, waarbij ter bekendmaking van het na te melden Koninklijk besluit is toegezonden een exemplaar van het Staatsblad No. 424 A van 1931, waarin is opgenomen het Koninklijk besluit van 28 October 1931 bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de tusschen den Nederlandschen Gezant te Rio de Janeiro en den Braziliaanschen Minister van Buitenlandsche Zaken gewisselde nota's dd. 16 September 1931, tot voorloopige regeling der handelsbetrekkingen tusschen Nederland en Brazilië;

Herlezen de resolutie van 5 October 1931 No. 3227;

Besluit:

Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit met de daarin bedoelde nota's, alsmede de vertalingen daarvan, benevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 6den Januari 1932.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 12den Januari 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Wij WILHELMINA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Gezien de tusschen Onzen Gezant te *Rio de Janeiro* en den Braziliaanschen Minister van Buitenlandsche Zaken gewisselde nota's, dd. 16 September 1931, tot voorloopige regeling der handelsbetrekkingen tusschen *Nederland* en *Brazilië*, van welke nota's een afdruk en eene vertaling bij dit besluit zijn gevoegd;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 22sten October 1931, Directie van het Protocol, n°. 33629;

Hebben goedgevonden en verstaan:

bovengenoemde nota's, alsmede de vertalingen daarvan, te doen bekend maken door de plaatsing van dit besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereischt.

Het Loo, den 28sten October 1931.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
BEELAERTS VAN BLOKLAND.

Uitgegeven den *dertienden* November 1931.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

Légation des Pays-Bas.

N°. 978/38.

Rio de Janeiro, 16 septembre 1931.

Monsieur le Ministre,

J'ai l'honneur d'informer Votre Excellence que, en attendant la conclusion et mise en vigueur d'un Traité de Commerce et de Navigation entre les Pays-Bas et le Brésil, dont les négociations seront entamées sous peu, mon Gouvernement consent à accorder au Brésil, sous condition de réciprocitée, le traitement inconditionnel et illimité de la nation la plus favorisée pour tout ce qui concerne les droits de douane et tous droits accessoires, le mode de perception des droits, ainsi que pour la classification et l'interprétation des tarifs et pour les règles, formalités et charges auxquelles les opérations de dédouanement pourraient être soumises.

En conséquence, les produits naturels ou fabriqués originaires ou en provenance de chacune des parties contractantes ne seront en aucun cas assujettis, sous les rapports susvisés, à droits, taxes ou charges autres ou plus élevés ni à des règles et formalités autres ou plus onéreuses que ceux auxquels sont ou seront assujettis les produits de même nature originaires ou en provenance d'un pays tiers quelconque.

De même, les produits naturels ou fabriqués exportés du territoire de chacune des parties contractantes à destination du territoire de l'autre partie ne seront en aucun cas assujettis, sous les mêmes rapports, à des droits, taxes ou charges autres ou plus élevés ni à des règles ou formalités autres ou plus onéreuses que ceux auxquels sont ou seront assujettis les produits de même nature destinés au territoire d'un autre pays quelconque.

Son Excellence Monsieur le Docteur Afranio de Mello Franco, *Ministre des Affaires Etrangères.*

Tous les avantages, faveurs, privilèges et immunités qui ont été ou seront accordés à l'avenir par l'une des deux parties contractantes, dans la matière susdite, aux produits naturels ou fabriqués originaires ou en provenance d'une autre pays quelconque ou destinés au territoire d'un autre pays quelconque, seront, immédiatement et sans compensation, appliqués aux produits de même nature originaires ou en provenance de l'autre partie contractante ou destinés au territoire de cette partie.

Sont exceptées, toutefois, des engagements formulés ci-dessus, les faveurs actuellement accordées ou qui pourraient être accordées ultérieurement à des états limitrophes pour faciliter le trafic frontière, ainsi que celles résultant d'une union douanière déjà conclue ou qui pourrait être conclue à l'avenir par l'une des parties contractantes.

Il est entendu que le traitement inconditionnel et illimité de la nation la plus favorisée comme défini ci-dessus sera également applicable, avec réciprocité, entre les Indes Néerlandaises, le Surinam et Curaçao d'une part et le Brésil d'autre part.

Le présent accord cessera ipso facto de produire ses effets le jour de la mise en vigueur du Traité de Commerce et de Navigation susavisée.

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, les assurances renouvelées de ma plus haute considération.

J. B. Hubrecht.

MINISTERIO DAS RELAÇÕES EXTERIORES.

EC/36/8/(86).

Rio de Janeiro, Em 16 de Setembro de 1931.

Senhor Ministro.

Tenho a honra de accusar o recebimento da nota em que Vossa Excellencia me informa de que, aguardando a celebração e a entrada em vigor de um Tratado de Commercio e de Navegaçao entre o. Brasil e os Paizes Baixos, cujas negociações serão, dentro em pouco entaboladas, o Governo do seu paiz consente em conce ter ao Brasil, sob condi, cão de reciprocidade, o tratamento incondicional e illimitado da nação mais favorecida em relação a tudo o que se refere a os direitos alfandegarios e a todos os direitos accessorios, a o modo de percepção des direitos, assim como em relação á classificação e interpretação das tarifas e ás regras, formalidades e impostos a que poderiam ser subordinadas as operações de despacho alfandegario.

2. Consequentemente, os productos naturaes ou fabricados, originarios ou provenientes de cada uma das partes contractantes não serão, em caso algum, sujeitas, nas supracitadas relações, a direitos, taxas ou impostos differentes ou mais elevados, nem a regras ou formalidades differentes ou mais onerosas do que aquelles aos quaes são ou vierem a ser sujeitos os productos de mesma natureza, originarios ou provenientes de qualquer outro paiz.

3. Da mesma fórma, os productos naturaes ou fabricados, exportados do territorio de cada uma das partes contractantes com destino ao territorio da outra parte, não serão, em caso algum, sujeitos, nas mesmas relações, a direitos, taxas ou impostos differentes ou mais elevados, nem a regras ou formalidades differentes ou mais onerosas do que aquelles aos quaes

A Sua Excellencia o Senhor Doutor J. B. HUBRECHT,
Enviado Extraordinario e Ministro Plenipotenciario
de Sua Majestade a Rainha dos Paizes Baixos.

são ou vierem a ser sujeitos os productos da mesma natureza destinados ao territorio de qualquer outro paiz.

4. Todas as vantagens, favores, privilegios e immunidades já concedidos, ou que venham a ser concedidos, de futuro, por uma das duas partes contractantes, na supracitada materia, aos productos naturaes ou fabricados, originairios ou provenientes de qualquer outro paiz, ou destinados ao territorio de qualquer outro paiz, serão, immediatamente, e sem compensação, applicados aos productos de mesma natureza originarios ou provenientes da outra parte contractante, ou destinados ao territorio dessa parte.

5. Exceptuam-se, comtudo, dos compromissos acima formulados, os favores actualmente concedidos ou que possam ser ulteriormente concedidos, a paizes vizinhos, com o fim de se facilitar o trafico de fronteiras, assim como os que resultem de uma união aduaneira, já celebrada, ou que possa ser celebrada, de futuro, por uma das partes contractantes.

6. Fica convencionado que o tratamento incondicional e illimitado da nação mais favorecida, como acima definido, será igualmente applicavel, com reciprocidade, entre o Brasil, de uma parte, e as Indias Hollandezas, a Guyana Hollandeza e Curaçáu de outra parte.

7. O presente accôrdo deixará, *ipso facto*, de produzir effeito no dia em que entrar em vigor o supracitado Tratado de Commercio e de Navegação.

8. Em resposta, levo ao seu conhecimento que o Governo Brasileiro está de accôrdo com a proposta do Governo de Sua Majestade a Rainha dos Paizes Baixos a acceita os compromissos compendiados na nota de Vossa Excellencia.

Aproveito a opportunidade para renovar a Vossa Excellencia os protestos da minha alta consideração.

A. de Mello Franco.

VERTALINGEN.

GEZANTSCHAP DER NEDERLANDEN.

N°. 978/38.

Rio de Janeiro, den 16den September 1931.

Mijnheer de Minister,

Ik heb de eer ter kennis van Uwe Excellentie te brengen dat, in afwachting van de sluiting en de inwerkingtreding van een handels- en scheepvaartverdrag tusschen Nederland en Brazilië, waarover de onderhandelingen binnenkort zullen worden aangevangen, mijn Regeering erin toestemt, op voorwaarde van wederkeerigheid, aan Brazilië onvoorwaardelijk en onbeperkt de behandeling van de meestbegunstigde natie toe te kennen voor alles wat betreft de douanerechten en alle bijkomstige rechten, de wijze van heffing der rechten, alsook voor de indeeling en de uitlegging der tarieven en voor de voorschriften, formaliteiten en lasten, waaraan de douaneverrichtingen zouden kunnen worden onderworpen.

Dientengevolge zullen natuurlijke en vervaardigde producten, herkomstig of komende van elk der verdragsluitende partijen, in de hierboven bedoelde opzichten in geen geval onderworpen worden aan andere of hoogere rechten, belastingen of lasten, noch aan andere of bezwaarlijker voorschriften en formaliteiten dan die, waaraan producten van denzelfden aard, herkomstig of komende van een willekeurig derde land, onderworpen zijn.

Evenmin zullen natuurlijke of vervaardigde producten, uitgevoerd uit het gebied van elk der verdragsluitende partijen, met bestemming naar dat van de andere partij, in dezelfde opzichten, onderworpen worden aan andere of hoogere rechten, belastingen of lasten, noch aan andere of bezwaarlijker voor-

Aan Zijne Excellentie Dr. AFRANIO DE MELLO FRANCO, *Minister van Buitenlandsche Zaken.*

schriften en formaliteiten dan die, waaraan producten van denzelfden aard, bestemd voor een willekeurig ander land, zijn of zullen worden onderworpen.

Alle voordeelen, gunsten, bevoorrechtingen en vrijstellingen, die door een der beide verdragsluitende partijen, voor zoover het de bovengenoemde materie betreft, zijn toegestaan of in de toekomst zullen worden toegestaan voor natuurlijke of vervaardigde producten, herkomstig of komende van een willekeurig ander land, of bestemd voor een willekeurig ander land, zullen onmiddellijk en zonder vergoeding worden toegepast op producten van denzelfden aard, herkomstig of komende van de andere partij of bestemd voor het gebied van die partij.

Van de hierboven omschreven verbintenissen zijn evenwel uitgezonderd de thans toegestane gunsten, of die, welke later zouden kunnen worden toegestaan aan grensstaten, ten einde het grensverkeer te vergemakkelijken, alsook die, welke uit een reeds door een der verdragsluitende partijen gesloten, of een eventueel in de toekomst te sluiten tolunie voortvloeien.

Het is wel verstaan, dat de onvoorwaardelijke en onbeperkte behandeling als meestbegunstigde natie, zooals hierboven omschreven, eveneens en wederkeerig van toepassing zal zijn tusschen Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao eenerzijds en Brazilië anderzijds.

Deze overeenkomst zal ipso facto ophouden van kracht te zijn op den dag, waarop het bovenbedoelde handels- en scheepvaartverdrag in werking zal treden.

Gelief, Mijnheer de Minister, de hernieuwde verzekering mijner hoogachting aan te bieden.

J. B. Hubrecht.

MINISTERIE VAN BUITENLANDSCHE BETREKKINGEN.

EC/36/8/(86).

Rio de Janeiro, 16 September 1931.

Mijnheer de Gezant,

Ik heb de eer de ontvangst te bevestigen van de nota, waarbij Uwe Excellentie mij mededeelt, dat, in afwachting van de sluiting en de inwerkingtreding van een handels- en scheepvaartverdrag tusschen Brazilië en Nederland, waarover de onderhandelingen binnenkort zullen worden aangevangen, de Regeering van Uw land er in toestemt, op voorwaarde van wederkeerigheid, aan Brazilië onvoorwaardelijk en onbeperkt de behandeling van de meestbegunstigde natie toe te kennen voor alles wat betreft de douanerechten en alle bijkomstige rechten, de wijze van heffing der rechten, alsook voor de indeeling en de uitlegging der tarieven en voor de voorschriften, formaliteiten en lasten, waaraan de douaneverrichtingen zouden kunnen worden onderworpen.

2. Dientengevolge zullen natuurlijke en vervaardigde producten, herkomstig of komende van elk der verdragsluitende partijen, in de hierboven bedoelde opzichten in geen geval onderworpen worden aan andere of hoogere rechten, belastingen of lasten, noch aan andere of bezwaarlijker voorschriften en formaliteiten dan die, waaraan producten van denzelfden aard, herkomstig of komende van een willekeurig derde land, onderworpen zijn.

3. Evenmin zullen natuurlijke of vervaardigde producten, uitgevoerd uit het gebied van elk der verdragsluitende partijen, met bestemming naar dat van de andere partij, in dezelfde op-

Aan Zijne Excellentie Dr. J. B. HUBRECHT,
Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd
Minister van Hare Majesteit de Koningin
der Nederlanden.

zichten onderworpen worden aan andere of hoogere rechten, belastingen of lasten, noch aan andere of bezwaarlijker voorschriften en formaliteiten dan die, waaraan producten van denzelfden aard, bestemd voor een willekeurig ander land, zijn of zullen worden onderworpen.

4. Alle voordeelen, gunsten, bevoorrechtingen en vrijstellingen, die door een der beide verdragsluitende partijen, voor zoover het de bovengenoemde materie betreft, zijn toegestaan of in de toekomst zullen worden toegestaan voor natuurlijke of vervaardigde producten, herkomstig of komende van een willekeurig ander land, of bestemd voor een willekeurig ander land, zullen onmiddellijk en zonder vergoeding worden toegepast op producten van denzelfden aard, herkomstig of komende van de andere partij of bestemd voor het gebied van die partij.

5. Van de hierboven omschreven verbintenissen zijn evenwel uitgezonderd de thans toegestane gunsten, of die, welke later zouden kunnen worden toegestaan aan grensstaten, ten einde het grensverkeer te vergemakkelijken, alsook die, welke uit een reeds door een der verdragsluitende partijen gesloten of een eventueel in de toekomst te sluiten tolunie voortvloeien.

6. Het is wel verstaan, dat de onvoorwaardelijke en onbeperkte behandeling als meestbegunstigde natie, zooals hierboven omschreven, eveneens en wederkeerig van toepassing zal zijn tusschen Brazilië eenerzijds en Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao anderzijds.

7. Deze overeenkomst zal ipso facto ophouden van kracht te zijn op den dag, waarop het bovenbedoelde handels- en scheepvaartverdrag in werking zal treden.

8. In antwoord daarop breng ik te Uwer kennis, dat de Braziliaansche Regeering zich vereenigt met het voorstel van de Regeering van Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en de voorwaarden, vervat in de nota van Uwe Excellentie, aanvaardt.

Ik maak van de gelegenheid gebruik om Uwer Excellentie de hernieuwde verzekering mijner hoogachting aan te bieden.

A. DE MELLO FRANCO.

1932. No. 3.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

Proclamatie

van den 7den Januari 1932,

betreffende de opdracht van het dagelijksch beleid van zaken aan den Ondervoorzitter van den Raad van Bestuur, Mr. Dr. F. L. J. van Haaren.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME

brengt ter algemeene kennis, dat hij wegens korte afwezendheid van de hoofdplaats, het dagelijksch beleid van zaken van het tijdstip van zijn vertrek op den 7den Januari 1932 tot dat van zijn terugkeer te Paramaribo, overeenkomstig artikel 28bis van het Regeeringsreglement, bij resolutie van heden No. 64 heeft opgedragen aan den Ondervoorzitter van den Raad van Bestuur, *Mr. Dr. F. L. J. van Haaren.*

Paramaribo, 7 Januari 1932.

De Gouverneur voornoemd,

RUTGERS.

1932. No. 4.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 7 Januari 1932 *tot nadere wijziging en aanvulling van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51), zooals die gewijzigd en aangevuld is, laatstelijk bij de verordening van 24 October 1931 (G. B. No. 78) nader te wijzigen en aan te vullen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

In den titel van hoofdstuk I van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51) worden na het woord „concessiën" ingevoegd de woorden: „en vergunningen".

Art. 2.

Art. 1 van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51) wordt als volgt aangevuld:

1. in § 1 worden na het woord „concessiën" ingevoegd de woorden: „en vergunningen".
2. in § 2 worden na het woord „concessie" ingevoegd de woorden: „of vergunning".

Art. 3.

§ 3 van art. 2 van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51) wordt gelezen:

„1). De op die kaart met de volgnummers 1a, 1b, 2, 3a, „3b, 4, 5, 5a, 6, 6a, 7, 8a, 8b, 9, 10, 10a, 11, 12, 13, 21a, 21b „en 24 aangeduide blokken, worden bestemd voor de uitgifte „in vergunning tot exploitatie van balata.

„2). Op de blokken 2, 9 en 13 zal het bepaalde in het „1e lid dezer paragraaf eerst van toepassing zijn, wanneer alle „concessiën, verleend tot exploitatie van balata op de perceelen, „waarin deze blokken verdeeld waren, zullen zijn vervallen of „ingetrokken.

„3). De voorwaarden en bepalingen, waaronder deze ver- „gunningen zullen worden verleend, worden door den Gouver- „neur bij besluit, den Raad van Bestuur gehoord, vastgesteld.

„4). Indien in het in het vorige lid bedoeld besluit niet „uitdrukkelijk anders is bepaald, zijn alle bepalingen dezer ver- „ordening — waaronder begrepen de strafbepalingen — en van „de besluiten ter uitvoering daarvan, voor zoover mogelijk, ook „toepasselijk op de in het vorige lid bedoelde vergunningen en „op de houders daarvan met dien verstande, dat voor de toe- „passing van het bepaalde in art. 35 de blokperceelen, waarvoor „vergunningen tot exploitatie van balata zijn verleend, worden „aangemerkt als domeingrond, welke niet in concessie tot ex- „ploitatie van balata is uitgegeven".

Art. 4.

Art. 5 van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51) wordt gewijzigd als volgt:

1. in lid 1 van § 1 vervalt: „of volgens de aanwijzing op „de kaart, bedoeld bij art. 2 § 3".

2. in den 2den zin van lid 2 van § 5 worden tusschen „blijft" en „het" ingevoegd de woorden: „om welke reden ook „de concessie vervalt".

Art. 5.

In punt *c* van § 2 van art. 7 van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51) wordt voor „beëedigd landmeter naar de in art. 2 „§ 3 bedoelde kaart" gelezen: „landmeter in Suriname naar de kaart van Suriname schaal 1,200000, samengesteld door *L. A. Bakhuis* en *W. de Quant*".

Art. 6.

Art. 11 van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51) wordt gewijzigd als volgt:

1. in lid 2 van § 2 wordt de komma achter „tien gulden" vervangen door een punt en vervalt hetgeen daarop volgt.
2. in punt *c* van § 3 vervallen de woorden : „of de letter".

Art. 7.

In punt b van § 4 van art. 12 van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51) vervallen de woorden : „of de letter".

Art. 8.

§ 1 van art. 15 van de Balataverordening 1914 (G. B. No 51) wordt gewijzigd als volgt :

1. lid 2 vervalt.
2. lid 3 wordt gelezen : „De concessie is van het zegelrecht „vrijgesteld".

Art. 9.

§ 9 van art. 16 van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51) wordt gelezen :

„De op den voet van dit artikel uit te geven concessiën „worden in afwijking van het bepaalde bij artt. 4 § 1 en 11 § 5 „verleend voor vijf jaren".

Art. 10.

Art. 21 van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51) wordt aangevuld en gewijzigd als volgt:

1. in het slot van het 1e lid van § 2 worden de woorden „was verleend" vervangen door „verleend kan worden".
2. in het 2e lid van § 2 wordt in plaats van het woord „ver- „hoogde" gelezen :
„en art. 16 § 7 verhoogde respectievelijk aangeboden".
3. § 3 vervalt.

Art. 11.

In § 1 van art. 35 van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51) vervalt : „of volgens de verdeeling in perceelen inge- „volge art. 2 § 3".

Art. 12.

In art. 40 van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51) worden na het woord „concessierecht" ingevoegd de woorden: „of kwijtschelding van het door hem over het loopende jaar „verschuldigde concessierecht".

Art. 13.

In lid 3 van § 2 van art. 41 van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51) vervallen de woorden: „of de letter van het blokvolgnummer".

Art. 14.

In punt b van § 1 van art. 46 van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51) worden na het woord „concessionaris" ingevoegd de woorden: „of houder eener vergunning".

Art. 15.

In afwijking van het bepaalde in § 1 van art. 21 van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51), zooals dit artikel na wijziging bij deze verordening luidt, kunnen de houders van concessiën op de blokperceelen met de volgnummers 15b, 16b, 25, 26, 29a, 29b en 34a, welke op den voet van art. 16 der Balataverordening 1914 (G. B. No. 51) verleend zijn, en op 31 December 1931 eindigen, zich nog tot uiterlijk dertig dagen na de inwerkingtreding dezer verordening bij gezegeld verzoekschrift tot den Beheerder der Domeinen wenden om deze concessiën verlengd te krijgen; zullende alsdan het concessierecht voor deze perceelen een derde bedragen, met een minimum van een-tiende cent per H.A., van hetgeen daarvoor ingevolge genoemde Balataverordening verschuldigd is.

Art. 16.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 7den Januari 1932.
RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 20sten Januari 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 5.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 13 Januari 1932 *houdende verbod van den invoer van planten en plantendeelen van cassave en pakmateriaal daarvan.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 1, 2de lid, van de verordening „Plantenbescherming 1928" (G. B. 1929 No. 31) het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

De invoer van levende planten en plantendeelen van cassave en het materiaal gebruikt voor de verpakking van zoodanige planten en plantendeelen is verboden, tenzij van dat verbod door den Directeur van het Landbouwproefstation, op dezelfde wijze en onder dezelfde voorwaarde, als vermeld in artikel 2 van de verordening „Plantenbescherming 1928" (G. B. 1929 No. 31) ontheffing is verleend.

Art. 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 13den Januari 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 14den Januari 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 5.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1932. No. 6.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 14 Januari 1932 *tot verbetering van de kwaliteit van voor uitvoer bestemde gepelde rijst.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is bepalingen te maken tot verbetering van de kwaliteit van voor uitvoer bestemde gepelde rijst;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

Het is verboden gepelde rijst uit Suriname uit te voeren, tenzij gedekt door een certificaat van keuring als bedoeld in art. 2.

Art. 2.

1. Certificaten van keuring voor gepelde rijst, bestemd om te worden uitgevoerd, worden volgens een door den Gouverneur vastgesteld model op verzoek van de belanghebbenden door de daarvoor door den Gouverneur aangewezen ambtenaren afgegeven na keuring der betreffende partij gepelde rijst tegen nader door den Gouverneur vast te stellen vergoeding.
2. Het certificaat is vrij van zegelrecht.

Art. 3.

Het nemen en keuren van monsters van voor uitvoer bestemde gepelde rijst geschiedt volgens door den Gouverneur vast te stellen regelen.

Art. 4.

Het certificaat van keuring van voor uitvoer bestemde gepelde rijst moet aan het cognossement, dat voor den gezagvoerder van het schip is bestemd, worden gehecht en daaraan gehecht blijven, terwijl het contrôle-nummer van het certificaat op dit cognossement en alle kopieën moet zijn vermeld.

Art. 5.

1. De in art. 14 bedoelde ambtenaren hebben, in verband met het daarin bepaalde, te allen tijde vrijen toegang tot alle plaatsen, middelen van vervoer daaronder begrepen, waar zij redelijkerwijs vermoeden, dat in strijd met deze verordening gehandeld is of wordt.

2. Wordt hun de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich dien desnoods met inroeping van den sterken arm.

3. Is de plaats tevens eene woning of alleen door eene woning toegankelijk, dan treden zij deze tegen den wil des bewoners niet binnen dan op vertoon van eene schriftelijke lastgeving te Paramaribo van den Procureur-Generaal en in een district van den betrokken Districts-Commissaris, dan wel handelen zij in tegenwoordigheid van een van dezen op daarbij gegeven mondelingen bijzonderen last. Van dit binnentreden wordt door hen procesverbaal opgemaakt, dat binnen twee maal vier en twintig uren aan dengene, wiens woning is binnengegetreden, in afschrift wordt medegedeeld.

Art. 6.

Overtreding van het bepaalde in art. 1 wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Art. 7.

1. De gezagvoerder van een schip, de vervrachter en de bevrachter of inlader, die voor uitvoer bestemde gepelde rijst laadt, vervracht of bevracht, of doet laden, vervrachten of bevrachten zonder certificaat van keuring als bedoeld bij art. 2 wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste vijf honderd gulden.

2. Met gelijke straf wordt gestraft de gezagvoerder van een schip, die het cognossement of kopieën daarvan van een te verschepen partij rijst aanneemt, waarop het contrôle-nummer van het bij art. 2 bedoelde certificaat van keuring niet is vermeld, of dit certificaat niet hecht en gehecht laat aan het cognossement van de betreffende partij gepelde rijst.

Art. 8.

De bij deze verordening strafbaar gestelde feiten worden als misdrijven beschouwd.

Art. 9.

1. Indien een feit, bij deze verordening strafbaar gesteld, is gepleegd door of vanwege eene vennootschap onder firma, eene naamlooze vennootschap, een zedelijk lichaam of eene stichting, wordt de strafvervolging ingesteld en de straf uitgesproken tegen ieder der beheerende vennooten of bestuurders.

2. Geene straf wordt uitgesproken tegen den vennoot of bestuurder, van wien blijkt, dat het feit buiten zijn toedoen is geschied.

Art. 10.

Ieder, die anderen buiten Suriname gevestigd, vertegenwoordigt, is strafrechtelijk aansprakelijk voor overtreding van de bepalingen dezer verordening in die hoedanigheid begaan.

Art. 11.

De voorwerpen — met uitzondering van de onroerende goederen en van de middelen van vervoer — waarmede of ten aanzien waarvan één der bij deze verordening strafbaar gestelde feiten is gepleegd, kunnen in beslag worden genomen.

Art. 12.

Bij veroordeeling kunnen de voorwerpen, in art. 11 bedoeld, worden verbeurd verklaard, voor zoover deze voorwerpen den veroordeelde toebehooren.

Art. 13.

Met het toezicht op de naleving van deze verordening en het krachtens deze verordening door den Gouverneur bepaalde alsmede het opsporen van overtredingen daarvan zijn belast, behalve de in art. 8 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen :

a. de ambtenaren voor de keuring door den Gouverneur aan te wijzen ;

b. de ambtenaren van het Landbouwproefstation ;

c. de ambtenaren der belastingen.

Art. 14.

Van de uitspraak der voor de keuring aangewezen ambtenaren staat binnen acht dagen na de dagteekening van het certificaat beroep open op den Directeur van het Landbouwproefstation.

Art. 15.

Deze verordening kan worden aangehaald onder den titel „Rijstuitvoerverordening" en treedt in werking op een nader door den Gouverneur te bepalen tijdstip.

Gegeven te Paramaribo, den 14den Januari 1932, met bepaling dat de verordening in werking treedt met ingang van 1 Maart 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 20sten Januari 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 7.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 22 Januari 1932 No. 285, *houdende nadere wijziging van de resolutie van 7 October 1908 No. 9213 (G. B. No. 65) tot vaststelling van een nieuw reglement voor het abattoir te Paramaribo.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord den Geneeskundig-Inspecteur;

Herlezen de resolutie van 13 Januari 1932 No. 136;

Gelet op de resolutie van 7 October 1908 No. 9213 (G. B. No. 65) tot vaststelling van een nieuw reglement voor het abattoir te Paramaribo, zooals dit reglement luidt na de daarin aangebrachte wijziging bij resolutie van 14 Augustus 1919 No. 2734 (G. B. No. 53);

Den Raad van Bestuur gehoord (missive van 13 Januari 1932 No. 136);

Besluit:

1. Art 17 van het Reglement voor het abattoir te Paramaribo, vastgesteld bij resolutie van 7 October 1908 No. 9213 (G. B. No. 65) welk reglement gewijzigd is bij resolutie van 14 Augustus 1919 No. 2734 (G. B. No. 53), te wijzigen en te doen luiden als volgt:

„Het abattoir is, behoudens het hierna bepaalde, op alle werkdagen geopend van $5^1/_2$ uur v. m. tot $7^1/_2$ uur v. m. en van $9^1/_2$ uur v. m. tot 1 uur n. m.

Op Zaterdag en den werkdag voorafgaande aan de algemeene Christelijke feestdagen, aan den Nieuwjaarsdag en aan de jaardagen van H. M. de Koningin en van H. K. H. Prinses Juliana is het abattoir geopend van $5^1/_2$ uur v. m. tot $8^1/_2$ uur v. m. en van $9^1/_2$ uur v.m. tot 2 uur n. m.

Bij uitzondering kan door den directeur vergunning worden gegeven ook op Zon- en feestdagen en buiten de boven aangegeven uren te slachten.

Alle werkzaamheden op de slachting en het behandelen van het geslachte dier betrekking hebbende zullen vóór het sluitingsuur moeten zijn afgeloopen".

2. Te bepalen, dat deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 22sten Januari 1932.

RUTGERS.

Uitgegeven den 30sten Januari 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 8.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 1 Februari 1932 *tot vaststelling van een nieuw model voor de aangiften ten invoer en tot uitslag uit entrepôt.*

IN NAAM DER KONINGIN !

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van art. 69 der Scheepvaartverordening het noodig is het navolgende vast te stellen ;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten :

Art. 1.

In art. 1 van het besluit van 14 October 1908 (G. B. No. 75) wordt na : „model No. 5", instede van : „aangifte voor invoer „van goederen voor het vrije verkeer al dan niet uit entrepôt" gelezen : „aangifte ter bekoming van- tevens strekkende tot be- „wijs van — visitatie voor ten invoer in het vrije verkeer en „ten uitslag uit publiek — en uit particulier entrepôt aangegeven „goederen" ; wordende het daarbij gevoegd desbetreffend model vervangen door het bij dit besluit behoorende model.

Art. 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van 15 Maart 1932.

Gegeven te Paramaribo, den 1sten Februari 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 13den Februari 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

(Model No. 5 art. 11. Scheepv. Verord.)

Met inkt te schrijven.
Onduidelijk geschreven aangiften kunnen geweigerd worden.

Aangifte ter bekoming van-, tevens strekkende tot- bewijs van visitatie.

No...../.....

De hieronder omschreven goederen, herkomstig van*).....

aangebracht per S.S.....worden door.....

aangegeven $\frac{\text{ten invoer}}{\text{ten uitslag}}$ uit $\frac{\text{publiek}}{\text{particulier}}$ entrepot, te weten:

(In elk vak niet meer dan één goederensoort te vermelden).

Volgnummer van het Manifest	Getal, soort, merken en nummers der colli of aanwijzing dat de goederen los of gestort zijn.	SOORT DER GOEDEREN volgens hunne ware of eigen benaming en zoodanige bizonderheden dat toepassing van de Tariefverordening en rangschikking voor de Statistiek volgens naamlijst mogelijk is.	Stuks, meter, litermaat of netto gewicht voor zoover voor het heffen van belasting of voor de statistiek vereischt. (*Voor goederen naar dien maatstaf belast in letters*)	Bruto gewicht der goederen. (*Voor goederen naar het bruto gewicht belast in letters*)	WAARDE DER GOEDEREN (naar ieders soort)		Verschuldigd invoerrecht.	
					in letters	in cijfers		
				kg.		Gld. cts.	Gld.	cts.

Volgnummer van het Manifest	Getal, soort, merken en nummers der colli of aanwijzing dat de goederen los of gestort zijn.	SOORT DER GOEDEREN volgens hunne ware of eigen benaming en zoodanige bizonderheden, dat toepassing van de Tariefverordening en rangschikking voor de Statistiek volgens naamlijst mogelijk is.	Stuks, meter-, litermaat of netto gewicht, voor zoover voor het heffen van belasting of voor de Statistiek vereischt. (*Voor goederen naar dien maatstaf belast in letters*)	Brutogewicht der goederen. (*Voor goederen naar het bruto gewicht belast in letters*)	WAARDE DER GOEDEREN (naar ieders soort)		Verschuldigd invoerrecht
					in letters	in cijfers	
						Gld. cts.	Gld. cts.
					Transport . .	— —	

Aldus aangegeven te Paramaribo, den 193

De aangever,

No. .....

Ontvangen

Totaal invoerrecht ..... f .....

Opcenten ..... „ .....

Entrepôtrechten ..... „ .....

Kosten voor onderzoek . „ .....

Kosten voor opslag .... „ .....

Gevisiteerd en conform bevonden (of)

Totaal generaal f .....

Paramaribo, den 193

De Ontvanger,

Paramaribo, den 193

De .....

Door carbondruk te verkrijgen.

Duplicaat-Aangifte
tevens dienende tot quitantie.

No. ..... / .....

De hieronder omschreven goederen, herkomstig van*) .....

aangebracht per S.S. ..... worden door .....

aangegeven $\frac{\text{ten invoer}}{\text{ten uitslag}}$ uit $\frac{\text{publiek}}{\text{particulier}}$ entrepot, te weten:

(In elk vak niet meer dan één goederensoort te vermelden).

Volgnummer van het Manifest	Getal, soort, merken en nummers der colli of aanwijzing dat de goederen los of gestort zijn.	SOORT DER GOEDEREN volgens hunne ware of eigen benaming en zoodanige bizonderheden dat toepassing van de Tariefverordening en rangschikking voor de Statistiek volgens naamlijst mogelijk is.	Stuks, meter, litermaat of netto gewicht voor zoover voor het heffen van belasting of voor de statistiek vereischt. (*Voor goederen naar dien maatstaf belast in letters*)	Bruto gewicht der goederen. (*Voor goederen naar het bruto gewicht belast in letters*)	WAARDE DER GOEDEREN (naar ieders soort)		Verschuldigd invoerrecht.	
					in letters	in cijfers		
				kg.		Gld. cts.	Gld.	cts.

Ongebruikte vakken te strepen.

Transporteere . . . . .

(*) Land of plaats vanwaar de goederen oorspronkelijk afkomstig zijn.

Volgnummer van het Manifest	Getal, soort, merken en nummers der colli of aanwijzing dat de goederen los of gestort zijn.	SOORT DER GOEDEREN volgens hunne ware of eigen benaming en zoodanige bizonderheden, dat toepassing van de Tariefverordening en rangschikking voor de Statistiek volgens naamlijst mogelijk is.	Stuks, meter-. litermaat of netto gewicht, voor zoover voor het heffen van belasting of voor de Statistiek vereischt,. (*Voor goederen naar dien maatstaf belast in letters*)	Brutogewicht der goederen. (*Voor goederen naar het bruto gewicht belast in letters*)	WAARDE DER GOEDEREN (naar ieders soort)		Verschuldigd invoerrecht	
					in letters	in cijfers		
						Gld. cts.	Gld.	cts.
					Transport . .	— —		

Aldus aangegeven te Paramaribo, den.....193

De aangever,

Gevisiteerd en conform bevonden (of)

Paramaribo, den.....193

De.....

No.....

Ontvangen

Totaal invoerrecht . . . . . f		
Opcenten . . . . . ,,		
Entrepôtrechten . . . . . ,,		
Kosten voor onderzoek . ,,		
Kosten voor opslag . . . . ,,		
Totaal generaal f		

Paramaribo, den.....193

De Ontvanger,

1932. No. 9.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 3 Februari 1932 No. 423 *houdende eene gewijzigde nieuwe regeling der vergoeding voor reis- en verblijfkosten en van de tegemoetkoming voor verhuizingskosten.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat het wenschelijk is de bij resolutie van 20 Juli 1925 No. 2183 (G. B. No. 48) vastgestelde en bij de resoluties van 21 October 1925 No. 3212 (G. B. No. 79), 30 Januari 1926 No. 388 (G. B. No. 15), 6 Augustus 1926 No. 2722 (G. B. No. 77) en 8 Maart 1927 No. 631 (G. B. No. 10) gewijzigde en aangevulde nieuwe regeling der vergoeding voor reis- en verblijfkosten en van de tegemoetkoming voor verhuizingskosten nader te wijzigen en aan te vullen en haar meteen opnieuw in haar geheel nader vast te stellen;

Den Raad van Bestuur gehoord (missive van 30 December 1931 No. 4259);

Herlezen de resolutie van 30 December 1931 No. 4259;

Besluit:

A. Vast te stellen het volgende:

Art. 1.

1. Alle burgerlijke en militaire landsdienaren, onderwijzers bij het bijzonder lager onderwijs, zoomede onderwijzers verbonden aan bijzondere scholen in het Boschland en andere door den Gouverneur aangewezen personen, die of tot het uitoefenen van hunne of van aan hen opgedragen werkzaamheden, of in bijzondere commissiën zich van hunne stand- of woonplaats naar andere plaatsen moeten begeven, genieten vergoeding van de kosten *der reis* indien geen vrije overtocht wordt verleend of geen vervoermiddel van landswege te hunner beschikking gesteld wordt.

2. De vergoeding mag niet meer bedragen dan door hen werkelijk is uitgegeven voor het vervoer van hun persoon, van reisbenoodigdheden en van dienstvoorwerpen, met dien verstande dat voor het overbrengen van huis naar het vervoermiddel en omgekeerd, alleen voor dienstvoorwerpen vergoeding in rekening mag worden gebracht. In de gevallen, waarin dit mogelijk is, moeten bewijsstukken voor het uitgegeven bedrag worden overgelegd.

3. Bij reizen per vaartuig, waarin gelegenheid wordt gegeven tot het reizen in twee klassen, mogen mannelijke reizigers, die een jaarlijksche bezoldiging genieten van minder dan f 1500.—, voor de vergoeding van de kosten der reis niet meer in rekening brengen dan de vracht voor een plaats in de laagste klasse.

4. Met uitzondering van den landspraktizijn, de bezoldigde geestelijken en bedienaren van den godsdienst, en den secretaris van den voogdijraad, mogen bij reizen per trein mannelijke reizigers, die een jaarlijksche bezoldiging genieten van minder dan f 2500.—, voor de vergoeding van de kosten van de reis, niet meer in rekening brengen dan de vracht voor een plaats in de laagste klasse.

5. De reizen worden in den regel gedaan met van landswege beschikbaar gestelde vervoermiddelen en langs den kortsten weg. Afwijkingen van dezen regel moeten door hem, die tot het maken van de reis last gaf, worden goedgekeurd.

6. Wanneer de aard, de duur of het aantal der reizen dit medebrengt, moeten retour- of abonnementskaarten, tienrittenboekjes of andere plaatsbewijzen voor verlaagd tarief genomen worden.

7. Het gebruik van vrijkaarten, wanneer die voor de reis geldig zijn, is verplicht.

8. Indien gebruik is gemaakt van een niet van landswege beschikbaar gesteld vervoermiddel, niet aan den gebruiker in eigendom toebehoorende, wordt vergoeding van reiskosten alleen verleend, wanneer ten genoegen van hem, die tot de reis last gaf, het bewijs wordt geleverd, dat het gebruik daarvan in het voordeel van 's Landskas is geweest.

9. Voor het gebruik van eigen vervoermiddelen mag voor elk uur, dat het vervoermiddel ter beschikking van den reiziger moet zijn, ten hoogste in rekening worden gebracht:

1o. wegens het gebruik van eigen rijwiel f 0.20 per uur,

2o. wegens het gebruik van eigen motorrijwiel f 0.50 per uur,

3o. wegens het gebruik van eigen automobiel f 2.50 per uur,

4o. wegens het gebruik van eigen rijtuig, onderscheidenlijk met één en met twee span f 0.80 en f 1.25 per uur,

5o. wegens het gebruik van eigen rijdier f 0.40 per uur,

met dien verstande dat vergoeding in rekening mag worden gebracht alleen over den duur van den tijd aan de heen- en terugreis besteed en nooit meer dan waarop aanspraak zou zijn verkregen, indien de reis met een van landswege beschikbaar gesteld vervoermiddel ware gedaan.

De vergoeding wordt berekend over volle uren, waarbij een tijdsduur van minder dan een half uur wordt verwaarloosd, terwijl een half uur of langer voor een vol uur telt; met dien verstande dat daarbij met de gezamenlijke duur van de heen- en de terugreis rekening gehouden wordt en niet elk op zichzelf wordt beschouwd.

10. De in het vorige lid bepaalde vergoeding voor het gebruik van eigen vervoermiddelen wordt niet genoten, indien die vergoeding op andere wijze geregeld is.

11. Vergoeding voor reiskosten wegens het gebruik van niet-openbare vervoermiddelen wordt niet verleend, voor afstanden korter dan 2 K.M., voor reizen binnen Paramaribo en voor reizen binnen een afstand van 1 K.M., van de grenzen van Paramaribo, een en ander voorzoover door den Gouverneur voor bijzondere dienstverrichtingen niet anders is bepaald.

Art. 2.

1. Vergoeding voor verblijfkosten wordt verleend aan de in het eerste lid van artikel 1 genoemde personen, wanneer zij op de reis overeenkomstig deze regeling voeding hebben moeten gebruiken; de vergoeding wordt voor elke reis afzonderlijk berekend.

Duurt voor de gewone reizen (dus niet voor de buitengewone reizen als hierna in het 8ste lid bedoeld) het verblijf buiten de verlaten stand- of woonplaats langer dan 30 achtereenvolgende dagen te zelfder plaatse of te zelfder omgeving, dan wordt betrokkene geacht te zijn gedetacheerd; in dat geval worden over den geheelen duur der afwezigheid, geen verblijfkosten genoten maar wordt detacheeringstoelage toegekend.

2. Vergoeding wegens verblijfkosten voor reizen van districtscommissarissen in hunne districten, wordt slechts verleend, wanneer die reizen 48 uren of langer geduurd hebben en wordt berekend over den geheelen duur der reis.

3. Behoudens het bepaalde in het 2e lid van dit artikel genieten de in de districten gevestigden, wanneer zij zich bewegen in hun ambts- of dienstkring vergoeding voor verblijfkosten alleen voor het geval hunne reizen langer dan 12 uren geduurd hebben. De berekening van die vergoeding geschiedt alsdan over den geheelen duur der reis.

Het voorgaande is mede van toepassing voor districtsgeneesheeren, voor zoover zij zich voor dienstverrichtingen moeten begeven buiten hun ambts- of dienstkring, mits blijvende binnen het district hunner vestiging.

4. Ingeval van detacheering, waarbij geen bijzondere vergoeding voor de te bewijzen diensten wordt toegekend, worden verblijfkosten genoten alleen over den duur van den tijd aan de heen- en terugreis besteed, welke ieder als eene afzonderlijke reis worden aangemerkt met dien verstande dat, indien op de aangekomen standplaats aanspraak bestaat op genot van vrije woning of te dier zake aldaar huishuurvergoeding wordt genoten, de reis geacht wordt te zijn geëindigd op het tijdstip van het verlaten van de standplaats door den vertrekkende of zooveel eerder als de aangekomene in het genot is gesteld van eene Landswoning of op andere wijze in zijn huisvesting is voorzien.

5. In geen geval wordt vergoeding voor verblijfkosten verleend voor reizen, welke acht uren of korter hebben geduurd of wanneer in verband met de bij deze regeling voor de maaltijden vastgestelde uren, geacht moet worden dat op de reis geen voeding is behoeven gebruikt te worden, behoudens het geval dat de Gouverneur, in verband met het gedeelte van het etmaal dat voor de reis moest worden bestemd, termen voor vergoeding voor verblijfkosten op den voet van art. 9 aanwezig acht.

6. Deze regeling verstaat onder :

„morgen" het tijdvak na vijf uur tot en met half acht voormiddag,

„voormiddag" het tijdvak na half acht voormiddag tot en met één uur namiddag,

„namiddag" het tijdvak na één uur tot en met half acht namiddag,

„avond" het tijdvak na half acht namiddag tot en met twaalf uur 's nachts,

„nacht" het tijdvak na twaalf uur 's nachts tot en met vijf uur voormiddag,

„etmaal" een tijdvak van vier en twintig uren of korter, waarin volle voeding is genuttigd,

„volle voeding" het ontbijt, het middagmaal en het avondeten te zamen, voor welke maaltijden de volgende uren worden gerekend :

half acht voormiddag voor het ontbijt,
één uur namiddag voor het middagmaal en
half acht namiddag voor het avondeten.

Indien gedeeltelijke voeding genuttigd is, wordt de vergoeding berekend naar een half etmaal.

Bij aanvang van eene reis op een der in het 1e lid van dit punt, aangegeven tijdstippen voor het gebruiken van maaltijden wordt aangenomen, dat de maaltijd op de reis is gebruikt, terwijl bij eindiging der reis op een dier tijdstippen zal worden aangenomen dat de maaltijd niet op de reis is gebruikt.

7. De vergoeding voor verblijfkosten wordt berekend per etmaal.

8. Voor buitengewone reizen, waaronder worden verstaan reizen, buiten het bewoonde deel van Suriname, kan, ter beoordeeling van den Gouverneur, de vergoeding vermeerderd worden met 25%.

9. Voor reizen naar plaatsen buiten Suriname wordt de vergoeding door den Gouverneur voor elk geval afzonderlijk bepaald.

10. Voor zoover in de reiskosten, welke vergoed worden, ook de kosten van voeding begrepen zijn, wordt 1/3 van de vergoeding van verblijfkosten genoten, terwijl voor hen, die doorloopend voedinggeld genieten voor dienstreizen, waarvoor vergoeding voor reis- en verblijfkosten worden toegekend, het bedrag van het voedinggeld bovendien inmindering wordt gebracht van de reis- en verblijfkosten.

11. De uitzondering, bedoeld in het derde lid van dit artikel, is niet van toepassing op de leden en de secretarissen of adjunct-secretarissen van de Commissien tot vaststelling van de huurwaarde van gebouwen met daarbij behoorende erven in de verschillende districten.

Art. 3.

1. Bij verandering van stand- of woonplaats, zoomede bij eerste vestiging metterwoon op eene standplaats buiten de woonplaats, wordt door de personen, genoemd in het eerste lid van

artikel 1, eene tegemoetkoming in de kosten der verhuizing genoten.

2. Deze tegemoetkoming wordt ook genoten :

a. door in de districten gevestigden, die omdat zij op non-activiteit of op wachtgeld zijn gesteld, of gepensionneerd of eervol uit 's Landsdienst ontslagen zijn, zich van hunne standplaats naar Paramaribo begeven ter vestiging aldaar, indien de reis derwaarts plaats vindt binnen drie maanden nadat zij hunne betrekking hebben nedergelegd ;

b. door hen, die van hunne op non-activiteit of op wachtgeldstelling van uit Paramaribo hunne betrekking in een der districten weder gaan aanvaarden ;

c. door hen, die ten einde te gaan met een hun verleend buitenlandsch verlof of binnenlandsch verlof al of niet met vergunning om het in het buitenland door te brengen, zich uit een der districten naar Paramaribo met verhuisboedel moeten begeven of die, van verlof als hiervoren bedoeld teruggekeerd, ter aanvaarding van hunne betrekking van Paramaribo naar een der districten moeten reizen ;

d. bij eene noodzakelijke verhuizing naar of uit eene dienstwoning te zelfder plaatse of in hetzelfde district.

3. Ingeval van overlijden van het hoofd van een in een der districten gevestigd gezin wordt aan de weduwe of, bij hare ontstentenis, aan het oudste der wettige tot het gezin behoorende meerderjarige kinderen, dan wel, indien de overledene geen weduwe noch wettige meerderjarige kinderen heeft nagelaten, aan den voogd van de wettige minderjarige kinderen de tegemoetkoming uitgekeerd, een en ander in het geval dat het nagelaten gezin naar Paramaribo verhuist binnen drie maanden na het overlijden van het hoofd van het gezin.

Indien de landsdienaar ongehuwd is wordt de tegemoetkoming aan de erfgenamen of rechtverkrijgenden uitgekeerd.

4. In plaats van tegemoetkoming in de kosten der verhuizing, wordt vergoeding van reis- en verblijfkosten genoten, indien belanghebbende zich noch met wettig gezin, noch met inboedel verplaatst, noch zich door beide of een van beide binnen drie *maanden* doet volgen.

5. Indien tegemoetkoming in de kosten der verhuizing wordt genoten, vervallen alle aanspraken op verblijfkosten.

Deze bepaling is evenwel niet toepasselijk op dienstreizen van en naar *Coronie*, *Nickerie* en *Albina*, voorzoover de reis over zee is gemaakt.

6. Onder inboedel wordt alleen verstaan eene zoodanige verzameling meubelen als geschikt en bestemd om de volledige of zoo goed als volledige inrichting der woning uit te maken.

7. Onder kosten der verhuizing waarvoor tegemoetkoming wordt gegeven, zijn begrepen die, vereischt om in de plaats van vertrek en in die van bestemming personen en goederen over te brengen naar en van de voor het vervoer van de eene plaats naar de andere bestemde vervoermiddelen.

8. Ingeval voor de verhuizing geen middelen van vervoer van landswege kosteloos ter beschikking zijn gesteld, worden de kosten daarvan teruggegeven naar de in billijkheid gedane en als zoodanig goedgekeurde of nader goed te keuren, zoo mogelijk door bewijsstukken gestaafde, werkelijke uitgaven voor het vervoer van personen en goederen tusschen de plaats van vertrek en die van bestemming.

Art. 4.

1. Vergoeding van reis- en verblijfkosten wordt alleen genoten voor reizen, welke krachtens een algemeene verordening of eene resolutie van den Gouverneur, eene instructie, eene doorloopende of bijzondere machtiging of opdracht van eene hoogere autoriteit zijn gedaan of door deze worden goedgekeurd.

2. De Procureur-Generaal, de Administrateur van Financiën, de Agent-Generaal, de Gouvernements-Secretaris, de Inspecteur voor het Onderwijs, de Directeur van het Landbouwproefstation, de Geneeskundig-Inspecteur, de Directeur van het Departement van Openbare Werken en Verkeer, de Commandant der Troepen, de Gouvernements-Accountant en de Districts Commissarissen, deze laatsten alleen voor reizen binnen hun ambtskring, zijn bij uitsluiting bevoegd, binnenslands, op eigen gezag te reizen, mits daarvan vooraf aan den Gouverneur kennis gevende, wanneer het reizen betreft, die eene afwezigheid van meer dan 24 uren, voor wat de Districts-Commissarissen aangaat eene afwezigheid van meer dan acht dagen tengevolge zullen hebben.

Art. 5.

1. Voor personen, geen bezoldiging ten laste van het Rijk of van de Surinaamsche geldmiddelen genietende, en voor gepen-

sionneerde landsdienaren, wordt de vergoeding voor verblijfkosten telkens door den Gouverneur bepaald, wanneer zij tot eenige tijdelijke of doorloopende dienstverrichting ten behoeve van den Surinaamschen dienst geroepen worden, tenzij die dienstverrichting plaats heeft als onbezoldigd ambtenaar, in welk geval verblijfkosten worden genoten naar de aanvangsbezoldiging verbonden aan het ambt, waarin gereisd wordt.

2. Wanneer bezoldigde landsdienaren tegelijk met de in het eerste lid van dit artikel bedoelde personen worden of zijn benoemd tot leden van eenige commissie, kunnen zij ten aanzien van de vergoeding voor reis- en verblijfkosten, met de laatstgenoemden worden gelijkgesteld, wanneer de te verrichten werkzaamheden geheel vreemd zijn aan den gewonen kring hunner ambtsverrichtingen.

Art. 6.

1. Die meer dan één betrekking bekleedt of eene betrekking tijdelijk waarneemt, geniet de vergoeding wegens reis- en verblijfkosten naar de genoten wordende bezoldiging in de hoofdbetrekking.

2. Ten behoeve van voorzitters van commissiën kan hiervan door den Gouverneur worden afgeweken.

3. In afwijking van het in het eerste lid bepaalde genieten ambtenaren en beambten van politie, wanneer zij als buitengewoon kommies der belastingen reizen, de vergoeding voor reis- en verblijfkosten naar de minimumbezoldiging verbonden aan laatstgenoemde betrekking, tenzij hunne bezoldiging in hun hoofdbetrekking hooger is, in welk geval zij de vergoeding genieten naar deze bezoldiging.

Art. 7.

Bij bevordering of terugstelling wordt de vergoeding voor verblijfkosten of de tegemoetkoming in verhuizingskosten verleend naar de bezoldiging verbonden aan de nieuwe betrekking.

Bij ontheffing van de tijdelijke waarneming van eene betrekking wordt de vergoeding voor reis- en verblijfkosten en de tegemoetkoming in de verhuizingskosten genoten naar de bezoldiging, laatstelijk in de waargenomen betrekking genoten.

Art. 8.

Gepensionneerden, alsmede burgerlijke en militaire landsdienaren en onderwijzers bij het bijzonder onderwijs, als bedoeld in art. 1, op wachtgeld of non-activiteit, genieten de vergoeding voor verblijfkosten of de tegemoetkoming in verhuizingskosten naar de bezoldiging genoten in de betrekking, welke zij het laatst hebben bekleed, of waarin zij het laatst dienst hebben gedaan.

Art. 9.

1. Voor zoover niet bij algemeene verordening daarin is of zal worden voorzien en tenzij in bijzondere gevallen anders wordt bepaald, bedraagt de vergoeding voor verblijfkosten per etmaal 50% van de bezoldiging *per dag* van den landsdienaar, met dien verstande dat niet minder dan f 1.25 en niet meer dan f 6.— per etmaal wordt toegekend.

2. Voor reizen van Paramaribo naar Nickerie, Coronie, en Albina, voorzoover de reis over zee is gemaakt of omgekeerd, waaronder ook wordt verstaan een hiermede verband houdend eventueel tijdelijk verblijf in deze plaatsen, wordt de vergoeding voor verblijfkosten verhoogd en wel voor bezoldigingen tot en met f 2400.— met 50%; voor hoogere bezoldigingen doch beneden f 3600.— is die vergoeding gelijk aan die voor eene bezoldiging van f 2400.—. Deze verhooging wordt door landsdienaren, die van Paramaribo naar Nickerie, Coronie en Albina worden overgeplaatst of omgekeerd alleen genoten gedurende het verblijf aan boord tot de aankomst van het schip op de aanlegplaats der genoemde plaatsen.

3. Onder bezoldiging in dit en het volgend artikel bedoeld, worden niet gerekend de boven het stamsalaris toegekende percentsgewijze belooningen, emolumenten of andere inkomsten of voordeelen. Voor onderwijzers wordt in deze regeling onder *stamsalaris* niet verstaan hetgeen daaromtrent is bepaald bij de onderwijzerssalarisregeling 1925 (G. B. 1926 No. 2); voor hen geldt het genoten wordende inkomen in de bekleede betrekking zonder bijberekening van detacheerings-, huishuur- en kindertoelagen.

Voor militairen beneden den rang van onderofficier wordt onder bezoldiging verstaan de dagelijksche soldij vermeerderd met de vergoeding voor levensmiddelen.

Art. 10.

1. Als tegemoetkoming in de kosten der verhuizing, bedoeld in artikel 3, wordt genoten :

a. van de eene plaats naar de andere, niet vallende onder de plaatsen in *b*, *c*, en *d* hierna genoemd, 0.85% van de bezoldiging *per jaar* van den landsdienaar, met dien verstande dat niet minder dan f 8 en niet meer dan f 50.— wordt toegekend,

b. van of naar Nickerie en Albina, de tegemoetkoming onder *a* bedoeld, vermeerderd met 50%,

c. van of naar Coronie, de tegemoetkoming onder *a* bedoeld, vermeerderd met 100%,

d. naar of uit eene dienstwoning te zelfder plaatse of in hetzelfde district de voor die verhuizing werkelijk gemaakte en tevens gerechtvaardigde kosten, echter tot geen hooger bedrag dan de helft van de tegemoetkoming onder *a* bedoeld.

2. De leden van een gezin genieten de vergoeding naar den maatstaf aangelegd voor het hoofd des gezins. Weduwen naar den maatstaf voor den overleden echtgenoot bepaald en alleen reizende weezen naar den maatstaf voor den overleden vader of de overleden moeder bepaald.

Art. 11.

De in art. 9 bedoelde vergoeding voor verblijfkosten wordt niet genoten :

a. indien ter bestrijding van die kosten een toelage voor verblijfkosten is toegelegd,

b. door de ambtenaren, voor wie door den Gouverneur is bepaald, dat alleen de werkelijk gedane uitgaven worden vergoed of eene andere bijzondere regeling is getroffen.

Art. 12.

1. De vergoedingen en tegemoetkomingen worden voldaan op daartoe in te dienen declaratiën, ingericht volgens het daarvoor door den Administrateur van Financiën vastgesteld of nader vast te stellen model.

2. De declaratiën vermelden :

a. de betrekking, waarin gereisd is en de bezoldiging, waarnaar wordt gedeclareerd ;

b. de verwijzing naar de lastgeving, krachtens welke gereisd is, bijaldien die bestaat ;

c. dag en uur, waarop iedere reis is aangevangen en geëindigd ;

d. den gevolgden weg met aanwijzing van de verschillende middelen van vervoer, waarvan gebruik is gemaakt ;

e. het doel van de reis, tenzij de zaak geheimhouding vordert ;

f. de verklaring, dat de declarant zich op de dagen van het verblijf werkelijk op de aangegeven plaats of plaatsen heeft opgehouden en heeft moeten ophouden, dat wegens reiskosten, de vracht van goederen en andere bijkomende kosten hieronder begrepen, niet meer in rekening is gebracht dan hetgeen daarvoor werkelijk is uitgegeven ;

g. in daartoe leidend geval aan den voet der declaratie de vermelding van de reden, waarom de kortste weg niet gevolgd is, waarom voor eene reis, welke er overigens door haren aard of duur voor in aanmerking zou komen, niet van een retourkaart of ander plaatsbewijs tegen verlaagd tarief is gebruik gemaakt of waarom gebezigd is een bijzonder vervoermiddel ;

h. of een voorschot is genoten en zoo ja, tot welk bedrag.

3. Op wijzigingen in de declaratie, tengevolge waarvan de door den reiziger gedeclareerde bedragen zijn verhoogd, wordt geen acht geslagen, tenzij uit de declaratie blijkt, dat die wijzigingen door den declarant zijn goedgekeurd.

4. Door den Gouverneur kan echter worden bepaald dat de vergoedingen in door hem aan te wijzen gevallen, op andere wijze zullen worden voldaan dan vermeld is in het 1e lid van dit artikel.

Art. 13.

1. Bij declaratiën worden overgelegd de lastgevingen, waar die bestaan, zoomede de quitantiën wegens betaalde en in rekening gebrachte kosten van bijzondere vervoermiddelen.

2. De declaratiën worden voorzien van eene verklaring van den lastgever, waaruit blijkt dat de reis op zijn (mondelingen) last is geschied en dat aan die lastgeving is voldaan, c.q. met goedkeuring van den gevolgden weg of van het gebruik van een bijzonder vervoermiddel.

3. Is de reis geschied zonder last, doch later goedgekeurd,

dan moet van die goedkeuring blijken door eene door den daartoe bevoegden persoon op de declaratie te stellen verklaring.

4. Het bedrag der ingediende declaratiën kan door hen, die last gaven tot het maken van de reis, worden verminderd wanneer het tijdvak, waarvoor vergoeding wegens verblijfkosten in rekening gebracht wordt, te groot voorkomt voor de werkzaamheden, welke te verrichten waren of wanneer de noodige spaarzaamheid door de declaranten niet in acht is genomen.

Art. 14.

In gevallen, waarin deze regeling niet voorziet, worden de vergoeding voor reis en verblijfkosten, zoomede de tegemoetkoming voor verhuizingskosten, voor elk geval afzonderlijk door den Gouverneur vastgesteld.

Art. 15.

De vergoeding voor reis- en verblijfkosten, zoomede de tegemoetkoming voor verhuizingskosten, wegens reizen aangevangen vóór en beëindigd na den dag waarop deze regeling in werking treedt, worden berekend volgens de vóór dat in werking treden geldende bepalingen.

Art. 16.

De in de voorgaande artikelen gegeven bepalingen treden in werking met ingang van 1 Maart 1932.

Met ingang van dien dag worden buiten werking gesteld de resoluties van 20 Juli 1925 No. 2183 (G. B. No. 48), zooals zij sedert gewijzigd en aangevuld werd, laatstelijk bij resolutie van 8 Maart 1927 No. 681 (G. B. No. 10), en van 20 November 1925 No. 3549 (G. B. No. 88).

B. Te bepalen dat deze resolutie, welke als „Reisbesluit 1932" zal kunnen worden aangehaald, in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 3den Februari 1932.

RUTGERS.

Uitgegeven den 9den Februari 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 10.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 4 Februari 1932 *houdende bepalingen omtrent de uitgifte van vergunningen tot exploitatie van balata ingevolge § 3 van art. 2 van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van art. 2 § 3 der Balataverordening 1914 (G. B. No. 51), het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

vast te stellen de volgende:

Voorwaarden en bepalingen, waaronder vergunningen tot exploitatie van balata kunnen worden verleend krachtens art. 2 § 3 der Balataverordening 1914 (G. B. No. 51), zooals die verordening luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, laatstelijk bij de verordening van 7 Januari 1932 (G. B. No. 4).

Art. 1.

1). Houders van vergunningen kunnen alleen zijn natuurlijke personen.

2). Uitgesloten van het verkrijgen van eene vergunning zijn:

a. minderjarigen en vrouwen;

b. personen, die ongunstig bekend staan bij de politie;

c. personen, die gedurende de laatste vijf jaren, aan de aanvraag tot het verkrijgen van een zoodanige vergunning voorafgaande, veroordeeld zijn ter zake van overtreding van een verordening of besluit, regelende eenig boschbedrijf of tegen wie een vervolging ter zake van zoodanige overtreding aanhangig is;

d. personen, als werknemers in het balatabedrijf werkzaam geweest zijnde, die nog schuld aan een of meer hunner vroegere

werkgevers hebben en geen verklaring kunnen overleggen dat hun schuldeischers geen bezwaar hebben, dat hun een zoodanige vergunning wordt verleend.

Art. 2.

1). Het verzoekschrift om een vergunning tot exploitatie van balata te bekomen moet persoonlijk door den belanghebbende worden aangeboden op het kantoor van den Beheerder der Domeinen of van den Districts-Commissaris van het district waarin het (de) verlangde blokperceel(en) geheel of gedeeltelijk is (zijn) gelegen, onder overlegging van een bewijs, waaruit blijkt dat het in art. 7 bedoeld recht is voldaan.

2). De Districts-Commissaris zendt het verzoek vergezeld van zijn advies door aan den Beheerder der Domeinen.

Art. 3.

1). De Beheerder der Domeinen verleent de vergunning.

2). Hij geeft daarvan aan den aanvrager af een vergunningsbewijs volgens het aan dit besluit gehecht model, vermeldende den naam, voornaam of woonplaats van den houder, alsmede het blokperceel of de blokperceelen waarvoor het vergunningsbewijs geldig is ; daarop moeten tevens voorkomen het portret, door belanghebbende te verstrekken, en zijn vingerafdruk.

3). Wanneer het verzoek ten kantore van een Districts-Commissaris wordt gedaan, zal de Districts-Commissaris, indien zijnerzijds geen bezwaar bestaat tegen inwilliging van het verzoek, bij de doorzending daarvan tevens een formulier van het vergunningsbewijs als in het vorig lid bedoeld bijvoegen, waarop portret en vingerafdruk van den aanvrager voorkomen.

4). Niemand kan houder zijn van meer dan één vergunningsbewijs, terwijl ieder vergunningsbewijs slechts geldig is voor ten hoogste twee blokperceelen.

Art. 4.

1). De vergunning is strikt persoonlijk en kan niet aan derden worden overgedragen.

2). Het uitgereikte vergunningsbewijs kan niet gelden als dekking van den arbeid van derden, hetzij zelfstandig als gemach-

tigde van den houder verricht, hetzij in gezelschap van den houder — als vrijwillig of betaalde hulp — onder welken titel ook.

3). Onder arbeid in het vorig lid wordt niet begrepen hulp bij het vervoer van balata of bolletriemelk onder geleide van den houder van een vergunningsbewijs.

Art. 5.

1). De vergunning is slechts geldig voor het jaar, waarin zij is verleend. Zij kan echter, indien de houder persoonlijk onder overlegging van zijn vergunningsbewijs in de maand December van ieder jaar het verzoek daartoe doet ten kantore van den Beheerder der Domeinen of van den Districts-Commissaris waar het verzoek voor het verkrijgen van de vergunning gedaan was, telkens voor een jaar worden verlengd.

2). Van de verlenging stelt de Beheerder der Domeinen een aanteekening op het vergunningsbewijs.

Art. 6.

1). Ieder houder van een vergunning is verplicht alvorens zich naar het terrein te begeven zijn vergunningsbewijs voor „gezien" te laten teekenen door of namens den Commissaris van Politie te Paramaribo dan wel door of namens den Districts-Commissaris van het district, waarin het (de) blokperceel (en) gelegen is (zijn).

2). Bedoelde ambtenaren houden ieder een register, waarin de vergunningen naar volgorde worden ingeschreven, benevens de namen, voornamen, het beroep en de woonplaats van den vergunninghouder.

Art. 7.

1). Voor het verkrijgen van een vergunning is een recht van f 5.— per blokperceel verschuldigd, bij vooruitbetaling te voldoen ten kantore van den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester of van den Ontvanger van het district, waarin het (de) blokperceel(en) geheel of gedeeltelijk is (zijn) gelegen.

2). Voor elke verlenging is een gelijk recht verschuldigd, eveneens bij vooruitbetaling te voldoen.

Art. 8.

1). De Beheerder der Domeinen is bevoegd iedere aanvraag

om vergunning of verlenging eener vergunning met opgaaf van redenen af te wijzen. Tegen diens beslissing staat binnen 30 dagen, te rekenen van de dagteekening van de beschikking van afwijzing, beroep open op den Gouverneur.

2). Bij afwijzing van het verzoek wordt het gestorte recht teruggegeven.

Art. 9.

1). In afwijking van het bepaalde in art. 2 van het besluit van 23 Juni 1922 (G. B. No. 48) wordt het vervoerbiljet voor het vervoer van de door den vergunninghouder gewonnen balata afgegeven en geteekend door den bevelvoerenden beambte van het eerst te passeeren politiestation.

2). Een afschrift van dit vervoerbiljet wordt met de eerste daartoe geschikte gelegenheid door deze beambte opgezonden aan den betrokken ambtenaar, bedoeld in het 3e lid van art. 6 van het in het 1e lid van dit artikel genoemd besluit.

3). Als dekking van het vervoer van de balata tusschen het perceel, waar de balata is gewonnen en het in lid 1 bedoeld politiestation geldt het vergunningsbewijs van den vergunninghouder.

4). Het vervoerbiljet, bedoeld in het 1e lid van dit artikel, wordt niet vereischt indien vóórdat het eerst te passeeren politiestation bereikt wordt, voor het vervoer gebruik gemaakt wordt van den spoorweg of van een landsvaartuig van den rivierdienst. In dat geval geldt als dekking van het vervoer het vergunningsbewijs van den vergunninghouder en den vrachtbrief, waarbij de balata als ingeladen erkend wordt.

5). De door den vergunninghouder verkregen balata kan ook naar Nieuw-Nickerie en Albina worden vervoerd, zonder vooraf daartoe vergunning te hebben verkregen als bedoeld in het 2e lid van art. 1 van het besluit van 23 Juni 1922 (G. B. No. 48).

Art. 10.

1). De vergunning wordt ingetrokken indien de houder daarvan niet of niet behoorlijk — ter beoordeelng van den Beheerder der Domeinen — voldoet aan de in dit besluit vervatte voorwaarden en bepalingen, aan die van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51) en aan de voorschriften ter uitvoering daarvan, voor zoover die op de vergunning van toepassing zijn.

2). De intrekking der vergunning geschiedt door den Beheerder der Domeinen.

3). Belanghebbende kan binnen 30 dagen, te rekenen van de dagteekening van de beschikking van intrekking, in beroep komen bij den Gouverneur.

Art. 11.

In het Gouvernements-Advertentieblad wordt mededeeling gedaan van iedere

a. verleende vergunning;
b. verlengde vergunning;
c. ingetrokken vergunning.

Art. 12.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 4den Februari 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 15den Februari 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Besluit van 4 Februari 1932
(G. B. No. 10.)

Vergunningsbewijs No.

geldig voor het jaar

Uitgereikt aan

tot exploitatie van balata op het/de blokperceel(en)

Paramaribo, 19

De Beheerder der Domeinen,

Vergunningsbewijs No.....

geldig voor het jaar

Onder de voorwaarden en bepalingen opgenomen in het besluit van 4 Februari 1932 (G. B. No. 10) ter uitvoering van § 3 van art. 2 van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51), zooals deze laatstelijk gewijzigd is bij de verordening van 7 Januari 1932 (G. B. No. 4) wordt hierbij vergunning verleend aan

wonende te

tot exploitatie van balata op het/de blokperceel(en)

Paramaribo, den 19

De Beheerder der Domeinen,

Portret

Vingerafdruk

van den vergunninghouder

De aan de ommezijde vermelde vergunning is verlengd tot	Handteekening van den Beheerder der Domeinen.	Vergunning verlengd tot :	Paraaf van den Beh. der Dom.
31 December 1933		31 Dec. 1933	
31 „ 19		31 „ 19	

N. B.

Het verzoek om verlenging moet telken jare in de maand December persoonlijk ten kantore van den Beheerder der Domeinen of van den Districts-Commissaris, waar het verzoek tot het verkrijgen van de vergunning gedaan was, onder overlegging van dit bewijs, worden gedaan.

1932. No. 11.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 11 Februari 1932 No. 509, *houdende vaststelling van eene tijdelijke korting op de bezoldigingen van Surinaamsche landsdienaren, wier salaris niet bij Koninklijk besluit is geregeld, en van personeel bij het gesubsidieerde bijzonder onderwijs.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de telegrammen van den Minister van Koloniën van 29 Januari 1932 en 5 Februari 1932 Nos. 515 en 520;

Gehoord den Administrateur van Financiën (Nota van 10 Februari 1932 No. 636);

Herlezen de resolutie van 29 Januari 1932 No. 378;

Besluit:

I. In afwijking en met wijziging in zooverre van de „Salarisregeling 1925" (G. B. No. 54) en van de „Onderwijzerssalarisregeling 1925" (G. B. 1926 No. 2), gelijk deze regelingen thans luiden, wordt voor het tijdvak 1 Maart 1932 tot 1 Maart 1935 eene tijdelijke korting toegepast op de bezoldiging, voor zooverre deze niet bij Koninklijk besluit is geregeld, van:

1o. de Surinaamsche landsdienaren,

2o. het personeel bij het bijzonder onderwijs en bij de kerkelijke gemeenten, hetwelk, geen landsdienaar zijnde, niettemin bezoldigd wordt naar of ingevolge de genoemde salarisregelingen.

II. Deze korting bedraagt:

a. voor hen, die gehuwd zijn en voor hen, die gehuwd zijn geweest, $2^1/_2$ ten honderd van de eerste f 2000 en 5 ten honderd van het meerdere der jaarlijksche bezoldiging;

b. voor hen, die ongehuwd zijn en nimmer gehuwd zijn geweest, $2^1/_2$ ten honderd van de eerste f 1000 en 5 ten honderd van het meerdere der jaarlijksche bezoldiging.

Nochtans blijft de korting — behoudens het in punt VII be-

paalde — buiten toepassing, wanneer de jaarlijksche bezoldiging het bedrag van f 500 niet te boven gaat, terwijl eene jaarlijksche bezoldiging, welke dit bedrag te boven gaat, na de toepassing der korting, in geen geval beneden f 500 zal dalen.

III. Onder jaarlijksche bezoldiging wordt verstaan het voor een geheel jaar berekende totaal bedrag der onder welke benaming ook aan de betrekking of betrekkingen verbonden doorloopende inkomsten of andere vaste voordeelen voor zoover niet strekkende tot vergoeding van onkosten, aan het vervullen der betrekking of betrekkingen verbonden.

IV. Het bedrag van de jaarlijksche korting kan tot een heelen gulden naar beneden worden afgerond. In de gevallen, waarbij ingevolge het vorige punt de korting op meerdere bezoldigingen gezamenlijk moet worden toegepast, kan de korting per bezoldiging of onderdeel van bezoldiging worden vastgesteld op een evenredig deel van het totaal bedrag der korting.

V. Indien buiten eene bezoldiging, welke door deze resolutie wordt getroffen, tevens eenige bezoldiging wordt genoten, waarop uit hoofde van eene andere, bij Koninklijk besluit of ministerieele beschikking getroffen regeling, een korting wordt toegepast analoog aan die bedoeld in punt II, wordt de korting, ingevolge deze resolutie, bepaald op het bedrag, dat in totaal gekort zou moeten worden, indien op laatstgenoemde bezoldiging deze resolutie eveneens van toepassing ware, verminderd met het bedrag der op deze bezoldiging afzonderlijk toegepaste korting.

VI. Indien van een echtpaar zoowel de man als de vrouw eene bezoldiging geniet, waarop, hetzij ingevolge deze resolutie, hetzij uit hoofde van eene andere regeling als bedoeld in het vorige punt een korting moet worden toegepast analoog aan die bedoeld in punt II, wordt, indien de jaarlijksche bezoldiging van den man meer dan f 1000 bedraagt, voor de vaststelling der korting ingevolge deze resolutie aangenomen, dat de gezamenlijke bezoldigingen door den man alleen worden genoten.

VII. Indien van een echtpaar, als in het voorgaande punt bedoeld, de bezoldiging van den man of van de vrouw, dan wel van beiden minder dan f 500 bedraagt, doch de gezamenlijke bezoldiging boven dit bedrag stijgt, vindt de korting —

voor ieder in afwijking van het in het slotgedeelte van punt II bepaalde — toepassing over het gezamenlijke bedrag der bezoldigingen als ware dit de bezoldiging van den man.

VIII. Ingeval van verandering in den burgerlijken staat gaat de daarmede gepaard gaande wijziging van de korting in met den eersten dag van de maand, waarin die verandering plaats grijpt.

IX. Gehuwde vrouwen worden voor de toepassing van punt II behandeld, alsof zij ongehuwd zijn.

X. Te bepalen, dat deze resolutie, welke kan worden aangehaald als „Salariskorting 1932" in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 11den Februari 1932.

RUTGERS.

Uitgegeven den 15den Februari 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 12.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

PUBLICATIE van 11 Februari 1932, *waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 14den December 1931 No. 36 tot vaststelling van eene tijdelijke korting op de bezoldigingen van enkele Surinaamsche landsdienaren.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 14 November 1931, 7de Afdeeling No. 7;

Den Raad van State gehoord (advies van 1 December 1931, No. 27);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 10 December 1931, 7de Afdeeling No. 9;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen:

Artikel I.

Op de jaarwedden van de in Ons besluit van 6 April 1925 No. 29 (Gouvernementsblad No. 33) genoemde Surinaamsche landsdienaren wordt gedurende het tijdvak van 1 Maart 1932—1 Maart 1935 eene tijdelijke korting toegepast als hierna is aangegeven.

Artikel II.

1. De tijdelijke korting, bedoeld in het voorgaand artikel, bedraagt:

a. voor hen, die gehuwd zijn of gehuwd zijn geweest, $2^1/_2$ procent van de eerste f 2000.- en 5 procent van het meerdere;

b. voor hen, die ongehuwd zijn en nimmer gehuwd zijn geweest, $2^1/_2$ procent van de eerste f 1000.— en 5 procent van het meerdere;

2. Het bedrag van de korting wordt tot een geheelen gulden naar boven afgerond.

3. Ingeval een ambtenaar in het huwelijk treedt in den loop van eene maand, gaat de daarmede samenhangende wijziging van de korting in op den eersten van die maand.

Artikel III.

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 Maart 1932.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

's-Gravenhage, den 14 December 1931.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,

DE GRAAFF.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 11den Februari 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 13den Februari 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 13.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 15 Februari 1932 No. 555, *houdende bekendmaking :*

a. van de toetreding van Litauen en Groot-Britannië voor Gambia (Kolonie en Protectoraat), het Protectoraat Oeganda, het Mandaatgebied Tanganyika, Palestina (met inbegrip van Transjordanië), Serawak, de Gilbert en Elliseilanden-kolonie en de Salomon's eilanden tot de Verdragen van 18 Mei 1904 en 4 Mei 1910 inzake de bestrijding van den handel in vrouwen en meisjes (Staatsblad 1906 No. 369, Gouvernementsblad 1907 No. 44 en Staatsblad 1912 No. 133, Gouvernementsblad 1913 No. 4) ;

b. van de nederlegging der oorkonde betreffende de ratificatie door Denemarken van het Verdrag van 4 Mei 1910 en het daarbij behoorend Slotprotocol inzake de bestrijding van den handel in vrouwen en meisjes (Staatsblad 1912 No. 133, Gouvernementsblad 1913 No. 4).

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missives van den Minister van Koloniën van 26 Juni, 5 Augustus, 8 en 21 December 1931, 1e en 7e Afdeeling Nos. 19/349, 12/429, 5/682 en 16/708, houdende mededeeling :

a. van de toetreding van *Litauen* en *Groot-Britannië* voor *Gambia* (Kolonie en Protectoraat), het Protectoraat *Oeganda*, het Mandaatgebied *Tanganyika*, *Palestina* (met inbegrip van *Transjordanië*), *Serawak*, de *Gilbert* en *Ellis*eilanden-kolonie en de *Salomon's* eilanden tot de Verdragen van 18 Mei 1904 en 4 Mei 1910 inzake de bestrijding van den handel in vrouwen en meisjes (Staatsblad 1906 No. 369, Gouvernementsblad 1907 No. 44 en Staatsblad 1912 No. 133, Gouvernementsblad 1913 No. 4) ;

b. van de nederlegging der oorkonde betreffende de ratificatie door *Denemarken* van het Verdrag van 4 Mei 1910 en het daarbij behoorend Slotprotocol inzake de bestrijding van den handel

in vrouwen en meisjes (Staatsblad 1912 No. 133, Gouvernementsblad 1913 No. 4).

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.

2. Te bepalen dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 15den Februari 1932.

RUTGERS.

Uitgegeven den 18den Februari 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 14.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 15 Februari 1932 No. 556, *houdende bekendmaking van de nederlegging door Brazilië op het Secretariaat van den Volkenbond van de ratificatie-oorkonde betreffende het Verdrag tot het tegengaan van de verspreiding van- en den handel in ontuchtige uitgaven van 12 September 1923 (Staatsblad 1926 No. 225, Gouvernementsblad 1927 No. 78).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 3 November 1931, 1e en 7e Afdeeling No. 25/598, houdende mededeeling, dat de ratificatie-oorkonde betreffende het Verdrag tot het tegengaan van de verspreiding van- en den handel in ontuchtige uitgaven van 12 September 1923 (Staatsblad 1926 No. 225, Gouvernementsblad 1927 No. 78) door *Brazilië* op 19 September 1931 op het Secretariaat van den Volkenbond is nedergelegd ;

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.

2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 15den Februari 1932.

RUTGERS.

Uitgegeven den 18den Februari 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 15.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 15 Februari 1932 No. 557, *houdende bekendmaking van de nederlegging door Litauen op het Secretariaat van den Volkenbond van de ratificatie-oorkonde betreffende het Verdrag van 30 September 1921 nopens de bestrijding van den handel in vrouwen en kinderen (Staatsblad 1923 No. 526, Gouvernementsblad 1924 No. 4), alsmede van de toetreding tot genoemd Verdrag van Monaco en van Groot-Britannië voor Palestina (met inbegrip van Transjordanië), Serawak, de Gilbert- en Elliseilanden-kolonie en het protectoraat der Britsche Salomoneilanden.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missives van den Minister van Koloniën van 25 Augustus, 19 October en 11 December 1931, 1ste en 7de Afdeeling Nos. 22/473, 11/575 en 11/692, houdende mededeeling, dat de ratificatieoorkonde betreffende het Verdrag van 30 September 1921 nopens de bestrijding van den handel in vrouwen en kinderen (Staatsblad 1923 No. 526, Gouvernementsblad 1924 No. 4) door *Litauen* op 14 September 1931 op het Secretariaat van den Volkenbond is nedergelegd en dat *Monaco* en *Groot-Britannië* voor *Palestina* (met inbegrip van *Transjordanië*), *Serawak*, de *Gilbert-* en *Elliseilanden-kolonie* en het Protectoraat der Britsche *Salomoneilanden* tot genoemd verdrag zijn toegetreden ;

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.

2. Te bepalen dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 15den Februari 1932.

RUTGERS

Uitgegeven den 18den Februari 1932

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 15.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1932. No. 16.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 15 Februari 1932 No. 558, *houdende bekendmaking van de nederlegging door Roemenië en Cuba op het Secretariaat van den Volkenbond van de ratificatie-oorkonde betreffende het Verdrag van Genève inzake slavernij van 25 September 1926 (Staatsblad 1927 No. 356, Gouvernementsblad 1928 No. 23), alsmede van de toetreding van Frankrijk voor Syrië en den Libanon tot genoemd Verdrag.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missives van den Minister van Koloniën van 29 Juli, 6 en 28 Augustus 1931, 1ste en 7de Afdeeling Nos. 16/414, 27/434 en 18/485, houdende mededeeling, dat de ratificatie-oorkonde betreffende het verdrag van Genève inzake slavernij van 25 September 1926 (Staatsblad 1927 No. 356, Gouvernementsblad 1928 No. 23), door Roemenië en Cuba op onderscheidenlijk 22 Juni 1931 en 6 Juli 1931 op het Secretariaat van den Volkenbond is nedergelegd, en dat Frankrijk voor Syrië en den Libanon tot genoemd verdrag is toegetreden;

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.

2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 15den Februari 1932.

RUTGERS

Uitgegeven den 18den Februari 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 16.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1932. No. 17.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 15 Februari 1932 *tot regeling van het bedrag en de invordering van het schoolgeld op de openbare scholen voor gewoon lager onderwijs.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van het voorlaatste lid van art. 17 der verordening van 8 December 1876 (G. B. 1877 No. 10), houdende voorloopige voorzieningen betrekkelijk het lager onderwijs in de kolonie Suriname, in afwachting eener definitieve regeling van het onderwerp, zooals die verordening luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, laatstelijk bij de verordening van 23 December 1930 (G. B. No. 96), het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

1. Op de openbare scholen voor gewoon lager onderwijs wordt van de ouders, voogden of verzorgers, die in de inkomstenbelasting zijn aangeslagen en een kind op die scholen hebben, een schoolgeld geheven van tien cent per kalenderweek of gedeelte daarvan.

2. Indien twee of meer kinderen van dezelfde ouders, voogden of verzorgers gelijktijdig één of meer scholen voor gewoon lager onderwijs, hetzij openbare, hetzij ondersteunde bijzondere bezoeken, bedraagt het schoolgeld voor den tweeden hunner vijf cent per kalenderweek of gedeelte daarvan, voor de overigen is geen schoolgeld verschuldigd.

Art. 2.

1. Het schoolgeld is wekelijks bij vooruitbetaling verschuldigd; desgewenscht kan dit over meer dan een week worden vooruitbetaald.

2. De betaling geschiedt bij het hoofd der school, dat voor de ontvangen bedragen kwitantie afgeeft, tenzij ter vervolging bij wanbetaling het over een bepaald tijdvak verschuldigde schoolgeld ten kohiere is of wordt gebracht. In dit geval geschiedt de betaling over dat tijdvak bij den betrokken ontvanger der belastingen.

Art. 3.

1. De inschrijving van den leerling geschiedt ten name van den wettelijken ouder of, bij het ontbreken of bij buitenlandsch verblijf van den wettelijken ouder, ten name van den voogd of verzorger.

2. Pleegkinderen, die door de verzorgers als eigen kind worden onderhouden en opgevoed, worden, ook bij het niet ontbreken van den wettelijken ouder, ingeschreven ten name van den verzorger.

Art. 4.

1. Het schoolgeld wordt geheven van 1 Januari tot 31 December van het kalenderjaar volgende op den aanvang van het schooljaar. De vaststelling van het verschuldigde bedrag, alsmede de beoordeeling van de schoolgeldplichtigheid geschieden naar de gegevens, bestaande bij den aanvang van het schooljaar.

2. Bij inschrijving van nieuwe leerlingen is schoolgeld van af de eerste week van inschrijving verschuldigd.

Art. 5.

Voor de volle weken, gedurende welke er vacantie is, en over de kalenderweken, waarin de leerlingen wegens ziekte de school niet hebben kunnen bezoeken, is geen schoolgeld verschuldigd.

Art. 6.

1. De hoofden van scholen voor gewoon lager onderwijs zenden jaarlijks vóór 20 November, voor zooveel betreft de scholen te Paramaribo aan den controleur der belastingen, en ten aanzien van de scholen in het district aan den ontvanger der belastingen aldaar, een staat, vermeldende :

a. de namen in alphabetische volgorde, de woonplaatsen en

de beroepen van hen, te wier namen leerlingen op een der bovenbedoelde scholen werden ingeschreven ;

b. de namen der leerlingen met aanwijzing van hen, die met een of meer andere hetzij op openbare, hetzij op ondersteunde bijzondere scholen dezelfde ouders, voogden of verzorgers hebben.

2. De ontvangers der belastingen in de districten zenden de door hen ontvangen staten per eerste gelegenheid aan den controleur der belastingen, na daarop voor zoover hen bekend, te hebben vermeld het artikel van het kohier, waaronder de ouder, voogd of verzorger over het betrokken belastingjaar in de inkomstenbelasting is aangeslagen.

Art. 7.

De controleur der belastingen deelt binnen 14 dagen na de ontvangst van de in art. 6 bedoelde staten aan den inspecteur voor het onderwijs mede, welke ouders, voogden of verzorgers in de inkomstenbelasting zijn aangeslagen.

Art. 8.

1. De inspecteur voor het onderwijs stelt, na ontvangst der in het vorig artikel bedoelde gegevens, het bedrag van het door de ouders, voogden of verzorgers verschuldigde schoolgeld vast.

2. Hij doet hiervan mededeeling aan de betrokken schoolhoofden en aan de betrokken ontvangers.

Art. 9.

Het schoolhoofd geeft na ontvangst van de mededeeling bedoeld in het 2de lid van art. 8, aan den wettelijken ouder, de voogden of verzorgers kennis van het bedrag van het schoolgeld, dat door hen per kalenderweek is verschuldigd, met uitnoodiging tot betaling op den eersten schooldag der eerstvolgende schoolweek van eventueel reeds verschenen termijnen.

Art. 10.

1. Uiterlijk den 5den van elke maand verstrekt het schoolhoofd op gelijke wijze als in het 1e lid van art. 6 voorgeschreven, opgave van de leerlingen, die in den loop der voorafgaande maand werden ingeschreven.

2. Ten aanzien dezer nieuw ingeschreven leerlingen wordt door de ontvangers der belastingen in de districten, door den controleur der belastingen, door den inspecteur voor het onderwijs en door de betrokken schoolhoofden op gelijke wijze gehandeld als onderscheidenlijk in artt. 6 (lid 2), 7, 8 en 9 is bepaald.

Art. 11.

Uiterlijk den 15n van elke maand zendt het schoolhoofd aan den inspecteur voor het onderwijs een staat vermeldende de namen der in de afgeloopen maand afgeschreven leerlingen en die van hunne ouders, voogden of verzorgers.

Art. 12.

1. De inspecteur voor het onderwijs deelt binnen eene maand na de ontvangst van de in art. 11 bedoelde staten aan de betrokken schoolhoofden en in daartoe leidende gevallen aan de schoolbesturen mede, voor welke ouders, voogden of verzorgers, tengevolge van de plaats gehad hebbende afschrijvingen, het tot dusverre op eene bepaalde school verschuldigde schoolgeld moet worden verhoogd of verminderd of moet vervallen.

2. Van deze verhooging of vermindering of dit vervallen wordt door den inspecteur voor het onderwijs kennis gegeven aan de betrokken ontvangers.

Art. 13.

Na ontvangst van de mededeeling bedoeld in art. 12, geeft het schoolhoofd aan de ouders, voogden of verzorgers kennis van de verhooging of vermindering of het vervallen van het schoolgeld.

Art. 14.

Behoudens het in het volgende artikel bepaalde, stort het schoolhoofd vóór den 10den van elke maand het gedurende de afgeloopen maand ontvangen schoolgeld tegen kwitantie te Paramaribo bij den kolonialen ontvanger en betaalmeester en in het district bij den ontvanger der belastingen aldaar.

Art. 15.

Vóór of op den 3den werkdag in de voorjaarsvacantie, de

groote vacantie en de kerstvacantie zal eene verificatie van de ontvangen schoolgelden tot en met de vorige week plaats hebben ; daarbij stort het schoolhoofd tegen kwitantie het door hem over de afgeloopen weken ontvangen schoolgeld, dat nog niet in 's Landskas was gestort.

Art. 16.

Indien de stortingen op den daarvoor bepaalden tijd niet hebben plaats gehad, wordt hiervan door den betrokken ontvanger kennis gegeven aan den administrateur van financiën, die de noodige maatregelen ter zake neemt.

Art. 17.

1. De ouders, voogden of verzorgers, die bij de verificatie in de kerstvacantie schoolgeld blijken achterstallig te zijn, worden door den betrokken ontvanger voor den achterstand op kohier gebracht.

2. De op kohier gebrachte schoolgelden zijn dadelijk en ineens invorderbaar.

3. De invordering geschiedt overeenkomstig de bepalingen van het Koninklijk besluit van 3 April 1869 No. 23 (G. B. No. 24), zooals dit besluit sedert is gewijzigd en aangevuld.

Art. 18.

1. Bezwaren tegen het vastgesteld schoolgeld en (of) tegen den aanslag kunnen binnen dertig dagen na de uitreiking van de kennisgeving bedoeld in de artt. 9 en 13 en (of) van het aanslagbiljet, bij gemotiveerd bezwaarschrift worden ingebracht bij den inspecteur voor het onderwijs.

2. Van de beslissing van den inspecteur voor het onderwijs kan binnen dertig dagen na de dagteekening daarvan bij den Gouverneur in beroep worden gekomen.

Art. 19.

Door den administrateur van financiën worden voor zooveel noodig voorschriften gegeven voor de contrôle op de inning en

verantwoording van de schoolgelden en de daarvoor noodige modellen vastgesteld.

Art. 20.

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 April 1932.

Gegeven te Paramaribo, den 15den Februari 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 18den Februari 1932.

De Gouvernements-Secretaris

P. KIKKERT.

1932. No. 18.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 15 Februari 1932 *regelende de storting in 's Landkas van het op de ondersteunde scholen voor gewoon lager onderwijs geheven schoolgeld.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 1, lid 1, sub 8o, van het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23, geldende tekst G. B. 1931 No. 11, *inzake uitkeeringen uit 's Landskas aan besturen van bijzondere scholen voor Lager Onderwijs in Suriname en nopens inkomsten der onderwijzers bij het Openbaar Lager Onderwijs in dat gewest*, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

1. De storting van het bedrag, bedoeld sub 8o van het eerste lid van artikel 1 van het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23, geldende tekst G. B. 1931 No. 11, *inzake uitkeeringen uit 's Landskas aan besturen van bijzondere scholen voor Lager Onderwijs in Suriname en nopens inkomsten der onderwijzers bij het Openbaar Lager Onderwijs in dat gewest*, zal, voor zooveel betreft de scholen voor gewoon lager onderwijs, uiterlijk den 15den van elke maand over de afgeloopen maand moeten geschieden ten kantore van den kolonialen ontvanger en betaalmeester en wel voor elken ouder, voogd of verzorger, van wien ingevolge opgave van den inspecteur voor het onderwijs schoolgeld moet worden geheven.

2. Ingeval het schoolgeld niet in 's Landskas is gestort op den daarvoor bepaalden tijd, zal de koloniale ontvanger en betaalmeester vóór den 20sten van de maand, waarin die storting had moeten geschieden, daarvan kennis geven aan den administrateur van financiën, die het verschuldigde bedrag zal doen afhouden van de in die maand aan het betrokken schoolbestuur uit te keeren maandelijksche subsidie.

Art. 2.

1. Bij schoolverzuim wegens ziekte van een leerling, zal, indien het schoolbestuur aan den kolonialen ontvanger en betaalmeester aantoont, dat het schoolverzuim inderdaad aan ziekte van den leerling moet worden toegeschreven, het bedrag der in art. 1 bedoelde storting van de eerste kalenderweek, volgende op de ziekte af tot de laatste kalenderweek vóór de hervatting van het schoolbezoek, worden verminderd met het bedrag, dat voor dien leerling moest worden gestort.

2. Van de hervatting van het schoolbezoek wordt door het schoolbestuur onverwijld kennis gegeven aan den kolonialen ontvanger en betaalmeester.

Art. 3.

1. Jaarlijks vóór 20 November zendt het schoolbestuur, dat één of meer ondersteunde scholen voor gewoon lager onderwijs onder zijn beheer heeft, aan den controleur der belastingen een staat van elk dezer scholen betrekking hebbende op het in die maand aangevangen schooljaar, vermeldende :

a. de namen in alphabetische volgorde, de woonplaatsen en de beroepen van hen, te wier namen leerlingen op een der bovenbedoelde scholen werden ingeschreven ;

b. de namen der leerlingen met aanwijzing van hen, die met een of meer andere hetzij op openbare, hetzij op ondersteunde bijzondere scholen, dezelfde ouders, voogden of verzorgers hebben.

2. Vóór den 15den van elke maand verstrekt het schoolbestuur op gelijke wijze opgave van de ouders, voogden of verzorgers, die in den loop der afgeloopen maand leerlingen hebben doen inschrijven.

De controleur der belastingen deelt binnen 14 dagen na de ontvangst van de in art. 3 bedoelde staten aan den inspecteur voor het onderwijs mede, welke ouders, voogden of verzorgers in de inkomstenbelasting zijn aangeslagen.

Art. 5.

1. De inspecteur voor het onderwijs stelt na de ontvangst der in het vorig artikel bedoelde gegevens het bedrag van het door de ouders, voogden of verzorgers verschuldigde schoolgeld vast.

2. Hij doet hiervan mededeeling aan de schoolbesturen en aan den kolonialen ontvanger en betaalmeester.

Art. 6.

Uiterlijk den 15den van elke maand zendt het schoolbestuur aan den inspecteur voor het onderwijs een staat, vermeldende de namen der in de afgeloopen maand van de school afgeschreven leerlingen en die van hunne ouders, voogden of verzorgers.

Art. 7.

1. De inspecteur voor het onderwijs deelt binnen eene maand na de ontvangst der in art. 6 bedoelde staten aan de betrokken schoolbesturen mede voor welke ouders, voogden of verzorgers tengevolge van de plaats gehad hebbende afschrijvingen het tot dusverre op eene bepaalde school verschuldigde schoolgeld moet worden verhoogd of verminderd of moet vervallen.

2. Van deze verhooging of vermindering of het vervallen wordt door den inspecteur voor het onderwijs kennis gegeven aan den kolonialen ontvanger en betaalmeester.

Art. 8.

1. Bezwaren tegen het bedrag van het vastgestelde schoolgeld kunnen door het schoolbestuur binnen dertig dagen na de ontvangst van de in artt. 5 en 7 bedoelde mededeeling bij gemotiveerd bezwaarschrift worden ingebracht bij den inspecteur voor het onderwijs.

2. Van de beslissing van den inspecteur voor het onderwijs kan binnen dertig dagen na de dagteekening daarvan, bij den Gouverneur in beroep worden gekomen.

Art. 9.

Door den administrateur van financiën worden voor zooveel noodig voorschriften gegeven voor de contrôle op de storting in 's Landskas van het geheven schoolgeld en de daarvoor noodige modellen vastgesteld.

Art. 10.

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 April 1932.

Gegeven te Paramaribo, den 15den Februari 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 18den Februari 1932.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

No. 18.

1932. No. 19.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 16 Februari 1932 *tot wijziging en aanvulling van het Radio-Reglement 1931 (G. B. No. 42).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van het tweede lid van art. 9 van de verordening van 17 Januari 1888 (G. B. No. 3) betreffende telegrafen en telephonen, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

Het Reglement voor den Lands-Radiodienst in Suriname, vastgesteld bij besluit van 6 Juli 1931 (G. B. No. 42) wordt gewijzigd en aangevuld als volgt:

I. In art. 7, 2de lid, wordt na „Open" opgenomen: „Overnemen" en daarachter de letters „RM";

II. In art. 8, 5e lid, wordt instede van „kan" gelezen: „moet", terwijl in den tweeden zin van het 8e lid het woordje „en" vervalt;

III. Van art. 10 vervallen het 2e, het 3e en het 4e lid, zoomede het cijfer „1" vóór het 1e lid.

IV. In art. 11, 2e lid, wordt na „Telegraafunie" ingelascht: „en van den Secretaris-Generaal van den Volkenbond", terwijl in het 5e lid inplaats van „consulaire ambtenaren" wordt gelezen „consulaire vertegenwoordigers";

V. In art. 12, 4e lid, vervalt de komma tusschen „een" en „telegram", terwijl in het 8e lid instede van „letter" wordt gelezen „lettre";

Aan dit artikel wordt voorts een nieuw lid 9a toegevoegd, luidende:

„9*a*. Wanneer de herhaling een telegram betreft, hetwelk

„per telefoon aan het kantoor van afzending is aangeboden, vraagt „dit kantoor eerst aan den afzender herhaling van de betrekke-„lijke woorden. Blijkt in dit laatste geval, dat een of meer woor-„den anders behooren te luiden dan zooals zij in het telegram „voorkomen, dan wordt daarvan in de nota melding gemaakt; „de geheven kosten van die woorden worden niet teruggegeven".

VI. Art. 14 wordt gelezen als volgt:

„Art. 14.

„*Telegrammen naar en van schepen op zee en naar en van lucht-*„*vaartuigen (mobiele stations).*

„1. Telegrammen, welke naar schepen op zee en naar lucht-„vaartuigen worden verzonden door tusschenkomst van 's Lands-„radiodienst dragen als eerste woord van de inleiding de dienst-„aanwijzing „Radio".

„2. Deze telegrammen worden overeenkomstig de bepalingen „van de artikelen 6 t/m 9 en 25 t/m 28 van dit Reglement op-„gesteld. Het gebruik van groepen van letters van het door het „Internationaal Telegraafbureel te Bern uitgegeven internationaal „seinboek is toegelaten.

„3. Het adres van deze telegrammen moet zoo volledig mo-„gelijk zijn; het moet als volgt zijn samengesteld:

„*a.* de naam of aanduiding van den geadresseerde met de „aanwijzingen, welke verder noodig mochten zijn;

„*b.* de naam van het schip, of, ingeval van een luchtvaartuig, „de roepnaam, zooals deze voortkomt in de eerste kolom van de „door het Internationaal Telegraafbureel te Bern uitgegeven naam-„lijst der radiotelegraafstations;

„*c.* de naam van het andstation, dat met de overbrenging „is belast, zooals deze in de naamlijst voorkomt.

„4. De naam en de roepnaam, bedoeld onder *b* van het 3e „lid van dit artikel, kunnen echter, op verantwoordelijkheid van „den afzender, vervangen worden door de aanduiding van den door „het mobiele station gevolgden weg, aangegeven door den naam van „de havens van vertrek en aankomst of door eenige andere daaraan „gelijkwaardige aanwijzing.

„5. Voor het tarief van deze telegrammen wordt verwezen „naar art. 31 van dit Reglement.

„6. De volle kosten worden van den afzender geheven, behalve :

„1o. de kosten van bezorging door een bode bij aankomst „(art. 51, 4e lid) ;

„2o. de verschuldigde kosten wegens niet toegelaten samen„voegingen of veranderingen van woorden, welke door het kan„toor of mobiele station van bestemming worden opgemerkt „(art. 29, 15e en 16e lid) ; deze kosten worden van den geadres„seerde geheven.

„7. Wanneer het telegram geheel of gedeeltelijk in een der „talen van het land van bestemming gesteld is, voor zooveel het „telegrammen, afkomstig van mobiele stations betreft, of in een „der talen van het land, waartoe het mobiele station behoort, „wanneer het telegrammen naar mobiele stations betreft en het te„legram samenvoegingen of veranderingen van woorden bevat, „welke in strijd met het taalgebruik zijn, heeft, naar omstandig„heden, het kantoor of mobiele station van bestemming de be„voegdheid van den geadresseerde het bedrag der niet betaalde „kosten in te vorderen. Indien betalen geweigerd wordt, kan het „telegram in zijn loop worden gestuit.

„8. De scheepsstations moeten, indien de afzender zulks „verzocht heeft, hun tusschenkomst verleenen voor de wisse„ling van telegrammen afkomstig van of bestemd voor andere „scheepsstations ; echter is het aantal tusschenkomst verleenen„de scheepsstations beperkt tot twee. De taks voor den over„neemdienst wordt, zoowel wanneer twee stations tusschenkomst „verleenen, als wanneer een enkel station overneemt, zonder „heffing van een minimum en uitsluitend per woord vastgesteld „op een uniform bedrag van 20 cent. De telegrammen in het 1e „lid van dit artikel bedoeld, verzonden zooals hierboven is „aangegeven, moeten boven het adres de betaalde dienstaanwij„zing „RM" (overnemen) dragen. Voor telegrammen in overeen„gekomen taal van de categorie B wordt 2/3 of 3/4 van dit „tarief berekend (art. 27, 6e lid).

„9. Tenzij het betreft het verkeer met eene Administratie „welke verklaard heeft, dat zij dit verkeer niet toepast, kunnen „de in het 1e lid bedoelde telegrammen door een landstation „naar een scheepsstation worden overgebracht, teneinde van een „haven uit, welke door het ontvangende station wordt aangedaan, „per gewone post of per luchtpost verder te worden gezonden.

„Voor deze telegrammen is overneming tusschen scheepsstations „niet toegelaten.

„Het adres daarvan moet als volgt zijn samengesteld :

„1o. de betaalde dienstaanwijzing „Poste" (Post) of „PAV", „gevolgd door den naam van de haven, waar het telegram ter „post moet worden bezorgd ;

„2o. de naam en het volledig adres van den geadresseerde ;

„3o. de naam van het scheepsstation, dat het telegram ter „post moet bezorgen ;

„4o. de naam van het landstation.

„Behalve de taksen, bedoeld in art. 31, 2e lid, wordt een „bedrag van 20 cent geheven voor de gewone postverzending „of het bedrag van de betrekkelijke kosten wegens verzending „per luchtpost.

„10. De afzender van een telegram, bestemd voor een mobiel „station, kan het aantal dagen aangeven, gedurende welke dat „telegram door het landstation ter beschikking van het mobiele „station moet worden gehouden. Hij schrijft daartoe boven het „adres de betaalde dienstaanwijzing „X dagen" of „JX", welke „dat aantal dagen, daaronder begrepen dien van aanbieding van „het telegram, aangeeft.

„11. Als het mobiele station, waarvoor een telegram bestemd is, „zich niet aan het landstation gemeld heeft binnen den door den „afzender aangegeven termijn, of, bij gebreke van een dergelijke „aanwijzing, vóór of op den morgen van den vijfden dag volgen- „de op den dag van aanbieding, geeft het landstation hiervan „kennis aan het kantoor van afzending, dat den afzender inlicht. „Deze kan per betaalde dienstnota — per telegraaf of per post „— aan het landstation verzoeken, dat zijn telegram beschik- „baar zal worden gehouden tot na afloop van den veertienden „dag, te rekenen van den dag van aanbieding ; bij gebreke van „een dergelijke nota wordt het telegram aan het einde van den „zevenden dag als onbestelbaar terzijde gelegd. Er wordt even- „wel geen rekening gehouden met het verstrijken van een der „bovenbedoelde termijnen, als het landstation de zekerheid heeft, „dat het mobiele station binnenkort in zijn werkingsgebied zal „komen. Omgekeerd wordt het verstrijken der termijnen niet „afgewacht, als het landstation de zekerheid heeft, dat het mo- „biele station voor goed zijn werkingsgebied heeft verlaten. „Indien het onderstelt dat geen ander landstation van de

„Administratie of van de particuliere onderneming, waartoe het „behoort, met het mobiele station in verbinding is, annuleert het „landstation het telegram voor zooveel den tusschen dit station „en het mobiele station af te leggen weg betreft en geeft het „hiervan kennis aan het kantoor van afzending, dat den afzender „inlicht. In het tegengestelde geval zendt het landstation het tele- „gram naar het landstation, waarvan het onderstelt, dat het met „het mobiele station in verbinding is ,op voorwaarde evenwel, dat „hieruit geen extrataksen voortvloeien. Indien het telegram „niet naar een mobiel station kan worden overgeseind, doordat „dit in een nabij het landstation gelegen haven is aangekomen, „kan dit laatste station eventueel het telegram door andere ver- „keersmiddelen aan het mobiele station doen toekomen.

„12. Indien een telegram, afkomstig van een mobiel station „en bestemd voor een kantoor te land, om een of andere reden „niet aan den geadresseerde kan worden afgeleverd, wordt een „nota van onbestelbaarheid opgemaakt. Indien een telegram dat op „een mobiel station is ontvangen, niet afgeleverd kan worden, deelt „dit station zulks aan het kantoor van afzending per nota mede.

„13. Toegelaten zijn :

„1o. telegrammen met antwoord betaald ;

„het antwoordbewijs, afgegeven door een mobiel station, „geeft binnen de grenzen van zijn waarde de bevoegdheid een „telegram naar een willekeurige bestemming te verzenden, doch „uitsluitend van het mobiele station uit, dat het antwoordbewijs „heeft afgegeven ;

„2o. telegrammen met collationneering ;
„3o. telegrammen met bezorging per bode ;
„4o. telegrammen met bezorging per post ;
„5o. meervoudige telegrammen ;

„6o. telegrammen met kennisgeving van ontvangst, doch „uitsluitend voor zooveel betreft de mededeeling van de dag- „teekening en den tijd waarop het landstation het voor het mo- „biele station bestemde telegram naar dit station heeft over- „gebracht ;

„7o. betaalde nota's, met uitzondering van die, waarbij een „herhaling of een inlichting wordt gevraagd. Alle betaalde nota's „zijn echter over den langs de telegrafische verkeerswegen af te „leggen weg toegelaten ;

„8o. dringende telegrammen, doch uitsluitend over den langs „de telegrafische verkeerswegen af te leggen weg en onder voor- „behoud dat dit reglement wordt toegepast."

VII. Art. 16, 3e lid, wordt gelezen als volgt:

„3. Perstelegrammen tegen verlaagd tarief worden op elk „uur van den dag of van den nacht aangenomen en overgeseind."

VIII. In art. 18, 2e lid sub *c* wordt instede van door de „administratie van het land van bestemming" gelezen: „door de „administratie van het land van afzending of door die van het „land van bestemming", terwijl in het 5e lid „administratiën" „wordt vervangen door „administratie";

IX. In art. 21, 1e lid wordt instede van:

„aangevuld met de vermelding van het voor het „antwoord „betaalde bedrag, aldus „RP 0,50", gelezen: „aangevuld met de „vermelding van het voor het antwoord betaalde bedrag in gul- „dens, aldus „RP 0,50" of „RP 3.00";

X. In art. 23, 1e lid, laatste zin, wordt instede van „kust- station" gelezen: „landstation" en voor „kustseinpost" gelezen: „landseinpost";

XI. In art. 24, 3e lid, wordt instede van „4de lid " geiezen: „3de en 4de lid";

XII. In art. 27, 2e lid, wordt in de opsomming der klinkers de „ij" vervangen door „y", terwijl in den tweeden zin van het 6e lid instede van „kuststation" wordt gelezen: „landstation".

XIII. In art. 29, 6e lid, sub b, I, II en III wordt telkens in- stede van „naamlijst" gelezen „naamlijsten", en instede van „lijst": „lijsten", terwijl in het 7e lid instede van „kuststation" wordt gelezen: „landstation".

XIV. Het 2e, het 3e en het 4e lid van art. 31 worden gelezen als volgt:

„2. Het tarief voor telegrammen naar en van schepen op zee „en naar en van luchtvaartuigen (mobiele stations) omvat naar „omstandigheden:

„*a.* de boordtaks, toekomende aan het mobiele station van „afzending of van bestemming, of aan deze beide stations;

„*b.* de landstationstaks, toekomende aan het landstation of „aan de landstations, die aan de overbrenging deelnemen;

„*c.* de kosten voor de verzending langs het algemeen net „van verkeerswegen, berekend naar de gewone regelen, met dien „verstande, dat deze kosten voor telegrammen, afkomstig van of „bestemd voor Surinaamsche kantoren en te wisselen door tus„schenkomst van het Radiostation te Paramaribo, bedragen 15 „cent per woord met een minimum van 10 woorden;

„d. de kosten voor de bijzondere diensten, welke door den „afzender worden verlangd.

„3. Wanneer voor de telegrammenwisseling tusschen mobiele „stations van de tusschenkomst van een landstation wordt ge„bruik gemaakt, is de landstationstaks slechts éénmaal ver„schuldigd".

„4. De landstations- en de transittaks van den Landsradio„dienst bedragen 30 cent per woord".

XV. In art. 37, 1e lid sub I *b* voorlaatste zin wordt instede van „op een kustseinpost, op een kuststation of aan boord van „een schip" gelezen: „op een landseinpost, op een landstation „of aan boord van een schip, luchtvaartuig of ander middel van „vervoer", terwijl de slotzin wordt gelezen:

„De termijnen van 24 uur en tweemaal 24 uur worden voor „bestuurs- (regeerings) telegrammen, waarvoor niet is afgezien „van den bij art. 41 vastgestelden voorrang, alsmede voor drin„gende telegrammen en betaalde nota's tot de helft terugge„gebracht;"

voorts wordt:

a. sub I *h* „vraagtelegram" gewijzigd in „oorspronkelijke telegram.";

b. sub II *a* instede van „kust- en scheepstaks" gelezen „landstations- en scheepstaks" en instede van „kuststation" gelezen „landstation".

XVI. In art. 41, 1e lid wordt sub *g* gelezen als volgt:

„*g.* bestuurs- (regeerings) telegrammen, waarvoor de afzen„der heeft afgezien van den voorrang bij de overseining en niet„dringende bijzondere telegrammen en";

XVII. De aanhef van art. 42, 2e lid, wordt gelezen als volgt :

„2. Bij de verderseining langs het telegraafnet van een telegram afkomstig van een scheepsstation vermeldt het landstation" enz., terwijl in den tweeden zin van dit lid instede van „kuststation" wordt gelezen „landstation".

XVIII. Art. 44, 2e lid wordt gelezen als volgt :

„2. Telegrammen van een kantoor, dat geheel buiten gemeen„schap is, worden per post gezonden aan het naaste kantoor, „dat tot verderseining in staat is ; telegrammen voor een kantoor, „dat geheel buiten gemeenschap is, worden geseind naar het „kantoor, van waaruit bij verzending per post de bestemming „het snelst kan worden bereikt." ;

XIX. In art. 48, 2e lid, wordt „echter" vervangen door „even„eens", terwijl in het 5e lid instede van „van den geadresseerde" „wordt gelezen : „voor den geadresseerde". ;

XX. De tweede zin van art. 51, 1e lid, wordt gelezen als volgt :

„De afzender kan ook verzoeken, dat zijn telegram per te„legraaf naar een door hem aangewezen kantoor wordt overge„bracht en vandaar, door een bode of per post, naar zijn be„stemming wordt gezonden." Voorts wordt de aanhef van het „10e lid gelezen als volgt :

„10. Het kantoor van bestemming is verplicht een telegram „per post te verzenden :" ;

XXI. In art. 52, 5e lid wordt voor „owrdt" gelezen „wordt" ; voorts in den 3n zin van het 11e lid voor „verbind" gelezen „verbindt" terwijl in het 12e lid, laatste zin, „Naseining" wordt vervangen door „Nazending" en in het 14e lid voor „RPX" wordt gelezen : „RP" ;

XXII. Art. 56, 4e lid wordt gelezen als volgt :

„4. Van de per telefoon aangeboden telegrammen wordt op „verzoek kosteloos een afschrift uitgereikt. Van per telefoon afgele„verde telegrammen wordt op verzoek van den geadresseerde het „formulier, waarop het telegram is opgenomen, of, ter beoordeeling „van den telegraafdienst, in de plaats daarvan een afschrift koste„loos uitgereikt. Ingeval belanghebbende dadelijke bezorging ver„langt, is daarvoor een recht verschuldigd van 10 cent, indien

„zij geschiedt binnen den in artikel 47, 1e lid, voorgeschreven „kring. Wordt bestelling buiten dien kring verzocht, dan wordt „het voor bezorging van telegrammen voor dezelfde bestemming „geldende bestelgeld geheven." ;

XXIII. In de inhoudsopgaaf, aan het besluit gehecht, wordt voor het gestelde na „Art. 14" gelezen : „Telegrammen naar en „van schepen op zee en naar en van luchtvaartuigen (mobiele „stations).".

Art. 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 16den Februari 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 24sten Februari 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 20.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 17 Februari 1932 *tot vaststelling van het model van het certificaat van keuring en van de regelen voor het nemen en keuren van monsters van voor uitvoer bestemde gepelde rijst.*

IN NAAM DER KONINGIN !

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van de artikelen 2 en 3 der Rijstuitvoerverordening (G. B. 1932 No. 6), het noodig is het navolgende vast te stellen ;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten :

Art. 1.

Het model van het certificaat van keuring voor gepelde rijst, bestemd voor uitvoer, wordt vastgesteld, zooals het aan dit besluit is gevoegd en daarmede een geheel uitmaakt.

Art. 2.

Als ambtenaren bevoegd tot het afgeven van certificaten van keuring als bedoeld in art. 1 worden aangewezen de landbouwleeraren en de ter vervanging van dezen door den Directeur van het Landbouwproefstation aan te wijzen ambtenaren.

Art. 3.

De rijst wordt gekeurd te Paramaribo, na aflevering in de loodsen van de Koloniale Vaartuigen (Afvaartsteiger), van den Algemeenen Stejger (Waagsteiger) of van de Koninklijke Nederlandsche Stoomboot Maatschappij en in het district Nickerie na aflevering in de loods van de Koloniale Vaartuigen of in de suikerloods van plantage Waterloo.

Art. 4.

1. De ter keuring aangeboden partij rijst moet zoodanig zijn opgeslagen, dat elke zak van de partij bereikbaar is voor het nemen van monsters.

2. Indien zulks practisch niet het geval is, zal de exporteur, op eigen kosten, sjouwers moeten beschikbaar stellen om de opgeslagen rijst, volgens de aanwijzingen van den met de keuring belasten ambtenaar te kunnen verplaatsen, teneinde behoorlijke monstername mogelijk te maken.

Art. 5.

Op verzoek van den exporteur kan een voorloopige keuring plaats hebben in een particuliere opslagplaats te Paramaribo of te Nieuw-Nickerie.

Art. 6.

1. De kosten van het keuren bedragen $2^1/_2$ cent per 100 K.G. rijst, te betalen bij de afgifte van het certificaat; betreft het echter keuring te Paramaribo op zon- en feestdagen dan wordt bedoeld bedrag op 5 cent gesteld.

2. Voor een voorloopige keuring wordt eveneens $2^1/_2$ cent, respectievelijk 5 cent per 100 K.G. rijst betaald, terwijl in dit geval de definitieve keuring in een der in art. 3 genoemde loodsen kosteloos geschiedt, indien deze binnen 3 weken na de voorloopige keuring plaats heeft.

Art. 7.

Elke afzonderlijke partij moet bestaan uit zakken van gelijk gewicht.

Art. 8.

De zakken, waarin de rijst verpakt is, moeten in een behoorlijken toestand verkeeren; zij mogen derhalve niet gelapt, ondeugdelijk of vuil zijn en dienen voorts behoorlijk dichtgenaaid te zijn, een en ander ter beoordeeling van den met de keuring belasten ambtenaar.

Art. 9.

1. De definitieve keuring wordt door den exporteur schriftelijk aangevraagd tenminste twee dagen vóór het vertrek van het schip waarmede de verscheping van de rijst zal plaats hebben en wel te *Paramaribo* bij den Directeur van het Landbouwproefstation en te *Nieuw-Nickerie* bij den keuringsambtenaar onder opgave van : het aantal zakken, de verschepingsgelegenheid, den vermoedelijken vertrekdatum van het schip, de plaats van bestemming, het merk der zakken en de plaats, waar de rijst is opgeslagen.

2. Voor het aanvragen van de in het 1e lid van dit artikel bedoelde keuring, moet gebruik worden gemaakt van een aanvraagformulier, dat op het Landbouwproefstation en op het keuringsbureau te Nw. Nickerie verkrijgbaar wordt gesteld à 4 cent per exemplaar.

Art. 10.

Met inachtneming van het bepaalde in het 1e lid van art. 9, zal te Paramaribo op alle dagen gelegenheid bestaan voor het keuren van exportrijst, terwijl te Nieuw-Nickerie de gelegenheid tot keuring alleen zal openstaan tusschen het tijdstip van aankomst aldaar van de koloniale boot uit- en dat van terugkeer van die boot naar Paramaribo.

Art. 11.

Bij de keuring zullen de volgende kwaliteiten worden onderscheiden :

1. *Suriname Standaard Extra Rijst* (Surinam Standard Extra Rice)
2. *Suriname Standaard Rijst* (Surinam Standard Rice)
3. *Mindere Kwaliteit* (Low Grade)
4. *Ongeschikt voor export.*

Art. 12.

Ter bepaling van de kwaliteit van de rijst door analyseering zullen van de te keuren partij monsters worden genomen van minstens één op elke vijf respectievelijk elke vier zakken, al naar gelang de partij bestaat uit meer dan 75 dan wel 75 of minder balen.

Art. 13.

Indien het resultaat van de keuring uitwijst, dat 1% of meer der zakken minderwaardige rijst bevat, wordt de geheele partij als „Mindere Kwaliteit" (Low Grade) of „Ongeschikt voor export" gequalificeerd, al naar gelang van de vastgestelde kwaliteit der minderwaardige rijst.

Art. 14.

1. De eischen gesteld voor *Suriname Standaard Extra Rijst* zijn de volgende :

Kleur :	wit
Breuk :	niet meer dan 45%
Roode of rood gestreepte rijst :	overeenkomstig de standaard-kleurmonsters voor deze kwaliteit.
Gele, bruine, verkleurde of kalkachtige korrels :	niet meer dan 0.2%
Padikorrels :	niet meer dan 2 per K.G.
Vuil (kaf, enz.) :	niet aanwezig.

2. De eischen gesteld voor *Suriname Standaard Rijst* zijn de volgende :

Kleur :	hoogstens iets roodachtig, maar niet geheel of duidelijk grijs.
Breuk :	niet meer dan 60%
Roode of rood gestreepte rijst	overeenkomstig de standaard-kleurmonsters voor deze kwaliteit.
Gele, bruine, verkleurde of kalkachtige korrels :	niet meer dan 1.2%
Padikorrels :	niet meer dan 5 per K.G.
Vuil (kaf, enz.)	niet meer dan 0.3%

3. Onder „Mindere Kwaliteit" (Low Grade) wordt gerangschikt alle rijst, welke in kwaliteit minder is dan „Suriname Standaard Rijst", doch beter dan „Ongeschikt voor export".

4. Als „Ongeschikt voor export" wordt gequalificeerd alle rijst, bevattende hetzij levende insecten, hetzij meer dan 85% breuk, hetzij meer dan 10% gele, bruine, verkleurde of kalkachtige korrels, hetzij meer dan 200 padikorrels per K.G., hetzij meer dan 1% vuil (kaf, enz.), hetzij meer dan 17% water, of muffig, beschimmeld, sterk verkleurd of bedorven.

Art. 15.

Dit besluit, dat kan worden aangehaald als „Rijstuitvoerbesluit", treedt in werking met ingang van 1 Maart 1932.

Gegeven te Paramaribo, den 17den Februari 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 20sten Februari 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Suriname Rijstkeurings-Certificaat.

(Surinam Rice Grading Certificate).

Rijstuitvoerverordening (G. B. 1932 No. 6)

(Rice Export Ordinance, (Official Gazette 1932 No. 6).

Datum van keuring. Date of Examination.	Naam van den verscheper. Name of consignor.	Merk. Mark.	Bestemming. Destination.	Aantal balen. Number of bags.	Verschepings-gelegenheid. Name of the vessel.	Vertrek-datum. Date of sailing.	Kwaliteit. Grade.

.....

(Datum van afgifte)
(Date of issue)

De Rijstkeurings ambtenaar,
The Rice grading officer,

.....

1932. No. 21.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 18 Februari 1932 No 589, *houdende bekendmaking van de nederlegging door Polen en Tsjechoslowakije op het Secretariaat van den Volkenbond van de ratificatie-oorkonde nopens het Protocol van Genève van 24 September 1923 betreffende arbritage-clausules (Staatsblad No. 379 van 1925, Gouvernementsblad No. 83 van 1925).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missives van den Minister van Koloniën van 11 Augustus en 3 November 1931, 1ste en 7de Afdeeling Nos. 11/448 en 33/603, houdende mededeeling, dat de ratificatie-oorkonde nopens het Protocol van Genève van 24 September 1923 betreffende arbitrage-clausules (Staatsblad No. 379 van 1925, Gouvernementsblad No. 83 van 1925) door *Polen* en *Tsjechoslowakije* onderscheidenlijk op 26 Juni 1931 en 18 September 1931 op het Secretariaat van den Volkenbond is nedergelegd.

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.

2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 18den Februari 1932.
RUTGERS.

Uitgegeven, den 25sten Februari 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 22.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 18 Februari 1932 No. 590, *houdende bekendmaking van de nederlegging door Tsjecho-Slowakije en Estland op het Secretariaat van den Volkenbond van de ratificatie-oorkonde betreffende het verdrag van 9 December 1923, met bijbehoorend statuut en Protocol van onderteekening, nopens het internationale zeehavenregime (Staatsblad No. 78 van 1928, Gouvernementsblad No. 34 van 1928).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missives van den Minister van Koloniën van 22 Augustus en 4 December 1931, 4de Afdeeling Nos. 16/468 en 23/667, houdende mededeeling, dat de ratificatie-oorkonde betreffende het Verdrag van 9 December 1923 met bijbehoorend statuut en Protocol van onderteekening, nopens het internationale zeehavenregime (Staatsblad No. 78 van 1928, Gouvernementsblad No. 34 van 1928) door *Tsjecho-Slowakije* en *Estland* op onderscheidenlijk 10 Juli en 4 November 1931 op het Secretariaat van den Volkenbond is nedergelegd.

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.
2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 18den Februari 1932.

RUTGERS

Uitgegeven den 26sten Februari 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 23.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 19 Februari 1932 No 602, *houdende bekendmaking van de toetreding van:*

a. Turkije en Siam tot de herziene Berner Conventie over Auteursrecht van 13 November 1908 (Staatsblad 1912 No. 323, G. B. 1914 No. 23) en tot het Protocol van 20 Maart 1914 (Staatsblad 1915 No. 186, G. B. No. 43);

b. Liechtenstein tot de herziene Berner Conventies over Auteursrecht van 13 November 1908 (Staatsblad 1912 No. 323, G. B. 1914 No. 23) en van 2 Juni 1928 (Staatsblad 1931 No. 265, G. B. No. 77).

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missives van den Minister van Koloniën van 16 Juli en 3 September 1931, 1e en 7de Afdeeling Nos. 32/390 en 8/491, houdende mededeeling, dat, blijkens bericht van den Zwitserschen Gezant te 's Gravenhage, *Turkije en Siam* zijn toegetreden tot de herziene Berner Conventie over Auteursrecht van 13 November 1908 (Staatsblad 1912 No. 323, G. B. 1914 No. 23) en tot het Protocol van 20 Maart 1914 (Staatsblad 1915 No. 186, G. B. No. 43) en *Liechtenstein* tot de herziene Berner Conventies over Auteursrecht van 13 November 1908 (Staatsblad 1912 No. 323, G. B. 1914 No. 23) en van 2 Juni 1928 (Staatsblad 1931 No. 265, G. B. No. 77).

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.

2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 19den Februari 1932.

RUTGERS

Uitgegeven den 25sten Februari 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 23.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1932. No. 24.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 19 Februari 1932 No. 603, *houdende bekendmaking van de nederlegging door Cuba en den Ierschen Vrijstaat op het Secretariaat van den Volkenbond van de ratificatie-oorkonde nopens het op 19 Februari 1925 te Genève gesloten Verdrag (t. a. v. Cuba met bijbehoorend Protocol van denzelfden datum) betreffende de vervaardiging en de bereiding van, alsmede den handel in verdoovende middelen (Staatsblad 1928 No. 356, Gouvernementsblad 1928 No. 86), alsmede van de toetreding van Irak tot genoemd Verdrag met bijbehoorend Protocol van denzelfden datum.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missives van den Minister van Koloniën van 8 Augustus, 7 en 26 September 1931, 2de, 7de Afdeeling en A. D. Nos. 14/442, 17/498 en 11/538, houdende mededeeling, dat door *Cuba* en den *Ierschen Vrijstaat* de ratificatie-oorkonde nopens het op 19 Februari 1925 te Genève gesloten Verdrag (t. a. v. Cuba met bijbehoorende Protocol van denzelfden datum) betreffende de vervaardiging en de bereiding van, alsmede den handel in verdoovende middelen (Staatsblad 1928 No. 356, Gouvernementsblad 1928 No. 86), op onderscheidenlijk 6 Juli 1931 en 1 September 1931 op het Secretariaat van den Volkenbond is nedergelegd, en dat *Irak* blijkens op 8 Augustus 1931 op voormeld Secretariaat ontvangen bericht, tot genoemd Verdrag met bijbehoorend Protocol van denzelfden datum is toegetreden.

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.
2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 19den Februari 1932.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 25sten Februari 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 25.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 20 Februari 1932 *ter uitvoering van artikel 6, letter a, van de Rijverordening 1916 (G. B. 1917 No. 65).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat ter uitvoering van artikel 6, letter *a*, van de Rijverordening 1916 (G. B. 1917 No. 65), het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Artikel 1.

Het besluit van 11 November 1919 (G. B. No. 70), gewijzigd bij dat van 19 Maart 1930 (G. B. No. 26), wordt ingetrokken.

Artikel 2.

Het is verboden te Paramaribo met motorrijtuigen op meer dan twee wielen te berijden de Groote Waterstraat van af de Mahonylaan in de richting van de Wilhelminastraat tegenover het Commissariaat op Combé.

Artikel 3.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 20sten Februari 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 23sten Februari 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 26.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 23 Februari 1932 *houdende verbod van den verkoop en de aflevering of het ten verkoop of ter aflevering voorhanden hebben van enkele patentmiddelen.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat ter uitvoering van het tweede lid van art. 27 van de verordening van 8 Mei 1896 (G. B. No. 26), *regelende de uitoefening der artsenijbereidkunst in de kolonie Suriname*, het noodig is het navolgende vast te stellen ;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten :

Art. 1.

De verkoop en aflevering of het ten verkoop of ter aflevering voorhanden hebben van de patentmiddelen „Filarial mixture" en „Filarial ointment" is verboden.

Art. 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van 15 Maart 1932.

Gegeven te Paramaribo, den 23sten Februari 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 25sten Februari 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 26.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1932. No. 27.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

PUBLICATIE van 2 Maart 1932, *waarbij wordt afgekondigd de Wet van den 24sten December 1931 (Staatsblad No. 550), houdende vaststelling van het slot der rekening van de koloniale uitgaven en ontvangsten voor Suriname over het dienstjaar 1928.*

IN NAAM DER KONINGIN!
DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het slot der rekening van de koloniale uitgaven en ontvangsten voor *Suriname* over het dienstjaar 1928, ingevolge artikel 114 van het Reglement op het beleid der Regering in de kolonie *Suriname* (*Staatsblad* 1902, nº. 37), bij de wet behoort te worden vastgesteld, vermits de koloniale huishoudelijke begrooting voor dat dienstjaar definitief is vastgesteld bij de wet;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Het slot der rekening van de koloniale uitgaven en ontvangsten voor *Suriname* over het dienstjaar 1928 wordt vastgesteld als volgt:

De uitgaven hebben bedragen *acht millioen tweehonderd twaalf duizend zevenhonderd zes gulden drie cent* (f 8 212 706,03).

De ontvangsten hebben bedragen *vier millioen vijfhonderd drie en zeventig duizend vijfhonderd vijf en negentig gulden negen en dertig en een halven cent* (f 4 573 595,39[5]).

Het nadeelig slot der rekening bedraagt alzoo *drie millioen zeshonderd negen en dertig duizend eenhonderd tien gulden drie en zestig en een halven cent* (f 3 639 110,63[5]).

Artikel 2.

Het in het voorgaand artikel genoemd nadeelig slot wordt tot een bedrag van *twee millioen achthonderd vijf en dertig duizend*

tweehonderd vijf en vijftig gulden tien en een halven cent (f 2 835 255,10½) gedekt door een bijdrage uit 's Rijks schatkist, terwijl in de dekking van het overblijvend bedrag ad *achthonderd drie duizend achthonderd vijf en vijftig gulden drie en vijftig cent* (f 803 855,53) nader door leening zal worden voorzien.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, den 24sten December 1931.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Uitgegeven den *elfden* Januari 1932.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 2den Maart 1932.
RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 9den Maart 1932.
De Gouvernements-Secretaris
P. KIKKERT.

1932. No. 28.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

PUBLICATIE van 3 Maart 1932, *waarbij wordt afgekondigd de Wet van den 19den December 1931 (Staatsblad No. 511), houdende wijziging van de Surinaamsche begrooting voor het dienstjaar 1929.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande Wet:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodig is eenige artikelen der koloniale huishoudelijke begrooting van *Suriname* voor het dienstjaar 1929, vastgesteld bij de Wet van 24 April 1929 (*Staatsblad* n°. 197, *Gouvernementsblad* n°. 46), te wijzigen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I.

De volgende artikelen van de koloniale huishoudelijke begrooting van *Suriname* voor het dienstjaar 1929 worden *verhoogd* en mitsdien gebracht op de daarbij vermelde bedragen:

Artikel 2. Meubelen, kantoorbehoeften, abonnement op nieuwsbladen en andere uitgaven ten behoeve van de gouvernements-secretarie, van den burgerlijken stand en het bevolkingsregister en van den Raad van Bestuur, kosten van vergaderingen en van examens, voor zoover daartoe geen afzonderlijke gelden bij andere artikelen zijn toegestaan, verblijfkosten van den ijker en den hulpijker en andere uitgaven voor het ijkwezen, alsmede voor subsidie van het tijdschrift *De West-Indische Gids*, boek- en drukwerken, briefporten, advertentiekosten, tele-

	wordt verhoogd met:	en mitsdien gebracht op:
grammen, schrijfloonen en andere uitgaven voor den algemeenen dienst	f 8 125	f 25 075
Artikel 14. Uit- en terugzending van burgerlijke ambtenaren en daarmede in verband staande uitgaven, overtocht van met verlof gaande of van verlof terugkeerende en gepensionneerde ambtenaren met hunne gezinnen, benevens terugbetaling van uit eigen middelen betaalde overtochtskosten	27 950	67 950
Artikel 31. Voeding, kleeding, ligging, bewassching, geneesmiddelen en verbandstoffen en verschillende andere uitgaven voor aangehoudenen en veroordeelden, zoomede voor in hechtenis genomenen, alsmede gereedschappen, werktuigen, verlichting en andere huishoudelijke behoeften van de gevangenissen en huizen van bewaring, enz. en loonen voor het verrichten van huisdiensten door gevangenen	2 048	61 173
Artikel 33. Materialen en verdere benoodigdheden voor de bovenkleeding en het schoeisel van de ambtenaren en beambten van politie of toelagen daarvoor	4 000	18 500
Artikel 38. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de ambtenaren en beambten van den dienst van het toezicht op de Landsbosschen	26	20 900
Artikel 39. Verdere uitgaven voor den dienst van het toezicht op de Landsbosschen	6 000	34 500
Artikel 41. Kosten van uitlevering en uitzetting, kosten van overbrenging van veroordeelden naar of van Nederland en kosten van terugzending van in andere landen zonder middel van bestaan aangetroffen personen, herkomstig van Suriname, alsmede kosten van onderhoud,		

	wordt verhoogd met:	en mitsdien gebracht op
kleeding, enz. voor die personen, zoolang zij op eene gelegenheid tot terugzending naar Suriname moeten wachten	f 2 550	f 3 550
Artikel 51. Voorschotten ter bevordering van den klein-landbouw, van kleine industrieën, van de veeteelt en van de visscherij	2 060	8 060
Artikel 56. Andere uitgaven voor den dienst der belastingen	5 301	27 901
Artikel 60. Uitkeeringen, betalingen en andere uitgaven voor den binnen- en buitenlandschen postdienst	10 570	23 850
Artikel 63. Kosten van onderhoud van de radio-telegraafstations en daarbij behoorende werken, aanschaffing en onderhoud van gereedschappen, werktuigen, brandstoffen, smeermiddelen en andere uitgaven ten behoeve van den Landsradio-telegraafdienst	7 750	20 250
Artikel 69. Rente en aflossing van geleende gelden	51 823	714 393
Artikel 99. Uitgaven ten behoeve der ouden, gebrekkigen en onvermogenden binnen en buiten het gesticht Landsgrond Boniface	10 890	70 690
Artikel 100. Bijdragen voor weezenverzorging aan kerkgenootschappen en voor onderhoud van weezen van immigranten	1 670	38 970
Artikel 101. Tijdelijke verhooging van bijdragen aan kerkgenootschappen voor weezenverzorging	960	12 560
Artikel 113. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den geneeskundig-inspecteur en van de ambtenaren en beambten van zijn kantoor	3 853	17 466

	wordt verhoogd met	en mitsdien gebracht op
Artikel 115. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van districtsgeneesheeren (waartoe ook behooren de geneesheeren, belast met de armenpraktijk te Paramaribo) en van hunne vervangers	f 7 872	f 95 650
Artikel 116. Reis-, verblijf- en verhuizingskosten van de districtsgeneesheeren en hunne vervangers	2 650	4 150
Artikel 118. Kosten van het gereedmaken van geneesmiddelen voor de armenpraktijk, aanschaffing van geneesmiddelen en geneeskundige benoodigdheden uit het militair hospitaal en elders, voor zoover bij andere artikelen daartoe geene afzonderlijke kredieten zijn toegestaan	8 288	43 288
Artikel 132. Kosten van behandeling en verpleging van burgerpersonen in particuliere en andere ziekeninrichtingen, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas	1 679	7 379
Artikel 134. Onderhoud en andere uitgaven ten behoeve van krankzinnigen	1 875	34 875
Artikel 140. Bijdragen aan particuliere inrichtingen tot afzondering en verpleging van melaatschen	6 931	104 431
Artikel 141. Toelagen aan de leeraren van de geneeskundige school	2 563	10 363
Artikel 146. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de VIIde afdeeling	2 936	29 936
Artikel 149. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de technische ambtenaren en de opzichters, werkzaam bij den dienst der openbare werken	6 791	31 275

	wordt verhoogd met	en mitsdien gebracht op
Artikel 157. Kosten van nieuwe werken, buitengewone uitgaven voor onderhoud en hersteiling van Landsgebouwen en eigendommen en aankoop van onroerende goederen	f 4 430	f 139 930
Artikel 158. Kosten van het beschikbaar stellen van land ten behoeve van den klein-landbouw	11 537	31 537
Artikel 173. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, loonen en voeding van de bemanning van het lichtschip aan den mond van de Suriname-rivier en toelagen aan lichtwachters te Nieuw-Amsterdam en in Nickerie	673	9 977
Artikel 178. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen voor het personeel van de centrale werkplaats te Beekhuizen en van den magazijnsdienst aldaar	4 782	125 029
Artikel 179. Grondstoffen, arbeidsloonen, werktuigen, gereedschappen en verdere uitgaven voor gewoon en buitengewoon onderhoud van het rollend spoorwegmaterieel, van de gebouwen en inrichtingen van de centrale werkplaats te Beekhuizen, van de Landsvaartuigen, mede inbegrepen de dokkosten van deze, voorts brandstoffen, smeermiddelen en machinekamerbehoeften	15 710	260 010
Artikel 181. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van andere onderafdeelingen dan de onderafdeeling Verkeer te Water	5 014	12 014
Artikel 188. Pensioenen aan gewezen burgerlijke landsdienaren	7 500	582 500
Artikel 193. Wachtgelden	5 700	31 700
Artikel 197. Gunstgaven en andere onverplichte betalingen	2 993	4 993

Artikel II.

De volgende artikelen der genoemde begrooting worden *verminderd* en mitsdien gebracht op de daarbij vermelde bedragen:

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op
Artikel 1. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den gouvernements-secretaris en de verdere ambtenaren en beambten, alsmede toelagen voor de technische voorlichting ten behoeve van het ijkwezen en aan de ambtenaren van den burgerlijken stand, belast met het voltrekken van huwelijken	f 1 274	f 87 100
Artikel 3. Bezoldiging of verlofbezoldiging van een ambtenaar in algemeenen dienst	3 288	4 212
Artikel 4. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen van den griffier en de verdere ambtenaren en beambten ter griffie	1 667	9 559
Artikel 5. Boeken, kantoor-, lokaal en andere huishoudelijke behoeften, telegrammen, schrijfloonen, drukwerken, benevens reis- en verblijfkosten van-, alsmede huur van voertuigen voor leden der Koloniale Staten	5 949	4 201
Artikel 6. Uitgaven voor de rustende schutterij	100	*Memorie*
Artikel 7. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de districtscommissarissen, -secretarissen, -klerken en surnumerairs, benevens vergoeding voor het gemis van vrije woning	4 661	96 625
Artikel 10. Verstrekking van geneesmiddelen en verbandstoffen ten behoeve van in de districten gevestigde ambtenaren en beambten in 's Lands dienst, zoomede van hun wettig gezin, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas	150	600

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 11. Loon en kleeding der roeiers voor de vaartuigen, ten dienste van de districts-commissarissen	f 122	f 28
Artikel 12. Toelagen van de opperhoofden der Boschnegers en van den vertegenwoordiger van het opperhoofd van den stam der Aucaners, alsmede persoonlijke toelage van den groot-kapitein bij dien stam, Kanapé	550	1 750
Artikel 16. Vergoeding wegens reis- en verblijfkosten in Nederland tot het ondergaan van een geneeskundig onderzoek door aan den dienst in Suriname verbonden of daarvoor bestemd of te bestemmen personeel	200	100
Artikel 21. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den gouvernements-accountant en den surnumerair of klerk op diens kantoor	1 920	6 500
Artikel 24. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den president en de leden van-, van den procureur-generaal en den advocaat-generaal bij- en van den griffier van het hof van justitie, alsmede van de verdere ambtenaren en beambten, belooning voor het schoonmaken van het gebouw van het hof van justitie en van de lokalen, waarin het parket van den procureur-generaal is ondergebracht, zoomede van het gebouw, waarin de rechter-commissaris zitting houdt	10 366	83 600
Artikel 25. Meubelen, kantoorkosten, boekwerken en andere huishoudelijke uitgaven voor het hof van justitie en het parket van den procureur-generaal, drukwerk en abonnement op tijdschriften en nieuwsbladen voor het parket van den		

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
procureur-generaal en uitgaven ten behoeve van het hulpkantoor van den industrieelen eigendom	f 1 525	f 2 275
Artikel 26. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den kantonrechter van Paramaribo, van den kantonrechter van Nickerie, van Coronie en van Marowijne, tevens rechter in het westelijk ommegaand gerecht, van den griffier bij het oostelijk ommegaand gerecht en van het hun toegevoegde personeel, alsmede belooning voor het schoonmaken van het gebouw, waarin het kantongerecht van Paramaribo is gevestigd	12 879	25 050
Artikel 28. Bewaking van veroordeelden en aangehoudenen	5 718	40 825
Artikel 29. Bovenkleeding en schoeisel voor de gevangenbewaarders en opzichters in het burgerlijk en militair huis van verzekering in het fort Zeelandia en in de gevangenis te Nieuw-Amsterdam	1 118	1 707
Artikel 32. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en daggelden van het politiepersoneel, van de schoonmaakster van het politekantoor te Paramaribo en van den politie-kleermaker, den politieschoenmaker en hunne knechts	7 829	349 000
Artikel 43. Kosten van den voogdijraad	173	2 067
Artikel 44. Kosten van vervolgingen en procedures, die geheel of gedeeltelijk ten laste van 's Lands kas komen	450	6 550
Artikel 45. Reis- en verblijfkosten voor leden van de rechterlijke macht	653	1 147
Artikel 46. Kosten van mail-, stop- en brandschoten	37	63

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op
Artikel 47. Terugbetaling aan het Departement van Justitie in Nederland van het door zijne zorg te betalen aandeel van Suriname in de bijdrage van Nederland in de kosten van het kantoor voor het Internationaal Verbond tot bescherming van letterkundige en kunstwerken ...	f 30	f 70
Artikel 48. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de IIde afdeeling	1 626	14 374
Artikel 49. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en daggelden van den administrateur van financiën en van de ambtenaren en beambten van zijn kantoor	13 329	86 225
Artikel 50. Kosten van opmetingen ten behoeve van het domeinwezen	7 378	2 622
Artikel 52. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den controleur der belastingen, den kolonialen ontvanger en betaalmeester, den ontvanger der invoerrechten en accijnzen, den ontvanger der belastingen in Nickerie en de ambtenaren en beambten van hunne kantoren	2 309	75 939
Artikel 53. Toelagen aan kassiers	33	967
Artikel 54. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, daggelden, tafelgelden van- en voeding voor de ambtenaren bij den actieven dienst der belastingen en bij het toezicht op den in- en uitvoer te water, alsmede uitgaven van dien aard voor het verdere personeel bij 's Lands middelen	9 514	117 004
Artikel 55. Huur van woningen en toelagen wegens gemis van vrije woning		

	wordt verminderd met:	en tot is dien gebracht op:
aan den klerk op het ontvangerskantoor in Nickerie en aan ambtenaren der belastingen	f 120	f 1 180
Artikel 57. Aanwezigheidsgeld voor de leden van de commissie van aanslag en van den raad van beroep, alsmede voor de raadslieden voor de inkomstenbelasting, aanwezigheidsgeld voor de leden en toelage aan den secretaris van de commissie van beoordeeling van de aangiften voor den verkoop van gedistilleerd, alsmede belooningen en aanwezigheidsgeld voor de leden van den raad van beroep, enz. inzake toepassing van de tariefverordening	230	1 170
Artikel 58. Toelage aan den secretaris en onkosten van de Kamer van koophandel en fabrieken te Paramaribo	19	381
Artikel 62. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, daggelden of andere belooningen van het personeel bij den Lands-radiotelegraafdienst	462	26 300
Artikel 64. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen van den hypotheekbewaarder en van het verdere personeel van het hypotheekkantoor	128	13 129
Artikel 65. Meubelen, kantoorbehoeften en andere uitgaven voor het hypotheekkantoor, benevens kosten voor het schatten der verkoopwaarde van onroerende goederen met het oog op de toepassing der zegelverordening	90	410
Artikel 68. Reis-, verblijf- en verhuizingskosten	570	1 630
Artikel 70. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de IIIde afdeeling	2 401	2 099

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op
Artikel 74. Meubelen, kantoor- en schrijfbehoeften, drukkosten, abonnement op nieuwsbladen, briefporten, telegrammen en andere uitgaven, alsmede kosten van schoonmaken en verlichting en andere huishoudelijke kosten van het immigrantendoorgangshuis te Paramaribo	f 619	f 881
Artikel 76. Uitgaven voor deskundig onderzoek bij geschillen over loonen en taken op landbouw-ondernemingen	150	*Memorie*
Artikel 77. Kosten van aanvoer van immigranten en daarmede in verband staande andere uitgaven	351 847	304 153
Artikel 78. Kosten van terugvoer van immigranten en daarmede in verband staande andere uitgaven, alsmede uitkeeringen aan immigranten, die afzien van het recht op vrije terugreis	67 650	180 850
Artikel 79. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen voor het houden van toezicht op voor den klein-landbouw uitgegeven perceelen land en de Landsstalweiden, zoomede reis-, verblijf- en verhuizingskosten en andere uitgaven	733	31 218
Artikel 80. Vergoeding voor huishuur en voor het gemis van vrije woning aan opzichters van vestigingsplaatsen en aan een Javaanschen opziener	70	710
Artikel 81. Onderhoud en verbetering van centrale vestigingsplaatsen en andere vestigingen van kleine landbouwers, zoomede van Landsstalweiden	1 600	37 400
Artikel 82. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de IVde afdeeling	1 970	1 630

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 83. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en vergoeding voor huishuur van de predikanten der Hervormde en Luthersche Gemeenten te Paramaribo, van den predikant der Vereenigde Protestantsche Gemeente te Nieuw-Nickerie, van geestelijken der Roomsch-Katholieke Gemeente en van godsdienstleeraren der Evangelische Broedergemeente en der Nederlandsch- en Nederlandsch-Portugeesch-Israëlietische Gemeenten	f 6 197	f 99 803
Artikel 85. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den inspecteur voor het onderwijs en van de ambtenaren en den bode van zijn kantoor, zoomede abonnement voor den secretaris der commissie van onderwijs voor kantoorbehoeften en schrijfloonen	1 722	21 001
Artikel 86. Meubelen, kantoorbehoeften, drukkosten, rijwieltoelage aan den bode op het kantoor van den inspecteur voor het onderwijs en andere kleine uitgaven, alsmede reis- en verblijfkosten van den inspecteur voor het onderwijs en kosten van examens	1 382	2 968
Artikel 87. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van onderwijzers en onderwijzeressen en verder bij de scholen werkzaam zijnd personeel, zoomede kosten van bewaken en schoonhouden der scholen	37 430	402 900
Artikel 90. Uitkeeringen ten behoeve van het bijzonder onderwijs	5 832	640 326
Artikel 91. Uitgaven voor het landbouwonderwijs	86	1 314
Artikel 92. Uitkeeringen aan bijzondere inrichtingen en instellingen	500	9 000

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 93. Kosten van vervoer en studie van jongelieden, die buiten Suriname eene opleiding ontvangen	f 613	f 1 387
Artikel 94. Uitkeeringen aan opvoedingsgestichten, enz.	3 811	17 839
Artikel 95. Tijdelijke verhooging van uitkeeringen aan opvoedingsgestichten, enz.	4 751	9 059
Artikel 97. Kosten van de Landsboekerij	100	850
Artikel 98. Bezoldiging of verlofbezoldiging en persoonlijke toelage van den directeur-armverzorger, daggelden en toelagen van het verder personeel en abonnement voor kantoorbehoeften, enz. van de commissie van regenten van het gesticht Landsgrond Boniface	163	12 900
Artikel 102. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de Vde afdeeling	6 668	17 332
Artikel 103. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van ambtenaren en beambten, verbonden aan het proefstation	1 307	55 750
Artikel 104. Toelage van den deskundige voor landbouwzaken	10 266	2 934
Artikel 105. Kosten van den cultuurtuin en van de selectie van cultuurgewassen	480	19 570
Artikel 106. Uitgaven ten behoeve van den meteorologischen dienst	140	360
Artikel 110. Kosten van veldproeven met cacao, oliepalm, cassave, rijst en andere cultures	117	19 883

	wordt ver minderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 111. Algemeene kosten van het Landbouw-proefstation	f 200	f 7 800
Artikel 112. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de VIde afdeeling	1 819	2 281
Artikel 114. Uitgaven voor onderzoekingen ten behoeve van den openbaren gezondheidsdienst in en buiten het laboratorium van het militair hospitaal en al hetgeen met deze onderzoekingen in verband staat	250	1 000
Artikel 117. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het verplegend personeel bij de poliklinieken	186	19 275
Artikel 119. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van vroedvrouwen, tevens hulppersoneel bij den medischen dienst in de districten	38	3 802
Artikel 120. Andere uitgaven voor den openbaren gezondheidsdienst, voor zoover bij andere artikelen geen afzonderlijke kredieten zijn toegestaan	447	4 403
Artikel 121. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van de geneesheeren en het verder personeel, werkzaam bij de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten	18 141	35 422
Artikel 122. Kosten, verband houdende met de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten	4 907	9 693
Artikel 123. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den gouvernements-scheikundige, den keurmeester voor levensmiddelen en den hulpkeurmeester	7 150	3 215

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 124. Kosten in verband met de keuring van levensmiddelen	f 230	f 270
Artikel 125. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, daggelden en verdere loonen van den gouvernementsveearts, tevens directeur van het slachthuis te Paramaribo, den hulpkeurmeester en het lagere personeel van het slachthuis	284	12 099
Artikel 128. Uitgaven ter verbetering van de veeteelt, alsmede daarmede verband houdende premiën	962	538
Artikel 129. Kosten van behandeling en verpleging van burgerpersonen in de militaire ziekeninrichtingen, alsmede tegemoetkomingen in deze kosten, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas	38 670	214 330
Artikel 130. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het verplegend personeel in het Lands-ziekenhuis te Nieuw Nickerie	428	2 312
Artikel 135. Kosten van kantoorbehoeften en van aanschaffing van boeken en tijdschriften ten behoeve van de inrichting	33	217
Artikel 136. Uitgaven voor het landbouwbedrijf in de inrichting	232	518
Artikel 137. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en daggelden van de directrice (den directeur) en het verdere personeel van de Landsinrichting voor melaatschen op Groot-Chatillon	1 145	27 516
Artikel 138. Kosten van kantoorbehoeften, aankoop van boeken, aankoop en herstelling van instrumenten ten behoeve van die inrichting	193	57

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 147. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den directeur van openbare werken en verkeer en van de verdere ambtenaren en beambten van zijn kantoor en van het kantoor der onderafdeeling verkeer te water	f 4 902	f 62 500
Artikel 148. Toelage van den deskundige voor irrigatie-aangelegenheden	13 200	*Memorie*
Artikel 150. Onderhoud en verbetering van de Landsgebouwen met hun toebehooren, kosten van onderhoud en feestverlichting van den bij het gouvernementshuis behoorenden tuin, kosten voor klokken en voor aanschaffing van vlaggen en lijnen, zoomede huur van twee perceelen van de plantage Mariënburg tot plaatsing van dienstwoningen voor het Landspersoneel aldaar	5 200	145 700
Artikel 151. Uitgaven voor logeergebouwen in de districten voor in dienst reizende ambtenaren	541	709
Artikel 152. Onderhoud van den baggermolen en daarbij behoorend materieel	154	1 096
Artikel 153. Onderhoud en reiniging van land- en waterwegen en daarmede in verband staande werken te Paramaribo en in de districten en verdere uitgaven te dier zake	28 260	220 440
Artikel 154. Uitgaven voor de besproeiing van straten en wegen te Paramaribo	16 600	1 400
Artikel 156. Kosten van de openbare verlichting te Paramaribo en in de districten	51	23 699
Artikel 159. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de spoor-		

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
weg-ambtenaren en -beambten, loon voor hulp ter tijdelijke versterking en vervanging van dat personeel bij ziekte en verlof, zoomede kosten voor geneesmiddelen en verbandstoffen	f 892	f 61 505
Artikel 161. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den technisch ambtenaar en verdere beambten bij den dienst van het telefoonwezen, zoomede kosten voor geneesmiddelen en verbandstoffen	4 920	32 881
Artikel 162. Onderhoud en verbetering van het Landstelefoonnet, aanleg van nieuwe aansluitingen en daarmede in verband staande uitgaven	5 503	12 797
Artikel 163. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den ladingmeester en het verder personeel voor den dienst op den afvaartsteiger	150	5 087
Artikel 164. Kosten voor het nazien van gezondheidspassen van- en kosten te betalen in buitenlandsche havens door Landsvaartuigen, kosten voor het laden en lossen van goederen te Paramaribo, vergoeding voor geleden schade door het verloren gaan of beschadigen van goederen, verscheept met die vaartuigen, benevens uitkeeringen aan gezagvoerders, stuurlieden, enz. uit de opbrengst van het personen- en goederenvervoer van den zeedienst, alsmede verdere uitgaven, verband houdende met den vervoerdienst dezer vaartuigen	13 000	39 600
Artikel 165. Onderhoud van de gebouwen en steigers, zoomede baggerwerken	438	1 562
Artikel 166. Uitgaven voor den verbindingsdienst op de reede van Coronie	650	7 350

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 167. Uitgaven voor den leergang tot opleiding voor het examen van machinist	f 62	f 2 918
Artikel 169. Kosten voor de verstrekking van uniformkleeding aan de schepelingen	500	*Memorie*
Artikel 172. Huur van vaartuigen ten behoeve van rivier- en zeedienst en voor reizen van ambtenaren en commissiën, benevens bijdragen aan particuliere stoomvaartdiensten	42	1 358
Artikel 174. Onderhoud en benoodigdheden van het lichtschip, vergoeding voor de uitbestede bediening van het havenlicht te Galibi en voor het onderhoud van den lichtopstand en toebehooren aldaar, brandstoffen en andere benoodigdheden voor de lichttoestellen en voor het havenvuur aan den mond van de Nickerie-rivier, voor het licht aan den mond van de Suriname-rivier, voor het licht te Nieuw-Amsterdam en voor de lichten aan den mond van de Marowijne-rivier en te Coronie, en hetgeen daarmede verder in verband staat, zoomede aankoop en onderhoud van kettingen, ankers en tonneboeien	5 758	5 042
Artikel 177. Vlaggen en andere benoodigdheden voor het seinwezen	200	200
Artikel 180. Meubelen, kantoorbehoeften, abonnement op nieuwsbladen en tijdschriften, drukkosten en andere huishoudelijke uitgaven, alsmede reis-, verblijf- en verhuizingskosten van den directeur en van de ambtenaren en beambten van de verschillende afdeelingen, voor zoover daarvoor geen afzonderlijke gelden zijn beschikbaar gesteld	200	9 500

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 182. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het personeel der brandweer	f 760	f 8 353
Artikel 183. Aanschaffing en onderhoud van werktuigen, rijwielen en andere benoodigdheden, zoomede andere uitgaven	1 140	3 060
Artikel 184. Aanschaffing van een motorbrandspuit, ingericht voor autotractie	5 500	*Memorie*
Artikel 185. Bijdrage aan het brandweerkorps van de firma C. Kersten & Co.	875	1 125
Artikel 187. Uitgaven ter verrekening van het tekort op de rekening „Aanvoer van levensmiddelen ten behoeve van de bevolking" (4de termijn).	2 446	35 554
Artikel 189. Pensioenen aan weduwen en weezen van overleden burgerlijke landsdienaren	33 000	197 000
Artikel 190. Pensioenen aan gewezen onderwijzers bij het bijzonder onderwijs ...	14 110	10 890
Artikel 191. Pensioenen aan weduwen en weezen van overleden onderwijzers bij het bijzonder onderwijs	2 500	2 500
Artikel 194. Wachtgelden aan onderwijzers en onderwijzeressen bij het bijzonder onderwijs	499	2 501
Artikel 196. Uitgaven voor de waarneming van tijdelijk opengevallen betrekkingen, voor zoover het niet mogelijk is die aan te wijzen op de artikelen, waarin de bezoldigingen voor die betrekkingen zijn omschreven	343	14 657
Artikel 198. Kinderbijslagen	5 750	44 250

Artikel III.

In de genoemde begrooting worden twee nieuwe artikelen, 77*bis* en 157*bis*, ingelascht, luidende als volgt:

„*Artikel* 77*bis*. Kosten van aanvoer in 1927 van immigranten en daarmede in verband staande andere uitgaven, f 11 450.

„*Artikel* 157*bis*. Kosten verband houdende met de voorbereiding van den aanleg van eene drinkwaterleiding voor Paramaribo en omgeving, f 35 498."

Artikel IV.

Het eindcijfer der voormelde begrooting wordt, tengevolge van de in de artikelen I, II en III dezer wet vermelde wijzigingen, verminderd met f 556 085 (*vijfhonderd zes en vijftig duizend vijf en tachtig gulden*) en daardoor gebracht op f 7 847 162 (*zeven millioen achthonderd zeven en veertig duizend eenhonderd twee en zestig gulden*).

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize het Loo, den 19den December 1931.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën
DE GRAAFF.

Uitgegeven den *acht en twintigsten* December 1931.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 3den Maart 1932.
RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 9den Maart 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 29.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 5 Maart 1932 No. 791 *tot wijziging van de resolutie van 16 April 1925 No. 1090 (G. B. No. 26), regelende de toekenning van aanwezigheidsgeld bij het zittingnemen in commissiën, welke bij of krachtens algemeene verordeningen of bij beschikkingen van den Gouverneur zijn of worden ingesteld, alsmede de betaling van examengelden.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de nota van den Administrateur van Financiën van 3 Februari 1932 La. C No. 524;

Herlezen de resolutie van 16 April 1925 No. 1090 (G. B. No. 26);

Den Raad van Bestuur gehoord (vergadering van 5 Februari 1932);

Besluit:

I. Art. 3, sub 1, der resolutie van 16 April 1925 No. 1090 (G. B. No. 26), *regelende de toekenning van aanwezigheidsgeld bij het zittingnemen in commissiën, welke bij of krachtens algemeene verordeningen of bij beschikkingen van den Gouverneur zijn of worden ingesteld, alsmede de betaling van examengelden,* te wijzigen en te doen luiden als volgt:

„1. Het in artikel 1 bedoelde aanwezigheidsgeld bedraagt, indien niet anders in de daar bedoelde algemeene verordeningen geregeld, f 5.— (vijf gulden) per dag of per vergadering voor de deskundigen en f 3.— (drie gulden) per vergadering voor de leden, secretarissen of adjunct-secretarissen der commissiën".

II. Deze wijziging treedt in werking met ingang van 1 April 1932.

III. Te bepalen dat deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 5den Maart 1932.
RUTGERS.

Uitgegeven, den 11den Maart 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 29.

1932. No. 30.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 5 Maart 1932 No. 796 *ter bekendmaking van het Koninklijk besluit van 25 Januari 1932 No. 34, betreffende korting op de bezoldiging van het personeel, dienende bij de troepen in Suriname en Curaçao, voor zoover dit personeel bezoldiging geniet, welke geheel ten laste van het XIe hoofdstuk der Rijksbegrooting komt.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de ministericele missive van 28 Januari 1932, 6de Afdeeling No. 4/49, waarbij o.m. ter bekendmaking werd ontvangen het Koninklijk besluit van 25 Januari 1932 No. 34, betreffende korting op de bezoldiging van het personeel, dienende bij de troepen in Suriname en Curaçao, voor zoover dit personeel bezoldiging geniet, welke geheel ten laste van het XIe hoofdstuk der Rijksbegrooting komt;

Gehoord den Administrateur van Financiën en den Commandant der Troepen;

Herlezen de resolutie van 26 October 1928 No. 3626 (G. B. No. 85);

Besluit:

Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit alsmede het daarin aangehaalde Koninklijk besluit van 29 December 1931 (Staatsblad No. 556), nevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 5den Maart 1932.

RUTGERS.

Uitgegeven den 17den Maart 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 30.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 20 Januari 1932, 6e Afdeeling, No. 29;

Gelet op Ons besluit van 13 September 1928 No. 32 (Gouvernementsblad No. 85, Publicatieblad No. 67), houdende regeling van de bezoldiging van het personeel, dienende bij de troepen in Suriname en Curaçao;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen:

De regeling betreffende de tijdelijke korting op de bezoldiging van de burgerlijke en militaire Rijksambtenaren, vastgesteld bij Ons besluit van 29 December 1931 (Staatsblad No. 556), zooals deze regeling thans luidt of nader zal worden gewijzigd dan wel aangevuld, is mutatis mutandis van toepassing op de bezoldiging van het personeel, dienende bij de troepen in Suriname en Curaçao, voor zoover dit personeel bezoldiging geniet, welke geheel ten laste van het XIe hoofdstuk der Rijksbegrooting komt.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Algemeene Rekenkamer.

's-Gravenhage, den 25 Januari 1932.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,

DE GRAAFF.

1932. No. 30.

Besluit van den 29sten December 1931 (Staatsblad No. 556.)

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken en Landbouw, Voorzitter van den Raad van Ministers, van 9 December 1931, no. 427, Kabinet M.R.;

Den Raad van State gehoord (advies van 22 December 1931, no. 26);

Gezien het nader rapport van Onzen Minister voornoemd van 28 December 1931, no. 451, Kabinet M. R.;

Overwegende, dat het wenschelijk is tijdelijk eene korting toe te passen op de bezoldiging van de burgerlijke en militaire Rijksambtenaren en van het personeel bij het lager-, nijverheids- en landbouwonderwijs, voor zoover dit bezoldigd wordt naar door of vanwege Ons vastgestelde regelen;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1.

1. In afwijking en met wijziging in zooverre van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1928 en van de overige desbetreffende regelingen wordt voor het tijdvak 1 Maart 1932 tot 1 Maart 1935 eene tijdelijke korting toegepast op de bezoldiging, voor zooverre deze niet bij de Wet is geregeld, van:

1o. de burgerlijke en militaire Rijksambtenaren;

2o. het personeel bij het lager-, nijverheids- en landbouwonderwijs, hetwelk geen Rijksambtenaar zijnde, niettemin bezoldigd wordt naar door of vanwege Ons vastgestelde regelen.

2. Deze korting bedraagt:

a. voor hen, die gehuwd zijn, en voor hen, die gehuwd zijn geweest, $2^1/_2$ ten honderd van de eerste f 2000 en 5 ten honderd van het meerdere der jaarlijksche bezoldiging, met uitzondering van het bedrag daarvan, hetwelk aan kindertoelage wordt genoten;

b. voor hen, die ongehuwd zijn en nimmer gehuwd zijn geweest, $2^1/_2$ ten honderd van de eerste f 1000 en 5 ten honderd van het meerdere der jaarlijksche bezoldiging, met uitzondering van het bedrag daarvan, hetwelk aan kindertoelage wordt genoten.

3. Onder jaarlijksche bezoldiging wordt verstaan het voor een geheel jaar berekende totaal bedrag der onder welke benaming ook aan de betrekking of betrekkingen vast verbonden inkomsten, voor zoover niet strekkende tot vergoeding van onkosten, aan het vervullen der betrekking of betrekkingen verbonden. In het geval kost en inwoning wordt genoten, wordt het vrij genot daarvan niet onder deze inkomsten begrepen en, indien voor dit genot korting op de bezoldiging plaats vindt, wordt het hiervoor vermelde totaal bedrag verminderd met het voor een geheel jaar berekende bedrag dezer korting.

4. Het bedrag van de jaarlijksche korting kan tot een heelen gulden naar beneden worden afgerond. In de gevallen, waarbij ingevolge het vorige lid de korting op meerdere bezoldigingen gezamenlijk moet worden toegepast, kan de korting per bezoldiging of onderdeel van bezoldiging worden vastgesteld op een evenredig deel van het totaal bedrag der korting.

5. Indien buiten eene bezoldiging, welke door dit besluit wordt getroffen, tevens eenige bezoldiging wordt genoten, waarop uit hoofde van eene andere door of vanwege het Rijk getroffen regeling de in het tweede lid bedoelde korting wordt toegepast, wordt de korting, ingevolge dit besluit, bepaald op het bedrag, dat in totaal gekort zou moeten worden, indien op laatstgenoemde bezoldiging dit besluit eveneens van toepassing ware, verminderd met het bedrag der op deze bezoldiging afzonderlijk toegepaste korting.

6. Indien van een echtpaar zoowel de man als de vrouw eene bezoldiging geniet, waarop, hetzij ingevolge dit besluit, hetzij uit hoofde van eene andere door of vanwege het Rijk getroffen regeling, de in het tweede lid bedoelde korting moet worden toegepast, wordt, indien de jaarlijksche bezoldiging van den man meer dan f 1000 bedraagt, voor de vaststelling der korting ingevolge dit besluit aangenomen, dat de gezamenlijke bezoldigingen door den man alleen worden genoten.

7. In geval van verandering in den burgerlijken staat gaat

de daarmede gepaard gaande wijziging van de korting in met den eersten dag van de maand, waarin die verandering plaats grijpt.

8. Gehuwde vrouwen worden voor de toepassing van het tweede lid van dit artikel behandeld, alsof zij ongehuwd zijn.

Artikel 2.

1. Wij behouden Ons voor bepaalde ambtenaren, in het buitenland werkzaam, van de toepassing van dit besluit geheel of gedeeltelijk uit te zonderen.

2. Ten aanzien van millitaire ambtenaren der Koninklijke Marine kunnen Wij bepalen, dat de tijdelijke korting, in het eerste lid van het vorige artikel bedoeld, op andere wijze geschiedt dan in de volgende leden van dat artikel is aangegeven.

3. Besluiten, als in de vorige leden bedoeld, worden door Ons genomen op gemeenschappelijke voordracht van Onzen Minister, hoofd van het daarbij betrokken departement van algemeen bestuur, en Onzen Minister van Financiën.

Onze Ministers, hoofden van departementen van algemeen bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* geplaatst zal worden en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State en de Algemeene Rekenkamer.

's-Gravenhage, den 29sten December 1931.

WILHELMINA.

De Minister van Staat,
Minister van Binnenlandsche Zaken
en Landbouw,

Voorzitter van den Raad van Ministers,

RUYS DE BEERENBROUCK.

Uitgegeven den *dertigsten* December 1931.

De Minister van Justitie,

J. DONNER.

1932. No. 31.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 23 September 1931 *tot regeling van het onderhoud van hoofdverkeerswegen in de districten.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende dat het wenschelijk is voor het onderhoud van hoofdverkeerswegen in de districten regelen vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

1. Voor het onderhoud van de bij besluit van den Gouverneur aangewezen hoofdverkeerswegen in de districten, voor zoover deze over de communicatie loopen en voorzoolang ze als zoodanig van Gouvernementswege onderhouden worden, tot den omvang als in art. 2 omschreven, zijn de bepalingen van de Publicatie van 23 April 1863 (G. B. No. 10) — geldende tekst in G. B. 1914 No. 48 juncto G. B. 1926 No. 124 — niet van toepassing.

2. Dit onderhoud geschiedt tot dien omvang door het Koloniaal Gouvernement.

Art. 2.

Onder het onderhoud van de in het vorig artikel bedoelde wegen voor zooverre dit door het Gouvernement geschiedt, wordt verstaan: het in goed berijdbaren staat houden van het verharde rijvlak, het vrijhouden der dammen, waarop de wegen zijn aan-

gelegd, van voor het gebruik van de wegen hinderlijke begroeiing en het in bruikbaren staat houden van de bruggen.

Art. 3.

1. Alle herstellingen aan dammen, niet vallende onder het in art. 2 omschreven onderhoud, alsmede noodzakelijke dam- en wegverleggingen, met het oog op de beveiliging tegen water, — ter beoordeeling van den Gouverneur — zullen worden bekostigd, voor de eene helft door het Gouvernement en voor de andere helft door de betrokken plantage, over welker dam de weg loopt.

2. De kosten worden bepaald naar een plan met begrooting opgemaakt door den Directeur van het departement van Openbare Werken en Verkeer in overleg met het Bestuur der betrokken plantages, welk plan met begrooting door den Gouverneur na eventueele wijziging wordt vastgesteld. Zijn in eene verlegging bruggen noodig, dan komen de kosten daarvan voor rekening van het Gouvernement. De uitvoering van de in alinea 1 bedoelde werken, met uitzondering van den bouw van bruggen, geschiedt vanwege het Bestuur der betrokken plantage ; de betaling van de bijdrage van het Gouvernement heeft plaats in termijnen, volgens eene in het plan opgenomen en door den Gouverneur goedgekeurde regeling, verband houdende met den voortgang van het werk.

3. Moeten bij dam- en wegverleggingen de afmetingen van de dammen, ter verbetering van den weg, grooter zijn, dan de bestaande, dan draagt de betrokken plantage bij in de kosten naar reden van de bestaande afmetingen.

4. Het algemeen toezicht op de uitvoering wordt opgedragen aan den Directeur van het departement van Openbare Werken en Verkeer ; het dagelijksch toezicht aan den betrokken Districts-Commissaris ; eventueele geschillen betreffende de uitvoering worden door den Directeur van het departement van Openbare Werken en Verkeer beslist.

5. Alle uitgaven ten behoeve van sluizen en daarmede verband houdende loozingswerken blijven ten laste van de betrokken plantage.

Art. 4.

1. Zijn meerdere plantages bij werken, als bedoeld in art. 3, betrokken, dan wordt in het plan bepaald voor welk gedeelte

der kosten elke plantage daarbij betrokken is, en daarin tevens bepaald het deel voor de uitvoering waarvan elk plantagebestuur heeft te zorgen.

2. In geval tusschen den Directeur van het departement van Openbare Werken en Verkeer en het bestuur van een der betrokken plantages verschil van meening bestaat over de vraag of de plantage moet worden beschouwd bij het werk betrokken te zijn of niet, dan wel omtrent de noodzakelijkheid van de in art. 3 alinea 1 bedoelde herstellingen of verleggingen, zoomede over het daarvoor opgemaakt plan, beslist de Gouverneur, na het plantagebestuur te hebben gehoord.

Art. 5.

Kunnen de Directeur van het departement van Openbare Werken en Verkeer en het bestuur eener betrokken plantage niet tot overeenstemming komen omtrent het plan en de begrooting der werken in art. 3 bedoeld, blijft het plantagebestuur, na daartoe schriftelijk door genoemden Directeur te zijn aangemaand, ingebreke hieraan mede te werken, of voert het plantagebestuur de werken naar het oordeel van dien Directeur, niet op behoorlijke wijze of niet met den noodigen spoed uit, dan wordt door den Gouverneur het maken van plan en begrooting opgedragen aan meergenoemden Directeur; de uitvoering desnoodig de voltooiing der werken, geschiedt door of vanwege het Gouvernement.

Art. 6.

Werkzaamheden tot herstelling aan of verlegging van dammen, waarover de weg loopt, welke zonder schade geen uitstel gedoogen en daarom door of vanwege het Gouvernement of het plantagebeheer verricht zijn voordat het in art. 3 bedoelde plan met begrooting is opgemaakt, zullen naar hare waarde, te schatten door hen die de begrooting opmaken, in deze worden opgenomen onder de totaalkosten en strekken in mindering van de door het Gouvernement of de betrokken plantage te betalen bijdrage.

Art. 7.

De voor eene herstelling aan of verlegging van dammen, waarover de weg loopt, benoodigde grond mag door de uitvoerders te naaster lage en minster schade worden genomen.

Eveneens mag de door eene verlegging in te nemen terreinstrook worden in gebruik genomen.

Een en ander moet door de plantages kosteloos worden beschikbaar gesteld. De schade door deze beschikbaarstellingen eventueel geleden aan kunstwerken, beplantingen of plantklaar gemaakte terreinen wordt vergoed.

In geval tusschen den Directeur van het departement van Openbare Werken en Verkeer en het betrokken plantagebestuur verschil van meening bestaat omtrent het bedrag van de bovenbedoelde schadevergoeding, beslist de Gouverneur, na het plantagebestuur gehoord te hebben.

Het bedrag der schadevergoeding wordt in de begrooting van het werk onder de totaalkosten opgenomen.

Art. 8.

Hangende de beslissing over de vergoeding der schade, bedoeld in het vorige artikel, of over eventueele geschillen, kan de Gouverneur met de uitvoering een aanvang doen maken, van welke uitvoering de helft der kosten op de plantages, voor zoover deze tot bijdrage verplicht zijn, kunnen worden verhaald.

Art. 9.

Voor elke plantage, over wier communicatiedam een van de in art. 1 bedoelde hoofdwegen loopt, wordt een jaarlijks door den Gouverneur te bepalen bedrag, naar reden van vijf cent per strekkenden meter van de genoemde hoofdwegen, wegens kossten van door het Gouvernement tijdelijk overgenomen onderhoud, als in art. 1 bedoeld, aan 's Landskas betaald.

Van de vaststelling van het bedrag en den termijn waar binnen de bijdrage zal moeten zijn betaald, wordt aan de gezagvoerders der betrokken plantages door den betrokken Districts-Commissaris kennis gegeven.

Art. 10.

1. De verschuldigde bijdragen moeten betaald zijn binnen den door den Gouverneur bij de bepaling van het bedrag daarvoor vastgestelden termijn.

2. Op de invordering van de bijdragen is toepasselijk het Koninklijk besluit van 3 April 1869 (G. B. No. 24).

3. Als ontvanger van de bijdragen wordt aangewezen de betrokken Districts-ontvanger der belastingen.

Art. 11.

Deze verordening treedt in werking op een nader door den Gouverneur te bepalen tijdstip, op welk tijdstip vervalt de verordening van 25 Februari 1898 (G. B. No. 6) zooals zij luidt blijkens G. B. 1917 No. 64.

Gegeven te Paramaribo, den 23sten September 1931.
RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 17den Maart 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 32.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van den 2den October 1931 *tot uitvoering van artikel 115 van het Regeeringsreglement van Suriname, betreffende waterschappen.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is ter uitvoering van artikel 115 van het Regeeringsreglement van Suriname algemeene regelen vast te stellen betreffende waterschappen,

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

§ 1. *Oprichting, wijziging en opheffing van waterschappen.*

Artikel 1.

1. Een waterschap wordt opgericht, gewijzigd of opgeheven bij verordening, waarbij tevens de aard zijner werkzaamheden nader wordt omschreven.

2. Een aldus opgericht waterschap bezit rechtspersoonlijkheid.

3. Voor elk waterschap wordt het reglement der instelling vastgesteld bij besluit van den Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord.

Artikel 2.

Geen verordening tot oprichting, wijziging of opheffing van een waterschap wordt voorgesteld dan nadat de belanghebbenden in de gelegenheid zijn gesteld hunne bezwaren tegen het voorstel in te brengen.

§ 2. *Samenstelling en inrichting van het waterschapsbestuur.*

Artikel 3.

Het bestuur van een waterschap bestaat uit een voorzitter, die door den Gouverneur benoemd en ontslagen wordt en ten minste twee leden, door de belanghebbenden uit hun midden te kiezen. Zijn onder de belanghebbenden geen of niet genoeg geschikte personen voor deze functiën aanwezig, dan mogen deze leden van het bestuur, onderscheidenlijk geheel of ten deele gekozen worden buiten de belanghebbenden.

Artikel 4.

1. De wijze van verkiezing der bestuursleden wordt in het reglement der instelling geregeld.

2. Blijven belanghebbenden geheel of ten deele in gebreke de bedoelde keuze te doen, dan voorziet de Gouverneur, op voorstel van den Districts-Commissaris, in de betrekkelijke vacature.

3. In het reglement der instelling kan ook de benoeming van de leden der besturen aan den Gouverneur worden opgedragen.

§ 3. *Bevoegdheden van het waterschapsbestuur.*

Artikel 5.

1. De besturen van waterschappen kunnen in het huishoudelijk belang van die instellingen keuren en reglementen maken, keuren echter alleen voorzoover hun deze bevoegdheid bij verordening verleend is.

2. Een keur wordt niet vastgesteld dan nadat de belanghebbenden in de gelegenheid zijn gesteld hunne bezwaren tegen het ontwerp in te brengen bij het waterschapsbestuur. De vastgestelde keur wordt aan den Gouverneur ter goedkeuring ingezonden, onder mededeeling van de ingebrachte bezwaren en de beschouwingen van het bestuur daaromtrent.

3. De keuren verbinden niet dan wanneer zij door den Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord, zijn goedgekeurd en in

het Gouvernements-Advertentieblad bekend gemaakt; het bestuur van het waterschap zorgt, nevens deze bekendmaking in het Gouvernements-Advertentieblad, ten spoedigste voor aanplakking van de betrekkelijke keur op een of meer plaatsen binnen zijn gebied.

4. Zij treden in werking dertig dagen na den dag der bekendmaking in het Gouvernements-Advertentieblad, tenzij in de keur zelve anders bepaald is.

Artikel 6.

1. Op overtreding van keuren vastgesteld door waterschapsbesturen, kan hechtenis van ten hoogste zes dagen of geldboete van ten hoogste vijfentwintig gulden worden gesteld, alsmede verbeurdverklaring van de voorwerpen door middel van de overtreding verkregen of waarmede de overtreding is gepleegd, voor zoover zij den veroordeelden toebehooren.

2. De feiten aldus strafbaar gesteld, worden beschouwd als overtredingen.

3. De bepalingen der eerste acht Titels van het Eerste Boek van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Suriname zijn ook toepasselijk op de in lid 2 bedoelde feiten.

Artikel 7.

1. Met de opsporing van de overtredingen der door waterschapsbesturen vastgestelde keuren zijn naast de ambtenaren en beambten bedoeld in artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie Suriname belast de voorzitter en de leden van het waterschapsbestuur en de beëedigde beambten der instelling, evenals dat bestuur zelf, ieder voor zooveel zijn waterschap betreft.

2. Het bestuur kan, voor zoover deze bevoegdheid bij verordening verleend is, gedurende dertig dagen na de bekeuring met de bekeurden in schikking treden.

3. De opbrengst der boeten bij schikking opgelegd, komt ten bate van de instelling.

4. De betaling van het bij schikking bepaalde doet het recht tot strafvordering vervallen.

Artikel 8.

1. Tot den werkkring van het waterschapsbestuur worden

gerekend te behooren alle onderwerpen betreffende het algemeen belang der belanghebbenden bij het waterschap.

2. De keuren en reglementen van een waterschap mogen geen bepalingen inhouden omtrent punten, waaromtrent bij wettelijke regelingen van een hooger gezag is voorzien.

3. De bepalingen dier keuren en reglementen in welker onderwerp wordt voorzien door wettelijke regelingen van een hooger gezag houden van rechtswege op te gelden.

4. De bepalingen dier keuren en reglementen, welker onderwerpen, naar het oordeel van den Gouverneur, later blijken te strijden met het algemeen belang, worden door dezen, den Raad van Bestuur gehoord, al of niet na voorafgaande schorsing, vernietigd.

Artikel 9.

De zorg voor de geldmiddelen is opgedragen aan het waterschapsbestuur, dat het beheer daarover voert overeenkomstig door den Gouverneur te stellen regelen.

Artikel 10.

De besturen van waterschappen kunnen aan den voorzitter of bepaalde leden van het bestuur een toelage toekennen alsook bezoldigde beambten aanstellen voor het dagelijksch toezicht of voor bepaalde werkzaamheden.

Artikel 11.

1. Voor de uitoefening van hunne functiën hebben de voorzitter en de leden van het waterschapsbestuur, alsmede de beëedigde beambten der instelling, toegang tot alle gronden van belanghebbenden en tot de al of niet afgesloten erven zelfs tegen den wil van de bewoners. Bij gebruikmaking van de in het laatste geval bedoelde bevoegdheid wordt binnen tweemaal vierentwintig uur door den handelenden beambte of het betrokken bestuurslid proces-verbaal opgemaakt, dat in afschrift aan den bewoner van het erf wordt medegedeeld.

2. Spoedeischende gevallen uitgezonderd, wordt van de in het eerste lid bedoelde bevoegdheid geen gebruik gemaakt dan tusschen zonsopgang en zonsondergang.

Artikel 12.

1. Het bestuur van het waterschap bepaalt telken jare vóór 15 Januari :

a. welke onderhoudswerken dat jaar aan de in het gemeenschappelijk belang noodig zijnde kunstwerken en andere werken zullen worden verricht ;

b. de lasten, welke de belanghebbenden in dat jaar zullen hebben bij te dragen naar den maatstaf, bedoeld in het eerste lid van artikel 13 ;

c. of, en zoo ja, welke nieuwe werken zullen worden uitgevoerd.

2. Geen nieuw werk wordt op het werkplan gebracht dan nadat belanghebbenden daarover gehoord zijn en de meerderheid van de uitgebrachte stemmen zich daarvoor verklaard heeft.

§ 4. *Verplichtingen van de belanghebbenden bij het waterschap.*

Artikel 13.

1. Ieder belanghebbende deelt, hetzij in geld, hetzij in arbeid, in de lasten van onderhoud en van het uitvoeren van werken naar evenredigheid van zijn materieel belang bij het waterschap.

2. In bijzondere gevallen ter beoordeeling van den Gouverneur kan door het Gouvernement worden bijgedragen in de kosten van onderhoud of van uit te voeren werken of kan ten behoeve daarvan op andere wijze hulp verleend worden.

Artikel 14.

1. Belanghebbenden zijn verplicht om, nadat eene regeling en verdeeling van lasten als bedoeld in artikel 13 zal zijn verkregen en hun daarvan door het waterschapsbestuur mededeeling zal zijn gedaan, binnen een door dit bestuur te stellen termijn het verschuldigde bedrag te storten of de opgelegde werkzaamheden naar behooren te verrichten of te doen verrichten naar zijn aanwijzingen, beoordeeling en voorschriften.

2. Het waterschapsbestuur is bevoegd bij tekortkoming hierin, onverminderd het bepaalde bij artikel 23, het werk voor rekening van de betrekkelijke belanghebbenden te doen uitvoeren en zoo-

danige maatregelen te treffen of te doen treffen als het noodig zal oordeelen, zullende daarvan aan de belanghebbenden schriftelijk mededeeling moeten worden gedaan, met latere opgave van den termijn binnen welken het alsdan verschuldigde bedrag zal moeten zijn betaald.

Artikel 15.

Niemand is gerechtigd om zonder toestemming van het waterschapsbestuur eenige wijziging te brengen, welke ook, in de in het gemeenschappelijk belang noodig zijnde kunstwerken en andere werken. Mocht dit geschied zijn, dan is de dader verplicht deze op eerste aanzegging van het waterschapsbestuur ongedaan te maken, bij gebreke waarvan het bestuur gerechtigd is alles weder in den vorigen staat te herstellen of te doen herstellen op kosten van den dader onverminderd de vergoeding van kosten, schaden en interessen en onverminderd het bepaalde bij artikel 23.

Artikel 16.

Op de invordering der bedragen, bedoeld in artikelen 12, 14 en 15 vindt het Koninklijk besluit van 3 April 1869 (G. B. No. 24) overeenkomstige toepassing.

§ 5. *Toezicht op de waterschappen.*

Artikel 17.

1. Het dagelijksch bestuur der waterschappen berust, onder oppertoezicht van den Gouverneur, bij de besturen der waterschappen.

2. In het oppertoezicht wordt de Gouverneur bijgestaan door de ambtenaren door of van wege dezen aan te wijzen.

3. Het waterschapsbestuur is verplicht de in het tweede lid bedoelde ambtenaren in de uitoefening van het bedoelde toezicht alle gevraagde inlichtingen te geven, alsmede inzage te verleenen van de bescheiden van zijn archief en elke contrôle op het geldelijk beheer toe te staan.

Artikel 18.

In de uitoefening van hunne functiën hebben de in het tweede

lid van artikel 17 bedoelde ambtenaren de in artikel 11 omschreven bevoegdheden tot denzelfden omvang als de daar genoemde personen.

Artikel 19.

Van elk besluit van het bestuur van een waterschap staat voor belanghebbenden beroep op den Gouverneur open binnen een in het reglement der instelling te bepalen termijn. Deze beslist, den Raad van Bestuur gehoord, bij een met redenen omkleed besluit.

Artikel 20.

Besluiten van een waterschapsbestuur kunnen door den Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord, bij een met redenen omkleed besluit vernietigd worden, doch niet anders dan voor zoover zij in strijd zijn :

1o. met wettelijke regelingen van een hooger gezag ;

2o. met het algemeen belang of met het belang van een ander waterschap of particulieren polder.

Artikel 21.

1. Wanneer wettelijke regelingen van een hooger gezag het vorderen, verleenen de waterschapsbesturen hunne medewerking tot uitvoering daarvan.

2. Wanneer een waterschapsbestuur niet de in het eerste lid bedoelde medewerking verleent of niet vóór den daarvoor bepaalden datum de onderhoudswerken heeft aangewezen of wanneer het bij de uitvoering van maatregelen en werken, aanwijzingen doet of beslissingen neemt, of in het algemeen optreedt op eene wijze waarmede een der in artikel 17, tweede lid, bedoelde ambtenaren zich niet kan vereenigen, dan dient deze zelfstandig een voorstel in bij, of brengt zijn bezwaren ter kennis van den Gouverneur, die alsdan ten aanzien van die bezwaren, na het waterschapsbestuur te hebben gehoord, beslist.

3. Is het waterschapsbestuur nalatig aan de beslissing van den Gouverneur uitvoering te geven, dan doet de Districts-Commissaris hetgeen in- of krachtens deze verordening aan dat bestuur is opgedragen en zijn de belanghebbenden verplicht zich daarnaar te gedragen.

Artikel 22.

1. Indien de Gouverneur de uitvoering van eenig werk acht in het gemeenschappelijk belang van meer dan één waterschap, dan wordt ten aanzien van de maatregelen om te komen tot de uitvoering van dat werk, gehandeld als vormden de betrokken waterschappen één geheel, terwijl alsdan het waterschapsbestuur bestaat uit de leden, die voor de betrokken waterschappen het bestuur vormen, onder een uit hen door den Gouverneur aan te wijzen voorzitter.

2. De overige bepalingen zijn alsdan van overeenkomstige toepassing, terwijl in het geval bedoeld in art. 21 lid 3, de Gouverneur aanwijst op wien de taak van den daar bedoelden Districts-Commissaris rust.

§ 6. *Strafbepalingen.*

Artikel 23.

Met hechtenis van ten hoogste zeven dagen of geldboete van ten hoogste honderd gulden wordt gestraft:

1o. het weigeren van toegang tot de gronden of verzet tegen het bestreden van al of niet afgesloten erven, een en ander als in artikel 11 bedoeld;

2o. het niet binnen de daarvoor gestelde termijnen betalen van het verschuldigde bedrag, of het niet naar behooren verrichten of doen verrichten van de opgelegde werkzaamheden, een en ander als in artikel 14 bedoeld;

3o. het niet ongedaan maken van de werken, als in artikel 15 bedoeld.

Artikel 24.

De bij deze verordening strafbaar gestelde feiten worden als overtredingen beschouwd.

§ 7. *Overgangsbepaling.*

Artikel 25.

De bepaling van artikel 2 dezer verordening vindt, in daartoe

leidend geval, geen toepassing op de vóór hare inwerkingtreding onder verordening staande polders.

§ 8. *Slotbepalingen.*

Artikel 26.

1. Deze verordening treedt in werking op een door den Gouverneur te bepalen tijdstip.

2. Zij kan worden aangehaald onder den naam „Waterschapsverordening. . . ." onder bijvoeging van het jaartal harer vaststelling.

Gegeven te Paramaribo, den 2den October 1931.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 18den Maart 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 33.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 15 Maart 1932 No. 892 *nopens het inwerking treden van het Koninklijk besluit van 6 November 1931 No. 25 (G. B. No. 93) tot wijziging en aanvulling van het Koninklijk besluit van 22 Maart 1872 No. 27 (G. B. No. 8) betreffende de immigratie in Suriname.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord den Agent-Generaal;

Herlezen de resolutie van 16 December 1931 No. 4078;

Besluit:

1o. Met intrekking van de bepaling nopens de inwerkingtreding met ingang van 1 April 1932 toegevoegd aan het formulier van afkondiging van het Koninklijk besluit van 6 November 1931 No. 25 (G. B. No. 93) *tot wijziging en aanvulling van het Koninklijk besluit van 22 Maart 1872 No. 27* (Gouvernementsblad No. 8) *betreffende de immigratie in Suriname*, te bepalen dat het inwerking treden van gemeld besluit nader zal worden geregeld.

2o. Afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad te plaatsen.

Paramaribo, den 15den Maart 1932.
RUTGERS.

Uitgegeven, den 18den Maart 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 33.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1932. No. 34.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

BESLUIT van 16 Maart 1932 *tot nadere wijziging en aanvulling van het besluit van 12 October 1916 (G. B. No. 71), ter uitvoering van artikel 2 § 2 van de Grondjesverordening (G. B. 1916 No. 24).*

IN NAAM DER KONINGIN!
DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 2 § 2 van de Grondjesverordening (G. B. 1916 No. 24), zooals zij luidt na de daarin laatstelijk bij de verordening van 21 December 1917 (G. B. 1918 No. 45) aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, het noodig is het navolgende vast te stellen ;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten :

Art. 1.

In artikel 1 van het besluit van 12 October 1916 (G. B. No. 71), zooals dit besluit luidt blijkens G. B. 1929 No. 35 en de sedert daarin aangebrachte wijziging bij het besluit van 23 September 1929 (G. B. No. 65), worden de volgende nadere wijzigingen en aanvullingen aangebracht :

I. punt 1 wordt gelezen :

„het terrein, bekend als de vestigingsplaats aan het Pad van „Wanica, gelegen in het district Suriname, voor zoover het zich „uitstrekt van af de zuidgrenzen van de aan de zuidzijde van „den Vredenburgweg gelegen perceelen, de zuidgrens van het „aan de noordzijde van den Mijnzorgweg gelegen in allodialen „eigendom en erfelijk bezit uitgegeven perceel, en van af de „noordgrenzen van de aan de noordzijde van den Mijnzorgweg „gelegen, in gebruik en in huur uitgegeven perceelen tot aan de „zuidgrenzen van den Waneweg en van den Rijksdijkweg, met „inbegrip van het daaraangrenzend buiten den polder gelegen, voor „rijstcultuur uitgegeven domeinland en met uitzondering van de „perceelen, gelegen :

„a. aan de noordzijde van den Mijnzorgweg, bekend als „Nos. 2a, 2b, 4a en 4b ;

„b. aan weerszijden van den Eersten Palissadeweg en den „Tweeden Palissadeweg ;

„c. aan de noordzijde van den Copieweg ;

„d. aan de zuidzijde van den :

„Libanonweg, bekend als Nos. 1 en 3,

„Copieweg, bekend als Nos. 3 en 5 en

„Arubaweg bekend als Nos. 2 en 4 ;

„e. ten Westen van den Spoorweg, bekend als Nos. 148, „150, 152, 154, 156, 158, 160, 162, 164, 166, 168, 170 en 172 ;

„f. ten Oosten van den Spoorweg, bekend als Nos. 151, „153, 155, 157, 159, 161a en 161b ;"

II. punt 2 wordt gelezen :

„de voormalige plantage Livorno, gelegen in het district „Suriname, en het daaraangrenzend buiten den polder gelegen, „voor rijstcultuur uitgegeven domeinland, met uitzondering echter „van het voorland ;"

III. punt 3 wordt gelezen :

„het terrein, gelegen binnen den Saramaccapolder in de „districten Suriname en Saramacca, met inbegrip van het daar„aangrenzend buiten den polder gelegen, voor rijstcultuur uitge„geven domeinland en met uitzondering van de in dien polder „gelegen in allodialen eigendom en erfelijk bezit uitgegeven per„ceelen ;"

IV. tusschen de punten 6 en 7 worden twee nieuwe punten 6a en 6b ingevoegd, onderscheidenlijk luidende :

„6a. het terrein, bekend als Commissaris Simonspolder, ge„legen in het district Suriname ;"

„6b. het voor rijstcultuur ingepolderde gedeelte van de voor„malige plantage Adrichem, gelegen in het district Suriname ;"

V. aan het slot van punt 17 wordt, met verandering van de kommapunt in eene komma daaraan toegevoegd :

„en het daaraangrenzend ingepolderde domeinland, met inbegrip „van de buiten den polder gelegen, voor rijstcultuur uitgegeven „gronden ;"

VI. tusschen de punten 17 en 18 wordt een nieuw punt 17a ingevoegd, luidende :

„17a. de voormalige plantage Margarethenburg, gelegen in „het district Nickerie, en het daaraangrenzend buiten den polder „gelegen, voor rijstcultuur uitgegeven domeinland ;"

VII. punt 18 wordt gelezen :

„de voormalige plantage Paradise met de daaraangrenzende „gronden Phoenix, Longmay en Plaisance, gelegen in het dis- „trict Nickerie ;"

Art. 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 April 1932, met dien verstande, dat de aanvulling onder punt V van art. 1 bovenbedoeld, terugwerkt tot 1 Januari 1932.

Gegeven te Paramaribo, den 16den Maart 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 17den Maart 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 35.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 16 Maart 1932 *tot nadere vaststelling van de hoeveelheid scheepsbehoefte en scheepsprovisiën tot gebruik aan boord van binnenkomende schepen, waarvoor geen invoerrecht wordt geheven*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van art. 3, 1e lid, letter a van de Tariefverordening 1922 (geldende tekst G. B. 1926 No. 70, juncto G. B. 1928 No. 16 en G. B. 1931 No. 53) het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

Art. 1 van het besluit van 9 November 1926 (G. B. No. 105) wordt gelezen als volgt:

„Art. 1.

„De hoeveelheid scheepsbehoeften en scheepsprovisiën tot „gebruik aan boord van binnenkomende schepen, hieronder niet „begrepen schepen in de kustvaart, als bedoeld in het 1e lid van „art. 42 van de Scheepvaartverordening (G. B. 1908 No. 63), ook „al doen deze schepen op hunne reizen een buitenlandsche ha„ven aan, waarvoor krachtens art. 3, 1e lid, letter a der hoogerge„noemde verordening geen invoerrecht wordt geheven, wordt be„perkt tot de navolgende hoeveelheden per hoofd der bemanning „en passagiers, (kinderen beneden 16 jaar, voor zooveel betreft „de artikelen: wijn, gedistilleerd, bier, sigaren, sigaretten en ta„bak, niet medegerekend), te weten:

„1/3 Liter wijn;
„1/5 „ gedistilleerd;

„2 Liter bier;
„1/4 „ azijn;
„1/2 Kilogram suiker;
„2 „ vleesch, spek, worst, enz.;
„15 sigaren of 40 sigaretten of 1/4 Kilogram tabak, dan wel „een evenredige hoeveelheid van deze goederen tezamen;
„1/2 Hectogram thee;
„2 1/2 Kilogram aardappelen;
„1/2 „ boter.
„Deze hoeveelheden ondergaan bij langer verblijf dan 3 da„gen van het schip in de haven eene evenredige aanvulling."

Art. 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 16den Maart 1932.
RUTGERS

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 17den Maart 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 36.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 21 Maart 1932 No. 958, *betreffende vrijstelling of teruggaaf van invoerrecht voor geneesmiddelen en andere artikelen ter bestrijding van volksziekten, ingevolge art. 3, 2e lid, 2e zin van de Tariefverordening 1922 (geldende tekst G. B. 1926 No. 70, juncto G. B. 1928 No. 16 en G. B. 1931 No. 53).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord den Administrateur van Financiën en den Geneeskundig-Inspecteur ;

Herlezen de resolutiën van :

14 April 1927 No. 1069 (G. B. No. 26),
21 Augustus 1929 No. 3077 (G. B. No. 61),
30 Mei 1930 No. 2042 (G. B. No. 39) ;

Besluit:

I. Met buitenwerkingstelling der hierboven aangehaalde resolutiën, te bepalen als volgt :

§ 1. Vrijdom van invoerrecht wordt verleend voor de na te noemen geneesmiddelen en andere artikelen ter bestrijding van volksziekten, t.w. :

a. Geneesmiddelen :

Alepol ;
Antileprol, met of zonder cycloform ;
Chaulmestrol ;
Chininum in den vorm van :
aethyl-carbonas chinini (euchininum) ;
(bi) hydrochloras chinini ;
(bi) sulfas chinini ;
carbonas chinini (aristochinum) ;
salicylas chinini ;

tannas chinini ;
Moogrol ;
Myo-salversan ;
Neo-salversan ;
Oleum chaulmogra ;
Oleum chenopodium ;
Plasmochine (compositum) ;
Thymol ;

b. Sera en Vaccins.

c. Andere artikelen :

Flit, muskietenkaarsjes, insectenpoeder, gewone flitspuiten, oliesproeiers en dergelijke artikelen, dienende ter bestrijding van muskieten.

Voorts voor alle zoodanige artikelen, welke door den Gouverneur als noodig ter bestrijding van volksziekten zullen worden aangewezen.

§ 2. De vrijdom van invoerrecht, bedoeld bij § 1 van deze resolutie wordt toegekend : te Paramaribo door den Controleur der belastingen ; in Nickerie door den Ontvanger der belastingen te Nieuw-Nickerie ; te Albina door den Districts-Commissaris en te Moengo door den Ontvanger der belastingen aldaar.

§ 3. Ter bekoming van den vrijdom wordt bij de in § 2 genoemde ambtenaren eene aangifte, op den voet van het bepaalde bij art. 11 § 1 van de Scheepvaartverordening (G. B. 1908 No. 63) ingediend.

II. Afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad te plaatsen.

Paramaribo, den 21sten Maart 1932.
RUTGERS.

Uitgegeven, den 23sten Maart 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 37.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 23 Maart 1932 *tot nadere wijziging van het Rijbesluit 1917 (G. B. No. 91).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat ter uitvoering van artikel 11 van de Rijverordening 1916 (G. B. 1917 No. 65), het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Artikel 1.

Artikel 7, sub 2o, van het Rijbesluit 1917 (G. B. No. 91), zooals dit besluit luidt blijkens G. B. 1931 No. 30, wordt gelezen als volgt:

„van, òf twee onafhankelijk van elkaar werkende reminrich-„tingen, òf een reminrichting, die in werking kan worden ge-„steld door twee onafhankelijk van elkaar werkende bedienings-„toestellen elk waarvan in werking gesteld kan worden ook „wanneer het andere weigert, zulks aldus dat in allen gevalle „zoowel de eene als de andere inrichting behoorlijk aan haar „doel beantwoordt en snel werkt;"

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 23sten Maart 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 30sten Maart 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 38.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 24 Maart 1932 *tot nadere wijziging van de verordening van 8 Mei 1896 (G. B. No. 24) regelende de voorwaarden tot het verkrijgen der bevoegdheid van genees-, heel- en verloskundige, tandheelkundige, apotheker, leerling-apotheker en vroedvrouw in de kolonie Suriname.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de verordening van 8 Mei 1896 (G. B. No. 24), *regelende de voorwaarden tot het verkrijgen der bevoegdheid van genees-, heel- en verloskundige, tandheelkundige, apotheker, leerling-apotheker en vroedvrouw in de kolonie Suriname*, gewijzigd bij die van 21 September 1917 (G. B. No. 71), nader te wijzigen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

Het tweede lid van art. 4 van de verordening van 8 Mei 1896 (G. B. No. 24), *regelende de voorwaarden tot het verkrijgen der bevoegdheid van genees- heel-, en verloskundige, tandheelkundige, apotheker, leerling-apotheker en vroedvrouw in de kolonie Suriname*, zooals dat lid luidt ingevolge art. 1 van de verordening van 21 September 1917 (G. B. No. 71), wordt gelezen als volgt:

„Tot dit examen worden alleen toegelaten zij, die het examen

„bij het vorig artikel bedoeld of het volledig eindexamen (dus „met inbegrip der wiskundige vakken) van de 8ste klasse der „Hendrikschool te Paramaribo of het volledig eindexamen van „een andere met die school door den Gouverneur gelijkgestelde „onderwijsinrichting in Suriname of in Nederland, het eindexamen „van een hoogere burgerschool met drie- jarigen cursus met goed „gevolg hebben afgelegd ; voorts zij, die aan een gymnasium of „een hoogere burgerschool met vijf- jarigen cursus tot de vierde „klasse zijn bevorderd, zoomede zij, die in Nederland tot het „afleggen van het eerste natuurkundig examen bevoegd zijn".

Art. 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag volgende op dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 24sten Maart 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 30sten Maart 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 39.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 24 Maart 1932 No. 1007 *houdende bekendmaking van de opzegging door Noorwegen van de op 7 Maart 1911 te Christiania tusschen Nederland en Noorwegen gesloten overeenkomst betreffende den aan schipbreukelingen te verleenen onderstand (Staatsblad 1911 No. 139, Gouvernementsblad 1913 No. 14).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 12 Februari 1932, 4e Afdeeling No. 12/99, houdende mededeeling, dat door *Noorwegen*, met ingang van *1 Januari 1933*, is opgezegd de op 7 Maart 1911 te *Christiania* tusschen *Nederland* en *Noorwegen* gesloten overeenkomst betreffende den aan schipbreukelingen te verleenen onderstand (Staatsblad 1911 No. 139, Gouvernementsblad 1913 No. 14);

Herlezen de resolutie van 18 Maart 1913 No. 1206 (G. B. No. 14);

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.
2. Te bepalen, dat deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 24sten Maart 1932.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 1sten April 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 40.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

RESOLUTIE van 29 Maart 1932 No. 1037 *bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van den thans geldenden tekst van de delfstoffenverordening.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Herlezen de resolutie van 7 April 1930 No. 1365;

Overwegende:

dat de verordening van 7 September 1882 (G. B. No. 19) *houdende bepalingen omtrent het doen van onderzoek naar de aanwezigheid en omtrent het ontginnen van delfstoffen in of op den bodem van Suriname*, na de opname van den geldenden tekst daarvan in het Gouvernementsblad van 1905 No. 1, wederom verschillende wijzigingen heeft ondergaan bij de verordeningen van 18 Maart 1908 (G. B. No. 31), 24 Juni 1911 (G. B. 1914 No. 35), 29 November 1915 (G. B. No. 78), 3 September 1915 (G. B. 1916 No. 19), 30 Augustus 1916 (G.B. No. 61) en 7 September 1931 (G. B. No. 63);

dat de raadpleging daarvan hierdoor wordt bemoeilijkt;

dat het daarom wenschelijk is den thans geldenden tekst van die verordening opnieuw in één geheel samen te vatten en dien in het Gouvernementsblad te doen opnemen;

Besluit:

Te bepalen dat de verordening van 7 September 1882 (G. B. No. 19) *houdende bepalingen omtrent het doen van onderzoek naar de aanwezigheid en omtrent het ontginnen van delfstoffen in of op den bodem van Suriname*, zooals zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, nevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 29sten Maart 1932.
RUTGERS.

Uitgegeven den 19den April 1932.
De Gouvernements-Secretaris
P. KIKKERT.

1932. No. 40.

VERORDENING

van 7 September 1882 (G. B. No. 19)
houdende bepalingen omtrent het doen van onderzoek naar de aanwezigheid en omtrent het ontginnen van delfstoffen in of op den bodem van Suriname,

gelijk zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij de verordeningen van 18 September 1884 (G. B. No. 16), 11 Maart 1889 (G. B. No. 8), 1 December 1894 (G. B. 1895 No. 7), 17 November 1894 (G. B. 1895 No. 12A), 3 November 1896 (G. B. No. 44), 29 April 1897 (G.B. No. 12), 22 Januari 1903 (G. B. No. 12), 8 September 1904 (G. B. No. 47), 18 Maart 1908 (G. B. No. 31), 24 Juni 1911 (G. B. 1914 No. 35), 29 November 1915 (G. B. No. 78), 3 September 1915 (G. B. 1916 No. 19), 30 Augustus 1916 (G. B. No. 61) en 7 September 1931 (G. B. No. 63).

Algemeene bepalingen[1]).

§. 1.

1). Houders van vergunningen tot onderzoek naar de aanwezigheid- en van concessiën tot het ontginnen van delfstoffen kunnen uitsluitend zijn :

Nederlandsche onderdanen,

ingezetenen van Nederland, Nederlandsch-Indië, Suriname of Curaçao,

vennootschappen in Nederland, Nederlandsch-Indië, Suriname of Curaçao gevestigd.

2). De houder van eene vergunning of de concessionaris, die niet in Suriname gevestigd is, moet aldaar voortdurend vertegenwoordigd zijn.

---

[1]). De „*Algemeene bepalingen*" zijn aldus vastgesteld bij art. 1 van de verordening van 7 September 1931 (G. B. No. 63).

3). De vergunning of de concessie vervalt van rechtswege :

a. wanneer de houder ophoudt aan de in het eerste lid van deze paragraaf gestelde eischen te voldoen ;

b. bij overlijden van den houder, ten aanzien van die rechtverkrijgenden, die niet binnen den termijn van één jaar hebben doen blijken aan de in het 1e lid van deze paragraaf gestelde eischen te voldoen.

4). Geschillen, nopens het voldoen aan de vereischten van deze paragraaf worden beslist door den rechter en op de wijze bij koloniale verordening te regelen.

§ II.

1). De Gouverneur is bevoegd :

a. bij het verleenen van eene vergunning tot onderzoek naar de aanwezigheid- en van eene concessie tot het ontginnen van delfstoffen op den voet van deze verordening, een of meer in de vergunning of in de concessie te noemen delfstoffen uit te zonderen en vergunning en concessie te verleenen voor een of meer in de vergunning of concessie te noemen delfstoffen. Indien van deze bevoegdheid gebruik wordt gemaakt tegen het uitdrukkelijk verzoek van den betrokkene om vergunning tot onderzoek of concessie tot het ontginnen van een of meer in de aanvraag bij name genoemde delfstoffen te verkrijgen, zal zulks, den Raad van Bestuur gehoord, met opgaaf van redenen geschieden ;

b. aan meer personen en (of) vennootschappen vergunning tot onderzoek naar de aanwezigheid- en of concessie tot het ontginnen van verschillende delfstoffen in of op hetzelfde terrein te verleenen ; zullende in dat geval een vergunninghouder of een ontginner niet mogen onderzoeken onderscheidenlijk ontginnen binnen een afstand van 200 M. van de plaats, waar een andere vergunninghouder of ontginner onderzoekt onderscheidenlijk ontgint. Bij eventueelen strijd van belangen tusschen de verschillende vergunninghouders en (of) concessionarissen hebben dezen zich, indien zij zich niet onderling kunnen verstaan, te gedragen overeenkomstig de voorschriften, in ieder bijzonder geval door den Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord, te geven.

2). Van de onder 1*b* voorbehouden bevoegdheid om vergunning tot onderzoek naar de aanwezigheid- en (of) concessie tot het ontginnen van andere delfstoffen, als waarvoor bereids eene vergunning of concessie aan derden was afgestaan, wordt evenwel

geen gebruik gemaakt, dan nadat die derden in de gelegenheid zijn gesteld binnen een hun te stellen termijn, drie maanden niet te boven gaande, hunne belangen voor te dragen en hunne eventueele bezwaren tegen het verleenen van rechten aan derden op het hun in vergunning of concessie afgestane terrein in te brengen, terwijl zij tevens in kennis zullen worden gesteld met de verleening van zulk eene vergunning of concessie op hun terrein.

§. III.

1). De Gouverneur is bevoegd bij besluit, den Raad van Bestuur gehoord, streken of terreinen voor het doen van onderzoek naar de aanwezigheid-of voor het ontginnen van delfstoffen, rechtstreeks of middellijk van Landswege, of voor uitgifte onder bijzondere voorwaarden te reserveeren. De hierbedoelde voorwaarden worden bij of krachtens koloniale verordening gesteld.

2). De Gouverneur is eveneens bevoegd bij besluit, den Raad van Bestuur gehoord, streken of terreinen aan te wijzen, waarbinnen ook met algeheele of gedeeltelijke toepassing of met afwijking van de voorschriften dezer verordening, onder de in dat besluit te stellen voorwaarden en bepalingen, vergunningen kunnen worden verleend tot onderzoek naar de aanwezigheid van een of meer bij name genoemde delfstoffen of anders voor delfstoffen in het algemeen al of niet met uitzondering van een of meer, welke bepaaldelijk in dat besluit zullen worden genoemd.

3). De in lid 2 bedoelde vergunningen, welke niet voor overdracht vatbaar zijn, worden kosteloos en voor den tijd van één jaar verleend, maar kunnen, voor zoolang bedoelde streken of terreinen voor het in het vorige lid bedoelde onderzoek zijn opengesteld, telkens met een gelijke termijn worden verlengd.

4). De houders van de in het 3e lid bedoelde vergunningen kunnen, met algeheele of gedeeltelijke toepassing of met afwijking van de voorschriften dezer verordening, op door den Gouverneur te bepalen wijze en onder door hem te stellen voorwaarden en bepalingen, concessie voor ten hoogste 40 jaren verkrijgen tot het ontginnen van de delfstof of de delfstoffen, waarvoor hun vergunning tot onderzoek was verleend.

§. IV.

1). De eigenaar van of de rechthebbende uit anderen hoofde

op den grond mag niet beschikken over de zich in of op den grond bevindende delfstoffen zonder concessie tot het ontginnen daarvan te hebben verkregen overeenkomstig de voorschriften dezer verordening, met dien verstande, dat voor de hier bedoelde gronden geen concessierecht verschuldigd zal zijn, terwijl bij het aanvragen van concessie de voorloopige mededeeling, bedoeld in art. 10 niet behoeft te worden gedaan.

2). De Gouverneur is bevoegd, onder voorwaarden bij koloniale verordening te stellen, waarbij tevens zal worden geregeld de aan den eigenaar van of den rechthebbende uit anderen hoofde op den grond ter zake toe te kennen schadevergoeding, aan derden vergunning tot onderzoek naar de aanwezigheid- en concessie tot het ontginnen van delfstoffen te verleenen op de in het 1e lid van deze paragraaf bedoelde gronden. Van deze bevoegdheid zal geen gebruik worden gemaakt, indien de eigenaar of rechthebbende uit anderen hoofde op den grond binnen een hem door den Gouverneur te stellen billijken termijn te kennen geeft, dat hij zelf voor zoodanig onderzoek of zoodanige concessie in aanmerking wenscht te komen, waarmede hij dan een aanvang behoort te maken binnen een door den Gouverneur te stellen termijn.

3). Het bepaalde in het eerste en het tweede lid van deze paragraaf is niet toepasselijk op grond, welke bij de inwerkingtreding van deze bepaling in eigendom of allodialen eigendom en erfelijk bezit is.

§. V.

In deze verordening worden onder delfstoffen niet verstaan schelpen, zand, grint, klei en dergelijke, welke als grondstof voor bouwwerken of voor wegverharding kunnen worden gebruikt.

AFDEELING I.

Van het onderzoek naar de aanwezigheid van delfstoffen.

Art. 1.

Het is een ieder verboden eenig onderzoek te doen naar de aanwezigheid van delfstoffen in of op een hem niet toebehoorenden grond zonder schriftelijke vergunning van den eigenaar te hebben verkregen.

Wanneer het onderzoek domeingrond betreft, wordt daartoe de schriftelijke vergunning van den Gouverneur vereischt.

Beddingen en oevers van kreken of stroomen, welke tot middel van algemeen verkeer dienen of daartoe blijkens hunne ligging moeten dienen, zijn in deze verordening onder het woord domeingrond niet begrepen.

Art. 2. [2])

Voor zoover niet aan een ander vergunning tot onderzoek naar de aanwezigheid of concessie tot ontginning van delfstoffen op zijn grond is verleend, is de eigenaar bevoegd tot zoodanig onderzoek over te gaan, na hiervan vooraf schriftelijke mededeeling te hebben gedaan aan den beheerder der domeinen.

Art. 3.[3])

Om eene vergunning tot onderzoek naar de aanwezigheid van delfstoffen in of op domeingrond te bekomen, wendt de belanghebbende of diens schriftelijk daartoe gemagtigde zich bij gezegeld verzoekschrift tot den Gouverneur met vermelding van :

a. naam, voornaam en landaard, met vermelding tot welke der categorieën, genoemd in § 1 der Algemeene bepalingen de aanvrager behoort ;

b. keuze van woonplaats te *Paramaribo* ;

c. eene figuratieve kaart houdende eene zoo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de ligging en belending met opgave van de oppervlakte naar welker gesteldheid hij een onderzoek wenscht in te stellen.

Bij het verzoekschrift wordt overgelegd eene quitantie waaruit blijkt, dat aan de koloniale kas betaald is eene som berekend naar 1 cent per hectare en per jaar voor den tijd waarvoor de vergunning is gevraagd.

Bij eene aanvraag om verlenging van de vergunning wordt gelijke quitantie overgelegd.

Indien de aanvraag geschiedt door of namens meerdere personen, moet het verzoekschrift door al de aanvragers of hunne

---

[2]) Dit artikel is gewijzigd bij art. 2 van de verordening van 7 September 1931 (G. B. No. 63).

[3]) Dit artikel is gewijzigd en aangevuld bij art. 2 van de verordening van 22 Januari 1903 (G. B. No. 12) en bij art. 3 van de verordening van 7 September 1931 (G. B. No. 63).

schriftelijk daartoe gemagtigden, en indien zij geschiedt door maat- of vennootschappen, door hen of hem die volgens de statuten de maat- of vennootschap vertegenwoordigen of hunne schriftelijk daartoe gemagtigden zijn onderteekend.

Al de aanvragers zijn hoofdelijk voor het nakomen der vastgestelde of vast te stellen voorwaarden aansprakelijk.

Art. 4. [4])

De Gouverneur is bevoegd bij Resolutie, den Raad van Bestuur gehoord en met opgaaf van redenen, elke aanvraag om vergunning tot het doen van onderzoek naar de aanwezigheid van delfstoffen in of op domeingrond af te wijzen.

De vergunning wordt niet verleend voor eene grootere oppervlakte dan van twintig duizend hectaren.

Zij wordt niet verleend voor terreinen die in concessie tot ontginning van delfstoffen uitgegeven zijn geweest voordat drie maanden na het eindigen der concessie zijn verloopen.

Bij de vergunning wordt de termijn, waarvoor zij verleend is, bepaald; deze kan niet langer zijn dan drie jaren, doch wanneer daartoe termen zijn, door twee verlengingen ieder van één jaar tot ten hoogste vijf jaren worden verlengd.

De houder der vergunning heeft de voorkeur om eene concessie te verkrijgen tot ontginning van een gedeelte of van de geheele oppervlakte tot welker onderzoek hem vergunning verleend was, mits hij zich vóór het verstrijken van den termijn waarvoor hem vergunning is verleend, tot den Gouverneur wendt op de wijze bij art. 11 in verband met art. 3 omschreven.

De Gouverneur kan aan de vergunning de door hem noodig geachte voorwaarden verbinden.

Art. 4bis. [5])

De houder eener vergunning tot het doen van onderzoek naar de aanwezigheid van delfstoffen is bevoegd de aan zijne vergunning verbonden en daaruit voortspruitende rechten voor een gedeelte of de geheele oppervlakte zijner vergunning, aan

---

[4]) Dit artikel is gewijzigd bij art. 3 van de verordening van 22 Januari 1903 (G. B. No. 12).

[5]) Dit artikel is ingevoegd bij art. 1 van de verordening van 30 Augustus 1916 (G. B. No. 61).

een ander over te dragen, mits hij de schriftelijke toestemming daartoe van den Gouverneur heeft verkregen, die alsdan den in de plaats tredenden verkrijger een nieuwe vergunning tot onderzoek verleent, voor den nog te verloopen termijn van de overgedragen vergunning.

De overdracht kan niet betreffen een gedeelte van het terrein, tot welks onderzoek vergunning verleend was, wanneer dat gedeelte eene oppervlakte van minder dan 2000 H. A. heeft of indien een of meer terreinen van minder dan die uitgestrektheid aan den vergunninghouder zouden blijven.

De toestemming tot overdracht wordt geweigerd, indien de in de plaats tredende verkrijger vergunning zou bekomen voor eene grootere oppervlakte dan van twintig duizend H. A. Overigens zijn op deze overdracht van toepassing de bepalingen van art. 26 en art. 27 omtrent de overdracht van concessien tot ontginning. Het volgens laatstgenoemd artikel bepaalde zegelrecht wordt voldaan bij het lichten der nieuwe vergunning tot het doen van onderzoek.

Art. 5.

Alvorens iemand zich naar het perceel begeeft, tot welks onderzoek vergunning is verleend, moet die vergunning worden vertoond aan den commissaris van het district, waarin het perceel gelegen is, of anderen daartoe aangewezen ambtenaar, die haar voor „gezien" moet teekenen.

De ambtenaren houden ieder een register, waarin de vergunningen naar volgorde worden ingeschreven benevens de namen, voornamen, het beroep, de woonplaats en de landaard van den houder der vergunning, of van hem of hen, die door hem zijn uitgezonden, benevens van al de andere personen, die deel uitmaken van de expeditie of haar vergezellen.

Art. 6. [6])

Art. 7.

De districts-commissaris of andere daartoe aangewezen ambtenaar laat geene expeditie hare reis vervolgen, zonder zich voor-

[6]) Dit artikel is vervallen ingevolge art. 64 van de verordening van 24 Juni 1911 (G. B. 1914 No. 35).

af te hebben verzekerd dat geene arbeiders, die elders gecontracteerd zijn en geene Britsch-Indische immigranten of andere Britsch-Indische arbeiders door het Koloniaal Bestuur in *Suriname* aangevoerd zich onder de arbeiders bevinden.

Art. 7*bis*[7])

De voorschriften van de artikelen 21, tweede en derde lid, 25 en 35 zijn op den houder eener vergunning tot onderzoek naar de aanwezigheid van delfstoffen toepasselijk.

Overtreding door hem van die voorschriften wordt gestraft overeenkomstig art. 38.

AFDEELING II.

Van de concessien tot ontginning van delfstoffen.

Art. 8.[8])

Concessie tot ontginning van delfstoffen wordt uitgegeven voor minstens een jaar en voor niet langer dan veertig jaren en -- voor wat domeingrond betreft — voor een oppervlakte van minstens 200 H. A.

Art. 9.[9])

Aan de koloniale kas wordt vooruitbetaald :

voor het eerste en het tweede jaar respectievelijk 10 cents per hectare ;

voor het derde en het vierde jaar respectievelijk 25 cents per hectare ;

---

[7]) Dit artikel is ingevoegd bij art. 4 van de verordening van 22 Januari 1903 (G. B. No. 12).

[8]) Dit artikel is gewijzigd bij art. 1 van de verordening van 11 Maart 1889 (G. B. No. 8) en bij art. 4 van de verordening van 7 September 1931 (G. B. No. 63).

[9]) Dit artikel heeft wijzigingen ondergaan bij art. 2 van de verordening van 11 Maart 1889 (G. B. No. 8) en bij art. 1 van de verordening van 3 November 1896 (G. B. No. 44).

voor elk volgend jaar 50 cents per hectare.

Ingeval de concessie voor langer dan één jaar wordt verleend, moet de retributie telken jare zijn voldaan ten minste dertig dagen vóór den jaardag van den ingang der concessie.

Bij gebreke dier betaling vervalt de concessie op dien jaardag.

Den concessionaris, die de uitgestrektheid, waarvoor hij concessie heeft, wenscht te beperken, wordt evenredige vermindering van retributie verleend, mits hij ten minste veertig dagen vóór den jaardag der concessie, aan den Gouverneur eene gezegelde verklaring indient, inhoudende, onder overlegging eener figuratieve kaart in duplo als bedoeld bij het derde lid van art. 11, waarvan een gewaarmerkt exemplaar aan den concessionaris wordt teruggegeven, de aanwijzing van de ligging en de vlaktemaat van het terrein, dat hij verlangt te behouden.

Zoodanige verklaring heeft geenerlei effect, wanneer daardoor volgens de bijgevoegde kaart een of meer terreinen van minder dan 200 hectare zouden vrijkomen of aan den concessionaris blijven.

Buiten deze gevallen heeft zij ten gevolge, dat de concessie voor het vervolg is beperkt tot het bij de verklaring aangewezen terrein.

Eene eerste beperking sluit de bevoegdheid tot latere beperkingen niet uit.

Een vroeger in concessie gegeven perceel wordt voor de te betalen retributie beschouwd als weder in de categorie van 10 cents per hectare te vallen, wanneer gedurende minstens drie maanden na het verstrijken eener eerste of latere concessie dat terrein niet op nieuw in concessie is uitgegeven.

Bij concessiën voor één jaar verleend kan, wanneer het te betalen concessierecht over een jaar f 12000.— of meer bedraagt, de concessionaris volstaan met vooruitbetaling van het concessierecht in driemaandelijksche termijnen. De concessie vervalt met den laatsten der maand, waarin de betaling voor de volgende drie maanden had moeten geschieden, wanneer die betaling achterwege blijft. Niettemin blijft het concessierecht over het loopende concessiejaar verschuldigd en is dit dadelijk vorderbaar. De bepalingen van het Koninklijk besluit van 3 April 1869 No. 23 (G. B. No. 24) zijn op het verschuldigd gebleven concessierecht toepasselijk, met dien verstande, dat het recht van voorrang stand houdt twee jaren na den dag waarop de concessie vervallen is.

AFDEELING III.

Van het verkrijgen van concessien tot ontginning van delfstoffen.

Art. 10.[10])

Hij, die eene concessie van domeingrond tot ontginning van delfstoffen wenscht aan te vragen, doet hiervan in persoon of door een schriftelijk daartoe gemagtigde, voorloopige mededeeling ten burele van den beheerder der domeinen en omschrijft het verlangde perceel aldaar in een hiertoe bestemd register, waarvan het model door dien hoofdambtenaar wordt vastgesteld, met vermelding van dagteekening en tijdstip, welke een en ander door hem of zijn gemagtigde en den daartoe aangewezen ambtenaar wordt onderteekend.

Voor de inschrijving van elk perceel wordt vooraf f 1.— betaald.

Indien er meer aanvragers voor hetzelfde perceel zijn, heeft de voorkeur tot het verkrijgen der concessie van dat perceel hij, die het eerst die inschrijving in het register heeft gedaan, mits het in art. 11 bedoelde verzoekschrift met de voorgeschreven bijlagen binnen den in het volgende artikel bepaalden termijn aan den Gouverneur wordt ingediend.

Geene inschrijvingen in het register voor een perceel als in de laatste alinea van art. 9 is bedoeld, gelden, om wederom in de categorie van 10 cents per hectare te vallen, dan van den dag af dat de aldaar vermelde termijn van drie maanden is verstreken.

Art. 10bis.[11])

Met afwijking van art. 10 wordt voor perceelen, waarvan de concessie door andere oorzaken dan tengevolge van intrekking op den voet van art. 30 is vervallen of geëindigd, gelegenheid gegeven tot openbare inschrijving tegen eene retributie, welke niet lager mag zijn dan voor het aldus beschikbaar gekomen perceel krachtens art. 9 is verschuldigd.

---

[10]) Dit artikel is aangevuld bij art. 1 van de verordening van 18 Maart 1908 (G. B. No. 31).

[11]) Dit artikel is ingevoegd bij art. 2 van de verordening van 18 Maart 1908 (G. B. No. 31).

De inschrijving geschiedt door den aanvrager of zijn gemachtigde schriftelijk door de invulling van een biljet, waarvan het model, voorzien van de noodige voorschriften voor de invulling, door den Administrateur van Financiën wordt vastgesteld.

De inschrijvingsbiljetten worden op een in het Gouvernements-Advertentieblad bekend te maken dag van des morgens 8 tot des namiddags 1 uur op het domeinkantoor ingeleverd in een daarvoor aanwezige gesloten bus.

Alle inschrijvingen vervat in de op dien dag ingeleverde biljetten, worden geacht des namiddags te 1 uur te zijn geschied.

Na verloop van tweemaal vier en twintig uren (zon- en feestdagen niet medegerekend) na het tijdstip van sluiting der inschrijving, wordt de bus in het openbaar geopend en voorlezing gedaan van de ingekomen biljetten.

Indien voor hetzelfde perceel meer dan één inschrijving is gedaan, geniet de inschrijver die de hoogste retributie, berekend over één jaar, heeft aangeboden, de voorkeur tot het verkrijgen der concessie.

Bij gelijkheid van aanbod beslist het lot.

De loting heeft in het openbaar plaats, uiterlijk op den eersten dag (zon- en feestdagen niet medegerekend) na dien der opening van de bus, des middags te 12 uur.

Een biljet, dat:

a. niet binnen den bij art. 11 voorgeschreven termijn door de daarbedoelde aanvraag is gevolgd,

b. niet geheel overeenstemt met de strekking van die aanvraag,

c. slechts strekt tot inschrijving voor een gedeelte van het beschikbaar gekomen perceel,

d. niet voldoet aan de voorschriften, omtrent het model en de invulling door den Administrateur van Financiën gegeven,

wordt terzijde gelegd.

Bij toewijzing van een der aanvragen worden de overige aanvragen als afgewezen beschouwd.

Indien van de gelegenheid tot inschrijving voor een perceel op den voet van dit artikel geen gebruik is gemaakt of indien na zoodanige inschrijving de concessie niet wordt verleend, wordt daarvan mededeeling gedaan in het Gouvernements-Advertentieblad, met opgave van den dag, waarop voor dat perceel en gedeelten van dat perceel wederom inschrijvingen volgens de voorschriften van art. 10 zullen kunnen aanvangen.

Art. 11. [12])

De aanvrager, in de artt. 10 en 10bis bedoeld, wendt zich binnen twee maal vier en twintig uren na het oogenblik der inschrijving, zon- en feestdagen niet medegerekend, tot den Gouverneur op de wijze in artikel 3 voorgeschreven.

De aanvraag moet inhouden keuze van woonplaats te *Paramaribo* voor alle gevolgen der aanvraag, welke keuze ook van kracht blijft voor de erven of regtverkrijgenden van den aanvrager.

Als bijlagen tot zijn in dit artikel bedoeld verzoekschrift legt hij over eene figuratieve kaart in duplo door een beëedigd landmeter opgemaakt en door den Gouvernements-landmeter met de verzamelkaart geverifieerd, waarop het terrein zoo nauwkeurig mogelijk is aangeduid, benevens eene quitantie van storting in handen van den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester of ander daartoe aangewezen ambtenaar, van hetgeen hij verschuldigd is ingevolge art. 9 of van de retributie, door hem bij inschrijving op den voet van art. 10bis aangeboden, berekend over één jaar.

Art. 12. [13])

De figuratieve kaart, hiervoren bedoeld, wordt vervaardigd naar de *kaart van Suriname naar de opmetingen gedaan in de jaren* 1860—1879 *door* J. F. A. CATEAU VAN ROSEVELT *en* J. F. A. E. VAN LANSBERGE.

Daarop worden van wege het domeinbeheer alle uitgegeven perceelen aangeteekend. Zij ligt gedurende de kantooruren ter inzage van belanghebbenden ten bureele van den administrateur van financiën.

Aanvullingen van- en wijzigingen in voormelde kaart worden vastgesteld bij besluit van den Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord, welk besluit in werking treedt op den dertigsten dag na dien der uitgifte van het Gouvernements Blad waarin het geplaatst is.

---

[12]) Dit artikel is gewijzigd en aangevuld bij art. 3 van de verordening van 18 Maart 1908 (G. B. No. 31).

[13]) Dit artikel is gewijzigd bij art. 1 van de verordening van 8 September 1904 (G. B. No. 47).

Art. 13.

Indien de aanvraag geschiedt door of namens meerdere personen, door maat- of vennootschappen, zijn de bepalingen vermeld in de beide laatste alinea van art. 3 van toepassing.

Art. 14.

Indien de aanvraag wordt toegestaan, verleent de Gouverneur aan den aanvrager concessie tot ontginning.

De termijn, waarvoor de concessie tot ontginning verleend is, wordt gerekend in te gaan op den eersten dag der maand volgende op die waarin de concessie is verleend.

De concessie benevens één exemplaar der figuratieve kaart wordt aan den ontginner uitgereikt.

Het duplicaat der figuratieve kaart blijft onder het domeinbeheer berusten.

Bij afwijzing der aanvraag of van een gedeelte daarvan, worden de gestorte gelden aan den aanvrager voor het geheel of voor het gedeelte waarvoor de aanvraag niet wordt toegestaan, teruggegeven.

Bij gedeeltelijke afwijzing der aanvraag heeft de aanvrager het regt zijne aanvrage geheel in te trekken uiterlijk binnen acht dagen nadat des Gouverneurs beschikking te zijner kennis is gebragt.

Art. 15.

De Gouverneur is bevoegd elke aanvraag om concessie tot ontginning van delfstoffen bij Resolutie, den Raad van Bestuur gehoord en met opgaaf van redenen af te wijzen.

Art. 16.

Het Bestuur is niet verantwoordelijk voor eenig verschil in ligging, oppervlakte, vorm of begrenzing tusschen de tot ontginning afgestane perceelen en de aanduiding der kaart volgens welke de uitgifte plaats vond.

Art. 17.

Indien de ontginner ten genoege van den Gouverneur aan-

toont, dat bij de uitgifte eene vergissing heeft plaats gevonden, wijzigt de Gouverneur de concessie tot ontginning en doet teruggeven wat volgens den maatstaf van art. 9 te veel mogt zijn betaald.

Eveneens is de ontginner verpligt tot de onmiddellijke bijbetaling van hetgeen te weinig mogt blijken te zijn betaald.

In geen geval strekt echter de teruggave of de bijbetaling zich uit over het jaar of de jaren, voorafgegaan aan dat, waarin de vergissing gebleken is.

AFDEELING IV.

Van de regten en verpligtingen van den ontginner.

Art. 18. [14])

De ontginner heeft tijdens den duur der concessie het uitsluitend recht op de in of op zijn perceel door wien ook ontgonnen delfstoffen, voor zoover deze onder zijn concessie vallen.

Art. 19.

De ontginner van domeingrond heeft, tijdens den duur zijner concessie, het regt op de hem uitgegeven perceelen al zoodanige werken, getimmerten en gebouwen te maken en te stellen als voor zijne ontginning mogten vereischt worden.

De materialen welke het bosch, op zijn perceel gelegen, zoowel dáártoe als voor zijne gereedschappen oplevert, mag hij gebruiken en verwerken.

Art. 20.

De ontginner van domeingrond is bevoegd op zijn perceel aard- en boomvruchten alsmede groenten, ten dienste van de dagelijksche voeding zijner arbeiders te verbouwen.

Het is hem verboden zonder bijzondere vergunning van den Gouverneur en zonder inachtneming der bestaande of nader te bepalen voorwaarden op zijn perceel den landbouw uit te oefenen of hout voor den handel te vellen, te bewerken of te vervoeren of wel dit door anderen te laten doen.

---

[14]) Dit artikel is gewijzigd bij art. 5 van de verordening van 7 September 1931 (G. B. No. 63).

Art. 21.

De bepaling van art. 5 is van toepassing op iederen ontginner of hem door wien hij als zoodanig vervangen wordt.

Ieder ontginner of hij die hem ter plaatse van ontginning als zoodanig vervangt is voorts verpligt binnen ééne maand na den aanvang der werkzaamheden en voorts bij den aanvang van elk kwartaal, opgave te doen aan den betrokken districtscommissaris of een anderen daartoe aangewezen ambenaar van de namen, den landaard, de kunne en den leeftijd der arbeiders en andere personen, die bij de werkzaamheden worden gebezigd en der personen, die langer dan ééne maand op zijn perceel verblijven.

Het is hem verboden Britsch-Indische immigranten of andere Britsch-Indische arbeiders, door het Koloniaal Bestuur in *Suriname* ingevoerd, des bewust, te werk te stellen.

Art. 22.

Ieder ontginner of hij die hem ter plaatse van ontginning als zoodanig vervangt, is verpligt te gedoogen, dat de gemeenschap tusschen een aan een ander in concessie gegeven terrein en den naast daarbij gelegen openbaren weg, of de naast daarbij gelegen stroom of kreek zooals bedoeld in art. 1, zoo noodig, over zijn terrein worde gehouden langs den kortst mogelijken en voor beide partijen minst bezwarenden weg.

Art. 23.

Het is den ontginner geoorloofd in den openbaren weg of de vaart, welke door of langs zijn perceel loopt zoodanige werken te maken als hij in 't belang zijner onderneming noodig acht, mits eerbiedigende de regten van derden en zorgende dat de doorgang niet worde belemmerd of bemoeijelijkt, noch de waterloop gestremd.

Art. 24. [15])

Art. 25 [16])

---

[15]) Dit artikel is vervallen ingevolge art. 54 van de verordening van 17 November 1894 (G. B. 1895 No. 12 A.)

[16]) Dit artikel is vervallen ingevolge art. 64 van de verordening van 24 Juni 1911 (G. B. 1914 No. 35).

Art. 26 [17])

De ontginner is bevoegd zijne concessie tot ontginning aan een ander over te dragen, mits hij de schriftelijke toestemming daartoe van den Gouverneur heeft verkregen, die alsdan den in de plaats tredenden verkrijger eene nieuwe concessie tot ontginning afgeeft, voor den nog te verloopen termijn der overgedragen concessie.

Indien de toestemming tot overdragt wordt geweigerd, geschiedt zulks bij Resolutie van den Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord en met opgaaf van redenen.

Die toestemming wordt geweigerd, voor zooveel betreft concessiën verleend na den datum waarop § 1 der Algemeene bepalingen in werking trad, wanneer de overdracht zoude gedaan worden aan anderen dan de in § 1 der Algemeene bepalingen genoemden.

De eigenaar bedoeld in § IV lid 3 van de Algemeene bepalingen kan volstaan met het doen eener schriftelijke mededeeling aan den Gouverneur van de namen der regtverkrijgenden.

De erfgenamen van een ontginner wiens concessie zij wenschen over te nemen, zijn verpligt binnen zes maanden na zijn overlijden hunne namen, beroep en woonplaats aan den beheerder der domeinen schriftelijk bekend te maken.

Heeft zoodanige kennisgeving door of namens de erfgenamen voor het verstrijken van den termijn waarvoor de concessie is verleend geen plaats gevonden, dan vervalt de hun bij de vorige alinea verleende bevoegdheid.

Art. 27.

Elke acte van overdragt, hetzij voor de geheele, hetzij voor een gedeelte der concessie is onderworpen aan een zegelregt van twee ten honderd van den in de acte uitgedrukten prijs.

Bij gemis van eene acte of bij gebreke van een in de acte uitgedrukten prijs, wordt het regt berekend over de waarde door partijen aan te geven.

Ingeval van verschil tusschen partijen en de administratie omtrent den prijs waarover ingevolge de 1ste en 2de alinea het zegelregt verschuldigd is, wordt deze bij taxatie door drie door

[17]) Dit artikel is aangevuld bij art. 5 van de verordening van 22 Januari 1903 (G. B. No. 12) en gewijzigd bij artt. 3 en 6 van de verordening van 7 September 1931 (G. B. No 63).

het Hof van Justitie te benoemen en te beëedigen deskundigen bepaald ;

de kosten dezer taxatie komen ten laste van de in het ongelijk gestelde partij.

Elke verkeerde of onvoldoende uitdrukking van den prijs in de acte, elke verkeerde of onvoldoende aangifte van den prijs ingevolge de 2e alinea van dit artikel, wordt gestraft met eene boete het dubbel recht van het verschil niet te bovengaande.

Het zegelregt wordt voldaan bij het ligten der nieuwe concessie tot ontginning.

Wordt die nieuwe concessie binnen drie maanden na de toestemming tot overdragt of bij taxatie door deskundigen binnen drie maanden na die taxatie tegen betaling van het zegelregt niet geligt, dan vervalt de toestemming.

Art. 28. [18])

De concessie zal worden hernieuwd wanneer de ontginner zich vóór het verstrijken van den termijn, waarvoor de concessie tot ontginning is verleend, bij daartoe strekkend gezegeld verzoekschrift wendt tot den Gouverneur, onder overlegging wanneer het betreft eene concessie op domeingrond, van eene quitantie der betaling bedoeld bij art. 9, en van het bewijs dat hij nog behoort tot eene der in § 1 der Algemeene bepalingen genoemde categorieën. Dit bewijs wordt niet gevorderd met betrekking tot concessiën, verleend vóór den datum waarop § 1 der Algemeene bepalingen in werking trad.

Zij, die door overlijden van den ontginner rechtverkrijgenden op de concessie geworden zijn, en niet vallen onder eene der in § 1 der Algemeene bepalingen genoemde categorieën, hebben, wanneer het eene concessie betreft, verleend na den datum waarop § 1 der Algemeene bepalingen in werking trad, recht op hernieuwing der concessie uiterlijk tot den jaardag van het overlijden dat de bron is van hun recht, wanneer de termijn waarvoor de concessie is verleend, binnen het jaar na dat overlijden vervalt.

Art. 29.

Bij de aanvraag tot verlenging behoeft de in art. 11 bedoelde

---

[18]) Dit artikel is gewijzigd en aangevuld bij art. 6 van de verordening van 22 Januari 1903 (G. B. No. 12) en bij artt. 3 en 7 van de verordening van 7 September 1931 (G. B. No 63).

kaart niet overgelegd te worden en kan de ontginner naar de vroeger ingediende verwijzen.

Art. 30.[19])

Het regt van den ontginner eindigd door verloop van den termijn waarvoor de concessie is verleend.

De concessie kan door het Hof van Justitie op daartoe door den Procureur Generaal in te stellen actie worden ingetrokken:

a. bij veroordeeling wegens het desbewust bezigen bij het ontginnen van delfstoffen van Britsch-Indische immigranten of van andere Britsch-Indische arbeiders door het Koloniaal Bestuur in *Suriname* aangevoerd;

b. bij veroordeeling wegens het overdragen der concessie tot ontginning zonder des Gouverneurs toestemming;

c. bij herhaalde veroordeeling van den ontginner of dengene die hem ter plaatse van ontginning als zoodanig vervangt, indien zulks op zijn last geschiedt, ter zake van art. 35;

d. bij herhaalde veroordeeling van den ontginner of dengene die hem ter plaatse van ontginning als zoodanig vervangt, indien zulks op zijn last geschiedt, ter zake van het op eigen concessie of op die van eenen ander:

1°. plegen van wederspannigheid;

2°. plegen van mishandeling van opzigters, arbeiders of andere ontginners; en

3°. plegen van vernieling of beschadiging van eens anders goed;

f. bij herhaalde veroordeeling van den ontginner ter zake van art. 36 al. 1 en 2;

g. bij veroordeeling van den ontginner ter zake van art. 36 alinea's 5 en 6;

h. bij weigering van den ontginner of van dengene, die hem ter plaatse van de ontginning als zoodanig vervangt, om de ontginning te staken, die hij in strijd met het bepaalde in lid Ib van § II heeft aangevangen;

i. bij weigering of in gebreke zijn van den ontginner of dengene, die hem ter plaatse van ontginning als zoodanig vervangt,

---

[19]) Dit artikel is gewijzigd en aangevuld bij artikelen 3 en 4 van de verordening van 18 September 1884 (G. B. No. 16), artikel 54 van de verordening van 17 November 1894 (G. B. 1895 No. 12 A), art. 12 van de verordening van 29 November 1915 (G. B. No. 78) en bij artikel 8 van de verordening van 7 September 1931 (G. B. No. 63).

om gevolg te geven aan de in het algemeen belang of in het belang der veiligheid van personen en goederen door den Gouverneur omtrent zijn ontginning te geven voorschriften of bij weigering of in gebreke zijn gevolg te geven aan de voorschriften, door den Gouverneur krachtens lid 1b van § II van de Algemeene bepalingen gegeven.

In de gevallen bij de alineae *a*, *d*, *f* en *g* bij dit artikel genoemd, kan de rechter, de intrekking eener concessie uitsprekende, tevens alle andere concessien van denzelfden concessionaris intrekken.

Art. 31[20]).

Bij intrekking van concessien uitgegeven in of op domeingrond worden de regten, die de concessionaris aan zijne concessie of concessien ontleende, binnen den termijn genoemd in het volgende artikel door den beheerder der domeinen namens het Bestuur bij openbare inschrijving verkocht.

Die regten worden voor iedere concessie afzonderlijk verkocht en onmiddellijk aan den hoogsten inschrijver of inschrijvers door den beheerder der domeinen toegewezen.

Deze toewijzing wordt door den Gouverneur binnen eene maand na de toewijzing al of niet goedgekeurd.

De Gouverneur is bevoegd binnen voorschreven termijn van eene maand bij Resolutie, den Raad van Bestuur gehoord en met opgaaf van redenen, de toewijzing niet goed te keuren. Bij deze Resolutie zal alsdan binnen eene maand na de dagteekening der Resolutie eene nieuwe openbare inschrijving worden gelast. De afgewezen inschrijver mag geen deel nemen aan de nieuwe inschrijving; een door of voor hem gedaan bod blijft buiten aanmerking.

Indien de toewijzing door den Gouverneur is goedgekeurd of één maand na de toewijzing verstreken is zonder dat de goedkeuring geweigerd is, treedt de kooper, na voldoening aan zijne in de volgende alinea omschreven verpligting, in al de regten en verpligtingen die de vroegere concessionaris aan zijne concessie ontleende.

Het bedrag van den koopprijs wordt binnen den bij de aankondiging der inschrijving bepaalden termijn aan den beheerder

---

[20]) Dit artikel is aangevuld bij art. 9 van de verordening van 7 September 1931 (G. B. No. 63).

der domeinen betaald en door hem, onder aftrek van het zegelregt verschuldigd bij overdragt van concessien, aan den vroegeren concessionaris uitgekeerd.

Aan den concessionaris wiens concessie of concessien worden ingetrokken, wordt geen restitutie van het door hem gestorte of vooruit betaalde ingevolge art. 9 gegeven.

Wordt bij de inschrijving geen bod gedaan dan wordt de tijd waarvoor de concessie verleend is, geacht verstreken te zijn

Art. 32.

Van elke dagvaarding tot intrekking der concessie wordt mede afschrift aan den Beheerder der domeinen beteekend.

Na het uitzenden dezer dagvaarding kan het perceel of kunnen de perceelen aan den betrokken concessionaris afgestaan, niet in concessie worden gegeven.

Verstrijkt hangende de door den Procureur Generaal ingestelde actie tot intrekking der concessie de termijn waarvoor de concessie verleend is, dan wordt zij, indien de concessie niet wordt ingetrokken, geacht voort te duren tot eene maand na de uitspraak van het vonnis, binnen welken termijn de vroegere concessionaris het regt heeft de verlenging zijner concessie aan te vragen en mits het verschuldigde bedoeld bij art. 9 voor het verstrijken van den termijn waarvoor de concessie verleend is, bij den beheerder der domeinen worde geconsigneerd.

Indien de concessie wordt ingetrokken zal binnen genoemden termijn na de uitspraak — en indien het vonnis bij verstek gewezen is binnen genoemden termijn nadat geen verzet meer tegen het vonnis is toegelaten — door den beheerder der domeinen de openbare inschrijving bedoeld bij alinea 1 van het vorige artikel worden aangekondigd.

De Griffier van het Hof van Justitie zendt binnen 8 dagen na de uitspraak van het vonnis een authentiek afschrift daarvan aan den beheerder der domeinen.

Art. 33.

Bij het eindigen van zijne concessie kan de ontginner van domeingrond of kunnen diens regtverkrijgenden wegnemen alle door hem gestelde gebouwen en werken, zonder nogtans voor de zoodanigen, welke na het eindigen van zijne concessie nog

op of onder den grond aanwezig mogten zijn, eenige schadevergoeding te kunnen vorderen.

AFDEELING V.

Beperkingen ten algemeene nutte en ten behoeve van Boschnegers en Indianen. [21])

Art. 34. [22])

§ 1. De Gouverneur heeft het regt om op de in concessie uitgegeven perceelen domeingrond alle noodig geachte werken ten behoeve van den openbaren dienst of van algemeen nut aan te leggen of daartoe, voor zoover deze laatste betreft, aan derden vergunning te verleenen.

§ 2. Indien gebruik gemaakt wordt van het bij § 1 van dit artikel voorbehouden regt, is geene vergoeding verschuldigd, behalve voor zoover daardoor schade wordt veroorzaakt ten gevolge van het verlies van terreinen die

1°. in exploitatie zijn, of

2°. met voordeel geëxploiteerd kunnen worden.

§ 3. Aan concessionarissen die ten behoeve van werken voor den openbaren dienst of van algemeen nut, een gedeelte of gedeelten van het hun in concessie gegeven terrein moeten missen, zal op hun verlangen evenredige vermindering van concessieregten worden toegestaan.

§ 4. Voor de vergoeding is, ook al wordt het werk door anderen uitgevoerd, het Gouvernement aansprakelijk, behoudens verhaal op degenen door wie het werk wordt uitgevoerd.

§ 5. De voor bedoelden aanleg noodige terreingedeelten, die zooveel mogelijk worden omschreven en op eene bij de beschikking gevoegde kaart aangewezen, kunnen voor den aanleg van werken in bezit worden genomen, op het door den Gouverneur daarvoor bepaalde tijdstip, ook voordat de vergoeding, in gevallen waarin deze verschuldigd mocht zijn, is bepaald. Bij de beschikking wordt aan den daarin aangewezen Kantonregter de bevoegd-

[21]) Het opschrift van deze afdeeling luidde vroeger: „Algemeene Bepalingen". Het is gewijzigd bij art. 7 van de verordening van 22 Januari 1903 (G. B. No. 12.)

[22]) Dit artikel is gewijzigd bij art. 1 van de verordening van 29 April 1897 (G. B. No. 12).

heid verleend, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van een of meer der partijen, een lateren dag voor de in bezit neming vast te stellen, indien hij dit met het oog op het onderzoek der deskundigen noodzakelijk oordeelt en die noodzakelijkheid niet te wijten is aan eene handeling of nalatigheid van den concessionaris.

§ 6. Het bedrag van de vergoeding wordt, ingeval minnelijke overeenstemming daarover niet verkregen is, bepaald door den Kantonregter bij de in de vorige paragraaf bedoelde beschikking aangewezen. De zaak wordt, ongeacht het bedrag der gevorderde vergoeding dat in de dagvaarding moet worden vermeld, bij gewone dagvaarding voor den Kantonregter aangebragt en op de gewone wijze behandeld.

Eveneens gelden de gewone regelen voor het hooger beroep.

§. 7. De eisch tot schadevergoeding wordt ingesteld tegen dengene die het werk uitvoert. Het Gouvernement wordt, als het werk door derden wordt uitgevoerd, mede gedagvaard, ten einde het te wijzen vonnis tegen zich uitvoerbaar te hooren verklaren.

§ 8. De belanghebbenden (waaronder te verstaan zijn het Gouvernement, de betrokken concessionaris en degene die het werk uitvoert) zijn bevoegd deskundigen voor de taxatie der schade aan te wijzen, of wel de benoeming van deskundigen door den hiervoren aangewezen Kantonregter uit te lokken. De medebelanghebbenden worden, in het laatste geval, door den Kantonregter — op de wijze en met een termijn door dezen dienstig geacht — opgeroepen om over het door de meest gereede partij gedaan verzoek te worden gehoord. Indien zij aan de oproeping geen gevolg geven, beslist de Kantonregter zonder hen te hooren.

§ 9. Van de benoeming der deskundigen door den Kantonregter valt geen hooger beroep.

§ 10. De deskundigen worden door den Kantonregter beëedigd ; zij brengen van hunne bevinding schriftelijk rapport uit, dat ter griffie van het Kantongeregt wordt gedeponeerd. Voorts gelden, voor zoover toepasselijk, de bepalingen van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering betreffende deskundigen.

§ 11. Het rapport moet uitgebragt worden binnen den termijn voor de inbezitneming bepaald.

§ 12. Indien vóór de benoeming van deskundigen de concessionaris eene bepaalde som als schadevergoeding schriftelijk heeft gevorderd, maar dit voorstel door de wederpartij niet is aangenomen, of wel door de wederpartij eene bepaalde som als schadevergoeding schriftelijk is aangeboden, maar de concessionaris dit

aanbod niet heeft aangenomen, komen, wanneer later het bedrag der vergoeding, hetzij door partijen, hetzij door den regter niet hooger wordt vastgesteld dan het gevorderd of het aangeboden bedrag, de kosten van het onderzoek der deskundigen ten laste van hem, die het voorstel of het aanbod niet heeft aangenomen. In alle andere gevallen bepaalt de regter te wiens laste de kosten van het onderzoek der deskundigen zullen komen en is hij bevoegd ieder der partijen in een deel dier kosten te veroordeelen.

Art. 35.

Door geene concessie en hare gevolgen mogen regten geschonden worden van boschnegers en indianen op hunne dorpen, nederzettingen en kostgronden, welke binnen den omtrek van het uitgegeven perceel domeingrond mogten zijn gelegen.

In geen geval kan op grond hiervan door den ontginner vermeerdering van uitgestrektheid of vermindering der betaalde gelden gevorderd worden.

AFDEELING VI.

Strafbepalingen.

Art. 36. [23])

Hij, die, zonder daartoe de vergunning voorgeschreven in lid 2 van § III der Algemeene bepalingen en artikel 1 te hebben verkregen, desbewust, onderzoek doet of laat doen naar de aanwezigheid van delfstoffen in of op een hem niet toebehoorenden grond ;

hij, die, desbewust, zoodanig onderzoek doet of laat doen in of op de beddingen en oevers van kreken of stroomen, zooals bedoeld in art. 1, zonder concessie tot ontginning daarvan te hebben verkregen krachtens de verordening betrekkelijk exploitatie van delfstoffen in bevaarbare kreeken of stroomen ;

wordt gestraft met gevangenisstraf met of zonder gedwongen

---

[23]) Dit artikel is gewijzigd bij art. 1 van de verordening van 18 September 1884 (G. B. No. 16), bij art. 41 van de verordening van 1 December 1894 (G. B. 1895 No. 7), bij art. 6 sub 1o. van de verordening van 29 November 1915 (G. B. No. 78) en bij art. 10 van de verordening van 7 September 1931 (G. B. No. 63).

tewerkstelling van 8 dagen tot 3 maanden en geldboete van f 50.— tot f 1000.— te zamen of afzonderlijk.

De middelen en werktuigen, welke gediend hebben tot het plegen van het misdrijf zullen worden in beslag genomen en verbeurd verklaard.

Hij, die, zonder daartoe concessie te hebben verkregen, desbewust de ontginning van delfstoffen onderneemt, of deze ontginning zonder verkregen verlengde concessie voortzet;

hij, die, desbewust, de voormelde ontginning onderneemt in of op de beddingen en oevers van kreeken en stroomen, zooals bedoeld in art. 1, zonder daartoe concessie te hebben verkregen krachtens de verordening betrekkelijk exploitatie van delfstoffen in bevaarbare kreeken of stroomen, of deze ontginning zonder verkregen verlengde concessie voortzet;

wordt, ongeacht of daarbij al dan niet toeëigening van delfstoffen heeft plaats gehad, gestraft met gevangenisstraf van drie maanden tot vijf jaar.

De middelen en werktuigen, welke gediend hebben tot het plegen van het misdrijf zullen worden in beslag genomen en verbeurd verklaard.

Art. 36*bis*[24]).

Met geldboete van f 25.— tot f 300.— wordt gestraft hij, die, uit gebrek aan de vereischte voorzorgsmaatregelen een onderzoek naar de aanwezigheid van delfstoffen instelt op andere terreinen dan die tot welker onderzoek hem of dengene, in wiens dienst hij werkzaam is, vergunning is verleend.

De middelen en werktuigen, welke gediend hebben tot het plegen der overtreding zullen in beslag genomen en verbeurd verklaard worden.

Art. 36*ter*[25]).

Met geldboete van f 50.— tot f 1000.— wordt gestraft hij, die, uit gebrek aan de vereischte voorzorgsmaatregelen, delfstoffen ontgint op andere terreinen dan die tot welker ontginning hem of dengene in wiens dienst hij werkzaam is, vergunning of concessie is

---

[24]). Dit artikel is ingevoegd bij art. 2 van de verordening van 18 September 1884 (G. B. No. 16).

[25]). Als bij noot 24.

verleend, ongeacht of bij de ontginning al dan niet toeëigening van delfstoffen heeft plaats gevonden.

De middelen en werktuigen, welke gediend hebben tot het plegen der overtreding, zullen in beslag genomen en verbeurd verklaard worden.

Art. 37 [26]).

Art. 38.

Overtredingen der bepalingen van de artt. 5, 6, 20, 21, 22, 23, 25, 26 alinea 1, 35 alinea 1, alsmede het verhinderen van het uitvoeren der werken of het in gebruik nemen van het terrein bedoeld in art. 34, worden gestraft met eene geldboete van f 10 tot f 500.

Art. 39.

Het zoeken naar de aanwezigheid van delfstoffen zonder de kennisgeving bedoeld in art. 2 wordt gestraft met eene boete van f 10 tot f 50.

Art. 40.

Met de opsporing van de in deze verordening genoemde overtredingen zijn belast:

de procureur generaal;

de districts commissarissen;

de bij de artt. 5, 7, 21, 24 en 25 bedoelde aangewezen ambtenaren;

de commissaris van politie;

de beambten der marechaussées en der politie;

de ambtenaren van de administratie der belastingen en van de recherche;

de ambtenaren die ter handhaving der bepalingen dezer verordening door den Gouverneur worden aangewezen.

Art. 41.

De verordeningen van den 23n April 1863 (G. B. No 10), houdende vaststelling en afkondiging van een Reglement op het

---

[26]) Dit artikel is vervallen ingevolge art. 54 van de verordening van 17 November 1894 (G. B. 1895 No. 12A).

beheer der districten in de kolonie *Suriname* en van den 25n November 1865 (G. B. No. 15), betreffende de indiening van statistieke tabellen, en van door districts commissarissen verlangde opgaven zijn op deze verordening niet van toepassing.

Overgangsbepaling.

Art. 42.

Op de bij het in werking treden dezer verordening nog niet vervallen uitgifte van perceelen van minder dan 200 hectaren is het slot van art. 8 niet van toepassing.

Deze verordening is van toepassing op de bij hare in werkingtreding nog loopende contracten, met dien verstande dat het eerste concessiejaar geacht wordt in te treden bij het verstrijken van het bij het in werking treden dezer verordening nog loopende pachtjaar.

Voor wat betreft de bij het in werking treden dezer verordening nog loopende contracten, waarbij perceelen domeingrond voor meerdere jaren tot ontginning van delfstoffen zijn uitgegeven, zal hetgeen ingevolge art. 9 jo. de 2e alinea van dit artikel voor verhoogde retributie behoort te worden bijgepast, telkens voor den tijd van één jaar en vóór het aan te vangen nieuwe concessiejaar, waarover die verhooging verschuldigd is, moeten betaald worden.

Het contract wordt geacht te zijn ontbonden, indien die bijpassing niet geschiedt vóór het aanvangen van het nieuwe concessiejaar, waarover zij verschuldigd is.

De vooruitbetaalde pachtpenningen kunnen in dat geval niet worden teruggevorderd.

Art. 43. [27])

Deze verordening kan worden aangehaald als „Delfstoffenverordening".

——

[27]) Dit artikel is toegevoegd bij art. 11 van de verordening van 7 September 1931 (G. B. No. 63).

1932. No. 41.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

PUBLICATIE van 29 Maart 1932, *waarbij wordt afgekondigd de Wet van den 24sten December 1931, (Staatsblad No. 551) houdende wijziging van de wet van 22 Maart 1924 (Staatsblad No. 149), houdende verhooging van de uitkeering aan het Weduwen- en Weezenfonds van militairen beneden den rang van officier bij ae Koloniale Troepen.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de wenschelijkheid is gebleken van eene wijziging van de wet van 22 Maart 1924 (*Staatsblad* n°. 149), houdende verhooging van de uitkeering aan het Weduwen- en Weezenfonds van militairen beneden den rang van officier bij de Koloniale Troepen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Het tweede lid van artikel 1 der wet van 22 Maart 1924 (*Staatsblad* n°. 149) wordt gelezen als volgt:

„Deze uitkeeringen worden gebracht ten laste van de geldmiddelen van *Nederlandsch-Indië*, met uitzondering van de bedragen, noodig voor de militairen in *Suriname* en *Curaçao*, welke onderscheidenlijk ten laste komen van het XIde hoofdstuk der Rijksbegrooting en van de koloniale huishoudelijke begrooting van *Curaçao*."

Artikel 2.

Deze wet wordt geacht in werking te zijn getreden met ingang van 1 Januari 1931.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, den 24sten December 1931.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Uitgegeven den *twaalfden* Januari 1932.

De Minister van Justitie.
J. DONNER.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 29sten Maart 1932.
RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 4den April 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 42.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

PUBLICATIE van 1 April 1932, *waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 30sten December 1931 (Staatsblad No. 560), tot nadere wijziging van het besluit van 3 Maart 1925 (Staatsblad no. 59, Gouvernementsblad No. 27) betreffende de rechtspleging bij de landmacht in Suriname.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Ministers van Koloniën en van Justitie van 7 November 1931, 7de Afdeeling nº. 2, en van 16 November 1931, 2de Afdeeling A, nº. 961;

Gelet op de artikelen 48 en 128 van het Reglement op het beleid der Regering in de kolonie *Suriname*;

Den Raad van State gehoord (advies van 8 December 1931, nº. 40);

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde Ministers van 17 December 1931, 7de Afdeeling nº. 4, en van 24 December 1931, 2e Afdeeling A, nº. 1043;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen:

Eenig artikel.

Ons besluit van 3 Maart 1925 (*Staatsblad* nº. 59, *Gouvernementsblad* nº. 27) betreffende de rechtspleging bij de landmacht in *Suriname*, zooals dat luidt na de daarin bij Ons besluit van 12 September 1925 (*Staatsblad* nº. 382, *Gouvernementsblad* nº. 80) aangebrachte aanvulling, ondergaat de volgende wijzigingen:

I. Artikel 10 wordt gelezen als volgt:

„120. (1) Behalve uit een burger-rechtsgeleerde als president be-
,,staat de krijgsraad uit twee door den commandant benoemde,
,,tot de landmacht in *Suriname* behoorende officieren, daar-
,,onder begrepen tweede luitenants, onverschillig van welken
,,leeftijd.

„(2) De Gouverneur bepaalt het costuum of de tenue, waarin de president, de president-plaatsvervanger en de leden van den krijgsraad alsmede de officier-commissaris en de secretaris van den krijgsraad bij hun optreden als zoodanig gekleed moeten zijn."

II. Artikel 12 wordt gelezen als volgt:

„126. (1) Het ambt van auditeur-militair wordt uitgeoefend door het openbaar ministerie bij het Hof van Justitie.

„(2) De Gouverneur bepaalt het costuum, waarin de leden van dat openbaar ministerie bij hun optreden als auditeur-militair gekleed moeten zijn."

III. Artikel 16*bis* wordt gelezen als volgt:

„207a. De Gouverneur is bevoegd om de tot uitvoering in *Suriname* noodige voorschriften vast te stellen."

IV. Aan artikel 39 wordt een derde lid toegevoegd, luidende.

„(3) Dit besluit kan worden aangehaald onder den titel: „„Gewijzigde rechtspleging landmacht 1925"."

Onze Ministers van Koloniën en van Justitie zijn, ieder voor zooveel hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

's-Gravenhage, den 30sten December 1931.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

Uitgegeven den *achtsten* Januari 1932.
De Minister van Justitie,
J. DONNER.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 1sten April 1932.
RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 7den April 1932.
De Gouvernements-Secretaris,

1932. No. 43.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 7 April 1932 No. 1146, *ter bekendmaking van het Koninklijk besluit van den 25sten Januari 1932 (Staatsblad No. 16) tot nadere wijziging van de bepalingen betreffende den Geneeskundigen Raad van het Departement van Koloniën.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de ministerieele missive van 23 Februari 1932 Commissariaat voor Indische Zaken, Afdeeling C No. 16/123, waarbij ter bekendmaking is toegezonden het Koninklijk besluit van den 25sten Januari 1932 (Staatsblad No. 16), tot nadere wijziging van de bepalingen betreffende den Geneeskundigen Raad van het Departement van Koloniën ;

Herlezen de resolutie van 5 April 1929 No. 1236 ;

Besluit:

Te bepalen dat voormeld Koninklijk besluit van 25 Januari 1932, benevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 7den April 1932.
RUTGERS.

Uitgegeven den 14den April 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Wij WILHELMINA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 19 Januari 1932, Commissariaat voor Indische Zaken, Afdeeling C, n°. 52;

Gezien de bepalingen betreffende den Geneeskundigen Raad van het Departement van Koloniën, vastgesteld bij Ons besluit van 19 Mei 1917 (*Staatsblad* n°. 404), en laatstelijk gewijzigd bij Ons besluit van 28 Januari 1929 (*Staatsblad* n°. 15);

Hebben goedgevonden en verstaan, te bepalen:

A. De bovengenoemde bepalingen worden nader gewijzigd als volgt:

1°. Het eerste lid van artikel 2 wordt gelezen:

,,De Raad bestaat uit ten hoogste zes leden, waarvan een ,,tevens voorzitter is.'';

2°. In het derde lid van artikel 2 en in het eerste lid van artikel 4 wordt in stede van ,,leden'', gelezen: ,,overige leden''; voorts worden de verder in de bepalingen voorkomende woorden: ,,de voorzitter en de leden'', gewijzigd in: ,,de voorzitter en de overige leden'';

3°. De eerste zin van het vierde lid van artikel 2 wordt gelezen:

,,De voorzitter en de overige leden worden bij voorkeur ge- ,,kozen uit de gewezen geneeskundigen van den Militairen ,,Geneeskundigen Dienst of van den Dienst der Volksgezond- ,,heid in Nederlandsch-Indië.'';

4°. In den tweeden zin van het vierde lid en in het zesde lid van artikel 2 worden de woorden: ,,burgerlijken geneeskundigen ,,dienst'' vervangen door: ,,Dienst der Volksgezondheid'';

5°. Het zevende lid van artikel 2 wordt gelezen:

,,Bij afwezigheid of ontstentenis van den voorzitter wordt hij ,,vervangen door het lid, dat het langst in den Raad zitting ,,heeft en bij gelijken ouderdom als lid door den oudste in ,,leeftijd'';

6°. Het tweede lid van artikel 6 wordt gelezen:

,,Elke afdeeling treedt zelfstandig op; het onderzoek en de ,,keuring van militairen of van voor den militairen dienst be- ,,stemde personen mag slechts geschieden door een afdeeling, ,,waarin zitting wordt genomen door ten minste twee gewezen ,,of nog in dienst zijnde officieren van gezondheid.'';

7°. In het eerste lid van artikel 9 worden de woorden: ,,schrijver op jaarloon, tevens huisbewaarder,'', veranderd in: ,,schrijver 1e klasse-huisbewaarder,'';

8°. De aanhef van het tweede lid van artikel 9 wordt gelezen:

,,Behalve bezoldiging geniet hij woning, vuur, licht en water .....'';

B. Onze Minister van Koloniën wordt gemachtigd de toelagen van den voorzitter en de overige leden van den Geneeskundigen Raad van het Departement van Koloniën te korten op denzelfden voet als voor de burgerlijke en militaire Rijksambtenaren is of zal worden bepaald.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, den 25sten Januari 1932.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Uitgegeven den *vierden* Februari 1932.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

1932. No. 44.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

PUBLICATIE van 12 April 1932, *waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van 24 Maart 1932 (Staatsblad No. 125) tot vaststelling van eene tijdelijke korting op de verlofbezoldigingen van Surinaamsche en Curaçaosche landsdienaren.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 3 Maart 1932, 7de Afdeeling, No. 7;

Gelet op Ons besluit van 25 November 1924 (Staatsblad No. 537, Gouvernementsblad 1925 No. 2, Publicatieblad 1925 No. 3), tot regeling o.m. van de verlofbezoldigingen, te kwijten uit de Surinaamsche en uit de Curaçaosche geldmiddelen;

Den Raad van State gehoord (advies van 15 Maart 1932 No. 31);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 21 Maart 1932, 7de Afdeeling, No. 13;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen:

Artikel 1.

Gedurende het tijdvak van 1 Maart 1932 tot 1 Maart 1935 wordt op de verlofbezoldigingen van de Surinaamsche en Curaçaosche landsdienaren, die krachtens het „West-Indisch Verlofbesluit 1924" in het genot van *buitenlandsch* verlof zijn of zullen worden gesteld, eene korting toegepast op overeenkomstige wijze als voor de burgerlijke en militaire Rijksambtenaren is vastgesteld bij Ons besluit van 29 December 1931 (Staatsblad No. 556), zooals dit besluit thans luidt of nader zal worden gewijzigd dan wel aangevuld.

Artikel 2.

Gedurende het in artikel 1 genoemd tijdvak wordt op de

verlofbezoldigingen van de Surinaamsche landsdienaren, die krachtens het in dat artikel genoemde Verlofbesluit in het genot van *binnenlandsch* verlof zijn of zullen komen, eene korting toegepast op denzelfden voet als door den Gouverneur van Suriname ten aanzien van de inkomsten der burgerlijke ambtenaren van dat gewest is vastgesteld.

Artikel 3.

Gedurende het in artikel 1 genoemd tijdvak wordt op de verlofbezoldigingen van de Curaçaosche landsdienaren, die krachtens het in dat artikel genoemde Verlofbesluit in het genot van *binnenlandsch* verlof zijn of zullen komen, eene door den Gouverneur van Curaçao vastgestelde korting toegepast van dezelfde strekking als die, welke voor de Rijksambtenaren geldt.

Artikel 4.

De artikelen 1 en 2 van dit besluit zijn eveneens van toepassing op de verlofbezoldigingen van de aan den militairen dienst in Suriname verbonden burgerpersonen, bedoeld in Ons besluit van 23 Juni 1914 No. 50 (*Gouvernementsblad* No. 39).

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

's-Gravenhage, den 24sten Maart 1932.

WILHELMINA.

Uitgegeven den *dertigsten* Maart 1932.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernementsblad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 12^{den} April 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 19^{den} April 1932.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 45.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 14 April 1932 No. 1253 *bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van den 6den Februari 1932 (Staatsblad No. 40), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de tusschen den tijdelijk Zaakgelastigde der Nederlanden te Santiago en den Chileenschen Minister van Buitenlandsche Zaken gewisselde nota's dd. 17 December 1931, tot voorloopige regeling der handelsbetrekkingen tusschen Nederland en Chili.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 2 Maart 1932, 4e Afdeeling No. 13/148, waarbij, ter bekendmaking van het na te melden Koninklijk besluit is toegezonden een exemplaar van het Staatsblad No. 40 van 1932, waarin is opgenomen het Koninklijk besluit van den 6den Februari 1932, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de tusschen den tijdelijk Zaakgelastigde der Nederlanden te Santiago en den Chileenschen Minister van Buitenlandsche Zaken gewisselde nota's dd. 17 December 1931, tot voorloopige regeling der handelsbetrekkingen tusschen Nederland en Chili.

Herlezen de resolutie van 4 April 1932 No. 1114;

Besluit:

Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit, de daarbij bedoelde nota's en de vertaling der Chileensche nota, benevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 14den April 1932.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 19den April 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Wij WILHELMINA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Gezien de tusschen den tijdelijk Zaakgelastige der *Nederlanden* te *Santiago* en den Chileenschen Minister van Buitenlandsche Zaken gewisselde nota's dd. 17 December 1931, tot voorloopige regeling der handelsbetrekkingen tusschen *Nederland* en *Chili*, welke nota's in afdruk, en voor wat de Chileensche nota betreft, tevens in vertaling, bij dit Besluit zijn gevoegd;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 3den Februari 1932, Directie van het Protocol, n°. 3873;

Hebben goedgevonden en verstaan:

bovengenoemde nota's te doen bekend maken door de plaatsing van dit Besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen

Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereischt.

's-Gravenhage, den 6den Februari 1932.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
BEELAERTS VAN BLOKLAND.

Uitgegeven den *vijf en twintigsten* Februari 1932.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

N°. 638.

Santiago, 17 December 1931.

Avenida de la República n°. 173.

Mijnheer de Minister,

Ik heb de eer Uwer Excellentie te bevestigen den inhoud van de voorloopige handelsovereenkomst, waartoe onze wederzijdsche Regeeringen, in afwachting van de totstandkoming van een definitief handelsverdrag, waarover de onderhandelingen met grooten spoed zullen worden voortgezet, zijn overeengekomen te geraken, te weten:

1. Nederland, bezield met den wensch, de thans op de Chileensche producten toegepaste handelspolitiek te handhaven, zal tot den handel van Chili in Nederland, in Nederlandsch-Oost-Indië, in Suriname en in Curaçao dezelfde voordeelen uitstrekken, welke het aan elken anderen Staat toekent, zoowel voor zoover betreft de douanerechten en andere fiscale belastingen, als ten aanzien van invoervergunningen, maatregelen van douanebeperkingen en douaneformaliteiten.

2. Chili zal aan den handel van Nederland, van Nederlandsch-Oost-Indië, van Suriname en van Curaçao toekennen de behandeling, welke het toepast op de meestbegunstigde natie op het gebied, bedoeld in de voorafgaande alinea, en zal hem, van 22 Mei jongstleden af, toekennen de verlaagde tarieven, welke zijn toegepast op de artikelen, voortgebracht in Frankrijk, op grond van den op dien datum onderteekenden modus-vivendi.

3. Deze voorloopige overeenkomst zal duren, zoolang van kracht zal blijven de genoemde modus-vivendi, zonder afbreuk te doen aan het recht van elk der partijen genoemde overeen-

Zijner Excellentie den Heere CARLOS BALMACEDA,
Minister van Buitenlandsche Betrekkingen van de Chileensche Republiek, etc., etc., etc., Santiago

komst te beëindigen, door haar wensch te dien aanzien vijftien dagen te voren kenbaar te maken.

Zij zal, ipso facto, ophouden te bestaan op den dag, dat het hierboven vermelde handelsverdrag in werking zal treden.

Ik neem deze gelegenheid te baat, Mijnheer de Minister, om aan Uwe Excellentie de herhaalde verzekering van mijn hoogste achting aan te bieden.

LAMPING.

DPTO. DIPLOMATICO.

República de Chile.

Ministerio
De Relaciones Esteriores.

Nº. 10721.

Santiago, 17 de Diciembre de 1931.

Señor Encargado de Negocios,

Por Nota de esta misma fecha V.S. pone en conocimiento del Gobierno de Chile los términos de un acuerdo comercial provisional concertado por nuestros respectivos Gobiernos, mientras se celebra un Tratado de Comercio definitivo, cuyas negociaciones se proseguirán con gran actividad, a saber:

1º. Los Países Bajos, en el deseo de mantener la política comercial aplicada actualmente a los productos chilenos, extenderán al comercio de Chile en los Países Bajos, en las Indias Holandesas, en la Guyana Holandesa y en el Curaçao, las mismas ventajas que otorguen a cualquier otro Estado extranjero, tanto respecto de derechos de aduana y otros impuestos fiscales como de licencias de internación, medidas de restricción aduanera y formalidades aduaneras.

2º. La república de Chile concederá al comercio de los Países Bajos, de las Indias Holandesas, de la Guyana Holandesa y de el Curaçao el tratamiento que aplica a la nación más favorecida respecto de las materias mencionadas en el numéro precedente y le otorgará, a contar desde el 22 de Mayo último, las tarifas reducidas que se aplican a las mercaderías producidas en Francia, en virtud del Modus-Vivendi suscrito en esa fecha.

Art. 3º. El presente arreglo provisional durará mientras esté vigente el Modus-Vivendi citado, sin perjuicio de que cualquiera de las partes pueda poner término a dicho arreglo manifestando su voluntad con 15 dias de anticipación.

Al honorable señor A. Th. Lamping, *Encargado de Negocios de los Paises Bajos, Santiago.*

Caducará, ipso facto, este arreglo, el dia en que entre en vigencia el Tratado de Comercio, más arriba citado.

En repuesta, tengo el honor de manifestar a V.S. que el Gobierno de Chile acepta el arreglo provisional en los términos propuestos en la Nota de V.S. de esta Fecha.

Aprovecho esta oportunidad para reiterar a V.S. las seguridades de mi consideración más distinguida.

Carlos Balmaceda.

VERTALING.

Chileensche Republiek.
Ministerie van Buitenlandsche Zaken.
Diplomatieke Afdeeling.

N°. 10721.

Santiago, 17 December 1931.

Mijnheer de Zaakgelastigde,

Bij Nota van heden brengt U ter kennis van de Chileensche Regeering den tekst van een voorloopige handelsovereenkomst, door onze wederzijdsche Regeeringen gesloten, in afwachting van de totstandkoming van een definitief handelsverdrag, waarover de onderhandelingen met grooten spoed zullen worden voortgezet, te weten:

1. Nederland, bezield met den wensch, de thans op de Chileensche producten toegepaste handelspolitiek te handhaven, zal tot den handel van Chili in Nederland, in Nederlandsch-Oost-Indië, in Suriname en in Curaçao dezelfde voordeelen uitstrekken, welke het aan elken anderen buitenlandschen Staat toekent, zoowel voor zoover betreft douanerechten en andere fiscale belastingen, als ten aanzien van invoervergunningen, maatregelen van douanebeperkingen en douaneformaliteiten.

2. De Chileensche Republiek zal aan den handel van Nederland, van Nederlandsch-Oost-Indië, van Suriname en van Curaçao toekennen de behandeling, welke het toepast op de meest begunstigde natie op het gebied, bedoeld in de voorafgaande alinea, en zal hem, van 22 Mei jongstleden af, toekennen de verlaagde tarieven, welke zijn toegepast op de artikelen voortgebracht in Frankrijk, op grond van den op dien datum onderteekenden modus-vivendi.

Den Heere A. Th. Lamping, *Zaakgelastigde der Nederlanden, Santiago.*

Art. 3. Deze voorloopige overeenkomst zal duren, zoolang van kracht zal blijven de genoemde modus-vivendi, zonder afbreuk te doen aan het recht van elk der partijen genoemde overeenkomst te beëindigen, door haar wensch vijftien dagen te voren kenbaar te maken.

Deze overeenkomst zal, ipso facto, ophouden te bestaan op den dag, dat het hierboven vermelde handelsverdrag in werking zal treden.

In antwoord heb ik de eer te Uwer kennis te brengen, dat de Chileensche Regeering de voorloopige overeenkomst aanneemt in den tekst, voorgesteld in Uw Nota van heden.

Ik neem deze gelegenheid te baat, U de herhaalde verzekering van mijn zeer bijzondere achting aan te bieden.

CARLOS BALMACEDA.

1932. No. 46.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

Proclamatie

van den 18den April 1932,

betreffende de opdracht van het dagelijksch beleid van zaken aan den Ondervoorzitter van den Raad van Bestuur, Mr. Dr. F. L. J. van Haaren.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME

brengt ter algemeene kennis, dat hij wegens korte afwezendheid van de hoofdplaats het dagelijksch beleid van zaken van het tijdstip van zijn vertrek op den 20sten April 1932 tot dat van zijn terugkeer te Paramaribo, overeenkomstig artikel 28bis van het Regeeringsreglement, bij resolutie van heden No. 1289 heeft opgedragen aan den Ondervoorzitter van den Raad van Bestuur, *Mr. Dr. F. L. J. van Haaren.*

Paramaribo, den 18den April 1932.

De Gouverneur voornoemd,

RUTGERS.

1932. No. 47.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 30 December 1931 *tot nadere wijziging en aanvulling van de verordening van den 8sten December 1876 (G. B. 1877 No. 10), houdende voorloopige voorzieningen betrekkelijk het lager onderwijs in de kolonie Suriname, in afwachting eener definitieve regeling van het onderwerp.*

IN NAAM DER KONINGIN!
DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de verordening van den 8sten December 1876 (G. B. 1877 No. 10), *houdende voorloopige voorzieningen betrekkelijk het lager onderwijs in de kolonie Suriname, in afwachting eener definitieve regeling van het onderwerp,* zooals zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, laatstelijk bij de verordening van 23 December 1930 (G. B. No. 96), nader te wijzigen en aan te vullen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Artikel 1.

In de verordening van den 8sten December 1876 (G. B. 1877 No. 10), *houdende voorloopige voorzieningen betrekkelijk het lager onderwijs in de kolonie Suriname, in afwachting eener definitieve regeling van het onderwerp,* zooals zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, laatstelijk bij de verordening van 23 December 1930 (G. B. No. 96), worden de volgende wijzigingen en aanvullingen aangebracht.

I. Het eerste lid van art. 5*bis*, gelijk dit artikel gewijzigd is bij de verordening van 5 Juni 1929 (G. B. No. 40) wordt gelezen als volgt:

„Om aan het hoofd eener school te staan wordt vereischt:

„*a.* een leeftijd van tenminste drie en twintig jaar;

„*b.* het bezit eener akte van bekwaamheid tot het geven van „lager onderwijs, voor *Paramaribo* van de akte van hoofdonder-„wijzer, voor de districten van ten minste de akte van hulp-onder-

„wijzer en overlegging van een bewijs van tenminste tweejarige „werkzaamheid aan eene school."

II. In het laatste lid van genoemd art. 5*bis* wordt in plaats van „de eischen sub 1, 3, 4 en 5" gelezen „de eischen sub 3, 4 en 5".

III. Art. 14 wordt gelezen als volgt :

„De regelen betreffende het aantal en de bevoegdheden der „onderwijzers worden bij besluit van den Gouverneur vastge„steld."

IV. In het vierde lid van art. 17*bis* wordt in plaats van „artikelen 5 sub 2, 13 en 14" gelezen „artikel 13".

V. In het laatste lid van art. 17*bis* worden tusschen de woorden „lager onderwijs" en „behoeven" gevoegd de woorden „in het Boschland" en wordt voor „onderwijzersrang" gelezen : „akte van bekwaamheid als bedoeld in het 1e lid van art. 22".

VI. In de Vierde Afdeeling wordt in het hoofd in plaats van „rangen" gelezen „akten van bekwaamheid".

VII. In het eerste lid van art. 22 wordt in plaats van „onderwijzers van den 1n, 2n, 3n en 4n rang" gelezen „hoofdonderwijzers, onderwijzers en hulponderwijzers."

VIII. In het eerste lid van art. 23, gelijk dit artikel gewijzigd is bij de verordening van 12 Maart 1919 (G. B. No. 48), wordt in plaats van : „eene acte van bekwaamheid voor een der opgenoemde rangen" gelezen : „een der opgenoemde akten van bekwaamheid."

IX. In het tweede lid van genoemd art. 23 wordt in plaats van „en op Curaçao" gelezen : „of Curaçao" ; in plaats van „denzelfden rang dien" „dezelfde bevoegdheid die" ; in plaats van „verkregen rang" „verkregen bevoegdheid" en wordt de kommapunt achter de woorden „gelijk gesteld is" gewijzigd in een punt en vervallen de daarna volgende woorden in dat lid.

X. In art. 24 wordt in plaats van : „vereischt voor den rang, waarin men verlangt toegelaten te worden" gelezen : „vereischt voor de akte, waarvoor men zich heeft aangemeld".

XI. Art. 25 wordt gelezen als volgt :

„Bij besluit van den Gouverneur worden vastgesteld de wijze „van afnemen van de in art. 23 genoemde examens, alsmede de „vakken waarin zal worden geëxamineerd, de programma's en „wat verder die examens betreft".

XII. Art. 26 wordt gelezen als volgt:

„Wanneer het examen is ten einde geloopen, zal aan den kan-„didaat, mits genoegzame bewijzen van bekwaamheid getoond „hebbende, eene akte van bekwaamheid voor het door hem af-„gelegde examen worden afgegeven."

„Deze akte van bekwaamheid geeft echter geen bevoegdheid om „onderwijs te geven in één of meer der in art. 27 genoemde vakken".

XIII. Het laatste lid van art. 28, zooals dit artikel luidt ingevolge de verordening van 14 Augustus 1907 (G. B. No. 77), wordt met wijziging van de punt achter „bedoeld" in een komma, aangevuld met het volgende: „onder overlegging van:

„*a.* voor zooveel betreft het examen als hoofdonderwijzer, van „een bewijs van geboorte of een ander daarmede overeenkomend „stuk, zijne akte van bekwaamheid als onderwijzer en een bewijs „van tenminste tweejarige werkzaamheid aan eene school voor „lager onderwijs;

„*b.* voor zooveel betreft het examen als onderwijzer, van een „bewijs van geboorte of een ander daarmede overeenkomend stuk, „waaruit moet blijken, dat hij den achttienjarigen leeftijd op den „eersten van de maand, waarin het examen wordt gehouden, „heeft of zal hebben volbracht."

XIV. Het eerste lid van art. 28*bis* wordt gelezen als volgt:

„Voor het afleggen der examens worden tegen quitantie, „welke vrij van zegel is, de navolgende sommen bij vooruitbe-„taling voldaan:

„voor het examen ter verkrijging van de akte van hoofd-„onderwijzer, vijftien gulden,

„voor het examen ter verkrijging van de akte van onder-„wijzer, tien gulden,

„voor het examen ter verkrijging van de akte van hulp-„onderwijzer en voor dat in elk der vakken vermeld in art. 27, „zeven gulden en vijftig cent".

XV. In het tweede lid van art. 37 wordt in plaats van „313" gelezen „338".

Overgangsbepalingen.

Artikel 2.

Zij, die bevoegd zijn lager onderwijs te geven op grond van de verordening van den 8sten December 1876 (G. B. 1877 No. 10), zooals zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, laatstelijk bij de verordening van 23 December

1930 (G. B. No. 96) behouden hunne bevoegdheid, zooals zij daarin is omschreven en zoolang zij niet krachtens art. 7 van die verordening verloren gaat, en kunnen aan het hoofd eener school staan overeenkomstig de regelen bij die verordening gesteld.

Zij, die voor het geven van onderwijs aan eene school voor beperkt lager onderwijs niet in het Boschland op 1 Juli 1931 in het bezit waren van eene vergunning van den Inspecteur voor het Onderwijs, behouden hunne bevoegdheid.

Onderwijzers in het bezit van den eersten, den derden of den vierden rang, hebben gelijke bevoegdheid als onderscheidenlijk de bezitters der akte van hoofdonderwijzer, onderwijzer of hulponderwijzer.

Onderwijzers van den derden rang, die op het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening, krachtens eene daartoe door den Gouverneur verleende dispensatie aan het hoofd eener school te Paramaribo staan, kunnen als zoodanig werkzaam blijven.

Artikel 3.

Voor het afleggen van het examen voor den bestaanden 1n, 2n, 3n en 4n rang ingevolge de verordening van den 8sten December 1876 (G. B. 1877 No. 10), zal nog in 1932 en 1933 gelegenheid worden gegeven.

Deze examens worden afgenomen volgens de programma's vastgesteld bij resolutie van 5 Juni 1899 No. 3957.

Zij, die het examen voor den 2n rang met goed gevolg afleggen, verkrijgen dezelfde bevoegdheid, welke aan onderwijzers van dien rang bij voormelde verordening is toegekend.

Artikel 4.

Deze verordening treedt in werking met ingang van een door den Gouverneur te bepalen dag.

Gegeven te Paramaribo, den 30sten December 1931, met bepaling dat de verordening in werking treedt met ingang van 1 Mei 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 29sten April 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

eenkomstige toepassing jegens den vader of de moeder, die niet met de uitoefening der ouderlijke magt is belast.".

V. Na artikel 405*a* wordt een nieuw artikel 405*b* ingevoegd, luidende als volgt:

„Indien de voogdij aan een ander is opgedragen in één der gevallen bedoeld in het eerste lid van artikel 405, kan de niet van de voogdij uitgesloten, noch ontheven of ontzette meerderjarige vader of meerderjarige moeder van een onwettig kind, die het heeft erkend, aan den kantonregter verzoeken om in de plaats van dien ander als voogd te worden aangesteld.

„De kantonregter beslist op het verzoek na verhoor of na behoorlijke oproeping van den verzoeker, van den voogd, van den toezienden voogd, van den echtgenoot des verzoekers, indien deze gehuwd is, en, wanneer de andere der ouders mede het kind heeft erkend en in leven is, van dezen, alsmede van den voogdijraad. Hij staat het verzoek toe, tenzij er gegronde vrees bestaat, dat het kind door den vader of de moeder zal worden verwaarloosd.

„Binnen veertien dagen na de beschikking kan hooger beroep worden ingesteld, bij afwijzing door den verzoeker, bij toewijzing door hen die op het verzoek zijn gehoord en ondanks wier tegenspraak het is toegewezen.

„Het bepaalde in den laatsten zin van artikel 405 is ten deze toepasselijk.".

VI. Artikel 417 wordt gelezen als volgt:

„Behoudens het bepaalde in het tweede lid van artikel 405*b* wordt in de voogdij over natuurlijke kinderen door den kantonregter, zonder eenig voorafgaand verhoor, voorzien.".

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 24sten December 1931.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 6den Mei 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 48.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van den 24sten December 1931 *tot wijziging en aanvulling van de bepalingen in het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Suriname omtrent de ouderlijke macht en de voogdij.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de bepalingen in het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Suriname omtrent de ouderlijke macht en de voogdij te wijzigen en aan te vullen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Artikel 1.

Het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Suriname ondergaat de navolgende wijzigingen:

I. Na artikel 259*a* wordt een nieuw artikel 259*b* ingevoegd, luidende als volgt:

„Bij het uitspreken der ontbinding of bij de wijziging in het derde lid van art. 259 bedoeld, kan het hof van justitie, wanneer er gegronde vrees bestaat, dat degene der ouders, aan wien de voogdij niet is opgedragen, niet voldoende tot het onderhoud en de opvoeding der minderjarige kinderen zal bijdragen, tevens het bevel geven in artikel 283*b* bedoeld, op de wijze in dat artikel bepaald en met de gevolgen in dat artikel en in artikel 283*d* omschreven. Bij gebreke van zoodanig bevel kan de kantonregter, binnen wiens gebied de kinderen tijdens het uitspreken der ontbinding woonplaats hadden, het bevel geven in artikel 283*c* bedoeld, in het geval, op de wijze en met de gevolgen als in dat artikel en in artikel 283*d* zijn bepaald"..

II. Tusschen de artikelen 283*a* en 284 worden drie nieuwe artikelen ingevoegd, luidende als volgt:

Artikel 283*b*.

„Bij de beslissing in het tweede lid van artikel 282 bedoeld, kan het hof van justitie, na verhoor of behoorlijke oproeping als in dat lid bedoeld en na verhoor van den Voogdijraad, wanneer er gegronde vrees bestaat, dat degene der ouders, aan wien de voogdij niet is opgedragen, niet voldoende tot het onderhoud en de opvoeding der minderjarige kinderen zal bijdragen, tevens bevelen, dat deze ten behoeve van het onderhoud en de opvoeding van een of meer dier kinderen een daarbij te bepalen bedrag wekelijks, maandelijks of driemaandelijks aan den Voogdijraad zal uitkeeren.

De bepalingen van het derde en vierde lid van artikel 282 zijn mede op dit bevel toepasselijk.

Artikel 283*c*.

Bij gebreke van een bevel, als in het eerste lid van het vorig artikel bedoeld, kan, nadat het vonnis der echtscheiding in kracht van gewijsde is gegaan, de kantonregter, binnen wiens regtsgebied de kinderen tijdens het uitspreken dier echtscheiding woonplaats hadden, een gelijk bevel geven, op verzoek en na verhoor of oproeping als in het tweede lid van artikel 371*g* is bepaald. Op dit bevel is het laatste lid van artikel 371*g* toepasselijk.

Artikel 283*d*.

De bevelen bedoeld in de beide voorgaande artikelen worden door den griffier medegedeeld als in artikel 371*h* voorgeschreven; van deze mededeeling wordt kennis gegeven op de wijze en met de gevolgen als in dat artikel omschreven. Zij worden ten uitvoer gelegd als in artikel 371*i* bepaald. Het derde lid van artikel 371*g* vindt op deze bevelen overeenkomstige toepassing"..

III. Aan artikel 293 wordt een nieuw lid als tweede lid toegevoegd, luidende als volgt:

„Het bepaalde in de artikelen 283*b*, 283*c* en 283*d* vindt overeenkomstige toepassing jegens den vader of de moeder, die niet met de uitoefening der ouderlijke magt is belast.".

IV. Aan artikel 299 wordt een nieuw lid als zesde lid toegevoegd, luidende als volgt:

„Het bepaalde in de artikelen 283*b*, 283*c* en 283*d* vindt over-

1932. No. 49.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 13 Mei 1932 No. 1564, *bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van 15 Februari 1932 (Staatsblad No. 51) bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het op 22 December 1930 te Oslo gesloten verdrag tot economische toenadering, met bijbehoorend protocol. (Staatsblad 1931, No. 521).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 5 April 1932, 4e en 7e Afdeeling No. 16/206, waarbij, ter bekendmaking van het na te melden Koninklijk besluit, is toegezonden een exemplaar van het Staatsblad No. 51 van 1932, waarin is opgenomen het Koninklijk besluit van 15 Februari 1932, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het op 22 December 1930 te Oslo gesloten verdrag tot economische toenadering met bijbehoorend protocol (Staatsblad 1931, No. 521);

Gehoord den Administrateur van Financiën;

Herlezen de resolutiën van 22 Juni 1931 No. 2024, 26 Februari 1932 No. 32 Z. G. en 14 April 1932 No. 1247;

Besluit:

Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit, het daarin genoemd verdrag en protocol, alsmede de vertalingen daarvan, benevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 13den Mei 1932.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 23sten Mei 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de Wet van 19 December 1931 (*Staatsblad* n°. 521), houdende goedkeuring van het op 22 December 1930 te *Oslo* gesloten verdrag tot economische toenadering, met bijbehoorend protocol, van welke stukken een afdruk en eene vertaling bij dit Besluit zijn gevoegd;

Overwegende, dat dit verdrag met protocol door de verdragsluitende Staten is bekrachtigd en dat hunne akten van bekrachtiging te *Oslo* zijn nedergelegd, te weten van *Denemarken* op 29 April 1931, van *Noorwegen* op 6 Juni 1931, van *Zweden* op 17 Juni 1931, van *België* op 21 October 1931 en van *Nederland* op 23 Januari 1932;

Overwegende, dat het verdrag, overeenkomstig artikel IX, op 7 Februari 1932 in werking is getreden;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 12den Februari 1932, Directie van het Protocol, n°. 5116;

Hebben goegevonden en verstaan:

meergenoemd verdrag en protocol, alsmede de vertalingen daarvan, te doen bekend maken door de plaatsing van dit Besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen

Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereischt.

's-Gravenhage, den 15den Februari 1932.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
BEELAERTS VAN BLOKLAND.

Uitgegeven den *tweeden* Maart 1932.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

CONVENTION DE RAPPROCHEMENT ECONOMIQUE.

Sa Majesté le Roi des Belges, agissant tant en son nom qu'en celui de Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg, en vertu d'accords existants; Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande; Sa Majesté le Roi de Norvège; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas et Sa Majesté le Roi de Suède,

Désireux de mettre en pratique les principes qui sont à la base de l'action économique de la Société des Nations et de respecter autant que possible leurs intérêts réciproques, ont décidé de conclure à cette fin une convention de rapprochement économique et ont désigné pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. Maximilien Suetens, Directeur au Ministère des Affaires Etrangères;

Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande:

M. M. J. C. T. Clan, Chambellan, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire;

Sa Majesté le Roi de Norvège:

M. Gunnar Jahn, Directeur en Chef du Bureau Central de Statistique;

M. Rolf Andvord, Chef de Division au Ministère des Affaires Etrangères;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

M. le Docteur J. A. Nederbragt, Directeur des Affaires Economiques et Consulaires au Ministère des Affaires Etrangères;

Sa Majesté le Roi de Suède:

M. le Docteur Torvald Höjer, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à Oslo;

M. C. Günther, Directeur des Affaires Commerciales au Ministère des Affaires Etrangères;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

Article I.

Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à ne pas procéder à l'augmentation de leurs droits de douane ou à l'établissement de nouveaux droits de douane sans avoir donné communication aux autres Hautes Parties Contractantes des projets ou des décisions qui y sont relatifs, au moins 15 jours avant la date envisagée pour la mise en vigueur des droits relevés ou des nouveaux droits. Si la communication n'est pas faite plus de 20 jours avant la mise en vigueur elle doit être transmise télégraphiquement. La Partie qui projette la mesure dont il s'agit pourra exiger que sa communication ait un caractère confidentiel.

Article II.

Si, après réception de la communication visée à l'article I, une des Hautes Parties Contractantes estime que les augmentations ou nouveaux droits projetés seraient de nature à lui porter préjudice, elle aura la faculté, au cours des 10 jours suivants, de proposer, le cas échéant, les modifications qu'elle jugerait utiles pour la sauvegarde de ses intérêts.

Article III.

Si, après un examen attentif des propositions qui lui sont ainsi faites, la Partie en cause ne pouvait les agréer, elle aura le droit de mettre la mesure qu'elle projette en vigueur, sans autres formalités, un mois après le jour de la communication visée à l'article I. Elle devra toutefois en aviser télégraphiquement, le jour même, les autres Hautes Parties Contractantes.

Article IV.

Dans les circonstances visées à l'article III, la Partie qui s'estime lésée aura la faculté, dans le mois qui suit l'augmentation des droits ou l'établissement des nouveaux droits, de notifier télégraphiquement aux autres Hautes Parties Contractantes qu'elle dénonce la présente convention pour lui faire prendre fin, en ce qui la concerne, 15 jours après, soit à l'égard de la Partie qui aura procédé à une augmentation de droits ou à la création de droits nouveaux, soit à l'égard de toutes les Hautes Parties Contractantes. Dans le mois qui suit la réception

d'une pareille notification, les autres Hautes Parties Contractantes auront le droit de dénoncer la convention de la même manière et avec le même délai.

Article V.

Dans des cas exceptionnels, les droits fiscaux nouveaux ou relevés, dont la mise en vigueur immédiate serait nécessaire, peuvent être appliqués sans communication préalable. Toutefois, la Partie en cause en avisera immédiatement les autres Hautes Parties Contractantes.

Article VI.

La présente convention est conclue pour une durée de six mois.

Un mois avant l'expiration de cette période, chacune des Hautes Parties Contractantes aura le droit de notifier au Gouvernement norvégien son intention de se retirer de la convention à l'expiration de la période en cours. Il en informera immédiatement les autres Hautes Parties Contractantes, en indiquant la date de la dénonciation.

Pour les Hautes Parties Contractantes qui n'ont pas dénoncé la convention, celle-ci restera en vigueur, aux mêmes conditions pour une nouvelle période de six mois, et ainsi de suite de six mois en six mois.

Article VII.

Un Etat qui n'est pas parti à la présente convention pourra y adhérer si les Hautes Parties Contractantes en sont d'accord.

Article VIII.

La présente convention sera ratifiée aussitôt que possible et les instruments de ratification seront déposés au Ministère des Affaires Etrangères à Oslo, qui en informera immédiatement les autres Hautes Parties Contractantes.

Article IX.

La présente convention entrera en vigueur le 15ème jour après la date du dépôt des instruments de la cinquième ratification.

Article X.

Lors de la signature de la présente convention ou du dépôt des instruments de ratification chaque Haute Partie Contractante peut déclarer qu'elle ne se lie que pour ses territoires en Europe.

La Haute Partie Contractante qui fait usage de cette faculté a le droit de déclarer ultérieurement au Gouvernement norvégien qu'elle désire voir s'étendre la convention à ses Territoires d'outre-mer, Colonies ou Territoires sous mandat. Ce Gouvernement transmettra cette déclaration immédiatement aux autres Hautes Parties Contractantes. La convention entrera en vigueur, pour ce qui concerne les Territoires d'outre-mer, Colonies ou Territoires sous mandat, 15 jours après la déclaration susvisée.

La Haute Partie Contractante qui a fait cette déclaration a également le droit de déclarer ultérieurement qu'elle désire voir cesser les effets de la convention pour les territoires en cause. La procédure indiquée ci-dessus sera également applicable à ce dernier cas.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé la présente convention.

Fait à Oslo, le vingt-deux décembre mil neuf cent trente, en un seul exemplaire, qui sera déposé aux archives du Ministère des Affaires Etrangères à Oslo; copie conforme en sera transmise aux Hautes Parties Contractantes.

Belgique:

M. Suetens.

Pour le Danemark:

J. Clan.

Norvège:

Gunnar Jahn.
Rolf Andvord.

Pays-Bas:

Nederbragt.

Suède:

Sous réserve de ratification de Sa Majesté le Roi de Suède avec l'approbation du Riksdag.

Torvald Höjer.
Christian Günther.

PROTOCOLE.

Les soussignés, dûment délégués à cet effet, déclarent que leurs Gouvernements sont disposés à prêter leur appui à l'action internationale ayant pour object de réduire les entraves au commerce et d'ameliorer le régime général des échanges.

Dans ce but et pour sauvegarder leurs intérêts communs, les Gouvernements susvisés ont l'intention de poursuivre, dans le domaine économique, la collaboration qu'ils ont inaugurée entre eux au cours de l'année 1930.

Ils examineront d'autre part la possibilité d'étendre l'application du principe qui est à la base de la convention qu'ils ont signée à la date de ce jour aux autres dispositions susceptibles d'affecter leurs échanges réciproques.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé le présent protocole.

Fait à Oslo, le vingt-deux décembre mil neuf cent trente, en un seul exemplaire, qui sera déposé aux archives du Ministère des Affaires Etrangères à Oslo; copie conforme en sera transmise aux Hautes Parties Contractantes.

Belgique:
M. Suetens.

Danemark:
J. Clan.

Norvège:
Gunnar Jahn.
Rolf Andvord.

Pays-Bas:
Nederbragt.

Suède:
Torvald Höjer.
Christian Günther.

VERDRAG TOT ECONOMISCHE TOENADERING.

Zijne Majesteit de Koning der Belgen, handelende zoowel in Zijn naam als in dien van Hare Koninklijke Hoogheid de Groot-Hertogin van Luxemburg, zulks krachtens bestaande overeenkomsten; Zijne Majesteit de Koning van Denemarken en van IJsland; Zijne Majesteit de Koning van Noorwegen; Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en Zijne Majesteit de Koning van Zweden;

Wenschende de beginselen, die aan den economischen arbeid van den Volkenbond ten grondslag liggen, in toepassing te brengen en zooveel mogelijk rekening te houden met hun wederzijdsche belangen, hebben besloten te dien einde een verdrag tot economische toenadering te sluiten, en hebben tot hun gevolmachtigden benoemd, te weten:

Zijne Majesteit de Koning der Belgen:

den Heer Maximilien Suetens, Directeur aan het Ministerie van Buitenlandsche Zaken;

Zijne Majesteit de Koning van Denemarken en van IJsland:

den Heer M. J. C. T. Clan, Kamerheer, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister;

Zijne Majesteit de Koning van Noorwegen:

den heer Gunnar Jahn, Hoofddirecteur van het Centraal Bureau voor de Statistiek;
den Heer Rolf Andvord, Afdeelingschef aan het Ministerie van Buitenlandsche Zaken;

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

den Heer Dr. J. A. Nederbragt, Directeur van Economische en Consulaire Zaken aan het Ministerie van Buitenlandsche Zaken;

Zijne Majesteit de Koning van Zweden:

den Heer Dr. Torvald Höjer, Hoogstdeszelfs Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister te Oslo;
den Heer C. Günther, Directeur van Handelszaken aan het Ministerie van Buitenlandsche Zaken;

die, na elkander hun in goeden en behoorlijken vorm bevonden volmachten te hebben medegedeeld, tot overeenstemming zijn gekomen nopens de volgende bepalingen:

Artikel I.

De Hooge Verdragsluitende Partijen verbinden zich om niet over te gaan tot verhooging van hare invoerrechten of tot de instelling van nieuwe invoerrechten zonder aan de andere Hooge Verdragsluitende Partij te hebben kennis gegeven van de ontwerpen of de beslissingen, die er op betrekking hebben, ten minste 15 dagen vóór den datum, bepaald voor de inwerkingtreding van de verhoogde rechten of van de nieuwe rechten. Indien de kennisgeving niet meer dan 20 dagen voor de inwerkingtreding wordt gedaan, moet dezelve telegrafisch geschieden. De Partij, die den maatregel beraamt, waarom het gaat, zal kunnen eischen, dat hare kennisgeving een vertrouwelijk karakter drage.

Artikel II.

Indien na ontvangst van de kennisgeving, bedoeld in artikel I, een der Hooge Verdragsluitende Partijen de ontworpen verhoogingen of nieuwe rechten van zoodanigen aard acht, dat zij afbreuk zouden doen aan hare belangen, zal zij het recht hebben, in den loop van de 10 volgende dagen eventueel die veranderingen voor te stellen, die zij voor de beveiliging van hare belangen noodzakelijk mocht achten.

Artikel III.

Indien, na een nauwkeurig onderzoek der voorstellen, die haar op deze wijze worden gedaan, de betrokken Partij deze niet kan

aanvaarden, zal zij het recht hebben den door haar voorgenomen maatregel in werking te doen treden, zonder andere formaliteiten, een maand na den dag van de kennisgeving, bedoeld in artikel I. Zij moet evenwel op denzelfden dag de andere Hooge Verdragsluitende Partijen hiermede telegrafisch in kennis stellen.

Artikel IV.

Onder de omstandigheden, bedoeld in artikel III, zal de Partij, die zich benadeeld acht, de bevoegdheid hebben, binnen een maand na de verhooging van de rechten of de instelling van nieuwe rechten aan de andere Hooge Verdragsluitende Partij telegrafisch mede te deelen, dat zij dit verdrag opzegt, om het te doen ophouden van kracht te zijn, wat haar betreft, 15 dagen daarna, hetzij ten aanzien van de Partij, die zal zijn overgegaan tot een verhooging van rechten of tot de instelling van nieuwe rechten, hetzij ten aanzien van alle Hooge Verdragsluitende Partijen. Binnen een maand, volgende op de ontvangst van een zoodanige kennisgeving, zullen de andere Hooge Verdragsluitende Partijen het recht hebben, dit verdrag op dezelfde wijze en met inachtneming van denzelfden termijn op te zeggen.

Artikel V.

Bij uitzondering kunnen nieuwe of verhoogde fiscale rechten, waarvan de onmiddellijke inwerkingtreding noodzakelijk zoude zijn, worden toegepast zonder voorafgaande kennisgeving. De betrokken Partij zal evenwel onmiddellijk hiervan kennis geven aan de andere Hooge Verdragsluitende Partijen.

Artikel VI.

Dit verdrag is gesloten voor den duur van zes maanden.

Een maand voor het verstrijken van dit tijdperk zal ieder der Hooge Verdragsluitende Partijen het recht hebben, aan de Noorsche Regeering kennis te geven van haar voornemen om bij het verstrijken van het loopende tijdperk uit het verdrag te treden. Deze zal hiervan onmiddellijk kennis geven aan de andere Hooge Verdragsluitende Partijen onder vermelding van den datum van de opzegging.

Voor de Hooge Verdragsluitende Partijen, die het verdrag

niet hebben opgezegd, zal dit onder dezelfde voorwaarden van kracht blijven voor een nieuw tijdperk van zes maanden en zoo vervolgens van zes maanden tot zes maanden.

Artikel VII.

Een staat, die niet partij is bij dit verdrag, zal daartoe kunnen toetreden, indien de Hooge Verdragsluitende Partijen het daaromtrent eens zijn.

Artikel VIII.

Dit verdrag zal zoo spoedig mogelijk worden bekrachtigd en de bekrachtigingsoorkonden zullen worden nedergelegd op het Ministerie van Buitenlandsche Zaken te Oslo, dat daarvan onmiddellijk mededeeling zal doen aan de andere Hooge Verdragsluitende Partijen.

Artikel IX.

Dit verdrag zal in werking treden den 15den dag na den datum van de nederlegging van de oorkonde der vijfde bekrachtiging.

Artikel X.

Op het oogenblik van onderteekening van dit verdrag of van nederlegging der bekrachtigingsoorkonden kan ieder der Hooge Verdragsluitende Partijen verklaren, dat zij zich slechts voor hare gebieden in Europa bindt.

De Hooge Verdragsluitende Partij, die van deze bevoegdheid gebruik maakt, heeft het recht, later aan de Noorsche Regeering te verklaren, dat zij het verdrag wenscht te zien uitgebreid tot hare overzeesche gebieden, koloniën of gebieden onder mandaat. Genoemde Regeering zal deze verklaring onmiddellijk aan de andere Hooge Verdragsluitende Partijen overbrengen. Het verdrag zal in werking treden, voor zoover betreft de overzeesche gebieden, koloniën of gebieden onder mandaat, 15 dagen na de bovenbedoelde verklaring.

De Hooge Verdragsluitende Partij, die deze verklaring heeft gedaan, heeft eveneens het recht, later te verklaren, dat zij wenscht, dat het verdrag zal ophouden van toepassing te zijn op de betrokken gebieden. Op dit laatste geval zal de hierboven aangegeven procedure eveneens van toepassing zijn.

Ter oorkonde waarvan de gevolmachtigden dit verdrag hebben onderteekend.

Gedaan te Oslo, den twee en twintigsten December negentienhonderd en dertig, in een enkel exemplaar, dat zal worden bewaard in het archief van het Ministerie van Buitenlandsche Zaken te Oslo; eensluidend afschrift ervan zal worden verstrekt aan de Hooge Verdragsluitende Partijen.

België:

M. Suetens.

Voor Denemarken:

J. Clan.

Noorwegen:

Gunnar Jahn.

Rolf Andvord.

Nederland:

Nederbragt.

Zweden:

Onder voorbehoud van bekrachtiging door Zijne Majesteit den Koning van Zweden met goedkeuring van den Riksdag.

Torvald Höjer.

Christian Günther.

PROTOCOL.

De ondergeteekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd, verklaren, dat hun Regeeringen bereid zijn, haar steun te verleenen aan de internationale werkzaamheid, vermindering van de handelsbelemmeringen en verbetering van het algemeene stelsel van het ruilverkeer beoogende.

Met dat doel en ter beveiliging van haar gemeenschappelijke belangen hebben de bovengenoemde Regeeringen het voornemen, de samenwerking op economisch gebied, die zij in den loop van het jaar 1930 onderling zijn begonnen, voort te zetten.

Zij zullen anderzijds de mogelijkheid onder het oog zien, de toepassing van het beginsel, dat aan het verdrag, hetwelk zij op den datum van heden hebben geteekend, ten grondslag ligt, uit te breiden tot de andere bepalingen, welke hun onderling ruilverkeer mochten kunnen benadeelen.

Ter oorkonde waarvan de gevolmachtigden dit protocol hebben onderteekend.

Gedaan te Oslo, den twee en twintigsten December negentienhonderd en dertig, in een enkel exemplaar, dat zal worden bewaard in de archieven van het Ministerie van Buitenlandsche Zaken te Oslo; eensluidend afschrift er van zal worden verstrekt aan de Hooge Verdragsluitende Partijen.

België:
M. Suetens.

Denemarken:
J. Clan.

Noorwegen:
Gunnar Jahn.
Rolf Andvord.

Nederland:
Nederbragt.

Zweden:
Torvald Höjer.
Christian Günther.

1932. No. 50.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 17 Mei 1932, *waarbij voorloopig wordt vastgesteld de koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1933.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende : dat volgens art. 108 van het Reglement op het beleid der Regeering in deze Kolonie, de uitgaven ten behoeve van den openbaren dienst, welke niet ten laste van de Nederlandsche schatkist komen, en de middelen tot dekking van die uitgaven worden aangewezen op de koloniale huishoudelijke begrooting, en dat volgens art. 110 van hetzelfde Reglement, die begrooting, zoodanig als zij door de Koloniale Staten is goedgekeurd, door den Gouverneur voorloopig wordt vastgesteld en afgekondigd ;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening :

Artikel I.

De koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1933 wordt, voorzooveel de uitgaven betreft, voorloopig vastgesteld als volgt :

Iste AFDEELING.

Algemeen en gewestelijk bestuur, immigratie en kolonisatie.

Gouvernements-secretarie, immigratie en algemeene dienst.

Artikel 1. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den gouvernements-secreta-

ris, tevens agent-generaal voor de immigratie, de ambtenaren en beambten, alsmede toelagen voor de technische voorlichting ten behoeve van het ijkwezen, aan de ambtenaren van den burgerlijken stand, belast met het voltrekken van huwelijken en aan de ambtenaren bij den dienst van de immigratie en op de kantoren der districts-commissarissen, die bedreven zijn in het spreken der talen van de Nederlandsch- en de Britsch-Indische immigranten . . f 115 344

Artikel 2. Meubelen, kantoorbehoeften, abonnement op nieuwsbladen en andere uitgaven ten behoeve van de gouvernementssecretarie, van den burgerlijken stand en het bevolkingsregister, van de immigratie en de kolonisatie, het ijkwezen en van den raad van bestuur, kosten van vergaderingen en van examens, voor zoover daartoe niet bij andere artikelen afzonderlijke gelden zijn toegestaan, reis-, verblijf- en verhuizingskosten van de ambtenaren en beambten der gouvernements-secretarie, alsmede voor subsidie van het tijdschrift *De West-Indische Gids*, boek- en drukwerken, briefporten, advertentiekosten, telegrammen, schrijfloonen en andere uitgaven voor den algemeenen dienst . . 23 350

Koloniale Staten.

Artikel 3. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van

den griffier en de ambtenaren en beambten ter griffie . .	f	10 527
Artikel 4. Boeken, kantoor-, lokaal- en andere huishoudelijke behoeften, telegrammen, schrijfloonen, drukwerken, benevens reis- en verblijfkosten van-, alsmede huur van voertuigen voor leden der koloniale staten .		7 250
Schutterij te Paramaribo.		
Artikel 5. Uitgaven voor de rustende schutterij . . .		100
Gewestelijk bestuur.		
Artikel 6. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de districts-commissarissen, -secretarissen, -klerken en surnumerairs, benevens vergoeding voor het gemis van vrije woning .		85 542
Artikel 7. Meubelen en andere uitgaven ten behoeve van de kantoren van de districts-commissarissen, van de plaatsen buiten die kantoren, waar zij zitting houden of huwelijken voltrekken en van de zittingsplaatsen der rechters, alsmede abonnement voor kantoorkosten aan de districts-commissarissen en burgerkapiteins		2 700
Artikel 8. Reis-, verblijf- en verhuizingskosten, alsmede kosten voor onderhoud van voertuigen van de ambtenaren van het districtsbestuur . . .		6 000

Artikel 9. Verstrekking van geneesmiddelen en verbandstoffen ten behoeve van in de districten gevestigde ambtenaren en beambten in 's lands dienst, zoomede van hunne wettige gezinnen, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's lands kas . f 750

Kolonisatie.

Artikel 10. Kosten van aanvoer van immigranten en daarmede in verband staande andere uitgaven *Memorie*

Artikel 11. Kosten van terugvoer van immigranten en daarmede in verband staande andere uitgaven, alsmede uitkeeringen aan immigranten, die afzien van het recht op vrije terugreis . 188 000

Beheer der lands-vestigingsplaatsen en stalweiden.

Artikel 12. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen voor het houden van toezicht op voor den klein-landbouw uitgegeven perceelen land en de landsstalweiden, zoomede reis-, verblijf- en verhuizingskosten en andere uitgaven . . . 30 807

Artikel 13. Vergoeding voor huishuur en voor het gemis van vrije woning aan een opzichter en een Javaanschen opziener . 480

Boschnegers en Indianen.

Artikel 14. Toelagen van de opperhoofden der boschnegers en van den vertegenwoordiger van

het opperhoofd van den stam der Aucaners, alsmede persoonlijke toelage van den groot-kapitein bij dien stam, Kanapé . . f 2 300

Artikel 15. Vervoerkosten, loonen en geschenken ter vergelding van kleine diensten, begrafeniskosten en andere uitgaven ten behoeve van of in verband staande met het bestuur over boschnegers en indianen . . 1 500

Overtochts- en vervoerkosten van ambtenaren en gepensionneerden.

Artikel 16. Uit- en terugzending van burgerlijke ambtenaren en daarmede in verband staande uitgaven, uitkeeringen ingevolge het „west-indisch detacheeringsbesluit 1930", overtocht van met verlof gaande of van verlof terugkeerende en gepensionneerde ambtenaren met hunne gezinnen, benevens terugbetaling van uit eigen middelen betaalde overtochtskosten 32 000

Artikel 17. Kosten, verbonden aan tijdelijke opdrachten aan in Nederland vertoevende Surinaamsche ambtenaren, zoomede aan uitzending van ambtenaren uit Suriname naar Nederland voor studie-doeleinden, een en ander in het belang van den dienst . 4 000

Artikel 18. Vergoeding wegens reis- en verblijfkosten in Nederland tot het ondergaan van een

geneeskundig onderzoek door aan den dienst in Suriname verbonden of daarvoor bestemd of te bestemmen personeel . . f 300

Artikel 19. Reis- en verblijfkosten, alsmede verhuizingskosten van- en huur van voertuigen voor ambtenaren, beambten en andere personen in 's lands dienst, alsmede voor commissiën, voor zoover daartoe niet bij andere artikelen afzonderlijke kredieten zijn toegestaan . . . 1 200

Begrafenissen van onvermogenden.

Artikel 20. Kosten van aanschaffing en van herstelling van lijkwagens, draagbaren, kleeden, gereedschappen en andere behoeften voor, alsmede andere kosten, verbonden aan begrafenissen van onvermogenden . 5 150

Andere uitgaven.

Artikel 21. Uitgaven ter viering van verjaardagen van het Koninklijk Huis en van andere volksfeesten 2 500

Gouvernements-accountant.

Artikel 22. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den gouvernements-accountant en den surnumerair of klerk op diens kantoor . . . 6 920

Artikel 23. Reis- en verblijf-

kosten, meubelen, kantoorbehoeften en andere uitgaven van den gouvernements-accountant . f 500

Artikel 24. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de landsvaartuigen ten behoeve van de Iste afdeeling. 38 200

——— f 565 420

IIde AFDEELING.

Rechts- en politiewezen.

Hof van Justitie en parket van den procureur-generaal.

Artikel 25. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den president en de leden van-, van den procureur-generaal en den advocaat-generaal bij- en van den griffier van het hof van justitie, alsmede van de ambtenaren en beambten, belooning voor het schoonmaken van het gebouw van het hof van justitie en van de lokalen, waarin het parket van den procureur-generaal is ondergebracht, zoomede van het gebouw, waarin de rechter-commissaris zitting houdt. f 89 137

Artikel 26. Meubelen, kantoorkosten, boekwerken en andere huishoudelijke uitgaven voor het hof van justitie en het parket van den procureur-generaal, drukwerk en abonnement op tijdschriften en nieuwsbladen voor het parket van den procureur-

generaal en uitgaven ten behoeve van het hulpkantoor voor den industrieelen eigendom . . f 2 950

Kantongerecht van Paramaribo en rechtspraak in de districten.

Artikel 27. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den kantonrechter van Paramaribo, van den griffier bij het oostelijk ommegaand gerecht en van het hun toegevoegde personeel, alsmede belooning voor het schoonmaken van het gebouw, waarin het kantongerecht van Paramaribo is gevestigd . . 26 639

Artikel 28. Meubelen, kantoorkosten en andere huishoudelijke uitgaven voor het kantongerecht van Paramaribo, alsmede abonnement voor kantoorkosten en andere huishoudelijke uitgaven van de griffiers in de districten 650

Gevangenissen.

Artikel 29. Bewaking van veroordeelden en aangehoudenen . 35 216

Artikel 30. Bovenkleeding en schoeisel voor de gevangenbewaarders en opzichters in het huis van bewaring te Paramaribo en in de strafgevangenis te Nieuw-Amsterdam 1 203

Artikel 31. Kantoorkosten voor de beide gevangenissen, zoomede reis- en verblijfkosten, kantoor-

behoeften en schrijfloonen voor de commissiën van administratie. f 450

Artikel 32. Voeding, kleeding, ligging, bewassching, geneesmiddelen en verbandstoffen en verschillende andere uitgaven voor aangehoudenen en veroordeelden, zoomede voor in hechtenis genomenen, alsmede gereedschappen, werktuigen, verlichting en andere huishoudelijke behoeften van de strafgevangenis en huizen van bewaring, enz. en loonen voor het verrichten van huisdiensten door gevangenen . 40 275

Rechterlijke politie.

Artikel 33. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en daggelden van het politiepersoneel, het kantoorpersoneel en de schoonmaakster van het politiekantoor te Paramaribo . . 323 648

Artikel 34. Materialen en verdere benoodigdheden voor de bovenkleeding en het schoeisel van de ambtenaren en beambten van politie of toelagen daarvoor 11 500

Artikel 35. Wapenen, munitie, ledergoed, aankoop en onderhoud van rijwielen ten dienste van de politie en toelagen voor het gebruik van eigen rijwiel . . 6 200

Artikel 36. Loon van roeiers, reis- en verblijfkosten, alsmede

verhuizingskosten ten behoeve van de politie . . .	f	26 000
Artikel 37. Licht en meubelen voor politieposten, kantoorbehoeften voor het politiekantoor te Paramaribo en de politieposten in de districten . . .		5 150
Artikel 38. Andere uitgaven ten dienste van de politie en huur van politiewoningen .		10 570
Toezicht op de landsbosschen.		
Artikel 39. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de ambtenaren en beambten van den dienst van het toezicht op de landsbosschen . .		7 400
Artikel 40. Verdere uitgaven voor den dienst van het toezicht op de landsbosschen. . .		8 750
Algemeene kosten.		
Artikel 41. Kosten van uitlevering en uitzetting, kosten van overbrenging van veroordeelden naar of van Nederland en kosten van terugzending van in andere landen zonder middel van bestaan aangetroffen personen, herkomstig van Suriname, alsmede kosten van onderhoud, kleeding, enz. voor die personen, zoolang zij op eene gelegenheid tot terugzending naar Suriname moeten wachten		1 000

Artikel 42. Kosten van den voogdijraad	f	2 200	
Artikel 43. Kosten van vervolgingen en procedures, die geheel of gedeeltelijk ten laste van's lands kas komen		6 000	
Artikel 44. Reis- en verblijfkosten voor leden van de rechterlijke macht. . . .		1 000	
Artikel 45. Kosten van mail-, stop- en brandschoten . .		100	
Artikel 46. Terugbetaling aan het departement van justitie in Nederland van het door zijne zorg te betalen aandeel van Suriname in de bijdragen van Nederland in de kosten van het kantoor voor het internationaal verbond tot bescherming van letterkundige en kunstwerken		100	
Artikel 47. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de landsvaartuigen ten behoeve van de IIde afdeeling .		13 000	
			f 619 138

IIIde AFDEELING.

Geldelijk beheer.

Administratie van financiën, domeinwezen en hypotheekkantoor.

Artikel 48. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en daggelden van den administrateur			

van financiën en van de ambtenaren en beambten van zijn kantoor . . . . . f 86 202

Artikel 49. Kosten van opmetingen ten behoeve van het domeinwezen 3 400

Artikel 50. Voorschotten ter bevordering van den klein-landbouw, van kleine industrieën, van de veeteelt en van de visscherij 6 000

Artikel 51. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den controleur der belastingen, den kolonialen ontvanger en betaalmeester, tevens ontvanger der invoerrechten en accijnzen, den ontvanger der belastingen in Nickerie en de ambtenaren en beambten van hunne kantoren . 65 312

Artikel 52. Toelagen van kassiers 800

Artikel 53. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, daggelden, tafelgelden van- en voeding voor de ambtenaren bij den actieven dienst der belastingen en bij het toezicht op den in- en uitvoer te water, alsmede uitgaven van dien aard voor het overige personeel bij 's lands middelen 99 260

Artikel 54. Huur van woningen en toelagen wegens gemis van vrije woning aan den klerk op het ontvangerskantoor in Nickerie en aan ambtenaren der belastingen 840

Artikel 55. Andere uitgaven voor den dienst der belastingen	f	14 100
Artikel 56. Aanwezigheidsgeld voor de leden en den secretaris van de commissie van aanslag en van den raad van beroep, alsmede voor de raadslieden voor de inkomstenbelasting, aanwezigheidsgeld voor de leden en toelagen van den secretaris van de commissie van beoordeeling van de aangiften voor den verkoop van gedistilleerd, alsmede belooningen en aanwezigheidsgeld voor de leden van den raad van beroep, enz. inzake toepassing van de tariefverordening . . .		1 350
Artikel 57. Toelage van den secretaris en onkosten van de kamer van koophandel en fabrieken te Paramaribo . . .		400
Artikel 58. Uitgaven voor de bevordering van den afzet van Surinaamsche producten op Curaçao		27 500
Posterij en telegrafie.		
Artikel 59. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het personeel der posterij		31 655
Artikel 60. Uitkeeringen, betalingen en andere uitgaven voor den binnen- en buitenlandschen postdienst		19 480
Artikel 61. Uitgaven ten behoeve van de postspaarbank . .		9 374

Artikel 62. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, daggelden of andere belooningen van het personeel bij den lands-radiotelegraafdienst . . . f 31 716

Artikel 63. Kosten van onderhoud van de radio-telegraafstations en daarbij behoorende werken, aanschaffing en onderhoud van gereedschappen, werktuigen, brandstoffen, smeermiddelen, aankoop van electrischen stroom en andere uitgaven ten behoeve van den lands-radiotelegraafdienst. . 20 160

Gouvernements-commissaris bij de Surinaamsche Bank.

Artikel 64. Toelage van den gouvernements-commissaris in Nederland bij de Surinaamsche Bank 1 000

Algemeene kosten.

Artikel 65. Meubelen, schrijfbehoeften, abonnement op nieuwsbladen, briefporten, drukkosten, schrijfloonen en andere uitgaven voor het kantoor van den administrateur van financiën, voor het hypotheekkantoor, voor het kantoor van den controleur der belastingen, voor de kantoren der ontvangers en voor de postkantoren, zoomede kosten van aanmaak van zegelpapier en postwaarden, benevens kosten, vallende op het overmaken van geld van en naar Suriname en voor

het schatten der verkoopwaarde van onroerende goederen met het oog op de toepassing van de zegelverordening . . . f 17 000

Artikel 66. Reis-, verblijf- en verhuizingskosten . . . 1 500

Artikel 67. Renten en aflossing van geleende gelden . . 525 135

Artikel 68. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de landsvaartuigen ten behoeve van de IIIde afdeeling . 2 500

f 964 684

IVde AFDEELING.

Eeredienst, onderwijs en armenzorg.

Eeredienst.

Artikel 69. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en vergoeding voor huishuur van de predikanten der Hervormde en Lutherse Gemeenten, van geestelijken der Roomsch-Katholieke Gemeente en van godsdienstleeraren der Evangelische Broedergemeente en der Nederlandsch- en Nederlandsch-Portugeesch-Israëlietische Gemeenten . . f 97 000

Artikel 70. Bijdragen voor den eeredienst aan de beide Israëlietische Gemeenten . . . 4 000

Onderwijs.

Artikel 71. Bezoldigingen of

verlofbezoldigingen en toelagen van den inspecteur voor het onderwijs en van de ambtenaren en beambten van zijn kantoor, zoomede abonnement voor den secretaris der commissie van onderwijs voor kantoorbehoeften en schrijfloonen . . . . f 23 187

Artikel 72. Meubelen, kantoorbehoeften, drukkosten, rijwieltoelage van den bode op het kantoor van den inspecteur voor het onderwijs en andere kleine uitgaven, alsmede reis- en verblijfkosten van den inspecteur voor het onderwijs en kosten van examens 3 350

Uitgaven voor het openbaar onderwijs.

Artikel 73. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van bij de scholen werkzaam zijnd personeel, zoomede kosten van bewaken en schoonhouden der scholen 450 981

Artikel 74. Uitgaven voor het naar en van school vervoeren van onderwijzers aan districtsscholen en van schoolkinderen in de districten 3 400

Artikel 75. Huur van gebouwen of lokalen, vergoeding voor huishuur aan onderwijzers, aan wie een landswoning niet kan worden aangewezen, uitgaven ten behoeve van schooltuinen,

schoolmeubelen, schoolbehoeften en andere uitgaven . . .	f	23 500
Uitgaven voor het bijzonder onderwijs.		
Artikel 76. Uitkeeringen ten behoeve van het bijzonder onderwijs		822 826
Landbouwonderwijs.		
Artikel 77. Toelagen van onderwijzers, in het bezit der akte landbouwkunde . . .		1 200
Andere uitgaven in verband met onderwijs en opvoeding.		
Artikel 78. Uitkeeringen aan bijzondere inrichtingen en instellingen		9 400
Artikel 79. Kosten van vervoer en studie van jongelieden, die buiten Suriname eene opleiding ontvangen		2 000
Artikel 80. Uitkeeringen aan opvoedingsgestichten, enz. .		20 970
Artikel 81. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen van den bewaarder en den bediende van de landsboekerij, zoomede loon voor eene schoonmaakster, benevens vergoeding voor het gemis van vrije woning . .		2 180
Artikel 82. Kosten van de landsboekerij		950

Armenzorg.

Artikel 83. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en persoonlijke toelage van den directeur-armverzorger, daggelden en toelagen van het personeel en abonnement voor kantoorbehoeften, enz. van de commissie van regenten van het gesticht Landsgrond Boniface . . .	f	13 175	
Artikel 84. Uitgaven ten behoeve der ouden, gebrekkigen en onvermogenden binnen en buiten het gesticht Landsgrond Boniface		52 500	
Artikel 85. Bijdragen voor weezenverzorging aan kerkgenootschappen en voor onderhoud van weezen van immigranten .		42 750	
Artikel 86. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de landsvaartuigen ten behoeve van de IVde afdeeling .		19 000	
			f 1 592 369

Vde AFDEELING.

Landbouw-proefstation.

Algemeene dienst.

Artikel 87. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den directeur van het landbouw-proefstation en de ambtenaren en beambten, verbonden aan het proefstation . .			f 56 662

Cultuurtuin.

Artikel 88. Kosten van den cultuurtuin en van selectie van cultuurgewassen . . . . f 16 050

Onderzoekingen, enz.

Artikel 89. Uitgaven ten behoeve van den meteorologischen dienst 500

Artikel 90. Kosten van den phytopatologischen dienst en bestrijding van plantenziekten . 1 500

Artikel 91. Kosten van veldproeven, onderzoekingen en proefnemingen 10 000

Artikel 92. Uitgaven ter verbetering van de pluimveeteelt . 500

Artikel 93. Uitkeering aan de commissie van advies en onderzoek inzake Surinaamsche houtsoorten, zoomede toelage, bureau- en andere uitgaven van den raadsman voor het groot-houtbedrijf 2 400

Algemeene kosten.

Artikel 94. Algemeene kosten van het landbouwproefstation . 7 500

Artikel 95. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de landsvaartuigen ten behoeve van de Vde afdeeling . 3 000

f 98 112

VIde AFDEELING.

Openbare gezondheidsdienst.

Kantoor van den geneeskundig-inspecteur.

Artikel 96. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den geneeskundig-inspecteur en van de ambtenaren en beambten van zijn kantoor . . f 13 774

Laboratorium-uitgaven.

Artikel 97. Uitgaven voor onderzoekingen ten behoeve van den openbaren gezondheidsdienst in en buiten het laboratorium van het militair hospitaal en al hetgeen met deze onderzoekingen in verband staat 1 100

Openbare gezondheidsdienst in het algemeen.

Artikel 98. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van districtsgeneesheeren en van geneesheeren, belast met de armenpraktijk te Paramaribo, zoomede toelagen van hunne vervangers, van geneesheeren voor speciale bevoegdheden en van den beambte, belast met het onderzoek naar den maatschappelijken welstand van aanvragers van geneesen verloskundige hulp . . 83 616

Artikel 99. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en

loonen van het verplegend personeel bij de poliklinieken .	f	27 079
Artikel 100. Kosten van het gereedmaken van geneesmiddelen voor de armenpraktijk, aanschaffing van geneesmiddelen en geneeskundige benoodigdheden uit het militair hospitaal en elders, voor zoover niet bij andere artikelen daartoe afzonderlijke kredieten zijn toegestaan . .		32 000
Artikel 101. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van vroedvrouwen, tevens hulppersoneel bij den medischen dienst in de districten . . .		3 360
Artikel 102. Andere uitgaven voor den openbaren gezondheidsdienst, voor zoover daartoe niet bij andere artikelen afzonderlijke kredieten zijn toegestaan . .		5 150

Hygiënische dienst.

a. Bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten.

Artikel 103. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van de geneesheeren en het personeel, werkzaam bij de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten . . .		25 325
Artikel 104. Kosten, verband houdende met de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten.		11 600

b. Keuringsdienst.

Artikel 105. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den gouvernements-scheikundige, den keurmeester voor levensmiddelen en den hulpkeurmeester . . . . f 9 580

Artikel 106. Kosten in verband met de keuring van levensmiddelen 500

c. Slachthuis en veeteelt.

Artikel 107. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen, daggelden en loonen van den gouvernementsveearts, tevens directeur van het slachthuis te Paramaribo, den hulpkeurmeester en het lagere personeel van het slachthuis 11 565

Artikel 108. Aanschaffing en onderhoud van gereedschappen, brandstoffen en kantoorbehoeften, enz. voor het slachthuis te Paramaribo 1 600

Artikel 109. Uitgaven ter verbetering van de veeteelt (met uitzondering van de pluimveeteelt), alsmede daarmede verband houdende premiën 1 000

Ziekenhuiswezen, w.o. gestichten, inrichtingen, enz. verband houdende met den openbaren gezondheidsdienst, gelijk mede bijdragen aan dergelijke gestichten, enz.,

a. Verzorging van burgerper-

sonen in de militaire ziekeninrichtingen.

Artikel 110. Kosten van behandeling en verpleging van burgerpersonen in de militaire ziekeninrichtingen, alsmede tegemoetkomingen in deze kosten, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's lands kas . . f 153 000

b. Buiten-gasthuis.

Artikel 111. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het personeel van het buiten-gasthuis, gelijk mede toelage van den directeur van het weldadigheidsgesticht Landsgrond Boniface . . . 14 788

Artikel 112. Kosten van behandeling, verpleging en andere uitgaven ten behoeve van de zieken in het buiten-gasthuis, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's lands kas . . . 24 000

c. Verzorging van burgerpersonen in andere ziekeninrichtingen.

Artikel 113. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het verplegend personeel in het landsziekenhuis in Nickerie 2 198

Artikel 114. Kosten van behandeling, verpleging en andere uitgaven ten behoeve van lijders in het landsziekenhuis in Nickerie en in andere ziekeninrichtingen,

voor zooveel een en ander komt ten laste van 's lands kas . . 12 000

d. Landsinrichting ter verpleging van krankzinnigen

Artikel 115. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en daggelden van den geneesheer-directeur en het personeel van de landsinrichting ter verpleging van krankzinnigen 34 931

Artikel 116. Onderhoud en andere uitgaven ten behoeve van krankzinnigen, alsmede kosten van kantoorbehoeften en van aanschaffing van boeken en tijdschriften en uitgaven voor het landbouwbedrijf in de inrichting ter verpleging van krankzinnigen 35 000

e. Landsinrichting voor melaatschen.

Artikel 117. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en daggelden van den geneesheer-leproloog en het personeel van de landsinrichting voor melaatschen. . . 36 470

Artikel 118. Uitgaven ten behoeve van de verpleegden en van het personeel van die inrichting, alsmede kosten van kantoorbehoeften, aankoop van boeken en aankoop en herstelling van instrumenten 55 850

f. Bijdragen aan gestichten enz.

Artikel 119. Bijdragen aan par-

ticuliere inrichtingen tot afzondering en verpleging van melaatschen	f	100 825
Artikel 120. Voorschot aan de Protestantsche vereeniging tot verpleging van lepralijders in Suriname (Bethesda) voor de verplaatsing van haar gesticht (2e termijn)		40 000
Artikel 121. Bijdragen en verstrekkingen aan particuliere klinieken in het boschland . .		2 000
Geneeskundige school.		
Artikel 122. Toelagen van de leeraren aan de geneeskundige school		10 200
Artikel 123. Behoeften voor de geneeskundige school . .		2 200
Algemeene kosten.		
Artikel 124. Meubelen, kantoorbehoeften, drukkosten en andere kleine uitgaven, alsmede reis-, verblijf- en verhuizingskosten van den geneeskundig-inspecteur, de districtsgeneesheeren en de ambtenaren en beambten van de verschillende afdeelingen, voor zoover daarvoor niet afzonderlijk gelden zijn beschikbaar gesteld, zoomede kosten van examens .		5 900
Artikel 125. Huur van woningen en vergoeding voor het gemis van vrije woning aan districtsgeneesheeren en geneesheeren, belast met de armenpraktijk		

te Paramaribo, met de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten en met de geneeskundige behandeling in het buiten-gasthuis en aan verplegers, verpleegsters en vroedvrouwen in de districten, zoomede huur van gebouwen ten behoeve van de poliklinieken van de armenpraktijk te Paramaribo en in de districten . . . f 6 060

Artikel 126. Vergoeding voor vervoermiddelen van districtsgeneesheeren, van geneesheeren, belast met de armenpraktijk te Paramaribo en met de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten, van het hulppersoneel en van den gouvernements-veearts; teruggaaf van uitgaven voor de bemanning der vaartuigen van de districtsgeneesheeren, zoomede kosten van autohuur ten behoeve van de geneeskundige inspectie. 12 270

Artikel 127. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de landsvaartuigen ten behoeve van de VIde afdeeling . 30 000

f 804 941

VIIde AFDEELING.

Openbare Werken en Verkeer.

Algemeene dienst.

Artikel 128. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den directeur van openbare

werken en verkeer en van de ambtenaren en beambten van zijn kantoor . . . . . f 61 063

Openbare werken.

a. Algemeen toezicht.

Artikel 129. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de technische ambtenaren en de opzichters, werkzaam bij den dienst der openbare werken . 34 425

b. Landsgebouwen en toebehooren.

Artikel 130. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het werkliedenpersoneel, dat blijvend werkzaam is ten behoeve van de landsgebouwen, gelijk mede uitgaven voor tijdelijke versterking of ter tijdelijke vervanging van dit personeel . 25 743

Artikel 131. Onderhoud en verbetering van de landsgebouwen met hun toebehooren, kosten van onderhoud en feestverlichting van den bij het gouvernementshuis behoorenden tuin, kosten voor klokken en voor aanschaffing van vlaggen en lijnen, zoomede huur van twee perceelen van de plantage Mariënburg tot plaatsing van dienstwoningen voor het landspersoneel aldaar . . 125 869

Artikel 132. Uitgaven voor logeergebouwen in de districten voor in dienst reizende ambtenaren 1 250

c. Land- en waterwegen en hetgeen daartoe behoort en openbare begraafplaatsen.

Artikel 133. Onderhoud van den baggermolen en daarbij behoorend materiaal . . . f 1 250

Artikel 134. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het werkliedenpersoneel, dat blijvend werkzaam is ten behoeve van de land- en waterwegen, gelijk mede uitgaven voor tijdelijke versterking of ter tijdelijke vervanging van dit personeel 28 966

Artikel 135. Onderhoud en reiniging, zoomede aanleg en verbetering van land- en waterwegen en daarmede in verband staande werken te Paramaribo en in de districten en andere uitgaven te dier zake . . 318 151

Artikel 136. Uitgaven voor de besproeiing van straten en wegen te Paramaribo . . . 2 000

Artikel 137. Uitgaven ten behoeve van den vuilnisdienst te Paramaribo 11 000

Artikel 138. Kosten van de openbare verlichting te Paramaribo en in de districten . . 26 000

Artikel 139. Uitgaven voor het onderhoud der openbare begraafplaatsen, alsmede loon van los aangehuurd personeel . 900

d. Nieuwe werken en buitengewone onderhoudskosten aan landsgebouwen, enz.

Artikel 140. Kosten van nieuwe werken, buitengewone uitgaven voor onderhoud en herstelling van landsgebouwen en eigendommen en aankoop van onroerende goederen . . . f 26 300

e. Landvoorziening voor den kleinlandbouw en onderhoud van de landsvestigingsplaatsen en landsstalweiden.

Artikel 141. Kosten van het beschikbaarstellen van land ten behoeve van den klein-landbouw. 20 000

Artikel 142. Onderhoud en verbetering van landsvestigingsplaatsen en andere vestigingen van klein-landbouwers, zoomede van landsstalweiden . . . 36 000

Verkeer te land.

a. Bedrijfs- en daarmede verband houdende kosten van den landsspoorweg.

Artikel 143. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de spoorweg-ambtenaren en -beambten, uitgaven voor tijdelijke versterking of ter tijdelijke vervanging van dit personeel en kosten voor geneesmiddelen en verbandstoffen . . . 38 695

b. Gewoon- en buitengewoon onderhoud van de baanvakken en de daarbij behoorende kunstwerken, zoomede buitengewone aanschaffing hiervoor.

Artikel 144. Aanschaffing, gewoon- en buitengewoon onderhoud van de baanvakken en daarbij behoorende kunstwerken, van de gebouwen en inrichtingen, met uitzondering van die te Beekhuizen en andere uitgaven ten behoeve van den vervoerdienst . f 66 443

Telefoonwezen.

a. Bedrijfs- en daarmede verband houdende kosten.

Artikel 145. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den technisch ambtenaar en de beambten bij den dienst van het telefoonwezen, zoomede kosten voor geneesmiddelen en verbandstoffen 35 300

b. Onderhoud en verbetering van het landstelefoonnet.

Artikel 146. Onderhoud en verbetering van het landstelefoonnet, aanleg van nieuwe aansluitingen en daarmede in verband staande uitgaven 18 300

Verkeer te water

a. Personeel voor den dienst

op den afvaartsteiger te Paramaribo.

Artikel 147. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het personeel voor den dienst op den afvaartsteiger . . f 5 284

b. Algemeene kosten, verband houdende met het vervoer van personen en lading, alsmede uitgaven voor den leergang van machinisten.

Artikel 148. Kosten voor het nazien van gezondheidspassen van- en kosten, te betalen in buitenlandsche havens door landsvaartuigen, kosten voor het laden en lossen van goederen te Paramaribo, vergoeding voor geleden schade door het verloren gaan of beschadigen van goederen, verscheept met die vaartuigen, benevens uitkeeringen aan gezagvoerders, stuurlieden, enz. uit de opbrengst van het personen- en goederenvervoer van den zeedienst, alsmede andere uitgaven, verband houdende met den vervoerdienst van deze vaartuigen. . . 35 630

Artikel 149. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, loonen en voeding van het personeel van den veerdienst tusschen Paramaribo en Meerzorg aan den rechteroever der Suriname-rivier . 4 594

Artikel 150. Brandstoffen, smeermiddelen en andere benoodigd-

heden voor den veerdiensttusschen Paramaribo en Meerzorg aan den rechteroever der Suriname-rivier	f	5 000
Artikel 151. Onderhoud van de gebouwen en steigers, zoomede baggerwerken . . .		2 000
Artikel 152. Uitgaven voor den verbindingsdienst op de reede van Coronie		6 500
Artikel 153. Uitgaven voor den leergang tot opleiding voor het examen van machinist . .		2 980
c. Personeel van de landsvaartuigen.		
Artikel 154. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, loonen, toelagen, tafel- en voedinggelden van het personeel van de landsvaartuigen		131 881
Artikel 155. Kosten voor de verstrekking van uniformkleeding aan de schepelingen . . .		200
Artikel 156. Vergoeding voor huishuur aan personeel, dat in aanmerking komt voor het genot van vrije woning, doch waaraan eene ambtswoning niet kan worden aangewezen . . .		200
Artikel 157. Verstrekking van geneesmiddelen en verbandstoffen aan het personeel, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's lands kas		500

d. Huur van vaartuigen en bijdragen aan particuliere stoomvaartdiensten.

Artikel 158, Huur van vaartuigen ten behoeve van rivier- en zeedienst en voor reizen van ambtenaren en commissiën, benevens bijdragen aan particuliere stoomvaartdiensten . . . f 1 400

e. Betonning, bebakening, haven- en seinwezen.

Artikel 159. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, loonen en voeding van de bemanning van het lichtschip aan den mond van de Suriname-rivier en toelagen van lichtwachters te Nieuw-Amsterdam en in Nickerie . . 8 689

Artikel 160. Onderhoud en benoodigdheden van het lichtschip, vergoeding voor de uitbestede bediening van het havenlicht te Galibi en voor het onderhoud van den lichtopstand en toebehooren aldaar, brandstoffen en andere benoodigdheden voor de lichttoestellen en voor het havenvuur aan den mond van de Nickerie-rivier, voor het licht aan den mond van de Suriname-rivier, voor het licht te Nieuw-Amsterdam en voor de lichten aan den mond van de Marowijne-rivier en te Coronie, en hetgeen daarmede verder in verband staat, zoomede aankoop en onderhoud van kettingen, ankers en tonneboeien 10 800

Artikel 161. Waarneming van de getijbewegingen . . . f 200

Artikel 162. Toelage van een seinwachter 900

Artikel 163. Vlaggen en andere benoodigdheden voor het seinwezen 400

f. Centrale werkplaats te Beekhuizen, algemeene onderhouds- en magazijnsdienst der verkeersafdeelingen.

Artikel 164. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen voor het personeel van de centrale werkplaats te Beekhuizen en van den magazijnsdienst aldaar 99 107

Artikel 165. Grondstoffen, arbeidsloonen, werktuigen, gereedschappen en andere uitgaven voor gewoon- en buitengewoon onderhoud van het rollend spoorwegmaterieel, van de gebouwen en inrichtingen van de centrale werkplaats te Beekhuizen en van de landsvaartuigen, waaronder begrepen de dokkosten van deze, voorts brandstoffen, smeermiddelen en machinekamerbehoeften . . 187 100

Algemeene kosten.

Artikel 166. Meubelen, kantoorbehoeften, abonnement op nieuwsbladen en tijdschriften, drukkosten en andere huishoudelijke uitgaven,

alsmede reis-, verblijf-en verhuizingskosten van den directeur en van de ambtenaren en beambten van de verschillende afdeelingen, voor zoover daarvoor niet afzonderlijk gelden zijn beschikbaar gesteld . . . . . f 9 000

Artikel 167. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de landsvaartuigen ten behoeve van andere onderafdeelingen dan de onderafdeeling verkeer te water 12 000

f 1 402 020

VIIIste AFDEELING.

Brandweer.

Artikel 168. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het personeel der brandweer f 4 103

Artikel 169. Aanschaffing en onderhoud van werktuigen, rijwielen en andere benoodigdheden, zoomede andere uitgaven . 3 250

Artikel 170. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de landsvaartuigen ten behoeve van de VIIIste afdeeling . 300

f 7 653

IXde AFDEELING.

Verrekening van het tekort op de rekening „aanvoer van levensmiddelen

ten behoeve van de bevolking".

Artikel 171. Uitgaven ter verrekening van het tekort op de rekening „aanvoer van levensmiddelen ten behoeve van de bevolking (achtste termijn) . . f 30 000

Xde AFDEELING.

Pensioenen, wachtgelden, onderstanden en daarmede in verband staande toelagen, voorts uitgaven voor de waarneming van tijdelijk opengevallen betrekkingen, voor gunstgaven en kinderbijslagen, toelage van een broeder in de Orde van den Nederlandsche Leeuw, zoomede uitgaven, verband houdende met den crisistoestand.

Artikel 172. Pensioenen aan gewezen burgerlijke landsdienaren . . . . . f 695 000

Artikel 173. Pensioenen aan weduwen en weezen van overleden burgerlijke landsdienaren . 220 000

Artikel 174. Pensioenen aan gewezen onderwijzers bij het bijzonder onderwijs . . . 30 000

Artikel 175. Pensioenen aan

weduwen en weezen van overleden onderwijzers bij het bijzonder onderwijs	f	4 000
Artikel 176. Stortingen in het pensioenfonds . . .		*Memorie.*
Artikel 177. Toelagen van gewezen Nederlandsche ambtenaren en onderwijzers wegens vervulling in Suriname van eene landsbetrekking		297
Artikel 178. Wachtgelden .		28 000
Artikel 179. Wachtgelden aan onderwijzers en onderwijzeressen bij het bijzonder onderwijs .		2 000
Artikel 180. Onderstanden .		7 000
Artikel 181. Toelage van een broeder in de Orde van den Nederlandschen Leeuw . .		200
Artikel 182. Uitgaven, verband houdende met den crisistoestand		80 000
Artikel 183. Uitgaven voor de waarneming van tijdelijk opengevallen betrekkingen, voor zooverr het niet mogelijk is die aan te wijzen op de artikelen, waarin de bezoldigingen voor die betrekkingen zijn omschreven .		15 000
Artikel 184. Gunstgaven en andere onverplichte betaling .		2 000

Artikel 185. Kinderbijslagen .	30 000	
		f 1 113 497

XIde AFDEELING.

Onvoorziene uitgaven.

Artikel 186. Onvoorziene uitgaven		50 000
		7 247 834
te verminderen wegens tijdelijke korting op de wedden en inkomsten van het landspersoneel met		f 107 000
		f 7 140 834

(zeven millioen een honderd veertig duizend acht honderd vier en dertig gulden).

Artikel II.

Wanneer het bedrag, uitgetrokken bij een der *artikelen* 1, 2, 4, 5, 7 tot en met 9, 11 tot en met 13, 15 tot en met 20, 23,24, 26, 28, 30 tot en met 32, 34 tot en met 38, 40 tot en met 47, 49, 50, 54 tot en met 58, 60, 61, 63, 65 tot en met 68, 72 tot en met 76, 79, 82, 84, 86, 88 tot en met 95, 97, 100, 102, 104, 106, 108 tot en met 110, 112, 114, 116, 118, 119, 121, 123 tot en met 127, 131 tot en met 133, 135 tot en met 146, 148, 150 tot en met 153, 155 tot en met 158, 160, 161, 163, 165 tot en met 167, 169 tot en met 175, 177 tot en met 180, 182 tot en met 185, van de bij deze verordening voorloopig vastgestelde begrooting ontoereikend wordt bevonden, mag het, evenals de bij *artikelen* 10 en 176 voor *Memorie* uitgetrokken posten, door overschrijving uit *artikel* 186 dier begrooting worden aangevuld.

Artikel III.

Op *artikel 186* van de bij deze verordening voorloopig vastgestelde begrooting worden aangewezen de uitgaven voor de in

den loop van het dienstjaar opkomende behoeften, welke niet in de begrooting zijn omschreven.

De uitgaven worden in de rekening gebracht en omschreven in zoovele bijzondere posten, als zij gelijksoortige onderwerpen betreffen.

Artikel IV.

Ter goedmaking van de uitgaven, begrepen in de koloniale huishoudelijke begrooting van *Suriname* voor het dienstjaar 1933, worden over dat jaar gebezigd de na te noemen middelen en inkomsten, te weten:

A. Directe en indirecte belastingen.

1. inkomstenbelasting;
2. belasting op de huurwaarde van gebouwen met de daarbij behoorende erven;
3. paardengeld;
4. accijns op het binnenlandsch gedistilleerd;
5. recht op verlofbewijzen tot verkoop van gedistilleerd;
6. invoerrechten;
7. opcenten op de invoerrechten;
8. belasting op goud;
9. belasting op bauxiet;
10. belasting op lucifers;
11. zegelrechten;
12. geneeskundige belasting;
13. successie- en overgangsrechten;
14. hondenbelasting;
15. rij- en voertuigenbelasting;
16. belasting op publieke vermakelijkheden;
17. heffingen in het bijzonder voor den aanleg, het onderhoud en de verbetering van straten en wegen;

B. Inkomsten van onderscheiden aard.

1. leges, te heffen ter gouvernements-secretarie;
2. justeerloonen van den ijker;
3. griffierechten;
4. boeten, ontvangsten wegens vervolgingen en aanmaningen,

opbrengst van verbeurdverklaringen en van dubbelen van aanslagbiljetten en terugbetalingen van gerechts- en proceskosten ;

5. betalingen ten behoeve van het hulpkantoor voor den industrieelen eigendom ;
6. opbrengst van vuurwapenvergunningen ;
7. opbrengst van marktvergunningen ;
8. vergoeding bij het aangaan van overeenkomsten met arbeiders voor de boschbedrijven ;
9. aandeel in het werkloon der gevangenen ;
10. landtaxen of akkergelden ;
11. huren, erfpachten, recognities, verkoopingen van domeinen en afkoop van zakelijke rechten ;
12. vergunnings- en concessierechten voor het ontginnen van balata op domeingrond ;
13. retributie voor balata, verkregen op domeingrond ;
14. vergunningsrecht als opkooper van balata ;
15. vergunnings- en andere rechten voor het ontginnen van bauxiet op domeingrond ;
16. vergunnings- en concessierechten voor het ontginnen van andere delfstoffen dan bauxiet op domeingrond ;
17. vergunningsrecht voor het doen van onderzoek naar de aanwezigheid van hout en naar de geschiktheid van terreinen voor landbouw en concessierecht voor het bewerken van hout;
18. retributie voor hout, verkregen op domeingrond ;
19. terugbetaling van voorschotten en rente voor deze voorschotten;
20. ontvangsten inzake den in- en uitvoer van goederen ;
21. weeg-, roei- en bergloonen en entrepôtrechten ;
22. opbrengst van de posterij ;
23. teruggave van de uit 's lands kas bestreden kosten ten behoeve van de postspaarbank ;
24. opbrengst van den lands-radiotelegraafdienst ;
25. vergoedingen, geheven voor de verrichtingen van den hypotheekbewaarder ;
26. aandeel in de winst van de Surinaamsche Bank ;
27. opbrengst van de landsschool voor meer uitgebreid lager onderwijs (Hendrikschool) ;
28. opbrengst van de landsschool voor uitgebreid lager onderwijs (Van Sypesteynschool) ;
29. opbrengst van de landsscholen voor gewoon lager onderwijs ;
30. storting in 's lands kas van de bij het bijzonder onderwijs

op de scholen voor meer uitgebreid lager onderwijs, voor uitgebreid lager onderwijs en voor gewoon lager onderwijs geheven schoolgelden ;

31. examengelden ;
32. verkochte zaden, planten enz.;
33. opbrengst van de landsstalweiden ;
34. opbrengst van het buiten-gasthuis ;
35. opbrengst van de geneeskundige school ;
36. opbrengst van het slachthuis te Paramaribo ;
37. opbrengst van het landbouwbedrijf in de inrichting te verpleging van krankzinnigen ;
38. begrafenisrechten ;
39. huur van landsgebouwen en van daarin aanwezige gasleidingen ;
40. aandeel van de eigenaren van plantages in het district Commewijne in de kosten van onderhoud van den rijweg van Nieuw-Amsterdam naar Spieringshoek ;
41. vervoer- en vrachtgelden van den landsspoorweg, enz. ;
42. opbrengst van den landstelefoondienst ;
43. vervoer- en vrachtgelden van de landsvaartuigen, buiten de verrekeningsinkomsten, genoemd in het middel B/44 ;
44. vervoer- en vrachtgelden van de landsvaartuigen, verkregen door verrekening met andere bestuursafdeelingen wegens te haren behoeve verleende vervoerdiensten ;
45. andere ontvangsten van den landsspoorweg en van de landsvaartuigen ;
46. inkomsten ingevolge de havenverordening ;
47. vervoergelden van den landsveerdienst ;
48. inhoudingen en stortingen voor pensioen ;
49. renten van de kapitalen, afkomstig van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds ;
50. terugbetaling door de Evangelische Broedergemeente van het haar in 1926 verleend voorschot (3e termijn) ;
51. verschillende ontvangsten.

C. Bijdrage uit 's Rijks schatkist tot aanvulling van de Surinaamsche geldmiddelen.

Gegeven te Paramaribo, den 17den Mei 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 30sten Mei 1932.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 50.

Raming der opbrengst van de middelen en inkomsten van Suriname voor het dienstjaar 1933.

	Middelen en inkomsten.	Geraamd bedrag
	A. Directe en indirecte belastingen.	
1.	inkomstenbelasting	f 400 000
2.	belasting op de huurwaarde van gebouwen met de daarbij behoorende erven . .	120 000
3.	paardengeld	50
4.	accijns op het binnenlandsch gedistilleerd .	120 000
5.	recht op verlofbewijzen tot verkoop van gedistilleerd	57 000
6.	invoerrechten.	1 500 000
7.	opcenten op de invoerrechten . . .	180 000
8.	belasting op goud	9 000
9.	belasting op bauxiet	20 000
10.	belasting op lucifers	17 000
11.	zegelrechten	88 000
12.	geneeskundige belasting	*Memorie*
13.	successie- en overgangsrechten. . .	5 000
14.	hondenbelasting	4 000
15.	rij- en voertuigenbelasting . . .	50 000
16.	belasting op publieke vermakelijkheden .	17 000
17.	heffingen in het bijzonder voor den aanleg,	

Middelen en inkomsten	Geraamd bedrag
het onderhoud en de verbetering van straten en wegen	f 50 000
B. Inkomsten van onderscheiden aard.	
1. leges, te heffen ter gouvernements-secretarie	8 000
2. justeerloonen van den ijker . . .	700
3. griffierechten	1 700
4. boeten, ontvangsten wegens vervolgingen en aanmaningen, opbrengst van verbeurdverklaringen en van dubbelen van aanslagbiljetten en terugbetalingen van gerechts- en proceskosten	18 000
5. betalingen ten behoeve van het hulpkantoor voor den industrieelen eigendom . .	1 600
6. opbrengst van vuurwapenvergunningen .	9 000
7. opbrengst van marktvergunningen . .	16 000
8. vergoeding bij het aangaan van overeenkomsten met arbeiders voor de boschbedrijven.	1 000
9. aandeel in het werkloon der gevangenen .	200
10. landtaxen of akkergelden. . . .	9 500
11. huren, erfpachten, recognities, verkoopingen van domeinen en afkoop van zakelijke rechten	70 000
12. vergunnings- en concessierechten voor het ontginnen van balata op domeingrond .	*Memorie.*

	Middelen en inkomsten	Geraamd bedrag
13.	retributie voor balata, verkregen op domeingrond	*Memorie.*
14.	vergunningsrecht als opkooper van balata .	*Memorie.*
15.	vergunnings- en andere rechten voor het ontginnen van bauxiet op domeingrond .	72 000
16.	vergunnings- en concessierechten voor het ontginnen van andere delfstoffen dan bauxiet op domeingrond	10 000
17.	vergunningsrecht voor het doen van onderzoek naar de aanwezigheid van hout en naar de geschiktheid van terreinen voor landbouw en concessierecht voor het bewerken van hout	10 000
18.	retributie voor hout, verkregen op domeingrond	16 000
19.	terugbetaling van voorschotten en rente voor deze voorschotten	20 000
20.	ontvangst inzake den in- en uitvoer van goederen	9 000
21.	weeg-, roei- en bergloonen en entrepôtrechten.	16 000
22.	opbrengst van de posterij . . .	95 000
23.	teruggave van de uit 's lands kas bestreden kosten ten behoeve van de postspaarbank .	9 374
24.	opbrengst van den lands-radiotelegraafdienst.	70 000

	Middelen en inkomsten	Geraamd bedrag
25.	vergoedingen, geheven voor de verrichtingen van den hypotheekbewaarder . . .	f 8 000
26.	aandeel in de winst van de Surinaamsche Bank	*Memorie.*
27.	opbrengst van de landsschool voor meer uitgebreid lager onderwijs (Hendrikschool)	30 000
28.	opbrengst van de landsschool voor uitgebreid lager onderwijs (Van Sypesteynschool)	22 000
29.	opbrengst van de landsscholen voor gewoon lager onderwijs	2 000
30.	storting in 's lands kas van de bij het bijzonder onderwijs op de scholen voor meer uitgebreid lager onderwijs, voor uitgebreid lager onderwijs en voor gewoon lager onderwijs geheven schoolgelden . . .	96 000
31.	examengelden	3 500
32.	verkochte zaden, planten, enz. . . .	2 000
33.	opbrengst van de landsstalweiden . .	200
34.	opbrengst van het buiten-gasthuis . .	2 000
35.	opbrengst van de geneeskundige school .	23 000
36.	opbrengst van het slachthuis te Paramaribo.	24 000
37.	opbrengst van het landbouwbedrijf in de inrichting ter verpleging van krankzinnigen .	1 800

	Middelen en inkomsten	Geraamd bedrag
38.	begrafenisrechten	f 2 000
39.	huur van landsgebouwen en van daarin aanwezige gasleidingen	11 000
40.	aandeel van de eigenaren van plantages in het district Commewijne in de kosten van onderhoud van den rijweg van Nieuw-Amsterdam naar Spieringshoek . . .	950
41.	vervoer- en vrachtgelden van den landsspoorweg, enz.	80 000
42.	opbrengst van den landstelefoondienst .	43 000
43.	vervoer- en vrachtgelden van de landsvaartuigen, buiten de verrekeningsinkomsten, genoemd in het middel B/44.	250 000
44.	vervoer- en vrachtgelden van de landsvaartuigen, verkregen door verrekening met andere bestuursafdeelingen wegens te haren behoeve verleende vervoerdiensten .	118 000
45.	andere ontvangsten van den landsspoorweg en van de landsvaartuigen . . .	16 000
46.	inkomsten ingevolge de havenverordening .	5 500
47.	vervoergelden van den landsveerdienst .	35 000
48.	inhoudingen en stortingen voor pensioen .	85 000
49.	renten van de kapitalen, afkomstig van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds .	1 185

Middelen en inkomsten		Geraamd bedrag
50. terugbetaling door de Evangelische Broedergemeente van het haar in 1926 verleend voorschot (3e termijn)		f 3 000
51. verschillende ontvangsten . . .		64 000
		f 4 029 259
C. Bijdrage uit 's Rijks schatkist:		
1. ter bevordering van de welvaart	f 295 612	
2. ter dekking van het begrootingstekort	2 815 963	
		3 111 575
		f 7 140 834

1932. No. 51.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 17 Mei 1932 No. 1591, *bepalende het tijdstip van in werkingtreding van de Waterschapsverordening 1931 (G. B. 1932 No. 32).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Herlezen de resolutie van 11 Maart 1932 No. 840;

Gelet op artikel 26 van de Waterschapsverordening 1931 (G. B. 1932 No. 32);

Besluit:

Te bepalen:

1. dat voormelde verordening in werking treedt met ingang van 1 Juni 1932;

2. dat deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 17den Mei 1932.

RUTGERS.

Uitgegeven den 19den Mei 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 31.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1932. No. 52.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 27 Mei 1932 *tot aanvulling van het besluit van 10 September 1931 (G. B. No. 67) houdende bepalingen omtrent kosteloos onderzoek naar de aanwezigheid en concessiën tot ontginning van delfstoffen ingevolge § III, 2de, 3de en 4de lid van de Delfstoffenverordening.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat ter uitvoering van § III, tweede, derde en vierde lid van de Algemeene bepalingen der Delfstoffenverordening het noodig is het navolgende vast te stellen:

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

Art. 1 van het besluit van 10 September 1931 (G. B. No. 67) wordt gelezen als volgt:

„Art. 1.

„Het stroomgebied van de Corantijn;
„het stroomgebied van de Nickerie;
„het stroomgebied van de Coppename;
„het terrein begrensd door de Saramacca, de spoorbaan, een „lijn recht west van uit K.M. 115 van de spoorbaan tot het ont„moetingspunt van deze lijn met de Moermoerekreek, een lijn „recht zuid van uit dit ontmoetingspunt en een lijn recht oost „van uit de monding van de Mamamambokreek;
„het terrein begrensd door de Suriname, de Commewijne, de „Boven Commewijne, de Tempati, den linkerzijtak van de Tem„pati tot den paal B 17, een lijn recht zuid van uit dezen paal

„en een lijn recht oost van uit de monding van de Marowijne-
„kreek ;

„worden aangewezen om daarbinnen, overeenkomstig het be-
„paalde in de leden 2, 3 en 4 van § III van de Delfstoffenver-
„ordening kostelooze vergunningen tot het doen van onderzoek
„naar de aanwezigheid- en concessiën tot ontginning van delfstof-
„fen te verleenen."

Art. 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 27sten Mei 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 28sten Mei 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 53.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 6 Januari 1932 *nopens de tenuitvoerlegging van in het buitenland gewezen scheidsrechterlijke uitspraken.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is voorzieningen te treffen ter uitvoering van het op 7 Juni 1928 door Nederland te Genève onderteekende verdrag nopens de tenuitvoerlegging van in het buitenland gewezen scheidsrechterlijke uitspraken van 26 September 1927, voor welk verdrag de bevoegdheid tot bekrachtiging is voorbehouden bij de Wet van den 18den Juli 1930 (Staatsblad No. 323);

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Artikel 1.

1. De scheidsrechterlijke uitspraken, als bedoeld in het op 26 September 1927 te Genève gesloten verdrag nopens de tenuitvoerlegging van in het buitenland gewezen scheidsrechterlijke uitspraken worden niet ten uitvoer gelegd, dan na een, op verzoekschrift, in te dienen door tusschenkomst van een praktizijn, verkregen verlof van tenuitvoerlegging in den vorm, vermeld in artikel 378 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, van den president van het hof van justitie.

2. Het verzoekschrift houdt tevens in de keuze van woonplaats te Paramaribo.

Artikel 2.

1. De president geeft zijn beschikking met bekwamen spoed, doch niet dan na verhoor, althans behoorlijke oproeping van alle partijen in het geding waarop de scheidsrechterlijke uitspraak, waarvan de uitvoerbaarverklaring wordt verzocht, betrekking heeft.

2. De president bepaalt den dag en het uur voor het verhoor, alsmede den termijn, bij de oproepingen in acht te nemen. De oproepingen geschieden vanwege den verzoeker bij deurwaardersexploit. De verzoeker legt de bewijzen van oproeping vóór of bij het verhoor aan den president over.

3. De president kan, indien een opgeroepene niet verschijnt, eene nadere oproeping van dezen bevelen. Hetzelfde geldt, indien eene partij ten onrechte niet is opgeroepen.

4. De verzoeker en de andere partijen verschijnen bij praktizijn of vergezeld van een praktizijn.

5. Bij ongenoegzaamheid der overgelegde stukken wordt den verzoeker de gelegenheid tot aanvulling gegeven.

Artikel 3.

1. De beschikking van den president is met redenen omkleed en wordt in het openbaar uitgesproken. De beschikking, waarbij het verlof van tenuitvoerlegging wordt verleend, geldt jegens alle partijen en in het geheele land.

2. Ook indien van meerdere door den verzoeker opgeroepen partijen slechts één is verschenen, wordt de beschikking beschouwd als op tegenspraak te zijn gegeven.

3. De president kan bevelen, dat de uitvoerbaarverklaring volledig gevolg heeft, niettegenstaande beroep, met of zonder zekerheidstelling.

Artikel 4.

1. De beschikking op het verzoek is niet vatbaar voor verzet. Het middel van hooger beroep staat daartegen open binnen twee maanden na den dag, waarop zij is gegeven, in geval van tegenspraak, en binnen twee maanden na den dag der beteekening in geval van verstek.

2. Het hooger beroep wordt gebracht voor het hof van justitie.

Artikel 5.

In geval van beroep vindt het bepaalde bij de artikelen 1 en 2 en het eerste en derde lid van artikel 3 overeenkomstige toepassing, met dien verstande, dat slechts behoeven te worden opgeroepen de oorspronkelijke verzoeker en de andere partijen, die voor den president van het hof van justitie zijn verschenen.

Artikel 6.

Geschillen over de tenuitvoerlegging van overeenkomstig deze verordening uitvoerbaar verklaarde scheidsrechterlijke uitspraken worden gebracht voor het hof van justitie.

Artikel 7.

Deze verordening treedt in werking op een nader door den Gouverneur te bepalen tijdstip.

Gegeven te Paramaribo, den 6den Januari 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris
P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 15den Juni 1932
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 54.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 30 Mei 1932, *ter uitvoering van artikel 6, letter a, van de Rijverordening 1916 (G. B. 1917 No. 65).*

IN NAAM DER KONINGIN!
DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 6, letter *a*, van de Rijverordening 1916 (G. B. 1917 No. 65), het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Artikel 1.

„Het is verboden te Paramaribo met rij- of voertuigen of rijdieren te rijden:

a. op het Gouvernementsplein over den weg langs den rivieroever van af de Steenen trap langs de Marinetrap en de Buiten Societeit „Het Park" in de richting naar den Zeelandiaweg;

b. op het Gouvernementsplein over den weg in het verlengde van de Marinetrap tusschen het wachthuis daar ter plaatse en den aan de andere zijde gelegen drinkwaterput in de richting naar de Buiten Societeit „Het Park";

c. over den Abraham Crijnssenweg in de richting naar het Gouvernementsplein."

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 30sten Mei 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 3den Juni 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 55.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 30 Mei 1932, *houdende bepalingen omtrent het onderzoek naar- en de ontginning van petroleum.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is de bestaande bepalingen betreffende het onderzoek naar de aanwezigheid en de ontginning van petroleum te herzien ;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring van de Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie ;

vastgesteld onderstaande verordening :

Algemeene bepalingen.

Art. 1.

Onder petroleum wordt in deze verordening verstaan in den bodem voorkomende aardolie en andere bitumineuse stoffen, hetzij in vasten, vloeibaren, dan wel in gasvormigen toestand.

Art. 2.

1. Tot het doen van onderzoek naar de aanwezigheid — en tot het ontginnen van petroleum worden geen vergunningen en concessiën uitgegeven op den voet van :

a. de Delfstoffen-verordening, zooals deze verordening luidt blijkens G. B. 1932 No. 40 ;

b. de verordening van 1 December 1894 (G. B. 1895 No. 7), betrekkelijk exploitatie van delfstoffen in bevaarbare kreeken en stroomen, gelijk zij luidt na de sedert daarin aangebrachte wij-

zigingen en aanvullingen, laatstelijk bij de verordening van 3 September 1915 (G. B. 1916 No. 19).

2. Vergunningen en concessiën, die verleend zijn of worden op den voet van die verordeningen, geven derhalve geen recht op het doen van onderzoek naar de aanwezigheid — of het ontginnen van petroleum. Dit recht ontstaat uitsluitend uit kracht van de voorschriften van deze verordening.

Art. 3.

1. Houders van vergunningen tot het doen van onderzoek naar de aanwezigheid van petroleum kunnen alleen zijn :

Nederlandsche onderdanen ;

Ingezetenen van Nederland, Nederlandsch-Indië, Suriname of Curaçao ;

Vennootschappen in Nederland, Nederlandsch-Indië, Suriname of Curaçao gevestigd.

2. Houders van concessiën tot het ontginnen van petroleum kunnen uitsluitend zijn Vennootschappen in Nederland, Nederlandsch-Indië, Suriname of Curaçao gevestigd.

3. De houder van eene vergunning of van eene concessie, die niet in Suriname gevestigd is, moet aldaar voortdurend vertegenwoordigd zijn. Bij niet voldoening aan dit voorschrift kan de vergunning of de concessie worden ingetrokken.

Art. 4.

1. De vergunning of de concessie vervalt van rechtswege :

a. wanneer de houder ophoudt aan de in het eerste of tweede lid van artikel 3 gestelde eischen te voldoen ;

b. bij overlijden van den houder ten aanzien van de rechtverkrijgenden, die niet binnen den termijn van een jaar schriftelijk aan den Beheerder der domeinen hebben doen blijken aan de in het eerste of tweede lid van artikel 3 gestelde eischen te voldoen.

2. Geschillen nopens het voldoen aan de vereischten van artikel 3 worden beslist door den rechter en op de wijze als geregeld is in de verordening van 1 April 1903 (G. B. No. 17).

Art. 5.

1. De Gouverneur is bevoegd bij besluit, den Raad van

Bestuur gehoord, streken of terreinen tot het doen van onderzoek naar de aanwezigheid- of tot het ontginnen van petroleum, rechtstreeks of middellijk van Landswege of voor uitgifte onder bijzondere voorwaarden te reserveeren.

2. De Gouverneur is mede bevoegd vergunning tot het doen van onderzoek naar de aanwezigheid- en concessie tot het ontginnen van petroleum te verleenen onder bijzondere voorwaarden, die kunnen afwijken van de in deze verordening gestelde.

3. De in het eerste en tweede lid bedoelde voorwaarden worden bij of krachtens koloniale verordening gesteld.

Art. 6.

1. De Gouverneur geeft bij besluit, den Raad van Bestuur gehoord, voorschriften ter verzekering van de veiligheid bij het onderzoek naar de aanwezigheid- en het ontginnen van petroleum en ter verzekering van de inning der in art. 18 bedoelde belasting; voorts omtrent de formaliteiten, die bij vervoer en opslag van petroleum binnen Suriname alsmede bij uitvoer moeten worden in acht genomen.

2. De Gouverneur bepaalt welke registers door den ontginner moeten worden gehouden en hoe het aanhouden dier registers moet geschieden. Hij kan voorschrijven dat aan daartoe aangewezen ambtenaren, hetzij voor eens, hetzij op bepaalde tijdstippen alle noodige gegevens omtrent de ontginning worden verstrekt.

3. De in het vorige lid bedoelde ambtenaren zijn bevoegd uittreksels uit de daar bedoelde registers te nemen.

Art. 7.

1. Indien door of tengevolge van het onderzoek naar de aanwezigheid — of het ontginnen van petroleum schade aan den Lande dan wel aan derden wordt toegebracht, is de vergunninghouder of de ontginner tot vergoeding daarvan verplicht.

2. Kan omtrent het bedrag der schadevergoeding, niet bij minnelijke schikking overeenstemming worden verkregen, dan wordt dit op vordering van de meest gereede partij door den Kantonrechter van Paramaribo bepaald.

3. De vergunninghouder of de ontginner mag de werkzaam-

heden eerst voortzetten wanneer hij de in rechte geeischte schadevergoeding heeft betaald of daarvoor zekerheid heeft gesteld.

4. De zaak wordt ongeacht het bedrag der gevorderde ververgoeding, bij gewone dagvaarding voor den Kantonrechter aangebracht en op de gewone wijze behandeld ; eveneens gelden de gewone regelen voor het hooger beroep.

Van het onderzoek.

Art. 8.

1. De aanvragen om vergunning tot het doen van onderzoek naar de aanwezigheid van petroleum moeten worden gedaan overeenkomstig art. 3 van de Delfstoffenverordening, zooals dat artikel luidt blijkens G. B. 1932 No. 40.

2. Wanneer twee of meer aanvragen hetzelfde terrein of een gedeelte van hetzelfde terrein betreffen, heeft de eerst ingekomen aanvraag voorrang boven de andere, tenzij de Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord, op door hem aan te geven gronden van algemeen belang of van anderen gewichtigen aard aan een ander de voorkeur geeft.

Art. 9.

1. De vergunning wordt niet verleend voor eene grootere oppervlakte dan 50000 H.A.

2. Aan denzelfden persoon of dezelfde vennootschap kan meer dan eene vergunning worden verleend, mits in totaal de oppervlakte niet meer dan 50000 H.A. bedraagt.

3. De vergunning wordt niet verleend voor terreinen, waarvoor vergunning tot het doen van onderzoek naar de aanwezigheid- of concessie tot het ontginnen van petroleum of andere delfstoffen is verleend geweest, vóórdat zes maanden na het vervallen van die vergunning of concessie zijn verloopen.

Art. 10.

1. De vergunning wordt verleend voor een termijn van ten hoogste 3 jaren ; zij kan tweemalen, telkens voor 1 jaar worden verlengd.

3. Het bedrag der in het tweede lid bedoelde belasting zal gelden voor den tijd van 3 jaren na het in werking treden dezer verordening en zal daarna, telkenmale voor een periode van 3 jaren, opnieuw bij koloniale verordening worden vastgesteld.

Art. 19.

1. De ontginner is verplicht binnen één jaar na het verkrijgen der concessie met de ontginning een aanvang te maken en deze krachtig en geregeld voort te zetten, een en ander ter beoordeeling van den Gouverneur.

2. De Gouverneur is echter bevoegd in bijzondere, te zijner beoordeeling staande gevallen vergunning te verleenen tot afwijking van het bepaalde in het vorige lid.

3. Behoudens het bepaalde in het 2e lid, is de Gouverneur bevoegd, bij niet, niet behoorlijke en — of niet tijdige nakoming van de in het eerste lid gestelde verplichting, den Raad van Bestuur gehoord, de concessie in te trekken.

Art. 20.

1. Hij, die petroleum ontgint op een terrein, dat ingevolge de Delfstoffenverordening, zooals deze luidt blijkens G. B. 1932 No 40 voor 1 Mei 1924 in concessie tot ontginning van delfstoffen is uitgegeven, is verplicht den houder eener zoodanige concessie jaarlijks een bedrag van f 0.15 per ton gewonnen petroleum uit te keeren, aan het einde van ieder concessiejaar te voldoen.

2. Het zal echter aan partijen vrij staan overeen te komen, dat de jaarlijksche uitkeering wordt vervangen door een uitkeering in eens tot een door hen in onderling overleg vast te stellen bedrag.

Art. 21.

1. De ontginner heeft uit kracht van een volgens deze verordening verkregen concessie geen recht op het in concessie afgestane terrein andere delfstoffen te ontginnen dan petroleum.

2. De Gouverneur is bevoegd om ook aan anderen vergunning tot het doen van onderzoek naar de aanwezigheid- of concessie tot het ontginnen van andere delfstoffen en vergunningen of concessiën voor andere doeleinden op het in concessie afgestane terrein te verleenen.

3. De ontginner is verplicht houders van de hierboven bedoelde vergunningen of concessiën, verleend voor of na de tot standkoming van deze verordening op het terrein toe te laten.

4. De Gouverneur stelt den ontginner in kennis met de hierboven bedoelde vergunningen en concessiën, voor zoover die verleend worden na de in werking treding van deze verordening.

Toepasselijkverklaring van bepalingen der delfstoffenverordening.

Art. 22.

Ten aanzien van het onderzoek naar de aanwezigheid- en het ontginnen van petroleum zijn nevens de voorschriften van deze verordening toepasselijk de bepalingen betreffende het doen van onderzoek naar de aanwezigheid- en het ontginnen van delfstoffen in het algemeen gegeven in de § § II (punt b van het 1e lid) en IV van de Algemeene bepalingen en in de artikelen 2, 4 (1e lid), 4bis (met uitzondering van het 2de lid en voorts in het 3de lid te lezen : „vijftig duizend H.A." in plaats van „twintig duizend H.A.") 5, 7bis, 13, 14, 15, 16, 17 (voor „art. 9" te lezen : „art. 17 van deze verordening"), 18, 19, 20, 21 (met uitzondering van het 3e lid), 22, 23, 26, 27, 29 (voor „art. 11" te lezen : „art. 15 dezer verordening"), 30 (met uitzondering van punt *a* van het 2de lid), 31 en 32, (in beide in plaats van „art. 9" te lezen : „art. 17 dezer verordening"), 33 tot en met 35 van de Delfstoffenverordening, zooals deze luidt blijkens G.B. 1932 No. 40, zoomede de in die verordening in Afdeeling VI opgenomen strafbepalingen, voor zoover zij bovengenoemde artikelen betreffen.

Art. 23.

1. Behalve de in art. 22 bedoelde strafbepalingen zijn op den houder eener vergunning tot het doen van onderzoek naar de aanwezigheid of den houder eener concessie tot ontginning van petroleum nog van toepassing de volgende strafbepalingen :

a. Met een geldboete van ten hoogste f 2000.— wordt gestraft de ontginner die nalaat te voldoen aan de veiligheidsvoorschriften, bedoeld in art. 6, onverminderd de toepassing der bepalingen van het Wetboek van Strafrecht nopens het veroorzaken van dood of lichamelijk letsel door schuld.

b. Hij, die met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordeelen valsche opgaven verstrekt of bedriegelijke handelingen verricht, waarvan het gevolg kan zijn, dat minder belasting op gewonnen petroleum zou worden betaald, dan ingevolge deze verordening is verschuldigd, wordt gestraft met

hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste f 2000.—

c. Hij, die gegevens, welke hij volgens deze verordening of volgens de ter uitvoering van deze verordening gegeven voorschriften verstrekken moet, niet of in strijd met de waarheid verstrekt;

hij, die aan de in art. 6 bedoelde ambtenaren weigert of hen verhindert uittreksels uit de voorgeschreven registers te nemen;

wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste f 1000.—

2. De in dit artikel strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als overtredingen en staan ter berechting van de Kantonrechters en de Ommegaande Rechters.

3. Petroleum, ten aanzien waarvan een overtreding als bedoeld in lid 1 a is gepleegd, kan worden verbeurd verklaard.

4. Ten aanzien van de naamlooze vennootschap aan wie eene vergunning of concessie is verleend of op wie uit anderen hoofde krachtens deze verordening of krachtens de ter uitvoering dezer verordening gegeven voorschriften eenige verplichting rust, wordt de strafvervolging ingesteld en wordt de straf uitgesproken tegen de bestuurders dier vennootschap, met inachtneming van het in art. 53 van het Wetboek van Strafrecht bepaalde.

Art. 24.

Deze verordening treedt in werking op een nader door den Gouverneur te bepalen tijdstip en kan worden aangehaald onder den naam: „Petroleum-verordening", met vermelding van het jaartal van hare vaststelling.

Op het tijdstip der in werkingtreding vervalt de verordening van 20 Mei 1924 (G. B. No. 27).

Gegeven te Paramaribo, den 30sten Mei 1932, met bepaling dat de verordening in werking treedt met ingang van 9 Juni 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 8sten Juni 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

2. De Gouverneur kan aan de vergunning de door hem noodig geachte voorwaarden verbinden.

3. De houder van een vergunning is verplicht binnen zes maanden, nadat zij is verleend, met het onderzoek een aanvang te maken en dit geregeld voort te zetten, een en ander ter beoordeeling van den Gouverneur.

4. De Gouverneur is echter bevoegd in bijzondere, te zijner beoordeeling staande gevallen vergunning te verleenen tot afwijking van het bepaalde in het vorige lid.

5. Wanneer de vergunninghouder, behoudens het bepaalde in lid 4, na den in het derde lid bedoelden termijn geen aanvang met het onderzoek heeft gemaakt of dit niet geregeld, dan wel in strijd met het bepaalde in art. 7 heeft voortgezet, een en ander ter uitsluitende beoordeeling van den Gouverneur, is deze bevoegd, den Raad van Bestuur gehoord, en met opgaaf van redenen de verleende vergunning in te trekken.

Art. 11.

1. De vergunninghouder heeft, mits hij van zijn desbetreffend verlangen doet blijken vóór het verstrijken van den termijn, waarvoor de vergunning werd verleend, of verlengd, de voorkeur om concessie te verkrijgen tot het ontginnen van een gedeelte of van de geheele oppervlakte, tot welker onderzoek hem vergunning was verleend.

2. Indien de houder der vergunning niet is een vennootschap, voldoende aan de in art. 3 lid 2 gestelde eischen, zal, indien hij zijne vergunning in een zoodanige vennootschap inbrengt, het voorkeursrecht op haar overgaan.

Art. 12.

De vergunninghouder, die een aanvraag om concessie heeft ingediend, heeft ook na het verstrijken van den vergunningstermijn, recht het onderzoek onder dezelfde voorwaarden voort te zetten totdat op zijn concessie-aanvraag zal zijn beschikt.

Art. 13.

1. De vergunninghouder, die gedurende het onderzoek petroleum verkrijgt, mag daarover vrijelijk beschikken.

2. Gelijke bevoegdheid heeft de vergunninghouder, die ingevolge het bepaalde in art. 12 het onderzoek voortzet, totdat op zijn aanvraag om concessie zal zijn beschikt.

3. Van petroleum, gedurende het onderzoek gewonnen, is belasting verschuldigd gelijk is bepaald in art. 18, terwijl vervoer en opslag daarvan moeten geschieden met inachtneming van de in art. 6 bedoelde voorschriften in zake vervoer en opslag van petroleum binnen Suriname.

Van het ontginnen.

Art. 14.

1. Om een concessie tot het ontginnen van petroleum te verkrijgen, wordt door hem of hen, die volgens de statuten de belanghebbende vennootschap (vertegenwoordigt) vertegenwoordigen of (zijn) hunnen schriftelijk daartoe gemachtigde(n) ten kantore van den Beheerder der domeinen, het verlangde terrein ingeschreven in een door dien Beheerder vastgesteld en gewaarmerkt register onder vermelding van dag en tijdstip der inschrijving.

2. De inschrijving wordt door hem of hen, die haar heeft of hebben gedaan en door den daartoe aangewezen ambtenaar onderteekend.

3. Voor de inschrijving wordt vooraf voor elk terrein f 1 betaald.

4. Indien er meer aanvragen voor hetzelfde terrein of gedeelte van hetzelfde terrein zijn, heeft — behoudens het bepaalde in art. 11 — de voorkeur tot het verkrijgen van concessie de vennootschap, die het eerst de inschrijving in het register deed of heeft laten doen, mits het in art. 15 bedoelde verzoekschrift met de bijlagen binnen den in dat artikel bedoelden termijn bij den Gouverneur is ingekomen ; tenzij de Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord, op door hem aan te geven gronden van algemeen belang of van anderen gewichtigen aard aan een andere aanvraag de voorkeur geeft.

Art. 15.

1. De aanvraagster of haar schriftelijk daartoe gemachtigde

wendt zich binnen tweemaal vier en twintig uren na het oogenblik van inschrijving (Zondagen, algemeene Christelijke feestdagen en de dagen, waarop de Gouvernementsbureelen gesloten zijn niet medegerekend) per gezegeld verzoekschrift tot den Gouverneur.

2. De aanvraag moet inhouden :

a. naam van de Vennootschap ;

b. mededeeling of de aanvraagster in Nederland, Nederlandsch-Indië, Suriname of Curaçao gevestigd is ;

c. keuze van woonplaats te Paramaribo.

Als bijlagen bij dit verzoekschrift moet worden overgelegd een figuratieve kaart in duplo door een landmeter in Suriname opgemaakt, waarop het terrein zoo nauwkeurig mogelijk is aanduid. Voorts een quitantie van storting bij den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester of een ander daartoe aangewezen ambtenaar van hetgeen de aanvraagster, ingevolge artikel 17 aan concessierecht en berekend over een jaar is verschuldigd.

Art. 16.

1. De concessie wordt verleend voor ten hoogste vijf en twintig jaren en voor niet minder dan één jaar.

2. Indien aan het einde van dezen termijn het concessieterrein nog petroleumhoudend is en de ontginning, een en ander ter beoordeeling van den Gouverneur, geregeld heeft plaats gehad, kan de concessie een of meermalen verlengd worden, telkens echter voor niet langer dan ten hoogste vijf en twintig jaren ; mits de concessionarisse zich vóór het verstrijken van den termijn waarvoor de concessie is verleend, bij daartoe gezegeld verzoekschrift tot den Gouverneur wendt, onder overlegging van eene quitantie der betaling bedoeld in art. 15 en van het bewijs dat zij nog voldoet aan het 2de lid van art. 3.

Art. 17.

1. Aan concessierecht moet jaarlijks worden vooruitbetaald f 0.25 per H.A. tot een minimum van tien duizend gulden.

2. Heeft het concessieterrein een zoodanige oppervlakte, dat tegen den maatstaf van f 0.25 per H.A. jaarlijks minder zou zijn verschuldigd dan het gestelde minimum dan wordt het verschil

teruggegeven, indien in eenig jaar het bedrag der volgens art. 18, 2e lid berekende belasting op petroleum afkomstig van dat concessieterrein gelijk of hooger is dan bedoeld verschil.

Is de volgens art. 18, 2e lid berekende belasting kleiner dan bedoeld verschil, dan wordt van het bedrag van het gestorte concessierecht terugbetaald een som, gelijk aan het berekende belastingbedrag.

3. In geval de concessie voor langer dan één jaar wordt verleend, moet het concessierecht telkenjare worden voldaan tenminste dertig dagen voor den jaardag der concessie.

4. Bij gebreke van betaling vervalt de concessie op dien jaardag.

5. Den ontginner, die de uitgestrektheid, waarvoor hij concessie heeft, wenscht te beperken, wordt — met inachtneming van het minimum van tien duizend gulden — evenredige vermindering van het concessierecht verleend, mits hij tenminste veertig dagen voor den jaardag der concessie aan den Gouverneur een gezegelde verklaring indient, inhoudende de aanwijzing van de ligging en de vlaktemaat van het terrein, hetwelk hij verlangt te behouden, onder overlegging eener figuratieve kaart in duplo, als bedoeld in art. 15, van welke kaart een gewaarmerkt exemplaar aan den ontginner wordt teruggegeven.

6. Een eerste beperking sluit de bevoegdheid tot latere beperkingen niet uit.

7. Concessie wordt niet verleend voor terreinen, waarvoor vergunning tot het doen van onderzoek naar de aanwezigheid- of concessie tot het ontginnen van petroleum of andere delfstoffen is verleend geweest, voordat zes maanden na het vervallen van de vergunning of concessie zijn verloopen.

Art. 18.

1. De ontginner is jaarlijks aan het Gouvernement een belasting verschuldigd bedragende 10% van de petroleum, gewonnen op het hem in concessie afgestane terrein.

2. De Gouverneur is evenwel bevoegd te bepalen, dat in plaats van de in het eerste lid bedoelde belasting zal treden een belasting per ton van 1000 K. G. op het concessieterrein gewonnen petroleum, overeenkomende met 10% van hare waarde en gesteld op f 1.50.

1932. No. 56.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 30 Mei 1932 *ter uitvoering van art. 6 der Petroleumverordening 1932 (G. B. No. 55).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat ter uitvoering van art. 6 der Petroleumverordening 1932 (G. B. No. 55) het wenschelijk is het volgende vast te stellen :

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten :

Art. 1.

De ontginner zal niet tot boring mogen overgaan alvorens vergunning van den Gouverneur te hebben gevraagd en verkregen.

Art. 2.

1. Bij elke boring moet binnen twee maanden, nadat daarbij voor het eerst petroleum is aangetroffen, op het boorterrein aanwezig zijn een kaart op de schaal van tenminste 1 : 2500, waarop zijn aangegeven :

a. de plaatsen en nummers der beeindigde en nog in gang zijnde boringen ;

b. de woonhuizen en de arbeiders verblijven ;

c. de ketels, brandstofreservoirs en ontgassers ;

d. de blijvende inrichtingen van machinalen of anderen aard, de wegen en de rivieren ;

e. de richting van de noordlijn en een verklaring van de gebruikte teekens.

2. De kaart moet tenminste het terrein omvatten, gelegen binnen een afstand van 500 M. van de boorputten of tot aan de grens van het concessieterrein.

3. De kaart moet tot op den dag worden bijgehouden en op duidelijke wijze zijn vastgelegd aan één of meer kenmerkende vaste punten.

4. Van de kaart moet een copie en telkens wanneer dit verlangd wordt een aanvullingscopie worden gezonden aan den Beheerder der domeinen en een aan den betrokken districts-commissaris.

Art. 3.

1. De ontginner is verplicht de door den Gouverneur aangewezen ambtenaren toe te laten tot het ontginningsterrein en hun alle gewenschte inlichtingen nopens het bedrijf te geven of te doen geven.

2. De ontginner is verplicht deugdelijke monsters van de verkregen producten aan te leggen en deze desgewenscht ter beschikking te stellen van den Gouverneur of van door den Gouverneur aangewezen ambtenaren.

Art. 4.

1. Het terrein, waarop de boringen gelegen zijn, moet ten genoegen van den betrokken districts-commissaris worden omheind.

2. Het vrije verkeer over de publieke wegen op het boorterrein moet door den ontginner mogelijk worden gemaakt; voorbijgangers die van die wegen gebruik maken zijn onderworpen aan het verbod van art. 6.

Overigens is aan onbevoegden het betreden van het boorterrein binnen 100 M. afstand van de putten of binnen den in het eerste lid van dit artikel bedoelde omheining verboden, tenzij met schriftelijke toestemming van den ontginner.

3. Ten genoegen van den betrokken districts-commissaris moet voor een behoorlijk en voortdurend toezicht op het boorterrein worden zorggedragen.

Art. 5.

1. Ter voorkoming van brandgevaar moet al het houtgewas in den omtrek der boring, binnen een voor elk geval door den betrokken districts-commissaris te bepalen afstand door of van-

wege den ontginner worden verwijderd, zullende de waarde van dat houtgewas door hem moeten worden vergoed. Deze vergoeding wordt berekend volgens het tarief, vermeld in de resolutie van 9 October 1922 No. 3592 (G. B. No. 77), zooals deze resolutie luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, laatstelijk bij resolutie van 14 November 1931 No. 3710 (G. B. No. 82).

2. Indien petroleum wordt gewonnen zal het ruwe product, indien de betrokken districts-commissaris zulks noodig acht, tot een voor elk geval door dezen ambtenaar te bepalen afstand buiten het gebied van 's Lands bosschen worden overgebracht door middel van goed gesloten ijzeren buizen, zullende de richting der te leggen buisleidingen aan de goedkeuring van den betrokken districts-commissaris zijn onderworpen.

3. Door of vanwege den ontginner zal de buisleiding steeds in goeden staat en het terrein ter breedte van een halven meter aan weerszijden dier leiding behoorlijk schoongekapt moeten worden gehouden.

Art. 6.

1. Het rooken, het schieten met vuurwapenen, het maken of medebrengen van gloeiende voorwerpen is verboden binnen 50 M. afstand van petroleumboringen, petroleum- en gas-putten, petroleumreservoirs, gasketels, gascompressie-en olie-pompstations en verder overal, waar zulks door het technisch hoofd van het mijnwerk, onder verantwoordelijkheid van den ontginner, gevaarlijk wordt geoordeeld en door hem op de wijze als aangegeven in het tweede lid van dit artikel kenbaar is gemaakt.

2. Op de toegangswegen tot de terreinen waarop het in het eerste lid van dit artikel omschreven verbod van toepassing is, moeten goed in het oog vallende waarschuwingsborden worden geplaatst, waarop het verbod op duidelijke wijze is aangegeven.

Art. 7.

1. Boringen mogen niet worden verricht binnen den afstand van 50 M. verwijderd van :

a. de grens van het concessieterrein, behoudens toestemming van den Gouverneur ;

b. kerkhoven of graven ;

c. openbare of kerkelijke gebouwen ;

d. rivier-of zeedijken ;

e. publieke wegen, kanalen of spoorwegen ;

f. waterleidingen ;

g. woonhuizen, fabrieken en andere gebouwen, zonder toestemming van de rechthebbenden.

2. Boringen mogen niet worden verricht op gronden, waarop zich beplantingen bevinden, waarvan, ter beoordeeling van den Gouverneur, de beschadiging of vernieling in strijd moet worden geacht met het algemeen belang.

3. Evenmin mogen boringen worden verricht op gronden waarop dit door den Gouverneur in het algemeen belang is verboden.

Art. 8.

De in artikel 7 voorgeschreven afstand van 50 M. moet met het oog op de veiligheid van personen ook worden in acht genomen tusschen een niet volkomen afgesloten, produceerenden boorput en tot aan den ontginner toebehoorende woonverblijven van elken aard en blijvende inrichtingen, waarin vuren worden aangelegd. Staan evenwel die woonverblijven en inrichtingen op een tenminste 5 M. hooger niveau dan dat der naastbijgelegen putopening, dan behoett de afstand slechts 25 M. te bedragen.

Art. 9.

1. Tegen het naar beneden vallen van de kabelschijf of van losse voorwerpen in de boortorens moeten de noodige voorzieningen worden getroffen.

2. De werklieden mogen niet vóór den met de uitvoering der boring belasten beambte den boortoren binnengaan.

3. Ter hoogte van de verdieping in den boortoren, waar zich de met het op- en afschroeven van de boorkolom belaste werklieden bevinden, moet een voldoend groote opening in de bekleeding van den toren aanwezig zijn, waardoor een schuin gespannen reddingskabel waarvan het benedeneinde zich op tenminste 10 M. afstand van den toren bevindt, gemakkelijk kan worden gegrepen.

4. Indien met licht in den boortoren gewerkt wordt, mag dit slechts geschieden met lampen, welker licht gasdicht tegen de omgeving is afgesloten. De lampen moeten vrij en op zoodanige

wijze hangen dat zij zoo min mogelijk aan gevaar van beschadiging zijn blootgesteld.

5. Electrische geleidingen moeten zooveel mogelijk aan de buitenzijde der boortorens worden aangebracht.

6. Zoodra een put spuit of een meer dan gewone hoeveelheid gas ontwikkelt en zoolang hij nog niet aan het reservoir is aangesloten, moeten alle electrische geleidingen met den boortoren worden verbroken en moet aldaar zooveel mogelijk alleen bij daglicht gewerkt worden.

Art. 10.

1. De ketels voor de stoomboringen en voor de waterpompen moet tenminste 25 M. van eenigen, nog niet volledig afgesloten boorput of van eenige verzamelplaats van ruwe olie verwijderd zijn en zooveel mogelijk op een hooger niveau dan de naburige putopeningen geplaatst worden.

2. Wordt een ketel met ruwe olie of eenig petroleumdistillaat gestookt, zoo moet de voorraadsbak tenminste 10 M. van den ketel verwijderd zijn. De toevoerbuis der vloeistof moet zoowel vlak bij den ketel als bij den voorraadsbak kunnen worden afgesloten.

3. Wordt een ketel met natuurlijk gas gestookt, zoo mag dit niet onmiddellijk uit den boorput worden aangevoerd en moet het zooveel mogelijk olievrij zijn.

4. Ketels welke met andere dan de in het tweede en derde lid van dit artikel genoemde brandstoffen worden gestookt moeten, gerekend vanaf den boortoren zooveel mogelijk in een richting, tegenovergesteld aan die van den overheerschenden wind worden geplaatst. Dit voorschrift behoeft niet te worden opgevolgd, indien een ketel meer dan 40 M. van den put of op een tenminste 5 M. hooger niveau dan de putmonding is opgesteld.

5. De stoker mag gedurende de werkuren zijn standplaats niet anders dan met toestemming van den met de betrokken boring belasten beambte verlaten.

6. De technische Chef van het mijnwerk moet zorg dragen, dat de stokers nauwkeurig bekend zijn gemaakt met hetgeen zij ingeval van een gas-of olie-eruptie moeten doen en nalaten.

7. Voor het tijdig schoonmaken der schoorsteenen en voor het verhinderen van het uitvliegen van vonken uit den schoor-

steen moet door den technischen Chef van het mijnbedrijf worden zorggedragen.

Art. 11.

Tegen het wegvloeien van ruwe olie naar plaatsen, waar zij gevaar of hinder kan opleveren, moeten door den technischen Chef van het mijnwerk de noodige maatregelen worden genomen.

Art. 12.

De verzamelplaatsen van ruwe olie (tanks) moeten :

a. samengesteld zijn uit onbrandbaar materiaal, indien zij een grooteren inhoud bezitten dan 3000 L. en op minder dan 25 M. afstand van eenige boring staan ;

b. gesloten zijn met uitzondering van de noodzakelijke openingen voor toe- en afvloeiing der olie en voor het ontsnappen en den afvoer van gassen, tenzij de tanks minder dan 3000 L. inhoud hebben of alleen dienen tot bewaring van zware, weinig of geen gassen ontwikkelde olie ;

c. op tenminste 25 M. afstand van de ketels, woonverblijven of andere plaatsen, waar vuur aangelegd wordt, alsmede van de in art. 4 bedoelde omheining gelegen zijn.

Art. 13.

De ontginner zal ten genoegen van den Gouverneur voorschriften vaststellen tot het uitkeeren van schadeloosstelling aan het in zijn dienst zijnde op het boorterrein werkzame personeel, onderscheidenlijk de nagelaten betrekking, indien dit tengevolge der werkzaamheden en buiten eigen schuld lichamelijk letsel bekomt dan wel overlijdt.

Art. 14.

1. In de eerste maand van elk jaar dient de ontginner eene opgave in van de totale tonnenmaat aan petroleum op den laatsten dag van het voorafgegane jaar op het ontginningsterrein gewonnen, aanwezig of elders in opslag.

2. De juistheid dezer opgave wordt door een daartoe door

den Controleur der belastingen aan te wijzen ambtenaar door meting onderzocht.

Art. 15.

1. De ontginner dient binnen een maand na afloop van elk kwartaal aan den Commissaris van het district, waarbinnen het ontginningsterrein is gelegen, voor elke concessie afzonderlijk, een opgaaf in van :

a. het totaal aantal H.A., waarop gedurende het afgeloopen kwartaal de ontginning heeft plaats gehad ;

b. de hoeveelheid petroleum gedurende het afgeloopen kwartaal gewonnen ;

c. het aantal personen, dat gemiddeld in het afgeloopen kwartaal op het ontginningsterrein werkzaam is geweest ;

d. het aantal sterfgevallen op het terrein der ontginning ;

e. de namen en de tijdelijke verblijfplaatsen van de toezichthebbende personen aan het einde van het kwartaal.

2. De districts-commissarissen zenden de opgaven, voorzien van hunne opmerkingen, door aan den Beheerder der domeinen.

Art. 16.

1. Op het ontginningsterrein wordt door den ontginner een register gehouden volgens het aan dit besluit gehecht model I, waarin dagelijks moet worden vermeld :

a. de gewonnen hoeveelheid petroleum in tonnen ;

b. de afgezonden hoeveelheid petroleum in tonnen met opgave der bestemming.

2. Dit register moet elk kalenderjaar worden afgesloten en de dan aanwezige hoeveelheid op het volgende jaar overgebracht.

Art. 17.

Elk vervoer van petroleum binnen Suriname buiten de plaats van ontginning moet gedekt zijn door een vervoerbiljet, gelicht uit een register volgens het aan dit besluit gehechte model II, gehouden ter plaatse van de ontginning en op de opslagplaatsen.

Art. 18.

1. Van het voornemen tot vervoer van petroleum binnen Suriname geeft de ontginner schriftelijk kennis aan den Controleur der belastingen. Deze kennisgeving moet zijn ingediend minstens tweemaal 24 uren vóórdat de in-of oplading voor het vervoer een aanvang neemt.

2. Waar in dit Besluit sprake is van den Controleur der belastingen of van den Ontvanger der invoerrechten en accynzen, treden voor Nickerie en Marowijne de bij art. 66 der Scheepvaartverordening (G. B. 1908 No. 63) genoemde ambtenaren voor den Controleur en den Ontvanger voornoemd op.

Art. 19.

Minstens 24 uren voor dat een opslagplaats buiten het ontginningsterrein, voor gewonnen petroleum in gebruik genomen wordt, moet aan den Controleur der belastingen een schriftelijke kennisgeving worden toegezonden met nauwkeurige beschrijving van ligging en inrichting van de opslagplaats, tevens met vermelding of de opslag zal geschieden van petroleum afkomstig van particulier terrein of van domeingrond.

Art. 20.

1. Voor elke opslagplaats van petroleum gelegen buiten het ontginningsterrein, wordt een register aangehouden volgens het aan dit besluit gehechte model III, waarin onmiddellijk na afloop van elken opslag melding wordt gemaakt van de opgeslagen hoeveelheid petroleum en de plaats van herkomst. Tot staving van de inschrijving wordt het bewijs van vervoer, of het in art. 23 van dit Besluit bedoelde ontvangbewijs in het register gehecht.

2. In het register wordt tevens elke uitslag van petroleum geboekt met vermelding van de bestemming der uitgeslagen hoeveelheid.

3. Aan het einde van elke maand moet dit register worden afgesloten en de dan aanwezige hoeveelheid op de volgende maand worden overgebracht.

Art. 21.

Bij den uitvoer van petroleum zijn van toepassing de bij

dit besluit gegeven voorschriften zoomede de bepalingen van de Scheepvaartverordening (G. B. 1908 No. 63), de Tariefverordening 1922 (G. B. 1922 No. 54) en de Verordening van 5 December 1908 (G. B. 1909 No. 17) omtrent de regeling van kosten in zake den in- en uitvoer van goederen.

Art. 22.

1. Alvorens de uitvoer mag geschieden, moet de verschuldigde belasting zijn voldaan.

2. Hierop kan door den Controleur der belastingen telkens voor eenmaal, uitzondering worden toegestaan, mits ten genoegen van den Ontvanger der invoerrechten en accijnzen voldoende zekerheid wordt gesteld voor de eventueel verschuldigde belasting.

3. Op deze zekerheidstelling zijn de bepalingen van Hoofdstuk X der Scheepvaartverordening van toepassing (G. B. 1908 No. 63 art. 49 e. v.).

Art. 23.

1. Het in art. 17 bedoeld vervoerbiljet wordt, vóór of tijdens het vervoer van voor uitvoer bestemde petroleum door een door den Controleur der belastingen aan te wijzen belastingambtenaar tegen afgifte van een ontvangbewijs volgens het aan dit besluit gehechte model IV overgenomen.

2. Deze ambtenaar teekent zijn bevinding omtrent de hoeveelheid voor uitvoer bestemd, op het vervoerbiljet aan en brengt dit biljet over ten kantore van den Ontvanger der invoerrechten en accynzen, die dienovereenkomstig de belasting invordert.

3. Indien zekerheid is gesteld, moet de ontginner de verschuldige belasting binnen acht dagen na den dag van uitvoer hebben voldaan.

Art. 24.

Na afloop van elke maand dient de Ontvanger der invoerrechten en accynzen door tusschenkomst van den Controleur der belastingen bij den Beheerder der domeinen een opgave in van de in de afgeloopen maand uitgevoerde hoeveelheid petroleum met vermelding der bijzonderheden omtrent de bestemming.

Art. 25.

De vaststelling van de op de vervoerbiljetten of van de opgeslagen of op het ontginningsterrein aanwezige hoeveelheden petroleum geschiedt door of vanwege den Controleur der belastingen door meting, waarbij de ontginner de noodige meetwerktuigen ter beschikking stelt en de vereischte hulp verleent.

Art. 26.

De ontginner is verplicht alle ambtenaren en beambten, aan wie het handhaven der in dit Besluit vermelde verordeningen en krachtens deze uitgevaardigde besluiten is opgedragen, desgevraagd op te geven de namen, voornamen, werkzaamheden, woon- en verblijfplaatsen van alle in eenigerlei betrekking tot het bedrijf staande personen, alsmede van de bijzonderheden, betreffende plaats en tijd der werkzaamheden op het ontginningsterrein, voor zoover deze hem bekend zijn of waarvan redelijkerwijs gevorderd kan worden, dat zij hem bekend zijn.

Art. 27.

1. Van de registers en het ontvangbewijs bedoeld in de voorgaande artikelen, worden vastgesteld, zooals ze bij dit besluit zijn gevoegd:

als Model I: register van gewonnen petroleum, te houden ter plaatse van ontginning;

als Model II: register van vervoerbiljetten, te houden ter plaatse van ontginning en op de opslagplaatsen;

als Model III: register van opslag, te houden op de opslagplaatsen;

als Model IV: ontvangbewijs af te geven door den daartoe bevoegden ambtenaar, die het vervoerbiljet in ontvangst neemt ter overbrenging naar het kantoor van den Ontvanger der invoerrechten en accijnzen.

2. De registers Model Nos. I, II en III moeten, alvorens in gebruik genomen te worden, aan den Controleur der belastingen worden aangeboden om door dezen of een door hem aangewezen ambtenaar op de eerste en laatste bladzijde geteekend en op al de verdere bladen genummerd en geparafeerd te worden.

Art. 28.

1. Waar in dit besluit sprake is van ontginner, zijn — indien de ontginner niet op het concessieterrein verblijft — de bepalingen van dit Besluit ook van toepassing op dengene, die den ontginner op het concessieterrein vervangt.

2. De bepalingen van dit Besluit zijn mede — voor zooveel mogelijk — van toepassing op den houder eener vergunning tot het doen van onderzoek naar petroleum zoodra hij tot boring overgaat.

Art. 29.

Dit besluit treedt in werking tegelijk met de Petroleumverordening 1932.

Gegeven te Paramaribo, den 30sten Mei 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 8sten Juni 1932.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 57.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 31 Mei 1932 *tot nadere aanvulling van het besluit van 19 December 1916 (G. B. No. 85) ter uitvoering van artikel 6 § 1 sub b van de Grondjesverordening (G. B. 1916 No. 24).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat ter uitvoering van artikel 6 § 1 sub b van de Grondjesverordening (G. B. 1916 No. 24), zooals zij luidt na de daarin laatstelijk bij de verordening van 21 December 1917 (G. B. 1918 No. 45) aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

Artikel 1 van het besluit van 19 December 1916 (G. B. No. 85), zooals dat artikel luidt na de daarin laatstelijk bij besluit van 1 Juni 1928 (G. B. No. 38) aangebrachte wijziging en aanvulling, wordt gelezen als volgt:

„Voor de perceelen, gelegen op de vestigingsplaatsen, be-
„doeld bij het besluit van 12 October 1916 (G. B. No. 71), zoo-
„als dat besluit luidt blijkens G. B. 1929 No. 35 en na de sedert
„daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij de besluiten
„van 23 September 1929 (G. B. No. 65) en 16 Maart 1932 (G. B.
„No. 34), waaronder begrepen de op die vestigingsplaatsen, zoowel
„binnen- als buiten den polder gelegen rijstgronden, zal verschul-
„digd zijn een jaarlijksche huurprijs en wel:

„a. ten aanzien van de vestigingsplaats aan het Pad van
„Wanica, bedoeld sub 1 van voormeld besluit en van het voor-
„land van de vestigingsplaats Meerzorg, bedoeld sub 4 van voor-
„meld besluit van f 6.— (zes gulden) per H.A., met dien ver-
„stande, dat gedeelten van perceelen van eerstgenoemde vesti-
„gingsplaats, welke niet geschikt zijn voor beplanting, niet in
„aanmerking worden genomen bij de berekening van het aantal H.A.;

„b. ten aanzien van de perceelen liggende in het sub 17 van „meervermeld besluit bedoeld domeinland, grenzende aan de voor- „malige plantage Nieuw-Waldeck (Zie punt V van G. B. 1932 „No. 34) van f 6.— (zes gulden) per H.A. voor het jaar 1932, „f 8.— (acht gulden) per H.A. voor het jaar 1933 en f 10.— „(tien gulden) per H.A. voor de volgende jaren ;

„c. ten aanzien van *al* de overige in meervermeld besluit be- „doelde vestigingsplaatsen van f 10.— (tien gulden) per H.A.".

Art. 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging en werkt terug tot 1 Januari 1932.

Gegeven te Paramaribo, den 31sten Mei 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 27sten Juni 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

l.g.s.

1932. No. 58.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 7 Juni 1932 *tot aanwijzing van de hoofdverkeerswegen in de districten voor het onderhoud waarvan de bepalingen van de Publicatie van 23 April 1863 (G. B. No. 10) — geldende tekst in G.B. 1914 No. 48, juncto G.B. 1926 No. 124— niet van toepassing zijn.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat ter uitvoering van art. 1 der verordening van 23 September 1931 (G. B. 1932 No. 31) *tot regeling van het onderhoud van hoofdverkeerswegen in de districten,* het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

Als hoofdverkeerswegen bedoeld in art. 1 van de verordening van 23 September 1931 (G. B. 1932 No. 31) *tot regeling van het onderhoud van hoofdverkeerswegen in de districten* worden aangewezen:

het weggedeelte tusschen den steiger van den Landsveerdienst op de vestigingsplaats Meerzorg en de plantage Spieringshoek;

het weggedeelte tusschen Paramaribo en het eindpunt van den communicatieweg van de plantage Leonsberg.

Art. 2.

Dit besluit treedt in werking tegelijk met de verordening van 23 September 1931 (G. B. 1932 No. 31) tot regeling van het onderhoud van hoofdverkeerswegen in de districten.

Gegeven te Paramaribo, den 7den Juni 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 9den Juni 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

MODEL No. I.

REGISTER van gewonnen petroleum, bedoeld bij art. 16 van het besluit van

Maand	Gewonnen in tonnen	Afgezonden in tonnen	Bijzonderheden o. a. omtrent bestemming der verzonden petroleum.
Aanwezig Po.			
1			
2			
3			
Totaal . . .			
Totaal aanwezig Uo			

Behoort bij besluit van 30 Mei 1932 (G. B. No. 56)

MODEL No. II.

No......

Vervoerbiljet van Petroleum,

bedoeld bij besluit van

Concessie :

Plaats van $\frac{\text{ontginning}}{\text{opslag}}$

Datum, waarop het vervoer aanvangt :

Naam ontginner

Woonplaats

Naam en voornamen Afzender

Woonplaats

Omschrijving van het vervoermiddel :

Inhoud :

Herkomst (1) :

Bestemming (2) :

Afzender :

(1) in te vullen : gewonnen op het ontginningsterrein .....

(2) in te vullen : uitvoer per.....

of opslag in de opslagplaats te.....

Behoort bij besluit van 30 Mei 1932 (G. B. No. 56)

No......

Vervoerbiljet van Petroleum,

bedoeld bij besluit van

Concessie :

Plaats van $\frac{\text{ontginning}}{\text{opslag}}$

Datum, waarop het vervoer aanvangt :

Naam ontginner

Woonplaats

Naam en voornamen Afzender

Woonplaats

Omschrijving van het vervoermiddel :

Inhoud :

Herkomst (1) :

Bestemming (2) :

Afzender :

Gezien en bevonden, dat de hierboven vermelde hoeveelheid petroleum bedraagt..... ton.

den 19 .

De ambtenaar der belastingen,

MODEL No. III.

REGISTER van opslag van petroleum, bedoeld bij art. 20 van het besluit van

Maand	Opgeslagen in tonnen	Uitgeslagen in tonnen	Bijzonderheden o. a. omtrent herkomst opgeslagen en bestemming uitgeslagen petroleum.
Aanwezig Po.			
Totaal . . .			
Totaal aanwezig Uo			
		Transport	

Behoort bij besluit van 30 Mei 1932 (G. B. No. 56)

MODEL No. IV.

Ontvangbewijs

Ondergeteekende

ambtenaar bij den actieven dienst der belastingen, heeft op heden den

tegen afgifte van dit ontvangbewijs overgenomen het vervoerbiljet No.

Concessie :

Plaats van $\frac{\text{ontginning}}{\text{opslag}}$

Aantal tonnen petroleum :

Herkomst :

Bestemming :

De ambtenaar voornoemd :

Behoort bij besluit van 30 Mei 1932 (G. B. No. 56).

1932. No. 59.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 7 Juni 1932 No. 1871, *bepalende het tijdstip van inwerkingtreding van de verordening van 23 September 1931 (G. B. 1932 No. 31) tot regeling van het onderhoud van hoofdverkeerswegen in de districten.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Herlezen de resolutie van 11 Maart 1932 No. 840;

Gelet op artikel 11 van de verordening van 23 September 1931 (G. B. 1932 No. 31) *tot regeling van het onderhoud van hoofdverkeerswegen in de districten*;

Besluit:

Te bepalen:

1. dat voormelde verordening in werking treedt met ingang van 1 Juli 1932;

2. dat deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 7den Juni 1932.
RUTGERS.

Uitgegeven den 9den Juni 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 60.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

Proclamatie

van den 13den Juni 1932

betreffende de opdracht van het dagelijksch beleid van zaken aan den Ondervoorzitter van den Raad van Bestuur, Mr. Dr. F. L. J. van Haaren.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME

brengt ter algemeene kennis, dat hij wegens korte afwezendheid van de hoofdplaats het dagelijksch beleid van zaken van het tijdstip van zijn vertrek op den 15den Juni 1932 tot dat van zijn terugkeer te Paramaribo, overeenkomstig artikel 28bis van het Regeeringsreglement, bij resolutie van heden No. 1939 heeft opgedragen aan den Ondervoorzitter van den Raad van Bestuur, *Mr. Dr. F. L. J. van Haaren.*

Paramaribo, 13 Juni 1932.

De Gouverneur voornoemd,

RUTGERS.

1932. No. 61.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 14 Juni 1932 *tot aanwijzing van Moengo, in plaats van Albina, als standplaats van den Districts-Commissaris van Marowijne.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 2 van het Koninklijk besluit van 23 Maart 1927 No. 18 (G. B. No 35), *regelende de organisatie van het districtsbestuur in Suriname*, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

In punt *f* van art. 1 van het Besluit van 16 Juni 1927 (G. B. No. 42), *houdende aanwijzing van de standplaatsen waarop de Districts-Commissarissen gevestigd zullen zijn*, wordt instede van „Albina" gelezen: „Moengo".

Art. 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 Juli 1932.

Gegeven te Paramaribo, den 14den Juni 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 18den Juni 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
H. F. ESSER.
l.g.s.

1932. No. 62.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

PUBLICATIE van 15 Juni 1932, *waarbij wordt afgekondigd de wet van den 28sten April 1932 (Staatsblad No. 187), houdende vaststelling van de Surinaamsche begrooting voor het dienstjaar 1932.*

IN NAAM DER KONINGIN!
DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de koloniale huishoudelijke begrooting van *Suriname* voor het dienstjaar 1932 behoort te worden vastgesteld bij de wet, omdat de omstandigheid zich voordoet, voorzien bij art. 112, eerste lid, onder 1°, van het Reglement op het beleid der Regering in de kolonie *Suriname*;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I.

De koloniale huishoudelijke begrooting van *Suriname* voor het dienstjaar 1932 wordt, voor zooveel de uitgaven betreft, vastgesteld als volgt:

Iste AFDEELING.

Algemeen en gewestelijk bestuur.

Gouvernements-secretarie en algemeene dienst.

Artikel 1. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den gouvernements-secretaris, de ambtenaren en beambten, alsmede toelagen

voor de technische voorlichting ten behoeve van het ijkwezen en aan de ambtenaren van den burgerlijken stand, belast met het voltrekken van huwelijken . . . . . f 80 939

Artikel 2. Meubelen, kantoorbehoeften, abonnement op nieuwsbladen en andere uitgaven ten behoeve van de gouvernements-secretarie, van den burgerlijken stand en het bevolkingsregister en van den Raad van Bestuur, kosten van vergaderingen en van examens, voor zoover daartoe niet bij andere artikelen afzonderlijke gelden zijn toegestaan, verblijfkosten van den ijker en den hulp-ijker en andere uitgaven voor het ijkwezen, alsmede voor subsidie van het tijdschrift *De West-Indische Gids*, boek- en drukwerken, briefporten, advertentiekosten, telegrammen, schrijfloonen en andere uitgaven voor den algemeenen dienst 22 450

Artikel 3. Bezoldiging of verlofbezoldiging van een ambtenaar in algemeenen dienst . . . . . *Memorie.*

Koloniale Staten.

Artikel 4. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den griffier en de ambtenaren en beambten ter griffie 10 307

Artikel 5. Boeken, kantoor-, lokaal- en andere huishoudelijke behoeften, telegrammen, schrijfloonen, drukwerken, benevens reis- en verblijfkosten van-, alsmede huur van voertuigen voor leden der Koloniale Staten 7 250

Schutterij te Paramaribo.

Artikel 6. Uitgaven voor de rustende schutterij . . . . . f 100

Gewestelijk bestuur.

Artikel 7. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de districts-commissarissen, -secretarissen, -klerken en surnumerairs, benevens vergoeding voor het gemis van vrije woning 93 399

Artikel 8. Meubelen en andere uitgaven ten behoeve van de kantoren van de districts-commissarissen, van de plaatsen buiten die kantoren, waar zij zitting houden of huwelijken voltrekken en van de zittingsplaatsen der rechters, alsmede abonnement voor kantoorkosten aan de districts-commissarissen en burger-kapiteins . . 2 700

Artikel 9. Reis-, verblijf- en verhuizingskosten, alsmede kosten voor onderhoud van voertuigen van de ambtenaren van het districtsbestuur 6 000

Artikel 10. Verstrekking van geneesmiddelen en verbandstoffen ten behoeve van in de districten gevestigde ambtenaren en beambten in 's Lands dienst, zoomede van hunne wettige gezinnen, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas. . 750

Boschnegers en Indianen.

Artikel 11. Toelagen van de opperhoofden der Boschnegers en van den vertegenwoordiger van het opperhoofd van den stam der Aucaners, alsmede persoonlijke toelage van den groot-kapitein bij dien stam, Kanapé 2 300

Artikel 12. Vervoerkosten, loonen en geschenken ter vergelding van kleine diensten, begrafeniskosten en andere uitgaven ten behoeve van- of in verband staande met het bestuur over Boschnegers en Indianen f 1 500

Overtochts- en vervoerkosten van ambtenaren en gepensionneerden.

Artikel 13. Uit- en terugzending van burgerlijke ambtenaren en daarmede in verband staande uitgaven, uitkeeringen ingevolge het „West-Indisch detacheeringsbesluit 1930", overtocht van met verlof gaande of van verlof terugkeerende en gepensionneerde ambtenaren met hunne gezinnen, benevens terugbetaling van uit eigen middelen betaalde overtochtskosten 50 000

Artikel 14. Kosten, verbonden aan tijdelijke opdrachten aan in Nederland vertoevende Surinaamsche ambtenaren, zoomede aan uitzending van ambtenaren uit Suriname naar Nederland voor studie-doeleinden, een en ander in het belang van den dienst. 4 000

Artikel 15. Vergoeding wegens reis- en verblijfkosten in Nederland tot het ondergaan van een geneeskundig onderzoek door aan den dienst in Suriname verbonden of daarvoor bestemd of te bestemmen personeel . 300

Artikel 16. Reis- en verblijfkosten, alsmede verhuizingskosten van- en huur van voertuigen voor ambtenaren, beambten en andere personen in 's Lands dienst, alsmede voor commissiën, voor zoover daartoe niet bij andere artikelen afzonderlijke kredieten zijn toegestaan 1 200

Begrafenissen van onvermogenden.

Artikel 17. Kosten van aanschaffing en van herstelling van lijkwagens, draagbaren, kleeden, gereedschappen en andere behoeften vooralsmede verdere kosten, verbonden aan begrafenissen van onvermogenden . f 5 150

Andere uitgaven.

Artikel 18. Uitgaven ter viering van verjaardagen van het Koninklijk Huis en van andere volksfeesten . 2 500

Gouvernements-accountant.

Artikel 19. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den gouvernements-accountant en den surnumerair of klerk op diens kantoor 6 840

Artikel 20. Reis- en verblijfkosten, meubelen, kantoorbehoeften en andere uitgaven van den gouvernements-accountant 600

Artikel 21. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de Iste afdeeling 38 200

——— f 336 485

IIde Afdeeling.

Rechts- en politiewezen.

Hof van justitie en parket van den procureur-generaal.

Artikel 22. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den president en de leden van-, van den procureur-generaal en den advocaat-

generaal bij- en van den griffier van het hof van justitie, alsmede van de ambtenaren en beambten, belooning voor het schoonmaken van het gebouw van het hof van justitie en van de lokalen, waarin het parket van den procureur-generaal is ondergebracht, zoomede van het gebouw, waarin de rechter-commissaris zitting houdt . f 87 747

Artikel 23. Meubelen, kantoorkosten, boekwerken en andere huishoudelijke uitgaven voor het hof van justitie en het parket van den procureur-generaal, drukwerk en abonnement op tijdschriften en nieuwsbladen voor het parket van den procureur-generaal en uitgaven ten behoeve van het hulpkantoor voor den industrieelen eigendom 2 800

Kantongerecht van Paramaribo en rechtspraak in de districten.

Artikel 24. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den kantonrechter van Paramaribo, van den griffier bij het oostelijk ommegaand gerecht en van het hun toegevoegde personeel, alsmede belooning voor het schoonmaken van het gebouw, waarin het kantongerecht van Paramaribo is gevestigd. 26 326

Artikel 25. Meubelen, kantoorkosten en andere huishoudelijke uitgaven voor het kantongerecht van Paramaribo, alsmede abonnement voor kantoorkosten en andere huishoudelijke uitgaven van de griffiers in de districten 650

Gevangenissen.

Artikel 26. Bewaking van veroordeelden en aangehoudenen . . . . f 34 765

Artikel 27. Bovenkleeding en schoeisel voor de gevangenbewaarders en opzichters in het huis van bewaring te Paramaribo en in de strafgevangenis te Nieuw-Amsterdam. . 1 974

Artikel 28. Kantoorkosten voor de beide gevangenissen, zoomede reis- en verblijfkosten, kantoorbehoeften en schrijfloonen voor de commissiën van administratie 500

Artikel 29. Voeding, kleeding, ligging, bewassching, geneesmiddelen en verbandstoffen en verschillende andere uitgaven voor aangehoudenen en veroordeelden, zoomede voor in hechtenis genomenen, alsmede gereedschappen, werktuigen, verlichting en andere huishoudelijke behoeften van de strafgevangenis en huizen van bewaring, enz. en loonen voor het verrichten van huisdiensten door gevangenen 40 075

Rechterlijke politie.

Artikel 30. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en daggelden van het politiepersoneel en van de schoonmaakster van het politiekantoor te Paramaribo 328 520

Artikel 31. Materialen en verdere benoodigdheden voor de bovenkleeding en het schoeisel van de ambtenaren en beambten van politie of toelagen daarvoor 14 000

Artikel 32. Wapenen, munitie, ledergoed, aankoop en onderhoud van rijwielen ten dienste van de politie en toelagen voor het gebruik van eigen rijwielen . . . . . f 6 900

Artikel 33. Loon van roeiers, reis- en verblijfkosten, alsmede verhuizingskosten ten behoeve van de politie . 27 400

Artikel 34. Licht en meubelen voor politieposten, kantoorbehoeften voor het politiekantoor te Paramaribo en de politieposten in de districten . . . 4 900

Artikel 35. Andere uitgaven ten dienste van de politie en huur van politiewoningen 8 970

Toezicht op de Landsbosschen.

Artikel 36. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de ambtenaren en beambten van den dienst van het toezicht op de Landsbosschen 8 330

Artikel 37. Andere uitgaven voor den dienst van het toezicht op de Landsbosschen 9 150

Algemeene kosten.

Artikel 38. Kosten van uitlevering en uitzetting, kosten van overbrenging van veroordeelden naar of van Nederland en kosten van terugzending van in andere landen zonder middel van bestaan aangetroffen personen, herkomstig van Suriname, alsmede kosten van onderhoud, kleeding, enz.

voor die personen, zoolang zij op eene gelegenheid tot terugzending naar Suriname moeten wachten	f 1 000	
Artikel 39. Toelage van den landspraktizijn	1 500	
Artikel 40. Kosten van den voogdijraad	2 200	
Artikel 41. Kosten van vervolgingen en procedures, die geheel of gedeeltelijk ten laste van 's Lands kas komen	5 500	
Artikel 42. Reis- en verblijfkosten voor leden van de rechterlijke macht	1 000	
Artikel 43. Kosten van mail-, stop- en brandschoten	100	
Artikel 44. Terugbetaling aan het Departement van Justitie in Nederland van het door zijne zorg te betalen aandeel van Suriname in de bijdragen van Nederland in de kosten van het kantoor voor het Internationaal Verbond tot bescherming van letterkundige en kunstwerken .	100	
Artikel 45. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de IIde afdeeling	15 000	
		f 629 407

IIIde Afdeeling.

Geldelijk beheer.

Administratie van financiën en domeinwezen.

Artikel 46. Bezoldigingen of verlof bezoldigingen, toelagen en daggelden van den administrateur van financiën

en van de ambtenaren en beambten van zijn kantoor	f	93 246
Artikel 47. Kosten van opmetingen ten behoeve van het domeinwezen .		7 000
Artikel 48. Voorschotten ter bevordering van den kleinen landbouw, van kleine industrieën, van de veeteelt en van de visscherij, alsmede andere daarmede in verband staande uitgaven		6 000
Artikel 49. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den controleur der belastingen, den kolonialen ontvanger en betaalmeester, tevens ontvanger der invoerrechten en accijnzen, den ontvanger der belastingen in Nickerie en de ambtenaren en beambten van hunne kantoren .		67 567
Artikel 50. Toelagen van kassiers		800
Artikel 51. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, daggelden, tafelgelden van- en voeding voor de ambtenaren bij den actieven dienst der belastingen en bij het toezicht op den in- en uitvoer te water, alsmede uitgaven van dien aard voor het overige personeel bij 's Lands middelen		119 232
Artikel 52. Huur van woningen en toelagen wegens gemis van vrije woning aan den klerk op het ontvangerskantoor in Nickerie en aan ambtenaren der belastingen . . .		1 180
Artikel 53. Andere uitgaven voor den dienst der belastingen. . . .		16 300

Artikel 54. Aanwezigheidsgeld voor de leden en den secretaris van de commissie van aanslag en van den raad van beroep, alsmede voor de raadslieden voor de inkomstenbelasting, aanwezigheidsgeld voor de leden en toelage van den secretaris van de commissie van beoordeeling van de aangiften voor den verkoop van gedistilleerd, alsmede belooningen en aanwezigheidsgeld voor de leden van den raad van beroep, enz. inzake toepassing van de tariefverordening. f 1 600

Artikel 55. Toelage van den secretaris en onkosten van de Kamer van koophandel en fabrieken te Paramaribo 400

Artikel 56. Uitgaven voor de bevordering van den afzet van Surinaamsche producten op Curaçao. . . . 29 500

Posterij en telegrafie.

Artikel 57. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het personeel der posterij. 33 799

Artikel 58. Uitkeeringen, betalingen en andere uitgaven voor den binnen- en buitenlandschen postdienst 26 580

Artikel 59. Uitgaven ten behoeve van de postspaarbank 9 445

Artikel 60. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, daggelden of andere belooningen van het personeel bij den Lands-radiotelegraafdienst 34 757

Artikel 61. Kosten van onderhoud van de radio-telegraafstations en daarbij behoorende werken, aanschaffing en onderhoud van gereedschappen, werktuigen, brandstoffen, smeermid-

delen, aankoop van electrischen stroom en andere uitgaven ten behoeve van den Lands-radiotelegraafdienst . . f 21 800

Hypotheekkantoor.

Artikel 62. Bezoldigingen of verlotbezoldigingen van den hypotheekbewaarder en van het personeel van het hypotheekkantoor 12 110

Artikel 63. Meubelen, kantoorbehoeften en andere uitgaven voor het hypotheekkantoor, benevens kosten voor het schatten der verkoopwaarde van onroerende goederen met het oog op de toepassing van de zegelverordening 500

Gouvernements-commissaris bij de Surinaamsche Bank.

Artikel 64. Toelage van den Gouvernements-commissaris in Nederland bij de Surinaamsche Bank . . 1 000

Algemeene kosten.

Artikel 65. Meubelen, schrijfbehoeften, abonnement op nieuwsbladen, briefporten, drukkosten, schrijfloonen en andere uitgaven voor het kantoor van den administrateur van financiën, voor het kantoor van den controleur der belastingen, voor de kantoren der ontvangers en voor de postkantoren, zoomede kosten van aanmaak van zegelpapier en postwaarden, benevens kosten, vallende op het overmaken van geld van en naar Suriname . 16 650

Artikel 66. Reis-, verblijf- en verhuizingskosten 1 900

Artikel 67. Rente en aflossing van geleende gelden . . . . . f 524 845

Artikel 68. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de IIIde afdeeling. 2 500

f 1 028 711

IVde Afdeeling.

Immigratie en kolonisatie.

Immigratie-departement.

Artikel 69. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den agent-generaal en van het personeel bij het Immigratie-departement. . . f 46 281

Artikel 70. Vergoeding aan tolken voor het gemis van vrije woning . 720

Artikel 71. Reis-, verblijf- en verhuizingskosten van de ambtenaren en beambten 550

Artikel 72. Meubelen, kantoor- en schrijfbehoeften, drukkosten, abonnement op nieuwsbladen, briefporten, telegrammen en andere uitgaven, alsmede kosten van schoonmaken en verlichting en andere huishoudelijke kosten van het immigranten-doorgangshuis te Paramaribo 1 500

Artikel 73. Toelagen van ambtenaren bij het Immigratie-departement en op de kantoren der districtscommissarissen, die bedreven zijn in het spreken der talen van de Nederlandsch- en Britsch-Indische immigranten 100

Artikel 74. Uitgaven voor deskundig onderzoek bij geschillen over loonen en taken op landbouw-ondernemingen . . . . . f 150

Kolonisatie.

Artikel 75. Kosten van aanvoer van immigranten en daarmede in verband staande andere uitgaven . . . . *Memorie.*

Artikel 76. Kosten van terugvoer van immigranten en daarmede in verband staande andere uitgaven, alsmede uitkeeringen aan immigranten, die afzien van het recht op vrije terugreis 80 000

Beheer der Lands-vestigingsplaatsen en stalweiden.

Artikel 77. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen voor het houden van toezicht op voor den kleinen landbouw uitgegeven perceelen land en de Landsstalweiden, zoomede reis-, verblijf- en verhuizingskosten en andere uitgaven 29 715

Artikel 78. Vergoeding voor huishuur en voor het gemis van vrije woning aan twee opzichters van vestigingsplaatsen en aan een Javaanschen opziener 780

Artikel 79. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de IVde afdeeling 2 000

f 161 796

Vde AFDEELING.

Eeredienst, onderwijs en armenzorg.

Eeredienst.

Artikel 80. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en vergoeding voor huishuur van de predikanten der Hervormde en Luthersche Gemeenten, van geestelijken der Roomsch-Katholieke Gemeente en van godsdienstleeraren der Evangelische Broeder gemeente en der Nederlandsch- en Nederlandsch-Portugeesch-Israëlietische Gemeenten . . . . . f 97 000

Artikel 81. Bijdragen voor den eeredienst aan de beide Israëlietische gemeenten 4 000

Onderwijs.

Artikel 82. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den inspecteur voor het onderwijs en van de ambtenaren en den bode van zijn kantoor, zoomede abonnement voor den secretaris der commissie van onderwijs voor kantoorbehoeften en schrijfloonen 22 214

Artikel 83. Meubelen, kantoorbehoeften, drukkosten, rijwieltoelage van den bode op het kantoor van den inspecteur voor het onderwijs en andere kleine uitgaven, alsmede reis- en verblijfkosten van den inspecteur voor het onderwijs en kosten van examens 4 350

Uitgaven voor het openbaar onderwijs.

Artikel 84. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van bij de

scholen werkzaam zijnd personeel, zoomede kosten van bewaken en schoonhouden der scholen	f 437 326
Artikel 85. Uitgaven voor het naar en van school vervoeren van onderwijzers aan districtsscholen en van schoolkinderen in de districten . .	3 400
Artikel 86. Huur van gebouwen of lokalen, vergoeding voor huishuur aan onderwijzers, aan wie een landswoning niet kan worden aangewezen, uitgaven ten behoeve van schooltuinen, schoolmeubelen, schoolbehoeften en andere uitgaven . . .	25 890
Uitgaven voor het bijzonder onderwijs.	
Artikel 87. Uitkeeringen ten behoeve van het bijzonder onderwijs .	790 519
Landbouwonderwijs.	
Artikel 88. Toelagen van onderwijzers, in het bezit van de akte landbouwkunde	1 200
Andere uitgaven in verband met onderwijs en opvoeding.	
Artikel 89. Uitkeeringen aan bijzondere inrichtingen en instellingen	9 900
Artikel 90. Kosten van vervoer en studie van jongelieden, die buiten Suriname eene opleiding ontvangen	2 000
Artikel 91. Uitkeeringen aan opvoedingsgestichten, enz.	19 410
Artikel 92. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen van den bewaarder en den bediende van de Landsboekerij, zoomede loon voor eene schoonmaakster	1 940

Artikel 93. Kosten van de Landsboekerij . . . . . f 950

Armenzorg.

Artikel 94. Bezoldiging of verlofbezoldiging en persoonlijke toelage van den directeur-armverzorger, daggelden en toelagen van het personeel en abonnement voor kantoorbehoeften, enz. van de commissie van regenten van het gesticht Landsgrond Boniface. 13 302

Artikel 95. Uitgaven ten behoeve van de ouden, gebrekkigen en onvermogenden binnen en buiten het gesticht Landsgrond Boniface . . . 61 800

Artikel 96. Bijdragen voor weezenverzorging aan kerkgenootschappen en voor onderhoud van weezen van immigranten. 44 570

Artikel 97. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de Vde afdeeling 19 000

f 1 558 771

VIde Afdeeling.

Landbouw-proefstation.

Algemeene dienst.

Artikel 98. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den directeur van het landbouwproefstation en de ambtenaren en beambten, verbonden aan het proefstation f 73 584

Cultuurtuin.

Artikel 99. Kosten van den cultuurtuin en van selectie van cultuurgewassen 18 050

Onderzoekingen, enz.

Artikel 100. Uitgaven ten behoeve van den meteorologischen dienst. . f 500

Artikel 101. Kosten van den phytopathologischen dienst en bestrijding van plantenziekten 1 500

Artikel 102. Uitgaven voor herbarium en botanisch boschonderzoek 1 500

Artikel 103. Kosten van veldproeven, onderzoekingen en proefnemingen 27 000

Artikel 104. Uitgaven ter verbetering van de pluimveeteelt . . 500

Artikel 105. Uitkeering aan de commissie van advies en onderzoek inzake Surinaamsche houtsoorten, zoomede toelage, bureau- en andere uitgaven van den raadsman voor het groot-houtbedrijf 2 400

Algemeene kosten.

Artikel 106. Algemeene kosten van het landbouw-proefstation 10 500

Artikel 107. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de VIde afdeeling 4 000

f 139 534

VIIde Afdeeling.

Openbare Gezondheidsdienst.

Kantoor van den geneeskundig-inspecteur.

Artikel 108. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den geneeskundig-inspecteur en van de ambtenaren en beambten van zijn kantoor . . . . . f 13 829

Laboratorium-uitgaven

Artikel 109. Uitgaven voor onderzoekingen ten behoeve van den openbaren gezondheidsdienst in en buiten het laboratorium van het militair hospitaal en al hetgeen met deze onderzoekingen in verband staat . f 1 250

Openbare gezondheidsdienst in het algemeen.

Artikel 110. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van districtsgeneesheeren en van geneesheeren, belast met de armenpraktijk te Paramaribo, zoomede toelagen van hunne vervangers, van geneesheeren voor speciale bevoegdheden en van den beambte, belast met het onderzoek naar den maatschappelijken welstand van aanvragers van genees- en verloskundige hulp 84 110

Artikel 111. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het verplegend personeel bij de poliklinieken 26 959

Artikel 112. Kosten van het gereedmaken van geneesmiddelen voor de armenpraktijk, aanschaffing van geneesmiddelen en geneeskundige benoodigdheden uit het militair hospitaal en elders, voor zoover niet bij andere artikelen daartoe afzonderlijke kredieten zijn toegestaan 33 000

Artikel 113. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van vroedvrouwen, tevens hulppersoneel bij den medischen dienst in de districten . 3 360

Artikel 114. Andere uitgaven voor den openbaren gezondheidsdienst, voor zoover daartoe niet bij andere artikelen afzonderlijke kredieten zijn toegestaan . . . . . f 5 650

Hygiënische dienst.

a. *Bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten.*

Artikel 115. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van de geneesheeren en het personeel, werkzaam bij de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten . . 25 320

Artikel 116. Kosten, verband houdende met de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten 12 600

b. *Keuringsdienst*

Artikel 117. Terugbetaling aan het Rijk van de bezoldiging van een militairen apotheker 2e klasse, werkzaam als gouvernements-scheikundige, alsmede toelage aan dezen. . 6 106

Artikel 118. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen van den keurmeester voor levensmiddelen en den hulpkeurmeester 3 563

Artikel 119. Kosten in verband met de keuring van levensmiddelen 500

c. *Slachthuis en veeteelt.*

Artikel 120. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, daggelden en loonen van den gouvernementsveearts, tevens directeur van het

slachthuis te Paramaribo, den hulpkeurmeester en het lagere personeel van het slachthuis . . . . . f 11 360

Artikel 121. Aanschaffing en onderhoud van gereedschappen, brandstoffen en kantoorbehoeften, enz. voor het slachthuis te Paramaribo . 2 000

Artikel 122. Uitgaven ter verbeteiing van de veeteelt (met uitzondering van de pluimveeteelt), alsmede daarmede verband houdende premiën 1 000

Ziekenhuiswezen, w. o. gestichten, inrichtingen, enz., verband houdende met den openbaren gezondheidsdienst, gelijk mede bijdragen aan dergelijke gestichten, enz.

a. *Verzorging van burgerpersonen in de militaire ziekeninrichtingen.*

Artikel 123. Kosten van behandeling en verpleging van burgerpersonen in de militaire ziekeninrichtingen, alsmede tegemoetkomingen in deze kosten, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas . 153 000

b. *Buiten-gasthuis.*

Artikel 124. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van den geneesheer en het personeel van het buiten-gasthuis, gelijk mede toelage van den directeur van het weldadigheidsgesticht Landsgrond Boniface 21 424

Artikel 125. Kosten van behandeling, verpleging en andere uitgaven ten behoeve van de zieken in het buiten-gasthuis, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas 18 000

c. *Verzorging van burgerpersonen in andere ziekeninrichtingen.*

Artikel 126. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het verplegend personeel in het Landsziekenhuis in Nickerie . . f 2 175

Artikel 127. Kosten van behandeling, verpleging en andere uitgaven ten behoeve van lijders in het Landsziekenhuis in Nickerie en in andere ziekeninrichtingen, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas. 12 000

d. *Landsinrichting ter verpleging van krankzinnigen.*

Artikel 128. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en daggelden van den geneesheer-directeur en het personeel van de Landsinrichting ter verpleging van krankzinnigen 34 356

Artikel 129. Onderhoud en andere uitgaven ten behoeve van krankzinnigen, alsmede kosten van kantoorbehoeften en van aanschaffing van boeken en tijdschriften en uitgaven voor het landbouwbedrijf in de inrichting ter verpleging van krankzinnigen 37 000

e. *Landsinrichting voor melaatschen.*

Artikel 130. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en daggelden van den geneesheer-directeur en het personeel van de Landsinrichting voor melaatschen 37 367

Artikel 131. Uitgaven ten behoeve van de verpleegden en van het personeel van die inrichting, alsmede kosten van kantoorbehoeften, aankoop van boeken en aankoop en herstelling van instrumenten . . . . . f 59 850

f. *Bijdragen aan gestichten, enz.*

Artikel 132. Bijdragen aan particuliere inrichtingen tot afzondering en verpleging van melaatschen . . . 114 750

Artikel 133. Renteloos voorschot aan de Protestantsche vereeniging tot verpleging van lepralijders in Suriname, voor verplaatsing van het gesticht „Bethesda" (eerste termijn) 30 000

Artikel 134. Bijdragen en verstrekkingen aan particuliere klinieken in het boschland 2 000

Geneeskundige school.

Artikel 135. Toelagen van de leeraren van de geneeskundige school 12 300

Artikel 136. Behoeften voor de geneeskundige school 2 200

Algemeene kosten.

Artikel 137. Meubelen, kantoorbehoeften, drukkosten en andere kleine uitgaven, alsmede reis-, verblijf- en verhuizingskosten van den geneeskundig-inspecteur, de districtsgeneesheeren en de ambtenaren en beambten van de verschillende afdeelingen, voor zoover daarvoor niet afzonderlijk gelden zijn beschikbaar gesteld, zoomede kosten van examens 7 700

Artikel 138. Huur van woningen en vergoedingen voor het gemis van vrije woning aan districtsgeneesheeren en geneesheeren, belast met

de armenpraktijk te Paramaribo, met de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten en met de geneeskundige behandeling in het buiten-gasthuis en aan verplegers, verpleegsters en vroedvrouwen in de districten, zoomede huur van gebouwen ten behoeve van de poliklinieken van de armenpraktijk te Paramaribo en in de districten . . . . . f 6 660

Artikel 139. Vergoeding voor vervoermiddelen van districtsgeneesheeren, van geneesheeren, belast met de armenpraktijk te Paramaribo en met de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten en van het hulppersoneel; teruggaaf van uitgaven voor de bemanning der vaartuigen van de districtsgeneesheeren, zoomede kosten van aanschaffing, onderhoud, bediening en gebruik van de dienstauto ten behoeve van den burgerlijken geneeskundigen dienst 16 483

Artikel 140. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de VIIde afdeeling 29 000

f 826 872

VIIIste Afdeeling.

Openbare werken en Verkeer.

Algemeene dienst.

Artikel 141. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den directeur van openbare werken en verkeer en van de ambtenaren en beambten van zijn kantoor . . . f 67 356

Openbare Werken.

a. *Algemeen toezicht.*

Artikel 142. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de technische ambtenaren en de opzichters, werkzaam bij den dienst der openbare werken . . . . . f 34 084

b. *Landsgebouwen en toebehooren.*

Artikel 143. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het werkliedenpersoneel, dat blijvend werkzaam is ten behoeve van de landsgebouwen, gelijk mede uitgaven voor tijdelijke versterking of ter tijdelijke vervanging van dit personeel. 29 812

Artikel 144. Onderhoud en verbetering van de Landsgebouwen met hun toebehooren, kosten van onderhoud en feestverlichting van den bij het gouvernementshuis behoorenden tuin, kosten voor klokken en voor aanschaffing van vlaggen en lijnen, zoomede huur van twee perceelen van de plantage Mariënburg tot plaatsing van dienstwoningen voor het Landspersoneel aldaar 121 800

Artikel 145. Uitgaven voor logeergebouwen in de districten voor in dienst reizende ambtenaren . . . 1 250

c. *Land- en waterwegen en hetgeen daartoe behoort en openbare begraafplaatsen.*

Artikel 146. Onderhoud van den baggermolen en daarbij behoorend materieel 1 250

Artikel 147. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het werkliedenpersoneel, dat blijvend werkzaam is ten behoeve van de land- en waterwegen, gelijk mede uitgaven voor tijdelijke versterking of ter tijdelijke vervanging van dit personeel . . . . . f 32 469

Artikel 148. Onderhoud en reiniging van land- en waterwegen en daarmede in verband staande werken te Paramaribo en in de districten en andere uitgaven te dier zake . 317 148

Artikel 149. Uitgaven voor de besproeiing van straten en wegen te Paramaribo 2 000

Artikel 150. Uitgaven ten behoeve van den vuilnisdienst te Paramaribo 14 336

Artikel 151. Kosten van de openbare verlichting te Paramaribo en in de districten 25 574

Artikel 152. Uitgaven voor het onderhoud der openbare begraafplaatsen, alsmede loon van los aangehuurd personeel 900

d. *Nieuwe werken en buitengewone onderhoudskosten aan Landsgebouwen, enz.*

Artikel 153. Kosten van nieuwe werken, buitengewone uitgaven voor onderhoud en herstelling van Landsgebouwen en eigendommen en aankoop van onroerende goederen . . 31 850

e. *Landvoorziening voor den kleinen landbouw en onderhoud van de Landsvestigingsplaatsen en Landsstalweiden.*

Artikel 154. Kosten van het beschikbaar stellen van land ten behoeve van den kleinen landbouw. . . . f 30 000

Artikel 155. Onderhoud en verbetering van Landsvestigingsplaatsen en andere vestigingen van kleine landbouwers zoomede van Landsstalweiden 36 000

Verkeer te land.

a. *Bedrijfs- en daarmede verband houdende kosten van den Landsspoorweg.*

Artikel 156. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de spoorweg-ambtenaren en -beambten, uitgaven voor tijdelijke versterking of ter tijdelijke vervanging van dit personeel en kosten voor geneesmiddelen en verbandstoffen. . . . 40 115

b. *Gewoon- en buitengewoon onderhoud van de baanvakken en de daarbij behoorende kunstwerken, zoomede buitengewone aanschaffing hiervoor.*

Artikel 157. Aanschaffing, gewoon en buitengewoon onderhoud van de baanvakken en daarbij behoorende kunstwerken, van de gebouwen en inrichtingen, met uitzondering van die te Beekhuizen, en andere uitgaven ten behoeve van den vervoerdienst. 66 443

Telefoonwezen.

a. *Bedrijfs- en daarmede verbandhoudende kosten.*

Artikel 158. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den technisch ambtenaar en de beambten bij den dienst van het telefoonwezen, zoomede kosten voor geneesmiddelen en verbandstoffen . . . . . f 35 753

b. *Onderhoud en verbetering van het Landstelefoonnet.*

Artikel 159. Onderhoud en verbetering van het Landstelefoonnet, aanleg van nieuwe aansluitingen en daarmede in verband staande uitgaven 12 300

Verkeer te water.

a. *Personeel voor den dienst op den afvaartsteiger te Paramaribo.*

Artikel 160. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het personeel voor den dienst op den afvaartsteiger 5 255

b. *Algemeene kosten, verband houdende met het vervoer van personen en lading, alsmede uitgaven voor den leergang van machinisten.*

Artikel 161. Kosten voor het nazien van gezondheidspassen van- en kosten, te betalen in buitenlandsche havens door Landsvaartuigen, kosten voor het laden en lossen van goederen te Paramaribo, vergoeding voor geleden schade door het verloren gaan of beschadigen van goederen, verscheept met die vaartuigen, benevens

uitkeeringen aan gezagvoerders, stuurlieden, enz. uit de opbrengst van het personen- en goederenvervoer van den zeedienst, alsmede andere uitgaven, verband houdende met den vervoerdienst van deze vaartuigen . . .	f	40 600
Artikel 162. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, loonen en voeding van het personeel van den veerdienst tusschen Paramaribo en Meerzorg aan den rechteroever der Surinamerivier		3 489
Artikel 163. Brandstoffen, smeermiddelen en andere benoodigdheden voor den veerdienst tusschen Paramaribo en Meerzorg aan den rechteroever der Suriname-rivier		6 000
Artikel 164. Onderhoud van de gebouwen en steigers, zoomede baggerwerken		2 000
Artikel 165. Uitgaven voor den verbindingsdienst op de reede van Coronie		8 000
Artikel 166. Uitgaven voor den leergang tot opleiding voor het examen van machinist		2 980
c. *Personeel van de Landsvaartuigen.*		
Artikel 167. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, loonen, toelagen, tafel- en voedinggelden van het personeel van de landsvaartuigen . .		136 287
Artikel 168. Kosten voor de verstrekking van uniformkleeding aan de schepelingen		500

Artikel 169. Vergoeding voor huishuur aan personeel, dat in aanmerking komt voor het genot van vrije woning, doch waaraan eene ambtswoning niet kan worden aangewezen . . . . . f 200

Artikel 170. Verstrekking van geneesmiddelen en verbandstoffen aan het personeel, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas. 500

d. *Huur van vaartuigen en bijdragen aan particuliere stoomvaartdiensten.*

Artikel 171. Huur van vaartuigen ten behoeve van rivier- en zeedienst en voor reizen van ambtenaren en commissiën, benevens bijdragen aan particuliere stoomvaartdiensten . . 1 400

e. *Betonning, bebakening, haven- en seinwezen.*

Artikel 172. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, loonen en voeding van de bemanning van het lichtschip aan den mond van de Suriname-rivier en toelagen van lichtwachters te Nieuw-Amsterdam en in Nickerie . 9 160

Artikel 173. Onderhoud en benoodigdheden van het lichtschip, vergoeding voor de uitbestede bediening van het havenlicht te Galibi en voor het onderhoud van den lichtopstand en toebehooren aldaar, brandstoffen en andere benoodigdheden voor de lichttoestellen en voor het havenvuur aan den mond van de Nickerie-rivier, voor het licht aan den mond van de Suriname-rivier, voor het licht te Nieuw-Amsterdam en voor de lichten aan

den mond van de Marowijne-rivier en te Coronie, en hetgeen daarmede verder in verband staat, zoomede aankoop en onderhoud van kettingen, ankers en tonneboeien . . . . . f 10 800

Artikel 174. Waarneming van de getijbewegingen 200

Artikel 175. Toelage van een seinwachter 900

Artikel 176. Vlaggen en andere benoodigdheden voor het seinwezen 400

f. *Centrale werkplaats te Beekhuizen, algemeene onderhouds- en magazijnsdienst der verkeersafdeelingen.*

Artikel 177. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen voor het personeel van de centrale werkplaats te Beekhuizen en van den magazijnsdienst aldaar 98 817

Artikel 178. Grondstoffen, arbeidsloonen, werktuigen, gereedschappen en andere uitgaven voor gewoon en buitengewoon onderhoud van het rollend spoorwegmaterieel, van de gebouwen en inrichtingen van de centrale werkplaats te Beekhuizen en van de Landsvaartuigen, waaronder begrepen de dokkosten van deze, voorts brandstoffen, smeermiddelen en machinekamerbehoeften. . . . 196 822

Algemeene kosten.

Artikel 179. Meubelen, kantoorbehoeften, abonnement op nieuwsbladen en tijdschriften, drukkosten en andere huishoudelijke uitgaven, alsmede reis-, verblijf- en verhuizingskosten van den directeur en van de ambtenaren en beambten van de

verschillende afdeelingen, voor zoover daarvoor niet afzonderlijk gelden zijn beschikbaar gesteld. . . . . f 9 700

Artikel 180. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van andere onderafdeelingen dan de onderafdeeling Verkeer te water. . . . 10 000

f 1 444 450

IXde Afdeeling.

Brandweer.

Artikel 181. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het personeel der brandweer . . . . f 7 567

Artikel 182. Aanschaffing en onderhoud van werktuigen, rijwielen en andere benoodigdheden, zoomede andere uitgaven 3 900

Artikel 183. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de IXde Afdeeling 300

11 767

Xde Afdeeling.

Verrekening van het tekort op de rekening „Aanvoer van levensmiddelen ten behoeve van de bevolking".

Artikel 184. Uitgaven ter verrekening van het tekort op de rekening „Aanvoer van levensmiddelen ten behoeve van de bevolking" (zevende termijn) 36 000

XIde Afdeeling.

Pensioenen, wachtgelden, onderstanden en daarmede in verband staande toelagen, voorts uitgaven voor de waarneming van tijdelijk opengevallen betrekkingen, voor gunstgaven en kinderbijslagen.

Artikel 185. Pensioenen aan gewezen burgerlijke landsdienaren . . f 665 000

Artikel 186. Pensioenen aan weduwen en weezen van overleden burgerlijke landsdienaren	f	218 000
Artikel 187. Pensioenen aan gewezen onderwijzers bij het bijzonder onderwijs.		30 000
Artikel 188. Pensioenen aan weduwen en weezen van overleden onderwijzers bij het bijzonder onderwijs .		5 000
Artikel 189. Stortingen in het pensioenfonds		*Memorie.*
Artikel 190. Toelagen van gewezen Nederlandsche ambtenaren en onderwijzers wegens vervulling in Suriname van eene Landsbetrekking		117
Artikel 191. Wachtgelden . . .		41 000
Artikel 192. Wachtgelden aan onderwijzers en onderwijzeressen bij het bijzonder onderwijs		2 000
Artikel 193. Onderstanden . .		7 000
Artikel 193*bis*. Uitgaven verband houdende met den crisistoestand .		60 000
Artikel 194. Uitgaven voor de waarneming van tijdelijk opengevallen betrekkingen, voor zoover het niet mogelijk is die aan te wijzen op de artikelen, waarin de bezoldigingen voor die betrekkingen zijn omschreven .		15 000
Artikel 195. Gunstgaven en andere onverplichte betalingen		2 000
Artikel 196. Kinderbijslagen . .		34 000
	f	1 079 117

XIIde Afdeeling.

Onvoorziene uitgaven.

Artikel 197.	Onvoorziene uitgaven	f	50 000
		f	7 302 910

(zeven millioen driehonderd twee duizend negenhonderd en tien gulden).

Artikel II.

Wanneer het bedrag, uitgetrokken bij een der *artikelen* 2, 5, 6, 8 tot en met 10, 12 tot en met 17, 20, 21, 23, 25, 27 tot en met 29, 31 tot en met 35, 37, 38, 40 tot en met 45, 47, 48, 52 tot en met 56, 58, 59, 61, 63, 65 tot en met 68, 70 tot en met 72, 74, 76 tot en met 79, 83 tot en met 87, 90, 93, 95, 97, 99 tot en met 107, 109, 112, 114, 116, 117, 119, 121 tot en met 123, 125, 127, 129, 131, 132, 134, 136 tot en met 140, 144 tot en met 146, 148 tot en met 159, 161, 163 tot en met 171, 173, 174, 176, 178 tot en met 180, 182 tot en met 188, 190 tot en met 196 van de bij deze wet vastgestelde begrooting ontoereikend wordt bevonden, mag het, evenals de bij *artikelen* 3, 75, en 189 voor *Memorie* uitgetrokken posten, door overschrijving uit *artikel* 197 dier begrooting worden aangevuld.

Artikel III.

Op *artikel* 197 van de bij deze wet vastgestelde begrooting worden aangewezen de uitgaven voor de in den loop van het dienstjaar opkomende behoeften, welke niet in de begrooting zijn omschreven.

De uitgaven worden in de rekening gebracht en omschreven in zoovele bijzondere posten, als zij gelijksoortige onderwerpen betreffen.

Artikel IV.

Ter goedmaking van de uitgaven, begrepen in de koloniale huishoudelijke begrooting van *Suriname* voor het dienstjaar 1932, worden over dat jaar gebezigd de na te noemen middelen en inkomsten, te weten:

A. *Directe en indirecte belastingen:*

1. inkomstenbelasting;
2. belasting op de huurwaarde van gebouwen met de daarbij behoorende erven;

3. paardengeld;
4. accijns op het binnenlandsch gedistilleerd;
5. recht op verlofbewijzen tot verkoop van gedistilleerd;
6. invoerrechten;
7. opcenten op de invoerrechten;
8. belasting op goud;
9. belasting op bauxiet;
10. belasting op lucifers;
11. zegelrechten;
12. geneeskundige belasting;
13. successie- en overgangsrechten;
14. hondenbelasting;
15. rij- en voertuigenbelasting;
16. belasting op publieke vermakelijkheden;
17. heffingen in het bijzonder voor den aanleg, het onderhoud en de verbetering van straten en wegen.

B. *Inkomsten van onderscheiden aard:*

1. leges, te heffen ter gouvernements-secretarie;
2. justeerloonen van den ijker;
3. griffierechten;
4. boeten, ontvangsten wegens vervolgingen en aanmaningen, opbrengst van verbeurdverklaringen en van dubbelen van aanslagbiljetten en terugbetalingen van gerechts- en proceskosten;
5. betalingen ten behoeve van het hulpkantoor voor den industrieelen eigendom;
6. opbrengst van vuurwapenvergunningen;
7. opbrengst van marktvergunningen;
8. vergoeding bij het aangaan van overeenkomsten met arbeiders voor de boschbedrijven;
9. aandeel in het werkloon der gevangenen;
10. landtaxen of akkergelden;
11. opbrengst van huren, erfpachten, recognities, verkoopingen van domeinen en afkoop van zakelijke rechten;
12. vergunnings- en concessierechten voor het ontginnen van balata op domeingrond;
13. retributie voor balata, verkregen op domeingrond;
14. vergunningsrecht wegens verleende vergunning als opkooper van balata;
15. vergunnings- en andere rechten voor het ontginnen van bauxiet op domeingrond;

16. vergunnings- en concessierechten voor het ontginnen van andere delfstoffen dan bauxiet op domeingrond;

17. vergunningsrecht voor het doen van onderzoek naar de aanwezigheid van hout en naar de geschiktheid van terreinen voor landbouw en concessierecht voor het bewerken van hout;

18. retributie voor hout, verkregen op domeingrond;

19. terugbetaling van voorschotten en rente voor deze voorschotten;

20. ontvangsten in zake den in- en uitvoer van goederen;

21. weeg-, roei- en bergloonen en entrepôtrechten;

22. opbrengst van de posterij;

23. teruggave van de uit 's Lands kas bestreden kosten ten behoeve van de postspaarbank;

24. opbrengst van den Lands-radiotelegraafdienst;

25. vergoedingen, geheven voor de verrichtingen van den hypotheekbewaarder;

26. aandeel in de winst van de Surinaamsche Bank;

27. opbrengst van de Landsschool voor meer uitgebreid lager onderwijs (Hendrikschool);

28. opbrengst van de Landsschool voor uitgebreid lager onderwijs (van Sypesteynschool);

29. opbrengst van de landsscholen voor gewoon lager onderwijs;

30. storting in 's Lands kas van de bij het bijzonder onderwijs op de scholen voor meer uitgebreid lager onderwijs, voor uitgebreid lager onderwijs en voor gewoon lager onderwijs geheven schoolgelden;

31. opbrengst van examengelden;

32. opbrengst van verkochte zaden, planten, enz.,

33. opbrengst van de Landsstalweiden;

34. opbrengst van het buiten-gasthuis;

35. opbrengst van de geneeskundige school;

36. opbrengst van het slachthuis te Paramaribo;

37. opbrengst van het landbouwbedrijf in de inrichting ter verpleging van krankzinnigen;

38. begrafenisrechten;

39. opbrengst van Landsgebouwen, alsmede huur van daarin aanwezige gasleidingen;

40. aandeel van de eigenaren van plantages in het district Commewijne in de kosten van onderhoud van den rijweg van Nieuw-Amsterdam naar Spieringshoek;

41. vervoer- en vrachtgelden van den Landsspoorweg, enz.;

42. opbrengst van den Landstelefoondienst;
43. vervoer- en vrachtgelden van de Landsvaartuigen buiten de verrekeningsinkomsten, genoemd in het middel B/44;
44. vervoer- en vrachtgelden van de Landsvaartuigen, verkregen door verrekening met andere bestuursafdeelingen wegens te haren behoeve verleende vervoerdiensten;
45. andere ontvangsten van den Landsspoorweg en van de Landsvaartuigen;
46. inkomsten ingevolge de havenverordening;
47. opbrengst van den Landsveerdienst;
48. inhoudingen en stortingen voor pensioen;
49. renten van de kapitalen, afkomstig van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds;
50. terugbetaling door de Evangelische Broedergemeente van het haar in 1926 verleend voorschot (2e termijn);
51. verschillende ontvangsten:
a. tijdelijke salariskorting;
b. andere ontvangsten.

C. *Bijdrage uit 's Rijks schatkist tot aanvulling van de Surinaamsche geldmiddelen.*

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, den 28sten April 1932.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Uitgegeven den *zeventienden* Mei 1932.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 15den Juni 1932.
RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 7den Juli 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Raming van de opbrengst der middelen en inkomsten van Suriname voor het dienstjaar 1932.

Middelen en inkomsten.	Geraamd bedrag.
A. *Directe en indirecte belastingen.*	
1. Inkomstenbelasting	f 400 000,—
2. Belasting op de huurwaarde van gebouwen met de daarbij behoorende erven . . .	108 000,—
3. Paardengeld	50,—
4. Accijns op het binnenlandsch gedistilleerd	130 000,—
5. Recht op verlofbewijzen tot verkoop van gedistilleerd	55 000,—
6. Invoerrechten	1 600 000,—
7. Opcenten op de invoerrechten	194 000,—
8. Belasting op goud	7 000,—
9. Belasting op bauxiet	25 000,—
10. Belasting op lucifers	20 000,—
11. Zegelrechten	94 000,—
12. Geneeskundige belasting	*Memorie.*
13. Successie- en overgangsrechten	5 000,—
14. Hondenbelasting	4 000,—
15. Rij- en voertuigenbelasting	47 000,—
16. Belasting op publieke vermakelijkheden	15 000,—
17. Heffingen in het bijzonder voor den aanleg, het onderhoud en de verbetering van straten en wegen	50 000,—
B. *Inkomsten van onderscheiden aard.*	
1. Leges, te heffen ter gouvernements-secretarie	11 000,—
2. Justeerloonen van den ijker	800,—

Middelen en inkomsten.	Geraamd bedrag.
3. Griffierechten	f 1 600,—
4. Boeten, ontvangsten wegens vervolgingen en aanmaningen, opbrengst van verbeurdverklaringen en van dubbelen van aanslagbiljetten en terugbetalingen van gerechts- en proceskosten	18 000,—
5. Betalingen ten behoeve van het hulpkantoor voor den industrieelen eigendom .	1 500,—
6. Opbrengst van vuurwapenvergunningen .	9 000,—
7. Opbrengst van marktvergunningen . . .	16 000,—
8. Vergoeding bij het aangaan van overeenkomsten met arbeiders voor de boschbedrijven.	2 000,—
9. Aandeel in het werkloon der gevangenen	200,—
10. Landtaxen of akkergelden	10 000,—
11. Opbrengst van huren, erfpachten, recognities, verkoopingen van domeinen en afkoop van zakelijke rechten	65 000,—
12. Vergunnings- en concessierechten voor het ontginnen van balata op domeingrond .	*Memorie.*
13. Retributie voor balata verkregen op domeingrond.	*Memorie.*
14. Vergunningsrecht wegens verleende vergunning als opkooper van balata . . .	150,—
15. Vergunnings- en andere rechten voor het ontginnen van bauxiet op domeingrond .	90 000,—
16. Vergunnings- en concessierechten voor het ontginnen van andere delfstoffen dan bauxiet op domeingrond	12 000,—
17. Vergunningsrecht voor het doen van onderzoek naar de aanwezigheid van hout en naar de geschiktheid van terreinen voor landbouw en concessierecht voor het bewerken van hout	12 000,—
18. Retributie voor hout verkregen op domeingrond	17 000,—

Middelen en inkomsten.	Geraamd bedrag.
19. Terugbetaling van voorschotten en rente voor deze voorschotten	f 25 000,—
20. Ontvangsten in zake den in- en uitvoer van goederen	11 000,—
21. Weeg-, roei- en bergloonen en entrepôtrechten	15 000,—
22. Opbrengst van de posterij	80 000,—
23. Teruggave van de uit 's Lands kas bestreden kosten ten behoeve van de postspaarbank	9 445,—
24. Opbrengst van den Lands-radiotelegraafdienst.	95 000,—
25. Vergoedingen, geheven voor de verrichtingen van den hypotheekbewaarder . .	7 500,—
26. Aandeel in de winst van de Surinaamsche Bank	*Memorie.*
27. Opbrengst van de Landsschool voor meer uitgebreid lager onderwijs (Hendrikschool)	30 000,—
28. Opbrengst van de Landsschool voor uitgebreid lager onderwijs (van Sypesteynschool)	22 000,—
29. Opbrenst van de landscholen voor gewoon lager onderwijs	5 000,—
30. Storting in 's Lands kas van de bij het bijzonder onderwijs op de scholen voor meer uitgebreid lager onderwijs, voor uitgebreid lager onderwijs en voor gewoon lager onderwijs geheven schoolgelden	100 000,—
31. Opbrengst van examengelden	2 700,—
32. Opbrengst van verkochte zaden, planten, enz.	7 000,—
33. Opbrengst van de Landsstalweiden . . .	400,—
34. Opbrengst van het buiten-gasthuis . . .	3 000,—
35. Opbrengst van de geneeskundige school .	21 000,—

Middelen en inkomsten.	Geraamd Bedrag.
36. Opbrengst van het slachthuis te Paramaribo	f 24 000,—
37. Opbrengst van het landbouwbedrijf in de inrichting ter verpleging van krankzinnigen	1 600,—
38. Begrafenisrechten	2 000,—
39. Opbrengst van Landsgebouwen, alsmede huur van daarin aanwezige gasleidingen	10 000,—
40. Aandeel van de eigenaren van plantages in het district Commewijne in de kosten van onderhoud van den rijweg van Nieuw-Amsterdam naar Spieringshoek	3 000,—
41. Vervoer- en vrachtgelden van den Landsspoorweg, enz.	80 000,—
42. Opbrengst van den Landstelefoondienst .	45 000,—
43. Vervoer- en vrachtgelden van de Landsvaartuigen, buiten de verrekeningsinkomsten genoemd in het middel B/44 . . .	270 000,—
44. Vervoer- en vrachtgelden van de Landsvaartuigen, verkregen door verrekening met andere bestuursafdeelingen wegens te haren behoeve verleende vervoerdiensten	120 000,—
45. Andere ontvangsten van den Landsspoorweg en van de Landsvaartuigen	20 000,—
46. Inkomsten ingevolge de havenverordening	5 500,—
47. Opbrengst van den Landsveerdienst . .	30 000,—
48. Inhoudingen en stortingen voor pensioen	85 000,—
49. Renten van de kapitalen, afkomstig van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds	1 185,—
50. Terugbetaling door de Evangelische Broedergemeente van het haar in 1926 verleend voorschot (2e termijn)	3 000,—

Middelen en inkomsten.			Geraamd bedrag.
51. Verschillende ontvangsten:			
tijdelijke salariskorting . .	f	83 000,—	
andere ontvangsten . . .		65 000,—	
			f 148 000,—
			f 4 302 630,—
C. *Bijdrage uit 's Rijks schatkist:*			
1. ter bevordering van de welvaart	f	329 034	
2. ter dekking van het begrootingstekort		2 671 246	
			3 000 280,—
			f 7 302 910,—

1932. No. 63.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

Resolutie van 18 Juni 1932 No. 1989, *bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van den 25sten April 1932 (Staatsblad No. 181), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de tusschen den Britschen Gezant te 's-Gravenhage en den Minister van Buitenlandsche Zaken gewisselde nota's dd. 28 Januari en 5 April 1932, betreffende de toepasselijkheid van het op 26 September 1898 te Londen tusschen Nederland en Groot-Britannië gesloten uitleveringsverdrag (Staatsblad 1899 No. 15) op Transjordanië.*

DE ONDERVOORZITTER VAN DEN RAAD VAN BESTUUR, WEGENS KORTE AFWEZENDHEID VAN DEN GOUVERNEUR VAN SURINAME VAN DE HOOFDPLAATS MET HET DAGELIJKSCH BELEID VAN ZAKEN BELAST,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 17 Mei 1932, 1e en 7e Afdeeling No. 17/282, waarbij, ter bekendmaking van het na te melden Koninklijk besluit, is toegezonden een exemplaar van het Staatsblad No. 181 van 1932, waarin is opgenomen het Koninklijk besluit van den 25n April 1932, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de tusschen den Britschen Gezant te 's-Gravenhage en den Minister van Buitenlandsche Zaken gewisselde nota's dd. 28 Januari en 5 April 1932, betreffende de toepasselijkheid van het op 26 September 1898 te Londen tusschen Nederland en Groot-Britannië gesloten uitleveringsverdrag (Staatsblad 1899 No. 15) op Transjordanië.

Herlezen de resolutiën van: 14 Februari 1899 No. 1097 (G. B. No. 10) en 29 Mei 1928 No. 1778 (G. B. No. 35);

Besluit:

Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit, de daarin bedoelde nota's, alsmede de vertaling daarvan, benevens afschrift van deze resolutie, in het *Gouvernementsblad* zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 18den Juni 1932.
VAN HAAREN.

Uitgegeven den 27sten Juni 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
H. F. ESSER.
l.g.s.

Wij WILHELMINA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Gezien de tusschen den Britschen Gezant te *'s-Gravenhage* en Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken gewisselde nota's dd. 28 Januari en 5 April 1932, waarbij is overeengekomen om de bepalingen van het op 26 September 1898 te *Londen* tusschen *Nederland* en *Groot-Britannië* gesloten uitleveringsverdrag (*Staatsblad* 1899, n°. 15) toepasselijk te verklaren op *Transjordanië*;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 20sten April 1932, Directie van het Protocol, n°. 13236;

Hebben goedgevonden en verstaan:

bovenbedoelde nota's, waarvan een afdruk en eene vertaling hierbij zijn gevoegd, te doen bekend maken door de plaatsing van dit Besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereischt.

's-Gravenhage, den 25sten April 1932.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
BEELAERTS VAN BLOKLAND.

Uitgegeven den *tienden* Mei 1932.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

British Legation.

N°. 15

(56/2/32).

The Hague, 28th. January 1932.

Monsieur le Ministre,

With reference to the Note n°. 163 which His Majesty's Chargé d'Affaires had the honour to address to Your Excellency on the 1st. December, 1927, I have the honour to inform you that His Majesty's Government in the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland consider it desirable that the provisions of existing extradition treaties concluded by His Majesty and already made applicable to Palestine (excluding Transjordan) should now be made applicable to Transjordan.

I have accordingly the honour to enquire whether the Netherlands Government agree that the provisions of the extradition treaty signed at Londen on the 26th September, 1898 shall be deemed to apply to Transjordan. In this event the present Note and Your Excellency's reply to that effect would be regarded as placing upon formal record the understanding arrived at between the two Governments that the provisions of that Treaty shall, as from the date of Your Excellency's note, apply to Transjordan, the requisitions for extradition from and to that territory being made in accordance with the Treaty in like manner as if that territory were a possession of His Majesty, and as if the nationals or natives of that territory were British subjects.

I have the honour to add that for the purposes of this agreement the ,,governor or principal functionary'' referred to in Article XVIII of the said Treaty would be the High Commissioner for Transjordan, Jerusalem.

I avail etc.

ODO RUSSELL.

His Excellency Jonkheer F. Beelaerts van Blokland, *etc., etc., etc.*

Ministère des Affaires Etrangères.
Direction Juridique.
N°. 7544.

La Haye, le 5 avril 1932.

Monsieur le Ministre,

Par Sa lettre du 28 janvier dernier n°. 15 (56/2/32), Votre Excellence a bien voulu soumettre à l'appréciation du Gouvernement néerlandais la proposition d'étendre aussi à la Transjordanie l'application du Traité d'extradition anglo-néerlandais du 26 septembre 1898, dont la sphère d'action a été étendue à certains territoires en vertu des notes du 1er décembre 1927/27 janvier 1928.

En réponse, j'ai l'honneur de porter à la connaissance de Votre Excellence que le Gouvernement néerlandais accepte la proposition susnommée. A partir de la date de la présente note les dispositions dudit Traité s'appliqueront au territoire Transjordain et les demandes d'extradition adressées à la Transjordanie ou en émanant seront faites en conformité de ce traité de la même manière comme si ce territoire faisait partie des possessions de Sa Majesté britannique et que les nationaux de la Transjordanie fussent des sujets britanniques.

Aux fins de cet accord le ,,governor or principal functionary'' dont il est question à l'article XVIII du Traité d'extradition anglo-néerlandais sera le Haut Commissaire de la Transjordanie à Jérusalem.

Il est bien entendu que l'accord susindiqué est considéré comme ayant été suffisamment établi par la lettre de Votre Excellence du 28 janvier dernier, n°. 15 et la présente réponse.

Veuillez etc.

BEELAERTS VAN BLOKLAND.

Son Excellence l'Honorable Sir Odo Russell,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Sa Majesté Britannique.

VERTALINGEN.

Britsch Gezantschap.
N°. 15
(56/2/32).

's Gravenhage, 28 Januari 1932.

Mijnheer de Minister,

Met verwijzing naar de nota n°. 163 welke Z. M.'s Zaakgelastigde op den 1sten December 1927 tot Uwe Excellentie heeft gericht, heb ik de eer U mede te deelen, dat Z. M.'s Regeering in het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland het wenschelijk acht de bepalingen der bestaande uitleveringsverdragen, die door Z. M. zijn gesloten, en die reeds toepasselijk zijn verklaard op Palestina (met uitzondering van Transjordanië), thans toepasselijk te verklaren op Transjordanië.

Ik zoude daarom gaarne vernemen of de Nederlandsche Regeering er mede instemt dat de bepalingen van het op 26 September 1898 te Londen geteekende uitleveringsverdrag geacht zullen worden toepasselijk te zijn op Transjordanië. In dat geval zouden deze nota en Uwer Excellentie's antwoord ter zake geacht kunnen worden formeel vast te leggen, dat tusschen de twee Regeeringen is overeengekomen dat de bepalingen van dat verdrag, van den datum van Uwer Excellentie's nota af, toepasselijk zullen zijn op Transjordanië, en dat de verzoeken om uitlevering van en aan dat gebied in overeenstemming met het verdrag gedaan zullen worden, op gelijke wijze alsof dat gebied een bezitting van Zijne Majesteit was en of de nationalen of inboorlingen van dat gebied Britsche onderdanen waren.

Ik moge hieraan toevoegen, dat voor de doeleinden van deze overeenkomst de ,,governor or principal functionary'', bedoeld in artikel XVIII van genoemd verdrag, zal zijn de Hooge Commissaris voor Transjordanië te Jeruzalem.

Ik maak, enz.

ODO RUSSELL.

Zijner Excellentie Jhr. F. Beelaerts
van Blokland, *enz., enz., enz.*

Ministerie van Buitenlandsche Zaken.
Afdeeling Juridische Zaken.
N°. 7544.

's Gravenhage, 5 April 1932.

Mijnheer de Minister,

Bij Haar schrijven van 28 Januari j.l., n°. 15 (56/2/32) heeft Uwe Excellentie aan het oordeel der Nederlandsche Regeering het voorstel onderworpen om ook op Transjordanië toepasselijk te verklaren het Engelsch-Nederlandsche uitleveringsverdrag van 26 September 1898, welks werkingssfeer tot zekere gebieden was uitgebreid krachtens de nota's van 1 December 1927/27 Januari 1928.

In antwoord daarop heb ik de eer ter kennis van Uwe Excellentie te brengen, dat de Nederlandsche Regeering bovengenoemd voorstel aanneemt. Te rekenen van den datum van deze nota zullen de bepalingen van genoemd verdrag toepasselijk zijn op het Transjordaansche gebied en de verzoeken om uitlevering gericht tot of afkomstig van Transjordanië zullen, in overeenstemming met dat verdrag, worden gedaan op gelijke wijze alsof dat gebied deel uitmaakte van de bezittingen van Zijne Britsche Majesteit en of de nationalen van Transjordanië Britsche onderdanen waren.

Voor de doeleinden van deze overeenkomst zal de ,,governor or principal functionary'' bedoeld in artikel XVIII van het Engelsch-Nederlandsche uitleveringsverdrag zijn de Hooge Commissaris van Transjordanië te Jeruzalem.

Het is wel verstaan, dat bovenbedoelde overeenkomst beschouwd wordt als voldoende te zijn vastgesteld door Uwer Excellentie's nota van 28 Januari j.l., n°. 15 en dit antwoord.

Gelief enz.

BEELAERTS VAN BLOKLAND.

Zijner Excellentie the Honorable Sir Odo Russell,
Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister
van Zijne Britsche Majesteit.

1932. No. 64.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 27 Juni 1932 No. 2090, *bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van den 12den April 1932 (Staatsblad No. 163), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het op 28 Mei 1930 te Belgrado tusschen Nederland en Zuidslavië gesloten handels- en scheepvaartverdrag en van het daarbij behoorend slotprotocol (Staatsblad 1931 No. 520).*

DE ONDERVOORZITTER VAN DEN RAAD VAN BESTUUR, WEGENS KORTE AFWEZENDHEID VAN DEN GOUVERNEUR VAN SURINAME VAN DE HOOFDPLAATS MET HET DAGELIJKSCH BELEID VAN ZAKEN BELAST,

Gelezen :

1. de missives van den Minister van Koloniën van 15 en 25 April 1932, 4e Afdeeling Nos. 12/223 en 17/245 ;

2. de nadere missive van dien Minister van 18 Mei 1932, 4de en 7de Afdeeling No. 19/287, waarbij, ter bekendmaking van het na te melden Koninklijk besluit is toegezonden een exemplaar van het Staatsblad 1932, No. 163, waarin is opgenomen het Koninklijk besluit van den 12den April 1932, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het op 28 Mei 1930 te Belgrado tusschen Nederland en Zuidslavië gesloten handels- en scheepvaartverdrag en van het daarbij behoorend slotprotocol (Staatsblad 1931, No. 520).

Besluit:

Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit, het daarin bedoeld verdrag met het daarbij behoorend slotprotocol en de vertalingen daarvan, benevens afschrift van deze resolutie, in het *Gouvernementsblad* zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 27sten Juni 1932.

VAN HAAREN.

Uitgegeven den 1sten Juli 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 94.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

Wij WILHELMINA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Gezien de wet van 19 December 1931 (*Staatsblad* n°. 520), houdende goedkeuring van het op 28 Mei 1930 te *Belgrado* tusschen *Nederland* en *Zuidslavië* gesloten handels- en scheepvaartverdrag en van het daarbij behoorend slotprotocol, van welke stukken een afdruk en eene vertaling bij dit Besluit zijn gevoegd;

Overwegende, dat de akten van bekrachtiging van dat verdrag en protocol op 2 April 1932 te *'s-Gravenhage* zijn uitgewisseld;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 7den April 1932, Directie van het Protocol, n°. 7687;

Hebben goedgevonden en verstaan:

meergenoemd verdrag en het daarbij behoorend slotprotocol, alsmede de vertalingen daarvan, te doen bekend maken door de plaatsing van dit Besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereischt.

's-Gravenhage, den 12den April 1932.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
BEELAERTS VAN BLOKLAND.

Uitgegeven den *negen en twintigsten* April 1932.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

Traité de Commerce et de Navigation entre le Royaume des Pays-Bas et le Royaume de Yougoslavie.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas d'une part, et Sa Majesté le Roi de Yougoslavie d'autre part, animés d'un égal désir de favoriser et de développer les relations commerciales et de resserrer ainsi les liens d'amitié qui unissent les deux Pays, ont décidé de substituer un nouveau traité de commerce et de navigation à celui qui avait été conclu le 17 octobre 1881 entre les Pays-Bas et la Serbie, et ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

M. Christiaan Dirk Schuller tot Peursum, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à Belgrade;

Sa Majesté le Roi de Yougoslavie:

M. le Dr. Voïslav Marinkovitch, Son Ministre des Affaires Etrangères, et M. Yourraï Démetrovitch, Son Ministre du Commerce et de l'Industrie;

lesquels, après s'être réciproquement communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions ci-après:

Article Premier.

1. Les ressortissants de chacune des Hautes Parties Contractantes seront traités sur le territoire de l'autre, en tout ce qui concerne l'établissement et l'exercice du commerce, de l'industrie et de la navigation, aussi avantageusement que les ressortissants de la nation la plus favorisée.

2. De même ils auront le droit d'acquérir, de posséder et d'aliéner des biens meubles et immeubles sur le même pied que les ressortissants de la nation la plus favorisée.

Article 2.

Ils auront droit à la protection de leur personne, droits et intérêts comme les nationaux ou les ressortissants de la nation la plus favorisée.

Article 3.

Les sociétés anonymes et autres sociétés commerciales, industrielles ou financières, y compris les compagnies de navigation, qui ont leur siège sur le territoire de l'une des Hautes Parties Contractantes et y sont légalement constituées, seront reconnues dans le territoire de l'autre et y jouiront, une fois légalement établies, à tout égard du traitement de la nation la plus favorisée.

Article 4.

1. Les produits naturels et fabriqués originaires ou en provenance de l'un des deux Pays, ne seront pas soumis à leur importation sur le territoire de l'autre à des droits ou taxes, y compris tous coefficients, surtaxes et majorations autres ni plus élevés que ceux qui sont ou seront appliqués aux produits de même nature de la nation la plus favorisée.

2. L'assurance du traitement de la nation la plus favorisée s'étend aussi à la manière de perception des droits d'importation et d'exportation, à la mise des marchandises dans des entrepôts, aux redevances et formalités douanières, aux modes de vérification et d'analyse des articles, aux conditions de paiement des droits de douane et des taxes et de la classification et de l'interprétation des tarifs, au traitement et à l'expédition en douane des marchandises importées, exportées ou passant en transit.

Article 5.

1. Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à n'entraver leurs relations commerciales réciproques par aucune prohibition ou restriction à l'importation ou à l'exportation.

2. Des exceptions à cette règle en tant qu'elles sont applicables à tous les pays ou aux pays se trouvant dans des conditions identiques ne pourront avoir lieu que dans les cas suivants:

a) pour des raisons de sécurité publique ou de sécurité de l'Etat,

b) pour des raisons morales ou humanitaires,

c) par rapport au trafic des armes, des munitions et des matériels de guerre, ou, dans des circonstances exceptionnelles, de tous autres approvisionnements de guerre,

d) pour des raisons de police sanitaire ou en vue d'assurer la protection des animaux et des plantes utiles contre l'extinction ou la dégradation ou contre les maladies, les insectes et les parasites nuisibles, conformément aux principes internationaux adoptés à ce sujet,

e) pour protéger le patrimoine national artistique, historique ou archéologique,

f) pour empêcher ou restreindre, l'importation ou l'exportation de l'or, de l'argent, des espèces, du papier monnaie ou des titres,

g) pour des marchandises faisant l'objet des monopoles d'Etat et en vue d'application aux marchandises étrangères des prohibitions et restrictions qui sont ou seront établies par la législation intérieure en ce qui concerne la production, la vente, le transport ou la consommation à l'intérieur des mêmes marchandises indigènes.

3. Rien dans cet article ne portera atteinte au droit des Hautes Parties Contractantes de prendre des mesures de prohibition ou de restriction à l'importation ou à l'exportation pour sauvegarder, dans des circonstances extraordinaires et anormales, les intérêts vitaux du pays. Toutefois les Hautes Parties Contractantes se garantissent mutuellement le traitement de la nation la plus favorisée en les matières mentionnées ci-dessus et s'engagent réciproquement à ne pas établir de prohibitions ou restrictions à l'importation, à l'exportation ou au transit qui ne soient applicables indistinctement à tous les autres pays.

Artikel 6.

1. Le traitement de la nation la plus favorisée sera également applicable aux produits exportés de ou expédiés à travers l'un des deux Pays. Le régime stipulé dans l'article précédent sera également applicable aux produits visés ci-dessus.

2. Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à s'accorder réciproquement la liberté du transit à travers leurs territoires

soit qu'il s'agisse de marchandises en transit direct, soit que les marchandises doivent au cours du transit être transbordées ou entreposées.

Article 7.

1. Les hommes d'affaires de l'une des Hautes Parties Contractantes ainsi que leurs commis-voyageurs, munis d'une carte de légitimation délivrée par les autorités compétentes de leur pays, conformément au modèle établi par la convention internationale sur la simplification des formalités douanières conclue le 3 novembre 1923 à Genève, jouiront dans le territoire de l'autre d'un traitement aussi favorable que celui accordé aux commis-voyageurs nationaux ou à ceux de la nation la plus favorisée pour tout ce qui concerne le placement de leurs articles.

2. Les dispositions du présent article ne seront pas applicables aux industries ambulantes non plus qu'au colportage et à la recherche de commandes auprès des personnes ne s'occupant ni de commerce ni d'industrie, chaque Haute Partie Contractante se réservant à cet égard l'entière liberté de sa législation.

3. Les objets passibles de droits et servant d'échantillons, à l'exception des marchandises prohibées, seront admis de part et d'autre en franchise temporaire, sous réserve de l'observation des formalités douanières — y compris la consignation des droits d'entrée ou engagement cautionné garantissant le paiement éventuel de ces droits — nécessaires pour en assurer la réexportation.

4. Les marques de reconnaissance apposées aux échantillons par les autorités de l'une des Hautes Parties Contractantes seront pour l'établissement de leur identité reconnues par les autorités de l'autre, bien entendu, que celles-ci auront la faculté, dans tous les cas où cela leur paraîtra nécessaire, d'y apposer à côté les marques de reconnaissance nationales.

5. Le bénéfice de cette franchise peut être retiré aux voyageurs et aux maisons de commerce, qui ne se conforment pas aux conditions établies.

Article 8.

1. Les personnes énoncées dans l'article premier n'auront à payer pour l'exercice de leurs activités sur le territoire de l'autre Haute Partie Contractante aucun impôt, taxe ou droit

autres ni plus élevés que ceux qui sont ou seront perçus des nationaux ou des ressortissants de la nation la plus favorisée.

2. Le traitement de la nation la plus favorisée sera également applicable aux sociétés énumérées dans l'article 3 en la matière visée dans l'alinéa précédent.

Article 9.

1. Les taxes intérieures, y compris l'impôt sur le chiffre d'affaires, quelle que soit leur dénomination, qui sont ou seront imposées dans le territoire de l'une des Hautes Parties Contractantes à la production, à la préparation, à la circulation, au transport ou à la consommation d'un produit soit pour le compte de l'Etat, soit pour celui des communes et des corporations, ne devront, sous aucun prétexte, frapper les produits du territoire de l'autre Haute Partie Contractante plus lourdement et d'une façon plus gênante que les produits similaires nationaux ou de la nation la plus favorisée.

Article 10.

1. Chacune des Hautes Parties Contractantes accordera à la navigation de l'autre sous tous les rapports un traitement aussi favorable que celui accordé à la navigation nationale.

2. Toutefois la disposition de l'alinéa précédent ne s'applique pas au cabotage, non plus qu'à la pêche dans les eaux nationales lesquelles matières demeurent exclusivement soumises aux lois et règlements des Hautes Parties Contractantes.

3. Les dispositions de cet article ne sont applicables qu'à la navigation maritime.

Article 11.

1. Si un navire de l'une des Hautes Parties Contractantes a échoué ou a fait naufrage sur les côtes ou dans les eaux de l'autre, aide et assistance seront données, dans la même mesure qu'aux nationaux, au capitaine, à l'équipage et aux passagers, tant pour eux-mêmes et leurs effets que pour le navire et la cargaison.

2. Le fonctionnaire consulaire intéressé sera autorisé à donner aide et assistance, dans le cas où le capitaine ou tout autre représentant de l'armateur ou de l'assureur est absent ou étant présent, a sollicité l'assistance du fonctionnaire consulaire en question.

3. Tant le navire et son équipage que ses passagers et sa cargaison jouiront des mêmes faveurs et immunités que les lois et règlements des pays respectifs accordent ou accorderont dans des circonstances analogues aux navires nationaux ou à ceux de la nation la plus favorisée. Les autorités du pays où le naufrage a eu lieu, ont toujours le droit de prendre à l'égard du navire naufragé les mesures qu'elles jugeront nécessaires en vue de la sécurité de navigation ou pour la protection des travaux d'art de la côte, des ports, ou des voies de navigation.

4. En ce qui concerne le droit de sauvetage, il sera fait application de la législation du pays où le sauvetage a eu lieu.

5. Les marchandises sauvées d'un navire échoué ou naufragé ne seront assujetties à aucun droit de douane à moins qu'elles ne soient admises à la consommation intérieure.

Article 12.

Les Hautes Parties Contractantes conviennent que, pour tout ce qui concerne la représentation consulaire, tout privilège, faveur ou immunité quelconque que l'une d'elles a déjà accordé ou accorderait à l'avenir en cette matière à un tiers Etat, sera étendu immédiatement à l'autre Haute Partie Contractante sous condition de réciprocité.

Article 13.

Il est entendu que la clause de la nation la plus favorisée ne s'applique pas aux concessions que l'une des Hautes Parties Contractantes accorde ou accordera à des Etats limitrophes pour faciliter le trafic frontière dans une zone n'excédant pas les 15 kilomètres des deux côtés de la frontière ou à un Etat avec lequel Elle a conclu ou conclura une union douanière.

Article 14.

Les dispositions du présent traité sont aussi applicables aux Indes Néerlandaises, au Surinam et à Curaçao, à l'exception de l'article 12, concernant l'admission et les attributions des fonctionnaires consulaires yougoslaves aux Indes Néerlandaises, au Surinam et à Curaçao, cette matière étant subordonnée à une convention consulaire spéciale.

Article 15.

Tout différend sur l'interprétation, l'application ou l'exécution du présent traité qui n'a pu être résolu entre les Hautes Parties Contractantes par la voie diplomatique, sera soumis à la Cour Permanente de Justice Internationale à la requête des deux Hautes Parties Contractantes ou de l'une d'Elles.

Article 16.

1. Le présent traité sera ratifié et les ratifications en seront échangées à la Haye aussitôt que faire se pourra. Il entrera en vigueur 15 jours après l'échange des ratifications, étant entendu qu'en ce qui concerne les Indes Néerlandaises, le Surinam et Curaçao, il entrera en vigueur trois mois après ledit échange.

2. Le traité est conclu pour la durée de trois ans. Cependant, s'il n'est pas dénoncé six mois avant l'expiration de ce délai, il sera prolongé par voie de tacite réconduction pour une période indéterminée et sera dénonciable en tout temps.

3. En cas de dénonciation, il demeurera encore en vigueur six mois à compter du jour où l'une des Hautes Parties Contractantes aura notifié à l'autre son intention d'en faire cesser les effets.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le present traité et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Belgrade, en double exemplaire, le vingt huit mai mil neuf cent trente.

C. D. Schuller tot Peursum.

Dr. V. Marinkovitch.

Y. Démétrovitch.

Protocole final.

Au moment de procéder à la signature du présent traité de commerce et de navigation entre le Royaume des Pays-Bas et le Royaume de Yougoslavie, les Plénipotentiaires soussignés sont convenus des dispositions suivantes, qui constitueront partie intégrante du traité même:

Ad articles 2, 7, 8 et 9.

1. Il est entendu que partout où dans le présent traité il est prévu que l'une des Hautes Parties Contractantes accordera à l'autre le même traitement qu'aux nationaux ou aux ressortissants de la nation la plus favorisée, le plus favorable de ces deux traitements sera accordé.

2. Ce régime sera applicable aux taxes intérieures prélevées des produits de l'une des Hautes Parties Contractantes dans le territoire de l'autre (art. 9), étant entendu toutefois que les Pays-Bas pourront maintenir la différence entre les produits importés et indigènes en ce qui concerne l'accise sur les vins de fruits frais, autres que de raisins, fermentés ou non, l'accise sur les spiritueux, l'accise sur les mélasses et autres liquides contenant du sucre et la taxe de poinçonnage des ouvrages en or ou argent, sans pouvoir aggraver les différences existantes au moment de la signature du présent traité et sans discrimination entre les produits de la Yougoslavie et ceux de la nation la plus favorisée.

Ad article 5.

Dans le cas où, à la suite de prohibitions édictées par l'une des Hautes Parties Contractantes, en vertu de l'alinéa 3 de l'article 5, l'autre Partie considérerait que son commerce subit un préjudice grave, et que l'équilibre du présent traité s'en trouve rompu, celle-ci pourrait demander l'ouverture immédiate des négociations et si ces négociations n'ont pas abouti dans le délai d'un mois, dénoncer le présent traité pour prendre fin un mois après.

Ad article 5 et 6.

1. Il est entendu que les exceptions à la règle de l'article 5, alinéa 2, ne doivent pas être appliquées de manière à constituer une restriction déguisée des échanges internationaux.

2. Aussi longtemps que la Convention internationale pour l'abolition des prohibitions et restrictions à l'importation et à l'exportation conclue à Genève le 8 novembre 1927, n'a pas été acceptée pour les Indes Néerlandaises, le Surinam et Curaçao les dispositions de l'article 5 et 6, ayant trait à ladite matière, ne seront pas applicables aux Indes Néerlandaises, au Surinam et à Curaçao.

Ad article 7.

Si une des Hautes Parties Contractantes charge d'impôts les commis-voyageurs ressortissants de l'autre Partie, celle-ci peut prendre des mesures nécessaires pour rétablir la réciprocité.

Ad article 10.

Ne seront pas considérés comme cabotage:

1. la circulation des navires entre un port et l'autre soit pour y débarquer des passagers ou toute ou partie de la cargaison arrivant de l'étranger, soit pour y embarquer des passagers ou toute ou partie de la cargaison à destination de l'étranger;

2. le transport d'un port de l'étranger dans un port yougoslave et réciproquement des passagers munis de billets directs délivrés à l'étranger ou y étant destinés et également le transport de marchandises embarquées avec des connaissements directs délivrés à l'étranger ou y étant destinés.

Dispositions générales.

1. Il est entendu en outre que la clause de la nation la plus favorisée ne confère aucun droit:

a) aux avantages découlant exclusivement de conventions plurilatérales d'un caractère général qui émanent de la Société des Nations et auxquelles toutes les Puissances peuvent adhérer, à moins que la Haute Partie Contractante qui ne participera pas à ces conventions n'accorde en fait les mêmes droits et privilèges,

b) aux avantages découlant de traités bilatéraux ou plurilatéraux ou mesures unilatérales ayant pour but d'éviter la double imposition,

c) aux avantages découlant de traités de droit international privé et notamment des traités y relatifs de la Haye.

2. Les Hautes Parties Contractantes conviennent en outre qu'elles s'empresseront d'éviter que, par des spécifications détaillées dans les tarifs douaniers et des différentiations de droits pour des articles analogues y correspondants, la valeur et la signification pratique de la clause de la nation la plus favorisée ne soient rendues inefficaces.

Fait à Belgrade, en double exemplaire, le vingt huit mai mii neuf cent trente.

C. D. Schuller tot Peursum.

Dr. V. Marinkovitch.

Y. Démétrovitch

Handels- en Scheepvaartverdrag tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Zuidslavië.

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden eenerzijds en Zijne Majesteit de Koning van Zuidslavië anderzijds, bezield met den wensch de handelsbetrekkingen te begunstigen en verder te ontwikkelen en de vriendschapsbanden, die beide landen vereenigen, nauwer aan te halen, hebben besloten een nieuw handels- en scheepvaartverdrag in de plaats te stellen van dat, hetwelk den 17den October 1881 tusschen Nederland en Servië is gesloten, en hebben te dien einde tot Hunne gevolmachtigden benoemd:

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

den heer CHRISTIAAN DIRK SCHULLER TOT PEURSUM, Hoogst-Derzelver Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister te Belgrado;

Zijne Majesteit de Koning van Zuidslavië:

den heer Dr. VOÏSLAV MARINKOVITCH, HoogstDeszelfs Minister van Buitenlandsche Zaken, en

den heer YOURRAÏ DÉMÉTROVITCH, HoogstDeszelfs Minister van Handel en Nijverheid;

die, na elkander mededeeling te hebben gedaan van hunne volmachten, welke in goeden en behoorlijken vorm werden bevonden, omtrent het volgende zijn overeengekomen:

Artikel 1.

1. De onderdanen van elk der beide Hooge Verdragsluitende Partijen zullen op het gebied van de andere voor al hetgeen betreft de vestiging en de uitoefening van den handel, de nijverheid en de scheepvaart op even gunstige wijze behandeld worden als de onderdanen van de meestbegunstigde natie.

2. Eveneens zullen zij op denzelfden voet als de onderdanen van de meestbegunstigde natie het recht hebben roerende en onroerende goederen te verkrijgen, te bezitten en te vervreemden.

Artikel 2.

Zij zullen recht hebben op de bescherming van hun persoon, van hun rechten en van hun belangen gelijk de eigen onderdanen of de onderdanen van de meestbegunstigde natie.

Artikel 3.

De naamlooze en andere vennootschappen op het gebied van handel, nijverheid of financiën, met inbegrip van de scheepvaartmaatschappijen, die haar zetel hebben op het gebied van eene der Hooge Verdragsluitende Partijen, en die aldaar op rechtsgeldige wijze zijn opgericht, zullen in het gebied van de andere worden erkend en aldaar, eenmaal op rechtsgeldige wijze gevestigd, in elk opzicht de behandeling van de meestbegunstigde natie genieten.

Artikel 4.

1. De voortbrengselen van den bodem en van de nijverheid, herkomstig of komende uit een van beide landen, zullen bij hun invoer in het gebied van de andere aan geen andere of hoogere rechten of belastingen, alle coëfficienten, surtaxen en toeslagen daaronder begrepen, worden onderworpen, dan die, welke worden of zullen worden geheven van de voortbrengselen van dezelfde soort van de meestbegunstigde natie.

2. De verzekerde behandeling van de meestbegunstigde natie strekt zich eveneens uit tot de wijze van heffing van de in- en uitvoerrechten, tot den opslag van de goederen in de entrepôts, tot de douaneheffingen en -formaliteiten, tot de wijze van verificatie en onderzoek van de artikelen, tot de betalingsvoorwaarden bij de douanerechten en de belastingen, tot de classificatie en de uitlegging van de tarieven, tot de behandeling en de in- en uitklaring door de douane van de goederen, welke worden ingevoerd, uitgevoerd of doorgevoerd.

Artikel 5.

1. De Hooge Verdragsluitende Partijen verbinden zich hare wederzijdsche handelsbetrekkingen door geen in- noch uitvoerverboden of beperkingen te zullen belemmeren.

2. Uitzonderingen op dezen regel zullen slechts kunnen worden gemaakt in de volgende gevallen voor zoover zij van toepassing zijn op alle landen of op die landen, welke zich in gelijke omstandigheden bevinden:

a. om redenen van openbare veiligheid en veiligheid van den Staat,

b. op zedelijke en humanitaire gronden,

c. met betrekking tot den handel in wapenen, munitie en oorlogsmaterieel, of, in bijzondere omstandigheden, in alle andere oorlogsbenoodigdheden,

d. om redenen verband houdende met de gezondheidspolitie of ter bescherming van nuttige dieren en planten tegen uitsterving of ontaarding of tegen ziekten, schadelijke insecten en parasieten, overeenkomstig de ter zake aanvaarde internationale beginselen,

e. ter bescherming van het nationale bezit op het gebied van kunst, geschiedenis of oudheidkunde,

f. ten einde den invoer of den uitvoer van goud, zilver, specie, papiergeld of effecten te verhinderen of te beperken,

g. met het oog op koopwaren, die het voorwerp zijn van staatsmonopolies en met het oog op de toepassing op buitenlandsche koopwaren van verboden en beperkingen, die door de binnenlandsche wetgeving zijn of zullen worden ingesteld ten aanzien van de voortbrenging, den verkoop, het vervoer of het verbruik in het eigen land van dezelfde inheemsche koopwaren.

3. Niets in dit artikel zal inbreuk maken op het recht van de Hooge Verdragsluitende Partijen om maatregelen tot verbod of beperking van in- of uitvoer te nemen, ten einde in buitengewone en abnormale omstandigheden de levensbelangen van het land te beschermen. De Hooge Verdragsluitende Partijen waarborgen elkander evenwel wederzijds de behandeling van de meestbegunstigde natie inzake de bovenvermelde materies en verbinden zich wederkeerig geen in-, uit-, of doorvoerverboden of -beperkingen in te stellen, die niet op alle andere landen, zonder eenig onderscheid, van toepassing zouden zijn.

Artikel 6.

1. De behandeling van de meestbegunstigde natie zal eveneens worden toegepast ten aanzien van goederen, die worden uitgevoerd uit of in doorvoer verzonden door een van beide

landen. Het in het voorgaande artikel bepaalde regiem zal eveneens van toepassing zijn op de hierboven bedoelde goederen.

2. De Hooge Verdragsluitende Partijen verbinden zich, elkander wederkeerig de vrijheid van doorvoer door hun gebied te verleenen, hetzij voor koopwaren, die in rechtstreekschen doorvoer zijn, hetzij voor goederen, die tijdens den doorvoer moeten worden overgeladen of opgeslagen.

Artikel 7.

1. De zakenlieden van een der Hooge Verdragsluitende Partijen alsmede hun handelsreizigers, welke voorzien zijn van een legitimatiebewijs, afgegeven door de bevoegde autoriteiten van hun land in overeenstemming met het model, zooals dit is vastgesteld door het op 3 November 1923 te Genève gesloten internationale verdrag betreffende de vereenvoudiging van de douaneformaliteiten, zullen op het gebied van de andere Partij even gunstig behandeld worden als de eigen handelsreizigers of die van de meestbegunstigde natie voor al hetgeen betreft het plaatsen van hun artikelen.

2. De bepalingen van dit artikel zullen niet van toepassing zijn op rondreizende industrieelen en evenmin op de marskramerij noch op het opnemen van orders bij personen, die zich niet bezighouden met handel of nijverheid. Elk der Hooge Verdragsluitende Partijen behoudt zich te dezen aanzien de volledige vrijheid harer wetgeving voor.

3. Aan invoerrechten onderhevige goederen, welke als monsters dienst doen, met uitzondering van verboden waren, zullen bij invoer over en weer een tijdelijken vrijdom van invoerrechten genieten, mits de douaneformaliteiten — de consignatie van de invoerrechten of andere waarborg voor de eventueele betaling van deze rechten daaronder begrepen —, welke noodig zijn ten einde den wederuitvoer te verzekeren, worden in acht genomen.

4. De herkenningsmerken, welke door de autoriteiten van een der Hooge Verdragsluitende Partijen op de monsters zijn aangebracht, zullen ter vaststelling van de identiteit dier monsters door de autoriteiten van de andere Partij worden erkend, met dien verstande, dat deze laatsten de bevoegdheid zullen hebben daarnevens de nationale herkenningsmerken aan te brengen in al die gevallen, dat haar zulks noodzakelijk mocht voorkomen.

5. Het genot van dezen vrijdom kan worden ontnomen aan die handelsreizigers en handelshuizen, welke zich niet overeenkomstig de vastgestelde bepalingen gedragen.

Artikel 8.

1. De in artikel 1 vermelde personen zullen voor de uitoefening van hunne werkzaamheden op het gebied van de andere Hooge Verdragsluitende Partij geen andere of hoogere belasting, heffing of rechten betalen dan die, welke van de eigen onderdanen of van die van de meestbegunstigde natie zullen worden geheven.

2. De behandeling van de meestbegunstigde natie zal eveneens worden toegepast ten aanzien van de in artikel 3 vermelde vennootschappen, voor zooveel het de in de voorgaande alinea bedoelde materie betreft.

Artikel 9.

De binnenlandsche rechten, met inbegrip van de omzetbelasting, welke ook hun benaming zij, die op het gebied van een der Hooge Verdragsluitende Partijen, hetzij voor rekening van den Staat, hetzij voor rekening van gemeenten of corporaties, worden of zullen worden geheven van de voortbrenging, de bereiding, het in omloop brengen, het vervoer of het verbruik van voortbrengselen, zullen onder geen beding de voortbrengselen van de andere Hooge Verdragsluitende Partij zwaarder of op meer hinderlijke wijze treffen dan de gelijksoortige nationale voortbrengselen of die van de meestbegunstigde natie.

Artikel 10.

1. Elk der Hooge Verdragsluitende Partijen zal de scheepvaart van de Andere in elk opzicht even gunstig behandelen als de nationale scheepvaart.

2. Evenwel is de bepaling van de vorige alinea niet van toepassing op de kustvaart en evenmin op de vischvangst in de nationale wateren, welke beide onderwerpen uitsluitend aan de wetten en voorschriften van de Hooge Verdragsluitende Partijen blijven onderworpen.

3. De bepalingen van dit artikel zijn slechts van toepassing op de zeescheepvaart.

Artikel 11.

1. Ingeval een schip van een der Hooge Verdragsluitende Partijen is gestrand of heeft schipbreuk geleden op de kust of in de wateren van de andere Partij, zal, in dezelfde mate als aan de nationale schepen, hulp en bijstand worden verleend aan den kapitein, de bemanning en de passagiers, zoowel ten

behoeve van henzelf en van hun goed, als ten behoeve van het schip en van de lading.

2. De betrokken consulaire ambtenaar zal gemachtigd zijn om hulp en bijstand te verleenen in het geval dat de kapitein of elke andere vertegenwoordiger van den reeder of van den verzekeraar afwezig is of, aanwezig zijnde, den bijstand van den bedoelden consulairen ambtenaar heeft ingeroepen.

3. Zoowel het schip en de bemanning, als de passagiers en de lading zullen dezelfde gunsten en vrijdommen genieten als de wetten en verordeningen van de onderscheiden landen in overeenkomstige omstandigheden aan de nationale schepen of aan die van de meestbegunstigde natie verleenen of zullen verleenen. De autoriteiten van het land, waar de schipbreuk heeft plaats gehad, hebben steeds het recht om ten aanzien van het schip, dat schipbreuk heeft geleden, die maatregelen te nemen, welke zij noodig oordeelen met het oog op de veiligheid van de scheepvaart of ter bescherming van de kunstwerken aan de kust, de havens, of de waterwegen.

4. Wat betreft het hulploon zal de wetgeving van het land, waar de redding heeft plaats gehad van toepassing zijn.

5. De van een schip, dat gestrand is of schipbreuk heeft geleden, geborgen waren, zullen aan geen douanerecht onderhevig zijn tenzij zij ten gebruike in het binnenland worden toegelaten

Artikel 12.

De Hooge Verdragsluitende Partijen komen overeen, dat voor al hetgeen betreft de consulaire vertegenwoordiging elk voorrecht, elke gunst of vrijdom, welke een van Haar ter zake reeds heeft verleend of in de toekomst mocht verleenen aan een derden staat, onmiddellijk tot de andere Hooge Verdragsluitende Partij zal worden uitgestrekt, onder voorwaarde van wederkeerigheid.

Artikel 13.

Het is wel verstaan, dat de clausule van de meestbegunstigde natie niet van toepassing is op de concessies, die een der Hooge Verdragsluitende Partijen verleent of zal verleenen aan grensstaten ter vergemakkelijking van het grensverkeer in een strook gronds, welke de 15 kilometer aan beide zijden van den grens niet overschrijdt of aan een staat met wien Zij een tolverbond heeft gesloten of zal sluiten.

Artikel 14.

De bepalingen van dit verdrag zijn eveneens van toepassing op Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao met uitzondering van artikel 12 betreffende de toelating en de bevoegdheden van de consulaire ambtenaren van Zuidslavië in Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao, welke materie van een bijzonder consulair verdrag afhankelijk is.

Artikel 15.

Elk geschil over de uitlegging, de toepassing of de uitvoering van dit verdrag, dat tusschen de Hooge Verdragsluitende Partijen niet langs diplomatieken weg is kunnen worden opgelost, zal aan het Permanente Hof van Internationale Justitie worden onderworpen op verzoek van beide Hooge Verdragsluitende Partijen of van een Harer.

Artikel 16.

1. Dit verdrag zal worden bekrachtigd en de bekrachtigingsoorkonden zullen zoodra doenlijk te 's-Gravenhage worden uitgewisseld. Het zal in werking treden vijftien dagen na de uitwisseling der ratificatie-oorkonden, met dien verstande, dat het ten aanzien van Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao drie maanden na de genoemde uitwisseling in werking zal treden.

2. Het verdrag is voor den tijd van drie jaren gesloten. Niettemin zal het, tenzij het zes maanden vóór het einde van dezen termijn is opgezegd, voor onbepaalden tijd stilzwijgend worden verlengd en alsdan ten allen tijde opzegbaar zijn.

3. In geval van opzegging zal het nog van kracht blijven gedurende zes maanden, te rekenen van den dag waarop een der Hooge Verdragsluitende Partijen aan de andere Haar voornemen zal hebben kenbaargemaakt om aan de werking ervan een einde te maken.

Ter oorkonde, waarvan de wederzijdsche Gevolmachtigden dit verdrag hebben onderteekend en van hun zegels hebben voorzien.

Gedaan in tweevoud te Belgrado, den acht en twintigsten Mei negentienhonderd dertig.

C. D. Schuller tot Peursum.

Dr. V. Marinkovitch.

Y. Démétrovitch.

Slotprotocol.

Op het oogenblik, dat tot de onderteekening van dit verdrag van handel en scheepvaart tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk van Zuidslavië wordt overgegaan, zijn de ondergeteekende Gevolmachtigden omtrent de navolgende bepalingen, welke een integreerend bestanddeel van dit verdrag zullen uitmaken, overeengekomen:

Ad artikel 2, 7, 8 en 9.

1. Het is wel verstaan, dat overal, waar in dit verdrag wordt bepaald, dat een der Hooge Verdragsluitende Partijen aan de Andere dezelfde behandeling zal verleenen als aan de eigen onderdanen of aan de onderdanen van de meestbegunstigde natie, de gunstigste behandeling zal worden verleend.

2. Dit regiem zal van toepassing zijn op de binnenlandsche rechten, welke van de voortbrengselen van een der Hooge Verdragsluitende Partijen op het gebied van de Andere worden geheven (art. 9), met dien verstande evenwel, dat Nederland zal kunnen handhaven het verschil tusschen de ingevoerde en binnenlandsche voortbrengselen voor zooveel betreft den accijns op wijnen, bereid van versche vruchten, andere dan druiven, al dan niet gegist, den accijns op alcoholhoudende vloeistoffen, den accijns op melasse en op andere vloeistoffen, welke suiker bevatten, en de waarborgbelasting op gouden en zilveren werken, zonder de op het oogenblik van de onderteekening van dit verdrag bestaande verschillen te kunnen vergrooten en zonder onderscheid te maken tusschen de voortbrengselen van Zuidslavië en die van de meestbegunstigde natie.

Ad artikel 5.

In het geval dat, ten gevolge van verboden, door een der Hooge Verdragsluitende Partijen krachtens alinea 3 van artikel 5 uitgevaardigd, de andere Partij van oordeel zou zijn, dat haar handel ernstig nadeel lijdt en dat het evenwicht van dit verdrag

daardoor verbroken is, zal Zij de onmiddellijke opening van onderhandelingen kunnen eischen en, indien deze onderhandelingen niet binnen den tijd van een maand tot een goed einde zijn gevoerd, dit verdrag kunnen opzeggen, waarna het een maand later zal ophouden van kracht te zijn.

Ad artikel 5 en 6.

1. Het is wel verstaan, dat de uitzonderingen op den regel van artikel 5, alinea 2, niet op zoodanige wijze mogen worden toegepast, dat zij eene verkapte beperking van het internationale ruilverkeer zouden opleveren.

2. Zoolang als het internationaal verdrag betreffende de afschaffing van de in- en uitvoerverboden en beperkingen, gesloten te Genève den 8sten November 1927, niet is aanvaard voor Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao, zullen de bepalingen van artikel 5 en van artikel 6, voorzoover die betrekking hebben op deze materie, niet van toepassing zijn op Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao.

Ad artikel 7.

Indien een der Hooge Verdragsluitende Partijen aan de handelsreizigers, onderdanen van de andere Partij, belastingen mocht opleggen, zal deze andere Partij de noodige maatregelen kunnen treffen ten einde de wederkeerigheid te herstellen.

Ad artikel 10.

Als kustvaart zullen niet worden beschouwd:

1°. De scheepvaart tusschen twee havens hetzij om er passagiers of de lading, komende uit het buitenland, geheel of gedeeltelijk te ontschepen, hetzij om er passagiers of de lading, bestemd voor het buitenland, geheel of gedeeltelijk in te schepen;

2°. Het vervoer, van een vreemde haven naar een Zuidslavische haven, en wederkeerig, van passagiers voorzien van doorgaande, in het buitenland afgegeven, of voor het buitenland bestemde biljetten en evenzeer het vervoer van waren, ingescheept op doorcognossementen, welke zijn afgegeven in het buitenland of voor het buitenland zijn bestemd.

Algemeene bepalingen.

1. Het is bovendien wel verstaan, dat de clausule van de meestbegunstigde natie geen recht verschaft ten aanzien van:

a. de voordeelen, welke uitsluitend voortvloeien uit meerzijdige verdragen van algemeenen aard uitgaande van den Volkenbond en tot welke alle Staten kunnen toetreden, tenzij de Hooge Verdragsluitende Partij die niet tot deze verdragen toetreedt feitelijk dezelfde rechten en voorrechten verleent,

b. de voordeelen, welke voortvloeien uit twee of meerzijdige verdragen of eenzijdige maatregelen, welke ten doel hebben dubbele belasting te voorkomen,

c. de voordeelen, welke voortvloeien uit verdragen van internationaal privaatrecht en met name uit de betreffende Haagsche verdragen.

2. De Hooge Verdragsluitende Partijen komen verder overeen, dat zij zich zullen beijveren, te vermijden, dat door vèr doorgevoerde specificaties in de douanetarieven en door verschillen in rechten voor gelijksoortige artikelen daarmede verband houdende de praktische waarde en beteekenis van de clausule van de meestbegunstigde natie krachteloos zullen worden.

Gedaan in tweevoud te Belgrado, den acht en twintigsten Mei negentienhonderd dertig.

C. D. Schuller tot Peursum.

Dr. V. Marinkovitch.

Y. Démétrovitch.

1932. No. 65.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 12 Januari 1932 *tot schorsing voor het jaar 1932 van de heffing van de geneeskundige belasting (G. B. 1905 No. 18).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is om, ter ondersteuning van de landbouwbedrijven, ook over 1932 de heffing van de *geneeskundige belasting* te schorsen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

De *geneeskundige belasting*, bedoeld in de verordening van 20 Februari 1905 (G. B. No. 18) wordt over het jaar 1932 niet geheven.

Art. 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 12den Januari 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 4den Juli 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 66.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 5 Juli 1932 *tot wijziging van de voorloopig vastgestelde koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1933 (G. B. 1932 No. 50).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de voorloopig vastgestelde koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1933 (G. B. 1932 No. 50) te wijzigen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

In de voorloopig vastgestelde koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1933 (G. B. 1932 No. 50) worden de navolgende wijzigingen aangebracht:

1.	*Artikel 12*	wordt verminderd met	f	1 200 en mitsdien gebracht op f 29 607;
1*a*.	*Artikel 13*	wordt verminderd met	f	180 en mitsdien gebracht op f 300;
1*b*.	*Artikel 33*	wordt verhoogd met	f	2 700 en mitsdien gebracht op f 326 348;
2.	*Artikel 35*	wordt verhoogd met	f	1 200 en mitsdien gebracht op f 7 400;
2*a*.	*Artikel 53*	wordt verminderd met	f	1 900 en mitsdien gebracht op f 97 360;
3.	*Artikel 58*	wordt verminderd met	f	9 000 en mitsdien gebracht op f 18 500;

4. *Artikel 73* wordt verminderd met f 53 500 en mitsdien gebracht op f 397 481 ;
5. *Artikel 75* wordt verminderd met f 4 000 en mitsdien gebracht op f 19 500 ;
6. *Artikel 76* wordt verminderd met f 109 834 en mitsdien gebracht op f 712 992 ;
7. *Artikel 88* wordt verminderd met f 3 000 en mitsdien gebracht op f 13 050 ;
8. *Artikel 94* wordt verminderd met f 2 000 en mitsdien gebracht op f 5 500 ;
9. *Artikel 95* wordt verminderd met f 1 000 en mitsdien gebracht op f 2 000 ;
10. *Artikel 100* wordt verminderd met f 3 000 en mitsdien gebracht op f 29 000 ;
11. *Artikel 103* wordt verminderd met f 1 000 en mitsdien gebracht op f 24 325 ;
12. *Artikel 140* wordt verminderd met f 26 300 en voor „*memorie*" gesteld ;

12*a*. *Artikel 145* wordt verminderd met f 1 380 en mitsdien gebracht op f 33 920 ;

13. *Artikel 178* wordt verhoogd met f 17 000 en mitsdien gebracht op f 45 000 ;
14. *Artikel 179* wordt verhoogd met f 20 000 en mitsdien gebracht op f 22 000 ;
15. *Artikel 183* wordt verminderd met f 3 000 en mitsdien gebracht op f 12 000 ;
16. *Artikel 185* wordt verminderd met f 3 000 en mitsdien gebracht op f 27 000 ;
17. In hoofdartikel II wordt voor : „135 tot en met 146" gelezen : „135 tot en met 139, 141 tot en met 146" en voor : „de bij artikelen 10 en 176 voor *memorie* uitgetrokken posten" gelezen : „de bij artikelen 10, 140 en 176 voor *memorie* uitgetrokken posten".

Art. 2.

Tengevolge van de in art. 1 omschreven verhoogingen en verminderingen wordt het totaal van de Iste afdeeling van de begrooting van uitgaven gebracht op f 564 040 ;

dat van de IIde afdeeling op f 623 038 ;

dat van de IIIde afdeeling op f 953 784 ;
dat van de IVde afdeeling op f 1 425 035 ;
dat van de Vde afdeeling op f 92 112 ;
dat van de VIde afdeeling op f 800 941 ;
dat van de VIIde afdeeling op f 1 374 340 ;
dat van de Xde afdeeling op f 1 144 497

en het eindcijfer der begrooting op f 6 958 440 (zes millioen negen honderd acht en vijftig duizend vierhonderd en veertig gulden).

Gegeven te Paramaribo, den 5den Juli 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 7den Juli 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 67.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 13 Juli 1932 *tot nadere wijziging en aanvulling van het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 (G. B. No. 93), inzake uitkeeringen uit 's Landskas aan besturen van bijzondere scholen voor Lager Onderwijs in Suriname en nopens inkomsten der onderwijzers bij het Openbaar Lager Onderwijs in dat gewest.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 (G. B. No. 93) *inzake uitkeeringen uit 's Landskas aan besturen van bijzondere scholen voor Lager Onderwijs in Suriname en nopens inkomsten der onderwijzers bij het Openbaar Lager Onderwijs in dat gewest*, zooals het luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, laatstelijk bij de verordening van 23 December 1930 (G. B. No. 95) en waarvan de geldende tekst is opgenomen in G. B. 1931 No. 11, nader te wijzigen en aan te vullen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie;

vastgesteld onderstaande verordening:

Artikel 1.

In het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 (G. B. No. 93) *in zake uitkeeringen uit 's Landskas aan besturen van bijzondere scholen voor Lager Onderwijs in Suriname en nopens inkomsten der onderwijzers bij het Openbaar Lager Onderwijs in dat gewest*, zooals het luidt na de daarin aangebrachte

wijzigingen en aanvullingen, laatstelijk bij de verordening van 23 December 1930 (G. B. No. 95), worden de volgende wijzigingen en aanvullingen aangebracht:

I. In artikel 1, lid 1, vervallen de onderdeelen 2o en 3o.

II. Artikel 1, lid 1, 5o wordt gewijzigd als volgt:

Het onder a en b bepaalde wordt vervangen door het volgende:

„a. het aantal en de bevoegdheden der onderwijzers;

„b. het aantal schooluren per week en per klas en de ver-„deeling daarvan over de verschillende vakken;".

III. Artikel 1, lid 2, vervalt.

IV. Artikel 1, lid 3, sub *b*, wordt gelezen als volgt:

„b. wegens de omzetting van eene school in eene van een andere soort,"

V. In artikel 1, lid 5, wordt in het slotgedeelte der 2e en dat der 3e alinea tusschen de woorden „ten minste acht dagen" en „daadwerkelijk" telkens ingevoegd het volgende: „„welke „voor de overeenkomstige openbare scholen geen voorgeschreven „vacantiedagen waren,".

VI. In artikel 1, lid 8, alsmede in den tweeden zin en den derden volzin van artikel 2, lid 4 wordt tusschen de woorden „minder dan acht dagen" en „de school" telkens ingevoegd het volgende: „„welke voor de overeenkomstige openbare scholen „geen voorgeschreven vacantiedagen waren,".

VII. In artikel 2, lid 5, worden tusschen de woorden „on-„derwijs," en „eene jaarlijksche ondersteuning" gevoegd de woorden: „en mits tot die klasse en in het schoolgebouw geen „kinderen beneden de vijf jaar worden toegelaten" en wordt in plaats van „f 800.—". „f 1300.—", „f 1800.—", „f 2300.—" en „f 2800.—" onderscheidenlijk gelezen: „f 600.—", „f 1000.—", „f 1400.—", „f 1800.—" en „f 2200".

VIII. In artikel 3, lid 1, 5o, wordt tusschen „onder" en „5o" ingevoegd : „4o, onder".

IX. In artikel 3, lid 3, wordt in plaats van: „Zoolang voor „het openbaar beperkt lager onderwijs geen regelen vastgesteld „zijn betreffende het aantal en het salaris der leerkrachten," gelezen : „Voor scholen voor beperkt lager onderwijs in het „boschland".

X. Artikel 7, lid 2, wordt gelezen als volgt :

„Het bedrag van deze vergoeding wordt berekend naar reden „van drie honderd gulden 's jaars voor hoofden van scholen van „hoogeren dan den vierden rang ; twee honderd en vijftig gul- „den 's jaars voor hoofden van scholen van den vierden rang „en onderwijzers van bijstand van hoogeren dan den vierden „rang ; twee honderd gulden 's jaars voor onderwijzers van bij- „stand van den vierden rang en een honderd en vijftig gulden „'s jaars voor ongegradueerde onderwijzers van bijstand.".

Artikel 2.

Het bepaalde in punt VII van artikel 1 is niet toepasselijk op de toelating van kinderen beneden de vijf jaar tot de daar bedoelde fröbelklasse en in het daar bedoelde schoolgebouw, voor zoover deze bij de inwerkingtreding dezer verordening reeds waren toegelaten.

Artikel 3.

Deze verordening treedt in werking met ingang van een door den Gouverneur te bepalen datum.

Gegeven te Paramaribo, den 13den Juli 1932, met bepaling, dat de verordening inwerking treedt met ingang van 1 October 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
H. F. ESSER.

l.g.s.

Uitgegeven den 14den Juli 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
H. F. ESSER.
l.g.s.

1932. No. 68.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 13 Juli 1932 *tot afwijking, met betrekking tot de ondersteuning in de kosten van voorziening in de behoefte aan schoollokalen en voor administratiekosten voor het jaar 1933, van het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 (G. B. No, 93), in zake uitkeeringen uit 's Landskas aan besturen van bijzondere scholen voor Lager Onderwijs in Suriname en nopens inkomsten der onderwijzers bij het Openbaar Lager Onderwijs in dat gewest.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is, met afwijking van het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 (G. B. No. 93) *in zake uitkeeringen uit 's Landskas aan besturen van bijzondere scholen voor Lager Onderwijs in Suriname en nopens inkomsten der onderwijzers bij het Openbaar Lager Onderwijs in dat gewest,* zooals het luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, laatstelijk bij de verordening van 23 December 1930 (G. B. No. 95) en waarvan de geldende tekst is opgenomen in G. B. 1931 No. 11, eene regeling te treffen met betrekking tot de ondersteuning in de kosten van voorziening in de behoefte aan schoollokalen en voor administratiekosten voor het jaar 1933;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie;

vastgesteld onderstaande verordening:

Eenig artikel.

In afwijking van het bepaalde bij de na te noemen leden van artikel 2 van het Koninklijk besluit van den 4den December

1932. No. 68.

1925 No. 23 (G. B. No. 93), zooals dit artikel luidt na de daarin bij de verordeningen van 5 Juni 1929 (G. B No. 39) en 23 December 1930 (G. B. No. 95) aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bedraagt voor het jaar 1933 de ondersteuning :

a. in kosten van voorziening in de behoefte aan schoollokalen, bedoeld bij lid 4, voor scholen :

van 40 en minder leerlingen	te Paramaribo, Nieuw-Nickerie en Coronie (Totness, Mary'shope en Salem)			f	160.—	in	de	districten	f 70.—
„ 41— 80	„	„	„		240.—	„	„	„	105.—
„ 81—120	„	„	„		400.—	„	„	„	175.—
„ 121—160	„	„	„		560.—	„	„	„	245.—
„ 161—200	„	„	„		720.—	„	„	„	315.—
„ 201—240	„	„	„		880.—	„	„	„	385.—
„ 241—280	„	„	„		1040.—	„	„	„	455.—
„ 281—320	„	„	„		1200.—	„	„	„	525.—
„ 321—360	„	„	„		1360.—	„	„	„	595.—
„ 361—400	„	„	„		1520.—	„	„	„	665.—
„ 401—440	„	„	„		1680.—	„	„	„	735.—
„ 441- 480	„	„	„		1840.—	„	„	„	805.—
„ 481—520	„	„	„		2000.—	„	„	„	875.—
„ 521 en meer	„	„	„		2160.—	„	„	„	945.—

b. voor administratiekosten, bedoeld bij lid 7, f 0.25 per leerling naar het aantal leerlingen, berekend overeenkomstig lid 4 van artikel 2 van genoemd Koninklijk besluit.

Gegeven te Paramaribo, den 13den Juli 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
H. F. ESSER
l. g. s.

Uitgegeven den 14den Juli 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
H. F. ESSER,
l. g. s.

1932. No. 69.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 16 Juli 1932 No. 2319, *houdende bekendmaking van de toetreding van Groot-Britannie voor het Protectoraat Zanzibar alsmede van Egypte en Mexico tot het Verdrag van 30 September 1921 nopens de bestrijding van den handel in vrouwen en kinderen (Staatsblad 1923 No. 526, Gouvernementsblad 1924 No. 4).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missives van den Minister van Koloniën van 3 Maart, 6 Mei en 10 Juni 1932, 1ste en 7de Afdeeling Nos. 13/153, 11/264 en 16/337, houdende mededeeling van de toetreding van Groot-Britannië voor het Protectoraat Zanzibar alsmede van Egypte en Mexico tot het Verdrag van 30 September 1921 nopens de bestrijding van den handel in vrouwen en kinderen (Staatsblad 1923 No. 526, Gouvernementsblad 1924 No. 4);

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.
2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 16den Juli 1932.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 18den Juli 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

l.g.s.

1932. No. 70.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 16 Juli 1932 No 2320, *houdende bekendmaking van de toetreding van Groot-Britannie voor wat betreft het Protectoraat Zanzibar tot de verdragen van 18 Mei 1904 en 4 Mei 1910 inzake de bestrijding van den handel in vrouwen en meisjes (Staatsblad 1906 No. 369, Gouvernementsblad 1907 No 44 en Staatsblad 1912 No. 133, Gouvernementsblad 1913 No. 4).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van Minister van Koloniën van 21 Maart 1932, 1ste en 7de Afdeeling, No. 29/186, houdende mededeeling van de toetreding van Groot-Britannië voor wat betreft het Protectoraat Zanzibar tot de Verdragen van 18 Mei 1904 en 4 Mei 1910 inzake de bestrijding van den handel in vrouwen en meisjes (Staatsblad 1906 No. 369, Gouvernementsblad 1907 No. 44 en Staatsblad 1912 No. 133, Gouvernementsblad 1913 No. 4);

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.

2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 16den Juli 1932.

RUTGERS.

Uitgegeven den 18den Juli 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER

l. g. s.

1932. No. 71.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 18 Juli 1932 No. 2332, *houdende bekendmaking van de toetreding van Luxemburg tot de op 2 Juni 1928 te Rome gesloten herziene Berner Conventie ter bescherming van letterkundige- en kunstwerken (Staatsblad 1931 No. 265, Gouvernementsblad 1931 No. 77).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 17 Februari 1932, 1ste en 7de Afdeeling No. 31/115, houdende mededeeling, dat, blijkens bericht van den Zwitserschen Gezant te 's-Gravenhage, *Luxemburg* is toegetreden tot de op 2 Juni 1928 te Rome gesloten herziene Berner Conventie ter bescherming van letterkundige- en kunstwerken (Staatsblad 1931 No. 265, Gouvernementsblad 1931 No. 77);

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.
2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 18den Juli 1932.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 20sten Juli 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

l. g. s.

1932. No. 72.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

Verbeterblad.

Op bladzijde 2, 1e regel der tweede alinea achter „Hoofdinspecteur" in te lasschen een komma en voorts de woorden: „de Inspecteurs"

De Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER,
l. g. s.

1932. No. 72.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 19 Juli 1932 No. 2346, *tot nadere wijziging en aanvulling van de resolutie van 20 Augustus 1919 No. 2799 (G. B. No. 54), houdende bepalingen omtrent de standplaatsen, de kleeding en wapening en de geneeskundige behandeling van de ambtenaren en beambten van politie.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Nader voorgenomen . . . . (enz.);

Gelet op de resolutie van 20 Augustus 1919 No. 2799 (G. B. No. 54), zooals zij luidt nà de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, laatstelijk bij resolutie van 16 Augustus 1930 No. 3060 (G. B. No. 61);

Gehoord . . . . (enz.);

Besluit:

A. Artikel 11 van de resolutie van 20 Augustus 1919 No. 2799 (G. B. No. 54), *houdende bepalingen omtrent de standplaatsen, de kleeding en wapening en de geneeskundige behandeling van de ambtenaren en beambten van politie*, zooals dit artikel luidt, ingevolge de resolutie van 24 Januari 1927 No. 235 (G. B. No. 3), wordt gelezen als volgt:

„De ambtenaren en beambten van politie worden voor eene „vaste som voor bovenkleeding en schoeisel gecrediteerd, be„dragende voor den Hoofdinspecteur en de Inspecteurs van „politie *f* 100.— (*een honderd gulden*), voor de Adjunct-Inspec„teurs van politie *f* 80.— (*tachtig gulden*), voor de hoofdagen„ten van politie *f* 60.— (*zestig gulden*), voor de agenten van „politie 1ste klasse *f* 55.— (*vijf en vijftig gulden*) en voor de „agenten van politie 2de en 3de klasse *f* 50.— (*vijftig gulden*) „per jaar.

„Aan de beambten van politie 4de klasse wordt eene toelage „voor bovenkleeding en schoeisel toegekend van *f* 50.— (*vijftig „gulden*) per jaar, met dien verstande, dat zij bij hunne indienst- „treding voor eerste uitrusting worden gecrediteerd voor een be- „drag van f 125.— (*een honderd en vijf en twintig gulden*) en „voor de volgende vijf jaren voor een bedrag van f 35.— (*vijf „en dertig gulden*).

„De Hoofdinspecteur en de Adjunct-Inspecteurs van politie „worden bij hunne eerste aanstelling tot ambtenaar van politie „voor eerste uitrusting gecrediteerd voor een bedrag van onder- „scheidenlijk f 200.— (*tweehonderd gulden*), f 200.— (*tweehon- „derd gulden*) en f 160.— (*een honderd en zestig gulden*) en voor „de volgende vijf jaren voor een bedrag van onderscheidenlijk „f 80.— (*tachtig gulden*), f 80.— (*tachtig gulden*) en f 64.— (*vier „en zestig gulden*).

„De verstrekking van bovenkleeding en schoeisel aan de be- „ambten van politie geschiedt overigens volgens bij afzonder- „lijke resolutie vast te stellen regelen".

B. Te bepalen, dat deze resolutie terugwerkt tot 1 Juli 1932 en dat uittreksel daaruit in het *gouvernementsblad* zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 19den Juli 1932.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 20sten Juli 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER

l. g. s.

1932. No. 73.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 21 Juli 1932 *tot nadere wijziging en aanvulling van het besluit van 4 September 1905 (G. B. No. 45), houdende vaststelling van voorschriften omtrent het vervoer, den in-, uit- en doorvoer, aanmaak, verkoop en opslag van licht ontplofbare stoffen.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat, ter uitvoering van Artikel 1 der verordening van 4 Maart 1905 (G. B. No. 30), *houdende bepalingen omtrent het vervoer, den in-, uit- en doorvoer, aanmaak, verkoop en opslag van buskruit en andere licht ontvlambare of ontplofbare stoffen,* het noodig is het navolgende vast te stellen ;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten :

Artikel 1.

Het besluit van 4 September 1905 (G. B. No. 45), *houdende vaststelling van voorschriften omtrent het vervoer, den in-, uit- en doorvoer, aanmaak, verkoop en opslag van licht onplofbare stoffen,* zooals dat besluit luidt na de daarin bij besluit van 5 Maart 1907 (G. B. No. 22) aangebrachte wijzigingen, ondergaat de volgende wijzigingen en aanvullingen :

I. Het tweede lid van art. 26 wordt gelezen als volgt :

„Voor zoover de omstandigheden zulks toelaten worden daartoe bij voorkeur gekozen de bergplaats voor buskruit in het Fort Zeelandia te Paramaribo, die te Nieuw-Amsterdam of eenige andere door den Gouverneur voor het bewaren van soortgelijke stoffen aangewezen bergplaatsen".

II. Aan het eerste lid van art. 27 wordt de navolgende zinsnede toegevoegd :

„Voor opslag in het Fort Zeelandia is bovendien aan ad-

ministratieloon een bedrag verschuldigd van ten hoogste f 0.25 voor elk gewicht van 25 K.G. of gedeelte daarvan, te innen en te verantwoorden als juist gemeld".

III. Art. 30 wordt gelezen als volgt:

„Behoudens het bepaalde in het tweede lid van art. 26 mogen in het gedeelte der stad Paramaribo, begrensd door de rivier Suriname, de Dominékreek, de Wanicastraat, den ouden weg van Charlesburg en de Sommelsdijksche kreek, geen ontplofbare stoffen worden bewaard".

IV. Art. 32 wordt gelezen als volgt:

„Het in de voorgaande artikelen van dit hoofdstuk bepaalde is niet van toepassing op het buskruit, de munitiën en vuurwerken, welke zij, al dan niet tezamen, voor hunnen handel in hun winkel of magazijn in voorraad hebben:

a. wanneer het geldt handelaren in, tevens importeurs van die goederen tot eene hoeveelheid van tezamen ten hoogste 50 K.G. ontplofbare stof, met dien verstande nochtans, dat, met betrekking tot vuurwerken, de ontplofbare stof nooit meer dan ten hoogste 25 K.G. daarvan mag uitmaken;

b. wanneer het geldt handelaren in, niet tevens importeurs van die goederen tot eene hoeveelheid van tezamen ten hoogste 12.5 K.G. ontplofbare stof, met dien verstande nochtans, dat, met betrekking tot vuurwerken, de ontplofbare stof nooit meer dan ten hoogste 5 K.G. daarvan mag uitmaken.

Een niet-handelaar in die goederen wordt aangemerkt als een particulier; onder particulier wordt zoowel hier als elders in dit besluit met betrekking tot het bezit van ontplofbare stoffen verstaan een gezinshoofd, alsmede elke andere op zich zelf staande persoon.

De in het eerste lid bepaalde hoeveelheden gelden voor Paramaribo; in de districten moge deze tot het dubbele worden opgevoerd".

V. Art. 33 wordt gelezen als volgt:

Een handelaar, die voornemens is buskruit of vuurwerk in het groot dan wel in het klein te verhandelen, mag tot de uitoefening van dat bedrijf niet overgaan dan na schriftelijke vergunning daartoe te hebben gekregen, te Paramaribo van den Commissaris van Politie en in de districten van den betrokken Districts-Commissaris."

VI. Art. 34 wordt gelezen als volgt:

„De in de 2 voorafgaande artikelen bedoelde handelaren in buskruit, munitën en vuurwerken zijn verplicht de ontplofbare stoffen op te slaan en te bewaren in goed gesloten voorwerpen op eene veilige plaats, ten genoegen van de in art. 33 bedoelde ambtenaren.

Meer in het bijzonder zal van het ter verhandeling voorradige buskruit eene hoeveelheid van ten hoogste 12½ K.G., zich niet dan in een behoorlijk gesloten ijzeren kist of trommel op een afzonderlijke plaats in den winkel of het magazijn mogen bevinden, terwijl de overige hoeveelheid, waar daarvan sprake is, verpakt in blikken met patent- en of schroefsluiting en voorts in een kist, moet worden bewaard in eene afzonderlijke ruimte, voorzien van een cementen vloer en met asbest of zinken platen afgedekt, een en ander ten genoegen van de in art. 33 bedoelde ambtenaren.

Elke berg- of opslagplaats moet worden kenbaar gemaakt door middel van een bord, met het duidelijke lees- en waarneembare opschrift „kruit-ontplofbare stof".

Op hen, die dit bedrijf reeds op wettige wijze uitoefenen, is de bepaling van de voorgaande leden van dit artikel evenzeer van toepassing."

VII. Na artikel 34 wordt ingelascht een nieuw art. 34*bis* luidende :

„Met het opsporen van overtredingen van dit besluit zijn mede belast de Opperbrandmeester en de Adjunct-Opperbrandmeester.

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 21sten Juli 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
H. F. ESSER.
l. g. s.

Uitgegeven den 23sten Juli 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
H. F. ESSER.
l. g. s.

1932. No. 74.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 23 Juli 1932, *houdende nadere bepalingen tot verzekering van den accijns op het binnenlandsch gedistilleerd.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is nadere bepalingen tot verzekering van den accijns op het binnenlandsch gedistilleerd vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie;

vastgesteld onderstaande verordening:

I. *Inleidende bepalingen.*

Artikel 1.

1. Voor de toepassing dezer verordening wordt onder distilleertoestel verstaan ieder toestel dat voor het afstoken van eenige grondstof voor gedistilleerdbereiding kan dienen, onverschillig of het zich al dan niet in zoodanigen staat bevindt, dat het voor dadelijk gebruik geschikt is.

2. Waar verder in deze verordening van een distilleertoestel of, bij verkorting, van een toestel wordt gesproken, zijn onderdeelen van een distilleertoestel mede daaronder begrepen.

II. *Voorhanden hebben en vervaardigen van distilleertoestellen.*

Artikel 2.

1. Het is verboden een distilleertoestel voorhanden te heb-

ben zonder schriftelijke machtiging van den Controleur der Belastingen.

2. De machtiging wordt verleend, indien eenig redelijk belang dat vordert en misbruik, door ontduiking van den accijns op het gedistilleerd, niet is te vreezen.

3. Zij wordt verleend voor een bepaalde plaats en een bepaald doel.

Artikel 3.

1. Het is verboden een distilleertoestel te vervaardigen zonder schriftelijke machtiging van den Controleur der Belastingen.

2. De machtiging wordt verleend, indien degene voor wien het toestel bestemd zal zijn, gemachtigd is om zoodanig toestel voorhanden te hebben, of indien blijkt, dat het toestel bestemd zal zijn om te worden uitgevoerd.

3. Zij wordt verleend voor een bepaalde plaats.

4. Bij de machtiging om een distilleertoestel te vervaardigen dat bestemd zal zijn om elders te worden gebruikt, wordt tevens machtiging verleend om het, na voltooiïng, tot een bepaald tijdstip op de plaats van vervaardiging voorhanden te hebben.

Artikel 4.

1. De machtiging om een distilleertoestel voorhanden te hebben of te vervaardigen, wordt schriftelijk aangevraagd.

2. De beschikking van den Controleur der Belastingen is met redenen omkleed, indien de aanvraag, geheel of ten deele, niet wordt ingewilligd, hieronder begrepen het geval, dat aan de machtiging bijzondere bepalingen worden verbonden, die bij de aanvraag niet zijn voorzien.

Artikel 5.

De Controleur der Belastingen kan bij met redenen omkleede beschikking de machtiging om een distilleertoestel voorhanden te hebben intrekken.

Artikel 6.

1. De beschikkingen, bedoeld bij de artikelen 4 en 5, wor-

den den belanghebbenden bij aangeteekenden brief of tegen gedagteekend ontvangbewijs in afschrift medegedeeld.

2. Binnen zestig dagen nadat het afschrift ter post is bezorgd of tegen ontvangbewijs is uitgereikt, staat beroep open op den Administrateur van Financiën. Het beroep wordt ingesteld door indiening van een met redenen omkleed beroepschrift.

3. Indien de belanghebbende tegen de beschikking van den Controleur der Belastingen een bezwaar van technischen aard heeft, wint de Administrateur van Financiën, alvorens uitspraak te doen, het advies in van een of meer deskundigen, die niet mogen zijn ambtenaren ressorteerende onder de Afdeeling Administratie van Financiën. De adviezen worden in de uitspraak opgenomen.

4. De uitspraak op het beroep is met redenen omkleed. Zij wordt den belanghebbende op een der wijzen, bedoeld bij het eerste lid van dit artikel medegedeeld.

Artikel 7.

Een beschikking van den Controleur der Belastingen, waarbij de machtiging om een distilleertoestel voorhanden te hebben, wordt ingetrokken, wordt van kracht dertig dagen nadat de termijn van beroep ongebruikt is verstreken. Ingeval van tijdig beroep wordt zij, indien of voor zoover zij is gehandhaafd, van kracht zestig dagen nadat het afschrift der uitspraak op het beroep ter post is bezorgd of tegen ontvangbewijs is uitgereikt.

Artikel 8.

1. Voordat een beschikking als bedoeld bij het vorig artikel van kracht wordt, kan de belanghebbende op zijn kosten het distilleertoestel op een door den Controleur de Belastingen aan te wijzen plaats in ambtelijke bewaring geven.

2. Is het toestel een jaar nadat het in bewaring is gegeven niet vanwege den belanghebbende weggevoerd, dan wordt het geacht aan het Land te zijn afgestaan.

Artikel 9.

De overeenkomstig deze verordening verkregen bevoegdheid om ten behoeve van een bedrijf een bepaald distilleertoestel

voorhanden te hebben of in de uitoefening van een bedrijf een distilleertoestel met een bepaalde bestemming te vervaardigen, strekt zich van rechtswege uit tot ieder die in het bedrijf wordt opgenomen, en gaat van rechtswege over op ieder die het bedrijf voortzet.

Artikel 10.

Indien zich in een inrichting van een publiekrechtelijk lichaam een distilleertoestel bevindt, worden zij, die met het bestuur der inrichting zijn belast, geacht het toestel voorhanden te hebben.

Artikel 11.

1. De bij de administratie der belastingen bekende distilleertoestellen kunnen volgens voorschriften van den Administrateur van Financiën van merkteekenen worden voorzien.

2. Een distilleertoestel dat tijdelijk buiten gebruik is, kan door ambtelijke verzegeling onbruikbaar worden gemaakt.

Artikel 12.

1. Tot wegvoering of slooping van een distilleertoestel mag niet worden overgegaan dan in tegenwoordigheid van een ambtenaar der belastingen.

2. De ambtenaar maakt van de wegvoering of slooping proces-verbaal op, waarvan een afschrift aan den belanghebbende wordt uitgereikt.

III. *Vervoer van distilleertoestellen.*

Artikel 13.

1. Het is verboden een distilleertoestel te vervoeren zonder een gelei-biljet, afgegeven door den Controleur der Belastingen.

2. Een gelei-biljet wordt slechts verstrekt :

1o. indien degene, voor wien het toestel is bestemd, gemachtigd is om het voorhanden te hebben ;

2o. indien blijkt, dat het toestel bestemd is om te worden uitgevoerd of doorgevoerd ;

3o. indien het toestel in ambtelijke bewaring zal worden gegeven of elders zal worden gesloopt.

3. Het biljet wordt schriftelijk aangevraagd en vermeldt, onder meer, de wijze van vervoer en den tijd binnen welken dit moet afloopen.

4. Voor de nakoming van hetgeen daarin wordt bepaald, kan zekerheid worden gevorderd.

Artikel 14.

De Administrateur van Financiën kan geheele of gedeeltelijke ontheffing van het verbod van vervoer zonder gelei-biljet verleenen voor distilleertoestellen, die met inachtneming der daarvoor geldende wettelijke bepalingen worden in-, uit- of doorgevoerd.

Artikel 15.

In de manifesten als bedoeld bij artikel 6 § 1 en in de aangifte als bedoeld bij art. 11 § 1 der Scheepvaartverordening (G. B. 1908 No. 63) moet een distilleertoestel duidelijk als zoodanig worden vermeld.

IV. Strafrechtelijke bepalingen.

Artikel 16.

1. Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste vijf duizend gulden wordt gestraft:

1o. hij die, anders dan in een stijlerij, die bij de administratie der belastingen als in werking zijnde bekend staat:

a. eenige zelfstandigheid ter verkrijging eener alcoholische vloeistof in gisting brengt;

b. eenige zelfstandigheid aanwezig heeft, die kennelijk ter verkrijging eener alcoholische vloeistof in gisting is gebracht;

c. eenige als grondstof voor gedistilleerdbereiding bruikbare zelfstandigheid afstookt;

d. eenige zelfstandigheid voorhanden heeft met het kennelijk doel deze ter verkrijging eener alcoholische vloeistof aan te wenden;

2o. hij, die zonder vergunning van den Administrateur van

Financiën gedistilleerd, dat vermengd is met vreemde zelfstandigheden, welke geheele of gedeeltelijke vrijdom van accijns geven, overhaalt;

3o. hij die gedistilleerd, kennelijk afkomstig van heimelijk of verboden stijlen vervoert of voorhanden heeft.

2. De gistende of uitgegiste zelfstandigheden, de voorwerwerpen waarin zij worden bevonden, het distilleertoestel of andere voor de afstoking of overhaling dienende voorwerpen en het voorhanden gedistilleerd of de voorhanden zelfstandigheid, met de voorwerpen, waarin deze zich bevinden, worden verbeurd verklaard.

Artikel 17.

1. Met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste twee duizend gulden wordt gestraft:

1o. hij, die een distilleertoestel voorhanden heeft, dat hij niet bevoegd is voorhanden te hebben;

2o. hij, die een distilleertoestel vervaardigt of onvoltooid voorhanden heeft, dat hij niet bevoegd is te vervaardigen;

3o. hij, die een distilleertoestel vervoert, niet gedekt door het vereischte gelei-biljet, of een van buitenlands aangebracht distilleertoestel, in strijd met artikel 15, onder een andere benaming aangeeft;

4o. hij, die in gebreke blijft een distilleertoestel, dat hij bevoegd is voorhanden te hebben en dat niet met inachtneming van artikel 12 is weggevoerd of gesloopt, op de eerste vordering van een ambtenaar der belastingen, ter plaatse waar het zich moet bevinden, te vertoonen.

2. In de gevallen onder 1o, 2o, 3o van het vorige lid omschreven, wordt onderscheidenlijk het distilleertoestel, het onvoltooid distilleertoestel of het distilleertoestel met de verpakking verbeurd verklaard.

Artikel 18.

Hij, die opdracht geeft een distilleertoestel te vervoeren, wetende of redelijkerwijs moetende vermoeden, dat het daarvoor vereischte gelei-biljet niet is of zal worden aangevraagd, alsmede hij, die, in strijd met artikel 15, opdracht geeft een van buitenlands aangebracht of aan te brengen distilleertoestel onder

een andere benaming te vermelden of aan te geven, wordt, indien de opdracht wordt uitgevoerd, gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste twee duizend gulden.

Artikel 19.

De schuldige aan een feit, vallendeo nder artikel 17 eerste lid sub 1o tot 3o, of onder artikel 18, wordt, in plaats van met hechtenis of geldboete, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden, indien hij weet of redelijkerwijze moet vermoeden, dat het distilleertoestel bestemd is, of bestemd zal zijn om tot ontduiking van den accijns te worden gebruikt.

Artikel 20.

Hij, die een distilleertoestel voorhanden heeft, dat hij bevoegd is voorhanden te hebben, wordt, indien de daarop aangebrachte merkteekenen niet meer ongeschonden aanwezig zijn, gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Artikel 21.

1. De bij deze verordening strafbaar gestelde feiten worden, indien daarop gevangenisstraf is gesteld, als misdrijven beschouwd, behalve voor de toepassing van de artikelen 59 en 60 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Suriname, in de plaats waarvan wordt toegepast hetgeen bij artikel 64, eerste lid, van dat Wetboek voor overtredingen is bepaald.

2. Overigens worden zij als overtredingen beschouwd.

3. De straffen van gevangenis en hechtenis, vervangende hechtenis daaronder begrepen, mogen bij samenloop van feiten, strafbaar volgens deze verordening, gezamenlijk den tijd van twee jaren en acht maanden niet te boven gaan.

Artikel 22.

1. Indien een feit, bij deze verordening strafbaar gesteld, wordt begaan door een rechtspersoonlijkheid bezittende vennootschap of vereeniging of een stichting, wordt de strafvervolging ingesteld en de straf uitgesproken tegen de bestuurders.

2. Geen straf wordt uitgesproken tegen den bestuurder van wien blijkt, dat het feit buiten zijn toedoen is begaan.

3. De bij de verordening bepaalde verbeurdverklaring wordt in ieder geval uitgesproken.

Artikel 23.

1. Met het opsporen van de bij deze verordening strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de ambtenaren der belastingen, belast alle ambtenaren en beambten van politie.

2. De ambtenaren en beambten, in het voorgaande lid bedoeld, hebben in de uitoefening van het aan hen opgedragen toezicht, met de hen vergezellende personen, te allen tijde vrijen toegang tot alle plaatsen, waar redelijkerwijs vermoed kan worden, dat er overtreding van deze verordening plaats vindt.

3. Wordt hun de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich dien desnoods met inroeping van den sterken arm.

4. Is de plaats tevens eene woning of alleen door eene woning toegankelijk, dan treden zij deze tegen den wil des bewoners niet binnen dan, hetzij op vertoon van eene schriftelijke lastgeving te Paramaribo van den Procureur-Generaal, of in het district van den betrokken Districts-Commissaris, hetzij in hunne tegenwoordigheid.

5. Van dit binnentreden wordt door hen procesverbaal opgemaakt, dat binnen tweemaal vier en twintig uren aan dengene, wiens woning is binnengetreden, in afschrift wordt medegedeeld.

Artikel 24.

De ambtenaren en beambten, in het vorig artikel bedoeld, zijn te allen tijde bevoegd om in beslag te nemen, zoomede om ter inbeslagneming het noodige onderzoek in te stellen naar en de uitlevering te vorderen van alle voorwerpen, welke tot ontdekking der waarheid kunnen dienen, of welker verbeurdverklaring kan worden bevolen.

V. Overgangs- en slotbepalingen.

Artikel 25.

1. Wie bij het inwerkingtreden dezer verordening een dis-

tilleertoestel voorhanden heeft, waarvan de aanwezigheid ter plaatse waar het zich bevindt, bekend is bij de Administratie der Belastingen, is gemachtigd dat toestel ook verder te dier plaatse voorhanden te hebben.

2. Op de aan het eerste lid ontleende machtiging is artikel 5 van toepassing, behalve voor zooveel betreft de distilleertoestellen in stijlerijen of distilleerderijen, opgericht krachtens de verordening van 4 October 1890 (G. B. 1891 No. 2), houdende bepalingen omtrent den accijns op het binnenlandsch gedistilleerd, zoolang deze bij de Administratie als in werking zijnde bekend staan.

Artikel 26.

1. De vorige artikelen dezer verordening, behalve artikel 16, zijn niet van toepassing op glazen distilleerkolven van niet meer dan een liter inhoudsruimte, met toebehooren.

2. Verdere uitzonderingen kunnen door den Administrateur van Financiën worden bepaald.

Artikel 27.

Artikel 80 van de verordening van 4 October 1890 (G. B. 1891 No. 2) houdende bepalingen omtrent den accijns op het binnenlandsch gedistilleerd vervalt.

Artikel 28.

In het eerste lid van artikel 37 van het Reglement op de Inrigting en de Zamenstelling der regterlijke magt in de kolonie Suriname, (geldende tekst G. B. 1918 No. 41), zooals dat artikel sedert — laatstelijk bij de Vuurwapenverordening (G. B. 1930 No. 73) — is gewijzigd, worden onder 3 na „Vuurwapenverordening" ingelascht de woorden: „en in de artikelen 16, 17, 18, 19 en 20 van de „Verordening op de distilleertoestellen"".

Artikel 29.

1. Deze verordening kan worden aangehaald als „Verordening op de distilleertoestellen."

2. Zij treedt in werking met ingang van den vijftienden dag volgende op dien harer afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 23n Juli 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

l. g. s.

Uitgegeven den 26sten Juli 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER.

l. g. s.

1932. No. 75.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 27 Juli 1932 No. 2429, *houdende bekendmaking van de nederlegging door Bolivia op het Secretariaat van den Volkenbond van de ratificatie-oorkonde nopens het op 19 Februari 1925 te Genève gesloten verdrag met bijbehoorend Protocol van denzelfden datum betreffende de vervaardiging en de bereiding van, alsmede den handel in verdoovende middelen* (*Staatsblad 1928 No. 356, Gouvernementsblad 1928 No. 86*).

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 18 Mei 1932, 2de, 7de Afdeeling en A. D. No. 11/284, houdende mededeeling, dat door *Bolivia* de ratificatie-oorkonde nopens het op 19 Februari 1925 te Genève gesloten Verdrag met bijbehoorend Protocol van denzelfden datum betreffende de vervaardiging en de bereiding van, alsmede den handel in verdoovende middelen (Staatsblad 1928 No. 356, Gouvernementsblad 1928 No. 86), op 15 April 1932 op het Secretariaat van den Volkenbond is nedergelegd.—

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.

2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.—

Paramaribo, den 27sten Juli 1932.

RUTGERS.

Uitgegeven den 28sten Juli 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER

l. g. s.

1932. No. 76.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 1 Augustus 1932 No. 2496, *houdende bekendmaking van een door Japan bij de bekrachtiging van de op 2 Juni 1928 te Rome herziene Berner Conventie ter bescherming van letterkundige en kunstwerken (Staatsblad 1931 No. 265, Gouvernementsblad 1931 No. 77) gemaakt voorbehoud, alsmede van de toepasselijkheid van bedoelde conventie op Korea, Formosa, Zuid-Sachalin en het pachtgebied van Kwantoeng.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 21 April 1932, 1ste en 7de Afdeeling No. 31/238, houdende mededeeling, dat, blijkens bericht van den Zwitserschen Gezant te 's-Gravenhage, de Japansche Regeering bij de bekrachtiging van de op 2 Juni 1928 te Rome gesloten herziene Berner Conventie ter bescherming van letterkundige- en kunstwerken (Staatsblad 1931 No. 265, Gouvernementsblad 1932 No. 77) heeft verklaard:

dat zij het vroeger door haar gemaakte voorbehoud ten opzichte van het recht van vertaling, wenscht te handhaven, welk voorbehoud betreft de vervanging van art. 8 van de op 13 November 1908 te Berlijn gesloten herziene Berner Conventie door art. 5 van de oorspronkelijke Berner Conventie van 9 September 1886, zooals dat artikel luidt in de lezing van de aanvullingsakte van Parijs van 4 Mei 1896; voorts dat ingevolge art. 26, 1ste zinsnede van de op 2 Juni 1928 te Rome gesloten herziene Berner Conventie, dat verdrag van den dag van zijn inwerkingtreding voor Japan af (1 Augustus 1931) toepasselijk is op *Korea*, *Formosa*, *Zuid-Sachalin* en op het pachtgebied van *Kwantoeng*.

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.
2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.—

Paramaribo, den 1sten Augustus 1932

RUTGERS.

Uitgegeven den 3den Augustus 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 77.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 1 Augustus 1932 No. 2497, *houdende bekendmaking van de nederlegging door Brazilië op het Secretariaat van den Volkenbond van de ratificatie-oorkonde nopens het Protocol van Genève van 24 September 1923 betreffende arbitrage-clausules (Staatsblad No. 379 van 1925, Gouvernementsblad No. 83 van 1925).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 11 Maart 1932, 1ste en 7de Afdeeling No. 16/166, houdende mededeeling, dat de ratificatie-oorkonde nopens het Protocol van Genève van 24 September 1923 betreffende arbitrage-clausules (Staatsblad No. 379 van 1925, Gouvernementsblad No. 83 van 1925) door Brazilië op 5 Februari 1932 op het Secretariaat van den Volkenbond is nedergelegd en dat volgens deze oorkonde de Braziliaansche Regeering zich voorbehoudt het arbitrale compromis of de compromissoire clausule, bedoeld in artikel 1 van het Protocol, te beperken tot de overeenkomsten, die de Braziliaansche wetgeving als handelsovereenkomsten beschouwt.

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.

2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.—

Paramaribo, den 1sten Augustus 1932.

RUTGERS.

Uitgegeven den 3den Augustus 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 78.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 1 Augustus 1932 No. 2498, *houdende bekendmaking van de toetreding van :*

a. De Britsche Regeering in de Unie van Zuid-Afrika voor het mandaatgebied Zuid-West-Afrika tot de op 13 November 1908 te Berlijn gesloten herziene Berner Conventie ter bescherming van letterkundige- en kunstwerken (Staatsblad 1912 No. 323, Gouvernementsblad 1914 No. 23) en tot het aanvullend Protocol van 20 Maart 1914 (Staatsblad 1915 No. 186, Gouvernementsblad 1915 No. 43) ;

b. Griekenland tot de op 2 Juni 1928 te Rome gesloten herziene Berner Conventie ter bescherming van letterkundige- en kunstwerken (Staatsblad 1931 No. 265, Gouvernementsblad 1931 No. 77).

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 30 April 1932, 1e en 7de Afdeeling No. 13/257, houdende mededeeling, dat, blijkens bericht van den Zwitserschen Gezant te 's-Gravenhage, de Britsche Regeering in de Unie van Zuid-Afrika voor het mandaatgebied Zuid-West-Afrika is toegetreden tot de op 13 November 1908 te Berlijn gesloten herziene Berner Conventie ter bescherming van letterkundige- en kunstwerken (Staatsblad 1912 No. 323, Gouvernementsblad 1914 No. 23) en tot het aanvullend Protocol van 20 Maart 1914 (Staatsblad 1915 No. 186, Gouvernementsblad 1915 No. 43), en dat Griekenland tot de op 2 Juni 1928 te Rome gesloten herziene Berner Conventie ter bescherming van letterkundige- en kunstwerken (Staatsblad 1931 No. 265, Gouvernementsblad 1931 No. 77), is toegetreden.

Bij eerstgemelde toetreding, welke in werking is getreden op 28 October 1931, heeft de Britsche Regeering het volgende voorbehoud gemaakt :

„Krachtens artikel 27 van bovenaangeduide Conventie wordt verklaard dat met betrekking tot de toepassing daarvan op werken die op het oogenblik van hare inwerkingtreding nog niet behooren

tot het publiek domein in het land hunner afkomst, de Regeering van Zuid-West-Afrika voornemens is, voor artikel 18 van die Conventie in de plaats te stellen artikel 14 van de op 9 September 1886 te Bern geteekende Conventie en No. 4 van het Slotprotocol dezer laatste Conventie, zooals deze gewijzigd is door de additioneele Akte van Parijs van 4 Mei 1896".

Bij de bovenvermelde toetreding heeft de Grieksche Regeering verklaard de voorbehouden te handhaven welke zij heeft gemaakt bij hare toetreding tot de op 13 November 1908 te Berlijn gesloten herziene Berner Conventie ten aanzien van de artikelen 8 en 11 dezer laatste Conventie, welke voorbehouden betrekking hebben op het recht van vertaling (voor artikel 8 van de Conventie van 1908 is in de plaats gesteld artikel 5 van de oorspronkelijke Berner Conventie van 9 September 1886) en op het recht van opvoering en uitvoering (vervanging van artikel 11 van de Conventie van 1908 door artikel 9 van de oorspronkelijke Berner Conventie).

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.

2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 1sten Augustus 1932.
RUTGERS.

Uitgegeven den 6den Augustus 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 79.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 3 Augustus 1932 *tot wijziging van de verordening van 30 November 1931 (G. B. No. 86) tot tijdelijke versterking der middelen gedurende de jaren 1932 tot en met 1934. (Verhooging van het aantal geheven wordende opcenter op de invoerrechten en verlenging van den termijn van heffing tot en met 1935).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is voor eene verdere versterking der middelen over te gaan tot wijziging van de verordening van 30 November 1931 (G. B. No. 86) tot tijdelijke versterking der middelen gedurende de jaren 1932 tot en met 1934;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten;

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

§ 1 van art. 1 van de verordening van 30 November 1931 (G. B. No. 86) tot tijdelijke versterking der middelen gedurende de jaren 1932 tot en met 1934 wordt gelezen als volgt:

„§ 1. Tot en met den 31n December 1935 worden op het middel „Invoerrechten", verschuldigd volgens de Tariefverordening 1922 (G. B. No. 54), zooals die luidt na de daarin aangebrachte

wijzigingen, geheven *drie en twintig* opcenten voor alle goederensoorten volgens de onderscheidingen van art. 1 dier verordening ;".

Art. 2.

Deze verordening treedt in werking op den dag na dien van hare afkondiging en blijft van kracht tot 31 December 1932.

Gegeven te Paramaribo, den 3den Augustus 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 3den Augustus 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 80.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 16 Augustus 1932, *betreffende de onderwijzersexamens.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van art. 25 van de verordening van den 8sten December 1876 (G. B. 1877 No. 10), *houdende voorloopige voorzieningen betrekkelijk het lager onderwijs in de kolonie Suriname, in afwachting eener definitieve regeling van het onderwerp,* zooals die verordening luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, laatstelijk bij de verordening van 30 December 1931 (G. B. 1932 No. 47) het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Artikel 1.

1. De Commissie van Onderwijs bepaalt den datum waarop en de plaats waar, zoomede de bijzonderheden omtrent de wijze, waarop de examens bedoeld in art. 23 van de verordening van den 8sten December 1876 (G. B. 1877 No. 10), worden afgenomen, met in acht neming van de voorschriften dier verordening en van dit besluit en beslist over den uitslag.

2. De Voorzitter der Commissie maakt door middel van het Gouvernements-Advertentieblad bekend den datum waarop en de plaats waar de in het voorgaande lid bedoelde examens worden afgenomen.

Artikel 2.

De omvang der kennis en (of) de bedrevenheid, welke van de adspiranten kan worden gevorderd, is aangewezen in het betrekkelijke programma aan dit besluit vastgehecht.

Artikel 3.

1. Het examen wordt schriftelijk en mondeling afgelegd.

2. Het examenwerk wordt onder voortdurend toezicht gemaakt.

3. Het gebruik van andere dan door de Commissie voorgeschreven hulpmiddelen is daarbij verboden.

4. Zij, die zich aan eenig bedrog schuldig maken, worden terstond afgewezen.

5. Bij het mondeling onderzoek worden de adspiranten afzonderlijk ondervraagd.

6. Bij het afleggen van het examen voor de akte als onderwijzer kan de Commissie van Onderwijs vrijstelling verleenen van het onderzoek in lichamelijke oefening, op daartoe strekkend schriftelijk gedaan verzoek, doch alleen op grond van eene overgelegde geneeskundige verklaring.

Artikel 4.

1. Het schriftelijk gedeelte van het examen loopt over de vakken :

1o. voor de akte als hoofdonderwijzer :

a. Nederlandsche taal en letterkunde ;

b. opvoedkunde ;

c. wiskunde.

2o. voor de akte als onderwijzer :

a. Nederlandsche taal en letterkunde ;

b. Fransche, Engelsche en Duitsche talen ;

c. schrijven ;

d. rekenkunde en wiskunde ;

e. opvoedkunde.

3o. voor de akte als hulponderwijzer :

a. Nederlandsche taal ;

b. schrijven ;

c. rekenkunde.

2. Het mondeling gedeelte van het examen omvat de volgende vakken :

1o. voor de akte als hoofdonderwijzer alle in het aan dit besluit voor die akte gehechte programma genoemde vakken;

2o. voor de akte als onderwijzer, behalve zang, teekenen en lichamelijke oefening:

a. Nederlandsche taal en letterkunde, en lezen;

b. rekenkunde en wiskunde;

c. geschiedenis en staatsinrichting;

d. aardrijkskunde;

e. kennis der natuur;

f. opvoedkunde.

Bij zang, teekenen en lichamelijke oefening wordt een onderzoek naar de bedrevenheid in die vakken ingesteld.

3o. voor de akte als hulponderwijzer behalve zang, alle in het aan dit besluit voor die akte gehechte programma genoemde vakken.

Bij zang wordt een onderzoek naar de bedrevenheid in dat vak ingesteld.

Artikel 5.

1. Het oordeel over de kennis en (of) bedrevenheid der adspiranten wordt voor elk vak uitgedrukt door een der cijfers 1 tot en met 10, aan welk de volgende beteekenis is te hechten:

10 uitmuntend;
9 zeer goed;
8 goed;
7 ruim voldoende;
6 voldoende;
5 bijna voldoende;
4 onvoldoende;
3 zeer onvoldoende;
2 slecht;
1 zeer slecht.

2. Onderdeelen van deze cijfers zijn niet toegelaten.

Artikel 6.

1. De Commissie beslist omtrent den uitslag van het examen in eene vergadering, waarin ten minste vier leden aanwezig zijn.

Deze beslissing wordt genomen bij meerderheid der uitgebrachte stemmen. Er wordt mondeling gestemd.

2. Bij staking van stemmen beslist de stem van den Voorzitter.

Artikel 7.

1. De uitslag van het examen wordt zoo spoedig mogelijk aan den geëxamineerde medegedeeld.

2. Zoowel de afgewezen adspiranten, als zij, wier examen voldoende is geweest, ontvangen van de Commissie eene schriftelijke mededeeling van den uitslag van hun examen in elk vak.

3. Bovendien worden aan elken adspirant, die dit onmiddellijk na afloop van het examen verlangt, omtrent het door hem afgelegde examen mondeling inlichtingen gegeven.

4. Vóór den afloop van het geheele examen worden geenerlei inlichtingen omtrent den uitslag van het onderzoek in eenig vak verstrekt.

5. Indien een adspirant krachtens lid 6 van artikel 3 is vrijgesteld van het onderzoek in lichamelijke oefening, wordt hiervan op de akte aanteekening gedaan.

6. Zoodra mogelijk na afloop van het examen zendt de Commissie aan den Gouverneur een korte samenvatting van de opmerkingen, waartoe het examen aan de Commissie aanleiding heeft gegeven, en waarvan de openbaarmaking voor belanghebbenden nuttig kan zijn.

Artikel 8.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 16sten Augustus 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 18den Augustus 1932.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 80.

Programma voor het examen ter verkrijging eener akte van bekwaamheid als hulponderwijzer bedoeld in art. 23 van de verordening van den 8sten December 1876 (G. B. 1877 No. 10), zooals zij luidt na de sedert daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen.

Onderwijs en opvoedkunde.

Bekendheid met :

a. de inrichting en de taak der school ;

b. de in Suriname meest gebruikelijke leerwijzen voor het lezen, schrijven en rekenen ;

c. de geschiktste middelen tot handhaving van orde en tucht ;

d. de voornaamste bepalingen der in Suriname vigeerende verordeningen op het onderwijs.

Lezen en Nederlandsche taal.

a. Nauwkeurig en natuurlijk lezen van een stuk proza of poëzie met eene beschaafde uitspraak, waarbij moet worden blijk gegeven, dat het gelezene is verstaan.

b. Vaardigheid in het mondeling en schriftelijk uitdrukken der gedachte.

c. Eenige kennis van de hoofdzaken der Nederlandsche spraakkunst.

Schrijven.

Vaardigheid in het schrijven, zoowel op het schoolbord als op papier.

Rekenkunde.

a. Bekendheid met de hoofdzaken der rekenkunde, te weten : de hoofdbewerkingen met geheele en gebroken getallen, kleinste gemeene veelvoud en grootste gemeene deeler.

b. Vaardigheid in het oplossen zoowel uit het hoofd als schriftelijk van zeer eenvoudige rekenkundige vraagstukken.

Vormleer.

Eenige kennis van de eigenschappen en de berekening van het oppervlak en den inhoud van eenvoudige rechtlijnige figuren en lichamen.

1932. No. 80.

Aardrijkskunde.

a. Eenige kennis van de staat- en natuurkundige aardrijkskunde van Europa.

b. Kennis van Suriname, en eenige kennis van Nederland, Nederlandsch-Indië en Curaçao.

Geschiedenis.

Eenige kennis van de geschiedenis van Suriname en Nederland.

Kennis der Natuur.

a. Eenige kennis van de eenvoudigste natuurkundige verschijnselen.

b. Eenige kennis van de belangrijkste dieren en planten, inzonderheid inlandsche.

Zang.

Kennis van het noten- en cijferschrift, de maatverdeeling en de toonschalen, voor zoover die kennis noodig is voor het schoolonderwijs in het zingen.

Behoort bij besluit van 16 Augustus 1932 (G. B. No. 80).

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 80.

Programma voor het examen ter verkrijging eener akte van bekwaamheid als onderwijzer bedoeld in art. 23 van de verordening van den 8sten December 1876 (G. B. 1877 No. 10), zooals zij luidt na de sedert daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen.

Onderwijs en opvoedkunde.

a. Bekend met de hoofdzaken der paedagogiek en, in verband daarmede, der zielkunde.

b. Bekendheid met de inrichting en de taak der school.

c. Bekendheid met de algemeene beginselen van de methodiek en de toepassing daarvan op eene leerwijze voor drie der vakken *a—i* vermeld in art. 17 van de verordening van den 8sten December 1876 (G. B. 1877 No. 10), zooals zij luidt na de sedert daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, alsmede voor het vak teekenen.

d. Eenige bekendheid met de bepalingen der in Suriname vigeerende verordeningen op het onderwijs.

Nederlandsche taal en letterkunde en lezen.

a. Vaardigheid in het mondeling en schriftelijk uitdrukken der gedachte.

b. Kennis van de hoofdzaken der Nederlandsche spraakkunst.

c. Het lezen en verstaan van een stuk proza of poëzie.

d. Bekendheid met eenige gedichten en prozawerken van Nederlandsche schrijvers.

Fransche, Duitsche en Engelsche talen.

Het schriftelijk vertalen van een eenvoudig stuk proza uit de vreemde taal in het Nederlandsch.

Schrijven.

Vaardigheid in het schrijven, zoowel op het schoolbord als op papier.

Rekenkunde.

a. Bekendheid met de hoofdzaken der rekenkunde, te weten: de hoofdbewerkingen met geheele en gebroken getallen; klein-

ste gemeene veelvoud en grootste gemeene deeler; de meetkundige evenredigheden; vierkantsworteltrekking.

b. Eenige bekendheid met de hoofdzaken van het handelsrekenen.

Wiskunde.

a. Algebra. Eenige bekendheid met de hoofdzaken uit de algebra tot en met vergelijkingen van den tweeden graad met één onbekende.

b. Meetkunde. Eenige bekendheid met de hoofdzaken uit de vlakke meetkunde en uit de meetkunde in de ruimte.

Aardrijkskunde.

a. Algemeene kennis van de werelddeelen. Nadere bekendheid met de landen of landstreken, die voor Nederland in het bijzonder van beteekenis zijn.

b. Kennis van Suriname, Nederland, Nederlandsch-Indië en Curaçao.

c. Eenige kennis van de plaats der aarde in ons zonnestelsel.

Geschiedenis en Staatsinrichting.

a. Bekendheid met de geschiedenis van Suriname en met de hoofdzaken uit de geschiedenis van Nederland.

b. Eenige bekendheid met de hoofdzaken der algemeene geschiedenis, inzonderheid na 1789.

c. Eenige bekendheid met de hedendaagsche staatsinrichting van Nederland en Suriname.

Kennis der natuur.

a. Kennis van de eenvoudigste natuurkundige verschijnselen.

b. Eenige bekendheid met den bouw en de verrichtingen van het menschelijk lichaam, vooral ten opzichte van den bloedsomloop, de spijsvertering en de ademhaling, en met den bouw en het leven van de belangrijkste inheemsche en algemeen bekende uitheemsche dieren en planten.

c. Eenige bekendheid met de hoofdzaken van de gezondheidsleer.

1932. No. 80.

Zang.

a. Kennis van het noten- en cijferschrift, de maatverdeeling en de toonschalen voor zoover die kennis noodig is voor het schoolonderwijs in het zingen.

b. Eenige bekendheid met de stemvorming en den kinderzang.

c. Het lezen in de maat en het zingen van het blad van eene eenvoudige melodie.

d. Het zingen van een lied ter keuze van den candidaat.

Teekenen.

a. Teekenen op papier van een eenvoudig voorwerp of stilleven naar de natuur.

b. Eenige bedrevenheid in het schetsen op het schoolbord.

c. Bekendheid met perspektivische verschijnselen, voor zoover die bekendheid noodig is voor het onderwijs in de lagere school.

Lichamelijke oefening.

Bedrevenheid in het uitvoeren en doen uitvoeren — zonder en met gereedschap — van zaal- en klein-terreinspelen, vrije-, orde-, houdings-, spring-, en evenwichtsoefeningen, voor leerlingen van beiderlei sekse en van den leeftijd, waarop zij de lagere school bezoeken.

Behoort bij besluit van 16 Augustus 1932 (G. B. No. 80).

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 80.

Programma voor het examen ter verkrijging eener akte van bekwaamheid als hoofdonderwijzer bedoeld in art. 23 van de verordening van den 8sten December 1876 (G. B. 1877 No. 10), zooals zij luidt na de sedert daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen.

Onderwijs en Opvoedkunde.

a. Bekendheid met de algemeene zielkunde in verband met de paedagogiek. Eenige kennis van de uitkomsten der empirische en experimenteele zielkunde.

b. Inzicht in de wijze, waarop het schoolonderwijs dienstbaar kan worden gemaakt aan de zedelijke en verstandelijke vorming der leerlingen.

c. Kennis van de inrichting der lagere school.

d. Kennis van de algemeene didaktiek en van een leergang voor ieder der vakken, genoemd in art. 17 der verordening van den 8sten December 1876 (G. B. 1877 No. 10), zooals zij luidt na de sedert daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, alsmede voor het vak teekenen.

e. Eenige kennis van de geschiedenis van het onderwijs en de opvoeding, inzonderheid in Nederland.

f. Bekendheid met enkele door den adspirant te kiezen geschriften van bekende paedagogen.

g. Bekendheid met de bepalingen der in Suriname van kracht zijnde verordeningen op het onderwijs.

Nederlandsche taal en letterkunde.

a. Bekendheid met eenige belangrijke verschijnselen uit het leven der Nederlandsche taal.

b. Bekendheid met de hoofdstroomingen uit de geschiedenis der Nederlandsche letterkunde. Nadere kennis van eenige door den adspirant te kiezen belangrijke voortbrengselen der Nederlandsche letterkunde.

Aardrijkskunde.

a. Kennis van de natuurkundige en oeconomische aardrijkskunde van Suriname, Nederland, Nederlandsch Indië en Curaçao.

b. Nadere kennis van eene of meer vreemde landen of landstreken ter keuze van den adspirant.

c. Eenige kennis van de hoofdzaken der kosmographie.

Geschiedenis.

a. Eenige bekendheid met de geschiedenis der oudheid.

b. Bekendheid met de hoofdzaken uit de geschiedenis der middeleeuwen en uit de nieuwe geschiedenis, inzonderheid die der 19de en 20ste eeuw.

c. Nadere kennis van een door den adspirant te kiezen tijdvak uit de geschiedenis van Nederland en in verband daarmede van de algemeene geschiedenis.

d. Kennis van de geschiedenis van Suriname.

Kennis der Natuur.

a. Kennis van de belangrijkste natuurkundige verschijnselen en van de eenvoudigste verbrandingsverschijnselen.

b. Kennis van de hoofdzaken der schoolhygiëne.

Wiskunde.

a. Algebra. Eenige bekendheid met de hoofdzaken uit de algebra en met de vergelijkingen van den tweeden graad met één onbekende.

b. Meetkunde. Eenige bekendheid met de hoofdzaken uit de vlakke meetkunde en uit de meetkunde in de ruimte.

Van het onderzoek in het onderdeel *wiskunde* zijn vrijgesteld de adspiranten, die daarin bij het onderwijzersexamen bewijzen van bekwaamheid hebben afgelegd.

Behoort bij besluit van 16 Augustus 1932 (G. B. No. 80).

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 81.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 16 Augustus 1932 No. 2664, *houdende vaststelling van nieuwe programma's voor de examens ter verkrijging van eene akte van bekwaamheid in :*
de Fransche, Engelsche en Duitsche taal, de wiskunde, de gymnastiek, het teekenen en de handwerken voor meisjes.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord..... (enz.) ;

Gelet op de verordening van 8 December 1876 (G. B. 1877 No. 10), zooals zij luidt na de sedert daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, laatstelijk bij de verordening van 30 December 1931 (G. B. 1932 No. 47) ;

Overwegende..... (enz.)

Besluit:

1. Buiten werking te stellen de resolutie van 5 Juni 1899 No. 3957 houdende vaststelling van de programma's voor de examens ter verkrijging van eene akte van bekwaamheid als onderwijzer en onderwijzeres van den 1n, 2n, 3n en 4n rang en voor de examens ter verkrijging van eene akte van bekwaamheid :

in de *Fransche, Engelsche* of *Hoogduitsche taal,*
in de *wiskunde,*
in de *landbouwkunde,*
in de *gymnastiek,*
in het *teekenen* en
in de *handwerken voor meisjes.*

2. Vast te stellen de navolgende bij deze resolutie gevoegde programma's voor de examens ter verkrijging van eene akte van bekwaamheid in :

de *Fransche, Engelsche* en *Duitsche taal,*
de *wiskunde,*

de *gymnastiek*,
het *teekenen* en
de *handwerken voor meisjes*.

3. Te bepalen, dat voor de wijze van afnemen van de in § 2 dezer resolutie genoemde examens en wat verder deze examens betreft, zooveel mogelijk zullen worden gevolgd de bij besluit van 16 Augustus 1932 (G. B. No. 80) vastgestelde regelen.

4. De in § 2 dezer resolutie vastgestelde programma's in het Gouvernementsblad te doen plaatsen nevens een uittreksel uit deze resolutie.

5. . . . . (enz.).

Paramaribo, den 16den Augustus 1932.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 18den Augustus 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 81.

Programma voor het examen ter verkrijging eener akte van bekwaamheid in de

Fransche, Engelsche en Duitsche taal.

De vereischten zijn :

Kennis der taalregels zoowel van de syntaxis als van de vormleer.

Het vertalen van een stuk in proza of poëzie uit de vreemde taal in het Nederlandsch.

Het vertalen van een gemakkelijk prozastuk uit het Nederlandsch in de vreemde taal.

Eenige vaardigheid in het spreken der taal ; eene goede uitspraak.

Het gebruik van woordenboek bij het examen is verboden.

Behoort bij resolutie van 16 Augustus 1932 No. 2664.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 81.

Programma voor het examen ter verkrijging eener akte van bekwaamheid in de

Wiskunde.

De vereischten zijn :

a. kennis van de vlakke meetkunde, de vlakke driehoeksmeting en de stereometrie.

b. kennis van de lagere algebra tot en met de vierkantsvergelijkingen, alsmede van de rekenkundige en meetkundige reeksen en de logarithmen.

c. vaardigheid in de oplossing van eenvoudige stel- en meetkundige vraagstukken.

Behoort bij resolutie van 16 Augustus 1932 No. 2664.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 81.

Programma voor het examen ter verkrijging eener akte van bekwaamheid in de

Gymnastiek.

I. De vereischten zijn :

Theoretisch.

a. eenig begrip van :

1. het doel der lichaamsoefeningen ;

2. de plaats, welke de lichaamsoefeningen in de taak der scholen voor lager onderwijs dienen in te nemen.

b. kennis der leerstof :

van de lichaamsoefeningen voor scholen onder *a.*, 2, bedoeld tot en met het 18de levensjaar ; onder de lichaamsoefeningen zijn begrepen de klein- terrein- en zaalspelen, zoomede de meest gebruikelijke veldspelen.

c. kennis van de toepasselijkheid en het methodisch gebruik der onder *b* bedoelde leerstof.

d. kennis van de veiligheidsmaatregelen, bij het onderwijs in de lichaamsoefeningen te nemen, meer in het bijzonder met betrekking tot de ademhaling en de hartwerking.

e. kennis van het menschelijk lichaam :

1. van het geraamte (met uitzondering van de beenderen van het hoofd, hand en voet en van de bijzondere kenmerken van de wervels en de ribben) ;

2. van de verbindingen van de deelen van het geraamte — in hoofdtrekken — (met uitzondering van die der beenderen van hoofd, hand en voet, zoomede van de namen der banden) ;

3. van de voorname spieren voor de bewegingen van den romp en de ledematen, ligging en aanhechtings in hoofdtrekken (met uitzondering van die spieren, uitsluitend dienende voor de bewegingen van hals, hoofd, hand en voet) ;

4. van den dienst van het bloed, van de werking van het hart en van de groote bloedvaten ;

5. van de ademhaling met betrekking tot de onderlinge gaswisseling tusschen weefsels, bloed en lucht.

Praktisch.

Bedrevenheid in :

1. het uitvoeren van de onder *b* bedoelde leerstof ;

2. het onderwijzen en doen uitvoeren van deze leerstof.

II. Voor *vrouwelijke* candidaten is in de onder *b* aangeduide leerstof niet begrepen die voor de mannelijke leerlingen boven den leeftijd van acht jaar.

Toelichtingen.

Waar in dit programma wordt gesproken van „het menschelijk lichaam" wordt daarmede bedoeld het gezonde, normaal ontwikkeld menschelijk lichaam en waar gesproken wordt van lichaamsoefeningen zijn daaronder te verstaan:

de zaalgymnastiek zonder en met gebruikmaking van handgereedschap, handtoestellen en werktuigen;

de klein- terrein- en zaalspelen als: nabootsings-, loop-, vang-, partij- en kampspelen zonder en met spelbenoodigdheden;

het loopen, springen, werpen en vangen;

de veldspelen: veldbal, zessen-voetbal, korfbal, kastie en slingerbal.

De candidaat zal met betrekking tot deze veldspelen blijk hebben te geven van eenige kennis der techniek van en eenige bedrevenheid in het werpen, slaan, schoppen, drijven, slingeren en vangen van de daarvoor onderscheidenlijk geschikte, bij genoemde veldspelen gebruikte, ballen.

Behoort bij resolutie van 16 Augustus 1932 No. 2664.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 81.

Programma voor het examen ter verkrijging eener akte van bekwaamheid in het

Teekenen.

De vereischten zijn :

1. bedrevenheid in :

a. het vervaardigen van teekeningen naar eenvoudige voorwerpen en van een geschaduwde teekening van een niet te samengesteld relief-ornament, naar de natuur ;

b. het met waterverf in vlakke tinten invullen van eene gegeven schets ;

c. het vervaardigen van eene perspectivische schets naar gegeven projecties ;

d. het schetsen op het zwartebord, zoowel uit het geheugen, als naar de natuur ;

2. kennis van :

a. de beginselen der perspectief ;

b. de eischen van klassikaal teeken-onderwijs in het algemeen en van eene goede methode in het bijzonder.

Behoort bij resolutie van 16 Augustus 1932 No. 2664.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 81.

Programma voor het examen ter verkrijging eener akte van bekwaamheid in de

Handwerken voor meisjes.

Het examen bestaat uit twee deelen, t.w. de nuttige en de fraaie handwerken.

De vereischten zijn :

A. voor de nuttige handwerken :

I. *Knippen.* Bedrevenheid in het knippen naar opgegeven maten van kinder- en vrouwenhemd, kinder- en vrouwenbroek, onderjurk, schort, en kinderjurken, een en ander van eenvoudig doelmatig model.

II. *Naaien.* Bedrevenheid in het naaien van onderdeelen, voorkomende aan de onder „knippen" genoemde kleedingstukken en in het inzetten van rechthoekige stukjes in katoen of keper, bont en flanel. Bedrevenheid in het naaien op de hand- en trapnaaimachine van eenvoudige naden en zoomen.

III. *Breien.* Bedrevenheid in het breien van kous of sok, in het verstellen van breiwerk door stukjes inbreien in recht en geribd breiwerk en in het inbreien van een hiel.

IV. *Mazen.* Bedrevenheid in het mazen in recht en geribd breiwerk zonder minderingen of meerderingen.

V. *Stoppen.* Bedrevenheid in het stoppen van eene rechte scheur in linnen weefsel en van breiwerk. Het stoppen van kousen.

VI. *Afwerken van voorwerpen.* Het kiezen en toepassen van eenvoudige middelen tot het ooglijk afwerken, ook wat betreft de keuze der kleuren, van *voorwerpen*, welke in de lagere school vervaardigd worden, b.v. door afhaken, omboorden, als anderszins.

VII. *Teekenen op het bord.* Bedrevenheid in het teekenen op het bord van datgene, wat noodig is bij het geven van onderwijs in de nuttige handwerken voor meisjes op de lagere school, en het verklaren daarvan.

VIII. *Theorie.* Juiste denkbeelden omtrent het geven van grondig, op de praktijk gericht ook klassikaal, onderwijs in de nuttige handwerken.

B. voor de fraaie handwerken.

I. Begrip en kennis van de voornaamste technieken, *welke stoffen doen ontstaan.*

Deze kennis blijke uit toepassing van de grondsteken en

hare elementaire afleidingen, alsmede uit bekendheid met de toestellen, door middel waarvan de stoffen worden vervaardigd.

Onder deze technieken worden o.m. verstaan : breien, haken, knoopen, (afleidingen o.m. : macramé, frivolité,), vlechten (afleiding o.m.: kaartweven), kantklossen (voornamelijk netslag, linnenslag en vetergatslag), kantsteken met de naald (waaronder herstellen van tulle).

II. Begrip en kennis van technieken *om stoffen te versieren*, waaronder te verstaan :

1. kennis van den aard der stoffen, met inbegrip van haar al of niet geschikt zijn voor versiering ;

2. kennis van de hoofd-versieringstechnieken, die tevens grondslag zijn voor verder ontwikkelde of meer samengestelde technieken ;

3. het opbrengen van patronen op stoffen.

Onder de onder 2. bedoelde technieken worden o.m. verstaan :

a. het borduren met zijde, wol en katoen op onafgedeelde stoffen (echter niet ingrijpsteek, spaansch, chineesch, japansch en arabisch borduren e.d.) ;

b. opnaaien van bandjes, woldraden, gouddraad e.d. en het daaraan verbinden van eenvoudige afgeleide versieringen met deze materialen ;

c. kruissteekwerk en de naastliggende afleidingen.

III. *Teekenen.* Uit de vaardigheid hierin blijke voornamelijk begrip van verhoudingen en kleurwerkingen, alsmede ontwikkeling van den algemeenen smaak, met uitsluiting van ontwerpen.

IV. Het afwerken (o.m. met plooitjes, rimpeltjes, smockwerk, naadverbindingen e.d.) en het opmaken van het versierde voorwerp of kleine kleedingstuk.

V. Inzicht in het verband tusschen het doel van de gebruiksvoorwerpen en de eischen, die met het oog daarop aan stof, vorm en bewerking der voorwerpen moeten worden gesteld.

VI. Kennis van de eischen van doeltreffend onderwijs in de fraaie handwerken. Inzicht in de doeleinden, waarop dit onderwijs is gericht.

Behoort bij resolutie van 16 Augustus 1932 No. 2664.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 82.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 17 Augustus 1932 No. 2688 *tot afwijking, voor zooveel betreft het jaar 1932, van de resolutie van 17 Augustus 1911 No. 16 (G. B. No. 54), houdende nadere vaststelling van de recognitie waartegen en de voorwaarden waaronder vergunningen worden verleend voor het gebruik van openbare wegen, enz. ten behoeve van bijzondere doeleinden.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen . . . . (enz.);

Besluit:

I. Met afwijking van de resolutie van 17 Augustus 1911 No. 16 (G. B. No. 54), *houdende nadere vaststelling van de recognitie waartegen en de voorwaarden waaronder vergunningen worden verleend voor het gebruik van openbare wegen, enz. ten behoeve van bijzondere doeleinden,* zooals zij luidt na de daarin bij resolutiën van 21 Augustus 1920 No. 2840 (G. B. No. 54) en 29 Augustus 1930 No. 3198 (G. B. No. 72) aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, te bepalen, dat, voor het jaar 1932, voor eene vergunning, als bedoeld onder B § 3 van eerstgemelde resolutie, ter gelegenheid van de feestelijkheden ter viering van den verjaardag van Hare Majesteit de Koningin, aan 's Lands kas voor eens eene recognitie moet worden betaald ten bedrage van f 175.— (een honderd vijf en zeventig gulden), wanneer het geldt terrein voor een anders dan door handkracht gedreven draaimolen.

II. Te bepalen dat van deze resolutie afschrift zal worden gezonden aan . . . (enz.) en dat uittreksel daaruit in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 17den Augustus 1932.

RUTGERS.

Uitgegeven den 19den Augustus 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 83.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

RESOLUTIE van 17 Augustus 1932 No. 2689 *tot afwijking, voor zooveel betreft het jaar 1932, van de resolutie van 30 September 1922 No. 3457 (G. B. No. 74), houdende vaststelling van de recognitie en de voorwaarden waaronder vergunningen worden verleend tot het gebruik van domeinland in de districten tot het oprichten en exploiteeren van draaimolens, tenten, enz. ter gelegenheid van excursies of andere feestelijkheden.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord . . . . (enz.);

Besluit:

I. Met afwijking van de resolutie van 30 September 1922 No. 3457 (G. B. No. 74), *houdende vaststelling van de recognitie en de voorwaarden waaronder vergunningen worden verleend tot het gebruik van domeinland in de districten tot het oprichten en exploiteeren van draaimolens, tenten, enz. ter gelegenheid van excursies of andere feestelijkheden,* zooals zij luidt na de daarin bij resolutie van 28 Maart 1923 No. 1115 (G. B. No. 24) aangebrachte wijziging, te bepalen, dat, voor het jaar 1932, ter gelegenheid van de feestelijkheden ter viering van den verjaardag van Hare Majesteit de Koningin, voor eene vergunning tot het gebruik van domeinland in de districten Nickerie en Marowijne, ten behoeve van het oprichten en exploiteeren van een, anders dan door handkracht gedreven draaimolen, aan 's Landskas, voor eens, zal moeten worden betaald eene recognitie ten bedrage van f 100.— (eenhonderd gulden).

II. Te bepalen, dat van deze resolutie afschrift zal worden gezonden aan . . . . (enz) en dat uittreksel daaruit in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 17den Augustus 1932.

RUTGERS.

Uitgegeven den 19den Augustus 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 84.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 20 Augustus 1932 No. 2732, *houdende vaststelling van een wijzigingsblad op de tarieven van het Militair Hospitaal te Paramaribo en bij de andere militaire ziekeninrichtingen in Suriname.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord..... (enz.);

Besluit:

A. Vast te stellen het bij deze resolutie behoorende wijzigingsblad op de tarieven van het Militair Hospitaal te Paramaribo en bij de andere militaire ziekeninrichtingen in Suriname, vastgesteld bij resolutie van 27 December 1926 No. 4098 (G. B. No. 133) en laatstelijk gewijzigd bij die van 6 October 1930 No. 3587 (G. B. No. 77).

B. Te bepalen:

a. dat de in het wijzigingsblad opgenomen wijziging geacht wordt met ingang van 1 Januari 1932 in werking te zijn getreden;

b. dat het wijzigingsblad, nevens uittreksel uit deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

C..... (enz.).

Paramaribo, den 20sten Augustus 1932.
RUTGERS.

Uitgegeven, den 24sten Augustus 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 84.

WIJZIGINGSBLAD *op de tarieven van het Militair Hospitaal te Paramaribo en bij de andere militaire ziekeninrichtingen in Suriname, vastgesteld bij de resolutie van 27 December 1926 No. 4098 (G. B. No. 133) en laatstelijk gewijzigd bij die van 6 October 1930 No. 3587 (G. B. No. 77).*

Punt 1 van Tarief No. VI wordt gelezen als volgt:

„De geneesmiddelen, enz., ook die, welke op recept worden „gereedgemaakt, worden tegen den kostenden prijs verstrekt aan „takken van burgerlijken dienst; bij verstrekking aan de door „den Gouverneur speciaal aangewezen lichamen en personen „wordt de kostende prijs vermeerderd met 10%; in alle andere „gevallen met 50%."

Behoort bij resolutie van 20 Augustus 1932 No. 2732.

Mij bekend,

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 85.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

Proclamatie

van den 22sten Augustus 1932,

betreffende de opdracht van het dagelijksch beleid van zaken aan den Ondervoorzitter van den Raad van Bestuur, Mr. Dr. F. L. J. van Haaren.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME

brengt ter algemeene kennis, dat hij wegens korte afwezendheid van de hoofdplaats, het dagelijksch beleid van zaken van het tijdstip van zijn vertrek op den 23sten Augustus 1932 tot dat van zijn terugkeer te Paramaribo, overeenkomstig artikel 28bis van het Regeeringsreglement, bij resolutie van heden No. 2768 heeft opgedragen aan den Ondervoorzitter van den Raad van Bestuur, *Mr. Dr. F. L. J. van Haaren.*

Paramaribo, 22 Augustus 1932.

De Gouverneur voornoemd,

RUTGERS.

1932. No. 85.

VAN

SURINAME

1932. No. 86.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

PUBLICATIE van 24 Augustus 1932, *waarbij wordt afgekondigd het koninklijk besluit van 7 Juni 1932 No. 42, houdende wijziging van artikel 4 van het koninklijk besluit van 6 November 1931 No. 25 (G. B. No. 93), tot wijziging en aanvulling van het koninklijk besluit van 22 Maart 1872 No. 27 (G. B. No. 8), betreffende de immigratie in Suriname.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 7 Mei 1932, 7de Afdeeling, No. 1;

Den Raad van State gehoord (advies van 24 Mei 1932, No. 53);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 31 Mei 1932, 7e Afdeeling, no. 5;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen:

Artikel 4 van Ons besluit van 6 November 1931 no. 25, tot wijziging en aanvulling van het Koninklijk besluit van 22 Maart 1872 no. 27 (*Gouvernementsblad* No. 8), betreffende de immigratie in *Suriname*, wordt gelezen als volgt:

„De bepalingen van dit besluit treden in werking met ingang „van een door den Gouverneur van Suriname te bepalen tijdstip, „hetwelk voor verschillende bepalingen verschillend kan worden „gesteld.

„Met de inwerkingtreding van het bepaalde onder VIII,

„tweede alinea, van artikel 2 van dit besluit vervalt de verorde-
„ning van 21 Januari 1879 (*Gouvernementsblad no. 8*), zooals
„deze sedert is gewijzigd en aangevuld, voor zoover betreft de
„daarin voorkomende bepalingen, waarin de geneeskundige be-
„handeling en verpleging op de plantages worden geregeld."

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Het Loo, den 7 Juni 1932.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,

DE GRAAFF.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 24sten Augustus 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 29sten Augustus 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 87.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 24 Augustus 1932 No 2790 *bepalende het tijdstip van inwerkingtreding van het Koninklijk besluit van 6 November 1931 No. 25 (G. B. No. 93) tot wijziging en aanvulling van het Koninklijk besluit van 22 Maart 1872 No. 27 (G. B. No. 8) betreffende de immigratie in Suriname.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord .... (enz.);

Gelet op art. 4 van het Koninklijk besluit van 6 November 1931 No. 25 (G. B. No 93), tot wijziging en aanvulling van het Koninklijk besluit van 22 Maart 1872 No. 27 (G. B. No. 8) betreffende de immigratie in Suriname, zooals dat artikel luidt ingevolge het Koninklijk besluit van 7 Juni 1932 No. 42 (G. B. No. 86);

Besluit:

Te bepalen:

1. dat voormeld Koninklijk besluit van 6 November 1931 No. 25 (G. B. No. 93), zooals het luidt na de daarin aangebrachte wijziging bij het Koninklijk besluit van 7 Juni 1932 No 42 (G. B. No. 86), met uitzondering van het bepaalde onder VI van artikel 2, juncto artikel 3 van eerstgemeld besluit, in werking treedt met ingang van 1 October 1932;

2. dat uittreksel uit deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 24sten Augustus 1932.

RUTGERS.

Uitgegeven den 29sten Augustus 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 88.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van den 1sten September 1932, *tot nadere aanvulling van de verordening van 15 December 1903 (G. B. 1904 No. 16) tot het verplichtend stellen van de vaccinatie voor onderwijzers, schoolgaande kinderen en voor alle andere personen, die in de scholen voor lager onderwijs werkzaam zijn.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de verordening van 15 December 1903 (G. B. 1904 No. 16) *tot het verplichtend stellen van de vaccinatie voor onderwijzers, schoolgaande kinderen en voor alle andere personen, die in de scholen voor lager onderwijs werkzaam zijn,* zooals zij luidt na de daarin bij de verordening van 10 October 1919 (G. B. No. 64) aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, nader aan te vullen ;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie ;

vastgesteld onderstaande verordening :

Artikel 1.

Aan artikel 1 van de verordening van 15 December 1903 (G. B. 1904 No. 16) *tot het verplichtend stellen van de vaccinatie voor onderwijzers, schoolgaande kinderen en voor alle andere personen, die in de scholen voor lager onderwijs werkzaam zijn,* zooals zij luidt na de daarin bij de verordening van 10 October 1919 (G. B. No. 64) aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende :

„Op de scholen buiten Paramaribo is voorloopige toelating „van leerlingen, in afwachting van de gelegenheid tot de in het „eerste lid bedoelde inenting, geoorloofd, mits voor niet langer „dan zes maanden.".

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 1sten September 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 2den September 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 89.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 5 September 1932 No. 2928, *houdende bekendmaking van de nederlegging door Zuid-Slavië op het Secretariaat van den Volkenbond van de ratificatie-oorkonde betreffende het Verdrag van 9 December 1923, met bijbehoorend Statuut en Protocol van onderteekening, nopens het internationale zeehavenregime (Staatsblad No. 78 van 1928, Gouvernementsblad No. 34 van 1928).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 14 Januari 1932, 4de Afdeeling No. 14/21, houdende mededeeling, dat de ratificatie-oorkonde betreffende het Verdrag van 9 December 1923 met bijbehoorend Statuut en Protocol van onderteekening, nopens het internationale zeehavenregime (Staatsblad No. 78 van 1928, Gouvernementsblad No. 34 van 1928) door Zuid-Slavië op 20 November 1931 op het Secretariaat van den Volkenbond is nedergelegd.

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.

2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 5den September 1932.

RUTGERS.

Uitgegeven den 7den September 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 90.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 14 September 1932 *houdende vaststelling van regelen voor het openbaar onderwijs met betrekking tot het aantal leerkrachten en kweekelingen, de schooluren, de vakken waarin onderwijs moet worden gegeven, de bevoegdheden der onderwijzers, het aantal leerjaren, de toelating en overplaatsing van leerlingen, alsmede van eenige regelen ter zake van het ondersteunde bijzonder onderwijs.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van:

a. artikel 14 van de verordening van 8 December 1876 (G. B. 1877 No. 10), *houdende voorloopige voorzieningen betrekkelijk het lager onderwijs in de kolonie Suriname, in afwachting eener definitieve regeling van het onderwerp,* zooals dat artikel wordt gelezen ingevolge artikel 1 punt III van de verordening van 30 December 1931 (G. B. 1932 No. 47);

b. artikel 1 en 5 van het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 (G. B. No. 93) *in zake uitkeeringen uit 's Landskas aan besturen van bijzondere scholen voor Lager Onderwijs in Suriname en nopens inkomsten der onderwijzers bij het Openbaar Lager Onderwijs in dat gewest,* zooals dat besluit luidt blijkens G. B. 1931 No. 11 en na wijziging en aanvulling bij de verordening van 13 Juli 1932 (G. B. No. 67) het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Eerste Afdeeling.

Regelen voor het openbaar onderwijs.

Artikel 1.

1. Het aantal onderwijzers, waaronder ook worden verstaan hulponderwijzers, verbonden aan openbare scholen, wordt jaar-

lijks voor een geheel kalenderjaar vastgesteld naar het aantal leerlingen op 1 Januari — waarbij leerlingen, die gedurende de twee voorafgaande maanden in totaal minder dan acht dagen de school daadwerkelijk hebben bezocht, niet worden medegerekend — en bedraagt :

a. aan eene school voor beperkt lager onderwijs buiten het Boschland of voor gewoon lager onderwijs één op elk negentigtal leerlingen of een gedeelte van een negentigtal, met bepaling, dat de tweede leerkracht reeds bij een en zestig leerlingen wordt aangesteld.

Bovendien kunnen kweekelingen worden aangesteld, met dien verstande, dat het aantal onderwijzers en kweekelingen tezamen niet meer mag bedragen dan voor Paramaribo één op elk vijftigtal leerlingen of gedeelte daarvan en voor de districten niet meer dan één op elk zestigtal leerlingen of gedeelte daarvan.

Het hiervoren bepaalde is niet van toepassing op de Polikliniekschool, waarop geen kweekelingen zullen worden tewerkgesteld en het aantal onderwijzers zal bedragen één op elk vijftigtal leerlingen of gedeelte daarvan.

De kweekelingen te Paramaribo zullen in het bezit moeten zijn van ten minste de bevoegdheid van hulponderwijzer ;

b. aan eene school voor uitgebreid lager onderwijs één op elk veertigtal leerlingen of een gedeelte van een veertigtal;

c. aan eene school voor meer uitgebreid lager onderwijs één op elk tweeendertigtal leerlingen of een gedeelte van een tweeendertigtal.

2. Telt eene school voor lager beperkt onderwijs of gewoon lager onderwijs vijfhonderd leerlingen of meer, eene school voor uitgebreid lager onderwijs vierhonderd leerlingen of meer en eene school voor meer uitgebreid lager onderwijs driehonderd en twintig leerlingen of meer, dan wordt één onderwijzer aangesteld boven het aantal berekend naar de in lid 1, sub a, b en c van dit artikel gestelde regelen.

3. Voor nieuwe scholen wordt het aantal leerkrachten voor het eerste kalenderjaar als volgt vastgesteld :

a. voor de eerste twee maanden na de opening der school naar het aantal daadwerkelijk aanwezige leerlingen op den dag van de opening der school ;

b. voor den overigen duur van dat kalenderjaar naar het aantal leerlingen op den eersten dag van de derde maand na de

opening der school, waarbij leerlingen, die gedurende de twee voorafgaande maanden in totaal minder dan acht dagen de school daadwerkelijk hebben bezocht, niet worden medegerekend.

4. Bij de beoordeeling of eene school voldoet aan de hiervoren gestelde regelen :

a. wordt een leerkracht, die aan meer dan één school werkzaam is, voor elk dier scholen als leerkracht medegeteld, behoudens het in het tweede lid van artikel 4 van dit besluit bepaalde ;

b. komen bezitters uitsluitend van bijzondere akten niet in aanmerking.

Artikel 2.

1. De schooluren aan openbare scholen bedragen :

a. aan de scholen voor beperkt lager- of gewoon lager onderwijs ten minste twintig uren per week en per klasse ;

b. aan de scholen voor uitgebreid lager onderwijs en meer uitgebreid lager onderwijs ten minste twintig uren per week en per klasse in de met de eerste drie leerjaren van de scholen voor gewoon lager onderwijs overeenkomende leerjaren en van ten minste twee en twintig uren per week en per klasse in de overige leerjaren.

Artikel 3.

Van het aantal uren onderwijs per klasse wordt ten hoogste twee uren per week les gegeven in de handwerken voor meisjes, terwijl daarenboven :

a. op de scholen voor uitgebreid lager onderwijs, althans in de hoogste twee klassen, gedurende ten minste acht van de twee en twintig uren les wordt gegeven in twee van de drie vreemde talen : Fransch, Engelsch of Duitsch, of in één van die vreemde talen en in Wiskunde ;

b. op de scholen voor meer uitgebreid lager onberwijs in de hoogste drie klassen dier scholen, gedurende ten minste tien uren per week van het gezamenlijk aantal van twee en twintig uren les wordt gegeven in Fransch, Engelsch, Duitsch en Wiskunde.

Artikel 4.

1. Aan elke openbare school voor uitgebreid lager onderwijs en meer uitgebreid lager onderwijs zullen :

a. met inbegrip van het hoofd, onderscheidenlijk drie en vijf der onderwijzers in het bezit moeten zijn van de akte als hoofdonderwijzer, terwijl de overigen ten minste de onderwijzersakte moeten bezitten ;

b voor elk der onderwezen vreemde talen en wiskunde twee onderwijzers eene bevoegdheid moeten bezitten voor het onderwijs in die vreemde taal of wiskunde.

2. Bij de beoordeeling, of eene school voldoet aan de in het eerste lid voor de akte en bijakten gestelde eischen, tellen de onderwijzers met de akte van hoofdonderwijzer en die met bijakten, die aan meer dan één school werkzaam zijn, slechts mede voor één school.

3. In bijzondere gevallen kan de Gouverneur ontheffing verleenen van het in het eerste en tweede lid bepaalde.

Artikel 5.

1. Het aantal leerjaren aan eene openbare school wordt, wanneer het betreft eene school voor beperkt lager onderwijs, door den Inspecteur voor het Onderwijs vastgesteld.

2. Het bedraagt :

a. voor eene school voor gewoon lager onderwijs ten minste zes opeenvolgende leerjaren.

b. voor eene school voor uitgebreid lager onderwijs, zeven of acht opeenvolgende leerjaren, waarvan het eerste gelijk staat aan het eerste leerjaar van eene school voor gewoon lager onderwijs ;

c. voor eene school voor meer uitgebreid lager onderwijs, acht opeenvolgende leerjaren, waarvan het eerste gelijk staat aan het derde leerjaar van eene school voor gewoon lager onderwijs.

Artikel 6.

1. Kinderen beneden den leeftijd van zes jaar en zes maanden worden niet als leerling toegelaten tot eene openbare school.

2. De kinderen moeten de openbare school voor beperkt lager onderwijs of gewoon lager onderwijs verlaten, wanneer zij de klasse hebben doorloopen, waarin zij bij het intreden van hun vijftiende levensjaar waren geplaatst, met dien verstande

echter, dat voor de openbare scholen hetzelfde geldt als ten aanzien van bijzondere scholen is bepaald in artikel 1, zesde lid, onder *b*, van het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 (G. B. No. 93).

3. In afwijking van het in het voorgaande lid bepaalde moeten de kinderen van ingezetenen te Nieuw-Nickerie de openbare school aldaar voor gewoon lager onderwijs verlaten, wanneer zij de klasse hebben doorloopen, waarin zij bij het intreden van hun zestiende levensjaar waren geplaatst.

4. In bijzondere gevallen kan door den Gouverneur ontheffing worden verleend van het in het tweede en het derde lid bepaalde.

Artikel 7.

1. Overplaatsing van leerlingen van de eene openbare school naar de andere is alleen toegestaan gedurende de eerste tien dagen, waarop de daarbij betrokken scholen na de najaarsvacantie tegelijk voor de leerlingen toegankelijk zijn, behoudens in geval van verhuizing (waaronder voor zooveel Paramaribo betreft wordt verstaan verhuizing van de eene schoolwijk naar de andere), bij overplaatsing naar eene school met lager of zonder schoolgeld, bij verwijdering van eene school wegens wangedrag of om andere naar het oordeel van den Inspecteur voor het Onderwijs geldige redenen.

2. Kinderen, die reeds eene school voor beperkt lager of gewoon lager onderwijs hebben bezocht, kunnen — tenzij met goedkeuring van den Inspecteur voor het Onderwijs — niet op een openbare school voor beperkt lager of gewoon lager onderwijs worden ingeschreven zonder overlegging van een schriftelijk bewijs, dat de wettelijke ouder, voogd of verzorger zich persoonlijk bij het hoofd van de school, welke door den leerling is verlaten, of bij den naastbijzijnden politiepost heeft vervoegd met den uitdrukkelijken wensch, dat deze wordt afgeschreven ; zullende het hoofd van laatstbedoelde school verplicht zijn tot het afgeven van zulk een bewijs, wanneer de wettelijke ouder, voogd of verzorger of een politiebeambte voor den betrokken ouder, voogd of verzorger zich daartoe tot hem wendt.

3. Van de bepalingen in het eerste en het tweede lid kan de Gouverneur in bijzondere gevallen ontheffing verleenen.

Tweede Afdeeling.

Regelen voor het ondersteunde bijzonder onderwijs.

Artikel 8.

Met inachtneming van het bepaalde in artikel 1, lid 1, 5o, van het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 (G .B. No. 93) wordt voor het ondersteunde bijzonder onderwijs voorts het volgende bepaald :

1. Jaarlijks vóór den 15den November zendt het schoolbestuur, dat aanspraak wil maken op de ondersteuning uit 's Landskas, welke voor zijne bijzondere scholen op de begrooting voor het volgende jaar is aangevraagd, aan den Inspecteur voor het Onderwijs eene opgave in van :

a. de scholen, welke staan onder de door het schoolbestuur vertegenwoordigde instelling of vereeniging, met vermelding van de soort volgens de onderscheiding in artikel 1, lid 1, a, b en c van dit besluit ;

b. de namen en voornamen van al de op den eersten November t. v., aan de scholen verbonden leerkrachten, de hoofden dier scholen daaronder begrepen, met vermelding van de akte van bekwaamheid, die zij bezitten en of zij aan andere scholen werkzaam zijn en zoo ja, aan welke ;

c. de namen en voornamen der mannelijke leerkrachten, die gehuwd zijn of weduwnaars zijn met minderjarige kinderen, met vermelding, onder overlegging van geboortebewijzen, van de voornamen en den ouderdom hunner wettige of gewettigde kinderen, beneden den leeftijd van 18 jaren ;

d. den rooster van lesuren van de verschillende scholen, met uitzondering van die voor beperkt lager onderwijs in het Boschland.

2. Wanneer de Inspecteur voor het Onderwijs dezen rooster goedkeurt als voldoende aan de aan het slot van punt 4 en aan de onder *b* en *c* van punt 5 van lid 1 van artikel 1 van het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 (G. B. No. 93) gestelde eischen, zendt hij dien binnen veertien dagen terug aan het schoolbestuur, na hem voor gezien te hebben geteekend, met vermelding van den dag der onderteekening.

3. Kan op den rooster de goedkeuring van den Inspecteur

voor het Onderwijs niet worden verkregen, dan zendt deze hem eveneens binnen veertien dagen na ontvangst ter wijziging terug aan het schoolbestuur.

4. Kunnen de Inspecteur voor het Onderwijs en het schoolbestuur over den rooster niet tot overeenstemming komen, dan beslist de Gouverneur.

Artikel 9.

De voor de bijzondere scholen uit 's Landskas toegekende ondersteuning wordt maandelijks uitbetaald, nadat eene daartoe door het schoolbestuur bij den Inspecteur voor het Onderwijs ingediende aanvraag door dezen in orde is bevonden.

Artikel 10.

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 October 1932.

2. Met de inwerkingtreding van dit besluit vervalt het besluit van 8 Juni 1929 (G. B. No. 41), zooals het bij besluit van 29 Januari 1931 (G. B. No. 12) is gewijzigd en aangevuld.

Gegeven te Paramaribo, den 14^{den} September 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 17^{den} September 1932.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 91.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 16 September 1932 *betreffende immigrantenregisters.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat ter uitvoering van het Koninklijk besluit van 22 Maart 1872 No. 27 (G. B. No. 8) *tot aanvulling en wijziging der bestaande verordeningen betreffende immigratie*, zooals dit Koninklijk besluit luidt na de sedert daarin aangebrachte aanvullingen en wijzigingen, laatstelijk bij Koninklijk besluit van 6 November 1931 No. 25 (G. B. No. 93) het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Artikel 1.

De Agent-Generaal, de hieronder nader aan te wijzen Districts-Commissarissen en de gezagvoerders over immigranten zijn verplicht de navolgende registers te houden:

1. de Agent-Generaal:

a. een register in kaartvorm voor de inschrijving van alle in Suriname aangevoerde immigranten, met dien verstande, dat van de vóór de inwerkingtreding van dit besluit aangevoerde immigranten alleen diegenen opgenomen worden, die van hun recht op vrijen terugvoer naar het land van herkomst nog geen afstand hebben gedaan of dit recht niet op andere wijze hebben verloren;

b. een register van aangevoerde immigranten, die aan boord of tijdens hun verblijf in het immigrantendoorgangshuis ziek geworden, naar een der landsziekeninrichtingen worden opgezonden;

c. een register van immigranten aan wie tegen afstand van hun recht op vrijen terugvoer de gebruikelijke premie is toegekend;

d. een register van immigranten aan wie een certificaat van volbrachte verbintenis is uitgereikt;

e. een register van de sterkte en de mutatiën daarin van op elke plantage of andere onderneming ingedeelde onder een werkovereenkomst verbonden immigranten;

f. een register van immigranten, die gebruik maken van hun recht op vrijen terugvoer naar het land van herkomst;

2. de Districts-Commissarissen in wier districten immigranten aanwezig zijn die onder een werkovereenkomst in den zin van de verordening „betreffende het toezigt op den aanvoer van „vrije arbeiders in Suriname", vastgesteld bij het Koninklijk besluit van 19 Maart 1863 No. 71 (G. B. No. 12) verbonden zijn:

een register als bedoeld bij art. 1 sub 1*e* van dit besluit;

3. de gezagvoerders over immigranten:

nevens het in art. 55 van het bovenaangehaald Koninklijk besluit van 22 Maart 1872 No. 27 (G. B. No. 8) voorgeschreven werkregister, een register van alle op de onderneming gevestigde immigranten en van alle onder hen voorvallende veranderingen.

Artikel 2.

Voor de in het voorgaande artikel van dit besluit bedoelde registers, zoomede voor het onderscheidenlijk in de artikelen 49 en 55 eerste en vierde lid van meergemeld Koninklijk besluit van 22 Maart 1872 No. 27 (G. B. No. 8) voorgeschreven bewijs, werkregister en briefje, strekken de bij dit besluit gevoegde modellen.

Artikel 3.

De Agent-Generaal zal van elk transport aangevoerde immigranten een uittreksel uit zijn register doen toekomen aan de Districts-Commissarissen in wier ressort de immigranten zijn ingedeeld en wel van elke plantage of andere onderneming en van elken landaard een afzonderlijk uittreksel.

Artikel 4.

De Districts-Commissarissen zijn gehouden van de in hunne districten gevestigde Aziaten, bedoeld in den zin van art. 1 van de verordening van 2 September 1907 (G. B. 1908 No. 2), zoo-

als zij luidt na de daarin bij de verordening van 30 December 1930 (G. B. No. 101) aangebrachte aanvullingen, alle onder hen voorvallende veranderingen ter kennis van den Agent-Generaal te brengen, echter alleen voor zoover het Aziaten betreft niet in Suriname geboren.

Artikel 5.

De gezagvoerders over immigranten zijn verplicht op daartoe door de Districts-Commissarissen, in wier dictricten zij gevestigd zijn, gedaan verzoek aan hen een volledig uittreksel uit de registers, waarvan hun bijhouding is voorgeschreven, toe te zenden, op de wijze en op de tijdstippen door genoemde autoriteiten aangevraagd of aangegeven.

Artikel 6.

De bij dit besluit aangewezen personen, belast met de bijhouding van registers, zullen van alle voorvallende veranderingen als anderszins onder de immigranten, terstond nadat die te hunner kennis zullen zijn gekomen, aanteekening in de betrekkelijke registers houden.

Artikel 7.

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 October 1932.

2. Met dien datum vervalt het besluit van 13 Juni 1872 (G. B. No. 16).

Gegeven te Paramaribo, den 16den September 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 20sten September 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 92.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 16 September 1932 *tot wijziging van het besluit van 21 Juni 1924 (G. B. No. 39), houdende vaststelling van eenige bepalingen ter uitvoering van het Reglement van Krijgstucht voor de kolonie Suriname.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat ter uitvoering van artikel 79 van het bij Koninklijk besluit van 16 October 1922 (Staatsblad No. 557, Gouvernementsblad 1923 No. 6) vastgestelde Reglement van Krijgstucht voor de kolonie Suriname, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Artikel 1.

Het besluit van 21 Juni 1924 (G. B. No. 39), *houdende vaststelling van eenige bepalingen ter uitvoering van het Reglement van Krijgstucht voor de kolonie Suriname*, ondergaat de volgende wijzigingen:

I. De considerans wordt gelezen als volgt:

„Overwegende dat ter uitvoering van de artikelen 77 en „79 van het bij Koninklijk besluit van 16 October 1922 (Staats-„blad No. 557, Gouvernementsblad 1923 No. 6) vastgestelde „Reglement van Krijgstucht voor de kolonie Suriname, het noodig „is het navolgende vast te stellen".

II. Punt *c* van artikel 17 wordt gelezen als volgt:

„Deel te nemen, zoowel in uniform als in burgerkleeding, „hetzij aan optochten van welken aard ook, zonder toestemming

„van den Commandant der Troepen of van de plaatselijke mili-
„taire autoriteit, hetzij aan betoogingen van welken aard ook, in-
„dien de Commandant der Troepen of de plaatselijke militaire
„autoriteit de deelneming daaraan verboden heeft of indien die
„deelneming in strijd is met de belangen van de krijgstucht".

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 16den September 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 20sten September 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 93.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 21 September 1932 *tot nadere wijziging en aanvulling van de verordening van den 8sten December 1876 (G. B. 1877 No. 10), houdende voorloopige voorzieningen betrekkelijk het lager onderwijs in de kolonie Suriname, in afwachting eener definitieve regeling van het onderwerp.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de verordening van den 8sten December 1876 (G. B. 1877 No. 10), *houdende voorloopige voorzieningen betrekkelijk het lager onderwijs in de kolonie Suriname, in afwachting eener definitieve regeling van het onderwerp,* zooals zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, laatstelijk bij de verordening van 30 December 1931 (G. B. 1932 No. 47)nader te wijzigen en aan te vullen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeerinsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Artikel 1.

In punt *a* van het laatste lid van artikel 28 van de verordening van den 8sten December 1876 (G. B. 1877 No. 10), *houdende voorloopige voorzieningen betrekkelijk het lager onderwijs in de kolonie Suriname, in afwachting eener definitieve regeling van het onderwerp,* zooals zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen

en aanvullingen, laatstelijk bij de verordening van 30 December 1931 (G. B. 1932 No. 47), wordt met weglating van de komma achter het woord „stuk" ingelascht „en van" ; voorts wordt achter de woorden „als onderwijzer" gevoegd een komma en in plaats van „en een bewijs van tenminste tweejarige werkzaamheid aan eene „school voor lager onderwijs" gelezen „welke ten minste anderhalf jaar te voren moet zijn verkregen".

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 21sten September 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 22sten September 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 94.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 27 September 1932 No. 3210, *bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van den 26sten Juli 1932 (Staatsblad No. 410), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de op 15 December 1931 te Berlijn tusschen Nederland en Letland gesloten overeenkomst in zake de wederzijdsche erkenning van meetbrieven van zeeschepen.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 23 Augustus 1932, 4e en 7e Afdeeling No. 8/500, waarbij ter bekendmaking van het na te melden Koninklijk besluit, is toegezonden een exemplaar van het Staatsblad No. 410 van 1932, waarin is opgenomen het Koninklijk besluit van den 26sten Juli 1932, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de op 15 December 1931 te Berlijn tusschen Nederland en Letland gesloten overeenkomst in zake de wederzijdsche erkenning van meetbrieven van zeeschepen ;

Herlezen de resolutiën van 19 Augustus 1931 No. 2718 en 12 September 1932 No. 3020 ;

Besluit:

Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit, de daarin bedoelde overeenkomst, alsmede de vertaling daarvan, benevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 27sten September 1932.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 28sten September 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Wij WILHELMINA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Gezien de op 15 December 1931 te *Berlijn* tusschen *Nederland* en *Letland* gesloten overeenkomst in zake de wederzijdsche erkenning van meetbrieven van zeeschepen, van welke overeenkomst een afdruk en eene vertaling bij dit Besluit is gevoegd;

Overwegende, dat deze overeenkomst, in verband met eene op grond van artikel 4 van de Letlandsche Regeering ontvangen mededeeling, op 9 October 1932 in werking zal treden;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 20sten Juli 1932, Directie van het Protocol, nr. 23190;

Hebben goedgevonden en verstaan:

bovengenoemde overeenkomst, alsmede de vertaling daarvan, te doen bekend maken door de plaatsing van dit Besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereischt.

Zinal, den 26sten Juli 1932.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
BEELAERTS VAN BLOKLAND.

Uitgegeven den *twaalfden* Augustus 1932.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

ARRANGEMENT

concernant la reconnaissance réciproque des certificats de jaugeage lettons et néerlandais.

Les soussignés, dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, et considérant que dans le Royaume des Pays-Bas ainsi que dans la République de Lettonie, sauf une petite différence concernant le maximum accordé pour la déduction des espaces affectés à la force motrice, la même méthode (système Moorsom) pour la détermination du tonnage des bâtiments de mer a été adoptée, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Ni les navires néerlandais jaugés selon le Décret Royal du 21 août 1875 (*Bulletin des Lois*, n°. 146) modifié par les Décrets Royaux du 18 septembre 1899 (*Bulletin des Lois*, n°. 208) et du 8 août 1913 (*Bulletin des Lois*, n°. 349) ne seront soumis dans les ports de la Lettonie à aucun autre jaugeage, ni dans les ports des Pays-Bas les navires lettons jaugés selon la loi du 12 mars 1923 et l'instruction du 5 mai 1925, le tonnage inscrit dans leur certificat de jaugeage étant considéré comme basé sur le système appliqué aux navires du pays même.

Article 2.

Pour les navires néerlandais, à l'égard desquels la déduction pour les espaces affectés à la force motrice selon les instructions lettonnes doit être limitée jusqu'à 55 % du tonnage brut, après qu'on en a déduit les espaces mentionnés dans l'article 7 de ces instructions lettonnes, il sera inscrit par le jaugeur néerlandais sur le certificat de jaugeage une déclaration, dont résulte la déduction maximum mentionnée ci-dessus. Cette déclaration sera estimée à désigner pour le calcul du tonnage net de tels navires la déduction maximum selon les instructions lettonnes.

Article 3.

Le présent arrangement est également applicable aux Indes Néerlandaises, au Surinam et à Curaçao, de sorte que les navires des Indes Néerlandaises, du Surinam et de Curaçao jaugés selon

les Ordonnances en vigueur sur ces territoires à savoir l'Ordonnance du Gouverneur-Général des Indes Néerlandaises du 11 mai 1927, l'Ordonnance du Gouverneur de Surinam du 28 novembre 1878 et l'Ordonnance du Gouverneur de Curaçao du 13 décembre 1876 ainsi que les règlements d'exécution y relatifs et les navires lettons jaugés selon le règlement mentionné à l'article premier du présent arrangement, mouillés respectivement dans les ports lettons et dans les ports des Indes Néerlandaises, du Surinam et de Curaçao, profiteront également des stipulations du présent arrangement et ne seront par conséquent soumis à aucune nouvelle opération de jaugeage.

Article 4.

Le présent arrangement restera en vigueur jusqu'à l'expiration d'un délai de trois mois à compter du jour de sa dénonciation par l'une des Hautes Parties contractantes.

En foi de quoi, les soussignés ont signé le présent arrangement, qui entrera en vigueur 90 jours après la réception par le Gouvernement de la Reine de la notification constatant sa ratification par la Lettonie.

Fait en double à Berlin, le 15 décembre mil neuf cent trente et un.

v. Limburg Stirum.

Dr. O. Woit.

VERTALING

OVEREENKOMST
betreffende de wederzijdsche erkenning der door Nederland en Letland afgegeven meetbrieven.

De ondergeteekenden, daartoe behoorlijk door hunne Regeeringen gemachtigd, en overwegende dat, zoowel in het Koninkrijk der Nederlanden als in de Republiek Letland, behoudens eene kleine afwijking, betrekking hebbende op den maximum aftrek voor de ruimten, ingenomen door voortstuwingsinrichtingen, een zelfde methode (systeem Moorsom) is aangenomen voor het bepalen van de tonnenmaat van zeeschepen, zijn omtrent de volgende bepalingen overeengekomen:

Artikel 1.

De Nederlandsche schepen, gemeten overeenkomstig het Koninklijk besluit van 21 Augustus 1875 (*Staatsblad* n°. 146), zooals dit is gewijzigd bij Koninklijke besluiten van 18 September 1899 (*Staatsblad* n°. 208) en van 8 Augustus 1913 (*Staatsblad* n°. 349), zullen in de havens van Letland en de Letlandsche schepen, gemeten overeenkomstig de wet van 12 Maart 1923 en de instructie van 5 Mei 1925, zullen in de havens van Nederland aan geenerlei nieuwe meting onderworpen zijn; wordende de tonnenmaat, op hun meetbrief vermeld, beschouwd als te zijn gebaseerd op het systeem, dat op de schepen van het land zelf wordt toegepast.

Artikel 2.

Voor Nederlandsche schepen, ten aanzien waarvan de aftrek voor de ruimten, ingenomen door voortstuwingsinrichtingen, overeenkomstig de Letlandsche voorschriften beperkt moet blijven tot 55 % van den bruto-inhoud, nadat daarvan de ruimten bedoeld in artikel 7 dier Letlandsche voorschriften zijn afgetrokken, zal op den meetbrief door den Nederlandschen scheepsmeter eene verklaring worden gesteld, waaruit de hiervoor bedoelde maximale aftrek blijkt. Voor de berekening van den netto-inhoud van zoodanige schepen zal die verklaring worden geacht den maximum aftrek volgens de Letlandsche voorschriften aan te geven.

Artikel 3.

Deze overeenkomst is eveneens van toepassing op Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao, zoodat de Nederlandsch-Indische, Surinaamsche en Curaçaosche schepen, gemeten overeenkomstig de in deze gebiedsdeelen van kracht zijnde Ordonnanties — namelijk de Ordonnantie van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indië van 11 Mei 1927, de Ordonnantie van den Gouverneur van Suriname van 28 November 1878 en de Ordonnantie van den Gouverneur van Curaçao van 13 December 1876, alsmede van de daarop betrekking hebbende reglementen van uitvoering — en de Letlandsche schepen, gemeten overeenkomstig het in artikel 1 van deze overeenkomst vermelde reglement, respectievelijk in de Letlandsche en de Nederlandsch-Indische, Surinaamsche en Curaçaosche havens binnengeloopen, evenzeer zullen genieten van de bepalingen van deze overeenkomst en bijgevolg aan geenerlei nieuwe meting zullen worden onderworpen.

Artikel 4.

Deze overeenkomst zal van kracht blijven tot aan den afloop van een termijn van drie maanden, te rekenen van den dag der opzegging door een der beide Hooge Verdragsluitende Partijen.

Ter oorkonde waarvan de ondergeteekende deze overeenkomst hebben geteekend, welke in werking zal treden negentig dagen na de ontvangst door de Regeering van H.M. de Koningin van de mededeeling, dat de bekrachtiging door Letland heeft plaats gehad.

Gedaan, in tweevoud, te Berlijn den 15den December 1931.

v. Limburg Stirum.

Dr. O. Woit.

1932. No. 95.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

Verbeterblad.

Op bladzijde 5 op den tweeden regel in punt 4o van art. 5 na „(belofte)" moet in plaats van : „hebben" gelezen worden : „hebbe"

Op den zesden regel aan het slot van bedoeld punt 4o na „God" moet in plaats van : „Almachtig" gelezen worden „Almagtig".

Op bladzijde 6 in Art. 6. op den zesden regel moet in plaats van „erste" gelezen worden „eerste"

Op bladzijde 9 in Art. 14. wordt in plaats van : „artikel" gelezen : „aantal"

Op bladzijde 12 in Art. 20. wordt op den vierden regel in plaats van : „tekens" gelezen : „telkens"

Op bladzijde 14 wordt in Art. 25. gelezen : „Gouverneur" in stede van : „Gouuverneur"

Op bladzijde 17 wordt onder Art. 32, dat eindigt met de woorden : „uit haar midden" ingelascht de vermelding : „Art. 33."

Op bladzijde 19 wordt in Art. 40. in stede van „fungerende" gelezen : „fungeerende" ; terwijl in den aanhef van de bij Art. 41. gestelde noot in plaats van „wijzingsverordening" gelezen moet worden : „wijzigingsverordening"—

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 96.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 12 October 1932 No. 3379 *tot nadere wijziging en aanvulling van de „Onderwijzerssalarisregeling 1925" (G. B. 1926 No. 2).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen . . . . . (enz.);

Besluit:

I. In de „Onderwijzerssalarisregeling 1925" (G. B. 1926 No. 2), zooals zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij de resolutiën van 10 April 1926 No. 1259 (G. B. No. 32), 20 November 1928 No. 3944 (G. B. No. 92), 7 September 1929 No. 3304 (G. B. No. 63), 29 Januari 1930 No. 479 (G. B. No. 13), 19 Mei 1931 No. 1609 (G. B. No. 31) en 6 Juli 1931 No. 2162 (G. B. No. 41), de volgende wijzigingen en aanvullingen aan te brengen:

A. In de bepalingen, bedoeld bij § B dier regeling wordt:

1. in art. 2, lid 3, gelijk dit lid thans luidt in plaats van „onderwijzers in de Hindostansche talen" gelezen „kweekelingen";

2. Art. 3, lid 1*a*, als volgt gelezen:

„*a* het genot van vrije woning, op den voet van artikel 7 „van het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 „(G. B. No. 93), zooals dit artikel luidt na de daarin bij punt X „van artikel 1 van de verordening van 13 Juli 1932 (G. B. No. „67) aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, met dien verstan„de, dat de vergoeding, welke bij gemis van eene kostelooze wo„ning wordt toegekend, voor de fröbelonderwijzeressen aan de „districtsscholen, waaraan een fröbelklasse verbonden is, zal be„dragen de som van f 150.— 's jaars;"

B. In bijlage II worden:

a. met schrapping van de onderdeelen 4o en 5o. ter plaatse opgenomen het volgende:

3o. „Kweekeling aan de openbare scholen te Paramaribo „f 300— f 540.— 's jaars, het maximum te bereiken door jaar-„lijksche verhoogingen van f 80.—

„4o. Kweekeling aan de openbare districtsscholen f 180.— „'s jaars".

b. De onderdeelen 6o, 7o, 9o en 10o vernummerd in 5o, 6o, 7o en 8o.

C. In bijlage III wordt onder B sub II in plaats van : „onder *b*, *c* en *d*" gelezen „onder *b* en *c*".

II. Te bepalen :

a. met buiten werking stelling van punt *b* van § 2 van de resolutie van 6 Juli 1931 No. 2162 (G. B. No. 41), dat onderwijzers, die op 2 Januari 1932 bij het beperkt lager onderwijs niet in het Boschland werkzaam waren en vóór genoemden datum bij het gewoon lager onderwijs werkzaam zijn geweest, aanspraak behouden op de regelmatige bezoldigingsverhoogingen, welke hun in verband met hunnen diensttijd vóór 1 November 1935 zouden toekomen, indien zij bij het gewoon lager onderwijs werkzaam gebleven waren.

b. dat deze resolutie, waarvan uittreksel in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst, met ingang van heden in werking treedt, met dien verstande dat het in § C gestelde terugwerkt tot 6 Juli 1931 en het in §§ A en B bepaalde tot 1 October 1932.

Paramaribo, den 12den October 1932.

RUTGERS.

Uitgegeven den 12den October 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 97.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

PROCLAMATIE van 13 October 1932, *betreffende de aanvaarding van het bestuur van Suriname door den waarnemenden Gouverneur,* Mr. Dr F. L. J. van Haaren.

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Mr. Dr. Franciscus Laurentius Josephus van Haaren,

ingevolge art. 26 van het „Reglement op het beleid der regering in de kolonie Suriname" gedurende het aan den Gouverneur van Suriname verleend verlof, in zijne hoedanigheid van Ondervoorzitter van den Raad van Bestuur als waarnemend Gouverneur optredende ;

Gelet op art. 28 van het „Reglement op het beleid der regering in de kolonie Suriname" ;

brengt ter kennis van de ingezetenen, dat de Gouverneur heden Suriname met verlof naar Europa in 's Landsbelang heeft verlaten en dat het Bestuur van Suriname onmiddellijk door hem is aanvaard.

Paramaribo, 13 October 1932.

De waarnemende Gouverneur voornoemd,

VAN HAAREN.

1932. No. 98.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 15 October 1932 *tot wijziging van de verordening van 3 Augustus 1932 (G. B. No. 79) tot wijziging van de verordening van 30 November 1931 (G. B. No. 86) tot tijdelijke versterking der middelen gedurende de jaren 1932 tot en met 1934. (Verhooging van het aantal geheven wordende opcenten op de invoerrechten en verlenging van den termijn van heffing tot en met 1935).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de verordening van 3 Augustus 1932 (G. B. No. 79) tot wijziging van de verordening van 30 November 1931 (G. B. No. 86) tot tijdelijke versterking der middelen gedurende de jaren 1932 tot en met 1934. (Verhooging van het aantal geheven wordende opcenten op de invoerrechten en verlenging van den termijn van heffing tot en met 1935), te wijzigen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie;

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

In art. 2 van de verordening van 3 Augustus 1932 (G. B. No. 79) tot wijziging van de verordening van 30 November 1931 (G. B. No. 86) tot tijdelijke versterking der middelen gedurende

de jaren 1932 tot en met 1934. (Verhooging van het aantal geheven wordende opcenten op de invoerrechten en verlenging van den termijn van heffing tot en met 1935) vervalt het slotgedeelte, luidende: „en blijft van kracht tot 31 December 1932".

Art. 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 15den October 1932.

VAN HAAREN

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 17den October 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 99.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 18 October 1932 No. 3450, *ter bekendmaking van het Koninklijk besluit van den 1n Augustus 1932 (Staatsblad No. 424) tot nadere wijziging van de bepalingen betreffende den Geneeskundigen Raad van het Departement van Koloniën.*

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de ministerieële missive van 12 September 1932, Commissariaat voor Indische Zaken Afdeeling C No. 35/537, waarbij ter bekendmaking is toegezonden het Koninklijk besluit van den 1sten Augustus 1932 (Staatsblad No. 424) tot nadere wijziging van de bepalingen betreffende den Geneeskundigen Raad van het Departement van Koloniën ;

Herlezen de resolutie van 7 April 1932 No. 1146 ;

Besluit:

Te bepalen dat voormeld Koninklijk besluit van 1 Augustus 1932, benevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 18den October 1932.

VAN HAAREN.

Uitgegeven, den 21sten October 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 99.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 25 Juli 1932, Commissariaat voor Indische Zaken, Afdeeling C, no. 28;

Gezien de bepalingen betreffende den Geneeskundigen Raad van het Departement van Koloniën, vastgesteld bij Ons besluit van 19 Mei 1917 (Staatsblad no. 404), en laatstelijk gewijzigd bij Ons besluit van 25 Januari 1932 (Staatsblad no. 16);

Hebben goedgevonden en verstaan:

te bepalen, dat met ingang van 1 Januari 1933 het bedrag van f 50,— (vijftig gulden) genoemd in het tweede lid van artikel 9 van vorengenoemde bepalingen wordt gewijzigd in f 40,— (veertig gulden).

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Soestdijk, den 1sten Augustus 1932.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,

DE GRAAFF.

Uitgegeven den drie en twintigsten Augustus 1932.

De Minister van Justitie,

J. DONNER.

1932. No. 100.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 24 October 1932 *tot aanvulling van het besluit van 14 September 1932 (G. B. No. 90), houdende vaststelling van regelen voor het openbaar onderwijs met betrekking tot het aantal leerkrachten en kweekelingen, de schooluren, de vakken waarin onderwijs moet worden gegeven, de bevoegdheden der onderwijzers, het aantal leerjaren, de toelating en overplaatsing van leerlingen, alsmede van eenige regelen ter zake van het ondersteunde bijzonder onderwijs.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 1 van het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 (G. B. No. 93) *in zake uitkeeringen uit 's Landskas aan besturen van bijzondere scholen voor Lager Onderwijs in Suriname en nopens inkomsten der onderwijzers bij het Openbaar Lager Onderwijs in dat gewest,* zooals dat besluit luidt blijkens G. B. 1931 No. 11 en na wijziging en aanvulling bij de verordening van 13 Juli 1932 (G. B. No. 67) het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Artikel 1.

In lid 1 van artikel 6 van het besluit van 14 September 1932 (G. B. No. 90) *houdende vaststelling van regelen voor het openbaar onderwijs met betrekking tot het aantal leerkrachten en kweekelingen, de schooluren, de vakken waarin onderwijs moet worden gegeven, de bevoegdheden der onderwijzers, het aantal leerjaren, de toelating en overplaatsing van leerlingen, alsmede van eenige rege-*

len ter zake van het ondersteunde bijzonder onderwijs wordt na het woord „school" ingevoegd : „voor beperkt lager- of gewoon lager onderwijs"

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging en werkt terug tot 1 October 1932.

Gegeven te Paramaribo, den 24sten October 1932.

VAN HAAREN.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 26sten October 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 101.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 29 October 1932, *tot vaststelling van de wijze waarop aan een gedeelte der gewapende macht wordt bekend gemaakt dat het door het Militair Gezag is aangewezen, hetzij ter deelneming aan eene militaire expeditie, hetzij ter bestrijding van eene vijandelijke macht, hetzij ter handhaving van de onzijdigheid van den staat, hetzij ter voldoening aan eene vordering van het bevoegd gezag in geval van oproerige beweging.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat ter uitvoering van artikel 43 van het Wetboek van Militair Strafrecht voor de kolonie Suriname (G. B. 1923 No. 6), het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Artikel 1.

De bekendmaking eener aanwijzing, als bedoeld bij artikel 43 van het Wetboek van Militair Strafrecht voor de kolonie Suriname (G. B. 1923 No. 6), geschiedt mondeling door of vanwege den militair die over het aangewezen gedeelte der gewapende macht het bevel voert, en niet eerder dan korten tijd vóór den vermoedelijken aanvang van de aan dat gedeelte opgedragen taak.

De bekendmaking geschiedt onder bijvoeging, dat onmiddellijk daarna en totdat de opgelegde taak is geëindigd, ten aanzien van voormeld gedeelte voor de toepassing van de strafwet en het Reglement van Krijgstucht voor de kolonie Suriname tijd van oorlog aanwezig wordt geacht en de personen tegenover wie het geweld der wapenen wordt of kan worden aangewend, worden gelijk gesteld met den vijand.

Artikel 2.

Van de bekendmaking en bijvoeging wordt door dengene, die de bekendmaking heeft gedaan, proces-verbaal opgemaakt, hetwelk aan den Gouverneur wordt opgezonden.

Artikel 3.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 29sten October 1932.

VAN HAAREN.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 31sten October 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 102.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 1 November 1932 No. 3606 *houdende bekendmaking van de verlenging van de voorloopige, tot 1 September 1932 geldende regeling der handelsbetrekkingen tusschen Nederland en Portugal.*

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 5 September 1932, 4e Afdeeling No. 22/527, houdende mededeeling, dat blijkens bericht van den Minister van Buitenlandsche Zaken de voorloopige, tot 1 September 1932 geldende regeling der handelsbetrekkingen tusschen Nederland en Portugal is verlengd met drie maanden, met bepaling, dat de regeling daarna van maand tot maand wordt verlengd tot een nieuw handelsverdrag tusschen de beide landen in werking zal zijn getreden of totdat de regeling door opzegging van een der partijen zal zijn beëindigd;

Herlezen de resolutiën van: 7 October 1927 No. 3063 (G. B. No. 69), 14 Augustus 1930 No. 3043, 30 Juli 1931 No. 2465 (G B. No. 57) en 19 Augustus 1932 No. 2709;

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.

2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 1sten November 1932.
VAN HAAREN.

Uitgegeven, den 2den November 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 103.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

PUBLICATIE van 7 November 1932, *waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van 24 September 1932 (Staatsblad No. 478) tot wijziging en aanvulling van het Koninklijk besluit van 30 Mei 1924 No. 21, en van het daarbij vastgesteld „West-Indisch overtochtsreglement 1924" (Staatsblad No. 268, Gouvernementsblad No. 63).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 26 Juli 1932, 7de Afdeeling, nº. 6;

Den Raad van State gehoord (advies van 9 Augustus 1932, nº. 25);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 16 September 1932, 7de Afdeeling, nº. 6;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen:

Artikel 1.

In Ons besluit van 30 Mei 1924 (*Staatsblad* nº. 268, *Gouvernementsblad* nº. 63, *Publicatieblad* nº. 31), houdende vaststelling van een reglement op de toekenning van overtocht van *Nederland* naar *Suriname* en naar *Curaçao*, en omgekeerd, ten laste van de Surinaamsche of van de Curaçaosche geldmiddelen, worden de volgende wijzigingen en aanvullingen aangebracht:

I (A). In het eerste lid van artikel II, onder letter *c*:

1º. worden achter het woord ,,kinderen" ingevoegd de woorden ,,en stiefkinderen" en wordt in plaats van ,,mits op den dag van vertrek de zoons en de dochters" gelezen: ,,mits zij op den dag van vertrek";

2º. worden de woorden ,,eene bezoldigde landsbetrekking bekleeden", vervangen door: ,,in bezoldigden Overheidsdienst zijn of geweest zijn, dan wel eene betrekking bij het van Overheidswege geldelijk gesteunde bijzonder onderwijs bekleeden of bekleed hebben";

3°. wordt de komma vóór het woord ,,diens'' vervangen door ,,of'' en vervallen de woorden ,,of gescheiden echtgenoote''.

(B) Aan vorengenoemde bepaling wordt het volgende toegevoegd: ,,Echter worden minderjarige kinderen en stiefkinderen, die door omstandigheden buiten hun wil eervol uit ambt of betrekking zijn ontheven, als leden van het gezin erkend.''

II. In het tweede lid van genoemd artikel vervalt het bepaalde onder letter *b*, wordt de dubbele punt vervangen door een komma, wordt het bepaalde onder *a* met den hoofdzin samengetrokken tot één zin en de kommapunt aan het slot vervangen door een punt.

III. In het vierde lid van hetzelfde artikel vervallen de woorden ,,de van echt gescheiden echtgenoote'', alsmede de daarvóór geplaatste komma; en in het vijfde lid de woorden ,,en hertrouwde van echt gescheiden echtgenooten alsmede stiefkinderen''.

IV. Achter artikel II wordt een nieuw artikel II*bis* ingevoegd, luidende als volgt:

,,Artikel II*bis*.

,,De bepalingen van het bij dit besluit vastgesteld reglement ,,zijn mede van toepassing ten aanzien van den burgerlijken ,,landsdienaar, die van eene vaste aanstelling is voorzien en ,,wiens bezoldiging gebracht wordt ten laste van de Rijksbegroo-,,ting, met dien verstande evenwel, dat de kosten van den over-,,tocht dan eveneens ten laste van die begrooting komen.''

Artikel 2.

In het in artikel 1 bedoeld reglement worden de volgende wijzigingen en aanvullingen gebracht:

I. Onder letter *c* van artikel 1 wordt vóór de woorden ,,in Europa vertoevende'' ingevoegd: ,,anders dan met binnenlandsch verlof of vrijstelling van dienst'', en vervallen de aan het slot voorkomende woorden ,,en zij binnen drie jaren na den dag van ,,ingang van hun ontslag de reis aanvaarden''.

Onder letter *d* vervallen de aan het slot voorkomende woorden ,,en zij binnen drie jaren na het overlijden van den landsdienaar ,,of gewezen landsdienaar de reis aanvaarden'', alsmede de daarvóór geplaatste komma.

Het bepaalde onder letter *e* vervalt.

Onder letter *f* wordt vóór het woord „landsdienaar" ingevoegd: „, hetzij ten behoeve van den dienst derwaarts uitgezonden, hetzij van buitenlandsch verlof derwaarts teruggekeerden".

De letters *f*, *g* en *h* worden gewijzigd in *e*, *f* en *g*.

II. Onder letter *c* van artikel 2 vervallen de aan het slot voorkomende woorden „en zij binnen 3 jaren na den dag van „ingang van hun ontslag de reis aanvaarden", alsmede de daarvóór geplaatste komma.

Onder letter *d* vervallen de aan het slot voorkomende woorden „en zij binnen drie jaren na het overlijden van den landsdienaar „of gewezen landsdienaar de reis aanvaarden", alsmede de daarvóór geplaatste komma.

Het bepaalde onder letter *e* vervalt.

Onder letter *g* vervallen de aan het slot voorkomende woorden „en zij binnen drie jaren na het overlijden de reis aanvaarden", alsmede de daarvóór geplaatste komma.

De letters *f* en *g* worden gewijzigd in *e* en *f*.

III. In het eerste lid van artikel 3 wordt achter het in den aanhef voorkomende woord „*Nederland*" ingevoegd: „, dan „wel van eenig ander land in Europa,".

IV. In het eerste lid van artikel 4 wordt achter het in den aanhef voorkomende woord „*Nederland*" ingevoegd: „, dan „wel naar eenig ander land in Europa,".

V. In den laatsten regel van het eerste lid van artikel 5 worden de letters *f* en *g* gewijzigd in *e* en *f*.

VI. Het eerste lid van artikel 8 wordt gelezen als volgt:

„1. Indien het hoofd van het gezin voor landsrekening de reis „heeft gemaakt van *Nederland* naar *Suriname* of naar *Curaçao*, „dan wel omgekeerd, nadat hij een of meer leden van zijn gezin, „die de reis voor landsrekening hadden mogen medemaken, voor „eigen rekening vooruitgezonden had, heeft dat gezinshoofd aan„spraak op terugbetaling van de werkelijk betaalde overtochts„kosten der vooruitgezondenen voor zoover die bij het begin van „zijne reis nog in leven waren en tot zijn gezin behoorden. „Aldus mag echter in totaal — de overtochtskosten van het „hoofd des gezins inbegrepen — niet meer ten laste van den

„Lande komen, dan wanneer de op overtocht aanspraak heb-
„bende leden van het gezin gezamenlijk met het gezinshoofd
„de reis voor landsrekening hadden gemaakt."

VII. In artikel 9, vierde lid, wordt het onder letter *b* tweemaal voorkomend bedrag van f 4500 telkens gewijzigd in f 6000.

VIII. In artikel 10 wordt het bepaalde onder letter *a*, met vervanging van de kommapunt aan het slot door een komma, aangevuld als volgt: „wier inkomen in den zin van de Pensioen-
„verordening bij het verleenen van overtocht bedraagt: in *Suri-
„name* f 5000 of meer en in *Curaçao* f 6000 of meer."

IX. Het derde lid van artikel 11 vervalt. Aan dit artikel wordt echter een nieuw derde lid toegevoegd, luidende als volgt:

„3. De rangschikking van nareizende gezinsleden, waaronder
„de bij volmacht in het huwelijk getreden echtgenoote, heeft
„plaats in dezelfde groep, waarin het hoofd van het gezin de
„reis heeft aanvaard, ten ware deze inmiddels voor rangschik-
„king in eene lagere groep in aanmerking zou moeten komen,
„in welk geval de rangschikking van de voormelde gezinsleden
„ook in de lagere groep plaats heeft."

Artikel 3.

Hij die bij de inwerkingtreding van dit besluit bereids aanspraak op overtocht naar- of van *Suriname*, dan wel naar- of van *Curaçao* verkregen heeft, doch de aanspraak alsdan zou verliezen, behoudt die, indien hij het verzoek doet om binnen drie jaren na die inwerkingtreding te mogen vertrekken; hem wordt alsdan overeenkomstig de dienaangaande vóór die inwerkingtreding bestaande bepalingen overtocht verleend.

Artikel 4.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den 1sten November 1932.

Bij die inwerkingtreding vervalt Ons besluit van 23 Juni 1914 n°. 50 (*Gouvernementsblad* n°. 39), betreffende de vrijstelling van dienst en de binnen- en buitenlandsche verloven, den overtocht van *Nederland* naar *Suriname* en omgekeerd en de verlofstraktementen van aan den militairen dienst in de kolonie verbonden burgerpersonen, zooals dat besluit is gewijzigd bij artikel V, onder 2, punt *b*, van dat van 30 Mei 1924 (*Staatsblad* n°. 268, *Gouvernementsblad* n°. 63).

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

's-Gravenhage, den 24sten September 1932.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Uitgegeven den *vierden* October 1932.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.
Gedaan te Paramaribo, den 7den November 1932.
VAN HAAREN.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 9den November 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 104.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

PUBLICATIE van 7 November 1932, *waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van 24 September 1932 (Staatsblad No. 479) tot wijziging en aanvulling van het „West-Indisch verlofbesluit 1924" (Staatsblad No. 537, Gouvernementsblad 1925 No. 2).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 26 Juli 1932, 7de Afdeeling, nº. 6;

Gelet op de artikelen 36, 38 en 48 van de Reglementen op het beleid der Regering in de kolonie *Suriname* en in de kolonie *Curaçao*;

Den Raad van State gehoord (advies van 9 Augustus 1932, nº. 25);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 16 September 1932, 7de Afdeeling, nº. 6;

Hebben goedgevonden en verstaan:

te bepalen:

Artikel 1.

In Ons besluit van 25 November 1924 (*Staatsblad* nº. 537, *Gouvernementsblad* 1925 nº. 2, *Publicatieblad* 1925 nº. 3) tot regeling van:

a) de binnenlandsche en de buitenlandsche verloven voor Surinaamsche en voor Curaçaosche burgerlijke landsdienaren;

b) de verlofbezoldigingen te kwijten uit de Surinaamsche en uit de Curaçaosche geldmiddelen,

worden de volgende wijzigingen en aanvullingen gebracht:

I. Het tiende lid van artikel 1 wordt gelezen als volgt:

„10. In dit besluit wordt onder „bezoldiging" verstaan de

,,jaarwedde van den ambtenaar vermeerderd met het bedrag,
,,dat in zijn pensioengrondslag begrepen is wegens andere door
,,hem genoten wordende voordeelen met dien verstande dat het
,,bedrag, waarop die andere voordeelen zijn gewaardeerd, alleen
,,wordt medegerekend voor zooveel de ambtenaar gedurende het
,,verlof het genot van die voordeelen derft."

II. Aan artikel 1 wordt een elfde lid toegevoegd, luidende als volgt:

,,11. Als burgerlijke landsdienaren, bedoeld in het eerste lid,
,,worden ook aangemerkt de in Suriname en in Curaçao bij den
,,militairen dienst werkzame burgerpersonen, die van eene vaste
,,aanstelling zijn voorzien en wier bezoldiging gebracht wordt
,,ten laste van de Rijksbegrooting, met dien verstande evenwel,
,,dat de kosten, voortvloeiende uit de aan deze personen ver-
,,leende verloven, eveneens ten laste van de Rijksbegrooting
,,komen."

III. Het eerste en het tweede lid van artikel 2 worden gelezen als volgt:

,,1. Bij besluit van den Gouverneur worden voorschriften
,,vastgesteld, krachtens welke aan landsdienaren, die van eene
,,aanstelling in vasten of in tijdelijken dienst zijn voorzien, met
,,behoud van hun inkomen of van een gedeelte daarvan vrijstel-
,,ling van dienst mag worden verleend.

,,2. Onder inkomen worden hier verstaan alle voordeelen,
,,aan de betrekking verbonden, vergoeding van onkosten daar-
,,onder niet begrepen, een en ander ter beoordeeling van den
,,Gouverneur."

IV. In het derde lid van artikel 2 worden vóór het woord ,,bedragen" ingevoegd de woorden ,,per jaar".

V. Aan artikel 2 worden een vijfde, een zesde en een zevende lid toegevoegd, luidende als volgt:

,,5. Indien een landsdienaar, met vrijstelling van dienst
,,buiten Suriname dan wel buiten Curaçao vertoevende, in om-
,,standigheden komt te verkeeren, welke aanleiding geven tot
,,toekenning van een vervangend of aansluitend binnen- of
,,buitenlandsch verlof, komt het tijdvak, waarin de vrijstelling
,,van dienst is genoten, in mindering van den als langsten duur
,,van zoodanig verlof vastgestelden tijdsnorm. Eene vermin-

,,ring heeft echter niet plaats ingeval het betreft een verlof,
,,bedoeld in de laatste zinsnede van het eerste lid van artikel 7
,,en onder letter *a* van het eerste lid van artikel 14.

,,6. In afwijking van het bepaalde bij artikel 1, tweede lid,
,,blijven bij de toekenning van vervangend of aanvullend buiten-
,,landsch verlof, als in het vorig lid bedoeld, de kosten van
,,overtocht ter zake van de reis uit Suriname dan wel uit Curaçao
,,naar Nederland voor rekening van den betrokken landsdienaar.

,,7. De voorschriften omtrent geneeskundige keuringen, ver-
,,vat in het eerste lid van artikel 10, zijn mede van toepassing,
,,ingeval voormelde verloven om gezondheidsredenen worden
,,aangevraagd."

VI. Artikel 3 wordt gelezen als volgt:

,,1. Verlof buiten bezwaar van den Lande wordt, voor zoo-
,,veel de belangen van den dienst dit gedoogen, verleend aan
,,landsdienaren, die van eene aanstelling in vasten of in tijde-
,,lijken dienst zijn voorzien.

,,2. De duur van het verlof wordt naar omstandigheden ge-
,,regeld, doch bedraagt voor ambtenaren in tijdelijken dienst
,,ten hoogste zes maanden. De aanvankelijk vastgestelde verlof-
,,termijn mag indien het landsdienaren, voorzien van eene aan-
,,stelling in vasten dienst, betreft in daartoe leidende gevallen
,,worden verlengd, met dien verstande dat elke verlenging op
,,zich zelf voor ten hoogste één jaar mag worden toegestaan."

VII. In het tweede lid van artikel 12 wordt achter de bedragen van f 3500 en f 3000 telkens ingevoegd: ,,of meer".

VIII. Aan artikel 21 worden een derde en een vierde lid toegevoegd, luidende als volgt:

,,3. Een verlof wegens langdurigen dienst, aansluitend aan-
,,of ingaande binnen twee maanden na afloop van een verlof
,,wegens ziekte, wordt slechts verleend ingeval het tijdvak,
,,waarin het verlof wegens ziekte wordt of is genoten, van kor-
,,ter duur is dan de termijn, waarvoor de betrokken landsdienaar
,,aanspraak op verlof wegens langdurigen dienst zou mogen doen
,,gelden. De duur van het verlof wegens ziekte komt alsdan in
,,mindering van den langsten duur van het verlof wegens lang-
,,durigen dienst, terwijl verder het zesde lid van artikel 2 van
,,overeenkomstige toepassing is.

,,4. Indien een verlof buiten bezwaar van den Lande onmid-
,,dellijk gevolgd wordt door een verlof wegens ziekte, blijft de
,,duur van het eerstvermeld verlof buiten beschouwing bij de
,,berekening van den langsten duur van het ziekteverlof."

IX. Aan artikel 28 wordt een derde lid toegevoegd, luidende als volgt:

,,3. Bijaldien de ziekte ontstaan is in en door de uitoefening
,,van het ambt of ter zake van die uitoefening, hetzij tenge-
,,volge van gewelddadige aanranding of verzet, hetzij van met
,,gevaar gepaard gaande dienstverrichtingen, wordt de verlof-
,,bezoldiging met twintig ten honderd verhoogd, met dien ver-
,,stande, dat zij de bezoldiging niet kan te boven gaan."

X. Het eerste lid van artikel 29 wordt, met vervanging van de punt aan het slot door een komma, aangevuld als volgt: ,,doch mag niet meer dan de volle bezoldiging bedragen."

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den 1sten November 1932.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

's-Gravenhage, den 24sten September 1932.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Uitgegeven den *vierden* October 1932.

De Minister van Justitie,
J. DONNER

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernementsblad bevolen.
Gedaan te Paramaribo, den 7den November 1932.
VAN HAAREN.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 9den November 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 105.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

PUBLICATIE van 7 November 1932, *waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van 24 September 1932 (Staatsblad No. 480) tot nadere wijziging en aanvulling van het „West-Indisch Uitzendingsbesluit 1925" (Staatsblad No. 15, Gouvernementsblad No. 14).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 26 Juli 1932, 7de Afdeeling, nº. 6;

Gelet op de artikelen 38 en 48 van de Reglementen op het beleid der Regering in de kolonie *Suriname* en in de kolonie *Curaçao;*

Den Raad van State gehoord (advies van 9 Augustus 1932, nº. 25);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 16 September 1932, 7de Afdeeling, nº. 6;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen:

Artikel 1.

In Ons besluit van 15 Januari 1925 (*Staatsblad* nº. 15, *Gouvernementsblad* nº. 14, *Publicatieblad* nº. 19) tot vaststelling van regelen betreffende de uitzending van personeel, bestemd voor plaatsing in tot den tijdelijken of den vasten Landsdienst in *Suriname* of *Curaçao* behoorende ambten, gewijzigd en aangevuld bij Ons besluit van 6 April 1925 (*Staatsblad* nº. 136, *Gouvernementsblad* nº. 38, *Publicatieblad* nº. 24), worden de navolgende wijzigingen en aanvullingen gebracht:

I. Aan artikel 2 worden een vierde en een vijfde lid toegevoegd, luidende als volgt:

„4. De Gouverneur is bevoegd om in voorkomende gevallen, „te zijner beoordeeling, den uitgezonden landsdienaar, zonder „eenige bijbetaling ter zake, bijzondere diensten op te dragen.

„5. Onze voornoemde Minister is bevoegd om den belang„hebbende op diens verzoek, in afwachting van de beschikking „op het desbetreffend, vóór de uitreis naar *Suriname* of *Curaçao* „bij dien Minister in te dienen, aan den betrokken Gouverneur „gericht verzoekschrift, diligent te verklaren ten aanzien van het „aangaan van pensioenverzekeringen ten behoeve van na te „laten betrekkingen. De verzekering, welke zal worden gesloten „ingevolge dit verzoek — waarop de belanghebbende alsdan „niet meer kan terugkomen — wordt geacht reeds op den dag, „volgende op dien van de uitreis, te zijn ingegaan."

II. In artikel 5 wordt het woord „Staatsbegrooting" vervangen door „Rijksbegrooting".

III. Het bepaalde onder letter *b* van het eerste lid van artikel 6 wordt gelezen als volgt:

„*b*. uit 's Lands dienst zijn ontslagen of van hunne werk„zaamheden zijn ontheven vóórdat het dienstverband, dat is „aangegeven in hunne uitzendingsvoorwaarden en dat zij heb„ben aanvaard door hun vertrek naar *Suriname* of naar *Curaçao* „(den duur van verloven niet inbegrepen), is afgeloopen; met „dien verstande dat ten aanzien van de zonder bepaald dienst„verband aangestelden te dezer zake gelden zal een dienstver„band van vijf jaren."

IV. Artikel 8 wordt gelezen als volgt:

„Dit besluit is niet van toepassing op:

„a. personen als in artikel 1 bedoeld, wier uitzending is ge„regeld vóór den dag van inwerkingtreding daarvan; te hunnen „aanzien blijven de vóór die inwerkingtreding geldende uitzen„dingsregelingen van kracht;

„*b*. personen, die op arbeidscontract worden uitgezonden."

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den 1sten November 1932.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

's-Gravenhage, den 24sten September 1932.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Uitgegeven den *vierden* October 1932.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernementsblad bevolen.
Gedaan te Paramaribo, den 7den November 1932.
VAN HAAREN.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 9den November 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 106.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

PUBICATIE van 7 November 1932, *waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van 24 September 1932 (Staatsblad No. 481) tot wijziging en aanvulling van het koninklijk besluit van 10 September 1925, No. 44 en van het daarbij vastgesteld „Militair West-Indisch overtochtsreglement 1925" Staatsblad No. 378, Gouvernementsblad No. 85).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 26 Juli 1932, 7de Afdeeling nº. 6;

Den Raad van State gehoord (advies van 9 Augustus 1932, nº. 25);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 16 September 1932, 7de Afdeeling, nº. 6;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen:

Artikel 1.

In Ons besluit van 10 September 1925 *(Staatsblad* nº. 378, *Gouvernementsblad* nº. 85, *Publicatieblad* nº. 67) tot vaststelling van een reglement op de toekenning van overtocht van *Nederland* naar *Suriname* en naar *Curaçao* en omgekeerd, en tusschen *Suriname* en *Curaçao* onderling, ten laste van het XIde Hoofdstuk der Staatsbegrooting („Militair West-Indisch Overtochtsreglement 1925") worden de volgende wijzigingen en aanvullingen gebracht:

I. (A) In het eerste lid van artikel II, onder letter *c*:

1º. worden achter het woord „kinderen" ingevoegd de woorden „en stiefkinderen";

2º. worden de woorden „eene bezoldigde landsbetrekking bekleeden" vervangen door: „in bezoldigden Overheidsdienst

zijn of geweest zijn, dan wel een betrekking bij het van Overheidswege geldelijk gesteunde bijzonder onderwijs bekleeden of bekleed hebben".

(B) Aan vorengenoemde bepaling wordt het volgende toegevoegd: „Echter worden minderjarige kinderen en stiefkinderen, die door omstandigheden buiten hun wil eervol uit ambt of betrekking zijn ontheven, als leden van het gezin erkend."

II. In het zesde lid van genoemd artikel vervalt de eerste regel en worden de beide volgende regels gelezen als volgt: „Wettelijk erkende natuurlijke kinderen worden bij de toepassing van dit reglement met wettige kinderen gelijkgesteld, doch".

Artikel 2.

In het in het vorig artikel bedoeld reglement worden de volgende wijzigingen gebracht:

a. In artikel 1, 1ste lid, vervallen punt *c*, 3°. en punt *d*, 4°.;

b. in artikel 2, 1e lid, vervallen:

in punt *d* de woorden: „binnen drie jaar na den dag van ingang van hun ontslag de reis aanvaarden,";

in punt *e* de woorden: „en binnen drie jaar, nadat zij in *Suriname* of *Curaçao* eervol uit den dienst zijn ontslagen, de terugreis naar *Nederland* aannemen;

in punt *f* de woorden: „en de reis binnen drie jaren daarna aanvaarden", en

in punt *h* het bepaalde onder 4°., terwijl in punt *h*, 3°. de komma-punt wordt vervangen door een punt;

c. van artikel 8 wordt het eerste lid gelezen als volgt:

„1. Indien het hoofd van het gezin voor Rijksrekening de „reis heeft gemaakt van *Nederland* naar *Suriname* of naar „*Curaçao*, dan wel omgekeerd, nadat hij een of meer leden van „zijn gezin, die de reis voor Rijksrekening hadden mogen mede„maken, voor eigen rekening vooruitgezonden had, heeft dat „gezinshoofd aanspraak op terugbetaling van de werkelijk be„taalde overtochtskosten der vooruitgezondenen voor zoover „die bij het begin van zijn reis nog in leven waren en tot zijn „gezin behoorden. Aldus mag echter in totaal — de overtochts„kosten van het hoofd des gezins inbegrepen — niet meer ten

,,laste van het Rijk komen dan wanneer de op overtocht aan-
,,spraak hebbende leden van het gezin gezamenlijk met het
,,gezinshoofd de reis voor Rijksrekening hadden gemaakt."

Artikel 3.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den 1sten November 1932.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

's-Gravenhage, den 24sten September 1932.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Uitgegeven den *vierden* October 1932.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernementsblad bevolen.
Gedaan te Paramaribo, den 7den November 1932
VAN HAAREN.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 9den November 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 107.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 9 November 1932 No. 3683 *tot nadere wijziging van de „Onderwijzerssalarisregeling 1925" (G. B. 1926 No. 2).*

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen . . . . . (enz.);

Gelet op de „Onderwijzerssalarisregeling 1925" (G. B. 1926 No. 2), zooals zij luidt na de wijzigingen en aanvullingen bij de resolutiën van 10 April 1926 No. 1259 (G. B. No. 32), 20 November 1928 No. 3944 (G. B. No. 92), 7 September 1929 No. 3304 (G. B. No. 63), 29 Januari 1930 No. 479 (G. B. No 13), 19 Mei 1931 No. 1609 (G. B. No. 31), 6 Juli 1931 No. 2162 (G. B. No. 41) en 12 October 1932 No. 3379 (G. B. No. 96);

Besluit:

A. In de „Onderwijzerssalarisregeling 1925" (G. B. 1926 No. 2), zooals zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij de resolutiën van 10 April 1926 No. 1259 (G. B. No. 32), 20 November 1928 No. 3944 (G. B. No. 92), 7 September 1929 No. 3304 (G. B. No. 63), 29 Januari 1930 No. 479 (G. B. No. 13), 19 Mei 1931 No. 1609 (G. B. No. 31), 6 Juli 1931 No. 2162 (G. B. No. 41) en 12 October 1932 No. 3379 (G. B. No. 96) de volgende wijzigingen aan te brengen:

1o. Van de bepalingen bedoeld bij § B dier regeling vervalt art. 11.

2o. In Bijlage II (*Salarisregeling voor ander personeel, dan rangonderwijzers, verbonden aan scholen voor lager onderwijs in Suriname of aan andere Landsonderwijsinrichtingen*) wordt punt 2o, sub I gelezen alsvolgt:

„I. aan de Hendrik- en de Van Sypesteijnschool te Paramaribo f 75.— 's jaars per wekelijksche les van $^3/_4$ uur."

B. Te bepalen dat deze resolutie, waarvan uittreksel in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst, met ingang van heden in werking treedt, met dien verstande dat het in § A, sub 1o gestelde terugwerkt tot 1 October 1932.

Paramaribo, den 9den November 1932.

VAN HAAREN.

Uitgegeven den 12den November 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 108.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 15 November 1932 No. 3744, *bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van den geldenden tekst van de resolutie van 4 Januari 1926 No. 26 (G. B., No. 2), houdende vaststelling van de „Onderwijzerssalarisregeling 1925".*

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord . . . . . (enz.)

Overwegende:

dat de resolutie van 4 Januari 1926 No. 26 (G. B. No. 2), houdende vaststelling van de „Onderwijzerssalarisregeling 1925", ingrijpende wijzigingen en aanvullingen heeft ondergaan bij de resolutiën van :

10 April 1926 No. 1259 (G. B. No. 32) ;
20 November 1928 No. 3944 (G. B. No. 92) ;
7 September 1929 No. 3304 (G. B. No. 63) ;
29 Januari 1930 No. 479 (G. B. No. 13) ;
19 Mei 1931 No. 1609 (G. B. No. 31) ;
6 Juli 1931 No. 2162 (G. B. No. 41) ;
12 October 1932 No. 3379 (G. B. No. 96) en
9 November 1932 No. 3683 (G. B. No. 107) ;

dat de raadpleging van genoemde Onderwijzerssalarisregeling hierdoor wordt bemoeilijkt ;

dat het daarom wenschelijk is den geldenden tekst van bedoelde Salarisregeling in één geheel samen te vatten en in het Gouvernementsblad op te nemen ;

Besluit:

Te bepalen, dat de resolutie van 4 Januari 1926 No. 26 (G. B. No. 2), houdende vaststelling van de „Onderwijzerssalaris-

regeling 1925", zooals zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, nevens uittreksel uit deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, 15 November 1932.
VAN HAAREN.

Uitgegeven den 24sten November 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 108.

RESOLUTIE van 4 Januari 1926 No. 26 (G. B. No. 2), *houdende vaststelling van de „Onderwijzerssalarisregeling 1925",* zooals zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij de resolutiën van 10 April 1926 No. 1259 (G. B. No 32), 20 November 1928 No. 3944 (G. B. No. 92), 7 September 1929 No. 3304 (G. B. No. 63), 29 Januari 1930 No. 479 (G. B. No 13), 19 Mei 1931 No. 1609 (G. B. No. 31), 6 Julli 1931 No. 2162 (G. B. No. 41), 12 October 1932 No. 3379 (G. B. No. 96) en 9 November 1932 No. 3683 (G. B . No. 107).

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de nota's van den Inspecteur voor het Onderwijs van 4 November en 3 December 1925 No. 604 en 690;

Gelet op artikel 6 van het Koninklijk besluit van 4 December 1925 No 23 (G. B. No 93);

Besluit: (1)

A. Gerekend van 1 October 1925 de bezoldigingen van het onderwijzend personeel verbonden aan scholen voor lager onderwijs of aan andere Landsonderwijsinrichtingen in Suriname, vast te stellen als in de bij deze resolutie behoorende en gewaarmerkte bijlagen I, II en III voor iederen rang of voor iedere betrekking aangegeven.

B. Bij de regeling van de onder A bedoelde bezoldigingen, volgens de in de bijlagen vermelde bedragen, zullen de volgende bepalingen worden in acht genomen:

Art. 1. (2)

1. In deze resolutie en hare bijlagen worden met onderwijzers eveneens onderwijzeressen bedoeld. Waar evenwel van gehuwde onderwijzers wordt gesproken, zijn daaronder voor zooveel de onderwijzeressen betreft alleen begrepen zij, wier echtgenoot wegens ziels- of lichaamsziekte of gebreken door de Geneeskundige Commissie volstrekt ongeschikt wordt geacht om den kost voor het gezin te verdienen.

(1) Paragraaf A is aangevuld bij de resolutie van 7 September 1929 No. 3304 (G. B. No 63).

(2) Dit artikel is gewijzigd en aangevuld bij de resolutiën van 7 September 1929 No. 3304 (G. B. No 63) en van 29 Januari 1930 No 479 (G. B. No. 13).

2. Als „gehuwd" worden mede beschouwd de weduwnaars en de weduwen, die kinderen beneden den leeftijd van 18 jaren, als bedoeld in het tweede lid van art. 2 te hunnen laste hebben.

Art. 2. (3)

1. Boven de in de bijlagen I, II en III vermelde bedragen worden genoten :

a. door gehuwde onderwijzers, genoemd in de bijlagen I en III — met uitzondering van de onderwijzers van bijstand aan- en de ongegradueerde hoofden van de scholen voor beperkt lager onderwijs in het Boschland — voor elk kind beneden den leeftijd van 18 jaren, dat te hunnen laste is, eene kindertoelage van f 100.— (een honderd gulden) per jaar en per kind, echter tot geen hooger bedrag dan f 400.— (vierhonderd gulden) 's jaars ;

b. door het personeel, dat op eene school in het district werkzaam gesteld wordt en dientengevolge buiten Paramaribo komt te wonen, eene detacheeringstoelage ten bedrage van 10% van de bezoldiging. De bepaling van het 2de lid van art. 2 der „Salarisregeling 1925" (G. B. No. 54) van Surinaamsche landsdienaren is mede voor de onderwijzers van toepassing.

2. Voor de uitkeering van de onder 1*a* bedoelde kindertoelage zullen gelden de volgende regelen :

a. aangenomen wordt dat de kinderen ten laste van hun verzorger zijn, wanneer zij geen eigen inkomsten bezitten of die inkomsten minder bedragen dan f 6.— per week ;

b. onder kinderen worden voor de toepassing dier bepaling verstaan de wettige en gewettigde kinderen of stiefkinderen.

3. De detacheeringstoelage onder 1*b* bedoeld, wordt niet genoten door de hoofden van den 4den rang van de districtsscholen voor gewoon lager onderwijs, de ongegradueerde hoofden vanen de onderwijzers van bijstand aan de scholen voor beperkt lager onderwijs in het Boschland, de onderwijzeressen in handwerken en de kweekelingen aan de districtsscholen. Zij wordt ook niet berekend over de verhooging, welke den onderwijzer toegekend wordt voor het hoofdschap eener districtsschool en over de

(3) Dit artikel is gewijzigd en aangevuld bij de resolutiën van 20 November 1928 No 3944 (G. B. No 92), 7 September 1929 No 3304 (G. B. No 63), 29 Januari 1930 No 479 (G. B. No 13) en 12 October 1932 No 3379 (G. B. No 96).

kindertoelage, welke aan den gehuwde onderwijzer wordt toegekend voor het bezit van een of meer kinderen.

Art. 3.(4)

1. De tot dusver genoten tegemoetkoming in de huishuur voor gehuwde mannelijke onderwijzers of onderwijzers-weduwnaars met minderjarige kinderen te Paramaribo vervalt. Overigens wordt gehandhaafd :

a. het genot van vrije woning, op den voet van artikel 7 van het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 (G. B. No. 93), zooals dit artikel luidt na de daarin bij punt X van artikel 1 van de verordening van 13 Juli 1932 (G. B. No. 67) aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, met dien verstande, dat de vergoeding, welke bij gemis van eene kostelooze woning wordt toegekend, voor fröbelonderwijzeressen aan de districtsscholen, waaraan een fröbelklasse verbonden is, zal bedragen de som van f 150.— 's jaars;

b. het genot van vrije geneeskundige behandeling, zooals dat in de desbetreffende algemeene regelingen is vastgesteld.

2. Andere vaste bijkomstige voordeelen, welke niet in deze bepalingen of in de bijlagen zijn vermeld, worden niet genoten. Als zulke voordeelen worden niet beschouwd toelagen, schadeloosstellingen, enz., welke strekken tot vergoeding van onkosten.

Art. 4.(5)

1. Bij de toekenning van de in bijlage I vastgestelde bezoldigingen voor de daarin genoemde *verplichte* onderwijzers zullen de volgende regelen gelden :

1o. aan een districtsschool wordt een onderwijzer in het bezit van den 2den of 1sten rang *niet* als „*verplicht*" beschouwd. Heeft het hoofd van zulk een school een hoogeren rang dan den 3den, dan geniet hij boven de voor een hoofd in het bezit van den 3den rang bepaalde bezoldiging, de verhooging verbonden aan het onverplicht bezit van dien hoogeren rang;

2o. aan een school te Paramaribo voor g e w o o n lager onderwijs worden beschouwd :

(4) Dit artikel is gewijzigd bij de resolutiën van 7 September 1929 No. 3304 (G. B. No. 63) en 12 October 1932 No. 3379 (G. B. No. 96).

5) Dit artikel is aangevuld bij de resolutie van 29 Januari 1930 No. 479 (G. B. No. 13).

a. als *verplichte* onderwijzer van den 2den rang: het hoofd der school, indien hij dien rang bezit, en het plaatsvervangend hoofd, indien deze bezitter is van den 2den of den 1sten rang;

b. als *verplichte* onderwijzer van den 1sten rang: het hoofd der school, indien hij in het bezit is van dien rang;

3o. aan een school voor uitgebreid lager onderwijs worden, met inachtneming van het maximum aantal in art. 5 bedoeld, beschouwd:

a. als *verplichte* onderwijzer van den 2den rang: de onderwijzers, die in het bezit zijn van den 2den of den 1sten rang en daarbij nog van ten minste één lagere of één middelbare akte voor Fransch, Engelsch, Duitsch of Wiskunde;

b. als *verplichte* onderwijzer van den 1sten rang: de onderwijzers, die in het bezit zijn van dien rang en daarbij nog van ten minste één lagere of één middelbare akte voor de onder *a* genoemde vakken;

4o. aan een school voor meer uitgebreid lager onderwijs worden, met inachtneming van het maximum aantal in art. 5 bedoeld, beschouwd:

a. als *verplichte* onderwijzer van den 2den rang; de onderwijzers, die in het bezit zijn van den 2den of den 1sten rang en daarbij nog van ten minste twee lagere of één middelbare akte voor de vakken onder punt 3o. *a* genoemd;

b. als *verplichte* onderwijzer van den 1sten rang: de onderwijzers, die in het bezit zijn van dien rang en daarbij nog van ten minste twee lagere of één middelbare akte voor de vakken onder punt 3o. *a* genoemd.

2. De Gouverneur is bevoegd om in bijzondere gevallen af te wijken van het vereischte, ten aanzien van de onder 1, 3o. en 4o. bedoelde bijakten, voor de aanwijzing als *verplichte* onderwijzer van den 2den of 1sten rang aan eene school voor uitgebreid lager- of meer uitgebreid lager onderwijs.

3. Met bezitters van den Surinaamschen 1sten en 3den onderwijzersrang, in deze regeling en in bijlagen I en III bedoeld, worden gelijk gesteld:

a. wat den 1sten rang betreft de bezitters van de Nederlandsche akte van bekwaamheid als hoofdonderwijzer of hoofdonderwijzeres of van de daarmede, volgens de desbetreffende

Nederlandsche regeling gelijk gestelde Nederlandsch-Indische of Curaçaosche akte van bekwaamheid;

b. wat aangaat den 3den rang, de bezitters van de Nederlandsche akte van bekwaamheid als onderwijzer of onderwijzeres of van de daarmede, volgens de desbetreffende Nederlandsche regeling gelijk gestelde Nederlandsch-Indische of Curaçaosche akte van bekwaamheid.

Art. 5.

1. Bij de toepassing van het in artikel 4 onder 3o. en 4o. bepaalde, mag, het hoofd der school buiten beschouwing gelaten, het gezamenlijk aantal *verplichte* onderwijzers van den 2den en 1sten rang *ten hoogste* bedragen:

a. op een school voor uitgebreid lager onderwijs: *het derde deel* van het aantal onderwijzers van bijstand aan die school, met dien verstande dat, indien bedoeld derde deel geen geheel getal is, de uitkomst zal worden afgerond tot het dichtstbijzijnde geheel getal, zullende het aantal verplichte 2de en 1ste rangers zich verhouden als 2 tot 1, zoo noodig met afronding van de aldus verkregen aantallen tot de dichtstbijzijnde geheele getallen;

b. op een school voor meer uitgebreid lager onderwijs: *de helft* van het aantal onderwijzers van bijstand aan die school, met dien verstande, dat indien bedoelde helft geen geheel getal is, de uitkomst zal worden afgerond tot het naasthoogere geheel getal, zullende het aantal verplichte 2de en 1ste rangers zich verhouden als 1 tot 2, zoo noodig met afronding van de aldus verkregen aantallen tot de dichtstbijzijnde geheele getallen.

2. Wanneer door vermindering van het aantal leerkrachten aan eene school het naar het eerste lid berekende aantal *verplichte* onderwijzers van den 2den en den 1sten rang het gestelde maximum overtreft, blijven de eenmaal als *verplichte* 2de of 1ste rangonderwijzers aangewezen onderwijzers in het genot van het hoogere inkomen als zoodanig, maar komen voor geen verdere verhooging in aanmerking, wanneer zij reeds eene gelijke of hoogere bezoldiging genieten dan hun als *onverplichte* leerkracht zoude toekomen.

3. In alle andere gevallen, waarbij een verplichte 2de of 1ste rangonderwijzer door vervanging, overplaatsing of anderszins niet meer als *verplicht* is te beschouwen, vervalt de aanspraak op de bezoldiging, welke hij uit dien hoofde genoot.

Art. 6. [6])

1. Als diensttijd voor de toekenning van de in bijlage 1 bepaalde periodieke verhoogingen wordt, behoudens het in het 2de lid bepaalde, vol medegerekend de tijd zoowel bij het openbaar als bij het bijzonder onderwijs in Nederland, Nederlandsch-Indië, Suriname of Curaçao doorgebracht als onderwijzer in het bezit van tenminste de Nederlandsche akte van bekwaamdheid als onderwijzer of onderwijzeres of van de daarmede, volgens de desbetreffende Nederlandsche regeling, gelijk gestelde Nederlandsch-Indische, Surinaamsche of Curaçaosche akte van bekwaamheid, met dien verstande echter, dat daarbij de tijd, welke reeds met pensioen vergolden wordt, buiten beschouwing blijft.

2. Bij de berekening van den in het 1ste lid bedoelden diensttijd zijn de artikelen 6 en 7 van de „Salarisregeling 1925" van Surinaamsche landsdienaren (G. B. No. 54), voorzoover mogelijk, van toepassing.

Art. 7. [7])

1. Ten aanzien van den aanvang van het genot der bezoldiging, den ingang en de onthouding van regelmatige verhoogingen daarvan zijn mede toepasselijk de artikelen 4, 5 en 8 van de bovenaangehaalde „Salarisregeling 1925" van de Surinaamsche landsdienaren, alsmede het 2de lid van art. 6 van het Koninklijk besluit van 4 December 1925 No. 23 (G. B. No. 93).

2. De bezoldigingsverhooging, waarop door een ongehuwd onderwijzer, die reeds in het genot is van de maximum-bezoldiging als zoodanig, aanspraak wordt verkregen, doordien hij in de termen valt om als gehuwd onderwijzer te worden beschouwd, gaat in met den eersten dag der maand, volgende op die, waarin zich de omstandigheid heeft voorgedaan, waardoor hij als gehuwd onderwijzer moet worden aangemerkt.

3. Een gehuwd onderwijzer, die reeds een gelijke of hoogere bezoldiging geniet dan het maximum-bedrag, waarop hij als ongehuwd onderwijzer aanspraak zou maken, komt, zoodra hij niet

---

([6]) Dit artikel is aangevuld bij de resolutie van 20 November 1928 No. 3944 (G. B. No. 92).

([7]) Dit artikel is gewijzigd en aangevuld bij de resolutiën van 20 November 1928 No. 3944 (G. B. No. 92) en 29 Januari 1930 No 479 (G. B. No. 13).

meer als gehuwd onderwijzer kan worden aangemerkt, voor geen verdere regelmatige bezoldigingsverhooging in aanmerking.

4. De in punt 1*a* van art. 2 bedoelde kindertoelage, welke maandelijks tegelijk met de bezoldiging wordt uitgekeerd:

a. gaat in met den eersten dag der maand volgende op die, waarin het kind waarvoor de toelage genoten zal worden ten laste van den onderwijzer komt;

b. vervalt met ingang van den eersten dag van het kwartaal volgende op dat, waarin het kind waarvoor de toelage genoten wordt niet meer ten laste van den onderwijzer is.

Art. 8.

De artikelen 12 en 14 van de „Salarisregeling 1925" (G. B. No. 54) zijn mede van toepassing op de onderwijzers en het ander personeel in deze regeling bedoeld.

Overgangsbepalingen.

Art. 9. ([8])

1. Bezoldigingen of detacheerings- en andere toelagen op den dag der vaststelling van deze regeling genoten tot hooger bedragen dan die, waarop volgens deze regeling aanspraak zou bestaan, blijven behouden met dien verstande, dat deze bedragen voor zooveel mogelijk zullen worden verrekend met eventueele bezoldigingsverhoogingen, krachtens deze regeling.

2. Voor het geval die bezoldigingen lager zijn dan het maximum van de nieuwe regeling, vermeerderd met de in punt 1 *a* van art. 2 bedoelde kindertoelage, wordt de termijn voor de eerstvolgende binnen dat maximum vallende regelmatige verhooging geacht aan te vangen met het tijdstip, waarop de thans behouden bezoldiging is ingegaan; met dien verstande, dat deze bezoldiging met de bedoelde verhooging niet stijgen mag boven het naastliggende hooger bedrag volgens de bezoldigingsschaal met inbegrip van de bovenbedoelde kindertoelage.

3. Voor de toepassing van het tweede lid worden als „bezoldiging" medegerekend de tot dusver genoten tegemoetkoming in

([8]) Dit artikel is gewijzigd bij de resolutiën van 10 April 1926 No. 1259 (G. B. No. 32), 20 November 1928 No. 3944 (G. B. No. 92) en 29 Januari 1930 No. 479 (G. B. No. 13).

de huishuur van gehuwde mannelijke onderwijzers, kinderbijslag en toelage als vervanger van het hoofd eener school.

4. Onder kinderen, genoemd in artikel 2 lid 2, sub *b* worden mede verstaan de natuurlijke, wettelijk erkende kinderen, voor zoover zij tot het huishouden van den betrokkene behooren of voor diens rekening buiten zijn woonplaats hunne opvoeding ontvangen en op 1 Januari 1930 voor deze kinderen een kindertoelage werd uitgekeerd.

Art. 10.

1. De onderwijzers van den 2den en den 1sten rang, die bij de vaststelling dezer regeling van eene definitieve aanstelling zijn voorzien, behouden de vooruitzichten, welke de vroegere met 1 October 1925 vervallen salarisregeling hun opende in den rang, welken zij op het tijdstip der vaststelling van deze regeling bezitten en in de betrekking, welke zij op bedoeld tijdstip definitief bekleeden.

2. De aanspraak op die vooruitzichten houdt echter op, zoodra eene algemeene salarisherziening, welke een teruggang der salarissen beoogt, in werking mocht treden.

Art. 11. (9) (vervallen)

Art. 12.

De onderwijzers van den 2den en den 1sten rang, die bij de vaststelling dezer regeling reeds in aanmerking zijn gebracht als verplichte 2de of 1ste rang-onderwijzers, blijven als *verplicht* beschouwd, ook al voldoen zij niet aan de te dien aanzien in deze regeling gestelde eischen wat het bezit van bijakten betreft.

Slotbepaling.

Art. 13.

Vorenstaande bepalingen worden geacht terug te werken tot 1 October 1925.

C. Te bepalen, dat deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst en kan worden aangehaald als: „Onderwijzerssalarisregeling 1925" met bijvoeging van jaartal en nommer van het Gouvernementsblad, waarin het wordt opgenomen.

(9) Dit artikel is geschrapt bij de resolutie van 9 November 1932 No. 3683 (G. B. No 107).

1932. No. 108.

BIJLAGE I(1)

Salarisregeling voor de rangonderwijzers bij het gewoon lager-, het uitgebreid lager- en het meer uitgebreid lager onderwijs in Suriname.

A. Algemeene regeling der bezoldigingen voor :

I. den onderwijzer in het bezit van den 4den rang :

a. als onderwijzer van bijstand . . . . . f 900.— 's jaars ;

b. als hoofd eener school . . . . . 1450.— „

II. den onderwijzer in het bezit van den 3den rang :

a. als ongehuwd onderwijzer van bijstand f 1000—f 2000.— 's jaars ;

b. als gehuwd onderwijzer van bijstand f 1000—f 2700.— 's jaars.

het maximum te bereiken door jaarl. verhoogingen van f 100.—

De hierboven vermelde bezoldigingen voor den onderwijzer van den 3den rang worden hierna verder aangeduid als *stamsalaris.*

c. als hoofd eener school : *stamsalaris* met eene verhooging van . . . . . f 300.— 's jaars ;

III. den onderwijzer in het bezit van den 2den rang :

a. als onderwijzer van bijstand :

1o. indien *onverplicht* : *stamsalaris,* met eene verhooging van . . . . . 200.— „

2o. indien *verplicht* : *stamsalaris,* met eene verhooging van . . . . . 500.— „

b. als hoofd eener school :

de bezoldiging van een *verplicht* onderwijzer van bijstand sub *a,* 2o. bedoeld, met eene verhooging van . . . . . 500.— „

---

(1). Deze bijlage is aangevuld bij de resolutie van 10 April 1926 No. 1259 (G. B. No. 32).

IV. den onderwijzer in het bezit van den 1sten rang :

a. als onderwijzer van bijstand :

1o. indien *onverplicht : stamsalaris,* met eene verhooging van . . . . . 400.— 's jaars ;

2o. indien *verplicht* : *stamsalaris,* met eene verhooging van . . . . . 1000.— „

b. als hoofd eener school :
de bezoldiging van een *verplicht* onderwijzer van bijstand, sub *a*, 2o. bedoeld, met eene verhooging van . . . . . 500.— „

B. Bijzondere verhoogingen, boven de onder A vastgestelde bezoldigingen bij het uitgebreid lager- en het meer uitgebreid lager onderwijs (hierna verder aangeduid als Ulo en Mulo) voor :

I. den verplichten onderwijzer in het bezit van 2den rang :

a. verbonden aan eene Uloschool . . . f 250.— 's jaars ;

b. „ „ „ Muloschool . . 500.— „

II. den verplichten onderwijzer in het bezit van den 1sten rang :

a. verbonden aan eene Uloschool . . . f 500.— „

b. „ „ „ Muloschool . . 1200.— „

III. het hoofd eener Muloschool . . . . . 500.— „

C. Bezoldigingsverhoogingen voor het bezit van bijakten :

a. voor het bezit der akten Fransch, Engelsch, Duitsch of Wiskunde (Lager Onderwijs), wanneer in die vakken op de school onderwijs wordt gegeven:

1o. op eene Uloschool . . . . . f 200.— 's jaars

2o. op eene Muloschool . . . . . 350.— „

b. voor het bezit der onder *a* genoemde akten, wanneer in die vakken op de school geen onderwijs wordt gegeven 100.— „

c. voor het bezit der akten teekenen of gymnastiek . . . . . 100.— „
en wanneer in die vakken onderwijs wordt gegeven . . . . . 200.— „

d. voor het bezit der akte handwerken of landbouwkunde . . . . . 100.— 's jaars;

e. voor het bezit der akten nuttige of fraaie handwerken of vrije- en orde-oefeningen . . . . . 50.— „

f. voor het bezit der akte Schoonschrijven Middelbaar Onderwijs . . . . . 200.— „

g. voor het bezit eener akte Middelbaar Onderwijs voor Fransch, Engelsch, Duitsch of Wiskunde . . . . . 1500.— „

Behoort bij resolutie van 4 Januari 1926 No. 26.

De Gouvernements-Secretaris,

VAN HAAREN.

1923. No. 108.

BIJLAGE II. (1)

Salarisregeling voor ander personeel, dan rangonderwijzers, verbonden aan scholen voor lager onderwijs in Suriname of aan andere Landsonderwijsinrichtingen.

1o. Fröbelonderwijzeres aan de openbare scholen	f 600.— 's jaars.
2o. Onderwijzeres in handwerken :	
I. aan de Hendrik- en de van Sypesteynschool te Paramaribo	f 75.— 's jaars per wekelijksche les van $^3/_4$ uur.
II. aan de openbare districtsscholen :	
a. in het bezit eener akte	f 100.— 's jaars
b. zonder akte	f 60.— „ per wekelijksche les van 1 uur.
3o. Kweekeling aan de openbare scholen te Paramaribo	f 300—f 540.— 's jaars, het maximum te bereiken door jaarlijksche verhoogingen van f 80.—
4o. Kweekeling aan de openbare districtsscholen	f 180.— 's jaars.
5o. Leeraar in Natuur- en Scheikunde aan de Hendrikschool	f 175.— 's jaars per wekelijksche les van $^3/_4$ uur.
6o. Leeraar in het teekenen aan de Hendrikschool	f 150.— 's jaars per wekelijksche les van $^3/_4$ uur.
7o. Leeraar aan de Geneeskundige school	f 200.— 's jaars per wekelijksche les van 1 uur.
8o. Onderwijzer aan den leergang tot opleiding voor het examen van machinist	f 150.— 's jaars per wekelijksche les van 1 uur.

Behoort bij resolutie van 4 Januari 1926 No. 26

De Gouvernements-Secretaris,

VAN HAAREN.

---

(1) Deze bijlage is gewijzigd bij de resolutiën van 7 September 1929 No. 3304 (G. B. No. 63), 29 Januari 1930 No. 479 (G. B. No. 13), 12 October 1932 No. 3379 (G. B. No. 96) en 9 November 1932 No. 3683 (G B. No. 107).

1932. No. 108.

BIJLAGE III (1)

Salarisregeling voor de onderwijzers bij het beperkt lager onderwijs in Suriname.

A. Regeling der bezoldigingen voor het beperkt lager onderwijs in het Boschland.

I.	Gegradueerd hoofd eener school . . .	f 900.—	's jaars.
II.	Ongegradueerd „ „ „ . . .	f 600.—	„
III.	Onderwijzer van bijstand	f 600.—	„

B. Regeling der bezoldigingen voor het beperkt lager onderwijs niet in het Boschland.

I.	Onderwijzer van bijstand :		
a.	ongegradueerd	f 750.—	„
b.	in het bezit van den 4n rang	f 900.—	„
c.	„ „ „ „ „ 3n of hoogeren rang	f 1000.—	„
II.	Hoofd eener school : de hierboven onder *b* en *c* vermelde bezoldigingen als onderwijzer van bijstand met eene verhooging van	f 300.—	„

Bij punt II*b* van de resolutie van 7 Septemder 1929 No. 3304 (G. B. No. 63) — in werking getreden op 1 Juli 1929 — juncto punt II van de resolutie van 29 Januari 1930 No. 479 (G. B. No. 13). is de volgende bepaling opgenomen :

dat bezoldigingen en toelagen genoten tot hoogere bedragen dan die, waarop bij toepassing van deze resolutie aanspraak zou bestaan, behouden blijven, met dien verstande, dat deze bedragen voor zooveel mogelijk zullen worden verrekend met eventueele bezoldingsverhoogingen.

---

(1) Deze bijlage is toegevoegd bij de resolutie van 7 September 1929 No. 3304 (G. B. No. 63) en gewijzigd bij de resolutiën van 19 Mei 1931 No. 1609 (G. B. No. 31), 6 Juli 1931 No. 2162 (G. B. No. 41) en 12 October 1932 No. 3379 (G. B. No. 96).

Bij punt 2 van de resolutie van 6 Juli 1931 No. 2162 (G. B. No. 41) zijn de volgende bepalingen opgenomen:

a. dat bezoldigingen of toelagen, door onderwijzers bij het beperkt lager onderwijs niet in het Boschland op den dag, waarop deze resolutie op hen toepasselijk zou worden, genoten tot hoogere bedragen dan die, waarop bij toepassing van deze resolutie aanspraak zou bestaan, behouden blijven, met dien verstande, dat deze bedragen — behoudens het hierna onder *b* bepaalde — voor zooveel mogelijk zullen worden verrekend met eventueele bezoldigingsverhoogingen;

b. dat onderwijzers, die op het tijdstip van inwerkingtreding van deze resolutie reeds bij het beperkt lager onderwijs niet in het Boschland werkzaam zijn en de onderwijzers die na gemeld tijdstip bij dit onderwijs worden werkzaam gesteld, aanspraak behouden op de regelmatige bezoldigingsverhoogingen, welke hun in verband met hunnen diensttijd vóór 1 November 1935 zouden toekomen, indien zij bij het gewoon lager onderwijs werkzaam gebleven waren;

c. dat deze resolutie, waarvan uittreksel in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst, met ingang van heden (d. i. 6 Juli 1931) in werking treedt met dien verstande, dat het hiervoren onder *b* bepaalde, voor zooveel betreft de onderwijzers, die aan scholen voor beperkt lager onderwijs werkzaam zijn of waren, terugwerkt tot 1 Juli 1929.—

Bij punt II van de resolutie van 12 October 1932 No. 3379 (G. B. No. 96) werd o.a. met buiten werking stelling van punt *b* bepaald, van § 2 van de resolutie van 6 Juli 1931 No. 2162 (G. B. No. 41) onderwijzers, die op 2 Januari 1932 bij het beperkt lager onderwijs niet in het Boschland werkzaam waren en vóór genoemden datum bij het gewoon lager onderwijs werkzaam zijn geweest, aanspraak behouden op de regelmatige bezoldigingsverhoogingen, welke hun in verband met hunnen diensttijd vóór 1 November 1935 zouden toekomen, indien zij bij het gewoon lager onderwijs werkzaam gebleven waren.

1932. No. 109.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 18 November 1932 No. 3791, *bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van den 26sten Juli 1932, (Staatsblad No. 409) bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het op 30 Mei 1929 te La Paz tusschen Nederland en Bolivia gesloten handelsverdrag, met bijbehoorend protocol van onderteekenlng (Staatsblad 1930 No. 324).*

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen:

1. de missives van den Minister van Koloniën van 27 Juli en 9 Augustus 1932, 4de Afdeellng Nos. 24/444 en 20/471 ;

2. de nadere missive van voornoemden Minister van 21 September 1932, 4de, 7de Afdeeling No. 22/552, waarbij, ter bekendmaking van het na te melden Koninklijk besluit is toegezonden een exemplaar van het Staatsblad 1932 No. 409, waarin is opgenomen het Koninklijk besluit van den 26sten Juli 1932, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het op 30 Mei 1929 te La Paz tusschen Nederland en Bolivia gesloten handelsverdrag, met bijbehoorend protocol van onderteekening (Staatsblad 1930 No. 324).

Besluit:

Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit, het daarin bedoeld verdrag met het daarbij behoorend protocol van onderteekening en de vertalingen daarvan, benevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 18den November 1932.

VAN HAAREN.

Uitgegeven den 21sten November 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Wij WILHELMINA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Gezien de Wet van 18 Juli 1930 (*Staatsblad* n°. 324), houdende goedkeuring van het op 30 Mei 1929 te *La Paz* tusschen *Nederland* en *Bolivia* gesloten handelsverdrag, met bijbehoorend protocol van onderteekening, van welke stukken een afdruk bij dit Besluit is gevoegd;

Overwegende, dat de akten van bekrachtiging van dat verdrag, met protocol, op 12 Juli 1932 te *'s-Gravenhage* zijn uitgewisseld;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 16den Juli 1932, Directie van het Protocol, n°. 22608;

Hebben goedgevonden en verstaan:

bovengenoemd verdrag, met protocol van onderteekening, te doen bekend maken door de plaatsing van dit Besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem betreft, belast met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereischt.

Zinal, den 26sten Juli 1932.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
BEELAERTS VAN BLOKLAND.

Uitgegeven den *negentienden* Augustus 1932.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

HANDELSVERDRAG TUSSCHEN NEDERLAND EN BOLIVIA.

Tratado de Comercio suscrito entre el Reino de Holanda y la República de Bolivia.

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en Zijne Excellentie de President der Boliviaansche Republiek, verlangend de thans tusschen de beide landen bestaande handelsbetrekkingen uit te breiden en te vergemakkelijken, hebben besloten een Handelsverdrag te sluiten en hebben te dien einde Hunne Gevolmachtigden benoemd, te weten:

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

den Heer ARNOLD THEODOOR LAMPING, Zaakgelastigde der Nederlanden en Gevolmachtigde ad-hoc,

Zijne Excellentie de President der Boliviaansche Republiek:

Zijne Excellentie Doctor TOMÁS MANUEL ELÍO,

Zijn Minister van Buitenlandsche Betrekkingen,

die, na hunne wederzijdsche Volmachten te hebben uitgewisseld, welke in goeden en behoorlijken vorm werden bevonden, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen:

Su Majestad la Reina de Holanda y Su Excelencia el Presidente de la República de Bolivia, animados del deseo de extender y facilitar las relaciones comerciales que actualmente existen entre los dos paises, han convenido en celebrar un Tratado de Comercio y han nombrado con este objeto sus Plenipotenciarios, a saber:

Su Majestad La Reina de Holanda a Su Señoría don ARNOLD THEODOOR LAMPING, Encargado de Negocios de Holanda y Plenipotenciario *ad-hoc*.

Su Excelencia el Presidente de la República de Bolivia al Excelentísimo señor doctor don TOMÁS MANUEL ELÍO, su Ministro de Relaciones Exteriores.

Quienes, después de haber cambiado sus Plenos Poderes respectivos, que fueron hallados en buena y debida forma, han convenido en los Artículos siguientes:

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas et Son Excellence le Président de la République de Bolivie, animés du désir d'amplifier et de faciliter les relations commerciales actuellement existant entre les deux Pays, sont convenus de conclure un Traité de Commerce et ont nommé à cet effet leurs Plénipotentiaires, à savoir:

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas: Monsieur ARNOLD THEODOOR LAMPING, Chargé d'Affaires des Pays-Bas et Plénipotentiaire ad-hoc,

Son Excellence le Président de la République de Bolivie: Son Excellence Monsieur le Docteur TOMÁS MANUEL ELÍO, Son Ministre des Affaires Etrangères,

qui, après avoir échangé leurs Pleins Pouvoirs respectifs qui étaient trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Artikel I.

1. De onderdanen van elk der Hooge Verdragsluitende Partijen zullen volle vrijheid hebben zich te begeven op het gebied van de andere Partij, daar te verblijven, te reizen en het te verlaten, mits zij zich echter gedragen naar de wetten en verordeningen, die er ter zake van kracht zijn of zullen zijn.

2. Voor alles wat betreft de vestiging en de uitoefening van den handel, de nijverheid en de scheepvaart, evenals de uitoefening van ambachten en beroepen en de verkrijging van- en de beschikking over den eigendom of het bezit van roerende of onroerende goederen van elken aard, zullen de onderdanen van elk der Hooge Verdragsluitende Partijen over de geheele uitgestrektheid van het gebied van de andere Partij in alle opzichten genieten de behandeling van de meest begunstigde natie.

3. De onderdanen van elk der Hooge Verdragsluitende Partijen zullen vrijelijk toegang hebben tot de rechtbanken van de andere Partij, hetzij als eischers, hetzij als verweerders. Zij zullen, op denzelfden voet als de eigen onderdanen of die van de meestbegunstigde natie, bevoegd zijn, procureurs, advocaten, vertegenwoordigers en getuigen te kiezen en

Artículo I.

1. Los súbditos de cada una de las Altas Partes Contratantes tendrán plena libertad para dirigirse al territorio de la otra Parte, permanecer, viajar y salir de él, siempre que se conformen a las leyes y reglamentos que están o estuvieren en vigor en la materia.

2. En todo lo que concierne al establecimiento y al ejercicio del comercio, de la industria y de la navegación, así como al ejercicio de los oficios y profesiones y la adquisición y la disposición de la propiedad o de la posesión de bienes muebles o inmuebles de toda especie, los súbditos de cada una de las Altas Partes Contratantes gozarán sobre toda la extensión del territorio de la otra, en todo concepto, el tratamiento de la nación más favorecida.

3. Los súbditos de cada una de las Altas Partes Contratantes tendrán libre acceso a los Tribunales de la otra Parte, sea como demandantes, sea como defensores. Tendrán la facultad, al igual de los nacionales o que los súbditos de la nación más favorecida, de escoger procuradores, abogados, representantes y testigos y emplearlos en la salvaguardia de sus

Article I.

1. Les ressortissants de chacune des Hautes Parties Contractantes auront pleine liberté de se rendre sur le territoire de l'autre Partie, d'y séjourner, d'y voyager et d'en sortir, pourvu toutefois qu'ils se conforment aux lois et règlements qui y sont ou seront en vigueur en la matière.

2. Pour tout ce qui concerne l'établissement et l'exercice du commerce, de l'industrie et de la navigation, ainsi que l'exercice des métiers et professions et l'acquisition et la disposition de la propriété ou de la possession de biens meubles ou immeubles de toute espèce, les ressortissants de chacune des Hautes Parties Contractantes jouiront sur toute l'étendue du territoire de l'autre Partie sous tous les rapports du traitement de la nation la plus favorisée.

3. Les ressortissants de chacune des Hautes Parties Contractantes auront libre accès aux Tribunaux de l'autre Partie, soit comme demandeurs, soit comme défendeurs. Ils auront la faculté, sur le même pied que les nationaux ou que les ressortissants de la nation la plus favorisée, de faire choix d'avoués, d'avocats, de représentants et de témoins et de les

van dezer diensten gebruik te maken voor de bescherming van hunne rechten voor genoemde rechtbanken.

4. Zij zullen, met name voor de uitoefening van den handel, van de nijverheid, van de scheepvaart en van de ambachten en beroepen, op het gebied van de andere Partij, geen enkele belasting, heffing, recht of bijdrage behoeven te betalen, onder welke benaming of van welken aard ook, hooger dan of verschillend van die, welke worden geheven of later zullen kunnen worden geheven van de eigen onderdanen of van die van de meestbegunstigde natie.

5. De onderdanen van elk der Hooge Verdragsluitende Partijen, die, volgens de wetgeving van de andere, vreemdeling zijn en die op behoorlijke wijze hunne nationaliteit zullen hebben kenbaar gemaakt, zullen op het grondgebied van de andere zijn vrijgesteld van iederen persoonlijken dienstplicht en van iedere verplichte publiekrechtelijke functie, evenals van iedere bijdrage, hetzij in geld, hetzij in natura, opgelegd in plaats van genoemden persoonlijken dienstplicht. Zij zullen zoowel in vredes- als in oorlogstijd, slechts worden gedwongen tot die verrichtingen en vorderingen van militairen aard, welke worden opgelegd aan de eigen onderdanen of aan die van de meestbegunstigde natie in dezelfde mate en volgens dezelfde beginselen en tegen dezelfde schadeloosstellingen als dezen.

derechos ante dichos Tribunales.

4. No tendrán que pagar, especialmente en lo que respecta al ejercicio del comercio, industria, navegación y oficios y profesiones, sobre el territorio de la otra Parte, ningún impuesto, tasa, derecho o contribución cualquiera que sea la denominación o la especie, ni más elevados ni otros que aquellos que sean o podrán ser percibidos con ulterioridad de los nacionales o de los súbditos de la nación más favorecida.

5. Los súbditos de cada una de las Altas Partes Contratantes, que son extranjeros de acuerdo con la legislación de la otra, y que hubieran hecho conocer correctamente su nacionalidad, estarán exentos sobre el territorio de la otra, de todo servicio personal obligatorio de derecho público, así como de toda contribución, sea en dinero, sea en productos, impuestos en lugar y reemplazo de dicho servicio personal obligatorio. No podrán estar obligados en tiempo de paz como en tiempo de guerra, sino a los suministros y requisiciones militares impuestos a los nacionales o súbditos de la nación más favorecida, en la medida y de acuerdo con los mismos principios y mediando las mismas indemnizaciones que a éstos.

employer pour la sauvegarde de leurs droits par devant lesdits tribunaux.

4. Ils n'auront à payer, notamment pour l'exercice du commerce, de l'industrie, de la navigation et des métiers et professions, sur le territoire de l'autre Partie aucun impôt, taxe, droit ou contribution quelle qu'en soit la dénomination ou l'espèce, ni plus élevés ni autres que ceux qui sont ou pourront être perçus ultérieurement des nationaux ou des ressortissants de la nation la plus favorisée.

5. Les ressortissants de chacune des Hautes Parties Contractantes, qui sont étrangers d'après la législation de l'autre, et qui auront dûment fait connaître leur nationalité, seront exempts sur le territoire de l'autre de tout service personnel obligatoire et de toute fonction obligatoire de droit public, ainsi que de toute contribution, soit en argent, soit en nature imposée aux lieu et place dudit service personnel obligatoire. Ils ne seront astreints en temps de paix comme en temps de guerre qu'aux prestations et réquisitions militaires imposées aux nationaux ou aux ressortissants de la nation la plus favorisée dans la mesure et d'après les mêmes principes et moyennant les mêmes dédommagements que ceux-ci.

Artikel II.

1. De naamlooze vennootschappen en andere vereenigingen op het gebied van handel, nijverheid of financiën, met inbegrip van de scheepvaart- en verzekeringmaatschappijen, die haar zetel hebben op het gebied van één der Hooge Verdragsluitende Partijen zullen, op voorwaarde dat zij er, overeenkomstig de van kracht zijnde wetten, rechtspersoonlijkheid hebben, worden erkend eveneens rechtspersoonlijkheid te hebben op het gebied van de andere. Zij zullen, mits zij zich gedragen naar de wetten en verordeningen, het recht hebben bij de rechtbanken in rechte op te treden, hetzij voor het instellen van een actie, hetzij om er te verdedigen.

2. De hierbovengenoemde maatschappijen zullen op het gebied van de andere Partij worden toegelaten, mits zij zich onderwerpen aan de wetten en voorschriften, die op het gebied van die Partij van kracht zijn.

3. Genoemde maatschappijen zullen, evenals hare bijkantoren, op het gebied

Artículo II.

1. Las sociedades anónimas y otras asociaciones comerciales, industriales o financieras, en que están comprendidas las sociedades de navegación y seguro, domiciliadas en el territorio de una de las Altas Partes Contratantes y a condición de que ellas tengan ahí existencia legal conforme a las leyes en vigor, serán reconocidas como si tuvieran existencia legal también en el territorio de la otra. Tendrán el derecho, conformándose con las leyes y reglamentos, de sostener acciones judiciales ante los tribunales, sea para intentar una acción sea para defenderse.

2. Las sociedades enumeradas anteriormente, serán admitidas en el territorio de la otra Parte, siempre que se sometan a las leyes y decretos en vigor sobre el territorio de esa Parte.

3. Dichas sociedades, así como sus filiales y sucursales, gozarán en el terri-

Article II.

1. Les sociétés anonymes et autres associations commerciales, industrielles ou financières, y compris les sociétés de navigation et d'assurance, domiciliées sur le territoire d'une des Hautes Parties Contractantes et à condition qu'elles y aient existence légale conformément aux lois en vigueur, seront reconnues comme ayant l'existence légale aussi sur le territoire de l'autre. Elles auront, en se conformant aux lois et règlements, le droit d'ester en justice devant les tribunaux, soit pour intenter une action, soit pour y défendre.

2. Les sociétés énumérées ci-devant seront admises dans le territoire de l'autre Partie, pourvu qu'elles se soumettent aux lois et ordonnances en vigueur sur le territoire de cette Partie.

3. Lesdites Sociétés, ainsi que leurs filiales et succursales, jouiront dans le

van de andere Partij dezelfde rechten genieten als die, welke worden of later zullen worden toegekend aan soortgelijke maatschappijen van de meestbegunstigde natie; met name zullen zij voor de uitoefening van haar bedrijf op het gebied der andere Partij geen belastingen, rechten, heffingen of bijdragen behoeven te betalen, onder welke benaming of van welken aard ook, hooger dan of verschillend van die, welke worden of zullen kunnen worden geheven van soortgelijke maatschappijen van de meestbegunstigde natie.

torio de la otra Parte de los mismos derechos que aquellos que son o serán ulteriormente acordados a las sociedades similares de la nación más favorecida; no tendrán especialmente que pagar sobre el ejercicio de sus negocios en el territorio de la otra Parte, impuestos, derechos, tasas o contribuciones cualquiera sea su denominación o su especie, ni más elevados, ni otros que aquellos que son o puedan ser percibidos de las sociedades similares de la nación más favorecida.

territoire de l'autre Partie, des mêmes droits que ceux qui sont ou seront ultérieurement accordés aux sociétés similaires de la nation la plus favorisée; elles n'auront notamment à payer pour l'exercice de leurs affaires sur le territoire de l'autre Partie des impôts, droits, taxes ou contributions quelle qu'en soit la dénomination ou l'espèce, ni plus élevés ni autres que ceux qui sont ou pourront être perçus des sociétés similaires de la nation la plus favorisée.

Artikel III.

De terreinen en woningen, opslagplaatsen, fabrieken, magazijnen en andere gebouwen der onderdanen van elk der Hooge Verdragsluitende Partijen op het gebied van de andere Partij, die gebezigd worden als woonplaats of voor den handel, zullen niet aan een onderzoek of doorzoekingen kunnen worden onderworpen, en de boeken, papieren en rekeningen, die er zich zullen bevinden, zullen niet onderzocht of nagezien kunnen worden, behalve in de omstandigheden en op de wijze voorzien bij de wetten en verordeningen, die toepasselijk zijn op de eigen onderdanen of op de onderdanen van de meestbegunstigde natie.

Artículo III.

Los terrenos y habitaciones, depósitos, fábricas, almacenes y otros edificios de los súbditos de cada una de las Altas Partes Contratantes sobre el territorio de la otra Parte, utilizados con fines de residencia o de comercio, no podrán estar sometidos a visitas o requisas, y los libros, papeles y cuentas que se encontraren, no podrán ser sometidos a exámenes o inspecciones, salvo en las condiciones y siguiendo las modalidades previstas por las leyes y reglamentos aplicables a los nacionales o a los súbditos de la nación más favorecida.

Article III.

Les terrains et habitations, entrepôts, fabriques, magasins et autres bâtiments des ressortissants de chacune des Hautes Parties Contractantes sur le territoire de l'autre Partie, utilisés aux fins de résidence ou de commerce, ne pourront être soumis à des visites ou à des perquisitions, et les livres, papiers et comptes qui s'y trouveront ne pourront être soumis à des examens ou à des inspections, sauf dans les conditions et suivant les modalités prévues par les lois et règlements applicables aux nationaux ou aux ressortissants de la nation la plus favorisée.

Artikel IV.

1. De handelaren, kooplieden, industrieelen en fabrikanten, die onderdanen zijn van één van de Hooge Verdragsluitende Partijen, zullen, evenals hunne handelsreizigers, het recht hebben op het gebied van de andere Partij de handelaren of producenten en de publieke verkoopplaatsen te bezoeken, er aankoopen te doen en bestellingen uit te lokken bij personen of huizen, die de aangeboden goederen weder-verkoopen of deze gebruiken in hun beroep of in hun nijverheid, mits zij betalen de wettige belastingen, die ter zake van kracht zijn.

2. Zij zullen, op elk gebied, met name ter zake van belasting en van faciliteiten, de behandeling van de meestbegunstigde natie genieten.

3. De aan een douanerecht onderworpen goederen, die zullen worden ingevoerd als monsters of modellen, met uitzondering van ten invoer verboden goederen, zullen tijdelijk worden binnengelaten onder vrijstelling van in- en uitvoerrechten, mits in acht genomen worden de douanevoorschriften en formaliteiten, noodig om te verzekeren hun wederuitvoer of de betaling van rechten, voorgeschreven voor het geval, dat geen wederuitvoer heeft plaats gehad binnen den termijn, bij de wet voorzien.

Artículo IV.

1. Los negociantes, comerciantes, industriales y fabricantes, súbditos de una de las Altas Partes Contratantes, así como sus agentes viajeros, tendrán derecho a visitar en el territorio de la otra Parte a los negociantes o productores y los locales de venta pública, de hacer compras y buscar pedidos de las personas o casas que se ocupen de la reventa o que hagan uso profesional o industrial de las mercaderías ofrecidas, pagando los impuestos legales vigentes en la materia.

2. Gozarán, en todo respecto, especialmente en materia de imposición y de facilidades, del tratamiento de la nación más favorecida.

3. Los objetos sujetos a un derecho de aduana, que sean importados como muestras o modelos, a excepción de las mercaderías prohibidas de importarse, serán admitidos temporalmente con liberación de derechos de internación y de salida, siempre que sean observados los reglamentos y formalidades aduaneras necesarias para asegurar la reexportación o el pago de los derechos prescritos en caso de no reexportación, en el plazo previsto por la ley.

Article IV.

1. Les négociants, les commerçants, les industriels et les fabricants, ressortissants de l'une des Hautes Parties Contractantes, ainsi que leurs commis voyageurs, auront le droit de visiter dans le territoire de l'autre Partie les négociants ou les producteurs et les locaux de vente publique, d'y faire des achats et de rechercher des commandes auprès des personnes ou maisons procédant à la revente ou faisant un usage professionnel ou industriel des marchandises offertes, pourvu qu'ils payent les impôts légaux qui sont en vigueur en la matière.

2. Ils jouiront, sous tous les rapports, notamment en matière d'imposition et de facilités, du traitement de la nation la plus favorisée.

3. Les objets passibles d'un droit de douane qui seront importés comme échantillons ou modèles, à l'exception des marchandises prohibées à l'importation, seront admis temporairement en franchise de droit d'entrée et de sortie, pourvu que les règlements et formalités douaniers nécessaires pour en assurer la réexportation ou le payement des droits prescrits en cas de non-réexportation dans le délai prévu par la loi, soient observés.

Artikel V.

1. Er zal volle en algeheele vrijheid van handel tusschen de gebieden van de Hooge Verdragsluitende Partijen bestaan.

2. De natuurlijke of vervaardigde voortbrengselen, die van oorsprong of herkomstig zijn van het gebied van één der Hooge Verdragsluitende Partijen, zullen, bij hun invoer op het gebied van de andere, niet onderworpen zijn aan rechten of belastingen, met inbegrip van alle coëfficiënten, surtaxen of toeslagen, hooger dan of verschillend van die, waaraan zijn of zullen worden onderworpen de gelijksoortige voortbrengselen of goederen van de meestbegunstigde natie.

3. De goederen van allerlei aard, uitgevoerd naar het gebied van één der Hooge Verdragsluitende Partijen, zullen, bij hun uitvoer, niet onderworpen zijn aan rechten of belastingen, met inbegrip van alle coëfficiënten, surtaxen en toeslagen, hooger dan of verschillend van die, welke worden of zouden kunnen worden gelegd op soortgelijke goederen bij hun uitvoer naar het gebied van elk ander vreemd land.

4. De goederen van elken aard komende van of gaande naar het gebied van één der Hooge Verdragsluitende Partijen, zullen wederzijds op het gebied van de andere worden vrijgesteld van elk doorvoerrecht, hetzij bij rechtstreekschen doorvoer, hetzij zij, gedurende den doorvoer, moeten worden opgeslagen, overgeladen, uitgeladen of weder ingeladen.

5. Op elk ander gebied verplicht elk der Hooge Verdragsluitende Partijen zich bovendien de andere, hetzij bij den invoer, hetzij bij den uitvoer, hetzij bij den doorvoer, niet te onderwerpen aan een behandeling, verschillend van of minder gunstig dan de behandeling toegepast op welken derden Staat ook, met name voor wat betreft de douanevoorschriften en hunne toepassing, den opslag, de wijze van verificatie en onderzoek van de goederen, de betalingsvoorwaarden der douanerechten en der belastingen en de classificatie en den uitleg van de tarieven. Zij zullen alle faciliteiten genieten, welke op douanegebied worden toegekend aan de voortbrengselen van elk ander land.

Artículo V.

1. Habrá plena y entera libertad de comercio entre los territorios de las Altas Partes Contratantes.

2. Los productos naturales o fabricados, originarios o de procedencia del territorio de una de las Altas Partes Contratantes, no serán sometidos al importarse al territorio de la otra, a derechos o tasas, incluso todos los coeficientes, sobretasas o recargos, más elevados u otros que aquellos a los cuales están o estuvieren sometidos los productos o mercaderías similares de la nación más favorecida.

3. Las mercaderías de toda naturaleza, exportadas hacia el territorio de una de las Altas Partes Contratantes, no estarán sometidas a tiempo de su exportación a derechos o tasas comprendidos todos los coeficientes, sobretasas o recargos, más elevados u otros que aquellos a los cuales son o pudieran ser impuestos a los artículos similares a tiempo de su exportación hacia el territorio de cualquier otro país extranjero.

4. Las mercaderías de toda naturaleza provenientes del o con destino al territorio de una de las Altas Partes Contratantes, serán recíprocamente exentas, en el territorio de la otra, de todo derecho de tránsito, sea que ellas transiten directamente, sea que durante el tránsito deban ser almacenadas, transbordadas, descargadas o recargadas.

5. En todo respecto, cada una de las Altas Partes Contratantes, se compromete, por lo demás, a no someter a la otra, sea en cuanto a la importación, o a la exportación, sea al tránsito, a un tratamiento distinto o menos favorable que aquél aplicado a un Estado tercero cualquiera, especialmente en lo que concierne a las prescripciones aduaneras y su aplicación, almacenamiento, modo de verificación y análisis de artículos, las condiciones de pago de los derechos de aduana y las tasas y clasificación y la interpretación de las tarifas. Gozarán de todas las facilidades acordadas en materia de aduanas a los productos de todo otro país.

Article V.

1. Il y aura pleine et entière liberté de commerce entre les territoires des Hautes Parties Contractantes.

2. Les produits naturels ou fabriqués, originaires ou en provenance du territoire de l'une des Hautes Parties Contractantes ne seront pas soumis à leur importation sur le territoire de l'autre, à des droits ou taxes, y compris tous coefficients, surtaxes ou majorations, plus élevés ou autres que ceux auxquels sont ou seront soumis les produits ou marchandises similaires de la nation la plus favorisée.

3. Les marchandises de toute nature exportées vers le territoire de l'une des Hautes Parties Contractantes ne seront pas soumises à leur exportation à des droits ou taxes, y compris tous coefficients, surtaxes ou majorations, plus élevés ou autres que ceux qui sont ou pourraient être imposés aux articles similaires à leur exportation vers le territoire de tout autre pays étranger.

4. Les marchandises de toute nature venant du territoire de l'une des Hautes Parties Contractantes ou y allant, seront réciproquement exemptées, dans le territoire de l'autre, de tout droit de transit, soit qu'elles transitent directement, soit que pendant le transit, elles doivent être entreposées, transbordées, déchargées ou rechargées.

5. A tous autres égards, chacune des Hautes Parties Contractantes s'engage, en outre, à ne pas soumettre l'autre soit à l'importation, soit à l'exportation, soit au transit, à un traitement autre ou moins favorable que celui appliqué à un Etat tiers quelconque, notamment en ce qui concerne les prescriptions douanières et leur application, l'entreposage, le mode de vérification et d'analyse des articles, les conditions du payement des droits de douane et des taxes et la classification et l'interprétation des tarifs. Ils jouiront de toutes facilités accordées en matière de douane aux produits de tout autre pays.

Artikel VI.

Indien de omstandigheden het onvermijdelijk maken, zullen de Hooge Verdragsluitende Partijen kunnen verlangen, dat de voortbrengselen en koopwaren, ingevoerd binnen haar gebied, van een door de bevoegde autoriteit afgegeven certificaat van oorsprong, worden vergezeld. De legalisatie van de desbetreffende certificaten door een diplomatiek of con-

Artículo VI.

Si las circunstancias lo hacen inevitable, las Altas Partes Contratantes podrán exigir que los productos y mercaderías, importados a sus territorios, sean acompañados de un certificado de origen otorgado por la autoridad competente. La legalización de los certificados en cuestión, por un funcionario diplomático o consular, será hecha previo el

Article VI.

Si les circonstances le rendent inévitable, les Hautes Parties Contractantes pourront exiger que les produits et marchandises, importés sur leurs territoires, soient accompagnés d'un certificat d'origine délivré par l'Autorité compétente. La légalisation des certificats en question par un fonctionnaire diplomatique ou consulaire, se fera moyennant payement des

sulair ambtenaar, zal geschieden tegen betaling van de zegels of van de wettige rechten, die van kracht zijn.

Artikel VII.

De accijnzen, de voor rekening van den Staat, de provinciën en de gemeenten of andere openbare instellingen geheven binnenlandsche rechten en belastingen, waarmede worden belast of zullen worden belast de voortbrenging, de bereiding of het verbruik van goederen op het gebied van één der Hooge Verdragsluitende Partijen, zullen de voortbrengselen van de andere Partij niet op een zwaardere of lastiger wijze mogen treffen dan de gelijksoortige producten, die hun oorsprong vinden in het meestbegunstigde land.

Artikel VIII.

Elk der Hooge Verdragsluitende Partijen zal kunnen benoemen Consuls-Generaal, Consuls, Vice-Consuls en andere Consulaire ambtenaren op het gebied van de andere, uitgezonderd het gebied van Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao. De toelating en de bevoegdheden der Boliviaansche Consulaire ambtenaren op dit gebied zullen slechts kunnen worden geregeld door een bijzondere overeenkomst te dezer zake.

De Consuls-Generaal, Consuls, Vice-Consuls en andere Consulaire ambtenaren zullen, na het exequatur of eenige andere noodzakelijke machtiging te hebben ontvangen van de Regeering van het land, waar zij zijn benoemd, op voet van wederkeerigheid, het recht hebben alle werkzaamheden uit te oefenen en van alle voorrechten, vrijstellingen en immuniteiten te genieten, die worden of zullen kunnen worden toegekend aan de Consulaire ambtenaren van denzelfden graad van de meestbegunstigde natie.

Artikel IX.

Ingeval een onderdaan van een der Hooge Verdragsluitende Partijen zonder testament gemaakt te hebben, mocht overlijden op het grondgebied van de andere Partij, zullen de overheidspersonen, die volgens de plaatselijke wetten zijn belast met het beheer van de nalatenschap, daarmede de Consulaire ambtenaren in kennis stellen, ten einde aan de belanghebbenden de noodige inlichtingen over te brengen. De Consul-Generaal, Consul, Vice-Consul of andere Consulaire ambtenaar van het land waartoe de overledene behoorde, zal, voor zoover de wetgeving van elk land dat toelaat en in afwachting van de benoeming van een bewindvoerder en totdat deze laatste in

pago de los timbres o los derechos legales en vigencia.

Artículo VII.

Los impuestos, los derechos y tasas interiores percibidos por cuenta del Estado, de las provincias, de las municipalidades o de otras instituciones públicas que graven o gravaren la producción, la preparación o el consumo de mercaderías en el territorio de una de las Altas Partes Contratantes, no podrán gravar los productos de la otra Parte, de una manera más fuerte o más incómoda que los productos similares originarios del país más favorecido.

Artículo VIII.

Cada una de las Altas Partes Contratantes, podrá nombrar Cónsules Generales, Cónsules, Vicecónsules y otros funcionarios consulares en el territorio de la otra Parte, excepción hecha de las Indias Holandesas, del Surinam o Guayana Holandesa y de Curaçao, no pudiendo ser regladas la admisión y las atribuciones de los funcionarios consulares bolivianos en esos territorios, sino por medio de una convención especial establecida a este respecto.

Los Cónsules Generales, Cónsules, Vicecónsules y otros funcionarios consulares, habiendo recibido del Gobierno del país ante el cual se hallan nombrados, el *exequatur* u otra autorización necesaria, tendrán, con cargo de reciprocidad, el derecho de ejercer todas las funciones y gozar de todos los privilegios, exenciones e inmunidades que son o pudieran ser acordados a los funcionarios consulares del mismo grado de la nación más favorecida.

Artículo IX.

En el caso de que un súbdito de una de las Altas Partes Contratantes, muriera ,,ab intestato'' en el territorio de la otra Parte, las autoridades encargadas según las leyes locales, de la administración de la sucesión, darán aviso a los funcionarios consulares, a fin de trasmitir a los interesados las informaciones necesarias. El Cónsul General, Cónsul, Vicecónsul u otro funcionario consular de la Nación a la cual pertenecía el difunto, tomará posesión, en la medida que lo permita la legislación de cada país y a la espera de que sea nombrado un administrador y que éste último esté en estado de ejercer sus funciones, de los efectos personales del difunto, por cuenta

timbres ou des droits légaux en vigueur.

Article VII.

Les droits d'accises, les droits et les taxes intérieurs perçus pour le compte de l'Etat, des provinces et des communes ou autres institutions publiques qui grèvent ou grèveront la production, la préparation ou la consommation des marchandises dans le territoire de l'une des Hautes Parties Contractantes, ne pourront pas frapper les produits de l'autre Partie d'une manière plus forte ou plus gênante que les produits similaires originaires du pays le plus favorisé.

Article VIII.

Chacune des Hautes Parties Contractantes pourra nommer des Consuls-Généraux, Consuls, Vice-Consuls et autres fonctionnaires consulaires dans le territoire de l'autre, exception faite pour le territoire des Indes Néerlandaises, de Surinam et de Curaçao, l'admission et les attributions des fonctionnaires consulaires boliviens dans ces territoires ne pouvant être réglées que par une Convention spéciale à ce sujet.

Les Consuls-Généraux, Consuls, Vice-Consuls et autres fonctionnaires consulaires, ayant reçu du Gouvernement du Pays dans lequel ils sont nommés, l'exéquatur ou autre autorisation nécessaire, auront, à charge de réciprocité, le droit d'exercer toutes les fonctions et de jouir de tous les privilèges, exemptions et immunités qui sont ou pourront être accordés aux fonctionnaires consulaires du même grade de la nation la plus favorisée.

Article IX.

Dans le cas où un ressortissant de l'une des Hautes Parties Contractantes mourrait intestat sur le territoire de l'autre Partie, les Autorités chargées, d'après les lois locales, de l'administration de la succession, en donneront avis aux fonctionnaires consulaires, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires. Le Consul-Général, Consul, Vice-Consul ou autre fonctionnaire consulaire de la nation, à laquelle appartenait le défunt, prendra, dans la mesure où le permettra la législation de chaque Pays et en attendant que soit nommé un administrateur et que ce dernier soit en état d'exercer ses fonctions, possession des effets personnels du défunt pour

staat zal zijn, zijn werkzaamheden te verrichten, bezit nemen van de persoonlijke eigendommen van den overledene, ten behoeve van zijn wettelijke erfgenamen en zijn schuldeischers.

Artikel X.

Niet zullen geacht worden te vallen onder de bepalingen van de behandeling op den voet der meestbegunstigde natie, de hierna te noemen rechten of voorrechten, te weten:

a. de rechten of voorrechten, die zijn of zullen kunnen worden toegekend aan aangrenzende Staten om het grensverkeer te vergemakkelijken,

b. de rechten of voorrechten, voortvloeiende uit plurilaterale overeenkomsten van algemeenen aard, evenals overeenkomsten over internationaal privaatrecht en overeenkomsten en regelingen betreffende de uitsluiting van de dubbele belasting,

c. de bijzondere gunsten, vrijstellingen en voorrechten, die door de Regeering van de Boliviaansche Republiek op het gebied van handel zouden kunnen worden toegekend aan de onderdanen en aan de producten van de aangrenzende Staten. Op zoodanige gunsten, vrijstellingen en voorrechten zal Nederland geen aanspraak kunnen maken uit hoofde van de meestbegunstigingsclausule, zoolang zij niet zullen zijn toegekend aan andere niet aangrenzende Staten,

d. de voordeelen, die elk der beide landen zoude kunnen toekennen aan een derde Mogendheid uit hoofde van een tolunie,

e. de bijzondere maatregelen, die elk der beide Landen zich genoodzaakt zoude kunnen zien te nemen om redenen van sanitairen aard, op voorwaarde, dat deze maatregelen zullen worden genomen tegenover alle landen, die zich in gelijksoortige omstandigheden bevinden,

f. de heffing door één der beide Landen van supplementaire rechten, ter compensatie van premiën op den uitvoer of de voortbrenging, die enkele voortbrengselen in het ander Land zouden kunnen genieten.

Artikel XI.

Elk geschil betreffende de uitlegging, de toepassing of de uitvoering van dit verdrag, dat niet tusschen de Hooge Verdragsluitende Partijen is kunnen worden opgelost, zal worden onderworpen aan het Permanente Hof van Internationale Justitie, dat bevoegd zal zijn op het geschilpunt te beslissen op verzoek van beide Partijen of één Harer.

de sus herederos legítimos o de sus acreedores.

Artículo X.

No podrán caer bajo la condición de las estipulaciones del tratamiento de la nación más favorecida, los derechos o privilegios mencionados más abajo, a saber:

a. los derechos o privilegios que son o pudieran ser acordados a los Estados limítrofes con objeto de facilitar el tráfico fronterizo,

b. los derechos o privilegios provenientes de Convenciones plurilaterales de orden general, así como de convenciones de derecho internacional privado y de convenciones y reglamentaciones concernientes a la exclusión de la doble imposición,

c. los favores especiales, exenciones y privilegios que fueren acordados por el Gobierno de la República de Bolivia a los subditos y a los productos de los Estados limítrofes, en materia de comercio. Tales favores, exenciones y privilegios, no podrán ser reclamados por Holanda en virtud del tratamiento de la nación más favorecida, entretanto que no hayan sido concedidos a otros Estados no limítrofes,

d. las ventajas que cada uno de los dos países acordare a una tercera Potencia en virtud de una unión aduanera,

e. las medidas especiales que cada uno de los países pudiera verse obligado a tomar por razones sanitarias, a condición de que esas medidas sean adoptadas con respecto a todos los países que se encuentren en circunstancias análogas,

f. la percepción por uno de los dos países, de derechos suplementarios en compensación de primas de exportación o de producción que beneficiarían a ciertos productos en el otro país.

Artículo XI.

Toda diferencia resultante de la interpretación, aplicación o ejecución del presente Tratado, que no hubiera podido ser arreglada entre las Altas Partes Contratantes, será sometida a la Corte Permanente de Justicia Internacional la cual tendrá competencia para resolver el desacuerdo, a pedido de las dos Partes o sólo de una de Ellas.

le compte de ses héritiers légitimes et de ses créanciers.

Article X.

Ne seront pas censé tomber sous le coup des stipulations de traitement sur le pied de la nation la plus favorisée, les droits ou privilèges mentionnées ci-après, savoir:

a. les droits ou privilèges qui sont ou pourront être accordés à des Etats limitrophes en vue de faciliter le trafic frontière,

b. les droits ou privilèges découlant de Conventions plurilatérales d'ordre général, ainsi que de Conventions de droit international privé et de Conventions et réglementations concernant l'exclusion de la double imposition,

c. les faveurs spéciales, les exemptions et les privilèges qui pourraient être accordés par le Gouvernement de la République de Bolivie aux sujets et aux produits des Etats limitrophes, en matière de commerce. De telles faveurs, exemptions et privilèges ne pourront pas être réclamés par les Pays-Bas, en vertu du traitement de la nation la plus favorisée, aussi longtemps qu'ils n'auront pas été accordés à d'autres Etats non limitrophes,

d. les avantages que chacun des deux Pays pourrait accorder à une tierce Puissance, en vertu d'une union douanière,

e. les mesures spéciales que chacun des deux Pays pourrait se voir obligé de prendre pour des raisons sanitaires, à condition que ces mesures soient prises à l'égard de tous les pays se trouvant dans des circonstances analogues,

f. la perception par un des deux Pays de droits supplémentaires, en compensation de primes d'exportation ou de production desquelles pourraient bénéficier certains produits dans l'autre Pays.

Article XI.

Tout différend concernant l'interprétation, l'application ou l'exécution du présent Traité qui n'aura pu être réglé entre les Hautes Parties Contractantes, sera soumis à la Cour Permanente de Justice Internationale, laquelle aura compétence pour statuer sur le différend à la requête des deux Parties ou de l'une d'Elles.

Artikel XII.

De bepalingen van dit verdrag zullen van toepassing zijn op het Nederlandsch grondgebied in Europa, evenals, met uitzondering van de bepalingen van artikel VIII, op Nederlandsch-Indië, op Suriname en op Curaçao.

Artikel XIII.

Dit verdrag is opgesteld in de Nederlandsche, Spaansche en Fransche taal, met dien verstande, dat, in geval van gebrek aan overeenstemming of verschil van uitleg tusschen de Nederlandsche en Spaansche teksten, de Fransche tekst voorrang zal genieten.

Artikel XIV.

Dit verdrag zal worden bekrachtigd en zijn bekrachtigingsoorkonden zullen zoodra doenlijk worden uitgewisseld te 's-Gravenhage.

Het zal in werking treden drie maanden na de uitwisseling der bekrachtigingsoorkonden en zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, te rekenen van den dag van zijn inwerkingtreding met stilzwijgende verlenging voor een zelfde tijdvak elke keer, dat het niet zal worden opgezegd door één der Hooge Verdragsluitende Partijen ten minste zes maanden voor den afloop.

Artículo XII.

Las disposiciones del presente Tratado serán aplicables al territorio holandés, en Europa, así como, a excepción de las disposiciones del artículo VIII, a las Indias holandesas, al Surinám y Curaçao.

Artículo XIII.

El presente Tratado se halla redactado en los idiomas holandés, español y francés, quedando entendido que en caso de desacuerdo o diferencia de interpretación entre los textos holandés y español, prevalecerá el texto francés.

Artículo XIV.

El presente Tratado será ratificado y las ratificaciones serán canjeadas en La Haya, tan pronto como sea posible. Entrará en vigor tres meses después del canje de ratificaciones y permanecerá en vigor durante cinco años, a partir del día de su comienzo, con tácita renovación por el mismo período, cada vez que no sea denunciado por una de las Altas Partes Contratantes, por lo menos seis meses antes del vencimiento.

Article XII.

Les dispositions du présent Traité seront applicables au territoire néerlandais en Europe, ainsi que, à l'exception des dispositions de l'article VIII, aux Indes Néerlandaises, au Surinam et à Curaçao.

Article XIII.

Le présent Traité est rédigé dans les langues néerlandaise, espagnole et française, étant bien entendu que, en cas de désaccord ou de différence d'interprétation entre les textes néerlandais et espagnol, le texte français prévaudra.

Article XIV.

Le présent Traité sera ratifié et les ratifications en seront échangées à la Haye aussitôt que faire se pourra. Il entrera en vigueur trois mois après l'échange des ratifications et demeurera en vigueur pendant cinq années, à partir du jour de son entrée en vigueur avec tacite reconduction pour une même période, chaque fois où il ne sera pas dénoncé par une des Hautes Parties Contractantes au moins six mois avant l'échéance.

Ter oorkonde waarvan de Gevolmachtigden dit verdrag hebben onderteekend.

In tweevoud gedaan te La Paz, den dertigsten Mei, negentienhonderd negen en twintig, in elk van de drie aangegeven talen.

LAMPING.

TOMÁS ML. ELÍO

En fé de lo cual los Plenipotenciarios firman el presente Tratado.

Hecho en doble ejemplar en cada uno de los tres idiomas indicados, en la ciudad de La Paz, a los treinta días del mes de mayo de mil novecientos veintinueve años.

LAMPING.

TOMÁS ML. ELÍO.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé le présent Traité.

Fait en double à La Paz, le trente mai mil neuf cent vingt neuf, en chacune des trois langues indiquées.

LAMPING.

TOMÁS ML. ELÍO.

Onderteekeningsprotocol.

Op het oogenblik, dat dit handelsverdrag werd onderteekend, zijn de ondergeteekende Gevolmachtigden overeengekomen, de navolgende nadere omschrijvingen vast te stellen:

1. Het is wel verstaan, dat overal, waar in dit verdrag bepaald is, dat eene der Hooge Verdragsluitende Partijen aan de andere dezelfde behandeling zal toestaan als aan de eigen onderdanen of aan de onderdanen der meestbegunstigde natie, de meest voordeelige van deze twee behandelingen zal worden toegestaan.

2. De Hooge Verdragsluitende Partijen komen overeen, zooveel mogelijk

Protocolo para la firma.

A tiempo de firmar el presente Tratado de Comercio, los suscritos Plenipotenciarios se hallan de acuerdo en estipular lo siguiente:

1. Queda entendido que en todo lo que en el presente Tratado se refiere a que una de las Altas Partes Contratantes acordare a la otra el mismo tratamiento que a los nacionales o a los naturales de la nación más favorecida, se optará respectivamente por el más favorable de esos dos tratamientos.

2. Las Altas Partes Contratantes convienen en evitar en lo posible, que, por

Protocole de signature.

Au moment de signer le présent Traité de Commerce, les Plénipotentiaires soussignés sont tombés d'accord pour stipuler les précisions suivantes:

I. Il est entendu que partout où dans le présent Traité il est prévu que l'une des Hautes Parties Contractantes accordera à l'autre le même traitement qu'aux nationaux ou aux ressortissants de la nation la plus favorisée, le plus favorable de ces deux traitements sera accordé.

2. Les Hautes Parties Contractantes conviennent d'éviter, autant que pos-

te vermijden, dat door te ver doorgevoerde specificaties in de douanetarieven en verschillen in rechten voor analoge artikelen, de practische waarde en beteekenis der meestbegunstigings-clausule twijfelachtig zullen worden, met dien verstande, dat in elk geval, de verordeningen en gewoonten op douanegebied van elk der beide Hooge Verdragsluitende Partijen getrouwelijk in acht genomen zullen moeten worden.

Onderteekend te La Paz, in zes exemplaren en in de Nederlandsche, Spaansche en Fransche taal, den dertigsten Mei, negentienhonderd negen en twintig.

LAMPING.

TOMÁS ML. ELÍO.

especificaciones demasiado detalladas en las tarifas aduaneras y diferenciaciones de derechos de artículos análogos, el valor y significación prácticos de la cláusula de la nación más favorecida no sean materia de duda, quedando entendido que en todo caso deben ser fielmente observados los reglamentos y prácticas aduaneras de cada una de las Altas Partas Contratantes.

Firmado en La Paz, en seis ejemplares y en los idiomas holandés, español y francés a los treinta días del mes de mayo de mil novecientos veintinueve años.

LAMPING.

TOMÁS ML. ELÍO.

sible, que, par des spécifications trop détaillées dans les tarifs douaniers et des différenciations de droits pour des articles analogues, la valeur et la signification pratiques de la clause de la nation la plus favorisée ne soient rendues problématiques, bien entendu que, en tous cas, les règlements et coutumes douaniers de chacune des Hautes Parties Contractantes devront être fidèlement observés.

Signé à La Paz, en six exemplaires et dans les langues néerlandaise, espagnole et française, le trente mai, mil neuf cent vingt-neuf.

LAMPING.

TOMÁS ML. ELÍO.

1932. No. 110.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 2 December 1932 *tot tijdelijke versterking der middelen gedurende 1933 en 1934. (Heffing van opcenten op de rij- en voertuigenbelasting).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is, in afwachting van eene nadere herziening van de verordening van 16 April 1910 (G. B. No. 37) *op de rij- en voertuigenbelasting*, over te gaan tot de tijdelijke heffing van opcenten op dit middel;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

Op de, in art. 3 der verordening van 16 April 1910 (G. B. No. 37) *op de rij- en voertuigenbelasting* genoemde bedragen, zooals deze, laatstelijk bij de verordening van 11 Mei 1928 (G. B. No. 105) juncto die van 15 Mei 1931 (G. B. No. 84), zijn vastgesteld, worden over de jaren 1933 en 1934 *tien opcenten* geheven.

Art. 2.

1. De opcenten, geheven op grond van art. 1, worden betaald en verantwoord tegelijk met de hoofdsom.

2. De bepalingen omtrent de heffing van de belasting zijn mede van toepassing op de opcenten.

Art. 3.

Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 Januari 1933.

Gegeven te Paramaribo, den 2den December 1932.

VAN HAAREN.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 7den December 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 111.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 2 December 1932 *tot schorsing voor het jaar 1933 van de heffing van de geneeskundige belasting (G. B. 1905 No. 18).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende: dat het noodig is om, ter verdere ondersteuning van de landbouwbedrijven, ook over 1933 de heffing van de *geneeskundige belasting* te schorsen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

De *geneeskundige belasting*, bedoeld in de verordening van 20 Februari 1905 (G. B. No. 18) wordt over het jaar 1933 niet geheven.

Art. 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 2den December 1932.

VAN HAAREN.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 7den December 1932.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 112.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

PUBLICATIE van 6 December 1932, *waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van 31 October 1932 No. 45, houdende wijziging van artikel 7 van het Reglement op de inrigting en zamenstelling der regterlijke magt in de kolonie Suriname.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 3 October 1932, 7de Afdeeling No. 1;

Gelet op artikel 48 van het Reglement op het beleid der Regering in de Kolonie *Suriname;*

Den Raad van State gehoord (advies van 18 October 1932 No. 31);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 25 October 1932, 7de Afdeeling, No. 22;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen:

Eenig artikel.

Het eerste en het tweede lid van artikel 7 van het bij Koninklijk besluit van 4 September 1868, No. 17 *(Gouvernementsblad No. 14)* vastgesteld Reglement op de inrigting en de zamenstelling der regterlijke magt in de Kolonie Suriname (waarvan de destijds geldende tekst is opgenomen in het *Gouvernementsblad 1918 No. 41*) worden gelezen als volgt:

1932. No. 112.

„De president van en de procureur-generaal bij het hof van „justitie moeten den ouderdom van dertig jaren hebben bereikt „en sedert ten minste vijf jaren aan eene Rijks- of daarmede „gelijkgestelde Nederlandsche Universiteit hebben verkregen :

„hetzij den graad van doctor in de regtswetenschap,

„hetzij den graad van doctor in de regtsgeleerdheid of de „hoedanigheid van meester in de regten, mits deze graad of deze „hoedanigheid verworven is op grond van het afleggen van een „examen òf in het Nederlandsch burgerlijk- en handelsregt, staats- „regt en strafregt, òf in het Nederlandsch-Indisch regt.

„De leden van en de advocaat-generaal bij het hof van „justitie alsmede de kantonregter van *Paramaribo* moeten den „ouderdom van vijf en twintig jaren hebben bereikt en sedert „ten minste drie jaren een der in het eerste lid genoemde gra- „den of hoedanigheid hebben bekomen."

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in afschrift aan den Raad van State zal worden gezonden.

Het Loo, den 31 October 1932.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,

DE GRAAFF.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 6den December 1932.

VAN HAAREN.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 8sten December 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 113.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 24 Augustus 1932 *tot wijziging van de verordening van 6 Juli 1927 (G. B. No. 85), houdende vaststelling van een reglement voor de landmeters in Suriname.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de verordening van 6 Juli 1927 (G. B. No. 85), houdende vaststelling van een reglement voor de landmeters in Suriname, te wijzigen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

In het eerste lid van art. 9 van de verordening van 6 Juli 1927 (G. B. No. 85) wordt „2 dM" vervangen door „12.5 cM".

Art. 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 24sten Augustus 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 8sten December 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 114.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 7 December 1932 *tot schorsing voor de jaren 1933 en 1934 van de heffing van schoolgeld op de openbare scholen voor gewoon lager onderwijs.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende: dat het noodig is om, in verband met de tijdsomstandigheden, voor de jaren 1933 en 1934 de heffing van schoolgeld op de openbare scholen voor gewoon lager onderwijs te schorsen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Eenig artikel.

De heffing van het schoolgeld krachtens de verordening van 8 December 1876 (G. B. 1877 No. 10), zooals deze luidt blijkens G. B. 1932 No. 95, welke heffing ten aanzien van de openbare scholen voor gewoon lager onderwijs bij besluit van 15 Februari 1932 (G. B. No. 17) is geregeld, wordt voor die scholen over de jaren 1933 en 1934 opgeschort.

Gegeven te Paramaribo, den 7den December 1932.

VAN HAAREN.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 8sten December 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 114.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1932. No. 115.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 12 December 1932 *tot wijziging en aanvulling van het Rijstuitvoerbesluit (G. B. 1932 No. 20).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van de artikelen 2 en 3 der rijstuitvoerverordening (G. B. 1932 No. 6), het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

In het Rijstuitvoerbesluit (G. B. 1932 No. 20) worden de volgende wijzigingen en aanvullingen aangebracht:

I. In art. 3 vervallen: „(Afvaartsteiger)" en „(Waagsteiger)", en wordt in plaats van „de suikerloods" gelezen: „de opslagloodsen bij den steiger".

II. Art. 6 wordt gelezen als volgt:

„1. De kosten van het keuren bedragen $2^1/_2$ cent per 100 KG. „rijst, met een minimum van 25 cent per keuring, te betalen bij „de afgifte van het certificaat; betreft het echter keuring te Pa„ramaribo op Zondagen, op algemeene of op algemeen erkende „Christelijke Feestdagen, dan wordt het keuringsgeld op 5 cent „per 100 KG. rijst en het minimum op 50 cent gesteld.

„2. Voor een voorloopige keuring wordt eveneens onderscheiden„denlijk $2^1/_2$ cent en 5 cent per 100 KG rijst betaald, met inacht„neming van de in het eerste lid van dit artikel bedoelde minima, „terwijl in dit geval de definitieve keuring in een der in art. 3 ge„noemde loodsen kosteloos geschiedt, indien deze binnen 3 we„ken na de voorloopige keuring plaats heeft.

„3. Wordt de definitief gekeurde rijst niet binnen 14 dagen

„na den datum van afgifte van het certificaat van keuring ver-„scheept, dan moet herkeuring van de rijst plaats hebben tegen „vergoeding van de kosten van keuring, zooals in dit artikel „en in art. 10 bepaald",

III. Art. 8 wordt gelezen als volgt:

„De zakken, waarin de rijst verpakt is, moeten nieuw en „behoorlijk dichtgenaaid zijn, een en ander ter beoordeeling van „den met de keuring belasten ambtenaar".

IV. Art. 9 ondergaat de volgende veranderingen:

1. In het eerste lid wordt na: „het aantal zakken" ingevoegd: „witte en gestoomde rijst elk op een afzonderlijk aanvraagfor-„mulier vermeld en afzonderlijk opgeslagen",.

2. Een nieuw lid (1a) wordt ingevoegd, luidende als volgt:

„1a. Op de balen gestoomde rijst moet duidelijk en met be-„hoorlijke letters vermeld staan „Parboiled"".

3. In het tweede lid wordt in plaats van „4 cent" gelezen „$2^1/_2$ cent".

V. 1o. In art. 10 wordt in plaats van de woorden: „te Nieuw-Nickerie" gelezen:

„in het district Nickerie", terwijl na het woord „keuring" wordt ingevoegd: „tegen betaling van $2^1/_2$ cent per 100 K.G. rijst,".

2o. Aan voormeld artikel 10 wordt voorts een tweede lid toegevoegd, luidende als volgt:

„2. Keuringen in het district Nickerie buiten het in het 1ste „lid van dit artikel bedoeld tijdvak kunnen geschieden door den „plaatvervangenden keuringsambtenaar aldaar tegen betaling van „5 cent per 100 K.G. rijst."

3o. Het tegenwoordige eenigste lid wordt genummerd: „1.".

VI. Art. 11 wordt gelezen als volgt:

„Bij de keuring zullen de volgende kwaliteiten worden on-„derscheiden.

„A. Witte Rijst

„1. *Suriname Standaard Extra Rijst* (Surinam Standaard „Extra Rice).

„2. *Suriname Standaard Rijst* (Surinam Standard Rice)

„3. *Mindere Kwaliteit* (Low Grade)

„4. *Gebroken Rijst* (Broken)
„5. *Ongeschikt voor export.*

„B. Gestoomde Rijst

„1. *Breukvrije Super Rijst* (Whole Grain Super)
„2. *Super.*
„3. *No. 1*
„4. *No. 2*
„5. *No. 3*
„6. *Gebroken Rijst* (Broken)
„7. *Ongeschikt voor export.*"

VII. Art. 13 wordt gelezen als volgt :

„1. Indien het resultaat van de keuring van witte rijst uit-„wijst, dat 1% of meer der zakken minderwaardige of gebroken „rijst bevat, wordt de geheele partij als „Mindere Kwaliteit" (Low „Grade), „Gebroken Rijst" (Broken) of „Ongeschikt voor export" „gequalificeerd, al naar gelang van de vastgestelde kwaliteit der „minderwaardige rijst of het percentage breuk der rijst.

„2. Indien het resultaat van de keuring van gestoomde rijst „uitwijst, dat 1% of meer der zakken minderwaardige rijst bevat, „wordt de geheele partij als „No. 3", „Gebroken Rijst" (Broken) „of „Ongeschikt voor export" gequalificeerd, al naar gelang van „de vastgestelde kwaliteit der minderwaardige rijst".

VIII. Art. 14 wordt gelezen als volgt :

„1. De eischen gesteld voor *Suriname Standaard Extra Rijst* zijn de volgende :

„Kleur :	wit
„Breuk :	niet meer dan 25%
„Roodgestreepte korrels :	niet meer dan 5%, vastgesteld overeenkomstig de standaardkleurmonsters
„Kalkachtige korrels :	niet meer dan 0.5%
„Gele, bruine of verkleur-„de korrels :	niet meer dan 0.2%
„Padikorrels :	niet meer dan 5 per KG
„Kaf en andere vreemde „bestanddeelen :	niet meer dan 0.05%

„2. De eischen gesteld voor *Suriname Standaard Rijst* zijn de volgende :

„Kleur :	hoogstens iets roodachtig wit, maar niet geel of duidelijk grijs
„Breuk :	niet meer dan 50%
„Roode of roodgestreepte korrels :	niet meer dan 20%, vastgesteld overeenkomstig de standaardkleurmonsters
„Kalkachtige korrels :	niet meer dan 1.2%
„Gele, bruine of verkleurde korrels :	niet meer dan 0.8%
„Padikorrels :	niet meer dan 25 per KG
„Kaf en andere vreemde bestandeelen :	niet meer dan 0.3%

„3. Onder „Mindere Kwaliteit" (Low Grade) wordt gerang-„schikt alle rijst, welke in kwaliteit minder is dan „Suriname „Standaard Rijst", doch beter dan „Ongeschikt voor export" en „niet meer dan 70% breuk heeft.

„4. Onder „Gebroken Rijst" (Broken) wordt gerangschikt „alle rijst, welke meer dan 70% breuk heeft en overigens beter is dan „Ongeschikt voor export".

„5. Als „Ongeschikt voor export" wordt gequalificeerd alle „rijst, bevattende hetzij levende insecten, hetzij meer dan 4% gele, „bruine of verkleurde korrels, hetzij meer dan 6% kalkachtige „korrels, hetzij meer dan 150 padikorrels per KG., hetzij meer dan „0,5% kaf en andere vreemde bestanddeelen, hetzij meer dan „16% water, of muffig, beschimmeld, sterk verkleurd of bedorven.

„6. De eischen gesteld voor *Breukvrije Super Rijst* (*Whole Grain Super*) zijn de volgende :

„Kleur :	overeenkomstig het standaardmonster
„Breuk en wankleurige „korrels :	totaal niet meer dan 5%

„7. De eischen gesteld voor de kwaliteit Super zijn de volgende :

„Kleur :	overeenkomstig het standaardmonster
„Breuk en wankleurige „korrels :	totaal niet meer dan 12%

„8. De eischen gesteld voor de kwaliteit No. 1 zijn de volgende :

„Kleur :	overeenkomstig het standaardmonster

„Breuk en wankleurige
„korrels : totaal niet meer dan 25%

„9. De eischen gesteld voor de kwaliteit No. 2 zijn de volgende :

„Kleur : overeenkomstig het standaardmonster
„Breuk en wankleurige
„korrels : totaal niet meer dan 40%

„10. De eischen gesteld voor de kwaliteit No. 3 zijn de volgende :

„Kleur : niet vastgesteld
„Breuk en wankleurige
„korrels : totaal niet meer dan 50%

„11. Onder „*Gebroken Rijst*" (Broken) wordt gerangschikt „alle gestoomde rijst met meer dan 50% breuk.

„12. Als „*Ongeschikt voor export*" wordt gequalificeerd alle „gestoomde rijst bevattende hetzij levende insecten, hetzij meer „dan 0,5% kaf en andere vreemde bestanddeelen, hetzij meer dan „16% water, of muffig, beschimmeld, sterk verkleurd of bedorven".

IX. Na art. 14 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

„Art. 14 bis.

„Uitvoer van „Gebroken Rijst" wordt alleen toegestaan, wan„neer op de zakken het woord „Broken" duidelijk en met behoor„lijke letters is vermeld."

Art. 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van 15 Februari 1933.

Gegeven te Paramaribo, den 12den December 1932.
VAN HAAREN.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 13den December 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 116.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 13 December 1932 *betreffende de nadere aanwijzing van de kantoren voor inlagen in- en terugbetalingen uit de Koloniale Postspaarbank.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van de verordening van 11 Juli 1903 (G. B. No. 44) tot oprichting van eene Koloniale Postspaarbank in de kolonie Suriname, zooals zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen, laatstelijk bij verordening van 21 September 1922 (G. B. 1923 No. 56), het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

Artikel 2 van het besluit van 27 Juni 1911 (G. B. No. 38), zooals dit artikel luidt ingevolge artikel 1 van het besluit van 31 Januari 1929 (G. B. No. 10), wordt gelezen als volgt:

„Voor inlagen in- en terugbetalingen uit de spaarbank wor-„den, behalve het postkantoor te Paramaribo aangewezen:

„*a.* de kantoren van de Districts-Commissarissen, met uit-„zondering van die van de Districts-Commissarissen van Suriname „en Nickerie;

„*b.* het kantoor van den Ontvanger der belastingen in Nickerie".

Art. 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 Januari 1933.

Gegeven te Paramaribo, den 13den December 1932.

VAN HAAREN.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 13den December 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 117.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

PUBLICATIE van 27 December 1932, *waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van 14 November 1932 No. 32, tot afwijking van het bepaalde in punt VII van artikel 1 der verordening van 13 Juli 1932 (Gouvernementsblad No. 67) tot nadere wijziging en aanvulling van het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 (Gouvernementsblad No. 93), inzake uitkeeringen uit 's Landskas aan besturen van bijzondere scholen voor Lager Onderwijs in Suriname en nopens inkomsten der onderwijzers bij het Openbaar Lager Onderwijs in dat gewest.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 3 October 1932, 7e Afdeeling, no. 2;

Gelet op artikel 48 van het Reglement op het beleid der Regering in de kolonie Suriname;

Den Raad van State gehoord (advies van 25 October 1932, no. 42);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 9 November 1932, 7e Afdeeling, no. 6;

Hebben goed gevonden en verstaan te bepalen:

Artikel 1.

In afwijking van het bepaalde in punt VII van artikel 1 der verordening van 13 Juli 1932 (*Gouvernementsblad* no. 67) *tot nadere*

wijziging en aanvulling van het Koninklijk besluit van den 4en December 1925 no. 23 (Gouvernementsblad no. 93), inzake uitkeeringen uit 's Lands kas aan besturen van bijzondere scholen voor Lager Onderwijs in Suriname en nopens inkomsten der onderwijzers bij het Openbaar Lager Onderwijs in dat gewest mogen kinderen, die bij de inwerkingtreding van die verordening den leeftijd van vier jaar hadden bereikt en reeds eene fröbelklasse bezochten, diezelfde fröbelklasse blijven bezoeken.

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met den dag, volgende op dien van zijn afkondiging in Suriname, op welk tijdstip artikel 2 van de verordening van 13 Juli 1932 (Gouvernementsblad no. 67) vervalt.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Het Loo, den 14den November 1932.
WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 27sten December 1932.
VAN HAAREN.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 29sten December 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1932. No. 118.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 27 December 1932 No. 4217 *ter bekendmaking van het Koninklijk besluit van den 25sten October 1932 (Staatsblad No. 514) bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de op 27 Juli 1929 te Genève gesloten verdragen, betreffende de verbetering van het lot der gewonden en zieken bij de legers te velde en betreffende de behandeling der krijgsgevangenen (Staatsblad 1932 nrs. 395 en 396).*

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 22 November 1932, 6de en 7de Afdeeling, No. 15/659, waarbij ter bekendmaking is toegezonden een exemplaar van het Staatsblad No. 514 van 1932, waarin is opgenomen het Koninklijk besluit van den 25sten October 1932, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de op 27 Juli 1929 te Genève gesloten verdragen, betreffende de verbetering van het lot der gewonden en zieken bij de legers te velde en betreffende de behandeling der krijgsgevangenen (Staatsblad 1932, nrs. 395 en 396).

Besluit:

Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit en de daarin bedoelde verdragen, alsmede de vertalingen daarvan, benevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 27sten December 1932.
VAN HAAREN.

Uitgegeven, den 31sten December 1932.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Wij WILHELMINA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Gezien de Wetten van 25 Juli 1932 (*Staatsblad* nos. 395 en 396), houdende goedkeuring van de op 27 Juli 1929 te *Genève* gesloten verdragen, betreffende de verbetering van het lot der gewonden en zieken bij de legers te velde en betreffende de behandeling der krijgsgevangenen, van welke verdragen een afdruk en eene vertaling bij dit Besluit zijn gevoegd;

Overwegende, dat bedoelde verdragen door Ons zijn bekrachtigd en dat Onze akte van bekrachtiging op 5 October 1932 te *Bern* is nedergelegd;

Overwegende, dat die verdragen voor *Nederland* in werking zullen treden op 5 April 1933;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 20sten October 1932, Directie van het Protocol, n°. 33037;

Hebben goedgevonden en verstaan:

bovengenoemde verdragen, alsmede de vertalingen daarvan te doen bekend maken door de plaatsing van dit Besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereischt.

Het Loo, den 25sten October 1932.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
BEELAERTS VAN BLOKLAND.

Uitgegeven den *achtsten* November 1932.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

CONVENTION DE GENÈVE

pour l'amélioration du sort des blessés et des malades dans les armées en campagne, du 27 juillet 1929.

Le Président du Reich Allemand, le Président des Etats-Unis d'Amérique, le Président Fédéral de la République d'Autriche, Sa Majesté le Roi des Belges, le Président de la République de Bolivie, le Président de la République des Etats-Unis du Brésil, Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne, d'Irlande et des Territoires Britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes, Sa Majesté le Roi des Bulgares, le Président de la République du Chili, le Président de la République de Chine, le Président de la République de Colombie, le Président de la République de Cuba, Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande, le Président de la République Dominicaine, Sa Majesté le Roi d'Egypte, Sa Majesté le Roi d'Espagne, le Président de la République d'Estonie, le Président de la République de Finlande, le Président de la République Française, le Président de la République Hellénique, Son Altesse Sérénissime le Gouverneur de la Hongrie, Sa Majesté le Roi d'Italie, Sa Majesté l'Empereur du Japon, le Président de la République de Lettonie, Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg, le Président des Etats-Unis du Mexique, le Président de la République de Nicaragua, Sa Majesté le Roi de Norvège, Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, Sa Majesté Impériale le Shah de Perse, le Président de la République de Pologne, le Président de la République Portugaise, Sa Majesté le Roi de Roumanie, Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes, Sa Majesté le Roi de Siam, Sa Majesté le Roi de Suède, le Conseil Fédéral Suisse, le Président de la République Tchécoslovaque, le Président de la République Turque, le Président de la République Orientale de l'Uruguay, le Président de la République des Etats-Unis de Vénézuéla.

également animés du désir de diminuer, autant qu'il dépend d'eux, les maux inséparables de la guerre et voulant, dans ce but, perfectionner et compléter les dispositions convenues à Genève, le 22 août 1864 et le 6 juillet 1906, pour l'amélioration du sort des blessés et des malades dans les armées en campagne,

ont résolu de conclure une nouvelle Convention à cet effet, et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Le Président du Reich Allemand:

S. Exc. M. Edmund Rhomberg, Dr. en Droit, Ministre en disponibilité;

Le Président des Etats-Unis d'Amérique:

L'Honorable Eliot Wadsworth, ancien Secrétaire adjoint de la Trésorerie,

S. Exc. l'Honorable Hugh R. Wilson, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire des Etats-Unis d'Amérique à Berne;

Le Président Fédéral de la République d'Autriche:

M. Marc Leitmaier, Dr. en Droit, Conseiller ministériel à la Chancellerie fédérale, Département des Affaires étrangères;

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. Paul Demolder, Général Major Médecin, Commandant du Service de Santé de la 1re Circonscription militaire,

M. Joseph de Ruelle, Jurisconsulte du Ministère des Affaires étrangères;

Le Président de la République de Bolivie:

S. Exc. M. Alberto Cortadellas, Ministre-Résident de Bolivie à Berne;

Le président de la République des Etats-Unis du Brésil:

S. Exc. M. Raoul de Rio-Branco, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Brésil à Berne;

Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne, d'Irlande et des Territoires Britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes:

Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord, ainsi que toute partie de l'Empire Britannique non membre séparé de la Société des Nations:

Le Très Honorable Sir Horace Rumbold, G.C.M.G., M.V.O., Ambassadeur de Sa Majesté Britannique à Berlin;

Pour le Dominion du Canada:

M. Walter Alexandre Riddell, Conseiller permanent du Gouvernement canadien auprès de la Société des Nations;

Pour le Commonwealth d'Australie:

S. Exc. M. Claud Russell, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté Britannique à Berne;

Pour le Dominion de la Nouvelle-Zélande:

S. Exc. M. Claud Russell, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté Britannique à Berne;

Pour l'Union de l'Afrique du Sud:

M. Eric Hendrik Louw, Haut-Commissaire de l'Union de l'Afrique du Sud à Londres;

Pour l'Etat Libre d'Irlande:

M. Sean Lester, Représentant de l'Etat Libre d'Irlande auprès de la Société des Nations;

Pour l'Inde:

S. Exc. M. Claud Russell, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté Britannique à Berne;

Sa Majesté le Roi des Bulgares:

M. Dimitri Mikoff, Chargé d'Affaires de Bulgarie à Berne, Représentant permanent du Gouvernement bulgare auprès de la Société des Nations,

M. Stéphane N. Laftchieff, Membre du Conseil d'Administration de la Croix-Rouge bulgare;

Le Président de la République du Chili:

M. Guillermo Novoa-Sepulveda, Colonel, Attaché militaire près la Légation du Chili à Berlin,

M. Dario Pulgar-Arriagada, Capitaine du Service de Santé;

Le Président de la République de Chine:

M. Chi Yung Hsiao, Chargé d'Affaires p. i. de Chine à Berne;

Le Président de la République de Colombie:

S. Exc. M. Francisco José de Urrutia, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Colombie à Berne;

Le Président de la République de Cuba:

S. Exc. M. Carlos de Armenteros y de Cardenas, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentaire de Cuba à Berne,
M. Carlos Blanco y Sanchez, Secrétaire de Légation, adjoint à la Délégation de Cuba auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande:

Pour le Danemark:

S. Exc. M. Harald de Scavenius, Chambellan, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Danemark en Suisse et aux Pays-Bas, ancien Ministre des Affaires étrangères,
M. Gustave M. Rasmussen, Chargé d'Affaires p. i. de Danemark à Berne;

Le Président de la République Dominicaine:

M. Charles Ackermann, Consul de la République Dominicaine à Genève;

Sa Majesté le Roi d'Egypte:

M. Mohammed Abdel Moneim Riad, Avocat au Contentieux de l'Etat, Professeur de Droit international à l'Ecole militaire du Caire,
M. Henri Wassif Simaika, Attaché de la Légation Royale d'Egypte à Rome;

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

S. Exc. M. le Marquis de la Torrehermosa, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire d'Espagne à Berne;

Le Président de la République d'Estonie:

M. Hans Leesment, Dr. en Médecine, Président de la Croix-Rouge estonienne;

Le Président de la République de Finlande:

M. A. E. Martola, Lieutenant-Colonel, Attaché militaire près la Légation de Finlande à Paris;

Le Président de la République Française:

S. Exc. M. Henri Chaissain de Marcilly, Ambassadeur de France à Berne,
M. Jean Du Sault, Conseiller de l'Ambassade de France à Berne;

Le Président de la République Hellénique:

M. Raphael Raphael, Chargé d'Affaires p. i. de Grèce à Berne,
M. Sophocle Venizelos, Lieutenant-Colonel, Attaché militaire près la Légation de Grèce à Paris;

Son Altesse Sérénissime le Gouverneur de la Hongrie:

S. Exc. M. Paul de Hevesy, Ministre-Résident, Délégué permanent du Gouvernement Royal auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

M. Giovanni Ciraolo, Sénateur du Royaume;

Sa Majesté l'Empereur du Japon:

S. Exc. M. Isaburo Yoshida, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Japon à Berne,
M. Sadamu Shimomura, Lieutenant-Colonel,
M. Seizo Miura, Capitaine de Frégate, Attaché naval près l'Ambassade du Japon à Paris;

Le Président de la République de Lettonie:

S. Exc. M. Charles Duzmans, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Lettonie près S. M. le Roi des Serbes, Croates et Slovènes, Délégué permanent auprès de la Société des Nations,
S. Exc. M. Oskar Voit, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Lettonie en Suisse, en Allemagne, en Hongrie et aux Pays-Bas;

Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg:

M. Charles Vermaire, Consul du Grand-Duché à Genève;

Le Président des Etats-Unis du Mexique:

S. Exc. M. Francisco Castillo Nájera, Général Médecin, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Mexique à Bruxelles;

Le Président de la République de Nicaragua:

M. Antoine Sottile, Dr en Droit, Délégué permanent de Nicaragua auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi de Norvège:

S. Exc. M. Johannes Irgens, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Norvège à Berne, Rome et Athènes,

M. Jens Christian Meinich, Commandant d'Infanterie, Secrétaire général de la Croix-Rouge norvégienne;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

S. Exc. M. Willem Isaac Doude van Troostwijk, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire des Pays-Bas à Berne,

M. Johan Carl Diehl, Major-Général, Médecin Inspecteur général du Service de Santé de l'Armée, Vice-Président de la Croix-Rouge néerlandaise,

M. Jacob Harberts, Commandant à l'Etat-Major général, Professeur à l'Ecole supérieure de Guerre;

Sa Majesté Impériale le Shah de Perse:

S. Exc. M. Anouchirevan Khan Sepahbodi, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Perse à Berne;

Le Président de la République de Pologne:

M. Joseph Gabriel Pracki, Colonel Médecin,

M. W. Jerzy Babecki, Lieutenant-Colonel;

Le Président de la République Portugaise:

S. Exc. M. Vasco de Quevedo, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Portugal à Berne,

M. Francisco de Calheiros e Menezes, Premier Secrétaire de Légation;

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

S. Exc. M. Michel B. Boeresco, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Roumanie à Berne,
M. Eugène Vertejano, Colonel, Officier d'Etat-Major;

Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes:

S. Exc. M. Ilija Choumenkovitch, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Royaume des Serbes, Croates et Slovènes à Berne, Délégué permanent auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi de Siam:

S. A. S. le Prince Varnvaidya, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Siam à Londres;

Sa Majesté le Roi de Suède:

S. Exc. M. Karl Ivan Westman, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Suède à Berne;

Le Conseil Fédéral Suisse:

M. Paul Dinichert, Ministre plénipotentiaire, Chef de la Division des Affaires étrangères du Département politique fédéral,
M. Carl Hauser, Colonel des Troupes sanitaires, Médecin en Chef de l'Armée,
M. Anton Züblin, Colonel d'Infanterie en disponibilité, Avocat,
M. Roger de la Harpe, Lieutenant-Colonel des Troupes sanitaires, Médecin,
M. Dietrich Schindler, Major de la Justice militaire, Professeur de Droit international à l'Université de Zurich;

Le Président de la République Tchécoslovaque:

S. Exc. M. Zdeněk Fierlinger, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Tchécoslovaquie à Berne;

Le Président de la République Turque:

S. Exc. Hassan Bey, Vice-Président de la Grande Assemblée nationale de Turquie, Vice-Président du Croissant-Rouge turc,
S. Exc. Nusret Bey, Président du Conseil d'Etat de la République,
Le Professeur Akil Moukhtar Bey, Dr en Médecine,

Le Dr Abdulkadir Bey, Lieutenant-Colonel, Médecin militaire, Professeur à l'Ecole d'Application et à l'Hôpital de Gulhane;

Le Président de la République Orientale de l'Uruguay:

S. Exc. M. Alfredo de Castro, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire d'Uruguay à Berne;

Le Président de la République des Etats-Unis de Vénézuéla:

S. Exc. M. Caracciolo Parra-Pérez, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Vénézuéla à Rome,
M. Ivan Manuel Hurtado-Machado, Chargé d'Affaires p. i. de Vénézuéla à Berne;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit:

CHAPITRE PREMIER.

Des blessés et des malades.

Article premier.

Les militaires et les autres personnes officiellement attachées aux armées qui seront blessés ou malades devront être respectés et protégés en toutes circonstances; ils seront traités avec humanité et soignés, sans distinction de nationalité, par le belligérant qui les aura en son pouvoir.

Toutefois, le belligérant, obligé d'abandonner des blessés ou des malades à son adversaire, laissera avec eux, autant que les exigences militaires le permettront, une partie de son personnel et de son matériel sanitaires pour contribuer à les soigner.

Article 2.

Sous réserve des soins à leur fournir en vertu de l'article précédent, les blessés et les malades d'une armée tombés au pouvoir de l'autre belligérant seront prisonniers de guerre et les règles générales du droit des gens concernant les prisonniers leur seront applicables.

Cependant, les belligérants resteront libres de stipuler, en faveur des prisonniers blessés ou malades et au delà des obligations existantes, telles clauses qu'ils jugeront utiles.

Article 3.

Après chaque combat, l'occupant du champ de bataille prendra des mesures pour rechercher les blessés et les morts et pour les protéger contre le pillage et les mauvais traitements.

Toutes les fois que les circonstances le permettront, un armistice local ou une interruption de feu seront convenus pour permettre l'enlèvement des blessés restés entre les lignes.

Article 4.

Les belligérants se feront connaître réciproquement, dans le plus bref délai possible, les noms des blessés, des malades et des morts recueillis ou découverts, ainsi que tous les éléments propres à les identifier.

Ils établiront et se transmettront les actes de décès.

Ils recueilleront et s'enverront également tous les objets d'un usage personnel trouvés sur les champs de bataille ou sur les morts, notamment la moitié de leur plaque d'identité, l'autre moitié devant rester attachée au cadavre.

Ils veilleront à ce que l'inhumation ou l'incinération des morts soit précédée d'un examen attentif et, si possible, médical des corps, en vue de constater la mort, d'établir l'identité et de pouvoir en rendre compte.

Ils veilleront, en outre, à ce qu'ils soient enterrés honorablement, que leurs tombes soient respectées et puissent toujours être retrouvées.

A cet effet et au début des hostilités, ils organiseront officiellement un service des tombes en vue de rendre possible des exhumations éventuelles et d'assurer l'identification des cadavres, quel que soit l'emplacement successif des tombes.

Dès la fin des hostilités, ils échangeront la liste des tombes et celle des morts ensevelis dans leurs cimetières et ailleurs.

Article 5.

L'autorité militaire pourra faire appel au zèle charitable des habitants pour recueillir et soigner, sous son contrôle, des blessés ou des malades des armées, en accordant aux personnes ayant répondu à cet appel une protection spéciale et certaines facilités.

CHAPITRE II.

Des formations et des établissements sanitaires.

Article 6.

Les formations sanitaires mobiles, c'est-à-dire celles qui sont destinées à accompagner les armées en campagne, et les établissements fixes du service de santé seront respectés et protégés par les belligérants.

Article 7.

La protection due aux formations et établissements sanitaires cessera si l'on en use pour commettre des actes nuisibles à l'ennemi.

Article 8.

Ne seront pas considérés comme étant de nature à priver une formation ou un établissement sanitaire de la protection assurée par l'article 6:

1) le fait que le personnel de la formation ou de l'établssement est armé et qu'il use de ses armes pour sa propre défense ou celle de ses blessés et de ses malades;

2) le fait qu'à défaut d'infirmiers armés, la formation ou l'établissement est gardé par un piquet ou des sentinelles;

3) le fait qu'il est trouvé dans la formation ou l'établissement des armes portatives et des munitions retirées aux blessés et aux malades et n'ayant pas encore été versées au service compétent;

4) le fait que du personnel et du matériel du service vétérinaire se trouvent dans la formation ou l'établissement, sans en faire partie intégrante.

CHAPITRE III.

Du personnel

Article 9.

Le personnel exclusivement affecté à l'enlèvement, au transport et au traitement des blessés et des malades, ainsi qu'à l'administration des formations et des établissements sanitaires,

les aumôniers attachés aux armées, seront respectés et protégés en toutes circonstances. S'ils tombent entre les mains de l'ennemi, ils ne seront pas traités comme prisonniers de guerre.

Les militaires spécialement instruits pour être, le cas échéant, employés comme infirmiers ou brancardiers auxiliaires à l'enlèvement, au transport et au traitement des blessés et des malades, et munis d'une pièce d'identité, seront au bénéfice du même régime que le personnel sanitaire permanent, s'ils sont capturés pendant qu'ils remplissent ces fonctions.

Article 10.

Est assimilé au personnel visé à l'alinéa 1er de l'article 9 le personnel des sociétés de secours volontaires, dûment reconnues et autorisées par leur Gouvernement qui sera employé aux mêmes fonctions que celles du personnel visé au dit alinéa, sous la réserve que le personnel de ces sociétés sera soumis aux lois et règlements militaires.

Chaque Haute Partie Contractante notifiera à l'autre, soit dès le temps de paix, soit à l'ouverture ou au cours des hostilités, en tout cas avant tout emploi effectif, les noms des sociétés qu'elle aura autorisées à prêter leur concours, sous sa responsabilité, au service sanitaire officiel de ses armées.

Article 11.

Une société reconnue d'un pays neutre ne pourra prêter le concours de son personnel et de ses formations sanitaires à un belligérant qu'avec l'assentiment préalable de son propre Gouvernement et l'autorisation du belligérant lui-même.

Le belligérant qui aura accepté le secours sera tenu, avant tout emploi, d'en faire la notification à l'ennemi.

Article 12.

Les personnes désignées dans les articles 9, 10 et 11 ne pourront être retenues après qu'elles seront tombées au pouvoir de la partie adverse.

Sauf accord contraire, elles seront renvoyées au belligérant dont elles relèvent dès qu'une voie sera ouverte pour leur retour et que les exigences militaires le permettront.

En attendant leur renvoi, elles continueront à remplir leurs fonctions sous la direction de la partie adverse; elles seront de

préférence affectées aux soins des blessés et des malades du belligérant dont elles relèvent.

A leur départ, elles emporteront les effets, les instruments, les armes et les moyens de transport qui leur appartiennent.

Article 13.

Les belligérants assureront au personnel visé par les articles 9, 10 et 11, pendant qu'il sera en leur pouvoir, le même entretien, le même logement, les mêmes allocations et la même solde qu'au personnel correspondant de leur armée.

Dès le début des hostilités, ils s'entendront au sujet de la correspondance des grades de leur personnel sanitaire.

CHAPITRE IV.

Des bâtiments et du matériel.

Article 14.

Les formations sanitaires mobiles, quelles qu'elles soient, conserveront, si elles tombent au pouvoir de la partie adverse, leur matériel, leurs moyens de transport et leur personnel conducteur.

Toutefois, l'autorité militaire compétente aura la faculté de s'en servir pour les soins des blessés et des malades; la restitution aura lieu dans les conditions prévues pour le personnel sanitaire et, autant que possible, en même temps.

Article 15.

Les bâtiments et le matériel des établissements sanitaires fixes de l'armée demeureront soumis aux lois de la guerre, mais ne pourront être détournées de leur emploi tant qu'ils seront nécessaires aux blessés et aux malades.

Toutefois, les commandants des troupes d'opérations pourront en disposer, en cas de nécessités militaires urgentes, en assurant au préalable le sort des blessés et des malades qui y sont traités.

Article 16.

Les bâtiments des sociétés de secours admises au bénéfice de la Convention seront considérés comme propriété privée.

Le matériel de ces sociétés, quel que soit le lieu où il pourra se trouver, sera également considéré comme propriété privée.

Le droit de réquisition reconnu aux belligérants par les lois et usages de la guerre ne s'exercera qu'en cas de nécessité urgente et une fois le sort des blessés et des malades assuré.

CHAPITRE V.

Des transports sanitaires.

Article 17.

Les véhicules aménagés pour les évacuations sanitaires circulant isolément ou en convoi seront traités comme les formations sanitaires mobiles, sauf les dispositions spéciales suivantes:

Le belligérant interceptant des véhicules de transport sanitaire, isolés ou en convoi, pourra, si les nécessités militaires l'exigent, les arrêter, disloquer le convoi, en se chargeant, dans tous les cas, des blessés et des malades qu'il contient. Il ne pourra les utiliser que dans le secteur où ils auront été interceptés et exclusivement pour des besoins sanitaires. Ces véhicules, une fois leur mission locale terminée, devront être rendus dans les conditions prévues à l'article 14.

Le personnel militaire préposé au transport et muni à cet effet d'un mandat régulier sera renvoyé dans les conditions prévues à l'article 12 pour le personnel sanitaire, et sous réserve du dernier alinéa de l'article 18.

Tous les moyens de transport spécialement organisés pour les évacuations et le matériel d'aménagement de ces moyens de transport relevant du service de santé seront restitués conformément aux dispositions du chapitre IV.

Les moyens de transport militaires, autres que ceux du service de santé, pourront être capturés, avec leurs attelages.

Le personnel civil et tous les moyens de transport provenant de la réquisition seront soumis aux règles générales du droit des gens.

Article 18.

Les appareils aériens utilisés comme moyens de transport sanitaire jouiront de la protection de la Convention pendant le temps où ils seront exclusivement réservés à l'évacuation des

blessés et des malades, au transport du personnel et du matériel sanitaires.

Ils seront peints en blanc et porteront ostensiblement le signe distinctif prévu à l'article 19, à côté des couleurs nationales, sur leurs faces inférieure et supérieure.

Sauf licence spéciale et expresse, le survol de la ligne de feu et de la zone située en avant des grands postes médicaux de triage, ainsi que, d'une manière générale, de tout territoire ennemi ou occupé par l'ennemi sera interdit.

Les appareils sanitaires aériens devront obéir à toute sommation d'atterrir.

En cas d'atterrissage ainsi imposé ou fortuit sur territoire ennemi ou occupé par l'ennemi, les blessés et les malades, de même que le personnel et le matériel sanitaires, y compris l'appareil aérien, demeureront au bénéfice des dispositions de la présente Convention.

Le pilote, les manoeuvres et les opérateurs de télégraphie sans fil (T. S. F.) capturés seront rendus, à la condition qu'ils ne soient plus utilisés, jusqu'à la fin des hostilités, que dans le service sanitaire.

CHAPITRE VI.

Du signe distinctif.

Article 19.

Par hommage pour la Suisse, le signe héraldique de la croix rouge sur fond blanc, formé par interversion des couleurs fédérales, est maintenu comme emblème et signe distinctif du service sanitaire des armées.

Toutefois, pour les pays qui emploient déjà, à la place de la croix rouge, le croissant rouge ou le lion et le soleil rouges sur fond blanc comme signe distinctif, ces emblèmes sont également admis dans le sens de la présente Convention.

Article 20.

L'emblème figurera sur les drapeaux, les brassards, ainsi que sur tout le matériel se rattachant au service sanitaire, avec la permission de l'autorité militaire compétente.

Article 21.

Le personnel protégé en vertu des articles 9, alinéa premier, 10 et 11 portera, fixé au bras gauche, un brassard muni du signe distinctif, délivré et timbré par une autorité militaire.

Le personnel visé à l'article 9, alinéas 1 et 2, sera pourvu d'une pièce d'identité consistant, soit en une inscription dans le livret militaire, soit en un document spécial.

Les personnes visées aux articles 10 et 11 qui n'ont pas d'uniforme militaire seront munies par l'autorité militaire compétente d'un certificat d'identité, avec photographie, attestant leur qualité de sanitaire.

Les pièces d'identité devront être uniformes et du même modèle dans chaque armée.

En aucun cas, le personnel sanitaire ne pourra être privé de ses insignes, ni des pièces d'identité qui lui sont propres.

En cas de perte, il aura le droit d'en obtenir des duplicata.

Article 22.

Le drapeau distinctif de la Convention ne pourra être arboré que sur les formations et les établissements sanitaires qu'elle ordonne de respecter et avec le consentement de l'autorité militaire. Dans les établissements fixes, il devra et, dans les formations mobiles, il pourra être accompagné du drapeau national du belligérant dont relève la formation ou l'établissement.

Toutefois, les formations sanitaires tombées au pouvoir de l'ennemi n'arboreront que le drapeau de la Convention, aussi longtemps qu'elles se trouveront dans cette situation.

Les belligérants prendront, en tant que les exigences militaires le permettront, les mesures nécessaires pour rendre nettement visibles aux forces ennemies terrestres, aériennes et maritimes les emblèmes distinctifs signalant les formations et les établissements sanitaires, en vue d'écarter la possibilité de toute action agressive.

Article 23.

Les formations sanitaires des pays neutres qui, dans les conditions prévues par l'article 11, auraient été autorisées à fournir leurs services devront arborer, avec le drapeau de la Convention, le drapeau national du belligérant dont elles relèvent.

Elles auront le droit, tant qu'elles prêteront leurs services à un belligérant, d'arborer également leur drapeau national.

Les dispositions du deuxième alinéa de l'article précédent leur seront applicables.

Article 24.

L'emblème de la croix rouge sur fond blanc et les mots *croix rouge* ou *croix de Genève* ne pourront être employés, soit en temps de paix, soit en temps de guerre, que pour protéger ou désigner les formations et les établissements sanitaires, le personnel et le matériel protégés par la Convention.

Il en sera de même, en ce qui concerne les emblèmes visés à l'article 19, alinéa 2, pour les pays qui les emploient.

D'autre part, les sociétés de secours volontaires visées à l'article 10 pourront faire usage, conformément à la législation nationale, de l'emblème distinctif pour leur activité humanitaire en temps de paix.

A titre exceptionnel et avec l'autorisation expresse de l'une des sociétés nationales de la Croix-Rouge (Croissant-Rouge, Lion et Soleil-Rouges), il pourra être fait usage de l'emblème de la Convention, en temps de paix, pour marquer l'emplacement de postes de secours exclusivement réservés à donner des soins gratuits à des blessés ou à des malades.

CHAPITRE VII.

De l'application et de l'exécution de la Convention.

Article 25.

Les dispositions de la présente Convention seront respectées par les Hautes Parties Contractantes en toutes circonstances.

Au cas où, en temps de guerre, un belligérant ne serait pas partie à la Convention, ses dispositions demeureront néanmoins obligatoires entre tous les belligérants qui y participent.

Article 26.

Les commandants en chef des armées belligérantes auront à pourvoir aux détails d'exécution des articles précédents, ainsi qu'aux cas non prévus, d'après les instructions de leurs Gouvernements respectifs et conformément aux principes généraux de la présente Convention.

Article 27.

Les Hautes Parties Contractantes prendront les mesures nécessaires pour instruire leurs troupes, et spécialement le personnel protégé, des dispositions de la présente Convention et pour les porter à la connaissance des populations.

CHAPITRE VIII.

De la répression des abus et des infractions.

Article 28.

Les Gouvernements des Hautes Parties Contractantes, dont la législation ne serait pas dès à présent suffisante, prendront ou proposeront à leurs législateurs les mesures nécessaires pour empêcher en tout temps:

a) l'emploi, par des particuliers ou par des sociétés autres que celles y ayant droit en vertu de la présente Convention, de l'emblème ou de la dénomination de *croix rouge* ou de *croix de Genève*, de même que de tout signe et de toute dénomination constituant une imitation, que cet emploi ait lieu dans un but commercial ou dans tout autre but;

b) en raison de l'hommage rendu à la Suisse par l'adoption des couleurs fédérales interverties, l'emploi par des particuliers ou par des sociétés des armoiries de la Confédération Suisse ou de signes constituant une imitation, soit comme marques de fabrique ou de commerce ou comme éléments de ces marques, soit dans un but contraire à la loyauté commerciale, soit dans des conditions susceptibles de blesser le sentiment national suisse.

L'interdiction prévue sous lettre *a*) de l'emploi des signes ou dénominations constituant une imitation de l'emblème ou de la dénomination de *croix rouge* ou de *croix de Genève*, ainsi que l'interdiction prévue sous lettre *b*) de l'emploi des armoiries de la Confédération Suisse ou de signes constituant une imitation produira son effet à partir de l'époque déterminée par chaque législation et, au plus tard, cinq ans après la mise en vigueur de la présente Convention. Dès cette mise en vigueur, il ne sera plus licite de prendre une marque de fabrique ou de commerce contraire à ces interdictions.

Article 29.

Les Gouvernements des Hautes Parties Contractantes prendront ou proposeront également à leurs législateurs, en cas d'in-

suffisance de leurs lois pénales, les mesures nécessaires pour réprimer, en temps de guerre, tout acte contraire aux dispositions de la présente Convention.

Ils se communiqueront, par l'intermédiaire du Conseil fédéral suisse, les dispositions relatives à cette répression, au plus tard dans les cinq ans à dater de la ratification de la présente Convention.

Article 30.

A la demande d'un belligérant, une enquête devra être ouverte, selon le mode à fixer entre les parties intéressées, au sujet de toute violation alléguée de la Convention; une fois la violation constatée, les belligérants y mettront fin et la réprimeront le plus promptement possible.

Dispositions finales.

Article 31.

La présente Convention, qui portera la date de ce jour, pourra, jusqu'au premier février 1930, être signée au nom de tous les pays représentés à la Conférence qui s'est ouverte à Genève le 1er juillet 1929, ainsi que des pays non représentés à cette Conférence qui participent aux Conventions de Genève de 1864 ou de 1906.

Article 32.

La présente Convention sera ratifiée aussitôt que possible.

Les ratifications seront déposées à Berne.

Il sera dressé du dépôt de chaque instrument de ratification un procès-verbal dont une copie, certifiée conforme, sera remise par le Conseil fédéral suisse aux Gouvernements de tous les pays au nom de qui la Convention aura été signée ou l'adhésion notifiée.

Article 33.

La présente Convention entrera en vigueur six mois après que deux instruments de ratification au moins auront été déposés.

Ultérieurement, elle entrera en vigueur pour chaque Haute Partie Contractante six mois après le dépôt de son instrument de ratification.

Article 34.

La présente Convention remplacera les Conventions du 22 août 1864 et du 6 juillet 1906 dans les rapports entre les Hautes Parties Contractantes.

Article 35.

A partir de la date de sa mise en vigueur, la présente Convention sera ouverte aux adhésions données au nom de tout pays au nom duquel cette Convention n'aura pas été signée.

Article 36.

Les adhésions seront notifiées par écrit au Conseil fédéral suisse et produiront leurs effets six mois après la date à laquelle elles lui seront parvenues.

Le Conseil fédéral suisse communiquera les adhésions aux Gouvernements de tous les pays au nom de qui la Convention aura été signée ou l'adhésion notifiée.

Article 37.

L'état de guerre donnera effet immédiat aux ratifications déposées et aux adhésions notifiées par les Puissances belligérantes avant ou après le début des hostilités. La communication des ratifications ou adhésions reçues des Puissances en état de guerre sera faite par le Conseil fédéral suisse par la voie la plus rapide.

Article 38.

Chacune des Hautes Parties Contractantes aura la faculté de dénoncer la présente Convention. La dénonciation ne produira ses effets qu'un an après que la notification en aura été faite par écrit au Conseil fédéral suisse. Celui-ci communiquera cette notification aux Gouvernements de toutes les Hautes Parties Contractantes.

La dénonciation ne vaudra qu'à l'égard de la Haute Partie Contractante qui l'aura notifiée.

En outre, cette dénonciation ne produira pas ses effets au cours d'une guerre dans laquelle serait impliquée la Puissance dénonçante. En ce cas, la présente Convention continuera à produire ses effets, au-delà du délai d'un an, jusqu'à la conclusion de la paix.

Artikel 39.

Une copie certifiée conforme de la présente Convention sera déposée aux archives de la Société des Nations par les soins du Conseil fédéral suisse. De même, les ratifications, adhésions et dénonciations qui seront notifiées au Conseil fédéral suisse seront communiquées par lui à la Société des Nations.

En foi de quoi les Plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention.

Fait à Genève, le vingt-sept juillet mil neuf cent vingt-neuf, en un seul exemplaire, qui restera déposé aux archives de la Confédération Suisse et dont des copies, certifiées conformes, seront remises aux Gouvernements de tous les pays invités à la Conférence.

Pour l'Allemagne:

EDMUND RHOMBERG.

Pour les Etats-Unis d'Amérique:

ELIOT WADSWORTH.
HUGH R. WILSON.

Pour l'Autriche:

LEITMAIER.

Pour la Belgique:

Dr. DEMOLDER.
J. DE RUELLE.

Pour la Bolivie:

A. CORTADELLAS.

Pour le Brésil:

RAUL DO RIO-BRANCO.

Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord, ainsi que toute partie de l'Empire Britannique non membre séparé de la Société des Nations:

Je déclare que la signature que j'appose à cette Convention pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord, ainsi que toute partie de l'Empire Britannique non membre séparé de la

Société des Nations est donnée sous cette réserve que Sa Majesté Britannique entend interpréter l'article 28 de la Convention en ce sens que les mesures législatives visées par cet article pourront prévoir que les particuliers, associations, raisons sociales ou sociétés qui auront employé, avant l'entrée en vigueur de la présente Convention, les armoiries de la Confédération Suisse, ou des signes constituant une imitation des dites armoiries, dans tout but légal, ne devront pas être empêchés de continuer à employer ces armoiries ou signes dans le même but.

HORACE RUMBOLD.

Pour le Canada :

Je déclare que la signature que j'appose à cette Convention pour le Canada est donnée sous cette réserve que le Gouvernement du Dominion du Canada entend interpréter l'article 28 de la Convention en ce sens que les mesures législatives visées par cet article pourront prévoir que les particuliers, associations, raisons sociales et sociétés qui auront employé, avant l'entrée en vigueur de la présente Convention, les armoiries de la Confédération Suisse, ou des signes constituant une imitation des dites armoiries, dans tout but légal, ne devront pas être empêchés de continuer à employer ces armoiries ou signes dans le même but.

W. A. RIDDELL.

Pour l'Australie :

Je déclare que la signature que j'appose à cette Convention pour l'Australie est donnée sous cette réserve que le Gouvernement du Commonwealth d'Australie entend interpréter l'article 28 de la Convention en ce sens que les mesures législatives visées par cet article pourront prévoir que les particuliers, associations, raisons sociales et sociétés qui auront employé, avant l'entrée en vigueur de la présente Convention, les armoiries de la Confédération Suisse, ou des signes constituant une imitation des dites armoiries, dans tout but légal, ne devront pas être empêchés de continuer à employer ces armoiries ou signes dans le même but.

CLAUD RUSSELL.

Pour la Nouvelle-Zélande :

Je déclare que la signature que j'appose à cette Convention pour la Nouvelle-Zélande est donnée sous cette réserve que le

Gouvernement de la Nouvelle-Zélande entend interpréter l'article 28 de la Convention en ce sens que les mesures législatives visées par cet article pourront prévoir que les particuliers, associations, raisons sociales ou sociétés qui auront employé, avant l'entrée en vigueur de la présente Convention, les armoiries de la Confédération Suisse, ou des signes constituant une imitation des dites armoiries, dans tout but légal, ne devront pas être empêchés de continuer à employer ces armoiries ou signes dans le même but.

CLAUD RUSSELL.

Pour l'Afrique du Sud:

ERIC H. LOUW.

Pour l'Etat libre d'Irlande:

Je déclare que la signature que j'appose à cette Convention pour l'Etat libre d'Irlande est donnée sous cette réserve qu'il entend interpréter l'article 28 de la Convention en ce sens que les mesures législatives visées par cet article pourront prévoir que les particuliers, associations, raisons sociales ou sociétés qui auront employé, avant l'entrée en vigueur de la présente Convention, les armoiries de la Conférération Suisse, ou des signes constituant une imitation des dites armoiries, dans tout but légal, ne devront pas être empêchés de continuer à employer ces armoiries ou signes dans le même but.

SEAN LESTER.

Pour l'Inde:

Je déclare que la signature que j'appose à cette Convention pour le Gouvernement de l'Inde est donnée sous cette réserve que le Gouvernement de l'Inde entend interpréter l'article 28 de la Convention en ce sens que les mesures législatives visées par cet article pourront prévoir que les particuliers, associations, raisons sociales ou sociétés qui auront employé, avant l'entrée en vigueur de la présente Convention les armoiries de la Confédération Suisse, ou des signes constituant une imitation des dites armoiries,dans tout but légal, ne devront pas être empêchés de continuer à employer ces armoiries ou signes dans le même but.

CLAUD RUSSELL.

Pour la Bulgarie :

D. MIKOFF.
STEPHAN N. LAFTCHIEFF.

Pour le Chili :

GMO NOVOA.
D. PULGAR.

Pour la Chine :

C. Y. HSIAO.

Pour la Colombie :

FRANCISCO JOSE URRUTIA.

Pour Cuba :

CARLOS DE ARMENTEROS.
CARLOS BLANCO.

Pour le Danemark :

HARALD SCAVENIUS.
GUSTAV RASMUSSEN.

Pour la République Dominicaine :

CH. ACKERMANN.

Pour l'Egypte :

MOHAMMED ABDEL MONEIM RIAD.
H. W. M. SIMAIKA.

Pour l'Espagne :

Ad Referendum
MAURICIO LOPEZ ROBERTS Y TERRY,
MARQUES DE LA TORREHERMOSA.

Pour l'Estonie :

Dr. LEESMENT.

Pour la Finlande :

A. E. MARTOLA.

Pour la France:

H. DE MARCILLY.
J. DU SAULT.

Pour la Grèce:

R. RAPHAEL.
S. VENISELOS.

Pour la Hongrie:

PAUL DE HEVESY.

Pour l'Italie:

GIOVANNI CIRAOLO.

Pour le Japon:

Tout en acceptant en principe les dispositions de l'article 28, le Japon fait des réserves quant à la date de mise en vigueur de l'interdiction prévue sous lettre *b* du dit article.

Le Japon entend que cette interdiction ne s'applique pas aux armoiries et signes qui auraient été en usage ou enregistrés avant son entrée en vigueur.

Les délégués du Japon signent la présente Convention moyennant les réserves susmentionnées.

ISABURO YOSHIDA.
S. SHIMOMURA.
S. MIURA.

Pour la Lettonie:

CHARLES DUZMANS.
Dr. OSKAR VOIT.

Pour le Luxembourg:

Ch. G. VERMAIRE.

Pour le Mexique:

Fr. CASTILLO NAJERA.

Pour le Nicaragua:

A. SOTTILE.

Pour la Norvège :

J. IRGENS.
JENS MEINICH.

Pour les Pays-Bas :

W. DOUDE VAN TROOSTWIJK.
Dr. DIEHL.
J. HARBERTS.

Pour la Perse :

ANOUCHIREVAN SEPAHBODI.

Pour la Pologne :

JOZEF G. PRACKI.
W. JERZY BABECKI.

Pour le Portugal :

VASCO DE QUEVEDO.
F. DE CALHEIROS E MENEZES.

Pour la Roumanie :

M. B. BOERESCO.
Colonel E. VERTEJANO.

Pour le Royaume des Serbes, Croates et Slovènes :

I. CHOUMENKOVITCH.

Pour le Siam :

VARNVAIDYA.

Pour la Suède :

K. I. WESTMAN.

Pour la Suisse :

PAUL DINICHERT. HAUSER. ZUBLIN.
DE LA HARPE. SCHINDLER.

Pour la Tchécoslovaquie :

Zd. FIERLINGER.

Pour la Turquie :

HASSAN.

Dr. ABDULKADIR. M. NUSRET. Dr. AKIL MOUKHTAR.

Pour l'Uruguay :

ALFREDO DE CASTRO.

Pour le Vénézuéla :

C. PARRA-PEREZ.

I. M. HURTADO-MACHADO

CONVENTION

relative au traitement des prisonniers de guerre, du 27 Juillet 1929.

Le Président du Reich Allemand, le Président des Etats-Unis d'Amérique, le Président Fédéral de la République d'Autriche, Sa Majesté le Roi des Belges, le Président de la République de Bolivie, le Président de la République des Etats-Unis du Brésil, Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne, d'Irlande et des Territoires Britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes, Sa Majesté le Roi des Bulgares, le Président de la République du Chili, le Président de la République de Chine, le Président de la République de Colombie, le Président de la République de Cuba, Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande, le Président de la République Dominicaine, Sa Majesté le Roi d'Egypte, Sa Majesté le Roi d'Espagne, le Président de la République d'Estonie, le Président de la République de Finlande, le Président de la République Française, le Président de la République Hellénique, Son Altesse Sérénissime le Gouverneur de la Hongrie, Sa Majesté le Roi d'Italie, Sa Majesté l'Empereur du Japon, le Président de la République de Lettonie, Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg, le Président des Etats-Unis du Mexique, le Président de la République de Nicaragua, Sa Majesté le Roi de Norvège, Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, Sa Majesté Impériale le Shah de Perse, le Président de la République de Pologne, le Président de la République Portugaise, Sa Majesté le Roi de Roumanie, Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes, Sa Majesté le Roi de Siam, Sa Majesté le Roi de Suède, le Conseil Fédéral Suisse, le Président de la République Tchécoslovaque, le Président de la République Turque, le Président de la République Orientale de l'Uruguay, le Président de la République des Etats-Unis de Vénézuéla.

reconnaissant que, dans le cas extrême d'une guerre, il sera du devoir de toute Puissance d'en atténuer, dans la mesure du possible, les rigueurs inévitables et d'adoucir le sort des prisonniers de guerre;

désireux de développer les principes qui ont inspiré les conventions internationales de La Haye, en particulier la Convention concernant les lois et coutumes de la guerre et le Règlement qui y est annexé;

ont résolu de conclure une Convention à cet effet, et ont nommé pour leur Plénipotentiaires, savoir:

Le Président du Reich Allemand:

S. Exc. M. Edmund Rhomberg, Dr. en Droit, Ministre en disponibilité;

Le Président des Etats-Unis d'Amérique:

L'Honorable Eliot Wadsworth, ancien Secrétaire adjoint de la Trésorerie,

S. Exc. l'Honorable Hugh R. Wilson, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire des Etats-Unis d'Amérique à Berne;

Le Président Fédéral de la République d'Autriche:

M. Marc Leitmaier, Dr. en Droit, Conseiller ministériel à la Chancellerie fédérale, Département des Affaires étrangères;

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. Paul Demolder, Général Major Médecin, Commandant du Service de Santé de la 1re Circonscription militaire,

M. Joseph de Ruelle, Jurisconsulte du Ministère des Affaires étrangères;

Le Président de la République de Bolivie:

S. Exc. M. Alberto Cortadellas, Ministre-Résident de Bolivie à Berne;

Le président de la République des Etats-Unis du Brésil:

S. Exc. M. Raoul de Rio-Branco, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Brésil à Berne;

Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne, d'Irlande et des Territoires Britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes:

Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord, ainsi que toute partie de l'Empire Britannique non membre séparé de la Société des Nations:

Le Très Honorable sir Horace Rumbold, G. C. M. G., M.V.O., Ambassadeur de Sa Majesté Britannique à Berlin;

Pour le Dominion du Canada:

M. Walter Alexandre Riddell, Conseiller permanent du Gouvernement canadien auprès de la Société des Nations;

Pour le Commonwealth d'Australie:

S. Exc. M. Claud Russell, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté Britannique à Berne;

Pour le Dominion de la Nouvelle-Zélande:

S. Exc. M. Claud Russell, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté Britannique à Berne;

Pour l'Union de l'Afrique du Sud:

M. Eric Hendrik Louw, Haut-Commissaire de l'Union de l'Afrique du Sud à Londres;

Pour l'Etat Libre d'Irlande:

M. Sean Lester, Représentant de l'Etat Libre d'Irlande auprès de la Société des Nations;

Pour l'Inde:

S. Exc. M. Claud Russell, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté Britannique à Berne;

Sa Majesté le Roi des Bulgares:

M. Dimitri Mikoff, Chargé d'Affaires de Bulgarie à Berne, Représentant permanent du Gouvernement bulgare auprès de la Société des Nations,

M. Stéphane N. Laftchieff, Membre du Conseil d'Administration de la Croix-Rouge bulgare;

Le Président de la République du Chili:

M. Guillermo Novoa-Sepulveda, Colonel, Attaché militaire près la Légation du Chili à Berlin,

M. Dario Pulgar-Arriagada, Capitaine du Service de Santé;

Le Président de la République de Chine:

M. Chi Yung Hsiao, Chargé d'Affaires p. i. de Chine à Berne;

Le Président de la République de Colombie:

S. Exc. M. Francisco José de Urrutia, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Colombie à Berne;

Le Président de la République de Cuba:

S. Exc. M. Carlos de Armenteros y de Cardenas, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentaire de Cuba à Berne,

M. Carlos Blanco y Sanchez, Secrétaire de Légation, adjoint à la Délégation de Cuba auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande:

Pour le Danemark:

S. Exc. M. Harald de Scavenius, Chambellan, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Danemark en Suisse et aux Pays-Bas, ancien Ministre des Affaires étrangères,

M. Gustave M. Rasmussen, Chargé d'Affaires p. i. de Danemark à Berne;

Le Président de la République Dominicaine:

M. Charles Ackermann, Consul de la République Dominicaine à Genève;

Sa Majesté le Roi d'Egypte:

M. Mohammed Abdel Moneim Riad, Avocat au Contentieux de l'Etat, Professeur de Droit international à l'Ecole militaire du Caire,

M. Henri Wassif Simaika, Attaché de la Légation Royale d'Egypte à Rome;

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

S. Exc. M. le Marquis de la Torrehermosa, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire d'Espagne à Berne;

Le Président de la République d'Estonie:

M. Hans Leesment, Dr. en Médecine, Président de la Croix-Rouge estonienne;

Le Président de la République de Finlande:

M. A. E. Martola, Lieutenant-Colonel, Attaché militaire près la Légation de Finlande à Paris;

Le Président de la République Française:

S. Exc. M. Henri Chaissain de Marcilly, Ambassadeur de France à Berne,

M. Jean Du Sault, Conseiller de l'Ambassade de France à Berne;

Le Président de la République Hellénique:

M. Raphael Raphael, Chargé d'Affaires p. i. de Grèce à Berne,
M. Sophocle Venizelos, Lieutenant-Colonel, Attaché militaire près la Légation de Grèce à Paris;

Son Altesse Sérénissime le Gouverneur de la Hongrie:

S. Exc. M. Paul de Hevesy, Ministre-Résident, Délégué permanent du Gouvernement Royal auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

M. Giovanni Ciraolo, Sénateur du Royaume;

Sa Majesté l'Empereur du Japon:

S. Exc. M. Isaburo Yoshida, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Japon à Berne,
M. Sadamu Shimomura, Lieutenant-Colonel,
M. Seizo Miura, Capitaine de Frégate, Attaché naval près l'Ambassade du Japon à Paris;

Le Président de la République de Lettonie:

S. Exc. M. Charles Duzmans, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Lettonie près S. M. le Roi des Serbes, Croates et Slovènes, Délégué permanent auprès de la Société des Nations,
S. Exc. M. Oskar Voit, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Lettonie en Suisse, en Allemagne, en Hongrie et aux Pays-Bas;

Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg:

M. Charles Vermaire, Consul du Grand-Duché à Genève;

Le Président des Etats-Unis du Mexique:

S. Exc. M. Francisco Castillo Nájera, Général Médecin, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Mexique à Bruxelles;

Le Président de la République de Nicaragua:

M. Antoine Sottile, Dr en Droit, Délégué permanent de Nicaragua auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi de Norvège:

S. Exc. M. Johannes Irgens, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Norvège à Berne, Rome et Athènes,
M. Jens Christian Meinich, Commandant d'Infanterie, Secrétaire général de la Croix-Rouge norvégienne;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

S. Exc. M. Willem Isaac Doude van Troostwijk, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire des Pays-Bas à Berne,
M. Johan Carl Diehl, Major-Général, Médecin Inspecteur général du Service de Santé de l'Armée, Vice-Président de la Croix-Rouge néerlandaise,
M. Jacob Harberts, Commandant à l'Etat-Major général, Professeur à l'Ecole supérieure de Guerre;

Sa Majesté Impériale le Shah de Perse:

S. Exc. M. Anouchirevan Khan Sepahbodi, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Perse à Berne;

Le Président de la République de Pologne:

M. Joseph Gabriel Pracki, Colonel Médecin,
M. W. Jerzy Babecki, Lieutenant-Colonel;

Le Président de la République Portugaise:

S. Exc. M. Vasco de Quevedo, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Portugal à Berne,
M. Francisco de Calheiros e Menezes, Premier Secrétaire de Légation;

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

S. Exc. M. Michel B. Boeresco, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Roumanie à Berne,
M. Eugène Vertejano, Colonel, Officier d'Etat-Major;

Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes:

S. Exc. M. Ilija Choumenkovitch, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Royaume des Serbes, Croates et Slovènes à Berne, Délégué permanent auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi de Siam:

S. A. S le Prince Varnvaidya, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Siam à Londres;

Sa Majesté le Roi de Suède:

S. Exc. M. Karl Ivan Westman, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Suède à Berne;

Le Conseil Fédéral Suisse:

M. Paul Dinichert, Ministre plénipotentiaire, Chef de la Division des Affaires étrangères du Département politique fédéral,
M. Carl Hauser, Colonel des Troupes sanitaires, Médecin en Chef de l'Armée,
M. Anton Züblin, Colonel d'Infanterie en disponibilité, Avocat,
M. Roger de la Harpe, Lieutenant-Colonel des Troupes sanitaires, Médecin,
M. Dietrich Schindler, Major de la Justice militaire, Professeur de Droit international à l'Université de Zurich;

Le Président de la République Tchécoslovaque:

S. Exc. M. Zdenek Fierlinger, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Tchécoslovaquie à Berne;

Le Président de la République Turque:

S. Exc. Hassan Bey, Vice-Président de la Grande Assemblée nationale de Turquie, Vice-Président du Croissant-Rouge turc,
S. Exc. Nusret Bey, Président du Conseil d'Etat de la République,
Le Professeur Akil Moukhtar Bey, Dr en Médecine,
Le Dr Abdulkadir Bey, Lieutenant-Colonel, Médecin militaire, Professeur à l'Ecole d'Application et à l'Hôpital de Gulhane;

Le Président de la République Orientale de l'Uruguay:

S. Exc. M. Alfredo de Castro, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire d'Uruguay à Berne;

Le Président de la République des Etats-Unis de Vénézuéla:

S. Exc. M. Caracciolo Parra Pérez, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Vénézuéla à Rome,

M. Ivan Manuel Hurtado-Machado, Chargé d'Affaires p. i. de Vénézuéla à Berne;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit:

TITRE I.

Dispositions générales.

Article premier.

La présente Convention s'appliquera, sans préjudice des stipulations du Titre VII:

1) à toutes les personnes visées par les articles 1er, 2 et 3 du Règlement annexé à la Convention de La Haye concernant les lois et coutumes de la guerre sur terre, du 18 octobre 1907, et capturées par l'ennemi; [1]

2) à toutes les personnes appartenant aux forces armées des parties belligérantes, capturées par l'ennemi au courses d'opérations de guerre maritimes ou aériennes, sous réserve des dérogations que les conditions de cette capture rendraient inévitables. Toutefois, ces dérogations ne devront pas porter atteinte aux principes fondamentaux de la présente Convention; elles prendront fin dès le moment où les personnes capturées auront rejoint un camp de prisonniers de guerre.

---

[1] *Règlement annexé:* Art. 1er. — Les lois, les droits et les devoirs de la guerre ne s'appliquent pas seulement à l'armée, mais encore aux milices et aux corps de volontaires réunissant les conditions suivantes:

1° d'avoir à leur tête une personne responsable pour ses subordonnés;

2° d'avoir un signe distinctif fixe et reconnaissable à distance;

3° de porter les armes ouvertement et

4° de se conformer dans leurs opérations aux lois et aux coutumes de la guerre.

Dans les pays où les milices ou des corps de volontaires constituent l'armée ou en font partie, ils sont compris sous la dénomination d'*armée*.

Art. 2. — La population d'un territoire non occupé qui, à l'approche de l'ennemi, prend spontanément les armes pour combattre les troupes d'invasion, sans avoir eu le temps de s'organiser conformément à l'article premier, sera considérée comme belligérante si elle porte les armes ouvertement et si elle respecte les lois et coutumes de la guerre.

Art. 3. — Les forces armées des Parties belligérantes peuvent se composer de combattants et de non-combattants. En cas de capture par l'ennemi les uns et les autres ont droit au traitement des prisonniers de guerre.

Article 2.

Les prisonniers de guerre sont au pouvoir de la Puissance ennemie, mais non des individus ou des corps de troupe qui les ont capturés.

Ils doivent être traités, en tout temps, avec humanité et être protégés notamment contre les actes de violence, les insultes et la curiosité publique.

Les mesures de représailles à leur égard sont interdites.

Article 3.

Les prisonniers de guerre ont droit au respect de leur personnalité et de leur honneur. Les femmes seront traitées avec tous les égards dus à leur sexe.

Les prisonniers conservent leur pleine capacité civile.

Article 4.

La Puissance détentrice des prisonniers de guerre est tenue de pourvoir à leur entretien.

Des différences de traitement entre les prisonniers ne sont licites que si elles se basent sur le grade militaire, l'état de santé physique ou psychique, les aptitudes professionnelles ou le sexe de ceux qui en bénéficient.

TITRE II.

De la capture.

Article 5.

Chaque prisonnier de guerre est tenu de déclarer, s'il est interrogé à ce sujet, ses véritables noms et grade, ou bien son numéro matricule.

Dans le cas où il enfreindrait cette règle, il s'exposerait à une restriction des avantages accordés aux prisonniers de sa catégorie.

Aucune contrainte ne pourra être exercée sur les prisonniers pour obtenir des renseignements relatifs à la situation de leur armée ou de leur pays. Les prisonniers qui refuseront de répondre ne pourront être ni menacés, ni insultés, ni exposés à des désagréments ou désavantages de quelque nature que ce soit.

Si, en raison de son état physique ou mental, un prisonnier est dans l'incapacité d'indiquer son identité, il sera confié au service de santé.

Article 6.

Tous les effets et objets d'usage personnel — sauf les armes, les chevaux, l'équipement militaire et les papiers militaires — resteront en la possession des prisonniers de guerre, ainsi que les casques métalliques et les masques contre les gaz.

Les sommes dont sont porteurs les prisonniers ne pourront leur être enlevées que sur l'ordre d'un officier et après que leur montant aura été constaté. Un reçu en sera délivré. Les sommes ainsi enlevées devront être portées au compte de chaque prisonnier.

Les pièces d'indentité, les insignes de grade, les décorations et les objets de valeur ne pourront être enlevés aux prisonniers.

TITRE III.

De la captivé.

SECTION I.

De l'évacuation des prisonniers de guerre.

Article 7.

Dans le plus bref délai possible après leur capture, les prisonniers de guerre seront évacués sur des dépôts situés dans une région assez éloignée de la zone de combat pour qu'ils se trouvent hors de danger.

Ne pourront être maintenus, temporairement, dans une zone dangereuse que les prisonniers qui, en raison de leurs blessures ou de leurs maladies, courraient de plus grands risques à être évacués qu'à rester sur place.

Les prisonniers ne seront pas inutilement exposés au danger, en attendant leur évacuation d'une zone de combat.

L'évacuation à pied des prisonniers ne pourra se faire normalement que par étapes de 20 kilomètres par jour, à moins que la nécessité d'atteindre les dépôts d'eau et de nourriture n'exige de plus longues étapes.

Article 8.

Les belligérants sont tenus de se notifier réciproquement toute capture de prisonniers dans le plus bref délai possible, par l'intermédiaire des bureaux de renseignements, tels qu'ils sont organisés à l'article 77. Ils sont également tenus de s'indiquer mutuellement les adresses officielles auxquelles les correspondances des familles peuvent être adressées aux prisonniers de guerre.

Aussitôt que faire se pourra, tout prisonnier devra être mis en mesure de correspondre lui-même avec sa famille, dans les conditions prévues aux articles 36 et suivants.

En ce qui concerne les prisonniers capturés sur mer, les dispositions du présent article seront observées aussitôt que possible après l'arrivée au port.

SECTION II.

Des camps de prisonniers de guerre.

Article 9.

Les prisonniers de guerre pourront être internés dans une ville, forteresse ou localité quelconque, avec l'obligation de ne pas s'en éloigner au delà de certaines limites déterminées. Ils pourront également être internés dans des camps clôturés; ils ne pourront être enfermés ou consignés que par mesure indispensable de sûreté ou d'hygiène, et seulement pendant la durée des circonstances qui nécessitent cette mesure.

Les prisonniers capturés dans des régions malsaines ou dont le climat est pernicieux pour les personnes venant des régions tempérées seront transportés, aussitôt que possible, sous un climat plus favorable.

Les belligérants éviteront, autant que possible, de réunir dans un même camp des prisonniers de races ou de nationalités différentes.

Aucun prisonnier ne pourra, à quelque moment que ce soit, être renvoyé dans une région où il serait exposé au feu de la zone de combat, ni être utilisé pour mettre par sa présence certains points ou certaines régions à l'abri du bombardement.

CHAPITRE PREMIER. — *De l'installation des camps.*

Article 10.

Les prisonniers de guerre seront logés dans des bâtiments ou dans des baraquements présentant toutes garanties possibles d'hygiène et de salubrité.

Les locaux devront être entièrement à l'abri de l'humidité, suffisamment chauffés et éclairés. Toutes les précautions devront être prises contre les dangers d'incendie.

Quant aux dortoirs: surface totale, cube d'air minimum, aménagement et matériel de couchage, les conditions seront les mêmes que pour les troupes de dépôt de la Puissance détentrice.

CHAPITRE 2. — *De la nourriture et de l'habillement des prisonniers de guerre.*

Article 11.

La ration alimentaire des prisonniers de guerre sera équivalente en quantité et qualité à celle des troupes de dépôt.

Les prisonniers recevront, en outre, les moyens de préparer eux-mêmes les suppléments dont ils disposeraient.

De l'eau potable en suffisance leur sera fournie. L'usage du tabac sera autorisé. Les prisonniers pourront être employés aux cuisines.

Toutes mesures disciplinaires collectives portant sur la nourriture sont interdites.

Article 12.

L'habillement, le linge et les chaussures seront fournis aux prisonniers de guerre par la Puissance détentrice. Le remplacement et les réparations de ces effets devront être assurés régulièrement. En outre, les travailleurs devront recevoir une tenue de travail partout où la nature du travail l'exigera.

Dans tous les camps seront installées des cantines où les prisonniers pourront se procurer, aux prix du commerce local, des denrées alimentaires et des objets usuels.

Les bénéfices procurés par les cantines aux administrations des camps seront utilisés au profit des prisonniers.

CHAPITRE 3. — *De l'hygiène dans les camps.*

Article 13.

Les belligérants seront tenus de prendre toutes les mesures d'hygiène nécessaires pour assurer la propreté et la salubrité des camps et pour prévenir les épidémies.

Les prisonniers de guerre disposeront, jour et nuit, d'installations conformes aux règles de l'hygiène et maintenues en état constant de propreté.

En outre, et sans préjudice des bains et douches dont les camps seront pourvus dans la mesure du possible, il sera fourni aux prisonniers pour leurs soins de propreté corporelle une quantité d'eau suffisante.

Ils devront avoir la possibilité de se livrer à des exercices physiques et de bénéficier du plein air.

Article 14.

Chaque camp possédera une infirmerie, où les prisonniers de guerre recevront les soins de toute nature dont ils pourront avoir besoin. Le cas échéant, des locaux d'isolement seront réservés aux malades atteints d'affections contagieuses.

Les frais de traitement, y compris ceux des appareils provisoires de prothèse, seront à la charge de la Puissance détentrice.

Les belligérants seront tenus de remettre, sur demande, à tout prisonnier traité une déclaration officielle indiquant la nature et la durée de sa maladie, ainsi que les soins reçus.

Il sera loisible aux belligérants de s'autoriser mutuellement, par voie d'arrangements particuliers, à retenir dans les camps des médecins et infirmiers chargés de soigner leurs compatriotes prisonniers.

Les prisonniers atteints d'une maladie grave ou dont l'état nécessite une intervention chirurgicale importante, devront être admis, aux frais de la Puissance détentrice, dans toute formation militaire ou civile qualifiée pour les traiter.

Article 15.

Des inspections médicales des prisonniers de guerre seront organisées au moins une fois par mois. Elles auront pour objet le contrôle de l'état général de santé et de l'état de propreté, ainsi que le dépistage des maladies contagieuses, notamment de la tuberculose et des affections vénériennes.

CHAPITRE 4. — *Des besoins intellectuels et moraux des prisonniers de guerre.*

Article 16.

Toute latitude sera laissée aux prisonniers de guerre pour l'exercice de leur religion, y compris l'assistance aux offices de leur culte, à la seule condition de se conformer aux mesures d'ordre et de police prescrites par l'autorité militaire.

Les ministres d'un culte, prisonniers de guerre, quelle que soit la dénomination de ce culte, seront autorisés à exercer pleinement leur ministère parmi leurs coreligionnaires.

Article 17.

Les belligérants encourageront le plus possible les distractions intellectuelles et sportives organisées par les prisonniers de guerre.

CHAPITRE 5. — *De la discipline intérieure des camps.*

Article 18.

Chaque camp de prisonniers de guerre sera placé sous l'autorité d'un officier responsable.

Outre les marques extérieures de respect prévues par les règlements en vigueur dans leurs armées à l'égard de leurs nationaux, les prisonniers de guerre devront le salut à tous les officiers de la Puissance détentrice.

Les officiers prisonniers de guerre ne seront tenus de saluer que les officiers de grade supérieur ou égal de cette Puissance.

Article 19.

Le port des insignes de grade et des décorations sera autorisé.

Article 20.

Les règlements, ordres, avertissements et publications de toute nature devront être communiqués aux prisonniers de guerre dans une langue qu'ils comprennent. Le même principe sera appliqué aux interrogatoires.

CHAPITRE 6. — *Dispositions spéciales concernant les officiers et assimilés.*

Article 21.

Dès le début des hostilités, les belligérants seront tenus de se communiquer réciproquement les titres et les grades en usage

dans leurs armées respectives, en vue d'assurer l'égalité de traitement entre les officiers et assimilés de grades équivalents.

Les officiers et assimilés prisonniers de guerre seront traités avec les égards dus à leur grade et à leur âge.

Article 22.

En vue d'assurer le service des camps d'officiers, des soldats prisonniers de guerre de la même armée, et autant que possible parlant la même langue, y seront détachés, en nombre suffisant, en tenant compte du grade des officiers et assimilés.

Ceux-ci se procureront leur nourriture et leurs vêtements sur la solde qui leur sera versée par la Puissance détentrice. La gestion de l'ordinaire par les officiers eux-mêmes devra être favorisée de toute manière.

CHAPITRE 7. — *Des ressources pécuniaires des prisonniers de guerre.*

Article 23.

Sous réserve d'arrangements particuliers entre les Puissances belligérantes, et notamment de ceux prévus à l'article 24, les officiers et assimilés prisonniers de guerre recevront de la Puissance détentrice la même solde que les officiers de grade correspondant dans les armées de cette Puissance, sous condition, toutefois, que cette solde ne dépasse pas celle à laquelle ils ont droit dans les armées du pays qu'ils ont servi. Cette solde leur sera versée intégralement, une fois par mois si possible, et sans qu'il puisse être fait aucune déduction pour des dépenses incombant à la Puissance détentrice, alors même qu'elles seraient en leur faveur.

Un accord entre les belligérants fixera le taux du change applicable à ce paiement; à défaut de pareil accord, le taux adopté sera celui en vigueur au moment de l'ouverture des hostilités.

Tous les versements effectués aux prisonniers de guerre à titre de solde devront être remboursés, à la fin des hostilités, par la Puissance qu'ils ont servie.

Article 24.

Dès le début des hostilités, les belligérants fixeront d'un commun accord le montant maximum d'argent comptant que

les prisonniers de guerre des divers grades et catégories seront autorisés à conserver par devers eux. Tout excédent retiré ou retenu à un prisonnier sera, de même que tout dépôt d'argent effectué par lui, porté à son compte, et ne pourra être converti en une autre monnaie sans son assentiment.

Les soldes créditeurs de leurs comptes seront versés aux prisonniers de guerre à la fin de leur captivité.

Pendant la durée de celles-ci, des facilités leur seront accordées pour le transfert de ces sommes, en tout ou partie, à des banques ou à des particuliers dans leur pays d'origine.

CHAPITRE 8. — *Du transfert des prisoniers de guerre.*

Article 25.

A moins que la marche des opérations militaires ne l'exige, les prisonniers de guerre malades et blessés ne seront pas transférés tant que leur guérison pourrait être compromise par le voyage.

Article 26.

En cas de transfert, les prisonniers de guerre seront avisés au préalable officiellement de leur nouvelle destination; ils seront autorisés à emporter leurs effets personnels, leur correspondance et les colis arrivés à leur adresse.

Toutes dispositions utiles seront prises pour que la correspondance et les colis adressés à leur ancien camp leur soient transmis sans délai.

Les sommes déposées au compte des prisonniers transférés seront transmises à l'autorité compétente du lieu de leur nouvelle résidence.

Les frais causés par les transferts seront à la charge de la Puissance détentrice.

SECTION III.

Du travail des prisonniers de guerre.

CHAPITRE PREMIER. — *Généralités.*

Article 27.

Les belligérants pourront employer comme travailleurs les prisonniers de guerre valides, selon leur grade et leurs aptitudes, à l'exception des officiers et assimilés.

Toutefois, si des officiers ou assimilés demandent un travail qui leur convienne, celui-ci leur sera procuré dans la mesure du possible.

Les sous-officiers prisonniers de guerre ne pourront être astreints qu'à des travaux de surveillance, à moins qu'ils ne fassent la demande expresse d'une occupation rémunératrice.

Les belligérants seront tenus de mettre, pendant toute la durée de la captivité, les prisonniers de guerre victimes d'accidents du travail au bénéfice des dispositions applicables aux travailleurs de même catégorie selon la législation de la Puissance détentrice. En ce qui concerne les prisonniers de guerre auxquels ces dispositions légales ne pourraient être appliquées en raison de la législation de cette Puissance, celle-ci s'engage à recommander à son corps législatif toutes mesures propres à indemniser équitablement les victimes.

CHAPITRE 2. — *De l'organisation du travail.*

Article 28.

La Puissance détentrice assumera l'entière responsabilité de l'entretien, des soins, du traitement et du paiement des salaires des prisonniers de guerre travaillant pour le compte de particuliers.

Article 29.

Aucun prisonnier de guerre ne pourra être employé à des travaux auxquels il est physiquement inapte.

Article 30.

La durée du travail journalier des prisonniers de guerre, y compris celle du trajet d'aller et de retour, ne sera pas excessive et ne devra, en aucun cas, dépasser celle admise pour les ouvriers civils de la région employés au même travail. Il sera accordé à chaque prisonnier un repos de vingt-quatre heures consécutives chaque semaine, de préférence le dimanche.

CHAPITRE 3. — *Du travail prohibé.*

Article 31.

Les travaux fournis par les prisonniers de guerre n'auront aucun rapport direct avec les opérations de la guerre. En particulier, il est interdit d'employer des prisonniers à la fabrication

et au transport d'armes ou de munitions de toute nature, ainsi qu'au transport de matériel destiné à des unités combattantes

En cas de violation des dispositions de l'alinéa précédent, les prisonniers ont la latitude, après exécution ou commencement d'exécution de l'ordre, de faire présenter leurs réclamations par l'intermédiaire des hommes de confiance dont les fonctions sont prévues aux articles 43 et 44, ou, à défaut d'homme de confiance, par l'intermédiaire des représentants de la Puissance protectrice.

Article 32.

Il est interdit d'employer des prisonniers de guerre à des travaux insalubres ou dangereux.

Toute aggravation des conditions du travail par mesure disciplinaire est interdite.

CHAPITRE 4. — *Des détachements de travail.*

Article 33.

Le régime des détachements de travail devra être semblable à celui des camps de prisonniers de guerre, en particulier en ce qui concerne les conditions hygiéniques, la nourriture, les soins en cas d'accident ou de maladie, la correspondance et la réception des colis.

Tout détachement de travail relèvera d'un camp de prisonniers. Le commandant de ce camp sera responsable de l'observation, dans le détachement de travail, des dispositions de la présente Convention.

CHAPITRE 5. — *Du salaire.*

Article 34.

Les prisonniers de guerre ne recevront pas de salaire pour les travaux concernant l'administration, l'aménagement et l'entretien des camps.

Les prisonniers employés à d'autres travaux auront droit à un salaire à fixer par des accords entre les belligérants.

Ces accords spécifieront également la part que l'administration du camp pourra retenir, la somme qui appartiendra au prisonnier de guerre et la manière dont cette somme sera mise à sa disposition pendant la durée de sa captivité.

En attendant la conclusion des dits accords, la rétribution du travail des prisonniers sera fixée selon les normes ci-dessous:

a) Les travaux faits pour l'Etat seront payés d'après les tarifs en vigueur pour les militaires de l'armée nationale exécutant les mêmes travaux, ou, s'il n'en existe pas, d'après un tarif en rapport avec les travaux exécutés.

b) Lorsque les travaux ont lieu pour le compte d'autres administrations publiques ou pour des particuliers, les conditions en seront réglées d'accord avec l'autorité militaire.

Le solde restant au crédit du prisonnier lui sera remis à la fin de sa captivité. En cas de décès, il sera transmis par la voie diplomatique aux héritiers du défunt.

SECTION IV.

Des relations des prisonniers de guerre avec l'extérieur

Article 35.

Dès le début des hostilités, les belligérants publieront les mesures prévues pour l'exécution des dispositions de la présente section.

Article 36.

Chacun des belligérants fixera périodiquement le nombre des lettres et des cartes postales que les prisonniers de guerre des diverses catégories seront autorisés à expédier par mois, et notifiera ce nombre à l'autre belligérant. Ces lettres et cartes seront transmises par la poste suivant la voie la plus courte. Elles ne pourront être retardées ni retenues pour motifs de discipline.

Dans le délai maximum d'une semaine après son arrivée au camp et de même en cas de maladie, chaque prisonnier sera mis en mesure d'adresser à sa famille une carte postale l'informant de sa capture et de l'état de sa santé. Les dites cartes postales seront transmises avec toute le rapidité possible et ne pourront être retardées d'aucune manière.

En règle générale, la correspondance des prisonniers sera rédigée dans la langue maternelle de ceux-ci. Les belligérants pourront autoriser la correspondance en d'autres langues.

Article 37.

Les prisonniers de guerre seront autorisés à recevoir individuellement des colis postaux contenant des denrées alimentaires

et d'autres articles destinés à leur ravitaillement ou à leur habillement. Les colis seront remis aux destinataires contre quittance.

Article 38.

Les lettres et envois d'argent ou de valeurs, ainsi que les colis postaux destinés aux prisonniers de guerre ou expédiés par eux, soit directement, soit par l'intermédiaire des bureaux de renseignements prévus à l'article 77, seront affranchis de toutes taxes postales, aussi bien dans les pays d'origine et de destination que dans les pays intermédiaires.

Les dons et secours en nature destinés aux prisonniers seront pareillement affranchis de tous droits d'entrée et autres, ainsi que des taxes de transport sur les chemins de fer exploités par l'Etat.

Les prisonniers pourront, en cas d'urgence reconnue, être autorisés à expédier des télégrammes, contre paiement des taxes usuelles.

Artikel 39.

Les prisonniers de guerre seront autorisés à recevoir individuellement des envois de livres, qui pourront être soumis à la censure.

Les représentants des Puissances protectrices et des sociétés de secours dûment reconnues et autorisées pourront envoyer des ouvrages et des collections de livres aux bibliothèques des camps de prisonniers. La transmission de ces envois aux bibliothèques ne pourra être retardée sous prétexte de difficultés de censure.

Article 40.

La censure des correspondances devra être faite dans le plus bref délai possible. Le contrôle des envois postaux devra, en outre, s'effectuer dans des conditions propres à assurer la conservation des denrées qu'ils pourront contenir et, si possible, en présence du destinataire ou d'un homme de confiance dûment reconnu par lui.

Les interdictions de correspondance édictées par les belligérants, pour des raisons militaires ou politiques ne pourront avoir qu'un caractère momentané et devront être aussi brèves que possible.

Article 41.

Les belligérants assureront toutes facilités pour la transmission des actes, pièces ou documents destinés aux prisonniers de

guerre ou signés par eux, en particulier des procurations et des testaments.

Ils prendront les mesures nécessaires pour assurer, en cas de besoin, la légalisation des signatures données par les prisonniers.

SECTION V.

Des rapports der prisonniers de guerre avec les autorités.

CHAPITRE PREMIER. — *Des plaintes des prisonniers de guerre à raison du régime de la captivité.*

Article 42.

Les prisonniers de guerre auront le droit de faire connaître aux autorités militaires sous le pouvoir desquelles ils se trouvent leurs requêtes concernant le régime de captivité auquel ils sont soumis.

Ils auront également le droit de s'adresser aux représentants des Puissances protectrices pour leur signaler les points sur lesquels ils auraient des plaintes à formuler à l'égard du régime de la captivité.

Ces requêtes et réclamations devront être transmises d'urgence.

Même si elles sont reconnues non fondées, elles ne pourront donner lieu à aucune punition.

CHAPITRE 2. — *Des représentants des prisonniers de guerre.*

Article 43.

Dans toute localité où se trouveront des prisonniers de guerre, ceux-ci seront autorisés à désigner des hommes de confiance chargés de les représenter vis-à-vis des autorités militaires et des Puissances protectrices.

Cette désignation sera soumise à l'approbation de l'autorité militaire.

Les hommes de confiance seront chargés de la réception et de la répartition des envois collectifs. De même, au cas où les

prisonniers décideraient d'organiser entre eux un système d'assistance mutuelle, cette organisation serait de la compétence des hommes de confiance. D'autre part, ceux-ci pourront prêter leurs offices aux prisonniers pour faciliter leurs relations avec les sociétés de secours mentionnées à l'article 78.

Dans les camps d'officiers et assimilés, l'officier prisonnier de guerre le plus ancien dans le grade le plus élevé sera reconnu comme intermédiaire entre les autorités du camp et les officiers et assimilés prisonniers. A cet effet, il aura la faculté de désigner un officier prisonnier pour l'assister en qualité d'interprète au cours des conférences avec les autorités du camp.

Article 44.

Lorsque les hommes de confiance seront employés comme travailleurs, leur activité comme représentants des prisonniers de guerre devra être comptée dans la durée obligatoire du travail.

Toutes facilités seront accordées aux hommes de confiance pour leur correspondance avec les autorités militaires et avec la Puissance protectrice. Cette correspondance ne sera pas limitée.

Aucun représentant des prisonniers ne pourra être transféré sans que le temps nécessaire lui ait été laissé pour mettre ses successeurs au courant des affaires en cours.

CHAPITRE 3. — *Des sanctions pénales à l'égard des prisonniers de guerre.*

1. — Dispositions générales.

Article 45.

Les prisonniers de guerre seront soumis aux lois, règlements et ordres en vigueur dans les armées de la Puissance détentrice.

Tout acte d'insubordination autorisera à leur égard les mesures prévues par ces lois, règlements et ordres.

Demeurent réservées, toutefois, les dispositions du présent chapitre.

Article 46.

Les prisonniers de guerre ne pourront être frappés par les autorités militaires et les tribunaux de la Puissance détentrice d'autres peines que celles qui sont prévues pour les mêmes faits à l'égard des militaires des armées nationales.

A identité de grade, les officiers, sous-officiers ou soldats prisonniers de guerre subissant une peine disciplinaire ne seront pas soumis à un traitement moins favorable que celui prévu, en ce qui concerne la même peine, dans les armées de la Puissance détentrice.

Sont interdites toute peine corporelle, toute incarcération dans des locaux non éclairés par la lumière du jour et, d'une manière générale, toute forme quelconque de cruauté.

Sont également interdites les peines collectives pour des actes individuels.

Article 47.

Les faits constituant une faute contre la discipline, et notamment la tentative d'évasion, seront constatés d'urgence; pour tous les prisonniers de guerre, gradés ou non, les arrêts préventifs seront réduits au strict minimum.

Les instructions judiciaires contre les prisonniers de guerre seront conduites aussi rapidement que le permettront les circonstances; la détention préventive sera restreinte le plus possible.

Dans tous les cas, la durée de la détention préventive sera déduite de la peine infligée disciplinairement ou judiciairement, pour autant que cette déduction est admise pour les militaires nationaux.

Article 48.

Les prisonniers de guerre ne pourront, après avoir subi les peines judiciaires ou disciplinaires qui leur auront été infligées, être traités différemment des autres prisonniers.

Toutefois, les prisonniers punis à la suite d'une tentative d'évasion pourront être soumis à un régime de surveillance spécial, mais qui ne pourra comporter la suppression d'aucune des garanties accordées aux prisonniers par la présente Convention.

Article 49.

Aucun prisonnier de guerre ne peut être privé de son grade par la Puissance détentrice.

Les prisonniers punis disciplinairement ne pourront être privés des prérogatives attachées à leur grade. En particulier, les officiers et assimilés qui subiront des peines entraînant privation

de liberté ne seront pas placés dans les mêmes locaux que les sous-officiers ou hommes de troupe punis.

Article 50.

Les prisonniers de guerre évadés qui seraient repris avant d'avoir pu rejoindre leur armée ou quitter le territoire occupé par l'armée qui les a capturés ne seront passibles que de peines disciplinaires.

Les prisonniers qui, après avoir réussi à rejoindre leur armée ou à quitter le territoire occupé par l'armée qui les a capturés, seraient de nouveau faits prisonniers ne seront passibles d'aucune peine pour leur fuite antérieure.

Article 51.

La tentative d'évasion, même s'il y a récidive, ne sera pas considérée comme une circonstance aggravante dans le cas où le prisonnier de guerre serait déféré aux tribunaux pour des crimes ou délits contre les personnes ou contre la propriété commis au cours de cette tentative.

Après une évasion tentée ou consommée, les camarades de l'évadé qui auront coopéré à l'évasion ne pourront encourir de ce chef qu'une punition disciplinaire.

Article 52.

Les belligérants veilleront à ce que les autorités compétentes usent de la plus grande indulgence dans l'appréciation de la question de savoir si une infraction commise par un prisonnier de guerre doit être punie disciplinairement ou judiciairement.

Il en sera notamment ainsi lorsqu'il s'agira d'apprécier des faits connexes à l'évasion ou à la tentative d'évasion.

Un prisonnier ne pourra, à raison du même fait ou du même chef d'accusation, être puni qu'une seule fois.

Article 53.

Aucun prisonnier de guerre frappé d'une peine disciplinaire, qui se trouverait dans les conditions prévues pour le rapatriement, ne pourra être retenu pour la raison qu'il n'a pas subi sa peine.

Les prisonniers à rapatrier qui seraient sous le coup d'une poursuite pénale pourront être exclus du rapatriement jusqu'à

la fin de la procédure, et, le cas échéant, jusqu'à l'exécution de la peine; ceux qui seraient déjà détenus en vertu d'un jugement pourront être retenus jusqu'à la fin de leur détention.

Les belligérants se communiqueront les listes de ceux qui ne pourront être rapatriés pour les motifs indiqués à l'alinéa précédent.

2. — Peines disciplinaires.

Article 54.

Les arrêts sont la peine disciplinaire la plus sévère qui puisse être infligée à un prisonnier de guerre.

La durée d'une même punition ne peut dépasser trente jours.

Ce maximum de trente jours ne pourra pas davantage être dépassé dans le cas de plusieurs faits dont un prisonnier aurait à répondre disciplinairement au moment où il est statué à son égard, que ces faits soient connexes ou non.

Lorsqu'au cours ou après la fin d'une période d'arrêts, un prisonnier sera frappé d'une nouvelle peine disciplinaire, un délai de trois jours au moins séparera chacune des périodes d'arrêts, dès que l'une d'elles est de dix jours ou plus.

Article 55.

Sous réserve de la disposition faisant l'objet du dernier alinéa de l'article 11, sont applicables, à titre d'aggravation de peine, aux prisonniers de guerre punis disciplinairement les restrictions de nourriture admises dans les armées de la Puissance détentrice.

Toutefois, ces restrictions ne pourront être ordonnées que si l'état de santé des prisonniers punis le permet.

Article 56.

En aucun cas, les prisonniers de guerre ne pourront être transférés dans les établissements pénitentiaires (prisons, pénitenciers, bagnes, etc.) pour y subir des peines disciplinaires.

Les locaux dans lesquels seront subies les peines disciplinaires seront conformes aux exigences de l'hygiène.

Les prisonniers punis seront mis à même de se tenir en état de propreté.

Chaque jour, ces prisonniers auront la faculté de prendre de l'exercice ou de séjourner en plein air pendant au moins deux heures.

Article 57.

Les prisonniers de guerre punis disciplinairement seront autorisés à lire et à écrire, ainsi qu'à expédier et à recevoir des lettres.

En revanche, les colis et les envois d'argent pourront n'être délivrés aux destinataires qu'à l'expiration de la peine. Si les colis non distribués contiennent des denrées périssables, celles-ci seront versées à l'infirmerie ou à la cuisine du camp.

Article 58.

Les prisonniers de guerre punis disciplinairement seront autorisés, sur leur demande, à se présenter à la visite médicale quotidienne. Ils recevront les soins jugés nécessaires par les médecins et, le cas échéant, seront évacués sur l'infirmerie du camp ou sur les hôpitaux.

Article 59.

Réserve faite de la compétence des tribunaux et des autorités militaires supérieures, les peines disciplinaires ne pourront être prononcées que par un officier muni de pouvoirs disciplinaires en sa qualité de commandant de camp ou de détachement, ou par l'officier responsable qui le remplace.

3. — Poursuites judiciaires.

Article 60.

Lors de l'ouverture d'une procédure judiciaire dirigée contre un prisonnier de guerre, la Puissance détentrice en avertira aussitôt qu'elle pourra le faire, et toujours avant la date fixée pour l'ouverture des débats, le représentant de la Puissance protectrice.

Cet avis contiendra les indications suivantes:

a) état civil et grade du prisonnier;

b) lieu de séjour ou de détention;

c) spécification du ou des chefs d'accusation, avec mention des dispositions légales applicables.

S'il n'est pas possible de donner dans cet avis l'indication du tribunal qui jugera l'affaire, celle de la date d'ouverture des débats et celle du local où ils auront lieu, ces indications seront fournies ultérieurement au représentant de la Puissance protectrice, le plus tôt possible, et en tout cas trois semaines au moins avant l'ouverture des débats.

Article 61.

Aucun prisonnier de guerre ne pourra être condamné sans avoir eu l'occasion de se défendre.

Aucun prisonnier ne pourra être contraint de se reconnaître coupable du fait dont il est accusé.

Article 62.

Le prisonnier de guerre sera en droit d'être assisté par un défenseur qualifié de son choix et de recourir, si c'est nécessaire, aux offices d'un interprète compétent. Il sera avisé de son droit, en temps utile avant les débats, par la Puissance détentrice.

A défaut d'un choix par le prisonnier, la Puissance protectrice pourra lui procurer un défenseur. La Puissance détentrice remettra à la Puissance protectrice, sur la demande de celle-ci, une liste de personnes qualifiées pour présenter la défense.

Les représentants de la Puissance protectrice auront le droit d'assister aux débats de la cause.

La seule exception à cette règle est celle où les débats de la cause doivent rester secrets dans l'intérêt de la sûreté de l'Etat. La Puissance détentrice en préviendrait la Puissance protectrice.

Article 63.

Un jugement ne pourra être prononcé à la charge d'un prisonnier de guerre que par les mêmes tribunaux et suivant la même procédure qu'à l'égard des personnes appartenant aux forces armées de la Puissance détentrice.

Article 64.

Tout prisonnier de guerre aura le droit de recourir contre tout jugement rendu à son égard, de la même manière que les individus appartenant aux forces armées de la Puissance détentrice.

Article 65.

Les jugements prononcés contre les prisonniers de guerre seront immédiatement communiqués à la Puissance protectrice.

Article 66.

Si la peine de mort est prononcée contre un prisonnier de guerre, une communication exposant en détail la nature et les circonstances de l'infraction sera adressée, au plus tôt, au représentant de la Puissance protectrice, pour être transmise à

la Puissance dans les armées de laquelle le prisonnier a servi.

Le jugement ne sera pas exécuté avant l'expiration d'un délai d'au moins trois mois à partir de cette communication.

Article 67.

Aucun prisonnier de guerre ne pourra être privé du bénéfice des dispositions de l'article 42 de la présente Convention à la suite d'un jugement ou autrement.

TITRE IV.

De la fin de la captivité.

SECTION I.

Du rapatriement direct et de l'hospitalisation en pays neutre.

Article 68.

Les belligérants seront tenus de renvoyer dans leur pays, sans égard au grade ni au nombre, après les avoir mis en état d'être transportés, les prisonniers de guerre grands malades et grands blessés.

Des accords entre les belligérants fixeront en conséquence, aussitôt que possible, les cas d'invalidité ou de maladie entraînant le rapatriement direct, ainsi que les cas entraînant éventuellement l'hospitalisation en pays neutre. En attendant que ces accords soient conclus, les belligérants pourront se référer à l'accord-type annexé, à titre documentaire, à la présente Convention.

Article 69.

Dès l'ouverture des hostilités, les belligérants s'entendront pour nommer des commissions médicales mixtes. Ces commissions seront composées de trois membres, dont deux appartenant à un pays neutre et un désigné par la Puissance détentrice; l'un des médecins du pays neutre présidera. Ces commissions médicales mixtes procéderont à l'examen des prisonniers malades ou blessés et prendront toutes décisions utiles à leur égard.

Les décisions de ces commissions seront prises à la majorité et exécutées dans le plus bref délai.

Article 70.

Outre ceux qui auront été désignés par le médecin du camp, les prisonniers de guerre suivants seront soumis à la visite de

la commission médicale mixte mentionnée à l'article 69, en vue de leur rapatriement direct ou de leur hospitalisation en pays neutre :

a) les prisonniers qui en feront la demande directement au médecin du camp ;

b) les prisonniers qui seront présentés par les hommes de confiance prévus à l'article 43, ceux-ci agissant de leur propre initiative ou à la demande des prisonniers eux-mêmes ;

c) les prisonniers qui auront été proposés par la Puissance dans les armées de laquelle ils ont servi ou par une association de secours dûment reconnue et autorisée par cette Puissance.

Article 71.

Les prisonniers de guerre victimes d'accidents du travail, exception faite des blessés volontaires, seront mis, en ce qui concerne le rapatriement ou éventuellement l'hospitalisation en pays neutre, au bénéfice des mêmes dispositions.

Article 72.

Pendant la durée des hostilités et pour des raisons d'humanité, les belligérants pourront conclure des accords en vue du rapatriement direct ou de l'hospitalisation en pays neutre des prisonniers de guerre valides ayant subi une longue captivité

Article 73.

Les frais de rapatriement ou de transport dans un pays neutre des prisonniers de guerre seront supportés, à partir de la frontière de la Puissance détentrice, par la Puissance dans les armées de laquelle ces prisonniers ont servi.

Article 74.

Aucun rapatrié ne pourra être employé à un service militaire actif.

SECTION II.

De la libération et du rapatriement à la fin des hostilités.

Article 75.

Lorsque les belligérants concluront une convention d'armistice, ils devront, en principe, y faire figurer des stipulations

concernant le rapatriement des prisonniers de guerre. Si des stipulations à cet égard n'ont pas pu être insérées dans cette convention, les belligérants se mettront néanmoins, le plus tôt possible, en rapport à cet effet. Dans tous les cas, le rapatriement des prisonniers s'effectuera dans le plus bref délai après la conclusion de la paix.

Les prisonniers de guerre qui seraient sous le coup d'une poursuite pénale pour un crime ou un délit de droit commun pourront toutefois être retenus jusqu'à la fin de la procédure et, le cas échéant, jusqu'à l'expiration de la peine. Il en sera de même de ceux condamnés pour un crime ou délit de droit commun.

D'entente entre les belligérants, des commissions pourront être instituées dans le but de rechercher les prisonniers dispersés et d'assurer leur rapatriement.

TITRE V.

Du décès des prisonniers de guerre.

Article 76.

Les testaments des prisonniers de guerre seront reçus et dressés dans les mêmes conditions que pour les militaires de l'armée nationale.

On suivra également les mêmes règles en ce qui concerne les pièces relatives à la constatation des décès.

Les belligérants veilleront à ce que les prisonniers de guerre décédés en captivité soient enterrés honorablement et à ce que les tombes portent toutes indications utiles, soient respectées et convenablement entretenues.

TITRE VI.

Des bureaux de secours et de renseignements concernant les prisonniers de guerre.

Article 77.

Dès le début des hostilités, chacune des Puissances belligérantes, ainsi que les Puissances neutres qui auront recueilli des belligérants, constitueront un bureau officiel de renseignements sur les prisonniers de guerre se trouvant sur leur territoire.

Dans le plus bref délai possible, chacune des Puissances belligérantes informera son bureau de renseignements de toute capture de prisonniers effectuée par ses armées, en lui donnant tous renseignements d'identité dont elle dispose permettant d'aviser rapidement les familles intéressées, et en lui faisant connaître les adresses officielles auxquelles les familles pourront écrire aux prisonniers.

Le bureau de renseignements fera parvenir d'urgence toutes ces indications aux Puissances intéressées, par l'entremise, d'une part, des Puissances protectrices et, d'autre part, de l'agence centrale prévue à l'article 79.

Le bureau de renseignements, chargé de répondre à toutes les demandes qui concernent les prisonniers de guerre, recevra des divers services compétents toutes les indications relatives aux internements et aux mutations, aux mises en liberté sur parole, aux rapatriements, aux évasions, aux séjours dans les hôpitaux, aux décès, ainsi que les autres renseignements nécessaires pour établir et tenir à jour une fiche individuelle pour chaque prisonnier de guerre.

Le bureau portera sur cette fiche, dans la mesure du possible et sous réserve des dispositions de l'article 5: le numéro matricule, les nom et prénoms, la date et le lieu de naissance, le grade et le corps de troupe de l'intéressé, le prénom du père et le nom de la mère, l'adresse de la personne à aviser en cas d'accident, les blessures, la date et le lieu de la capture, de l'internement, des blessures, de la mort, ainsi que tous les autres renseignements importants.

Des listes hebdomadaires contenant tous les nouveaux renseignements succeptibles de faciliter l'identification de chaque prisonnier seront transmises aux Puissances intéressées.

La fiche individuelle du prisonnier de guerre sera remise après la conclusion de la paix à la Puissance qu'il aura servi.

Le bureau de renseignements sera en outre tenu de recueillir tous les objets d'usage personnel, valeurs, correspondances, carnets de solde, signes d'identité, etc., qui auront été délaissés par les prisonniers de guerre rapatriés, libérés sur parole, évadés ou décédés, et de les transmettre aux pays intéressés.

Article 78.

Les sociétés de secours pour les prisonniers de guerre, régulièrement constituées selon la loi de leur pays, et ayant pour

objet d'être les intermédiaires de l'action charitable, recevront de la part des belligérants, pour elles et pour leurs agents dûment accrédités, toute facilité, dans les limites tracées par les nécessités militaires, pour accomplir efficacement leur tâche d'humanité. Les délégués de ces sociétés pourront être admis à distribuer des secours dans les camps, ainsi qu'aux lieux d'étape des prisonniers rapatriés, moyennant une permission personnelle délivrée par l'autorité militaire et en prenant l'engagement, par écrit, de se soumettre à toutes les mesures d'ordre et de police que celle-ci prescrirait.

Article 79.

Une agence centrale de renseignements sur les prisonniers de guerre sera créée en pays neutre. Le Comité international de la Croix-Rouge proposera aux Puissances intéressées, s'il le juge nécessaire, l'organisation d'une telle agence.

Cette agence sera chargée de concentrer tous les renseignements, intéressant les prisonniers, qu'elle pourra obtenir par les voies officielles ou privées; elle les transmettra le plus rapidement possible au pays d'origine des prisonniers ou à la Puissance qu'ils auront servie.

Ces dispositions ne devront pas être interprétées comme restreignant l'activité humanitaire du Comité international de la Croix-Rouge.

Article 80.

Les bureaux de renseignements jouiront de la franchise de port en matière postale, ainsi que de toutes exemptions prévues à l'article 38.

TITRE VII.

De l'application de la Convention à certaines catégories de civils.

Article 81.

Les individus qui suivent les forces armées sans en faire directement partie, tels que les correspondants, les reporters de journaux, les vivandiers, les fournisseurs, qui tomberont au pouvoir de l'ennemi et que celui-ci jugera utile de détenir, auront droit au traitement des prisonniers de guerre, à condition qu'ils soient munis d'une légitimation de l'autorité militaire des forces armées qu'ils accompagnaient.

TITRE VIII.

De l'exécution de la Convention.

SECTION I.

Dispositions générales.

Article 82.

Les dispositions de la présente Convention devront être respectées par les Hautes Parties Contractantes en toutes circonstances.

Au cas où, en temps de guerre, un des belligérants ne serait pas partie à la Convention, ses dispositions demeureront néanmoins obligatoires entre les belligérants qui y participent.

Article 83.

Les Hautes Parties Contractantes se réservent le droit de conclure des conventions spéciales sur toutes questions relatives aux prisonniers de guerre qu'il leur paraîtrait opportun de règler particulièrement.

Les prisonniers de guerre resteront au bénéfice de ces accords jusqu'à l'achèvement du rapatriement, sauf stipulations expresses contraires contenues dans les susdits accords ou dans des accords ultérieurs, ou également sauf mesures plus favorables prises par l'une ou l'autre des Puissances belligérantes à l'égard des prisonniers qu'elles détiennent.

En vue d'assurer l'application, de part et d'autre, des stipulations de la présente Convention, et de faciliter la conclusion des conventions spéciales prévues ci-dessus, les belligérants pourront autoriser, dès le début des hostilités, des réunions de représentants des autorités respectives chargées de l'administration des prisonniers de guerre.

Article 84.

Le texte de la présente Convention et des conventions spéciales prévues à l'article précédent sera affiché, autant que possible dans la langue maternelle des prisonniers de guerre, à des emplacements où il pourra être consulté par tous les prisonniers.

Le texte de ces conventions sera communiqué, sur leur demande, aux prisonniers qui se trouveraient dans l'impossibilité de prendre connaissance du texte affiché.

Article 85.

Les Hautes Parties Contractantes se communiqueront par l'intermédiaire du Conseil fédéral suisse les traductions officielles de la présente Convention, ainsi que les lois et règlements qu'elles pourront être amenées à adopter pour assurer l'application de la présente Convention.

SECTION II.

De l'organisation du contrôle.

Article 86.

Les Hautes Parties Contractantes reconnaissent que l'application régulière de la présente Convention trouvera une garantie dans la possibilité de collaboration des Puissances protectrices chargées de sauvegarder les intérêts des belligérants; à cet égard, les Puissances protectrices pourront, en dehors de leur personnel diplomatique, désigner des délégués parmi leurs propres ressortissants ou parmi les ressortissants d'autres Puissances neutres. Ces délégués devront être soumis à l'agrément du belligérant auprès duquel ils exerceront leur mission.

Les représentants de la Puissance protectrice ou ses délégués agréés seront autorisés à se rendre dans toutes les localités, sans aucune exception, où sont internés des prisonniers de guerre. Ils auront accès dans tous les locaux occupés par des prisonniers et pourront s'entretenir avec ceux-ci, en règle générale sans témoin, personnellement ou par l'intermédiaire d'interprètes.

Les belligérants faciliteront dans la plus large mesure possible la tâche des représentants ou des délégués agréés de la Puissance protectrice. Les autorités militaires seront informées de leur visite.

Les belligérants pourront s'entendre pour admettre que des personnes de la propre nationalité des prisonniers soient admises à participer aux voyages d'inspection.

Article 87.

En cas de désaccord entre les belligérants sur l'application des dispositions de la présente Convention, les Puissances protectrices devront, dans la mesure du possible, prêter leurs bons offices aux fins de règlement du différend.

A cet effet, chacune des Puissances protectrices pourra, notamment, proposer aux belligérants intéressés une réunion de représentants de ceux-ci, éventuellement sur un territoire neutre convenablement choisi. Les belligérants seront tenus de donner suite aux propositions qui leur seront faites dans ce sens. La Puissance protectrice pourra, le cas échéant, soumettre à l'agrément des Puissances en cause une personnalité appartenant à une Puissance neutre ou une personnalité déléguée par le Comité international de la Croix-Rouge, qui sera appelée à participer à cette réunion.

Article 88.

Les dispositions qui précèdent ne font pas obstacle à l'activité humanitaire que le Comité international de la Croix-Rouge pourra déployer pour la protection des prisonniers de guerre, moyennant l'agrément des belligérants intéressés.

SECTION III.

Dispositions finales.

Article 89.

Dans les rapports entre Puissances liées par la Convention de La Haye concernant les lois et coutumes de la guerre sur terre, qu'il s'agisse de celle du 29 juillet 1899 ou de celle du 18 octobre 1907, et qui participent à la présente Convention, celle-ci complétera le chapitre II du Règlement annexé aux susdites Conventions de La Haye.

Article 90.

La présente Convention, qui portera la date de ce jour, pourra, jusqu'au premier février 1930, être signée au nom de tous les pays représentés à la Conférence qui s'est ouverte à Genève le 1er juillet 1929.

Article 91.

La présente Convention sera ratifiée aussitôt que possible.

Les ratifications seront déposées à Berne.

Il sera dressé du dépôt de chaque instrument de ratification un procès-verbal dont une copie, certifiée conforme, sera remise

par le Conseil fédéral suisse aux Gouvernements de tous les pays au nom de qui la Convention aura été signée ou l'adhésion notifiée.

Article 92.

La présente Convention entrera en vigueur six mois après que deux instruments de ratification au moins auront été déposés.

Ultérieurement, elle entrera en vigueur pour chaque Haute Partie Contractante six mois après le dépôt de son instrument de ratification.

Article 93.

A partir de la date de sa mise en vigueur, la présente Convention sera ouverte aux adhésions données au nom de tout pays au nom duquel cette Convention n'aura pas été signée.

Article 94.

Les adhésions seront notifiées par écrit au Conseil fédéral suisse et produiront leurs effets six mois après la date à laquelle elles lui seront parvenues.

Le Conseil fédéral suisse communiquera les adhésions aux Gouvernements de tous les pays au nom de qui la Convention aura été signée ou l'adhésion notifiée.

Article 95.

L'état de guerre donnera effet immédiat aux ratifications déposées et aux adhésions notifiées par les Puissances belligérantes avant ou après le début des hostilités. La communication des ratifications ou adhésions reçues des Puissances en état de guerre sera faite par le Conseil fédéral suisse par la voie la plus rapide.

Article 96.

Chacune des Hautes Parties Contractantes aura la faculté de dénoncer la présente Convention. La dénonciation ne produira ses effets qu'un an après que la notification en aura été faite par écrit au Conseil fédéral suisse. Celui-ci communiquera cette notification aux Gouvernements de toutes les Hautes Parties Contractantes.

La dénonciation ne vaudra qu'à l'égard de la Haute Partie Contractante qui l'aura notifiée.

En outre, cette dénonciation ne produira pas ses effets au cours d'une guerre dans laquelle serait impliquée la Puissance dénonçante. En ce cas, la présente Convention continuera à produire ses effets, au delà du délai d'un an, jusqu'à la conclusion de la paix, en tout cas, jusqu'à ce que les opérations du rapatriement soient terminées.

Article 97.

Une copie certifiée conforme de la présente Convention sera déposée aux archives de la Société des Nations par les soins du Conseil fédéral suisse. De même, les ratifications, adhésions et dénonciations qui seront notifiées au Conseil fédéral suisse seront communiquées par lui à la Société des Nations.

En foi de quoi les Plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention.

Fait à Genève, le vingt-sept juillet mil neuf cent vingt-neuf, en un seul exemplaire, qui restera déposé dans les archives de la Confédération Suisse et dont des copies, certifiées conformes, seront remises aux Gouvernements de tous les pays invités à la Conférence.

Pour l'Allemagne:

EDMUND RHOMBERG.

Pour les Etats-Unis d'Amérique:

ELIOT WADSWORTH.

HUGH R. WILSON.

Pour l'Autriche:

LEITMAIER.

Pour la Belgique:

Dr. DEMOLDER.

J. DE RUELLE.

Pour la Bolivie :

A. CORTADELLAS.

Pour le Brésil :

RAUL DO RIO-BRANCO.

Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord, ainsi que toute partie de l'Empire Britannique non membre séparé de la Société des Nations :

HORACE RUMBOLD.

Pour le Canada :

W. A. RIDDELL.

Pour l'Australie :

CLAUD RUSSELL.

Pour la Nouvelle-Zélande :

CLAUD RUSSELL

Pour l'Afrique du Sud :

ERIC H. LOUW.

Pour l'Etat libre d'Irlande :

SEAN LESTER.

Pour l'Inde :

CLAUD RUSSELL.

Pour la Bulgarie :

D. MIKOFF.
STEPHAN N. LAFTCHIEFF.

Pour le Chili :

GMO NOVOA.
D. PULGAR.

Pour la Chine :

C. Y. HSIAO.

Pour la Colombie :

FRANCISCO JOSE URRUTIA.

Pour Cuba :

CARLOS DE ARMENTEROS.

CARLOS BLANCO.

Pour le Danemark :

HARALD SCAVENIUS.

GUSTAV RASMUSSEN.

Pour la République Dominicaine :

CH. ACKERMANN.

Pour l'Egypte :

MOHAMMED ABDEL MONEIM RIAD.

H. W. M. SIMAIKA.

Pour l'Espagne :

Ad Referendum

MAURICIO LOPEZ ROBERTS Y TERRY,
MARQUES DE LA TORREHERMOSA.

Pour l'Estonie :

Dr. LEESMENT.

Pour la Finlande :

A. E. MARTOLA.

Pour la France :

H. DE MARCILLY.

J. DU SAULT.

Pour la Grèce :

R. RAPHAEL.

S. VENISELOS.

Pour la Hongrie :

PAUL DE HEVESY.

Pour l'Italie :

GIOVANNI CIRAOLO.

Pour le Japon :

ISABURO YOSHIDA.

S. SHIMOMURA.

S. MIURA.

Pour la Lettonie :

CHARLES DUZMANS.

Dr. OSKAR VOIT.

Pour le Luxembourg :

CH. G. VERMAIRE.

Pour le Mexique :

FR. CASTILLO NAJERA.

Pour le Nicaragua :

A. SOTTILE.

Pour la Norvège :

J. IRGENS.

JENS MEINICH.

Pour les Pays-Bas :

W. DOUDE VAN TROOSTWIJK.

Dr. DIEHL.

J. HARBERTS.

Pour la Perse :

ANOUCHIREVAN SEPAHBODI.

Pour la Pologne :

JOZEF G. PRACKI.
W. JERZY BABECKI.

Pour le Portugal :

VASCO DE QUEVEDO.
F. DE CALHEIROS E MENEZES.

Pour la Roumanie :

M. B. BOERESCO.
Colonel E. VERTEJANO.

Pour le Royaume des Serbes, Croates et Slovènes :

I. CHOUMENKOVITCH.

Pour le Siam :

VARNVAIDYA.

Pour la Suède :

K. I. WESTMAN.

Pour la Suisse :

PAUL DINICHERT. HAUSER. ZUBLIN.
DE LA HARPE. SCHINDLER.

Pour la Tchécoslovaquie :

Zd. FIERLINGER.

Pour la Turquie :

HASSAN.
Dr. ABDULKADIR. M. NUSRET. Dr. AKIL MOUKHTAR.

Pour l'Uruguay :

ALFREDO DE CASTRO.

Pour le Vénézuéla :

C. PARRA-PEREZ.
I. M. HURTADO-MACHADO.

ANNEXE A LA CONVENTION

relative au traitement des prisonniers de guerre, du 27 juillet 1929.

ACCORD-TYPE

concernant le rapatriement direct et l'hospitalisation en pays neutre des prisonniers de guerre pour raisons de santé.

I. — PRINCIPES DIRECTEURS POUR LE RAPATRIEMENT DIRECT ET L'HOSPITALISATION EN PAYS NEUTRE.

A. — *Principes directeurs pour le rapatriement direct.*

Sont rapatriés directement:

1° Les malades et blessés dont, d'après les prévisions médicales, *la curabilité* en une année n'est pas présumable, leur état exigeant un traitement, et leur aptitude intellectuelle ou corporelle paraissant avoir subi une diminution considérable.

2° Les malades et blessés *incurables* dont l'aptitude intellectuelle ou corporelle paraît avoir subi une diminution considérable.

3° Les malades et blessés *guéris* dont l'aptitude intellectuelle ou corporelle paraît avoir subi une diminution considérable.

B. — *Principes directeurs pour l'hospitalisation en pays neutre.*

Sont hospitalisés:

1° Les malades et blessés dont la guérison est présumable dans le délai d'un an, cette guérison apparaissant comme plus sûre et plus rapide si les malades et blessés sont mis au bénéfice des ressources qu'offre le pays neutre que si leur captivité proprement dite est prolongée.

2° Les prisonniers de guerre dont la santé intellectuelle ou physique paraît, d'après les prévisions médicales, menacée sérieusement par le maintien en captivité, tandis que l'hospitalisation en pays neutre pourrait probablement les soustraire à ce risque.

C. — *Principes directeurs pour le rapatriement des hospitalisés en pays neutre.*

Sont rapatriés, les prisonniers de guerre hospitalisés en pays neutre qui appartiennent aux catégories suivantes :

1° Ceux dont l'état de santé se présente comme étant ou devenant tel qu'ils rentrent dans les catégories des rapatriables pour raisons de santé.

2° Les guéris dont l'aptitude intellectuelle ou physique paraît avoir subi une diminution considérable.

II. — PRINCIPES SPECIAUX POUR LE RAPATRIEMENT DIRECT OU L'HOSPITALISATION EN PAYS NEUTRE.

A. — *Principes spéciaux pour le rapatriement.*

Seront rapatriés :

1° Tous les prisonniers de guerre atteints à la suite de lésions organiques, des altérations suivantes, effectives ou fonctionnelles : perte de membre, paralysie, altérations articulaires ou autres, pour autant que le défect est d'au moins un pied ou une main, ou qu'il équivaut à la perte d'un pied ou d'une main.

2° Tous les *prisonniers de guerre blessés ou lésés* dont l'état est tel qu'il fait d'eux des infirmes dont on ne peut pas, médicalement, prévoir la guérison dans le délai d'un an.

3° Tous les *malades* dont l'état est tel qu'il fait d'eux des infirmes dont on ne peut pas, médicalement, prévoir la guérison dans le délai d'un an.

A cette catégorie appartiennent en particulier :

a) Les tuberculoses progressives d'organes quelconques qui, d'après les prévisions médicales, ne peuvent plus être guéries ou au moins considérablement améliorées par une cure en pays neutre.

b) Les affections non tuberculeuses des organes respiratoires présumées incurables (ainsi, avant tout, l'emphysème pulmonaire fortement développé avec ou sans bronchite, les dilatations bronchiques, l'asthme grave, les intoxications par les gaz, etc).

c) Les affections chroniques graves des organes de la circulation (par exemple: les affections valvulaires avec tendances aux troubles de compensation, les affections relativement graves du myocarde, du péricarde et des vaisseaux, en particulier les anévrismes inopérables des gros vaisseaux, etc.).

d) Les affections chroniques graves des organes digestifs.

e) Les affections chroniques graves des organes urinaires et sexuels, avant tout, par exemple: tous les cas de néphrites chroniques confirmées avec séméiologie complète, et tout particulièrement lorsqu'il existe déjà des altérations cardiaques et vasculaires; de même les pyélites et cystites chroniques, etc.

f) Les maladies chroniques graves du système nerveux central et périphérique: ainsi, avant tout, la neurasthénie et l'hystérie *graves*, tous les cas incontestables d'épilepsie, le Basedow grave, etc.

g) La cécité des deux yeux, ou celle d'un œil lorsque la vision de l'autre reste inférieure à 1 malgré l'emploi de verres correcteurs. La diminution de l'acuité visuelle au cas où il est impossible de la ramener par la correction à l'acuité de $\frac{1}{2}$ pour un œil du moins. Les autres affections oculaires rentrent dans la présente catégorie (glaucome, iritis, choroïdite, etc.).

h) La surdité totale bilatérale, ainsi que la surdité totale unilatérale au cas où l'oreille incomplètement sourde ne perçoit plus la voix parlée ordinaire à un mètre de distance.

i) Tous les cas incontestables d'affections mentales.

k) Les cas graves d'intoxication chronique par les métaux ou par d'autres causes (saturnisme, hydrargyrisme, morphinisme, cocaïnisme, alcoolisme, intoxication par les gaz, etc.).

l) Les affections chroniques des organes locomoteurs (arthrite déformante, goutte, rhumatismes avec altérations décelables cliniquement), à la condition qu'elles soient graves.

m) Tous les néoplasmes malins, s'ils ne sont pas justiciables d'interventions opératoires relativement bénignes sans danger pour la vie de l'opéré.

n) Tous les cas de malaria avec altérations organiques appréciables (augmentation chronique importante du volume du foie, de la rate, cachexie, etc.).

o) Les affections cutanées chroniques graves, pour autant que leur nature ne constitue pas une indication médicale d'hospitalisation en pas neutre.

p) Les avitaminoses graves (béri-béri, pellagra, scorbut chronique).

B. — *Principes spéciaux pour l'hospitalisation.*

Les prisonniers de guerre doivent être hospitalisés s'ils sont atteints des affections suivantes :

1° Toutes les formes de tuberculose d'organes quelconques, si, d'après les connaissances médicales actuelles, elles peuvent être guéries, ou du moins considérablement améliorées par les méthodes applicables en pays neutre (altitude, traitement dans les sanatoria, etc.).

2° Toutes les formes — nécessitant un traitement — d'affections des organes respiratoires, circulatoires, digestifs, génito-urinaires, nerveux, des organes des sens, des appareils locomoteur et cutané, à condition, toutefois, que ces formes d'affections n'appartiennent pas aux catégories prescrivant le rapatriement direct, ou qu'elles ne soient pas des maladies aiguës proprement dites ayant une tendance à la guérison franche. Les affections envisagées dans ce paragraphe sont celles qui offrent par l'application des moyens de cure disponibles en pays neutre des chances de guérison réellement meilleures pour le patient que si celui-ci était traité en captivité.

Il y a lieu de considérer tout spécialement les troubles nerveux dont les causes efficientes ou déterminantes sont les événements de la guerre ou de la captivité même, comme la psychasthénie des prisonniers de guerre et autres cas analogues.

Tous les cas de ce genre dûment constatés doivent être hospitalisés, pour autant que leur gravité ou leurs caractères constitutionnels n'en font pas des cas de rapatriement direct.

Les cas de psychasthénie des prisonniers de guerre qui ne sont pas guéris après trois mois d'hospitalisation en pays neutre ou qui, après ce délai, ne sont pas manifestement en voie de guérison définitive, devront être rapatriés.

3° Tous les cas de blessures, de lésions et leurs conséquences qui offrent des chances de guérison meilleures en pays neutre qu'en captivité, à condition que ces cas ne soient pas, ou bien justiciables du rapatriement direct, ou bien insignifiants.

4° Tous les cas de malaria dûment constatés et ne présentant

pas d'altérations organiques décelables cliniquement (augmentation de volume chronique du foie, de la rate, cachexie, etc.), si le séjour en pays neutre offre des perspectives particulièrement favorables de guérison définitive.

5° Tous les cas d'intoxication (en particulier par les gaz, les métaux, les alcaloïdes) pour lesquels les perspectives de guérison en pays neutre sont spécialement favorables.

Sont exclus de l'hospitalisation:

1° Tous les cas d'affections mentales dûment constatées.

2° Toutes les affections nerveuses organiques ou fonctionnelles réputées incurables (Ces deux catégories appartiennent à celles donnant droit au rapatriement direct).

3° L'alcoolisme chronique grave.

4° Toutes les affections contagieuses dans la période où elles sont transmissibles (maladies infectieuses aiguës, syphilis primaire et secondaire, trachôme, lèpre, etc.).

III. — OBSERVATIONS GENERALES.

Les conditions fixées ci-dessus doivent, d'une façon générale, être interprétées et appliquées dans un esprit aussi large que possible.

Cette largeur d'interprétation doit être appliquée particulièrement aux états névropathiques ou psychopathiques causés ou déterminés par les événements de la guerre ou de la captivité même (psychasthénie des prisonniers de guerre), ainsi qu'aux cas de tuberculose à tous les degrés.

Il va de soi que les médecins de camp et les commissions médicales mixtes peuvent se trouver en présence d'une foule de cas non mentionnés parmi les exemples donnés sous chiffre II, ou de cas ne s'adaptant pas à ces exemples. Les exemples mentionnés ci-dessus ne sont donnés que comme exemples typiques; une liste analogue d'exemples d'altérations chirurgicales n'a pas été établie parce que, abstraction faite des cas incontestables par leur nature même (amputations), il est difficile de dresser une liste de types particuliers; l'expérience a démontré qu'un exposé de ces cas particuliers n'était pas sans inconvénients dans la pratique.

On résoudra tous les cas ne s'adaptant pas exactement aux exemples cités, en s'inspirant de l'esprit des principes directeurs ci-dessus.

VERDRAG VAN GENÈVE

voor de verbetering van het lot der gewonden en zieken, zich bevindende bij de legers te velde, van 27 Juli 1929.

De President van het Duitsche Rijk, de President der Vereenigde Staten van Amerika, de Bondspresident van de Republiek Oostenrijk, Zijne Majesteit de Koning der Belgen, de President van de Republiek Bolivia, de President van de Republiek der Vereenigde Staten van Brazilië, Zijne Majesteit de Koning van Groot-Britannië, Ierland en de Britsche overzeesche gewesten, Keizer van Indië, Zijne Majesteit de Koning der Bulgaren, de President van de Republiek Chili, de President van de Republiek China, de President van de Republiek Columbia, de President van de Republiek Cuba, Zijne Majesteit de Koning van Denemarken en IJsland, de President van de Dominicaansche Republiek, Zijne Majesteit de Koning van Egypte, Zijne Majesteit de Koning van Spanje, de President van de Republiek Estland, de President van de Republiek Finland, de President van de Fransche Republiek, de President van de Grieksche Republiek, Zijne Doorluchtige Hoogheid de Regent van Hongarije, Zijne Majesteit de Koning van Italië, Zijne Majesteit de Keizer van Japan, de President van de Republiek Letland, Hare Koninklijke Hoogheid de Groot-Hertogin van Luxemburg, de President der Vereenigde Staten van Mexico, de President van de Republiek Nicaragua, Zijne Majesteit de Koning van Noorwegen, Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden, Zijne Keizerlijke Majesteit de Sjah van Perzië, de President van de Republiek Polen, de President van de Portugeesche Republiek, Zijne Majesteit de Koning van Roemenië, Zijne Majesteit de Koning der Serven, Croaten en Slovenen, Zijne Majesteit de Koning van Siam, Zijne Majesteit de Koning van Zweden, de Zwitsersche Bondsraad, de President van de Tsjechoslowaaksche Republiek, de President van de Turksche Republiek, de President van de Oostersche Republiek van

Uruguay, de President van de Republiek der Vereenigde Staten van Venezuela,

gelijkelijk bezield met den wensch om, voor zoover het van hen afhangt, de onafscheidelijk aan den oorlog verbonden rampen te verzachten en met dat doel de op 22 Augustus 1864 en 6 Juli 1906 te Genève voor de verbetering van het lot der gewonden en zieken, zich bevindende bij de legers te velde, gemaakte bepalingen willende verbeteren en aanvullen,

hebben besloten daartoe een nieuw Verdrag te sluiten en hebben tot hunne Gevolmachtigden benoemd:

De President van het Duitsche Rijk:

Z. Exc. den Heer Edmund Rhomberg, Doctor in de Rechtswetenschappen, Gezant in disponibiliteit;

De President der Vereenigde Staten van Amerika:

The Honourable Eliot Wadsworth, Oud-adjunct-secretaris van de Schatkist,

Z. Exc. The Honourable Hugh R. Wilson, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister der Vereenigde Staten van Amerika te Bern;

De Bondspresident van de Republiek Oostenrijk:

den Heer Marc Leitmaier, Doctor in de Rechtswetenschappen, Raad aan de Bondskanselarij, Ministerie van Buitenlandsche Zaken;

Zijne Majesteit de Koning der Belgen:

den Heer Paul Demolder, Generaal-Majoor, Arts, Chef van den Geneeskundigen Dienst van het Eerste militaire district,

den Heer Joseph de Ruelle, Rechtskundig Adviseur van het Ministerie van Buitenlandsche Zaken;

De President van de Republiek Bolivia:

Z. Exc. den Heer Alberto Cortadellas, Minister-Resident van Bolivia te Bern;

De President van de Republiek der Vereenigde Staten van Brazilië:

Z. Exc. den Heer Raoul de Rio-Branco, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Brazilië te Bern;

Zijne Majesteit de Koning van Groot-Britannië, Ierland en de Britsche Overzeesche Gewesten, Keizer van Indië:

Voor Groot-Britannië en Noord-Ierland, benevens elk deel van het Britsche Rijk, dat niet afzonderlijk lid is van den Volkenbond:

The Right Honourable Sir Horace Rumbold, G. C. M. G., M. V. O., Ambassadeur van Zijne Britsche Majesteit te Berlijn;

Voor het Gewest Canada:

den Heer Walter Alexandre Riddel, Permanent Raad van de Canadeesche Regeering bij den Volkenbond;

Voor het Gemeenebest Australië:

Z. Exc. den Heer Claud Russell, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Zijne Britsche Majesteit te Bern;

Voor het Gewest Nieuw-Zeeland:

Z. Exc. den Heer Claud Russell, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Zijne Britsche Majesteit te Bern;

Voor de Unie van Zuid-Afrika:

den Heer Eric Hendrik Louw, Hooge Commissaris van de Unie van Zuid-Afrika te Londen;

Voor den Vrijstaat Ierland:

den Heer Sean Lester, Vertegenwoordiger van den Vrijstaat Ierland bij den Volkenbond;

Voor Indië:

Z. Exc. den Heer Claud Russell, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Zijne Britsche Majesteit te Bern;

Zijne Majesteit de Koning der Bulgaren:

den Heer Dimitri Mikoff, Zaakgelastigde van Bulgarije te Bern,

Permanent Vertegenwoordiger der Bulgaarsche Regeering bij den Volkenbond,

den Heer Stéphane N. Laftchieff, Lid van den Raad van Beheer van het Bulgaarsche Roode Kruis;

De President van de Republiek Chili:

den Heer Guillermo Novoa-Sepulveda, Kolonel, Militair Attaché bij het Gezantschap van Chili te Berlijn,

den Heer Dario Pulgar-Arriagada, Kapitein van den Geneeskundigen Dienst;

De President van de Republiek China:

den Heer Chi Yung Hsiao, Tijdelijk Zaakgelastigde van China te Bern;

De President van de Republiek Columbia:

Z. Exc. den Heer Francisco José de Urrutia, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Colombia te Bern;

De President van de Republiek Cuba:

Z. Exc. den Heer Carlos de Armenteros y de Cardenas, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Cuba te Bern,

den Heer Carlos Blanco y Sanchez, Gezantschapssecretaris, toegevoegd aan de Delegatie van Cuba bij den Volkenbond;

Zijne Majesteit de Koning van Denemarken en IJsland:

Voor Denemarken:

Z. Exc. den Heer Harald Scavenius, Kamerheer, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Denemarken in Zwitserland en Nederland, oud-Minister van Buitenlandsche Zaken,

den Heer Gustave M. Rasmussen, Tijdelijk Zaakgelastigde van Denemarken te Bern;

De President van de Dominicaansche Republiek:

den Heer Charles Ackermann, Consul van de Dominicaansche Republiek te Genève;

Zijne Majesteit de Koning van Egypte:

den Heer Mohammed Abdel Moneim Riad, Advocaat bij de Geschillen van Bestuur, Hoogleeraar in het Internationaal Recht aan de Militaire School te Cairo,

den Heer Henri Wassif Simaika, Attaché aan het Koninklijk Egyptisch Gezantschap te Rome;

Zijne Majesteit de Koning van Spanje:

Z. Exc. den Markies de la Torrehermosa, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Spanje te Bern;

De President van de Republiek Estland:

den Heer Hans Leesment, Doctor in de geneeskunde, President van het Estlandsche Roode Kruis;

De President van de Republiek Finland:

den Heer A. E. Martola, Luitenant-Kolonel, Militair Attaché bij het Gezantschap van Finland te Parijs;

De President van de Fransche Republiek:

Z. Exc. den Heer Henri Chassain de Marcilly, Ambassadeur van Frankrijk te Bern,
den Heer Jean Du Sault, Ambassaderaad van Frankrijk te Bern;

De President van de Grieksche Republiek:

den Heer Raphael Raphael, Tijdelijk Zaakgelastigde van Griekenland te Bern,
den Heer Sophocle Venizelos, Luitenant-Kolonel, Militair Attaché bij het Gezantschap van Griekenland te Parijs;

Zijne Doorluchtige Hoogheid de Regent van Hongarije:

Z. Exc. den Heer Paul de Hevesy, Minister-Resident, Permanent Gedelegeerde van de Koninklijke Regeering bij den Volkenbond;

Zijne Majesteit de Koning van Italië:

den Heer Giovanni Ciraolo, Senator van het Koninkrijk;

Zijne Majesteit de Keizer van Japan:

Z. Exc. den Heer Isaburo Yoshida, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Japan te Bern,

den Heer Sadamu Shimomura, Luitenant-Kolonel,
den Heer Seizo Miura, Kapitein-Luitenant ter Zee, Marine-Attaché bij de Ambassade van Japan te Parijs;

De President van de Republiek Letland:

Z. Exc. den Heer Charles Duzmans, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Letland bij Zijne Majesteit den Koning der Serven, Croaten en Slovenen, Permanent Gedelegeerde bij den Volkenbond,
Z. Exc. den Heer Oskar Voit, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Letland in Zwitserland, Duitschland, Hongarije en Nederland;

Hare Koninklijke Hoogheid de Groot-Hertogin van Luxemburg:

den Heer Charles Vermaire, Consul van het Groot-Hertogdom te Genève;

De President der Vereenigde Staten van Mexico:

Z. Exc. den Heer Francisco Castillo Najera, Generaal van den Geneeskundigen Dienst, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Mexico te Brussel;

De President van de Republiek Nicaragua:

den Heer Antoine Sottile, Doctor in de Rechtswetenschappen, Permanent Gedelegeerde van Nicaragua bij den Volkenbond;

Zijne Majesteit de Koning van Noorwegen:

Z. Exc. den Heer Johannes Irgens, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Noorwegen te Bern, Rome en Athene,
den heer Jens Christian Meinich, Majoor der Infanterie, Secretaris-Generaal van het Noorsche Roode Kruis;

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

Z. Exc. den Heer Willem Isaac Doude van Troostwijk, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister der Nederlanden te Bern,
den heer Johan Carl Diehl, Generaal-Majoor, Arts, Inspecteur van den Geneeskundigen Dienst der Landmacht, Ondervoorzitter van het Nederlandsche Roode Kruis,

den Heer Jacob Harberts, Majoor bij den Generalen Staf, Leeraar aan de Hoogere Krijgsschool;

Zijne Keizerlijke Majesteit de Sjah van Perzië:

Z. Exc. den Heer Anouchirevan Khan Sepahbodi, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Perzië te Bern;

De President van de Republiek Polen:

den Heer Joseph Gabriel Pracki, Kolonel van den Geneeskundigen Dienst,
den Heer W. Jerzy Babecki, Luitenant-Kolonel;

De President van de Portugeesche Republiek:

Z. Exc. den Heer Vasco de Quevedo, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Portugal te Bern,
den Heer Francisco de Calheiros e Menezes, Gezantschapssecretaris 1ste klasse;

Zijne Majesteit de Koning van Roemenië:

Z. Exc. den Heer Michel B. Boeresco, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Roemenië te Bern,
den Heer Eugène Vertejano, Kolonel, Officier van den Generalen Staf;

Zijne Majesteit de Koning der Serven, Croaten en Slovenen:

Z. Exc. den Heer Ilija Choumenkovitch, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van het Koninkrijk der Serven, Croaten en Slovenen te Bern, Permanent Gedelegeerde bij den Volkenbond;

Zijne Majesteit de Koning van Siam:

Zijne Doorluchtige Hoogheid Prins Varnvaidya, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Siam te Londen;

Zijne Majesteit de Koning van Zweden:

Z. Exc. den Heer Karl Ivan Westman, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Zweden te Bern;

De Zwitsersche Bondsraad:

den Heer Paul Dinichert, Gevolmachtigd Minister, Chef van de Afdeeling Buitenlandsche Zaken van het Politieke Bondsdepartement,

den Heer Carl Hauser, Kolonel van de Gezondheidstroepen, Inspecteur van den Geneeskundigen Dienst van het leger,

den Heer Anton Züblin, Kolonel der Infanterie i. d., Advocaat,

den Heer Roger de la Harpe, Luitenant-Kolonel van de Gezondheidstroepen, Arts,

den Heer Dietrich Schindler, Majoor van de Militaire Justitie, Hoogleeraar in het Internationaal Recht aan de Universiteit te Zürich;

De President van de Tsjechoslowaaksche Republiek:

Z. Ex. den Heer Zdenek Fierlinger, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Tsjechoslowakije te Bern;

De President van de Turksche Republiek:

Z. Exc. Hassan Bey, Ondervoorzitter van de Nationale Groote Vergadering van Turkije, Ondervoorzitter van de Turksche Roode Halve Maan,

Z. Exc. Nusret Bey, Voorzitter van den Raad van State der Republiek,

Professor Akil Moukhtar Bey, Doctor in de Geneeskunde,

Dr. Abdulkadir Bey, Luitenant-Kolonel, Militair arts, Leeraar aan de Applicatieschool en aan het Hospitaal van Gulhane;

De President van de Oostersche Republiek van Uruguay:

Z. Exc. den Heer Alfredo de Castro, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Uruguay te Bern:

De President van de Republiek van de Vereenigde Staten van Venezuela:

Z. Exc. den Heer Caracciolo Parra-Pérez, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Venezuela te Rome,

den Heer Ivan Manuel Hurtado-Machado, Tijdelijk Zaakgelastigde van Venezuela te Bern;

welke, na elkander hunne volmachten te hebben medegedeeld, die in goede en behoorlijke orde zijn bevonden, het volgende zijn overeengekomen:

HOOFDSTUK I.

Van de gewonden en zieken.

Artikel 1.

De militairen en de andere officieel aan de legers verbonden personen, die gewond of ziek mochten zijn, zullen onder alle omstandigheden moeten worden ontzien en beschermd; zij zullen zonder onderscheid van nationaliteit door den oorlogvoerende, die hen in zijne macht zal hebben, met menschlievendheid worden behandeld en verzorgd.

Echter zal de oorlogvoerende, die genoodzaakt is om gewonden of zieken aan zijnen tegenstander over te laten, voor zoover de militaire noodzaak het zal gedoogen, een deel van zijn geneeskundig personeel en materieel bij hen laten om tot hunne verzorging bij te dragen.

Artikel 2.

Behoudens de hun krachtens het vorig artikel te verleenen zorgen zullen de gewonden en zieken van een leger, die in de macht van den anderen oorlogvoerende zijn gevallen, krijgsgevangenen zijn en zullen de algemeene regelen van het volkenrecht betreffende gevangenen op hen toepasselijk zijn.

Evenwel zullen de oorlogvoerenden vrij blijven om ten gunste van gewonden of zieke gevangenen en boven de bestaande verplichtingen zulke bepalingen te maken als zij nuttig zullen oordeelen.

Artikel 3.

Na elk gevecht zal de partij, die meester is gebleven van het slagveld, maatregelen nemen om de gewonden en de gesneuvelden op te zoeken en hen tegen berooving en slechte behandeling te beschermen.

Elken keer dat de omstandigheden zulks zullen toelaten, zal een plaatselijke wapenstilstand of onderbreking van het vuur worden overeengekomen om het weghalen toe te laten van de gewonden, die tusschen de linies zijn blijven liggen.

Artikel 4.

De oorlogvoerenden zullen elkander in den kortst mogelijken tijd in kennis stellen met de namen der opgenomen of aangetroffen gewonden, zieken en gesneuvelden, evenals met alle gegevens, welke tot de vaststelling van hunne identiteit kunnen leiden.

Zij zullen overlijdensacten opmaken en deze aan elkander doen toekomen.

Zij zullen verzamelen en eveneens aan elkander toezenden alle voorwerpen dienende tot persoonlijk gebruik welke op de slagvelden of op de gesneuvelden zijn gevonden en in het bijzonder de helft van het identiteitsplaatje der gesneuvelden, terwijl de andere helft aan het lijk vastgehecht moet blijven.

Zij zullen er voor zorgen, dat aan het begraven of het verbranden der gesneuvelden een nauwkeurig en, zoo mogelijk, geneeskundig onderzoek der lijken voorafga, ten einde den dood en de identiteit vast te stellen en daarvan rekenschap te kunnen geven.

Zij zullen er bovendien voor zorgen, dat zij eervol begraven worden, dat hunne graven worden ontzien en deze altijd kunnen worden teruggevonden.

Tot dat doel zullen zij aan het begin der vijandelijkheden van overheidswege een dienst voor de graven organiseeren, ten einde eventueele opgravingen mogelijk te maken en de identificatie der lijken te verzekeren, welke ook de achtereenvolgende ligging der graven zijn moge.

Dadelijk na het einde der vijandelijkheden zullen zij de lijst der graven en die der in hunne begraafplaatsen en elders begraven dooden uitwisselen.

Artikel 5.

De militaire overheid zal een beroep kunnen doen op de menschlievendheid der inwoners om, onder haar toezicht, gewonden en zieken, die zich bij de legers bevinden op te nemen en te verzorgen, zulks onder verleening van bijzondere bescherming en zekere faciliteiten aan de personen, die aan dat beroep gevolg hebben gegeven.

HOOFDSTUK II.

Van de geneeskundige formaties en inrichtingen.

Artikel 6.

De mobiele geneeskundige formaties, namelijk die, welke bestemd zijn om de legers te velde te begeleiden, en de vaste inrichtingen van den geneeskundigen dienst moeten door de oorlogvoerenden worden ontzien en beschermd.

Artikel 7.

De aan de geneeskundige formaties en inrichtingen verschuldigde bescherming zal ophouden, als men er gebruik van maakt tot het verrichten van voor den vijand nadeelige handelingen.

Artikel 8.

Als redenen, welke eene geneeskundige formatie of inrichting de bescherming, door artikel 6 verzekerd, doen verliezen, zullen niet worden beschouwd:

1) het feit, dat het personeel van de formatie of de inrichting gewapend is en van zijne wapenen gebruik maakt tot verdediging van zich zelf of van zijne gewonden en zijne zieken;

2) het feit, dat, bij gebrek aan gewapende ziekenverplegers, de formatie of de inrichting wordt bewaakt door een piket of door schildwachten;

3) het feit, dat in de formatie of de inrichting draagbare wapens en munitie worden gevonden, die aan de gewonden en aan de zieken zijn ontnomen en nog niet aan den daartoe bevoegden tak van dienst zijn afgeleverd;

4) het feit, dat zich in de formatie of de inrichting personeel en materieel van den veeartsenijkundigen dienst bevinden zonder daarvan een integreerend deel uit te maken.

HOOFDSTUK III.

Van het personeel.

Artikel 9.

Het personeel, uitsluitend aangewend tot het weghalen, het vervoeren en het behandelen der gewonden en zieken, alsmede met het beheer der geneeskundige formaties en inrichtingen en de aan de legers verbonden veldpredikers en aalmoezeniers zullen onder alle omstandigheden ontzien en beschermd worden. Indien zij in handen van den vijand vallen, zullen zij niet als krijgsgevangenen worden behandeld.

De militairen, die speciaal zijn opgeleid om, wanneer het geval zich voordoet, te worden gebruikt als hulpziekenverplegers of hulpziekendragers bij het weghalen, het vervoeren en het behandelen der gewonden en zieken, en die van een identiteitsbewijs zijn voorzien, zullen, indien zij gevangen genomen worden terwijl zij deze werkzaamheden verrichten, aan hetzelfde regime onderworpen zijn als het vaste geneeskundige personeel.

Artikel 10.

Met het in het eerste lid van artikel 9 bedoelde personeel wordt gelijkgesteld het personeel der behoorlijk door hare Regeering erkende en bevoegd verklaarde vrijwillige vereenigingen tot hulpbetoon, dat tot dezelfde werkzaamheden als die van het in genoemd lid bedoelde personeel wordt gebruikt, onder voorbehoud dat het personeel van deze vereenigingen onderworpen zij aan de militaire wetten en reglementen.

Iedere Hooge Verdragsluitende Partij zal aan de andere, hetzij reeds in tijd van vrede, hetzij bij den aanvang of gedurende de vijandelijkheden, in elk geval alvorens er eenig werkelijk gebruik van te maken, de namen der vereenigingen mededeelen welke zij bevoegd heeft verklaard om, onder hare verantwoordelijkheid, aan den officieelen geneeskundigen dienst van hare legers medewerking te verleenen.

Artikel 11.

Eene erkende vereeniging van een onzijdig land zal de medewerking van haar personeel en van hare geneeskundige formaties slechts aan een oorlogvoerende mogen verleenen met voorafgaande goedkeuring van haar eigen Regeering en de machtiging van den oorlogvoerende zelf.

De oorlogvoerende, die de hulp zal hebben aangenomen, zal gehouden zijn om, alvorens daarvan eenig gebruik te maken, zijnen vijand er mede in kennis te stellen.

Artikel 12.

De in de artikelen 9, 10 en 11 aangewezen personen zullen, nadat zij in de macht van de tegenpartij geraakt zijn, niet mogen worden aangehouden.

Behoudens overeenkomst waarbij het tegendeel wordt bepaald, zullen zij teruggezonden worden aan den oorlogvoerende, waartoe zij behooren, zoodra een weg tot hun terugkeer zal worden geopend en die terugkeer niet in strijd is met de militaire eischen.

In afwachting van hunne terugzending zullen zij voortgaan hunne werkzaamheden onder leiding van de tegenpartij te verrichten; zij zullen bij voorkeur worden aangewend tot de verzorging der gewonden en zieken van den oorlogvoerende, waartoe zij behooren.

Bij hun vertrek zullen zij de hun toebehoorende voorwerpen, werktuigen, wapens en transportmiddelen medenemen.

Artikel 13.

De oorlogvoerenden zullen aan het personeel, bedoeld in de artikelen 9, 10 en 11, zoolang het in hunne macht is, hetzelfde onderhoud, hetzelfde onderkomen, dezelfde vergoedingen en dezelfde soldij waarborgen als aan het overeenkomstig personeel van hun leger.

Dadelijk bij het begin der vijandelijkheden zullen zij zich verstaan ten aanzien van de overeenkomst der rangen van hun geneeskundig personeel.

HOOFDSTUK IV.

Van de gebouwen en het materieel.

Artikel 14.

De mobiele geneeskundige formaties, welke deze ook zijn, zullen, als zij in de macht van de tegenpartij vallen, haar materieel, haar vervoermiddelen en haar besturend personeel behouden.

Evenwel zal de bevoegde militaire overheid het recht hebben, zich er van te bedienen voor de verzorging der gewonden en zieken; de teruggave zal plaats hebben onder de voorwaarden bepaald voor de terugzending van het geneeskundig personeel, en, voor zooveel mogelijk, tegelijkertijd.

Artikel 15.

De gebouwen en het materieel der vaste inrichtingen van het leger zullen aan de oorlogswetten onderworpen blijven, maar zullen niet tot een ander doel kunnen worden bestemd, zoolang zij voor de gewonden en zieken noodig zijn.

Evenwel zullen de bevelhebbers van de opereerende troepenafdeelingen er over kunnen beschikken, ingeval zulks voor dringende militaire belangen noodzakelijk is, mits zij van te voren zorgen voor de veiligheid der gewonden en zieken, die daarin worden behandeld.

Artikel 16.

De gebouwen der vereenigingen tot hulpbetoon, welke tot de bij het Verdrag geregelde bevoorrechte positie zijn toegelaten, zullen beschouwd worden als particulier eigendom.

Het materieel van deze vereenigingen, waar ook de plaats zij waar het zich bevindt, zal eveneens als particulier eigendom worden beschouwd.

Het aan de oorlogvoerenden door de wetten en gebruiken van den oorlog toegekende vorderingsrecht zal slechts worden uit-

geoefend in gevallen van dringende noodzakelijkheid en wanneer eerst voor de veiligheid der gewonden en zieken is gezorgd.

HOOFDSTUK V.

Van de geneeskundige transporten.

Artikel 17.

De voor de geneeskundige evacuatie uitgeruste voertuigen, welke afzonderlijk of in konvooi rijden, zullen behandeld worden op gelijke wijze als de mobiele geneeskundige formaties, behoudens de volgende bijzondere bepalingen:

De oorlogvoerende, die afzonderlijk of in konvooi rijdende geneeskundige transportvoertuigen onderschept, zal, indien de militaire noodzakelijkheid zulks vordert, deze kunnen aanhouden, het konvooi ontbinden, mits hij zich in alle gevallen belast met de zorg voor de gewonden en zieken, die het bevat. Hij zal de voertuigen slechts kunnen benutten in het gedeelte van het operatiegebied, waarin zij zijn onderschept en uitsluitend voor geneeskundige behoeften. Wanneer deze voertuigen aan hunne plaatselijke bestemming hebben voldaan, zullen zij moeten worden teruggegeven onder de in artikel 14 genoemde voorwaarden.

Het militaire personeel, dat voor het transport wordt gebezigd en dat tot dit doel van een regelmatig mandaat is voorzien, zal worden teruggezonden onder de in artikel 12 voor het geneeskundig personeel genoemde voorwaarden en onder voorbehoud van het laatste lid van artikel 18.

Alle voor de evacuatie bepaaldelijk ingerichte transportmiddelen en het tot de uitrusting van deze transportmiddelen, voor zoover deze van de geneeskundigen dienst afkomstig zijn, behoorend materieel zullen overeenkomstig de bepalingen van Hoofdstuk IV worden teruggegeven.

De militaire transportmiddelen, welke niet tot den geneeskundigen dienst behooren, zullen met hunne bespanningen kunnen worden buitgemaakt.

Het burgerpersoneel en alle van requisitie afkomstige transportmiddelen zullen aan de algemeene regelen van het Volkenrecht onderworpen zijn.

Artikel 18.

De als geneeskundige transportmiddelen gebezigde vliegtuigen zullen de bescherming van het Verdrag genieten gedurende den

tijd, waarin zij uitsluitend zijn voorbehouden tot evacuatie der gewonden en zieken en tot het vervoer van het geneeskundig personeel en materieel.

Zij zullen wit geverfd zijn en zullen op duidelijk zichtbare wijze op hunne onder- en bovenvlakken naast de nationale kleuren het in artikel 19 aangegeven onderscheidingsteeken dragen.

Behoudens wanneer eene bijzondere en uitdrukkelijke vergunning is verleend, zal het overvliegen van de vuurlinie en van de zône, welke voor de groote geneeskundige sorteeringsformaties is gelegen, evenals in het algemeen van elk vijandelijk gebied of door den vijand bezet gebied verboden zijn.

De geneeskundige vliegtuigen zullen aan elke vordering om te landen moeten gehoorzamen.

Zoowel in geval van gedwongen als in dat van toevallige landing op vijandelijk of op door den vijand bezet gebied zullen de gewonden en zieken evenals het geneeskundig personeel en materieel, het vliegtuig daaronder begrepen, de door de bepalingen van dit Verdrag geregelde bevoorrechte positie genieten.

De bestuurders, de helpers en de radio-telegraphisten, die gevangen genomen zijn, zullen op voorwaarde, dat zij tot het einde der vijandelijkheden slechts nog voor den geneeskundigen dienst zullen worden gebruikt, teruggezonden worden.

HOOFDSTUK VI.

Van het onderscheidingsteeken.

Artikel 19.

Als hulde aan Zwitserland wordt het heraldieke teeken van het roode kruis op wit veld, gevormd door de onderlinge verwisseling der bondskleuren, als emblema en kenteeken van den geneeskundigen dienst der legers behouden.

Evenwel zijn voor de landen die reeds in de plaats van het roode kruis, de roode halve maan of den rooden leeuw en zon op wit veld als kenteeken bezigen, deze emblemata eveneens in den zin van dit Verdrag toegelaten.

Artikel 20.

Het emblema zal zich met vergunning van de bevoegde militaire overheid bevinden op de vlaggen, op de armbanden evenals op al het materieel, dat tot den geneeskundigen dienst behoort.

Artikel 21.

Het krachtens de artikelen 9, eerste lid, 10 en 11 beschermde personeel zal een aan den linker arm vastgehechten band dragen welke voorzien is van het kenteeken en afgegeven en gestempeld is door eene militaire autoriteit.

Het in artikel 9, eerste en tweede lid, bedoeld personeel zal voorzien zijn van een identiteitsbewijs bestaande hetzij uit een aanteekening in het militaire zakboekje, hetzij in een afzonderlijk stuk.

De in de artikelen 10 en 11 bedoelde personen, die geen militaire uniform hebben, zullen door de bevoegde militaire autoriteit voorzien worden van een identiteitsbewijs met photographie, dat hunne hoedanigheid als geneeskundig personeel uitdrukkelijk vermeldt.

De identiteitsbewijzen moeten in elk leger gelijkluidend en van hetzelfde model zijn.

In geen geval zal het geneeskundig personeel ontbloot mogen worden van zijne kenteekenen noch van de hem toekomende identiteitsbewijzen.

In geval van verlies zal het het recht hebben om daarvan een duplicaat te verkrijgen.

Artikel 22.

De onderscheidingsvlag van het Verdrag zal slechts gevoerd kunnen worden op de geneeskundige formaties en inrichtingen, welke krachtens hetzelve worden beschermd, en met toestemming der militaire overheid. In de vaste inrichtingen zal naast haar moeten, en in de mobiele formaties zal naast haar kunnen worden geheschen de nationale vlag van den oorlogvoerende, waartoe de formatie of de inrichting behoort.

Evenwel zullen de geneeskundige formaties, welke in de macht van den vijand zijn gevallen, zoolang zij zich in dien toestand zullen bevinden, geen andere vlag dan de vlag van het Verdrag mogen voeren.

De oorlogvoerenden zullen, voor zoover de militaire noodzaak het zal toelaten, de noodige maatregelen nemen om de onderscheidingsteekens, welke de geneeskundige formaties en inrichtingen aangeven, duidelijk zichtbaar te maken voor de vijandelijke strijdkrachten te land, in de lucht en ter zee, ten einde de mogelijkheid van elke aanvallende daad buiten te sluiten

Artikel 23.

De geneeskundige formaties der onzijdige landen, welke onder de voorwaarden in artikel 11 bedoeld, gerechtigd mochten zijn om hare diensten te verleenen, zullen naast de vlag van het Verdrag de nationale vlag moeten voeren van den oorlogvoerende dien zij ter zijde staan.

Zij zullen het recht hebben om, zoolang zij hare diensten aan een oorlogvoerende verleenen, eveneens hare nationale vlag te voeren.

De bepalingen van het tweede lid van het vorige artikel zijn op haar toepasselijk.

Artikel 24.

Het emblema van het roode kruis op wit veld en de woorden „Roode Kruis" of „Kruis van Genève" zullen zoowel in tijd van vrede als in tijd van oorlog slechts gebruikt kunnen worden ter bescherming of ter onderkenning van de geneeskundige formaties en inrichtingen, van het personeel en van het materieel welke onder bescherming staan van dit Verdrag.

Hetzelfde zal het geval zijn, wat betreft de in artikel 19, lid 2 bedoelde emblemata, voor de landen die hen bezigen.

Anderzijds zullen de vrijwillige vereenigingen tot hulpbetoon, bedoeld in artikel 10, van het onderscheidingsteeken overeenkomstig hare nationale wetgeving gebruik kunnen maken voor hare menschlievende werkzaamheid in tijd van vrede.

Bij wijze van uitzondering en met de uitdrukkelijke machtiging van een der nationale vereenigingen van het Roode Kruis (Roode Halve Maan, Roode Leeuw en Zon) zal van het emblema van het Verdrag in tijd van vrede gebruik gemaakt kunnen worden om de plaats aan te geven van hulpposten, welke uitsluitend bestemd zijn om kostelooze verzorging aan gewonden of aan zieken te verleenen.

HOOFDSTUK VII.

Van de toepassing en de uitvoering van het Verdrag.

Artikel 25.

De voorschriften van dit Verdrag zullen door de Hooge Verdragsluitende Partijen onder alle omstandigheden worden geëerbiedigd.

In het geval dat, in tijd van oorlog, een oorlogvoerende geen partij bij dit Verdrag mocht zijn, zullen niettemin zijne bepalingen verbindend blijven tusschen alle oorlogvoerenden die aan het Verdrag deelnemen.

Artikel 26.

De opperbevelhebbers der oorlogvoerende legers zullen voor de bijzonderheden betreffende de uitvoering der voorgaande artikelen evenals voor de niet voorziene gevallen voorzieningen moeten treffen, volgens de voorschriften hunner respectieve Regeeringen en overeenkomstig de algemeene beginselen van dit Verdrag.

Artikel 27.

De Hooge Verdragsluitende Partijen zullen de noodige maatregelen treffen om hare troepen, en in het bijzonder het beschermde personeel, met de bepalingen van dit Verdrag bekend te maken en ze ter kennis van de bevolking te brengen.

HOOFDSTUK VIII.

Van het tegengaan van misbruiken en inbreuken.

Artikel 28.

De Regeeringen der Hooge Verdragsluitende Partijen, wier wetgeving thans nog niet voldoende mocht zijn, zullen de noodige maatregelen nemen of deze aan hare wetgevende lichamen voorstellen ten einde te allen tijde te verhinderen:

a) het gebruik door particulieren of door niet krachtens dit Verdrag daartoe gerechtigde vereenigingen van het emblema of van de benaming van „Roode Kruis" of „Kruis van Genève", evenals van elk teeken en van elke benaming, welke een nabootsing daarvan uitmaakt, onverschillig of dit gebruik plaats heeft met een commercieel of met een ander doel;

b) met het oog op de aan Zwitserland door de aanneming van de onderling verwisselde bondskleuren gebrachte hulde, het gebruik door particulieren of door vereenigingen van het wapen van den Zwitserschen Bond of van teekens, welke eene nabootsing daarvan uitmaken, hetzij als fabrieks- of handelsmerk of als onderdeelen van die merken, hetzij met een aan de goede trouw van den handel strijdig doel, hetzij onder omstandigheden die het Zwitsersche nationaal gevoel zouden kunnen krenken.

Het onder letter *a*) bedoeld verbod van het gebruik van teekens of benamingen, welke eene nabootsing van het emblema of van de benaming van „Roode Kruis" of van „Kruis van Genève" uitmaken, evenals het onder letter *b*) bedoeld verbod van het gebruik van het wapen van den Zwitserschen Bond of van teekens, welke eene nabootsing daarvan uitmaken, zal van kracht zijn vanaf het door iedere wetgeving aangegeven tijdstip en uiterlijk vijf jaar na de inwerkingstelling van dit Verdrag. Dadelijk na deze inwerkingstelling zal het niet meer geoorloofd zijn een fabrieks- of handelsmerk in strijd met deze verboden aan te nemen.

Artikel 29.

De Regeeringen van de Hooge Verdragsluitende Partijen zullen, in geval van onvoldoendheid van hare strafwetten, eveneens de noodige maatregelen nemen of deze aan hare wetgevende lichamen voorstellen om in tijd van oorlog elke met de bepalingen van dit Verdrag strijdige daad tegen te gaan.

Zij zullen elkander door tusschenkomst van den Zwitserschen Bondsraad de bepalingen, welke op dit tegengaan betrekking hebben mededeelen uiterlijk binnen vijf jaar van de ratificatie van dit Verdrag af.

Artikel 30.

Op verzoek van een oorlogvoerende zal een onderzoek moeten worden ingesteld, overeenkomstig de tusschen de betrokken partijen vastgestelde wijze, aangaande elke beweerde schending van het Verdrag; wanneer de schending is vastgesteld, zullen de oorlogvoerenden aan die schending een einde maken en zullen haar zoo snel mogelijk onderdrukken.

Slotbepalingen.

Artikel 31.

Dit Verdrag, dat den datum van dezen dag zal dragen, zal tot den eersten Februari 1930 kunnen worden geteekend uit naam van alle op de Conferentie, die op den 1sten Juli 1929 te Genève is geopend, vertegenwoordigde landen, evenals van de niet op deze Conferentie vertegenwoordigde landen, die deelnemen aan de Verdragen van Genève van 1864 of van 1906.

Artikel 32.

Dit Verdrag zal zoo spoedig mogelijk worden geratificeerd.

De akten van bekrachtiging zullen te Bern worden nedergelegd.

Van de nederlegging van elke akte van bekrachtiging zal een proces-verbaal worden opgemaakt, waarvan een voor eensluidend gewaarmerkte afdruk door den Zwitserschen Bondsraad zal worden toegezonden aan de Regeeringen van alle landen, uit welker naam het Verdrag zal zijn geteekend of de toetreding tot dat Verdrag zal zijn medegedeeld.

Artikel 33.

Dit Verdrag zal in werking treden zes maanden nadat ten minste twee akten van bekrachtiging zullen zijn nedergelegd.

Verder zal het voor elke Hooge Verdragsluitende Partij in werking treden zes maanden na de nederlegging van hare akte van bekrachtiging.

Artikel 34.

Dit Verdrag zal in de verhoudingen tusschen de Hooge Verdragsluitende Partijen de Verdragen van 22 Augustus 1864 en van 6 Juli 1906 vervangen.

Artikel 35.

Van den datum van zijne inwerkingstelling af zal dit Verdrag open staan voor toetredingen, welke uit naam van elk land, uit welks naam dit Verdrag niet zal zijn geteekend, worden gedaan.

Artikel 36.

De toetredingen moeten schriftelijk aan den Zwitserschen Bondsraad worden medegedeeld en zullen van kracht worden zes maanden na den dag, waarop zij den Bondsraad zullen hebben bereikt.

De Zwitsersche Bondsraad zal van de toetredingen kennis geven aan de Regeeringen van alle landen, uit welker naam het Verdrag zal zijn geteekend of de toetreding tot dat Verdrag zal zijn medegedeeld.

Artikel 37.

De oorlogstoestand zal onmiddellijke werking verleenen aan de akten van bekrachtiging en de toetredingen, welke door de oorlogvoerende Mogendheden voor of na den aanvang van de vijandelijkheden zijn nedergelegd of zijn medegedeeld. De kennisgeving van bekrachtigingen of van toetredingen, welke

ontvangen worden van zich in oorlogstoestand bevindende Mogendheden, zal door den Zwitserschen Bondsraad langs den snelsten weg worden verricht.

Artikel 38.

Elk der Hooge Verdragsluitende Partijen zal de bevoegdheid hebben dit Verdrag op te zeggen. De opzegging zal eerst een jaar, nadat de mededeeling daarvan schriftelijk aan den Zwitserschen Bondsraad zal zijn gedaan, gevolg hebben. Deze zal van deze mededeeling kennis geven aan de Regeeringen van alle Hooge Verdragsluitende Partijen.

De opzegging zal slechts gelden ten aanzien van de Hooge Verdragsluitende Partij, die haar zal hebben medegedeeld.

Bovendien zal deze opzegging geen gevolg hebben in den loop van een oorlog, waarin de opzeggende Mogendheid mocht zijn betrokken. In dit geval zal dit Verdrag in werking blijven, boven den termijn van een jaar, tot aan de sluiting van den vrede.

Artikel 39.

Een voor eensluidend gewaarmerkte afdruk van dit Verdrag zal door de zorgen van den Zwitserschen Bondsraad nedergelegd worden in de archieven van den Volkenbond. Eveneens zal van bekrachtigingen, toetredingen en opzeggingen, welke aan den Zwitserschen Bondsraad zullen worden medegedeeld, door hem kennis gegeven worden aan den Volkenbond.

TEN BLIJKE WAARVAN de bovengenoemde gevolmachtigden dit Verdrag hebben onderteekend.

GEDAAN te Genève den zeven en twintigsten Juli negentienhonderd negen en twintig, in een enkel exemplaar, dat in de archieven van den Zwitserschen Bond bewaard zal blijven en waarvan voor eensluidend gewaarmerkte afdrukken aan de Regeeringen van alle tot de Conferentie uitgenoodigde landen zullen worden toegezonden.

Voor Duitschland:

EDMUND RHOMBERG.

Voor de Vereenigde Staten van Amerika:

ELIOT WADSWORTH.

HUGH R. WILSON.

Voor Oostenrijk:

LEITMAIER.

Voor België:

Dr. DEMOLDER.

J. DE RUELLE.

Voor Bolivia:

A. CORTADELLAS.

Voor Brazilië:

RAUL DO RIO-BRANCO.

Voor Groot-Britannië en Noord-Ierland, benevens elk deel van het Britsche Rijk dat niet afzonderlijk lid is van den Volkenbond:

Ik verklaar, dat de handteekening, die ik onder dit Verdrag zet voor Groot-Britannië en Noord-Ierland, benevens elk deel van het Britsche Rijk dat niet afzonderlijk lid is van den Volkenbond, verleend is onder dit voorbehoud dat Zijne Britsche Majesteit meent artikel 28 van het Verdrag in dezen zin te moeten uitleggen, dat de in dat artikel bedoelde wetgevende maatregelen zullen kunnen bepalen dat particulieren, vereenigingen, handelsfirma's of maatschappijen, die vóór de inwerkingtreding van dit Verdrag het wapen van den Zwitserschen Bond of teekens, die eene nabootsing van dit wapen uitmaken, met een wettig doel zullen hebben gebezigd, niet zullen kunnen worden belet om voort te gaan met het bezigen van dat wapen of die teekens met hetzelfde doel.

HORACE RUMBOLD.

Voor Canada:

Ik verklaar, dat de handteekening, die ik voor Canada onder dit Verdrag zet, verleend is onder dit voorbehoud, dat de Regeering van het Gewest Canada meent artikel 28 van het Verdrag in dezen zin te moeten uitleggen, dat de in dat artikel bedoelde wetgevende maatregelen zullen kunnen bepalen, dat particulieren, vereenigingen, handelsfirma's of maatschappijen, die vóór de inwerkingtreding van dit Verdrag het wapen van

den Zwitserschen Bond of teekens die eene nabootsing van dit wapen uitmaken, met een wettig doel zullen hebben gebezigd, niet zullen kunnen worden belet om voort te gaan met het bezigen van dat wapen of die teekens met hetzelfde doel.

W. A. RIDDELL.

Voor Australië:

Ik verklaar, dat de handteekening, die ik voor Australië onder dit Verdrag zet, verleend is onder dit voorbehoud, dat de Regeering van het Gemeenebest Australië meent artikel 28 van het Verdrag in dezen zin te moeten uitleggen, dat de in dat artikel bedoelde wetgevende maatregelen zullen kunnen bepalen, dat particulieren, vereenigingen, handelsfirma's of maatschappijen, die vóór de inwerkingtreding van dit Verdrag het wapen van den Zwitserschen Bond of teekens, die eene nabootsing van dit wapen uitmaken, met een wettig doel zullen hebben gebezigd, niet zullen kunnen worden belet om voort te gaan met het bezigen van dat wapen of die teekens met hetzelfde doel.

CLAUD RUSSELL.

Voor Nieuw-Zeeland:

Ik verklaar, dat de handteekening, die ik voor Nieuw-Zeeland onder dit Verdrag zet, verleend is onder dit voorbehoud, dat de Regeering van Nieuw-Zeeland meent artikel 28 van het Verdrag in dezen zin te moeten uitleggen, dat de in dat artikel bedoelde wetgevende maatregelen zullen kunnen bepalen, dat particulieren, vereenigingen, handelsfirma's of maatschappijen, die vóór de inwerkingtreding van dit Verdrag het wapen van den Zwitserschen Bond of teekens die eene nabootsing van dit wapen uitmaken, met een wettig doel zullen hebben gebezigd, niet zullen kunnen worden belet om voort te gaan met het bezigen van dat wapen of die teekens met hetzelfde doel.

CLAUD RUSSELL.

Voor Zuid-Afrika.

ERIC H. LOUW.

Voor den Vrijstaat Ierland:

Ik verklaar, dat de handteekening, die ik voor den Ierschen Vrijstaat onder dit Verdrag zet, verleend is onder dit voorbehoud, dat hij meent artikel 28 van het Verdrag in dezen zin

te moeten uitleggen, dat de in dat artikel bedoelde wetgevende maatregelen zullen kunnen bepalen, dat particulieren, vereenigingen, handelsfirma's of maatschappijen die vóór de inwerkingtreding van dit Verdrag het wapen van den Zwitserschen Bond of teekens die eene nabootsing van dit wapen uitmaken, met een wettig doel zullen hebben gebezigd, niet zullen kunnen worden belet om voort te gaan met het bezigen van dat wapen of die teekens met hetzelfde doel.

SEAN LESTER.

Voor Indië:

Ik verklaar, dat de handteekening, die ik voor Indië onder dit Verdrag zet, verleend is onder dit voorbehoud, dat de Regeering van Indië meent artikel 28 van het Verdrag in dezen zin te moeten uitleggen, dat de in dat artikel bedoelde wetgevende maatregelen zullen kunnen bepalen, dat particulieren, vereenigingen, handelsfirma's of maatschappijen, die vóór de inwerkingtreding van dit Verdrag het wapen van den Zwitserschen Bond of teekens, die eene nabootsing van dit wapen uitmaken, met een wettig doel zullen hebben gebezigd, niet zullen kunnen worden belet om voort te gaan met het bezigen van dat wapen of die teekens met hetzelfde doel.

CLAUD RUSSELL.

Voor Bulgarije:

D. MIKOFF.
STEPHAN N. LAFTCHIEFF.

Voor Chili:

GMO NOVOA.
D. PULGAR.

Voor China:

C. Y. HSIAO.

Voor Columbia:

FRANCISCO JOSE URRUTIA.

Voor Cuba:

CARLOS DE ARMENTEROS.
CARLOS BLANCO.

Voor Denemarken:

HARALD SCAVENIUS.
GUSTAV RASMUSSEN.

Voor de Dominicaansche Republiek:

CH. ACKERMANN.

Voor Egypte:

MOHAMMED ABDEL MONEIN RIAD.
H. W. M. SIMAIKA.

Voor Spanje:

Ad Referendum
MAURICIO LOPEZ ROBERTS Y TERRY,
MARQUES DE LA TORREHERMOSA.

Voor Estland:

Dr. LEESMENT.

Voor Finland:

A. E. MARTOLA.

Voor Frankrijk:

H. DE MARCILLY.
J. DU SAULT.

Voor Griekenland:

R. RAPHAEL.
S. VENISELOS.

Voor Hongarije:

PAUL DE HEVESY.

Voor Italië:

GIOVANNI CIRAOLO.

Voor Japan:

Hoewel in beginsel de bepalingen van artikel 28 aanvaardende, maakt Japan een voorbehoud ten aanzien van den

datum van de inwerkingstelling van de onder letter 6 van genoemd artikel aangegeven verbodsbepaling.

Japan meent, dat deze verbodsbepaling geen betrekking heeft op wapens en teekens die vóór hare inwerkingtreding in gebruik geweest of ingeschreven mochten zijn.

De gedelegeerden van Japan teekenen dit Verdrag behoudens bovengenoemd voorbehoud.

ISABURO YOSHIDA.

S. SHIMOMURA.

S. MIURA.

Voor Letland:

CHARLES DUZMANS.

Dr. OSKAR VOIT.

Voor Luxemburg:

CH. G. VERMAIRE.

Voor Mexico:

FR. CASTILLO NAJERA.

Voor Nicaragua:

A. SOTTILE.

Voor Noorwegen:

J. IRGENS.

JENS MEINICH.

Voor Nederland:

W. DOUDE VAN TROOSTWIJK.

Dr. DIEHL.

J. HARBERTS.

Voor Perzië:

ANOUCHIREVAN SEPAHBODI.

Voor Polen:

JOZEF G. PRACKI.

W. JERZY BABECKI.

Voor Portugal:

VASCO DE QUEVEDO.

F. DE CALHEIROS E MENEZES.

Voor Roemenië:

M. B. BOERESCO.

COLONEL E. VERTEJANO.

Voor het Koninkrijk der Serven, Kroaten en Slovenen:

I. CHOUMENKOVITCH.

Voor Siam:

VARNVAIDYA.

Voor Zweden:

K. I. WESTMAN.

Voor Zwitserland:

PAUL DINICHERT. HAUSER. ZUBLIN.

DE LA HARPE. SCHINDLER.

Voor Tsjechoslowakije:

Zd. FIERLINGER.

Voor Turkije:

HASSAN.

Dr. ABDULKADIR. M. NUSRET. Dr. AKIL MOUKHTAR.

Voor Uruguay:

ALFREDO DE CASTRO.

Voor Venezuela:

C. PARRA-PEREZ.

I. M. HURTADO-MACHADO.

VERDRAG

betreffende de behandeling van krijgsgevangenen, van 27 Juli 1929.

De President van het Duitsche Rijk, de President der Vereenigde Staten van Amerika, de Bondspresident van de Republiek Oostenrijk, Zijne Majesteit de Koning der Belgen, de President van de Republiek Bolivia, de President van de Republiek der Vereenigde Staten van Brazilië, Zijne Majesteit de Koning van Groot-Britannië, Ierland en de Britsche overzeesche gewesten, Keizer van Indië, Zijne Majesteit de Koning der Bulgaren, de President van de Republiek Chili, de President van de Republiek China, de President van de Republiek Columbia, de President van de Republiek Cuba, Zijne Majesteit de Koning van Denemarken en IJsland, de President van de Dominicaansche Republiek, Zijne Majesteit de Koning van Egypte, Zijne Majesteit de Koning van Spanje, de President van de Republiek Estland, de President van de Republiek Finland, de President van de Fransche Republiek, de President van de Grieksche Republiek, Zijne Doorluchtige Hoogheid de Regent van Hongarije, Zijne Majesteit de Koning van Italië, Zijne Majesteit de Keizer van Japan, de President van de Republiek Letland, Hare Koninklijke Hoogheid de Groot-Hertogin van Luxemburg, de President der Vereenigde Staten van Mexico, de President van de Republiek Nicaragua, Zijne Majesteit de Koning van Noorwegen, Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden, Zijne Keizerlijke Majesteit de Sjah van Perzië, de President van de Republiek Polen, de President van de Portugeesche Republiek, Zijne Majesteit de Koning van Roemenië, Zijne Majesteit de Koning der Serven, Croaten en Slovenen, Zijne Majesteit de Koning van Siam, Zijne Majesteit de Koning van Zweden, de Zwitsersche Bondsraad, de President van de Tsjechoslowaaksche Republiek, de President van de Turksche Republiek, de President van de Oostersche Republiek van Uruguay, de President van de Republiek der Vereenigde Staten van Venezuela,

erkennende dat, in het uiterste geval van een oorlog, het de plicht van iedere Mogendheid zal zijn om daarvan zooveel mogelijk de onvermijdbare hardheden te lenigen en het lot der krijgsgevangenen te verzachten;

wenschende de grondslagen te ontwikkelen die ten grondslag liggen aan de internationale verdragen van 's-Gravenhage, in het bijzonder het verdrag betreffende de wetten en gebruiken van den oorlog en het Reglement dat daaraan is gehecht;

hebben besloten daartoe een Verdrag te sluiten en hebben tot hunne Gevolmachtigden benoemd:

De President van het Duitsche Rijk:

Z. Exc. den Heer Edmund Rhomberg, Doctor in de Rechtswetenschappen, Gezant in disponibiliteit;

De President der Vereenigde Staten van Amerika:

The Honourable Eliot Wadsworth, Oud-adjunct-secretaris van de Schatkist.

Z. Exc. The Honourable Hugh R. Wilson, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister der Vereenigde Staten van Amerika te Bern;

De Bondspresident van de Republiek Oostenrijk:

den Heer Marc Leitmaier, Doctor in de Rechtswetenschappen, Raad aan de Bondskanselarij, Ministerie van Buitenlandsche Zaken;

Zijne Majesteit de Koning der Belgen:

den Heer Paul Demolder, Generaal-Majoor, Arts, Chef van den Geneeskundigen Dienst van het Eerste militaire district,

den Heer Joseph de Ruelle, Rechtskundig Adviseur van het Ministerie van Buitenlandsche Zaken;

De President van de Republiek Bolivia:

Z. Exc. den Heer Alberto Cortadellas, Minister-Resident van Bolivia te Bern;

De President van de Republiek der Vereenigde Staten van Brazilië:

Z. Exc. den Heer Raoul de Rio-Branco, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Brazilië te Bern;

Zijne Majesteit de Koning van Groot-Britannië, Ierland en de Britsche Overzeesche Gewesten, Keizer van Indië:

Voor Groot-Britannië en Noord-Ierland, benevens elk deel van het Britsche Rijk, dat niet afzonderlijk lid is van den Volkenbond:

The Right Honourable Sir Horace Rumbold, G. C. M. G., M. V. O., Ambassadeur van Zijne Britsche Majesteit te Berlijn;

Voor het Gewest Canada:

den Heer Walter Alexandre Riddel, Permanent Raad van de Canadeesche Regeering bij den Volkenbond;

Voor het Gemeenebest Australië:

Z. Exc. den Heer Claud Russell, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Zijne Britsche Majesteit te Bern;

Voor het Gewest Nieuw-Zeeland:

Z. Exc. den Heer Claud Russell, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Zijne Britsche Majesteit te Bern;

Voor de Unie van Zuid-Afrika:

den Heer Eric Hendrik Louw, Hooge Commissaris van de Unie van Zuid-Afrika te Londen;

Voor den Vrijstaat Ierland:

den Heer Sean Lester, Vertegenwoordiger van den Vrijstaat Ierland bij den Volkenbond;

Voor Indië:

Z. Exc. den Heer Claud Russell, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Zijne Britsche Majesteit te Bern;

Zijne Majesteit de Koning der Bulgaren:

den Heer Dimitri Mikoff, Zaakgelastigde van Bulgarije te Bern, Permanent Vertegenwoordiger der Bulgaarsche Regeering bij den Volkenbond,

den Heer Stéphane N. Laftchieff, Lid van den Raad van Beheer van het Bulgaarsche Roode Kruis;

De President van de Republiek Chili:

den Heer Guillermo Novoa-Sepulveda, Kolonel, Militair Attaché bij het Gezantschap van Chili te Berlijn,
den Heer Dario Pulgar-Arriagada, Kapitein van den Geneeskundigen Dienst;

De President van de Republiek China:

den Heer Chi Yung Hsiao, Tijdelijk Zaakgelastigde van China te Bern;

De President van de Republiek Columbia:

Z. Exc. den Heer Francisco José de Urrutia, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Colombia te Bern;

De President van de Republiek Cuba:

Z. Exc. den Heer Carlos de Armenteros y de Cardenas, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Cuba te Bern,
den Heer Carlos Blanco y Sanchez, Gezantschapssecretaris, toegevoegd aan de Delegatie van Cuba bij den Volkenbond;

Zijne Majesteit de Koning van Denemarken en IJsland:
Voor Denemarken:

Z. Exc. den Heer Harald Scavenius, Kamerheer, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Denemarken in Zwitserland en Nederland, oud-Minister van Buitenlandsche Zaken,
den Heer Gustave M. Rasmussen, Tijdelijk Zaakgelastigde van Denemarken te Bern;

De President van de Dominicaansche Republiek:

den Heer Charles Ackermann, Consul van de Dominicaansche Republiek te Genève;

Zijne Majesteit de Koning van Egypte:

den Heer Mohammed Abdel Moneim Riad, Advocaat bij de Geschillen van Bestuur, Hoogleeraar in het Internationaal Recht aan de Militaire School te Cairo,
den Heer Henri Wassif Simaika, Attaché aan het Koninklijk Egyptisch Gezantschap te Rome;

Zijne Majesteit de Koning van Spanje:

Z. Exc. den Markies de la Torrehermosa, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Spanje te Bern;

De President van de Republiek Estland:

den Heer Hans Leesment, Doctor in de geneeskunde, President van het Estlandsche Roode Kruis;

De President van de Republiek Finland:

den Heer A. E. Martola, Luitenant-Kolonel, Militair Attaché bij het Gezantschap van Finland te Parijs;

De President van de Fransche Republiek:

Z. Exc. den Heer Henri Chassain de Marcilly, Ambassadeur van Frankrijk te Bern,
den Heer Jean Du Sault, Ambassaderaad van Frankrijk te Bern;

De President van de Grieksche Republiek:

den Heer Raphael Raphael, Tijdelijk Zaakgelastigde van Griekenland te Bern,
den Heer Sophocle Venizelos, Luitenant-Kolonel, Militair Attaché bij het Gezantschap van Griekenland te Parijs;

Zijne Doorluchtige Hoogheid de Regent van Hongarije:

Z. Exc. den Heer Paul de Hevesy, Minister-Resident, Permanent Gedelegeerde van de Koninklijke Regeering bij den Volkenbond;

Zijne Majesteit de Koning van Italië:

den Heer Giovanni Ciraolo, Senator van het Koninkrijk;

Zijne Majesteit de Keizer van Japan:

Z. Exc. den Heer Isaburo Yoshida, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Japan te Bern,
den Heer Sadamu Shimomura, Luitenant-Kolonel,
den Heer Seizo Miura, Kapitein-Luitenant ter Zee, Marine-Attaché bij de Ambassade van Japan te Parijs;

De President van de Republiek Letland:

Z. Exc. den Heer Charles Duzmans, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Letland bij Zijne Majesteit den

Koning der Serven, Croaten en Slovenen, Permanent Gedelegeerde bij den Volkenbond,

Z. Exc. den Heer Oskar Voit, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Letland in Zwitserland, Duitschland, Hongarije en Nederland;

Hare Koninklijke Hoogheid de Groot-Hertogin van Luxemburg:

den Heer Charles Vermaire, Consul van het Groot-Hertogdom te Genève;

De President der Vereenigde Staten van Mexico:

Z. Exc. den Heer Francisco Castillo Najera, Generaal van den Geneeskundigen Dienst, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Mexico te Brussel;

De President van de Republiek Nicaragua:

den Heer Antoine Sottile, Doctor in de Rechtswetenschappen, Permanent Gedelegeerde van Nicaragua bij den Volkenbond;

Zijne Majesteit de Koning van Noorwegen:

Z. Exc. den Heer Johannes Irgens, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Noorwegen te Bern, Rome en Athene,

den heer Jens Christian Meinich, Majoor der Infanterie, Secretaris-Generaal van het Noorsche Roode Kruis;

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

Z. Exc. den Heer Willem Isaac Doude van Troostwijk, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister der Nederlanden te Bern,

den heer Johan Carl Diehl, Generaal-Majoor, Arts, Inspecteur van den Geneeskundigen Dienst der Landmacht, Ondervoorzitter van het Nederlandsche Roode Kruis,

den Heer Jacob Harberts, Majoor bij den Generalen Staf, Leeraar aan de Hoogere Krijgsschool;

Zijne Keizerlijke Majesteit de Sjah van Perzië:

Z. Exc. den Heer Anouchirevan Khan Sepahbodi, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Perzië te Bern;

De President van de Republiek Polen:

den Heer Joseph Gabriel Pracki, Kolonel van den Geneeskundigen Dienst,

den Heer W. Jerzy Babecki, Luitenant-Kolonel;

De President van de Portugeesche Republiek:

Z. Exc. den Heer Vasco de Quevedo, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Portugal te Bern,

den Heer Francisco de Calheiros e Menezes, Gezantschapssecretaris 1ste klasse;

Zijne Majesteit de Koning van Roemenië:

Z. Exc. den Heer Michel B. Boeresco, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Roemenië te Bern,

den Heer Eugène Vertejano, Kolonel, Officier van den Generalen Staf;

Zijne Majesteit de Koning der Serven, Croaten en Slovenen:

Z. Exc. den Heer Ilija Choumenkovitch, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van het Koninkrijk der Serven, Croaten en Slovenen te Bern, Permanent Gedelegeerde bij den Volkenbond;

Zijne Majesteit de Koning van Siam:

Zijne Doorluchtige Hoogheid Prins Varnvaidya, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Siam te Londen;

Zijne Majesteit de Koning van Zweden:

Z. Exc. den Heer Karl Ivan Westman, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Zweden te Bern;

De Zwitsersche Bondsraad:

den Heer Paul Dinichert, Gevolmachtigd Minister, Chef van de Afdeeling Buitenlandsche Zaken van het Politieke Bondsdepartement,

den Heer Carl Hauser, Kolonel van de Gezondheidstroepen, Inspecteur van den Geneeskundigen Dienst van het leger,

den Heer Anton Züblin, Kolonel der Infanterie i. d., Advocaat,

den Heer Roger de la Harpe, Luitenant-Kolonel van de Gezondheidstroepen, Arts,

den Heer Dietrich Schindler, Majoor van de Militaire Justitie, Hoogleeraar in het Internationaal Recht aan de Universiteit te Zürich;

De President van de Tsjechoslowaaksche Republiek:

Z. Ex. den Heer Zdenek Fierlinger, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Tsjechoslowakije te Bern;

De President van de Turksche Republiek:

Z. Exc. Hassan Bey, Ondervoorzitter van de Nationale Groote Vergadering van Turkije, Ondervoorzitter van de Turksche Roode Halve Maan,

Z. Exc. Nusret Bey, Voorzitter van den Raad van State der Republiek,

Professor Akil Moukhtar Bey, Doctor in de Geneeskunde,

Dr. Abdulkadir Bey, Luitenant-Kolonel, Militair arts, Leeraar aan de Applicatieschool en aan het Hospitaal van Gulhane;

De President van de Oostersche Republiek van Uruguay:

Z. Exc. den Heer Alfredo de Castro, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Uruguay te Bern;

De President van de Republiek van de Vereenigde Staten van Venezuela:

Z. Exc. den Heer Caracciolo Parra-Pérez, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Venezuela te Rome,

den Heer Ivan Manuel Hurtado-Machado, Tijdelijk Zaakgelastigde van Venezuela te Bern;

welke, na elkander hunne volmachten te hebben medegedeeld, die in goede en behoorlijke orde zijn bevonden, het volgende zijn overeengekomen:

TITEL I.

Algemeene bepalingen.

Artikel 1.

Dit Verdrag zal van toepassing zijn, onverminderd hetgeen in titel VII bepaald wordt:

1) op alle personen die bedoeld worden in de artikelen 1, 2 en 3 van het bij het Haagsche Verdrag nopens de wetten en

gebruiken van den oorlog te land van 18 October 1907 gevoegde Reglement, en die gevangen genomen zijn door den vijand; [1])

2) op alle tot de gewapende machten der oorlogvoerende partijen behoorende personen, die door den vijand zijn gevangen genomen gedurende krijgsverrichtingen ter zee of in de lucht, behoudens de door de omstandigheden van deze gevangenneming onvermijdelijk gemaakte afwijkingen. Deze afwijkingen evenwel zullen aan de grondbeginselen van dit Verdrag geen afbreuk mogen doen; zij zullen eindigen op het oogenblik, waarop de gevangen genomen personen een gevangenkamp bereikt zullen hebben.

Artikel 2.

De krijgsgevangenen bevinden zich in de macht van de vijandelijke mogendheid, doch niet in die der personen of troepenafdeelingen, die hen hebben gevangen genomen.

Ten allen tijde moeten zij met menschlievendheid worden behandeld en beschermd, met name tegen daden van geweld, beleedigingen en publieke nieuwsgierigheid.

Represaillemaatregelen te hunnen aanzien zijn verboden.

---

[1]) Bijgevoegd reglement: Artikel 1. De wetten, de rechten en de verplichtingen van den oorlog zijn niet alleen toepasselijk op het leger, maar ook op de militiën en op de vrijwilligerskorpsen, die aan de volgende voorwaarden voldoen:

1°. aan hun hoofd te hebben een persoon, die verantwoordelijk is voor zijne ondergeschikten;

2°. een vast en op eenigen afstand herkenbaar onderscheidingsteeken te hebben;

3°. de wapenen openlijk te dragen; en

4°. zich in hunne handelingen te gedragen naar de wetten en gebruiken van den oorlog.

In de landen, waar het leger geheel of ten deele uit militiën of uit vrijwilligers-korpsen is samengesteld, zijn deze onder de benaming van leger begrepen.

Artikel 2. De bevolking van een niet-bezet gebied, die bij de nadering van den vijand uit eigen beweging de wapenen opneemt om de invallende troepen te bestrijden, zonder den tijd te hebben zich te organiseeren overeenkomstig artikel 1, wordt als oorlogvoerende beschouwd, indien zij de wapenen openlijk draagt en indien zij de wetten en gebruiken van den oorlog eerbiedigt.

Artikel 3. De gewapende machten der oorlogvoerende partijen kunnen bestaan uit strijders en niet-strijders. In geval zij door den vijand worden gevangen genomen, hebben beiden recht op de behandeling als krijgsgevangenen.

Artikel 3.

De krijgsgevangenen hebben recht op eerbiediging van hunne persoonlijkheid en hunne eer. De vrouwen zullen behandeld worden met alle aan hare kunne verschuldigde voorkomendheid.

De gevangenen behouden hunne volledige burgerlijke bevoegdheid.

Artikel 4.

De mogendheid, die de krijgsgevangenen in haar macht heeft, is verplicht in derzelver onderhoud te voorzien.

Verschil van behandeling tusschen krijgsgevangenen is slechts geoorloofd, indien zij berust op den militairen rang, den lichamelijken of geestelijken gezondheidstoestand, de geschiktheid voor een handwerk of de kunne van degenen, die er van genieten.

TITEL II.

Van de gevangenneming.

Artikel 5.

Ieder krijgsgevangene is verplicht om, indien hij daaromtrent wordt ondervraagd, zijne ware namen en zijnen rang of wel zijn stamboeknummer op te geven.

In het geval dat hij dezen regel zou overtreden, zou hij zich blootstellen aan eene beperking der aan de krijgsgevangenen van zijne categorie toegestane voordeelen.

Geen enkele dwangmaatregel zal kunnen worden toegepast op gevangenen met het doel om inlichtingen te verkrijgen omtrent den toestand van hun leger of van hun land. Krijgsgevangenen, die weigeren te antwoorden, zullen noch bedreigd, noch beleedigd, noch blootgesteld kunnen worden aan onaangenaamheden of nadeelen van welken aard ook.

Indien een gevangene op grond van zijn lichamelijken of geestelijken toestand niet in staat is om zijne identiteit op te geven, zal hij aan den geneeskundigen dienst worden toevertrouwd.

Artikel 6.

Alle goederen en voorwerpen van persoonlijk gebruik — uitgezonderd wapenen, paarden, militaire uitrusting en militaire papieren — zullen in het bezit van de krijgsgevangenen blijven, evenals de metalen helmen en de gasmaskers.

De geldsommen, welke de gevangenen bij zich hebben, zullen hun slechts op bevel van een officier kunnen worden ontnomen en niet dan na vaststelling van het bedrag. Een ontvangstbewijs zal er voor worden afgegeven. De op deze wijze afgenomen gelden zullen op rekening van iederen gevangene worden gezet.

Identiteitsstukken, rangteekenen, onderscheidingen en voorwerpen van waarde zullen den gevangenen niet kunnen worden ontnomen.

TITEL III.

Van de gevangenschap.

AFDEELING I.

Van de evacuatie der gevangenen.

Artikel 7.

Binnen den kortst mogelijken tijd na hunne gevangenneming zullen de krijgsgevangenen worden geëvacueerd naar verzamelplaatsen gelegen in een streek, die ver genoeg van de gevechtszône af is, dat zij er zich buiten gevaar bevinden.

In een gevaarlijke zône zullen slechts tijdelijk die gevangenen kunnen worden gehouden, die wegens hunne wonden of ziekten meer gevaar zouden loopen, indien zij worden geëvacueerd dan indien zij ter plaatse blijven.

De gevangenen zullen, terwijl zij op evacuatie uit een gevechtszône wachten, niet onnoodig aan gevaar worden blootgesteld.

De evacuatie te voet van gevangenen zal normaal slechts mogen geschieden met etappen van 20 K.M. per dag, tenzij de noodzakelijkheid om water- en voedseldepôts te bereiken langere etappen noodig maakt.

Artikel 8.

De oorlogvoerenden zijn verplicht om elkander zoo spoedig mogelijk van alle gevangennemingen door tusschenkomst van de inlichtingsbureaux, zooals deze in artikel 77 zijn georganiseerd, te verwittigen. Tevens zijn zij verplicht elkander de officieele adressen mede te deelen, waarheen de brieven der familieleden aan de krijgsgevangenen kunnen worden gericht.

Zoodra mogelijk zal ieder gevangene in de gelegenheid moeten worden gesteld met zijne familie zelf te correspondeeren, onder de voorwaarden in artikel 36 en volgende bepaald.

Wat gevangenen betreft die op zee zijn gemaakt, zullen de bepalingen van dit artikel zoo spoedig mogelijk na aankomst in de haven in acht worden genomen.

AFDEELING II.

Van de gevangenkampen.

Artikel 9.

De krijgsgevangenen zullen geïnterneerd kunnen worden in een stad, fort of welke plaats ook, met de verplichting zich daarvan niet te verwijderen buiten zekere bepaalde grenzen. Zij zullen eveneens in afgesloten kampen geïnterneerd kunnen worden; zij zullen slechts mogen worden opgesloten of geconsigneerd bij wijze van onmisbare maatregel van zekerheid of van hygiëne, en alleen voor den duur der omstandigheden, welke dezen maatregel noodig maken.

Gevangenen, die gemaakt zijn in ongezonde streken of in streken, waarvan het klimaat verderfelijk is voor personen, die uit gematigde streken komen, zullen zoo spoedig mogelijk naar een gunstiger klimaat worden overgebracht.

De oorlogvoerenden moeten zooveel mogelijk vermijden om gevangenen van verschillende rassen of nationaliteiten in hetzelfde kamp onder te brengen.

Geen gevangene mag, op welk tijdstip ook, worden teruggestuurd naar een streek, waar hij aan het vuur der gevechtszône blootgesteld zou zijn, noch gebezigd worden om door zijne aanwezigheid zekere punten of zekere streken buiten bombardement te stellen.

HOOFDSTUK I.

Van de inrichting der kampen.

Artikel 10.

De krijgsgevangenen zullen gehuisvest worden in gebouwen of barakken, welke alle mogelijke waarborgen van hygiëne en zindelijkheid bieden.

De lokalen moeten geheel vochtvrij zijn, genoegzaam verwarmd en verlicht. Alle voorzorgsmaatregelen tegen brandgevaar moeten worden genomen.

Wat de slaapzalen betreft, zullen de totaaloppervlakte, de minimum luchtinhoud, de inrichting en het slaapmaterieel aan dezelfde eischen moeten voldoen als voor de depôt-troepen van de gevangenhoudende mogendheid.

HOOFDSTUK 2.

Van het voedsel en de kleeding der krijgsgevangenen.

Artikel 11.

Het voedselrantsoen der krijgsgevangenen zal gelijkwaardig zijn zoowel van hoeveelheid als van hoedanigheid, aan het rantsoen der depôt-troepen.

De gevangenen zullen bovendien de middelen krijgen om zelf de extra voorraden, waarover zij mochten beschikken, toe te bereiden.

Voldoende drinkwater zal hun worden verstrekt. Het gebruik van tabak zal geoorloofd zijn. De gevangenen zullen in de keukens kunnen worden tewerkgesteld.

Alle collectieve krijgstuchtelijke maatregelen, welke betrekking hebben op de voeding, zijn verboden.

Artikel 12.

Kleeding, linnengoed en schoeisel zullen door de gevangenhoudende mogendheid aan de krijgsgevangenen worden verstrekt. In de vervanging en de herstelling dezer goederen zal regelmatig moeten worden voorzien. Bovendien zullen de werkende gevangenen overal waar de aard van het werk zulks eischt, een werkpak ontvangen.

In alle kampen zullen cantines worden ingericht, waar de gevangenen zich tegen de prijzen van den handel ter plaatse voedingsmiddelen en de gebruikelijke voorwerpen zullen kunnen verschaffen.

De winst, welke de cantines aan de kamp-administraties opleveren, zullen ten bate van de gevangenen moeten worden aangewend.

HOOFDSTUK 3.

Van de hygiëne in de kampen.

Artikel 13.

De oorlogvoerenden zijn verplicht om alle maatregelen van hygiëne te treffen, welke noodig zijn om de reinheid en de zindelijkheid der kampen te verzekeren en om epidemieën te voorkomen.

De krijgsgevangenen moeten dag en nacht kunnen beschikken over installaties, welke in overeenstemming zijn met de regels der hygiëne en welke in een voortdurenden staat van reinheid worden gehouden.

Bovendien zal, onverminderd de baden en douches waarvan de kampen zooveel mogelijk moeten zijn voorzien, aan de gevangenen voor de verzorging van hunne lichamelijke reinheid een voldoende hoeveelheid water worden verstrekt.

Zij zullen de gelegenheid moeten hebben om zich aan lichaamsoefeningen te wijden en van de buitenlucht te genieten.

Artikel 14.

Elk kamp zal voorzien zijn van een ziekenzaal, waar de krijgsgevangenen alle verzorging zullen ontvangen, welke zij noodig mochten hebben. Indien het geval zich voordoet, zullen afzonderingsvertrekken gereserveerd worden voor zieken, die door besmettelijke aandoeningen zijn aangetast.

De kosten van behandeling, met inbegrip van de kosten der voorloopige kunstledematen, zullen ten laste komen van de gevangenhoudende mogendheid.

De oorlogvoerenden zijn verplicht om op aanvraag aan iederen behandelden gevangene eene officieele verklaring te verstrekken, welke den aard en den duur van de ziekte, alsmede de ontvangen verzorging vermeldt.

Het zal den oorlogvoerenden vrijstaan elkander langs den weg van bijzondere schikkingen toe te staan om in de kampen met de verzorging hunner gevangen landgenooten belaste geneesheeren en ziekenverplegers te behouden.

De gevangenen, die door een zware ziekte zijn aangetast of wier toestand een ernstig operatief ingrijpen noodzakelijk maakt, zullen op kosten van de gevangenhoudende mogendheid toegelaten moeten worden tot elke militaire of burgerlijke inrichting, welke geschikt is om hen te behandelen.

Artikel 15.

Ten minstens éénmaal per maand zullen geneeskundige inspecties over de krijgsgevangenen plaats hebben. Deze zullen tot doel hebben de contrôle van den algemeenen gezondheidstoestand en den stand der zindelijkheid, evenals de opsporing van besmettelijke ziekten, met name van tuberculose en van venerische aandoeningen.

HOOFDSTUK 4.

Van de geestelijke en zedelijke behoeften der krijgsgevangenen.

Artikel 16.

Alle vrijheid zal aan de krijgsgevangenen worden gelaten voor het uitoefenen van hunnen godsdienst, met inbegrip van het bij-

wonen van hunnen eeredienst, op de enkele voorwaarde, dat zij zich zullen gedragen naar de door de militaire overheid voorgeschreven maatregelen van orde en politie.

Gevangengenomen bedienaren van eenen eeredienst, welke ook de benaming van dezen eeredienst zij, zullen bevoegd zijn om hun ambt onder hun geloofsgenooten volledig uit te oefenen.

Artikel 17.

De oorlogvoerenden zullen de door de krijgsgevangenen georganiseerde geestelijke en sportieve ontspanningen zooveel mogelijk aanmoedigen.

HOOFDSTUK 5.

Van de inwendige krijgstucht der kampen.

Artikel 18.

Elk gevangenkamp zal geplaatst zijn onder het bevel van een verantwoordelijk officier.

Behalve de eerbewijzen voorgeschreven in de in hunne legers van kracht zijnde reglementen ten aanzien van hunne nationalen, zullen de krijgsgevangenen den militairen groet moeten brengen aan alle officieren van de gevangenhoudende mogendheid.

Krijgsgevangen officieren zijn slechts verplicht de officieren van hoogeren of gelijken rang van deze mogendheid te groeten.

Artikel 19.

Het dragen van rangteekenen en onderscheidingen zal geoorloofd zijn.

Artikel 20.

Reglementen, bevelen, waarschuwingen en bekendmakingen van elken aard zullen aan de krijgsgevangenen moeten worden medegedeeld in een taal, welke zij begrijpen. Hetzelfde beginsel is toepasselijk op de verhooren.

HOOFDSTUK 6.

Bijzondere bepalingen betreffende officieren en gelijkgestelden.

Artikel 21.

Dadelijk bij het begin der vijandelijkheden zullen de oorlogvoerenden verplicht zijn elkander de in hunne respectievelijke legers in gebruik zijnde titels en rangen mede te deelen, ten einde

gelijkheid van behandeling te waarborgen tusschen officieren en gelijkgestelden van de overeenkomstige rangen.

De krijgsgevangen officieren en gelijkgestelden zullen behandeld worden met de aan hun rang en aan hun leeftijd verschuldigde voorkomendheid.

Artikel 22.

Ten einde de bediening in de officierskampen te verzekeren, zullen krijgsgevangen soldaten van hetzelfde leger en zooveel mogelijk dezelfde taal sprekend, daarbij in voldoende aantal worden gedetacheerd, rekening houdende met den rang der officieren en gelijkgestelden.

Deze zullen zich hun voeding en hun kleeding verschaffen uit het traktement, dat hun door de gevangenhoudende mogendheid zal worden uitgekeerd. De voering der huishouding door de officieren zelf zal op alle wijzen moeten worden bevorderd.

HOOFDSTUK 7.

Van de geldmiddelen der krijgsgevangenen.

Artikel 23.

Onder voorbehoud van bijzondere overeenkomsten tusschen de oorlogvoerende mogendheden, met name die overeenkomsten welke in artikel 24 worden bedoeld, zullen de krijgsgevangen officieren en gelijkgestelden van de gevangenhoudende mogendheid hetzelfde traktement ontvangen als de officieren van den overeenkomstigen rang in het leger van deze mogendheid, onder voorwaarde evenwel, dat dit traktement niet hooger zal zijn dan hetgeen waarop zij recht hebben in de legers van het land, dat zij hebben gediend. Dit traktement zal hun in zijn geheel, zoo mogelijk eenmaal per maand, worden uitgekeerd en zonder dat eenige aftrek zal kunnen plaats hebben voor uitgaven, welke ten laste van de gevangenhoudende mogendheid komen, zelfs al zouden deze uitgaven te hunnen voordeele zijn.

Een overeenkomst tusschen de oorlogvoerenden zal den wisselkoers vaststellen welke op deze betaling toepasselijk is; bij gebreke van zoodanige overeenkomst zal de aangenomen koers de koers zijn welke op het oogenblik van de opening der vijandelijkheden gold.

Alle als traktement aan de krijgsgevangenen gedane uitkeeringen zullen aan het einde der vijandelijkheden door de mogendheid, welke zij hebben gediend, moeten worden terugbetaald.

Artikel 24.

Dadelijk bij den aanvang der vijandelijkheden zullen de oorlogvoerenden in gemeen overleg het maximum bedrag aan baar geld vaststellen, hetwelk aan krijgsgevangenen van de verschillende rangen en categorieën geoorloofd zal zijn bij zich te houden. Alle daarbovengaande bedragen, welke eenen gevangene ontnomen of onthouden zullen worden, zullen evenals alle door hem in depôt gegeven bedragen worden ingeschreven op zijn rekening en zullen niet zonder zijne toestemming mogen worden omgewisseld in een andere muntsoort.

De batige saldi van hunne rekeningen zullen aan de krijgsgevangenen aan het einde hunner gevangenschap worden uitgekeerd.

Gedurende den duur der gevangenschap zullen hun faciliteiten verleend worden om deze bedragen geheel of gedeeltelijk aan banken of particulieren in hun eigen land over te maken.

HOOFDSTUK 8.

Van de overbrenging der krijgsgevangenen.

Artikel 25.

Tenzij de loop der krijgsverrichtingen dit eischt, zullen zieke en gewonde krijgsgevangenen niet worden overgebracht, zoolang hunne genezing door de reis zou kunnen worden benadeeld.

Artikel 26.

In geval van overbrenging zullen de krijgsgevangenen van te voren officieel verwittigd worden van hunne nieuwe bestemming; hun zal vergund zijn hunne eigen goederen, hunne correspondentie en de aan hun adres aangekomen pakketten mede te nemen.

Alle daartoe dienstige maatregelen zullen genomen worden, opdat de aan hun oude kamp geadresseerde correspondentie en pakketten zonder verwijl hun worden overgemaakt.

De op rekening der overgebrachte gevangenen geplaatste bedragen zullen worden overgemaakt aan de bevoegde overheid van de plaats van hun nieuw verblijf.

De door de overbrenging veroorzaakte kosten zullen ten laste komen van de gevangenhoudende mogendheid.

AFDEELING III.

Van het werk der krijgsgevangenen.

HOOFDSTUK 1.

Algemeene bepalingen.

Artikel 27.

De oorlogvoerenden zullen de gezonde krijgsgevangenen, officieren en met hen gelijkgestelden uitgezonderd, kunnen bezigen voor werkzaamheden naar hun rang en hunne geschiktheid.

Indien evenwel officieren of gelijkgestelden een bezigheid vragen, welke hun past, zal deze hun zooveel mogelijk moeten worden gegeven.

Krijgsgevangen onderofficieren mogen slechts tot bewakingswerkzaamheden verplicht worden, tenzij zij uitdrukkelijk eene betaalde bezigheid vragen.

De oorlogvoerenden zullen verplicht zijn om gedurende den geheelen duur der gevangenschap de krijgsgevangenen, die het slachtoffer zijn van ongelukken, hun bij het werk overkomen, te doen genieten van de bepalingen, welke volgens de wetgeving van de gevangenhoudende mogendheid op de werklieden van dezelfde categorie van toepassing zijn. Wat de krijgsgevangenen betreft op wie deze wettelijke bepalingen niet zouden kunnen worden toegepast ten gevolge van de wetgeving van deze mogendheid, verplicht deze zich om aan haar wetgevend lichaam alle maatregelen aan te bevelen, welke tot eene billijke vergoeding aan de slachtoffers kunnen leiden.

HOOFDSTUK 2.

Van de inrichting van het werk.

Artikel 28.

De gevangenhoudende mogendheid aanvaardt de volle aansprakelijkheid voor het onderhoud, de verzorging, de behandeling en de betaling der salarissen der krijgsgevangenen, die voor rekening van particulieren werken.

Artikel 29.

Geen enkel krijgsgevangene zal gebezigd mogen worden tot het verrichten van werkzaamheden, waartoe hij lichamelijk ongeschikt is.

Artikel 30.

De duur van het dagelijksch werk der krijgsgevangenen, den heen- en terugweg inbegrepen, zal niet overmatig mogen zijn en zal in geen geval langer mogen zijn dan de werktijd der burger arbeiders van de streek, die voor hetzelfde werk worden gebezigd. Een etmaal rust per week zal aan iederen gevangene moeten worden verleend, bij voorkeur op Zondag.

HOOFDSTUK 3.

Van verboden werk.

Artikel 31.

De door de krijgsgevangenen verrichte werkzaamheden mogen geenerlei rechtstreeksch verband houden met de krijgsverrichtingen. Het is in het bijzonder verboden om gevangenen te gebruiken bij de fabricatie en het vervoer van wapenen of munitie van welken aard ook, evenals bij het vervoer van materieel, dat voor de strijdende legers bestemd is.

In geval van schending van de bepalingen van het voorgaande lid hebben de gevangenen de vrijheid, na uitvoering of begin van uitvoering der opdracht, hunne bezwaren in te dienen door tusschenkomst van de vertrouwensmannen, wier werkzaamheden bepaald worden in de artikelen 43 en 44 of, bij gebreke van een vertrouwensman, door tusschenkomst van de vertegenwoordigers der beschermende mogendheid.

Artikel 32.

Het is verboden krijgsgevangenen te gebruiken bij ongezonde of gevaarlijke werkzaamheden.

Elke verzwaring der arbeidsvoorwaarden bij wijze van krijgstuchtelijken maatregel is verboden.

HOOFDSTUK 4.

Van de werkploegen.

Artikel 33.

Het regime der werkploegen zal gelijk moeten zijn aan dat der gevangenkampen, in het bijzonder wat betreft de hygiënische toestanden, de voeding, de verpleging in geval van ongeluk of van ziekte, de correspondentie en de ontvangst van pakketten.

Elke werkploeg zal behooren bij een gevangenkamp. De commandant van dit kamp zal verantwoordelijk zijn voor de inachtneming in de werkploeg van de bepalingen van dit Verdrag.

HOOFDSTUK 5.

Van het salaris.

Artikel 34.

De krijgsgevangenen zullen geen salaris ontvangen voor de werkzaamheden betreffende de administratie, de inrichting en het onderhoud der kampen.

De gevangenen, die voor andere werkzaamheden gebruikt worden, zullen recht hebben op een salaris, dat moet worden vastgesteld in overeenkomsten tusschen de oorlogvoerenden.

Deze overeenkomsten zullen eveneens het deel specificeeren, dat de kamp-administratie zal kunnen afhouden, het bedrag dat aan den krijgsgevangene zal toebehooren en de wijze, waarop dit bedrag gedurende den duur van zijn gevangenschap te zijner beschikking zal worden gesteld.

In afwachting van het sluiten van bedoelde overeenkomsten zal de betaling van het werk der gevangenen vastgesteld worden volgens onderstaande normen:

a) De werkzaamheden, welke voor den Staat zijn verricht, zullen betaald worden volgens de tarieven, welke voor de militairen van het nationale leger, die dezelfde werkzaamheden verrichten, van kracht zijn of, indien zulke tarieven niet bestaan, volgens een tarief in verhouding tot de uitgevoerde werkzaamheden.

b) Wanneer de werkzaamheden voor rekening van andere openbare administraties of voor particulieren hebben plaats gehad, zullen de voorwaarden ervoor in overleg met de militaire overheid worden geregeld.

Het saldo, dat op rekening van den gevangene blijft, zal hem aan het eind van zijn gevangenschap worden ter hand gesteld. In geval van overlijden zal het langs diplomatieken weg aan de erfgenamen van den overledene worden overgemaakt.

AFDEELING IV.

Van de betrekkingen der krijgsgevangenen met de buitenwereld.

Artikel 35.

Dadelijk bij het begin der vijandelijkheden zullen de oorlogvoerenden de maatregelen publiceeren, welke genomen zijn tot uitvoering van de bepalingen van deze afdeeling.

Artikel 36.

Elk der oorlogvoerenden zal op gezette tijden het aantal brieven en briefkaarten vaststellen, dat de krijgsgevangenen van de verschillende categorieën per maand zullen mogen verzenden en zal dit aantal aan den anderen oorlogvoerende mededeelen. Deze brieven en briefkaarten zullen door de post langs den kortsten weg worden overgebracht. Zij zullen noch kunnen worden vertraagd noch kunnen worden achtergehouden uit overwegingen van krijgstucht.

Binnen den maximum tijd van een week na zijn aankomst in het kamp en eveneens in geval van ziekte zal iedere gevangene in staat worden gesteld om aan zijne familie een briefkaart te zenden, welke haar inlicht over zijn gevangenneming en den staat van zijne gezondheid. Bedoelde briefkaarten zullen met de grootst mogelijken spoed worden overgebracht en zullen op geen enkele wijze mogen worden vertraagd.

In het algemeen zal de correspondentie der gevangenen in hunne moedertaal gesteld moeten zijn. De oorlogvoerenden zullen de correspondentie in andere talen kunnen toestaan.

Artikel 37.

Den krijgsgevangenen zal worden toegestaan om persoonlijk postpakketten te ontvangen, welke levensmiddelen en andere voor hun onderhoud of hun kleeding bestemde artikelen bevatten. De pakketten zullen tegen ontvangstbewijs aan de geadresseerden worden ter hand gesteld.

Artikel 38.

De brieven en zendingen van geld of geldswaardige zaken, evenals postpakketten, welke bestemd zijn voor de krijgsgevangenen of die door hen hetzij rechtstreeks, hetzij door tusschenkomst van de in artikel 77 bedoelde inlichtingsbureaux worden verzonden, zullen vrijgesteld zijn van elk port, zoowel in het land van herkomst en van bestemming als in de landen van doorvoer.

De voor de gevangenen bestemde giften en ondersteuningen in natura zullen evenzoo vrij zijn van alle rechten van invoer en andere rechten, evenals van de vervoerkosten op de door den Staat geëxploiteerde spoorwegen.

Den gevangenen zal in geval van erkende dringendheid toegestaan kunnen worden om tegen betaling van de gewone kosten telegrammen te verzenden.

Artikel 39.

Den krijgsgevangenen zal worden toegestaan om persoonlijk zendingen van boeken te ontvangen, welke aan de censuur zullen kunnen worden onderworpen.

De vertegenwoordigers der beschermende mogendheden en der behoorlijk erkende en gemachtigde vereenigingen tot hulpbetoon zullen boekwerken en verzamelingen van boeken aan de bibliotheken der gevangenkampen kunnen zenden. De overbrenging van deze zendingen naar de bibliotheken zal niet kunnen worden vertraagd onder voorwendsel van censuurmoeilijkheden.

Artikel 40.

De censuur der correspondentie zal in het kortst mogelijke bestek moeten geschieden. De contrôle der postzendingen zal bovendien moeten geschieden op zoodanige wijze, dat het behoud der levensmiddelen, die zij zouden kunnen bevatten, verzekerd zij en zoo mogelijk in tegenwoordigheid van den geadresseerde of een behoorlijk door hem erkenden vertrouwensman.

De verboden tot correspondentie, door de oorlogvoerenden uitgevaardigd om militaire of politieke redenen, zullen slechts een tijdelijk karakter kunnen hebben en zullen zoo kort mogelijk moeten duren.

Artikel 41.

De oorlogvoerenden zullen alle faciliteiten verzekeren voor de overmaking van voor de krijgsgevangenen bestemde of door hen geteekende akten, stukken of documenten, in het bijzonder van volmachten en testamenten.

Zij zullen de noodige maatregelen nemen om zoo noodig de legalisatie van de door de gevangenen gestelde handteekeningen te verzekeren.

AFDEELING V.

Van de betrekkingen der krijgsgevangenen met de autoriteiten.

HOOFDSTUK 1.

Van de klachten der krijgsgevangenen over het regime van de gevangenschap.

Artikel 42.

De krijgsgevangenen zullen het recht hebben om aan de militaire autoriteiten, onder wier macht zij zich bevinden, hunne

bezwaarschriften te doen kennen betreffende het regime van gevangenschap, waaraan zij onderworpen zijn.

Zij zullen eveneens het recht hebben zich te wenden tot de vertegenwoordigers der beschermende mogendheden om hen op de punten opmerkzaam te maken, waarover zij zich mochten hebben te beklagen ten aanzien van het regime der gevangenschap.

Deze bezwaarschriften en reclames zullen met spoed moeten worden overgemaakt.

Zelfs indien zij niet als gegrond zullen worden erkend, zullen zij geen aanleiding tot eenige bestraffing mogen geven.

HOOFDSTUK 2.

Van de vertegenwoordigers der krijgsgevangenen.

Artikel 43.

In elke lokaliteit, waar zich krijgsgevangenen bevinden, zullen deze het recht hebben om vertrouwensmannen aan te wijzen, die belast zijn met hen te vertegenwoordigen tegenover de militaire autoriteiten en de beschermende mogendheden.

Deze aanwijzing zal aan de goedkeuring van de militaire autoriteit zijn onderworpen.

De vertrouwensmannen zullen belast zijn met het in ontvangst nemen en met de verdeeling van collectieve zendingen. Eveneens, in geval de gevangenen mochten besluiten in hun midden een systeem van onderlingen bijstand te organiseeren, zal deze organisatie tot de bevoegdheid van de vertrouwensmannen behooren. Anderzijds zullen deze aan de gevangenen hun diensten kunnen verleenen om hunne betrekkingen met de in artikel 78 bedoelde vereenigingen tot hulpbetoon te vergemakkelijken.

In de kampen van officieren en gelijkgestelden zal de krijgsgevangen officier, die de oudste in den hoogsten rang is, erkend worden als tusschenpersoon tusschen de kampautoriteiten en de gevangen officieren en gelijkgestelden. Tot dit doel zal hij de bevoegdheid hebben een krijgsgevangen officier aan te wijzen om hem als tolk bij de besprekingen met de kampautoriteiten bij te staan.

Artikel 44.

Wanneer vertrouwensmannen als arbeiders zullen worden gebruikt, zal hun werkzaamheid als vertegenwoordigers der krijgsgevangenen moeten worden begrepen in den verplichten arbeidsduur.

Alle faciliteiten zullen aan de vertrouwensmannen worden toegekend voor hunne correspondentie met de militaire autoriteiten en met de beschermende mogendheid. Deze correspondentie zal niet mogen worden beperkt.

Geen enkele vertegenwoordiger der gevangenen zal mogen worden overgeplaatst, zonder dat hem de noodige tijd is gelaten om zijne opvolgers op de hoogte te brengen van de loopende zaken.

HOOFDSTUK 3.

Van de strafrechterlijke sancties ten aanzien der krijgsgevangenen.

1. Algemeene bepalingen.

Artikel 45.

De krijgsgevangenen zullen onderworpen zijn aan de in de legers der gevangenhoudende mogendheid van kracht zijnde wetten, reglementen en bevelen.

Elke daad van insubordinatie zal te hunnen opzichte de maatregelen, in die wetten, reglementen en bevelen bepaald, wettigen.

Evenwel blijven de bepalingen van dit hoofdstuk voorbehouden.

Artikel 46.

De krijgsgevangenen zullen door de militaire autoriteiten en de rechtbanken van de gevangenhoudende mogendheid niet kunnen worden gestraft met andere straffen dan die, welke voor dezelfde feiten ten aanzien van de militairen der nationale legers bepaald zijn.

Bij gelijkheid van rang zullen de krijgsgevangen officieren, onderofficieren of soldaten, die een krijgstuchtelijke straf ondergaan, niet onderworpen kunnen worden aan een minder gunstige behandeling dan die, welke met betrekking tot dezelfde straf in de legers van de gevangenhoudende mogendheid is bepaald.

Verboden zijn elke lijfstraf, elke opsluiting in van het daglicht afgesloten lokaliteiten en in het algemeen elke vorm van wreedheid, welke deze ook zij.

Eveneens zijn verboden collectieve straffen voor door enkelingen bedreven daden.

Artikel 47.

De feiten, welke een vergrijp tegen de krijgstucht uitmaken en in het bijzonder de poging tot ontvluchting, moeten met spoed worden vastgesteld; voor alle krijgsgevangenen, hetzij deze een rang bezitten of niet, moeten de voorarresten tot het strikte minimum beperkt worden.

De gerechtelijke instructies tegen de krijgsgevangenen zullen zoo spoedig als de omstandigheden het veroorloven, plaats hebben; de voorloopige hechtenis zal zooveel mogelijk worden beperkt.

In alle gevallen zal de duur der voorloopige hechtenis worden afgetrokken van de krijgstuchtelijk of gerechtelijk opgelegde straf, voor zoover deze aftrek voor de nationale militairen is toegelaten.

Artikel 48.

De krijgsgevangenen zullen na de gerechtelijke of krijgstuchtelijke straffen, welke hun zijn opgelegd, te hebben ondergaan, niet anders behandeld worden dan de andere gevangenen.

Evenwel zullen de gevangenen, die gestraft zijn wegens een poging tot ontvluchting, onderworpen kunnen worden aan een bijzonder bewakingsregime, maar dat niet de intrekking van eenige door dit Verdrag aan de gevangenen toegekende garanties met zich kan brengen.

Artikel 49.

Geen krijgsgevangene kan door de gevangenhoudende mogendheid van zijn rang worden beroofd.

De krijgstuchtelijke gestrafte gevangenen zullen niet kunnen worden beroofd van de aan hun rang verbonden praerogatieven. In het bijzonder zullen officieren en gelijkgestelden, die straffen ondergaan, welke berooving van vrijheid met zich brengen, niet mogen worden geplaatst in dezelfde lokaliteiten als de gestrafte onderofficieren of manschappen.

Artikel 50.

De ontvluchte krijgsgevangenen, die gegrepen mochten worden vóórdat zij hun leger hebben kunnen bereiken of het gebied hebben kunnen verlaten, dat bezet is door het leger, dat hen heeft gevangen genomen, zullen slechts strafbaar zijn met krijgstuchtelijke straffen.

De gevangenen die, na er in geslaagd te zijn hun leger te bereiken of het grondgebied te verlaten, dat bezet is door het leger, dat hen heeft gevangen genomen, opnieuw krijgsgevangen gemaakt mochten worden, zullen op geen enkele wijze strafbaar zijn voor hun vroegere vlucht.

Artikel 51.

De poging tot ontvluchting, zelfs bij herhaling, zal niet beschouwd mogen worden als een verzwarende omstandigheid in het geval, dat de krijgsgevangene mocht worden verwezen naar de rechtbanken wegens gedurende deze poging begane misdrijven of vergrijpen tegen personen of tegen eigendom.

Na eene beproefde of geslaagde ontvluchting zullen de kameraden van den ontvluchte, die aan de ontvluchting zullen hebben medegewerkt, uit dezen hoofde slechts krijgstuchtelijk gestraft mogen worden.

Artikel 52.

De oorlogvoerenden zullen er voor zorg dragen, dat de bevoegde autoriteiten de grootste toegevendheid zullen betrachten bij de beoordeeling der vraag of een door een krijgsgevangene begaan vergrijp krijgstuchtelijk of gerechtelijk moet worden gestraft.

Dit zal vooral het geval zijn wanneer de feiten moeten worden beoordeeld, welke verband houden met de ontvluchting of de poging tot ontvluchting.

Een gevangene zal voor hetzelfde feit of voor dezelfde tenlastelegging slechts een enkele keer mogen worden gestraft.

Artikel 53.

Geen krijgsgevangene, die krijgstuchtelijk is gestraft en die zich in omstandigheden bevindt, welke voor de repatrieering bepaald zijn, zal mogen worden achtergehouden om reden, dat hij zijn straf niet heeft ondergaan.

De te repatrieeren gevangenen, die op dat oogenblik strafrechtelijk mochten worden vervolgd, zullen van de repatrieering kunnen worden uitgesloten tot aan het einde van het geding en eventueel tot na de tenuitvoerlegging van de straf; zij die reeds krachtens een veroordeelend vonnis mochten zijn opgesloten zullen kunnen worden achtergehouden tot het einde van hunne opsluiting.

De oorlogvoerenden zullen elkaar de lijsten mededeelen van hen, die niet zullen kunnen worden gerepatrieerd wegens de in het voorgaande lid aangegeven redenen.

2. Krijgstuchtelijke straffen.

Artikel 54.

Arrest is de zwaarste krijgstuchtelijke straf, welke aan een krijgsgevangene kan worden opgelegd.

De duur van één zelfde bestraffing mag niet den duur van dertig dagen overschrijden.

Dit maximum van dertig dagen zal evenmin overschreden mogen worden in het geval van meerdere feiten, waarvoor een gevangene zich op het oogenblik, waarop te zijnen opzichte wordt beslist, krijgstuchtelijk mocht hebben te verantwoorden, onverschillig of deze feiten al of niet met elkander in verband staan.

Wanneer een gevangene gedurende of na afloop van een tijdvak van arrest met een nieuwe krijgstuchtelijke straf mocht worden gestraft, zal ten minste een termijn van drie dagen elk der tijdvakken van arrest scheiden, zoodra een hunner tien dagen of meer bedraagt.

Artikel 55.

Onder voorbehoud van de bepaling, welke het onderwerp van het laatste lid van artikel 11 uitmaakt, zullen bij wijze van strafverzwaring op de krijgstuchtelijk gestrafte krijgsgevangenen van toepassing zijn de voedselbeperkingen, welke in de legers van de gevangenhoudende mogendheid zijn toegelaten.

Evenwel zullen deze beperkingen slechts kunnen worden opgelegd, indien de gezondheidstoestand van de gestrafte gevangenen dit veroorlooft.

Artikel 56.

In geen geval zullen krijgsgevangenen naar gevangenisinrichtingen (gevangenissen, huizen van bewaring, tuchthuizen enz.) mogen worden overgebracht om daar krijgstuchtelijke straffen te ondergaan.

De lokaliteiten, waarin de krijgstuchtelijke straffen zullen worden ondergaan, zullen moeten beantwoorden aan de eischen der hygiëne.

De gestrafte gevangenen moeten in de gelegenheid gesteld worden zich in staat van reinheid te houden.

Elken dag moeten deze gevangenenen de gelegenheid hebben om beweging te nemen of om gedurende ten minste twee uren in de buitenlucht te verblijven.

Artikel 57.

Den krijgstuchtelijk gestraften krijgsgevangenen moet worden toegestaan om te lezen en te schrijven, evenals om brieven te verzenden en te ontvangen.

Daarentegen zullen pakketten en geldzendingen slechts aan de geadresseerden kunnen worden afgegeven na het verstrijken van de straf. Indien de niet uitgereikte pakketten aan bederf onderhevige levensmiddelen bevatten, zullen deze aan de ziekenzaal of aan de keuken van het kamp worden gegeven.

Artikel 58.

Den krijgstuchtelijk gestraften krijgsgevangenen moet op hun verzoek worden toegestaan zich voor het dagelijksch geneeskundig bezoek aan te melden. Zij moeten de door de geneesheeren noodig geoordeelde verpleging ontvangen en moeten eventueel geëvacueerd worden naar de ziekenzaal van het kamp of naar de hospitalen.

Artikel 59.

Afgescheiden van de bevoegdheid der rechtbanken en der hoogere militaire autoriteiten zullen de krijgstuchtelijke straffen slechts kunnen worden uitgesproken door een officier, die in zijn hoedanigheid van kampcommandant of detachementscommandant bekleed is met krijgstuchtelijke bevoegdheden, of door den verantwoordelijken officier, die hem vervangt.

3. Gerechtelijke vervolgingen.

Artikel 60.

Dadelijk bij de opening van een tegen een krijgsgevangene gericht gerechtelijk geding moet de gevangenhoudende mogendheid daarvan zoo spoedig mogelijk en altijd voor den datum, welke voor de opening der mondelinge behandeling is vastgesteld, kennis geven aan den vertegenwoordiger van de beschermende mogendheid.

Deze kennisgeving moet de volgende aanduidingen bevatten:

a) burgerlijken stand en rang van den gevangene;

b) plaats van verblijf of van opsluiting;

c) uiteenzetting van den grond of de gronden van aanklacht met vermelding van de toepasselijke wettelijke bepalingen.

Indien het niet mogelijk is in deze kennisgeving opgave te

verstrekken van de rechtbank, welke de zaak zal berechten, van den datum van de opening der mondelinge behandeling en van de plaats, waar zij zal plaats hebben, zullen deze opgaven zoo spoedig mogelijk en in elk geval ten minste drie weken vóór de opening der mondelinge behandeling aan den vertegenwoordiger van de beschermende mogendheid nader moeten worden verstrekt.

Artikel 61.

Geen enkele krijgsgevangene zal kunnen worden veroordeeld zonder de gelegenheid te hebben gehad om zich te verdedigen.

Geen enkele gevangene zal kunnen worden gedwongen om zich schuldig te erkennen aan het feit, waarvan hij beschuldigd wordt.

Artikel 62.

De krijgsgevangene zal het recht hebben door een bevoegden verdediger van zijn keuze te worden bijgestaan en zoo noodig gebruik te maken van een bevoegden tolk. Hij moet van dit recht door de gevangenhoudende mogendheid tijdig voor de mondelinge behandeling op de hoogte gesteld worden.

Bij gebreke van een keuze door den gevangene, zal de beschermende mogendheid hem een verdediger kunnen verschaffen. De gevangenhoudende mogendheid zal aan de beschermende mogendheid op haar verzoek een lijst van personen doen toekomen, die de geschiktheid hebben om de verdediging te voeren.

De vertegenwoordigers van de beschermende mogendheid zullen het recht hebben om bij de mondelinge behandeling van de rechtzaak tegenwoordig te zijn.

De eenige uitzondering op deze regel is het geval, waarin de mondelinge behandeling van de rechtzaak in het belang van de veiligheid van den staat geheim moet blijven. De gevangenhoudende mogendheid moet de beschermende mogendheid daarvan onderrichten.

Artikel 63.

Een vonnis tegen een krijgsgevangene zal slechts kunnen worden uitgesproken door dezelfde rechtbanken en volgens dezelfde procedure als ten aanzien van personen, die tot de strijdkrachten van de gevangenhoudende mogendheid behooren.

Artikel 64.

Ieder krijgsgevangene heeft het recht om tegen elk ten zijnen opzichte gewezen vonnis verzet aan te teekenen op dezelfde wijze als de personen, die tot de strijdkrachten van de gevangenhoudende mogendheid behooren.

Artikel 65.

De tegen krijgsgevangenen uitgesproken vonnissen moeten onverwijld aan de beschermende mogendheid worden medegedeeld.

Artikel 66.

Indien jegens een krijgsgevangene de doodstraf is uitgesproken, moet zoo spoedig mogelijk aan den vertegenwoordiger van de beschermende mogendheid eene mededeeling gedaan worden, waarin nauwkeurig de aard en de omstandigheden van het vergrijp worden uiteengezet, om aan de mogendheid te worden overgebracht in wier leger de gevangene gediend heeft.

Het vonnis mag niet worden tenuitvoer gelegd vóórdat een termijn van ten minste drie maanden vanaf deze mededeeling is verloopen.

Artikel 67.

Geen enkele krijgsgevangene zal ten gevolge van een vonnis of anderszins beroofd kunnen worden van de hem in artikel 42 van dit Verdrag toegekende rechten.

TITEL IV.

Van het einde der gevangenschap.

AFDEELING I.

Van de rechtstreeksche terugzending naar het eigen land en van de onderbrenging op onzijdig gebied.

Artikel 68.

De oorlogvoerenden zijn verplicht de zwaar zieke en zwaar gewonde krijgsgevangenen zonder aanzien van rang of aantal naar hun land terug te zenden, na hen in staat gebracht te hebben om te worden vervoerd.

Overeenkomsten tusschen de oorlogvoerenden moeten bijgevolg

zoo spoedig mogelijk de gevallen van invaliditeit en ziekte vaststellen welke de rechtstreeksche terugzending met zich zullen brengen, evenals de gevallen welke eventueel de onderbrenging op neutraal gebied zullen medebrengen. In afwachting van de sluiting van deze overeenkomsten zullen de oorlogvoerenden zich kunnen gedragen naar de model-overeenkomst, welke ter documentatie aan dit Verdrag is gehecht.

Artikel 69.

Dadelijk na de opening der vijandelijkheden zullen de oorlogvoerenden zich verstaan om gemengde geneeskundige commissies te benoemen. Deze commissies zullen uit drie leden bestaan, waarvan twee zullen behooren tot een onzijdig land en één door de gevangenhoudende mogendheid zal worden aangewezen; een der geneesheeren van het onzijdig land zal als voorzitter optreden. Deze gemengde geneeskundige commissies zullen tot het onderzoek der zieke of gewonde gevangenen overgaan en zullen alle beslissingen nemen, welke te hunnen opzichte nuttig kunnen zijn.

De beslissingen van deze commissies zullen met meerderheid van stemmen genomen worden en binnen den kortst mogelijken tijd worden uitgevoerd.

Artikel 70.

Behalve de krijgsgevangenen, die door den kampgeneesheer mochten zijn aangewezen, zullen de volgende krijgsgevangenen aan het onderzoek van de gemengde geneeskundige commissie, genoemd in artikel 69, onderworpen worden, met het oog op hunne rechtstreeksche terugzending of hunne onderbrenging op onzijdig gebied:

a) de krijgsgevangenen, die daartoe rechtstreeks het verzoek mochten doen aan den kampgeneesheer;

b) de gevangenen, die mochten worden voorgedragen door de in artikel 43 bedoelde vertrouwensmannen, waarbij deze op hun eigen initiatief kunnen handelen of op het verzoek van de gevangenen zelve;

c) de gevangenen, die mochten worden voorgedragen door de mogendheid in wier legers zij hebben gediend of door eene behoorlijk door deze mogendheid erkende en bevoegd verklaarde vereeniging tot hulpbetoon.

Artikel 71.

De krijgsgevangenen, die het slachtoffer geworden zijn van een ongeval in hun werk, behalve de zich vrijwillig verwond hebbenden, zullen, wat de rechtstreeksche terugzending of eventueele onderbrenging op onzijdig gebied betreft, het voorrecht van dezelfde bepalingen genieten.

Artikel 72.

Gedurende de vijandelijkheden en om redenen van menschlievendheid zullen de oorlogvoerenden overeenkomsten kunnen sluiten met betrekking tot de rechtstreeksche terugzending naar het eigen land of de onderbrenging op onzijdig gebied van gezonde krijgsgevangenen, die een lange gevangenschap hebben ondergaan.

Artikel 73.

De kosten van terugzending naar hun land of van vervoer naar onzijdig gebied der krijgsgevangenen zullen vanaf de grens van de gevangenhoudende mogendheid gedragen worden door de mogendheid in wier legers deze gevangenen hebben gediend.

Artikel 74.

Geen enkele naar zijn land teruggezonden krijgsgevangene zal tot eenigen actieven militairen dienst mogen worden gebezigd.

AFDEELING II.

Van de invrijheidstelling en van de terugzending aan het einde der vijandelijkheden.

Artikel 75.

Wanneer de oorlogvoerenden een wapenstilstandsverdrag mochten sluiten, zullen zij in beginsel daarin bepalingen opnemen betreffende de terugzending van de krijgsgevangenen. Indien bepalingen hieromtrent in dit verdrag niet mochten kunnen zijn opgenomen, zullen de oorlogvoerenden zich niettemin zoo spoedig mogelijk met dit doel met elkander in verbinding stellen. In alle gevallen zal de terugzending van de krijgsgevangenen zoo spoedig mogelijk na de sluiting van den vrede geschieden.

De krijgsgevangenen, die mochten worden vervolgd voor een misdrijf of een vergrijp tegen het gemeene recht, zullen echter

kunnen worden achtergehouden tot het einde van het geding en eventueel tot het einde der straf. Hetzelfde zal het geval zijn ten aanzien van hen, die voor een misdrijf of een vergrijp tegen het gemeene recht mochten zijn veroordeeld.

In gemeen overleg tusschen de oorlogvoerenden zullen commissies ingesteld kunnen worden om de verspreide gevangenen op te zoeken en hunne terugzending te verzekeren.

TITEL V.

Van het overlijden van krijgsgevangenen.

Artikel 76.

De testamenten van krijgsgevangenen zullen worden opgenomen en opgemaakt onder dezelfde voorwaarden als voor militairen van het nationale leger.

Men zal eveneens dezelfde regels volgen ten aanzien van de stukken betreffende het vaststellen van het overlijden.

De oorlogvoerenden zullen er voor waken, dat de in gevangenschap overleden krijgsgevangenen eervol zullen worden begraven en dat de graven alle nuttige aanduidingen dragen, worden ontzien en behoorlijk worden onderhouden.

TITEL VI.

Van de bureaux tot hulpbetoon en tot het verstrekken van inlichtingen betreffende de krijgsgevangenen.

Artikel 77.

Dadelijk bij het begin van de vijandelijkheden zullen alle oorlogvoerende mogendheden evenals de onzijdige mogendheden, die oorlogvoerenden mochten hebben opgenomen, een officieel bureau instellen voor inlichtingen over de krijgsgevangenen, die zich op hun gebied bevinden.

In den kortst mogelijken tijd zal ieder der oorlogvoerende mogendheden haar inlichtingsbureau in kennis stellen met elke door haar legers verrichte gevangenneming, zulks onder verstrekking van alle haar ten dienste staande inlichtingen over identiteit, welke het mogelijk maken, spoedig de betrokken families te verwittigen en onder mededeeling der officieele adressen, waaronder de families aan de gevangenen zullen kunnen schrijven.

Het inlichtingsbureau zal met spoed al deze gegevens aan de betrokken mogendheden doen toekomen door bemiddeling eener-

zijds van de beschermende mogendheden en anderszijds door het centraal bureau, bedoeld in artikel 79.

Het inlichtingsbureau, dat belast is met het antwoorden op alle vragen, welke de krijgsgevangenen betreffen, zal van de verschillende bevoegde diensten alle gegevens ontvangen betreffende interneeringen en veranderingen, invrijheidstellingen op eerewoord, repatrieeringen, ontvluchtingen, verblijf in hospitalen, sterfgevallen, alsmede de overige inlichtingen, die noodig zijn, om een individueele kaart voor elken krijgsgevangene op te stellen en bij te houden.

Het bureau zal zooveel mogelijk en onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 5, op die kaart brengen stamboeknummers, naam en voornamen, datum en plaats van geboorte, rang en troependeel van den betrokkene, voornaam van den vader en naam van de moeder, adres van de persoon, die in geval van een ongeluk verwittigd moet worden, verwondingen, datum en plaats van de gevangenneming, van de interneering, van de verwondingen, van den dood, alsmede alle andere belangrijke inlichtingen.

Wekelijksche lijsten, houdende alle nieuwe inlichtingen, die er toe kunnen bijdragen om de identificatie van iederen gevangene te vergemakkelijken, zullen aan de belanghebbende mogendheden worden toegezonden.

De individueele kaart van den krijgsgevangene zal na de sluiting van den vrede worden toegezonden aan de mogenheid, welke hij heeft gediend.

Het inlichtingsbureau zal bovendien verplicht zijn alle voorwerpen van persoonlijk gebruik, waardepapieren, brieven, soldijboekjes, herkenningsteekens enz., welke mochten zijn achtergelaten door de gerepatrieerde, op eerewoord in vrijheid gestelde, ontvluchte of overleden krijgsgevangenen, te verzamelen en deze voorwerpen aan de belanghebbende landen toe te zenden

Artikel 78.

De vereenigingen tot hulpbetoon aan krijgsgevangenen, welke volgens de wet van haar land regelmatig zijn opgericht en die ten doel hebben, tusschenpersonen te zijn bij het liefdadig werk, zullen van de zijde der oorlogvoerenden voor haar en voor hare bevoegdelijk aangestelde vertegenwoordigers binnen de door de militaire noodzakelijkheden gestelde grenzen alle faciliteiten krijgen om haar taak van menschlievendheid doelmatig te kunnen vervullen. De afgevaardigden van deze vereenigingen zullen

in de kampen kunnen worden toegelaten om hulp te verleenen, evenals tot de étappe-plaatsen der naar hun land terugkeerende krijgsgevangenen, door de verleening van een persoonlijke vergunning, afgegeven door de militaire overheid en onder het schriftelijk op zich nemen van de verplichting om zich aan alle maatregelen van orde en politie, welke deze overheid mocht voorschrijven, te onderwerpen.

Artikel 79.

Een centraal inlichtingsbureau betreffende de krijgsgevangenen zal op onzijdig gebied worden opgericht. Het Internationale Comité van het Roode Kruis zal, indien het zulks noodig oordeelt, aan de belanghebbende mogendheden de organisatie van een zoodanig bureau voorstellen.

Dit bureau zal belast zijn met het verzamelen van alle inlichtingen aangaande de gevangenen, welke het langs officieelen of langs particulieren weg zal kunnen verkrijgen; het zal deze inlichtingen zoo spoedig mogelijk overbrengen aan het land van oorsprong van de gevangenen of aan de mogendheid, welke zij zullen hebben gediend.

Deze bepalingen mogen niet worden uitgelegd als zouden zij de menschlievende werkzaamheid van het Internationaal Comité van het Roode Kruis beperken.

Artikel 80.

De inlichtingsbureaux zullen op postgebied vrijdom van port genieten evenals alle in artikel 38 bedoelde vrijstellingen.

TITEL VII.

Van de toepassing van het Verdrag op zekere groepen van burgers.

Artikel 81.

De personen, die de strijdkrachten volgen zonder daarvan rechtstreeks deel uit te maken, zooals correspondenten, verslaggevers van couranten, marketenters, leveranciers, die in de macht van den vijand mochten geraken en die deze nuttig mocht oordeelen aan te houden, zullen recht hebben op de behandeling van krijgsgevangenen, mits zij voorzien zijn van een legitimatiebewijs afgegeven door de militaire overheid van de strijdkrachten, welke zij vergezelden.

TITEL VIII.

Van de tenuitvoerlegging van het Verdrag.

AFDEELING I.

Algemeene bepalingen.

Artikel 82.

De voorschriften van dit Verdrag zullen door de Hooge Verdragsluitende Partijen onder alle omstandigheden moeten worden geëerbiedigd.

In het geval dat, in tijd van oorlog, een der oorlogvoerenden geen partij bij dat Verdrag mocht zijn, zullen niettemin deszelfs bepalingen verbindend blijven tusschen de oorlogvoerenden, die aan het Verdrag deelnemen.

Artikel 83.

De Hooge Verdragsluitende Partijen behouden zich het recht voor om bijzondere overeenkomsten te sluiten over alle kwesties met betrekking tot de krijgsgevangenen, die hun nuttig mochten voorkomen afzonderlijk te regelen.

De krijgsgevangenen zullen in het genot van de voordeelen dier overeenkomsten blijven tot de beëindiging der terugzending, behalve indien het tegendeel uitdrukkelijk bepaald wordt in de bovenbedoelde overeenkomsten of in nadere overeenkomsten, of eveneens, indien gunstiger maatregelen door de een of de andere oorlogvoerende mogendheid ten aanzien van de gevangenen, die zij in haar macht hebben, mochten zijn genomen.

Ten einde de toepassing van de bepalingen van dit Verdrag geheel te waarborgen en de sluiting van de hierboven bedoelde bijzondere overeenkomsten te vergemakkelijken, zullen de oorlogvoerenden dadelijk bij het begin van de vijandelijkheden bijeenkomsten kunnen toestaan van vertegenwoordigers der respectieve autoriteiten, die belast zijn met de administratie der krijgsgevangenen.

Artikel 84.

De tekst van dit Verdrag en van de in het voorgaande artikel bedoelde bijzondere overeenkomsten zal worden aangeplakt, zooveel mogelijk in de moedertaal der krijgsgevangenen, op plaatsen waar hij door alle gevangenen zal kunnen worden geraadpleegd.

De tekst van deze overeenkomsten zal aan de gevangenen, die zich in de onmogelijkheid mochten bevinden om van den aangeplakten tekst kennis te nemen, op hun verzoek worden medegedeeld.

Artikel 85.

De Hooge Verdragsluitende Partijen zullen elkander door tusschenkomst van den Zwitserschen Bondsraad de officieele vertalingen van dit Verdrag mededeelen, evenals de wetten en reglementen, welke zij zouden kunnen moeten aannemen om de toepassing van dit Verdrag te verzekeren.

AFDEELING II.

Van de organisatie van de contrôle.

Artikel 86.

De Hooge Verdragsluitende Partijen erkennen, dat de regelmatige toepassing van dit Verdrag een waarborg zal vinden in de mogelijkheid van samenwerking der beschermende mogendheden, die belast zijn met het waken over de belangen der oorlogvoerenden; tot dat doel zullen de beschermende mogendheden buiten haar diplomatiek personeel, gedelegeerden kunnen aanwijzen onder hare eigen landslieden of onder de landslieden van andere onzijdige mogendheden. Deze gedelegeerden zullen moeten onderworpen worden aan de goedkeuring van den oorlogvoerenden Staat, bij wien zij hunne zending zullen uitoefenen.

De vertegenwoordigers van de beschermende mogendheid of hare erkende gedelegeerden zullen bevoegd zijn om zich te begeven in alle plaatsen, zonder eenige uitzondering, waar krijgsgevangenen zijn geïnterneerd. Zij zullen toegang hebben in alle lokalen, waar krijgsgevangenen verblijf houden, en zullen zich, in het algemeen zonder getuige, persoonlijk of door tusschenkomst van tolken met hen mogen onderhouden.

De oorlogvoerenden zullen zooveel mogelijk de taak van de vertegenwoordigers of der erkende gedelegeerden van de beschermende mogendheid vergemakkelijken. De militaire autoriteiten zullen van hun bezoek worden onderricht.

De oorlogvoerenden kunnen zich verstaan om toe te laten, dat personen van de eigen nationaliteit van de gevangenen worden toegelaten om aan de inspectiereizen deel te nemen.

Artikel 87.

In geval van oneenigheid tusschen de oorlogvoerenden over de toepassing van de bepalingen van dit Verdrag zullen de beschermende mogendheden zooveel mogelijk hare diensten kunnen verleenen, teneinde het geschil te regelen.

Tot dat doel zal ieder der beschermende mogendheden aan de betrokken oorlogvoerenden in het bijzonder eene bijeenkomst van de vertegenwoordigers dezer oorlogvoerenden kunnen voorstellen, eventueel op een gunstig gekozen onzijdig gebied. De oorlogvoerenden zullen verplicht zijn om aan de voorstellen, die hun in dezen zin mochten worden gedaan, gevolg te geven. De beschermende mogendheid zal, indien het geval zich voordoet, aan de goedkeuring der mogendheden, waarvan hier sprake is, een persoon kunnen onderwerpen, die tot een neutrale mogendheid behoort, of een persoon, afgevaardigd door het Internationale Comité van het Roode Kruis, die geroepen zal zijn om aan deze bijeenkomst deel te nemen.

Artikel 88.

De voorgaande bepalingen belemmeren niet de menschlievende werkzaamheid, welke het Internationale Comité van het Roode Kruis zal kunnen ontplooien voor de bescherming van krijgsgevangenen, behoudens de goedkeuring van de betrokken oorlogvoerenden.

AFDEELING III.

Slotbepalingen.

Artikel 89.

In de betrekkingen tusschen de Mogendheden die gebonden zijn door het Haagsche Verdrag betreffende de wetten en gebruiken van den landoorlog, onverschillig of dit is het Verdrag van 29 Juli 1899 of dat van 18 October 1907, en die aan dit Verdrag deelnemen, zal dit Verdrag het Hoofdstuk II van het bij bovengenoemde Haagsche Verdragen gevoegde Reglement aanvullen.

Artikel 90.

Dit Verdrag, dat den datum van dezen dag zal dragen, zal tot den eersten Februari 1930 kunnen worden geteekend uit naam van alle op de Conferentie, die op den 1sten Juli 1929 te Genève is geopend, vertegenwoordigde landen.

Artikel 91.

Dit Verdrag zal zoo spoedig mogelijk worden geratificeerd.

De akten van bekrachtiging zullen te Bern worden nedergelegd.

Van de nederlegging van elke akte van bekrachtiging zal een proces-verbaal worden opgemaakt, waarvan een voor eensluidend gewaarmerkte afdruk door den Zwitserschen Bondsraad zal worden toegezonden aan de Regeeringen van alle landen uit welker naam het Verdrag zal zijn geteekend of de toetreding tot dat Verdrag zal zijn medegedeeld.

Artikel 92.

Dit Verdrag zal in werking treden zes maanden nadat ten minste twee akten van bekrachtiging zullen zijn nedergelegd.

Verder zal het voor elke Hooge Verdragsluitende Partij in werking treden zes maanden na de nederlegging van hare akte van bekrachtiging.

Artikel 93.

Van den datum van zijne inwerkingstelling af zal dit Verdrag open staan voor toetredingen, welke uit naam van elk land, uit welks naam dit Verdrag niet zal zijn geteekend, worden gedaan.

Artikel 94.

De toetredingen moeten schriftelijk aan den Zwitserschen Bondsraad worden medegedeeld en zullen van kracht worden zes maanden na den dag, waarop zij den Bondsraad zullen hebben bereikt.

De Zwitsersche Bondsraad zal van de toetredingen kennis geven aan de Regeeringen van alle landen, uit welker naam het Verdrag zal zijn geteekend of de toetreding tot dat Verdrag zal zijn medegedeeld.

Artikel 95.

De oorlogstoestand zal onmiddellijke werking verleenen aan de akten van bekrachtiging en de toetredingen, welke door de oorlogvoerende Mogendheden vóór of ná den aanvang van de vijandelijkheden zijn nedergelegd of zijn medegedeeld. De kennisgeving van bekrachtigingen of van toetredingen, welke ontvangen worden van zich in oorlogstoestand bevindende Mogendheden, zal door den Zwitserschen Bondsraad langs den snelsten weg worden verricht.

Artikel 96.

Elk der Hooge Verdragsluitende Partijen zal de bevoegdheid hebben dit Verdrag op te zeggen. De opzegging zal eerst gevolg hebben een jaar nadat de mededeeling daarvan schriftelijk aan den Zwitserschen Bondsraad zal zijn gedaan. Deze zal van deze mededeeling kennis geven aan de Regeeringen van alle Hooge Verdragsluitende Partijen.

De opzegging zal slechts gelden ten aanzien van de Hooge Verdragsluitende Partij, die haar zal hebben medegedeeld.

Bovendien zal deze opzegging geen gevolg hebben in den loop van een oorlog, waarin de opzeggende Mogendheid mocht zijn betrokken. In dit geval zal dit Verdrag in werking blijven, boven den termijn van een jaar, tot aan de sluiting van de vrede en in elk geval totdat de werkzaamheden voor de terugzending zijn beëindigd.

Artikel 97.

Een voor eensluidend gewaarmerkte afdruk van dit Verdrag zal door de zorgen van den Zwitserschen Bondsraad nedergelegd worden in de archieven van den Volkenbond. Eveneens zal van bekrachtigingen, toetredingen en opzeggingen, welke aan den Zwitserschen Bondsraad zullen worden medegedeeld, door hem kennis gegeven worden aan den Volkenbond.

TEN BLIJKE WAARVAN de bovengenoemde gevolmachtigden dit Verdrag hebben onderteekend.

GEDAAN te Genève, den zeven en twintigsten Juli negentienhonderd negen en twintig, in een enkel exemplaar, dat in de archieven van den Zwitserschen Bond bewaard zal blijven en waarvan voor eensluidend gewaarmerkte afdrukken aan de Regeeringen van alle tot de Conferentie uitgenoodigde landen zullen worden toegezonden.

Voor Duitschland:

EDMUND RHOMBERG.

Voor de Vereenigde Staten van Amerika:

ELIOT WADSWORTH.

HUGH R. WILSON.

Voor Oostenrijk:

LEITMAIER.

Voor België:

Dr. DEMOLDER.

J. DE RUELLE.

Voor Bolivia:

A. CORTADELLAS.

Voor Brazilië:

RAUL DO RIO-BRANCO.

Voor Groot-Britannië en Noord-Ierland, benevens elk deel van het Britsche Rijk, dat niet afzonderlijk lid is van den Volkenbond:

HORACE RUMBOLD.

Voor Canada:

W. A. RIDDELL.

Voor Australie:

CLAUD RUSSELL.

Voor Nieuw-Zeeland:

CLAUD RUSSELL.

Voor Zuid-Afrika:

ERIC H. LOUW.

Voor den Vrijstaat Ierland:

SEAN LESTER.

Voor Indië:

CLAUD RUSSELL.

Voor Bulgarije:

D. MIKOFF.

STEPHAN N. LAFTCHIEFF.

Voor Chili:

GMO NOVOA.
D. PULGAR.

Voor China:

C. Y. HSIAO.

Voor Columbia:

FRANCISCO JOSE URRUTIA.

Voor Cuba:

CARLOS DE ARMENTEROS.
CARLOS BLANCO.

Voor Denemarken:

HARALD SCAVENIUS.
GUSTAV RASMUSSEN.

Voor de Dominicaansche Republiek:

CH. ACKERMANN.

Voor Egypte:

MOHAMMED ABDEL MONEIN RIAD.
H. W. M. SIMAIKA.

Voor Spanje:

Ad Referendum
MAURICIO LOPEZ ROBERTS Y TERRY,
MARQUES DE LA TORREHERMOSA.

Voor Estland:

Dr. LEESMENT.

Voor Finland:

A. E. MARTOLA.

Voor Frankrijk:

H. DE MARCILLY.
J. DU SAULT.

Voor Griekenland:

R. RAPHAEL.
S. VENISELOS

Voor Hongarije:

PAUL DE HEVESY.

Voor Italië:

GIOVANNI CIRAOLO.

Voor Japan:

ISABURO YOSHIDA.
S. SHIMOMURA.
S. MIURA.

Voor Letland:

CHARLES DUZMANS.
Dr. OSKAR VOIT.

Voor Luxemburg:

CH. G. VERMAIRE.

Voor Mexico:

FR. CASTILLO NAJERA.

Voor Nicaragua:

A. SOTTILE.

Voor Noorwegen:

J. IRGENS.
JENS MEINICH.

Voor Nederland:

W. DOUDE VAN TROOSTWIJK.
Dr. DIEHL.
J. HARBERTS.

Voor Perzië:

ANOUCHIREVAN SEPAHBODI.

Voor Polen:

JOZEF G. PRACKI.
W. JERZY BABECKI.

Voor Portugal:

VASCO DE QUEVEDO.
F. DE CALHEIROS E MENEZES.

Voor Roemenië:

M. B. BOERESCO.
COLONEL E. VERTEJANO.

Voor het Koninkrijk der Serven, Kroaten en Slovenen:

I. CHOUMENKOVITCH.

Voor Siam:

VARNVAIDYA

Voor Zweden:

K. I. WESTMAN.

Voor Zwitserland:

PAUL DINICHERT. HAUSER. ZUBLIN.
DE LA HARPE. SCHINDLER.

Voor Tsjechoslowakije:

Zd. FIERLINGER.

Voor Turkije:

HASSAN.
Dr. ABDULKADIR. M. NUSRET. Dr. AKIL MOUKHTAR.

Voor Uruguay:

ALFREDO DE CASTRO.

Voor Venezuela:

C. PARRA-PEREZ.
I. M. HURTADO-MACHADO.

BIJLAGE VAN HET VERDRAG

betreffende de behandeling van krijgsgevangenen van 27 Juli 1929.

MODEL-OVEREENKOMST

betreffende de rechtstreeksche terugzending naar hun land en de onderbrenging op onzijdig gebied van krijgsgevangenen wegens gezondheidsredenen.

I. LEIDENDE BEGINSELEN VOOR DE RECHTSTREEKSCHE TERUGZENDING NAAR HET EIGEN LAND EN DE ONDERBRENGING OP ONZIJDIG GEBIED.

A. *Leidende beginselen voor de rechtstreeksche terugzending naar het eigen land.*

Rechtstreeks moeten naar het eigen land worden teruggezonden:

1°. De zieken en gewonden, bij wie volgens de geneeskundige verwachting herstel binnen een jaar niet aannemelijk is, terwijl hun toestand een behandeling noodig maakt en die geestelijk of lichamelijk belangrijk minderwaardig blijken te zijn.

2°. De ongeneeslijke zieken en gewonden, die geestelijk of lichamelijk belangrijk minderwaardig blijken te zijn.

3°. De genezen zieken en gewonden, die geestelijk of lichamelijk belangrijk minderwaardig blijken te zijn.

B. *Leidende beginselen voor de onderbrenging op onzijdig gebied.*

Ondergebracht moeten worden:

1°. De zieken en gewonden, bij wie [de] genezing binnen den tijd van een jaar waarschijnlijk is, terwijl deze genezing sneller en meer verzekerd schijnt, indien aan de zieken en gewonden de voordeelen worden geschonken van de hulpbronnen, die het

onzijdig land biedt, dan wanneer hun eigenlijke gevangenschap wordt verlengd.

2°. De krijgsgevangenen, wier geestelijke of lichamelijke gezondheid volgens geneeskundige verwachting ernstig bedreigd *voorkomt* door het *handhaven* van de gevangenschap terwijl de onderbrenging op onzijdig gebied hen waarschijnlijk aan dat gevaar zou onttrekken.

C. *Leidende beginselen voor de terugzending naar hun land van de op onzijdig gebied ondergebrachten.*

Naar hun land moeten worden teruggezonden de op onzijdig gebied ondergebrachte krijgsgevangenen, die tot een der volgende groepen behooren:

1°. Zij, wier gezondheidstoestand zich voordoet als zijnde of wordende zoodanig, dat zij komen te behooren tot [een] de[r] groepen van hen, die om gezondheidsredenen naar hun land moeten worden teruggezonden.

2°. Zij, die genezen zijn doch die geestelijk of lichamelijk belangrijk minderwaardig blijken te zijn.

II. BIJZONDERE BEGINSELEN VOOR DE RECHTSTREEKSCHE TERUGZENDING NAAR HET EIGEN LAND OF DE ONDERBRENGING OP ONZIJDIG GEBIED.

A. *Bijzondere beginselen voor de terugzending [naar het eigen land].*

[Naar het eigen land] moeten worden teruggezonden:

1°. Alle krijgsgevangenen, die ten gevolge van organisch letsel de volgende daadwerkelijke of functioneele afwijkingen vertoonen: verlies van een lidmaat, verlamming, gewrichts- en andere afwijkingen, een en ander voor zoover het gemis tenminste een voet of hand omvat of wel met het gemis van een voet of hand is gelijk te stellen.

2°. Alle krijgsgevangenen, die gewond of op andere wijze getroffen zijn en wier toestand zoodanig is, dat deze *hen maakt tot* gebrekkigen, wier herstel binnen een jaar uit geneeskundig oogpunt niet kan worden verwacht.

3°. Alle zieken, wier toestand zoodanig is, dat deze hen maakt tot gebrekkigen, wier herstel binnen een jaar uit geneeskundig oogpunt niet kan worden verwacht.

Tot deze groep behooren in het bijzonder:

a. voortschrijdende tuberculose van welke organen ook, welke volgens geneeskundige verwachting niet meer kan worden genezen of ten minste belangrijk worden verbeterd door een kuur op onzijdig gebied.

b. niet-tuberculeuse aandoeningen van de ademhalingsorganen, welke ongeneeslijk worden geacht (zooals, in het bijzonder *longemphysum* in belangrijken graad, met of zonder bronchitis, verwijding van luchtpijptakken, ernstig asthma, vergiftiging door gassen, enz.).

c. ernstige sleepende aandoeningen van de organen van den bloedsomloop (b.v. klepvliesgebreken met neiging tot compensatiestoornissen, betrekkelijk ernstige aandoeningen van de hartspier, het hartezakje en de vaten, in het bijzonder onopereerbare verwijdingen van de groote vaten, enz.).

d. ernstige sleepende aandoeningen van de spijsverteringsorganen.

e. ernstige sleepende aandoeningen van de pis- en geslachtsorganen, in het bijzonder alle gevallen van sleepende nierontsteking, welke met zekerheid zijn vastgesteld en alle kenmerkende verschijnselen vertoonen en zeer in het bijzonder wanneer er reeds afwijkingen van hart en bloedvaten bestaan; verder chronische nierbekken- en blaasontstekingen, enz.

f. ernstige sleepende ziekten van het centrale en periphere zenuwstelsel, zooals met name ernstige neurasthenie en hysterie, alle onbetwistbare gevallen van epilepsie, ernstige Basedousche ziekte, enz.

g. blindheid van beide oogen, of van één oog wanneer de gezichtsscherpte van het andere beneden 5/5 blijft, ondanks de aanwending van verbeterende glazen. Vermindering van de gezichtsscherpte *indien* het niet mogelijk is die door correctie tot ten minste ½ op één oog terug te brengen.

Andere oogaandoeningen, tot in deze groep behoorende groene staar, ontsteking van het regenboogvlies, het vaatvlies, enz.).

h. algeheele dubbelzijdige doofheid, evenals algeheele eenzijdige doofheid, wanneer het onvolledig doove oor de gewone spreekstem op 1 meter afstand niet meer verstaat.

i. alle onbetwistbare gevallen van geestesaandoeningen.

k. ernstige gevallen van sleepende vergiftiging door metalen of andere oorzaken (sleepende vergiftiging door lood, kwik, morfine, cocaïne, alcohol, door gassen, enz.).

l. sleepende aandoeningen van de bewegingsorganen (misvormende gewrichtsontsteking, jicht, rheumatische aandoeningen met klinisch aantoonbare afwijkingen), mits zij ernstig zijn.

m. alle kwaadaardige nieuwvormingen indien zij niet in aanmerking komen voor betrekkelijk onschuldig operatief ingrijpen zonder gevaar voor het leven [van den geopereerde].

n. alle gevallen van malaria met waarneembare organische afwijkingen (belangrijke chronische vergrooting van de lever, van de milt, cachexie, enz.).

o. ernstige sleepende huidaandoeningen, voor zoover der zelver aard geen geneeskundige aanwijzing vormt voor onderbrenging op neutraal gebied.

p. ernstige ziekten, voorspruitend uit gebrek aan vitaminen (beri-beri, pellagra, sleepende scheurbuik).

B. *Bijzondere beginselen voor de onderbrenging.*

De krijgsgevangenen moeten worden ondergebracht, indien zij zijn aangetast door de volgende aandoeningen:

1°. alle vormen van tuberculose, van welke organen ook, indien *deze* volgens den huidigen toestand der medische wetenschap kunnen worden genezen of ten minste aanzienlijk worden verbeterd door geneeswijzen, welke in een onzijdig land kunnen worden toegepast (hooge lucht, verpleging in sanatoria, enz.);

2°. alle vormen — die een behandeling noodig maken — van aandoeningen der organen van ademhaling, bloedsomloop, spijsvertering, der pis- en geslachtsorganen, van zenuwstelsel en zintuigen, van de bewegingsorganen en de huid, onder voorwaarde evenwel, dat die vormen van aandoeningen niet behooren tot de groepen, voor welke een rechtstreeksche terugzending naar het eigen land is voorgeschreven of dat zij niet zijn eigenlijke acute ziekten, die een neiging hebben tot geheele genezing. De in deze paragraaf bedoelde aandoeningen zijn die, welke door de aanwending van behandelingswijzen, welke in een onzijdig land kunnen worden toegepast, werkelijk betere genezingskansen voor den patiënt bieden dan wanneer deze in gevangenschap zou worden behandeld.

Zeer bijzondere aandacht behoort te worden geschonken aan de zenuwstoornissen, welke veroorzaakt of sterk ongunstig beïnvloed zijn door de oorlogsgebeurtenissen of de gevangenschap zelve, zooals de psychasthenie van krijgsgevangenen en andere overeenkomstige gevallen.

Alle deugdelijk vastgestelde gevallen van dezen aard moeten worden ondergebracht voor zoover hun ernst of constitutioneel karakter dezelve niet stempelen tot gevallen, die op rechtstreeksche terugzending naar het eigen land aanspraak geven.

De aan psychasthenie lijdende krijgsgevangenen, die niet zijn genezen na drie maanden van onderbrenging op onzijdig gebied of die na dien termijn niet kennelijk op weg van blijvende genezing zijn, moeten naar het eigen land worden teruggezonden;

3°. alle gevallen van verwonding, letsels en hunne gevolgen, welke op onzijdig gebied betere kansen op genezing bieden als in gevangenschap, onder voorwaarde, dat deze gevallen niet in aanmerking komen voor rechtstreeksche terugzending naar het eigen land dan wel onbeduidend zijn;

4°. alle gevallen van deugdelijk vastgestelde malaria zonder klinisch aantoonbare orgaanafwijkingen (chronische vergrooting van de lever, van de milt, cachexie, indien het verblijf op onzijdig gebied bijzonder gunstige vooruitzichten voor blijvende genezing biedt.

5°. alle gevallen van vergiftiging (in het bijzonder door gassen, metalen, alcaloïden, *bij welke in een onzijdig land* de vooruitzichten bijzonder gunstig zijn.

Uitgesloten van onderbrenging zijn:

1°. alle gevallen van deugdelijk vastgestelde geestesziekte;

2°. alle organische of functioneele zenuwaandoeningen, welke ongeneeslijk worden geacht. (Deze twee groepen behooren tot die, welke recht geven op rechtstreeksche terugzending naar het eigen land);

3°. ernstige chronische drankzucht;

4°. alle besmettelijke aandoeningen in het tijdperk, waarin zij overdraagbaar zijn (acute infectieziekten, primaire en secundaire syphilis, trachoom, lepra, enz.).

III. ALGEMEENE OPMERKINGEN.

De hierboven vastgestelde voorwaarden moeten in het algemeen worden uitgelegd en toegepast in een zoo ruim mogelijken geest.

Deze ruime uitlegging moet in het bijzonder worden toegepast op de neuropathische en psychopathische toestanden, welke veroorzaakt of ongunstig beïnvloed zijn door de oorlogsgebeurtenissen of de gevangenschap zelve (psychasthenie der krijgsgevangenen) evenals op gevallen van tuberculose in alle graden.

Het spreekt vanzelf, dat de kampgeneesheeren en de gemengde geneeskundige commissies kunnen komen te staan voor een menigte gevallen, die niet vermeld zijn bij de onder nummer II gegeven voorbeelden, of voor gevallen, die niet aan die voorbeelden zijn aan te passen. De hierboven vermelde voorbeelden zijn slechts gegeven als typische voorbeelden; een overeenkomstige lijst van voorbeelden van chirurgische afwijkingen is niet opgesteld, omdat, met uitzondering van de gevallen, die door hun aard zelf onbetwistbaar zijn (amputaties), het moeilijk is, een lijst van bijzondere types samen te stellen; de ervaring heeft uitgewezen, dat een overzicht van die bijzondere gevallen in de praktijk niet zonder bezwaren was.

Men zal in alle gevallen, welke zich niet geheel aan de gegeven voorbeelden aanpassen, zich bij de beslissing moeten laten leiden door den geest der bovenvermelde leidende beginselen.

1932. No. 119.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 29 December, 1932 *tot nadere wijziging en aanvulling van het Buitenlandsch postbesluit 1930 (G. B. No. 43).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat ter uitvoering van het Koninklijk besluit van 8 Mei 1922 No. 5 (G. B. No. 49), houdende machtiging aan de Gouverneurs van Suriname en van Curaçao tot regeling van het buitenlandsch postverkeer dier koloniën, het noodig is, het navolgende vast te stellen ;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten :

Art. 1.

Aan artikel 2 van het Buitenlandsch postbesluit 1930 (G. B. No. 43), zooals dit luidt na de daarin bij besluit van 11 December 1931 (G. B. No. 91) aangebrachte wijziging en aanvulling, wordt een nieuw lid 1*a* opgenomen, luidende :

„1*a*. Boven en behalve het gewone port en, in daartoe lei-
„dende gevallen, boven het bij artikel 9 bedoelde vast recht voor
„aanteekening wordt een bijzonder port geheven van stukken,
„welke ter verzending met een bepaalde mailgelegenheid worden
„aangeboden binnen een bepaalden tijd na het officieel bekend
„gemaakte sluitingsuur voor die mail, bedragende :

„*a*. voor gewone poststukken :

„5 cents bij ter postbezorging binnen 3 uur na bedoeld slui-
„tingsuur ;

„*b*. voor aangeteekende stukken :

„30 cents bij aanbieding binnen 2 uur na meerbedoeld slui-
„tingsuur".

Art. 2.

Het tweede lid van artikel 9 van het in art. 1 bedoelde Buitenlandsch postbesluit 1930 (G. B. No. 43) vervalt.

Art. 3.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den 15den dag na dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 29sten December 1932.

VAN HAAREN.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 31sten December 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 120.
GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

VERORDENING van 29 December 1932 *tot nadere wijziging en aanvulling van de Inkomstenbelasting 1922 (geldende tekst G. B. 1930 No. 4).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is de Inkomstenbelasting 1922 (geldende tekst G. B. 1930 No. 4) nader te wijzigen en aan te vullen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

In Art. 2 van de „Inkomstenbelasting 1922" (geldende tekst G. B. 1930 No. 4) wordt punt 1o van het eerste lid gelezen als volgt:

„1o. de niet in Suriname wonende personen, die:

„*a.* het genot hebben van een in Suriname gelegen onroe-
„rend goed of van een op zoodanig goed gevestigd recht, of op,
„terzake van den overgang van zoodanig goed, bedongen rechten
„op uitkeeringen afhankelijk van de hoeveelheid of opbrengst
„van de met de exploitatie van dit goed verkregen producten;

„*b.* gerechtigd zijn tot de opbrengst van eene schuldvorde-
„ring, welke — wat de hoofdsom betreft — verzekerd is door
„hypotheek, gevestigd op een in Suriname gelegen of gevestigde
„onroerende zaak;

„*c.* persoonlijk of door een vertegenwoordiger, een bedrijf „of beroep (ambt, waardigheid, bediening en betrekking daar„onder begrepen) in Suriname uitoefenen, tenzij dit slechts tijde„lijk geschiedt en korter dan drie maanden achtereen duurt;

„*d.* anders dan ingevolge eene loopende arbeidsovereenkomst „of dan als aandeelhouder of houder van een verhandelbaar „winst- of oprichtersbewijs, deelgerechtigd zijn in de opbrengst „van een bedrijf of beroep, dat in Suriname wordt uitgeoefend, „tenzij dit slechts tijdelijk geschiedt;

„*e.* recht hebben op periodieke uitkeeringen ten laste van „de koloniale huishoudelijke begrooting van Suriname, dan wel „uit een der voor de Surinaamsche landsdienaren ingestelde pen„sioen- en weduwen- en weezenfondsen.".

Art. 2.

Letter *a* van art. 3 der in art. 1 genoemde verordening wordt gelezen als volgt:

„*a.* het vervoer te water en door de lucht van personen en „goederen, tusschen plaatsen in en buiten Suriname;".

Art. 3.

1o. Lid 2 en lid 3 van art. 6 der in art. 1 genoemde verordening worden samengevoegd tot een nieuw lid 2, welk lid 2 vervolgens wordt gelezen als volgt:

„(2) Aandeelbewijzen en obligatiën, die aan aandeelhouders „anders dan tegen storting van de volle nominale waarde wor„den uitgereikt, worden als dividenden beschouwd tot het bedrag „ten aanzien waarvan niet blijkt, dat storting heeft plaats gevon„den of zal plaats vinden.

„Bijschrijving op aandeelbewijzen wordt met uitreiking van „zoodanige bewijzen gelijkgesteld.

2o. Aan voormeld art. 6 wordt voorts een nieuw lid 3 toegevoegd, luidende:

„(3) Geheele of gedeeltelijke teruggave van hetgeen op aan„deelen is gestort wordt als dividenduitkeering aangemerkt, in„dien en voor zoover er zuivere winst is, tenzij tevoren het maat„schappelijk kapitaal van het lichaam, dat de teruggave doet, „door wijziging in de akte van oprichting, dienovereenkomstig „is verminderd.".

Art. 4.

Letter *a* van art. 9 der in art. 1 genoemde verordening wordt gelezen als volgt:

„*a.* ten aanzien van minderjarigen, hetgeen zij van hunne „ouders voor onderhoud en opvoeding genieten of hetgeen hun „in den vorm van een lijfrente of andere periodieke uitkeering „door hunne ouders is toegekend;".

Art. 5.

1. Punt 2o van het eerste lid van art. 27 der in art. 1 genoemde verordening wordt gelezen als volgt:

„2o. voor zooveel de opbrengst van roerend kapitaal betreft, „op schuldvordering, verzekerd door hypotheek op een in Suri- „name gelegen of gevestigde onroerende zaak, alsmede op geld- „schieting en commandite in een bedrijf of beroep, waarvan de „zetel in Suriname is gevestigd;".

2. Aan het eerste lid van het hiervoren aangeduide art. 27 wordt een nieuw punt 4o toegevoegd, luidende:

„4o. voor zooveel de opbrengst van rechten op periodieke „uitkeeringen van het leven afhankelijk betreft, op rechten op „verlof- en non-activiteitstraktement, wachtgeld of pensioen ten „laste van de koloniale huishoudelijke begrooting van Suriname „of op uit een der voor de Surinaamsche landsdienaren ingestelde „pensioen- en weduwen- en weezenfondsen.".

Art. 6.

Aan art. 34 der in art. 1 genoemde verordening worden de volgende nieuwe leden 3 en 4 toegevoegd:

„(3) Met afwijking van het tarief, opgenomen in het eerste „lid van dit artikel, wordt de belasting der natuurlijke personen, „bedoeld bij art. 2, lid 1, punt 1o sub *e*, niet geheven, indien het „belastbaar inkomen minder dan f 800 bedraagt.

„(4) Het bedrag der belasting, berekend overeenkomstig de „voorgaande leden, wordt voor ongehuwden met 10 ten honderd „verhoogd. Personen, die kinderaftrek genieten of zouden ge- „nieten, indien hun belastbaar (zuiver) inkomen niet meer dan „f 5000.— bedroeg, worden niet als ongehuwd aangemerkt.".

Art. 7.

Aan art. 42 der in art. 1 genoemde verordening wordt een nieuw lid 4 bis toegevoegd, luidende :

„(4bis) De belastingplichtigen, bedoeld bij art. 2, lid 1, punt „1o, sub *e*, zijn echter niet tot het doen van aangifte uit dien „hoofde gehouden.".

Art. 8.

Het slotgedeelte van het eerste lid van art. 46 der in art. 1 genoemde verordening wordt gelezen als volgt : „en nevens deze vier leden.".

Art. 9.

1. Aan het slot van het tweede lid van art. 53 der in art. 1 genoemde verordening worden na het woord „uitgereikt" en voor het leesteeken opgenomen de woorden : „of toegezonden".

2. Aan het hiervoren aangeduide art. 53 wordt een nieuw lid 3 toegevoegd, luidende :

„(3) Met afwijking van het bepaalde bij het vorige lid wordt „aan de niet in Suriname wonende belastingschuldigen, bedoeld „bij art. 2, lid 1, punt 1o, sub *e*, een aanslagbiljet slechts toe„gezonden bij den eersten aanslag en verder in die gevallen, „waarin daartoe naar het oordeel eener door den Gouverneur „aan te wijzen autoriteit in Nederland aanleiding bestaat.".

Art. 10.

1. Aan art. 55 der in art 1 genoemde verordening wordt een nieuw lid 1 bis toegevoegd, luidende :

„(1 bis) Ook de Controleur der belastingen kan bij dien „Raad in beroep komen, mits dit geschiedt vóór de toezending „van het afschrift, bedoeld in het vijfde lid van art. 54 aan den „reclamant. Maakt de Controleur der belastingen van deze bevoegd„heid gebruik, dan geeft hij daarvan bij de toezending van het „afschrift kennis aan den reclamant.".

2. Het tweede lid van het hiervoren aangeduide art. 55 wordt „gelezen als volgt :

„(2) Het beroep op den Raad wordt ingesteld door indiening „van een met redenen omkleed beroepschrift. De Controleur der

„belastingen voegt bij zijn beroepschrift bovendien een afschrift „hiervan.".

Art. 11.

Aan art. 56bis der in art. 1 genoemde verordening wordt een nieuw lid 4bis toegevoegd, luidende :

„(4bis) Is in een der in het vorige lid bedoelde gevallen de „Controleur der belastingen krachtens art. 55 in beroep gekomen, „dan wordt de oorspronkelijke aanslag hersteld, zoo niet den „Raad is gebleken, dat en in hoever hij onjuist was.".

Art. 12.

Het vijfde lid van art. 58 der in art. 1 genoemde verordening wordt gelezen als volgt :

„(5) Wanneer de verklaring op de daartoe gedane uitnoo- „diging niet wordt afgelegd of het proces-verbaal door hem, die „haar aflegde, niet wordt onderteekend, handhaaft de Raad den „aanslag, zooals hij laatstelijk is vastgesteld, tenzij de Controleur „der belastingen, krachtens art. 55 in beroep is gekomen, als „wanneer de oorspronkelijke aanslag wordt hersteld.".

Art. 13.

1. Het tweede lid van art. 73 der in art. 1 genoemde verordening wordt gelezen als volgt :

„(2) Voor zooveel betreft de natuurlijke personen, die in „Suriname wonen en bedoeld in art. 1, 1ste lid sub *a*, kan bij de „aangifte evenwel, behoudens hetgeen in het volgende lid en in „art. 74 is bepaald, worden volstaan met betaling van het een „vierde gedeelte van het bedrag der belasting, dat volgens de „aangifte verschuldigd is.".

2. Aan het hiervoren aangeduide art. 73 wordt het volgende nieuwe lid toegevoegd, luidende :

„(6bis) Met afwijking van de bepalingen van de leden een „en twee geschiedt de invordering van het bedrag der belasting, „verschuldigd door de belastingplichtigen, bedoeld bij art. 2, lid „1, punt 1o sub *e*, door inhouding op de periodieke uitkeering „terzake waarvan de aanslag is geschied, volgens bij besluit van „den Gouverneur gestelde regelen.".

Art. 14.

Punt *a* van het eerste lid van art. 74 der in art. 1 genoemde verordening word gelezen als volgt:

„*a.* wanneer het geldt de aanslagen van belastingschuldigen „als bedoeld bij art. 1, sub *b* en *c* en bij art. 2. In dit geval geldt „als verschijndag de dertigste dag na de afkondiging van het „kohier;".

Art. 15.

Art. 77 der in art. 1 genoemde verordening wordt gelezen als volgt:

„De Administrateur van financiën is bevoegd, op grond van „dwaling of verschoonbaar verzuim, kwijtschelding of vermindering te verleenen van den aanslag, van den aanslag tot navordering en van de verhooging, in de artt. 62 en 66 genoemd.".

Art. 16.

Art. 82 der in art. 1 genoemde verordening wordt gelezen als volgt:

„(1) Een ieder is gehouden aan den Controleur der belastingen „op diens aanvraag binnen veertien dagen eene onderteekende „opgaaf te verstrekken van de personen, die op het tijdstip der „aanvraag in zijn dienst waren of gedurende het daaraan voorafgegane kalenderjaar op meer dan 31 dagen in zijn dienst geweest „zijn. Behalve den naam en de voorletters van die personen moet „de opgaaf voor elk hunner nauwkeurig de woonplaats vermelden, benevens de belooning, in welken vorm ook genoten, naar „den toestand op een in de aanvraag genoemd tijdstip of, desgevraagd, over het laatst verloopen kalenderjaar of over het ge„deelte van dit jaar gedurende hetwelk de persoon in dienst is „geweest. In het laatste geval wordt tevens melding gemaakt van „het tijdvak of de tijdvakken, waarover de belooning loopt.

„(2) Als in dienst zijnde worden ook beschouwd commissa„rissen, personen, die niet anders dan op provisie werken en per„sonen, die geregeld voor denzelfden persoon aangenomen werk „verrichten.

„(3) Ten aanzien van personen, die buiten Suriname wonen „en uitsluitend buiten Suriname werkzaam zijn, behoeft de opgaaf

„niet te worden gedaan. Voorts behoeft met adresveranderingen, „welke hebben plaats gevonden nadat het dienstverband is „verbroken, bij het doen van de opgaaf geen rekening te worden „gehouden.

„(4) Niet in Suriname wonende personen en gevestigde li- „chamen, die hier te lande een bedrijf of beroep uitoefenen, als- „mede hun vertegenwoordigers en bedrijfsleiders, zijn tot gelijke „opgaaf gehouden.

„(5) De in het eerste lid bepaalde termijn voor het verstrek- „ken van de opgaaf kan door den Controleur der belastingen „worden verlengd.".

Art. 17.

De belastingplichtigen, bedoeld bij art 2, lid 1, punt 1o, sub *e*, der in art. 1 genoemde verordening, worden voor het belastingjaar 1933 slechts aangeslagen over het tijdvak van Mei tot en met December.

Art. 18.

Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 Januari 1933, met dien verstande evenwel, dat het in art. 1 gewijzigde voorschrift van punt 1o, letter *e* van het eerste lid van art. 2 der „Inkomstenbelasting 1922", gelijk mede het bij art. 6 aan art. 34 der „Inkomstenbelasting 1922" toegevoegde vierde lid voor het eerst toepassing vindt bij de regeling der aanslagen over het belastingjaar 1933.

Gegeven te Paramaribo, den 29sten December 1932.

VAN HAAREN.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 31sten December 1932.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 121.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 31 December 1932 No. 4280, *houdende nadere vaststelling van eene tijdelijke korting op de bezoldigingen van Surinaamsche landsdienaren, wier salaris niet bij Koninklijk besluit is geregeld, en van personeel bij het gesubsidieerde bijzonder onderwijs (Salariskorting 1933).*

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Nader voorgenomen het schrijven van de Commissie-*Brons* inzake salariskorting en salarisherziening van 11 October 1932 No. 3;

Gelezen het telegram van den Minister van Koloniën van 9 December 1932 No. 704;

Gehoord den Administrateur van Financiën;

Herlezen de resolutiën van: 11 Februari 1932 No. 509 (G. B. No. 11), 13 October 1932 No. 3416 en 6 December 1932 No. 3994;

Besluit:

A. Met ingang van 1 Januari 1933 buiten werking te stellen de resolutie van 11 Februari 1932 No. 509 (G. B. No. 11), *houdende vaststelling van eene tijdelijke korting op de bezoldigingen van Surinaamsche landsdienaren, wier salaris niet bij Koninklijk besluit is geregeld, en van personeel bij het gesubsidieerde bijzonder onderwijs.*

B. Vast te stellen de volgende regeling:

I. In afwijking en met nadere wijziging in zooverre van de „Salarisregeling 1925" (G. B. No. 54) gelijk deze thans luidt en van de „Onderwijzerssalarisregeling 1925", Geldende tekst G. B. 1932 No. 108, wordt, ingaande met 1 Januari 1933 en tot 1 Maart 1935, eene tijdelijke korting toegepast op de bezoldiging, voor zooverre deze niet bij Koninklijk besluit is geregeld, van:

1o. de Surinaamsche landsdienaren,

2o. het personeel bij het bijzonder onderwijs en bij de kerkelijke gemeenten in Suriname, hetwelk, geen landsdienaar zijnde, niettemin bezoldigd wordt naar of ingevolge de genoemde salarisregelingen.

II. *Deze korting bedraagt* :

bij een bezoldiging van :				voor hen, die gehuwd zijn of gehuwd zijn geweest :	voor hen, die ongehuwd zijn of nimmer gehuwd zijn geweest :
f 501	tot f	1.000.—		4.0%	7.0%
1.001	„	1.500.—		4.8 „	7.8 „
1.501	„	2.000.—		5.4 „	8.4 „
2.001	„	2.500.—		5.9 „	8.9 „
2.501	„	3.000.—		6.3 „	9.3 „
3.001	„	3.500.—		6.6 „	9.6 „
3.501	„	4.000.—		6.9 „	9.9 „
4.001	„	4.500.—		7.1 „	10.1 „
4.501	„	5.000.—		7.3 „	10.3 „
5.001	„	5.500.—		7.4 „	10.4 „
5.501	„	6.000.—		7.5 „	10.5 „
6.001	„	6.500.—		7.6 „	10.6 „
6.501	„	7.000.—		7.7 „	10.7 „
7.001	„	7.500.—		7.8 „	10.8 „
7.501	„	8.000.—		7.8 „	10.8 „
8.001	„	8.500.—		7.9 „	10.9 „
8.501	„	9.000.—		7.9 „	10.9 „
9.001	„	9.500.—		7.9 „	10.9 „
9.501	„	10.000.—		7.9 „	10.9 „
10.001	„	10.500.—		7.9 „	10.9 „
10.501	„	11.000.—		8.0 „	11.0 „
11.001	„	11.500.—		8.0 „	11.0 „
11.501	„	12.000.—	of hooger	8.0 „	11.0 „

Nochtans zal, na de toepassing van de korting, eenige bezoldiging van een groep volgens deze schaal niet mogen dalen beneden het bedrag van de gekorte hoogste bezoldiging van de overeenkomstige naastlagere groep der schaal.

III. Behoudens het in punt VIII bepaalde, blijft de korting buiten toepassing, wanneer de jaarlijksche bezoldiging het bedrag van f 500.— niet te boven gaat, terwijl een jaarlijksche bezoldi-

ging, welke dit bedrag te boven gaat, na de toepassing der korting, in geen geval beneden f 500.— zal dalen.

IV. Onder jaarlijksche bezoldiging wordt verstaan het voor een geheel jaar berekende totaal bedrag der, onder welke benaming ook, aan de betrekking of betrekkingen verbonden doorloopende inkomsten of andere vaste voordeelen, voor zoover niet strekkende tot vergoeding van onkosten, aan het vervullen der betrekking of betrekkingen verbonden. Bij het bepalen van de jaarlijksche bezoldiging worden onderdeelen van den gulden verwaarloosd.

V. Het jaarlijksch bedrag van de korting wordt naar beneden in centen afgegrond tot het naastgelegen 12-voud. In de gevallen, waarbij ingevolge het vorige punt de korting op meerdere bezoldigingen gezamenlijk moet worden toegepast, kan de korting per bezoldiging of onderdeel van bezoldiging worden vastgesteld op een evenredig deel van het totaal bedrag der korting.

VI. Indien buiten eene bezoldiging, welke door deze resolutie wordt getroffen, tevens eenige bezoldiging wordt genoten, waarop uit hoofde van eene andere, bij Koninklijk besluit of ministerieele beschikking getroffen regeling, eene korting wordt toegepast analoog aan die, bedoeld in punt II wordt de korting, ingevolge deze resolutie, bepaald op het bedrag, dat in totaal gekort zou moeten worden, indien op laatstgenoemde bezoldiging deze resolutie eveneens van toepassing ware, verminderd met het bedrag der op deze bezoldiging afzonderlijk toegepaste korting.

VII. Indien van een echtpaar zoowel de man als de vrouw eene bezoldiging geniet, waarop, hetzij ingevolge deze resolutie, hetzij uit hoofde van eene andere regeling als bedoeld in het vorige punt, eene korting moet worden toegepast analoog aan die, bedoeld in punt II, wordt voor de vaststelling der korting ingevolge deze resolutie aangenomen, dat de gezamenlijke bezoldigingen door den man alleen worden genoten.

VIII. Indien van een echtpaar, als in het voorgaande punt bedoeld, de bezoldiging van den man of van de vrouw, dan wel van

beiden, minder dan f. 500.— bedraagt, doch de gezamenlijke bezoldiging boven dit bedrag stijgt, vindt de korting — voor ieder in afwijking van het in punt III bepaalde — toepassing over het gezamenlijke bedrag der bezoldigingen als ware dit de bezoldiging van den man.

IX. Ingeval van verandering in den burgerlijken staat gaat de daarmede gepaard gaande wijziging van de korting in met den eersten dag van de maand, waarin die verandering plaats grijpt.

X. Gehuwde vrouwen worden voor de toepassing van punt III behandeld, alsof zij ongehuwd zijn.

XI. Te bepalen, dat deze resolutie, welke kan worden aangehaald als „Salariskorting 1933" in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 31sten December 1932.
VAN HAAREN.

Uitgegeven den 31sten December 1932.
De Gouvernements-Secretaris
P. KIKKERT.

1932. No. 122.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

Verbeterblad.

Op bladzijde 1 op den laatsten regel vóór „Besluit" moet in plaats van : „G. B. No. 120", gelezen worden : „G. B. No. 121".

Op bladzijde 3 op den tweeden regel van artikel 5 moet na het woord „belast" bijgevoegd worden het woord : „met"

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1932. No. 122.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1932. No. 122.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 31 December 1932 No. 4281, *ter bekendmaking van het Koninklijk besluit van 28 December 1932 No. 94, betreffende korting op de bezoldiging van het personeel, dienende bij de troepen in Suriname en Curaçao, voor zoover dit personeel bezoldiging geniet, welke geheel ten laste van het XIe hoofdstuk der Rijksbegrooting komt.*

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME.

Gelezen de missive van 1 December 1932, 6de Afdeeling, No. 16/680 en het daarop gevolgd telegram van 30 December 1932 No. 721 van den Minister van Koloniën, waarbij o. m. ter bekendmaking werd ontvangen het Koninklijk besluit van 28 December 1932 No. 94 betreffende korting op de bezoldiging van het personeel, dienende bij de troepen in Suriname en Curaçao, voor zoover dit personeel bezoldiging geniet, welke geheel ten laste van het XIe hoofdstuk der Rijksbegrooting komt;

Gehoord den Administrateur van Financien en den Commandant der Troepen;

Herlezen de resolutiën van 5 Maart 1932 No. 796 (G. B. No. 30) en 31 December 1932 No 4280 (G. B. No. 120);

Besluit:

Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit, nevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 31sten December 1932.

VAN HAAREN.

Uitgegeven den 31sten December 1932.

De Gouvernements-Secretaris

P. KIKKERT.

1932. No. 122.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 23 December 1932, 6e Afdeeling, no. 9;

Gelet op Ons besluit van 13 September 1928 no. 32 (Gouvernementsblad no. 85, Publicatieblad no. 67), houdende regeling van de bezoldiging van het personeel, dienende bij de troepen in Suriname en Curaçao;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Met intrekking van Ons besluit van 25 Januari 1932 No. 34 (Gouvernementsblad no. 30, Publicatieblad no. 10) te bepalen:

Artikel 1.

Op de bezoldiging van het personeel, dienende bij de troepen in Suriname, wordt eene korting toegepast naar overeenkomstige regelen als door den Gouverneur van Suriname zijn of zullen worden vastgesteld betreffende de korting op de ten laste van de begrooting van dat gebiedsdeel komende bezoldigingen, behoudens dat op de militaire bezoldigingen tot en met 500 gulden s' jaars de korting $2^1/_2$ ten honderd zal bedragen.

Artikel 2.

De regeling betreffende de tijdelijke korting op de bezoldiging van de burgerlijke en militaire Rijksambtenaren, vastgesteld bij Ons besluit van 29 December 1931 (Staatsblad no. 556), zooals deze regeling thans luidt of nader zal worden gewijzigd dan wel aangevuld, is mutatis mutandis van toepassing op de bezoldiging van het personeel, dienende bij de troepen in Curaçao, voor zoover dit personeel bezoldiging geniet, welke geheel ten laste van het XIe hoofdstuk der Rijksbegrooting komt.

Artikel 3.

De „Regeling voor de tijdelijke verlaging van de inkomsten der tot het Departement van Oorlog behoorende militaire en burgerlijke landsdienaren", zooals deze oorspronkelijk is vastgesteld bij het besluit van den Gouverneur-Generaal van Neder-

landsch-Indië van 16 December 1931 no. 1z (Indisch Staatsblad no. 494), is mutatis mutandis van toepassing op de bezoldiging van het personeel, behoorende tot de militaire politietroepen in Curaçao, met dien verstande, dat het bedrag der individueele korting niet meer zal bedragen dan 5 ten honderd van de standaardbezoldiging vermeerderd met de politietoelage.

Artikel 4.

Ter uitvoering van het bepaalde bij de artikelen 1 t/m 3 stellen de Gouverneurs van Suriname en Curaçao, ieder voor zooveel hem betreft, zoonoodig nadere regelen vast.

Artikel 5.

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 Januari 1933.

Onze Minister van Koloniën is belast de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Algemeene Rekenkamer.

's-Gravenhage, den 28sten December 1932.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën

DE GRAAFF.

1933. No. 1.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 4 Januari 1933, *bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van den geldenden tekst van de Provisionele Instructie voor het Hoog Militair Geregtshof.*

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Nader voorgenomen :

1o. de ministerieele missive van 25 Juni 1931, 7de Afdeeling No. 22/347 ;

2o. de nota van den Auditeur-Militair bij den Krijgsraad te Paramaribo van 24 October 1931 No. 3824 ;

Gelezen de nota van voornoemden Auditeur-Militair van 24 October 1932 No. 2667 ;

Herlezen de resolutiën van 7 Mei 1931 No. 1452 en 4 November 1931 No. 3564 ;

Overwegende, dat het wenschelijk is den geldenden tekst van de Provisionele Instructie voor het Hoog Militair Geregtshof in één geheel samen te vatten en dien in het Gouvernementsblad te doen opnemen.

Besluit:

Te bepalen dat de bij besluit van den Souvereinen Vorst der Vereenigde Nederlanden van 20 Juli 1814 (Staatsblad No. 85) vastgestelde Provisionele Instructie voor het Hoog Militair Geregtshof, zooals deze Instructie luidt nà de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, nevens een afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 4den Januari 1933.

VAN HAAREN.

Uitgegeven den 16den Januari 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 1.

TEKST van de Provisionele Instructie voor het Hoog Militair Geregtshof.

Gearresteerd bij besluit van den souvereinen vorst der vereenigde Nederlanden van 20 Juli 1814 (Staatsblad No. 85), zooals deze luidt volgens de daarin door of tengevolge van de wetten van 31 October 1912 (Staatsblad No. 337), 20 Juni 1913 (Staatsblad No. 292), 5 Juli 1921 (Staatsblad No. 841), 13 Januari 1923 (Staatsblad No. 6), 11 Mei 1923 (Staatsblad No. 199), 21 November 1924 (Staatsblad No. 532) en 21 November 1924 (Staatsblad No. 533) gebrachte wijzigingen en plaats gehad hebbende aanvullingen.

De wetten van 31 October 1912 (Staatsblad No. 337) en van 20 Juni 1913 (Staatsblad No. 292) zijn krachtens Koninklijk besluit van 5 December 1913 (Staatsblad No. 437) in werking getreden op 20 December 1913.

De wetten van 21 November 1924 (Staatsbladen Nos. 532 en 533) zijn krachtens Koninklijk besluit van 24 December 1924 (Staatsblad No. 580) in werking getreden: voor het Rijk in Europa met ingang van 1 Januari 1925 en overigens met ingang van 1 April 1925.

Provisionele Instructie voor het Hoog Militair Geregtshof.

EERSTE HOOFDSTUK.

Van deszelfs gesteldheid en wijze van delibereren.

Artikel 1.

Het Hoog Militair Geregtshof zal gevestigd zijn te 's-Gravenhage en bestaan uit zes leden, te weten: twee Regtsgeleerden, waarvan een President zal zijn, en vier Officieren, en bij zich hebben een Advocaat-Fiscaal voor de Zee- en Landmagt en een Griffier.

Artikel 2.

De President evenals het andere Regtsgeleerde Lid zal zijn een raadsheer hetzij in den Hoogen Raad der Nederlanden, hetzij

in het Geregtshof te 's Gravenhage, daartoe door den Vorst op gemeenschappelijke voordragt van de Ministers van Justitie, van Marine en van Oorlog aan te wijzen. De aanwijzing geschiedt voor den tijd dat de aangewezene raadsheer zal zijn in den Hoogen Raad of het Geregtshof voornoemd, behoudens eerdere beëindiging op zijn verzoek.

Als Advocaat-Fiscaal voor de Zee- en Landmagt zal optreden de Procureur-Ceneraal, als Griffier de Griffier bij het Geregtshof te 's-Gravenhage.

De artikelen 11, 12, 13 en 15 der Wet op de Regterlijke Organisatie zijn op de Regtsgeleerde Leden van toepassing, met dien verstande, dat de daarbij aan den Hoogen Raad of aan den Procureur-Generaal bij dat College toegekende bevoegdheden toekomen aan het Hoog Militair Geregtshof of aan den Advocaat-Fiscaal voor de Zee- en Landmagt.

Het costuum van de Regtsgeleerde Leden, den Advocaat-Fiscaal en den Griffier wordt bij algemeenen maatregel van bestuur vastgesteld.

Artibel 2*a*

De Militaire Leden van het Hof moeten den ouderdom van 30 jaren hebben bereikt. Zij worden door den Vorst op gemeenschappelijke voordragt van de Ministers van Justitie, van Marine en van Oorlog benoemd en, al dan niet op eigen verzoek, ontslagen.

Wanneer die Militaire Leden den vollen ouderdom van zeventig jaren hebben bereikt, wordt hun met ingang van het daarop volgende kalenderjaar als zoodanig door den Vorst ontslag verleend.

Artikel 3.

De President, leden, advocaat-fiscaal en griffier zullen elkander onderling niet mogen bestaan tot in den vierden graad van bloedverwantschap of zwagerschap.

Artikelen 4 t/m 7.

(Deze artikelen zijn vervallen bij artikel 1 der Wet van 21 November 1924, (Staatsblad No. 533).

Artikel 8.

Zoowel de regtsgeleerde als militaire leden zullen ter vergadering zitting hebben volgens den tijd, waarop zij als leden van dat collegie, den eed daartoe staande, hebben afgelegd, zonder dat, ten aanzien der militaire leden, derzelver ancienneteit in de dienst of de rang, welke zij bevorens in de dienst ter zee of te lande hebben bekleed, in aanmerking zal kunnen komen.

Artikel 9.

Zij zullen, alvorens in functie te treden, moeten afleggen den eed voor dezelve respectivelijk bepaald, en hierna uitgedrukt.

Artikel 10.

De vergadering van den raad zal gehouden worden, zoo dikwijls zulks voor den goeden gang van zaken bij het Hof noodig zal zijn. Bij door het Hof vast te stellen en door den Vorst goed te keuren reglement worden deswege nadere bepalingen getroffen.

Artikel 11.

(Dit artikel is vervallen bij artikel 1 der Wet van 21 November 1924, Staatsblad No. 533).

Artikel 12.

Al de leden zijn verpligt de vergadering bij te wonen, tenzij dezelve door ziekte, of door den President, of den raad om gewigtige redenen verschoond worden.

Artikel 13.

Bij verhindering van den President, of bij vacature, zal deszelfs post worden waargenomen door het oudste regtsgeleerde lid in rang.

Artikel 14.

De President zal hebben het beleid en bestuur over de orde, waarin de zaken, de eene na de andere, zullen worden behan-

deld ; hij zal eenigen tijd vóór het aangaan der gewone vergadering in de raadkamer zijn, ten einde te kunnen nagaan, welke zaken in overweging moeten worden genomen, om deswege met den griffier, of met de leden, over hunne commissorialen te kunnen spreken.

Artikel 15.

De President zal daarin zooveel mogelijk in acht nemen, dat de zaken, welke bijzonderen spoed vereischen, vóór alle anderen worden afgedaan, en dat voorts aan een ieder prompt en onvertogen regt wedervare.

Artikel 16.

Alle beslotene brieven, van wat aard of natuur, aan het Hof toegezonden, zullen door den President worden geopend, en bij de eerste gewone zitting, of eerder, aan den raad medegedeeld, of aan commissarissen, belast met de zaak, waartoe dezelve betrekkelijk zijn, ter hand gesteld worden.

Artikel 17.

De requesten, op welke in den raad moet worden gedisponeerd, zullen door de partijen, of van hunnentwege, moeten worden ingeleverd bij den President, of wel in de griffie, om ten spoedigste aan denzelven te worden bezorgd. De leden van den raad zullen zich nimmer met het aannemen of overbrengen daarvan mogen bemoeijen.

Artikel 18.

De President of andere leden van het hof zullen nimmer aan de partijen, hun verder, dan in den zesden graad van bloedverwantschap, tegenwoordige of voormalige zwagerschap bestaande, en die zij weten of vermoeden dat eenig proces bij het Hof hebben, of zullen krijgen, of in welker zaken door het Hof zal moeten worden geadviseerd, deswege eenigen raad mogen geven.

Artikel 19.

Zij mogen direct, noch indirect, eenige giften, gaven of geschenken aannemen, genieten, of zich doen toezeggen van eenige

personen, die hun verder dan in den voorschreven zesden graad bestaan, en die zij weten, of vermoeden, eenig proces of andere zaken voor het Hof te hebben, of te zullen krijgen, of in welker zaken zij, als leden, zullen zijn gerequireerd advies te geven of vermoedelijk gerequireerd zullen worden, en dat zoowel vóór, als na de uiting van den processe, of gegeven advies, al ware het ook de geringste geschenken van spijs en drank, zooverre ten aanzien der laatstgemelden de minste vermoedens konden plaats hebben, dat die ter contemplatie van bovengenoemde zaken gedaan wierden.

Artikel 20.

Indien zij ontdekken, eenige geschenken door anderen ten hunnen behoeve ontvangen, of aan dezelve ten hunnen respecte gegeven te zijn, of ook, dat zij zelve onwetende, of onbedacht, die hebben aangenomen, zullen zij daarvan dadelijk aan het Hof kennis geven, en, hetzij de ontvangene geschenken weder terugzenden, indien dit kan geschieden, hetzij de waarde van dezelve uitkeeren op zoodanige wijze als het Hof zal goedvinden.

Artikel 21.

De President en verdere leden zullen, bij de eerste gewone zitting in ieder jaar na nieuwejaarsdag, of wel anders bij de eerste gelegenheid, in den raad, uitdrukkelijk moeten verklaren, dat zij, zooveel zij weten, zich hebben gedragen naar den inhoud der twee voorgaande artikelen, en in geval van eenigen twijfel, omtrent deze of gene zaak, verpligt zijn daarvan aan het Hof kennis te geven, om deszelfs goedvinden te vernemen. Zij zullen in allen geval opnieuw belooven, zich naar de wet op dat stuk stiptelijk te zullen gedragen.

Artikel 22.

Zij zullen nimmer mogen openbaren hetgeen geheim behoort te blijven, bijzonder ook niet de gevoelens van hunne medeleden, zelfs niet van hun zelve.

Artikel 23.

Tot de deliberatie over eenige zaken zullen niet mogen worden toegelaten :

a. die aan den beschuldigde bestaan in den zesden of naderen graad van bloedverwantschap, tegenwoordige of voormalige affiniteit;

b. die in de zaak waarover wordt gehandeld, vóór dat zij in den raad zijn gekomen, advocaten of adviseurs zijn geweest;

c. die of zelve onwetende, of onbedacht of indirect door anderen ontvangen hebben eenige giften, gaven of geschenken, of toezeggingen daartoe, door of vanwege den beschuldigde, op eenen tijd dat de zaak, waarover gehandeld wordt, reeds bij het Hof was gebragt, of vermoedelijk gebragt zoude worden;

d. die tegen den beschuldigde een proces voor eenigen regter aanhangig hebben.

Artikel 24.

De President of andere leden, welke zich in een dezer gevallen bevinden, zullen gehouden zijn, daarvan kennis te geven, en bij gebreke van dien zal het Hof daarop uit zich zelve achtslaan.

Artikel 25.

Wanneer het twijfelachtig is, of het voorhanden zijnde geval onder de hiervoren uitgedrukte behoort, of wanneer de President, of eenig ander lid, zich vindt in eenige betrekking tot den beschuldigde hiervoren uitgedrukt, doch waarom hij wenscht van de behandeling der zaak te zijn ontslagen, als uit hoofde van bijzondere vriendschap, vijandschap, groote gemeenschappelijke belangen, of dergelijke redenen, zal de raad in afwezendheid van dengenen, wien dit betreft, daarover beslissen.

Artikel 26.

Het Hof zal hieromtrent in het oog houden, dat aan den eenen kant de vergadering zooveel mogelijk worde voltallig gehouden, en ook niemand zonder eenige wigtige redenen zich aan de behandeling van de eene of andere zaak onttrekke, en dat aan den anderen kant alle schijn van niet genoegzame onzijdigheid geweerd worde.

Artikel 27.

De President of eenig ander lid, uit hoofde van eenige be-

trekking, het zij op of zonder zijn verzoek van de behandeling eener zaak ontslagen zijnde, zal ook de raadpleging der andere leden daarover niet mogen bijwonen, maar zich gedurende dezelve uit de raadkamer begeven.

Artikel 28.

Het Hof vonnist met ten minste vijf leden. In geval van afwezigheid, belet of ontstentenis kunnen zij worden vervangen door Raden, door den Vorst aan te wijzen.

In geval van regtspraak in eersten aanleg en verder in die gevallen, waarin het Hoog Militair Geregtshof in raadkamer zulks noodig keurt, zullen zich onder de regters altijd moeten bevinden 2 Officieren van de Zee- of Landmagt, naar gelang de vonnissen iemand van een dezer twee corpsen betreffen.

Artikel 29.

Tot het nemen van informatiën in zaken, waarin zulks vereischt mocht worden benoemt het Hof éénen of meer commissarissen. Het maakt de noodige schikkingen, dat deze en andere werkzaamheden onder al de leden, buiten den President, zooveel mogelijk op eenen gelijken voet verdeeld worden, en bepaalt ten dien einde tourbeurten.

Artikel 30.

Alle zaken, waarin commissarissen werkzaam zijn, zullen zoo veel mogelijk worden waargenomen op zulke tijden, dat het werk van den Raad daardoor niet worde verhinderd.

Artikel 31.

Wanneer eenmaal commissarissen in eene of andere zaak zijn werkzaam geweest, zal verder alles aan hen worden opgedragen, hetgeen daarna in diezelfde zaak voorvalt, of daartoe eenige merkelijke of blijkbare betrekking heeft.

Artikel 32.

Wanneer in eenige zaken advisen, rapporten, berigten, missives of andere uitgebreide stukken op naam van het Hof moeten

worden opgemaakt, zullen de in die zaak benoemde commissarissen verpligt zijn, die stukken te stellen, en ter goedkeuring in de vergadering te brengen.

Artikel 33.

In alle zaken waarin dit dienstig wordt geoordeeld, zal de President eenen rapporteur benoemen, zoo veel mogelijk naar tourbeurten ; men zal zorgvuldig geheim houden wie tot rapporteur is gesteld.

Artikel 34.

De rapporteur zal zijn uiterste best doen, om het proces naaukeurig te doorzoeken, en volkomen te verstaan, makende daarvan een behoorlijk recueil of uittreksel, bijzonder in groote zaken, ten einde klaar te kunnen aantoonen al hetgeen zoude mogen dienstig zijn tot verstand van het proces, en hetgene daarin voorkomt.

Artikel 35.

Niemand mag commissaris of rapporteur zijn in zoodanige zaken, waarin zijn vader, zoon, schoonvader, schoonzoon, broeder of zwager als practizijn dient of gediend heeft.

Artikel 36.

In de zaken, welke in het Hof worden behandeld, zullen al de stukken, van wederzijden overgegeven, moeten worden gelezen, ten ware eenparig mogt worden begrepen, dat de woordelijke lezing van het een of ander zonder nadeel kan worden achtergelaten.

Artikel 37.

Geen der leden zal van de partijen of iemand anders mogen ontvangen eenige bewijsstukken, memorien of iets dergelijks, buiten hetgene aan het Hof, den President of commissarissen, zal zijn overgegeven.

Artikel 38.

In alle zaken zal de President doen hoofdelijke omvrage, brengende het laatste zijn eigen advies uit ; wordende het echter aan

den President overgelaten, om, naar mate van de omstandigheden der zaak, bevorens delibererender wijze elkanders opinie te doen openbaren.

Artikel 39.

Een ieder zal zijne gevoelens met redenen bekleeden, doch met alle bescheidenheid spreken van de verschillende gevoelens zijner medeleden.

Artikel 40.

Niemand zal zijne medeleden onder het adviseren inspreken, of daarin hinderlijk zijn ; niet te min, wanneer een lid adviserende zich klaarblijkelijk vergist omtrent het een of ander feit, of toont niet te vatten den staat van het geschil, zal de President, of een ander lid na bekomene permissie van den President hem zulks kortelijk doen opmerken.

Artikel 41.

Niemand vermag, afwezend zijnde, zijne gevoelens door eenen anderen doen voordragen, of schriftelijk inzenden, ten ware hij commissaris of rapporteur ware in de zaak, of door ziekte of andere wettige redenen belet wierd in den Raad te komen ; in dat geval zal zijn rapport of advies wel gehoord of gelezen, maar nogtans in het optellen der stemmen of het opmaken der conclusie niet mogen worden medegerekend.

Artikel 42.

De President zal de conclusie opmaken bij eenparigheid, volstrekte meerderheid, of naar hetgene de aard der zaak zal komen te vereischen.

Artikel 43.

De pleidooijen zullen worden gehouden met ongeslotene deuren, ten aanhoore van een iegelijk, ten ware het Hof, in bijzondere gevallen, en om gewigtige redenen, het tegendeel zoude mogen ordonneren.

Artikel 44.

De President of oudste Commissaris zal de goede orde, de stilte, en den eerbied aan de justitie verschuldigd, handhaven, en des noods de weerspannigen buiten de gehoorzaal doen gaan, of ingeval van opzettelijke kwaadwilligheid in bewaring nemen.

Artikelen 45 en 46.

(Deze artikelen, het laatstgenoemde na bij art. 3 der Wet van 21 November 1924, Staatsblad No. 532, te zijn gewijzigd, zijn vervallen bij artikel 1 der Wet van 21 November 1924, Staatsblad No. 533).

TWEEDE HOOFDSTUK.

Van de regtsmagt van het Hoog Militair Geregtshof.

Artikelen 47 t/m 54.

(Deze artikelen zijn afgeschaft bij de Inv. M. S. T.)

Artikel 55.

De vonnissen, welke in hooger beroep worden ingezonden, zullen door het Hof, met de stukken van het proces, in handen van den Advokaat-Fiscaal worden gesteld, ten einde het appel voor den Auditeur-Militair of voor den Fiscaal te vervolgen.

Artikelen 56 t/m 60.

(Deze artikelen zijn vervallen bij art. 3 der Wet van 21 November 1924, Staatsblad No. 532. Tevoren waren gewijzigd: artikel 56 bij de Inv. M. S. T. en de artikelen 59 en 60 bij de Wet van 31 October 1912, Staatsblad No. 337).

Artikel 61.

(Dit artikel is afgeschaft bij de Wet van 31 October 1912, Staatsblad No. 337).

Artikelen 62 t/m 64.

(Deze artikelen zijn vervallen bij art. 3 der Wet van 21 November 1924, Staatsblad No. 532).

Artikel 65.

Het Hof zal hebben het examen van de rapporten, welke elke kommandant van eenige stad, sterkte, buitenlandsche bezitting of eenige andere possessie of post, gelijk mede elke kommandant van een vaartuig van oorlog, van welken rang hij ook zoude mogen wezen, gehouden is in te leveren, om het verlies of de overgave van die stad, sterkte, bezetting, post of bodem aan den vijand te justificeren, dat is, van zijnen kant door een behoorlijk militair rapport te doen blijken, dat hij, door zijn gehouden gedrag, daartoe geene oorzaak gegeven heeft.

Artikel 66.

Tot dat einde zal een zoodanig kommandant een gedetailleerd militair rapport, door hem eigenhandig onderteekend, en voorzien van al zulke bijlagen of bewijsstukken, als ter zake dienende zijn, zoodra mogelijk na het gebeurde, aan het hoofd van het Departement van Marine of van oorlog, naar mate het de zee- of landdienst betreft, inzenden, en daarop na ontvangst bij het Hof, worden beslist, of het verlies daarmede genoegzaam is gejustificeerd.

Artikel 67.

Bijaldien na het examineren blijken mogt, dat de overgave of het verlies daarmede niet genoegzaam is gejustificeerd, maar dat het rapport duister en onvolledig is, zal het Hof, hetzij na daarop de bedenkingen van den advokaat-fiscaal te hebben ingenomen, het zij dadelijk, zonder denzelven, den kommandant door wien het rapport is ingezonden, aanschrijven om zoodanige punten als bij die aanschrijving zijn vervat, nader binnen zekeren precisen tijd te rapporteren, of wel het onvolledige, door de inzending van deze of gene stukken, aan te vullen.

Arrikel 68.

Ingeval de zaak meer mogt wezen gedisponeerd, om den

kommandant zelven te hooren, of wel de nader gevorderde schriftelijke opheldering niet voldoende mogten bevonden worden, zal het Hof den kommandant, bij beslotene missive, kunnen requireren, om zich op zekeren dag en uur in een der vertrekken te sisteren voor commissarissen uit deszelfs midden, ten einde, omtrent eenige punten, tot zijn rapport betrekkelijk, te worden gehoord.

Artikel 69.

De kommandant op den bepaalden tijd zich gesisteerd hebbende, zal alsdan worden ondervraagd; doch zal zulks niet op den voet van eenen beschuldigde zijn ingericht, maar zullen de punten, waaromtrent nadere opheldering worden verlangd, door den presiderenden commissaris, buiten de tegenwoordigheid van den advokaat-fiscaal, aan den gerequireerden kommandant, worden voorgehouden, en in geschrifte vervat, mitsgaders door den gemelden kommandant, benevens commissarissen en den griffier, worden onderteekend, om tot opheldering en tot aanvulling van het rapport te dienen en bij hetzelve gevoegd te worden.

Artikel 70.

Op deze wijze, of wel bij nadere schriftelijke rapporten als voormeld, zullen alle zoodanige informatien worden ingewonnen, die de kommandant, naar den aard dezer justificatie, gehouden is te geven.

Artikel 71.

Wanneer over de zaak alzoo een genoegzaam licht is verspreid, zal het Hof (even gelijk het dit, op het eerste rapport, zoo hetzelve volledig is, doen kan), het zij dadelijk, het zij na daaromtrent den advokaat-fiscaal bevorens te hebben gehoord, de zaak daartoe zijnde gedisponeerd, de overgaaf of het verlies mogen verklaren voor gejustificeerd, en daarvan eene dispositie, tot decharge van den belanghebbende, doen uitgeven.

Artikel 72.

Ingeval echter bij het Hof mogt worden bevonden, dat de

kommandant of bevelhebber de overgave of het verlies niet genoegzaam en zoodanig heeft gejustificeerd, dat daarop eene dispositie als voormeld tot zijne decharge of justificatie vallen kan, zal hetzelve de stukken stellen in handen van den advokaat-fiscaal, ten einde daarin zoodanig te handelen, als hij ambtshalve zal vermeenen te behooren.

Artikel 73.

Het zal aan het Hof vrijstaan om, in alle tijdstippen van dit precedent onderzoek, zulks noodig oordeelende, ex officio den kommandant, die daarin betrokken is, te doen stellen onder provisionele civile bewaring.

Artikel 74.

Op gelijke wijze als in de voorstaande artikelen is omschreven, zal worden gehandeld omtrent alle zulke justificatien, welke, wegens het gedrag van eenige officieren van de zee-en landmagt, ten gevolge van eenige besluiten of decisien van den Vorst zouden mogen worden gevorderd.

DERDE HOOFDSTUK.

Van de regstpleging bij het Hoog Militair Geregtshof.

Artikel 75.

In zooverre in de regtspleging bij het Hof niet in deze Instructie wordt voorzien, worden gevolgd de beginselen en voorschriften, bij de regtspleging voor het krijgsvolk te lande bepaald, voor zooveel aangaat zaken betreffende de zeemacht overeenkomstig toegepast.

Artikel 76.

Indien ten aanzien van een verdagte, die in eersten aanleg voor het Hof teregt moet staan, geen commanderende officier tot de verwijzing bevoegt mogt zijn, treedt voor de verwijzing in de plaats eene magtiging door het Hof op den advocaat-fiscaal verleend.

Artikel 76*a*.

In eersten aanleg wordt de zaak ter teregtzitting aanhangig gemaakt door eene dagvaarding, vanwege den advocaat-fiscaal aan den beklaagde beteekend.

De dagvaarding geschiedt, zoo in de zaak informatiën zijn genomen, onverwijld na afloop daarvan en anders zoo spoedig mogelijk na de verwijzing.

Artikel 76 *b*.

In geval van appèl kan de beroepende partij binnen veertien dagen na de verklaring van in hooger beroep te komen, aan het Hof indienen eene memorie, behelzende de middelen en gronden waarop zij haar beroep steunt.

Artikel 76 *c*.

In appèl wordt de zaak aanhangig gemaakt door eene oproeping, vanwege den advocaat-fiscaal aan den beklaagde beteekend.

Artikel 76 *d*.

De beraadslaging geschiedt in appèl naar aanleiding zoowel van het onderzoek op de teregtzitting in hooger beroep, als van het onderzoek op de teregtzitting in eersten aanleg, zooals dit volgens de notulen dier teregtzitting heeft plaats gehad.

Artikel 77.

Het Hof, in appèl sententie wijzende, bevestigt het vonnis hetzij met overneming, hetzij met verbetering van de gronden, of doet, met geheele of gedeeltelijke vernietiging van het vonnis, datgene wat de Krijgsraad had behooren te doen.

Indien echter de hoofdzaak niet door den Krijgsraad is beslist en het onderzoek daarvan het gevolg moet zijn van de vernietiging van het vonnis, kan het daartoe de zaak naar den Krijgsraad terugwijzen. In geval van terugwijzing doet de Krijgsraad regt met inachtneming van 's Hofs sententie.

Artikel 77*a*.

Indien alleen de beklaagde in hooger beroep is gekomen, kan hij tot geene zwaardere straf worden veroordeeld dan hem bij het vonnis van den Krijgsraad is opgelegd.

Artikel 78.

De sententien bij het Hof in appèl gewezen, zullen kracht van arrest hebben.

Artikel 79.[1])

De executie der sententien van het Hof geschiedt door den provoost-generaal, onder het opzigt van den advokaat-fiscaal.

Artikel 80.

Ingeval het Hof eene sententie tot de straf des doods heeft gewezen, zal, tweemaal vier en twintig uren vóór de executie, de dood aan den gecondemneerde worden aangezegd door den advokaat-fiscaal, geadsisteerd met den griffier van het Hof.

Artikel 81.

Van dien tijd af zal de toegang van zoodanige vrienden en leeraars, als hij verkiezen zal, tot hem vergund worden.

Artikel 82.

Ook zal de toegang der leeraars, ter keuze van den beschuldigde op zijn verlangen, reeds vóór dien tijd worden vergund, wanneer de beschuldigde is onder vermoeden van eene misdaad, waarop waarschijnlijk de doodstraf volgen zal.

Artikel 83.

Het Hof zal, naar gelang der omstandigheden, bij de sententie bepalen, dat de executie aan den gecondemneerde zal geschieden in de residentie, of ter plaatse, alwaar het vonnis ter

[1]) Zie bijvoegsel.

eerster instantie is gewezen, of in het laatste garnizoen van den gecondemneerde, of wel ter plaatse alwaar de misdaad is begaan.

VIERDE HOOFESTUK.

Van den advokaat-fiscaal van de zee- en landmagt.

Artikel 84.

De advocaat-fiscaal zal bij het Hoog Militair Gerechtshof vervolgen alle zoodanige misdrijven, als waarvan de cognitie aan hetzelve is opgedragen.

Hij zal verpligt zijn de bevelen na te komen, welke hem, in zijne ambtsbetrekking door den Minister van Justitie worden gegeven.

Artikel 85.

Hij zal zoo veel mogelijk toezien, dat de zaken bij de krijgsraden op eene regelmatige wijze worden behandeld, en ten dien einde, met de Auditeurs-Militair en Fiscaals, de noodige correspondentie houden.

Artikel 86.

Hij is in het algemeen verpligt na te komen de manier van procederen, zonder oponthoud de beschuldigingen te vervol gen en de condemnatoire sententien dadelijk ter executie te leggen.

Artikel 87.

Hij zal nimmer op eigen gezag eenen gevangene of iemand, die op vermoeden van misdaad gearresteerd is, ontslaan of doen ontslaan, en zal zich in alle gevallen gedragen naar de dispositien van het Hof omtrent gevangenen, hetzij dat in bijzondere gevallen acces wordt verleend, waar de wet over het algemeen dit niet vrijstelt, het zij dat, om bijzondere redenen, den vrijen toegang, anders bij de wet toegelaten, worde opgeschort.

Artikel 88.

Hij is gehouden in eigen persoon zijne voordratgen in te dienen en, des gerequireerd, in geschrifte ; het staat hem daar-

toe vrij, ten allen tijde den toegang in den raad te vragen, en zelfs aan den President te verzoeken dat de vergadering buitengewoon belegd worde, mits in dit laatste geval opening gevende van de redenen van noodzakelijkheid.

Artikel 89.

Hij zal geen toegang hebben in den raad dan na bekomen verlof, hetwelk hem nogtans buiten gewigtige redenen, niet zal worden geweigerd, doch hij mag nimmer tegenwoordig blijven bij de deliberatien, maar is gehouden zich te verwijderen, zoodra hij zijne voordragten gedaan heeft.

Artikel 90.

Hij zal op eigen gezag niet mogen openbaren, hetgene, geheim behoort te blijven, bijzonder ook niet, hetgene hem in de informatien zal voorkomen ten laste van deze of gene personen, noch ook aan iemand visie of communicatie mogen geven van de kopijen of extracten, welke hij bekomt, van hetgene bij den raad, in zijne zaak of ten zijnen opzigte, is verhandeld, verder of anders dan zijn pligt vereischen zal.

Artikel 91.

Hij is ten allen tijde verpligt het Hof te dienen van berigt, of van onderrigting en consideratien en advies, zoo dikwijls als zulks van hem zal worden gevorderd, mitsgaders aan hetzelve te suppediteren de gerequireerde informatien en stukken.

Artikel 92.

Hij zal direct noch indirect mogen ontvangen of genieten eenige giften, gaven of geschenken, of zich die doen toezeggen van eenige personen, die hij weet, of vermoedt, onder suspicie van misdaad te leggen, of daarvan door anderen te worden beschuldigd, nog ook van hen, die hij weet of gelooft van derzelver nabestaanden, vrienden, of begunstigers te zijn, al ware het ook de geringste geschenken van spijs of drank, zooverre, ten aanzien der laatstgemelde, de minste vermoedens daarbij konden plaats hebben, dat die, ter contemplatie van bovengenoemde zaken, gedaan wierden.

Artikel 93.

Indien hij ontdekt, eenige geschenken, door anderen ten zijnen behoeve ontvangen of aan dezelve ten zijnen respecte, gegeven te zijn, of ook dat hij zelve, onwetende of onbedacht, die heeft aangenomen, zal hij daarvan dadelijk aan het Hof kennis geven, en, het zij de ontvangene geschenken weder terugzenden, indien dit kan geschieden, het zij de waarde van dezelve uitkeeren, op zoodanige wijze als het Hof zal goedvinden.

Artikel 94.

Hij zal alle jaren, bij de eerste gewone zitting na nieuwe jaar, of wel anders bij de eerste gelegenheid, in den raad uitdrukkelijk moeten verklaren, dat hij, zooveel hij weet, zich heeft gedragen naar den inhoud der twee voorgaande artikelen, en als dan verder handelen als ten opzigte der leden (art. 21) is omschreven.

Artikel 95.

Hij mag zijnen post niet uitoefenen in zaken waarin, als beschuldigden, betrokken worden personen, die hem bestaan in den zesden of naderen graad van bloedverwantschap, tegenwoordige of voormalige zwagerschap, voorbehoudens zijne voordragt, om in bijzondere gevallen van de waarneming eener zaak te mogen worden verschoond, wegens personen daarin op eenigerlei wijze betrokken.

Artikel 96.

In geval van afwezigheid, belet of ontstentenis van den advocaat-fiscaal wordt de dienst waargenomen door een advocaat-generaal bij het Geregtshof te 's-Gravenhage, volgens den rang hunner benoeming, en bij afwezigheid, belet of ontstentenis ook van dezen, door een der leden, door den President te benoemen. Op hem die aldus den dienst waarneemt, zijn de bepalingen van dit Hoofdstuk van overeenkomstige toepassing.

Artikel 97.

Wanneer eenige criminele zaken zijn afgeloopen, is de

advokaat-fiscaal gehouden, de stukken en informatiën ten Hove te brengen, om aldaar bewaard te worden.

Artikel 98.

Bij vacature, zullen alle papieren en registers, die onder den gewezen advocaat-fiscaal, of in zijnen boedel zijn berustende, en tot dit ambt behooren, aan het Hof moeten worden uitgeleverd.

Artikel 99.

(Dit artikel is vervallen bij artikel 2 der Wet van 21 November 1924, Staatsblad No. 533).

Artikel 100.[1])

De advokaat-fiscaal zal ter zijner adsistentie hebben eenen provoost-generaal, welke, door den Souvereinen Vorst, zal worden aangesteld, op zoodanige instructien, als na voordragt van het Hoog Militair Geregtshof, door Hoogstdenzelven, zal worden gearresteerd.

VIJFDE HOOFDSTUK.

Van den griffier.

Artikel 101.

De griffier zal bestemd zijn tot het bijwonen van den raad, en de commissien en comparitien daaruit voortvloeijende, mitsgaders tot het waarnemen der rolle, het doen van inspectien, verhooren van getuigen en beschuldigden.

Artikel 102.

De griffier zal altijd tegenwoordig moeten zijn bij de vergaderingen, zoo gewone als buitengewone, tenzij hij, door ziekte, of andere volstrekte beletselen, verhinderd, of daarvan, om gewigtige redenen, door den President verschoond wordt.

[1]) Zie bijvoegsel.

Artikel 103.

Hij zal ook buiten de vergaderingen, op zoodanig andere tijden, ten Hove moeten zijn, als hem zal worden aangezegd, en voorgeschreven, tenzij hij door ziekte of andere volstrekte beletselen verhinderd, of om gewigtige redenen, door den President deswege, verschoond wordt.

Artikel 104.

Indien op tijden, wanneer het Hof niet vergaderd is, een request inkomt tot de kennisneming van commissarissen van de rolle behoorende, is hij verpligt, mits daarvan door den verzoeker gewaarschuwd, zich bij commissarissen te vervoegen, ten einde de dispositie daarop te vernemen, en het noodige te verrichten.

Artikel 105.

(Dit artikel is vervallen bij artikel 1 der Wet van 21 November 1924, Staatsblad No. 533).

Artikel 106.

Hij zal getrouwelijk aanteekenen en te boek stellen al wat hem bij den raad of commissarissen zal belast worden; mitsgaders opmaken, onderteekenen en expedieren, alle brieven, depêches, acten, resolutien, sententien en alle andere stukken, waartoe bij den raad of commissarissen zal zijn geresolveerd, voorts doen aanleggen en bijhouden alle zulke registers als bij het Hof zal worden goedgevonden, en stiptelijk geheim houden al hetgene geheim behoort te blijven.

Artikel 107.

Hij zal wijders in, en omtrent de uitoefening zijner functien zich gedragen naar hetgene bij het Hof of bij commissarisen zal worden goedgevonden.

Artikel 108.

Hij mag zijnen post niet uitoefenen in, noch de raadplegin-

gen bijwonen over zaken, waarin een of meer van de partijen hem bestaan in den vierden of naderen graad van bloedverwantschap, tegenwoordige of voormalige zwagerschap.

Artikel 109.

Hij zal aan partijen, hem verder dan voorschreven graad bestaande, en indien hij weet of vermoedt dat dezelve eenig proces bij het Hof hebben of zullen krijgen, of in welker zaken door het Hof zal moeten worden geadviseerd, dewege geen advies mogen geven.

Artikel 110.

Hij mag direct noch indirect eenige giften, gaven of geschenken aannemen, genieten of zich doen toezeggen van de zoodanigen, die hem verder dan in den voorschreven vierden graad bestaan, en die hij weet of vermoedt eenig proces voor het Hof te hebben of te zullen krijgen, of in welker zaken door het Hof zal moeten worden geadviseerd, of waarin hij als griffier is werkzaam geweest, al waren het ook de geringste geschenken van spijs en drank, zooverre ten aanzien der laatstgemelde de minste vermoedens daarbij konden plaats hebben, dat die, ter contemplatie van bovengenoemde zaken, gedaan wierden.

Artikel 111.

Indien hij ontdekt eenige geschenken, door andere personen ten zijnen behoeve ontvangen, of aan dezelve ten zijnen respecte, gegeven te zijn, of ook dat hij zelve die, of onwetende, of onbedacht mogt hebben aangenomen, zal hij daarvan dadelijk aan het Hof kennis geven, en, hetzij de ontvangene geschenken weder terugzenden, indien dit kan geschieden, hetzij de waarde van dezelve uitkeeren op zoodanige wijze als het Hof zal goedvinden.

Artikel 112.

Hij zal alle jaren bij de eerste gewone zitting na nieuwejaar, of wel anders bij de eerste gelegenheid, in den raad uitdrukkelijk moeten verklaren, dat hij, zooveel hij weet, zich heeft gedragen naar den inhoud der twee voorgaande artikelen, en verder moeten verrigten hetgene, omtrent de leden bij art. 21, is bepaald.

Artikel 113.

In geval van afwezigheid, belet of ontstentenis van den griffier wordt de dienst waargenomen door een substituut-griffier bij het Geregtshof te 's-Gravenhage, volgens den rang hunner benoeming, en bij afwezigheid, belet of ontstentenis ook van dezen, door een beëedigden klerk ter griffie van voormeld Hof. Op hem die aldus den dienst waarneemt, zijn de bepalingen van dit Hoofdstuk van overeenkomstige toepassing.

ZESDE HOOFDSTUK.

Van de gevangen- of provoost-huizen.

Artikel 114.

Het Hoog Militair Geregtshof heeft, onder het opperbewind en het gezag van het Gouvernement het toezicht over de gevangen- of provoost-huizen, waarin personen, tegen welke criminele procedures plaats hebben, in verzekerde bewaring worden gehouden.

Artikel 115.

Het heeft insgelijks het oppertoezigt over de hoofd-provoosthuizen, waarin gecondemneerden, uit kracht van regterlijke vonnissen, worden geconfineerd.

Artikel 116.

Het Hof is verpligt om zorg te dragen en onderzoek te doen, zoo naar het gedrag en omstandigheden der aldaar bewaarde personen, als omtrent de zorg en verpleging derzelve, en zal naauwkeurig hebben toe te zien, dat de auditeurs-militair bij de respective krijgsraden, exactelijk gehouden worden aan hunnen pligt ten dezen opzigte.

Artikel 117.

Indien de nood zulks vordert, zal het Hof de bevoegdheid hebben, om eene commissie te zenden naar de hoofd-provoost-

huizen, ten einde den staat der geconfineerden aldaar op te nemen; doch zal zoodanige commissie niets meerder aan den Lande mogen in rekening brengen, dan hun behoorlijk defroyement.

ZEVENDE HOOFDSTUK.

Van de praktizijns bij het Hof.

Artikelen 118 t/m 125.

(Dit hoofdstuk, omvattende de artikelen 118 tot en met 125 is vervallen bij art. 2 der Wet van 21 November 1924, Staatsblad No. 533).

ACHSTE HOOFDSTUK.

Van de kosten.

Artikel 126.

De kosten van alle regtsgedingen voor den Hove komen ten laste van den Staat.

Artikelen 127 t/m 129.

(Deze artikelen zijn afgeschaft bij de Wet van 31 October 1912, Staatsblad No. 337).

NEGENDE HOOFDSTUK.

Van beambten en bedienden.

Artikel 130.

De beambten ter griffie van en ten parkette bij het Geregtshof te 's-Gravenhage zijn tevens als zoodanig werkzaam ter griffie van en ten parkette bij het Hof; voorts staan de bedienden van het Geregtshof te 's-Gravenhage mede ten dienste van het Hof op den voet als door den President van het Hof in overleg met den President van het Geregtshof zal worden bepaald.

Artikelen 131 en 132.

(Deze artikelen zijn vervallen bij artikel 1 der Wet van 21 November 1924, Staatsblad No. 533).

Eed voor den President en de leden van het Hoog Militair Geretgshof.

„Ik belove en zwere, dat ik mijn ambt als lid, (President) „van het Hoog Militair Geregtshof te goeder trouw, met alle vlijt „en naarstigheid, zal waarnemen; dat ik mij in alle zaken, bij het „Hof voorkomende, zal gedragen met alle opregtheid, eerlijkheid en „onzijdigheid, zonder daarin aan de partijen toe te dragen eenige „gunst of ongunst, en zonder mij daarvan te laten aftrekken door „eenige beweegredenen hoegenaamd, en dat ik zooveel eenigszins „in mijn vermogen is, getrouwelijk zal in acht nemen en nako- „men de instructie voor het Hoog Militair Geregtshof vastgesteld."

Eed voor den advokaat-fiscaal der zee- en landmagt.

„Ik belove en zwere, dat ik mijn ambt, als advokaat-fiscaal „bij het Hoog Militair Geregtshof, ter goeder trouw, met alle „vlijt en naarstigheid zal waarnemen; dat ik, zoodra eenige mis- „daden of vermoeden van misdaden, ter mijner vervolging staan- „de, tot mijne kennis zijn gekomen, daarvan, zonder uitstel en „zooveel mogelijk, de regte waarheid zal trachten op te sporen, „en doen hetgene mijn ambt vereischen zal, en dat ik daarin zal „te werk gaan met alle opregtheid, eerlijkheid en onzijdigheid, „zonder den schuldige of zijne vrienden of begunstigers te ont- „zien, en zonder den onschuldige te kwellen, en dat ik, zooveel „eenigzins in mijn vermogen is, getrouwelijk zal in acht nemen „en nakomen, de instructie voor het Hoog Militair Geregtshof „vastgesteld, voor zooverre dezelve mij aangaat."

Eed voor den griffier bij het Hoog Militair Geregtshof.

„Ik belove en zwere, dat ik mijn ambt als griffier van het „Hoog Militair Geregtshof, ter goeder trouw, met alle vlijt en „naarstigheid zal waarnemen; dat ik getrouwelijk en met alle „opregtheid zal aanteekenen, opmaken, te boek stellen en expedieren „al wat mij, bij het Hof of commissarissen, zal belast worden; dat „ik de registers en andere acten, welke tot mijn toevoorzigt be- „hooren, zorgvuldig zal bewaren; dat ik niet zal openbaren de „gevoelens van de leden van het Hof of commissarissen, noch „ook hetgene in de informatien zouden mogen voorkomen, of iets „anders hetgene geheim behoort te blijven; en dat ik, zooveel

„eenigzins in mijn vermogen is, getrouwelijk zal in acht nemen „en nakomen de instructie voor het Hoog Militair Geregtshof vast- „gesteld, voor zooverre dezelve mij aangaat".

Eed voor den provoost-generaal[1]) *der zee- en landmagt.*

„Ik belove en zwere, dat ik mijn ambt, als provoost-generaal „bij de zee- en landmagt, met alle vlijt en naarstigheid zal waar- „nemen; dat ik, zoodra eenige misdaden, welke staan ter ver- „volging van den advokaat-fiscaal, ter mijner kennis komen, hem „daarvan zonder uitstel zal verwittigen; dat ik alle orders en „autorisatien, welke mij, door of van wege het Hoog Militair „Geregtshof, of den advokaat-fiscaal, worden gegeven, getrouwe- „lijk en met allen ijver zal ten uitvoer brengen, zonder daar- „van eenigermate af te wijken, uit hoofde van gunst of vriend- „schap, of om welke reden zulks ook zoude mogen wezen.

„Dat ik mij inzonderheid zal beijveren om dezulken, wel- „ke de militaire dienst trouweloos verlaten, op te sporen en in „verzekerde bewaring te doen nemen, en dat ik mij voorts in allen „opzigte overeenkomstig de wet gedragen en alles aanwenden zal „wat tot bevordering van de militaire dienst, en de uitoefening „der militaire justitie bij de zee- en landmagt strekken kan."

[1]) Zie bijvoegsel.

1933. No. 1.

Provisionele Instructie voor het Hoog Militair Geregtshof.

Inhoud.

	Artikel
HOOFDSTUK I.	
Van deszelfs gesteldheid en wijze van delibereren	1— 46
HOOFDSTUK II.	
Van de regtsmagt van het Hoog Militair Geregtshof	47—74
HOOFDSTUK III.	
Van de regtspleging bij het Hoog Militair Geregtshof	75— 83
HOOFDSTUK IV.	
Van den advokaat-fiscaal van de zee- en landmagt	84—100
HOOFDSTUK V.	
Van den griffier	101—113
HOOFDSTUK VI.	
Van de gevangen- of provoost-huizen	114—117
HOOFDSTUK VII.	
Van de praktizijns bij het Hof	118—125
HOOFDSTUK VIII.	
Van de kosten	126—129
HOOFDSTUK IX.	
Van beambten en bedienden	130—132
Eed voor den President en de leden van het Hoog Militair Geregtshof	
Eed voor den advokaat-fiscaal der zee- en landmagt	
Eed voor den griffier bij het Hoog Militair Geregtshof	
Eed voor den provoost-generaal der zee- en landmagt	

Bijvoegsel

Op art. 79 P. I.

De Wet van 4 Juni 1858 (Stbl. No. 45) is door art. 6 van de Wet van 13 Januari 1923 (Stbl. No. 6) ingetrokken, met dien verstande :

1o. dat de tenuitvoerlegging der uitspraken van het Hoog Militair Geregtshof ook in den vervolge geschiedt, op bevel en onder toezicht van den Advocaat-fiscaal voor de zee- en landmagt door de beambten, door Ons daartoe aan te wijzen ;

2o. enzoovoort

Op art. 100 P. I.

Art. 4, eerste lid, van de Wet van 4 Juni 1858 (Stbl. No. 45), gehandhaafd bij art. 6 sub 2 der Wet van 13 Januari 1923 (Stbl. No. 6), bepaalt :

De betrekking van provoost-generaal en de instelling der hellebardiers zijn afgeschaft.

1933. No. 2.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

PUBLICATIE van 4 Januari 1933, *waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van 8 November 1932 No. 43 houdende wijziging van de Delfstoffenverordening.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 5 October 1932, 7e Afdeeling No. 2;

Gelet op artikel 48 van het Reglement op het beleid der Regering in de kolonie *Suriname*;

Den Raad van State gehoord (advies van 25 October 1932, No. 35);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 3 November 1932, 7e Afdeeling No. 3;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen:

Artikel 1.

In de Delfstoffenverordening worden de onderstaande wijzigingen aangebracht:

A. Het derde lid van § IV der Algemeene Bepalingen wordt vervangen door de volgende vier leden:

„(3) Het bepaalde in het eerste en in het tweede lid is niet „van toepassing ten aanzien van gronden, welke bij het in werking „treden van deze bepaling in eigendom of in allodialen eigendom „en erfelijk bezit zijn, zoolang deze gronden niet in andere han„den overgaan, alsmede zoolang op die gronden rust een daarop „reeds gevestigd of alsnog te vestigen zakelijk recht tot ontgin„ning van delfstoffen.

„(4) Het zakelijk recht tot ontginning van delfstoffen mag, „na het inwerkingtreden van deze bepaling, alleen worden ge

„vestigd door hem, die op dat tijdstip den grond in eigendom „of in allodialen eigendom en erfelijk bezit had.

„(5) Ten aanzien van de vestiging, de overdracht en het te „niet gaan van een zakelijk recht tot ontginning van delfstoffen, „zijn de wettelijke bepalingen omtrent het erfpachtsrecht toepas- „selijk; voor het overige gelden de bepalingen van den titel „van aankomst.

„(6) Rechten tot ontginning van delfstoffen, verleend vóór het „inwerkingtreden van deze bepaling, door hem, die den grond „in eigendom of in allodialen eigendom en erfelijk bezit had, „worden, indien uit den titel van aankomst blijkt, dat partijen „de vestiging van een zakelijk recht beoogden, beschouwd als „zakelijke rechten overeenkomstig de daarvoor in het vierde en „vijfde lid gegeven bepalingen en als zoodanig bestaande sedert „de overschrijving van den titel van aankomst in de openbare „registers".

B. In het vierde lid van artikel 26 wordt in plaats van „lid „3" gelezen „derde en vierde lid".

Artikel II.

De bepalingen van dit besluit mogen bij koloniale verordening worden gewijzigd of ingetrokken. Zij treden in werking op een door den Gouverneur van Suriname te bepalen tijdstip.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Het Loo, den 8sten November 1932.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen, met bepaling dat voormeld Koninklijk besluit in werking treedt met ingang van 6 Januari 1933.

Gedaan te Paramaribo, den 4den Januari 1933.

VAN HAAREN.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 5den Januari 1933.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1933. No. 3.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

PUBLICATIE van 4 Januari 1933 *waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van 8 November 1932 No. 44 houdende wijziging van de Bauxietverordening 1919.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 5 October 1932, 7de Afdeeling, No. 2.

Gelet op artikel 48 van het Reglement op het beleid der Regering in de kolonie Suriname;

Den Raad van State gehoord (advies van 25 October 1932, No. 35);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 3 November 1932, 7de Afdeeling No. 3;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen:

Artikel 1.

In de Bauxietverordening 1919 worden de onderstaande wijzigingen aangebracht:

a. Artikel 1 lid 1 wordt gelezen als volgt:

„(1) Tot het doen van onderzoek naar de aanwezigheid en „het ontginnen van bauxiet, worden geen vergunningen en con„cessies uitgegeven op den voet van de Delfstoffenverordening en „van de verordening van 1 December 1894 (Gouvernementsblad „1895, no. 7) betrekkelijk exploitatie van delfstoffen in bevaarbare „kreeken en stroomen".

b. Artikel 2 wordt gelezen als volgt:

„(1) Houders van vergunningen tot het doen van onderzoek „naar de aanwezigheid van bauxiet mogen uitsluitend zijn:

„Nederlandsche onderdanen ;

„ingezetenen van Nederland, Nederlandsch-Indië, Suriname of „Curaçao alsmede

„vennootschappen in Nederland, Nederlandsch-Indië, Suri-„name of Curaçao gevestigd.

„(2) Houders van concessiën tot het ontginnen van bauxiet „mogen uitsluitend zijn :

„vennootschappen in Nederland, Nederlandsch-Indië, Suriname „of Curaçao gevestigd.

„(3) De houder van een vergunning of van een concessie, „die niet in Suriname gevestigd is, moet aldaar op de wijze, bij „artikel 77 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Suri-„name bepaald, voortdurend vertegenwoordigd zijn.

„(4) De vergunning of de concessie vervalt van rechtswege, „wanneer de houder ophoudt aan de in het eerste of tweede lid „van dit artikel gestelde eischen te voldoen.

„(5) De vergunning vervalt bovendien bij overlijden van den „houder ten aanzien van diens rechtverkrijgenden, die niet binnen „den termijn van een jaar hebben doen blijken, aan de in het „eerste lid van dit artikel gestelde eischen te voldoen.

„(6) Geschillen nopens het voldoen aan de vereischten van dit „artikel worden beslist door den rechter, op de wijze als gere-„geld is in de verordening van 1 April 1903 (Gouvernementsblad „no 17)".

c. In het eerste lid van *artikel* 4 wordt in plaats van de woorden „van de verordening van 7 September 1882 (Gouvernements-„blad no. 19), zooals dat artikel luidt blijkens Gouvernements-„blad 1905 no. 1" gelezen „van de Delfstoffenverordening".

d. In het zevende lid van *artikel 4* wordt in plaats van de woorden „der verordening van 7 September 1882 (Gouvernements-„blad no. 19), zooals dat artikel luidt blijkens Gouvernementsblad „ 1905 no. 1" gelezen: „van de Delfstoffenverordening".

e. In het zevende lid van *artikel 5* wordt in plaats van de woorden „van de verordening van 7 September 1882 (Gouverne-„mentsblad no. 19), zooals die artikelen zijn aangevuld en gewij-„zigd bij de verordeningen van 18 Maart 1908 (Gouvernements-„blad no. 31) en 22 Januari 1913 (Gouvernementsblad no. 12)" gelezen : „van de Delfstoffenverordening".

f. In den tweeden zin van het derde lid van *artikel 6* wordt in plaats van de woorden „van de verordening van 7 September „1882 Gouvernementsblad No. 19, zooals die artikelen luiden „blijkens Gouvernementsblad 1905 no. 1" gelezen : „van de Delf- „stoffenverordening".

g. In het eerste lid van *artikel 7* wordt in plaats van de woorden „van de verordening van 1882 (Gouvernementsblad no. 19) „zooals dat artikel luidt ingevolge de verordening van 18 Maart „1908 (Gouvernementsblad no. 31)" gelezen : „van de Delfstoffen- „verordening".

h. In het derde lid van *artikel 8* wordt in plaats van de woorden „van de verordening van 7 September 1882 (Gouvernements- „blad no. 19), zooals dat artikel luidt blijkens Gouvernementsblad „1905 no. 1" gelezen : „van de Delfstoffenverordening".

i. In het vierde lid van *artikel 8* wordt in plaats van de woorden „van de verordening van 7 September 1882 (Gouvernements- „blad no. 19), zooals dat artikel luidt ingevolge de verordening „van 18 Maart 1908 (Gouvernementsblad No. 31)" gelezen : „van „de Delfstoffenverordening".

j. In den tweeden zin van het tweede lid van *artikel 12* wordt in plaats van de woorden „van de verordening van 7 September „1882 Gouvernementsblad no. 19), zooals zij luiden blijkens „Gouvernementsblad 1905 no. 1" gelezen : „van de Delfstoffen- „verordening".

k. artikel 13 wordt gelezen als volgt :

„(1) Ten aanzien van het doen van onderzoek naar de aan- „wezigheid en van de ontginning van bauxiet vinden nevens de „voorschriften van deze verordening voor zoover mogelijk over- „eenkomstige toepassing de voorschriften ten aanzien van het „doen van onderzoek naar de aanwezigheid en het ontginnen „van delfstsffen in het algemeen, gegeven in § IV der Algemee-, „ne Bepalingen, benevens de artikelen 1, 2, 5, 7bis, 10, 10bis, 12 „13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21 met uitzondering van het derde „ lid, 22, 23, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34 en 35 van de Delfstoffen- „verordening, zoomede de in Afdeeling VI van die verorde- „ning opgenomen strafbepalingen, voorzoover die betreffen de „bovengenoemde paragraaf en artikelen.

„(2) Hetgeen in § IV der Algemeene Bepalingen van voor- „melde verordening is vastgesteld omtrent zakelijke rechten tot „ontginning van delfstoffen is toepasselijk op reeds verleende

„of alsnog te verleenen zakelijke rechten tot ontginning van „bauxiet".

1. In het eerste lid van *artikel 14* wordt in plaats van de woorden „der verordening van 7 September 1882 (Gouverne- „mentsblad no. 19), zooals dat artikel luidt blijkens Gouverne- „mentsblad1905 no. 1" gelezen : „van de Delfstoffenverordening".

Artikel II.

De bepalingen van dit besluit mogen bij koloniale verordening worden gewijzigd of ingetrokken. Zij treden in werking op een door den Gouverneur van Suriname te bepalen tijdstip.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Het Loo, den 8sten November 1932.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,

DE GRAAFF.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernementsblad bevolen ; met bepaling dat voormeld Koninklijk besluit in werking treedt met ingang van 6 Januari 1933.

Gedaan te Paramaribo, den 4den Januari 1933.

VAN HAAREN.

De Gouvernements-Secretaris

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 5den Januari 1933.

De Gouvernements-Secretaris

P. KIKKERT.

1933. No. 4.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

Proclamatie

van 9 Januari 1933,

betreffende de opdracht van het dagelijksch beleid van zaken aan den Heer Mr. J. C. Brons, Voorzitter van het Hof van Justitie in Suriname, aangewezen vervanger van den Gouverneur.

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

brengt ter algemeene kennis, dat hij wegens korte afwezendheid van de hoofdplaats, het dagelijksch beleid van zaken van het tijdstip van zijn vertrek op den 9den dezer tot dat van zijn terugkeer te Paramaribo, overeenkomstig artikel 28bis van het Regeeringsreglement, bij resolutie van heden No. 70 heeft opgedragen aan den heer *Mr. J. C. Brons*, Voorzitter van het Hof van Justitie in Suriname, bij Koninklijk besluit van 12 September 1932 No. 32 aangewezen als vervanger van den Gouverneur.

Paramaribo, 9 Januari 1933.

De waarnemende Gouverneur voornoemd,
VAN HAAREN.

1933. No. 5.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

PUBLICATIE van 9 Januari 1933, *waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 31sten December 1932 No. 94, betreffende toepassing van een tijdelijke korting op de bezoldigingen van enkele Surinaamsche landsdienaren.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 19 December 1932, 7e Afdeeling, No. 16;

Den Raad van State gehoord (advies van 27 December 1932 No. 30);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 30 December 1932 No. 2;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Met intrekking, ingaande 1 Januari 1933, van Ons besluit van 14 December 1931 No. 36 (Gouvernementsblad 1932 No. 12) te bepalen:

Op de in Ons besluit van 6 April 1925 No. 29 (Gouvernementsblad No. 33) genoemde jaarwedden van Surinaamsche landsdienaren wordt, van 1 Januari 1933 af, eene tijdelijke korting toegepast op denzelfden voet als de Gouverneur van Suriname ten aanzien van de inkomsten der overige burgerlijke ambtenaren van dat gewest heeft vastgesteld of nader zal vaststellen.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

's-Gravenhage, den 31sten December 1932.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernements-blad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 9den Januari 1933.

VAN HAAREN.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 12den Januari 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
H. F. ESSER
l. g. s.

1933. No. 6.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 14 Januari 1933 *tot wijziging van het Reisbesluit 1932 (G. B. No. 9).*

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord den Administrateur van Financiën (nota van 27 December 1932 L. C. No. 3828);

Herlezen de resolutiën van: 3 Februari 1932 No. 423 (G. B. No. 9) en 2 Januari 1933 No. 1;

Den Raad van Bestuur gehoord (missive van 2 Januari 1933 No. 1);

Besluit:

A. In het Reisbesluit 1932 (G. B. No. 9) worden de volgende wijzigingen gebracht:

1. in art. 9 lid 1 wordt voor „50%", „f 1.25" en „f 6.—" onderscheidenlijk gelezen: „40%", „f 1.—" en „f 5.—";

2. in art. 10 lid 1 sub a wordt voor „f 8. " en „f 50.—" onderscheidenlijk gelezen „f 7.—" en „f 40.—".

B. Te bepalen:

1. dat de vorenbedoelde wijzigingen in werking treden met ingang van *1 Februari 1933.*

2. dat deze resolutie in het *Gouvernements-Blad* zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 14den Januari 1933.

VAN HAAREN.

Uitgegeven den 18den Januari 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 7.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 14 Januari 1933 No. 108, *houdende nadere wijziging van het Reglement op den postdienst in Suriname, vastgesteld bij resolutie van 2 December 1930 No. 4310 (G. B. No. 88).*

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord den wd. Administrateur van Financiën ;

Herlezen de resolutiën van 2 December 1930 No. 4310, 14 April 1931 No. 1201 en 29 December 1932 No. 4256 ;

Besluit:

1. Het tweede en het derde lid van art. 6 van het Reglement op den postdienst in Suriname, vastgesteld bij resolutie van 2 December 1930 No. 4310 (G. B. No. 88), zooals dat artikel luidt blijkens resolutie van 14 April 1931 No. 1201 (G. B. No. 24) te doen luiden als volgt :

„2. Stukken, voor het buitenland bestemd, die ter aanteeke-„ning worden aangeboden binnen twee uren na het officieel bekend „gemaakte sluitingsuur voor eene mailgelegenheid, kunnen op ver-„langen der aanbieders met die mail worden verzonden, wanneer „het daarvoor verschuldigde bijzondere port van 30 cents wordt „voldaan.

„3. Gewone poststukken, voor het buitenland bestemd, die „binnen drie uren na het officieel bekend gemaakte sluitingsuur voor „eene mailgelegenheid in de brievenbus worden aangetroffen en „gefrankeerd zijn met het daarvoor vereischte port en een bijzon-„der port van 5 cents, worden met die mail verzonden. De overige „in de bus aanwezige voor het buitenland bestemde stukken wor-„den met de eerstvolgende mailgelegenheid verzonden.

„Stukken, voor het binnenland bestemd, die na het officieel „bekend gemaakte sluitingsuur, doch vóór het vertrek van het ver-„voermiddel, dat de mailpakketten van het kantoor naar de mail-

„boot overbrengt, in de bus worden aangetroffen, worden nog los „met de mailpakketten medegezonden."

2. Te bepalen dat deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst en in werking treedt op 15 Januari 1933.

Paramarbo, den 14den Januari 1933.

VAN HAAREN.

Uitgegeven, den 14den Januari 1933.

De Gouvernements-Secretaris

P. KIKKERT.

1933. No. 8.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 20 Januari 1933 No. 193, *houdende bekendmaking van de toetreding van Soedan tot de Verdragen van 18 Mei 1904 en 4 Mei 1910 inzake de bestrijding van den handel in vrouwen en meisjes (Staatsblad 1906 No. 369, Gouvernementsblad 1907 No. 44 en Staatsblad 1912 No. 133, Gouvernementsblad 1913 No. 4).*

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 2 September 1932, 1e en 7e Afdeeling No. 14/522, houdende mededeeling van de toetreding van *Soedan* tot de Verdragen van 18 Mei 1904 en 4 Mei 1910 inzake de bestrijding van den handel in vrouwen en meisjes (Staatsblad 1906 No. 369, Gouvernementsblad 1907 No. 44 en Staatsblad 1912 No. 133, Gouvernementsblad 1913 No. 4);

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.
2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 20sten Januari 1933.

VAN HAAREN.

Uitgegeven, den 23sten Januari 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 9.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 20 Januari 1933 No. 194, *houdende bekendmaking van de nederlegging door Perzië op het secretariaat van den Volkenbond van de ratificatie-oorkonde betreffende het verdrag tot het tegengaan van de verspreiding van en den handel in ontuchtige uitgaven van 12 September 1923 (Staatsblad 1926 No. 225, Gouvernementsblad 1927 No. 78).*

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 26 October 1932, 1e en 7e Afdeeling No. 16/618, houdende mededeeling, dat de ratificatie-oorkonde betreffende het Verdrag tot het tegengaan van de verspreiding van en den handel in ontuchtige uitgaven van 12 September 1923 (Staatsblad 1926 No. 225, Gouvernementsblad 1927 No. 78) door *Perzië* op 28 September 1932 op het Secretariaat van den Volkenbond is nedergelegd;

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.

2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 20sten Januari 1933.

VAN HAAREN.

Uitgegeven, den 23sten Januari 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 10.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 20 Januari 1933 No. 195, *houdende bekendmaking van de toetreding van Soedan tot het verdrag van 30 September 1921 nopens de bestrijding van den handel in vrouwen en kinderen (Staatsblad 1923 No. 526, Gouvernementsblad 1924 No. 4).*

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 13 Juli 1932, 1e en 7e Afdeeling No. 21/416, houdende mededeeling van de toetreding van *Soedan* tot het Verdrag van 30 September 1921 nopens de bestrijding van den handel in vrouwen en kinderen (Staatsblad 1923 No. 526, Gouvernementsblad 1924 No. 4);

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.
2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 20sten Januari 1933.
VAN HAAREN.

Uitgegeven, den 25sten Januari 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1933. No. 11.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 20 Januari 1933 No. 196, *houdende bekendmaking van de toetreding van Frankrijk tot het Verdrag van 9 December 1923, met bijbehoorend Statuut en Protocol van onderteekening, nopens het internationale zeehavenregime (Staatsblad 1928 No. 78, Gouvernementsblad 1928 No. 34).*

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 26 September 1932, 4e Afdeeling No. 27/564, houdende mededeeling, dat *Frankrijk* is toegetreden tot het Verdrag van 9 December 1923, met bijbehoorend Statuut en Protocol van onderteekening, nopens het internationale zeehavenregime (Staatsblad 1928 No. 78, Gouvernementsblad 1928 No. 34), onder de volgende voorbehouden:

„1e. Frankrijk zal de bevoegdheid hebben, overeenkomstig art. 8 van het Statuut, het voorrecht van gelijkheid van behandeling op te heffen voor de koopvaardijvloot van een Staat, die, gebruikmakende van de bepaling van art. 12, lid 1, zelf de gelijkheid van behandeling zou verbreken ten behoeve van zijn vloot.

2e. Deze ratificatie zal zooals is voorzien in art. 9 van het Verdrag, niet verbindend zijn voor de Protectoraten, Koloniën, Bezittingen of Overzeesche Gewesten, welke onderworpen zijn aan de souvereiniteit of aan het gezag van de Fransche Republiek".

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.
2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 20sten Januari 1933.

VAN HAAREN.

Uitgegeven, den 25sten Januari 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 12.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

Proclamatie

van 25 Januari 1933

betreffende hervatting van het Bestuur van Suriname door den Gouverneur Dr.A . A. L. Rutgers.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Doctor Abraham Arnold Lodewijk Rutgers, heden van het hem in 's Landsbelang verleend verlof te *Paramaribo* teruggekeerd, brengt ter kennis van de ingezetenen, dat hij het bestuur over *Suriname* heeft hervat.

Paramaribo, 25 Januari 1933.

De Gouverneur voornoemd,

RUTGERS.

1933. No. 12.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

Proclamatie

van 25 Januari 1933

betreffende aanvulling van het Besluit van Suriname door den Gouverneur Dr. A. J. L. Rutgers.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Doctor Abraham Arnold Lodewijk Rutgers, beden van het ben in 's Landsbelang wenschelijk verlof te Paramaribo terug-gekeerd, brengt ter kennis van de ingezetenen, dat hij het be-stuur over Suriname heeft hervat.

Paramaribo, 25 Januari 1933.

De Gouverneur voornoemd,

RUTGERS.

1933. No. 13.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 28 Januari 1933 No. 292, *houdende bekendmaking van de nederlegging door Brazilië op het secretariaat van den Volkenbond van de ratificatie-oorkonde nopens het op 19 Februari 1925 te Genève gesloten verdrag betreffende de vervaardiging en de bereiding van, alsmede den handel in verdoovende middelen (Staatsblad 1928 No. 356, Gouvernementsblad 1928 No. 86).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 8 Juli 1932, 2e, 7e Afdeeling en A. D. No. 5/402, houdende mededeeling, dat door *Brazilië* de ratificatie-oorkonde nopens het op 19 Februari 1925 te *Genève* gesloten verdrag betreffende de vervaardiging en de bereiding van, alsmede den handel in verdoovende middelen (Staatsblad 1928 No. 356, Gouvernementsblad 1928 No. 86), op 10 Juni 1932 op het Secretariaat van den Volkenbond is nedergelegd.

Herlezen de resolutie van 27 Juli 1932 No. 2429 (G. B. No. 75).

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.

2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 28sten Januari 1933.
RUTGERS.

Uitgegeven, den 31sten Januari 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1933. No. 14.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 4 Februari 1933 No. 401, *houdende bekendmaking van de opzegging door Zweden van de op 2 Mei 1913 te Stockholm tusschen Nederland en Zweden gesloten overeenkomst betreffende den aan hulpbehoevende zeelieden te verleenen onderstand (Staatsblad 1913 No. 372, Gouvernementsblad 1913 No. 71).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 2 Januari 1933, 4de Afdeeling, Bur. E. Z. No. 26/2, houdende mededeeling, dat de Zweedsche Regeering de op 2 Mei 1913 te Stockholm tusschen Nederland en Zweden gesloten overeenkomst betreffende den aan hulpbehoevende zeelieden te verleenen onderstand (Staatsblad 1913 No. 372, Gouvernementsblad 1913 No. 71) heeft opgezegd en dat de opzegging van kracht is geworden op 1 Januari 1933;

Herlezen de resolutie van: 3 November 1913 No. 4776 (G. B. No. 71);

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.

2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 4den Februari 1933.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 8sten Februari 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 14.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1933. No. 15.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 6 Februari 1933 No. 407, *bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van de notawisseling van 2 en 3 Juni 1924 nopens de toetreding van de Vrije Stad Dantzig tot het op 30 Mei 1924 te Warschau tusschen Nederland en Polen gesloten handelsverdrag (Staatsblad 1924 No. 594, Gouvernementsblad 1925 No. 46).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 9 Januari 1933, 4de Afdeeling Bur. E. Z. No. 11/18, houdende opdracht tot plaatsing in het Gouvernementsblad van de tusschen den Minister van Buitenlandsche Zaken van Polen en den Gezant der Nederlanden te Warschau gewisselde nota's onderscheidenlijk van 2 en 3 Juni 1924 *nopens de toetreding van de Vrije Stad Dantzig tot het op 30 Mei 1924 te Warschau tusschen Nederland en Polen gesloten handelsverdrag, (Staatsblad 1924 No. 594, Gouvernementsblad 1925 No. 46);*

Herlezen de resolutiën van:
3 Juli 1925 No. 2011 (G. B. No. 46) en
6 Juni 1932 No. 1861;

Besluit:

Te bepalen, dat de bedoelde nota's, benevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zullen worden bekend gemaakt.

Paramaribo 6 Februari 1933.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 10den Februari 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 15.

Toetreding van de Vrije Stad Dantzig tot het verdrag van handel en scheepvaart, tusschen Nederland en Polen op 30 Mei 1924 te Warschau gesloten, bij notawisseling d.d. 2/3 Juni 1924. Kamerstuk: Bijl. No. 218 der Zitting 1924-1925.

I.

Ministère des Affaires Etrangères.
D. IX. 3248.

Varsovie, le 2 juin 1924.

Monsieur le Ministre,

J'ai l'honneur de porter à Votre connaissance ce qui suit:
Le Gouvernement Polonais, auquel il appartient d'assurer la conduite des affaires extérieures de la ville libre de Danzig en vertu de l'article 104 du Traité de Versailles et des art. 2 et 6 de la Convention de Paris, déclare, en agissant au nom de Danzig, que la ville libre de Danzig, à partir du 15e jour après réception par le Gouvernement Néerlandais de cette notification, devient Partie Contractante au traité polono-néerlandais ainsi qu'il a été prévu dans l'art. XX dudit traité.

En demandant à Votre Excellence de bien vouloir accuser réception de la présente, je Vous prie, Monsieur le Ministre, d'agréer les assurances de ma haute considération.

(s.) MAURICE ZAMOYSKI.

Son Excellence Mr. le Baron Van Asbeck,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, à Varsovie.

II.

871.

Varsovie, le 3 juin 1924.

Monsieur le Ministre,

J'avais l'honneur de recevoir la note de Votre Excellence en date du 2 de ce mois, No. D. IX. 3248 dans laquelle Elle voulait bien me communiquer que le Gouvernement Polonais, auquel il appartient d'assurer la conduite des affaires extérieures de la Ville Libre de Danzig en vertu de l'article 104 du Traité de Versailles et des articles 2 et 6 de la Convention de Paris, déclare, en agissant au nom de Danzig, que la Ville Libre de Danzig, à partir du 15ième jour après réception par le Gouvernement néerlandais de cette notification, devient Partie Contractante au Traité polono-néerlandais ainsi qu'il a été prévu dans l'article XX dudit traité.

Je n'ai pas manqué de porter cette notification à la connaissance de mon Gouvernement.

Je saisis cette occasion de renouveler à Votre Excellence, Monsieur le Ministre, les assurances de ma plus haute considération.

(s.) D. VAN ASBECK.

Son Excellence le Comte Zamoyski,
Ministre des Affaires Etrangères,
Varsovie.

1933. No. 17.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

PUBLICATIE van 7 Februari 1933, *waarbij wordt afgekondigd de Wet van den 9den December 1932 (Staatsblad No. 590) houdende wijziging van de Surinaamsche begrooting voor het dienstjaar 1930.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Van wege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande Wet:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodig is eenige artikelen der koloniale huishoudelijke begrooting van *Suriname* voor het dienstjaar 1930, vastgesteld bij de Wet van 15 Mei 1930 (*Staatsblad* n°. 194, *Gouvernementsblad* n°. 58), te wijzigen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I.

De volgende artikelen van de koloniale huishoudelijke begrooting van *Suriname* voor het dienstjaar 1930 worden *verhoogd* en mitsdien gebracht op de daarbij vermelde bedragen:

	wordt verhoogd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 2. Meubelen, kantoorbehoeften, abonnement op nieuwsbladen en andere uitgaven ten behoeve van de gouvernements-secretarie, van den burgerlijken stand en het bevolkingsregister en van den Raad van Bestuur, kosten van vergaderingen en van examens, voor zoover daartoe geen afzonderlijke gelden bij andere artikelen zijn toegestaan, verblijfkosten van den ijker en den hulp-ijker en andere uitgaven voor het ijkwezen, alsmede voor subsidie van		

	wordt verhoogd met:	en mitsdien gebracht op:
het tijdschrift *De West-Indische Gids*, boek- en drukwerken, briefporten, advertentiekosten, telegrammen, schrijfloonen en andere uitgaven voor den algemeenen dienst	f 23 991	f 40 941
Artikel 9. Reis-, verblijf- en verhuizingskosten, alsmede kosten voor onderhoud van voertuigen van de ambtenaren van het districtsbestuur	2 250	8 250
Artikel 13. Uit- en terugzending van burgerlijke ambtenaren en daarmede in verband staande uitgaven, overtocht van met verlof gaande of van verlof terugkeerende en gepensionneerde ambtenaren met hunne gezinnen, benevens terugbetaling van uit eigen middelen betaalde overtochtskosten	1 877	41 877
Artikel 14. Kosten, verbonden aan tijdelijke opdrachten aan in Nederland vertoevende Surinaamsche ambtenaren, zoomede aan uitzending van ambtenaren uit Suriname naar Nederland voor studiedoeleinden, een en ander in het belang van den dienst	908	4 908
Artikel 16. Reis- en verblijfkosten, alsmede verhuizingskosten van en huur van voertuigen voor ambtenaren, beambten en andere personen in 's Lands dienst, alsmede voor commissiën, voor zoover bij andere artikelen der begrooting daartoe geen afzonderlijke kredieten zijn toegestaan	1 200	2 400
Artikel 19. Kosten van deelneming aan de in 1931 te Parijs te houden internationale koloniale tentoonstelling	1 000	6 000
Artikel 33. Wapenen, munitie, ledergoed, aankoop en onderhoud van rijwielen ten dienste van de politie en toelagen voor het gebruik van eigen rijwiel	949	6 829

	wordt verhoogd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 55. Andere uitgaven voor den dienst der belastingen	f 1 265	f 27 965
Artikel 59. Uitkeeringen, betalingen en andere uitgaven voor den binnen- en buitenlandschen postdienst	6 079	20 859
Artikel 62. Kosten van onderhoud, vernieuwing en ombouw van de radiotelegraafstations en daarbij behoorende werken, aanschaffing en onderhoud van gereedschappen, werktuigen, brandstoffen, smeermiddelen en andere uitgaven ten behoeve van den Lands-radiotelegraafdienst	4 643	64 643
Artikel 66. Meubelen, schrijfbehoeften, abonnement op nieuwsbladen, briefporten, drukkosten, schrijfloonen en andere uitgaven voor het kantoor van den administrateur van financiën, voor het kantoor van den controleur der belastingen, voor de kantoren der ontvangers en voor de postkantoren, zoomede kosten van aanmaak van zegelpapier en postwaarden, benevens kosten, vallende op het overmaken van geld van en naar Suriname	11 346	27 996
Artikel 80. Onderhoud en verbetering van Landsvestigingsplaatsen en andere vestigingen van kleine landbouwers, zoomede van Landsstalweiden	17 400	53 400
Artikel 103. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van ambtenaren en beambten, verbonden aan het proefstation	1 945	69 000
Artikel 108. Kosten van veldproeven, onderzoekingen en proefnemingen	5 515	35 515
Artikel 115. Reis-, verblijf- en verhuizingskosten van de districts-geneesheeren en hunne vervangers	850	3 350

	wordt verhoogd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 116. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het verplegend personeel bij de polikliniekken	f 3 947	f 22 470
Artikel 117. Kosten van het gereedmaken van geneesmiddelen voor de armenpraktijk, aanschaffing van geneesmiddelen en geneeskundige benoodigdheden uit het militair hospitaal en elders, voor zoover bij andere artikelen daartoe geene afzonderlijke kredieten zijn toegestaan	2 900	37 900
Artikel 131. Kosten van behandeling, verpleging en andere uitgaven ten behoeve van lijders in het Landsziekenhuis te Nieuw-Nickerie, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas	1 378	3 378
Artikel 132. Kosten van behandeling en verpleging van burgerpersonen in particuliere en andere ziekeninrichtingen, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas	29 200	34 900
Artikel 139. Uitgaven ten behoeve van de verpleegden en van het personeel van die inrichting, alsmede kosten, verbonden aan de keuring van levensmiddelen voor en aan het toezicht op de verzending daarvan naar die inrichting	1 423	59 123
Artikel 141. Toelagen aan de leeraren van de geneeskundige school	2 059	9 859
Artikel 145. Vergoeding voor vervoermiddelen van districts-geneesheeren (waartoe ook behooren de geneesheeren, belast met de armenpraktijk en met de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten te Paramaribo, zoomede de		

	wordt verhoogd met:	en mitsdien gebracht op:
particuliere geneesheer, aan wien een deel van den openbaren geneeskundigen dienst is opgedragen), teruggaaf van uitgaven voor de bemanning der vaartuigen van de districts-geneesheeren, zoomede kosten van aanschaffing, onderhoud, bediening en gebruik van de dienstauto ten behoeve van den burgerlijken geneeskundigen dienst	f 1 744	f 14 688
Artikel 147. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de VIIde afdeeling	4 202	31 202
Artikel 150. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de technische ambtenaren en de opzichters, werkzaam bij den dienst der openbare werken	7 741	32 525
Artikel 154. Onderhoud en reiniging van land- en waterwegen en daarmede in verband staande werken te Paramaribo en in de districten en verdere uitgaven te dier zake	13 865	263 565
Artikel 156. Uitgaven ten behoeve van den vuilnisdienst te Paramaribo ...	2 098	13 934
Artikel 158. Kosten van nieuwe werken, buitengewone uitgaven voor onderhoud en herstelling van Landsgebouwen en eigendommen en aankoop van onroerende goederen	38 958	198 458
Artikel 159. Kosten van het beschikbaar stellen van land ten behoeve van den klein-landbouw	77 687	97 687
Artikel 161. Aanschaffing gewoon en buitengewoon onderhoud van de baanvakken en daarbij behoorende kunstwerken, van de gebouwen en inrichtingen met uitzondering van die te		

	wordt verhoogd met:	en mitsdien gebracht op:
Beekhuizen, en andere uitgaven ten behoeve van den vervoerdienst	f 18 514	f 147 430
Artikel 163. Onderhoud en verbetering van het Landstelefoonnet, aanleg van nieuwe aansluitingen en daarmede in verband staande uitgaven	5 923	24 223
Artikel 174. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, loonen en voeding van de bemanning van het lichtschip aan den mond van de Suriname-rivier en toelagen aan lichtwachters te Nieuw-Amsterdam en in Nickerie	1 006	10 255
Artikel 175. Onderhoud en benoodigdheden van het lichtschip, vergoeding voor de uitbestede bediening van het havenlicht te Galibi en voor het onderhoud van den lichtopstand en toebehooren aldaar, brandstoffen en andere benoodigdheden voor de lichttoestellen en voor het havenvuur aan den mond van de Nickerie-rivier, voor het licht aan den mond van de Suriname-rivier, voor het licht te Nieuw-Amsterdam en voor de lichten aan den mond van de Marowijne-rivier en te Coronie, en hetgeen daarmede verder in verband staat, zoomede aankoop en onderhoud van kettingen, ankers en tonneboeien	8 725	19 525
Artikel 181. Meubelen, kantoorbehoeften, abonnement op nieuwsbladen en tijdschriften, drukkosten en andere huishoudelijke uitgaven, alsmede reis-, verblijf- en verhuizingskosten van den directeur en van de ambtenaren en beambten van de verschillende afdeelingen, voor zoover daarvoor geen afzonderlijke gelden zijn beschikbaar gesteld	2 775	12 475

	wordt verhoogd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 182. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van andere onderafdeelingen dan de onderafdeeling Verkeer te Water	f 11 727	f 20 727
Artikel 184. Aanschaffing en onderhoud van werktuigen, rijwielen en andere benoodigdheden, zoomede andere uitgaven	1 000	5 000
Artikel 188. Pensioenen aan gewezen burgerlijke landsdienaren	37 300	631 300
Artikel 193. Wachtgelden	1 400	25 400

Artikel II.

De volgende artikelen der genoemde begrooting worden *verminderd* en mitsdien gebracht op de daarbij vermelde bedragen:

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 1. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den gouvernementssecretaris en de verdere ambtenaren en beambten, alsmede toelagen voor de technische voorlichting ten behoeve van het ijkwezen en aan de ambtenaren van den burgerlijken stand, belast met het voltrekken van huwelijken	f 7 253	f 74 300
Artikel 3. Bezoldiging of verlofbezoldiging van een ambtenaar in algemeenen dienst	7 500	*Memorie*
Artikel 4. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen van den griffier en de verdere ambtenaren en beambten ter griffie	1 238	9 870
Artikel 5. Boeken, kantoor-, lokaal- en andere huishoudelijke behoeften, telegrammen, schrijfloonen, drukwerken, benevens reis- en verblijfkosten van, alsmede huur van voertuigen voor leden der Koloniale Staten	631	4 219

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 6. Uitgaven voor de rustende schutterij	f 86	f 14
Artikel 7. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de districts-commissarissen, -secretarissen, -klerken en surnumerairs, benevens vergoeding voor het gemis van vrije woning	3 575	98 500
Artikel 8. Meubelen en andere uitgaven ten behoeve van de kantoren van de districts-commissarissen, van de plaatsen buiten die kantoren, waar zij zitting houden of huwelijken voltrekken, en van de zittingsplaatsen der rechters, alsmede abonnement voor kantoorkosten aan de districts-commissarissen en burger-kapiteins	343	2 357
Artikel 10. Verstrekking van geneesmiddelen en verbandstoffen ten behoeve van in de districten gevestigde ambtenaren en beambten in 's Lands dienst, zoomede van hun wettig gezin, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas	156	594
Artikel 11. Toelagen van de opperhoofden der Boschnegers en van den vertegenwoordiger van het opperhoofd van den stam der Aucaners, alsmede persoonlijke toelage van den grootkapitein bij dien stam, KANAPÉ	762	1 538
Artikel 15. Vergoeding wegens reis- en verblijfkosten in Nederland tot het ondergaan van een geneeskundig onderzoek door aan den dienst in Suriname verbonden of daarvoor bestemd of te bestemmen personeel	229	71
Artikel 17. Onderhoud der openbare begraafplaatsen, kosten van aanschaf-		

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
fing en van herstelling van lijkwagens, draagbaren, kleeden, gereedschappen en andere behoeften, alsmede kosten, verbonden aan begrafenissen van onvermogenden	f 700	f 6 400
Artikel 22. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de Iste afdeeling	3 416	36 784
Artikel 23. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den president en de leden van, van den procureur-generaal en den advocaat-generaal bij, en van den griffier van het hof van justitie, alsmede van de verdere ambtenaren en beambten, belooning voor het schoonmaken van het gebouw van het hof van justitie en van de lokalen, waarin het parket van den procureur-generaal is ondergebracht, zoomede van het gebouw, waarin de rechter-commissaris zitting houdt	981	89 800
Artikel 24. Meubelen, kantoorkosten, boekwerken en andere huishoudelijke uitgaven voor het hof van justitie en het parket van den procureur-generaal, drukwerk en abonnement op tijdschriften en nieuwsbladen voor het parket van den procureur-generaal en uitgaven ten behoeve van het hulpkantoor van den industrieelen eigendom ...	800	3 000
Artikel 25. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den kantonrechter van Paramaribo, van den kantonrechter van Nickerie, van Coronie en van Marowijne, tevens rechter in het westelijk ommegaand gerecht, van den griffier bij het oostelijk ommegaand gerecht en van het hun toegevoegde		

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
personeel, alsmede belooning voor het schoonmaken van het gebouw, waarin het kantongerecht van Paramaribo is gevestigd	f 1 497	f 25 700
Artikel 26. Meubelen, kantoorkosten en andere huishoudelijke uitgaven voor het kantongerecht van Paramaribo, alsmede abonnement voor kantoorkosten en andere huishoudelijke uitgaven van de griffiers in de districten	32	618
Artikel 27 Bewaking van veroordeelden en aangehoudenen	3 262	34 600
Artikel 28. Bovenkleeding en schoeisel voor de gevangenbewaarders en opzichters in het huis van bewaring te Paramaribo en in de strafgevangenis te Nieuw-Amsterdam	725	1 267
Artikel 30. Voeding, kleeding, ligging, bewassching, geneesmiddelen en verbandstoffen en verschillende andere uitgaven voor aangehoudenen en veroordeelden, zoomede voor in hechtenis genomenen, alsmede gereedschappen, werktuigen, verlichting en andere huishoudelijke behoeften van de strafgevangenis en huizen van bewaring, enz. en loonen voor het verrichten van huisdiensten door gevangenen	8 648	50 477
Artikel 31. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en daggelden van het politiepersoneel, van de schoonmaakster van het politiekantoor te Paramaribo en van den politie-kleermaker, den politie-schoenmaker en hunne knechts	10 337	352 200
Artikel 32. Materialen en verdere benoodigdheden voor de bovenkleeding en het schoeisel van de ambtenaren en		

	wordt vermindert met:	en mitsdien gebracht op:
beambten van politie of toelagen daarvoor	f 500	f 14 000
Artikel 34. Loon van roeiers, reis- en verblijfkosten, alsmede verhuizingskosten ten behoeve van de politie	3 100	32 900
Artikel 36. Andere uitgaven ten dienste van de politie en huur van politiewoningen	270	10 800
Artikel 37. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de ambtenaren en beambten van den dienst van het toezicht op de Landsbosschen	194	21 000
Artikel 38. Verdere uitgaven voor den dienst van het toezicht op de Landsbosschen	2 200	26 300
Artikel 42. Kosten van den voogdijraad	811	1 429
Artikel 44. Reis- en verblijfkosten voor leden van de rechterlijke macht ...	987	813
Artikel 45. Kosten van mail-, stop- en brandschoten	26	74
Artikel 46. Terugbetaling aan het Departement van Justitie in Nederland van het door zijne zorg te betalen aandeel voor Suriname in de bijdragen van Nederland in de kosten van het kantoor voor het Internationaal Verbond tot bescherming van letterkundige en kunstwerken	29	71
Artikel 47. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de IIde afdeeling	4 870	11 130
Artikel 48. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en daggelden van den administrateur van financiën en van de ambtenaren en beambten van zijn kantoor	8 560	88 350

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 49. Kosten van opmetingen ten behoeve van het domeinwezen	f 7 000	f 3 000
Artikel 50. Voorschotten ter bevordering van den klein-landbouw, van kleine industrieën, van de veeteelt en van de visscherij	1 500	4 500
Artikel 51. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den controleur der belastingen, den kolonialen ontvanger en betaalmeester, den ontvanger der invoerrechten en accijnzen, den ontvanger der belastingen in Nickerie en de ambtenaren en beambten van hunne kantoren	1 856	72 856
Artikel 53. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en daggelden, tafelgelden van- en voeding voor de ambtenaren bij den actieven dienst der belastingen en bij het toezicht op den in- en uitvoer te water, alsmede uitgaven van dien aard voor het verdere personeel bij 's Lands middelen	14 004	111 097
Artikel 54. Huur van woningen en toelagen wegens gemis van vrije woning aan den klerk op het ontvangerskantoor in Nickerie en aan ambtenaren der belastingen	150	1 030
Artikel 57. Toelage aan den secretaris en onkosten van de Kamer van koophandel en fabrieken te Paramaribo	47	353
Artikel 60. Uitgaven ten behoeve van de postspaarbank	1 535	7 361
Artikel 61. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, daggelden of andere belooningen van het personeel bij den Lands-radiotelegraafdienst	2 240	30 700

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 64. Meubelen, kantoorbehoeften en andere uitgaven voor het hypotheekkantoor, benevens kosten voor het schatten der verkoopwaarde van onroerende goederen met het oog op de toepassing der zegelverordening	f 106	f 394
Artikel 67. Reis-, verblijf- en verhuizingskosten	586	1 614
Artikel 68. Rente en aflossing van geleende gelden	165 802	498 728
Artikel 69. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de IIIde afdeeling	1 957	2 043
Artikel 70. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den agent-generaal en van het verdere personeel bij het Immigratie-departement	1 462	46 905
Artikel 73. Meubelen, kantoor- en schrijfbehoeften, drukkosten, abonnement op nieuwsbladen, briefporten, telegrammen en andere uitgaven, alsmede kosten van schoonmaken en verlichting en andere huishoudelijke kosten van het immigranten-doorgangshuis te Paramaribo	924	576
Artikel 74. Toelagen aan ambtenaren bij het Immigratie-departement en op de kantoren der districts-commissarissen, die bedreven zijn in het spreken der talen van de Nederlandsch- en Britsch-Indische immigranten	15	85
Artikel 75. Uitgaven voor deskundig onderzoek bij geschillen over loonen en taken op landbouw-ondernemingen	150	*Memorie*
Artikel 76. Kosten van aanvoer van immigranten en daarmede in verband staande andere uitgaven	444 500	121 500

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 77. Kosten van terugvoer van immigranten en daarmede in verband staande andere uitgaven, alsmede uitkeeringen aan immigranten, die afzien van het recht op vrije terugreis ...	f 57 500	f 157 000
Artikel 78. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen voor het houden van toezicht op voor den klein-landbouw uitgegeven perceelen land en de Landsstalweiden, zoomede reis-, verblijf- en verhuizingskosten en andere uitgaven	1 909	30 400
Artikel 81. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de IVde afdeeling	1 409	1 191
Artikel 84. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den inspecteur voor het onderwijs en van de ambtenaren en den bode van zijn kantoor, zoomede abonnement voor den secretaris der commissie van onderwijs voor kantoorbehoeften en schrijfloonen	829	22 375
Artikel 86. Meubelen, kantoorbehoeften, drukkosten, rijwieltoelage aan den bode op het kantoor van den inspecteur voor het onderwijs en andere kleine uitgaven, alsmede reis- en verblijfkosten van den inspecteur voor het onderwijs en kosten van examens	936	3 414
Artikel 87. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van onderwijzers en onderwijzeressen en verder bij de scholen werkzaam zijnd personeel, zoomede kosten van bewaken en schoonhouden der scholen	18 925	403 000
Artikel 89. Huur van gebouwen of lokalen, vergoeding voor huishuur aan		

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
onderwijzers, aan wie geen landswoning kan worden aangewezen, uitgaven ten behoeve van schooltuinen, schoolmeubelen, schoolbehoeften en andere uitgaven	f 861	f 25 639
Artikel 90. Uitkeeringen ten behoeve van het bijzonder onderwijs	48 699	731 944
Artikel 91. Uitgaven voor het landbouwonderwijs	200	1 200
Artikel 92. Uitkeeringen aan bijzondere inrichtingen en instellingen	100	8 900
Artikel 93. Kosten van vervoer en studie van jongelieden, die buiten Suriname eene opleiding ontvangen	238	1 762
Artikel 94. Uitkeeringen aan opvoedingsgestichten, enz.	3 521	16 229
Artikel 95. Tijdelijke verhooging van uitkeeringen aan opvoedingsgestichten, enz.	2 650	5 994
Artikel 98. Bezoldiging of verlofbezoldiging en persoonlijke toelage van den directeur-armverzorger, daggelden en toelagen van het verder personeel en abonnement voor kantoorbehoeften, enz. van de commissie van regenten van het gesticht Landsgrond Boniface	125	12 982
Artikel 99. Uitgaven ten behoeve der ouden, gebrekkigen en onvermogenden binnen en buiten het gesticht Landsgrond Boniface	5 071	58 729
Artikel 100. Bijdragen voor weezenverzorging aan kerkgenootschappen en voor onderhoud van weezen van immigranten	1 465	37 395
Artikel 101. Tijdelijke verhooging van bijdragen aan kerkgenootschappen voor weezenverzorging	30	9 060

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 102. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz., met de Landsvaartuigen ten behoeve van de Vde afdeeling	f 2 603	f 19 397
Artikel 104. Kosten van den cultuurtuin en van de selectie van cultuurgewassen	886	19 164
Artikel 105. Uitgaven ten behoeve van den meteorologischen dienst	125	375
Artikel 107. Uitgaven voor herbarium en botanisch boschonderzoek	39	1 461
Artikel 109. Kosten van onderzoekingen ten behoeve van het boschwezen en daarmede verband houdende uitgaven	3 000	*Memorie*
Artikel 111. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de VIde afdeeling	2 228	1 872
Artikel 113. Uitgaven voor onderzoekingen ten behoeve van den openbaren gezondheidsdienst in en buiten het laboratorium van het militair hospitaal en al hetgeen met deze onderzoekingen in verband staat	250	1 000
Artikel 118. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van vroedvrouwen, tevens hulppersoneel bij den medischen dienst in de districten	577	3 263
Artikel 119. Andere uitgaven voor den openbaren gezondheidsdienst, voor zoover bij andere artikelen geene afzonderlijke kredieten zijn toegestaan	2 267	4 583
Artikel 120. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van		

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
de geneesheeren en het verder personeel, werkzaam bij de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten	f 23 681	f 18 775
Artikel 121. Kosten, verband houdende met de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten	2 640	9 960
Artikel 123. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den gouvernements-scheikundige, den keurmeester voor levensmiddelen en den hulpkeurmeester	6 320	4 025
Artikel 124. Kosten in verband met de keuring van levensmiddelen	359	141
Artikel 125. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, daggelden en verdere loonen van den gouvernements-veearts, tevens directeur van het slachthuis te Paramaribo, den hulpkeurmeester en het lagere personeel van het slachthuis	1 196	11 133
Artikel 126. Aanschaffing en onderhoud van gereedschappen, brandstoffen en kantoorbehoeften, enz. voor het slachthuis te Paramaribo	325	1 675
Artikel 127. Kosten van het slachthuis te Nieuw-Nickerie	300	*Memorie*
Artikel 129. Kosten van behandeling en verpleging van burgerpersonen in de militaire ziekeninrichtingen, alsmede tegemoetkomingen in deze kosten, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas	77 446	169 554
Artikel 130. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het verplegend personeel in het Landsziekenhuis te Nieuw-Nickerie	1 300	1 655

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 134. Onderhoud en andere uitgaven ten behoeve van krankzinnigen	f 887	f 35 113
Artikel 135. Kosten van kantoorbehoeften en van aanschaffing van boeken en tijdschriften ten behoeve van de inrichting	47	203
Artikel 136. Uitgaven voor het landbouwbedrijf in de inrichting	139	611
Artikel 137. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en daggelden van de directrice (den directeur) en het verdere personeel van de Landsinrichting voor melaatschen op Groot-Chatillon ...	970	27 814
Artikel 138. Kosten van kantoorbehoeften, aankoop van boeken, aankoop en herstelling van instrumenten ten behoeve van die inrichting	142	108
Artikel 142. Behoeften voor de geneeskundige school	500	1 000
Artikel 144. Huur van woningen en vergoeding voor het gemis van vrije woning aan districtsgeneesheeren (waartoe ook behooren de geneesheeren, belast met de armenpractijk en met de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten te Paramaribo), verplegers en verpleegsters en vroedvrouwen in de districten, zoomede huur van gebouwen ten behoeve van de poliklinieken van de armenpraktijk te Paramaribo en in de districten	85	6 695
Artikel 146. Toelagen aan geneesheeren voor speciale bevoegdheden	836	1 164
Artikel 148. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den directeur van openbare werken en ver-		

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
keer en van de verdere ambtenaren en beambten van zijn kantoor en van het kantoor der onderafdeeling verkeer te water	f 4 157	f 62 300
Artikel 151. Onderhoud en verbetering van de Landsgebouwen met hun toebehooren, kosten van onderhoud en feestverlichting van den bij het gouvernementshuis behoorenden tuin, kosten voor klokken en voor aanschaffing van vlaggen en lijnen, zoomede huur van twee perceelen van de plantage Mariënburg tot plaatsing van dienstwoningen voor het Landspersoneel aldaar	2 082	148 818
Artikel 152. Uitgaven voor logeergebouwen in de districten voor in dienst reizende ambtenaren	22	1 228
Artikel 155. Uitgaven voor de besproeiing van straten en wegen te Paramaribo	1 271	1 729
Artikel 160. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de spoorweg-ambtenaren en -beambten, loon voor hulp ter tijdelijke versterking en vervanging van dat personeel bij ziekte en verlof, zoomede kosten voor geneesmiddelen en verbandstoffen	4 933	54 300
Artikel 162. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den technisch ambtenaar en verdere beambten bij den dienst van het telefoonwezen, zoomede kosten voor geneesmiddelen en verbandstoffen	1 248	33 650
Artikel 164. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den ladingmeester en het verder personeel voor den dienst op den afvaartsteiger ...	174	5 133

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 165. Kosten voor het nazien van gezondheidspassen van- en kosten, te betalen in buitenlandsche havens door Landsvaartuigen, kosten voor het laden en lossen van goederen te Paramaribo, vergoeding voor geleden schade door het verloren gaan of beschadigen van goederen, verscheept met die vaartuigen, benevens uitkeeringen aan gezagvoerders, stuurlieden, enz. uit de opbrengst van het personen- en goederenvervoer van den zeedienst, alsmede verdere uitgaven, verband houdende met den vervoerdienst dezer vaartuigen	f 16 094	f 36 506
Artikel 166. Onderhoud van de gebouwen en steigers, zoomede baggerwerken	574	1 426
Artikel 170. Kosten voor de verstrekking van uniformkleeding aan de schepelingen	500	*Memorie*
Artikel 172. Verstrekking van geneesmiddelen en verbandstoffen aan het personeel, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas	37	463
Artikel 177. Toelage aan een seinwachter	10	890
Artikel 178. Vlaggen en andere benoodigdheden voor het seinwezen	286	114
Artikel 179. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen voor het personeel van de centrale werkplaats te Beekhuizen en van den magazijnsdienst aldaar	8 883	110 400
Artikel 180. Grondstoffen, arbeidsloonen, werktuigen, gereedschappen en verdere uitgaven voor gewoon en bui-		

	wordt vermindered met:	en mitsdien gebracht op:
tengewoon onderhoud van het rollend spoorwegmaterieel, van de gebouwen en inrichtingen van de centrale werkplaats te Beekhuizen en van de Landsvaartuigen, mede inbegrepen de dokkosten van deze, voorts brandstoffen, smeermiddelen en machinekamerbehoeften	f 10 503	f 223 782
Artikel 183. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het personeel der brandweer	1 563	7 550
Artikel 187. Uitgaven ter verrekening van het tekort op de rekening „Aanvoer van levensmiddelen ten behoeve van de bevolking" (vijfde termijn)	3 421	35 579
Artikel 189. Pensioenen aan weduwen en weezen van overleden burgerlijke landsdienaren	13 600	201 400
Artikel 190. Pensioenen aan gewezen onderwijzers bij het bijzonder onderwijs	13 700	14 300
Artikel 191. Pensioenen aan weduwen en weezen van overleden onderwijzers bij het bijzonder onderwijs	2 700	2 300
Artikel 194. Wachtgelden aan onderwijzers en onderwijzeressen bij het bijzonder onderwijs	700	2 300
Artikel 196. Uitgaven voor de waarneming van tijdelijk opengevallen betrekkingen, voor zoover het niet mogelijk is die aan te wijzen op de artikelen, waarin de bezoldigingen voor die betrekkingen zijn omschreven	2 175	12 825
Artikel 197. Gunstgaven en andere onverplichte betalingen	267	1 733
Artikel 198. Kinderbijslagen	3 700	38 300

Artikel III.

In de genoemde begrooting worden twee nieuwe artikelen, 108*bis* en 158*bis*, ingelascht, luidende als volgt:

„*Artikel* 108*bis*. Deelneming van het gouvernement van „Suriname in het kapitaal van de N. V. „West-Indische Maat-„schappij tot exploitatie van de koffie-installatie systeem-„FERNANDES" en daarmede verband houdende uitgaven f 35 438."

„*Artikel* 158*bis*. Kosten, verband houdend met de voorbe-„reiding van den aanleg van eene drinkwaterleiding voor „Paramaribo en omgeving ..... f 15 700."

Artikel IV.

Het eindcijfer der voormelde begrooting wordt tengevolge van de in de **artikelen I, II** en **III** dezer wet vermelde wijzigingen, verminderd met f 675 840 (*zeshonderd vijf en zeventig duizend achthonderd veertig gulden*), en daardoor gebracht op f 7 650 113 (*zeven millioen zeshonderd vijftig duizend eenhonderd dertien gulden*).

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, den 9den December 1932.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Uitgegeven den *zeven en twintigsten* December 1932.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernements-blad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 7den Februari 1933.
RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 25sten Februari 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1933. No. 19.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

RESOLUTIE van 15 Februari 1933 No. 521 *tot nadere wijziging van de resolutie van 9 October 1922 No. 3592 (G. B. No. 77) houdende vaststelling van de voorwaarden en bepalingen, waaronder tot nader concessiën tot het bewerken van hout op domeingrond in Suriname worden verleend.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Herlezen de resolutiën van 9 October 1922 No. 3592 (G. B. No. 77), 15 Januari 1926 No. 161 (G. B. No 5), 8 April 1926 No. 1255 (G. B. No. 31), 6 Maart 1930 No. 912 (G. B. No. 22), 16 Juli 1931 No. 2291 (G. B. No. 45), 14 November 1931 No. 3710 (G. B. No. 82), 22 Maart 1932 No. 973 en 7 Februari 1933 No. 424;

Gehoord den Raad van Bestuur (missive van 7 Februari 1933 No. 424);

Besluit:

A. Te bepalen:

1. dat in punt *1f* van de resolutie van 9 October 1922 No. 3592 (G. B. No. 77) *houdende vaststelling van de voorwaarden en bepalingen, waaronder tot nader concessiën tot het bewerken van hout op domeingrond in Suriname worden verleend,* zooals dit punt luidt na de daarin bij resolutiën van 15 Januari 1926 No. 161 (G. B. No. 5) en 16 Juli 1931 No. 2291 (G. B. No. 45) aangebrachte wijzigingen, de komma achter het woord „tonka" en de woorden „en possumhout" vervallen, terwijl tusschen de woorden „tonka" en „hoepelhout" het woord „en" wordt ingevoegd.

2. dat afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

B. Van het vorenstaande afschrift te zenden aan den Procureur-Generaal.

Paramaribo, den 15den Februari 1933.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 20sten Februari 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 20.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 21 Februari 1933 No. 601, *houdende wijziging van de instructie voor de Havenmeesters.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord den Administrateur van Financiën (nota van 9 Februari 1933 La. A. No. 259);

Herlezen de resolutie van 6 December 1916 No. 4581;

Gelet op de Havenverordening (G. B. 1916 No. 64), gelijk zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen, laatstelijk bij de verordening van 10 Mei 1922 (G. B. No. 56), alsmede op de bij resolutie van 4 December 1920 No. 4140 (G. B. No. 95) vastgestelde en laatstelijk bij resolutie van 16 October 1929 No. 3766 (G. B. No. 78) gewijzigde „voorschriften voor de invordering van „de belastingen en van de middelen, welke op denzelfden voet „als de belastingen worden ingevorderd en voor de vervolging „bij wanbetaling";

Besluit:

A. In de bij resolutie van 6 December 1916 No. 4581 (G. B. No. 79) vastgestelde „Instructie voor de Havenmeesters" de navolgende wijzigingen aan te brengen:

1e. het tweede lid van art. 3 wordt vervangen door de volgende drie leden:

„Hij houdt tevens een stokregister voor de door hem te „doene heffing wegens steigergelden voor de schepen verschuldigd.

„Van de steigergelden en andere recognities, bedoeld in „artikel 11 van de Havenverordening, maakt hij jaarlijks in de „maand Januari een kohier op, dat onverwijld aan den Contro- „leur der Belastingen wordt toegezonden en dat, na executoir- „verklaring door den Gouverneur, ter invordering in handen van „den Ontvanger der belastingen ter plaatse wordt gesteld.

„Op dit kohier zijn toepasselijk het Koninklijk besluit van 3 „April 1869 No 23 (G.B. No. 24), zooals dit besluit luidt na de se- „dert daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, laatstelijk bij „de verordening van 8 Augustus 1928 (G.B.No. 84) en de Voorschrif- „ten voor de invordering van de belastingen en van de middelen, „welke op denzelfden voet als de belastingen worden ingevor- „derd en voor de vervolging bij wanbetaling (G. B. 1920 No. 95)".

2e. het eerste lid van art. 4 wordt gelezen als volgt:

„De Havenmeester geeft voor elke door hem wegens stei- „gergelden geïnde, voor de schepen verschuldigde som eene kwi- „tantie af uit het stokregister, dat hij bij de afdracht der gelden „aan den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester / Ontvanger der belastingen aan dezen „vertoont, ten blijke waarvan de Ontvanger het register voor „Ge- „zien" parafeert."

B. Te bepalen dat deze resolutie in het Gouvernements-Blad zal worden geplaatst en dat aan elk der havenmeesters en den onderhavenmeester een exemplaar daarvan zal worden gezonden.

Paramaribo, den 21sten Februari 1933.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 23sten Februari 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 21.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 27 Februari 1933 No. 653, *bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van 11 Januari 1933 (Staatsblad No. 8), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het op 1 November 1932 te 's-Gravenhage tusschen Nederland en België gesloten verdrag, strekkende tot uitbreiding van het Nederlandsch-Belgisch uitleveringsverdrag van 31 Mei 1889 (Staatsblad 1889, No. 93) en van de aanvullende verdragen van 14 Februari 1895 (Staatsblad 1895, No. 32) en van 25 October 1927 (Staatsblad 1928, No. 4), tot den Belgischen Congo en het mandaat gebied van Ruanda-Urundi.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 27 Januari 1933, 1e en 7e Afdeeling No. 8/58, waarbij, ter bekendmaking van het na te melden Koninklijk besluit, is toegezonden een exemplaar van het Staatsblad No. 8 van 1933, waarin is opgenomen het Koninklijk besluit van 11 Januari 1933, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het op 1 November 1932 te 's-Gravenhage tusschen Nederland en België gesloten verdrag, strekkende tot uitbreiding van het Nederlandsch-Belgisch uitleveringsverdrag van 31 Mei 1889 (Staatsblad 1889, No. 93) en van de aanvullende verdragen van 14 Februari 1895 (Staatsblad 1895, No. 32) en van 25 October 1927 (Staatsblad 1928, No. 4) tot den Belgischen Congo en het mandaatgebied van Ruanda-Urundi ;

Herlezen de resolutiën van : 6 November 1931 No. 3619 en 29 Maart 1932 No. 1044 ;

Besluit:

Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit, het daarin genoemd verdrag, alsmede de vertaling daarvan, benevens afschrift van deze resolutie, in het *Gouvernementsblad* zullen worden geplaatst.

Paramaribo, 27 Februari 1933.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 20sten Maart 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Wij WILHELMINA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Gezien het op 1 November 1932 te 's-Gravenhage tusschen *Nederland* en *België* gesloten verdrag, strekkende tot uitbreiding van het Nederlandsch-Belgisch uitleveringsverdrag van 31 Mei 1889 (*Staatsblad* 1889, n°. 93) en van de aanvullende verdragen van 14 Februari 1895 (*Staatsblad* 1895, n°. 32) en van 25 October 1927 (*Staatsblad* 1928, n°. 4) tot den *Belgischen Congo* en het mandaatgebied van *Ruanda-Urundi*, van welk verdrag een afdruk en eene vertaling bij dit Besluit zijn gevoegd;

Overwegende, dat de akten van bekrachtiging van dat verdrag op 14 December 1932 te *Brussel* zijn uitgewisseld;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 7den Januari 1933, Directie van het Protocol, n°. 40775;

Hebben goedgevonden en verstaan:

bovengenoemd verdrag van 1 November 1932, alsmede de vertaling daarvan, te doen bekend maken door de plaatsing van dit Besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen ter zake wordt vereischt.

's-Gravenhage, den 11den Januari 1933.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
BEELAERTS VAN BLOKLAND.

Uitgegeven den *twintigsten* Januari 1933.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas

et

Sa Majesté le Roi des Belges,

ayant jugé nécessaire d'appliquer au Congo belge et aux territoires du Ruanda-Urundi, au sujet desquels la Belgique exerce un mandat au nom de la Société des Nations, la convention d'extradition entre les Pays-Bas et la Belgique du 31 mai 1889 et les conventions additionnelles à cette convention du 14 février 1895 et du 25 octobre 1927, ont nommé dans ce but pour Leurs plénipotentiaires:

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

Jonkheer Frans Beelaerts van Blokland, Son ministre des affaires étrangères;

Sa Majesté le Roi des Belges:

Monsieur Charles Maskens, Son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à La Haye,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit:

Article premier.

Les dispositions de la convention d'extradition entre les Pays-Bas et la Belgique du 31 mai 1889 et les conventions additionnelles à ce traité du 14 février 1895 et du 25 octobre 1927 s'appliqueront au Congo belge et aux territoires du Ruanda-Urundi.

Article 2.

La demande d'extradition d'un individu qui s'est réfugié au Congo belge ou dans le Ruanda-Urundi sera faite au Gouverneur-Général du Congo belge par le principal agent consulaire des Pays-Bas dans cette colonie.

S'il s'agit d'un individu réfugié dans un territoire d'outre-mer néerlandais la demande sera faite au Gouverneur-Général ou au Gouverneur de ce territoire par le principal agent consulaire de Belgique dans ce territoire.

Le Gouverneur-Général ou le Gouverneur aura toutefois la faculté d'en référer à Son Gouvernement pour la suite à donner à la demande d'extradition.

La voie indiquée dans l'alinéa précédent est substituée à la voie diplomatique dans tous les cas où celle-ci est requise par la convention d'extradition du 31 mai 1889 et les conventions additionnelles à cette convention.

Article 3.

Pour l'application de la convention du 31 mai 1889 et des conventions additionnelles à cette convention, y compris la présente convention, il faut entendre, par nationaux belges les citoyens belges et les ressortissants du Congo belge. Sont assimilés aux nationaux belges les ressortissants du Ruanda-Urundi.

Article 4.

Le délai de quinze jours prévu à l'article 10 de la convention d'extradition belgo-néerlandaise du 31 mai 1889 est porté à trois mois.

Article 5.

La présente convention sera ratifiée et les ratifications seront échangées à Bruxelles, le plus tôt possible. Elle entrera en vigueur trois mois après l'échange des ratifications. Elle continuera à sortir ses effets jusqu'à six mois après déclaration contraire de la part de l'un des deux Gouvernements. Néanmoins elle sera censée dénoncée par le fait de la dénonciation de la convention d'extradition du 31 mai 1889 entre les Pays-Bas et la Belgique.

En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait en double exemplaire à La Haye, le 1er novembre 1932.

(L.S.) Beelaerts van Blokland.

(L.S.) Ch. Maskens.

VERTALING.

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

en

Zijne Majesteit de Koning der Belgen,

het noodig geoordeeld hebbende op den Belgischen Congo en het gebied van Ruanda-Urundi, ten aanzien waarvan België een mandaat namens den Volkenbond uitoefent, het uitleveringsverdrag toe te passen tusschen Nederland en België van 31 Mei 1889 en de daarbij behoorende aanvullende verdragen van 14 Februari 1895 en van 25 October 1927, hebben te dien einde tot Hunne Gevolmachtigden benoemd:

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

Jonkheer Frans Beelaerts van Blokland, Hoogstderzelver Minister van Buitenlandsche Zaken;

Zijne Majesteit de Koning der Belgen:

den heer Charles Maskens, Hoogstdeszelfs buitengewoon gezant en gevolmachtigd minister te 's-Gravenhage,

die, na elkander hunne volmachten te hebben medegedeeld, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, omtrent het navolgende zijn overeengekomen:

Artikel 1.

De bepalingen van het uitleveringsverdrag tusschen Nederland en België van 31 Mei 1889 en de daarbij behoorende aanvullende verdragen van 14 Februari 1895 en van 25 October 1927 zullen van toepassing zijn op den Belgischen Congo en het gebied van Ruanda-Urundi.

Artikel 2.

De aanvrage om uitlevering van een persoon die schuilplaats gezocht heeft in den Belgischen Congo of in Ruanda-Urundi zal worden gericht aan den Gouverneur-Generaal van den Belgischen Congo door den hoogsten consulairen ambtenaar der Nederlanden in die kolonie.

Indien het een persoon geldt die schuilplaats gezocht heeft in een Nederlandsch overzeesch gewest, zal de aanvrage worden

gericht aan den Gouverneur-Generaal of aan den Gouverneur van dat gewest door den hoogsten consulairen ambtenaar van België in dat gewest.

De Gouverneur-Generaal of de Gouverneur zal echter bevoegd zijn aan zijne Regeering de beslissing te onderwerpen welk gevolg aan de aanvrage om uitlevering zal zijn te geven.

De in het vorige lid aangegeven weg zal in de plaats treden van den diplomatieken weg in alle gevallen waarin deze wordt vereischt door het uitleveringsverdrag van 31 Mei 1889 en de daarbij behoorende aanvullende verdragen.

Artikel 3.

Voor de toepassing van het verdrag van 31 Mei 1889 en de daarbij behoorende aanvullende verdragen, met inbegrip van het tegenwoordige verdrag, moet onder Belgische onderdanen worden verstaan de Belgische staatsburgers en de Belgische onderdanen in den Belgischen Congo. Met Belgische onderdanen zijn gelijkgesteld de onderdanen in Ruanda-Urundi.

Artikel 4.

De termijn van vijftien dagen, voorzien bij artikel 10 van het Belgisch-Nederlandsch uitleveringsverdrag van 31 Mei 1889, wordt op drie maanden gebracht.

Artikel 5.

Dit verdrag zal worden bekrachtigd en de bekrachtigingsoorkonden zullen zoo spoedig mogelijk te Brussel worden uitgewisseld. Het zal in werking treden drie maanden nà de uitwisseling der bekrachtigingsoorkonden. Het zal van kracht blijven tot zes maanden nadat een van de beide Regeeringen een verklaring in tegenovergestelden zin zal hebben afgelegd. Niettemin zal het geacht worden te zijn opgezegd door het feit der opzegging van het uitleveringsverdrag van 31 Mei 1889 tusschen Nederland en België.

Ter oorkonde waarvan de wederzijdsche gevolmachtigden dit verdrag hebben geteekend en van hun zegels hebben voorzien.

Gedaan in tweevoud te 's-Gravenhage, den 1sten November 1932

(L.S.) Beelaerts van Blokland.

(L.S.) Ch. Maskens.

1933. No. 22.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 1 Maart 1933 No. 670 *houdende nadere wijziging en aanvulling van de bij resolutie van 4 December 1920 No. 4140 (G. B. No. 95) vastgestelde „voorschriften voor „de invordering van de belastingen en van de middelen, welke op „denzelfden voet als de belastingen worden ingevorderd en voor de „vervolging bij wanbetaling."*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord. . . . (enz.);

Besluit:

A. In de bij resolutie van 4 December 1920 No. 4140 (G. B. No 95) vastgestelde en bij resolutiën van 1 Maart 1924 No. 680 (G. B. No. 13), 19 Januari 1926 No. 202 (G. B. No. 7), 19 Juli 1927 No. 2108 (G. B. No 54) en 16 October 1929 No. 3766 (G. B. No. 78) gewijzigde „voorschriften voor de invordering van „de belastingen en van de middelen, welke op denzelfden voet „als de belastingen worden ingevorderd en voor de vervolging „bij wanbetaling", de volgende nadere wijzigingen en aanvullingen aan te brengen:

I. In den vierden regel van het eerste lid van art. 3 wordt tusschen de woorden „en" en „ter" ingevoegd „door tusschen„komst van den Controleur der belastingen".

II. Het 4e lid van art. 4 wordt vervangen door de volgende leden:

„4) Voor zooveel het bedrag der kohieren betreft, wordt iede„re dienst afgesloten op het einde van de vierde maand volgen„de op het belastingjaar.

„5) Kohieren welke eerst later worden executoir verklaard, „zoomede restantkohieren bedoeld bij art. 54 *bis*, worden in den „oudsten nog niet afgesloten dienst opgenomen.

„6) De in het vorige lid bedoelde kohieren en de daarop „voorkomende aanslagen krijgen het doorloopend volgnummer „van den dienst waartoe zij zullen behooren. Op den titel van het

„kohier en c.q. van het register van aanslagen wordt, nevens „het belastingjaar (oorspronkelijk dienstjaar) tusschen haakjes en „met rooden inkt het (nieuwe) dienstjaar vermeld. Teneinde ver„gissingen bij de boeking van ontvangsten, ontheffingen, enz. te „voorkomen, wordt op gelijke wijze gehandeld met de aanslagbil„jetten, duplicaten daarvan en alle verdere op de aanslagen, welke „in de hoogerbedoelde kohieren voorkomen, betrekking hebben„de bescheiden.

„7) Kohieren waarvan het materieel is ingericht op 10 pos„ten per blad, worden, indien het nummer van den laatsten post „geen veelvoud van tien is tot het eerstvolgende tienvoud door„genummerd. Achter de nummers welke niet voor een aanslag zijn „gebezigd, worden een of meer inktstrepen getrokken."

III. Aan art. 8 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende:

„2) Voor aanslagen voorkomende op restantkohieren worden „geen aanslagbiljetten uitgeschreven. Indien het oorspronkelijk „aanslagbiljet wordt aangeboden, wordt daarop met rooden inkt „vermeld het dienstjaar en het artikel waaronder de aanslag in „het restantkohier is opgenomen."

IV. Aan art. 18 wordt een nieuw lid (1a) toegevoegd, luidende:

„1a.) Bij de boeking in het journaal van betalingen op „aanslagen voorkomende op een restantkohier, worden onder het „kohier-artikel het oorspronkelijk dienstjaar en het artikel van het „oorspronkelijk kohier tusschen haakjes in breukvorm vermeld."

V. Na art. 24 wordt ingevoegd een nieuw artikel 24*bis*, luidende:

„Artikel 24*bis*.

„1) Ingeval inhouding voor de aanzuivering van belasting „moet plaats hebben door een ander ontvangerskantoor dan dat, „alwaar de belasting verschuldigd is, zal de ontvanger die het „verzoek tot inhouding doet aan zijn ambtgenoot zoodanige ge„gevens moeten verschaffen welke dezen in staat stellen de ko„lommen van het in het 3e lid van art. 24 bedoeld journaal in „te vullen.

„2) Door vermelding in het journaal van het woord „inge„houden" doet de ontvanger blijken dat het betreffende bedrag „is ingehouden.

„3) Aan belastingschuldigen die bij de inhouding hun aan„slagbiljet niet kunnen overleggen, teneinde daarop het ingehou-

„den bedrag te kwiteeren, zal voor het ingehouden bedrag door „den ontvanger die de inhouding doet een voorloopige kwitantie „uit een blanco-stokregister worden afgegeven.

„4) Bij overlegging door belastingschuldige van zijn aan„slagbiljet, zal door den ontvanger-inhouder daarop kwitantie „worden gesteld, nadat de voorloopige kwitantie hierboven be„doeld, door hem is ingetrokken en vernietigd.

„5) Overigens wordt gehandeld overeenkomstig het 4e lid „van art. 24.

„6) Indien belanghebbende onder overlegging van zijn aan„slagbiljet zich tot het stellen van kwitantie hierop wendt tot „den ontvanger van het kantoor op welks kohier de aanslag „voorkomt, zal deze de gevraagde kwijting op het aanslagbiljet „geven, nadat hem van de gedane inhouding is gebleken en na„dat de aan belastingschuldige afgegeven voorloopige kwitantie „door hem, ontvanger, is ingetrokken en vernietigd.

„7) Bij boeking in het journaal door den ontvanger van het „kantoor op welks kohier de aanslag voorkomt van betalingen, die „op een ander ontvangerskantoor hebben plaats gehad en waar„van opgave overeenkomstig het 4e lid van art. 24 aan hem is „gedaan, zal hij in het journaal vermelden, op welk kantoor de „betaling plaats had en daarbij de op de kennisgeving voorko„mende aanteekening „ingehouden" overnemen in het journaal."

VI. Het derde lid van art. 34 wordt gelezen als volgt:

„3) De ontvanger is verplicht de handelingen van den deur„waarder ten aanzien van het afgeven van eene verklaring als bo„venbedoeld steeds nauwkeurig gade te slaan en zich, ter voorko„ming van misbruiken, door proefsgewijs in te stellen persoon„lijk onderzoek, van de juistheid van de door den deurwaarder „afgegeven verklaringen van onvermogen te overtuigen."

VII. Aan het hiervoren aangeduide art. 34 wordt een vierde lid toegevoegd, luidende:

„4) Van een persoonlijk ingesteld onderzoek als in het vorige „lid bedoeld, wordt door den ontvanger melding gemaakt in den „staat van oninbare posten door bij elken daarvoor in aanmerking „komenden post in rooden inkt de letters P.O. te stellen."

VIII. Art. 43 wordt gelezen als volgt:

„1) Door de ontvangers worden de aanslagen welke niet kun„nen worden ingevorderd ondanks de tijdig en behoorlijk in het

„werk gestelde middelen van vervolging, behoudens de in art. 49 „vermelde uitzondering, voor elk middel en voor elken verantwoor- „dingsdienst afzonderlijk, op achtereenvolgend genummerde staten „van oninbare posten gebracht.

„2) De op de achtereenvolgende, hetzelfde middel en den- „zelfden verantwoordingsdienst betreffende staten voorkomende „posten, worden doorloopend genummerd."

IX. Aan art. 49 wordt een derde lid toegevoegd, luidende:

„3) De nota van openstaande posten wordt na terugontvangst „van den staat aangevuld met de eventueel niet oninbaar geleden „posten, en bij inzending eventueel van een naderen staat opnieuw „overgelegd, nadat de inmiddels betaalde of opnieuw oninbaar „voorgedragen posten met rooden inkt daarop zijn doorgehaald „en de overblijvende opnieuw zijn opgeteld."

X. In den vijfden regel van art. 51 worden de woorden „tij- „delijk oninbare posten" vervangen door de woorden: „openstaan- „de posten als in art. 49 bedoeld".

XI. Het 2de lid van art. 54 wordt vervangen door de volgende leden:

„2) Het in een ordonnantie wegens oninbare posten begrepen „bedrag wordt door den ontvanger in één som in het betrokken „journaal geboekt, waarvan door hem met vermelding van de dag- „teekening en het nummer van het journaal, op de betrekkelijke „staten een door hem onderteekende verklaring wordt gesteld.

„2 bis) Met uitzondering van de tot aanzuivering van den „dienst oninbaar geleden posten, worden de posten met rooden „inkt in de kohieren afgeschreven, waarbij in plaats van den „datum en het volgnummer van boeking in het journaal, de letters „O. P. worden bijgevoegd, benevens (in breukvorm) het volg- „nummer van den staat van oninbare posten en het volgnummer „waaronder de post in den staat voorkomt.

„2 ter) Voor zooveel betreft de tot aanzuivering van den „dienst oninbaar geleden posten wordt in het kohier, in plaats „van afschrijving, zooals in het vorige lid aangegeven, gesteld „Restantkohier", met vermelding van het dienstjaar waarin het „ingevolge art. 54 *bis* op te maken restantkohier is opgenomen „en het artikel waaronder die aanslag in het restantkohier voor- „komt."

XII. Na art. 54 wordt ingevoegd een nieuw artikel 54 *bis*, luidende:

„Artikel 54 *bis*.

„1) Voor de aanslagen, welke geheel of gedeeltelijk overeen-„komstig het 3e lid van art. 58 tot aanzuivering van den dienst onin-„baar zijn geleden, worden door den betrokken ontvanger res-„tantkohieren opgemaakt, welke niet executoir worden verklaard.

„2) In de restantkohieren worden de betrekkelijke aanslagen „volledig van de oorspronkelijke kohieren overgenomen, met „vermelding ter plaatse van het totaal van de betalingen (afge-„schreven verminderingen enz. daaronder begrepen) met de om-„schrijving: „Bereids betaald f . . . .".

„3) De plaats gehad hebbende betalingen en afschrijvingen „worden aan den voet van het blad opgeteld en mede gereca-„pituleerd.

„4) Het doorloopend artikelnummer van den dienst waarin „het restantkohier wordt opgenomen, wordt onder het oorspron-„kelijk artikel met rooden inkt gesteld.

„5) In de kolom „Aanmerkingen" worden vermeld de data „van executoirverklaring en afkondiging van het oorspronkelijk „kohier.

„6) De in het oorspronkelijk kohier voorkomende aantee-„keningen welke voor de invordering van belang zijn, worden in „het restantkohier overgenomen.

„7) De restantkohieren worden binnen veertien dagen na „terugontvangst van de betrekkelijke staten van oninbare posten, „vergezeld van die staten, door den betrokken ontvanger via den „Controleur der belastingen aan den Administrateur van Finan-„ciën ingezonden en door dezen vastgesteld, tot een bedrag ge-„lijk aan het tot aanzuivering van den dienst oninbaar geledene „en opgenomen in de verantwoording van den oudsten nog niet „afgesloten dienst overeenkomstig het 5de lid van art. 4.

„8) Vervolgingen tot invordering van de in de restantkohie-„ren voorkomende aanslagen worden ingesteld op grond van „het oorspronkelijke kohier.

„9) De oorspronkelijke kohieren worden niet ter oplegging „of vernietiging ter contrôle der belastingen ingezonden, zoolang de daaruit voortgekomen restantkohieren niet zijn aangezuiverd."

XIII. Art. 55, 2e lid wordt gelezen als volgt :

„2) De gelden, ontvangen wegens posten welke reeds als

„oninbaar zijn geleden en niet in een restantkohier zijn opgeno-
„men, worden verantwoord als verschillende ontvangsten."

XIV. In art. 58, eerste lid worden de woorden „tijdelijk oninbare posten" vervangen door de woorden: „openstaande posten als in art. 49 bedoeld", terwijl aan dit artikel een 3de lid wordt toegevoegd luidende:

„3) Indien, ondanks tijdig en behoorlijk in het werk gestel-
„de middelen van vervolging, op den 1sten Juli voorafgaande aan
„het tijdstip in het vorige lid bedoeld, nog wettig verhaalbare
„posten openstaan, waarvan de inning nog kan worden tegemoet
„gezien, doch waarvan niet te verwachten is dat zij vóór het ein-
„de van het loopende jaar zullen worden aangezuiverd, worden
„deze posten door den ontvanger in den loop dier maand op af-
„zonderlijke staten voorgedragen ter oninbaarverklaring tot aan-
„zuivering van den dienst."

B. Te bepalen, dat uittreksel uit deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 1sten Maart 1933.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 10den Maart 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 23.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 3 Maart 1933 *tot nadere aanvulling van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende: dat het wenschelijk is de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51), zooals die gewijzigd en aangevuld is, laatstelijk bij de verordening van 7 Januari 1932 (G. B. No. 4) nader aan te vullen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten;

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie;

vastgesteld onderstaande verordening:

Artikel 1.

Lid 1 van § 3 van art. 2 van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51) wordt gelezen als volgt:

„De op die kaart met de volgnummers 1a, 1b, 2, 3a, 3b, 4, 5, „5a, 6, 6a, 7, 8a, 8b, 9, 10, 10a, 11, 12, 13, 17a, 17b, 18, 21, 21a, „21b, 21c en 24 aangeduide blokken, worden bestemd voor de uit„gifte in vergunning tot exploitatie van balata".

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 3den Maart 1933.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 4den Maart 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

No. 23.

1933. No. 24.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 13 Maart 1933, *houdende bepalingen nopens de invordering van aan militairen opgelegde geldboeten.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat ter uitvoering van artikel 16bis van de „Gewijzigde rechtspleging landmacht 1925" (Staatsblad No. 59, Gouvernementsblad No. 27), zooals dat artikel wordt gelezen volgens punt III van het Koninklijk besluit van 30 December 1931 (Staatsblad No. 560, Gouvernementsblad 1932 No. 42), het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Artikel 1.

Bij ontstentenis van een met de invordering van geldboeten belasten ambtenaar zal de invordering eener aan een militair opgelegde geldboete kunnen geschieden door den tot ontvangst daarvan bij dit besluit bevoegd verklaarden officier,

a. indien tijd van oorlog in den zin der Strafwet bestaat;

b. indien de betrokken militair zich in dienstbetrekking bevindt buiten Suriname.

Artikel 2.

In de gevallen, in het vorige artikel genoemd, is de Commandant der Troepen bevoegd tot de invordering eener aan een militair opgelegde geldboete.

Artikel 3.

De in het voorgaande artikel bedoelde invordering geschiedt

overeenkomstig de bij het Nederlandsch-Indische Leger bestaande bepalingen, nopens kortingen op soldijen, tractementen, enz.

Artikel 4.

De krachtens dit besluit ingevorderde of ingehouden geldboeten worden in 's Lands kas gestort.

Artikel 5.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien zijner afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 13den Maart 1933.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 20sten Maart 1933.

De Gouvernements-Secretaris

P. KIKKERT.

1933. No. 25.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 13 Maart 1933, *houdende bepalingen betreffende het costuum of de tenue van de militair-rechterlijke ambtenaren, van hunne plaatsvervangers, alsmede van de officieren-raadslieden in militair-rechtelijke zaken.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat ter uitvoering van de artikelen 10 en 12 van de „Gewijzigde rechtspleging landmacht 1925" (Staatsblad No. 59, Gouvernementsblad No. 27) zooals deze luidt na de daarin laatstelijk bij Koninklijk besluit van 30 December 1931 (Staatsblad No. 560, Gouvernementsblad 1932 No. 42) aangebrachte wijzigingen, het noodig is, het navolgende vast te stellen

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Artikel 1.

Met betrekking tot het costuum van den burger-rechtsgeleerden president en president-plaatsvervanger van den krijgsraad alsmede van den auditeur-militair bij den krijgsraad, vinden toepassing de bepalingen, ten aanzien van het costuum voor het Hof van Justitie gesteld.

Artikel 2.

Militairen, als lid van den krijgsraad optredende, zijn gekleed in de tenue welke in Nederlandsch-Indië in soortgelijke gevallen is voorgeschreven.

Hetzelfde geldt voor militairen, als raadsman ter terechtzitting van den krijgsraad optredende, alsook voor militairen, als officier-commissaris of als secretaris optredende.

Artikel 3.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien zijner afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 13^{den} Maart 1933.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 20sten Maart 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 26.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

PUBLICATIE van 16 Maart 1933, *waarbij wordt afgekondigd de Wet van den 9den Juli 1931 (Staatsblad No. 301), tot wijziging van de artikelen 35, 47 en 49 der Octrooiwet 1910 (Staatsblad No. 313), zooals die wet laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 29 Juni 1925 (Staatsblad No. 308).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is over te gaan tot wijziging van de artikelen 35, 47 en 49 der Octrooiwet 1910 (*Staatsblad* n°. 313), zooals die wet laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 29 Juni 1925 (*Staatsblad* n°. 308);

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

In de Octrooiwet 1910 (*Staatsblad* n°. 313), laatstelijk gewijzigd bij de wet van 29 Juni 1925 (*Staatsblad* n°. 308), worden de volgende wijzigingen gebracht:

a. in artikel 35, eerste lid, wordt in de zinsnede ,,de twaalfde, de dertiende en de veertiende maal telkens f 140'' de punt vervangen door een punt-komma;

b. in artikel 35, eerste lid, wordt aan het slot toegevoegd de zinsnede: de vijftiende, de zestiende en de zeventiende maal telkens f 160;

c. in artikel 47 wordt in plaats van ,,vijftien jaren'' gelezen: achttien jaren;

d. in artikel 49, eerste lid, wordt in plaats van ,,drie kalendermaanden'' gelezen: zes kalendermaanden.

Artikel 2.

1. Octrooien, welke op het tijdstip van de inwerkingtreding dezer wet zijn vervallen, hetzij door het verloopen van vijftien jaren te rekenen van hunne dagteekening, hetzij na 1 Juni 1928 doordat de in de artikelen 12 en 35 der Octrooiwet 1910 (*Staatsblad* n°. 313), zooals die wet nader is gewijzigd, genoemde bedragen niet binnen drie kalendermaanden na den daar genoemden vervaldag zijn betaald, herleven onder voorbehoud van de rechten van derden, vóór het tijdstip van de inwerkingtreding dezer wet te goeder trouw verkregen, indien binnen drie maanden na dat tijdstip worden betaald, in het eerste geval de ingevolge artikel 35, eerste lid, der Octrooiwet 1910 (*Staatsblad* n°. 313), zooals die wet nader is gewijzigd, verschuldigde bedragen, in het tweede geval de ingevolge de artikelen 12 en 35, eerste lid, dier wet verschuldigde bedragen, benevens een bedrag van f 25.

2. De tijd, gedurende welken ingevolge het voorgaande lid herlevende octrooien reeds vervallen waren, wordt, behoudens voor wat betreft de toepassing van den termijn, genoemd in artikel 51, tweede lid, der Octrooiwet 1910 (*Staatsblad* n°. 313), zooals die wet nader is gewijzigd, voor de vaststelling van den duur dier octrooien medegerekend.

3. Van het herleven der in dit artikel bedoelde octrooien wordt in de openbare registers van den Octrooiraad aanteekening gedaan en in het blad, bedoeld in artikel 25, eerste lid, der Octrooiwet 1910 (*Staatsblad* n°. 313), zooals die wet nader is gewijzigd, melding gemaakt.

Artikel 3.

De houder van een octrooi, dat voor of op 13 Juni 1933 zou zijn vervallen, doch waarvoor de duur ingevolge Art. 1, lid c, van deze wet wordt verlengd, is verplicht, licentie te verleenen aan dengene, die te goeder trouw vóór 13 Juni 1930 daadwerkelijk voorzieningen heeft getroffen en onkosten heeft gemaakt om de geoctrooieerde uitvinding te gaan toepassen.

Ingeval de octrooihouder weigert de op grond van dit artikel gevraagde licentie te verleenen, vindt artikel 34, lid 4 tot en met 7, der Octrooiwet overeenkomstige toepassing.

Artikel 4.

Deze wet treedt in werking met ingang van een nader door Ons te bepalen datum.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Les Trois Epis, den 9den Juli 1931.

WILHELMINA.

De Minister van Arbeid,
Handel en Nijverheid,
T. J. VERSCHUUR.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Uitgegeven den *twee en twintigsten* Juli 1931.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 16den Maart 1933.
RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT

Uitgegeven, den 27sten Maart 1933.
De Gouvernements-Secretaris
P. KIKKERT.

1933. No. 27.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 16 Maart 1933 No. 842, *bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van den 4den Augustus 1931 (Staatsblad No. 358), houdende vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding der wet van 9 Juli 1931 (Staatsblad No. 301) tot wijziging van de artikelen 35, 47 en 49 der Octrooiwet 1910 (Staatsblad No. 313), zooals die wet laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 29 Juni 1925 (Staatsblad No. 308).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Nader voorgenomen de ministeriëele missives van :

1. 18 Augustus 1931, 1e en 7e Afdeelingen No. 10/460, waarbij is toegezonden een exemplaar van het Staatsblad No. 358 van 1931, waarin is opgenomen het Koninklijk besluit van den 4den Augustus 1931, houdende vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding der wet van 9 Juli 1931 (Staatsblad No. 301) tot wijziging van de artikelen 35, 47 en 49 der Octrooiwet 1910 (Staatsblad No. 313), zooals die wet laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 29 Juni 1925 (Staatsblad No. 308) ;

2. 12 November 1932, 1e en 7e Afdeelingen No. 12/647, houdende o.m. opdracht tot bekendmaking van het Koninklijk besluit van 4 Augustus 1931 (Staatsblad No. 358) hiervorenbedoeld ;

Herlezen de resolutiën van :

15 Augustus 1932 No. 2656 en

16 Maart 1933 No. 841 ;

Besluit:

Te bepalen, dat het bovenaangehaald Koninklijk besluit zal worden bekendgemaakt door zijne plaatsing in het Gouvernementsblad, benevens afschrift van deze resolutie.

Paramaribo, den 16n Maart 1933.

RUTGERS.

Uitgegeven den 23sten Maart 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 27.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Ministers van Arbeid, Handel en Nijverheid, van Justitie en van Kolonien van 18 Juli 1931, no. 8771, Afdeeling Handel en Nijverheid, van 22 Juli 1931, 2de Afdeeling A, no. 1005 en van 29 Juli 1931, 1e en 7e Afdeeling, no. 12;

Gelet op artikel 4 der wet van 9 Juli 1931 (*Staatsblad* no. 301) tot wijziging van de artikelen 35, 47 en 49 der Octrooiwet 1910 (*Staatsblad* no. 313), zooals die wet laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 29 Juni 1925 (*Staatsblad* no. 308);

Hebben goedgevonden en verstaan:

te bepalen, dat de evenbedoelde wet van 9 Juli 1931 (*Staatsblad* no. 301) in werking zal treden met ingang van 15 Augustus 1931.

Onze voornoemde Ministers zijn, ieder voor zooveel hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

Soestdijk, den 4den Augustus 1931.

WILHELMINA.

De Minister van Arbeid,
Handel en Nijverheid,
T. J. VERSCHUUR.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Uitgegeven den *dertienden Augustus* 1931.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

1933. No. 28.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

PUBLICATIE van 16 Maart 1933, *waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 1sten Augustus 1932 (Staatsblad No. 422), tot nadere wijziging van het Octrooireglement (Staatsblad No. 1083 van 1921), laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 16 Jaunari 1931 (Staatsblad No. 13).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Van wege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Ministers van Economische Zaken en Arbeid en van Koloniën van 30 Mei 1932, n°. 11432, afdeeling Handel en Nijverheid;

Gezien Ons besluit van 22 September 1921 (*Staatsblad* n°. 1083) tot vaststelling van een ,,Octrooireglement'', laatstelijk gewijzigd bij Ons besluit van 16 Januari 1931 (*Staatsblad* n°. 13);

den Raad van State gehoord (advies van 21 Juni 1932, n°. 27);

Gelet op het nader rapport van Onze voornoemde Ministers van 20/23 Juli 1932, nos. 14092/12, afdeeling Handel en Nijverheid/1ste afdeeling;

Den Volksraad gehoord;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Eenig artikel.

In het Octrooireglement (*Staatsblad* n°. 1083 van 1921), laatstelijk gewijzigd bij Ons besluit van 16 Januari 1931 (*Staatsblad* n°. 13) worden de volgende wijzigingen en aanvullingen aangebracht:

1. In artikel 1, sub *a*, wordt voor ,,gewijzigd bij de wet van 15 Januari 1921 (*Staatsblad* n°. 15)'' gelezen: ,,laatstelijk gewijzigd bij de wet van 9 Juli 1931 (*Staatsblad* n°. 301)''.

2. In artikel 2, eerste lid, sub *a*, wordt voor ,,vijftien'' gelezen ,,twintig''.

3. Het 2e lid van artikel 5 wordt gelezen als volgt:

„2. Zij geeft de voorschriften en regelingen, voortvloeiende uit de toepassing van de Octrooiwet."

4. Aan artikel 12 wordt een nieuw eerste lid toegevoegd, luidende:

„1. Alle ambtenaren en bedienden bij den Octrooiraad zijn ondergeschikt aan den Voorzitter van dien Raad; hij verleent hun verlof tot afwezigheid en oefent toezicht op hunne dienstverrichting uit; hij is belast met de uitvoering van de door de Centrale Afdeeling vastgestelde voorschriften en regelingen. Opdrachten van leveringen en werkzaamheden ten dienste van den Octrooiraad worden door of namens hem gegeven."

Lid 1, 2 en 3 van artikel 12 worden onderscheidenlijk lid 2, 3 en 4.

Het vierde lid van artikel 12 vervalt.

5. Artikel 13 wordt gelezen als volgt:

„1. De afdeelingen van den Octrooiraad en zijne leden verstrekken aan den Minister alle gevraagde inlichtingen.

2. Jaarlijks, uiterlijk in de maand Mei, wordt door den Octrooiraad aan den Minister verslag uitgebracht van de werkzaamheden gedurende het afgeloopen kalenderjaar."

6. In artikel 15, lid 2, vervalt de laatste zin.

Na artikel 15, lid 2, wordt ingevoegd een nieuw lid 3, luidende:

„3. De in lid 1 bedoelde registers zijn geheim voor wat betreft aanvragen om octrooi vóór de openbaarmaking en geheime octrooien, zoomede daarop betrekking hebbende stukken."

Lid 3 wordt lid 4.

7. Art. 16, sub *e*, wordt gelezen als volgt:

„*e*. het beroep op een recht van voorrang onder vermelding van den datum waarop, en het land, waar de aanvrage werd gedaan, op welke de aanvrager zoodanig beroep wenscht te doen steunen;"

Na artikel 16, sub *e*, wordt ingevoegd een nieuwe bepaling sub *f*, luidende:

„*f*. het beroep op een bescherming op grond van artikel 8 der Octrooiwet, onder vermelding van den naam, de plaats en het tijdstip van opening der tentoonstelling, op welke het onder-

werp der octrooiaanvrage is tentoongesteld of aanschouwelijk gemaakt;''

Artikel 16, sub *f*, wordt *g*.

8. Artikel 18 wordt gewijzigd als volgt:

Aan lid 1 wordt toegevoegd een nieuwe alinea, luidende:

,,Ingeval de aanvrage wordt ingetrokken en dientengevolge geen beslissing inzake het al dan niet verleenen van octrooi wordt gegeven, wordt van het voor de inschrijving van het bezwaarschrift gestorte bedrag f 20 teruggegeven.''

Het 2e lid, sub *h*, wordt gelezen:

,,*h*. voor alle andere stukken, behoudens het in het derde lid bepaalde;''

De laatste zinsnede van het tweede lid wordt gelezen als volgt:

,,een loon van f 10 wanneer het stuk één octrooi of octrooiaanvrage betreft, vermeerderd met f 5 voor ieder volgend octrooi of iedere volgende octrooiaanvrage, met dien verstande, dat voor de inschrijving van één stuk hoogstens f 100 verschuldigd is.''

Een nieuw derde lid wordt ingevoegd, luidende:

,,3. Voor de inschrijving van een wijziging in een tenaamstelling is verschuldigd een loon van f 3 per octrooi of octrooiaanvrage; betreft de wijziging meer dan vijf octrooien of octrooiaanvragen, dan is voor ieder volgend octrooi of iedere volgende octrooiaanvrage een loon van f 1 verschuldigd, met dien verstande, dat hoogstens een loon van f 30 verschuldigd is''.

Lid 3 wordt 4.

9. In artikel 19, eerste lid, wordt tusschen ,,recht van voorrang'' en ,,kunnen'' ingevoegd ,,en van den overgang van dit recht''.

10. Artikel 21 wordt gewijzigd als volgt:

Het eerste lid, sub *b*, wordt gelezen:

,,*b*. indien er meer dan een aanvrager is, de vermelding van dengene hunner, die bevoegd is tegenover den Octrooiraad voor alle aanvragers, hetzij direct, hetzij indirect door een gemachtigde op te treden, en diens domicilie, dat geacht zal worden het gemeenschappelijk domicilie te zijn van alle aanvragers;''

Het eerste lid sub *c*, wordt gelezen:

,,*c*. bij aanvragen om aanvullingsoctrooi het nummer van het hoofdoctrooi of van de hoofdaanvrage en bij nieuwe aan-

vragen, ingediend krachtens artikel 8A der Octrooiwet, den indieningsdatum en het nummer van de oorspronkelijke aanvrage;''

In het eerste lid sub *d*, wordt in de plaats van ,,recht van voorrang'' gelezen ,,bescherming''.

Een nieuw tweede lid wordt ingevoegd, luidende:

,,2. Bij de aanvrage moet worden overgelegd in het in lid 1, sub *c*, bedoelde geval een afschrift van de in artikel 8A der Octrooiwet bedoelde beslissing.''

Het tweede lid wordt lid 3.

11. Artikel 22, tweede lid, wordt gelezen als volgt:

,,2. De aanvrager is verplicht, op verzoek van de afdeeling binnen een aan te geven termijn nog twee exemplaren van de door haar vastgestelde beschrijving over te leggen.''

12. Na artikel 23, lid 2, wordt ingevoegd een nieuw lid 3, luidende:

,,3. De beschrijving moet nauwkeurig en juist gesteld zijn, zoo kort mogelijk en zonder nuttelooze herhalingen. Wijzigingen in den tekst moeten geparafeerd zijn.''

Lid 3 wordt lid 4, waarbij in den tweeden zin tusschen ,,moet'' en ,,datgene'' ingevoegd wordt: ,,zooveel mogelijk''.

Lid 4 wordt lid 5 en wordt gelezen als volgt:

,,5. De beschrijving, behoorende bij een aanvrage om aanvulingsoctrooi en die, behoorende bij de nieuwe aanvrage, bedoeld in artikel 8A der Octrooiwet, moeten kunnen worden begrepen zonder raadpleging van het hoofdoctrooi of de oorspronkelijke aanvrage. De conclusies moeten, ook indien verwezen wordt naar het hoofdoctrooi of de oorspronkelijke aanvrage, onafhankelijk van die verwijzing het voortbrengsel of de werkwijze volledig aanduiden.''

13. Artikel 24, lid 1, tweede zin, wordt gelezen:

,,Zooveel mogelijk moet worden gebruik gemaakt van de benamingen, symbolen en afkortingen, vastgesteld door de International Electrotechnical Commission en door de Hoofdcommissie voor de normalisatie in Nederland, en voor de aanduidingen van scheikundige elementen en verbindingen, van de symbolen en de benamingen, vastgesteld door de Union Internationale de Chimie pure et appliquée. Ook overigens moeten de door genoemde lichamen vastgestelde regelen zooveel mogelijk worden gevolgd.''

14. Artikel 25, eerste lid, wordt gelezen als volgt:

,,1. Voor de beschrijving moet stevig wit papier van 29 tot 34 cm hoogte en 20 tot 22 cm breedte worden gebezigd.''

In lid 2 wordt ,,c.M.'' vervangen door ,,cm''.

In lid 4 wordt na ,,geschreven'' ingevoegd ,,of gedrukt''.

15. Artikel 26, lid 1, wordt gelezen als volgt:

,,1. Van de twee exemplaren der teekening moet het eene op sterk en glad wit teeken-, z.g. kartonpapier en het andere op goed doorschijnend calqueerlinnen of sterk calqueerpapier zijn aangebracht. Zoowel voor de hoofdteekening als voor de bijteekening, d. i. de calque der hoofdteekening, moet een bladformaat van 21 bij 29 tot 34 cm worden gebezigd; zoo noodig kan een bladformaat van 29 tot 34 bij 42 cm worden gebruikt.''

Artikel 26, lid 2, sub *e* wordt als volgt gelezen:

,,*e*. de schaal van de teekeningen zal worden bepaald door den graad van ingewikkeldheid der figuren; zij is voldoende, wanneer een fotografische reproductie op twee derden der grootte veroorlooft de bijzonderheden zonder moeite te zien;''

Artikel 26, lid 2, sub *k* vervalt; sub *l* wordt sub *k*, waarin de woorden ,,bovenbedoelde teekens'' worden vervangen door ,,de verwijzingsteekens''.

16. In artikel 27, lid 2, sub *d*, wordt ,,33 c.M.'' vervangen door ,,29 tot 34 cm''. Voor ,,21 c.M.'' wordt gelezen ,,21 cm''.

17. Artikel 30 wordt gewijzigd als volgt:

Lid 2 wordt gelezen:

,,2. De in het eerste lid bedoelde stukken moeten in vijfvoud worden ingediend. In geval in hooger beroep wordt gegaan van een aanvrage, waaromtrent bezwaar- of verzoekschriften zijn ingekomen, kunnen meer exemplaren worden geëischt.''

Na lid 2 wordt ingevoegd een nieuw lid 3, luidende:

,,3. De appellant is verplicht bij de indiening van een memorie van grieven krachtens artikel 24A, eerste lid, der Octrooiwet, nog twee exemplaren van de beschrijving, waarop door de afdeeling een beslissing is genomen, over te leggen.''

Lid 3 wordt lid 4, terwijl daarvan de laatste zin als volgt gelezen wordt:

,,Dit antwoord moet in vijfvoud worden ingediend.''

18. Artikel 34 wordt gelezen als volgt:

,,1. Op verzoek wordt:

1°. aan ieder een schriftelijke inlichting verstrekt van hetgeen in het openbaar gedeelte van het octrooiregister of van het register, bedoeld in artikel 15, sub *b*, voorkomt, tegen betaling van f 1.—, indien de inlichting één octrooi of octrooi-aanvrage betreft, vermeerderd met ten hoogste 25 cents voor ieder volgend octrooi of iedere volgende octrooi-aanvrage, waarover de inlichting gevraagd wordt. Een negatief bericht geldt voor een inlichting;

2°. aan ieder een uittreksel verstrekt uit het openbaar gedeelte van het octrooiregister of van het register, bedoeld in artikel 15, sub *b* en een gewoon of een fotografisch afschrift, ter keuze van den Octrooiraad, van openbaar gemaakte stukken en aan daarop rechthebbenden ook een uittreksel uit het niet openbaar gedeelte van het octrooiregister en een gewoon of een fotografisch afschrift van niet openbaar gemaakte stukken, tegen betaling van een door den Voorzitter te bepalen bedrag, met een maximum van 50 cents voor iedere 300 lettergrepen en een minimum van f 1.—. Voor het verstrekken van een lichtdruk wordt daarenboven 50 cents in rekening gebracht voor elke oppervlakte van 21 bij hoogstens 34 cm of gedeelte daarvan. Indien aan een verzoek tot het verstrekken van andere lichtdrukken dan de gebruikelijke wordt voldaan, zal het loon door den Voorzitter worden bepaald.

2. Voor de afgifte van een bewijs van voorrang is bovendien verschuldigd een bedrag van f 3; indien van dezelfde aanvrage tegelijk meer dan één bewijs van voorrang gevraagd wordt, is het bedrag van f 3 slechts eenmaal verschuldigd.''

19. In artikel 37 worden de woorden ,,Koninklijk besluit van 22 September 1921 (*Staatsblad* n°. 1085)'' vervangen door de woorden ,,Koninklijk besluit van 26 Juli 1932 (*Staatsblad* n°. 416)''.

20. Na artikel 38, lid 2, wordt ingevoegd een nieuw lid 3, luidende:

,,3. De Voorzitter bepaalt den prijs van het in het eerste lid genoemde blad.''

21. Artikel 39 wordt aangevuld als volgt:

In I, sub *f*, wordt tusschen ,,of'' en ,,8'' ingevoegd: ,,bescherming ingevolge artikel''.

In I, sub *g*, wordt de punt vervangen door een punt-komma, terwijl na I, sub *g*, wordt ingevoegd: ,,*h*. het nummer van het hoofdoctrooi.''

In IV, sub *c*, wordt na ,,voorrang'' ingevoegd: ,,of bescherming''.

In V, sub *c*, wordt de puntkomma vervangen door: ,,benevens den naam van den eventueelen gemachtigde;''

22. In artikel 43, sub *a*, wordt in de tweede zinsnede na ,,registernummer'' ingevoegd: ,,van het hoofdoctrooi of''.

In artikel 43, sub *c*, wordt tusschen ,,of'' en ,,artikel'' ingevoegd: ,,bescherming ingevolge''.

Onze voornoemde Ministers zijn belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* geplaatst en in afschrift aan den Raad van State medegedeeld zal worden.

Soestdijk, den 1sten Augustus 1932.

WILHELMINA.

De Minister van Economische Zaken en Arbeid,
T. J. VERSCHUUR.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Uitgegeven den *dertigsten* Augustus 1932.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 16den Maart 1933.
RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 27sten Maart 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1933. No. 29.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 16 Maart 1933 No. 844, *houdende bekendmaking van de bij artikel 119 van de Wet van 29 Juni 1925 (Staatsblad No. 308) in de Wet op de Krijgstucht aangebrachte wijzigingen.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Nader voorgenomen :

1o. de ministeriële missive van 12 November 1932, 1e en 7e Afdeelingen No. 12/647, betreffende o.m. de bekendmaking van de bij artikel 119 van de Wet van 29 Juni 1925 (Staatsblad No. 308) in de Wet op de Krijgstucht aangebrachte wijzigingen ;

2o. de nota van den Procureur-Generaal van 9 Januari 1933 No. 77 ;

Gelet op de resolutie van 27 October 1922 No. 3780 (G. B. No. 83), waarbij o.m. is bekend gemaakt de tekst van de Wet op de Krijgstucht ;

Herlezen . . . . . (enz.) ;

Besluit:

Te bepalen dat artikel 119 van de Wet van 29 Juni 1925 (Staatsblad No. 308), luidende :

„In de Wet op de Krijgstucht (wet van 27 April 1903, „*Staatsblad* no. 112, gelijk die is gewijzigd bij de wet van „5 Juli 1921, *Staatsblad* no. 841), worden de volgende wijzi„gingen aangebracht :

„1o. in de artikelen 46, tweede lid, en 65, tweede lid, worden „telkens de woorden : „artikel 8 nos. 1—6 van het Wetboek „„van Strafvordering"" vervangen door : „artikel 141 van het „„Wetboek van Strafvordering"" ;

„2o. in artikel 68, tweede lid, worden de woorden: „artikel „„161, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering"" vervangen „door: „artikel 284, tweede lid, van het Wetboek van Straf- „„vordering"".,

ter algemeene kennis zal worden gebracht door plaatsing in het Gouvernementsblad van uittreksel uit deze resolutie.

Paramaribo, den 16den Maart 1933.

RUTGERS.

Uitgegeven den 23sten Maart 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 30.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

RESOLUTIE van 16 Maart 1933 No. 845, *houdende bekendmaking van de bij artikel 120 van de wet van 29 Juni 1925 (Staatsblad No. 308) in de Regtspleging bij de Zeemagt en in de Regtspleging bij de Landmagt aangebrachte wijzigingen.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Nader voorgenomen :

1. de ministeriëele missive van 12 November 1932, 1e en 7e Afdeelingen No. 12/647, betreffende o.m. de bekendmaking van de bij artikel 120 van de Wet van 29 Juni 1925 (Staatsblad No. 308) in de Regtspleging bij de Zeemagt en in de Regtspleging bij de Landmagt aangebrachte wijzigingen ;

2. de nota van den Procureur-Generaal van 9 Januari 1933 No. 77 ;

Gelet op de resolutie van 11 November 1913 No. 4882 (G. B. No. 73), waarbij is bekend gemaakt de tekst van de Regtspleging bij de Landmagt en van die bij de Zeemagt ;

Herlezen . . . . . (enz.) ;

Besluit:

Te bepalen dat artikel 120 van de Wet van 29 Juni 1925 (Staatsblad No. 308), luidende :

„In de Regtspleging bij de Zeemagt worden de volgende „wijzigingen aangebracht :

„1o. artikel 184 No. 4 wordt gelezen als volgt :

„„4o. dat op de behandeling der zaak ter teregtzitting van „den Krijgsraad van overeenkomstige toepassing zijn de artikelen „126, 278, 280, 281, 283, 284—286b, 288—290, 296—299, 301, „302, 306, 307, 322, 327 en 341, eerste en tweede lid, van het „Wetboek van Strafvordering, en met dien verstande, dat hetgeen „daarin ten aanzien van de regtbank, den voorzitter, de regters, „den officier van justitie, den griffier en den verdachte voorkomt,

„ook geldt ten aanzien van respectievelijk den Krijgsraad, den „President en de leden van den Krijgsraad, den Fiskaal, den Se„cretaris en den beklaagde en dat het proces-verbaal der teregt„zitting door den Secretaris in de notulen van den Krijgsraad „wordt opgenomen. De behandeling ter teregtzitting geschiedt „overigens overeenkomstig de voorschriften van dit Wetboek."" ;

„2o. in het tweede lid van artikel 242 worden de woorden : „„artikel 8, 1o. en 7o., van het Wetboek van Strafvordering"" ver„vangen door : „artikel 141, 6o. en 142 van het Wetboek van „„Strafvordering"".

„In de Regtspleging bij de Landmagt worden de volgende „wijzigingen aangebracht :

„1o. artikel 179 no. 4 wordt gelezen als volgt :

„„4o. dat op de behandeling der zaak ter teregtzitting van „den Krijgsraad van overeenkomstige toepassing zijn de artikelen „126, 278, 280, 281, 283, 284—286b, 288—290, 296—299, 301, „302, 306, 307, 322, 327 en 341, eerste en tweede lid, van het „Wetboek van Strafvordering, en met dien verstande, dat hetgeen „daarin ten aanzien van de regtbank, den voorzitter, de regters, den „officier van justitie, den griffier en den verdachte voorkomt, ook „geldt ten aanzien van respectievelijk den Krijgsraad, den Pre„sident en de leden van den Krijgsraad, den Auditeur-Militair, „den Secretaris en den beklaagde en dat het proces-verbaal der „teregtzitting door den Secretaris in de notulen van den Krijgs„raad wordt opgenomen. De behandeling ter teregtzitting ge„schiedt overigens overeenkomstig de voorschriften van dit Wet„boek."";

„2o. in het tweede lid van artikel 274 worden de woorden : „„artikel 8, 1o. en 7o., van het Wetboek van Strafvordering"" „vervangen door : „artikel 141, 6o. en 142 van het Wetboek van „Strafvordering".",

ter algemeene kennis zal worden gebracht door plaatsing in het Gouvernementsblad van uittreksel uit deze resolutie.

Paramaribo, den 16den Maart 1933.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 23sten Maart 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 31.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 17 Maart 1933 *houdende verbod tot invoer van vee uit Britsch-Guyana.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat ter uitvoering van artikel 5 der verordening van 4 Februari 1910 (G. B. No. 20) *tot regeling van de veeartsenijkundige politie*, zooals dat artikel luidt na aanvulling bij de verordening van 2 December 1925 (G. B. 1926 No. 39) het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Artikel 1.

Alle invoer van vee afkomstig uit *Britsch-Guyana* of aangevoerd met vaartuigen, die uit *Britsch-Guyana* komen of tijdens de reis genoemde Britsche Kolonie hebben aangedaan en aldaar vee hebben ingenomen, is verboden, tenzij het ingenomen vee uit een van elders komend vaartuig in *Britsch-Guyana* aan een steiger is gelost en wederom in een naar hier vertrekkend vaartuig is ingenomen, zonder dien steiger te hebben verlaten en mits dit vee voorzien is van een verklaring van een Nederlandschen Consul of van een door den Nederlandschen Consul gewaarmerkte verklaring van de desbevoegde Engelsche autoriteit, vermeldende, dat het van elders in *Britsch-Guyana* is aangevoerd, van een streek niet besmet met miltvuur of mal de caderas en tusschen de lossing en lading naar hier den steiger niet heeft verlaten; alsmede met geen dieren lijdende aan miltvuur of mal de caderas in aanraking is geweest en niet verdacht wordt te lijden aan die ziekte.

Artikel 2.

Huiden, haar en wol afkomstig uit *Britsch-Guyana* moeten bij invoer voorzien zijn van eene verklaring van den Nederlandschen Consul of van een door den Nederlandschen Consul gewaarmerkte verklaring van de desbevoegde Britsche autoriteiten, dat de huiden, het haar of de wol niet afkomstig zijn uit een door miltvuur of mal de caderas besmette streek, noch sedert 10 dagen vóór het uitbreken van die ziekte in die streek daarmede of met vee daaruit in aanraking zijn geweest.

Artikel 3.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag zijner afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 17den Maart 1933.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 17den Maart 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 32.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 20 Maart 1933 No. 900 *ter bekendmaking van het Koninklijk besluit van den 27sten Januari 1933 (Staatsblad No. 34), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het verdrag van Genève, betreffende de aanduiding van het gewicht op groote stukken, vervoerd per schip (Staatsblad 1932, no. 185).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 14 Februari 1933, 1e en 7e Afdeeling No. 19/92, waarbij ter bekendmaking is toegezonden een exemplaar van het Staatsblad No. 34 van 1933, waarin is opgenomen het Koninklijk besluit van den 27sten Januari 1933, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het verdrag van Genève, betreffende de aanduiding van het gewicht op groote stukken, vervoerd per schip (Staatsblad 1932, no. 185).

Herlezen de resolutie van 29 Januari 1931 No. 327.

Besluit:

Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit en het daarin bedoeld verdrag, alsmede de vertaling daarvan, benevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 20sten Maart 1933.
RUTGERS

Uitgegeven, den 27sten Maart 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de wet van 28 April 1932 (*Staatsblad* n°. 185), houdende voorbehoud der bevoegdheid tot toetreding tot het ontwerp-verdrag betreffende de aanduiding van het gewicht op groote stukken, vervoerd per schip (*Genève*, 1929), waarvan een afdruk en een vertaling bij dit besluit zijn gevoegd;

Overwegende, dat Onze akte van bekrachtiging van dat ontwerp-verdrag, overeenkomstig artikel 2, aan den Secretaris-Generaal van den Volkenbond is medegedeeld en door hem op 4 Januari 1933 is ingeschreven, zoodat het verdrag, overeenkomstig artikel 3, op 4 Januari 1934 voor *Nederland* in werking zal treden;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van 24 Januari 1933, Directie van het Protocol, n°. 2874;

Hebben goedgevonden en verstaan:

meergenoemd verdrag, alsmede de vertaling daarvan, te doen bekend maken door de plaatsing van dit besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereischt.

's-Gravenhage, den 27sten Januari 1933.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
BEELAERTS VAN BLOKLAND.

Uitgegeven den *tienden* Februari 1933.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

SOCIETE DES NATIONS

CONFÉRENCE INTERNATIONALE DU TRAVAIL

Convention concernant l'indication du poids sur les gros colis transportés par bateau.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 30 mai 1929 en sa douzième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à l'indication du poids sur les gros colis transportés par bateau, question comprise dans le premier point de l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'un projet de convention internationale,

adopte, ce vingt-et-unième jour de juin mil neuf cent vingt-neuf, le projet de convention ci-après à ratifier par les Membres de l'Organisation internationale du Travail conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

Article 1.

Tout colis ou objet pesant mille kilogrammes (une tonne métrique) ou plus de poids brut, consigné dans les limites du territoire de tout Membre ratifiant la présente convention et destiné à être transporté par mer ou voie navigable intérieure, devra, avant d'être embarqué, porter l'indication de son poids, marquée à l'extérieur de façon claire et durable.

La législation nationale pourra, dans les cas exceptionnels où il est difficile de déterminer le poids exact, autoriser l'indication du poids approximatif.

INTERNATIONAL LABOUR CONFERENCE

Convention concerning the marking of the weight on heavy packages transported by vessels.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Twelfth Session on 30 May 1929, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the marking of the weight on heavy packages transported by vessels, which is included in the first item of the Agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a draft international convention,

adopts, this twenty-first day of June of the year one thousand nine hundred and twenty-nine, the following Draft Convention for ratification by the Members of the International Labour Organisation, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

Article 1.

Any package or object of one thousand kilograms (one metric ton) or more gross weight consigned within the territory of any Member which ratifies this Convention for transport by sea or inland waterway shall have had its gross weight plainly and durably marked upon it on the outside before it is loaded on a ship or vessel.

In exceptional cases where it is difficult to dertermine the exact weight, national laws or regulations may allow an approximate weight to be marked.

L'obligation de veiller à l'observation de cette disposition n'incombera qu'au Gouvernement du pays d'où le colis ou objet est expédié, à l'exclusion du Gouvernement de tout autre pays que ce colis pourra traverser pour arriver à destination.

Il appartiendra aux législations nationales de décider si l'obligation de marquer le poids de la manière ci-dessus indiquée doit incomber à l'expéditeur ou à quelqu'un d'autre.

Article 2.

Les ratifications officielles de la présente convention dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles et aux Parties correspondantes des autres Traités de Paix seront communiquées au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 3.

La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail, dont la ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Secrétaire général.

Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 4.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail. Il leur notifiera également l'enregistrement des ratifications qui lui seront ultérieurement communiquées par tous autres Membres de l'Organisation.

Article 5.

Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte

The obligation to see that this requirement is observed shall rest solely upon the Government of the country from which the package or object is consigned, and not on the Government of a country through which it passes on the way to its destination.

It shall be left to national laws or regulations to determine whether the obligation for having the weight marked as aforesaid shall fall on the consignor or on some other person or body.

Article 2.

The formal ratifications of this Convention under the conditions set forth in Part XIII of the Treaty of Versailles and in the corresponding Parts of the other Treaties of Peace shall be communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration.

Article 3.

This Convention shall be binding only upon those Members whose ratifications have been registered with the Secretariat.

It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the Secretary-General.

Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 4.

As soon as the ratification of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the Secretariat, the Secretary-General of the League of Nations shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 5.

A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an Act communicated

communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations, et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article, sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 6.

A l'expiration de chaque période de dix années à compter de l'entrée en vigueur de la présente convention, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa revision totale ou partielle.

Article 7.

Au cas où la Conférence internationale adopterait une nouvelle convention portant revision totale ou partielle de la présente convention, la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant revision entraînerait de plein droit dénonciation de la présente convention sans condition de délai nonobstant l'article 5 ci-dessus, sous réserve que la nouvelle convention portant revision soit entrée en vigueur.

A partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant revision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

La présente convention demeurerait toutefois en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la nouvelle convention portant revision.

Article 8.

Les textes français et anglais de la présente convention feront foi l'un et l'autre.

to the Secretary-General of the League of Nations for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the Secretariat.

Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 6.

At the expiration of each period of ten years after the coming into force of this Convention, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the Agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 7.

Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve denunciation of this Convention without any requirement of delay, notwithstanding the provisions of Article 5 above, if and when the new revising Convention shall have come into force.

As from the date of the coming into force of the new revising Convention, the present Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

Nevertheless, this Convention shall remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 8.

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

Vertaling.

VOLKENBOND.

INTERNATIONALE ARBEIDSCONFERENTIE

Verdrag betreffende de aanduiding van het gewicht op groote stukken, vervoerd per schip.

De Algemeene Conferentie van de Internationale Organisatie van den Arbeid van den Volkenbond, door den Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau bijeengeroepen te Genève en aldaar bijeengekomen op 30 Mei 1929 in hare twaalfde zitting, besloten hebbende verschillende voorstellen aan te nemen betreffende de aanduiding van het gewicht op groote stukken vervoerd per schip, welk onderwerp begrepen is in het eerste punt van de agenda der zitting, en besloten hebbende, dat deze voorstellen den vorm zullen aannemen van een ontwerp van een internationaal verdrag,

neemt heden, den 21 Juni 1929, het volgende ontwerp-verdrag aan, ter bekrachtiging door de leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid, zulks overeenkomstig de bepalingen van deel XIII van het Verdrag van Versailles en van de overeenkomstige deelen der andere Vredesverdragen:

Artikel 1.

Elk stuk of voorwerp, dat 1000 Kilo bruto (een metrieke ton) of meer weegt, ten vervoer aangeboden binnen de grenzen van het grondgebied van een lid, dat dit verdrag ratificeert en bestemd om over zee of over een rivier of eenigen anderen binnenwaterweg vervoerd te worden, moet, vóór de inlading, de aanduiding dragen van zijn gewicht, van buiten er op aangebracht, op een duidelijke en duurzame manier.

De nationale wetgeving kan, in buitengewone gevallen, waarin het moeilijk is om het juiste gewicht te bepalen, vergunning verleenen om het gewicht bij benadering er op aan te duiden.

De verplichting om voor de nakoming van deze bepaling te waken, rust op de Regeering van het land, waar de goederen

ten vervoer worden aangeboden, en niet op de Regeering van een land, waardoor de goederen op weg naar hunne bestemming komen.

Het staat aan de nationale wetgevingen om te beslissen, of de verplichting om het gewicht op de bovenaangeduide wijze aan te brengen, moet rusten op den afzender of op een ander.

Artikel 2.

De officieele bekrachtiging van dit verdrag, overeenkomstig het bepaalde in deel XIII van het Verdrag van Versailles en de overeenkomstige deelen van de andere Vredesverdragen, zullen worden medegedeeld aan den Secretaris-Generaal van den Volkenbond en door hem worden ingeschreven.

Artikel 3.

Dit verdrag zal slechts verbindend zijn voor de leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid, die hunne bekrachtiging door den Secretaris-Generaal hebben doen inschrijven.

Het zal van kracht worden twaalf maanden nadat de bekrachtigingen van twee leden door den Secretaris-Generaal zullen zijn ingeschreven.

Vervolgens zal dit verdrag voor ieder der andere leden in werking treden twaalf maanden na den datum, waarop de bekrachtiging van dat lid door het Secretariaat zal zijn ingeschreven.

Artikel 4.

Zoodra de bekrachtigingen van twee leden der Internationale Organisatie van den Arbeid door het Secretariaat zijn ingeschreven, zal de Secretaris-Generaal van den Volkenbond van dit feit mededeeling doen aan alle leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid. Hij zal hen eveneens in kennis stellen met de inschrijvingen van de bekrachtigingen, die hem later door andere leden der Organisatie zullen worden medegedeeld.

Artikel 5.

Ieder lid, dat dit verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na verloop van een termijn van tien jaren na den datum, waarop dit verdrag van kracht begint te worden, zulks bij een verklaring toegezonden aan den Secretaris-Generaal van den Volkenbond en door dezen in te schrijven. De opzegging wordt eerst van kracht een jaar nadat zij door het Secretariaat is ingeschreven.

Ieder lid, dat dit verdrag heeft bekrachtigd, dat binnen den termijn van een jaar na verloop van den termijn van tien jaar, bedoeld in het vorig lid, geen gebruik maakt van de bevoegdheid tot opzegging voorzien in dit artikel, zal voor een nieuwen termijn van vijf jaren gebonden zijn en zal in het vervolg dit verdrag kunnen opzeggen na verloop van elken termijn van vijf jaren onder de voorwaarde bedoeld in dit artikel.

Artikel 6.

Telkens na verloop van een termijn van tien jaar, te rekenen van den datum, waarop dit verdrag van kracht is geworden, moet de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau aan de Algemeene Conferentie een verslag uitbrengen over de toepassing van dit verdrag en beslissen of het wenschelijk is de geheele of gedeeltelijke herziening van dit verdrag op de agenda der Conferentie te plaatsen.

Artikel 7.

Indien de Internationale Arbeidsconferentie een nieuw verdrag aanneemt, houdende geheele of gedeeltelijke wijziging van dit verdrag, zal de ratificatie door een lid van het nieuwe verdrag, houdende herziening, vanzelf medebrengen onmiddellijke opzegging van dit verdrag, niettegenstaande het bepaalde in artikel 5, onder voorbehoud evenwel, dat het nieuwe verdrag van kracht geworden is.

Vanaf den datum, waarop het nieuwe verdrag, houdende herziening, van kracht geworden is, zal het onderhavige verdrag niet langer door de leden geratifceerd kunnen worden.

Het onderhavige verdrag zal echter van kracht blijven naar vorm en inhoud voor die leden, die geratificeerd hebben en die het nieuwe verdrag, houdende herziening, niet ratificeeren.

Artikel 8.

Zoowel de Fransche als de Engelsche tekst van dit verdrag is authentiek.

1933. No. 33.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 24 Maart 1933 *tot nadere wijziging van het besluit van 16 October 1929 (G. B. No. 77) tot regeling van het bedrag en de invordering van het schoolgeld op de openbare scholen voor meer uitgebreid lager onderwijs (Hendrikschool) en uitgebreid lager onderwijs (Van Sypesteynschool).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van het voorlaatste lid van art. 17 der verordening van 8 December 1876 (G. B. 1877 No. 10) betrekkelijk het lager onderwijs, zooals die verordening luidt blijkens G. B. 1932 No. 95, het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

Aan het eerste lid sub II van art. I van het besluit van 16 October 1929 (G. B. No. 77), zooals dit besluit luidt na de daarin bij besluit van 11 November 1929 (G. B. No 85) aangebrachte wijziging, wordt, met wijziging van de punt in eene komma, toegevoegd: „met een maximum van een gulden."

Art. 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging en werkt terug tot 1 Januari 1933.

Gegeven te Paramaribo, den 24sten Maart 1933.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 30sten Maart 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 34.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESUIT van 24 Maart 1933 *tot nadere aanvulling van het besluit van 7 Februari 1930 (G. B. No. 15) regelende de storting in 's Landskas van het op de ondersteunde scholen voor uitgebreid en meer uitgebreid Lager Onderwijs geheven schoolgeld.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 1, lid 1, sub 8o, van het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 (G. B. No. 93, geldende tekst G. B. 1931 No. 11) inzake uitkeeringen uit 's Landskas aan besturen van bijzondere scholen voor Lager Onderwijs in Suriname en nopens inkomsten der onderwijzers bij het Openbaar Lager Onderwijs in dat gewest, laatstelijk gewijzigd en aangevuld bij de verordening van 13 Juli 1932 (G. B. No. 67), het noodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

Het tweede lid van art. 1 van het besluit van 7 Februari 1930 (G. B. No. 15), zooals dit besluit luidt na de daarin bij besluit van 2 Februari 1931 (G. B. No. 13) aangebrachte aanvulling wordt aangevuld als volgt: „Echter zal de verhooging voor „leerlingen van dezelfde ouders of verzorgers, die gelijktijdig een „of meer scholen voor uitgebreid of meer uitgebreid lager onder„wijs, hetzij openbare, hetzij bijzondere, bezoeken, over één maand „in totaal niet meer dan een gulden bedragen; verhoogde storting „voor zoodanige leerlingen der bijzondere scholen heeft alleen „plaats, wanneer het aantal op de openbare scholen, waarvoor „verhoogd schoolgeld verschuldigd is, minder is dan twee."

Art. 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging en werkt terug tot 1 Januari 1933.

Gegeven te Paramaribo, den 24sten Maart 1933.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 30sten Maart 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1933. No. 35.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 29 Maart 1933 No. 994, *tot nadere aanvulling van het Rijstuitvoerbesluit (G. B. 1932 No. 20).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van de artikelen 2 en 3 der Rijstuitvoerverordening (G. B. 1932 No. 6), het noodig is het navolgende vast te stellen :

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten :

Art. 1.

In het Rijstuitvoerbesluit (G. B. 1932 No. 20), zooals het is gewijzigd en aangevuld bij besluit van 12 December 1932 (G. B. No. 115) worden de volgende nadere aanvullingen aangebracht :

I. 1o. Aan art. 3 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende als volgt :

„2. Met goedvinden van den keuringsambtenaar kan de voor „keuring bestemde rijst ook worden opgeslagen in andere, parti- „culiere loodsen".

2o. Het tegenwoordige eenige lid wordt genummerd „1".

II. 1o. Aan art. 8 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende als volgt :

„2. Elke zak draagt den stempel van den rijstkeuringsdienst".

2o. Het tegenwoordige eenige lid wordt genummerd : „1".

III. In lid 1a van art. 9 worden na „Parboiled" ingelascht de woorden „of „Brown"".

Art. 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 29sten Maart 1933.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 30sten Maart 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1933. No. 36.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 5 April 1933 No. 1089, *bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van 14 September 1931 (Staatsblad No. 399), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het verdrag van 26 September 1927 nopens de tenuitvoerlegging van in het buitenland gewezen scheidsrechterlijke uitspraken (Staatsblad 1930, No. 323).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 7 Maart 1933, 1e en 7de Afdeeling No. 6/138, waarbij, ter bekendmaking van het na te melden Koninklijk besluit, is toegezonden een exemplaar van het Staatsblad No. 399 van 1931, waarin is opgenomen het Koninklijk besluit van 14 September 1931, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het verdrag van 26 September 1927 nopens de tenuitvoerlegging van in het buitenland gewezen scheidsrechterlijke uitspraken (Staatsblad 1930, No. 323);

Herlezen de resolutie van 14 September 1931 No. 3000;

Besluit:

Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit, het daarin genoemd verdrag, alsmede de vertaling daarvan, benevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, 5 April 1933.
RUTGERS.

Uitgegeven, den 8sten April 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1933. No. 36.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1933. No 37.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 7 April 1933 *tot nadere wijziging van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende: dat het wenschelijk is de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51), zooals die gewijzigd en aangevuld is, laatstelijk bij de verordening van 3 Maart 1933 (G. B. No. 23) nader te wijzigen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten;

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

In § 1 van art. 5 van de Balataverordening 1914 (G. B. No. 51) wordt het woord „een" vervangen door „een halven".

Art. 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 7den April 1933.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 7den April 1933.

De Gouvernements-Secretaris.

P. KIKKERT.

1933. No 37.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1933. No. 38.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 11 April 1933 *houdende bepalingen omtrent het tijdelijk in gebruik stellen van een herdenkingspostzegel van 6 cent.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat ter uitvoering van art. 1 der verordening van 14 November 1891 (G. B. 1892 No. 35), *regelende de uitgifte, enz. van postzegels der kolonie Suriname en houdende straffen tegen het namaken, vervalschen, enz. van Surinaamsche en andere postzegels* het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Artikel 1.

Ter gelegenheid van den vierhonderdsten geboortedag van Prins Willem van Oranje — 24 April 1933 — wordt een herdenkingspostzegel van Suriname van 6 cent uitgegeven en tijdelijk in gebruik gesteld.

Art. 2.

Het in art. 1 bedoelde herdenkingspostzegel wordt in Suriname en in Nederland zoolang de voorraad strekt, nevens de gewone postzegels, verkrijgbaar gesteld van 24 April tot en met 31 December 1933.

Art. 3.

Het in art. 1 bedoelde herdenkingspostzegel is oranjekleurig en vertoont de beeltenis van Prins Willem van Oranje naar het schilderij van Key hangende in het Mauritshuis te 's Gravenhage; in den linkerbovenhoek staat „Natus 1533", langs de onderzijde „Suriname" en daarboven in den linkeronderhoek „6 ct".

Art. 4.

De bepalingen, welke voor de gewone postzegels gelden, zijn van toepassing op het herdenkingspostzegel.

Art. 5.

De voorraad van het in art. 1 bedoelde herdenkingspostzegel, welke, nadat de termijn van verkrijgbaarstelling is verstreken, nog niet verkocht is, zal worden vernietigd.

Art. 6.

Dit besluit treedt in werking met ingang van 24 April 1933.

Gegeven te Paramaribo, den 11den April 1933.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 12den April 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1933. No. 39.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 12 December 1932 *tot nadere wijziging van de Rijverordening 1916 (G. B. 1917 No. 65).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de Rijverordening 1916 (G. B. 1917 No. 65), zooals zij luidt na de daarin bij de verordeningen van 1 April 1920 (G. B. No. 12) en 8 Augustus 1928 (G. B. No. 108) aangebrachte aanvulling en wijziging, nader te wijzigen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Artikel 1.

Artikel 9 van de Rijverordening 1916 (G. B. 1917 No. 65) ondergaat de volgende wijzigingen:

I. het eerste lid wordt gelezen als volgt:

„Een rijbewijs, als bedoeld in artikel 8, eerste lid, sub 3o, wordt op aanvrage slechts afgegeven aan dengene, die:

1o. overlegt eene verklaring, afgegeven door een hier te lande tot de uitoefening der geneeskunde bevoegd persoon en behelzende, dat door dien geneeskundige bij een niet vroeger dan veertien dagen vóór de aanvrage gehouden onderzoek bij den aanvrager geen lichaams- of zielsgebreken zijn waargenomen, welke deze zouden kunnen beletten of belemmeren, een motorrijtuig naar behooren te besturen;

2o. voor het besturen van motorrijwielen, den leeftijd van zestien jaren heeft bereikt;

3o. voor het besturen van andere motorrijtuigen, den leeftijd van achttien jaren heeft bereikt;

4o. ten genoegen van één of meer door den Procureur-Generaal ambtshalve aan te wijzen personen voldoende blijken heeft gegeven van bekwaamheid in het besturen en behandelen van motorrijtuigen."

II. in het laatste lid worden de woorden: „van de Commissie" vervangen door: „van den persoon of van de personen".

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 12den December 1932.

VAN HAAREN.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 18den April 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No 40.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 12 December 1932 *tot wijziging van de gevangenisverordening 1926 (G. B 1927 No. 18).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende: dat het wenschelijk is de Gevangenisverordening 1926 (G. B. 1927 No 18) te wijzigen;

Heeft, den Raad van het Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Artikel 1.

In het intitulé en de considerans van de Gevangenisverordening 1926 (G. B. 1927 No 18) wordt nà het woord „gevangenisstraf" ingevoegd: „militaire gevangenisstraf daaronder begrepen,".

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 12den December 1932.

VAN HAAREN.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 18den April 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 41.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 18 April 1933 No. 1202, *bepalende den dag van inwerkingtreding van de verordening van 6 Januari 1932 (G. B. No. 53) nopens de tenuitvoerlegging van in het Buitenland gewezen scheidsrechterlijke uitspraken.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelet op artikel 7 van de verordening van 6 Januari 1932 (G. B. No. 53), *nopens de tenuitvoerlegging van in het Buitenland gewezen scheidsrechterlijke uitspraken ;*

Herlezen de resolutiën van : 27 Mei 1932 No. 1744 en 5 April 1933 No. 1089 ;

Besluit:

Te bepalen :

a. dat voormelde verordening in werking treedt met ingang van 28 April 1933 ;

b. dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 18den April 1933.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 21sten April 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 41.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1933. No. 42.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 28 April 1933 No. 1328, *bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van 16 Maart 1933 (Staatsblad No. 101), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de toepasselijkverklaring op Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao van het Verdrag van Genève van 26 September 1927, nopens de tenuitvoerlegging van in het buitenland gewezen scheidsrechterlijke uitspraken (Staatsblad 1931 No. 399).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de ministeriëele missive van 29 Maart 1933, 1e en 7e Afdeeling No. 9/189, waarbij is toegezonden een exemplaar van het Staatsblad No. 101 van 1933, waarin is opgenomen het Koninklijk besluit van 16 Maart 1933, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de toepasselijkverklaring op Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao van het Verdrag van Genève van 26 September 1927, nopens de tenuitvoerlegging van in het buitenland gewezen scheidsrechterlijke uitspraken (Staatsblad 1931 No. 399);

Herlezen de resolutiën van:

5 April 1933 No. 1089 (G. B. No. 36);
18 April 1933 No. 1202 (G. B. No. 41);

Besluit:

Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit, benevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 28sten April 1933.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 28sten April 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 42.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de Wet van 18 Juli 1930 (*Staatsblad* no. 323), tot voorbehoud der bevoegdheid tot bekrachtiging van het verdrag nopens de tenuitvoerlegging van in het buitenland gewezen scheidsrechterlijke uitspraken van 26 September 1927;

Gezien Ons besluit van 14 September 1931 (*Staatsblad* no. 399), bepalende de bekendmaking van bovengenoemd verdrag, alsmede de vertaling daarvan, in het *Staatsblad*;

Overwegende, dat krachtens genoemde wet en overeenkomstig artikel 10, 2e lid, van het verdrag van 26 September 1927 vanwege Ons aan den Secretaris-Generaal van den Volkenbond is medegedeeld, dat meergenoemd verdrag toepasselijk zal zijn op *Nederlandsch-Indië*, *Suriname* en *Curaçao*, welke mededeeling op 28 Januari 1933 op het Secretariaat van den Volkenbond is neergelegd;

Overwegende mede, dat voor genoemde gebiedsdeelen het verdrag in werking zal treden op 28 April 1933;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 11en Maart 1933, Directie van het Protocol, no. 8329;

Hebben goedgevonden en verstaan:

de toepasselijkverklaring op *Nederlandsch-Indië*, *Suriname* en *Curaçao* van bovengenoemd verdrag te doen bekendmaken door de plaatsing van dit besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereischt.

's-Gravenhage, den 16den Maart 1933.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

BEELAERTS VAN BLOKLAND.

Uitgegeven den *twee en twintigsten* Maart 1933.

De Minister van Justitie,

J. DONNER.

1933. No. 43.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 11 Mei 1933, *waarbij voorloopig wordt vastgesteld de koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1934.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende: dat volgens art. 108 van het Reglement op het beleid der Regeering in deze Kolonie, de uitgaven ten behoeve van den openbaren dienst, welke niet ten laste van de Nederlandsche schatkist komen, en de middelen tot dekking van die uitgaven worden aangewezen op de koloniale huishoudelijke begrooting, en dat volgens art. 110 van hetzelfde Reglement, die begrooting, zoodanig als zij door de Koloniale Staten is goedgekeurd, door den Gouverneur voorloopig wordt vastgesteld en afgekondigd;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Artikel I.

De koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1934 wordt, voorzooveel de uitgaven betreft, voorloopig vastgesteld als volgt:

Iste AFDEELING.

Algemeen en gewestelijk bestuur, immigratie en kolonisatie.

Gouvernements-secretarie, immigratie en algemeene dienst.

Artikel 1. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen

van den gouvernements-secretaris, tevens agent-generaal voor de immigratie, de ambtenaren en beambten, alsmede toelagen voor de technische voorlichting ten behoeve van het ijkwezen, aan de ambtenaren van den burgerlijken stand, belast met het voltrekken van huwelijken en aan de ambtenaren bij den dienst van de immigratie en op de kantoren der districts-commissarissen, die bedreven zijn in het spreken der talen van de Nederlandsch- en de Britsch-Indische immigranten . . f 109 263

Artikel 2. Meubelen, kantoorbehoeften, abonnement op nieuwsbladen en andere uitgaven ten behoeve van de gouvernementssecretarie, van den burgerlijken stand en het bevolkingsregister, van de immigratie en de kolonisatie, het ijkwezen en van den raad van bestuur, kosten van vergaderingen en van examens, voor zoover daartoe niet bij andere artikelen afzonderlijke gelden zijn toegestaan, reis-, verblijf- en verhuizingskosten van de ambtenaren en beambten der gouvernements-secretarie, alsmede voor subsidie van het tijdschrift *De West-Indische Gids*, boek- en drukwerken, briefporten, advertentiekosten, telegrammen, schrijfloonen en andere uitgaven voor den algemeenen dienst . . 23 270

Koloniale Staten.

Artikel 3. Bezoldigingen of ver-

lofbezoldigingen en toelagen van den griffier en de ambtenaren en beambten ter griffie . . f 9 918

Artikel 4. Boeken, kantoor-, lokaal- en andere huishoudelijke behoeften, telegrammen, schrijfloonen, drukwerken, benevens reis- en verblijfkosten van-, alsmede huur van voertuigen voor leden der koloniale staten . 7 250

Schutterij te Paramaribo.

Artikel 5. Uitgaven voor de rustende schutterij . . 100

Gewestelijk bestuur.

Artikel 6. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de districts-commissarissen, -secretarissen, -klerken, surnumerairs en schrijvers, benevens vergoeding voor het gemis van vrije woning 74 607

Artikel 7. Meubelen en andere uitgaven ten behoeve van de kantoren van de districts-commissarissen, van de plaatsen buiten die kantoren, waar zij zitting houden of huwelijken voltrekken en van de zittingsplaatsen der rechters, alsmede abonnement voor kantoorkosten aan de districts-commissarissen en burger-kapiteins. 2 700

Artikel 8. Reis-, verblijf- en verhuizingskosten, alsmede kosten voor onderhoud van voertui-

gen van de ambtenaren van het districtsbestuur . . .	f	6 000
Artikel 9. Verstrekking van geneesmiddelen en verbandstoffen ten behoeve van in de districten gevestigde ambtenaren en beambten in 's lands dienst, zoomede van hunne wettige gezinnen, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's lands kas . .		750
Kolonisatie.		
Artikel 10. Kosten van aanvoer van immigranten en daarmede in verband staande andere uitgaven.		*Memorie*
Artikel 11. Kosten van terugvoer van immigranten en daarmede in verband staande andere uitgaven, alsmede uitkeeringen aan immigranten, die afzien van het recht op vrije terugreis .		163 000
Beheer der landsvestigingsplaatsen en stalweiden.		
Artikel 12. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen voor het houden van toezicht op voor den kleinlandbouw uitgegeven perceelen land en de landsstalweiden, zoomede reis-, verblijf- en verhuizingskosten en andere uitgaven . . .		27 780
Artikel 13. Vergoeding voor huishuur en voor het gemis van vrije woning aan een opzichter		300

Boschnegers en Indianen.

Artikel 14. Toelagen van de opperhoofden der boschnegers en van den vertegenwoordiger van het opperhoofd van den stam der Aucaners, alsmede persoonlijke toelage van den groot-kapitein bij dien stam, Kanapé . . f 2 300

Artikel 15. Vervoerkosten, loonen en geschenken ter vergelding van kleine diensten, begrafeniskosten en andere uitgaven ten behoeve van of in verband staande met het bestuur over boschnegers en indianen . . 1 500

Overtochts- en vervoerkosten van ambtenaren en gepensionneerden.

Artikel 16. Uit- en terugzending van burgerlijke ambtenaren en daarmede in verband staande uitgaven, uitkeeringen ingevolge het „west-indisch detacheeringsbesluit 1930", overtocht van met verlof gaande of van verlof terugkeerende en gepensionneerde ambtenaren met hunne gezinnen, benevens terugbetaling van uit eigen middelen betaalde overtochtskosten 32 000

Artikel 17. Kosten, verbonden aan tijdelijke opdrachten aan in Nederland vertoevende Surinaamsche ambtenaren, zoomede aan uitzending van ambtenaren uit Suriname naar Nederland voor studie-doeleinden, een en ander in het belang van den dienst . 4 000

Artikel 18. Vergoeding wegens reis- en verblijfkosten in Nederland tot het ondergaan van een geneeskundig onderzoek door aan den dienst in Suriname verbonden of daarvoor bestemd of te bestemmen personeel . . f 300

Artikel 19. Reis- en verblijfkosten, alsmede verhuizingskosten van- en huur van voertuigen voor ambtenaren, beambten en andere personen in 's lands dienst, alsmede voor commissiën, voor zoover daartoe niet bij andere artikelen afzonderlijke kredieten zijn toegestaan. 1 000

Begrafenissen van onvermogenden.

Artikel 20. Kosten van aanschaffing en van herstelling van lijkwagens, draagbaren, kleeden, gereedschappen en andere behoeften voor, alsmede andere kosten, verbonden aan begrafenissen van onvermogenden . 5 150

Andere uitgaven.

Artikel 21. Uitgaven ter viering van verjaardagen van het Koninklijk Huis en van andere volksfeesten 2 500

Gouvernements-accountant.

Artikel 22. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den gouvernements-accountant en den surnumerair of klerk op diens kantoor . . . 7 720

Artikel 23. Reis- en verblijfkosten, meubelen, kantoorbehoeften en andere uitgaven van den gouvernements-accountant . f 500

Artikel 24. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de landsvaartuigen ten behoeve van de Iste afdeeling . 38 200

f 520 108

IIde AFDEELING.

Rechts- en politiewezen.

Hof van justitie en parket van den procureur-generaal.

Artikel 25. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den president en de leden van-, van den procureur-generaal en den advocaat-generaal bij- en van den griffier van het hof van justitie, alsmede van de ambtenaren en beambten, belooning voor het schoonmaken van het gebouw van het hof van justitie en van de lokalen, waarin het parket van den procureur-generaal is ondergebracht, zoomede van het gebouw, waarin de rechter-commissaris zitting houdt . 82 438

Artikel 26. Meubelen, kantoorkosten, boekwerken en andere huishoudelijke uitgaven voor het hof van justitie en het parket van den procureur-generaal, drukwerk en abonnement op tijdschriften en nieuwsbladen voor het parket

van den procureur-generaal en uitgaven ten behoeve van het hulpkantoor voor den industrieelen eigendom . . . . f 2 950

Kantongerecht van Paramaribo en rechtspraak in de districten.

Artikel 27. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den kantonrechter van Paramaribo, van den griffier bij het oostelijk ommegaand gerecht en van het hun toegevoegde personeel, alsmede belooning voor het schoonmaken van het gebouw, waarin het kantongerecht van Paramaribo is gevestigd . . 24 919

Artikel 28. Meubelen, kantoorkosten en andere huishoudelijke uitgaven voor het kantongerecht van Paramaribo, alsmede abonnement voor kantoorkosten en andere huishoudelijke uitgaven van de griffiers in de districten . . 650

Gevangenissen.

Artikel 29. Bewaking van veroordeelden en aangehoudenen . 36 631

Artikel 30. Bovenkleeding en schoeisel voor de gevangenbewaarders en opzichters in het huis van bewaring te Paramaribo en in de strafgevangenis te Nieuw-Amsterdam 1 495

Artikel 31. Kantoorkosten voor de beide gevangenissen, zoomede

reis- en verblijfkosten, kantoorbehoeften en schrijfloonen voor commissiën van administratie . f 450

Artikel 32. Voeding, kleeding, ligging, bewassching, geneesmiddelen en verbandstoffen en verschillende andere uitgaven voor aangehoudenen en veroordeelden, zoomede voor in hechtenis genomenen, alsmede gereedschappen, werktuigen, verlichting en andere huishoudelijke behoeften van de strafgevangenis en huizen van bewaring, enz. en loonen voor het verrichten van huisdiensten door gevangenen. 38 075

Rechterlijke politie.

Artikel 33. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en daggelden van het politiepersoneel, het kantoorpersoneel en de schoonmaakster van het politiekantoor te Paramaribo . . 303 575

Artikel 34. Materialen en verdere benoodigheden voor de bovenkleeding en het schoeisel van de ambtenaren en beambten van politie of toelagen daarvoor . 11 000

Artikel 35. Wapenen, munitie, ledergoed, aankoop en onderhoud van rijwielen ten dienste van de politie en toelagen voor het gebruik van eigen rijwiel . 8 200

Artikel 36. Loon van roeiers, reis- en verblijfkosten, alsmede

verhuizingskosten ten behoeve van de politie . . . f 23 000

Artikel 37. Licht en meubelen voor politieposten, kantoorbehoeften voor het politiekantoor te Paramaribo en de politieposten in districten 5 150

Artikel 38. Andere uitgaven ten dienste van de politie en huur van politiewoningen . . . 9 970

Toezicht op de landsbosschen.

Artikel 39. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de ambtenaren en beambten van den dienst van het toezicht op de landsbosschen . . . 6 875

Artikel 40. Andere uitgaven voor den dienst van het toezicht op de landsbosschen . . 8 750

Algemeene kosten.

Artikel 41. Kosten van uitlevering en uitzetting, kosten van overbrenging van veroordeelden naar of van Nederland en kosten van terugzending van in andere landen zonder middel van bestaan aangetroffen personen, herkomstig van Suriname, alsmede kosten van onderhoud, kleeding, enz. voor die personen, zoolang zij op eene gelegenheid tot terugzending naar Suriname moeten wachten 1 000

Artikel 42. Kosten van den voogdijraad 2 130

Artikel 43. Kosten van vervolgingen en procedures, die geheel of gedeeltelijk ten laste van 's lands kas komen . . . . f 6 000

Artikel 44. Reis- en verblijfkosten voor leden van de rechterlijke macht. . . . 500

Artikel 45. Kosten van mail-, stop- en brandschoten . . 100

Artikel 46. Terugbetaling aan het departement van justitie in Nederland van het door zijne zorg te betalen aandeel van Suriname in de bijdragen van Nederland in de kosten van het kantoor voor het internationaal verbond tot bescherming van letterkundige en kunstwerken . 100

Artikel 47. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de landsvaartuigen ten behoeve van de IIde afdeeling . 13 000

f 586 958

IIIde Afdeeling.

Geldelijk beheer.

Administratie van financiën, domeinwezen en hypotheekkantoor.

Artikel 48. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en daggelden van den administrateur van financiën en van de ambtenaren en beamten van zijn kantoor 81 792

Artikel 49. Kosten van opmetingen ten behoeve van het domeinwezen	f	3 400
Artikel 49bis. Bezoldiging of verlofbezoldiging van een mijnbouwkundig-ingenieur . .		*Memorie.*
Artikel 50. Voorschotten ter bevordering van den klein-landbouw, van kleine industrieën, van de veeteelt en van de visscherij.		6 000
Artikel 51. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den controleur der belastingen, den kolonialen ontvanger en betaalmeester, tevens ontvanger der invoerrechten en accijnzen, den ontvanger der belastingen in Nickerie en de ambtenaren en beambten van hunne kantoren		63 582
Artikel 52. Toelagen van kassiers		800
Artikel 53. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, daggelden, tafelgelden van- en voeding voor de ambtenaren bij den actieven dienst der belastingen en bij het toezicht op den in- en uitvoer te water, alsmede uitgaven van dien aard voor het overige personeel bij 's lands middelen		92 037
Artikel 54 Huur van eene woning voor den ambtenaar der belastingen te Moengo . .		384

Artikel 55. Andere uitgaven voor den dienst der belastingen. f 14 100

Artikel 56. Aanwezigheidsgeld voor de leden en den secretaris van de commissie van aanslag en van den raad van beroep, alsmede voor de raadslieden voor de inkomstenbelasting, aanwezigheidsgeld voor de leden en toelage van den secretaris van de commissie van beoordeeling van de aangiften voor den verkoop van gedistilleerd, alsmede beloonigen en aanwezigheidsgeld voor de leden van den raad van beroep, enz. inzake toepassing van de tariefverordening. . . 1 350

Artikel 57. Toelage van den secretaris en onkosten van de kamer van koophandel en fabrieken te Paramaribo . . . 400

Artikel 58. Uitgaven voor de bevordering van den afzet van Surinaamsche producten op Curaçao. 3 000

Posterij en telegrafie.

Artikel 59. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het personeel der posterij . 29 940

Artikel 60. Uitkeeringen, betalingen en andere uitgaven voor den binnen- en buitenlandschen postdienst. 19 480

Artikel 61. Uitgaven ten behoeve van de postspaarbank . 9 080

Artikel 62. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, daggelden of andere belooningen van het personeel bij den lands-radiotelegraafdienst . . . f 27 850

Aitikel 63. Kosten van onderhoud van de radio-telegraafstations en daarbij behoorende werken, aanschaffing en onderhoud van gereedschappen, werktuigen, brandstoffen, smeermiddelen, aankoop van electrischen stroom en andere uitgaven ten behoeve van den lands-radiotelegraafdienst . 20 160

Gouvernements-commissaris bij de Surinaamsche Bank.

Artikel 64. Toelage van den gouvernements-commissaris in Nederland bij de Surinaamsche Bank. 600

Algemeene kosten.

Artikel 65. Meubelen, schrijfbehoeften, abonnement op nieuwsbladen, briefporten, drukkosten, schrijfloonen en andere uitgaven voor het kantoor van den administrateur van financiën, voor het hypotheekkantoor, voor het kantoor van den controleur der belastingen, voor de kantoren der ontvangers en voor de postkantoren, zoomede kosten van aanmaak van zegelpapier en postwaarden, benevens kosten, vallende op het overmaken van geld van en naar Suriname en voor het schatten der verkoopwaarde

van onroerende goederen met het oog op de toepassing van de zegelverordening. . . f 17 000

Artikel 66. Reis-, verblijf- en verhuizingskosten 1 500

Artikel 67. Rente en aflossing van geleende gelden . . 468 365

Artikel 68. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de landsvaartuigen ten behoeve van de IIIde afdeeling . 2 500

f 863 320

IVde AFDEELING.

Eeredienst, onderwijs en armenzorg.

Eeredienst.

Artikel 69. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en vergoeding voor huishuur van de predikanten der Hervormde en Lutherse Gemeenten, van geestelijken der Roomsch-Katholieke Gemeente, van godsdienstleeraren der Evangelische Broedergemeente en der Nederlandsch en Nederlandsch Portugeesch-Israëlietische Gemeenten en van voorgangers der Hindoesche en Islamietische kerkgenootschappen . . 89 430

Artikel 70. Bijdragen voor den eeredienst aan de beide Israëlietiche Gemeenten . . . 3 600

Onderwijs.

Artikel 71. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den inspecteur voor het onderwijs en van de ambtenaren en beambten van zijn kantoor, zoomede abonnement voor den secretaris der commissie van onderwijs voor kantoorbehoeften en schrijfloonen . . . . f 21 572

Artikel 72. Meubelen, kantoorbehoeften, drukkosten, rijwieltoelage van den bode op het kantoor van den inspecteur voor het onderwijs en andere kleine uitgaven, alsmede reis- en verblijfkosten van den inspecteur voor het onderwijs en kosten van examens. . . . 3 350

Uitgaven voor het openbaar onderwijs.

Artikel 73. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van bij de scholen werkzaam zijnd personeel, zoomede kosten van bewaken en schoonhouden der scholen 351 180

Artikel 74. Uitgaven voor het naar en van school vervoeren van onderwijzers aan districtsscholen en van schoolkinderen in de districten 3 400

Artikel 75. Huur van gebouwen of lokalen, vergoeding voor huishuur aan onderwijzers, aan

wie een landswoning niet kan worden aangewezen, uitgaven ten behoeve van schooltuinen, schoolmeubelen, schoolbehoeften en andere uitgaven	f	20 000
Uitgaven voor het bijzonder Onderwijs.		
Artikel 76. Uitkeeringen ten behoeve van het bijzonder onderwijs		682 951
Landbouwonderwijs.		
Artikel 77 Toelagen van onderwijzers, in het bezit der akte landbouwkunde . . .		1 200
Andere uitgaven in verband met onderwijs en opvoeding.		
Artikel 78. Uitkeeringen aan bijzondere inrichtingen en instellingen		8 660
Artikel 79. Kosten van vervoer en studie van jongelieden, die buiten Suriname eene opleiding ontvangen		2 000
Artikel 80. Uitkeeringen aan opvoedingsgestichten, enz .		19 641
Artikel 81. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen van den bewaarder en den bediende van de landsboekerij, zoomede loon voor eene schoonmaakster, benevens vergoeding voor het gemis van vrije woning		2 090

Artikel 82. Kosten van de landsboekerij . . . . f 950

Armenzorg.

Artikel 83. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en persoonlijke toelage van den directeur-armverzorger, daggelden en toelagen van het personeel en abonnement voor kantoorbehoeften, enz. van de commissie van regenten van het gesticht Landsgrond Boniface . . . 12 215

Artikel 84. Uitgaven ten behoeve van de ouden, gebrekkigen en onvermogenden binnen en buiten het gesticht Landsgrond Boniface 54 500

Artikel 85. Bijdragen voor weezenverzorging aan kerkgenootschappen en voor onderhoud van weezen van immigranten . 34 632

Artikel 86. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de landsvaartuigen ten behoeve van de IVde afdeeling . 19 000

f 1330 371

Vde AFDEELING.

Landbouw-proefstation.

Algemeene dienst.

Artikel 87. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den directeur van het land-

bouw-proefstation en de ambtenaren en beambten, verbonden aan het proefstation . .	f 53 863	
Cultuurtuin.		
Artikel 88. Kosten van den cultuurtuin en van het seligeeren van cultuurgewassen . .	13 050	
Onderzoekingen, enz.		
Artikel 89. Uitgaven ten behoeve van den meteorologischen dienst	500	
Artikel 90. Kosten van den phytopathologischen dienst en bestrijding van plantenziekten.	1 500	
Artikel 91. Kosten van veldproeven, onderzoekingen en proefnemingen	10 000	
Artikel 92. Uitgaven ter verbetering van de pluimveeteelt .	500	
Artikel 93. Uitkeering aan de commissie van advies en onderzoek inzake Surinaamsche houtsoorten, zoomede salaris, bureauen andere uitgaven van den raadsman voor het groot-houtbedrijf .	1 400	
Algemeene kosten.		
Artikel 94. Algemeene kosten van het landbouwproefstation .	5 500	
Artikel 95. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de landsvaartuigen ten behoeve van de Vde afdeeling .	2 000	
	f	88 313

1933. No. 43.

VIde Afdeeling.

Openbare gezondheidsdienst.

Kantoor van den geneeskundig-inspecteur.

Artikel 96. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den geneeskundig-inspecteur en van de ambtenaren en beambten van zijn kantoor . . f 19 225

Openbare gezondheidsdienst in het algemeen.

Artikel 97 Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van districtsgeneesheeren en van geneesheeren, belast met de armenpraktijk te Paramaribo, zoomede toelagen van hunne vervangers, van geneesheeren voor speciale bevoegdheden en van den beambte, belast met het onderzoek naar den maatschappelijken welstand van aanvragers van genees- en verloskundige hulp 72 563

Artikel 98. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het verplegend personeel bij de poliklinieken . . 24 731

Artikel 99. Uitgaven voor geneesmiddelen en geneeskundige benoodigdheden — met inbegrip van de kosten van het gereed-

maken hiervan- ten behoeve van de andere geneeskundige diensten dan die van het burger-ziekenhuis en van andere takken van dienst voor zoover niet bij andere artikelen daartoe afzonderlijke kredieten zijn toegestaan . . f 29 000

Artikel 100. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van vroedvrouwen, tevens hulppersoneel bij den medischen dienst in de districten . . . 3 160

Artikel 101. Andere uitgaven voor den openbaren gezondheidsdienst, voorzoover daartoe niet bij andere artikelen afzonderlijke kredieten zijn toegestaan . . 6 150

Hygiënische dienst.

a. Bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten.

Artikel 102. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van de geneesheeren en het personeel, werkzaam bij de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten. . . . 21 705

Artikel 103. Kosten, verband houdende met de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten. 11 500

b. Keuringsdienst.

Artikel 104. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den gouvernements-scheikun-

dige, den keurmeester voor levensmiddelen en den hulpkeurmeester . . . . f 9 334

Artikel 105. Kosten in verband met de keuring van levensmiddelen 500

c. Slachthuis en veeteelt.

Artikel 106. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, daggelden en loonen van den gouvernementsveearts, tevens directeur van het slachthuis te Paramaribo, den hulpkeurmeester en het lagere personeel van het slachthuis 10 680

Artikel 107. Aanschaffing en onderhoud van gereedschappen, brandstoffen en kantoorbehoeften, enz. voor het slachthuis te Paramaribo 1 600

Artikel 108. Uitgaven ter verbetering van de veeteelt (met uitzondering van de pluimveeteelt), alsmede daarmede verband houdende premiën . . . 1 000

a. Ziekenhuiswezen, w.o. gestichten, inrichtingen, enz. verband houdende met den openbaren gezondheidsdienst, gelijk mede bijdragen aan dergelijke gestichten, enz.

Burgerziekenhuis.

a. Artikel 109. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, loo-

nen, voedinggelden en andere vergoedingen van het personeel van het burger-ziekenhuis en van de aan dit ziekenhuis verbonden apotheek en het bijbehoorend magazijn van geneesmiddelen . . . f 202 163

Artikel 110. Kosten van behandeling, verpleging en andere uitgaven ten behoeve van de zieken in het burgerziekenhuis — de kosten van de aan dit ziekenhuis verbonden apotheek en het bijbehoorend magazijn van geneesmiddelen daarin begrepen — voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas . . 150 000

b. Verzorging van burgerpersonen in andere ziekeninrichtingen.

Artikel 111. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het verplegend personeel in de landsziekenhuizen in Nickerie en te Albina . . 2 728

Artikel 112. Kosten van behandeling, verpleging en andere uitgaven ten behoeve van de zieken in de landsziekenhuizen in Nickerie en te Albina en in andere ziekeninrichtingen, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's lands kas . . . 14 800

c. Landsinrichting ter verpleging van krankzinnigen.

Artikel 113. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en

daggelden van den geneesheer-directeur en het personeel van de landsinrichting ter verpleging van krankzinnigen . .	f	32 403
Artkel 114. Onderhoud en andere uitgaven ten behoeve van krankzinnigen, alsmede kosten van kantoorbehoeften en van aanschaffing van boeken en tijdschriften en uitgaven voor het landbouwbedrijf in de inrichting ter verpleging van krankzinnigen		35 000
d. Landsinrichting voor melaatschen.		
Artikel 115. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en daggelden van den geneesheer-leproloog en het personeel van de landsinrichting voor melaatschen . .		33 644
Artikel 116. Uitgaven ten behoeve van de verpleegden en van het personeel van die inrichting, alsmede kosten van kantoorbehoeften, aankoop van boeken en aankoop en herstelling van instrumenten		55 850
e. Bijdragen aan gestichten, enz.		
Artikel 117. Bijdragen aan particuliere inrichtingen tot afzondering en verpleging van melaatschen		95 375
Artikel 118. Bijdragen en verstrekkingen aan particuliere klinieken in het boschland . .		2 000

Geneeskundige school.

Artikel 119. Toelagen van de leeraren aan de geneeskundige school . . . . . f 10 400

Artikel 120. Belooning van de hulpkracht bij het onderwijs in plantkunde, scheikunde en natuurkunde en aan den bediende voor onderhoud van de instrumenten van de geneeskundige school 540

Artikel 121. Behoeften voor de geneeskundige school . . 2 200

Algemeene kosten.

Artikel 122. Meubelen, kantoorbehoeften, drukkosten en andere kleine uitgaven, alsmede reis-, verblijf- en verhuizingskosten van den geneeskundig-inspecteur, de districtsgeneesheeren en de ambtenaren en beambten van de verschillende afdeelingen, voor zoover daarvoor niet afzonderlijk gelden zijn beschikbaar gesteld, zoomede kosten van examens 5 900

Artikel 123. Huur van woningen en vergoeding voor het gemis van vrije woning aan districtsgeneesheeren en geneesheeren, belast met de armenpraktijk te Paramaribo, met de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten en met de geneeskundige behandeling in het buiten-gasthuis en aan verplegers, verpleeg-

sters en vroedvrouwen in de districten, zoomede huur van gebouwen ten behoeve van de poliklinieken van de armenpraktijk te Paramaribo en in de districten f 5 760

Artikel 124. Vergoeding voor vervoermiddelen van districtsgeneesheeren, van geneesheeren, belast met de armenpraktijk te Paramaribo en met de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten, van het hulppersoneel en van den gouvernements-veearts; teruggaaf van uitgaven voor de bemanning der vaartuigen van de districtsgeneesheeren, zoomede kosten van autohuur ten behoeve van de geneeskundige inspectie . 11 970

Artikel 125. Verrekening met het Rijk wegens de overname van de voorraden, fournitures en andere benoodigdheden van het militair hospitaal, de garnizoensapotheek en het daarbij behoorende magazijn van geneesmiddelen . . . . . *Memorie*

Artikel 126. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de landsvaartuigen ten behoeve van de VIde afdeeling 30 000

f 901 981

VIIde AFDEELING.

Openbare Werken en Verkeer.

Algemeene dienst.

Artikel 127. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den directeur van openbare

werken en verkeer en van de ambtenaren en beambten van zijn kantoor . . . f 56 754

Openbare Werken.

a. Algemeen toezicht.

Artikel 128. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de technische ambtenaren en de opzichters, werkzaam bij den dienst der openbare werken . 32 245

b. Landsgebouwen en toebehooren.

Artikel 129. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het werkliedenpersoneel, dat blijvend werkzaam is ten behoeve van de landsgebouwen, gelijk mede uitgaven voor tijdelijke versterking of ter tijdelijke vervanging van dit personeel 24 679

Artikel 130. Onderhoud en verbetering van de landsgebouwen met hun toebehooren, kosten van onderhoud en feestverlichting van den bij het gouvernementshuis behoorenden tuin, kosten voor klokken en voor aanschaffing van vlaggen en lijnen, zoomede huur van twee perceelen van de plantage Mariënburg tot plaatsing van dienstwoningen voor het landspersoneel aldaar . . 107 869

Artikel 131. Uitgaven voor logeergebouwen in de districten voor in dienst reizende ambtenaren 1 250

c. Land- en waterwegen en hetgeen daartoe behoort en openbare begraafplaatsen.

Artikel 132. Onderhoud van den baggermolen en daarbij behoorend materieel . . . f 1 250

Artikel 133. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het werkliedenpersoneel, dat blijvend werkzaam is ten behoeve van de land- en waterwegen, gelijk mede uitgaven voor tijdelijke versterking of ter tijdelijke vervanging van dit personeel 25 231

Artikel 134. Onderhoud en reiniging, zoomede aanleg en verbetering van land- en waterwegen en daarmede in verband staande werken te Paramaribo en in de districten en andere uitgaven te dier zake . . . 296 151

Artikel 135. Uitgaven voor de besproeiing van straten en wegen te Paramaribo . . . 2 000

Artikel 136. Uitgaven ten behoeve van den vuilnisdienst te Paramaribo 11 000

Artikel 137. Kosten van de openbare verlichting te Paramaribo en in de districten . . 26 000

Artikel 138. Uitgaven voor het onderhoud der openbare begraafplaatsen, alsmede loon van los aangehuurd personeel . . 900

d. Nieuwe werken en buitengewone onderhoudskosten aan landsgebouwen, enz.

Artikel 139. Kosten van nieuwe werken, buitengewone uitgaven voor onderhoud en herstelling van landsgebouwen en eigendommen en aankoop van onroerende goederen . . . 10 000

e. Landvoorziening voor den kleinlandbouw en onderhoud van de landsvestigingsplaatsen en landsstalweiden.

Artikel 140. Kosten van het beschikbaarstellen van land ten behoeve van den klein-landbouw 50 000

Artikel 141. Onderhoud en verbetering van landsvestigingsplaatsen en andere vestigingen van klein-landbouwers, zoomede van landsstalweiden . . . 36 000

Verkeer te land.

a. Bedrijfs- en daarmede verband houdende kosten van den landsspoorweg.

Artikel 142. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de spoorweg-ambtenaren en -beambten, uitgaven voor tijdelijke versterking of ter tijdelijke vervanging van dit personeel en kosten voor geneesmiddelen en verbandstoffen . . . 36 822

b. Gewoon- en buitengewoon onderhoud van de baanvakken en de daarbij behoorende kunstwerken, zoomede buitengewone aanschaffing hiervoor.

Artikel 143. Aanschaffing, gewoon- en buitengewoon onderhoud van de baanvakken en daarbij behoorende kunstwerken, van de gebouwen en inrichtingen, met uitzondering van die te Beekhuizen en andere uitgaven ten behoeve van den vervoerdienst . f 63 793

Telefoonwezen.

a. Bedrijfs- en daarmede verband houdende kosten.

Artikel 144. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den technisch ambtenaar en de beambten bij den dienst van het telefoonwezen, zoomede kosten voor geneesmiddelen en verbandstoffen 32 233

b. Onderhoud en verbetering van het landstelefoonnet.

Artikel 145. Onderhoud en verbetering van het landstelefoonnet, aanleg van nieuwe aansluitingen en daarmede in verband staande uitgaven . . . 12 300

Verkeer te Water.

a. Personeel voor den dienst op den afvaartsteiger te Paramaribo.

Artikel 146. Bezoldigingen of

verlofbezoldigingen en toelagen van het personeel voor den dienst op den afvaartsteiger . . f 4 924

b. Algemeene kosten, verband houdende met het vervoer van personen en lading, alsmede uitgaven voor den leergang van machinisten.

Artikel 147. Kosten voor het nazien van gezondheidspassen van- en kosten, te betalen in buitenlandsche havens door landsvaartuigen, kosten voor het laden en lossen van goederen te Paramaribo, vergoeding voor geleden schade door het verloren gaan of beschadigen van goederen, verscheept met die vaartuigen, benevens uitkeeringen aan gezagvoerders, stuurlieden, enz. uit de opbrengst van het personen- en goederenvervoer van den zeedienst, alsmede andere uitgaven, verband houdende met den vervoerdienst van deze vaartuigen . 35 630

Artikel 148. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, loonen en voeding van het personeel van den veerdienst tusschen Paramaribo en Meerzorg aan den rechteroever der Suriname-rivier . 5 572

Artikel 149. Brandstoffen, smeermiddelen en andere benoodigdheden voor den veerdienst tusschen Paramaribo en Meerzorg aan den rechteroever der Suriname-rivier 5 000

Artikel 150. Onderhoud van de gebouwen en steigers, zoomede baggerwerken . . . f 2 000

Artikel 151. Uitgaven voor den verbindingsdienst op de reede van Coronie 6 440

Artikel 152 Uitgaven voor den leergang tot opleiding voor het examen van machinist . . 2 980

c. Personeel van de landsvaartuigen.

Artikel 153. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, loonen, toelagen, tafel- en voedinggelden van het personeel van de landsvaartuigen 125 010

Artikel 154. Kosten voor de verstrekking van uniformkleeding aan de schepelingen . . 200

Artikel 155. Vergoeding voor huishuur aan personeel, dat in aanmerking komt voor het genot van vrije woning, doch waaraan eene ambtswoning niet kan worden aangewezen . . . 200

Artikel 156. Verstrekking van geneesmiddelen en verbandstoffen aan het personeel, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's lands kas . . . 500

d. Huur van vaartuigen en bijdragen aan particuliere stoomvaartdiensten.

Artikel 157. Huur van vaartui-

gen ten behoeve van rivier- en zeedienst en voor reizen van ambtenaren en commissiën, benevens bijdragen aan particuliere stoomvaartdiensten . . . f 1 280

e. Betonning, bebakening, haven- en seinwezen.

Artikel 158. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, loonen en voeding van de bemanning van het lichtschip aan den mond van de Suriname-rivier en toelagen van lichtwachters te Nieuw-Amsterdam en in Nickerie . . 8 214

Arttkel 159. Onderhoud en benoodigdheden van het lichtschip, vergoeding voor de uitbestede bediening van het havenlicht te Galibi en voor het onderhoud van den lichtopstand en toebehooren aldaar, brandstoffen en andere benoodigdheden voor de lichttoestellen en voor het havenvuur aan den mond van de Nickerierivier, voor het licht aan den mond van de Suriname-rivier, voor het licht te Nieuw-Amsterdam en voor de lichten aan den mond van de Marowijne-rivier en te Coronie, en hetgeen daarmede verder in verband staat, zoomede aankoop en onderhoud van kettingen, ankers en tonneboeien . 10 620

Artikel 160. Waarneming van de getijbewegingen . . 200

Artikel 161. Toelage van een seinwachter 860

Artikel 162. Vlaggen en andere benoodigdheden voor het seinwezen . . . . . f 400

f. Centrale wekpaats te Beekhuizen, algemeene onderhouds- en magazijnsdienst der verkeersafdeelingen.

Artikel 163. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen voor het personeel van de centrale werkplaats te Beekhuizen en van den magazijnsdienst aldaar 88 297

Artikel 164. Grondstoffen, arbeidsloonen, werktuigen, gereedschappen en andere uitgaven voor gewoon- en buitengewoon onderhoud van het rollend spoorwegmaterieel, van de gebouwen en inrichtingen van de centrale werkplaats te Beekhuizen en van de landsvaartuigen, waaronder begrepen de dokkosten van deze, voorts brandstoffen, smeermiddelen en machinekamerbehoeften . 172 600

Algemeene kosten.

Artikel 165. Meubelen, kantoorbehoeften, abonnement op nieuwsbladen en tijdschriften, drukkosten en andere huishoudelijke uitgaven, alsmede reis-, verblijf- en verhuizingskosten van den directeur en van de ambtenaren en beambten van de verschillende afdeelingen, voor zoover daarvoor niet afzonderlijk gelden zijn beschikbaar gesteld . 9 000

Artikel 166. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de landsvaartuigen ten behoeve van andere onderafdeelingen dan de onderafdeeling verkeer te water . . .	f	12 000	
			f 1 318 404

VIIIste AFDEELING.

Brandweer.

Artikel 167. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het personeel der brandweer	f	3 853	
Artikel 168. Aanschaffing en onderhoud van werktuigen, rijwielen en andere benoodigdheden, zoomede andere uitgaven .		3 250	
Artikel 169. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de landsvaartuigen ten behoeve van de VIIIste afdeeling.		300	
			f 7 403

IXde AFDEELING.

Verrekening van het tekort op de rekening „aanvoer van levensmiddelen ten behoeve van de bevolking".

Artikel 170. Uitgaven ter verrekening van het tekort op de rekening „aanvoer van levensmiddelen ten behoeve van de bevolking" (negende termijn) .		29 000	

1933. No. 43.

Xde AFDEELING.

Pensioenen, wachtgelden, onderstanden en daarmede in verband staande toelagen, voorts uitgaven voor de waarneming van tijdelijk opengevallen betrekkingen, voor gunstgaven en kinderbijslagen, toelage van een broeder in de Orde van den Nederlandschen Leeuw, zoomede uitgaven, verband houdende met den crisistoestand.

Artikel 171. Pensioenen aan gewezen burgerlijke landsdienaren	f	745 000
Artikel 172. Pensioenen aan weduwen en weezen van overleden burgerlijke landsdienaren .		220 000
Artikel 173. Pensioenen aan gewezen onderwijzers bij het bijzonder onderwijs.		40 000
Artikel 174. Pensioenen aan weduwen en weezen van overleden onderwijzers bij het bijzonder onderwijs.		4 000
Artikel 175. Stortingen in het pensioenfonds.		5 000
Artikel 176. Toelagen van gewezen Nederlandsche ambtena-		

ren en onderwijzers wegens vervulling in Suriname van eene landsbetrekking.	f 297	
Artikel 177. Wachtgelden. . .	35 000	
Artikel 178. Wachtgelden aan onderwijzers en onderwijzeressen bij het bijzonder onderwijs. . .	5 000	
Artikel 179. Onderstanden. .	7 000	
Artikel 180. Toelage van een broeder in de Orde van den Nederlandschen Leeuw.	2 00	
Artikel 181. Uitgaven, verband houdende met den crisistoestand.	200 000	
Artikel 182. Uitgaven voor de waarneming van tijdelijk opengevallen betrekkingen, voor zoover het niet mogelijk is die aan te wijzen op de artikelen, waarin de bezoldigingen voor die betrekkingen zijn omgeschreven.	13 000	
Artikel 183. Gunstgaven en andere onverplichte betalingen .	2 000	
Artikel 184. Kinderbijslagen .	25 000	
	f	1 301 497

XIde AFDEELING.

Onvoorziene uitgaven.

Artikel 185. Onvoorziene uitgaven	f 50 000	
	f	6 997 355

(zes millioen negen honderd zeven en negentig duizend drie honderd vijf en vijftig gulden).

Artikel II.

Wanneer het bedrag, uitgetrokken bij een der *artikelen* 1, 2, 4, 5, 7 tot en met 9, 11, 12, 15 tot en met 20, 23, 24, 26, 28, 30 tot en met 32, 34 tot en met 38, 40 tot en met 47, 49, 50, 54 tot en met 58, 60, 61, 63, 65 tot en met 68, 72 tot en met 76, 79, 82, 84, 86, 88 tot en met 95, 99, 101, 103, 105, 107 tot en met 110, 112, 114, 116 tot en met 118, 121 tot en met 124, 126, 130 tot en met 132, 134 tot en met 145, 147, 149 tot en met 152, 154 tot en met 157, 159, 160, 162, 164 tot en met 166, 168 tot en met 179, 181 tot en met 184 van de bij deze verordening voorloopig vastgestelde begrooting ontoereikend wordt bevonden, mag het evenals de bij de artikelen 10, 49bis en 125 voor „*Memorie*" uitgetrokken posten, door overschrijving uit *artikel 185* dier begrooting worden aangevuld.

Artikel III.

Op *artikel 185* van de bij deze verordening voorloopig vastgestelde begrooting worden aangewezen de uitgaven voor de in den loop van het dienstjaar opkomende behoeften, welke niet in de begrooting zijn omschreven.

De uitgaven worden in de rekening gebracht en omschreven in zoovele bijzondere posten, als zij gelijksoortige onderwerpen betreffen.

Artikel IV.

Ter goedmaking van de uitgaven, begrepen in de koloniale huishoudelijke begrooting van *Suriname* voor het dienstjaar 1934, worden over dat jaar gebezigd de na te noemen middelen en inkomsten, te weten :

A. Directe en indirecte belastingen.

1. inkomstenbelasting ;
2. belasting op de huurwaarde van gebouwen met de daarbij behoorende erven ;
3. paardengeld ;
4. accijns op het binnenlandsch gedistilleerd ;
5. recht op verlofbewijzen tot verkoop van gedistilleerd ;

6. invoerrechten ;
7. opcenten op de invoerrechten ;
8. belasting op goud ;
9. belasting op bauxiet ;
10. belasting op lucifers ;
11. zegelrechten ;
12. geneeskundige belasting ;
13. successie- en overgangsrechten ;
14. hondenbelasting ;
15. rij- en voertuigenbelasting ;
16. belasting op publieke vermakelijkheden ;
17. heffingen in het bijzonder voor den aanleg, het onderhoud en de verbetering van straten en wegen ;

B. Inkomsten van onderscheiden aard.

1. leges, geheven ter gouvernements-secretarie ;
2. justeerloonen van den ijker ;
3. griffierechten ;
4. boeten, ontvangsten wegens vervolgingen en aanmaningen, opbrengst van verbeurdverklaringen en van dubbelen van aanslagbiljetten en terugbetalingen van gerechts- en proceskosten ;
5. betalingen ten behoeve van het hulpkantoor voor den industrieelen eigendom ;
6. opbrengst van vuurwapenvergunningen ;
7. opbrengst van marktvergunningen ;
8. vergoeding bij het aangaan van overeenkomsten met arbeiders voor de boschbedrijven ;
9. aandeel in het werkloon der gevangenen ;
10. landtaxen of akkergelden ;
11. huren, erfpachten, recognities, verkoopingen van domeinen en afkoop van zakelijke rechten ;
12. vergunnings- en concessierechten voor het ontginnen van balata op domeingrond ;
13. retributie voor balata, verkregen op domeingrond ;
14. vergunningsrecht als opkooper van balata ;
15. vergunnings- en andere rechten voor het ontginnen van bauxiet op domeingrond ;
16. vergunnings- en concessierechten voor het ontginnen van andere delfstoffen dan bauxiet op domeingrond ;

17. vergunningsrecht voor het doen van onderzoek naar de aanwezigheid van hout en naar de geschiktheid van terreinen voor landbouw en concessierecht voor het bewerken van hout ;
18. retributie voor hout, verkregen op domeingrond ;
19. terugbetaling van voorschotten en rente voor deze voorschotten ;
20. ontvangsten inzake den in- en uitvoer van goederen ;
21. weeg-, roei- en bergloonen en entrepôtrechten ;
22. opbrengst van de posterij ;
23. teruggave van de uit 's lands kas bestreden kosten ten behoeve van de postspaarbank ;
24. opbrengst van den lands-radiotelegraafdienst ;
25. vergoedingen, geheven voor de verrichtingen van den hypotheekbewaarder ;
26. aandeel in de winst van de Surinaamsche Bank ;
27. opbrengst van de landsschool voor meer uitgebreid lager onderwijs (Hendrikschool) ;
28. opbrengst van de landsschool voor uitgebreid lager onderwijs (Van Sypesteynschool) ;
29. opbrengst van de landsscholen voor gewoon lager onderwijs ;
30. storting in 's lands kas van de bij het bijzonder onderwijs op de scholen voor meer uitgebreid lager onderwijs, voor uitgebreid lager onderwijs en voor gewoon lager onderwijs geheven schoolgelden ;
31. examengelden ;
32. verkochte zaden, planten, enz ;
33. opbrengst van de landsstalweiden ;
34. opbrengst van het burgerziekenhuis ;
35. opbrengst van de geneeskundige school ;
36. opbrengst van het slachthuis te Paramaribo ;
37. opbrengst van het landbouwbedrijf in de inrichting ter verpleging van krankzinnigen ;
38. begrafenisrechten ;
39. huur van landsgebouwen en van daarin aanwezige gasleidingen ;
40. bijdragen voor het onderhoud van hoofdverkeerswegen in de districten ;
41. vervoer- en vrachtgelden van den landsspoorweg, enz. ;
42. opbrengst van den landstelefoondienst ;
43. vervoer- en vrachtgelden van de landsvaartuigen, buiten de verrekeningsinkomsten, genoemd ik het middel B/44 ;

44. vervoer-en vrachtgelden van de landsvaartuigen, verkregen door verrekening met andere bestuursafdeelingen wegens te haren behoeve verleende vervoerdiensten ;
45. andere ontvangsten van den landsspoorweg en van de landsvaartuigen ;
46. inkomsten ingevolge de havenverordening ;
47. vervoergelden van den landsveerdienst ;
48. inhoudingen en stortingen voor pensioen ;
49. renten van de kapitalen afkomstig van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds ;
50. terugbetaling door de Evangelische Broedergemeente van het haar in 1926 verleend voorschot (4e termijn) ;
51. verschillende ontvangsten.

C. Bijdrage uit 's Rijks schatkist tot aanvulling van de Surinaamsche geldmiddelen.

Gegeven te Paramaribo, den 11den Mei 1933.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 31sten Mei 1933.

De Gouvernements-Secretaris.

P. KIKKERT.

1933. No. 43.

Raming der opbrengst van de middelen en inkomsten van Suriname voor het dienstjaar 1934.

	Middelen en inkomsten	Geraamd bedrag
	A. *Directe en indirecte belastingen.*	
1.	inkomstenbelasting	f 365 000
2.	belasting op de huurwaarde van gebouwen met de daarbij behoorende erven . .	115 000
3.	paardengeld	50
4.	accijns op het binnenlandsch gedistilleerd .	70 000
5.	recht op verlofbewijzen tot verkoop van gedistilleerd	52 000
6.	invoerrechten	1 450 000
7.	opcenten op de invoerrechten . . .	362 000
8.	belasting op goud	12 000
9.	belasting op bauxiet	11 000
10.	belasting op lucifers	13 000
11.	zegelrechten	88 000
12.	geneeskundige belasting	*Memorie.*
13.	successie- en overgangsrechten . .	5 000
14.	hondenbelasting	4 000
15.	rij- en voertuigenbelasting . . .	55 000
16.	belasting op publieke vermakelijkheden .	15 000

Middelen en inkomsten	Geraamd bedrag
17. heffingen in het bijzonder voor den aanleg, het onderhoud en de verbetering van straten en wegen	f 47 000
B. Inkomsten van onderscheiden aard.	
1. leges, geheven ten gouvernements-secretarie	7 000
2. justeerloonen van den ijker . . .	700
3. griffierechten	1 800
4. boeten, ontvangsten wegens vervolgingen en aanmaningen, opbrengst van verbeurdverklaringen en van dubbelen van aanslagbiljetten en terugbetalingen van gerechts- en proceskosten	20 000
5. betalingen ten behoeve van het hulpkantoor voor den industrieelen eigendom . .	1 000
6. opbrengst van vuurwapenvergunningen .	8 000
7. opbrengst van marktvergunningen . .	18 000
8. vergoeding bij het aangaan van overeenkomsten met arbeiders voor de boschbedrijven	500
9. aandeel in het werkloon der gevangenen .	200
10. landtaxen of akkergelden . . .	9 000
11. huren, erfpachten, recognities, verkoopingen van domeinen en afkoop van zakelijke rechten	80 000

Middelen en inkomsten	Geraamd bedrag
12. vergunnings- en concessierechten voor het ontginnen van balata op domeingrond .	*Memorie.*
13. retributie voor balata, verkregen op domeingrond	f 1 000
14. vergunningsrecht als opkooper van balata	*Memorie.*
15. vergunnings- en andere rechten voor het ontginnen van bauxiet op domeingrond .	50 000
16. vergunnings- en concessierechten voor het ontginnen van andere delfstoffen dan bauxiet op domeingrond	12 000
17. vergunningsrecht voor het doen van onderzoek naar de aanwezigheid van hout en naar de geschiktheid van terreinen voor landbouw en concessierecht voor het bewerken van hout	8 000
18. retributie voor hout, verkregen op domeingrond	18 000
19. terugbetaling van voorschotten en rente voor deze voorschotten	15 000
20. ontvangsten inzake den in- en uitvoer van goederen	8 000
21. weeg-, roei- en bergloonen en entrepôtrechten	18 000
22. opbrengst van de posterij . . .	75 000
23. teruggave van de uit 's lands kas bestreden kosten ten behoeve van de postspaarbank	9 080

1933. No. 43.

	Middelen en inkomsten	Geraamd bedrag
24.	opbrengst van den lands-radiotelegraafdienst	f 65 000
25.	vergoedingen, geheven voor de verrichtingen van den hypotheekbewaarder . . .	7 500
26.	aandeel in de winst van de Surinaamsche Bank	*Memorie.*
27.	opbrengst van de landsschool voor meer uitgebreid lager onderwijs (Hendrikschool)	28 000
28.	opbrengst van de landsschool voor uitgebreid lager onderwijs (Van Sypesteynschool)	21 000
29.	opbrengst van de landsscholen voor gewoon lager onderwijs	*Memorie.*
30.	storting in 's lands kas van de bij het bijzonder onderwijs op de scholen voor meer uitgebreid lager onderwijs, voor uitgebreid lager onderwijs en voor gewoon lager onderwijs geheven schoolgelden . . .	90 000
31.	examengelden	3 500
32.	verkochte zaden, planten, enz.	1 500
33.	opbrengst van de landsstalweiden . .	200
34.	opbrengst van het burger-ziekenhuis .	88 500
35.	opbrengst van de geneeskundige school .	23 000
36.	opbrengst van het siachthuis te Paramaribo	24 000
37.	opbrengst van het landbouwbedrijf in de inrichting ter verpleging van krankzinnigen	1 500

	Middelen en inkomsten	Geraamd bedrag
38.	begrafenisrechten	f 1 500
39.	huur van landsgebouwen en van daarin aanwezige gasleidingen	11 000
40.	bijdragen voor het onderhoud van hoofdverkeerswegen in de districten . .	1 300
41.	vervoer- en vrachtgelden van den landsspoorweg, enz.	80 000
42.	opbrengst van den landstelefoondienst .	42 000
43.	vervoer- en vrachtgelden van de landsvaartuigen, buiten de verrekeningsinkomsten, genoemd in het middel B/44 . . .	200 000
44.	vervoer- en vrachtgelden van de landsvaartuigen, verkregen door verrekening met andere bestuursafdeelingen wegens te haren behoeve verleende vervoerdiensten . .	117 000
45.	andere ontvangsten van den landsspoorweg en van de landsvaartuigen . . .	16 000
46.	inkomsten ingevolge de havenverordening	6 000
47.	vervoergelden van den landsveerdienst .	31 000
48.	inhoudingen en stortingen voor pensioen .	130 000
49.	renten van de kapitalen, afkomstig van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds .	1 185
50.	terugbetaling door de Evangelische Broedergemeente van het haar in 1926 verleend voorschot (4e termijn)	3 000

Middelen en inkomsten		Geraamd bedrag
51. verschillende ontvangsten . . .		f 60 000
		f 4 078 015
C. Bijdrage uit 's Rijks schatkist :		
1. ter bevordering van de welvaart	f 261 313	
2. ter dekking van het begrootingstekort	2 658 027	
		2 919 340
		f 6 997 355

1933. No. 44.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 17 December 1932 *tot wijziging van de bij het Koninklijk besluit van 16 October 1922 (Staatsblad No. 557, Gouvernementsblad 1923 No. 6) vastgestelde „voorzieningen aangaande de toepassing van voorwaardelijke veroordeeling voor militairen in de kolonie Suriname".*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de bij *het Koninklijk besluit van 16 October 1922 (Staatsblad No. 557, Gouvernementsblad 1923 No. 6) vastgestelde „voorzieningen aangaande de toepassing van voorwaardelijke veroordeeling voor militairen in de kolonie Suriname"*, te wijzigen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Artikel 1.

De bij *het Koninklijk besluit van 16 October 1922 (Staatsblad No. 557, Gouvernementsblad 1923 No. 6) vastgestelde „voorzieningen aangaande de toepassing van voorwaardelijke veroordeeling voor militairen in de kolonie Suriname"* ondergaan de volgende wijzigingen:

I. De titel wordt gelezen als volgt:

„Voorzieningen aangaande de toepassing van voorwaardelijke veroordeeling en voorwaardelijke invrijheidstelling voor militairen in de kolonie Suriname".

II. Tusschen het eerste en tweede lid van artikel 16 wordt een nieuw lid gevoegd, luidende:

„De aanhouding van den voorwaardelijk in vrijheid gestelde, „die in strijd handelt met de in zijnen verlofpas uitgedrukte voor-

„waarden, kan in het belang der openbare orde worden bevolen „door den Auditeur-Militair, en buiten Paramaribo ook door het „hoofd van het district waar hij zich bevindt, onder verplichting „om daarvan onverwijld kennis te geven aan den Gouverneur. Is „de aanhouding bevolen door een ander dan de Auditeur-Militair, „dan geschiedt de kennisgeving aan den Gouverneur door diens „tusschenkomst."

III. Artikel 18 vervalt.

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 17den December 1932.

VAN HAAREN.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 16den Mei 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1933. No 45.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 12 Mei 1933 *tot vaststelling van Administratieve voorschriften nopens de voorwaardelijke veroordeeling en de voorwaardelijke invrijheidstelling voor militairen in de kolonie Suriname.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van de bij het Koninklijk besluit van 16 October 1922 (Staatsblad No. 557, Gouvernementsblad 1923 No. 6) vastgestelde „voorzieningen aangaande de toepassing van voorwaardelijke veroordeeling voor militairen in de kolonie Suriname", zooals zij gewijzigd zijn bij de verordening van 17 December 1932 (G. B. 1933 No. 44) het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Algemeene bepaling.

Artikel 1.

Met het toezicht op de naleving der voorwaarden, als bedoeld bij de artikelen 4 en 15 van de bij het Koninklijk besluit van 16 October 1922 (Staatsblad No 557, Gouvernementsblad 1923 No 6) vastgestelde „voorzieningen aangaande de toepassing van voorwaardelijke veroordeeling voor militairen in de kolonie Suriname," zooals zij gewijzigd zijn bij de verordening van 17 December 1932 (G. B. 1933 No. 44), is in het bijzonder belast de Auditeur-Militair bij den Krijgsraad in Suriname, die deswege aan de Districts-Commissarissen en den Commissaris van Politie de noodige opdrachten en aanwijzingen kan geven.

Van de Voorwaardelijke Veroordeeling.

Artikel 2.

Van elke onherroepelijk geworden voorwaardelijke veroordeeling van een militair in Suriname geeft de Auditeur-Militair onverwijld kennis aan den Commandant der Troepen door toezending van een ingevuld formulier van het bij dit besluit gevoegd model. Kunnen de tijdstippen van ingang en vermoedelijk einde van den proeftijd nog niet aanstonds worden ingevuld, dan volgt de mededeeling daarvan zoo spoedig mogelijk.

De Commandant der Troepen doet de hem aldus verschafte gegevens naar lexicographische volgorde van den naam van den voorwaardelijk vervoordeelden militair rangschikken en bewaren.

Deze gegevens zijn geheim, behoudens het gebruik ten dienste van de justitie of van de militaire autoriteiten.

Artikel 3.

De Auditeur-Militair geeft aan den Commandant der Troepen zoo spoedig mogelijk mede kennis :

1o. van het tijdstip, waarop, ingevolge eene toepassing van artikel 2, laatste lid, van voormelde „voorzieningen", de proeftijd nader zal eindigen, onder opgave van den grond dier toepassing ;

2o. van de slotsom van elke beslissing overeenkomstig de artikelen 7 en 8 van voormelde „voorzieningen" ;

3o. van het einde vand en termijn gedurende welken last tot tenuitvoerlegging kan worden gegeven, indien dat niet met het einde van den proeftijd samenvalt.

De Commandant der Troepen doet de hem aldus verschafte gegevens ten spoedigste aanteekenen op de rugzijde der in het voorgaande artikel bedoelde formulieren. Hij doet daarop tevens aanteekening houden van aan den voorwaardelijk veroordeelden militair verleende gratie.

Artikel 4.

Van elke onherroepelijk geworden uitspraak van een militair- of burgerlijk gerecht, waarbij ten aanzien van een voorwaardelijk veroordeelden militair opnieuw is beslist dat hij zich aan een strafbaar feit heeft schuldig gemaakt, doet de met de uitvoering

belaste ambtenaar onverwijld mededeeling aan den Commandant der Troepen.

Voor zoover de in het vorige lid genoemde ambtenaar niet is de Auditeur-Militair geschiedt vorenbedoelde mededeeling door diens tusschenkomst.

Indien de Commandant der Troepen kennis krijgt van een omstandigheid betreffende een voorwaardelijk veroordeelden militair, aan wien bijzondere voorwaarden zijn opgelegd, doet hij daarvan onverwijld mededeeling aan den Auditeur-Militair, indien de wetenschap van die omstandigheid in verband met het toezicht van belang is.

De mededeelingen in dit artikel bedoeld blijven achterwege, indien de termijn gedurende welken last tot tenuitvoerlegging kan worden gegeven, reeds is geëindigd.

Artikel 5.

Van elke onherroepelijk geworden krijgstuchtelijke bestraffing van een voorwaardelijk veroordeelden militair, te wiens aanzien de algemeene voorwaarde is gesteld, bedoeld in artikel 1 van voormelde „voorzieningen", doet de Commandant der Troepen onverwijld mededeeling aan den Auditeur-Militair.

Artikel 6.

De Commandant der Troepen bevordert zooveel mogelijk, dat de voorwaardelijk veroordeelde militair de gestelde voorwaarden nakomt.

Van de Voorwaardelijke Invrijheidstelling.

Artikel 7.

De voorschriften van het „Besluit op de voorwaardelijke invrijheidstelling" (G. B. 1928 No. 68) gelden, voorzoover toepasselijk, nevens de bepalingen van dit besluit, tevens voor veroordeelden, die militair zijn of worden.

Artikel 8.

Al hetgeen in het, in artikel 7 bedoeld, besluit met betrek-

king tot den Procureur-Generaal is bepaald, geldt ten aanzien van den Auditeur-Militair bij den Krijgsraad in Suriname.

Behoudens het bepaalde in artikel 17 van bedoeld besluit zal de Commissaris van Politie ten aanzien van voorwaardelijk invrijheidgestelde militairen geen bemoeienis hebben.

Artikel 9.

Van zijn besluit tot voorwaardelijke invrijheidstelling van een tot gevangenisstraf veroordeelden militair, alsmede van den tot de doodstraf veroordeelden militair, voor wien de doodstraf door den Gouverneur in gevangenisstraf is veranderd, en eveneens van de herroeping van zoodanige invrijheidstelling of van de wijziging van de eventueel opgelegde bijzondere voorwaarden, doet de Gouverneur de noodige mededeeling aan het bestuur der gevangenis, aan den Auditeur-Militair en aan den Commandant der Troepen.

Het bestuur der gevangenis draagt zorg voor de uitvoering van het besluit.

Door de zorg van den Auditeur-Militair geschiedt aanteekening van de voorwaardelijke invrijheidstelling en van de herroeping daarvan op het executie-extract of de executie-extracten.

Artikel 10.

Met betrekking tot de voorwaardelijke invrijheidstelling van militairen, die veroordeeld zijn, neemt de Gouverneur geen besluiten tot voorwaardelijke invrijheidstelling dan na den Commandant der Troepen te hebben gehoord.

De bepaling van het voorgaande lid geldt mede ten aanzien van latere besluiten ten aanzien van een voorwaardelijk invrijheidgestelden militair, voorzoover die besluiten betreffen militairen in werkelijken dienst.

Artikel 11.

De Commandant der Troepen bevordert zooveel mogelijk dat voorwaardelijk in vrijheid gestelden, die zich in werkelijken militairen dienst bevinden, de gestelde voorwaarden nakomen.

Artikel 12.

Van alle verrichtingen met betrekking tot voorwaardelijk invrijheidgestelden, die zich in werkelijken militairen dienst be-

vinden, zal de Auditeur-Militair mededeeling doen aan den Commandant der Troepen en den Gouverneur.

Desgelijks zal de Commandant der Troepen mededeeling doen aan den Auditeur-Militair.

Artikel 13.

Van elke strafrechtelijke vervolging of vrijheidsbeneming van voorwaardelijk invrijheidgestelden, die zich in werkelijken militairen dienst bevinden, door het bevoegd gezag tijdens den proeftijd, geeft dat gezag, voorzoover dit niet is de Auditeur-Militair, zoo spoedig mogelijk kennis aan den Auditeur-Militair, die den Gouverneur en den Commandant der Troepen in kennis stelt.

Van elke onherroepelijk geworden uitspraak van een burgerlijk- of militair gerecht tijdens den proeftijd, doet de met de tenuitvoerlegging belaste ambtenaar, voorzoover deze niet is de Auditeur-Militair, onverwijld mededeeling aan den Auditeur-Militair, die den Gouverneur en den Commandant der Troepen in kennis stelt.

Indien het in lid 1 bedoeld gezag of de in lid 2 bedoelde ambtenaar de Auditeur-Militair zelf is, handelt deze desgelijks.

Artikel 14.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 12den Mei 1933.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 16den Mei 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Formulier, bedoeld bij artikel 2 van het besluit van 12 Mei 1933 (G. B. No. 45)

Kolonie Suriname.

Voorwaardelijke veroordeeling.

Familienaam, voornamen.

Militaire rang, enz.

Stamboek No.

Jaar en dag der geboorte.

Geboorteplaats.

Burgerlijke Staat.

Woon- of verblijfplaats.

Dagteekening der veroordeeling.

Rechter, die de veroordeeling heeft uitgesproken.

Qualificatie.

Aanhaling van de toegepaste artikelen der strafwet.

Straf of straffen, waartoe is veroordeeld, ook de vervangende.

Hoofdstraf of hoofdstraffen, waartoe *voorwaardelijk* veroordeeld is.

Bijkomende straf of straffen, waartoe de voorwaardelijke veroordeeling zich *niet* uitstrekt.

Duur van den proeftijd.

Tijdstip van ingang van den proeftijd.

Tijdstip van vermoedelijk einde van den proeftijd.

Opgelegde bijzondere voorwaarden.

Opgemaakt door

Paramaribo, den

Kolonie Suriname.

1933. No. 46.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 30 Juli 1932, *houdende pensioenregeling voor ambtenaren en hunne weduwen en weezen.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is om nieuwe bepalingen vast te stellen voor de regeling der pensioenen voor ambtenaren en hunne weduwen en weezen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

HOOFDSTUK I.

Algemeene bepalingen.

Art. 1.

1. Aan ambtenaren en aan hunne weduwen en weezen wordt, overeenkomstig de bepalingen bij deze verodening vastgesteld, pensioen verleend.

2. Het pensioen komt ten laste van 's Landskas, voor zoover het vóór de instelling van het pensioenfonds is verleend en ten laste van het pensioenfonds, voor zoover het bij of na de instelling van dit fonds is verleend.

Art. 2.

Deze verordening vestaat onder ambtenaren de landsdienaren, die, door of vanwege het daartoe bevoegd Gezag benoemd, in vasten dienst eene betrekking bekleeden, waaraan verbonden is bezolding — waaronder ook begrepen wordt loon — ten laste van 's Lands begrooting of, wat het burgerlijk personeel bij de Troepenmacht of bij het Militair Hospitaal en andere militaire zieken-inrichtingen betreft, ten laste van 's Rijks begrooting.

Art. 3.

In vasten dienst worden—met inachtneming van het in artikel 4 bepaalde — voor de toepassing van deze verordening mede geacht eene betrekking te bekleeden de landsdienaren, die, ingevolge tijdelijke benoeming, een niet wezenlijk—ter beoordeeling van den Gouverneur—onderbroken diensttijd van 3 jaren in hunne betrekking hebben vervuld.

Art. 4.

1. Voor benoeming tot eene betrekking in vasten dienst komen niet in aanmerking zij:

a. die den 18-jarigen leeftijd nog niet bereikt hebben;

b. die bij hunne eerste indiensttreding den 35-jarigen leeftijd reeds bereikt hebben;

c. wier betrekking een tijdelijk karakter draagt, ter beoordeeling van den Gouverneur;

d. voor wie dit bij de indienststelling uitdrukkelijk is bepaald;

e. die niet volledig geschikt worden geacht voor hunne betrekking, mits hun dit, vóór het vervullen van den in artikel 3 genoemden tijd, bij eene met redenen omkleede beschikking van den Gouverneur worde ter kennis gebracht, zoolang deze beschikking niet door een latere beschikking krachteloos wordt gemaakt;

f. die niet bij geneeskundig onderzoek voor den dienst geschikt zijn verklaard.

2. Het in lid 1 onder *b* bepaalde geldt niet bij benoemingen bij Koninklijk besluit, terwijl bij andere benoemingen, in bijzondere gevallen, ter beoordeeling van den Gouverneur, door dezen, den Raad van Bestuur gehoord, bij eene met redenen omkleede beschikking, daarvan kan worden afgeweken.

3. Het in lid 1 onder *f* bepaalde geldt niet voor hen:

a. die niet uiterlijk binnen den in artikel 3 genoemden tijd in de gelegenheid zijn gesteld, om zich aan het onder *f* bedoelde onderzoek te onderwerpen;

b. die een niet wezenlijk — ter beoordeeling van den Gouverneur — onderbroken diensttijd van 10 jaren in Suriname hebben vervuld.

Art. 5.

1. Elke benoeming tot eene betrekking, hetzij in vasten, hetzij in tijdelijken dienst, geschiedt schriftelijk.

2. Bij eerste indiensttreding worden, voor zooveel mogelijk,

de geboortedatum en het geboortejaar van den betrokken landsdienaar bij de benoeming vermeld.

Art. 6.

1. Onder eene betrekking in den zin dezer verordening wordt niet verstaan eene zoodanige, waarvoor niet geregeld een volle dagtaak wordt vereischt; door den Gouverneur worden de hier bedoelde betrekkingen bij besluit aangewezen.

2. Indien door een ambtenaar meer dan eene betrekking wordt bekleed, zal elke betrekking als geheel op zichzelf staande worden behandeld.

3. Bij gelijktijdige vervulling van betrekkingen, voor elke waarvan niet geregeld een volle dagtaak wordt vereischt, beslist de Gouverneur of en in hoeverre de betrekkelijke werkzaamheden in ééne of in meer betrekkingen in den zin dezer verordening geacht worden te worden vervuld.

4. Bij gelijktijdige vervulling van een of meer betrekkingen, waarvoor niet geregeld een volle dagtaak wordt vereischt, met eene of met meer betrekkingen in den zin dezer verordening, beslist eveneens de Gouverneur of en in hoeverre de werkzaamheden der eerstbedoelde betrekking (en) met die der laatstbedoelde als in ééne betrekking geacht worden te worden vervuld.

Art. 7.

Deze verordening verstaat onder bezoldiging, als bedoeld in artikel 2, alle, onder welke benaming ook, aan de betrekking vast verbonden inkomsten, hetzij eene in één bedrag of eene in percenten bepaalde belooning, hetzij vaste emolumenten of andere vaste voordeelen, voor zooveel die niet strekken tot vergoeding van onkosten, door de waarneming dier betrekking veroorzaakt.

Art. 8.

Vergoeding voor bureelkosten, schadeloosstellingen, reiskosten en in het algemeen alles wat onder deze of andere benamingen tot vergoeding van onkosten wordt toegelegd, belooningen voor de waarneming van bijzondere commissiën, tijdelijke inkomsten of toevallige baten of voordeelen worden niet als bezoldiging beschouwd.

Art. 9.

1. Onder tijdelijke inkomsten, bedoeld in artikel 8, wordt niet begrepen het meerder inkomen, door een pensioengerechtigd ambtenaar boven dat, verbonden aan zijne vaste betrekking, genoten in eene tijdelijk waargenomen betrekking, indien op de waarneming aanstonds, zonder wezenlijke — ter beoordeeling van den Gouverneur — onderbreking, is gevolgd eene vaste benoeming tot die betrekking of tot eene andere betrekking, waaraan eene hoogere bezoldiging verbonden is dan aan de vorenbedoelde vaste betrekking, met dien verstande dat de tijdelijk meerdere inkomsten als vaste worden beschouwd slechts voor zoover zij niet hooger zijn dan het bedrag, waarmede de pensioengrondslag in de nieuwe vaste betrekking dien in de vorige vaste betrekking overtreft.

2. Volgt de nieuwe vaste benoeming, bedoeld in lid 1, niet aanstonds, zonder wezenlijke onderbreking, op de waarneming, dan zullen de tijdelijke meerdere inkomsten alleen dan als vaste worden beschouwd, wanneer de waarneming tenminste 12, zonder wezenlijke—ter beoordeeling van den Gouverneur—onderbreking, op elkander volgende maanden heeft geduurd.

HOOFDSTUK II.

Van het pensioen der ambtenaren.

§ 1. Van het recht op pensioen.

Art. 10.

Na bekomen ontslag hebben recht op pensioen, ambtenaren:

a. die, bij het verlaten van den dienst, bij een leeftijd van tenminste 55 jaren, een diensttijd van minstens 25 jaren — waarvan tenminste 5 in Surinaamschen dienst— vervuld hebben;

b. die, bij het verlaten van den dienst, bij een leeftijd van tenminste 50 jaren, een diensttijd van minstens 20 jaren vervuld hebben, mits zij of bij Koninklijk besluit tot hunne betrekking zijn benoemd of eene betrekking bekleeden, waaraan eene minimumbezoldiging is verbonden van f 4200.— 's jaars en alsdan — in elk dezer gevallen — tenminste 5 jaren in Surinaamschen dienst en in eene zoodanige betrekking hebben vervuld;

c. aan wier diensttijd, naar de onderscheiding onder *a* en *b* gemaakt en met in achtneming van den onderscheidenlijk aldaar

gestelden leeftijd, bij het verlaten van den dienst, een tijd van ten hoogste 5 jaren ontbreekt, met dien verstande nochtans dat van den geheelen diensttijd alsdan een tijd van tenminste 5 jaren in Surinaamschen dienst en voor wat betreft de betrekkingen onder *b* bedoeld, tevens een tijd van tenminste 5 jaren in eene zoodanige betrekking moet zijn vervuld ;

d. die voor den verderen dienst ongeschikt zijn verklaard uit hoofde van ouderdom of van ziels- of lichaamsziekte of gebreken, tenzij deze, ter beoordeeling van den Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord, het gevolg zijn van eigen moedwillige handelingen ;

e. die, na, op grond van de opheffing van de door hen bekleede betrekking of tengevolge van eene reorganisatie van den dienst, in het genot van wachtgeld te zijn gesteld, bij het vervallen van het wachtgeld, een diensttijd van tenminste 20 jaren hebben vervuld, met dien verstande nochtans dat van den geheelen diensttijd alsdan een tijd van tenminste 5 jaren in Surinaamschen dienst moet zijn doorgebracht.

Art. 11.

Aan ambtenaren, die, vóór het vervullen van de in artikel 10 onder *a* en *b* genoemde minimum-diensttijden onderscheidenlijk van 25 en van 20 jaren, wegens ongeschiktheid voor den verderen dienst, om andere redenen dan in artikel 10 onder *d* vermeld, of wegens opheffing van de door hen bekleede betrekking of tengevolge van eene reorganisatie van den dienst worden ontslagen, kan, wanneer zij een diensttijd van tenminste 10 jaren — waarvan minstens 5 in Surinaamschen dienst — vervuld hebben, door den Gouverneur worden toegekend pensioen, volgens de bepalingen dezer verordening, of tijdelijk pensioen, op den voet van de regelen, welke voor de toekenning van wachtgelden uit 's Landskas gelden.

Art. 12.

De ongeschiktheid, bedoeld in artikel 10 onder *d*, moet worden vastgesteld door een geneeskundig onderzoek, terwijl de betrekkelijke geneeskundige verklaring den aard der ziekte of gebreken zal aangeven en tevens de omstandigheden vermelden, welke op de verleening van het pensioen en op den omvang daarvan van invloed kunnen zijn.

Art. 13.

1. Het geneeskundig onderzoek, bedoeld in artikel 4, lid 1, onder *f*, en dat, bedoeld in artikel 12, geschieden voor hen, die zich in Suriname of in Nederland bevinden, onderscheidenlijk door de Geneeskundige Commissie en door den Geneeskundigen Raad van het Departement van Koloniën met dien verstande, dat de opdracht tot keuring uitgaat onderscheidenlijk van den Gouverneur en van den Minister van Koloniën.

2. De belanghebbende moet vóór het plaats hebben van eenig onderzoek, als bedoeld in lid 1, verklaren of hij vroeger al dan niet en zoo ja waar, wanneer en met welken uitslag is gekeurd geworden.

3. Wanneer eenig onderzoek, als bedoeld in lid 1, heeft te geschieden van een belanghebbende, terwijl deze zich niet in Suriname of in Nederland bevindt, zijn de Gouverneur en de Minister van Koloniën gelijkelijk bevoegd daartoe ook een ander lichaam of een of meer deskundige personen aan te wijzen.

4. Elk geneeskundig onderzoek, als in dit artikel bedoeld, geschiedt naar onderscheidenlijk door den Gouverneur en den Minister van Koloniën daartoe te stellen regelen.

§ 2. Van den diensttijd.

Artikel 14.

Als diensttijd, zoowel voor de beoordeeling der pensioensaanspraken, als voor de regeling van het pensioen, komt in aanmerking de tijd :

1. *a.* doorgebracht in vasten dienst van Suriname in burgerlijke of kerkelijke betrekkingen of in betrekkingen bij het bijzonder onderwijs aldaar, indien deze aanspraak geven op pensioen ;

b. doorgebracht in Nederland, Nederlandsch-Indië of Curaçao in eenigerlei dienst, waarvan, volgens de aldaar geldende bepalingen, de tijd in aanmerking kan komen voor de berekening van pensioen, met dien verstande dat, voor zoover betreft den diensttijd, welke in Nederland is vervuld, 2 jaren dienst voor één gerekend worden, tenzij volgens de Nederlandsche pensioensbepalingen die diensttijd dubbel wordt gerekend, in welk geval die tijd ten volle in aanmerking komt.

2. gedurende welken, onder het genot van bezoldiging :

a. eene betrekking, als bedoeld in lid 1 onder *a*, in tijdelijken dienst is waargenomen,

b. dienstverrichtingen in tijdelijken dienst, waarvoor geregeld een volle dagtaak, ter beoordeeling van den Gouverneur, wordt vereischt, in of mede in het belang van Suriname zijn opgedragen bij Koninklijk besluit, door den Minister van Koloniën of door den Gouverneur,

indien daarop aanstonds, zonder wezenlijke — ter beoordeedeeling van den Gouverneur — onderbreking, is gevolgd eene benoeming in eene betrekking in vasten dienst.

Volgt de benoeming in vasten dienst niet aanstonds, zonder wezenlijke onderbreking, op den onder *a* of *b* bedoelden tijd, dan komt de tijdelijke diensttijd bij de berekening van het pensioen alleen dan in aanmerking, wanneer die waarneming of dienstverrichting tenminste 12, zonder wezenlijke — ter beoordeeling van den Gouverneur — onderbreking, op elkander volgende maanden heeft geduurd.

De tijdelijke diensttijd telt jaar voor jaar, wanneer en voor zoover hij is doorgebracht binnen de keerkringen en 2 jaren dienst voor één gerekend, wanneer en voor zoover hij is doorgebracht buiten de keerkringen, terwijl voor het geval de betrokkene zich buitenslands moet begeven tot het doen dier dienstverrichtingen, de duur der heen- en die der terugreis ten volle — van en met den dag van inscheping tot en met den dag van ontscheping — als diensttijd binnen de keerkringen in rekening wordt gebracht, indien de reis deels binnen en deels buiten de keerkringen is volbracht.

3. gedurende welken een ambtenaar, met stilstand van zijne bezoldiging, als bedoeld in artikel 2:

a. belast wordt met de tijdelijke waarneming van eene betrekking, waaraan bezoldiging ten laste van de Rijksbegrooting is verbonden;

b. door den Gouverneur in of mede in het belang van Suriname tijdelijk ter beschikking van derden wordt gesteld.

4. gedurende welken een tot lid van de Eerste Kamer van de Staten-Generaal benoemd ambtenaar, als zoodanig zitting nemende, dientengevolge tijdelijk van de door hem bekleed wordende betrekking wordt ontheven.

5. gedurende welken aan een ambtenaar tijdens diens verblijf buiten Suriname, bij Koninklijk besluit, door den Minister van Koloniën of door den Gouverneur dienstverrichtingen, waarvoor geregeld een volle dagtaak, ter beoordeeling van den Gouverneur, wordt vereischt in of mede in het belang van Suriname

zijn opgedragen, mits die dienstverrichtingen langer hebben geduurd dan 6 maanden en onverschillig of daaraan al dan niet eene belooning was verbonden. Deze bepaling is eveneens van toepassing op den ambtenaar, die, ten einde gevolg te geven aan een door den Gouverneur gegeven opdracht, zich buiten Suriname moet begeven.

In dit geval, alsmede in het geval, waarin een ambtenaar, na beëindiging van het aan hem verleende verlof tengevolge van bestendiging van eene vroegere of van eene hem gegeven nadere opdracht, als hiervoren bedoeld, niet naar Suriname kan terugkeeren, komt de tijd van het geheele verblijf als gevolg van die opdracht of die opdrachten buiten Suriname doorgebracht, als diensttijd in aanmerking, ongeacht den duur daarvan.

De onder dit punt, zoomede de onder punt 4 bedoelde diensttijd telt jaar voor jaar, wanneer en voor zoover hij is doorgebracht binnen de keerkringen en 2 jaren dienst voor één gerekend, wanneer en voor zoover hij is doorgebracht buiten de keerkringen.

In voorkomend geval wordt de duur eener reis, deel uitmakende van een onder dit punt en onder punt 4 bedoelden diensttijd ten volle — van en met den dag van inscheping tot en met den dag van ontscheping — in rekening gebracht, indien de reis deels binnen, deels buiten de keerkringen is volbracht.

6. door den ambtenaar, met behoud van bezoldiging of onder genot van verlofsbezoldiging, doorgebracht met vrijstelling van dienst of met binnenlandsch- of buitenlandsch verlof, met dien verstande dat wanneer en voor zoover de betrekkelijke vrijstelling van dienst of het betrekkelijke verlof buiten de keerkringen is doorgebracht ten aanzien van de berekening van den tijd het in dit artikel onder punt 5, laatste en voorlaatste alinea, bepaalde toepassing zal vinden.

7. gedurende welken in Nederland, Nederlandsch-Indië of Curaçao tijdelijke diensten zijn bewezen, welke diensten, voor zoover zij nog niet vóór de indiensttreding in Suriname voor pensioen waren geldig gemaakt en ook volgens de aldaar geldende bepalingen zouden zijn geldig te maken, bij de berekening van het Surinaamsch pensioen, voor wat de diensten in Nederland betreft naar den maatstaf van 2 jaren dienst voor één, worden medegerekend.

8. gedurende welken een ambtenaar wachtgeld geniet, 2 jaren voor één gerekend.

Art. 15.

Als diensttijd komt niet in aanmerking, de tijd :

1. gedurende welken de ambtenaar :

a. verlof had buiten bezwaar van den Lande ;

b. geschorst was in zijne betrekking, tenzij de schorsing wegens het instellen van een onderzoek is toegepast en dat onderzoek te zijnen gunste uitvalt ;

c. diensten heeft vervuld vóór het voleindigen van het 18de levensjaar.

2. welke reeds met pensioen vergolden wordt ten laste van 's Landskas of van eenig publiekrechtelijk lichaam in Nederland, Nederlandsch-Indië of Curaçao of van eenig door het openbaar Gezag aldaar ingesteld fonds.

Art. 16.

Voor hem die, na om welke redenen ook ontslagen te zijn, later wordt herplaatst, is de diensttijd, vóór het ontslag vervuld — met inachtneming van het bij artikel 15, lid 2 bepaalde — gelijkelijk geldig als die, nà de herplaatsing vervuld.

§ 3. Van de berekening en het bedrag van het pensioen.

Art. 17.

1. Het pensioen wordt berekend over den geheelen diensttijd ; een gedeelte van eene maand wordt voor eene geheele maand gerekend.

2. Het bedrag wordt naar boven afgerond tot het naaste getal volle guldens, dat een veelvoud is van 3.

Art. 18.

1. Het pensioen van een ambtenaar, die niet valt onder lid 2, bedraagt, bij een diensttijd van 25 jaren, van den grondslag, bedoeld in artikel 23, indien deze bedraagt :

f	500.—	en daarbeneden,		50% ;
„	501.—	tot f	600.—,	49% ;
„	601.—	„ „	700.—,	48% ;
„	701.—	„ „	800.—,	47% ;
„	801.—	„ „	900.—,	46% ;
„	901.—	„ „	1000,—,	45% ;
„	1001.—	„ „	1100.—,	44% ;
„	1101.—	„ „	1200.—,	43% ;
„	1201.—	„ „	1300.—,	42% ;
„	1301.—	„ „	1400.—,	41% ;
„	1401.—	en hooger		40% ;

met dien verstande dat het pensioen voor een hoogeren grondslag in geen geval minder zij dan het hoogste voor een lageren grondslag.

2. Het pensioen van een ambtenaar, die op het tijdstip der pensionneering eene betrekking bekleedt, als bedoeld in artikel 10 onder *b*, bedraagt, bij een diensttijd van 20 jaren, 40% van den grondslag bedoeld in artikel 23.

Art. 19.

Eenzelfde persoon kan aan een of meer, krachtens deze verordening, verleende pensioenen niet meer dan f 4500.— per jaar genieten.

Art. 20.

Wanneer pensioen wordt verleend vóór de vervulling onderscheidenlijk van den diensttijd, genoemd in artikel 18, lid 1 en lid 2, ondergaat het voor den diensttijd, overeenkomstig deze leden, berekende pensioen eene vermindering onderscheidenlijk van 1/25 en 1/20 voor elk aan dien diensttijd ontbrekend jaar.

Art. 21.

Wanneer pensioen wordt verleend nà de vervulling onderscheidenlijk van den diensttijd, genoemd in artikel 18, lid 1 en lid 2, ondergaat het voor den diensttijd, overeenkomstig deze leden, berekende pensioen eene verhooging van 1/20 voor elk jaar daarboven vervulden diensttijd, met dien verstande, dat voor een diensttijd boven de — onderscheidenlijk — 35 en 30 jaren eene zoodanige verhooging niet meer wordt verleend en dat in geen geval het maximumpensioen van f 4500.— wordt overschreden.

Art. 22.

1. Het bedrag van het pensioen van :

a. ambtenaren, die in en door de uitoefening van hun ambt of terzake van die uitoefening, hetzij tengevolge van gewelddadige aanranding of verzet, hetzij van met gevaar gepaard gaande dienstverrichtingen, een en ander mits niet aan hunne schuld — ter beoordeeling van den Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord — te wijten, ziels- of lichaamsziekte of gebreken bekomen hebben, die hen volstrekt ongeschikt maken langer te dienen,

b. de voor het leven benoemde leden der Rechterlijke Macht, die tegen hunnen wil worden ontslagen wegens ongeschiktheid door meer dan 60-jarige ouderdom of door aanhoudende ziels- of lichaamsziekte of omdat zij onder curateele zijn gesteld,

wordt bepaald, naar het aantal jaren van hun diensttijd, doch niet lager dan op de helft van het bedrag van het pensioen voor een diensttijd van 25 of van 20 jaren, naar gelang van de onderscheiding gemaakt in artikel 18, lid 1 en lid 2.

2. In daartoe leidende gevallen — ter beoordeeling van den Gouverneur — kan het in lid 1 bedoelde pensioen, hetzij tijdelijk, hetzij blijvend, — ter beslissing van den Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord — worden verhoogd, echter tot geen hooger bedrag dan dat, hetwelk aan den betrokken ambtenaar bij een diensttijd van 35 en van 30 jaren, op de wijze als in artikel 21 bepaald, zou zijn verleend.

Art. 23.

1. Als grondslag voor de regeling van het pensioen wordt genomen de middelsom van de pensioengrondslagen gedurende de laatste 24 maanden, die voor den ambtenaar als diensttijd ten volle in aanmerking komen.

2. Waar de in lid 1 bedoelde grondslag niet kan gelden, wordt daartoe genomen de middelsom over het kortere tijdvak, waarover de pensioengrondslagen loopen.

HOOFDSTUK III.

Van het pensioen der weduwen en weezen.

§ 1. Van het recht op pensioen.

Art. 24.

1. De weduwe en weezen van een ambtenaar hebben recht op pensioen, tenzij het huwelijk of de wettiging waaraan dat recht zou kunnen worden ontleend, is gesloten of geschied:

a. gedurende de ziekte, die den dood van den ambtenaar binnen 3 maanden na het aangaan van dat huwelijk of die wettiging tengevolge heeft gehad;

b. nadat de ambtenaar den 65-jarigen leeftijd had bereikt.

2. Onder weezen verstaat deze verordening de minderjarige wettige of gewettigde kinderen van een overleden mannelijken zoowel als vrouwelijke ambtenaar en onder weduwe, de nagelaten echtgenoote van een overleden mannelijken ambtenaar.

§ 2. *Van de berekening en het bedrag van het pensioen.*

Art. 25.

1. Het weduwenpensioen bedraagt de helft van het pensioen, dat den ambtenaar zelven op het tijdstip van zijn overlijden, volgens de bepalingen dezer verordening zou toekomen, met dien verstande nochtans dat elke bepaling omtrent eenigen minumum diensttijd buiten toepassing blijft en dit pensioen niet minder zal bedragen dan de helft van het pensioen berekend, ingevolge artikel 18 in verband met artikel 20, naar een diensttijd van 15 jaren, terwijl het jaarlijksch bedrag daarvan niet boven f 1500.— mag stijgen.

2. Het weezenpensioen bedraagt:

a. voor de kinderen, wier moeder aan het overlijden van den vader aanspraak op pensioen ontleent, van het volgens lid 1 voor de weduwe bepaalde pensioensbedrag:

30% voor 1 kind,
45% „ 2 kinderen,
60% „ 3 kinderen,
70% „ 4 kinderen,
75% „ 5 of meer kinderen;

b. voor alle andere kinderen, die aanspraak op pensioen ontleenen aan het overlijden van hun vader of moeder, van het volgens lid 1 voor de weduwe bepaalde pensioensbedrag:

40% voor 1 kind,
70% „ 2 kinderen,
100% „ 3 kinderen,
110% „ 4 kinderen,
115% „ 5 of meer kinderen;

met dien verstande nochtans dat het jaarlijksch bedrag van het weezenpensioen, onder *a* bedoeld, niet boven f 900.— en van dat, onder *b* bedoeld, niet boven f 1500.— mag stijgen.

3. Indien de kinderen aan het overlijden van ieder hunner ouders aanspraak op pensioen ontleenen, wordt het hoogste der pensioenen toegekend.

4. Het weezenpensioen wordt ambtshalve nader vastgesteld

naar de percentages genoemd in lid 2 onder *b*, zoodra het weduwenpensioen van de moeder is geëindigd of zoolang dit op grond van eenige bepaling dezer verordening niet mag worden genoten.

5. Het gezamenlijk bedrag aan weduwen- en weezenpensioen of aan weezenpensioenen mag het in lid 1 bedoelde pensioensbedrag voor den ambtenaar zelven — met inachtneming van het in dat lid bedoelde minimum bij een diensttijd van 15 jaren — niet overtreffen en evenmin het maximumpensioensbedrag van f 4500.— overschrijden.

Indien in verband met dit voorschrift de weezenpensioenen eene vermindering moeten ondergaan, geschiedt deze in evenredigheid van hunne bedragen.

6. Met betrekking tot de afronding van het bedrag der in lid 1 en lid 2 bedoelde pensioenen is art. 17, lid 2, van overeenkomstige toepassing.

Art. 26.

1. Het weezenpensioen voor de gezamenlijke kinderen uit één huwelijk gesproten, wordt als een eenheid toegekend.

2. Zijn de kinderen uit verschillende huwelijken gesproten, dan wordt het weezenpensioen voor de gezamenlijke kinderen uit elk dier huwelijken als een afzonderlijke eenheid toegekend.

3. In afwijking van de beide vorige leden kan bij de toekenning of later in het belang der rechthebbenden het pensioen door den Gouverneur worden gesplitst.

§ 3. *Van de toekenning van tijdelijk pensioen.*

Art. 27.

1. Wanneer ingeval van vermissing van een ambtenaar of een gepensionneerd ambtenaar, er, ter beoordeeling van den Gouverneur, gegronde redenen bestaan om aan te nemen dat hij overleden is, kan aan zijne echtgenoote en zijne wettige of gewettigde kinderen, als waren zij weduwe en weezen, tijdelijk pensioen, op den voet van de bepalingen dezer verordening worden toegekend.

2. De Gouverneur bepaalt de tijdstippen van ingang en einde van dit pensioen.

3. De Gouverneur kan bij de toekenning van het pensioen bepalen, dat vooraf voldoende —te zijner beoordeeling— persoonlijke of zakelijke zekerheid worde gesteld, dat ingevolge die toekenning gedane uitkeeringen geheel of naar evenredigheid worden teruggestort, indien te eeniger tijde mocht blijken dat de vermiste ambtenaar niet, dan wel later dan het tijdstip van ingang van het pensioen, overleden was.

§ *4. Van de weduwen en weezen van gepensionneerde ambtenaren.*

Art. 28.

De bepalingen van de artikelen 24, 25 en 26 zijn van overeenkomstige toepassing op de weduwe- en weezen van een gepensionneerden ambtenaar, terwijl een huwelijk en eene wettiging na de pensionneering aangegaan of geschied, ten aanzien van de bepalingen dezer verordening als niet aangegaan en als niet geschied worden aangemerkt.

HOOFDSTUK IV.

Van de bijdrage voor pensioen en den pensioengrondslag.

Art. 29.

1. De ambtenaren zijn verplicht in 's Landskas een gedeelte van hunne bezoldiging als bijdrage voor pensioen te storten.

2. Deze bijdrage bestaat in eene korting op de bezoldiging :

a. ten behoeve van het ambtenaarspensioen van 3%,

b. ten behoeve van het weduwen- en weezenpensioen, voor de mannelijke ambtenaren, van 6%,

c. ten behoeve van het weezenpensioen, voor de vrouwelijke ambtenaren, van 4%.

3. Bovendien zijn de ambtenaren, die een huwelijk aangaan met eene vrouw, die op het tijdstip van de voltrekking van het huwelijk 20 of meer jaren jonger is dan de ambtenaar zelve — tenzij dit huwelijk wordt gesloten onder omstandigheden als bedoeld in art. 24, lid 1 — ten behoeve van het weduwen- en weezenpensioen gehouden voor eens eene extra-bijdrage te storten, gelijkstaande aan het bedrag over twee maanden van de genoten wordende bezoldiging.

4. Van de verplichting tot storting van de in lid 2 onder *b* bedoelde bijdrage zijn de uit 's Landskas bezoldigde Roomsch-Katholieke geestelijken vrijgesteld.

Art. 30.

1. De bijdrage in art. 29 bedoeld is verschuldigd over diensttijd, welke jaar voor jaar telt.

2. Voor diensttijd, welke in aanmerking komt, 2 jaren gerekend voor één, bedragen de kortingen, in artikel 29 lid 2 bedoeld, de helft van de aldaar genoemde percentages (berekend over den vollen diensttijd).

Art. 31.

1. Voor ambtenaren, die tevoren in Nederland, Nederlandsch-Indië of Curaçao in dienst zijn geweest, worden de in artikel 29, lid 2 bedoelde kortingen ook toegepast over den voor pensioen in aanmerking komenden diensttijd, elders door hen vervuld, mits niet reeds met pensioen vergolden, terwijl voor diensttijd, die voor de helft in aanmerking komt, artikel 30, lid 2 overeenkomstige toepassing zal vinden.

2. Deze kortingen worden berekend over de bezoldiging door den ambtenaar, in den daarvoor in aanmerking komenden diensttijd, opvolgend genoten.

Art. 32.

Ten aanzien van militairen of gewezen militairen, die in burgerlijken dienst treden, vindt het in artikel 31 bepaalde overeenkomstige toepassing.

Art. 33.

1. De bijdrage bedoeld in artikel 29 is ook verschuldigd over de bezoldiging, die door den ambtenaar gedurende den tijdelijken diensttijd, als omschreven in artikel 14, opvolgend is genoten, voor zoover die bezoldiging niet hooger is dan die, verbonden aan de bij de benoeming in vasten dienst opgedragen betrekking.

2. De som(men), die tot grondslag(en) moet(en) strekken voor de storting en het te storten bedrag, worden door den Gouverneur bepaald, met inachtneming van hetgeen bij artikel 38, lid 1 en lid 2 is voorgeschreven.

Art. 34.

1. Onverminderd het in artikel 31 bepaalde wordt de bijdrage, welke verschuldigd zoude zijn over de in artikel 14 onder punt 7 bedoelde tijdelijke diensten, ingeval van geldigmaking daarvan voor pensioen in Nederland, Nederlandsch-Indië of Curaçao, in 's Landskas gestort.

2. Wanneer het bedrag van de in lid 1 bedoelde bijdrage niet kan worden vastgesteld, zal over den daar bedoelden diensttijd moeten worden gestort 2% en, indien deze voor de helft in aanmerking komt, 1% van de in dienst van Nederland, Nederlandsch-Indië of Curacao genoten bezoldigingen.

Art. 35.

1. De in de artikelen 29 lid 3, 31, 33 en 34 bedoelde bijdragen, kortingen of stortingen zijn aanstonds verschuldigd.

2. Indien de ambtenaar nochtans daartoe den wensch te kennen geeft, kan het te storten bedrag worden aangezuiverd door bij elke betaling zijner bezoldiging een door den Gouverneur te bepalen percentage — met in achtneming van een minimum van 5% en een maximum van 10% — daarvan in te houden.

3. Bij pensionneering of overlijden van een ambtenaar of bij overlijden van een gepensionneerd ambtenaar, kan de Gouverneur bepalen, dat het bedrag, voor zoover alsdan verschuldigd, aanstonds worde aangezuiverd of wel tot een door hem te bepalen percentage — met in achtneming van een minimum van 5% en een maximum van 20% — onderscheidenlijk bij elke betaling op het pensioen van den ambtenaar, van de weduwe en van de weezen zal worden ingehouden.

4. Wanneer het weduwen- en weezenpensioen ophoudt of een ambtenaar zonder recht op pensioen den dienst verlaat, wordt het nog niet betaalde gedeelte van het verschuldigde bedrag niet ingevorderd.

5. Evenmin geschiedt die invordering in de gevallen, waarin en zoolang aan een gepensionneerden ambtenaar of de pensioengenietende weduwe en weezen het pensioen geheel of gedeeltelijk niet wordt uitbetaald, tenzij bij de gedeeltelijke uitbetaling van het pensioen het uit te keeren bedrag hooger is dan de in te houden korting, in welk geval de Gouverneur deze nader regelt.

Art. 36.

1. Het pensioen van de mannelijke ambtenaren, die gehuwd

zijn, tenzij het betrekkelijke huwelijk is aangegaan onder omstandigheden als bedoeld in artikel 24, lid 1, of wettige of gewettigde kinderen hebben, tenzij gesproten uit of gewettigd bij een huwelijk als juist bedoeld — die niet verkeeren in het geval omschreven in artikel 46, lid 1 onder *d*, — is onderworpen aan eene korting van 6%.

2. Voor gepensionneerde vrouwelijke ambtenaren, die kinderen hebben als in lid 1 bedoeld, bedraagt de korting op het pensioen 4%.

Art. 37.

De in deze verordening bedoelde bijdragen, kortingen en stortingen worden bij de uitbetaling van de bezoldiging of het pensioen ingehouden.

Art. 38.

1. Bij de benoeming tot eene betrekking in vasten dienst wordt door den Gouverneur, volgens de beginselen van deze verordening, de som, met afronding tot volle guldens naar boven, vastgesteld, welke voor den ambtenaar tot pensioengrondslag moet strekken en waarnaar de verschillende kortingen en stortingen moeten worden berekend.

2. Bij verandering van betrekking of bezoldiging wordt de pensioengrondslag, met gelijke afronding als in lid 1 bedoeld, opnieuw vastgesteld.

3. Ten aanzien van in percenten bepaalde belooningen, emolumenten of andere aan eene betrekking verbonden onbepaalde inkomsten, wordt voor de vaststelling van den pensioengrondslag, telkens over tijdvakken van 5 jaren, het gemiddelde bedrag dier inkomsten vastgesteld.

4. Indien de maatstaf bedoeld in lid 3 ontbreekt, wordt daartoe genomen het gemiddelde bedrag over het kortere tijdvak of wordt, wanneer elk tijdvak ontbreekt, het bedrag door den Gouverneur naar omstandigheden vastgesteld.

5. Het, op de wijze van lid 4, vastgestelde gemiddelde bedrag wordt herzien, zoodra dit voor een tijdvak van 5 jaren vastgesteld kan worden en zal gelden voor het daaropvolgend 5-jarige tijdvak.

6. In de gevallen, omschreven onder de punten 3, 4, 5, 6 en

8 van artikel 14 blijft de pensioengrondslag van den ambtenaar gehandhaafd.

7. De in dit artikel bedoelde grondslag geldt niet wanneer en voor zoover diensttijd niet wordt gerekend.

Art. 39.

1. Door den Gouverneur worden de pensioengrondslagen en het te storten bedrag voor den tijd der waarneming, bedoeld in artikel 9, vastgesteld.

2. Met betrekking tot de in lid 1 bedoelde storting is artikel 35 van overeenkomstige toepassing.

Art. 40.

1. Vrijstelling van kortingen of stortingen, overeenkomstig deze verordening te doen, of teruggave daarvan, indien gedaan, wordt niet verleend.

2. Niettemin kan aan ambtenaren, die, anders dan op hun verzoek, uit den dienst worden ontslagen, restitutie worden verleend van hetgeen zij voor het weduwen- en weezenpensioen hebben bijgedragen, indien zij bij hun ontslag tenminste 10 dienstjaren — waarvan minstens 5 in Surinaamschen dienst — vervuld hebben volgens de bepalingen dezer verordening en binnen één jaar na bekomen ontslag daartoe het verzoek doen.

HOOFDSTUK V.

Van aanvraag, ingang en einde van het pensioen.

Art. 41.

1. Pensioen wordt niet anders verleend dan op aanvraag door of vanwege de belanghebbenden, bij beschikking van den Gouverneur, houdende vermelding van de gronden, waarop het wordt verleend.

2. De aanvraag om pensioen heeft schriftelijk te geschieden en wordt aan den Gouverneur ingediend onder overlegging van:

a. — ingeval de aanvraag wordt gedaan op grond van het in artikel 10 onder *a*, *b* en *c* bepaalde, — een uittreksel uit het geboorteregister of uit het kerkelijk doopboek en, bij ontstentenis

daarvan, eene akte van bekendheid, voor den bevoegden ambtenaar verleden, of, voor zooveel het gewezen militairen betreft, een uittreksel uit het stamboek ;

b. — ingeval de aanvraag wordt gedaan op grond van het in artikel 10 onder *d* bepaalde, — eene verklaring als daar is bedoeld ;

c. een staat van dienst met alle gegevens, benoodigd voor de berekening van het pensioen, desgeëischt met bijvoeging van de betrekkelijke besluiten, resolutiën en akten van aanstelling ;

d. eene verklaring dat alle Gouvernementsstukken, zoowel oorspronkelijke als afschriften, uittreksels of minuten, welke de betrokken ambtenaar onder zich mocht hebben, ter beschikking zijn gesteld van het Gouvernement of dat hij geen zoodanige stukken onder zich heeft.

3. Indien het pensioen wordt aangevraagd ten behoeve van weduwen en weezen van ambtenaren zullen, benevens de stukken in lid 2 onder *c* bedoeld, worden overgelegd : uittreksel uit de overlijdensakte en de huwelijksakte van den ambtenaar, de geboorteakten der kinderen, alsmede indien het gewettigde kinderen betreft, de bewijzen der wettiging, zullende, indien het toe te kennen pensioen niet meer bedraagt dan f 1000.—, 's jaars de aanvraag, evenals de stukken, vrij zijn van zegel.

4. Indien het pensioen wordt aangevraagd ten behoeve van weduwen en weezen van gepensionneerde ambtenaren, vindt het in lid 3 bepaalde overeenkomstige toepassing, met dien verstande nochtans dat geen overlegging behoeft te geschieden van de stukken in lid 2 onder *c* bedoeld.

5. Bij gebreke van stukken, als bedoeld in lid 2, lid 3 en lid 4, kan door den Gouverneur met andere stukken worden genoegen genomen, indien hij deze voor de regeling van het pensioen voldoende acht.

Art. 42.

1. Als de aanvraag, in artikel 41 bedoeld, niet is ingekomen binnen 18 maanden na het ontstaan der omstandigheden, die aanspraak geven op pensioen, gaat het pensioen in met den dag van het inkomen der aanvraag.

2. Is de aanvraag binnen voorschreven tijdvak ingekomen, dan gaat het pensioen in:

a. voor een ambtenaar op den dag, waarop het ontslag uit den dienst is ingegaan;

b. voor een op wachtgeld gesteld ambtenaar op den dag, volgende op dien, met welken het wachtgeld, dat door het pensioen vervangen wordt, ophoudt;

c. voor de weduwe en weezen of voor kinderen gewettigd na het overlijden van hun vader of hunne moeder, met ingang van den dag, volgende op dien van het overlijden van den ambtenaar of den gepensionneerden ambtenaar, aan wien het wordt ontleend;

d. voor een wees, geboren na het overlijden van den ambtenaar, met ingang van de maand waarin de geboorte heeft plaats gehad.

3. Een aanvankelijk geweigerd pensioen of een verhooging van pensioen gaat, behalve in het geval bedoeld in lid 4, eerst in met den dag waarop de aanvraag, die leidde tot toekenning van het aanvankelijk geweigerde pensioen of tot verhooging van het pensioen, bij den Gouverneur is ingekomen.

4. Ligt aan de aanvankelijke weigering of toekenning van een te laag pensioen ten grondslag eene dwaling ten aanzien van de feiten, die niet of niet uitsluitend aan een verzuim of aan eene verkeerde opgave van den belanghebbende te wijten is, dan gaat, indien de in lid 3 bedoelde aanvraag binnen 18 maanden na de dagteekening der aanvankelijke beschikking bij den Gouverneur is ingekomen, het pensioen of het hooger pensioen in met den dag waarop het recht daarop verkregen werd.

Art. 43.

Het pensioen eindigt:

a. in geval van overlijden, met het einde van de maand, volgende op die, waarin het overlijden heeft plaats gehad;

b. in elk ander geval — met inachtneming nochtans van het in artikel 27, lid 2 bepaalde — met het einde van de maand, waarin de oorzaak tot beëindiging van het betrekkelijk pensioen is ontstaan.

HOOFDSTUK VI.

Bijzondere bepalingen betreffende de pensioenen in het algemeen.

Art. 44.

1. De pensioenen zijn onvervreemdbaar.

2. De rechthebbende kan over zijn pensioen op geenerlei wijze beschikken, ook niet door verpanding of beleening.

3. Indien hij last geeft het pensioen voor hem te ontvangen, kan hij die lastgeving te allen tijde herroepen.

4. Alle overeenkomsten of beschikkingen, strijdig met het in lid 1, lid 2 en lid 3 bepaalde, zijn nietig.

5. Onder de bij lid 2 verboden verpanding of beleening is niet begrepen de verpanding of beleening ter verkrijging van voorschotten van het Gouvernement van Suriname of van eenig ander publiekrechtelijk lichaam in Nederland, Nederlandsch-Indië of Curaçao en van liefdadige of tot het algemeen nut werkende instellingen, al of niet tegen rente verschaft, mits de bepalingen, waarnaar die voorschotten geschieden, zijn goedgekeurd in Suriname door den Gouverneur, in Nederland door den Minister van Koloniën, in Nederlandsch-Indië door den Gouverneur-Generaal en in Curaçao door den Gouverneur.

6. Wanneer iemand, die krachtens deze verordening pensioen geniet, in een gesticht of eene instelling van weldadigheid, door het openbaar Gezag erkend of beheerd, is opgenomen of op welke wijze ook door een zoodanig gesticht of eene zoodanige instelling of vanwege eene burgerlijke gemeente of het openbaar Gezag wordt verpleegd, wordt, zoolang dat geschiedt, het pensioen uitbetaald aan het bestuur van dat gesticht, die instelling of die gemeente of aan dat betrokken openbaar Gezag.

7. Indien het bedrag van het pensioen dat der verpleegkosten overtreft, wordt het verschil zoo spoedig mogelijk door het betrokken bestuur of openbaar Gezag aan dengene, die het pensioen geniet of aan diens wettelijken vertegenwoordiger uitbetaald.

8. In bijzondere gevallen, ter beoordeeling van den Gouverneur, kan, op verzoek van iemand, als bedoeld in lid 6 of van diens wettelijken vertegenwoordiger, de Gouverneur bepalen, dat het pensioen geheel of gedeeltelijk aan een ander of aan anderen, dan in dat lid vermeld, wordt uitbetaald.

Art. 45.

Alle recht op pensioen gaat verloren, voor :

a. den ambtenaar, die ontslagen wordt op eigen verzoek, voor en aleer hij aanspraak op pensioen verkregen heeft ;

b. den ambtenaar, die ontslagen wordt uit zijne betrekking, tengevolge van veroordeeling tot gevangenisstraf voor den tijd

van 3 jaren of tot zwaarder straf of uit hoofde van wangedrag, onzedelijkheid, verregaande achteloosheid of plichtsverzuim ;

c. de weduwe en weezen, die veroordeeld zijn terzake van het ombrengen van dengene, aan wien zij de pensioensaanspraken zouden kunnen ontleenen.

Art. 46.

1. De aanspraak op het genot van pensioen wordt verloren :

a. door dengene, die overeenkomstig de bepalingen dezer verordening pensioen geniet, zoodra hij andermaal eene betrekking gaat bekleeden, die krachtens de bepalingen van deze verordening of van eenige andere wettelijke regeling, de mogelijkheid van toekenning van pensioen ten laste van 's Landskas of het pensioenfonds opent met dien verstande, dat wanneer het bedrag van het pensioen grooter is dan dat van de bezoldiging aan die betrekking verbonden, de aanspraak op het genot van het pensioen behouden blijft, echter tot geen hooger bedrag dan waarmee het pensioen die bezoldiging overtreft.

De Gouverneur kan nochtans in zeer bijzondere gevallen, bij eene met redenen omkleede beschikking, den Raad van Bestuur gehoord, de aanspraak op het genot van het pensioen geheel of ten deele laten behouden.

b. door dengene, die, overeenkomstig de bepalingen dezer verordening, pensioen geniet, zoodra hij, ingevolge eene veroordeeling tot eene gevangenisstraf van 3 maanden of langer deze straf ondergaat of zich door de vlucht aan de ten uitvoerlegging daarvan onttrekt.

De Gouverneur kan, daartoe termen vindende, gedurende dien tijd over het pensioen van den veroordeelde, geheel of ten deele, ten behoeve van diens echtgenoote en diens bloedverwanten in de rechte lijn beschikken.

De Gouverneur kan bovendien, indien en voor zoover hij van de bevoegdheid hiervoren bedoeld, geen gebruik heeft gemaakt, den veroordeelde, na zijne invrijheidstelling, in het genot stellen van eene uitkeering, die bij een straftijd van minder dan van één jaar de helft van het pensioensbedrag over diens straftijd en bij een straftijd van langeren duur de helft van het jaarlijksche pensioen niet te boven gaat.

c. door indiensttreding van den gewezen ambtenaar bij een vreemde mogendheid zonder de vereischte vergunning ;

d. voor de weezen bij het verkrijgen van eene betrekking, die

krachtens de bepalingen van deze verordening of van eenige andere wettelijke regeling, de mogelijkheid van toekenning van pensioen ten laste van 's Landskas of het pensioenfonds opent, met dien verstande dat wanneer het bedrag van het pensioen grooter is dan dat der bezoldiging aan die betrekking verbonden, de aanspraak op het genot van het pensioen behouden blijft, echter tot geen hooger bedrag dan waarmee het pensioen de bezoldiging overtreft.

2. Met eene betrekking, als bedoeld in lid 1 onder *a* en *d*, wordt aldaar telkens gelijkgesteld de zoodanige, waartoe slechts is benoemd in tijdelijken dienst.

3. De aanspraak op het genot van pensioen herleeft bij het ophouden der omstandigheden, tengevolge waarvan het werd verloren.

Art. 47.

De invorderbare pensioensbedragen, welke gedurende 5 achtereenvolgende jaren niet zijn geïnd, worden aangemerkt als vervallen.

HOOFDSTUK VII.

Van de pensioensverzekering.

Art. 48.

1. Een ambtenaar kan zich naar regelen bij besluit vast te stellen, het recht verzekeren op eene verhooging van het pensioen, waarop hij in de gevallen bedoeld bij artikel 10, onder *a*, *b* en *c* recht zal hebben.

2. De verhooging geschiedt naar regelen, eveneens bij besluit vastgesteld. Zij bedraagt ten hoogste 50 percent van het in lid 1 bedoelde pensioen.

Art. 49.

1. Een gehuwd ambtenaar kan zich naar regelen bij besluit vast te stellen, voor zijne weduwe en weezen het recht verzekeren op eene verhooging van het pensioen, waarop zij ingevolge artikel 25 recht zullen hebben.

2. De verhooging geschiedt naar regelen, eveneens bij besluit vastgesteld. Zij bedraagt ten hoogste 50 percent van het in lid 1 bedoelde pensioen.

HOOFDSTUK VIII.

Overgangs- en slotbepalingen.

Art. 50.

Vanaf het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening vervallen, met inachtneming nochtans van hetgeen in de volgende artikelen nader is bepaald :

1o. de verordening van 7 April 1888 (G. B. No. 23) tot regeling van de pensioenen uit de koloniale kas te kwijten, met de verordeningen, welke die verordening of de laatstbedoelde verordeningen hebben aangevuld en/of gewijzigd ;

2o. van het Koninklijk besluit van 30 Mei 1921 No. 78 (G. B. No. 49) de artikelen 2, 3 en 4 ;

3o. van het Koninklijk besluit van 4 Juni 1924 No. 85 (G. B. No. 56) de artikelen 1, 2, 3 en 4.

Art. 51.

De bepalingen van de in artikel 50 genoemde en bedoelde verordeningen en van de artikelen der Koninklijke besluiten als daar vermeld, blijven van kracht, behoudens hetgeen te hunnen aanzien nader wordt bepaald :

1o. voor hen, die, op het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening reeds op den voet van die bepalingen in het genot van pensioen zijn gesteld of wier recht op pensioen — volgens die bepalingen — alsdan reeds is ontstaan ;

2o. voor hen, die, op het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening ambtenaar zijn, krachtens die bepalingen en alsdan 10 of meer dienstjaren, volgens die bepalingen hebben vervuld ;

3o. voor de weduwen en weezen van de onder 1o vallende gepensionneerden en ambtenaren ;

4o. voor de weduwen en weezen van de onder 2o vallende ambtenaren.

Art. 52.

Zij, die, op het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening, ambtenaar zijn krachtens de in artikel 50 bedoelde bepalingen en geen 10 of meer dienstjaren hebben vervuld, worden geacht ambtenaar te zijn in den zin dezer verordening, terwijl de door hen op dat tijdstip reeds vervulde diensttijd, zoowel voor de beoordeeling der pensioensaanspraken als voor de regeling van het pensioen zal mede tellen, voor zoover die diensttijd krachtens de juistbedoelde bepalingen, daarvoor in aanmerking zou zijn gekomen.

Art. 53.

1. Het pensioen van hen, bedoeld in artikel 52, die na het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening recht op pensioen verkrijgen, wordt op geen lager bedrag gesteld dan dat, hetwelk hun, ingeval van pensionneering, krachtens de in artikel 50 bedoelde bepalingen, zou zijn toegekend naar hunnen op dat tijdstip van inwerkingtreden vervulden diensttijd en hunne als toen genoten bezoldiging.

2. Het in lid 1 bepaalde is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van het pensioen van de weduwen van de daar bedoelde ambtenaren, met dien verstande dat de in artikel 25 genoemde maximumbedragen daarbij in acht zullen worden genomen.

Art. 54.

Ten aanzien van de landsdienaren, die, op het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening, nog niet van eene vaste benoeming zijn voorzien, begint de tijd van 3 jaren, bedoeld in artikel 3 dezer verordening, met ingang van dat tijdstip te loopen.

Art. 55.

De landsdienaren, die, op het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening, nog niet van eene schriftelijke benoeming zijn voorzien, ontvangen deze binnen 6 maanden, te rekenen vanaf dat tijdstip.

Art. 56.

Zij, die, op het tijdstip van het inwerkingtreden dezer veror-

dening, ambtenaar zijn krachtens de in artikel 50 bedoelde bepalingen en geen 20 of meer dienstjaren hebben vervuld, zullen de bijdragen, bedoeld in artikel 29, naar gelang van de daar gemaakte onderscheiding hebben te storten, met dien verstande dat deze zal bestaan in eene korting op de bezoldiging, vanaf het genoemde tijdstip :

	voor mannelijke ambtenaren (met uitzondering van R. K. Geestelijken).	voor vrouwelijke ambtenaren.	voor R.K. Geestelijken als bedoeld in art. 29, lid 4.
gedurende de eerste 3 jaren	½% en 1%	½% en ½%	½%
„ „ tweede 3 „	1 % „ 2%	1 % „ 1½%	1 %
„ „ derde 3 „	1½% „ 3%	1½% „ 2 %	1½%
„ „ vierde 3 „	2 % „ 4%	2 % „ 2½%	2 %
„ „ vijfde 3 „	2½% „ 5%	2½% „ 3 %	2½%
„ „ volgende „	3 % „ 6%	3 % „ 4 %	3 %.

Art. 57.

Voor de berekening der bijdrage, over tijdelijken diensttijd, als bedoeld in artikel 33, verschuldigd door hen, die vóór of op het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening in tijdelijken dienst zijn geweest, zullen, voor zoover de bijdrage den vóór dit tijdstip vervulden diensttijd betreft, de in artikel 50 bedoelde bepalingen geacht worden alsnog van kracht te zijn.

Art. 58.

Ten aanzien van de in artikel 51 bedoelde personen, alsmede van alle overigen, die op het daarbedoelde tijdstip ambtenaar zijn krachtens de in artikel 50 bedoelde bepalingen, geldt het in de artikelen 24, lid 1, 28, slot en 29, lid 3, bepaalde, doch alleen voor zoover het betrekkelijk huwelijk of de wettiging na het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening aangegaan of geschied is.

Art. 59.

Voor hen, bedoeld in artikel 52, zullen, ingeval van eene waarneming als bedoeld in artikel 9, voor de berekening van het ingevolge artikel 39 te storten bedrag voor zoover de tijd der waarneming is voorafgegaan aan het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening de in artikel 50 bedoelde bepalin-

gen geacht worden alsnog van kracht te zijn, terwijl voor zoover betreft den tijd eener waarneming na voormeld tijdstip, artikel 56 overeenkomstige toepassing zal vinden.

Art. 60.

1. Ten aanzien van eene pensioensverzekering, als bedoeld in artikel 12 van de in artikel 50 onder 1o genoemde verordening, gesloten geweest door hen, die krachtens die verordening ambtenaar zijn of geweest waren op het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening, blijven de betrekkelijke bepalingen, bedoeld in artikel 50 van kracht.

2. Indien evenwel de verzekering was aangegaan door een in artikel 52 bedoelde ambtenaar, zullen zijne na te laten betrekkingen slechts aanspraak hebben op een pensioen, vastgesteld naar de bepalingen, bedoeld in artikel 50. Nochtans zal, indien hij binnen zes maanden na het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening daartoe schriftelijk aan den Gouverneur het verlangen heeft te kennen gegeven, aan zijne weduwe en weezen pensioen, ingevolge de bepalingen dezer verordening worden verleend, in plaats van dat ingevolge de bepalingen, bedoeld bij artikel 50.

Art. 61.

Het pensioen van een ambtenaar, als bedoeld in artikel 56 die gehuwd is — tenzij het betrekkelijke huwelijk is aangegaan onder omstandigheden als bedoeld in artikel 24, lid 1 — of wettige of gewettigde kinderen heeft — tenzij gesproten uit of gewettigd bij een huwelijk als juist bedoeld —, die niet verkeeren in het geval omschreven in artikel 46, lid 1 onder *d*, en na het inwerkingtreden dezer verordening het genot van pensioen verkrijgt, is onderworpen aan eene korting vanaf het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening, als ware het pensioen toen ingegaan, bedragende voor :

			een mannelijk ambtenaar	een vrouwelijk ambtenaar
gedurende de	eerste	3 jaren	1%	$^1/_2$%
„ „	tweede	3 „	2%	1$^1/_2$%
„ „	derde	3 „	3%	2%
„ „	vierde	3 „	4%	2$^1/_2$%
„ „	vijfde	3 „	5%	3%
„ „	volgende	„	6%	4%.

Art. 62.

Bij de berekening van de in artikel 38 bedoelde gemiddelden zal voor de eerste maal van den datum van 1 Januari 1930 worden uitgegaan, terwijl voor hen, die, op het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening ambtenaar zijn, krachtens de in artikel 50 bedoelde bepalingen, de op dat tijdstip uit dezen hoofde geldende pensioengrondslag gedurende 5 jaren eveneens te rekenen vanaf 1 Januari 1930, gehandhaafd blijft.

Art. 63.

Ten aanzien van de in artikel 51 bedoelde personen gelden van deze verordening — met verval der bepalingen van gelijke of gelijksoortige strekking van de verordeningen in artikel 50 bedoeld en voor zoover uiteraard op hen betrekking hebbende — de artikelen :

9, voor wat betreft eene waarneming na het inwerkingtreden dezer verordening,

10, voor wat betreft het onder *d* en *e* bepaalde,

12,

13,

14, punt 3 *b*, punt 5 en punt 6, doch alleen ten aanzien van eenige ter beschikkingstelling, dienstopdracht of verlof, als daarbedoeld, na het inwerkingtreden dezer verordening,

17, lid 2, echter alleen voor wat betreft de personen, bedoeld in artikel 51, 2o, 3o en 4o,

22, echter alleen voor wat betreft de personen, bedoeld in artikel 51, 2o en 4o,

27, met dien verstande dat inplaats van „dezer verordening" wordt gelezen „als bedoeld in artikel 51",

38, lid 2, lid 3, lid 4, lid 5, lid 6 en lid 7,

41,

42,

43,

44,

45,

46

en 47.

Art. 64.

Deze verordening kan worden aangehaald als „Pensioen-

verordening . . . . . ", met vermelding van het jaartal waarin zij is tot stand gekomen.

Art. 65.

Deze verordening treedt in werking op een door den Gouverneur te bepalen tijdstip, echter niet vóór 1 Januari 1933.

Gegeven te Paramaribo, den 30sten Juli 1932.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 12den Juni 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 47.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 10 November 1932 *tot wijziging van de verordening van 30 Juli 1932 houdende pensioenregeling voor ambtenaren en hunne weduwen en weezen.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat wijziging van de nog niet afgekondigde verordening van 30 Juli 1932, houdende pensioenregeling voor ambtenaren en hunne weduwen en weezen noodig is;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Artikel 1.

In de verordening van 30 Juli 1932, *houdende pensioenregeling voor ambtenaren en hunne weduwen en weezen* worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I. In het eerste lid van art. 36 wordt tusschen de woorden „gewettigde" en „kinderen" ingelascht het woord „minderjarige";

Ia. Aan art. 43 wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende als volgt:

„2. Het pensioen, waarop ingevolge punt *a* van lid 1 „aanspraak bestaat, wordt uitgekeerd, indien de betrokken ge„pensionneerde eene weduwe nalaat, aan deze en in andere ge„vallen aan een door den betrokkene vóór zijn overlijden schrif„telijk aan den Gouverneur aangewezen persoon, of bij het ont„breken daarvan aan de rechthebbenden."

II. In art. 46 wordt in punt *a* van lid 1 instede van: „zoodra hij andermaal eene betrekking gaat bekleeden" gelezen: „als hij andermaal eene betrekking bekleedt of gaat bekleeden";

III. Met schrapping van „Hoofdstuk VII" en wat daaronder vermeld staat, vervallen de artikelen 48 en 49;

IV. „Hoofdstuk VIII" wordt vernummerd tot „Hoofdstuk VII", terwijl verder de daaronder vermelde artikelen 50 t/m 65 worden vernummerd in 48 t/m 63;

V. In de artikelen 49 (51 oud) en 50 (52 oud) wordt:
a. in stede van „artikel 50" gelezen: „artikel 48";
b. het getal „10" veranderd in „20";

VI. In art. 51 (53 oud) wordt instede van „artikel 52" en „artikel 50" gelezen onderscheidenlijk: „artikel 50" en „artikel 48";

VII. De aanhef van art. 54 (56 oud) wordt gelezen: „De in „artikel 50 bedoelde ambtenaren zullen de bijdrage, bedoeld in „artikel 29, naar gelang van de daar gemaakte onderscheiding, „hebben te storten, met dien verstande dat deze zal bestaan in „eene korting op de bezoldiging vanaf het tijdstip van het in„werkingtreden dezer verordening:";

VIII. In de artikelen 55 (57 oud), 56 (58 oud), 57 (59 oud), 58 (60 oud), 60 (62 oud) en 61 (63 oud) wordt telkens wanneer daarin sprake is van „artikel 50", „artikel 51", „artikel 52" of „artikel 56" gelezen: „artikel 48", „artikel 49", „artikel 50" of „artikel 54";

IX. In art. 59 (61 oud) wordt instede van „artikel 56" gelezen: „artikel 50".

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking tegelijk met de verordening van 30 Juli 1932 *houdende pensioenregeling voor ambtenaren en hunne weduwen en weezen.*

Gegeven te Paramaribo, den 10den November 1932.
VAN HAAREN.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 12ten Juni 1933
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1933. No. 48.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 10 November 1932, *houdende pensioenregeling voor onderwijzers bij het bijzonder lager onderwijs en hunne weduwen en weezen.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is om nieuwe bepalingen vast te stellen voor de regeling der pensioenen voor onderwijzers bij het bijzonder lager onderwijs en hunne weduwen en weezen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

HOOFDSTUK I.

Algemeene bepalingen.

Art. 1.

1. Aan onderwijzers, verbonden aan bijzondere scholen voor lager onderwijs, welke volgens de desbetreffende regelen, in aanmerking komen voor ondersteuning uit 's Landskas en aan hunne weduwen en weezen wordt, overeenkomstig de bepalingen, bij deze verordening vastgesteld, pensioen verleend.

2. Het pensioen komt ten laste van 's Landkas, voor zoover het vóór de instelling van het pensioenfonds is verleend en ten laste van het pensioenfonds, voor zoover het bij of na de instelling van dit fonds is verleend.

Art. 2.

1. Deze verordening verstaat onder onderwijzers personen in

het bezit eener akte van bekwaamheid tot het geven van lager onderwijs, die, met inachtneming, voor zoover mogelijk, van de in de pensioenregeling voor ambtenaren gestelde regelen ten aanzien van het benoemen tot eene betrekking in vasten dienst, door het bestuur der school waaraan zij werkzaam zijn, schriftelijk in vasten dienst, onder toekenning van bezoldiging, zijn benoemd en te wier behoeve ondersteuning uit 's Landskas wordt genoten.

2. Tot onderwijzers in lid 1 bedoeld worden mede gerekend personen in vasten dienst, onder het genot van bezoldiging belast met het geven van onderwijs aan eene school, als in art. 1 bedoeld, te wier behoeve eveneens ondersteuning uit 's Landskas wordt genoten en die, waren zij bij het openbaar onderwijs in gelijke betrekking werkzaam, ambtenaar zouden zijn in den zin van de pensioenregeling voor ambtenaren.

Art. 3.

Deze verordening verstaat onder bezoldiging, bedoeld in art. 2, alle, onder welke benaming ook, door den onderwijzer genoten vaste inkomsten of vaste voordeelen, voor zooveel die niet strekken tot vergoeding van onkosten aan de waarneming zijner betrekking verbonden.

Art. 4.

Vergoeding voor schadeloosstellingen, reiskosten en in het algemeen alles wat onder deze of andere benamingen tot vergoeding van onkosten wordt toegelegd, belooningen voor de waarneming van bijzondere commissiën, tijdelijke inkomsten of toevallige baten of voordeelen worden niet als bezoldiging beschouwd.

Art. 5.

1. Onder tijdelijke inkomsten, bedoeld in art. 4, wordt niet begrepen het meerder inkomen door den onderwijzer boven dat, verbonden aan zijne vaste betrekking, genoten in eene tijdelijk waargenomen betrekking, indien op de waarneming aanstonds, zonder wezenlijke — ter beoordeeling van den Gouverneur — onderbreking, is gevolgd eene vaste benoeming tot die betrekking of tot eene andere betrekking, waaraan eene hoogere bezoldiging verbonden is dan aan de vorenbedoelde vaste betrekking, met dien verstande dat de tijdelijke meerdere inkomsten

als vaste worden beschouwd slechts voor zoover zij niet hooger zijn dan het bedrag, waarmede de pensioengrondslag in de nieuwe vaste betrekking dien in de vorige vaste betrekking overtreft.

2. Volgt de nieuwe vaste benoeming, bedoeld in lid 1, niet aanstonds, zonder wezenlijke onderbreking, op de waarneming, dan zullen de tijdelijke meerdere inkomsten alleen dan als vaste worden beschouwd, wanneer de waarneming ten minste 12, zonder wezenlijke — ter beoordeeling van den Gouverneur — onderbreking, op elkander volgende maanden heeft geduurd.

HOOFDSTUK II.

Van het pensioen der onderwijzers.

§ 1. Van het recht op pensioen.

Art. 6.

Na bekomen ontslag hebben recht op pensioen, onderwijzers :

a. die, bij het verlaten van den dienst, bij een leeftijd van ten minste 55 jaren een diensttijd van minstens 25 jaren — waarvan ten minste 5 jaren in Surinaamschen dienst — vervuld hebben ;

b. die, bij het verlaten van den dienst, bij een leeftijd van ten minste 50 jaren, een diensttijd van minstens 20 jaren vervuld hebben, mits aan hunne betrekking eene minimumbezoldiging is verbonden van f 4200.— 's jaars en van den diensttijd alsdan ten minste 5 jaren in Surinaamschen dienst en in die betrekking zijn vervuld ;

c. aan wier diensttijd, naar de onderscheiding onder *a* en *b* gemaakt en met in achtneming van den onderscheidenlijk aldaar gestelden leeftijd, bij het verlaten van den dienst, een tijd van ten hoogste 5 jaren ontbreekt, met dien verstande nochtans dat van den geheelen diensttijd alsdan een tijd van ten minste vijf jaren in Surinaamschen dienst en voor wat betreft eene betrekking onder *b* bedoeld, tevens een tijd van ten minste 5 jaren daarin moet zijn vervuld;

d. die voor den verderen dienst ongeschikt zijn verklaard uit hoofde van ouderdom, ziels- of lichaamsziekte of gebreken, tenzij

deze—ter beoordeeling van den Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord—het gevolg zijn van eigen moedwillige handelingen;

e. die, na, op grond van de opheffing van de door hen bekleede betrekking of ten gevolge van eene reorganisatie van den dienst, in het genot van wachtgeld te zijn gesteld, bij het eindigen van het wachtgeld een diensttijd van ten minste 20 jaren hebben vervuld, met dien verstande nochtans dat van den geheelen diensttijd alsdan een tijd van ten minste 5 jaren in Surinaamschen dienst moet zijn doorgebracht.

Art. 7.

Aan onderwijzers, die, vóór het vervullen van de in art. 6 onder *a* en *b* genoemde minimumdiensttijden onderscheidenlijk van 25 en 20 jaren, wegens ongeschiktheid voor den verderen dienst om andere redenen dan in art. 6 onder *d* vermeld,—mits die ongeschiktheid ook naar het oordeel van den Gouverneur vaststaat—of wegens opheffing van de door hen bekleede betrekking of tengevolge van eene reorganisatie van den dienst worden ontslagen, kan, wanneer zij een diensttijd van ten minste 10 jaren—waarvan minstens 5 in Surinaamschen dienst— vervuld hebben, pensioen worden toegekend volgens de bepalingen dezer verordening, of tijdelijk pensioen, op den voet van de regelen, welke voor de toekenning van wachtgelden uit 's Landskas gelden.

Art. 8.

De ongeschiktheid, bedoeld in art. 6 onder *d*, moet worden vastgesteld door een geneeskundig onderzoek, terwijl de betrekkelijke geneeskundige verklaring den aard der ziekte of gebreken zal aangeven en tevens de omstandigheden vermelden, welke op de verleening van het pensioen en op den omvang daarvan van invloed kunnen zijn.

Art. 9.

Het geneeskundig onderzoek, bedoeld in art. 8, alsmede elk ander geneeskundig onderzoek, voortvloeiende uit de bepalingen van deze verordening, geschieden door dezelfde autoriteiten voor het geneeskundig onderzoek van ambtenaren aangewezen en naar dezelfde regelen terzake bepaald in de pensioenregeling voor ambtenaren.

§ 2. *Van den diensttijd.*

Art. 10.

1. Als diensttijd, zoowel voor de beoordeeling der pensioensaanspraken als voor de regeling van het pensioen, komt in aanmerking, de tijd :

a. als onderwijzer, in den zin van art. 2, doorgebracht ;

b. in anderen dienst doorgebracht, welke krachtens de pensioenregeling voor ambtenaren als diensttijd zou medetellen, indien de onderwijzer ambtenaar ware in den zin dier regeling, met dien verstande dat, wanneer die tijd in tijdelijk dienstverband is vervuld, ten aanzien van het in aanmerking komen daarvan als diensttijd, het in lid 2 bepaalde overeenkomstige toepassing zal vinden ;

c. door den onderwijzer, met behoud van bezoldiging of onder genot van verlofsbezoldiging, doorgebracht met vrijstelling van dienst of met binnenlandsch- of buitenlandsch verlof, met dien verstande dat, wanneer en voor zoover de betrekkelijke vrijstelling van dienst of het betrekkelijke verlof buiten de keerkringen is doorgebracht, die tijd twee jaren voor één gerekend, zal medetellen, terwijl in voorkomend geval de duur eener reis, deel uitmakende van een in dit punt bedoelde vrijstelling van dienst of verlof, ten volle — van en met den dag van inscheping tot en met den dag van ontscheping — in rekening zal worden gebracht, indien de reis deels binnen, deels buiten de keerkringen is volbracht ;

d. gedurende welken de onderwijzer wachtgeld geniet, 2 jaren voor één gerekend.

2. De tijd, onder genot van bezoldiging, als onderwijzer, in den zin van art. 2, doorgebracht in tijdelijken dienst van een der scholen bedoeld in art. 1, komt mede als diensttijd in aanmerking, indien daarop zonder wezenlijke — ter beoordeeling van den Gouverneur — onderbreking is gevolgd eene benoeming in vasten dienst tot onderwijzer, in den zin van artikel 2. Volgt de benoeming in vasten dienst niet aanstonds, zonder wezenlijke onderbreking, op den hierbedoelden tijd, dan komt deze alleen dan als diensttijd in aanmerking, wanneer hij ten minste 12, zonder wezenlijke -- ter beoordeeling van den Gouverneur— onderbreking, op elkander volgende maanden heeft geduurd.

Art. 11.

Onder diensttijd wordt niet gerekend de tijd, welke krachtens de pensioenregeling voor ambtenaren niet als diensttijd zou medetellen, indien de onderwijzer ambtenaar ware in den zin dier regeling.

Art. 12.

Voor hem, die, na om welke redenen ook ontslagen te zijn, later wordt herplaatst, is de diensttijd, vóór het ontslag vervuld, mits nog niet met pensioen vergolden, gelijkelijk geldig als die, ná de herplaatsing vervuld.

§ 3. Van de berekening en het bedrag van het pensioen.

Art. 13.

1. Het pensioen wordt berekend over den geheelen diensttijd; een gedeelte van eene maand wordt voor een geheele maand gerekend.

2. Het bedrag wordt naar boven afgerond tot het naast het getal volle guldens dat een veelvoud is van 3.

Art. 14.

1. Het pensioen van een onderwijzer, die niet valt onder lid 2, bedraagt, bij een diensttijd van 25 jaren, van den grondslag, bedoeld in art. 19, indien deze bedraagt:

f	500.—	en	daarbeneden		50%,
„	501.—	tot	f 600. -		49%,
„	601.—	„	„ 700.—		48%,
„	701.—	„	„ 800.—		47%,
„	801.—	„	„ 900.—		46%,
„	901.—	„	„ 1000.—		45%,
„	1001.—	„	„ 1100.—		44%,
„	1101.—	„	„ 1200.—		43%,
„	1201.—	„	„ 1300.—		42%,
„	1301.—	„	„ 1400.—		41%,
„	1401.—	en	hooger		40%,

met dien verstande dat het pensioen voor een hoogeren grondslag in geen geval minder zij dan het hoogste voor een lageren grondslag.

2. Het pensioen van een onderwijzer, die op het tijdstip zijner pensionneering eene betrekking bekleedt, als bedoeld in art. 6 onder *b*, bedraagt bij een diensttijd van 20 jaren, 40% van den grondslag bedoeld in art. 19.

Art. 15.

Eenzelfde persoon kan aan een of meer, krachtens deze verordening, verleende pensioenen niet meer dan f 4500.— per jaar genieten.

Art. 16.

Wanneer pensioen wordt verleend vóór de vervulling onderscheidenlijk van den diensttijd, genoemd in lid 1 en lid 2 van art. 14, ondergaat het voor den diensttijd, overeenkomstig deze leden, berekend pensioen eene vermindering onderscheidenlijk van 1/25 en 1/20 voor elk aan dien diensttijd ontbrekend jaar.

Art. 17.

Wanneer pensioen wordt verleend nà de vervulling onderscheidenlijk van den diensttijd, genoemd in lid 1 en lid 2 van art. 14, ondergaat het voor den diensttijd, overeenkomstig deze leden, berekend pensioen eene verhooging van 1/20 voor elk jaar daarboven vervulden diensttijd, met dien verstande, dat voor een diensttijd boven de — onderscheidenlijk — 35 en 30 jaren eene zoodanige verhooging niet meer wordt verleend en dat in geen geval het maximum-pensioen van f 4500.— wordt overschreden.

Art. 18.

1. Het bedrag van het pensioen van onderwijzers, die in en door de uitoefening van hunne betrekking of terzake van die uitoefening, hetzij tengevolge van gewelddadige aanranding of verzet, hetzij van met gevaar gepaard gaande dienstverrichtingen, een en ander mits niet aan hunne schuld — ter beoordeeling van den Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord — te wijten, ziels- of lichaamsziekte of-gebreken bekomen hebben, die hen volstrekt

ongeschikt maken langer te dienen, wordt bepaald naar het aantal jaren van hun diensttijd, doch niet lager dan op de helft van het bedrag van het pensioen voor een diensttijd van 25 of van 20 jaren, naar gelang van de onderscheiding gemaakt in art. 14, lid 1 en lid 2.

2. In daartoe leidende gevallen — ter beoordeeling van den Gouverneur — kan het in lid 1 bedoelde pensioen, hetzij tijdelijk, hetzij blijvend — ter beslissing van den Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord — worden verhoogd, echter tot geen hooger bedrag dan dat, hetwelk aan den betrokken ambtenaar bij een diensttijd van 35 en van 30 jaren, op de wijze als in art. 17 bepaald, zou zijn verleend.

Art. 19.

1. Als grondslag voor de regeling van het pensioen wordt genomen de middelsom van de pensioengrondslagen gedurende de laatste 24 maanden, die voor den onderwijzer als diensttijd ten volle in aanmerking komen.

2. Waar de in lid 1 bedoelde grondslag niet kan gelden, wordt daartoe genomen de middelsom over het kortere tijdvak, waarover de pensioengrondslagen loopen.

HOOFDSTUK III.

Van het pensioen der weduwen en weezen.

§ 1. Van het recht op pensioen.

Art. 20.

1. De weduwen en weezen van een onderwijzer hebben recht op pensioen, tenzij het huwelijk of de wettiging, waaraan dat recht zou kunnen worden ontleend, is gesloten of geschied :

a. gedurende de ziekte, die den dood van den onderwijzer binnen 3 maanden na het aangaan van dat huwelijk of die wettiging tengevolge heeft gehad ;

b. nadat de onderwijzer den 65-jarigen leeftijd had bereikt.

2. Onder weezen verstaat deze verordening de minderjarige wettige of gewettigde kinderen van een overleden mannelijken zoowel als vrouwelijke onderwijzer en onder weduwe, de nagelaten echtgenoote van een overleden mannelijken onderwijzer.

§ 2. *Van de berekening en het bedrag van het pensioen.*

Art. 21.

1. Het weduwenpensioen bedraagt de helft van het pensioen, dat den onderwijzer zelven op het tijdstip van zijn overlijden, volgens de bepalingen dezer verordening zou toekomen, met dien verstande nochtans dat elke bepaling omtrent eenigen minimum-diensttijd buiten toepassing blijft en dit pensioen niet minder zal bedragen dan de helft van het pensioen berekend, ingevolge art. 14 in verband met art. 16, naar een diensttijd van 15 jaren, terwijl het jaarlijksch bedrag daarvan niet boven f 1500.— mag stijgen.

2. Het weezenpensioen bedraagt :

a. voor de kinderen, wier moeder aan het overlijden van den vader aanspraak op pensioen ontleent, van het volgens lid 1 voor de weduwe bepaalde pensioensbedrag :

30% voor 1 kind,
45% „ 2 kinderen,
60% „ 3 kinderen,
70% „ 4 kinderen,
75% „ 5 of meer kinderen;

b. voor alle andere kinderen, die aanspraak op pensioen ontleenen aan het overlijden van hun vader of moeder, van het volgens lid 1 voor de weduwe bepaalde pensioensbedrag :

40% voor 1 kind,
70% „ 2 kinderen,
100% „ 3 kinderen,
110% „ 4 kinderen,
115% „ 5 of meer kinderen ;

met dien verstande nochtans dat het jaarlijksch bedrag van het weezenpensioen, onder *a* bedoeld, niet boven f 900.— en van dat, onder *b* bedoeld, niet boven f 1500.— mag stijgen.

3. Indien de kinderen aan het overlijden van ieder hunner ouders aanspraak op pensioen ontleenen, wordt het hoogste der pensioenen toegekend.

4. Het weezenpensioen wordt ambtshalve nader vastgesteld naar de percentages, genoemd in lid 2 onder *b*, zoodra het weduwenpensioen van de moeder is geëindigd of zoolang dit

op grond van eenige bepaling dezer verordening niet mag worden genoten.

5. Het gezamenlijk bedrag aan weduwen- en weezenpensioen of aan weezenpensioenen mag het in lid 1 bedoelde pensioensbedrag voor den ambtenaar zelven — met inachtneming van het in dat lid bedoelde minimum bij een diensttijd van 15 jaren — niet overtreffen en evenmin het maximumpensioensbedrag van f 4500.— overschrijden. Indien in verband met dit voorschrift de weezenpensioenen eene vermindering moeten ondergaan, geschiedt deze in evenredigheid van hunne bedragen.

6. Met betrekking tot de afronding van het bedrag der in lid 1 en lid 2 bedoelde pensioenen is art. 13, lid 2 van overeenkomstige toepassing.

Art. 22.

1. Het weezenpensioen voor de gezamenlijke kinderen uit één huwelijk gesproten, wordt als een eenheid toegekend.

2. Zijn de kinderen uit verschillende huwelijken gesproten, dan wordt het weezenpensioen voor de gezamenlijke kinderen uit elk dier huwelijken als een afzonderlijke eenheid toegekend.

3. In afwijking van de beide vorige leden kan bij de toekenning of later in het belang der rechthebbenden het pensioen door den Gouverneur worden gesplitst.

§ 3. Van de toekenning van tijdelijk pensioen.

Art. 23.

1. Wanneer ingeval van vermissing van een onderwijzer of een gepensionneerd onderwijzer, er, ter beoordeeling van den Gouverneur, gegronde redenen bestaan om aan te nemen, dat hij overleden is, kan aan zijne echtgenoote en zijne wettige of gewettigde kinderen, als waren zij weduwe en weezen, tijdelijk pensioen, op den voet van de bepalingen dezer verordening worden toegekend.

2. De Gouverneur bepaalt de tijdstippen van ingang en einde van dit pensioen.

3. De Gouverneur kan bij de toekenning van het pensioen bepalen, dat vooraf voldoende — te zijner beoordeeling — persoonlijke of zakelijke zekerheid worde gesteld, dat ingevolge die

toekenning gedane uitkeeringen geheel of naar evenredigheid worden teruggestort, indien te eeniger tijde mocht blijken dat de vermiste onderwijzer niet, dan wel later dan het tijdstip van ingang van het pensioen, overleden was.

§ 4. Van de weduwen en weezen van gepensionneerde onderwijzers.

Art. 24.

De bepalingen van de artikelen 20, 21 en 22 zijn van overeenkomstige toepassing op de weduwe en weezen van een gepensionneerden onderwijzer, terwijl een huwelijk en eene wettiging na de pensionneering aangegaan of geschied, als niet aangegaan en als niet geschied worden aangemerkt.

HOOFDSTUK IV.

Van de bijdrage voor pensioen en den pensioengrondslag.

Art. 25.

1. De onderwijzers zijn verplicht in 's Landskas een gedeelte van hunne bezoldiging als bijdrage voor pensioen te storten.

2. Deze bijdrage bestaat in eene korting op de bezoldiging, ten behoeve van :

a. het onderwijzerspensioen van 3%,

b. het weduwen- en weezenpensioen, voor de mannelijke onderwijzers, van 6%,

c. het weezenpensioen, voor de vrouwelijke onderwijzers, van 4%.

3. Bovendien zijn de onderwijzers, die een huwelijk aangaan met eene vrouw, die op het tijdstip van de voltrekking van het huwelijk 20 of meer jaren jonger is dan de onderwijzer zelve — tenzij dit huwelijk wordt gesloten onder omstandigheden als bedoeld in art. 20, lid 1 — ten behoeve van het weduwen- en weezenpensioen gehouden voor eens eene extra-bijdrage te storten, gelijkstaande aan het bedrag over twee maanden van de genoten wordende bezoldiging.

4. Van de verplichting tot storting van de in lid 2, onder *b* en onder *c*, bedoelde bijdragen zijn vrijgesteld onderscheiden

lijk de Roomsch-Katholieke ordebroeders en ordezusters, die onderwijzer zijn in den zin dezer verordening.

Art. 26.

1. De bijdrage in art. 25 bedoeld, is verschuldigd over diensttijd, welke jaar voor jaar telt.

2. Voor diensttijd, welke in aanmerking komt, twee jaren gerekend voor één, bedragen de kortingen in art. 25, lid 2, bedoeld, de helft van de aldaar genoemde percentages (berekend over den vollen diensttijd).

Art. 27.

1. Voor onderwijzers, die tevoren in Nederlandschen, Nederlandsch-Indischen of Curaçaoschen dienst zijn geweest, worden de in art. 25, lid 2 bedoelde kortingen ook toegepast over den voor pensioen in aanmerking komenden diensttijd, elders door hen vervuld, mits niet reeds met pensioen vergolden, terwijl voor diensttijd, die voor de helft in aanmerking komt, art. 26, lid 2 overeenkomstige toepassing zal vinden.

2. Deze kortingen worden berekend over de bezoldiging door den onderwijzer in den daarvoor in aanmerking komenden diensttijd, opvolgend genoten.

3. Voor zooveel door de betrokkenen over den in lid 1 bedoelden diensttijd nog niet is voldaan, wat voldaan zou moeten zijn of worden om dien tijd, krachtens de pensioensbepalingen van het betrokken gebiedsdeel te doen medetellen voor pensioen op den voet dier bepalingen, moet dat bedrag mede in 's Landskas worden gestort. Kan dit bedrag niet worden vastgesteld, dan zal over den hierbedoelden diensttijd, onverminderd het in lid 1 bepaalde, moeten worden gestort 2% en, indien deze voor de helft in aanmerking komt, 1% van de gedurende dien tijd genoten bezoldigingen.

Art. 28.

1. De bijdrage bedoeld in art. 25 is ook verschuldigd over de bezoldiging, die door den onderwijzer opvolgend is genoten gedurenden den tijdelijken diensttijd als bedoeld in art. 10, lid 1*b*, zoomede gedurende den diensttijd als omschreven in art. 10, lid

2, voor zoover die bezoldiging niet hooger is dan die, bij de benoeming in vasten dienst toegekend.

2. De som(men), die tot grondslag(en) moet(en) strekken voor de stortingen en het te storten bedrag, worden door den Gouverneur bepaald, met inachtneming van hetgeen bij art. 32 is voorgeschreven.

Art. 29.

1. De in artikelen 25, lid 3, 27 en 28 bedoelde bijdragen, kortingen of stortingen zijn aanstonds verschuldigd.

2. Indien de onderwijzer nochtans daartoe den wensch te kennen geeft, kan het te storten bedrag worden aangezuiverd door telkens bij de uitbetaling van zijne bezoldiging een door den Gouverneur te bepalen percentage — met inachtneming van een minimum van 5% en een maximum van 10% — daarvan te voldoen.

3. Bij pensionneering of overlijden van een onderwijzer of bij overlijden van een gepensionneerd onderwijzer, kan de Gouverneur bepalen, dat het bedrag voor zoover alsdan verschuldigd, aanstonds worde aangezuiverd of wel tot een door hem te bepalen percentage — met inachtneming van een minimum van 5% en een maximum van 20% — onderscheidenlijk bij elke betalingop het pensioen van den onderwijzer, van de weduwe en van de weezen zal worden ingehouden.

4. Wanneer het weduwen- en weezenpensioen ophoudt of een onderwijzer zonder recht op pensioen den dienst verlaat, wordt het nog niet betaalde gedeelte van het verschuldigde bedrag niet ingevorderd.

5. Evenmin geschiedt die invordering in de gevallen, waarin en zoolang aan een gepensionneerden onderwijzer of de pensioengenietende weduwe en weezen het pensioen geheel of gedeeltelijk niet wordt uitbetaald, tenzij bij de gedeeltelijke uitbetaling van het pensioen het uit te keeren bedrag hooger is dan de in te houden korting, in welk geval de Gouvernenr deze nader regelt.

Art. 30.

1. Het pensioen van de mannelijke onderwijzers, die gehuwd zijn, tenzij het betrekkelijke huwelijk is aangegaan onder omstandigheden als bedoeld in art. 20, lid 1, of wettige of gewettigde minderja-

rige kinderen hebben, tenzij gesproten uit of gewettigd bij een huwelijk als juist bedoeld — die niet verkeeren in het geval omschreven in art. 41, lid 1 onder *d* — is onderworpen aan eene korting van 6%.

2. Voor gepensionneerde vrouwelijke onderwijzers, die kinkeren hebben als in lid 1 bedoeld, bedraagt de korting op het pensioen 4%.

Art. 31.

De in deze verordening bedoelde bijdragen, kortingen en stortingen worden bij de uitkeering van de als bezoldiging te zijnen behoeve aan het bestuur der school, waaraan de onderwijzer is verbonden, toegekende ondersteuning of van het pensioen van den betrokkene ingehouden.

Art. 32.

1. De som, die voor den onderwijzer zal strekken tot pensioengrondslag, waarnaar de verschillende kortingen en stortingen moeten worden berekend, wordt door den Gouverneur bepaald en ter kennis van belanghebbende gebracht. Zij wordt gesteld of gehandhaafd op het bedrag, waarop zij bepaald dan wel gehanhaafd zou zijn, als de betrokken onderwijzer bij het openbaar onderwijs werkzaam was.

2. De in dit artikel bedoelde grondslag geldt niet wanneer en voor zoover diensttijd niet wordt gerekend.

Art. 33.

1. Bestuurders van scholen als bedoeld in art. 1, zijn verplicht om voor de regeling van de pensioengrondslagen der onderwijzers de noodige opgaven te verstrekken.

2. Zij zijn al mede verplicht om verder alle inlichtingen te verstrekken, welke voor de beoordeeling van de aanspraken op pensioen en wat met die aanspraken in verband staat, noodig worden geacht.

3. De Gouverneur maakt de noodige bepalingen omtrent de verstrekking en de behandeling van de opgaven en de inlichtingen in lid 1 en lid 2 bedoeld.

4. De in lid 1 bedoelde bestuurders, die weigeren of nalatig zijn de vorenbedoelde opgaven of inlichtingen te verstrekken,

worden gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste f 300.—.

5. Hij, die opzettelijk eene onjuiste opgave of inlichting als in dit artikel bedoeld, verstrekt of opzettelijk tot de verstrekking medewerkt wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste één jaar.

Art. 34.

1. Door den Gouverneur worden de pensioengrondslag(en) en het te storten bedrag voor den tijd der waarneming, bedoeld in art. 5, vastgesteld.

2. Met betrekking tot de in lid 1 bedoelde storting is art. 29 van overeenkomstige toepassing.

Art. 35.

1. Vrijstelling van kortingen of stortingen, overeenkomstig deze verordening te doen, of teruggave daarvan, indien gedaan, wordt niet verleend.

2. Niettemin kan aan onderwijzers, die, anders dan op hun verzoek, uit den dienst worden ontslagen, restitutie worden verleend van hetgeen zij voor het weduwen- en weezenpensioen hebben bijgedragen, indien zij bij hun ontslag ten minste 10 dienstjaren — waarvan minstens 5 in Surinaamschen dienst — vervuld hebben volgens de bepalingen dezer verordening en binnen één jaar na bekomen ontslag daartoe het verzoek doen.

HOOFDSTUK V.

Van aanvraag, ingang en einde van het pensioen.

Art. 36.

1. Pensioen wordt niet anders verleend dan op aanvraag door of vanwege de belanghebbenden en bij beschikking van den Gouverneur, houdende vermelding van de gronden, waarop het wordt verleend.

2. De aanvraag om pensioen heeft schriftelijk te geschieden en wordt aan den Gouverneur ingediend onder overlegging van :

a. — ingeval de aanvraag wordt gedaan op grond van het

in art. 6 onder *a*, *b* en *c* bepaalde — een uittreksel uit het geboorteregister of uit het kerkelijk doopboek en, bij ontstentenis daarvan, eene akte van bekendheid, voor den bevoegden ambtenaar verleden ;

b. — ingeval de aanvraag wordt gedaan op grond van het in art. 6 onder *d* bepaalde — eene verklaring als daar is bedoeld ;

c. het bewijs van ontslag van den onderwijzer ;

d. een door het bestuur der school afgegeven en gewaarmerkten staat van dienst met alle gegevens, benoodigd voor de berekening van het pensioen, desgeëischt met bijvoeging van bewijsstukken tot staving van den inhoud daarvan.

3. Indien het pensioen wordt aangevraagd ten behoeve van weduwen en weezen van onderwijzers zullen, benevens de stukken in lid 2 onder *d* bedoeld, worden overgelegd : uittreksel uit de overlijdensakte en de huwelijksakte van den onderwijzer, de geboorteakten der kinderen, alsmede, indien het gewettigde kinderen betreft, de bewijzen der wettiging, zullende, indien het toe te kennen pensioen niet meer bedraagt dan f 1000.— 's jaars de aanvraag, evenals de stukken, vrij zijn van zegel.

4. Indien het pensioen wordt aangevraagd ten behoeve van weduwen en weezen van gepensionneerde onderwijzers, vindt het in lid 3 bepaalde overeenkomstige toepassing, met dien verstande nochtans, dat geen overlegging behoeft te geschieden van de stukken in lid 2 onder *d* bedoeld.

5. Bij gebreke van stukken, als bedoeld in lid 2, lid 3 en lid 4, kan door den Gouverneur met andere stukken worden genoegen genomen, indien hij deze voor de regeling van het pensioen voldoende acht.

Art. 37.

1. Als de aanvraag, in art. 36 bedoeld, niet is ingekomen binnen 18 maanden na het ontstaan der omstandigheden, die aanspraak geven op pensioen, gaat het pensioen in met den dag van het inkomen der aanvraag.

2. Is de aanvraag binnen voorschreven tijdvak ingekomen, dan gaat het pensioen in :

a. voor een onderwijzer op den dag, waarop het ontslag uit den dienst is ingegaan ;

b. voor een op wachtgeld gestelden onderwijzer op den dag,

volgende op dien, met welken het wachtgeld, dat door het pensioen vervangen wordt, ophoudt;

c. voor de weduwe en weezen of voor kinderen, gewettigd na het overlijden van hun vader of hunne moeder, met ingang van den dag, volgende op dien van het overlijden van den onderwijzer of den gepensionneerden onderwijzer, aan wien het pensioen wordt ontleend;

d. voor een wees, geboren na het overlijden van den onderwijzer, met ingang van de maand, waarin de geboorte heeft plaats gehad.

3. Een aanvankelijk geweigerd pensioen of een verhooging van pensioen gaat, behalve in het geval, bedoeld in lid 4, eerst in met den dag, waarop de aanvraag, die leidde tot toekenning van het aanvankelijk geweigerde pensioen of tot verhooging van het pensioen, bij den Gouverneur is ingekomen.

4. Ligt aan de aanvankelijke weigering of toekenning van een te laag pensioen ten grondslag eene dwaling ten aanzien van de feiten, die niet of niet uitsluitend aan een verzuim of aan eene verkeerde opgave van den belanghebbende te wijten is, dan gaat, indien de in lid 3 bedoelde aanvraag binnen 18 maanden na de dagteekening der aanvankelijke beschikking bij den Gouverneur is ingekomen, het pensioen of het hooger pensioen in met den dag, waarop het recht daarop verkregen werd.

Art. 38.

1. Het pensioen eindigt:

a. in geval van overlijden, met het einde van de maand, volgende op die, waarin het overlijden heeft plaats gehad;

b. in elk ander geval — met inachtneming nochtans van het in art. 23, lid 2 bepaalde — met het einde van de maand, waarin de oorzaak tot beëindiging van het betrekkelijk pensioen is ontstaan.

2. Het pensioen, waarop ingevolge punt *a* van lid 1 aanspraak bestaat, wordt uitgekeerd, indien de betrokken gepensionneerde eene weduwe nalaat, aan deze en in andere gevallen aan een door den betrokkene vóór zijn overlijden schriftelijk aan den Gouverneur aangewezen persoon, of bij het ontbreken daarvan aan de rechthebbenden.

HOOFDSTUK VI.

Bijzondere bepalingen betreffende de pensioenen in het algemeen.

Art. 39.

1. De pensioenen zijn onvervreemdbaar.

2. De rechthebbende kan over zijn pensioen op geenerlei wijze beschikken, ook niet door verpanding of beleening.

3. Indien hij last geeft het pensioen voor hem te ontvangen, kan hij die lastgeving te allen tijde herroepen.

4. Alle overeenkomsten of beschikkingen, strijdig met het in lid 1, lid 2 en lid 3 bepaalde, zijn nietig.

5. Onder de bij lid 2 verboden verpanding of beleening is niet begrepen de verpanding of beleening ter verkrijging van voorschotten van het Gonvernement van Suriname of van eenig publiekrechtelijk lichaam in Nederland, Nederlandsch-Indië of Curaçao en van liefdadige of tot het algemeen nut werkende instellingen, al of niet tegen rente verschaft, mits de bepalingen, waarnaar die voorschotten geschieden, zijn goedgekeurd in Suriname door den Gouverneur, in Nederland door den Minister van Koloniën, in Nederlandsch-Indië door den Gouverneur-Generaal en in Curaçao door den Gouverneur.

6. Wanneer iemand, die krachtens deze verordening pensioen geniet, in een gesticht of eene instelling van weldadigheid, door het openbaar Gezag erkend of beheerd, is opgenomen of op welke wijze ook door een zoodanig gesticht of eene zoodanige instelling of vanwege eene burgerlijke gemeente of het openbaar Gezag wordt verpleegd, wordt, zoolang dat geschiedt, het pensioen uitbetaald aan het bestuur van dat gesticht, die instelling of die gemeente of aan dat betrokken openbaar Gezag.

7. Indien het bedrag van het pensioen dat der verpleegkosten overtreft, wordt het verschil zoo spoedig mogelijk door het betrokken bestuur of openbaar Gezag aan dengene, die het pensioen geniet of aan diens wettelijken vertegenwoordiger uitbetaald.

8. In bijzondere gevallen, ter beoordeeling van den Gouverneur, kan, op verzoek van iemand, als bedoeld in lid 6 of van diens wettelijken vertegenwoordiger, de Gouverneur be-

palen, dat het pensioen geheel of gedeeltelijk aan een ander of aan anderen, dan in dat lid vermeld, wordt uitbetaald.

Art. 40.

Alle recht op pensioen gaat verloren, voor:

a. den onderwijzer, die ontslagen wordt op eigen verzoek, voor en aleer hij aanspraak op pensioen verkregen heeft;

b. den onderwijzer, die als gevolg van eene rechterlijke uitspraak wordt ontzet van de uitoefening van zijn beroep, of de bevoegdheid tot het bekleeden van de betrekking van onderwijzer verliest;

c. de onderwijzer, die ontslagen wordt uit zijne betrekking, tengevolge van veroordeeling tot gevangenisstraf voor den tijd van 3 jaren of tot zwaarder straf of uit hoofde van wangedrag, onzedelijkheid, verregaande achteloosheid of plichtsverzuim;

d. de weduwe en weezen die veroordeeld zijn terzake van het ombrengen van dengene, aan wien zij de pensioensaanspraken zouden kunnen ontleenen.

Art. 41.

1. De aanspaak op het genot van pensioen wordt verloren:

a. door dengene, die overeenkomstig de bepalingen dezer verordening pensioen geniet, als hij andermaal eene betrekking bekleedt of gaat bekleeden, die krachtens de bepalingen van deze verordening of van eenige andere wettelijke regeling, de mogelijkheid van toekenning van pensioen ten laste van 's Landskas of het pensioenfonds opent, met dien verstande dat wanneer het bedrag van het pensioen grooter is dan dat van de bezoldiging aan die betrekking verbonden, de aanspraak op het genot van het pensioen behouden blijft, echter tot geen hooger bedrag dan waarmede het pensioen die bezoldiging overtreft.

De Gonverneur kan nochtans in zeer bijzondere gevallen, bij eene met redenen omkleede beschikking, den Raad van Bestuur gehoord, de aanspraak op het genot van het pensioen geheel of ten deele laten behouden.

b. door dengene, die, overeenkomstig de bepalingen dezer verordening, pensioen geniet, zoodra hij, ingevolge eene veroordeeling tot eene gevangenisstraf van 3 maanden of langer deze

straf ondergaat of zich door de vlucht aan de ten uitvoerlegging daarvan onttrekt.

De Gouverneur kan, daartoe termen vindende, gedurende dien tijd over het pensioen van den veroordeelde, geheel of ten deele, ten behoeve van diens echtgenoote en diens bloedverwanten in de rechte lijn beschikken.

De Gouverneur kan bovendien, indien en voor zoover hij van de bevoegdheid hiervoren bedoeld, geen gebruik heeft gemaakt, den veroordeelde, na zijn invrijheidstelling, in het genot stellen van eene uitkeering, die bij een straftijd van minder dan één jaar de helft van het pensioensbedrag over dien straftijd en bij een straftijd van langeren duur de helft van het jaarlijksch pensioen niet te boven gaat;

c. door indiensttreding van den gewezen onderwijzer bij een vreemde mogendheid zonder de vereischte vergunning;

d. voor de weezen, bij het verkrijgen van eene betrekking, die, krachtens de bepalingen van deze verordening of van eenige andere wettelijke regeling, de mogelijkheid van toekenning van pensioen ten laste van 's Landskas of het pensioenfonds opent, met dien verstande dat, wanneer het bedrag van het pensioen grooter is dan dat der bezoldiging, aan die betrekking verbonden, de aanspraak op het genot van het pensioen behouden blijft, echter tot geen hooger bedrag dan waarmede het pensioen de bezoldiging overtreft.

2. Met eene betrekking, als bedoeld in lid 1 onder *a* en *d* wordt aldaar telkens gelijkgesteld de zoodanige, waartoe slechts is benoemd in tijdelijken dienst.

3. De aanspraak op het genot van pensioen herleeft bij het ophouden der omstandigheden, tengevolge waarvan het werd verloren.

Art. 42.

De invorderbare pensioensbedragen, welke gedurende 5 achtereenvolgende jaren niet zijn geind, worden aangemerkt als vervallen.

HOOFDSTUK VII.

Overgangs- en Slotbepalingen.

Art. 43.

Vanaf het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening vervalt, met inachtneming nochtans van hetgeen in de volgende

artikelen nader is bepaald, de verordening van 2 December 1922 (G. B. 1928 No. 42) tot regeling van de uit de koloniale kas te kwijten pensioenen van onderwijzers bij het bijzonder lager onderwijs.

Art. 44.

De bepalingen van de in artikel 43 bedoelde verordening blijven van kracht, behoudens hetgeen te hunnen aanzien nader wordt bepaald:

1o. voor hen die, op het tijdstip van het inwerktreden dezer verordening, reeds op den voet van die bepalingen in het genot van pensioen zijn gesteld of wier recht op pensioen—volgens die bepalingen—alsdan reeds is ontstaan;

2o. voor hen, die, op het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening, onderwijzer zijn krachtens die bepalingen en alsdan 20 of meer dienstjaren volgens die bepalingen hebben vervuld;

3o. voor de weduwen en weezen van de onder 1o vallende onderwijzers en gepensionneerde onderwijzers;

4. voor de weduwen en weezen van de onder 2o vallende onderwijzers.

Art. 45.

Zij, die, op het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening, pensioengerechtigd onderwijzer zijn krachtens de in art. 43 bedoelde verordening en geen 20 of meer dienstjaren hebben vervuld, worden geacht onderwijzer te zijn in den zin dezer verordening, terwijl de door hen op dat tijdstip reeds vervulde diensttijd, zoowel voor de beoordeeling der pensioensaanspraken als voor de regeling van het pensioen zal medetellen, voor zoover die diensttijd krachtens de eerstbedoelde verordening daarvoor in aanmerking zou zijn gekomen.

Art. 46.

1. Het pensioen van hen, bedoeld in art. 45, die na het inwerkingtreden dezer verordening recht op pensioen verkrijgen, wordt op geen lager bedrag gesteld dan dat, hetwelk hun, ingeval van pensionneering, krachtens de in art. 43 bedoelde verordening zou zijn toegekend naar hunnen op het tijdstip van het

inwerkingtreden van eerstbedoelde verordening vervulden diensttijd en hunne als toen genoten bezoldiging.

2. Het in lid 1 bepaalde is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van het pensioen van de weduwen van de daar bedoelde onderwijzers, met dien verstande, dat de in art. 21 genoemde maximumbedragen daarbij in acht zullen worden genomen.

Art. 47.

De onderwijzers, die, op het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening, nog niet in het bezit zijn van eene schriftelijke benoeming, zullen door het bestuur der school, waaraan zij verbonden zijn, binnen zes maanden, te rekenen van af dat tijdstip, van eene zoodanige benoeming moeten worden voorzien.

Art. 48.

De in art. 45 bedoelde onderwijzers zullen de bijdrage, bedoeld in art. 25, naar gelang van de daar gemaakte onderscheiding hebben te storten, met dien verstande, dat deze zal bestaan in eene korting op de bezoldiging, vanaf het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening voor :

	mannelijke onderwijzers (met uitzondering van R.K. Ordebroeders)	vrouwelijke onderwijzers (met uitzondering van R.K. Ordezusters)	R. K. Ordebroeders en Zusters als bedoeld in art. 25, lid 4.
gedurende de eerste 3 jaren	½% en 1%	½% en ½%	½%
„ „ tweede 3 „	1 % „ 2%	1 % „ 1½%	1 %
„ „ derde 3 „	1½% „ 3%	1½% „ 2 %	1½%
„ „ vierde 3 „	2 % „ 4%	2 % „ 2½%	2 %
„ „ vijfde 3 „	2½% „ 5%	2½% „ 3 %	2½%
„ „ volgende „	3 % „ 6%	3 % „ 4 %	3 %.

Art. 49.

Voor de berekening der bijdrage, over tijdelijken diensttijd als bedoeld in art. 28, verschuldigd door hen, die vóór of op het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening in tijdelijken dienst zijn geweest, zullen, voor zoover de bijdrage den vóór dit tijdstip vervulden diensttijd betreft, de bepalingen van

de in art. 43 bedoelde verordening geacht worden alsnog van kracht te zijn.

Art. 50.

Ten aanzien van de in art. 44 bedoelde personen, alsmede van alle overigen, die op het daar bedoelde tijdstip onderwijzer zijn krachtens de in art. 43 bedoelde verordening, geldt het in art. 20, lid 1, 24, slot en 25, lid 3 bepaalde, doch alleen voor zoover het betrekkelijk huwelijk of de wettiging na het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening is aangegaan of geschied.

Art. 51.

Voor hen, bedoeld in art. 45, zullen, ingeval van eene waarneming als bedoeld in art. 5, voor de berekening van het ingevolge art. 34 te storten bedrag voor zoover de tijd der waarneming is voorafgegaan aan het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening, de bepalingen van de in art. 43 bedoelde verordening geacht worden alsnog van kracht te zijn, terwijl voor zoover betreft den tijd der waarneming na voormeld tijdstip art. 48 overeenkomstige toepassing zal vinden.

Art. 52.

1. Ten aanzien van eene pensioensverzekering, als bedoeld in art. 15 van de in art. 43 bedoelde verordening, gesloten geweest door hen, die krachtens die verordening onderwijzer zijn of geweest waren op het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening, blijven de betrekkelijke bepalingen van eerstbedoelde verordening van kracht.

2. Indien evenwel de verzekering was aangegaan door een in art. 45 bedoelden onderwijzer, zullen zijn na te laten betrekkingen slechts aanspraak hebben op een pensioen, vastgesteld naar de bepalingen van de in art. 43 bedoelde verordening. Nochthans zal, indien hij binnen zes maanden na het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening daartoe schriftelijk aan den Gouverneur het verlangen heeft te kennen gegeven, aan zijne weduwe en weezen pensioen, ingevolge de bepalingen dezer verordening worden verleend, in plaats van dat ingevolge de bepalingen van de in art. 43 bedoelde verordening.

Art. 53.

Het pensioen van een onderwijzer, als bedoeld in art. 45, die gehuwd is—tenzij het betrekkelijke huwelijk is aangegaan onder omstandigheden, als bedoeld in art. 20, lid 1 — of wettige of gewettigde kinderen heeft—tenzij gesproten uit of gewettigd bij een huwelijk als juist bedoeld,—die niet verkeeren in het geval omschreven in art. 41, lid 1 onder *d*, en na het inwerkingtreden dezer verordening het genot van pensioen verkrijgt, is onderworpen aan eene korting van af het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening, als ware het pensioen toen ingegaan, bedragende voor:

	een mannelijken onderwijzer	een vrouwelijke onderwijzer
gedurende de eerste 3 jaren	1%	½%
„ „ tweede 3 „	2%	1½%
„ „ derde 3 „	3%	2 %
„ „ vierde 3 „	4%	2½%
„ „ vijfde 3 „	5%	3 %
„ „ volgende „	6%	4 %.

Art. 54.

Ten aanzien van de in art. 44 bedoelde personen gelden van deze verordening — met verval der bepalingen van gelijke of gelijksoortige strekking van de in art. 43 bedoelde verordening en voor zoover uiteraard op hen betrekking hebbende — de artikelen:

5, voor wat betreft eene waarneming na het inwerkingtreden dezer verordening,

6, voor wat betreft het onder *d* en *e* bepaalde,

8,

9,

10, punt 1*b*, punt 1*c*, doch alleen ten aanzien van eenig verlof als daar bedoeld na het inwerkingtreden dezer verordening,

13, lid 2, echter alleen voor wat betreft de personen, bedoeld in artikel 44, 2o, 3o en 4o,

18, echter alleen voor wat betreft de personen, bedoeld in art. 44, 2o en 4o,

23, met dien verstande, dat in plaats van „dezer verordening" daar wordt gelezen „der bij art. 43 bedoelde verordening",
32,
36,
37,
38,
39,
40,
41 en
42.

Art. 55.

Deze verordening, welke kan worden aangehaald als „Pensioenverordening voor bijzondere onderwijzers. . . . " met vermelding van het jaartal waarin zij is tot stand gekomen, treedt in werking op een door den Gouverneur te bepalen tijdstip, echter niet vóór 1 Januari 1933.

Gegeven te Paramaribo, den 10den November 1932

VAN HAAREN

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 12den Juni 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 49.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 17 Mei 1933, *tot nadere wijziging van de verordening van 30 Juli 1932, houdende pensioenregeling voor ambtenaren en hunne weduwen en weezen.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is de nog niet afgekondigde verordening van 30 Juli 1932 houdende pensioenregeling voor ambtenaren en hunne weduwen en weezen, zooals deze gewijzigd is bij verordening van 10 November 1932, nader te wijzigen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Artikel 1.

In de verordening van 30 Juli 1932, houdende pensioenregeling voor ambtenaren en hunne weduwen en weezen, zooals deze gewijzigd is bij verordening van 10 November 1932, worden nader de volgende wijzigingen aangebracht:

I. In de artikelen 49 en 50 wordt het getal „20" veranderd in: „25";

II. In artikel 54 wordt:

a. instede van: „De in artikel 50 bedoelde ambtenaren" gelezen: „De, in artikel 49, sub 2o, en in artikel 50 bedoelde, ambtenaren";

b. het slotgedeelte gelezen als volgt:

„ gedurende het jaar	1933	½% en 1 %	½ % en ½%	½ %
„ „ „	1934	1 % en 2 %	1 % en 1 %	1 %
„ „ „	1935	1½% en 2½%	1½% en 1 %	1½%
„ „ „	1936	1½% en 3½%	1½% en 1½%	1½%
„ „ „	1937	2 % en 4 %	2 % en 1½%	2 %
„ „ „	1938	2 % en 5 %	2 % en 2 %	2 %
„ „ „	1939	2½% en 5 %	2½% en 2 %	2½%
„ „ „	1940	2½% en 5½%	2½% en 2½%	2½%
„ „ „	1941	3 % en 5½%	3 % en 3 %	3 %
„ de volgende jaren		3 % en 6 %	3 % en 4 %	3 %."

III. In art. 59 wordt:

a. tusschen de woorden „gewettigde" en „kinderen" ingelascht het woord: „minderjarige";

b. het slotgedeelte gelezen als volgt:

„gedurende het jaar	1933	1 %	½ %
„ „ „	1934	2 %	1 %
„ „ „	1935	2½%	1 %
„ „ „	1936	3 %	1½%
„ „ „	1937	3½%	1½%
„ „ „	1938	4 %	2 %
„ „ „	1939	4½%	2½%
„ „ „	1940	5 %	3 %
„ „ „	1941	5½%	3½%
„ de volgende jaren		6 %	4 %,"

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking tegelijk met de verordeding van 30 Juli 1932 houdende pensioenregeling voor ambtenaren en hunne weduwen en weezen.

Gegeven te Paramaribo, den 17den Mei 1933.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT

Uitgegeven, den 12den Juni 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 50.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 17 Mei 1933 *tot wijziging van de verordening van 10 November 1932 houdende pensioenregeling voor onderwijzers bij het bijzonder lager onderwijs en hunne weduwen en weezen.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is de nog niet afgekondigde verordening van 10 November 1932 houdende pensioenregeling voor onderwijzers bij het bijzonder lager onderwijs en hunne weduwen en weezen, te wijzigen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Artikel 1.

In de verordening van 10 November 1932, houdende pensioenregeling voor onderwijzers bij het bijzonder lager onderwijs en hunne weduwen en weezen worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I. In de artikelen 44 en 45 wordt het getal „20" veranderd in: „25";

II. In art. 48 wordt:

a. instede van: „De in artikel 45 bedoelde onderwijzers" gelezen: „De, in artikel 44, sub 2o, en in artikel 45 bedoelde, onderwijzers";

b. het slotgedeelte gelezen als volgt:

„ gedurende het jaar 1933	½ % en 1 %	½ % en ½%	½ %
„ „ „ 1934	1 % en 2 %	1 % en 1 %	1 %
„ „ „ 1935	1½% en 2½%	1½% en 1 %	1½%
„ „ „ 1936	1½% en 3½%	1½% en 1½%	1½%
„ „ „ 1937	2 % en 4 %	2 % en 1½%	2 %
„ „ „ 1938	2 % en 5 %	2 % en 2 %	2 %
„ „ „ 1939	2½% en 5 %	2½% en 2 %	2½%
„ „ „ 1940	2½% en 5½%	2½% en 2½%	2½%
„ „ „ 1941	3 % en 5½%	3 % en 3 %	3 %
„ de volgende jaren	3 % en 6 %	3 % en 4 %	3 %."

III. In art. 53 wordt:

a. tusschen de woorden „gewettigde" en „kinderen" ingelascht het woord: „minderjarige";

b. het slotgedeelte gelezen als volgt:

gedurende het jaar 1933	1 %	½ %
„ „ „ 1934	2 %	1 %
„ „ „ 1935	2½%	1 %
„ „ „ 1936	3 %	1½%
„ „ „ 1937	3½%	1½%
„ „ „ 1938	4 %	2 %
„ „ „ 1939	4½%	2½%
„ „ „ 1940	5 %	3 %
„ „ „ 1941	5½%	3½%
„ de volgende jaren	6 %	4 %."

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking tegelijk met de verordeding van 10 November 1932 houdende pensioenregeling voor onderwijzers bij het bijzonder lager onderwijs en hunne weduwen en weezen.

Gegeven te Paramaribo, den 17den Mei 1933.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT

Uitgegeven, den 12den Juni 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 51.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

RESOLUTIE van 17 Mei 1933 No. 1535, *bepalende het tijdstip van inwerkingtreding van de Pensioenverordening 1932 (G. B. 1933 No. 46) en van de Pensioenverordening voor bijzondere onderwijzers 1932 (G. B. 1933 No. 48).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelet op art. 65 van de „Pensioenverordening 1932" (G. B. 1933 No. 46) — inmiddels gewijzigd bij de verordeningen van 10 November 1932 (G. B. 1933 No. 47) en 17 Mei 1933 (G. B. No. 49) — en op art. 55 van de „Pensioenverordening voor bijzondere onderwijzers 1932" (G. B. 1933 No. 48) — inmiddels gewijzigd bij de verordening van 17 Mei 1933 (G. B. No. 50);

Herlezen . . . . . (enz.);

Besluit:

Te bepalen:

I. dat de navolgende verordeningen, t.w. die:

a. van 30 Juli 1932, *houdende pensioenregeling voor ambtenaren en hunne weduwen en weezen* (G. B. 1933 No. 46) en

b. van 10 November 1932, *houdende pensioenregeling voor onderwijzers bij het bijzonder lager onderwijs en hunne weduwen en weezen* (G. B. 1933 No. 48),

in werking zullen treden met ingang van den 1sten Juli 1933;

II. dat uittreksel uit deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 17den Mei 1933.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 12den Juni 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 52.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 17 Mei 1933 No. 1536 *bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van den geldenden tekst van de verordening van 30 Juli 1932 (G. B. 1933 No. 46), houdende pensioenregeling voor ambtenaren en hunne weduwen en weezen.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Herlezen . . . . . enz.);

Overwegende:

dat de verordening van 30 Juli 1932 (G. B. 1933 No. 46), *houdende pensioenregeling voor ambtenaren en hunne weduwen en weezen,* reeds vóór hare inwerkingtreding op 1 Juli 1933 wijzigingen heeft ondergaan bij die van 10 November 1932 (G. B. 1933 No. 47) en van 17 Mei 1933 (G. B. No. 49) waardoor de raadpleging daarvan wordt bemoeilijkt;

dat het daarom wenschelijk is den geldenden tekst van bedoelde pensioenregeling in een geheel samen te vatten en in het Gouvernementsblad op te nemen;

Besluit:

Te bepalen, dat de verordening van 30 Juli 1932 (G. B. 1933 No. 46), *houdende pensioenregeling voor ambtenaren en hunne weduwen en weezen,* zooals zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen, nevens uittreksel uit deze resolutie, in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 17n Mei 1933.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 15den Juni 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 52.

VERORDENING

van 30 Juli 1932 (G.B. 1933 No 46),

houdende pensioenregeling voor ambtenaren en hunne weduwen en weezen,

gelijk zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen bij de verordeningen van 10 November 1932 (G. B. 1933 No. 47) en 17 Mei 1933 (G. B. No. 42).

HOOFDSTUK I.

Algemeene bepalingen.

Art. 1.

1. Aan ambtenaren en aan hunne weduwen en weezen wordt, overeenkomstig de bepalingen bij deze verodening vastgesteld, pensioen verleend.

2. Het pensioen komt ten laste van 's Landskas, voor zoover het vóór de instelling van het pensioenfonds is verleend en ten laste van het pensioenfonds, voor zoover het bij of na de instelling van dit fonds is verleend.

Art. 2.

Deze verordening verstaat onder ambtenaren de landsdienaren, die, door of vanwege het daartoe bevoegd Gezag benoemd, in vasten dienst eene betrekking bekleeden, waaraan verbonden is bezoldiging — waaronder ook begrepen wordt loon — ten laste van 's Lands begrooting of, wat het burgerlijk personeel bij de Troepenmacht of bij het Militair Hospitaal en andere militaire ziekeninrichtingen betreft, ten laste van 's Rijks begrooting.

Art. 3.

In vasten dienst worden—met inachtneming van het in artikel 4 bepaalde — voor de toepassing van deze verordening mede geacht eene betrekking te bekleeden de landsdienaren, die, ingevolge tijdelijke benoeming, een niet wezenlijk—ter beoordeeling van den Gouverneur—onderbroken diensttijd van 3 jaren in hunne betrekking hebben vervuld.

Art. 4.

1. Voor benoeming tot eene betrekking in vasten dienst komen niet in aanmerking zij :

a. die den 18-jarigen leeftijd nog niet bereikt hebben;

b. die bij hunne eerste indiensttreding den 35-jarigen leeftijd reeds bereikt hebben;

c. wier betrekking een tijdelijk karakter draagt, ter beoordeeling van den Gouverneur;

d. voor wie dit bij de indienststelling uitdrukkelijk is bepaald;

e. die niet volledig geschikt worden geacht voor hunne betrekking, mits hun dit, vóór het vervullen van den in artikel 3 genoemden tijd, bij eene met redenen omkleede beschikking van den Gouverneur worde ter kennis gebracht, zoolang deze beschikking niet door een latere beschikking krachteloos wordt gemaakt;

f. die niet bij geneeskundig onderzoek voor den dienst geschikt zijn verklaard.

2. Het in lid 1 onder *b* bepaalde geldt niet bij benoemingen bij Koninklijk besluit, terwijl bij andere benoemingen, in bijzondere gevallen, ter beoordeeling van den Gouverneur, door dezen, den Raad van Bestuur gehoord, bij eene met redenen omkleede beschikking, daarvan kan worden afgeweken.

3. Het in lid 1 onder *f* bepaalde geldt niet voor hen :

a. die niet uiterlijk binnen den in artikel 3 genoemden tijd in de gelegenheid zijn gesteld, om zich aan het onder *f* bedoelde onderzoek te onderwerpen;

b. die een niet wezenlijk — ter beoordeeling van den Gouverneur — onderbroken diensttijd van 10 jaren in Suriname hebben vervuld.

Art. 5.

1. Elke benoeming tot eene betrekking, hetzij in vasten, hetzij in tijdelijken dienst, geschiedt schriftelijk.

2. Bij eerste indiensttreding worden, voor zooveel mogelijk,

de geboortedatum en het geboortejaar van den betrokken landsdienaar bij de benoeming vermeld.

Art. 6.

1. Onder eene betrekking in den zin dezer verordening wordt niet verstaan eene zoodanige, waarvoor niet geregeld een volle dagtaak wordt vereischt ; door den Gouverneur worden de hier bedoelde betrekkingen bij besluit aangewezen.

2. Indien door een ambtenaar meer dan eene betrekking wordt bekleed, zal elke betrekking als geheel op zichzelf staande worden behandeld.

3. Bij gelijktijdige vervulling van betrekkingen, voor elke waarvan niet geregeld een volle dagtaak wordt vereischt, beslist de Gouverneur of en in hoeverre de betrekkelijke werkzaamheden in ééne of in meer betrekkingen in den zin dezer verordening geacht worden te worden vervuld.

4. Bij gelijktijdige vervulling van een of meer betrekkingen, waarvoor niet geregeld een volle dagtaak wordt vereischt, met eene of met meer betrekkingen in den zin dezer verordening, beslist eveneens de Gouverneur of en in hoeverre de werkzaamheden der eerstbedoelde betrekking (en) met die der laatstbedoelde als in ééne betrekking geacht worden te worden vervuld.

Art. 7.

Deze verordening verstaat onder bezoldiging, als bedoeld in artikel 2, alle, onder welke benaming ook, aan de betrekking vast verbonden inkomsten, hetzij eene in één bedrag of eene in percenten bepaalde belooning, hetzij vaste emolumenten of andere vaste voordeelen, voor zooveel die niet strekken tot vergoeding van onkosten, door de waarneming dier betrekking veroorzaakt.

Art. 8.

Vergoeding voor bureelkosten, schadeloosstellingen, reiskosten en in het algemeen alles wat onder deze of andere benamingen tot vergoeding van onkosten wordt toegelegd, beloonigen voor de waarneming van bijzondere commissiën, tijdelijke inkomsten of toevallige baten of voordeelen worden niet als bezoldiging beschouwd.

Art. 9.

1. Onder tijdelijke inkomsten, bedoeld in artikel 8, wordt niet begrepen het meerder inkomen, door een pensioengerechtigd ambtenaar boven dat, verbonden aan zijne vaste betrekking, genoten in eene tijdelijk waargenomen betrekking, indien op de waarneming aanstonds, zonder wezenlijke — ter beoordeeling van den Gouverneur — onderbreking, is gevolgd eene vaste benoeming tot die betrekking of tot eene andere betrekking, waaraan eene hoogere bezoldiging verbonden is dan aan de vorenbedoelde vaste betrekking, met dien verstande dat de tijdelijk meerdere inkomsten als vaste worden beschouwd slechts voor zoover zij niet hooger zijn dan het bedrag, waarmede de pensioengrondslag in de nieuwe vaste betrekking dien in de vorige vaste betrekking overtreft.

2. Volgt de nieuwe vaste benoeming, bedoeld in lid 1, niet aanstonds, zonder wezenlijke onderbreking, op de waarneming, dan zullen de tijdelijke meerdere inkomsten alleen dan als vaste worden beschouwd, wanneer de waarneming tenminste 12, zonder wezenlijke—ter beoordeeling van den Gouverneur—onderbreking, op elkander volgende maanden heeft geduurd.

HOOFDSTUK II.

Van het pensioen der ambtenaren.

§ 1. Van het recht op pensioen.

Art. 10.

Na bekomen ontslag hebben recht op pensioen, ambtenaren:

a. die, bij het verlaten van den dienst, bij een leeftijd van tenminste 55 jaren, een diensttijd van minstens 25 jaren — waarvan tenminste 5 in Surinaamschen dienst— vervuld hebben;

b. die, bij het verlaten van den dienst, bij een leeftijd van tenminste 50 jaren, een diensttijd van minstens 20 jaren vervuld hebben, mits zij of bij Koninklijk besluit tot hunne betrekking zijn benoemd of eene betrekking bekleeden, waaraan eene minimumbezoldiging is verbonden van f 4200.— 's jaars en alsdan — in elk dezer gevallen — tenminste 5 jaren in Surinaamschen dienst en in eene zoodanige betrekking hebben vervuld;

c. aan wier diensttijd, naar de onderscheiding onder *a* en *b* gemaakt en met in achtneming van den onderscheidenlijk aldaar

gestelden leeftijd, bij het verlaten van den dienst, een tijd van ten hoogste 5 jaren ontbreekt, met dien verstande nochtans dat van den geheelen diensttijd alsdan een tijd van tenminste 5 jaren in Surinaamschen dienst en voor wat betreft de betrekkingen onder *b* bedoeld, tevens een tijd van tenminste 5 jaren in eene zoodanige betrekking moet zijn vervuld ;

d. die voor den verderen dienst ongeschikt zijn verklaard uit hoofde van ouderdom of van ziels- of lichaamsziekte of gebreken, tenzij deze, ter beoordeeling van den Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord, het gevolg zijn van eigen moedwillige handelingen ;

e. die, na, op grond van de opheffing van de door hen bekleede betrekking of tengevolge van eene reorganisatie van den dienst, in het genot van wachtgeld te zijn gesteld, bij het vervallen van het wachtgeld, een diensttijd van tenminste 20 jaren hebben vervuld, met dien verstande nochtans dat van den geheelen diensttijd alsdan een tijd van tenminste 5 jaren in Surinaamschen dienst moet zijn doorgebracht.

Art. 11.

Aan ambtenaren, die, vóór het vervullen van de in artikel 10 onder *a* en *b* genoemde minimum-diensttijden onderscheidenlijk van 25 en van 20 jaren, wegens ongeschiktheid voor den verderen dienst, om andere redenen dan in artikel 10 onder *d* vermeld, of wegens opheffing van de door hen bekleede betrekking of tengevolge van eene reorganisatie van den dienst worden ontslagen, kan, wanneer zij een diensttijd van tenminste 10 jaren — waarvan minstens 5 in Surinaamschen dienst — vervuld hebben, door den Gouverneur worden toegekend pensioen, volgens de bepalingen dezer verordening, of tijdelijk pensioen, op den voet van de regelen, welke voor de toekenning van wachtgelden uit 's Landskas gelden.

Art. 12.

De ongeschiktheid, bedoeld in artikel 10 onder *d*, moet worden vastgesteld door een geneeskundig onderzoek, terwijl de betrekkelijke geneeskundige verklaring den aard der ziekte of gebreken zal aangeven en tevens de omstandigheden vermelden, welke op de verleening van het pensioen en op den omvang daarvan van invloed kunnen zijn.

Art. 13.

1. Het geneeskundig onderzoek, bedoeld in artikel 4, lid 1, onder *f*, en dat, bedoeld in artikel 12, geschieden voor hen, die zich in Suriname of in Nederland bevinden, onderscheidenlijk door de Geneeskundige Commissie en door den Geneeskundigen Raad van het Departement van Koloniën met dien verstande, dat de opdracht tot keuring uitgaat onderscheidenlijk van den Gouverneur en van den Minister van Koloniën.

2. De belanghebbende moet vóór het plaats hebben van eenig onderzoek, als bedoeld in lid 1, verklaren of hij vroeger al dan niet en zoo ja waar, wanneer en met welken uitslag is gekeurd geworden.

3. Wanneer eenig onderzoek, als bedoeld in lid 1, heeft te geschieden van een belanghebbende, terwijl deze zich niet in Suriname of in Nederland bevindt, zijn de Gouverneur en de Minister van Koloniën gelijkelijk bevoegd daartoe ook een ander lichaam of een of meer deskundige personen aan te wijzen.

4. Elk geneeskundig onderzoek, als in dit artikel bedoeld, geschiedt naar onderscheidenlijk door den Gouverneur en den Minister van Koloniën daartoe te stellen regelen.

§ 2. Van den diensttijd.

Artikel 14.

Als diensttijd, zoowel voor de beoordeeling der pensioensaanspraken, als voor de regeling van het pensioen, komt in aanmerking de tijd :

1. *a.* doorgebracht in vasten dienst van Suriname in burgerlijke of kerkelijke betrekkingen of in betrekkingen bij het bijzonder onderwijs aldaar, indien deze aanspraak geven op pensioen ;

b. doorgebracht in Nederland, Nederlandsch-Indië of Curaçao in eenigerlei dienst, waarvan, volgens de aldaar geldende bepalingen, de tijd in aanmerking kan komen voor de berekening van pensioen, met dien verstande dat, voor zoover betreft den diensttijd, welke in Nederland is vervuld, 2 jaren dienst voor één gerekend worden, tenzij volgens de Nederlandsche pensioensbepalingen die diensttijd dubbel wordt gerekend, in welk geval die tijd ten volle in aanmerking komt.

2. gedurende welken, onder het genot van bezoldiging :

a. eene betrekking, als bedoeld in lid 1 onder *a*, in tijdelijken dienst is waargenomen,

b. dienstverrichtingen in tijdelijken dienst, waarvoor geregeld een volle dagtaak, ter beoordeeling van den Gouverneur, wordt vereischt, in of mede in het belang van Suriname zijn opgedragen bij Koninklijk besluit, door den Minister van Koloniën of door den Gouverneur,

indien daarop aanstonds, zonder wezenlijke — ter beoordeedeeling van den Gouverneur — onderbreking, is gevolgd eene benoeming in eene betrekking in vasten dienst.

Volgt de benoeming in vasten dienst niet aanstonds, zonder wezenlijke onderbreking, op den onder *a* of *b* bedoelden tijd, dan komt de tijdelijke diensttijd bij de berekening van het pensioen alleen dan in aanmerking, wanneer die waarneming of dienstverrichting tenminste 12, zonder wezenlijke — ter beoordeeling van den Gouverneur — onderbreking, op elkander volgende maanden heeft geduurd.

De tijdelijke diensttijd telt jaar voor jaar, wanneer en voor zoover hij is doorgebracht binnen de keerkringen en 2 jaren dienst voor één gerekend, wanneer en voor zoover hij is doorgebracht buiten de keerkringen, terwijl voor het geval de betrokkene zich buitenslands moet begeven tot het doen dier dienstverrichtingen, de duur der heen- en die der terugreis ten volle — van en met den dag van inscheping tot en met den dag van ontscheping — als diensttijd binnen de keerkringen in rekening wordt gebracht, indien de reis deels binnen en deels buiten de keerkringen is volbracht.

3. gedurende welken een ambtenaar, met stilstand van zijne bezoldiging, als bedoeld in artikel 2:

a. belast wordt met de tijdelijke waarneming van eene betrekking, waaraan bezoldiging ten laste van de Rijksbegrooting is verbonden;

b. door den Gouverneur in of mede in het belang van Suriname tijdelijk ter beschikking van derden wordt gesteld.

4. gedurende welken een tot lid van de Eerste Kamer van de Staten-Generaal benoemd ambtenaar, als zoodanig zitting nemende, dientengevolge tijdelijk van de door hem bekleed wordende betrekking wordt ontheven.

5. gedurende welken aan een ambtenaar tijdens diens verblijf buiten Suriname, bij Koninklijk besluit, door den Minister van Koloniën of door den Gouverneur dienstverrichtingen, waarvoor geregeld een volle dagtaak, ter beoordeeling van den Gouverneur, wordt vereischt in of mede in het belang van Suriname

zijn opgedragen, mits die dienstverrichtingen langer hebben geduurd dan 6 maanden en onverschillig of daaraan al dan niet eene belooning was verbonden. Deze bepaling is eveneens van toepassing op den ambtenaar, die, ten einde gevolg te geven aan een door den Gouverneur gegeven opdracht, zich buiten Suriname moet begeven.

In dit geval, alsmede in het geval, waarin een ambtenaar, na beëindiging van het aan hem verleende verlof tengevolge van bestendiging van eene vroegere of van eene hem gegeven nadere opdracht, als hiervoren bedoeld, niet naar Suriname kan terugkeeren, komt de tijd van het geheele verblijf als gevolg van die opdracht of die opdrachten buiten Suriname doorgebracht, als diensttijd in aanmerking, ongeacht den duur daarvan.

De onder dit punt, zoomede de onder punt 4 bedoelde diensttijd telt jaar voor jaar, wanneer en voor zoover hij is doorgebracht binnen de keerkringen en 2 jaren dienst voor één gerekend, wanneer en voor zoover hij is doorgebracht buiten de keerkringen.

In voorkomend geval wordt de duur eener reis, deel uitmakende van een onder dit punt en onder punt 4 bedoelden diensttijd ten volle — van en met den dag van inscheping tot en met den dag van ontscheping — in rekening gebracht, indien de reis deels binnen, deels buiten de keerkringen is volbracht.

6. door den ambtenaar, met behoud van bezoldiging of onder genot van verlofsbezoldiging, doorgebracht met vrijstelling van dienst of met binnenlandsch- of buitenlandsch verlof, met dien verstande dat wanneer en voor zoover de betrekkelijke vrijstelling van dienst of het betrekkelijke verlof buiten de keerkringen is doorgebracht ten aanzien van de berekening van den tijd het in dit artikel onder punt 5, laatste en voorlaatste alinea, bepaalde toepassing zal vinden.

7. gedurende welken in Nederland, Nederlandsch-Indië of Curaçao tijdelijke diensten zijn bewezen, welke diensten, voor zoover zij nog niet vóór de indiensttreding in Suriname voor pensioen waren geldig gemaakt en ook volgens de aldaar geldende bepalingen zouden zijn geldig te maken, bij de berekening van het Surinaamsch pensioen, voor wat de diensten in Nederland betreft naar den maatstaf van 2 jaren dienst voor één, worden medegerekend.

8. gedurende welken een ambtenaar wachtgeld geniet, 2 jaren voor één gerekend.

Art. 15.

Als diensttijd komt niet in aanmerking, de tijd :

1. gedurende welken de ambtenaar :

a. verlof had buiten bezwaar van den Lande ;

b. geschorst was in zijne betrekking, tenzij de schorsing wegens het instellen van een onderzoek is toegepast en dat onderzoek te zijnen gunste uitvalt ;

c. diensten heeft vervuld vóór het voleindigen van het 18de levensjaar.

2. welke reeds met pensioen vergolden wordt ten laste van 's Landskas of van eenig publiekrechtelijk lichaam in Nederland, Nederlandsch-Indië of Curaçao of van eenig door het openbaar Gezag aldaar ingesteld fonds.

Art. 16.

Voor hem die, na om welke redenen ook ontslagen te zijn, later wordt herplaatst, is de diensttijd, vóór het ontslag vervuld — met inachtneming van het bij artikel 15, lid 2 bepaalde — gelijkelijk geldig als die, nà de herplaatsing vervuld.

§ 3. Van de berekening en het bedrag van het pensioen.

Art. 17.

1. Het pensioen wordt berekend over den geheelen diensttijd ; een gedeelte van eene maand wordt voor eene geheele maand gerekend.

2. Het bedrag wordt naar boven afgerond tot het naaste getal volle guldens, dat een veelvoud is van 3.

Art. 18.

1. Het pensioen van een ambtenaar, die niet valt onder lid 2, bedraagt, bij een diensttijd van 25 jaren, van den grondslag, bedoeld in artikel 23, indien deze bedraagt :

f	500.—	en daarbeneden,		50% ;
„	501.—	tot f	600.—,	49% ;
„	601.—	„ „	700.—,	48% ;
„	701.—	„ „	800.—,	47% ;
„	801.—	„ „	900.—,	46% ;
„	901.—	„ „	1000,—,	45% ;
„	1001.—	„ „	1100.—,	44% ;
„	1101.—	„ „	1200.—,	43% ;
„	1201.—	„ „	1300.—,	42% ;
„	1301.—	„ „	1400.—,	41% ;
„	1401.—	en hooger		40% ;

met dien verstande dat het pensioen voor een hoogeren grondslag in geen geval minder zij dan het hoogste voor een lageren grondslag.

2. Het pensioen van een ambtenaar, die op het tijdstip der pensionneering eene betrekking bekleedt, als bedoeld in artikel 10 onder *b*, bedraagt, bij een diensttijd van 20 jaren, 40% van den grondslag bedoeld in artikel 23.

Art. 19.

Eenzelfde persoon kan aan een of meer, krachtens deze verordening, verleende pensioenen niet meer dan f 4500.— per jaar genieten.

Art. 20.

Wanneer pensioen wordt verleend vóór de vervulling onderscheidenlijk van den diensttijd, genoemd in artikel 18, lid 1 en lid 2, ondergaat het voor den diensttijd, overeenkomstig deze leden, berekende pensioen eene vermindering onderscheidenlijk van 1/25 en 1/20 voor elk aan dien diensttijd ontbrekend jaar.

Art. 21.

Wanneer pensioen wordt verleend nà de vervulling onderscheidenlijk van den diensttijd, genoemd in artikel 18, lid 1 en lid 2, ondergaat het voor den diensttijd, overeenkomstig deze leden, berekende pensioen eene verhooging van 1/20 voor elk jaar daarboven vervulden diensttijd, met dien verstande, dat voor een diensttijd boven de — onderscheidenlijk — 35 en 30 jaren eene zoodanige verhooging niet meer wordt verleend en dat in geen geval het maximumpensioen van f 4500.— wordt overschreden.

Art. 22.

1. Het bedrag van het pensioen van :

a. ambtenaren, die in en door de uitoefening van hun ambt of terzake van die uitoefening, hetzij tengevolge van gewelddadige aanranding of verzet, hetzij van met gevaar gepaard gaande dienstverrichtingen, een en ander mits niet aan hunne schuld — ter beoordeeling van den Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord — te wijten, ziels- of lichaamsziekte of gebreken bekomen hebben, die hen volstrekt ongeschikt maken langer te dienen,

b. de voor het leven benoemde leden der Rechterlijke Macht, die tegen hunnen wil worden ontslagen wegens ongeschiktheid door meer dan 60-jarige ouderdom of door aanhoudende ziels- of lichaamsziekte of omdat zij onder curateele zijn gesteld,

wordt bepaald, naar het aantal jaren van hun diensttijd, doch niet lager dan op de helft van het bedrag van het pensioen voor een diensttijd van 25 of van 20 jaren, naar gelang van de onderscheiding gemaakt in artikel 18, lid 1 en lid 2.

2. In daartoe leidende gevallen — ter beoordeeling van den Gouverneur — kan het in lid 1 bedoelde pensioen, hetzij tijdelijk, hetzij blijvend, — ter beslissing van den Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord — worden verhoogd, echter tot geen hooger bedrag dan dat, hetwelk aan den betrokken ambtenaar bij een diensttijd van 35 en van 30 jaren, op de wijze als in artikel 21 bepaald, zou zijn verleend.

Art. 23.

1. Als grondslag voor de regeling van het pensioen wordt genomen de middelsom van de pensioengrondslagen gedurende de laatste 24 maanden, die voor den ambtenaar als diensttijd ten volle in aanmerking komen.

2. Waar de in lid 1 bedoelde grondslag niet kan gelden, wordt daartoe genomen de middelsom over het kortere tijdvak, waarover de pensioengrondslagen loopen.

HOOFDSTUK III.

Van het pensioen der weduwen en weezen.

§ 1. Van het recht op pensioen.

Art. 24.

1. De weduwe en weezen van een ambtenaar hebben recht op pensioen, tenzij het huwelijk of de wettiging waaraan dat recht zou kunnen worden ontleend, is gesloten of geschied :

a. gedurende de ziekte, die den dood van den ambtenaar binnen 3 maanden na het aangaan van dat huwelijk of die wettiging tengevolge heeft gehad ;

b. nadat de ambtenaar den 65-jarigen leeftijd had bereikt.

2. Onder weezen verstaat deze verordening de minderjarige wettige of gewettigde kinderen van een overleden mannelijken zoowel als vrouwelijke ambtenaar en onder weduwe, de nagelaten echtgenoote van een overleden mannelijken ambtenaar.

§ 2. *Van de berekening en het bedrag van het pensioen.*

Art. 25.

1. Het weduwenpensioen bedraagt de helft van het pensioen, dat den ambtenaar zelven op het tijdstip van zijn overlijden, volgens de bepalingen dezer verordening zou toekomen, met dien verstande nochtans dat elke bepaling omtrent eenigen minumum diensttijd buiten toepassing blijft en dit pensioen niet minder zal bedragen dan de helft van het pensioen berekend, ingevolge artikel 18 in verband met artikel 20, naar een diensttijd van 15 jaren, terwijl het jaarlijksch bedrag daarvan niet boven f 1500.— mag stijgen.

2. Het weezenpensioen bedraagt :

a. voor de kinderen, wier moeder aan het overlijden van den vader aanspraak op pensioen ontleent, van het volgens lid 1 voor de weduwe bepaalde pensioensbedrag :

30% voor 1 kind,
45% „ 2 kinderen,
60% „ 3 kinderen,
70% „ 4 kinderen,
75% „ 5 of meer kinderen ;

b. voor alle andere kinderen, die aanspraak op pensioen ontleenen aan het overlijden van hun vader of moeder, van het volgens lid 1 voor de weduwe bepaalde pensioensbedrag :

40% voor 1 kind,
70% „ 2 kinderen,
100% „ 3 kinderen,
110% „ 4 kinderen,
115% „ 5 of meer kinderen ;

met dien verstande nochtans dat het jaarlijksch bedrag van het weezenpensioen, onder *a* bedoeld, niet boven f 900.— en van dat, onder *b* bedoeld, niet boven f 1500.— mag stijgen.

3. Indien de kinderen aan het overlijden van ieder hunner ouders aanspraak op pensioen ontleenen, wordt het hoogste der pensioenen toegekend.

4. Het weezenpensioen wordt ambtshalve nader vastgesteld

naar de percentages genoemd in lid 2 onder *b*, zoodra het weduwenpensioen van de moeder is geëindigd of zoolang dit op grond van eenige bepaling dezer verordening niet mag worden genoten.

5. Het gezamenlijk bedrag aan weduwen- en weezenpensioen of aan weezenpensioenen mag het in lid 1 bedoelde pensioensbedrag voor den ambtenaar zelven — met inachtneming van het in dat lid bedoelde minimum bij een diensttijd van 15 jaren — niet overtreffen en evenmin het maximumpensioensbedrag van f 4500.— overschrijden.

Indien in verband met dit voorschrift de weezenpensioenen eene vermindering moeten ondergaan, geschiedt deze in evenredigheid van hunne bedragen.

6. Met betrekking tot de afronding van het bedrag der in lid 1 en lid 2 bedoelde pensioenen is art. 17, lid 2, van overeenkomstige toepassing.

Art. 26.

1. Het weezenpensioen voor de gezamenlijke kinderen uit één huwelijk gesproten, wordt als een eenheid toegekend.

2. Zijn de kinderen uit verschillende huwelijken gesproten, dan wordt het weezenpensioen voor de gezamenlijke kinderen uit elk dier huwelijken als een afzonderlijke eenheid toegekend.

3. In afwijking van de beide vorige leden kan bij de toekenning of later in het belang der rechthebbenden het pensioen door den Gouverneur worden gesplitst.

§ *3. Van de toekenning van tijdelijk pensioen.*

Art. 27.

1. Wanneer ingeval van vermissing van een ambtenaar of een gepensionneerd ambtenaar, er, ter beoordeeling van den Gouverneur, gegronde redenen bestaan om aan te nemen dat hij overleden is, kan aan zijne echtgenoote en zijne wettige of gewettigde kinderen, als waren zij weduwe en weezen, tijdelijk pensioen, op den voet van de bepalingen dezer verordening worden toegekend.

2. De Gouverneur bepaalt de tijdstippen van ingang en einde van dit pensioen.

3. De Gouverneur kan bij de toekenning van het pensioen bepalen, dat vooraf voldoende —te zijner beoordeeling— persoonlijke of zakelijke zekerheid worde gesteld, dat ingevolge die toekenning gedane uitkeeringen geheel of naar evenredigheid worden teruggestort, indien te eeniger tijde mocht blijken dat de vermiste ambtenaar niet, dan wel later dan het tijdstip van ingang van het pensioen, overleden was.

§ 4. *Van de weduwen en weezen van gepensionneerde ambtenaren.*

Art. 28.

De bepalingen van de artikelen 24, 25 en 26 zijn van overeenkomstige toepassing op de weduwe- en weezen van een gepensionneerden ambtenaar, terwijl een huwelijk en eene wettiging na de pensionneering aangegaan of geschied, ten aanzien van de bepalingen dezer verordening als niet aangegaan en als niet geschied worden aangemerkt.

HOOFDSTUK IV.

Van de bijdrage voor pensioen en den pensioengrondslag.

Art. 29.

1. De ambtenaren zijn verplicht in 's Landskas een gedeelte van hunne bezoldiging als bijdrage voor pensioen te storten.

2. Deze bijdrage bestaat in eene korting op de bezoldiging :

a. ten behoeve van het ambtenaarspensioen van 3%,

b. ten behoeve van het weduwen- en weezenpensioen, voor de mannelijke ambtenaren, van 6%,

c. ten behoeve van het weezenpensioen, voor de vrouwelijke ambtenaren, van 4%.

3. Bovendien zijn de ambtenaren, die een huwelijk aangaan met eene vrouw, die op het tijdstip van de voltrekking van het huwelijk 20 of meer jaren jonger is dan de ambtenaar zelve — tenzij dit huwelijk wordt gesloten onder omstandigheden als bedoeld in art. 24, lid 1 — ten behoeve van het weduwen- en weezenpensioen gehouden voor eens eene extra-bijdrage te storten, gelijkstaande aan het bedrag over twee maanden van de genoten wordende bezoldiging.

4. Van de verplichting tot storting van de in lid 2 onder *b* bedoelde bijdrage zijn de uit 's Landskas bezoldigde Roomsch-Katholieke geestelijken vrijgesteld.

Art. 30.

1. De bijdrage in art. 29 bedoeld is verschuldigd over diensttijd, welke jaar voor jaar telt.

2. Voor diensttijd, welke in aanmerking komt, 2 jaren gerekend voor één, bedragen de kortingen, in artikel 29 lid 2 bedoeld, de helft van de aldaar genoemde percentages (berekend over den vollen diensttijd).

Art. 31.

1. Voor ambtenaren, die tevoren in Nederland, Nederlandsch-Indië of Curaçao in dienst zijn geweest, worden de in artikel 29, lid 2 bedoelde kortingen ook toegepast over den voor pensioen in aanmerking komenden diensttijd, elders door hen vervuld, mits niet reeds met pensioen vergolden, terwijl voor diensttijd, die voor de helft in aanmerking komt, artikel 30, lid 2 overeenkomstige toepassing zal vinden.

2. Deze kortingen worden berekend over de bezoldiging door den ambtenaar, in den daarvoor in aanmerking komenden diensttijd, opvolgend genoten.

Art. 32.

Ten aanzien van militairen of gewezen militairen, die in burgerlijken dienst treden, vindt het in artikel 31 bepaalde overeenkomstige toepassing.

Art. 33.

1. De bijdrage bedoeld in artikel 29 is ook verschuldigd over de bezoldiging, die door den ambtenaar gedurende den tijdelijken diensttijd, als omschreven in artikel 14, opvolgend is genoten, voor zoover die bezoldiging niet hooger is dan die, verbonden aan de bij de benoeming in vasten dienst opgedragen betrekking.

2. De som(men), die tot grondslag(en) moet(en) strekken voor de storting en het te storten bedrag, worden door den Gouverneur bepaald, met inachtneming van hetgeen bij artikel 38, lid 1 en lid 2 is voorgeschreven.

Art. 34.

1. Onverminderd het in artikel 31 bepaalde wordt de bijdrage, welke verschuldigd zoude zijn over de in artikel 14 onder punt 7 bedoelde tijdelijke diensten, ingeval van geldigmaking daarvan voor pensioen in Nederland, Nederlandsch-Indië of Curaçao, in 's Landskas gestort.

2. Wanneer het bedrag van de in lid 1 bedoelde bijdrage niet kan worden vastgesteld, zal over den daar bedoelden diensttijd moeten worden gestort 2% en, indien deze voor de helft in aanmerking komt, 1% van de in dienst van Nederland, Nederlandsch-Indië of Curaçao genoten bezoldigingen.

Art. 35.

1. De in de artikelen 29 lid 3, 31, 33 en 34 bedoelde bijdragen, kortingen of stortingen zijn aanstonds verschuldigd.

2. Indien de ambtenaar nochtans daartoe den wensch te kennen geeft, kan het te storten bedrag worden aangezuiverd door bij elke betaling zijner bezoldiging een door den Gouverneur te bepalen percentage — met in achtneming van een minimum van 5% en een maximum van 10% — daarvan in te houden.

3. Bij pensionneering of overlijden van een ambtenaar of bij overlijden van een gepensionneerd ambtenaar, kan de Gouverneur bepalen, dat het bedrag, voor zoover alsdan verschuldigd, aanstonds worde aangezuiverd of wel tot een door hem te bepalen percentage — met in achtneming van een minimum van 5% en een maximum van 20% — onderscheidenlijk bij elke betaling op het pensioen van den ambtenaar, van de weduwe en van de weezen zal worden ingehouden.

4. Wanneer het weduwen- en weezenpensioen ophoudt of een ambtenaar zonder recht op pensioen den dienst verlaat, wordt het nog niet betaalde gedeelte van het verschuldigde bedrag niet ingevorderd.

5. Evenmin geschiedt die invordering in de gevallen, waarin en zoolang aan een gepensionneerden ambtenaar of de pensioengenietende weduwe en weezen het pensioen geheel of gedeeltelijk niet wordt uitbetaald, tenzij bij de gedeeltelijke uitbetaling van het pensioen het uit te keeren bedrag hooger is dan de in te houden korting, in welk geval de Gouverneur deze nader regelt.

Art. 36.[1])

1. Het pensioen van de mannelijke ambtenaren, die gehuwd zijn, tenzij het betrekkelijke huwelijk is aangegaan onder omstandigheden als bedoeld in artikel 24, lid 1, of wettige of gewettigde minderjarige kinderen hebben, tenzij gesproten uit of gewettigd bij een huwelijk als juist bedoeld — die niet verkeeren in het geval omschreven in artikel 46, lid 1 onder *d*, — is onderworpen aan eene korting van 6%.

2. Voor gepensionneerde vrouwelijke ambtenaren, die kinderen hebben als in lid 1 bedoeld, bedraagt de korting op het pensioen 4%.

Art. 37.

De in deze verordening bedoelde bijdragen, kortingen en stortingen worden bij de uitbetaling van de bezoldiging of het pensioen ingehouden.

Art. 38.

1. Bij de benoeming tot eene betrekking in vasten dienst wordt door den Gouverneur, volgens de beginselen van deze verordening, de som, met afronding tot volle guldens naar boven, vastgesteld, welke voor den ambtenaar tot pensioengrondslag moet strekken en waarnaar de verschillende kortingen en stortingen moeten worden berekend.

2. Bij verandering van betrekking of bezoldiging wordt de pensioengrondslag, met gelijke afronding als in lid 1 bedoeld, opnieuw vastgesteld.

3. Ten aanzien van in percenten bepaalde belooningen, emolumenten of andere aan eene betrekking verbonden onbepaalde inkomsten, wordt voor de vaststelling van den pensioengrondslag, telkens over tijdvakken van 5 jaren, het gemiddelde bedrag dier inkomsten vastgesteld.

4. Indien de maatstaf bedoeld in lid 3 ontbreekt, wordt daartoe genomen het gemiddelde bedrag over het kortere tijdvak of wordt, wanneer elk tijdvak ontbreekt, het bedrag door den Gouverneur naar omstandigheden vastgesteld.

5. Het, op de wijze van lid 4, vastgestelde gemiddelde bedrag wordt herzien, zoodra dit voor een tijdvak van 5 jaren vastgesteld kan worden en zal gelden voor het daaropvolgend 5-jarige tijdvak.

1) Dit artikel is aangevuld bij art. 1, punt I, van de verordening van 10 November 1932 (G. B. 1933 No. 47).

6. In de gevallen, omschreven onder de punten 3, 4, 5, 6 en 8 van artikel 14 blijft de pensioengrondslag van den ambtenaar gehandhaafd.

7. De in dit artikel bedoelde grondslag geldt niet wanneer en voor zoover diensttijd niet wordt gerekend.

Art. 39.

1. Door den Gouverneur worden de pensioengrondslagen en het te storten bedrag voor den tijd der waarneming, bedoeld in artikel 9, vastgesteld.

2. Met betrekking tot de in lid 1 bedoelde storting is artikel 35 van overeenkomstige toepassing.

Art. 40.

1. Vrijstelling van kortingen of stortingen, overeenkomstig deze verordening te doen, of teruggave daarvan, indien gedaan, wordt niet verleend.

2. Niettemin kan aan ambtenaren, die, anders dan op hun verzoek, uit den dienst worden ontslagen, restitutie worden verleend van hetgeen zij voor het weduwen- en weezenpensioen hebben bijgedragen, indien zij bij hun ontslag tenminste 10 dienstjaren — waarvan minstens 5 in Surinaamschen dienst — vervuld hebben volgens de bepalingen dezer verordening en binnen één jaar na bekomen ontslag daartoe het verzoek doen.

HOOFDSTUK V.

Van aanvraag, ingang en einde van het pensioen.

Art. 41.

1. Pensioen wordt niet anders verleend dan op aanvraag door of vanwege de belanghebbenden, bij beschikking van den Gouverneur, houdende vermelding van de gronden, waarop het wordt verleend.

2. De aanvraag om pensioen heeft schriftelijk te geschieden en wordt aan den Gouverneur ingediend onder overlegging van:

a. — ingeval de aanvraag wordt gedaan op grond van het in artikel 10 onder *a*, *b* en *c* bepaalde, — een uittreksel uit het geboorteregister of uit het kerkelijk doopboek en, bij ontstentenis

daarvan, eene akte van bekendheid, voor den bevoegden ambtenaar verleden, of, voor zooveel het gewezen militairen betreft, een uittreksel uit het stamboek;

b. — ingeval de aanvraag wordt gedaan op grond van het in artikel 10 onder *d* bepaalde, — eene verklaring als daar is bedoeld;

c. een staat van dienst met alle gegevens, benoodigd voor de berekening van het pensioen, desgeëischt met bijvoeging van de betrekkelijke besluiten, resolutiën en akten van aanstelling;

d. eene verklaring dat alle Gouvernementsstukken, zoowel oorspronkelijke als afschriften, uittreksels of minuten, welke de betrokken ambtenaar onder zich mocht hebben, ter beschikking zijn gesteld van het Gouvernement of dat hij geen zoodanige stukken onder zich heeft.

3. Indien het pensioen wordt aangevraagd ten behoeve van weduwen en weezen van ambtenaren zullen, benevens de stukken in lid 2 onder *c* bedoeld, worden overgelegd: uittreksel uit de overlijdensakte en de huwelijksakte van den ambtenaar, de geboorteakten der kinderen, alsmede, indien het gewettigde kinderen betreft, de bewijzen der wettiging, zullende, indien het toe te kennen pensioen niet meer bedraagt dan f 1000.—, 's jaars de aanvraag, evenals de stukken, vrij zijn van zegel.

4. Indien het pensioen wordt aangevraagd ten behoeve van weduwen en weezen van gepensionneerde ambtenaren, vindt het in lid 3 bepaalde overeenkomstige toepassing, met dien verstande nochtans dat geen overlegging behoeft te geschieden van de stukken in lid 2 onder *c* bedoeld.

5. Bij gebreke van stukken, als bedoeld in lid 2, lid 3 en lid 4, kan door den Gouverneur met andere stukken worden genoegen genomen, indien hij deze voor de regeling van het pensioen voldoende acht.

Art. 42.

1. Als de aanvraag, in artikel 41 bedoeld, niet is ingekomen binnen 18 maanden na het ontstaan der omstandigheden, die aanspraak geven op pensioen, gaat het pensioen in met den dag van het inkomen der aanvraag.

2. Is de aanvraag binnen voorschreven tijdvak ingekomen, dan gaat het pensioen in:

a. voor een ambtenaar op den dag, waarop het ontslag uit den dienst is ingegaan;

b. voor een op wachtgeld gesteld ambtenaar op den dag, volgende op dien, met welken het wachtgeld, dat door het pensioen vervangen wordt, ophoudt;

c. voor de weduwe en weezen of voor kinderen gewettigd na het overlijden van hun vader of hunne moeder, met ingang van den dag, volgende op dien van het overlijden van den ambtenaar of den gepensionneerden ambtenaar, aan wien het wordt ontleend;

d. voor een wees, geboren na het overlijden van den ambtenaar, met ingang van de maand waarin de geboorte heeft plaats gehad.

3. Een aanvankelijk geweigerd pensioen of een verhooging van pensioen gaat, behalve in het geval bedoeld in lid 4, eerst in met den dag waarop de aanvraag, die leidde tot toekenning van het aanvankelijk geweigerde pensioen of tot verhooging van het pensioen, bij den Gouverneur is ingekomen.

4. Ligt aan de aanvankelijke weigering of toekenning van een te laag pensioen ten grondslag eene dwaling ten aanzien van de feiten, die niet of niet uitsluitend aan een verzuim of aan eene verkeerde opgave van den belanghebbende te wijten is, dan gaat, indien de in lid 3 bedoelde aanvraag binnen 18 maanden na de dagteekening der aanvankelijke beschikking bij den Gouverneur is ingekomen, het pensioen of het hooger pensioen in met den dag waarop het recht daarop verkregen werd.

Art. 43.[2])

1. Het pensioen eindigt:

a. in geval van overlijden, met het einde van de maand, volgende op die, waarin het overlijden heeft plaats gehad;

b. in elk ander geval — met inachtneming nochtans van het in artikel 27, lid 2 bepaalde — met het einde van de maand, waarin de oorzaak tot beëindiging van het betrekkelijk pensioen is ontstaan.

2. Het pensioen, waarop ingevolge punt *a* van lid 1 aanspraak bestaat, wordt uitgekeerd, indien de betrokken gepensionneerde eene weduwe nalaat, aan deze en in andere gevallen aan een door den betrokkene vóór zijn overlijden schriftelijk aan

---

[2]) Dit artikel is bij art. 1, punt I*a*, van de verordening van 10 November 1932 (G. B. 1933 No. 47) aangevuld.

den Gouverneur aangewezen persoon, of bij het ontbreken daarvan aan de rechthebbenden.

HOOFDSTUK VI.

Bijzondere bepalingen betreffende de pensioenen in het algemeen.

Art. 44.

1. De pensioenen zijn onvervreemdbaar.

2. De rechthebbende kan over zijn pensioen op geenerlei wijze beschikken, ook niet door verpanding of beleening.

3. Indien hij last geeft het pensioen voor hem te ontvangen, kan hij die lastgeving te allen tijde herroepen.

4. Alle overeenkomsten of beschikkingen, strijdig met het in lid 1, lid 2 en lid 3 bepaalde, zijn nietig.

5. Onder de bij lid 2 verboden verpanding of beleening is niet begrepen de verpanding of beleening ter verkrijging van voorschotten van het Gouvernement van Suriname of van eenig ander publiekrechtelijk lichaam in Nederland, Nederlandsch-Indië of Curaçao en van liefdadige of tot het algemeen nut werkende instellingen, al of niet tegen rente verschaft, mits de bepalingen, waarnaar die voorschotten geschieden, zijn goedgekeurd in Suriname door den Gouverneur, in Nederland door den Minister van Koloniën, in Nederlandsch-Indië door den Gouverneur-Generaal en in Curaçao door den Gouverneur.

6. Wanneer iemand, die krachtens deze verordening pensioen geniet, in een gesticht of eene instelling van weldadigheid, door het openbaar Gezag erkend of beheerd, is opgenomen of op welke wijze ook door een zoodanig gesticht of eene zoodanige instelling of vanwege eene burgerlijke gemeente of het openbaar Gezag wordt verpleegd, wordt, zoolang dat geschiedt, het pensioen uitbetaald aan het bestuur van dat gesticht, die instelling of die gemeente of aan dat betrokken openbaar Gezag.

7. Indien het bedrag van het pensioen dat der verpleegkosten overtreft, wordt het verschil zoo spoedig mogelijk door het betrokken bestuur of openbaar Gezag aan dengene, die het pensioen geniet of aan diens wettelijken vertegenwoordiger uitbetaald.

8. In bijzondere gevallen, ter beoordeeling van den Gouverneur, kan, op verzoek van iemand, als bedoeld in lid 6 of van diens wettelijken vertegenwoordiger, de Gouverneur bepalen, dat

het pensioen geheel of gedeeltelijk aan een ander of aan anderen, dan in dat lid vermeld, wordt uitbetaald.

Art. 45.

Alle recht op pensioen gaat verloren, voor:

a. den ambtenaar, die ontslagen wordt op eigen verzoek, voor en aleer hij aanspraak op pensioen verkregen heeft;

b. den ambtenaar, die ontslagen wordt uit zijne betrekking, tengevolge van veroordeeling tot gevangenisstraf voor den tijd van 3 jaren of tot zwaarder straf of uit hoofde van wangedrag, onzedelijkheid, verregaande achteloosheid of plichtsverzuim;

c. de weduwe en weezen, die veroordeeld zijn terzake van het ombrengen van dengene, aan wien zij de pensioensaanspraken zouden kunnen ontleenen.

Art. 46.[3])

1. De aanspraak op het genot van pensioen wordt verloren:

a. door dengene, die overeenkomstig de bepalingen dezer verordening pensioen geniet, als hij andermaal eene betrekking bebekleedt of gaat bekleeden, die krachtens de bepalingen van deze verordening of van eenige andere wettelijke regeling, de mogelijkheid van toekenning van pensioen ten laste van 's Landskas of het pensioenfonds opent met dien verstande, dat wanneer het bedrag van het pensioen grooter is dan dat van de bezoldiging aan die betrekking verbonden, de aanspraak op het genot van het pensioen behouden blijft, echter tot geen hooger bedrag dan waarmee het pensioen die bezoldiging overtreft.

De Gouverneur kan nochtans in zeer bijzondere gevallen, bij eene met redenen omkleede beschikking, den Raad van Bestuur gehoord, de aanspraak op het genot van het pensioen geheel of ten deele laten behouden.

b. door dengene, die, overeenkomstig de bepalingen dezer verordening, pensioen geniet, zoodra hij, ingevolge eene veroordeeling tot eene gevangenisstraf van 3 maanden of langer deze straf ondergaat of zich door de vlucht aan de ten uitvoerlegging daarvan onttrekt.

De Gouverneur kan, daartoe termen vindende, gedurende

[3]) Dit artikel is gewijzigd bij art. 1, punt II van de verordening van 10 November 1932 (G. B. 1933 No. 47).

dien tijd over het pensioen van den veroordeelde, geheel of ten deele, ten behoeve van diens echtgenoote en diens bloedverwanten in de rechte lijn beschikken.

De Gouverneur kan bovendien, indien en voor zoover hij van de bevoegdheid hiervoren bedoeld, geen gebruik heeft gemaakt, den veroordeelde, na zijne invrijheidstelling, in het genot stellen van eene uitkeering, die bij een straftijd van minder dan van één jaar de helft van het pensioensbedrag over diens straftijd en bij een straftijd van langeren duur de helft van het jaarlijksche pensioen niet te boven gaat.

c. door indiensttreding van den gewezen ambtenaar bij een vreemde mogendheid zonder de vereischte vergunning;

d. voor de weezen bij het verkrijgen van eene betrekking, die krachtens de bepalingen van deze verordening of van eenige andere wettelijke regeling, de mogelijkheid van toekenning van pensioen ten laste van 's Landskas of het pensioenfonds opent, met dien verstande dat wanneer het bedrag van het pensioen grooter is dan dat der bezoldiging aan die betrekking verbonden, de aanspraak op het genot van het pensioen behouden blijft, echter tot geen hooger bedrag dan waarmee het pensioen de bezoldiging overtreft.

2. Met eene betrekking, als bedoeld in lid 1 onder *a* en *d*, wordt aldaar telkens gelijkgesteld de zoodanige, waartoe slechts is benoemd in tijdelijken dienst.

3. De aanspraak op het genot van pensioen herleeft bij het ophouden der omstandigheden, tengevolge waarvan het werd verloren.

Art. 47.[4])

De invorderbare pensioensbedragen, welke gedurende 5 achtereenvolgende jaren niet zijn geïnd, worden aangemerkt als vervallen.

HOOFDSTUK VII.

Overgangs- en slotbepalingen.

Art. 48.

Vanaf het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening

---

[4]) Krachtens art. 1, punt III, van de verordening van 10 November 1932 (G. B. 1933 No. 47) zijn de artikelen 48 en 49, welke hierna volgden en onder „Hoofdstuk VII" waren opgenomen, zoowel als dit hoofdstuk zelf vervallen, in verband waarmede „Hoofdstuk VIII", ingevolge punt IV dier verordening, werd vernummerd tot „Hoofdstuk VII", terwijl verder de daaronder vermelde artikelen 50 t/m 65 werden vernummerd tot 48 t/m 63.

vervallen, met inachtneming nochtans van hetgeen in de volgende artikelen nader is bepaald :

1o. de verordening van 7 April 1888 (G. B. No. 23) tot regeling van de pensioenen uit de koloniale kas te kwijten, met de verordeningen, welke die verordening of de laatstbedoelde verordeningen hebben aangevuld en/of gewijzigd ;

2o. van het Koninklijk besluit van 30 Mei 1921 No. 78 (G. B. No. 49) de artikelen 2, 3 en 4 ;

3o. van het Koninklijk besluit van 4 Juni 1924 No. 85 (G. B. No. 56) de artikelen 1, 2, 3 en 4.

Art. 49.[5])

De bepalingen van de in artikel 48 genoemde en bedoelde verordeningen en van de artikelen der Koninklijke besluiten als daar vermeld, blijven van kracht, behoudens hetgeen te hunnen aanzien nader wordt bepaald :

1o. voor hen, die, op het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening reeds op den voet van die bepalingen in het genot van pensioen zijn gesteld of wier recht op pensioen — volgens die bepalingen — alsdan reeds is ontstaan ;

2o. voor hen, die, op het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening ambtenaar zijn, krachtens die bepalingen en alsdan 25 of meer dienstjaren, volgens die bepalingen hebben vervuld ;

3o. voor de weduwen en weezen van de onder 1o vallende gepensionneerden en ambtenaren ;

4o. voor de weduwen en weezen van de onder 2o vallende ambtenaren.

Art. 50.[5])

Zij, die, op het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening, ambtenaar zijn krachtens de in artikel 48 bedoelde bepalingen en geen 25 of meer dienstjaren hebben vervuld, worden geacht ambtenaar te zijn in den zin dezer verordening, terwijl de door hen op dat tijdstip reeds vervulde diensttijd, zoowel voor de beoordeeling der pensioensaanspraken als voor de regeling

[5]) Dit artikel is gewijzigd bij art. 1, punt V, van de verordening van 10 November 1932 (G. B. 1933 No. 47) en bij art. 2, punt I, van die van 17 Mei 1933 (G. B. 1933 No. 49).

van het pensioen zal mede tellen, voor zoover die diensttijd krachtens de juistbedoelde bepalingen, daarvoor in aanmerking zou zijn gekomen.

Art. 51.[6])

1. Het pensioen van hen, bedoeld in artikel 50, die na het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening recht op pensioen verkrijgen, wordt op geen lager bedrag gesteld dan dat, hetwelk hun, ingeval van pensionneering, krachtens de in artikel 48 bedoelde bepalingen, zou zijn toegekend naar hunnen op dat tijdstip van inwerkingtreden vervulden diensttijd en hunne als toen genoten bezoldiging.

2. Het in lid 1 bepaalde is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van het pensioen van de weduwen van de daar bedoelde ambtenaren, met dien verstande dat de in artikel 25 genoemde maximumbedragen daarbij in acht zullen worden genomen.

Art. 52.

Ten aanzien van de landsdienaren, die, op het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening, nog niet van eene vaste benoeming zijn voorzien, begint de tijd van 3 jaren, bedoeld in artikel 3 dezer verordening, met ingang van dat tijdstip te loopen.

Art. 53.

De landsdienaren, die, op het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening, nog niet van eene schriftelijke benoeming zijn voorzien, ontvangen deze binnen 6 maanden, te rekenen vanaf dat tijdstip.

Art. 54.[7])

De in artikel 49, sub 2o, en in artikel 50 bedoelde ambtenaren zullen de bijdrage, bedoeld in artikel 29, naar gelang van de daar gemaakte onderscheiding hebben te storten, met dien verstande

---

[6]) Dit artikel is gewijzigd bij art. 1, punt VI van de verordening van 10 November 1932 (G. B. 1933 No. 47).

[7]) Dit artikel is gewijzigd bij art. 1, punt VII van de verordening van 10 November 1932 (G. B. 1933 No. 47) en bij art. 1, punt II van die van 17 Mei 1933 (G. B. No. 49).

dat deze zal bestaan in eene korting op de bezoldiging, vanaf het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening:

	voor mannelijke ambtenaren (met uitzondering van R. K. Geestelijken).	voor vrouwelijke ambtenaren.	voor R.K. Geestelijken als bedoeld in art. 29, lid 4.
„ gedurende het jaar 1933	½ % en 1 %	½ % en ½%	½ %
„ „ „ 1934	1 % en 2 %	1 % en 1 %	1 %
„ „ „ 1935	1½% en 2½%	1½% en 1 %	1½%
„ „ „ 1936	1½% en 3½%	1½% en 1½%	1½%
„ „ „ 1937	2 % en 4 %	2 % en 1½%	2 %
„ „ „ 1938	2 % en 5 %	2 % en 2 %	2 %
„ „ „ 1939	2½% en 5 %	2½% en 2 %	2½%
„ „ „ 1940	2½% en 5½%	2½% en 2½%	2½%
„ „ „ 1941	3 % en 5½%	3 % en 3 %	3 %
„ de volgende jaren	3 % en 6 %	3 % en 4 %	3 %.

Art. 55.[8])

Voor de berekening der bijdrage, over tijdelijken diensttijd, als bedoeld in artikel 33, verschuldigd door hen, die vóór of op het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening in tijdelijken dienst zijn geweest, zullen, voor zoover de bijdrage den vóór dit tijdstip vervulden diensttijd betreft, de in artikel 48 bedoelde bepalingen geacht worden alsnog van kracht te zijn.

Art. 56.[8])

Ten aanzien van de in artikel 49 bedoelde personen, alsmede van alle overigen, die op het daarbedoelde tijdstip ambtenaar zijn krachtens de in artikel 48 bedoelde bepalingen, geldt het in de artikelen 24, lid 1, 28, slot en 29, lid 3, bepaalde, doch alleen voor zoover het betrekkelijk huwelijk of de wettiging na het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening aangegaan of geschied is.

Art. 57.[8])

Voor hen, bedoeld in artikel 50, zullen, ingeval van eene waarneming als bedoeld in artikel 9, voor de berekening van

[8]) Dit artikel is gewijzigd bij art. 1, punt VIII van de verordening van 10 November 1932 (G. B. 1933 No. 47).

het ingevolge artikel 39 te storten bedrag voor zoover de tijd der waarneming is voorafgegaan aan het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening de in artikel 48 bedoelde bepalingen geacht worden alsnog van kracht te zijn, terwijl voor zoover betreft den tijd eener waarneming na voormeld tijdstip, artikel 54 overeenkomstige toepassing zal vinden.

Art. 58.[8])

1. Ten aanzien van eene pensioensverzekering, als bedoeld in artikel 12 van de in artikel 48 onder 1o genoemde verordening, gesloten geweest door hen, die krachtens die verordening ambtenaar zijn of geweest waren op het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening, blijven de betrekkelijke bepalingen, bedoeld in artikel 48 van kracht.

2. Indien evenwel de verzekering was aangegaan door een in artikel 50 bedoelde ambtenaar, zullen zijne na te laten betrekkingen slechts aanspraak hebben op een pensioen, vastgesteld naar de bepalingen, bedoeld in artikel 48. Nochtans zal, indien hij binnen zes maanden na het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening daartoe schriftelijk aan den Gouverneur het verlangen heeft te kennen gegeven, aan zijne weduwe en weezen pensioen, ingevolge de bepalingen dezer verordening worden verleend, in plaats van dat ingevolge de bepalingen, bedoeld bij artikel 48.

Art. 59.[9])

Het pensioen van een ambtenaar, als bedoeld in artikel 50 die gehuwd is — tenzij het betrekkelijke huwelijk is aangegaan onder omstandigheden als bedoeld in artikel 24, lid 1 — of wettige of gewettigde minderjarige kinderen heeft — tenzij gesproten uit of gewettigd bij een huwelijk als juist bedoeld —, die niet verkeeren in het geval omschreven in artikel 46, lid 1 onder *d*, en na het inwerkingtreden dezer verordening het genot van pensioen verkrijgt,

---

[9]) Dit artikel is gewijzigd bij art. 1, punt IX van de verordening van 10 November 1932 (G. B. 1933 No. 47) en bij art. 1, punt III, van die van 17 Mei 1933 (G. B. No. 49).

is onderworpen aan eene korting vanaf het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening, als ware het pensioen toen ingegaan, bedragende voor :

		een mannelijk ambtenaar	een vrouwelijk ambtenaar
gedurende het jaar	1933	1 %	½ %
„ „ „	1934	2 %	1 %
„ „ „	1935	2½%	1 %
„ „ „	1936	3 %	1½%
„ „ „	1937	3½%	1½%
„ „ „	1938	4 %	2 %
„ „ „	1939	4½%	2½%
„ „ „	1940	5 %	3 %
„ „ „	1941	5½%	3½%
„ de volgende jaren		6 %	4 %.

Art. 60.[10])

Bij de berekening van de in artikel 38 bedoelde gemiddelden zal voor de eerste maal van den datum van 1 Januari 1930 worden uitgegaan, terwijl voor hen, die, op het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening ambtenaar zijn, krachtens de in artikel 48 bedoelde bepalingen, de op dat tijdstip uit dezen hoofde geldende pensioengrondslag gedurende 5 jaren eveneens te rekenen vanaf 1 Januari 1930, gehandhaafd blijft.

Art. 61.[10])

Ten aanzien van de in artikel 49 bedoelde personen gelden van deze verordening — met verval der bepalingen van gelijke of gelijksoortige strekking van de verordeningen in artikel 48 bedoeld en voor zoover uiteraard op hen betrekking hebbende — de artikelen :

9, voor wat betreft eene waarneming na het inwerkingtreden dezer verordening,

10, voor wat betreft het onder *d* en *e* bepaalde,

12,

13,

14, punt 3 *b*, punt 5 en punt 6, doch alleen ten aanzien van

[10]) Dit artikel is gewijzigd bij art. 1, punt VIII, van de verordening van 10 November 1932 (G. B. 1933 No. 47).

eenige ter beschikkingstelling, dienstopdracht of verlof, als daarbedoeld, na het inwerkingtreden dezer verordening,

17, lid 2, echter alleen voor wat betreft de personen, bedoeld in artikel 49 2o, 3o en 4o,

22, echter alleen voor wat betreft de personen, bedoeld in artikel 49 2o en 4o,

27, met dien verstande dat inplaats van „dezer verordening" wordt gelezen „als bedoeld in artikel 49,

38, lid 2, lid 3, lid 4, lid 5, lid 6 en lid 7,

41,

42,

43,

44,

45,

46 en

47.

Art. 62.

Deze verordening kan worden aangehaald als „Pensioenverordening . . . . . ", met vermelding van het jaartal waarin zij is tot stand gekomen.

Art. 63.

Deze verordening treedt in werking op een door den Gouverneur te bepalen tijdstip, echter niet vóór 1 Januari 1933.

N.B. De inwerkingtreding der verordening is bij resolutie van 17 Mei 1933 No. 1535 (G. B. No. 51) bepaald op *1 Juli 1933.*

1933. No. 53.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 17 Mei 1933 No. 1552 *bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van den geldenden tekst van de verordening van 10 November 1932 (G. B. 1933 No. 48), houdende pensioenregeling voor onderwijzers bij het bijzonder lager onderwijs en hunne weduwen en weezen.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Herlezen . . . . . enz.);

Overwegende:

dat reeds vóór hare inwerktreding op 1 Juli 1933 de verordening van 10 November 1932 (G. B. 1933 No. 48), *houdende pensioenregeling voor onderwijzers bij het bijzonder lager onderwijs en hunne weduwen en weezen,* wijzigingen heeft ondergaan bij die van 17 Mei 1933 (G. B. No. 50) waardoor de raadpleging daarvan wordt bemoeilijkt;

dat het daarom wenschelijk is den geldenden tekst van bedoelde pensioenregeling in een geheel samen te vatten en in het Gouvernementsblad op te nemen;

Besluit:

Te bepalen, dat de verordening van 10 November 1932 (G. B. 1933 No. 48), *houdende pensioenregeling voor onderwijzers bij het bijzonder lager onderwijs en hunne weduwen en weezen,* zooals zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen, nevens uittreksel uit deze resolutie, in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 17n Mei 1933.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 15den Juni 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 53.

VERORDENING

van 10 November 1932 (G. B. 1933 No. 48),

houdende pensioenregeling voor onderwijzers bij het bijzonder lager onderwijs en hunne weduwen en weezen,

gelijk zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen bij de verordening van 17 Mei 1933 (G. B. No. 50).

HOOFDSTUK I.

Algemeene bepalingen.

Art. 1.

1. Aan onderwijzers, verbonden aan bijzondere scholen voor lager onderwijs, welke volgens de desbetreffende regelen, in aanmerking komen voor ondersteuning uit 's Landskas en aan hunne weduwen en weezen wordt, overeenkomstig de bepalingen, bij deze verordening vastgesteld, pensioen verleend.

2. Het pensioen komt ten laste van 's Landkas, voor zoover het vóór de instelling van het pensioenfonds is verleend en ten laste van het pensioenfonds, voor zoover het bij of na de instelling van dit fonds is verleend.

Art. 2.

1. Deze verordening verstaat onder onderwijzers personen in

het bezit eener akte van bekwaamheid tot het geven van lager onderwijs, die, met inachtneming, voor zoover mogelijk, van de in de pensioenregeling voor ambtenaren gestelde regelen ten aanzien van het benoemen tot eene betrekking in vasten dienst, door het bestuur der school waaraan zij werkzaam zijn, schriftelijk in vasten dienst, onder toekenning van bezoldiging, zijn benoemd en te wier behoeve ondersteuning uit 's Landskas wordt genoten.

2. Tot onderwijzers in lid 1 bedoeld worden mede gerekend personen in vasten dienst, onder het genot van bezoldiging belast met het geven van onderwijs aan eene school, als in art. 1 bedoeld, te wier behoeve eveneens ondersteuning uit 's Landskas wordt genoten en die, waren zij bij het openbaar onderwijs in gelijke betrekking werkzaam, ambtenaar zouden zijn in den zin van de pensioenregeling voor ambtenaren.

Art. 3.

Deze verordening verstaat onder bezoldiging, bedoeld in art. 2, alle, onder welke benaming ook, door den onderwijzer genoten vaste inkomsten of vaste voordeelen, voor zooveel die niet strekken tot vergoeding van onkosten aan de waarneming zijner betrekking verbonden.

Art. 4.

Vergoeding voor schadeloosstellingen, reiskosten en in het algemeen alles wat onder deze of andere benamingen tot vergoeding van onkosten wordt toegelegd, belooningen voor de waarneming van bijzondere commissiën, tijdelijke inkomsten of toevallige baten of voordeelen worden niet als bezoldiging beschouwd.

Art. 5.

1. Onder tijdelijke inkomsten, bedoeld in art. 4, wordt niet begrepen het meerder inkomen door den onderwijzer boven dat, verbonden aan zijne vaste betrekking, genoten in eene tijdelijk waargenomen betrekking, indien op de waarneming aanstonds, zonder wezenlijke — ter beoordeeling van den Gouverneur — onderbreking, is gevolgd eene vaste benoeming tot die betrekking of tot eene andere betrekking, waaraan eene hoogere bezoldiging verbonden is dan aan de vorenbedoelde vaste betrekking, met dien verstande dat de tijdelijke meerdere inkomsten

als vaste worden beschouwd slechts voor zoover zij niet hooger zijn dan het bedrag, waarmede de pensioengrondslag in de nieuwe vaste betrekking dien in de vorige vaste betrekking overtreft.

2. Volgt de nieuwe vaste benoeming, bedoeld in lid 1, niet aanstonds, zonder wezenlijke onderbreking, op de waarneming, dan zullen de tijdelijke meerdere inkomsten alleen dan als vaste worden beschouwd, wanneer de waarneming ten minste 12, zonder wezenlijke — ter beoordeeling van den Gouverneur — onderbreking, op elkander volgende maanden heeft geduurd.

HOOFDSTUK II.

Van het pensioen der onderwijzers.

§ 1. Van het recht op pensioen.

Art. 6.

Na bekomen ontslag hebben recht op pensioen, onderwijzers :

a. die, bij het verlaten van den dienst, bij een leeftijd van ten minste 55 jaren een diensttijd van minstens 25 jaren — waarvan ten minste 5 jaren in Surinaamschen dienst — vervuld hebben ;

b. die, bij het verlaten van den dienst, bij een leeftijd van ten minste 50 jaren, een diensttijd van minstens 20 jaren vervuld hebben, mits aan hunne betrekking eene minimumbezoldiging is verbonden van f 4200.— 's jaars en van den diensttijd alsdan ten minste 5 jaren in Surinaamschen dienst en in die betrekking zijn vervuld ;

c. aan wier diensttijd, naar de onderscheiding onder *a* en *b* gemaakt en met in achtneming van den onderscheidenlijk aldaar gestelden leeftijd, bij het verlaten van den dienst, een tijd van ten hoogste 5 jaren ontbreekt, met dien verstande nochtans dat van den geheelen diensttijd alsdan een tijd van ten minste vijf jaren in Surinaamschen dienst en voor wat betreft eene betrekking onder *b* bedoeld, tevens een tijd van ten minste 5 jaren daarin moet zijn vervuld;

d. die voor den verderen dienst ongeschikt zijn verklaard uit hoofde van ouderdom, ziels- of lichaamsziekte of gebreken, tenzij

deze—ter beoordeeling van den Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord—het gevolg zijn van eigen moedwillige handelingen;

e. die, na, op grond van de opheffing van de door hen bekleede betrekking of ten gevolge van eene reorganisatie van den dienst, in het genot van wachtgeld te zijn gesteld, bij het eindigen van het wachtgeld een diensttijd van ten minste 20 jaren hebben vervuld, met dien verstande nochtans dat van den geheelen diensttijd alsdan een tijd van ten minste 5 jaren in Surinaamschen dienst moet zijn doorgebracht.

Art. 7.

Aan onderwijzers, die, vóór het vervullen van de in art. 6 onder *a* en *b* genoemde minimumdiensttijden onderscheidenlijk van 25 en 20 jaren, wegens ongeschiktheid voor den verderen dienst om andere redenen dan in art. 6 onder *d* vermeld,—mits die ongeschiktheid ook naar het oordeel van den Gouverneur vaststaat—of wegens opheffing van de door hen bekleede betrekking of tengevolge van eene reorganisatie van den dienst worden ontslagen, kan, wanneer zij een diensttijd van ten minste 10 jaren—waarvan minstens 5 in Surinaamschen dienst— vervuld hebben, pensioen worden toegekend volgens de bepalingen dezer verordening, of tijdelijk pensioen, op den voet van de regelen, welke voor de toekenning van wachtgelden uit 's Landskas gelden.

Art. 8.

De ongeschiktheid, bedoeld in art. 6 onder *d*, moet worden vastgesteld door een geneeskundig onderzoek, terwijl de betrekkelijke geneeskundige verklaring den aard der ziekte of gebreken zal aangeven en tevens de omstandigheden vermelden, welke op de verleening van het pensioen en op den omvang daarvan van invloed kunnen zijn.

Art. 9.

Het geneeskundig onderzoek, bedoeld in art. 8, alsmede elk ander geneeskundig onderzoek, voortvloeiende uit de bepalingen van deze verordening, geschieden door dezelfde autoriteiten voor het geneeskundig onderzoek van ambtenaren aangewezen en naar dezelfde regelen terzake bepaald in de pensioenregeling voor ambtenaren.

§ 2. *Van den diensttijd.*

Art. 10.

1. Als diensttijd, zoowel voor de beoordeeling der pensioensaanspraken als voor de regeling van het pensioen, komt in aanmerking, de tijd :

a. als onderwijzer, in den zin van art. 2, doorgebracht ;

b. in anderen dienst doorgebracht, welke krachtens de pensioenregeling voor ambtenaren als diensttijd zou medetellen, indien de onderwijzer ambtenaar ware in den zin dier regeling, met dien verstande dat, wanneer die tijd in tijdelijk dienstverband is vervuld, ten aanzien van het in aanmerking komen daarvan als diensttijd, het in lid 2 bepaalde overeenkomstige toepassing zal vinden ;

c. door den onderwijzer, met behoud van bezoldiging of onder genot van verlofsbezoldiging, doorgebracht met vrijstelling van dienst of met binnenlandsch- of buitenlandsch verlof, met dien verstande dat, wanneer en voor zoover de betrekkelijke vrijstelling van dienst of het betrekkelijke verlof buiten de keerkringen is doorgebracht, die tijd twee jaren voor één gerekend, zal medetellen, terwijl in voorkomend geval de duur eener reis, deel uitmakende van een in dit punt bedoelde vrijstelling van dienst of verlof, ten volle — van en met den dag van inscheping tot en met den dag van ontscheping — in rekening zal worden gebracht, indien de reis deels binnen, deels buiten de keerkringen is volbracht ;

d. gedurende welken de onderwijzer wachtgeld geniet, 2 jaren voor één gerekend.

2. De tijd, onder genot van bezoldiging, als onderwijzer, in den zin van art. 2, doorgebracht in tijdelijken dienst van een der scholen bedoeld in art. 1, komt mede als diensttijd in aanmerking, indien daarop zonder wezenlijke — ter beoordeeling van den Gouverneur — onderbreking is gevolgd eene benoeming in vasten dienst tot onderwijzer, in den zin van artikel 2. Volgt de benoeming in vasten dienst niet aanstonds, zonder wezenlijke onderbreking, op den hierbedoelden tijd, dan komt deze alleen dan als diensttijd in aanmerking, wanneer hij ten minste 12, zonder wezenlijke -- ter beoordeeling van den Gouverneur— onderbreking, op elkander volgende maanden heeft geduurd.

Art. 11.

Onder diensttijd wordt niet gerekend de tijd, welke krachtens de pensioenregeling voor ambtenaren niet als diensttijd zou medetellen, indien de onderwijzer ambtenaar ware in den zin dier regeling.

Art. 12.

Voor hem, die, na om welke redenen ook ontslagen te zijn, later wordt herplaatst, is de diensttijd, vóór het ontslag vervuld, mits nog niet met pensioen vergolden, gelijkelijk geldig als die, ná de herplaatsing vervuld.

§ 3. Van de berekening en het bedrag van het pensioen.

Art. 13.

1. Het pensioen wordt berekend over den geheelen diensttijd; een gedeelte van eene maand wordt voor een geheele maand gerekend.

2. Het bedrag wordt naar boven afgerond tot het naaste getal volle guldens, dat een veelvoud is van 3.

Art. 14.

1. Het pensioen van een onderwijzer, die niet valt onder lid 2, bedraagt, bij een diensttijd van 25 jaren, van den grondslag, bedoeld in art. 19, indien deze bedraagt:

f	500.—	en	daarbeneden		50%,
„	501.—	tot	f	600.—	49%,
„	601.—	„	„	700.—	48%,
„	701.—	„	„	800.—	47%,
„	801.—	„	„	900.—	46%,
„	901.—	„	„	1000.—	45%,
„	1001.—	„	„	1100.—	44%,
„	1101.—	„	„	1200.—	43%,
„	1201.—	„	„	1300.—	42%,
„	1301.—	„	„	1400.—	41%,
„	1401.—	en	hooger		40%;

met dien verstande dat het pensioen voor een hoogeren grondslag in geen geval minder zij dan het hoogste voor een lageren grondslag.

2. Het pensioen van een onderwijzer, die op het tijdstip zijner pensionneering eene betrekking bekleedt, als bedoeld in art. 6 onder *b*, bedraagt bij een diensttijd van 20 jaren, 40% van den grondslag bedoeld in art. 19.

Art. 15.

Eenzelfde persoon kan aan een of meer, krachtens deze verordening, verleende pensioenen niet meer dan f 4500.— per jaar genieten.

Art. 16.

Wanneer pensioen wordt verleend vóór de vervulling onderscheidenlijk van den diensttijd, genoemd in lid 1 en lid 2 van art. 14, ondergaat het voor den diensttijd, overeenkomstig deze leden, berekend pensioen eene vermindering onderscheidenlijk van 1/25 en 1/20 voor elk aan dien diensttijd ontbrekend jaar.

Art. 17.

Wanneer pensioen wordt verleend nà de vervulling onderscheidenlijk van den diensttijd, genoemd in lid 1 en lid 2 van art. 14, ondergaat het voor den diensttijd, overeenkomstig deze leden, berekend pensioen eene verhooging van 1/20 voor elk jaar daarboven vervulden diensttijd, met dien verstande, dat voor een diensttijd boven de — onderscheidenlijk — 35 en 30 jaren eene zoodanige verhooging niet meer wordt verleend en dat in geen geval het maximum-pensioen van f 4500.— wordt overschreden.

Art. 18.

1. Het bedrag van het pensioen van onderwijzers, die in en door de uitoefening van hunne betrekking of terzake van die uitoefening, hetzij tengevolge van gewelddadige aanranding of verzet, hetzij van met gevaar gepaard gaande dienstverrichtingen, een en ander mits niet aan hunne schuld — ter beoordeeling van den Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord — te wijten, ziels- of lichaamsziekte of-gebreken bekomen hebben, die hen volstrekt

ongeschikt maken langer te dienen, wordt bepaald naar het aantal jaren van hun diensttijd, doch niet lager dan op de helft van het bedrag van het pensioen voor een diensttijd van 25 of van 20 jaren, naar gelang van de onderscheiding gemaakt in art. 14, lid 1 en lid 2.

2. In daartoe leidende gevallen — ter beoordeeling van den Gouverneur — kan het in lid 1 bedoelde pensioen, hetzij tijdelijk, hetzij blijvend — ter beslissing van den Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord — worden verhoogd, echter tot geen hooger bedrag dan dat, hetwelk aan den betrokken ambtenaar bij een diensttijd van 35 en van 30 jaren, op de wijze als in art. 17 bepaald, zou zijn verleend.

Art. 19.

1. Als grondslag voor de regeling van het pensioen wordt genomen de middelsom van de pensioengrondslagen gedurende de laatste 24 maanden, die voor den onderwijzer als diensttijd ten volle in aanmerking komen.

2. Waar de in lid 1 bedoelde grondslag niet kan gelden, wordt daartoe genomen de middelsom over het kortere tijdvak, waarover de pensioengrondslagen loopen.

HOOFDSTUK III.

Van het pensioen der weduwen en weezen.

§ 1. Van het recht op pensioen.

Art. 20.

1. De weduwen en weezen van een onderwijzer hebben recht op pensioen, tenzij het huwelijk of de wettiging, waaraan dat recht zou kunnen worden ontleend, is gesloten of geschied :

a. gedurende de ziekte, die den dood van den onderwijzer binnen 3 maanden na het aangaan van dat huwelijk of die wettiging tengevolge heeft gehad ;

b. nadat de onderwijzer den 65-jarigen leeftijd had bereikt.

2. Onder weezen verstaat deze verordening de minderjarige wettige of gewettigde kinderen van een overleden mannelijken zoowel als vrouwelijke onderwijzer en onder weduwe, de nagelaten echtgenoote van een overleden mannelijken onderwijzer.

§ 2. *Van de berekening en het bedrag van het pensioen.*

Art. 21.

1. Het weduwenpensioen bedraagt de helft van het pensioen, dat den onderwijzer zelven op het tijdstip van zijn overlijden, volgens de bepalingen dezer verordening zou toekomen, met dien verstande nochtans dat elke bepaling omtrent eenigen minimum-diensttijd buiten toepassing blijft en dit pensioen niet minder zal bedragen dan de helft van het pensioen berekend, ingevolge art. 14 in verband met art. 16, naar een diensttijd van 15 jaren, terwijl het jaarlijksch bedrag daarvan niet boven f 1500.— mag stijgen.

2. Het weezenpensioen bedraagt :

a. voor de kinderen, wier moeder aan het overlijden van den vader aanspraak op pensioen ontleent, van het volgens lid 1 voor de weduwe bepaalde pensioensbedrag :

30% voor 1 kind,
45% „ 2 kinderen,
60% „ 3 kinderen,
70% „ 4 kinderen,
75% „ 5 of meer kinderen;

b. voor alle andere kinderen, die aanspraak op pensioen ontleenen aan het overlijden van hun vader of moeder, van het volgens lid 1 voor de weduwe bepaalde pensioensbedrag :

40% voor 1 kind,
70% „ 2 kinderen,
100% „ 3 kinderen,
110% „ 4 kinderen,
115% „ 5 of meer kinderen ;

met dien verstande nochtans dat het jaarlijksch bedrag van het weezenpensioen, onder *a* bedoeld, niet boven f 900.— en van dat, onder *b* bedoeld, niet boven f 1500.— mag stijgen.

3. Indien de kinderen aan het overlijden van ieder hunner ouders aanspraak op pensioen ontleenen, wordt het hoogste der pensioenen toegekend.

4. Het weezenpensioen wordt ambtshalve nader vastgesteld naar de percentages, genoemd in lid 2 onder *b*, zoodra het weduwenpensioen van de moeder is geëindigd of zoolang dit

op grond van eenige bepaling dezer verordening niet mag worden genoten.

5. Het gezamenlijk bedrag aan weduwen- en weezenpensioen of aan weezenpensioenen mag het in lid 1 bedoelde pensioensbedrag voor den ambtenaar zelven — met inachtneming van het in dat lid bedoelde minimum bij een diensttijd van 15 jaren — niet overtreffen en evenmin het maximumpensioensbedrag van f 4500.— overschrijden. Indien in verband met dit voorschrift de weezenpensioenen eene vermindering moeten ondergaan, geschiedt deze in evenredigheid van hunne bedragen.

6. Met betrekking tot de afronding van het bedrag der in lid 1 en lid 2 bedoelde pensioenen is art. 13, lid 2 van overeenkomstige toepassing.

Art. 22.

1. Het weezenpensioen voor de gezamenlijke kinderen uit één huwelijk gesproten, wordt als een eenheid toegekend.

2. Zijn de kinderen uit verschillende huwelijken gesproten, dan wordt het weezenpensioen voor de gezamenlijke kinderen uit elk dier huwelijken als een afzonderlijke eenheid toegekend.

3. In afwijking van de beide vorige leden kan bij de toekenning of later in het belang der rechthebbenden het pensioen door den Gouverneur worden gesplitst.

§ 3. Van de toekenning van tijdelijk pensioen.

Art. 23.

1. Wanneer ingeval van vermissing van een onderwijzer of een gepensionneerd onderwijzer, er, ter beoordeeling van den Gouverneur, gegronde redenen bestaan om aan te nemen, dat hij overleden is, kan aan zijne echtgenoote en zijne wettige of gewettigde kinderen, als waren zij weduwe en weezen, tijdelijk pensioen, op den voet van de bepalingen dezer verordening worden toegekend.

2. De Gouverneur bepaalt de tijdstippen van ingang en einde van dit pensioen.

3. De Gouverneur kan bij de toekenning van het pensioen bepalen, dat vooraf voldoende — te zijner beoordeeling — persoonlijke of zakelijke zekerheid worde gesteld, dat ingevolge die

toekenning gedane uitkeeringen geheel of naar evenredigheid worden teruggestort, indien te eeniger tijde mocht blijken dat de vermiste onderwijzer niet, dan wel later dan het tijdstip van ingang van het pensioen, overleden was.

§ 4. Van de weduwen en weezen van gepensionneerde onderwijzers.

Art. 24.

De bepalingen van de artikelen 20, 21 en 22 zijn van overeenkomstige toepassing op de weduwe en weezen van een gepensionneerden onderwijzer, terwijl een huwelijk en eene wettiging na de pensionneering aangegaan of geschied, als niet aangegaan en als niet geschied worden aangemerkt.

HOOFDSTUK IV.

Van de bijdrage voor pensioen en den pensioengrondslag.

Art. 25.

1. De onderwijzers zijn verplicht in 's Landskas een gedeelte van hunne bezoldiging als bijdrage voor pensioen te storten.

2. Deze bijdrage bestaat in eene korting op de bezoldiging, ten behoeve van :

a. het onderwijzerspensioen van 3%,

b. het weduwen- en weezenpensioen, voor de mannelijke onderwijzers, van 6%,

c. het weezenpensioen, voor de vrouwelijke onderwijzers, van 4%.

3. Bovendien zijn de onderwijzers, die een huwelijk aangaan met eene vrouw, die op het tijdstip van de voltrekking van het huwelijk 20 of meer jaren jonger is dan de onderwijzer zelve — tenzij dit huwelijk wordt gesloten onder omstandigheden als bedoeld in art. 20, lid 1 — ten behoeve van het weduwen- en weezenpensioen gehouden voor eens eene extra-bijdrage te storten, gelijkstaande aan het bedrag over twee maanden van de genoten wordende bezoldiging.

4. Van de verplichting tot storting van de in lid 2, onder *b* en onder *c*, bedoelde bijdragen zijn vrijgesteld onderscheiden-

lijk de Roomsch-Katholieke ordebroeders en ordezusters, die onderwijzer zijn in den zin dezer verordening.

Art. 26.

1. De bijdrage in art. 25 bedoeld, is verschuldigd over diensttijd, welke jaar voor jaar telt.

2. Voor diensttijd, welke in aanmerking komt, twee jaren gerekend voor één, bedragen de kortingen in art. 25, lid 2, bedoeld, de helft van de aldaar genoemde percentages (berekend over den vollen diensttijd).

Art. 27.

1. Voor onderwijzers, die tevoren in Nederlandschen, Nederlandsch-Indischen of Curaçaoschen dienst zijn geweest, worden de in art. 25, lid 2 bedoelde kortingen ook toegepast over den voor pensioen in aanmerking komenden diensttijd, elders door hen vervuld, mits niet reeds met pensioen vergolden, terwijl voor diensttijd, die voor de helft in aanmerking komt, art. 26, lid 2 overeenkomstige toepassing zal vinden.

2. Deze kortingen worden berekend over de bezoldiging door den onderwijzer in den daarvoor in aanmerking komenden diensttijd, opvolgend genoten.

3. Voor zooveel door de betrokkenen over den in lid 1 bedoelden diensttijd nog niet is voldaan, wat voldaan zou moeten zijn of worden om dien tijd, krachtens de pensioensbepalingen van het betrokken gebiedsdeel te doen medetellen voor pensioen op den voet dier bepalingen, moet dat bedrag mede in 's Landskas worden gestort. Kan dit bedrag niet worden vastgesteld, dan zal over den hierbedoelden diensttijd, onverminderd het in lid 1 bepaalde, moeten worden gestort 2% en, indien deze voor de helft in aanmerking komt, 1% van de gedurende dien tijd genoten bezoldigingen.

Art. 28.

1. De bijdrage bedoeld in art. 25 is ook verschuldigd over de bezoldiging, die door den onderwijzer opvolgend is genoten gedurenden den tijdelijken diensttijd als bedoeld in art. 10, lid 1*b*, zoomede gedurende den diensttijd als omschreven in art. 10, lid

2, voor zoover die bezoldiging niet hooger is dan die, bij de benoeming in vasten dienst toegekend.

2. De som(men), die tot grondslag(en) moet(en) strekken voor de stortingen en het te storten bedrag, worden door den Gouverneur bepaald, met inachtneming van hetgeen bij art. 32 is voorgeschreven.

Art. 29.

1. De in artikelen 25, lid 3, 27 en 28 bedoelde bijdragen, kortingen of stortingen zijn aanstonds verschuldigd.

2. Indien de onderwijzer nochtans daartoe den wensch te kennen geeft, kan het te storten bedrag worden aangezuiverd door telkens bij de uitbetaling van zijne bezoldiging een door den Gouverneur te bepalen percentage — met inachtneming van een minimum van 5% en een maximum van 10% — daarvan te voldoen.

3. Bij pensionneering of overlijden van een onderwijzer of bij overlijden van een gepensionneerd onderwijzer, kan de Gouverneur bepalen, dat het bedrag voor zoover alsdan verschuldigd, aanstonds worde aangezuiverd of wel tot een door hem te bepalen percentage — met inachtneming van een minimum van 5% en een maximum van 20% — onderscheidenlijk bij elke betalingop het pensioen van den onderwijzer, van de weduwe en van de weezen zal worden ingehouden.

4. Wanneer het weduwen- en weezenpensioen ophoudt of een onderwijzer zonder recht op pensioen den dienst verlaat, wordt het nog niet betaalde gedeelte van het verschuldigde bedrag niet ingevorderd.

5. Evenmin geschiedt die invordering in de gevallen, waarin en zoolang aan een gepensionneerden onderwijzer of de pensioengenietende weduwe en weezen het pensioen geheel of gedeeltelijk niet wordt uitbetaald, tenzij bij de gedeeltelijke uitbetaling van het pensioen het uit te keeren bedrag hooger is dan de in te houden korting, in welk geval de Gouverneur deze nader regelt.

Art. 30.

1. Het pensioen van de mannelijke onderwijzers, die gehuwd zijn, tenzij het betrekkelijke huwelijk is aangegaan onder omstandigheden als bedoeld in art. 20, lid 1, of wettige of gewettigde minderja-

rige kinderen hebben, tenzij gesproten uit of gewettigd bij een huwelijk als juist bedoeld — die niet verkeeren in het geval omschreven in art. 41, lid 1 onder *d* — is onderworpen aan eene korting van 6%.

2. Voor gepensionneerde vrouwelijke onderwijzers, die kinkeren hebben als in lid 1 bedoeld, bedraagt de korting op het pensioen 4%.

Art. 31.

De in deze verordening bedoelde bijdragen, kortingen en stortingen worden bij de uitkeering van de als bezoldiging te zijnen behoeve aan het bestuur der school, waaraan de onderwijzer is verbonden, toegekende ondersteuning of van het pensioen van den betrokkene ingehouden.

Art. 32.

1. De som, die voor den onderwijzer zal strekken tot pensioengrondslag, waarnaar de verschillende kortingen en stortingen moeten worden berekend, wordt door den Gouverneur bepaald en ter kennis van belanghebbende gebracht. Zij wordt gesteld of gehandhaafd op het bedrag, waarop zij bepaald dan wel gehanhaafd zou zijn, als de betrokken onderwijzer bij het openbaar onderwijs werkzaam was.

2. De in dit artikel bedoelde grondslag geldt niet wanneer en voor zoover diensttijd niet wordt gerekend.

Art. 33.

1. Bestuurders van scholen als bedoeld in art. 1, zijn verplicht om voor de regeling van de pensioengrondslagen der onderwijzers de noodige opgaven te verstrekken.

2. Zij zijn al mede verplicht om verder alle inlichtingen te verstrekken, welke voor de beoordeeling van de aanspraken op pensioen en wat met die aanspraken in verband staat, noodig worden geacht.

3. De Gouverneur maakt de noodige bepalingen omtrent de verstrekking en de behandeling van de opgaven en de inlichtingen in lid 1 en lid 2 bedoeld.

4. De in lid 1 bedoelde bestuurders, die weigeren of nalatig zijn de vorenbedoelde opgaven of inlichtingen te verstrekken,

worden gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste f 300.—.

5. Hij, die opzettelijk eene onjuiste opgave of inlichting als in dit artikel bedoeld, verstrekt of opzettelijk tot de verstrekking medewerkt wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste één jaar.

Art. 34.

1. Door den Gouverneur worden de pensioengrondslag(en) en het te storten bedrag voor den tijd der waarneming, bedoeld in art. 5, vastgesteld.

2. Met betrekking tot de in lid 1 bedoelde storting is art. 29 van overeenkomstige toepassing.

Art. 35.

1. Vrijstelling van kortingen of stortingen, overeenkomstig deze verordening te doen, of teruggave daarvan, indien gedaan, wordt niet verleend.

2. Niettemin kan aan onderwijzers, die, anders dan op hun verzoek, uit den dienst worden ontslagen, restitutie worden verleend van hetgeen zij voor het weduwen- en weezenpensioen hebben bijgedragen, indien zij bij hun ontslag ten minste 10 dienstjaren — waarvan minstens 5 in Surinaamschen dienst — vervuld hebben volgens de bepalingen dezer verordening en binnen één jaar na bekomen ontslag daartoe het verzoek doen.

HOOFDSTUK V.

Van aanvraag, ingang en einde van het pensioen.

Art. 36.

1. Pensioen wordt niet anders verleend dan op aanvraag door of vanwege de belanghebbenden en bij beschikking van den Gouverneur, houdende vermelding van de gronden, waarop het wordt verleend.

2. De aanvraag om pensioen heeft schriftelijk te geschieden en wordt aan den Gouverneur ingediend onder overlegging van:

a. — ingeval de aanvraag wordt gedaan op grond van het

in art. 6 onder *a*, *b* en *c* bepaalde — een uittreksel uit het geboorteregister of uit het kerkelijk doopboek en, bij ontstentenis daarvan, eene akte van bekendheid, voor den bevoegden ambtenaar verleden ;

b. — ingeval de aanvraag wordt gedaan op grond van het in art. 6 onder *d* bepaalde — eene verklaring als daar is bedoeld ;

c. het bewijs van ontslag van den onderwijzer ;

d. een door het bestuur der school afgegeven en gewaarmerkten staat van dienst met alle gegevens, benoodigd voor de berekening van het pensioen, desgeëischt met bijvoeging van bewijsstukken tot staving van den inhoud daarvan.

3. Indien het pensioen wordt aangevraagd ten behoeve van weduwen en weezen van onderwijzers zullen, benevens de stukken in lid 2 onder *d* bedoeld, worden overgelegd : uittreksel uit de overlijdensakte en de huwelijksakte van den onderwijzer, de geboorteakten der kinderen, alsmede, indien het gewettigde kinderen betreft, de bewijzen der wettiging, zullende, indien het toe te kennen pensioen niet meer bedraagt dan f 1000.— 's jaars de aanvraag, evenals de stukken, vrij zijn van zegel.

4. Indien het pensioen wordt aangevraagd ten behoeve van weduwen en weezen van gepensionneerde onderwijzers, vindt het in lid 3 bepaalde overeenkomstige toepassing, met dien verstande nochtans, dat geen overlegging behoeft te geschieden van de stukken in lid 2 onder *d* bedoeld.

5. Bij gebreke van stukken, als bedoeld in lid 2, lid 3 en lid 4, kan door den Gouverneur met andere stukken worden genoegen genomen, indien hij deze voor de regeling van het pensioen voldoende acht.

Art. 37.

1. Als de aanvraag, in art. 36 bedoeld, niet is ingekomen binnen 18 maanden na het ontstaan der omstandigheden, die aanspraak geven op pensioen, gaat het pensioen in met den dag van het inkomen der aanvraag.

2. Is de aanvraag binnen voorschreven tijdvak ingekomen, dan gaat het pensioen in :

a. voor een onderwijzer op den dag, waarop het ontslag uit den dienst is ingegaan ;

b. voor een op wachtgeld gestelden onderwijzer op den dag,

volgende op dien, met welken het wachtgeld, dat door het pensioen vervangen wordt, ophoudt;

c. voor de weduwe en weezen of voor kinderen, gewettigd na het overlijden van hun vader of hunne moeder, met ingang van den dag, volgende op dien van het overlijden van den onderwijzer of den gepensionneerden onderwijzer, aan wien het pensioen wordt ontleend;

d. voor een wees, geboren na het overlijden van den onderwijzer, met ingang van de maand, waarin de geboorte heeft plaats gehad.

3. Een aanvankelijk geweigerd pensioen of een verhooging van pensioen gaat, behalve in het geval, bedoeld in lid 4, eerst in met den dag, waarop de aanvraag, die leidde tot toekenning van het aanvankelijk geweigerde pensioen of tot verhooging van het pensioen, bij den Gouverneur is ingekomen.

4. Ligt aan de aanvankelijke weigering of toekenning van een te laag pensioen ten grondslag eene dwaling ten aanzien van de feiten, die niet of niet uitsluitend aan een verzuim of aan eene verkeerde opgave van den belanghebbende te wijten is, dan gaat, indien de in lid 3 bedoelde aanvraag binnen 18 maanden na de dagteekening der aanvankelijke beschikking bij den Gouverneur is ingekomen, het pensioen of het hooger pensioen in met den dag, waarop het recht daarop verkregen werd.

Art. 38.

1. Het pensioen eindigt:

a. in geval van overlijden, met het einde van de maand, volgende op die, waarin het overlijden heeft plaats gehad;

b. in elk ander geval — met inachtneming nochtans van het in art. 23, lid 2 bepaalde — met het einde van de maand, waarin de oorzaak tot beëindiging van het betrekkelijk pensioen is ontstaan.

2. Het pensioen, waarop ingevolge punt *a* van lid 1 aanspraak bestaat, wordt uitgekeerd, indien de betrokken gepensionneerde eene weduwe nalaat, aan deze en in andere gevallen aan een door den betrokkene vóór zijn overlijden schriftelijk aan den Gouverneur aangewezen persoon, of bij het ontbreken daarvan aan de rechthebbenden.

HOOFDSTUK VI.

Bijzondere bepalingen betreffende de pensioenen in het algemeen.

Art. 39.

1. De pensioenen zijn onvervreemdbaar.

2. De rechthebbende kan over zijn pensioen op geenerlei wijze beschikken, ook niet door verpanding of beleening.

3. Indien hij last geeft het pensioen voor hem te ontvangen, kan hij die lastgeving te allen tijde herroepen.

4. Alle overeenkomsten of beschikkingen, strijdig met het in lid 1, lid 2 en lid 3 bepaalde, zijn nietig.

5. Onder de bij lid 2 verboden verpanding of beleening is niet begrepen de verpanding of beleening ter verkrijging van voorschotten van het Gonvernement van Suriname of van eenig publiekrechtelijk lichaam in Nederland, Nederlandsch-Indië of Curaçao en van liefdadige of tot het algemeen nut werkende instellingen, al of niet tegen rente verschaft, mits de bepalingen, waarnaar die voorschotten geschieden, zijn goedgekeurd in Suriname door den Gouverneur, in Nederland door den Minister van Koloniën, in Nederlandsch-Indië door den Gouverneur-Generaal en in Curaçao door den Gouverneur.

6. Wanneer iemand, die krachtens deze verordening pensioen geniet, in een gesticht of eene instelling van weldadigheid, door het openbaar Gezag erkend of beheerd, is opgenomen of op welke wijze ook door een zoodanig gesticht of eene zoodanige instelling of vanwege eene burgerlijke gemeente of het openbaar Gezag wordt verpleegd, wordt, zoolang dat geschiedt, het pensioen uitbetaald aan het bestuur van dat gesticht, die instelling of die gemeente of aan dat betrokken openbaar Gezag.

7. Indien het bedrag van het pensioen dat der verpleegkosten overtreft, wordt het verschil zoo spoedig mogelijk door het betrokken bestuur of openbaar Gezag aan dengene, die het pensioen geniet of aan diens wettelijken vertegenwoordiger uitbetaald.

8. In bijzondere gevallen, ter beoordeeling van den Gouverneur, kan, op verzoek van iemand, als bedoeld in lid 6 of van diens wettelijken vertegenwoordiger, de Gouverneur be-

palen, dat het pensioen geheel of gedeeltelijk aan een ander of aan anderen, dan in dat lid vermeld, wordt uitbetaald.

Art. 40.

Alle recht op pensioen gaat verloren, voor:

a. den onderwijzer, die ontslagen wordt op eigen verzoek, voor en aleer hij aanspraak op pensioen verkregen heeft;

b. den onderwijzer, die als gevolg van eene rechterlijke uitspraak wordt ontzet van de uitoefening van zijn beroep, of de bevoegdheid tot het bekleeden van de betrekking van onderwijzer verliest;

c. de onderwijzer, die ontslagen wordt uit zijne betrekking, tengevolge van veroordeeling tot gevangenisstraf voor den tijd van 3 jaren of tot zwaarder straf of uit hoofde van wangedrag, onzedelijkheid, verregaande achteloosheid of plichtsverzuim;

d. de weduwe en weezen die veroordeeld zijn terzake van het ombrengen van dengene, aan wien zij de pensioensaanspraken zouden kunnen ontleenen.

Art. 41.

1. De aanspaak op het genot van pensioen wordt verloren:

a. door dengene, die overeenkomstig de bepalingen dezer verordening pensioen geniet, als hij andermaal eene betrekking bekleedt of gaat bekleeden, die krachtens de bepalingen van deze verordening of van eenige andere wettelijke regeling, de mogelijkheid van toekenning van pensioen ten laste van 's Landskas of het pensioenfonds opent, met dien verstande dat wanneer het bedrag van het pensioen grooter is dan dat van de bezoldiging aan die betrekking verbonden, de aanspraak op het genot van het pensioen behouden blijft, echter tot geen hooger bedrag dan waarmede het pensioen die bezoldiging overtreft.

De Gonverneur kan nochtans in zeer bijzondere gevallen, bij eene met redenen omkleede beschikking, den Raad van Bestuur gehoord, de aanspraak op het genot van het pensioen geheel of ten deele laten behouden.

b. door dengene, die, overeenkomstig de bepalingen dezer verordening, pensioen geniet, zoodra hij, ingevolge eene veroordeeling tot eene gevangenisstraf van 3 maanden of langer deze

straf ondergaat of zich door de vlucht aan de ten uitvoerlegging daarvan onttrekt.

De Gouverneur kan, daartoe termen vindende, gedurende dien tijd over het pensioen van den veroordeelde, geheel of ten deele, ten behoeve van diens echtgenoote en diens bloedverwanten in de rechte lijn beschikken.

De Gouverneur kan bovendien, indien en voor zoover hij van de bevoegdheid hiervoren bedoeld, geen gebruik heeft gemaakt, den veroordeelde, na zijn invrijheidstelling, in het genot stellen van eene uitkeering, die bij een straftijd van minder dan één jaar de helft van het pensioensbedrag over dien straftijd en bij een straftijd van langeren duur de helft van het jaarlijksch pensioen niet te boven gaat;

c. door indiensttreding van den gewezen onderwijzer bij een vreemde mogendheid zonder de vereischte vergunning;

d. voor de weezen, bij het verkrijgen van eene betrekking, die, krachtens de bepalingen van deze verordening of van eenige andere wettelijke regeling, de mogelijkheid van toekenning van pensioen ten laste van 's Landskas of het pensioenfonds opent, met dien verstande dat, wanneer het bedrag van het pensioen grooter is dan dat der bezoldiging, aan die betrekking verbonden, de aanspraak op het genot van het pensioen behouden blijft, echter tot geen hooger bedrag dan waarmede het pensioen de bezoldiging overtreft.

2. Met eene betrekking, als bedoeld in lid 1 onder *a* en *d* wordt aldaar telkens gelijkgesteld de zoodanige, waartoe slechts is benoemd in tijdelijken dienst.

3. De aanspraak op het genot van pensioen herleeft bij het ophouden der omstandigheden, tengevolge waarvan het werd verloren.

Art. 42.

De invorderbare pensioensbedragen, welke gedurende 5 achtereenvolgende jaren niet zijn geind, worden aangemerkt als vervallen.

HOOFDSTUK VII.

Overgangs- en Slotbepalingen.

Art. 43.

Vanaf het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening vervalt, met inachtneming nochtans van hetgeen in de volgende

artikelen nader is bepaald, de verordening van 2 December 1922 (G. B. 1928 No. 42) tot regeling van de uit de koloniale kas te kwijten pensioenen van onderwijzers bij het bijzonder lager onderwijs.

Art. 44.[1])

De bepalingen van de in artikel 43 bedoelde verordening blijven van kracht, behoudens hetgeen te hunnen aanzien nader wordt bepaald:

1o. voor hen die, op het tijdstip van het inwerktreden dezer verordening, reeds op den voet van die bepalingen in het genot van pensioen zijn gesteld of wier recht op pensioen—volgens die bepalingen—alsdan reeds is ontstaan;

2o. voor hen, die, op het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening, onderwijzer zijn krachtens die bepalingen en alsdan 25 of meer dienstjaren volgens die bepalingen hebben vervuld;

3o. voor de weduwen en weezen van de onder 1o vallende onderwijzers en gepensionneerde onderwijzers;

4. voor de weduwen en weezen van de onder 2o vallende onderwijzers.

Art. 45.[1])

Zij, die, op het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening, pensioengerechtigd onderwijzer zijn krachtens de in art 43 bedoelde verordening en geen 25 of meer dienstjaren hebben vervuld, worden geacht onderwijzer te zijn in den zin dezer verordening, terwijl de door hen op dat tijdstip reeds vervulde diensttijd, zoowel voor de beoordeeling der pensioensaanspraken als voor de regeling van het pensioen zal medetellen, voor zoover die diensttijd krachtens de eerstbedoelde verordening daarvoor in aanmerking zou zijn gekomen.

Art. 46.

1. Het pensioen van hen, bedoeld in art. 45, die na het inwerkinngtreden dezer verordening recht op pensioen verkrijgen, wordt op geen lager bedrag gesteld dan dat, hetwelk hun, ingeval van pensionneering, krachtens de in art. 43 bedoelde verordening zou zijn toegekend naar hunnen op het tijdstip van het

[1]) Dit artikel is gewijzigd bij art. 1, punt I, van de verordening van 17 Mei 1933 (G. B. No. 50).

inwerkingtreden van eerstbedoelde verordening vervulden diensttijd en hunne als toen genoten bezoldiging.

2. Het in lid 1 bepaalde is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van het pensioen van de weduwen van de daar bedoelde onderwijzers, met dien verstande, dat de in art. 21 genoemde maximumbedragen daarbij in acht zullen worden genomen.

Art. 47.

De onderwijzers, die, op het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening, nog niet in het bezit zijn van eene schriftelijke benoeming, zullen door het bestuur der school, waaraan zij verbonden zijn, binnen zes maanden, te rekenen van af dat tijdstip, van eene zoodanige benoeming moeten worden voorzien.

Art. 48.[2])

De, in artikel 44, sub 2o, en in artikel 45 bedoelde, onderwijzers zullen de bijdrage, bedoeld in art. 25, naar gelang van de daar gemaakte onderscheiding hebben te storten, met dien verstande, dat deze zal bestaan in eene korting op de bezoldiging, vanaf het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening voor :

	mannelijke onderwijzers (met uitzondering van R.K. Ordebroeders)	vrouwelijke onwijzers (met uitzondering van R·K·Ordezusters)	R. K. Ordebroeders en Zusters als bedoeld in art. 25, lid 4.
gedurende het jaar 1933	½ % en 1 %	½ % en ½%	½ %
„ „ „ 1934	1 % en 2 %	1 % en 1 %	1 %
„ „ „ 1935	1½% en 2½%	1½% en 1 %	1½%
„ „ „ 1936	1½% en 3½%	1½% en 1½%	1½%
„ „ „ 1937	2 % en 4 %	2 % en 1½%	2 %
„ „ „ 1938	2 % en 5 %	2 % en 2 %	2 %
„ „ „ 1939	2½% en 5 %	2½% en 2 %	2½%
„ „ „ 1940	2½% en 5½%	2½% en 2½%	2½%
„ „ „ 1941	3 % en 5½%	3 % en 3 %	3 %
„ de volgende jaren	3 % en 6 %	3 % en 4 %	3 %.

Art. 49.

Voor de berekening der bijdrage, over tijdelijken diensttijd

[2]) Dit artikel is gewijzigd bij art. 1, punt II, van de verordening van 17 Mei 1933 (G. B. No. 50).

als bedoeld in art. 28, verschuldigd door hen, die vóór of op het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening in tijdelijken dienst zijn geweest, zullen, voor zoover de bijdrage den vóór dit tijdstip vervulden diensttijd betreft, de bepalingen van de in art. 43 bedoelde verordening geacht worden alsnog van kracht te zijn.

Art. 50.

Ten aanzien van de in art. 44 bedoelde personen, alsmede van alle overigen, die op het daar bedoelde tijdstip onderwijzer zijn krachtens de in art. 43 bedoelde verordening, geldt het in art. 20, lid 1, 24, slot en 25, lid 3 bepaalde, doch alleen voor zoover het betrekkelijk huwelijk of de wettiging na het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening is aangegaan of geschied.

Art. 51.

Voor hen, bedoeld in art. 45, zullen, ingeval van eene waarneming als bedoeld in art. 5, voor de berekening van het ingevolge art. 34 te storten bedrag voor zoover de tijd der waarneming is voorafgegaan aan het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening, de bepalingen van de in art. 43 bedoelde verordening geacht worden alsnog van kracht te zijn, terwijl voor zoover betreft den tijd der waarneming na voormeld tijdstip art. 48 overeenkomstige toepassing zal vinden.

Art. 52.

1. Ten aanzien van eene pensioensverzekering, als bedoeld in art. 15 van de in art. 43 bedoelde verordening, gesloten geweest door hen, die krachtens die verordening onderwijzer zijn of geweest waren op het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening, blijven de betrekkelijke bepalingen van eerstbedoelde verordening van kracht.

2. Indien evenwel de verzekering was aangegaan door een in art. 45 bedoelden onderwijzer, zullen zijn na te laten betrekkingen slechts aanspraak hebben op een pensioen, vastgesteld naar de bepalingen van de in art. 43 bedoelde verordening. Nochthans zal, indien hij binnen zes maanden na het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening daartoe schriftelijk aan den Gouverneur het verlangen heeft te kennen gegeven, aan zijne we-

duwe en weezen pensioen, ingevolge de bepalingen dezer verordening worden verleend, in plaats van dat ingevolge de bepalingen van de in art. 43 bedoelde verordening.

Art. 53.[3])

Het pensioen van een onderwijzer, als bedoeld in art. 45, die gehuwd is—tenzij het betrekkelijke huwelijk is aangegaan onder omstandigheden, als bedoeld in art. 20, lid 1 — of wettige of gewettigde minderjarige kinderen heeft—tenzij gesproten uit of gewettigd bij een huwelijk als juist bedoeld,—die niet verkeeren in het geval omschreven in art. 41, lid 1 onder *d*, en na het inwerkingtreden dezer verordening het genot van pensioen verkrijgt, is onder worpen aan eene korting van af het tijdstip van het inwerkingtreden dezer verordening, als ware het pensioen toen ingegaan, bedragende voor:

		een mannelijken onderwijzer	een vrouwelijke onderwijzer
gedurende het jaar	1933	1 %	½ %
" " "	1934	2 %	1 %
" " "	1935	2½ %	1 %
" " "	1936	3 %	1½ %
" " "	1937	3½ %	1½ %
" " "	1938	4 %	2 %
" " "	1939	4½ %	2½ %
" " "	1940	5 %	3 %
" " "	1941	5½ %	3½ %
" de volgende jaren		6 %	4 %.

Art. 54.

Ten aanzien van de in art. 44 bedoelde personen gelden van deze verordening — met verval der bepalingen van gelijke of gelijksoortige strekking van de in art. 43 bedoelde verordening en voor zoover uiteraard op hen betrekking hebbende — de artikelen:

5, voor wat betreft eene waarneming na het inwerkingtreden dezer verordening,

6, voor wat betreft het onder *d* en *e* bepaalde,

8,

9,

---

[3]) Dit artikel is gewijzigd bij art 1, punt III, van de verordening van 17 Mei 1933 (G. B. No. 50).

10, punt 1*b*, punt 1*c*, doch alleen ten aanzien van eenig verlof als daar bedoeld na het inwerkingtreden dezer verordening,

13, lid 2, echter alleen voor wat betreft de personen, bedoeld in artikel 44, 2o, 3o en 4o,

18, echter alleen voor wat betreft de personen, bedoeld in art. 44, 2o en 4o,

23, met dien verstande, dat in plaats van „dezer verordening" daar wordt gelezen „der bij art. 43 bedoelde verordening",

32,
36,
37,
38,
39,
40,
41 en
42.

Art. 55.

Deze verordening, welke kan worden aangehaald als „Pensioenverordening voor bijzondere onderwijzers. . . . " met vermelding van het jaartal waarin zij is tot stand gekomen, treedt in werking op een door den Gouverneur te bepalen tijdstip, echter niet vóór 1 Januari 1933.

N. B. De inwerkingtreding der verordening is bij resolutie van 17 Mei 1933 No. 1535 (G. B. No. 51) bepaald op *1 Juli 1933.*

1933. No. 54.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 19 Mei 1933 *tot nadere wijziging van het besluit van 4 September 1905 (G. B. No. 45), houdende vaststelling van voorschriften omtrent het vervoer, den in-, uit- en doorvoer, aanmaak, verkoop en opslag van licht ontplofbare stoffen.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat ter uitvoering van artikel 1 der verordening van 4 Maart 1905 (G. B. No. 30), *houdende bepalingen omtrent het vervoer, den in-, uit- en doorvoer, aanmaak, verkoop en opslag van buskruit en andere licht ontvlambare of ontplofbare stoffen,* het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Artikel 1.

De bij artikel 1, sub II van het besluit van 21 Juli 1932 (G. B. No. 73) aan het eerste lid van art. 27 van het besluit van 4 September 1905 (G. B. No. 45), *houdende vaststelling van voorschriften omtrent het vervoer, den in-, uit- en doorvoer, aanmaak, verkoop en opslag van licht ontplofbare stoffen,* toegevoegde zinsnede wordt gelezen als volgt:

„Bovendien is voor opslag in alle in het tweede lid van art. „26 bedoelde bergplaatsen aan administratieloon verschuldigd een „bedrag van ten hoogste f 0.25 voor elk gewicht van 25 K.G. of „gedeelte daarvan, te innen en te verantwoorden als juist gemeld."

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 19den Mei 1933.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 26sten Mei 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

PUBLICATIE van 23 Mei 1933, *waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 17den Maart 1933 (Staatsblad No. 109), tot vaststelling van het Surinaamsch zeebrievenbesluit 1933.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Van wege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 20 Februari 1933, 7de Afdeeling, nº. 2;

Gelet op artikel 41 van het Reglement op het beleid der Regering in de kolonie Suriname;

Den Raad van State gehoord (advies van 7 Maart 1933, nº. 26);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 14 Maart 1933, 7de Afdeeling, nº. 2;

Hebben goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Artikel 1.

1. In dit besluit is onder kapitein begrepen degene, die den kapitein vervangt.
2. Onder kapitein wordt mede verstaan schipper.

Artikel 2.

In dit besluit worden onder zeeschepen verstaan alle schepen, welke worden gebruikt tot de vaart ter zee of welke daartoe bestemd zijn, met uitzondering van:

a. oorlogsvaartuigen;

b. pleiziervaartuigen als zoodanig erkend door den Gouverneur;

c. aan *Suriname* of aan eenig openbaar lichaam in *Suriname* toebehoorende vaartuigen, welke tot den openbaren dienst zijn bestemd;

d. reddingsvaartuigen en loodsvaartuigen;

e. vaartuigen, welke voor de zeevisscherij of voor de kustvisscherij worden gebezigd, alsmede vaartuigen, welke bij uitsluiting de kusten van Nederlandsch, Britsch en Fransch Guyana bevaren;

f. vaartuigen, metende tien lasten of minder.

Artikel 3.

1. Surinaamsche zeeschepen zijn zeeschepen, welke toebehooren:

a. aan in *Suriname* wonende Nederlanders of Nederlandsche onderdanen;

b. voor ten minste twee derde gedeelte aan in *Suriname* wonende Nederlanders of Nederlandsche onderdanen en voor het overige gedeelte aan ingezetenen van *Suriname*;

mits de boekhouder, zoo die ingevolge het bepaalde bij artikel 308 van het Wetboek van Koophandel voor de kolonie *Suriname* benoemd is, een aldaar wonend Nederlander of Nederlandsch onderdaan zij.

2. Onder Nederlanders of Nederlandsche onderdanen worden in dit artikel begrepen:

1°. in *Suriname* gevestigde vennootschappen onder eene firma en commanditaire vennootschappen, waarvan alle hoofdelijk aansprakelijke vennooten Nederlanders of Nederlandsche onderdanen zijn;

2°. volgens in *Suriname* geldende algemeene verordeningen opgerichte, aldaar gevestigde naamlooze vennootschappen, waarvan hetzij aandeelen, welke ten minste twee derden van het geplaatste kapitaal vertegenwoordigen, luiden ten name van Nederlanders of Nederlandsche onderdanen en tevens de meerderheid van de bestuurders en van de commissarissen in *Suriname* wonende Nederlanders of Nederlandsche onderdanen zijn, hetzij alle bestuurders Nederlanders of Nederlandsche onderdanen zijn, van wie ten minste drie vierden in *Suriname* wonen en tevens van de commissarissen ten minste drie vierden Nederlanders of Nederlandsche onderdanen en ten minste twee derden in *Suriname* wonende Nederlanders of Nederlandsche onderdanen zijn;

3°. volgens in *Suriname* geldende algemeene verordeningen opgerichte, aldaar gevestigde rechtspersoonlijkheid bezittende vereenigingen en stichtingen, waarvan alle bestuurders Nederlanders of Nederlandsche onderdanen zijn, van wie ten minste

drie vierden in *Suriname* wonen, en tevens van de commissarissen ten minste drie vierden Nederlanders of Nederlandsche onderdanen en ten minste twee derden in *Suriname* wonende Nederlanders of Nederlandsche onderdanen zijn.

3. Onder ingezetenen van *Suriname* worden in dit artikel begrepen:

1°. in *Suriname* gevestigde vennootschappen onder eene firma en commanditaire vennootschappen, waarvan alle hoofdelijk aansprakelijke vennooten ingezetenen van *Suriname* zijn;

2°. volgens in *Suriname* geldende algemeene verordeningen opgerichte, aldaar gevestigde naamlooze vennootschappen, waarvan hetzij aandeelen, welke ten minste twee derden van het geplaatste kapitaal vertegenwoordigen, luiden ten name van ingezetenen van *Suriname* en tevens de meerderheid van de bestuurders en van de commissarissen ingezetenen van *Suriname* zijn, hetzij alle bestuurders en alle commissarissen ingezetenen van *Suriname* zijn;

3°. volgens in *Suriname* geldende algemeene verordeningen opgerichte, aldaar gevestigde rechtspersoonlijkheid bezittende vereenigingen en stichtingen, waarvan alle bestuurders en alle commissarissen ingezetenen van *Suriname* zijn.

4°. De zetel van het scheepsbedrijf moet in elk geval in *Suriname* zijn gevestigd.

Artikel 4.

1. Surinaamsche zeeschepen zijn gerechtigd de Nederlandsche vlag te voeren indien zij voorzien zijn van een geldigen zeebrief, afgegeven overeenkomstig de voorschriften van dit besluit.

2. De voorwaarde, dat het schip voorzien zij van een geldigen zeebrief, geldt niet, wanneer het wordt gebezigd tot den openbaren dienst of, voor zoover betreft een in *Suriname* nieuw gebouwd zeeschip, wanneer het een proefvaart doet

Artikel 5.

Een zeeschip, dat in *Suriname* is gebouwd, wordt als een Surinaamsch zeeschip beschouwd, totdat de bouwer het oplevert aan hem, voor wiens rekening het is gebouwd, of wel het voor eigen rekening in de vaart brengt.

Artikel 6.

1. Zeebrieven, met uitzondering van de voorloopige zeebrieven en de buitengewone zeebrieven, bedoeld in de artikelen

13 en 14, worden alleen afgegeven voor Surinaamsche zeeschepen, welke overeenkomstig de daaromtrent bestaande voorschriften zijn te boek gesteld in het openbaar register volgens het Wetboek van Koophandel voor de kolonie *Suriname* gehouden voor de teboekstelling van zeeschepen.

2. Zeebrieven worden niet afgegeven voor zeeschepen op voet van oorlog uitgerust, noch voor zeeschepen, van welke de Gouverneur vermoedt, dat zij in strijd met de onzijdigheid van het Koninkrijk, daaronder begrepen de overzeesche gebiedsdeelen, op voet van oorlog uitgerust zullen worden.

Artikel 7.

Een zeebrief, als bedoeld in artikel 6, eerste lid, vermeldt:

a. den naam van het zeeschip en dien van het kantoor, alwaar het in het openbaar register is te boek gesteld;

b. den inhoud, waarop het volgens de ter zake geldende wettelijke bepalingen is gemeten;

c. de beschrijving van het zeeschip volgens de teboekstelling in het openbaar register;

d den naam van den natuurlijken persoon, den rechtspersoon, de reederij of de vennootschap, aan wien of aan welke het zeeschip toebehoort.

Artikel 8.

1. Een zeebrief, als bedoeld in artikel 6, eerste lid, wordt in Onzen naam uitgereikt door den Gouverneur na overlegging van een afschrift van de teboekstelling van het schip in het openbaar register op grond van eene verklaring van den betrokken kantonrechter, dat het zeeschip ingevolge artikel 3 een Surinaamsch zeeschip is, en van den volgens de bestaande wettelijke voorschriften afgegeven meetbrief.

2. Indien het afschrift van de teboekstelling meer dan twee dagen vóór dien van de overlegging is uitgereikt, moet daarop voorkomen eene binnen dien termijn gestelde verklaring van den bewaarder van het openbaar register, houdende, dat sedert de uitreiking van afschrift de teboekstelling niet gewijzigd is.

Artikel 9.

De aanvrage moet worden gedaan door of vanwege dengene, te wiens naam het zeeschip in het openbaar register is te boek gesteld.

Artikel 10.

1. Zeebrieven vervallen:

a. door het verloop van vier jaren na den dag van afgifte;

b. wanneer het zeeschip de hoedanigheid van Surinaamsch zeeschip verliest;

c. wanneer de naam of de inhoud van het zeeschip is veranderd of dit is verbouwd;

d. door gebruik van het zeeschip tot kaapvaart zonder vergunning van de Nederlandsche Regeering, tot zeeroof of tot het drijven van slavenhandel;

e. wanneer het zeeschip wordt gesloopt, vergaat of door zeeroovers of vijanden wordt genomen;

f. wanneer zich een der bij artikel 650 van het Wetboek van Koophandel voor de kolonie *Suriname* bedoelde gevallen voordoet.

2. Wanneer echter de termijn, onder *a* bepaald, verstrijkt of het geval, onder *b* bedoeld, zich voordoet, terwijl het zeeschip buiten *Suriname* is, blijft, behoudens het bepaalde bij het volgende lid, de zeebrief van kracht tot de terugkomst van het zeeschip in *Suriname*, doch niet langer dan gedurende zes maanden. Hetzelfde geldt wanneer de inhoud van het zeeschip buiten *Suriname* is veranderd of het zeeschip daar is verbouwd, mits deze verandering of verbouwing op den zeebrief is aangeteekend door Onzen Minister van Koloniën of wel door den meest nabijzijnden Nederlandschen diplomatieken, consulairen of kolonialen ambtenaar.

3. De zeebrief vervalt terstond door geheelen overgang van het zeeschip in vreemden eigendom.

Artikel 11.

1. Onverminderd het bepaalde bij de artt. 13, laatste lid, 16, laatste lid, en 17, laatste lid, zendt de eigenaar van het zeeschip of de kapitein, indien de vervallen zeebrief onder dezen berust, dit stuk met de eerste gelegenheid aan den Gouverneur.

2. Indien het zeeschip buiten *Suriname* wordt gesloopt, vergaat of door zeeroovers of vijanden wordt genomen of de zeebrief ten gevolge van vervreemding van het zeeschip, voor het geheel of voor een deel, vervalt terwijl het zeeschip buiten *Suriname* is, geschiedt de inzending van den vervallen zeebrief door tusschenkomst van Onzen Minister van Koloniën of wel

van den meest nabijzijnden Nederlandschen diplomatieken, consulairen of kolonialen ambtenaar.

3. De oorzaak van het vervallen van den zeebrief wordt bij de inzending opgegeven.

4. Voor den ingezonden zeebrief wordt aan den eigenaar of aan den kapitein een bewijs van ontvangst uitgereikt.

Artikel 12.

1. In de gevallen, bedoeld in artikel 10, eerste lid, onder *a* en *c*, wordt op aanvraag van den rechthebbende een nieuwe zeebrief uitgereikt.

2. Deze aanvraag, met den vervallen zeebrief in te zenden, gaat vergezeld van de in artikel 8 bedoelde stukken.

3. Een nieuwe zeebrief mag op bovenstaanden voet mede worden uitgereikt, wanneer voldoende blijkt, dat de vroegere buiten schuld van de belanghebbenden is verloren gegaan of niet kan worden overgelegd.

4. Op aanvraag wordt, na eigendomsovergang van het zeeschip, aan den nieuwen eigenaar een zeebrief te zijnen name uitgereikt, mits het zeeschip de hoedanigheid van Surinaamsch zeeschip heeft behouden. De uitreiking geschiedt na overlegging van een afschrift van de teboekstelling van het schip ten name van den aanvrager in het openbaar register op grond van eene rechterlijke verklaring als bedoeld in het eerste lid van artikel 8 en tegen inlevering van den aan den vorigen eigenaar uitgereikten zeebrief. Desgevraagd kan ook worden volstaan met de aanteekening van den eigendomsovergang op den bestaanden zeebrief.

Artikel 13.

1. Bij aankoop of aanbouw van een zeeschip buiten *Suriname* is Onze Minister van Koloniën of de Gouverneur bevoegd om voor dat schip in Onzen naam een voorloopigen zeebrief uit te reiken, indien het beantwoordt aan de vereischten in artikel 3 voor Surinaamsche zeeschepen gesteld.

2. Deze zeebrief vermeldt den naam van het zeeschip, den inhoud van het schip naar de meting van het land, waar het is aangekocht of gebouwd, de soort en andere kenmerken van het schip en den naam van den natuurlijken persoon, den rechtspersoon, de reederij of de vennootschap, aan wien of aan welke het schip toebehoort. De zeebrief is geldig voor den daarin uitgedrukten termijn, welke echter den tijd van zes maanden na

de eigendomsoverdracht of de oplevering niet mag overschrijden. Hij mag eerst worden afgegeven nadat de eigendom op naar het oordeel van den Minister of van den Gouverneur voldoende wijze is aangetoond.

3. Bij de aankomst in *Suriname* wordt de voorloopige zeebrief bij de inklaring door de daarmede belaste ambtenaren of door den havenmeester ingehouden.

Artikel 14.

1. De Gouverneur is bevoegd om, zoo noodig, een buitengewonen zeebrief te verleenen voor een zeeschip, in *Suriname* voor rekening van niet in *Suriname* wonende of gevestigde personen gebouwd, gekocht of uitgerust, opdat dit schip onder Nederlandsche vlag rechtstreeks binnen een bij dien brief bepaalden termijn naar het land van zijne bestemming kan worden gevoerd.

2. Bij aankomst ter bestemmingsplaats wordt met dezen zeebrief gehandeld volgens de laatste drie leden van artikel 11.

3. Indien naar het oordeel van den Gouverneur van een op den voet van dit artikel verleenden buitengewonen zeebrief misbruik wordt gemaakt, of bij den Landvoogd gegrond vermoeden bestaat, dat zoodanig misbruik zal worden gemaakt, stelt hij dien zeebrief terstond buiten werking.

Artikel 15.

De Gouverneur is bevoegd om, overeenkomstig nader door hem te geven voorschriften ter zake, voor schepen, bij welke overwegend Surinaamsche belangen betrokken zijn en welke alleen voor rivier- of kustvaart buiten *Suriname* worden gebruikt, tijdelijk vergunning te verleenen tot het voeren van de Nederlandsche vlag, voor een in de vergunning aangegeven gebied.

Artikel 16.

1. Alle kapiteins van zeeschepen, zoo Nederlandsche als Nederlandsch-Indische, Surinaamsche, Curaçaosche en vreemde, zijn gehouden, bij het in- of uitvaren van Surinaaamsche zeehavens of zeegaten een geldigen zeebrief of een ander geldig bewijs van de nationaliteit van hun schip te vertoonen aan de ambtenaren, belast met de in- of uitklaring en desgevorderd aan den havenmeester. Bij gebreke daarvan verleenen die ambtenaren geen expeditie en mogen zij het zeeschip desnoods aanhouden, totdat het vereischte document wordt overgelegd. Bij

het binnenkomen mag echter onder de noodige voorwaarden vergunning worden verleend, om zoodanig schip naar de bestemmingsplaats over te brengen en om dáár of elders de lading op te slaan.

2. Ongeldige en vervallen zeebrieven en vergunningen worden door de consulaire ambtenaren, door de ambtenaren bij de in- of uitklaring of door den havenmeester ingehouden.

Artikel 17.

1. De kapitein van een Surinaamsch zeeschip is verplicht om, wanneer het schip eene vreemde haven binnenvalt, waar een Nederlandsch consulair ambtenaar is gevestigd, en aldaar langer dan vier en twintig uur verblijft, uiterlijk op den tweeden dag na dien van aankomst zich bij dien ambtenaar te vervoegen, ten einde den zeebrief te doen afteekenen.

2. De kapiteins van Surinaamsche zeeschepen, varende in een of meer geregelde diensten op vreemde havens, moeten hunne zeebrieven eenmaal per jaar, en wel bij de eerste binnenkomst in die havens, op de bedoelde wijze doen afteekenen.

3. Ongeldige zeebrieven, waaronder begrepen vervallen zeebrieven, worden door den consulairen ambtenaar ingehouden.

Artikel 18.

Van elk schip, waarvoor een zeebrief, als bedoeld in artikel 6, eerste lid, of eene vergunning als bedoeld in artikel 15 is verleend, moet door de zorg van den eigenaar de naam met duidelijke goed zichtbare letters op het achterschip zijn vermeld. Hetzelfde geldt voor den naam van de plaats, waar het schip thuis behoort.

Artikel 19.

1. De Gouverneur is bevoegd, bij gemotiveerde beschikking op grond van bijzondere omstandigheden:

a. afwijking toe te staan van de verplichting tot overlegging van den meetbrief, bedoeld in het eerste- en van het bepaalde in het tweede lid van artikel 8;

b. de geldigheid van een zeebrief te doen voortduren ook na het in artikel 10, tweede lid, bedoelde tijdstip en wel gedurende een bepaalden tijd of tot het doen van eene bepaalde reis;

c. den geldigheidsduur van een voorloopigen zeebrief en van een buitengewonen zeebrief te verlengen.

2. Verlenging, als onder *b* bedoeld, alsmede de onder *c* bedoelde verlenging van een buitengewonen zeebrief, mag slechts éénmaal plaats vinden.

Artikel 20.

1. Niet-nakoming van het bepaalde bij dit besluit betreffende het inzenden van vervallen zeebrieven of van vervallen vergunningen als bedoeld in artikel 15 wordt gestraft met geldboete van ten hoogste twee duizend gulden.

2. Niet-nakoming van het bepaalde bij artikel 17, eerste of tweede lid, of van het bepaalde bij artikel 18 wordt gestraft met geldboete van ten hoogste duizend gulden.

3. De strafbepalingen zijn toepasselijk op ieder, die zich hetzij binnen, hetzij buiten *Suriname* schuldig maakt aan het strafbaar gestelde feit.

4. De strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als overtredingen.

5. Indien een bij dit artikel strafbaar gesteld feit wordt begaan door of vanwege een rechtspersoon, wordt de strafvervolging ingesteld en de straf met inachtneming van artikel 53 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie *Suriname* bepaald tegen de leden van het bestuur.

Artikel 21.

1. Ieder eigenaar, ieder mede-eigenaar, ieder boekhouder, ieder beheerend vennoot en ieder bestuurder, naar gelang het Surinaamsch zeeschip toebehoort aan één persoon, aan meer personen, aan eene reederij waarin een boekhouder is aangesteld, aan eene vennootschap onder eene firma of bij wijze van geldschieting, aan eene naamlooze vennootschap, vereeniging of stichting, is verplicht bij het kantoor, waar het schip in het openbaar register is te boek gesteld, aangifte te doen van het vervallen van een zeebrief op grond van het bepaalde in het eerste lid van artikel 10.

2. Hij die niet of niet behoorlijk voldoet aan deze verplichting wordt gestraft met eene geldboete van ten hoogste duizend gulden.

3. Dit strafbaar feit wordt beschouwd als eene overtreding.

Artikel 22.

De ambtenaren van de invoerrechten en accijnzen, de havenmeester en de consulaire ambtenaren zijn bevoegd om proces-

verbaal op te maken wegens alle overtredingen van dit besluit, welke te hunner kennis komen. Een aldus opgemaakt procesverbaal geldt als wettig bewijsmiddel voor de daarin geconstateerde overtredingen, mits het voldoet aan de voorschriften van artikel 338 van het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie Suriname, met dien verstande, dat, ingeval het is opgemaakt door een consulair ambtenaar, het bevestigd is door zijn daarin opgenomen schriftelijken eed (belofte).

Artikel 23.

1. Zeebrieven, reeds verleend en alsnog geldig bij de inwerkingtreding van dit besluit, blijven van kracht voor zoover en voor zoolang zij niet vervallen ingevolge de desbetreffende voorschriften van dit besluit.

2. Behoudens het bepaalde bij het vorig lid wordt het Koninklijk besluit van 17 September 1871 n°. 18 (*Gouvernementsblad* n°. 20), zooals dit thans luidt, ingetrokken.

Artikel 24.

1. Dit besluit kan worden aangehaald onder den titel: ,,Surinaamsch zeebrievenbesluit 1933''.

2. Het treedt in werking op een door den Gouverneur van *Suriname* te bepalen tijdstip.

3. Op dat tijdstip vervallen in artikel 1 van de verordening van 28 November 1878 (*Gouvernementsblad* 1879 n°. 4) de woorden:

,,ingevolge de bepalingen van het Koninklijk besluit van den ,,17en September 1871, n°. 25 (*G.B.* n°. 20 van 1871)''.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* geplaatst en in afschrift gezonden zal worden aan den Raad van State.

's-Gravenhage, den 17den Maart 1933.

WILHELMINA

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Uitgegeven den *een en dertigsten* Maart 1933.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernements-blad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 23sten Mei 1933, met bepaling dat voormeld Koninklijk besluit in werking treedt met ingang van 1 Juni 1933.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 26sten Mei 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1933. No. 56.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 26 Mei 1933 No. 1658, *bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van 25 Januari 1933 (Staatsblad No. 25) bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het op 14 Februari 1930 te Madrid tusschen Nederland en Spanje gesloten luchtvaartverdrag (Staatsblad 1931, No. 597).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen :

a. de missive van den Minister van Koloniën van 10 Februari 1933, 5e Afdeeling No. 4/83, waarbij, ter bekendmaking van het na te melden Koninklijk besluit, is toegezonden een exemplaar van het Staatsblad van 1933 No. 25, waarin is opgenomen het Koninklijk besluit van 25 Januari 1933, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het op 14 Februari 1930 te Madrid tusschen Nederland en Spanje gesloten luchtvaartverdrag (Staatsblad 1931, No. 597) ;

b. het telegram van voornoemden Minister van 12 Mei 1933 No 572 ;

Gehoord . . . (enz.) ;

Besluit:

1. Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit, het daarin genoemd verdrag en de vertaling daarvan, benevens uittreksel uit deze resolutie, in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

2 . . . . (enz.) ;

Paramaribo, den 26sten Mei 1933.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 30sten Mei 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Wij WILHELMINA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Gezien de Wet van 31 December 1931 (*Staatsblad* nr. 597), houdende goedkeuring van het op 14 Februari 1930 te *Madrid* tusschen *Nederland* en *Spanje* gesloten luchtvaartverdrag, van welk verdrag een afdruk en eene vertaling bij dit Besluit zijn gevoegd;

Overwegende, dat de akte van bekrachtiging van dat verdrag op 11 Januari 1933 te *Madrid* zijn uitgewisseld;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 19den Januari 1933, Directie van het Protocol, nr. 1753;

Hebben goedgevonden en verstaan:

bovengenoemd verdrag, alsmede de vertaling daarvan, te doen bekend maken door de plaatsing van dit Besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereischt.

's-Gravenhage, den 25sten Januari 1933.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
BEELAERTS VAN BLOKLAND.

Uitgegeven den *tienden* Februari 1933.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

CONVENTION

entre

LES PAYS-BAS ET L'ESPAGNE

relative à la Navigation Aérienne.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas et Sa Majesté le Roi d'Espagne, animés du désir de faciliter le développement par l'air des communications entre l'Espagne et les Pays-Bas, ont résolu de conclure une Convention à cet effet et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas: Son Excellence le Baron Willem Dirk Henrik van Asbeck, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi d'Espagne, Chevalier de l'Ordre du Lion néerlandais, etc. etc.;

Sa Majesté le Roi d'Espagne: Son Excellence D. Dámaso Berenguer y Fusté, Comte de Xauen, Président de Son Conseil des Ministres et Son Ministre de l'Armée, Lieutenant Général, Chevalier Grand'Croix de l'Ordre Royal et Militaire de Saint Herménégilde, et des Ordres de Marie Christine et du Mérite Militaire, Son Gentilhomme de la Chambre en exercice, etc., etc., lesquels après s'être communiqués leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article premier.

Chacune des Hautes Parties contractantes accorde en temps de paix aux aéronefs de l'autre Partie contractante qui y sont régulièrement immatriculés, la liberté de passage inoffensif au-dessus de son territoire pourvu que soient observées les conditions de la présente Convention.

Il est entendu, toutefois, que l'établissement ou l'exploitation par une entreprise ressortissant à l'une des Hautes Parties contractantes de lignes aériennes régulières passant au-dessus

du territoire de l'autre Haute Partie contractante (avec ou sans escale) sera subordonné à des arrangements spéciaux entre les administrations compétentes des deux Gouvernements.

Au sens de la présente Convention, le ,,territoire'' signifie le territoire national, métropolitain et colonial, y compris les eaux territoriales.

Au sens de cette convention on comprend par le mot aéronefs quand il est employé sans une indication spéciale, les aéronefs privés et les aéronefs d'Etat affectés exclusivement à un service commercial ou postal.

Article 2.

Les aéronefs ressortissant à l'une des Hautes Parties contractantes, leurs équipages et leurs passagers, lorsqu'ils se trouveront sur le territoire de l'autre Haute Partie contractante, seront soumis aux obligations résultant des dispositions qui seront en vigueur dans l'Etat survolé, notamment aux prescriptions relatives à la navigation aérienne en général, en tant qu'elles s'appliquent à tous les aéronefs étrangers sans distinction de nationalité, aux droits de douane et autres droits réglementaires, aux interdictions d'exportation et d'importation, au transport de personnes et de marchandises, à la sécurité et à l'ordre public, et aux prescriptions sanitaires. Ils seront aussi soumis aux autres obligations résultant de la législation générale qui sera en vigueur, à moins qu'il n'en ait été prévu autrement dans la présente Convention.

Le transport commercial de personnes et d'objets entre deux points quelconques du territoire d'un même Etat pourra être réservé aux aéronefs nationaux.

Article 3.

Chacune des Hautes Parties contractantes aura le droit d'interdire la navigation aérienne au-dessus de certaines zones territoriales, sous réserve qu'il ne sera fait aucune distinction à cet égard entre les aéronefs nationaux et ceux ressortissant à l'autre Etat, sauf naturellement la réserve de l'usage des droits de souveraineté de chacun des deux Etats sur son territoire quant à l'emploi des aéronefs de l'Etat autres que ceux affectés à un service commercial ou postal, tels que les aéronefs militaires, les aéronefs de police ou les aéronefs douaniers. Chacun des

Etats contractants devra faire connaître à l'autre Etat les zones territoriales au-dessus desquelles la navigation aérienne sera interdite.

De plus, chacune des Hautes Parties contractantes se réserve le droit de restreindre ou d'interdire provisoirement, en temps de paix, en partie ou complètement, dans des circonstances exceptionelles et avec effet immédiat, la navigation aérienne au-dessus de son territoire.

Article 4.

Tout aéronef qui s'engagerait au-dessus d'une zone interdite sera tenu, dès qu'il s'en apercevrait, de donner le signal de détresse prescrit par le règlement de la navigation aérienne de l'Etat survolé; il devra en outre atterrir ou amerrir en dehors de la zone interdite, le plus tôt et le plus près possible sur l'un des aérodromes de cet Etat. La même obligation s'appliquera à tout aéronef auquel il sera fait un signal spécial réglementaire l'avertissant qu'il survole une zone interdite.

Article 5.

Les aéronefs devront être munis de signes distinctifs clairement visibles et permettant de constater leur identité pendant le vol (marques de nationalité et d'immatriculation). Ils porteront en outre le nom et le domicile du propriétaire.

Les aéronefs devront être munis de certificats d'immatriculation et de navigabilité et de tous autres documents prescrits pour la navigation aérienne dans leur pays d'origine.

Tous les membres de l'équipage qui exerceront dans l'aéronef une activité soumise dans leur pays d'origine à une autorisation spéciale, devront être munis des papiers prescrits dans leur pays d'origine pour la navigation aérienne et, notamment, des brevets et licences réglementaires.

Les autres membres de l'équipage devront être munis de pièces mentionnant leur occupation à bord, leur profession, leur identité, leur nationalité.

Les certificats de navigabilité, brevets d'aptitude et licences délivrés ou rendus exécutoires par l'une des Hautes Parties contractantes pour l'aéronef ou l'équipage, seront valables dans l'autre Etat au même titre que les documents correspondants délivrés ou rendus exécutoires par celui-ci.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve le droit de refuser de reconnaître, pour la navigation intérieure sur son territoire, les brevets d'aptitude et licences délivrés à ses ressortissants par l'autre Partie contractante.

L'équipage et les voyageurs, pour autant qu'il n'en aura pas été convenu autrement, devront être munis des papiers exigibles d'après les prescriptions en vigueur pour le trafic international.

Article 6.

Aucun appareil de radiocommunication quelqu'il soit ne pourra être porté par un aéronef sans une licence spéciale, délivrée par l'Etat dont l'aéronef possède la nationalité. L'usage de ces appareils est soumis au-dessus du territoire de chacun des Etats contractants aux prescriptions édictées à cet effet par l'autorité compétente de cet Etat. En outre ces appareils ne pourront être employés que par des membres de l'équipage munis d'une licence spéciale délivrée à cet effet par le Gouvernement de leur pays.

Les deux Etats contractants se réservent de conclure pour des raisons de sécurité des arrangements relatifs à l'installation obligatoire d'appareils de radiocommunication dans les aéronefs.

Article 7.

Il sera interdit aux aéronefs, à leurs équipages et aux passagers de transporter comme cargaison ou d'autre manière des armes, des munitions, des gaz nocifs ou des explosifs. Le transport de pigeons voyageurs et d'appareils photographiques et cinématographiques dans les limites du territoire de l'Etat contractant, dont l'aéronef ne possède pas la nationalité, ne s'effectuera pas sans une permission de l'autorité compétente de cet Etat.

Article 8.

Les aéronefs de chacune des Hautes Parties contractantes transportant des voyageurs et des marchandises devront être munis d'une liste nominative des voyageurs et, pour les marchandises, d'un manifeste indiquant la nature et la quantité de la cargaison, ainsi que des déclarations de douane nécessaires.

Si, à l'arrivée d'un aéronef, une divergence est constatée entre

les marchandises transportées et les documents ci-dessus mentionnés les autorités douanières du port d'arrivée devront se mettre directement en rapport avec les autorités douanières compétentes de l'autre Etat contractant.

Le transport d'envois postaux pourra être réglé directement entre les administrations postales des deux Etats contractants par voie d'arrangements spéciaux.

Article 9.

Dans tous les cas de départ ou d'atterrissage, chaque Etat contractant pourra faire visiter sur son territoire par les autorités compétentes les aéronefs de l'autre Etat et faire examiner les certificats et autres documents prescrits.

Article 10.

Les aérodromes à la disposition de la navigation aérienne publique seront accessibles aux aéronefs des deux Etats. Ceux-ci pourront utiliser également les services de renseignements météorologiques, de liaisons radioélectriques et de signalisation de jour et de nuit. Les taxes éventuelles (taxes d'atterrissage, de séjour etc.) seront les mêmes pour les aéronefs nationaux et ceux ressortissant à l'autre Etat.

Article 11.

A l'entrée et à la sortie, les aéronefs à destination ou en provenance d'un des Etats contractants ne pourront se diriger que sur un aérodrome ouvert à la navigation aérienne publique et classé comme aérodrome douanier (avec service de contrôle des passeports) et ce, sans atterrissage intermédiaire entre la frontière et l'aérodrome. Dans des cas spéciaux, les autorités compétentes pourront autoriser le départ ou l'arrivée sur d'autres aérodromes où seront effectuées les opérations de dédouanement et le contrôle des passeports. L'interdiction d'atterrissage intermédiaire s'applique également à ces cas spéciaux.

En cas d'atterrissage forcé en dehors des aérodromes visés à l'alinéa premier, le commandant de bord, l'équipage et les passagers devront se conformer à la réglementation nationale en vigueur à cet effet et le commandant sera tenu de donner avis à l'aérodrome douanier correspondant à la zone fiscale.

Les deux Hautes Parties contractantes se communiqueront la liste des aérodromes ouverts à la navigation aérienne publique. Cette liste désignera en plus les endroits où les formalités douanières pourront être effectuées. Toute modification apportée à cette liste, ainsi que toute restriction même temporaire du droit d'utiliser l'un de ces aérodromes, devront être immédiatement communiquées à l'autre Partie contractante.

Article 12.

Les frontières des deux Hautes Parties contractantes ne seront franchies qu'entre les points déterminés par les Etats respectifs.

Il est d'ores et déjà prévu que toute zone des frontières dans laquelle l'une des Parties contractantes autorise le franchissement par ses aéronefs nationaux ou des aéronefs d'autre nationalité, pourra être utilisée ipso facto pour le passage des aéronefs ressortissant à l'autre Partie contractante.

Article 13.

En fait de lest, il ne pourra être jeté que du sable fin ou de l'eau.

Article 14.

En cours de route, ne pourront être jetés ou abandonnés d'une autre manière, en dehors du lest, que des objets ou des matières pour lesquels l'Etat au-dessus du territoire duquel il sera procédé à cette opération, aura accordé une autorisation spéciale.

Article 15.

Pour toutes les questions de nationalié à envisager dans l'application de la présente Convention, il est entendu que les aéronefs ont la nationalité de l'Etat sur le registre duquel ils sont régulièrement immatriculés.

Article 16.

Les deux Hautes Parties contractantes échangeront entre elles chaque mois les listes d'inscriptions sur le registre matricule et de radiations d'inscriptions effectuées au cours du mois précédent.

Article 17.

Tout aéronef passant ou transitant à travers l'atmosphère d'un des deux Etats contractants et effectuant seulement les atterissages et arrêts raisonnablement nécessaires, pourra être soustrait à la saisie pour contrefaçon d'un brevet, dessin ou modèle, moyennant le dépôt d'un cautionnement dont le montant, à défaut d'accord amiable, sera fixé dans le plus bref délai possible par l'autorité compétente du lieu de la saisie.

Article 18.

Les aéronefs ressortissant aux deux Etats contractants auront droit, pour l'atterissage, notamment en cas de détresse, aux mêmes mesures d'assistance que les aéronefs nationaux.

Le sauvetage des appareils perdus en haute mer sera réglé, sauf convention contraire, par les principes du droit maritime résultant des conventions internationales qui seront en vigueur ou, à leur défaut, des lois nationales des sauveteurs.

Article 19.

Les deux Hautes Parties contractantes se communiqueront mutuellement toutes les prescriptions en vigueur sur la navigation aérienne dans leur territoire.

Article 20.

Les détails d'application de la présente Convention seront réglés, toutes les fois que ce sera possible, par entente directe entre les diverses administrations compétentes des deux Parties contractantes (notamment pour réglementer les formalités douanières).

Toute contestation au sujet de l'application de la présente Convention, qui n'aurait pu être résolue amiablement par la voie diplomatique ordinaire, sera d'abord soumise à l'examen d'une Commission de conciliation constituée par un membre du côté des Pays-Bas, un autre membre du côté de l'Espagne et un président nommé de commun accord. Les membres ainsi que le président, seront nommés chaque fois qu'un nouveau cas le rendra nécessaire. Si les Hautes Parties contractantes ne se mettraient pas d'accord au sujet de la nomination du président ou de la sentence prononcée par la Commission dont il s'agit,

le litige sera soumis à la Cour permanente de Justice internationale de La Haye.

Article 21.

Le régime des sanctions à appliquer aux aéronefs en contravention avec les prescriptions de cette convention sera celui indiqué dans les règlements de navigation aérienne de chaque pays pour les aéronefs nationaux.

Article 22.

Chacune des Hautes Parties contractantes pourra, à tout moment, dénoncer la présente Convention avec un préavis de douze mois. Elle sera considérée comme dénoncée avec effet immédiat si les deux Etats arrivent à conclure avec d'autres Etats une convention aérienne de caractère général.

Article 23.

La présente Convention devra être ratifiée et les ratifications seront échangées le plus tôt qu'il sera possible. Elle entrera en vigueur à la date de l'échange des ratifications.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Madrid, en double expédition, le quatorze février mil neuf cent trente.

(L.S.) VAN ASBECK.

(L.S.) DÁMASO BERENGUER.

VERTALING.

VERDRAG
tusschen Nederland en Spanje inzake de Luchtvaart.

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en Zijne Majesteit de Koning van Spanje, bezield met den wensch om het luchtverkeer tusschen Spanje en Nederland te bevorderen, hebben besloten te dien einde een verdrag te sluiten en hebben tot Hunne gevolmachtigden benoemd, t. w.:

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden: Zijne Excellentie Willem Dirk Henrik Baron van Asbeck, Hoogstderzelver Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister bij Zijne Majesteit den Koning van Spanje, Ridder in de orde van den Nederlandschen Leeuw, enz. enz.;

Zijne Majesteit de Koning van Spanje: Zijne Excellentie D. Dámaso Berenguer y Fusté, Graaf van Xauen, President van Hoogstdeszelfs Raad van Ministers en Minister van Oorlog, Luitenant-Generaal, Ridder Grootkruis van de Koninklijke en Militaire Orde van Sint Hermenegilde en van de Orden van Maria Christina en van Militaire Verdiensten, Hoogstdeszelfs Kamerjonker, enz., enz.,

die, na elkander hun in goeden en behoorlijken vorm bevonden volmachten te hebben medegedeeld, nopens de volgende artikelen zijn overeengekomen:

Artikel 1.

Elk der Hooge Verdragsluitende Partijen verleent in tijd van vrede aan de luchtvaartuigen van de andere Verdragsluitende Partij, welke aldaar volgens de voorschriften zijn ingeschreven, vrijheid van vreedzaam verkeer boven haar grondgebied, mits de voorwaarden van dit verdrag worden nageleefd.

Het is echter wel te verstaan, dat de instelling of de uitoefening van geregelde luchtlijnen door een tot een der Hooge Verdragsluitende Partijen behoorende onderneming over het grondgebied van de andere Hooge Verdragsluitende Partij (met of

zonder tusschenlanding) zal zijn onderworpen aan bijzondere afspraken tusschen de bevoegde administraties der beide Regeeringen.

In den zin van dit verdrag beteekent ,,grondgebied'' het nationale grondgebied van het moederland en van de overzeesche gewesten, met inbegrip van de territoriale wateren.

In den zin van dit verdrag worden onder het woord ,,luchtvaartuigen'', wanneer dit zonder een nadere aanduiding wordt gebruikt, verstaan de particuliere luchtvaartuigen en de staatsluchtvaartuigen, welke uitsluitend voor een handels- of postdienst worden gebruikt.

Artikel 2.

De luchtvaartuigen, behoorende tot een der Hooge Verdragsluitende Partijen, hun bemanningen en hun passagiers zijn, wanneer zij zich boven het grondgebied van de andere Hooge Verdragsluitende Partij bevinden, onderworpen aan de verplichtingen, voortvloeiende uit de bepalingen, welke in den Staat, waarover gevlogen wordt, gelden, in het bijzonder aan de voorschriften betreffende de luchtvaart in het algemeen, voor zoover zij op alle vreemde luchtvaartuigen zonder onderscheid van nationaliteit van toepassing zijn, betreffende de douanerechten en andere wettelijke rechten, uit- en invoerverboden, het vervoer van personen en goederen, de openbare orde en veiligheid, en de gezondheidswetten. Zij zijn ook onderworpen aan de verdere verplichtingen, welke uit de algemeene van kracht zijnde wetgeving voortvloeien, tenzij in dit verdrag anders is bepaald.

Het vervoer als bedrijf van personen en goederen tusschen twee willekeurige punten van het grondgebied van een zelfden Staat kan ten behoeve van de eigen luchtvaartuigen worden voorbehouden.

Artikel 3.

Elk der Hooge Verdragsluitende Partijen heeft het recht de luchtvaart boven bepaalde gedeelten van haar grondgebied te verbieden, onder het voorbehoud, dat in dit opzicht geen onderscheid zal worden gemaakt tusschen de eigen luchtvaartuigen en die, behoorende tot den anderen Staat, behoudens natuurlijk het voorbehoud van het gebruik van de souvereiniteitsrechten van elk der beide Staten over zijn grondgebied, voor wat betreft het gebruik van de Staatsluchtvaartuigen, andere dan die, welke

gebruikt worden voor een handels- of postdienst, zooals de militaire luchtvaartuigen, de politieluchtvaartuigen of de douaneluchtvaartuigen. Elk der Verdragsluitende Staten moet aan den anderen Staat de gebiedsdeelen, waarboven de luchtvaart verboden zal zijn, mededeelen.

Daarenboven behoudt elk der Hooge Verdragsluitende Partijen zich het recht voor in tijd van vrede de luchtvaart boven zijn gebied geheel of gedeeltelijk te beperken of voorloopig te verbieden in bijzondere gevallen en met onmiddellijke inwerkingtreding van zoodanige beperking of zoodanig verbod.

Artikel 4.

Elk luchtvaartuig, dat boven een verboden gebied zoude geraken, moet, zoodra het dit zou bemerken, het noodsein geven, voorgeschreven door de luchtvaartwetgeving van den Staat, waarboven het zich bevindt; het moet daarenboven buiten het verboden gebied zoo spoedig mogelijk en zoo nabij mogelijk op een der luchtvaartterreinen van dien Staat landen. Dezelfde verplichting geldt voor elk luchtvaartuig, tot hetwelk een bijzonder voorgeschreven sein wordt gegeven, ter waarschuwing, dat het over een verboden gebied vliegt.

Artikel 5.

De luchtvaartuigen moeten zijn voorzien van duidelijke goed waarneembare kenmerken, welke het mogelijk maken tijdens de vlucht hun identiteit vast te stellen (nationaliteits- en inschrijvingsmerken). Daarenboven voeren zij den naam en de woonplaats van den eigenaar.

De luchtvaartuigen moeten zijn voorzien van bewijzen van inschrijving en van luchtwaardigheid en van alle overige bewijsstukken, in het land van herkomst voor de luchtvaart voorgeschreven.

Alle leden der bemanning, die in het luchtvaartuig een werkzaamheid verrichten, welke in het land van herkomst van een bijzondere toestemming afhankelijk is, moeten zijn voorzien van de in het land van herkomst voor de luchtvaart voorgeschreven papieren, en in het bijzonder van de voorgeschreven bewijzen en vergunningen.

De overige leden der bemanning moeten zijn voorzien van bescheiden, vermeldende hun werkkring aan boord, hun beroep, hun identiteit, hun nationaliteit.

De bewijzen van luchtwaardigheid en van geschiktheid en de vergunningen door een der Hooge Verdragsluitende Partijen voor het luchtvaartuig of voor de bemanning uitgereikt of geldig verklaard, hebben in den anderen Staat dezelfde geldigheid als de overeenkomstige door dezen laatste uitgereikte of geldig verklaarde bescheiden.

Elk der Hooge Verdragsluitende Partijen behoudt zich het recht voor, ten aanzien van de luchtvaart binnen zijn grondgebied de erkenning van bewijzen van geschiktheid en vergunningen, aan zijn onderdanen door de andere Verdragsluitende Partij uitgereikt, te weigeren.

De bemanning en de reizigers moeten, voor zoover niet anders is overeengekomen, voorzien zijn van de papieren, welke volgens de van kracht zijnde voorschriften voor het internationale verkeer worden geëischt.

Artikel 6.

Geen inrichting van welken aard ook voor draadlooze telegrafie of telefonie mag door een luchtvaartuig worden medegevoerd zonder een bijzondere vergunning, uitgereikt door den Staat, welks nationaliteit het luchtvaartuig bezit. Het gebruik van deze toestellen boven het grondgebied van elk der Verdragsluitende Staten is onderworpen aan de voorschriften, tot dat doel door de bevoegde autoriteit van dien Staat uitgevaardigd. Daarenboven mogen deze toestellen enkel worden gebruikt door leden der bemanning, voorzien van een bijzondere, tot dit doel door de Regeering van hun land uitgereikte vergunning.

De beide Verdragsluitende Staten behouden zich voor om redenen van veiligheid regelingen te treffen inzake de verplichte uitrusting van luchtvaartuigen met inrichtingen voor draadlooze telegrafie of telefonie.

Artikel 7.

Het is aan de luchtvaartuigen, aan hun bemanningen en aan de passagiers verboden als lading of anderszins wapenen, munitie, giftige gassen of ontplofbare stoffen te vervoeren. Het vervoer van postduiven en van fotografische en cinematografische toestellen mag binnen de grenzen van het grondgebied van den Verdragsluitenden Staat, waarvan het luchtvaartuig niet de nationaliteit heeft, niet plaats hebben zonder een vergunning van de bevoegde autoriteit van dien Staat.

Artikel 8.

De luchtvaartuigen van elk der Hooge Verdragsluitende Partijen, welke reizigers en goederen vervoeren, moeten zijn voorzien van een naamlijst van de reizigers en, voor de goederen, van een manifest, aangevende den aard en de hoeveelheid der lading, zoowel als van de noodige douaneverklaringen.

Indien, bij aankomst van een luchtvaartuig, een verschil wordt vastgesteld tusschen de vervoerde goederen en de bovengenoemde bewijsstukken, moeten de douane-autoriteiten van den haven van aankomst zich rechtstreeks in verbinding stellen met de bevoegde douane-autoriteiten van den anderen Verdragsluitenden Staat.

Het vervoer van postzendingen kan door middel van bijzondere overeenkomsten rechtstreeks worden geregeld tusschen de postadministraties der beide Verdragsluitende Staten.

Artikel 9.

In alle gevallen van vertrek of landing mag elke Verdragsluitende Staat op zijn grondgebied de luchtvaartuigen van den anderen Staat door de bevoegde autoriteiten doen onderzoeken en de bewijzen en andere voorgeschreven stukken doen nazien.

Artikel 10.

De voor het algemeen luchtverkeer beschikbaar gestelde luchtvaartterreinen zijn toegankelijk voor de luchtvaartuigen der beide Staten. Deze kunnen eveneens gebruik maken van de meteorologische inlichtingsdiensten, de diensten betreffende het radioverkeer en die betreffende het seinwezen zoowel voor overdag als voor des nachts. De mogelijke tarieven (landingsgelden, stallingsgelden, enz.) zijn dezelfde voor de eigen luchtvaartuigen en voor die behoorende tot den anderen Staat.

Artikel 11.

Bij aankomst en vertrek mogen de luchtvaartuigen met bestemming voor of komende uit een der Verdragsluitende Staten slechts gebruik maken van een luchtvaartterrein, opengesteld voor de algemeene luchtvaart en aangewezen als douaneluchtvaartterrein (met een dienst voor paspoortencontrôle), en wel zonder dat een tusschenlanding tusschen de grens en het luchtvaartterrein mag plaats hebben. In bijzondere gevallen kunnen de bevoegde autoriteiten het vertrek van of de aankomst op

andere luchtvaartterreinen, waar alsdan de douanewerkzaamheden en paspoortencontrôle zullen plaats hebben, toestaan. Het verbod van tusschenlanding geldt eveneens voor deze bijzondere gevallen.

In geval van noodlanding buiten de in het eerste lid genoemde luchtvaartterreinen moeten de gezagvoerder, de bemanning en de reizigers zich gedragen naar de op dat oogenblik geldende nationale wetgeving en de gezagvoerder moet bericht geven aan het douaneluchtvaartterrein, dat tot het douanegebied behoort.

De beide Hooge Verdragsluitende Partijen zullen elkander opgave doen van de voor de algemeene luchtvaart opengestelde luchtvaartterreinen. Deze opgave zal daarenboven aanduiden de plaatsen, waar douaneformaliteiten kunnen plaats hebben. Iedere wijziging, aangebracht in die opgave, zoowel als iedere zelfs tijdelijke beperking van het recht om een van deze luchtvaartterreinen te gebruiken, moet onmiddellijk aan de andere Verdragsluitende Partij worden medegedeeld.

Artikel 12.

De grenzen van de beide Hooge Verdragsluitende Partijen worden enkel overgevlogen tusschen de door de betrokken Staten vastgestelde punten.

Verder wordt bepaald, dat elk grensgebied, waar een der Verdragsluitende Partijen het overvliegen door zijn eigen luchtvaartuigen of door luchtvaartuigen van een andere nationaliteit toestaat, ipso facto eveneens kan worden gebruikt voor het overvliegen door de luchtvaartuigen, behoorende tot de andere Verdragsluitende Partij.

Artikel 13.

Als ballast mag enkel fijn zand of water worden uitgeworpen.

Artikel 14.

Gedurende de vlucht mogen behalve ballast enkel worden uitgeworpen of op andere manier verwijderd voorwerpen of stoffen, waarvoor de Staat, boven welks grondgebied de handeling plaats heeft, een bijzondere vergunning heeft gegeven.

Artikel 15.

Er wordt overeengekomen met het oog op alle vraagstukken van nationaliteit, welke zich bij de toepassing van dit verdrag

kunnen voordoen, dat de luchtvaartuigen de nationaliteit hebben van den Staat, in welks register zij regelmatig zijn ingeschreven.

Artikel 16.

De beide Hooge Verdragsluitende Partijen zullen elke maand de opgaven van inschrijvingen in het luchtvaartregister en de doorhalingen van de inschrijvingen, welke in de vorige maand plaats hadden, onder elkander uitwisselen.

Artikel 17.

Elk luchtvaartuig, dat in of over het gebied van een der beide Verdragsluitende Staten vliegt en enkel die landingen, welke redelijkerwijze noodzakelijk zijn, verricht, kan aan beslag, op grond van nabootsing van een patent, teekening of model, worden onttrokken tegen het stellen van zekerheid, waarvan het bedrag, bij gebreke van minnelijke schikking, zoo spoedig mogelijk zal worden bepaald door de bevoegde autoriteit ter plaatse van de inbeslagneming.

Artikel 18.

De tot de beide Verdragsluitende Staten behoorende luchtvaartuigen hebben bij landing, in het bijzonder in geval van nood, recht op gelijke mate van hulp als de eigen luchtvaartuigen.

De redding van op zee verongelukte luchtvaartuigen wordt, voorzoover niet anders is overeengekomen, geregeld door de beginselen van het zeerecht, voortvloeiende uit de geldende internationale verdragen of, bij gebreke van deze, door de nationale wetten van de helpers.

Artikel 19.

De beide Hooge Verdragsluitende Partijen zullen elkander over en weer alle inzake de luchtvaart in hun gebied geldende voorschriften mededeelen.

Artikel 20.

De bijzonderheden inzake de toepassing van dit verdrag worden, telkens wanneer dit mogelijk is, geregeld door rechtstreeksch overleg tusschen de verschillende bevoegde administraties der beide Verdragsluitende Partijen (in het bijzonder voor het regelen van de douaneformaliteiten).

Ieder geschil inzake de toepassing van dit verdrag, dat niet op minnelijke wijze langs den gewonen diplomatieken weg kan worden geregeld, zal eerst worden onderworpen aan het oordeel van een Verzoeningscommissie, samengesteld uit een lid van de zijde van Nederland, een ander lid van de zijde van Spanje en een in gemeen overleg aangewezen voorzitter. De leden, zoowel als de voorzitter, worden aangewezen, telkens wanneer een nieuw geval dit noodig maakt. Indien de Hooge Verdragsluitende Partijen zich met de aanwijzing van den voorzitter of met de uitspraak van de Commissie niet kunnen vereenigen, wordt het punt van geschil onderworpen aan het Permanente Hof van Internationale Justitie te 's Gravenhage.

Artikel 21.

Het stelsel van straffen, toepasselijk ten aanzien van de luchtvaartuigen, waarmede de voorschriften van dit verdrag worden overtreden, is het stelsel, dat in de luchtvaartwetgeving van ieder land voor de eigen luchtvaartuigen is aangegeven.

Artikel 22.

Elk der Hooge Verdragsluitende Partijen kan te allen tijde dit verdrag opzeggen met een termijn van twaalf maanden. Het wordt beschouwd als te zijn opgezegd met onmiddellijke inwerkingtreding, indien de beide Staten er toe overgaan met andere Staten een luchtvaartverdrag van algemeenen aard te sluiten.

Artikel 23.

Dit verdrag zal worden bekrachtigd en de bekrachtigingsoorkonden zullen zoo spoedig mogelijk worden uitgewisseld. Het zal in werking treden op den datum van de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden.

Ten blijke hiervan hebben de wederzijdsche gevolmachtigden dit verdrag geteekend en van hun zegels voorzien.

Gedaan te Madrid in dubbel, den veertienden Februari negentien honderd dertig.

(L.S.) VAN ASBECK.

(L.S.) DÁMASO BERENGUER.

1933. No. 57.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 6 Juni 1933 No. 1779, *houdende bekendmaking van de toetreding van Frankrijk voor Syrië en den Libanon tot het verdrag met bijbehoorend Protocol ter vereenvoudiging van douaneformaliteiten van 3 November 1923 (Staatsblad 1925 No. 270, Gouvernementsblad 1925 No. 55).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de ministeriëele missive van 3 April 1933, 2e Afdeeling No. 22/196, houdende toezending van eene mededeeling van den Secretaris-Generaal van den Volkenbond met betrekking tot de toetreding door Frankrijk voor Syrië en den Libanon tot het Verdrag en bijbehoorend Protocol ter vereenvoudiging van douaneformaliteiten van 3 November 1923 (Staatsblad 1925 No. 270, Gouvernementsblad 1925 No. 55) ;

Herlezen de resolutie van 5 Januari 1932 No. 37 ;

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.

2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 6den Juni 1933.

RUTGERS.

Uitgegeven den 13den Juni 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 58.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 14 Juni 1933 *tot intrekking van het besluit van 17 Maart 1933 (G. B. No. 31), houdende verbod tot invoer van vee uit Britsch-Guyana.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat ter uitvoering van artikel 5 der verordening van 4 Februari 1910 (G. B. No. 20) *tot regeling van de veeartsenijkundige politie*, zooals dat artikel luidt na aanvulling bij de verordening van 2 December 1925 (G. B. 1926 No. 39) het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Artikel 1.

Het besluit van 17 Maart 1933 (G. B. No. 31), *houdende verbod tot invoer van vee uit Britsch-Guyana* wordt ingetrokken.

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien zijner afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 14den Juni 1933.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER

l. g. s.

Uitgegeven, den 14den Juni 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

H. F. ESSER

l. g. s.

1933. No. 59.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

Proclamatie

van den 21sten Juni 1933,

betreffende de opdracht van het dagelijksch beleid van zaken aan den Ondervoorzitter van den Raad van Bestuur, Mr. Dr. F. L. J. van Haaren.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME

brengt ter algemeene kennis, dat hij wegens korte afwezendheid van de hoofdplaats het dagelijksch beleid van zaken van het tijdstip van zijn vertrek op den 22sten Juni 1933 tot dat van zijn terugkeer te Paramaribo, overeenkomstig artikel 28bis van het Regeeringsreglement, bij resolutie van heden No. 1971 heeft opgedragen aan den Ondervoorzittter van den Raad van Bestuur, Mr. Dr. F. L. J. van Haaren.

Paramaribo, 21 Juni 1933.

De Gouverneur voornoemd,

RUTGERS.

1933. No. 60.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

PUBLICATIE van 1 Juli 1933, *waarbij wordt afgekondigd de wet van den 21sten April 1933 (Staatsblad No. 182), houdende vaststelling van de Surinaamsche begrooting voor het dienstjaar 1933.*

IN NAAM DER KONINGIN!
DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet;

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de koloniale huishoudelijke begrooting van *Suriname* voor het dienstjaar 1933 behoort te worden vastgesteld bij de wet, omdat de omstandigheid zich voordoet, voorzien bij art. 112, eerste lid, onder 1°, van het Reglement op het beleid der Regering in de kolonie *Suriname*;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I.

De koloniale huishoudelijke begrooting van *Suriname* voor het dienstjaar 1933 wordt, voor zooveel de uitgaven betreft, vastgesteld als volgt:

Iste AFDEELING.

Algemeen en gewestelijk bestuur, immigratie en kolonisatie.

Gouvernements-secretarie, immigratie en algemeene dienst.

Artikel 1. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den gouvernements-secretaris, tevens agent-generaal voor de immigratie, de ambte-

naren en beambten, alsmede toelagen voor de technische voorlichting ten behoeve van het ijkwezen, aan de ambtenaren van den burgerlijken stand, belast met het voltrekken van huwelijken en aan de ambtenaren bij den dienst van de immigratie en op de kantoren der districts-commissarissen, die bedreven zijn in het spreken der talen van de Nederlandsch- en de Britsch-Indische immigranten . . . f 115 344

Artikel 2. Meubelen, kantoorbehoeften, abonnement op nieuwsbladen en andere uitgaven ten behoeve van de gouvernements-secretarie, van den burgerlijken stand en het bevolkingsregister, van de immigratie en de kolonisatie, het ijkwezen en van den Raad van Bestuur, kosten van vergaderingen en van examens, voor zoover daartoe niet bij andere artikelen afzonderlijke gelden zijn toegestaan, reis-, verblijf- en verhuizingskosten van de ambtenaren en beambten der gouvernements-secretarie, alsmede voor subsidie van het tijdschrift *De West-Indische Gids,* boek- en drukwerken, briefporten, advertentiekosten, telegrammen, schrijfloonen en andere uitgaven voor den algemeenen dienst 23 320

Koloniale Staten.

Artikel 3. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den griffier en de ambtenaren en beambten ter griffie 10 527

Artikel 4. Boeken, kantoor-, lokaal- en andere huishoudelijke behoeften, telegrammen, schrijfloonen, druk-

werken, benevens reis- en verblijfkosten van-, alsmede huur van voertuigen voor leden der Koloniale Staten f 7 250

Schutterij te Paramaribo.

Artikel 5. Uitgaven voor de rustende schutterij 100

Gewestelijk bestuur.

Artikel 6. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de districts-commissarissen, -secretarissen, -klerken en surnumerairs, benevens vergoeding voor het gemis van vrije woning 85 542

Artikel 7. Meubelen en andere uitgaven ten behoeve van de kantoren van de districts-commissarissen, van de plaatsen buiten die kantoren, waar zij zitting houden of huwelijken voltrekken en van de zittingsplaatsen der rechters, alsmede abonnement voor kantoorkosten aan de districts-commissarissen en burger-kapiteins . . 2 700

Artikel 8. Reis-, verblijf- en verhuizingskosten, alsmede kosten voor onderhoud van voertuigen van de ambtenaren van het districtsbestuur 6 000

Artikel 9. Verstrekking van geneesmiddelen en verbandstoffen ten behoeve van in de districten gevestigde ambtenaren en beambten in 's Lands dienst, zoomede van hunne wettige gezinnen, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas. . 750

Kolonisatie.

Artikel 10. Kosten van aanvoer van immigranten en daarmede in verband staande andere uitgaven . . . . *Memorie.*

Artikel 11. Kosten van terugvoer van immigranten en daarmede in verband staande andere uitgaven, alsmede uitkeeringen aan immigranten, die afzien van het recht op vrije terugreis . . . . . f 158 000

Beheer der Lands-vestigingsplaatsen en -stalweiden.

Artikel 12. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen voor het houden van toezicht op voor den klein-landbouw uitgegeven perceelen land en de Landsstalweiden, zoomede reis-, verblijf- en verhuizingskosten en andere uitgaven 29 607

Artikel 13. Vergoeding voor huishuur en voor het gemis van vrije woning aan een opzichter en een Javaanschen opziener 300

Boschnegers en Indianen.

Artikel 14. Toelagen van de opperhoofden der Boschnegers en van den vertegenwoordiger van het opperhoofd van den stam der Aucaners, alsmede persoonlijke toelage van den groot-kapitein bij dien stam, Kanapé 2 300

Artikel 15. Vervoerkosten, loonen en geschenken ter vergelding van kleine diensten, begrafeniskosten en andere uitgaven ten behoeve van- of in verband staande met het bestuur over Boschnegers en Indianen 1 500

Overtochts- en vervoerkosten van ambtenaren en gepensionneerden.

Artikel 16. Uit- en terugzending van burgerlijke ambtenaren en daarmede in verband staande uitgaven,

uitkeeringen ingevolge het „West-Indisch detacheeringsbesluit 1930", overtocht van met verlof gaande of van verlof terugkeerende en gepensionneerde ambtenaren met hunne gezinnen, benevens terugbetaling van uit eigen middelen betaalde overtochtskosten . . . . . f 32 000

Artikel 17. Kosten, verbonden aan tijdelijke opdrachten aan in Nederland vertoevende Surinaamsche ambtenaren, zoomede aan uitzending van ambtenaren uit Suriname naar Nederland voor studie-doeleinden, een en ander in het belang van den dienst. 4 000

Artikel 18. Vergoeding wegens reis- en verblijfkosten in Nederland tot het ondergaan van een geneeskundig onderzoek door aan den dienst in Suriname verbonden of daarvoor bestemd of te bestemmen personeel . 300

Artikel 19. Reis- en verblijfkosten, alsmede verhuizingskosten van- en huur van voertuigen voor ambtenaren, beambten en andere personen in 's Lands dienst, alsmede voor commissiën, voor zoover daartoe niet bij andere artikelen afzonderlijke kredieten zijn toegestaan 1 200

Begrafenissen van onvermogenden.

Artikel 20. Kosten van aanschaffing en van herstelling van lijkwagens, draagbaren, kleeden, gereedschappen en andere behoeften voor alsmede andere kosten, verbonden aan begrafenissen van onvermogenden . 5 150

Andere uitgaven.

Artikel 21. Uitgaven ter viering van verjaardagen van het Koninklijk Huis en van andere volksfeesten . f 2 500

Gouvernements-accountant.

Artikel 22. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den gouvernements-accountant en den surnumerair of klerk op diens kantoor 6 920

Artikel 23. Reis- en verblijfkosten, meubelen, kantoorbehoeften en andere uitgaven van den gouvernements-accountant 500

Artikel 24. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de Iste afdeeling 38 200

f 534 010

IIde AFDEELING.

Rechts- en politiewezen.

Hof van Justitie en parket van den procureur-generaal.

Artikel 25. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den president en de leden van-, van den procureur-generaal en den advocaat-generaal bij- en van den griffier van het Hof van Justitie, alsmede van de ambtenaren en beambten, belooning voor het schoonmaken van het gebouw van het Hof van Justitie en van de lokalen, waarin het parket van den procureur-generaal is ondergebracht, zoomede van het gebouw, waarin de rechter-commissaris zitting houdt . f 89 137

Artikel 26. Meubelen, kantoorkosten, boekwerken en andere huishoudelijke uitgaven voor het Hof van Justitie en het parket van den procureur-generaal, drukwerk en abonnement op tijdschriften en nieuwsbladen voor het parket van den procureur-generaal en uitgaven ten behoeve van het hulpkantoor voor den industrieelen eigendom . . . . . f 2 950

Kantongerecht van Paramaribo en rechtspraak in de districten.

Artikel 27. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den kantonrechter van Paramaribo, van den griffier bij het oostelijk ommegaand gerecht en van het hun toegevoegde personeel, alsmede belooning voor het schoonmaken van het gebouw, waarin het kantongerecht van Paramaribo is gevestigd. 26 639

Artikel 28. Meubelen, kantoorkosten en andere huishoudelijke uitgaven voor het kantongerecht van Paramaribo, alsmede abonnement voor kantoorkosten en andere huishoudelijke uitgaven van de griffiers in de districten 650

Gevangenissen.

Artikel 29. Bewaking van veroordeelden en aangehoudenen. . . . 35 216

Artikel 30. Bovenkleeding en schoeisel voor de gevangenbewaarders en opzichters in het huis van bewaring te Paramaribo en in de strafgevangenis te Nieuw-Amsterdam. . 1 203

Artikel 31. Kantoorkosten voor de beide gevangenissen, zoomede reis- en verblijfkosten, kantoorbehoeften en schrijfloonen voor de commissiën van administratie . . . . . f 450

Artikel 32. Voeding, kleeding, ligging, bewassching, geneesmiddelen en verbandstoffen en verschillende andere uitgaven voor aangehoudenen en veroordeelden, zoomede voor in hechtenis genomenen, alsmede gereedschappen, werktuigen, verlichting en andere huishoudelijke behoeften van de strafgevangenis en huizen van bewaring, enz. en loonen voor het verrichten van huisdiensten door gevangenen 40 275

Rechterlijke politie.

Artikel 33. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en daggelden van het politiepersoneel, het kantoorpersoneel en de schoonmaakster van het politiekantoor te Paramaribo . . 326 348

Artikel 34. Materialen en verdere benoodigdheden voor de bovenkleeding en het schoeisel van de ambtenaren en beambten van politie of toelagen daarvoor 11 500

Artikel 35. Wapenen, munitie, ledergoed, aankoop en onderhoud van rijwielen ten dienste van de politie en toelagen voor het gebruik van eigen rijwielen 7 400

Artikel 36. Loon van roeiers, reis- en verblijfkosten, alsmede verhuizingskosten ten behoeve van de politie . 26 000

Artikel 37. Licht en meubelen voor politieposten, kantoorbehoeften voor het politiekantoor te Paramaribo en de politieposten in de districten . . . f 5 150

Artikel 38. Andere uitgaven ten dienste van de politie en huur van politiewoningen 10 570

Toezicht op de Landsbosschen.

Artikel 39. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de ambtenaren en beambten van den dienst van het toezicht op de Landsbosschen 7 400

Artikel 40. Andere uitgaven voor den dienst van het toezicht op de Landsbosschen 8 750

Algemeene kosten.

Artikel 41. Kosten van uitlevering en uitzetting, kosten van overbrenging van veroordeelden naar of van Nederland en kosten van terugzending van in andere landen zonder middel van bestaan aangetroffen personen, herkomstig van Suriname, alsmede kosten van onderhoud, kleeding, enz. voor die personen, zoolang zij op eene gelegenheid tot terugzending naar Suriname moeten wachten 1 000

Artikel 42. Kosten van den voogdijraad 2 200

Artikel 43. Kosten van vervolgingen en procedures, die geheel of gedeeltelijk ten laste van 's Lands kas komen 6 000

Artikel 44. Reis- en verblijfkosten voor leden van de rechterlijke macht 1 000

Artikel 45. Kosten van mail-, stop- en brandschoten	f	100	
Artikel 46. Terugbetaling aan het Departement van Justitie in Nederland van het door zijne zorg te betalen aandeel van Suriname in de bijdragen van Nederland in de kosten van het kantoor voor het Internationaal Verbond tot bescherming van letterkundige en kunstwerken .		100	
Artikel 47. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de IIde afdeeling		13 000	
			f 623 038

IIIde Afdeeling.

Geldelijk beheer.

Administratie van financiën, domeinwezen en hypotheekkantoor.

Artikel 48. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en daggelden van den administrateur van financiën en van de ambtenaren en beambten van zijn kantoor	f	86 202	
Artikel 49. Kosten van opmetingen ten behoeve van het domeinwezen .		3 400	
Artikel 50. Voorschotten ter bevordering van den klein- landbouw, van kleine industrieën, van de veeteelt en van de visscherij		6 000	
Artikel 51. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den controleur der belastingen, den kolonialen ontvanger en betaalmeester, tevens ontvanger der invoerrechten en accijnzen, den ontvanger der belastingen in Nickerie en de ambtenaren en beambten van hunne kantoren .		65 312	

Artikel 52. Toelagen van kassiers	f	800
Artikel 53. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, daggelden, tafelgelden van- en voeding voor de ambtenaren bij den actieven dienst der belastingen en bij het toezicht op den in- en uitvoer te water, alsmede uitgaven van dien aard voor het overige personeel bij 's Lands middelen		99 260
Artikel 54. Huur van woningen en toelagen wegens gemis van vrije woning aan den klerk op het ontvangerskantoor in Nickerie en aan ambtenaren der belastingen . . .		840
Artikel 55. Andere uitgaven voor den dienst der belastingen. . . .		14 100
Artikel 56. Aanwezigheidsgeld voor de leden en den secretaris van de commissie van aanslag en van den Raad van Beroep, alsmede voor de raadslieden voor de inkomstenbelasting, aanwezigheidsgeld voor de leden en toelage van den secretaris van de commissie van beoordeeling van de aangiften voor den verkoop van gedistilleerd, alsmede belooningen en aanwezigheidsgeld voor de leden van den Raad van Beroep, enz. inzake toepassing van de tariefverordening.		1 350
Artikel 57. Toelage van den secretaris en onkosten van de Kamer van koophandel en fabrieken te Paramaribo		400
Artikel 58. Uitgaven voor de bevordering van den afzet van Surinaamsche producten op Curaçao. . . .		18 500
Posterij en telegrafie.		
Artikel 59. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het personeel der posterij.		31 655

Artikel 60. Uitkeeringen, betalingen en andere uitgaven voor den binnen- en buitenlandschen postdienst f 19 480

Artikel 61. Uitgaven ten behoeve van de postspaarbank 9 374

Artikel 62. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, daggelden of andere belooningen van het personeel bij den Lands-radiotelegraafdienst 31 716

Artikel 63. Kosten van onderhoud van de radio-telegraafstations en daarbij behoorende werken, aanschaffing en onderhoud van gereedschappen, werktuigen, brandstoffen, smeermiddelen, aankoop van electrischen stroom en andere uitgaven ten behoeve van den Lands-radiotelegraafdienst . . 20 160

Gouvernements-commissaris bij de Surinaamsche Bank.

Artikel 64. Bezoldiging van den gouvernements-commissaris in Nederland bij de Surinaamsche Bank . . 600

Algemeene kosten.

Artikel 65. Meubelen, schrijfbehoeften, abonnement op nieuwsbladen, briefporten, drukkosten, schrijfloonen en andere uitgaven voor het kantoor van den administrateur van financiën, voor het hypotheekkantoor, voor het kantoor van den controleur der belastingen, voor de kantoren der ontvangers en voor de postkantoren, zoomede kosten van aanmaak van zegelpapier en postwaarden, benevens kosten, vallende op het overmaken van geld van en naar Suriname en voor het schatten van de verkoopwaarde van

onroerende goederen met het oog op de toepassing van de zegelverordening	f	17 000	
Artikel 66. Reis-, verblijf- en verhuizingskosten		1 500	
Artikel 67. Rente en aflossing van geleende gelden		525 135	
Artikel 68. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de IIIde afdeeling		2 500	
			f 955 284

IVde Afdeeling.

Eeredienst, onderwijs en armenzorg.

Eeredienst.

Artikel 69. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en vergoeding voor huishuur van de predikanten der Hervormde en Luthersche Gemeenten, van geestelijken der Roomsch-Katholieke Gemeente en van godsdienstleeraren der Evangelische Broedergemeente en der Nederlandsch-en Nederlandsch-Portugeesch-Israëlietische Gemeenten	f	97 000	
Artikel 70. Bijdragen voor den eeredienst aan de beide Israëlietische gemeenten		3 600	

Onderwijs.

Artikel 71. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den inspecteur voor het onderwijs en van de ambtenaren en beambten van zijn kantoor, zoomede abonnement voor den secretaris der commissie van onderwijs voor kantoorbehoeften en schrijfloonen		23 187	

Artikel 72. Meubelen, kantoorbehoeften, drukkosten, rijwieltoelage van den bode op het kantoor van den inspecteur voor het onderwijs en andere kleine uitgaven, alsmede reis- en verblijfkosten van den inspecteur voor het onderwijs en kosten van examens f 3 350

Uitgaven voor het openbaar onderwijs.

Artikel 73. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van bij de scholen werkzaam zijnd personeel, zoomede kosten van bewaken en schoonhouden der scholen 397 481

Artikel 74. Uitgaven voor het naar en van school vervoeren van onderwijzers aan districtsscholen en van schoolkinderen in de districten . . 3 400

Artikel 75. Huur van gebouwen of lokalen, vergoeding voor huishuur aan onderwijzers, aan wie een landswoning niet kan worden aangewezen, uitgaven ten behoeve van schooltuinen, schoolmeubelen, schoolbehoeften en andere uitgaven . . . 19 500

Uitgaven voor het bijzonder onderwijs.

Artikel 76. Uitkeeringen ten behoeve van het bijzonder onderwijs . 712 992

Landbouwonderwijs.

Artikel 77. Toelagen van onderwijzers, in het bezit van de akte landbouwkunde 1 200

Andere uitgaven in verband met onderwijs en opvoeding.

Artikel 78. Uitkeeringen aan bijzondere inrichtingen en instellingen 8 660

Artikel 79. Kosten van vervoer en studie van jongelieden, die buiten Suriname eene opleiding ontvangen f 2 000

Artikel 80. Uitkeeringen aan opvoedingsgestichten, enz. 18 873

Artikel 81. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen van den bewaarder en den bediende van de Landsboekerij, zoomede loon voor eene schoonmaakster, benevens vergoeding voor het gemis van vrije woning 2 180

Artikel 82. Kosten van de Landsboekerij 950

Armenzorg.

Artikel 83. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en persoonlijke toelage van den directeur-armverzorger, daggelden en toelagen van het personeel en abonnement voor kantoorbehoeften, enz. van de commissie van regenten van het gesticht Landsgrond Boniface. 13 175

Artikel 84. Uitgaven ten behoeve van de ouden, gebrekkigen en onvermogenden binnen en buiten het gesticht Landsgrond Boniface . . . 52 500

Artikel 85. Bijdragen voor weezenverzorging aan kerkgenootschappen en voor onderhoud van weezen van immigranten. 38 475

Artikel 86. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de IVde afdeeling. 19 000

f 1 417 523

Vde Afdeeling.

Landbouwproefstation.

Algemeene dienst.

Artikel 87. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den directeur van het landbouwproefstation en de ambtenaren en beambten, verbonden aan het proefstation	f	56 662

Cultuurtuin.

Artikel 88. Kosten van den cultuurtuin en van het seligeeren van cultuurgewassen		13 050

Onderzoekingen, enz.

Artikel 89. Uitgaven ten behoeve van den meteorologischen dienst. .		500
Artikel 90. Kosten van den phytopathologischen dienst en bestrijding van plantenziekten		1 500
Artikel 91. Kosten van veldproeven, onderzoekingen en proefnemingen		10 000
Artikel 92. Uitgaven ter verbetering van de pluimveeteelt . .		500
Artikel 93. Uitkeering aan de commissie van advies en onderzoek inzake Surinaamsche houtsoorten, zoomede salaris, bureau- en andere uitgaven van den raadsman voor het groot-houtbedrijf		2 400

Algemeene kosten.

Artikel 94. Algemeene kosten van het landbouwproefstation		5 500

Artikel 95. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de Vde afdeeling . . . . . f 2 000 f 92 112

VIde Afdeeling.

Openbare Gezondheidsdienst.

Kantoor van den geneeskundig-inspecteur.

Artikel 96. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den geneeskundig-inspecteur en van de ambtenaren en beambten van zijn kantoor . . . . . f 13 774

Laboratorium-uitgaven

Artikel 97. Uitgaven voor onderzoekingen ten behoeve van den openbaren gezondheidsdienst in en buiten het laboratorium van het militair hospitaal en al hetgeen met deze onderzoekingen in verband staat . 1 100

Openbare gezondheidsdienst in het algemeen.

Artikel 98. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van districtsgeneesheeren en van geneesheeren, belast met de armenpraktijk te Paramaribo, zoomede toelagen van hunne vervangers, van geneesheeren voor speciale bevoegdheden en van den beambte, belast met het onderzoek naar den maatschappelijken welstand van aanvragers van genees- en verloskundige hulp 79 216

Artikel 99. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het verplegend personeel bij de poliklinieken 27 079

Artikel 100. Kosten van het gereedmaken van geneesmiddelen voor de armenpraktijk, aanschaffing van geneesmiddelen en geneeskundige benoodigdheden uit het Militair Hospitaal en elders, voor zoover niet bij andere artikelen daartoe afzonderlijke kredieten zijn toegestaan . . . . . f 29 000

Artikel 101. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van vroedvrouwen, tevens hulppersoneel bij den medischen dienst in de districten . 3 360

Artikel 102. Andere uitgaven voor den openbaren gezondheidsdienst, voor zoover daartoe niet bij andere artikelen afzonderlijke kredieten zijn toegestaan 5 150

Hygiënische dienst.

a. *Bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten.*

Artikel 103. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van de geneesheeren en het personeel, werkzaam bij de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten . . 24 325

Artikel 104. Kosten, verband houdende met de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten 11 600

b. *Keuringsdienst*

Artikel 105. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den gouvernements-scheikundige, den keurmeester voor levensmiddelen en den hulpkeurmeester. 9 864

Artikel 106. Kosten in verband met de keuring van levensmiddelen f 500

c. *Slachthuis en veeteelt.*

Artikel 107. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen, daggelden en loonen van den gouvernementsveearts, tevens directeur van het slachthuis te Paramaribo, den hulpkeurmeester en het lagere personeel van het slachthuis 11 565

Artikel 108. Aanschaffing en onderhoud van gereedschappen, brandstoffen en kantoorbehoeften, enz. voor het slachthuis te Paramaribo . 1 600

Artikel 109. Uitgaven ter verbetering van de veeteelt (met uitzondering van de pluimveeteelt), alsmede daarmede verband houdende premiën 1 000

Ziekenhuiswezen, w. o. gestichten, inrichtingen, enz., verband houdende met den openbaren gezondheidsdienst, gelijk mede bijdragen aan dergelijke gestichten, enz.

a. *Verzorging van burgerpersonen in de militaire ziekeninrichtingen.*

Artikel 110. Kosten van behandeling en verpleging van burgerpersonen in de militaire ziekeninrichtingen, alsmede tegemoetkomingen in deze kosten, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas . 153 000

b. *Buitengasthuis.*

Artikel 111. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het personeel van het Buitengasthuis, gelijk mede toelage van den directeur van het weldadigheidsgesticht Landsgrond Boniface . . . 14 788

Artikel 112. Kosten van behandeling en verpleging, alsmede andere uitgaven ten behoeve van de zieken in het Buitengasthuis, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas f 24 000

c. *Verzorging van burgerpersonen in andere ziekeninrichtingen.*

Artikel 113. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het verplegend personeel in het Landsziekenhuis in Nickerie . . . 2 198

Artikel 114. Kosten van behandeling en verpleging, alsmede andere uitgaven ten behoeve van lijders in het Landsziekenhuis in Nickerie en in andere ziekeninrichtingen, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas. 12 000

d. *Landsinrichting ter verpleging van krankzinnigen.*

Artikel 115. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en daggelden van den geneesheer-directeur en het personeel van de Landsinrichting ter verpleging van krankzinnigen 34 931

Artikel 116. Onderhoud en andere uitgaven ten behoeve van krankzinnigen, alsmede kosten van kantoorbehoeften en van aanschaffing van boeken en tijdschriften en uitgaven voor het landbouwbedrijf in die inrichting ter verpleging van krankzinnigen 35 000

e. *Landsinrichting voor melaatschen.*

Artikel 117. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en daggelden van den geneesheer-leproloog en het personeel van de Landsinrichting voor melaatschen . . . . . f 36 470

Artikel 118. Uitgaven ten behoeve van de verpleegden en van het personeel van die inrichting, alsmede kosten van kantoorbehoeften, aankoop van boeken en aankoop en herstelling van instrumenten 55 850

f. *Bijdragen aan gestichten, enz.*

Artikel 119. Bijdragen aan particuliere inrichtingen tot afzondering en verpleging van melaatschen . . . 98 775

Artikel 120. Voorschot aan de Protestantsche vereeniging tot verpleging van lepralijders in Suriname, (Bethesda) voor de verplaatsing van haar gesticht (tweede termijn) . . 40 000

Artikel 121. Bijdragen en verstrekkingen aan particuliere klinieken in het boschland 2 000

Geneeskundige school.

Artikel 122. Toelagen van de leeraren van de geneeskundige school 10 200

Artikel 123. Behoeften voor de geneeskundige school 2 200

Algemeene kosten.

Artikel 124. Meubelen, kantoorbehoeften, drukkosten en andere kleine uitgaven, alsmede reis-, ver-

blijf- en verhuizingskosten van den geneeskundig-inspecteur, de districtsgeneesheeren en de ambtenaren en beambten van de verschillende afdeelingen, voor zoover daarvoor niet afzonderlijk gelden zijn beschikbaar gesteld, zoomede kosten van examens f 5 900

Artikel 125. Huur van woningen en vergoedingen voor het gemis van vrije woning aan districtsgeneesheeren en geneesheeren, belast met de armenpraktijk te Paramaribo, met de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten en met de geneeskundige behandeling in het Buitengasthuis en aan verplegers, verpleegsters en vroedvrouwen in de districten, zoomede huur van gebouwen ten behoeve van de poliklinieken van de armenpraktijk te Paramaribo en in de districten 6 060

Artikel 126. Vergoeding voor vervoermiddelen van districtsgeneesheeren, van geneesheeren, belast met de armenpraktijk te Paramaribo en met de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten, van het hulppersoneel en van den gouvernementsveearts; teruggaaf van uitgaven voor de bemanning der vaartuigen van de districtsgeneesheeren, zoomede kosten van autohuur ten behoeve van de geneeskundige inspectie . . . 12 270

Artikel 127. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de VIde afdeeling 30 000

f 794 775

VIIde Afdeeling.

Openbare werken en Verkeer.

Algemeene dienst.

Artikel 128. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den directeur van openbare werken en verkeer en van de ambtenaren en beambten van zijn kantoor . . . f 61 063

Openbare Werken.

a. *Algemeen toezicht.*

Artikel 129. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de technische ambtenaren en de opzichters, werkzaam bij den dienst der openbare werken 31 025

b. *Landsgebouwen en toebehooren.*

Artikel 130. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het werkliedenpersoneel, dat blijvend werkzaam is ten behoeve van de Landsgebouwen, gelijk mede uitgaven voor tijdelijke versterking of ter tijdelijke vervanging van dit personeel. 25 743

Artikel 131. Onderhoud en verbetering van de Landsgebouwen met hun toebehooren, kosten van onderhoud en feestverlichting van den bij het Gouvernementshuis behoorenden tuin, kosten voor klokken en voor aanschaffing van vlaggen en lijnen, zoomede huur van twee perceelen van de plantage Mariënburg tot plaatsing van dienstwoningen voor het Landspersoneel aldaar 107 869

Artikel 132. Uitgaven voor logeergebouwen in de districten voor in dienst reizende ambtenaren . . . f 1 250

c. *Land- en waterwegen en hetgeen daartoe behoort en openbare begraafplaatsen.*

Artikel 133. Onderhoud van den baggermolen en daarbij behoorend materieel 1 250

Artikel 134. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het werkliedenpersoneel, dat blijvend werkzaam is ten behoeve van de land- en waterwegen, gelijk mede uitgaven voor tijdelijke versterking of ter tijdelijke vervanging van dit personeel 28 966

Artikel 135. Onderhoud en reiniging, zoomede aanleg en verbetering van land- en waterwegen en daarmede in verband staande werken te Paramaribo en in de districten en andere uitgaven te dier zake . . . 296 151

Artikel 136. Uitgaven voor de besproeiing van straten en wegen te Paramaribo 2 000

Artikel 137. Uitgaven ten behoeve van den vuilnisdienst te Paramaribo 11 000

Artikel 138. Kosten van de openbare verlichting te Paramaribo en in de districten 26 000

Artikel 139. Uitgaven voor het onderhoud der openbare begraafplaatsen, alsmede loon van los aangehuurd personeel 900

d. *Nieuwe werken en buitengewone onderhoudskosten aan Landsgebouwen, enz.*

Artikel 140. Kosten van nieuwe werken, buitengewone uitgaven voor onderhoud en herstelling van Landsgebouwen en eigendommen en aankoop van onroerende goederen . . *Memorie.*

e. *Landvoorziening voor den kleinlandbouw en onderhoud van de Landsvestigingsplaatsen en Landsstalweiden.*

Artikel 141. Kosten van het beschikbaar stellen van land ten behoeve van den klein-landbouw . . . . f 20 000

Artikel 142. Onderhoud en verbetering van Landsvestigingsplaatsen en andere vestigingen van klein-landbouwers zoomede van Landsstalweiden 36 000

Verkeer te land.

a. *Bedrijfs- en daarmede verband houdende kosten van den Landsspoorweg.*

Artikel 143. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de spoorweg-ambtenaren en -beambten, uitgaven voor tijdelijke versterking of ter tijdelijke vervanging van dit personeel en kosten voor geneesmiddelen en verbandstoffen. . . . 38 695

b. *Gewoon- en buitengewoon onderhoud van de baanvakken en de daarbij behoorende kunstwerken, zoomede buitengewone aanschaffing hiervoor.*

Artikel 144. Aanschaffing, gewoon en buitengewoon onderhoud van de baanvakken en daarbij behoorende

kunstwerken, van de gebouwen en inrichtingen, met uitzondering van die te Beekhuizen, en andere uitgaven ten behoeve van den vervoerdienst. f 66 443

Telefoonwezen.

a. *Bedrijfs- en daarmede verbandhoudende kosten.*

Artikel 145. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den technisch ambtenaar en de beambten bij den dienst van het telefoonwezen, zoomede kosten voor geneesmiddelen en verbandstoffen 33 920

b. *Onderhoud en verbetering van het Landstelefoonnet.*

Artikel 146. Onderhoud en verbetering van het Landstelefoonnet, aanleg van nieuwe aansluitingen en daarmede in verband staande uitgaven 18 300

Verkeer te water.

a. *Personeel voor den dienst op den afvaartsteiger te Paramaribo.*

Artikel 147. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het personeel voor den dienst op den afvaartsteiger 5 284

b. *Algemeene kosten, verband houdende met het vervoer van personen en lading, alsmede uitgaven voor den leergang van machinisten.*

Artikel 148. Kosten voor het nazien van gezondheidspassen van- en kosten, te betalen in buitenlandsche havens door Landsvaartuigen, kosten

voor het laden en lossen van goederen te Paramaribo, vergoeding voor geleden schade door het verloren gaan of beschadigen van goederen, verscheept met die vaartuigen, benevens uitkeeringen aan gezagvoerders, stuurlieden, enz. uit de opbrengst van het personen- en goederenvervoer van den zeedienst, alsmede andere uitgaven, verband houdende met den vervoerdienst van deze vaartuigen . . . f 35 630

Artikel 149. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, loonen en voeding van het personeel van den veerdienst tusschen Paramaribo en Meerzorg aan den rechteroever der Surinamerivier 4 594

Artikel 150. Brandstoffen, smeermiddelen en andere benoodigdheden voor den veerdienst tusschen Paramaribo en Meerzorg aan den rechteroever der Suriname-rivier 5 000

Artikel 151. Onderhoud van de gebouwen en steigers, zoomede baggerwerken 2 000

Artikel 152. Uitgaven voor den verbindingsdienst op de reede van Coronie 6 500

Artikel 153. Uitgaven voor den leergang tot opleiding voor het examen van machinist 2 980

c. *Personeel van de Landsvaartuigen.*

Artikel 154. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, loonen, toelagen, tafel- en voedinggelden van het personeel van de Landsvaartuigen . . 131 881

Artikel 155. Kosten voor de verstrekking van uniformkleeding aan de schepelingen . . . . . f 200

Artikel 156. Vergoeding voor huishuur aan personeel, dat in aanmerking komt voor het genot van vrije woning, doch waaraan eene ambtswoning niet kan worden aangewezen 200

Artikel 157. Verstrekking van geneesmiddelen en verbandstoffen aan het personeel, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas. 500

d. *Huur van vaartuigen en bijdragen aan particuliere stoomvaartdiensten.*

Artikel 158. Huur van vaartuigen ten behoeve van rivier- en zeedienst en voor reizen van ambtenaren en commissiën, benevens bijdragen aan particuliere stoomvaartdiensten . . 1 280

e. *Betonning, bebakening, haven- en seinwezen.*

Artikel 159. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, loonen en voeding van de bemanning van het lichtschip aan den mond van de Suriname-rivier en toelagen van lichtwachters te Nieuw-Amsterdam en in Nickerie . 8 689

Artikel 160. Onderhoud en benoodigdheden van het lichtschip, vergoeding voor de uitbestede bediening van het havenlicht te Galibi en voor het onderhoud van den lichtopstand en toebehooren aldaar, brandstoffen en

andere benoodigdheden voor de lichttoestellen en voor het havenvuur aan den mond van de Nickerie-rivier, voor het licht aan den mond van de Suriname-rivier, voor het licht te Nieuw-Amsterdam en voor de lichten aan den mond van de Marowijne-rivier en te Coronie, en hetgeen daarmede verder in verband staat, zoomede aankoop en onderhoud van kettingen, ankers en tonneboeien . . . . . f 10 620

Artikel 161. Waarneming van de getijbewegingen 200

Artikel 162. Toelage van een seinwachter 900

Artikel 163. Vlaggen en andere benoodigdheden voor het seinwezen 400

f. *Centrale werkplaats te Beekhuizen, algemeene onderhouds- en magazijnsdienst der verkeersafdeelingen.*

Artikel 164. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen voor het personeel van de centrale werkplaats te Beekhuizen en van den magazijnsdienst aldaar 93 607

Artikel 165. Grondstoffen, arbeidsloonen, werktuigen, gereedschappen en andere uitgaven voor gewoon en buitengewoon onderhoud van het rollend spoorwegmaterieel, van de gebouwen en inrichtingen van de centrale werkplaats te Beekhuizen en van de Landsvaartuigen, waaronder begrepen de dokkosten van deze, voorts brandstoffen, smeermiddelen en machinekamerbehoeften. . . . 172 600

Algemeene kosten.

Artikel 166. Meubelen, kantoorbehoeften, abonnement op nieuwsbladen en tijdschriften, drukkosten en andere huishoudelijke uitgaven, alsmede reis-, verblijf- en verhuizingskosten van den directeur en van de ambtenaren en beambten van de verschillende afdeelingen, voor zoover daarvoor niet afzonderlijk gelden zijn beschikbaar gesteld.	f	9 000	
Artikel 167. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van andere onderafdeelingen dan de onderafdeeling Verkeer te water. . . .		12 000	
			f 1 310 640

VIIIste Afdeeling.

Brandweer.

Artikel 168. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het personeel der brandweer	f	4 103	
Artikel 169. Aanschaffing en onderhoud van werktuigen, rijwielen en andere benoodigdheden, zoomede andere uitgaven		3 250	
Artikel 170. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de VIIIste Afdeeling.		300	
			7 653

IXde Afdeeling.

Verrekening van het tekort op de rekening „Aanvoer van levensmiddelen ten behoeve van de bevolking".

Artikel 171. Uitgaven ter verrekening van het tekort op de rekening „Aanvoer van levensmiddelen ten behoeve van de bevolking" (achtste termijn) f 30 000

Xde Afdeeling.

Pensioenen, wachtgelden, onderstanden en daarmede in verband staande toelagen, voorts uitgaven voor de waarneming van tijdelijk opengevallen betrekkingen, voor gunstgaven en kinderbijslagen, toelage van een broeder in de Orde van den Nederlandschen Leeuw, zoomede uitgaven, verband houdende met den crisistoestand.

Artikel 172. Pensioenen aan gewezen burgerlijke Landsdienaren. . f 695 000

Artikel 173. Pensioenen aan weduwen en weezen van overleden burgerlijke Landsdienaren 220 000

Artikel 174. Pensioenen aan gewezen onderwijzers bij het bijzonder onderwijs. 30 000

Artikel 175. Pensioenen aan weduwen en weezen van overleden onderwijzers bij het bijzonder onderwijs . 4 000

Artikel 176. Stortingen in het pensioenfonds . . . . . *Memorie.*

Artikel 177. Toelagen van gewezen Nederlandsche ambtenaren en onderwijzers wegens vervulling in Suriname van eene Landsbetrekking 297

Artikel 178. Wachtgelden . . .	f	40 000	
Artikel 179. Wachtgelden aan onderwijzers en onderwijzeressen bij het bijzonder onderwijs		17 000	
Artikel 180. Onderstanden . .		7 000	
Artikel 181. Toelage van een broeder in de Orde van den Nederlandschen Leeuw		200	
Artikel 182. Uitgaven, verband houdende met den crisistoestand .		80 000	
Artikel 183. Uitgaven voor de waarneming van tijdelijk opengevallen betrekkingen, voor zoover het niet mogelijk is die aan te wijzen op de artikelen, waarin de bezoldigingen voor die betrekkingen zijn omschreven .		12 000	
Artikel 184. Gunstgaven en andere onverplichte betalingen		2 000	
Artikel 185. Kinderbijslagen . .		27 000	
			f 1 134 497

XIde Afdeeling.

Onvoorziene uitgaven.

Artikel 186. Onvoorziene uitgaven			50 000
			f 6 949 532
te verminderen wegens tijdelijke korting op de wedden en inkomsten van het Landspersoneel met			182 000
			f 6 767 532

(zes millioen zevenhonderd zeven en zestigduizend vijfhonderd twee en dertig gulden).

Artikel II.

Wanneer het bedrag, uitgetrokken bij een der *artikelen* 1, 2, 4, 5, 7 tot en met 9, 11 tot en met 13, 15 tot en met 20, 23, 24, 26, 28, 30 tot en met 32, 34 tot en met 38, 40 tot en met 47, 49, 50, 54 tot en met 58, 60, 61, 63, 65 tot en met 68, 72 tot en met 76, 79, 82, 84, 86, 88 tot en met 95, 97, 100, 102, 104, 106, 108 tot en met 110, 112, 114, 116, 118, 119, 121, 123 tot en met 127, 131 tot en met 133, 135, tot en met 139, 141 tot en met 146, 148, 150 tot en met 153, 155 tot en met 158, 160, 161, 163, 165 tot en met 167, 169 tot en met 175, 177 tot en met 180, 182 tot en met 185, van de bij deze wet vastgestelde begrooting ontoereikend wordt bevonden, mag het, evenals de bij *artikelen* 10, 140 en 176 voor *Memorie* uitgetrokken posten, door overschrijving uit *artikel* 186 van die begrooting worden aangevuld.

Artikel III.

Op *artikel* 186 van de bij deze wet vastgestelde begrooting worden aangewezen de uitgaven voor de in den loop van het dienstjaar opkomende behoeften, welke niet in de begrooting zijn omschreven.

De uitgaven worden in de rekening gebracht en omschreven in zoovele bijzondere posten, als zij gelijksoortige onderwerpen betreffen.

Artikel IV.

Ter goedmaking van de uitgaven, begrepen in de koloniale huishoudelijke begrooting van *Suriname* voor het dienstjaar 1933, worden over dat jaar gebezigd de nagenoemde middelen en inkomsten, te weten:

A. *Directe en indirecte belastingen:*

1. inkomstenbelasting;
2. belasting op de huurwaarde van gebouwen met de daarbij behoorende erven;
3. paardengeld;
4. accijns op het binnenlandsch gedistilleerd;
5. recht op verlofbewijzen tot verkoop van gedistilleerd;
6. invoerrechten;
7. opcenten op de invoerrechten;

8. belasting op goud;
9. belasting op bauxiet;
10. belasting op lucifers;
11. zegelrechten;
12. geneeskundige belasting;
13. successie- en overgangsrechten;
14. hondenbelasting;
15. rij- en voertuigenbelasting;
16. belasting op publieke vermakelijkheden;
17. heffingen in het bijzonder voor den aanleg, het onderhoud en de verbetering van straten en wegen.

B. *Inkomsten van onderscheiden aard:*

1. leges, geheven ter gouvernements-secretarie;
2. justeerloonen van den ijker;
3. griffierechten;
4. boeten, ontvangsten wegens vervolgingen en aanmaningen, opbrengst van verbeurdverklaringen en van dubbelen van aanslagbiljetten en terugbetalingen van gerechts- en proceskosten;
5. betalingen ten behoeve van het hulpkantoor voor den industrieelen eigendom;
6. opbrengst van vuurwapenvergunningen;
7. opbrengst van marktvergunningen;
8. vergoeding bij het aangaan van overeenkomsten met arbeiders voor de boschbedrijven;
9. aandeel in het werkloon der gevangenen;
10. landtaxen of akkergelden;
11. huren, erfpachten, recognities, verkoopingen van domeinen en afkoop van zakelijke rechten;
12. vergunnings- en concessierechten voor het ontginnen van balata op domeingrond;
13. retributie voor balata, verkregen op domeingrond;
14. vergunningsrecht als opkooper van balata;
15. vergunnings- en andere rechten voor het ontginnen van bauxiet op domeingrond;

16. vergunnings- en concessierechten voor het ontginnen van andere delfstoffen dan bauxiet op domeingrond;

17. vergunningsrecht voor het doen van onderzoek naar de aanwezigheid van hout en naar de geschiktheid van terreinen voor landbouw en concessierecht voor het bewerken van hout;

18. retributie voor hout, verkregen op domeingrond;

19. terugbetaling van voorschotten en rente voor deze voorschotten;

20. ontvangsten in zake den in- en uitvoer van goederen;

21. weeg-, roei- en bergloonen en entrepôtrechten;

22. opbrengst van de posterij;

23. teruggave van de uit 's Lands kas bestreden kosten ten behoeve van de postspaarbank;

24. opbrengst van den Lands-radiotelegraafdienst;

25. vergoedingen, geheven voor de verrichtingen van den hypotheekbewaarder;

26. aandeel in de winst van de Surinaamsche Bank;

27. opbrengst van de Landsschool voor meer uitgebreid lager onderwijs (Hendrikschool);

28. opbrengst van de Landsschool voor uitgebreid lager onderwijs (van Sypesteynschool);

29. opbrengst van de Landsscholen voor gewoon lager onderwijs;

30. storting in 'sLands kas van de bij het bijzonder onderwijs op de scholen voor meer uitgebreid lager onderwijs, voor uitgebreid lager onderwijs en voor gewoon lager onderwijs geheven schoolgelden;

31. examengelden;

32. verkochte zaden, planten, enz.,

33. opbrengst van de Landsstalweiden,

34. opbrengst van het buiten-gasthuis;

35. opbrengst van de geneeskundige school;

36. opbrengst van het slachthuis te Paramaribo;

37. opbrengst van het landbouwbedrijf in de inrichting ter verpleging van krankzinnigen;

38. begrafenisrechten;

39. huur van Landsgebouwen en van daarin aanwezige gasleidingen;

40. aandeel van de eigenaren van plantages in het district Commewijne in de kosten van onderhoud van den rijweg van Nieuw-Amsterdam naar Spieringshoek;

41. vervoer- en vrachtgelden van den Landsspoorweg, enz.;

42. opbrengst van den Landstelefoondienst;

43. vervoer- en vrachtgelden van de Landsvaartuigen buiten de verrekeningsinkomsten, genoemd in het middel B/44;

44. vervoer- en vrachtgelden van de Landsvaartuigen, verkregen door verrekening met andere bestuursafdeelingen wegens te haren behoeve verleende vervoerdiensten;

45. andere ontvangsten van den Landsspoorweg en van de Landsvaartuigen;

46. inkomsten ingevolge de havenverordening;

47. opbrengst van den Landsveerdienst;

48. inhoudingen en stortingen voor pensioen;

49. renten van de kapitalen, afkomstig van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds;

50. terugbetaling door de Evangelische Broedergemeente van het haar in 1926 verleend voorschot (3e termijn);

51. verschillende ontvangsten.

C. *Bijdrage uit 's Rijks schatkist tot aanvulling van de Surinaamsche geldmiddelen.*

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, den 21sten April 1933.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

Uitgegeven den *twaafden* Mei 1933.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 1sten Juli 1933.
RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 24sten Juli 1933.
De Gouvernements-Secretaris.

Raming van de opbrengst der middelen en inkomsten van Suriname voor het dienstjaar 1933.

Middelen en inkomsten.	Geraamd bedrag.
A. *Directe en indirecte belastingen.*	
1. Inkomstenbelasting	f 380 000,—
2. Belasting op de huurwaarde van gebouwen met de daarbij behoorende erven . . .	120 000,—
3. Paardengeld	50,—
4. Accijns op het binnenlandsch gedistilleerd	70 000,—
5. Recht op verlofbewijzen tot verkoop van gedistilleerd	47 000,—
6. Invoerrechten	1 450 000,—
7. Opcenten op de invoerrechten	359 000,—
8. Belasting op goud	9 000,—
9. Belasting op bauxiet	11 000,—
10. Belasting op lucifers	15 000,—
11. Zegelrechten	88 000,—
12. Geneeskundige belasting	*Memorie.*
13. Successie- en overgangsrechten	5 000,—
14. Hondenbelasting	4 000,—
15. Rij- en voertuigenbelasting	55 000,—
16. Belasting op publieke vermakelijkheden	17 000,—
17. Heffingen in het bijzonder voor den aanleg, het onderhoud en de verbetering van straten en wegen	50 000,—
B. *Inkomsten van onderscheiden aard.*	
1. Leges, geheven ter gouvernements-secretarie	8 000,—
2. Justeerloonen van den ijker	700,—

Middelen en inkomsten.	Geraamd bedrag.
3. Griffierechten	f 1 700,—
4. Boeten, ontvangsten wegens vervolgingen en aanmaningen, opbrengst van verbeurdverklaringen en van dubbelen van aanslagbiljetten en terugbetalingen van gerechts- en proceskosten	18 000,—
5. Betalingen ten behoeve van het hulpkantoor voor den industrieelen eigendom .	1 600,—
6. Opbrengst van vuurwapenvergunningen .	9 000,—
7. Opbrengst van marktvergunningen . . .	16 000,—
8. Vergoeding bij het aangaan van overeenkomsten met arbeiders voor de boschbedrijven.	1 000,—
9. Aandeel in het werkloon der gevangenen	200,—
10. Landtaxen of akkergelden	9 500,—
11. Huren, erfpachten, recognities, verkoopingen van domeinen en afkoop van zakelijke rechten	70 000,—
12. Vergunnings- en concessierechten voor het ontginnen van balata op domeingrond .	*Memorie.*
13. Retributie voor balata verkregen op domeingrond	*Memorie.*
14. Vergunningsrecht als opkooper van balata	*Memorie.*
15. Vergunnings- en andere rechten voor het ontginnen van bauxiet op domeingrond .	50 000,—
16. Vergunnings- en concessierechten voor het ontginnen van andere delfstoffen dan bauxiet op domeingrond	10 000,—
17. Vergunningsrecht voor het doen van onderzoek naar de aanwezigheid van hout en naar de geschiktheid van terreinen voor landbouw en concessierecht voor het bewerken van hout	10 000,—
18. Retributie voor hout verkregen op domeingrond	16 000,—

Middelen en inkomsten.	Geraamd bedrag.
19. Terugbetaling van voorschotten en rente voor deze voorschotten	f 18 000,–
20. Ontvangsten in zake den in- en uitvoe- van goederen	9 000,—
21. Weeg-, roei- en bergloonen en entrepôt-rechten	16 000,—
22. Opbrengst van de posterij	95 000,—
23. Teruggave van de uit 's Lands kas be-streden kosten ten behoeve van de post-spaarbank	9 374,—
24. Opbrengst van den Lands-radiotelegraaf-dienst.	60 000,—
25. Vergoedingen, geheven voor de verrich-tingen van den hypotheekbewaarder . .	8 000,—
26. Aandeel in de winst van de Surinaamsche Bank	*Memorie.*
27. Opbrengst van de Landsschool voor meer uitgebreid lager onderwijs (Hendrikschool)	30 000,—
28. Opbrengst van de Landsschool voor uitge-breid lager onderwijs (van Sypesteynschool)	22 000,—
29. Opbrengst van de Landsscholen voor ge-woon lager onderwijs	2 000,—
30. Storting in 's Lands kas van de bij het bij-zonder onderwijs op de scholen voor meer uitgebreid lager onderwijs, voor uitgebreid lager onderwijs en voor gewoon lager onderwijs geheven schoolgelden	96 000,—
31. Examengelden	3 500,—
32. Verkochte zaden, planten, enz.	2 000,—
33. Opbrengst van de Landsstalweiden . . .	200,—
34. Opbrengst van het buiten-gasthuis . . .	2 000,—
35. Opbrengst van de geneeskundige school .	23 000,—
36. Opbrengst van het slachthuis te Para-maribo	24 000,—

Middelen en inkomsten.	Geraamd bedrag.
37. Opbrengst van het landbouwbedrijf in de inrichting ter verpleging van krankzinnigen	f 1 800,—
38. Begrafenisrechten	2 000,—
39. Huur van Landsgebouwen en van daarin aanwezige gasleidingen	11 000,—
40. Aandeel van de eigenaren van plantages in het district Commewijne in de kosten van onderhoud van den rijweg van Nieuw-Amsterdam naar Spieringshoek	950,—
41. Vervoer- en vrachtgelden van den Landsspoorweg, enz.	80 000,—
42. Opbrengst van den Landstelefoondienst .	43 000,—
43. Vervoer- en vrachtgelden van de Landsvaartuigen, buiten de verrekeningsinkomsten genoemd in het middel B/44 . . .	250 000,—
44. Vervoer- en vrachtgelden van de Landsvaartuigen, verkregen door verrekening met andere bestuursafdeelingen wegens te haren behoeve verleende vervoerdiensten	117 000,—
45. Andere ontvangsten van den Landsspoorweg en van de Landsvaartuigen	16 000,—
46. Inkomsten ingevolge de havenverordening	5 500,—
47. Vervoergelden van den Landsveerdienst .	35 000,—
48. Inhoudingen en stortingen voor pensioen	85 000,—
49. Renten van de kapitalen, afkomstig van het opgeheven West-Indisch pensioenfonds	1 185,—
50. Terugbetaling door de Evangelische Broedergemeente van het haar in 1926 verleend voorschot (3e termijn)	3 000,—
51. Verschillende ontvangsten	67 000,—
	f 4 040 259,—

Middelen en inkomsten.		Geraamd bedrag.
C. *Bijdrage uit 's Rijks schatkist:*		
1. ter bevordering van de welvaart	f 250 612	
2. ter dekking van het begrootingstekort	2 476 661	
		f 2 727 273,—
		f 6 767 532,—

1933. No. 61.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 4 Juli 1933 No. 2150, *houdende wijziging van de regeling voor de verleening van vrijstelling van dienst aan het Werklieden-, Scheeps- en Vervoerspersoneel bij het Departement van Openbare Werken en Verkeer, met eene bezoldiging van minder dan f 3000.— 's jaars.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord den Directeur van het Departement van Openbare Werken en Verkeer;

Gelet op de resolutie van 26 Mei 1931 No. 1689 (G. B. No. 34), houdende regeling voor de verleening van vrijstelling van dienst aan het Werklieden-, Scheeps- en Vervoerspersoneel bij het Departement van Openbare Werken en Verkeer, met eene bezoldiging van minder dan f 3000.— 's jaars;

Overwegende, dat het wenschelijk is gebleken de aangehaalde resolutie te herzien, en in verband daarmede een bedrijfsgeneesheer aan te wijzen voor het Departement van Openbare Werken en Verkeer;

Besluit:

A. In de resolutie van 26 Mei 1931 No. 1689 (G. B. No. 34) worden de volgende wijzigingen en aanvullingen aangebracht:

1. In § A, punt 1, 1e lid, wordt gelezen:
instede van „twee weken", „vijftien dagen" en
instede van „één week", „zeven, onderscheidenlijk acht dagen, m.a.w., wanneer in het eerste half kalenderjaar, zeven dagen vrijstelling zijn genoten, worden in de tweede helft van dat jaar, acht dagen vrijstelling van dienst genoten of omgekeerd."

2. Aan het slot van het 2e lid van § A, punt 2, wordt instede van: „behoudens door den betrokken Afdeelingschef te beoordeelen uitzonderingsgevallen" gelezen: „tenzij uit eene verklaring van den Bedrijfsgeneesheer bij het Departement van Openbare Werken en Verkeer blijkt dat een geldige reden aanwe-

zig was voor het niet of niet tijdig zenden van het bericht van afwezigheid door betrokkene."

3. Het derde lid van § A, punt 2, wordt vervangen door een nieuw derde lid, luidende als volgt:

„Is de betrokkene door ziekte tijdelijk onbekwaam tot het verrichten van zijn dienst, dan zal hij, na overlegging van de daartoe vereischte verklaring van den Bedrijfsgeneesheer bij het Departement van Openbare Werken en Verkeer, aanspraak hebben op vrijstelling wegens ziekte, met behoud van het volle genot van zijn inkomen, voor ten langste dertig dagen; bij de verleening van de hierbedoelde vrijstelling zal, in voorkomend geval, lid 2 van artikel 8 van het Vrijstellingsbesluit 1928 (G. B. No. 17) overeenkomstige toepassing vinden."

4. Punt 3 van § A vervalt.

B. Te bepalen, dat deze resolutie, waarvan uittreksel in het Gouvernements-Blad zal worden geplaatst, op 16 Juli 1933 in werking zal treden.

C. . . . . (enz.).

Paramaribo, den 4den Juli 1933.

RUTGERS.

Uitgegeven den 6den Juli 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 62.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 4 Juli 1933, No. 2155, *bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van den 7den September 1926 (Staatsblad No. 327), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad o.m. van het ontwerp-verdrag van Genève, betreffende het recht van vereeniging en vergadering van landarbeiders, aangenomen in de in 1921 te Genève gehouden derde zitting der Algemeene Conferentie van de vertegenwoordigers der Leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid van den Volkenbond (Staatsblad 1926 No. 189).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 24 Mei 1933, 7de Afdeeling No. 1/282, waarbij, ter bekendmaking van het na te melden Koninklijk besluit, is toegezonden een exemplaar van het Staatsblad No. 327 van 1926, waarin is opgenomen het Koninklijk besluit van den 7den September 1926, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad o. m. van het ontwerp-verdrag van Genève, betreffende *het recht van vereeniging en vergadering van Landarbeiders,* aangenomen in de in 1921 te Genève gehouden derde zitting der Algemeene Conferentie van de vertegenwoordigers der Leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid van den Volkenbond (Staatsblad 1926 No. 189).

Herlezen de resolutie van 27 September 1932 No. 3217;

Besluit:

I. Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit, voor zooveel betreft het daarin onder 2o. vermelde ontwerp-verdrag, zoomede bedoeld ontwerp-verdrag en de vertaling daarvan, benevens afschrift van deze resolutie, in het *Gouvernementsblad* zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 4den Juli 1933.

RUTGERS.

Uitgegeven den 20sten Juli 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 62.

BESLUIT *van den 7den September 1926*, (Staatsblad *n°. 327*), *bepalende de bekendmaking in het* Staatsblad *van de ontwerp-verdragen, betreffende :*

1°. enz.

2°. het recht van vereeniging en vergadering van landarbeiders, aangenomen in de in 1921 te Genève *gehouden derde zitting der Algemeene Conferentie van de vertegenwoordigers der Leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid van den Volkenbond* (Staatsblad *1926, n°s. 188 en 189*).

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de wetten van den 10den Juni 1926 (*Staatsbad* n°s. 188 en 189), houdende goedkeuring van de ontwerpverdragen betreffende :

1°. enz.

2°. het recht van vereeniging en vergadering van landarbeiders,

welke ontwerp-verdragen werden aangenomen in de in 1921 te *Genève* gehouden derde zitting der Algemeene Conferentie van de Vertegenwoordigers der Leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid van den Volkenbond, en van welke ontwerpverdragen een afdruk en een vertaling nevens dit besluit zijn gevoegd ;

Overwegende, dat Onze akte van bekrachtiging van die verdragen, overeenkomstig art. 2 aan het Secretariaat van den Volkenbond is overgelegd en aldaar op 20 Augustus 1926 is ingeschreven, zoodat die verdragen overeenkomstig art. 3 op dien datum voor *Nederland* in werking zijn getreden ;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van 3 September 1926, Directie van het Protocol, n°. 25955 ;

Hebben goedgevonden en verstaan :

meergenoemde ontwerp-verdragen te doen bekendmaken door de plaatsing van dit besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereischt.

's-Gravenhage, den 7den September 1926.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
VAN KARNEBEEK.

Uitgegeven den *zestienden September* 1926.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

1933. No. 62.

SOCIÉTÉ DES NATIONS.

CONFÉRENCE INTERNATIONALE DU TRAVAIL.

PROJET DE CONVENTION CONCERNANT LES DROITS D'ASSOCIATION ET DE COALITION DES TRAVAILLEURS AGRICOLES.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d' administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 25 octobre 1921, en sa troisième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives aux droits d'association et de coalition des travailleurs agricoles, question comprise dans le quatrième point de l'ordre du jour de la session, et

Aprés avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'un projet de convention internationale,

adopte le projet de Convention ci-après, à ratifier par les Membres de l'Organisation internationale du Travail, conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix :

Article 1.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail ratifiant la présente Convention s'engage à assurer à toutes les personnes occupées dans l'agriculture les mêmes droits d'association et de coalition qu'aux travailleurs de l'industrie, et à abroger toute disposition législative ou autre ayant pour effet de restreindre ces droits à l'égard des travailleurs agricoles.

Article 2.

Les ratifications officielles de la présente Convention, dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles et aux Parties correspondantes des autres Traités de Paix, seront communiqées au Secrétaire Général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 3.

La présente Convention entrera en vigueur dès que les ratifications de deux Membres de l'Organisation Internationale du Travail auront été enregistrées par le Secrétaire Général.

Elle ne liera que les Membres dont la ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

1933. No. 62.

LEAGUE OF NATIONS.

INTERNATIONAL LABOUR CONFERENCE.

DRAFT CONVENTION CONCERNING THE RIGHTS OF ASSOCIATION AND COMBINATION OF AGRICULTURAL WORKERS.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations.

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Third Session on 25 October 1921, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the rights af association and combination of agricultural workers, which is included in the fourth item of the agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a draft international convention,

adopts the following Draft Convention for ratification by the Members of the International Labour Organisation, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace :

Article 1.

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention undertakes to secure to all those engaged in agriculture the same rights of association and combination as to industrial workers, and to repeal any statutory or other provisions restricting such rights in the case of those engaged in agriculture.

Article 2.

The formal ratifications of this Convention under the conditions set forth in Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace, shall be communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration.

Article 3.

This Convention shall come into force at the date on which the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered by the Secretary-General.

It shall then be binding only upon those Members whose ratifications have been registered with the Secretariat.

Par la suite, cette Convention entrera en vigueur pour chaque Membre à la date où sa ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Article 4.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire Général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail. Il leur notifiera également l'enregistrement des ratifications qui lui seront ultérieurement communiquées par tous autres Membres de l'Organisation.

Article 5.

Sous réserve des dispositions de l'article 3, tout Membre qui ratifie la présente Convention s'engage à appliquer les dispositions de l'article 1 au plus tard le 1er janvier 1924, et à prendre telles mesures qui seront nécessaires pour rendre effectives ces dispositions.

Article 6.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente Convention s'engage à l'appliquer à ses colonies, possessions et protectorats conformément aux dispositions de l'article 421 du Traité de Versailles et des articles correspondants des autres Traités de Paix.

Article 7.

Tout Membre ayant ratifié la présente Convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la Convention par un acte communiqué au Secrétaire Général de la Société des Nations et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

Article 8.

Le Conseil d'administration du Bureau International du Travail devra, au moins une fois tous les dix ans, présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente Convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire á l'ordre du jour de la Conférence la question de la revision ou de la modification de la dite Convention.

Article 9.

Les textes français et anglais de la présente Convention feront foi l'un et l'autre.

Thereafter, the Convention shall come into force for any Member at the date on which its ratification has been registered with the Secretariat.

Article 4.

As soon as the ratification of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the Secretariat the Secretary-General of the League of Nations shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 5.

Subject to the provisions of Article 3, each Member which ratifies this Convention agrees to bring the provisions of Article 1 into operation not later than 1 January 1924, and to take such action as may be necessary to make these provisions effective.

Article 6.

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention engages to apply it to its colonies, possessions and protectorates in accordance with the provisions of Article 421 of the Treaty of Versailles and of the corresponding Articles of the other Treaties of Peace.

Article 7.

A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the Secretariat.

Article 8.

At least once in ten years, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision or modification.

Article 9.

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

1933. No. 62.

VOLKENBOND.

INTERNATIONALE ARBEIDSCONFERENTIE.

ONTWERP-VERDRAG BETREFFENDE HET RECHT VAN VEREENIGING EN VERGADERING VAN LANDARBEIDERS.

De Algemeene Conferentie van de Internationale Organisatie van den Arbeid van den Volkenbond, door den Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau bijeengeroepen te Genève en aldaar bijeengekomen op 25 October 1921, in hare derde zitting,

besloten hebbende verschillende voorstellen aan te nemen betreffende „het recht van vereeniging en vergadering van landarbeiders", welk onderwerp een onderdeel uitmaakt van het 4e punt van de agenda der zitting en

besloten hebbende, dat deze voorstellen den vorm zullen aannemen van een ontwerp voor een internationaal verdrag,

neemt het volgende ontwerp-verdrag aan, ter bekrachtiging door de leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid, zulks overeenkomstig de bepalingen van deel XIII van het Verdrag van Versailles en van de overeenkomstige deelen der andere Vredesverdragen :

Artikel 1.

Ieder lid van de Internationale Organisatie van den Arbeid dat dit verdrag bekrachtigt, verbindt zich aan alle personen,' werkzaam in den landbouw, dezelfde rechten van vereeniging en vergadering te verzekeren als aan de arbeiders in nijverheidsondernemingen en alle wettelijke of andere bepalingen, die deze rechten beperken ten aanzien van arbeiders in den landbouw, in te trekken.

Artikel 2.

De officieele bekrachtigingen van dit verdrag, overeenkomstig het bepaalde in deel XIII van het Verdrag van Versailles en de overeenkomstige deelen van de andere Vredesverdragen, zullen worden medegedeeld aan den Secretaris-Generaal van den Volkenbond en door hem worden ingeschreven.

Artikel 3.

Dit verdrag zal van kracht worden zoodra de bekrachtigingen van 2 leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid door den Secretaris-Generaal zullen zijn ingeschreven.

Het zal slechts verbindend zijn voor de leden, die hunne be-

krachtiging door den Secretaris-Generaal hebben doen inschrijven.

Vervolgens zal dit verdrag voor ieder der andere leden in werking treden op den datum waarop de bekrachtiging van dat lid door het Secretariaat zal zijn ingeschreven.

Artikel 4.

Zoodra de bekrachtigingen van 2 leden der Internationale Organisatie van den Arbeid door het Secretariaat zijn ingeschreven, zal de Secretaris-Generaal van den Volkenbond van dit feit mededeeling doen aan alle leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid. Hij zal hen eveneens in kennis stellen met de inschrijvingen van de bekrachtigingen, die hem later door andere leden der Organisatie zullen worden medegedeeld.

Artikel 5.

Behoudens het bepaalde in art. 3, verbindt ieder lid, dat dit verdrag bekrachtigt, zich om de bepalingen van art. 1 uiterlijk op 1 Januari 1924 in toepassing te brengen en zoodanige maatregelen te nemen als noodig zullen blijken om deze doeltreffend te doen zijn.

Artikel 6.

Ieder lid van de Internationale Organisatie van den Arbeid, dat dit verdrag bekrachtigt, verbindt zich om het toe te passen ten aanzien van zijn koloniën, bezittingen en protectoraten, overeenkomstig de bepalingen van art. 421 van het Vredesverdrag van Versailles en de overeenkomstige artikelen der andere Vredesverdragen.

Artikel 7.

Ieder lid, dat dit verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na verloop van een termijn van tien jaren na den datum, waarop dit verdrag van kracht begint te worden, zulks bij een verklaring toegezonden aan den Secretaris-Generaal van den Volkenbond en door dezen in te schrijven. De opzegging wordt eerst van kracht een jaar nadat zij door het Secretariaat is ingeschreven.

Artikel 8.

De Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau moet, tenminste eenmaal in de 10 jaren, aan de Algemeene Conferentie een verslag uitbrengen over de toepassing van dit verdrag en zal vaststellen, of het wenschelijk is de herziening of wijziging van dit verdrag op de agenda der Conferentie te plaatsen.

Artikel 9.

Zoowel de Fransche als de Engelsche tekst van dit verdrag is authentiek.

1933. No. 63.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 6 Juli 1933, *tot nadere wijziging en aanvulling van het besluit van 17 Maart 1928 (G. B. No. 17) betreffende het verleenen van vrijstelling van dienst.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat ter uitvoering van artikel 2 van het Koninklijk besluit van 25 November 1924 No. 21 (G. B. 1925 No. 2) tot regeling van :

a. de binnenlandsche en de buitenlandsche verloven voor Surinaamsche en Curaçaosche burgerlijke landsdienaren ;

b. de verlofbezoldigingen te kwijten uit de Surinaamsche en uit de Curaçaosche geldmiddelen ;

het noodig is, het navolgende vast te stellen ;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten :

Artikel 1.

In het besluit van 17 Maart 1928 (G. B. No. 17) *betreffende het verleenen van vrijstelling van dienst*, gelijk dit luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, laatstelijk bij besluit van 26 Januari 1931 (G. B. No. 10), worden de volgende wijzigingen en aanvullingen aangebracht :

I. In het tweede lid van artikel 2 vervalt de punt achter „Dienst" en wordt daaraan toegevoegd : „alsmede zij die be-„hooren tot het burgerpersoneel bij de Troepen".

Aan dat artikel 2 wordt een nieuw (derde) lid toegevoegd, luidende :

„3. Deze regeling is niet toepasselijk op personeel in lossen „dienst, waaronder worden verstaan dag-, week- en maandgelders, „die geen aanspraak hebben op doorloopende inkomsten, nog „geen jaar onafgebroken in dienst zijn geweest en niet bij andere „regelingen met ander personeel zijn gelijk gesteld".

II. In artikel 5 wordt :

punt *b*, na schrapping van het woord : „en" vóór „den

„Hypotheekbewaarder" en in de plaatsstelling daarvan van eene komma met weglating van de puntkomma achter „Hypotheekbe-„waarder", aangevuld met: „en het Hoofd van den Landsradio-„dienst;",

in punt *c* in stede van: „aan de Hoofden der onderafdee-„lingen van zijn Departement;" gelezen: „aan den Chef van het „Verkeer en den Chef van de Centrale Werkplaats te Beekhuizen;",

punt *d* wordt met verandering van de punt achter: „Wolf-„fenbuttel" in eene komma aangevuld met: „de Directrice van „de melaatscheninrichting „Groot-Chatillon" en den Directeur „van het Abattoir."

III. In het eerste lid van artikel 7 wordt achter: „burger-„personeel" ingelascht: „en voor het burgerpersoneel verbonden „aan de Troepen".

IV. Aan het slot van het tweede lid van artikel 9 wordt het volgende toegevoegd: „Hetzelfde geldt na hervatting van „den dienst na afloop van een genoten verlof wegens langduri-„gen dienst; de Gouverneur kan echter in bijzondere gevallen „alsdan daarvan afwijking verleenen."

V. In punt *a* van het eerste lid van artikel 10 wordt vóór „*dertig* dagen" ingevoegd: „alsmede voor de bezoldigde Roomsch-„Katholieke Geestelijken van den 2den rang, de Godsdienstleer-„aren der Israëlietische Gemeenten, den landmeter op het Domein-„kantoor en den topograaflandmeter, wat de beide laatsten betreft, „voorzoover zij door hun diensttijd in het genot zijn van eene „jaarlijksche bezoldiging van f 3000.— of meer."

VI. Artikel 11 wordt gelezen als volgt:

„De aanspraak op vrijstelling vervalt, wanneer de betrokke-„ne in hetzelfde dienstjaar — maar voor wat het onder *b* van lid 1 „van artikel 10 bedoelde personeel der Koloniale Spoorwegen „betreft in het betrekkelijk halfjaar — reeds 30 dagen vrijstelling „wegens ziekte heeft genoten."

VII. Artikel 12 ondergaat de volgende wijzigingen:

a. In het eerste lid wordt in stede van: „voorafgaande aan „den datum, waarop" gelezen: „waarin";

b. Het tweede lid wordt gelezen als volgt:

„2. De Gouverneur behoudt zich evenwel voor om, indien „van de aanspraak op vrijstelling over het onmiddelijk voraf-„gaande dienstjaar geen gebruik is gemaakt, ook na verstrijking „der 6 maanden bedoeld in artikel 9, op schriftelijk verzoek van

„belanghebbende, deze vrijstelling te doen aansluiten aan het „binnen- of buitenlandsch verlof wegens langdurigen dienst."

VIII. Artikel 13 wordt gelezen als volgt:

„1. De Gouverneur behoudt zich voor, indien een landsdie- „naar, aan wiens betrekking een minimunjaarwedde is verbonden „van f 3500.— of meer, gedurende de onmiddellijk voorafgaande „drie achtereenvolgende jaren geen gebruik heeft gemaakt van „zijn aanspraken op vrijstelling, op verzoek van belanghheb- „bende, dezer vrijstelling, na ommekomst dezer drie jaren, „over drie opeenvolgende maanden te verleenen, met dien ver- „stande, dat deze termijn verlengd kan worden tot vier maanden, „indien belanghebbende tevens gebruik wil maken van de vrij- „stelling, welke hem over het loopende (vierde) dienstjaar toe- „komt en tot vijf maanden, indien hij schriftelijk verklaart bij voor- „baat afstand te doen van de aanspraak op vrijstelling, welke „hem over zijn eerstvolgend (vijfde) dienstjaar toekomt.

„2. Op dezelfde wijze en onder gelijke omstandigheden als „in lid 1 bepaald, behoudt de Gouverneur zich voor om, indien „de landsdienaar gedurende de onmiddellijk voorafgaande vier „achtereenvolgende jaren geen gebruik heeft gemaakt van zijn „aanspraak op vrijstelling, deze vrijstelling, na ommekomst dezer „vier jaren, over vier opeenvolgende maanden te verleenen, met „dien verstande, dat deze termijn tot vijf maanden kan worden „verlengd, indien belanghebbende tevens gebruik wil maken van „de vrijstelling, welke hem over het loopende (vijfde) dienstjaar „toekomt; verlenging tot zes maanden door bij voorbaat afstand „te doen van de aanspraak op vrijstelling over het eerstvolgende „(zesde) dienstjaar, is uitgesloten."

IX. Aan artikel 14 wordt toegevoegd een tweede lid, luidende als volgt:

„2. Evenmin wordt het tijdperk van drie of vier achtereen- „volgende jaren, in het vorig lid bedoeld, geacht te zijn onder- „broken, wanneer van de jaarlijksche aanspraak op vrijstelling „over die jaren, gebruik is gemaakt gedurende ten hoogste ze- „ven dagen per jaar, met dien verstande echter dat de totale „duur van de alsdan genoten vrijstelling inmindering zal worden „gebracht van de ingevolge artikel 13 te verleenen vrijstelling," en wordt in verband hiermede vóór het eerste lid geplaatst het cijfer: „1".

X. Aan artikel 15 wordt, met verandering van de punt in een komma, het volgende toegevoegd: „en indien de belanghebbende

„vóór het verleenen van een zoodanige vrijstelling, zich schrifte-„lijk verbindt om na afloop daarvan ten minste nog één jaar in „Suriname dienst te doen."

XI. Aan artikel 17 wordt toegevoegd een tweede lid, luidende als volgt:

„Evenmin wordt als vrijstelling van dienst in den zin van „dit besluit aangemerkt de vrijstelling, tot een maximum van twee „dagen, verleend naar aanleiding van het overlijden van de echt-„genoote, ouders, stiefouders, schoonouders, kinderen, stief- en „aanverwante kinderen van betrokkenen, alsmede die, eveneens „tot een maximum van twee dagen, verleend naar aanleiding van „de bevalling van de echtgenoote van betrokkenen." en wordt in verband hiermede vóór het eerste lid geplaatst het cijfer: „1".

XII. Op den laatsten regel van artikel 22 wordt instede van: „toelage, welke ook, toegekend worden." gelezen: „toelage toe-„gekend worden, uitgezonderd die, welke strekt ter vergoeding van „onkosten verbonden aan de waar te nemen betrekking."

XIII. Artikel 24 wordt gelezen als volgt:

„Maandelijks zenden zij, die bevoegd zijn vrijstelling van „dienst te verleenen, aan den Administrateur van Financiën eene „opgave in tweevoud in, vermeldende de namen en betrekkingen „dergenen aan wie — en het tijdvak waarvoor — in de afgeloo-„pen maand, door hen, krachtens de bepalingen van dit besluit, vrij-„stelling van dienst is verleend, met opgave van den aard daarvan."

Artikel 2.

In verband met het in punt V van artikel 1 van dit besluit bepaalde, vervallen de resoluties van 9 Mei 1928 No. 1541 (G. B. No. 27) en 14 Juli 1928 No. 2441 (G. B. No. 53).

Artikel 3.

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 September 1933.

Gegeven te Paramaribo, den 6den Juli 1933.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 12den Juli 1933.

De Gouvernements-Secretaris.
P. KIKKERT.

1933. No. 64.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

RESOLUTIE van 15 Juli 1933 No. 2305, *bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van den 21sten April 1933 (Staatsblad No. 219), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de tusschen den Nederlandschen Gezant te Tokio en den Japanschen Minister van Buitenlandsche Zaken gewisselde nota's dd. 26 Januari 1933, houdende eene regeling tot wederzijdsche vrijstelling van belasting op inkomsten en winsten voortvloeiende uit het internationale zeescheepvaartbedrijf.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 9 Mei 1933, 2e Afdeeling No. 11/246, waarbij, ter bekendmaking van het na te melden Koninklijk besluit is toegezonden een exemplaar van het Staatsblad No. 219 van 1933, waarin is opgenomen het Koninklijk besluit van den 21sten April 1933, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de tusschen den Nederlandschen Gezant te Tokio en den Japanschen Minister van Buitenlandsche Zaken gewisselde nota's dd. 26 Januari 1933, houdende eene regeling tot wederzijdsche vrijstelling van belasting op inkomsten en winsten voortvloeiende uit het internationale zeescheepvaartbedrijf.

Herlezen de resolutie van 17 Juni 1932 No. 1968;

Besluit:

Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit met de daarin bedoelde nota's, alsmede de vertaling daarvan, benevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 15den Juli 1933.
RUTGERS.

Uitgegeven den 24sten Juli 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Wij WILHELMINA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Gezien de tusschen Onzen Gezant te *Tokio* en den Japanschen Minister van Buitenlandsche Zaken gewisselde nota's d.d. 26 Januari 1933, houdende eene regeling tot wederzijdsche vrijstelling van belasting op inkomsten en winsten voortvloeiende uit het internationale zeescheepvaartbedrijf, van welke nota's een afdruk en eene vertaling bij dit besluit zijn gevoegd;

Overwegende, dat de regeling op 26 Januari 1933 is in werking getreden voor *Nederland*, *Nederlandsch-Indië*, *Suriname* en *Curaçao*;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 11den April 1933, Directie van het Protocol, n°. 12198;

Hebben goedgevonden en verstaan:

bovengenoemde nota's, alsmede de vertaling daarvan, te doen bekend maken door de plaatsing van dit besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereischt.

's-Gravenhage, den 21sten April 1933.

WILHELMINA.

De Minister van Staat,
Minister van Buitenlandsche Zaken a. i.,
RUYS DE BEERENBROUCK.

Uitgegeven den *tweeden* Mei 1933.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

N°. 82.

Tokyo, January 26, 1933.

Monsieur le Comte,

Regarding the reciprocal exemption, as between the Netherlands and Japan, from taxation of incomes and net profits accruing from the business of shipping, I have the honour, under instructions from my Government, to inform you as follows:

1. The Netherlands Government declare that they will take the necessary steps in conformity with the Netherlands laws and ordinances concerned to exempt, upon condition of reciprocity, from taxes chargeable in the Netherlands, all incomes and net profits which accrue from the business of shipping carried on by Japanese subjects resident in Japan or by companies whose principal offices are in Japan, by means of ships whose port of registry is in Japan. It is understood that this exemption shall be applied to such of the incomes and net profits of individuals as will be taxable on and after the 1st day of January 1933 and to such of the incomes and net profits of companies as are or will be made during bookyears ending on the 1st day of July 1932 or thereafter.

2. It is understood that the terms ,,the Netherlands'' and ,,Japan'' in the present Note include all regions under the rule of the respective countries.

3. It is understood that the term ,,business of shipping'', as used in the foregoing, means the business carried on by an owner of a ship or ships between Japanese and/or foreign ports and ports in the Netherlands, and that for the purpose of this definition the term ,,owner'' includes any charterer.

4. It is understood that if and so soon as such exemption as is prescribed under head 1 ceases to be practicable in the Netherlands because of any amendment or repeal of the laws and ordinances concerned, the said exemption shall immediately cease to have effect.

I avail myself of this occasion to renew to Your Excellency, Monsieur le Comte, the assurance of my highest consideration.

J. C. Pabst.

His Excellency Count Yasuya Uchida,
Minister for Foreign Affairs, Tokyo.

Translation.

Tokyo, January 26th 1933.

N°. 4/C1.

Monsieur le Ministre,

In acknowledgment of the receipt of Your Excellency's Note dated the 26th January, 1933, regarding the reciprocal exemption, as between Japan and the Netherlands, from taxation of incomes and net profits accruing from the business of shipping, I have the honour to inform you as follows:

1. The Japanese Government declare that they will take the necessary steps in conformity with Law n°. 6, 1924, as revised by Law n°. 6, 1928, and the ordinances concerned to exempt, upon condition of reciprocity, from income tax and business profits tax chargeable in Japan, all incomes and net profits which accrue from the business of shipping carried on by Netherlands subjects resident in the Netherlands or by companies whose principal offices are in the Netherlands, by means of ships whose port of registry is in the Netherlands. It is understood that this exemption shall be applied to such of the incomes and net profits of individuals as will be taxable on and after the 1st day of January 1933 and to such of the incomes and net profits of companies as are or will be made during bookyears ending on the 1st day of July 1932 or thereafter.

2. It is understood that the terms ,,Japan'' and ,,the Netherlands'' in the present Note include all regions under the rule of the respective countries.

3. It is understood that the term ,,business of shipping'', as used in the foregoing, means the business carried on by an owner of a ship or ships between Netherlands and/or foreign ports and ports in Japan, and that for the purpose of this definition the term ,,owner'' includes any charterer.

His Excellency General J. C. PABST, *Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary of the Netherlands.*

4. It is understood that if and so soon as such exemption as is prescribed under head 1 ceases to be practicable in Japan because of any amendment or repeal of the laws and ordinances concerned, the said exemption shall immediately cease to have effect.

I avail myself of this occasion to renew to Your Excellency, Monsieur le Ministre, the assurance of my high consideration.

COUNT YASUYA UCHIDA,
Minister for Foreign Affairs.

VERTALING.

N°. 82.

Tokio, 26 Januari 1933.

Met betrekking tot de wederzijdsche vrijstelling tusschen Nederland en Japan van belasting op inkomsten en winsten, voortvloeiende uit het zeescheepvaartbedrijf, heb ik de eer krachtens instructies van mijn Regeering, U het navolgende mede te deelen:

1. De Nederlandsche Regeering verklaart, dat zij de noodige stappen zal doen om, in overeenstemming met de Nederlandsche wetten en voorschriften dienaangaande, op voorwaarde van reciprociteit, vrij te stellen van in Nederland op te leggen belastingen, alle inkomsten en netto winsten voortvloeiende uit het zeescheepvaartbedrijf, uitgeoefend hetzij door Japansche onderdanen, verblijf houdende in Japan, hetzij door maatschappijen waarvan de hoofdkantoren gevestigd zijn in Japan, door middel van schepen ingeschreven in een Japansche haven. Het is wel verstaan, dat deze vrijstelling zal worden toegepast op die inkomsten en netto winsten van natuurlijke personen, die belastingplichtig zijn op en na 1 Januari 1933 en op die inkomsten en winsten van maatschappijen, die zijn of zullen worden gemaakt gedurende de boekjaren eindigend op 1 Juli 1932 of daarna.

2. Het is wel verstaan, dat de uitdrukking „Nederland" en „Japan" in deze nota alle gewesten onder het gezag van de respectievelijke landen omvat.

3. Het is wel verstaan, dat de uitdrukking „zeescheepvaartbedrijf", hier te voren gebezigd, beteekent het bedrijf uitgeoefend door een eigenaar van een schip of schepen, tusschen Japansche en/of vreemde havens en havens in Nederland, en dat voor het doel van deze definitie de uitdrukking „eigenaar" welken bevrachter ook insluit.

Aan Zijne Excellentie Graaf YASUYA UCHIDA,
Minister van Buitenlandsche Zaken te Tokio.

4. Het is wel verstaan, dat, indien en zoo spoedig als zoodanige vrijstelling, omschreven onder 1, ophoudt van toepassing te zijn in Nederland, wegens eenigerlei wijziging of intrekking van de wetten en voorschriften daarop betrekking hebbend, de bedoelde vrijstelling onmiddellijk zal ophouden van kracht te zijn.

J. C. Pabst.

Vertaling.

N°. 4/C 1.

Tokio, 26 Januari 1933.

Onder bevestiging van de ontvangst van Uwer Excellentie's nota dd. 26 Januari 1933 met betrekking tot de wederzijdsche vrijstelling tusschen Japan en Nederland van belasting op inkomsten en winsten voortvloeiend uit het zeescheepvaartbedrijf, heb ik de eer U het navolgende mede te deelen:

1. De Japansche Regeering verklaart, dat zij de noodige stappen zal doen om, in overeenstemming met Wet N°. 6, 1924, zooals die is gewijzigd door Wet N°. 6, 1928, en de voorschriften dienaangaande, op voorwaarde van reciprociteit, vrij te stellen van in Japan op te leggen belasting op inkomsten en bedrijfswinst, alle inkomsten en netto winsten voortvloeiende uit het zeescheepvaartbedrijf, uitgeoefend hetzij door Nederlandsche onderdanen, verblijf houdende in Nederland, hetzij door maatschappijen waarvan de hoofdkantoren gevestigd zijn in Nederland, door middel van schepen ingeschreven in Nederland. Het is wel verstaan, dat deze vrijstelling zal worden toegepast op die inkomsten en netto winsten van natuurlijke personen, die belastingplichtig zijn op en na 1 Januari 1933 en op die inkomsten en winsten van maatschappijen, die zijn of zullen worden gemaakt gedurende de boekjaren eindigend op 1 Juli 1932 of daarna.

2. Het is wel verstaan, dat de uitdrukking ,,Japan'' en ,,Nederland'' in deze nota alle gewesten onder het gezag van de respectievelijke landen omvat.

3. Het is wel verstaan, dat de uitdrukking ,,zeescheepvaartbedrijf'', hier te voren gebezigd, beteekent het bedrijf uitgeoefend door een eigenaar van een schip of schepen, tusschen Nederlandsche en/of vreemde havens en havens in Japan, en dat voor

Aan Zijne Excellentie Generaal J. C. PABST,
Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd
Minister der Nederlanden.

het doel van deze definitie de uitdrukking ,,eigenaar'' welken bevrachter ook insluit.

4. Het is wel verstaan, dat, indien en zoo spoedig als zoodanige vrijstelling, omschreven onder 1, ophoudt van toepassing te zijn in Japan, wegens eenigerlei wijziging of intrekking van de wetten en voorschriften daarop betrekking hebbend, de bedoelde vrijstelling onmiddellijk zal ophouden van kracht te zijn.

Graaf YASUYA UCHIDA,
Minister van Buitenlandsche Zaken.

1933. No. 65.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 21 Juli 1933 No. 2373, *bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van 27 April 1933 (Staatsblad No. 236), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het Verdrag van Genève betreffende den gedwongen of verplichten arbeid, aangenomen als ontwerp-verdrag door de Algemeene Conferentie van de Internationale Organisatie van den Arbeid op 28 Juni 1930 (Staatsblad 1933, No. 26).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 9 Juni 1933, 7de Afdeeling No. 21/318, waarbij, ter bekendmaking van het na te melden Koninklijk besluit, is toegezonden een exemplaar van het Staatsblad van 1933 No. 236, waarin is opgenomen het Koninklijk besluit van 27 April 1933, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het Verdrag van Genève betreffende den gedwongen of verplichten arbeid, aangenomen als ontwerp-verdrag door de Algemeene Conferentie van de Internationale Organisatie van den Arbeid op 28 Juni 1930 (Staatsblad 1933, No. 26).

Besluit:

Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit, het daarin genoemd verdrag en de vertaling daarvan, benevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 21steu Juli 1933.
RUTGERS.

Uitgegeven den 24sten Juli 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Wij WILHELMINA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Gezien de wet van 26 Januari 1933 (*Staatsblad* n°. 26), houdende goedkeuring van het ontwerp-verdrag, betreffende den gedwongen of verplichten arbeid (*Genève* 1930), waarvan een afdruk en eene vertaling bij dit besluit zijn gevoegd;

Overwegende, dat Onze akte van bekrachtiging van dat ontwerp-verdrag overeenkomstig artikel 27 aan den Secretaris-Generaal van den Volkenbond is medegedeeld en door hem op 31 Maart 1933 is ingeschreven;

Overwegende, dat bij de bekrachtiging van het ontwerp-verdrag overeenkomstig artikel 26 de volgende verklaring is afgelegd:

1. De Nederlandsche Regeering stelt zich voor de bepalingen van het verdrag volledig toe te passen in het Rijk in *Europa*, in *Suriname* en op *Curaçao*.

2. De Nederlandsche Regeering stelt zich voor de bepalingen van het verdrag in *Nederlandsch-Indië* toe te passen met de volgende wijzigingen:

a) artikel 3 zal buiten toepassing blijven, echter zullen de centrale bevoegde autoriteiten de verantwoordelijkheid dragen voor het gebruik maken van gedwongen of verplichten arbeid;

b) artikel 4 zal niet worden toegepast op de diensten, door de opgezetenen der zoogenaamde particuliere landerijen op het eiland *Java* verricht ten behoeve van de eigenaren.

Overwegende mede, dat het verdrag overeenkomstig artikel 28 op 31 Maart 1934 voor *Nederland*, *Nederlandsch-Indië*, *Suriname* en *Curaçao* zal in werking treden;

Op de voordracht van Onzen Minister van Staat, Minister van Buitenlandsche Zaken ad interim, van den 25sten April 1933, Directie van het Protocol, nº. 11955;

Hebben goedgevonden en verstaan:

meergenoemd verdrag, alsmede de vertaling daarvan, te doen bekend maken door de plaatsing van dit besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereischt.

's-Gravenhage, den 27sten April 1933.

WILHELMINA.

De Minister van Staat,
Minister van Buitenlandsche Zaken a.i.,
RUYS DE BEERENBROUCK.

Uitgegeven den *twaalfden* Mei 1933.

De Minister van Justitie,
J. DONNER.

SOCIETE DES NATIONS.

CONFÉRENCE INTERNATIONALE DU TRAVAIL.

Projet de convention concernant le travail forcé ou obligatoire.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 10 juin 1930 en sa quatorzième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives au travail forcé ou obligatoire, question comprise dans le premier point de l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'un projet de convention internationale,

adopte, ce vingt-huitième jour de juin mil neuf cent trente, le projet de convention ci-après, à ratifier par les Membres de l'Organisation internationale du Travail conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

Article 1.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente convention s'engage à supprimer l'emploi du travail forcé ou obligatoire sous toutes ses formes dans le plus bref délai possible.

En vue de cette suppression totale, le travail forcé ou obligatoire pourra être employé, pendant la période transitoire, uniquement pour des fins publiques et à titre exceptionnel, dans les conditions et avec les garanties stipulées par les articles qui suivent.

INTERNATIONAL LABOUR CONFERENCE.

Draft Convention concerning forced or compulsory labour.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fourteenth Session on 10 June 1930, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to forced or compulsory labour, which is included in the first item on the Agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a draft, international convention,

adopts, this twenty-eighth day of June of the year one thousand nine hundred and thirty, the following Draft Convention for ratification by the Members of the International Labour Organisation, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

Article 1.

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention undertakes to suppress the use of forced or compulsory labour in all its forms within the shortest possible period.

With a view to this complete suppression, recourse to forced or compulsory labour may be had, during the transitional period, for public purposes only and as an exceptional measure, subject to the conditons and guarantees hereinafter provided.

A l'expiration d'un délai de cinq ans à partir de l'entrée en vigueur de la présente convention et à l'occasion du rapport prévu à l'article 31 ci-dessous, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail examinera la possibilité de supprimer sans nouveau délai le travail forcé ou obligatoire sous toutes ses formes et décidera s'il y a lieu d'inscrire cette question à l'ordre du jour de la Conférence.

Article 2.

Aux fins de la présente convention, le terme ,,travail forcé ou obligatoire'' désignera tout travail ou service exigé d'un individu sous la menace d'une peine quelconque et pour lequel ledit individu ne s'est pas offert de plein gré.

Toutefois, le terme ,,travail forcé ou obligatoire'' ne comprendra pas, aux fins de la présente convention:

a) tout travail ou service exigé en vertu des lois sur le service militaire obligatoire et affecté à des travaux d'un caractère purement militaire;

b) tout travail ou service faisant partie des obligations civiques normales des citoyens d'un pays se gouvernant pleinement lui-même;

c) tout travail ou service exigé d'un individu comme conséquence d'une condamnation prononcée par une décision judiciaire, à la condition que ce travail ou service soit exécuté sous la surveillance et le contrôle des autorités publiques et que ledit individu ne soit pas concédé ou mis à la disposition de particuliers, compagnies ou personnes morales privées;

d) tout travail ou service exigé dans les cas de force majeure, c'est-à-dire dans les cas de guerre, de sinistres ou menaces de sinistres tels qu'incendies, inondations, famines, tremblements de terre, épidémies et épizooties violentes, invasions d'animaux, d'insectes ou de parasites végétaux nuisibles, et en général toutes circonstances mettant en danger ou risquant de mettre en danger la vie ou les conditions normales d'existence de l'ensemble ou d'une partie de la population;

e) les menus travaux de village, c'est-à-dire les travaux exécutés dans l'intérêt direct de la collectivité par les membres de celle-ci, travaux qui, de ce chef, peuvent être considérés comme des obligations civiques normales incombant aux membres de la collectivité, à condition que la population elle-même ou ses

At the expiration of a period of five years after the coming into force of this Convention, and when the Governing Body of the International Labour Office prepares the report provided for in Article 31 below, the said Governing Body shall consider the possibility of the suppression of forced or compulsory labour in all its forms without a further transitional period and the desirability of placing this question on the Agenda of the Conference.

Article 2.

For the purposes of this Convention the term ,,forced or compulsory labour'' shall mean all work or service which is exacted from any person under the menace of any penalty and for which the said person has not offered himself voluntarily.

Nevertheless, for the purposes of this Convention, the term ,,forced or compulsory labour'' shall not include:

(a) any work or service exacted in virtue of compulsory military service laws for work of a purely military character;

(b) any work or service which forms part of the normal civic obligations of the citizens of a fully self-governing country;

(c) any work or service exacted from any person as a consequence of a conviction in a court of law, provided that the said work or service is carried out under the supervision and control of a public authority and that the said person is not hired to or placed at the disposal of private individuals, companies or associations;

(d) any work or service exacted in cases of emergency, that is to say, in the event of war or of a calamity or threatened calamity, such as fire, flood, famine, earthquake, violent epidemic or epizootic diseases, invasion by animal, insect or vegetable pests, and in general any circumstance that would endanger the existence or the well-being of the whole or part of the population;

(e) minor communal services of a kind which, being performed by the members of the community in the direct interest of the said community, can therefore be considered as normal civic obligations incumbent upon the members of the community, provided that the members of the community or their

représentants directs aient le droit de se prononcer sur le bien-fondé de ces travaux.

Article 3.

Aux fins de la présente convention, le terme „autorités compétentes" désignera soit les autorités métropolitaines, soit les autorités centrales supérieures du territoire intéressé.

Article 4.

Les autorités compétentes ne devront pas imposer ou laisser imposer le travail forcé ou obligatoire au profit de particuliers, de compagnies ou de personnes morales privées.

Si une telle forme de travail forcé ou obligatoire au profit de particuliers, de compagnies ou de personnes morales privées existe à la date à laquelle la ratification de la présente convention par un Membre est enregistrée par le Secrétaire général de la Société des Nations, ce Membre devra supprimer complètement ledit travail forcé ou obligatoire dès la date de l'entrée en vigueur de la présente convention à son égard.

Article 5.

Aucune concession accordée à des particuliers, à des compagnies ou à des personnes morales privées ne devra avoir pour conséquence l'imposition d'une forme quelconque de travail forcé ou obligatoire en vue de produire ou de recueillir les produits que ces particuliers, compagnies ou personnes morales privées utilisent ou dont ils font le commerce.

Si des concessions existantes comportent des dispositions ayant pour conséquence l'imposition d'un tel travail forcé ou obligatoire, ces dispositions devront être rescindées aussitôt que possible afin de satisfaire aux prescriptions de l'article premier de la présente convention.

Article 6.

Les fonctionnaires de l'administration, même lorsque'ils devront encourager les populations dont ils ont la charge à s'adonner à une forme quelconque de travail, ne devront pas exercer sur ces populations une contrainte collective ou individuelle en vue de les faire travailler pour des particuliers, compagnies ou personnes morales privées.

direct representatives shall have the right to be consulted in regard to the need for such services.

Article 3.

For the purposes of this Convention the term ,,competent authority'' shall mean either an authority of the metropolitan country or the highest central authority in the territory concerned.

Article 4.

The competent authority shall not impose or permit the imposition of forced or compulsory labour for the benefit of private individuals, companies or associations.

Where such forced or compulsory labour for the benefit of private individuals, companies or associations exists at the date on which a Member's ratification of this Convention is registered by the Secretary-General of the League of Nations, the Member shall completely suppress such forced or compulsory labour from the date on which this Convention comes into force for that Member.

Article 5.

No concession granted to private individuals, companies or associations shall involve any form of forced or compulsory labour for the production or the collection of products which such private individuals, companies or associations utilise or in which they trade.

Where concessions exist containing provisions involving such forced or compulsory labour, such provisions shall be rescinded as soon as possible, in order to comply with Article 1 of this Convention.

Article 6.

Officials of the administration, even when they have the duty of encouraging the populations under their charge to engage in some form of labour, shall not put constraint upon the said populations or upon any individual members thereof to work for private individuals, companies or associations.

Article 7.

Les chefs qui n'exercent pas des fonctions administratives ne devront pas avoir recours au travail forcé ou obligatoire.

Les chefs exerçant des fonctions administratives pourront, avec l'autorisation expresse des autorités compétentes, avoir recours au travail forcé ou obligatoire dans les conditions visées à l'article 10 de la présente convention.

Les chefs légalement reconnus et ne recevant pas une rémunération adéquate sous d'autres formes pourront bénéficier de la jouissance de services personnels dûment réglementés, toutes mesures utiles devant être prises pour prévenir les abus.

Article 8.

La responsabilité de toute décision de recourir au travail forcé ou obligatoire incombera aux autorités civiles supérieures du territoire intéressé.

Toutefois, ces autorités pourront déléguer aux autorités locales supérieures le pouvoir d'imposer du travail forcé ou obligatoire dans les cas où ce travail n'aura pas pour effet d'éloigner les travailleurs de leur résidence habituelle. Ces autorités pourront également déléguer aux autorités locales supérieures, pour les périodes et dans les conditions qui seront stipulées par la réglementation prévue à l'article 23 de la présente convention, le pouvoir d'imposer un travail forcé ou obligatoire pour l'exécution duquel les travailleurs devront s'éloigner de leur résidence habituelle, lorsqu'il s'agira de faciliter le déplacement de fonctionnaires de l'administration dans l'exercice de leurs fonctions et le transport du matériel de l'administration.

Article 9.

Sauf dispositions contraires stipulées à l'article 10 de la présente convention, toute autorité ayant le droit d'imposer du travail forcé ou obligatoire ne devra permettre le recours à cette forme de travail que si elle s'est d'abord assuré:

a) que le service ou travail à exécuter est d'un intérêt direct et important pour la collectivité appelée à l'exécuter;

b) que ce service ou travail est d'une nécessité actuelle ou imminente;

Article 7.

Chiefs who do not exercise administrative functions shall not have recourse to forced or compulsory labour.

Chiefs who exercise administrative functions may, with the express permission of the competent authority, have recourse to forced or compulsory labour, subject to the provisions of Article 10 of this Convention.

Chiefs who are duly recognised and who do not receive adequate remuneration in other forms may have the enjoyment of personal services, subject to due regulation and provided that all necessary measures are taken to prevent abuses.

Article 8.

The responsibility for every decision to have recourse to forced or compulsory labour shall rest with the highest civil authority in the territory concerned.

Nevertheless, that authority may delegate powers to the highest local authorities to exact forced or compulsory labour which does not involve the removal of the workers from their place of habitual residence. That authority may also delegate, for such periods and subject to such conditions as may be laid down in the regulations provided for in Article 23 of this Convention, powers to the highest local authorities to exact forced or compulsory labour which involves the removal of the workers from their place of habitual residence for the purpose of facilitating the movement of officials of the administration, when on duty, and for the transport of Government stores.

Article 9.

Except as otherwise provided for in Article 10 of this Convention, any authority competent to exact forced or compulsory labour shall, before deciding to have recourse to such labour, satisfy itself:

(a) that the work to be done or the service to be rendered is of important direct interest for the community called upon to do the work or render the service;

(b) that the work or service is of present or imminent necessity;

c) qu'il a été impossible de se procurer la main-d'oeuvre volontaire pour l'exécution de ce service ou travail malgré l'offre de salaires et de conditions de travail au moins égaux à ceux qui sont pratiqués dans le territoire intéressé pour des travaux ou services analogues; et

d) qu'il ne résultera pas du travail ou service un fardeau trop lourd pour la population actuelle, eu égard à la main-d'oeuvre disponible et à son aptitude à entreprendre le travail en question.

Article 10.

Le travail forcé ou obligatoire demandé à titre d'impôt et le travail forcé ou obligatoire imposé, pour des travaux d'intérêt public, par des chefs qui exercent des fonctions administratives devront être progressivement supprimés.

En attendant cette abolition, lorsque le travail forcé ou obligatoire sera demandé à titre d'impôt et lorsque le travail forcé ou obligatoire sera imposé, par des chefs qui exercent des fonctions administratives, en vue de l'exécution de travaux d'intérêt public, les autorités intéressées devront s'assurer préalablement:

a) que le service ou travail à exécuter est d'un intérêt direct et important pour la collectivité appelée à l'exécuter;

b) que ce service ou travail est d'une nécessité actuelle ou imminente;

c) qu'il ne résultera pas du travail ou service un fardeau trop lourd pour la population actuelle, eu égard à la main-d'oeuvre disponible et à son aptitude à entreprendre le travail en question;

d) que l'exécution de ce travail ou service n'obligera pas les travailleurs à s'éloigner du lieu de leur résidence habituelle;

e) que l'exécution de ce travail ou service sera dirigée conformément aux exigences de la religion, de la vie sociale et de l'agriculture.

Article 11.

Seuls les adultes valides du sexe masculin dont l'âge ne sera pas présumé inférieur à 18 ans ni supérieur à 45, pourront être

(c) that it has been impossible to obtain voluntary labour for carrying out the work or rendering the service by the offer of rates of wages and conditions of labour not less favourable than those prevailing in the area concerned for similar work or service; and

(d) that the work or service will not lay too heavy a burden upon the present population, having regard to the labour available and its capacity to undertake the work.

Article 10.

Forced or compulsory labour exacted as a tax and forced or compulsory labour to which recourse is had for the execution of public works by chiefs who exercise administrative functions shall be progressively abolished.

Meanwhile, where forced or compulsory labour is exacted as a tax, and where recourse is had to forced or compulsory labour for the execution of public works by chiefs who exercise administrative functions, the authority concerned shall first satisfy itself:

(a) that the work to be done or the service to be rendered is of important direct interest for the community called upon to do the work or render the service;

(b) that the work or the service is of present or imminent necessity;

(c) that the work or service will not lay too heavy a burden upon the present population, having regard to the labour available and its capacity to undertake the work;

(d) that the work or service will not entail the removal of the workers from their place of habitual residence;

(e) that the execution of the work or the rendering of the service will be directed in accordance with the exigencies of religion, social life and agriculture.

Article 11.

Only adult able-bodied males who are of an apparent age of not less than 18 and not more than 45 years may be called

assujettis au travail forcé ou obligatoire. Sauf pour les catégories de travail visées à l'article 10 de la présente convention, les limitations et conditions suivantes devront être observées:

a) reconnaissance préalable, dans tous les cas où cela sera possible, par un médecin désigné par l'administration, de l'absence de toute maladie contagieuse et de l'aptitude physique des intéressés à supporter le travail imposé et les conditions où il sera exécuté;

b) exemption du personnel des écoles, élèves et professeurs, ainsi que du personnel administratif en général;

c) maintien dans chaque collectivité du nombre d'hommes adultes et valides indispensables à la vie familiale et sociale;

d) respect des liens conjugaux et familiaux.

Aux fins indiquées par l'alinéa *c)* ci-dessus, la réglementation prévue à l'article 23 de la présente convention fixera la proportion d'individus de la population permanente mâle et valide qui pourra faire l'objet d'un prélèvement déterminé, sans toutefois que cette proportion puisse, en aucun cas, dépasser 25 pour cent de cette population. En fixant cette proportion, les autorités compétentes devront tenir compte de la densité de la population, du développement social et physique de cette population, de l'époque de l'année et de l'état des travaux à effectuer par les intéressés sur place et à leur propre compte; d'une manière générale, elles devront respecter les nécessités économiques et sociales de la vie normale de la collectivité envisagée.

Article 12.

La période maximum pendant laquelle un individu quelconque pourra être astreint au travail forcé ou obligatoire sous ses diverses formes ne devra pas dépasser soixante jours par période de douze mois, les jours de voyage nécessaires pour aller au lieu de travail et pour en revenir devant être compris dans ces soixante jours.

Chaque travailleur astreint au travail forcé ou obligatoire devra être muni d'un certificat indiquant les périodes de travail forcé ou obligatoire qu'il aura effectuées.

Article 13.

Les heures normales de travail de toute personne astreinte au travail forcé ou obligatoire devront être les mêmes que celles en usage pour le travail libre et les heures de travail effectuées

upon for forced or compulsory labour. Except in respect of the kinds of labour provided for in Article 10 of this Convention, the following limitations and conditions shall apply:

(a) whenever possible prior determination by a medical officer appointed by the administration that the persons concerned are not suffering from any infectious or contagious disease and that they are physically fit for the work required and or the conditions under which it is to be carried out;

(b) exemption of school teachers and pupils and of officials of the administration in general;

(c) the maintenance in each community of the number of adult able-bodied men indispensable for family and social life;

(d) respect for conjugal and family ties.

For the purposes of sub-paragraph *(c)* of the preceding paragraph, the regulations provided for in Article 23 of this Convention shall fix the proportion of the resident adult able-bodied males who may be taken at any one time for forced or compulsory labour, provided always that this proportion shall in no case exceed 25 per cent. In fixing this proportion the competent authority shall take account of the density of the population, of its social and physical development, of the seasons, and of the work which must be done by the persons concerned on their own behalf in their locality, and, generally, shall have regard to the economic and social necessities of the normal life of the community concerned.

Article 12.

The maximum period for which any person may be taken for forced or compulsory labour of all kinds in any one period of twelve months shall not exceed sixty days, including the time spent in going to and from the place of work.

Every person from whom forced or compulsory labour is exacted shall be furnished with a certificate indicating the periods of such labour which he has completed.

Article 13.

The normal working hours of any person from whom forced or compulsory labour is exacted shall be the same as those prevailing in the case of voluntary labour, and the hours worked

en sus de la durée normale devront être rémunérées aux mêmes taux que les taux en usage pour les heures supplémentaires des travailleurs libres.

Un jour de repos hebdomadaire devra être accordé à toutes les personnes soumises à une forme quelconque de travail forcé ou obligatoire et ce jour devra coïncider autant que possible avec le jour consacré par la tradition ou les usages du pays ou de la région.

Article 14.

A l'exception du travail prévu à l'article 10 de la présente convention, le travail forcé ou obligatoire sous toutes ses formes devra être rémunéré en espèces et à des taux qui, pour le même genre de travail, ne devront être inférieurs ni à ceux en vigueur dans la région où les travailleurs sont employés, ni à ceux en vigueur dans la région où les travailleurs ont été recrutés.

Dans le cas de travail imposé par des chefs dans l'exercice de leurs fonctions administratives, le paiement de salaires dans les conditions prévues au paragraphe précédent devra être introduit aussitôt que possible.

Les salaires devront être versés à chaque travailleur individuellement et non à son chef de tribu ou à toute autre autorité.

Les jours de voyage pour aller au lieu de travail et pour en revenir devront être comptés pour le paiement des salaires comme journées de travail.

Le présent article n'aura pas pour effet d'interdire la fourniture aux travailleurs des rations alimentaires habituelles comme partie du salaire, ces rations devant être au moins équivalentes à la somme d'argent qu'elles sont censées représenter; mais aucune déduction ne devra être opérée sur le salaire, ni pour l'acquittement des impôts, ni pour la nourriture, les vêtements et le logement spéciaux qui seront fournis aux travailleurs pour les maintenir en état de continuer leur travail eu égard aux conditions spéciales de leur emploi, ni pour la fourniture d'outils.

Article 15.

Toute législation concernant la réparation des accidents ou des maladies résultant du travail et toute législation prévoyant l'indemnisation des personnes à la charge de travailleurs décédés ou invalides, qui sont ou seront en vigueur sur le territoire intéressé, devront s'appliquer aux personnes assujetties au travail

in excess of the normal working hours shall be remunerated at the rates prevailing in the case of overtime for voluntary labour.

A weekly day of rest shall be granted to all persons from whom forced or compulsory labour of any kind is exacted and this day shall coincide as far as possible with the day fixed by tradition or custom in the territories or regions concerned.

Article 14.

With the exception of the forced or compulsory labour provided for in Article 10 of this Convention, forced or compulsory labour of all kinds shall be remunerated in cash at rates not less than those prevailing for similar kinds of work either in the district in which the labour is employed or in the district from which the labour is recruited, whichever may be the higher.

In the case of labour to which recourse is had by chiefs in the exercise of their administrative functions, payment of wages in accordance with the provisions of the preceding paragraph shall be introduced as soon as possible.

The wages shall be paid to each worker individually and not to his tribal chief or to any other authority.

For the purpose of payment of wages the days spent in travelling to and from the place of work shall be counted as working days.

Nothing in this Article shall prevent ordinary rations being given as a part of wages, such rations to be at least equivalent in value to the money payment they are taken to represent, but deductions from wages shall not be made either for the payment of taxes or for special food, clothing or accommodation supplied to a worker for the purpose of maintaining him in a fit condition to carry on his work under the special conditions of any employment, or for the supply of tools.

Article 15.

Any laws or regulations relating to workmen's compensation for accidents or sickness arising out of the employment of the worker and any laws or regulations providing compensation for the dependants of deceased or incapacitated workers which are or shall be in force in the territory concerned shall be equally

forcé ou obligatoire dans les mêmes conditions qu'aux travailleurs libres.

De toute façon, toute autorité employant un travailleur au travail forcé ou obligatoire devra avoir l'obligation d'assurer la subsistance dudit travailleur si un accident ou une maladie résultant de son travail a pour effet de le rendre totalement ou partiellement incapable de subvenir à ses besoins. Cette autorité devra également avoir l'obligation de prendre des mesures pour assurer l'entretien de toute personne effectivement à la charge dudit travailleur en cas d'incapacité ou de décès résultant du travail.

Article 16.

Les personnes soumises au travail forcé ou obligatoire ne devront pas, sauf dans les cas de nécessité exeptionnelle, être transférées dans des régions où les conditions de nourriture et de climat seraient tellement différentes de celles auxquelles elles ont été accoutumées qu'elles offriraient un danger pour leur santé.

Dans aucun cas, un tel transfert de travailleurs ne sera autorisé sans que toutes les mesures d'hygiène et d'habitat qui s'imposent pour leur installation et pour la sauvegarde de leur santé n'aient été strictement appliquées.

Lorsqu'un tel transfert ne pourra être évité, des mesures assurant l'adaptation progressive des travailleurs aux nouvelles conditions de nourriture et de climat devront être adoptées après avis du service médical compétent.

Dans les cas où ces travailleurs sont appelés à exécuter un travail régulier auquel ils ne sont pas accoutumés, des mesures devront être prises pour assurer leur adaptation à ce genre de travail, notamment en ce qui concerne l'entraînement progressif, les heures de travail, l'aménagement de repos intercalaires et les améliorations ou accroissements de rations alimentaires qui pourraient être nécessaires.

Article 17.

Avant d'autoriser tout recours au travail forcé ou obligatoire pour des travaux de construction ou d'entretien qui obligeront les travailleurs à séjourner sur des lieux de travail pendant une période prolongée, les autorités compétentes devront s'assurer:

1) que toutes les mesures nécessaires ont été prises pour assurer l'hygiène des travailleurs et leur garantir les soins médicaux indespensables, et que, en particulier: *a*) ces travailleurs

applicable to persons from whom forced or compulsory labour is exacted and to voluntary workers.

In any case it shall be an obligation on any authority employing any worker on forced or compulsory labour to ensure the subsistence of any such worker who, by accident or sickness arising out of his employment, is rendered wholly or partially incapable of providing for himself, and to take measures to ensure the maintenance of any persons actually dependent upon such a worker in the event of his incapacity or decease arising out of his employment.

Article 16.

Except in cases of special necessity, persons from whom forced or compulsory labour is exacted shall not be transferred to districts where the food and climate differ so considerably from those to which they have been accustomed as to endanger their health.

In no case shall the transfer of such workers be permitted unless all measures relating to hygiene and accommodation which are necessary to adapt such workers to the conditions and to safeguard their health can be strictly applied.

When such transfer cannot be avoided, measures of gradual habituation to the new conditions of diet and of climate shall be adopted on competent medical advice.

In cases where such workers are required to perform regular work to which they are not accustomed, measures shall be taken to ensure their habituation to it, especially as regards progressive training, the hours of work and the provision of rest intervals, and any increase or amelioration of diet which may be necessary.

Article 17.

Before permitting recourse to forced or compulsory labour for works of construction or maintenance which entail the workers remaining at the workplaces for considerable periods, the competent authority shall satisfy itself:

(1) that all necessary measures are taken to safeguard the health of the workers and to guarantee the necessary medical care, and, in particular, (*a*) that the workers are medically exam-

subissent un examen médical avant de commencer les travaux et de nouveaux examens à des intervalles déterminés durant la durée de l'emploi; *b)* il a été prévu un personnel médical suffisant ainsi que les dispensaires, infirmeries, hôpitaux et matériel nécessaires pour faire face à tous les besoins; et *c)* la bonne hygiène des lieux de travail, l'approvisionnement des travailleurs en eau, en vivres, en combustibles et matériel de cuisine ont été assurés d'une manière satisfaisante et des vêtements et un logement satisfaisants ont été prévus s'il est nécessaire;

2) que des mesures appropriées ont été prises pour assurer la subsistance de la famille du travailleur, notamment en facilitant l'envoi d'une partie du salaire à celle-ci, par un procédé sûr, avec l'assentiment ou sur la demande du travailleur;

3) que les voyages des travailleurs pour aller au lieu du travail et pour en revenir seront assurés par l'administration, sous sa responsabilité et à ses frais, et que l'administration facilitera ces voyages en utilisant dans la plus large mesure possible tous les moyens de transport disponibles;

4) que, en cas de maladie ou d'accident du travailleur entraînant une incapacité de travail d'une certaine durée, le rapatriement du travailleur sera assuré aux frais de l'administration;

5) que tout travailleur qui désirerait rester sur place comme travailleur libre, à l'expiration de sa période de travail forcé ou obligatoire, aura la faculté de le faire sans être déchu, pendant une période de deux ans, de ses droits au rapatriement gratuit.

Article 18.

Le travail forcé ou obligatoire pour le transport de personnes ou de marchandises, par exemple pour le portage et la pagayage, devra être supprimé dans le plus bref délai possible et, en attendant cette suppression, les autorités compétentes devront édicter des règlements fixant notamment: *a)* l'obligation de n'utiliser ce travail que pour faciliter le déplacement de fonctionnaires de l'administration dans l'exercice de leurs fonctions, ou le transport du matériel de l'administration, ou, en cas de nécessité absolument urgente, le transport d'autres personnes que des fonctionnaires; *b)* l'obligation de n'employer à de tels transports que des hommes reconnus physiquement aptes à ce travail par un examen médical préalable, dans tous les cas où cet examen est possible; dans les cas où il ne sera pas possible, la personne employant cette main-d'œuvre devra s'assurer, sous

ined before commencing the work and at fixed intervals during the period of service, (*b*) that there is an adequate medical staff, provided with the dispensaries, infirmaries, hospitals and equipment necessary to meet all requirements, and (*c*) that the sanitary conditions of the workplaces, the supply of drinking water, food, fuel, and cooking utensils, and, where necessary, of housing and clothing, are satisfactory;

(2) that definite arrangements are made to ensure the subsistence of the families of the workers, in particular by facilitating the remittance, by a safe method, of part of the wages to the family, at the request or with the consent of the workers;

(3) that the journeys of the workers to and from the workplaces are made at the expense and under the responsibility of the administration, which shall facilitate such journeys by making the fullest use of all available means of transport;

(4) that in case of illness or accident causing incapacity to work of a certain duration, the worker is repatriated at the expense of the administration;

(5) that any worker who may wish to remain as a voluntary worker at the end of his period of forced or compulsory labour is permitted to do so without, for a period of two years, losing his right to repatriation free of expense to himself.

Article 18.

Forced or compulsory labour for the transport of persons or goods, such as the labour of porters or boatmen, shall be abolished within the shortest possible period. Meanwhile the competent authority shall promulgate regulations determining, *inter alia*, *(a)* that such labour shall only be employed for the purpose of facilitating the movement of officials of the administration, when on duty, or for the transport of Government stores, or in cases of very urgent necessity, the transport of persons other than officials, *(b)* that the workers so employed shall be medically certified to be physically fit, where medical examination is possible, and that where such medical examination is not practicable the person employing such workers shall be held responsible for ensuring that they are physically fit and not suffering from any infectious or contagious disease, *(c)* the maximum load

sa responsabilité, que les travailleurs employés ont l'aptitude physique requise et ne souffrent pas d'une maladie contagieuse; *c)* la charge maximum à porter par les travailleurs; *d)* le parcours maximum qui pourra être imposé à ces travailleurs du lieu de leur résidence; *e)* le nombre maximum de jours par mois ou par toute autre période, pendant lesquels ces travailleurs pourront être réquisitionnés, en comprenant dans ce nombre les journées du voyage de retour; *f)* les personnes qui sont autorisées à faire appel à cette forme de travail forcé ou obligatoire ainsi que la mesure dans laquelle elles ont le droit d'y recourir.

En fixant les maxima dont il est question sous les lettres *c)*, *d)*, *e)* du paragraphe précédent, les autorités compétentes devront tenir compte des divers éléments à considérer, notamment de l'aptitude physique de la population qui devra subir la réquisition, de la nature de l'itinéraire à parcourir, ainsi que des conditions climatériques.

Les autorités compétentes devront, en outre prendre des dispositions pour que le trajet quotidien normal des porteurs ne dépasse pas une distance correspondant à la durée moyenne d'une journée de travail de huit heures, étant entendu que, pour la déterminer, on devra tenir compte non seulement de la charge à porter et de la distance à parcourir, mais encore de l'état de la route, de l'époque de l'année et de tous les autres éléments à considérer; s'il était nécessaire d'imposer aux porteurs des heures de marche supplémentaires, celles-ci devront être rémunérées à des taux plus élevés que les taux normaux.

Article 19.

Les autorités compétentes ne devront autoriser le recours aux cultures obligatoires que dans le but de prévenir la famine ou une disette de produits alimentaires et toujours sous la réserve que les denrées ou les produits ainsi obtenus devront rester la propriété des individus ou de la collectivité qui les auront produits.

Le présent article ne devra pas avoir pour effet, lorsque la production se trouve organisée, suivant la loi et la coutume, sur une base communale et lorsque les produits ou les bénéfices provenant de la vente de ces produits, restent la propriété de la collectivité, de supprimer l'obligation pour les membres de la collectivité de s'acquitter du travail ainsi imposé.

which these workers may carry, *(d)* the maximum distance from their homes to which they may be taken, *(e)* the maximum number of days per month or other period for which they may be taken, including the days spent in returning to their homes, and *(f)* the persons entitled to demand this form of forced or compulsory labour and the extent to which they are entitled to demand it.

In fixing the maxima referred to under *(c)*, *(d)* and *(e)* in the foregoing paragraph, the competent authority shall have regard to all relevant factors, including the physical development of the population from which the workers are recruited, the nature of the country through which they must travel and the climatic conditions.

The competent authority shall further provide that the normal daily journey of such workers shall not exceed a distance corresponding to an average working day of eight hours, it being understood that account shall be taken not only of the weight to be carried and the distance to be covered, but also of the nature of the road, the season and all other relevant factors, and that, where hours of journey in excess of the normal daily journey are exacted, they shall be remunerated at rates higher than the normal rates.

Article 19.

The competent authority shall only authorise recourse to compulsory cultivation as a method of precaution against famine or a deficiency of food supplies and always under the condition that the food or produce shall remain the property of the individuals or the community producing it.

Nothing in this Article shall be construed as abrogating the obligation on members of a community, where production is organised on a communal basis by virtue of law or custom and where the produce or any profit accruing from the sale thereof remain the property of the community, to perform the work demanded by the community by virtue of law or custom.

Article 20.

Les législations prévoyant une répression collective applicable à une collectivité entière pour des délits commis par quelques-uns de ses membres ne devront pas comporter le travail forcé ou obligatoire pour une collectivité comme une des méthodes de répression.

Article 21.

Il ne sera pas fait appel au travail forcé ou obligatoire pour les travaux souterrains à exécuter dans les mines.

Article 22.

Les rapports annuels que les Membres qui ratifient la présente convention s'engagent à présenter au Bureau international du Travail, conformément aux dispositions de l'article 408 du Traité de Versailles et des articles correspondants des autres Traités de paix, sur les mesures prises par eux pour donner effet aux dispositions de la présente convention, devront contenir des informations aussi complètes que possible, pour chaque territoire intéressé, sur la mesure dans laquelle il aura été fait appel au travail forcé ou obligatoire dans ce territoire, ainsi que sur les points suivants: fins auxquelles ce travail aura été effectué; taux de morbidité et de mortalité; heures de travail; méthodes de paiement des salaires et taux de ces derniers; ainsi que tous autres renseignements pertinents.

Article 23.

Pour donner effet aux dispositions de la présente convention, les autorités compétentes devront promulguer une réglementation complète et précise sur l'emploi du travail forcé ou obligatoire.

Cette réglementation devra comporter, notamment, des règles permettant à chaque personne assujettie au travail forcé ou obligatoire de présenter aux autorités toutes réclamations relatives aux conditions de travail qui lui sont faites et lui donnant des garanties que ces réclamations seront examinées et prises en considération.

Article 24.

Des mesures appropriées devront être prises dans tous les cas pour assurer la stricte application des règlements concernant l'emploi du travail forcé ou obligatoire, soit par l'extension

Article 20.

Collective punishment laws under which a community may be punished for crimes committed by any of its members shall not contain provisions for forced or compulsory labour by the community as one of the methods of punishment.

Article 21.

Forced or compulsory labour shall not be used for work underground in mines.

Article 22.

The annual reports that Members which ratify this Convention agree to make to the International Labour Office, pursuant to the provisions of Article 408 of the Treaty of Versailles and of the corresponding Articles of the other Treaties of Peace, on the measures they have taken to give effect to the provisions of this Convention, shall contain as full information as possible, in respect of each territory concerned, regarding the extent to which recourse has been had to forced or compulsory labour in that territory, the purposes for which it has been employed, the sickness and death rates, hours of work, methods of payment of wages and rates of wages, and any other relevant information.

Article 23.

To give effect to the provisions of this Convention the competent authority shall issue complete and precise regulations governing the use of forced or compulsory labour.

These regulations shall contain, *inter alia*, rules permitting any person from whom forced or compulsory labour is exacted to forward all complaints relative to the conditions of labour to the authorities and ensuring that such complaints will be examined and taken into consideration.

Article 24.

Adequate measures shall in all cases be taken to ensure that the regulations governing the employment of forced or compulsory labour are strictly applied, either by extending the duties

au travail forcé ou obligatoire des attributions de tout organisme d'inspection déjà créé pour la surveillance du travail libre, soit par tout autre système convenable. Des mesures devront également être prises pour que ces règlements soient portés à la connaissance des personnes assujetties au travail forcé ou obligatoire.

Article 25.

Le fait d'exiger illégalement du travail forcé ou obligatoire sera passible de sanctions pénales et tout Membre ratifiant la présente convention aura l'obligation de s'assurer que les sanctions imposées par la loi sont réellement efficaces et strictement appliquées.

Article 26.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente convention s'engage à l'appliquer aux territoires soumis à sa souveraineté, juridiction, protection, suzeraineté, tutelle ou autorité, dans la mesure où il a le droit de souscrire des obligations touchant à des questions de juridiction intérieure. Toutefois, si ce Membre veut se prévaloir des dispositions de l'article 421 du Traité de Versailles et des articles correspondants des autres Traités de paix, il devra accompagner sa ratification d'une déclaration faisant connaître:

1) les territoires dans lesquels il entend appliquer intégralement les dispositions de la présente convention;

2) les territoires dans lesquels il entend appliquer les dispositions de la présente convention avec des modifications et en quoi consistent lesdites modifications;

3) les territoires pour lesquels il réserve sa décision.

La déclaration susmentionnée sera réputée partie intégrante de la ratification et portera des effets identiques. Tout Membre qui formulera une telle déclaration aura la faculté de renoncer, par une nouvelle déclaration, à tout ou partie des réserves contenues, en vertu des alinéas 2 et 3 ci-dessus, dans sa déclaration antérieure.

Article 27.

Les ratifications officielles de la présente convention dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles et aux Parties correspondantes des autres Traités de Paix seront communiquées au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

of any existing labour inspectorate which has been established for the inspection of voluntary labour to cover the inspection of forced or compulsory labour or in some other appropriate manner. Measures shall also be taken to ensure that the regulations are brought to the knowledge of persons from whom such labour is exacted.

Article 25.

The illegal exaction of forced or compulsory labour shall be punishable as a penal offence, and it shall be an obligation on any Member ratifying this Convention to ensure that the penalties imposed by law are really adequate and are strictly enforced.

Article 26.

Each Member or the International Labour Organisation which ratifies this Convention undertakes to apply it to the territories placed under its sovereignty, jurisdiction, protection, suzerainty, tutelage or authority, so far as it has the right to accept obligations affecting matters of internal jurisdiction; provided that, if such Member may desire to take advantage of the provisions of Article 421 of the Treaty of Versailles and of the corresponding Articles of the other Treaties of Peace, it shall append to its ratification a declaration stating:

(1) the territories to which it intends to apply the provisions of this Convention without modification;

(2) the territories to which it intends to apply the provisions of this Convention with modifications, together with details of the said modifications;

(3) the territories in respect of which it reserves its decision.

The aforesaid declaration shall be deemed to be an integral part of the ratification and shall have the force of ratification. It shall be open to any Member, by a subsequent declaration, to cancel in whole or in part the reservations made, in pursuance of the provisions of sub-paragraphs (2) and (3) of this Article, in the original declaration.

Article 27.

The formal ratifications of this Convention under the conditions set forth in Part XIII of the Treaty of Versailles and in the corresponding Parts of the other Treaties of Peace shall be communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration.

Article 28.

La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Secrétaire général.

Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 29.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enrégistrées au Secrétariat, le Secrétaire général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail. Il leur notifiera également l'enregistrement des ratifications qui lui seront ultérieurement communiquées par tous autres Membres de l'Organisation.

Article 30.

Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations, et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article, sera lié pour une nouvelle période de cinq années, et par la suite pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de cinq années dans les conditions prévues au présent article.

Article 31.

A l'expiration de chaque période de cinq années à compter de l'entrée en vigueur de la présente convention, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra présenter

Article 28.

This Convention shall be binding only upon those Members whose ratifications have been registered with the Secretariat.

It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the Secretary-General.

Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which the ratification has been registered.

Article 29.

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the Secretariat, the Secretary-General of the League of Nations shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 30.

A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the Secretariat.

Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of five years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of five years under the terms provided for in this Article.

Article 31.

At the expiration of each period of five years after the coming into force of this Convention, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a

à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa revision totale ou partielle.

Article 32.

Au cas où la Conférence générale adopterait une nouvelle convention portant revision totale ou partielle de la présente convention, la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant revision entraînerait de plein droit dénonciation de la présente convention sans condition de délai nonobstant l'article 30 ci-dessus, sous réserve que la nouvelle convention portant revision soit entrée en vigueur.

A partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant revision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

La présente convention demeurerait toutefois en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la nouvelle convention portant revision.

Article 33.

Les textes français et anglais de la présente convention feront foi l'un et l'autre.

report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the Agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 32.

Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve denunciation of this Convention without any requirement of delay, notwithstanding the provisions of Article 30 above, if and when the new revising Convention shall have come into force.

As from the date of the coming into force of the new revising Convention, the present Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

Nevertheless, this Convention shall remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 33.

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

Vertaling.

VOLKENBOND.

INTERNATIONALE ARBEIDSCONFERENTIE.

Ontwerp-verdrag betreffende den gedwongen of verplichten arbeid.

De algemeene Conferentie van de Internationale Organisatie van den Arbeid van den Volkenbond, door den Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau bijeengeroepen te Genève en aldaar bijeengekomen op 10 Juni 1930, in hare veertiende zitting, besloten hebbende verschillende voorstellen aan te nemen betreffende den gedwongen of verplichten arbeid, welk onderwerp begrepen is in het eerste punt van de agenda der zitting, en besloten hebbende, dat deze voorstellen den vorm zullen aannemen van een ontwerp-verdrag;

neemt heden, den 28sten Juni 1930, het volgende ontwerp-verdrag aan, ter bekrachtiging door de leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid, zulks overeenkomstig de bepalingen van deel XIII van het Verdrag van Versailles en van de overeenkomstige deelen der andere Vredesverdragen:

Artikel 1.

Ieder lid van de Internationale Organisatie van den Arbeid, dat dit verdrag bekrachtigt, verbindt zich den gedwongen of verplichten arbeid in al zijn vormen binnen den kortst mogelijken termijn af te schaffen.

In verband met die beoogde algeheele afschaffing zal de gedwongen of verplichte arbeid gedurende een overgangsperiode uitsluitend voor openbare doeleinden en bij wijze van uitzondering gebruikt mogen worden, onder de voorwaarden en met de waarborgen, vastgesteld bij de volgende artikelen.

Na verloop van een termijn van vijf jaar na het in werking treden van dit verdrag zal de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau bij het gereedmaken van het rapport, bedoeld in artikel 31, onderzoeken, of het mogelijk is, den gedwongen of verplichten arbeid in al zijn vormen zonder nieuwen

termijn af te schaffen en beslissen, of er aanleiding bestaat, dat vraagstuk op de agenda van de Conferentie te plaatsen.

Artikel 2.

Voor de toepassing van dit verdrag duidt de uitdrukking ,,gedwongen of verplichte arbeid'' aan: elken arbeid of dienst, welke van een persoon wordt gevorderd onder bedreiging met een of andere straf en waarvoor bedoelde persoon zich niet vrijwillig heeft aangeboden.

De uitdrukking ,,gedwongen of verplichte arbeid'' zal echter voor de toepassing van dit verdrag niet omvatten:

a. elken arbeid of dienst, welke gevorderd wordt krachtens wetten op den verplichten militairen dienst en aangewend wordt voor werken, die een zuiver militair karakter dragen;

b. elken arbeid of dienst, welke deel uitmaakt van de normale burgerlijke verplichtingen van de burgers van een land, dat volledig zelfbestuur heeft;

c. elken arbeid of dienst van een persoon, gevorderd als gevolg van een veroordeeling, uitgesproken bij een rechterlijke beslissing, op voorwaarde, dat die arbeid of dienst ten uitvoer gelegd wordt onder opzicht en toezicht van de openbare machten, en dat de bedoelde persoon niet afgestaan wordt aan of ter beschikking gesteld wordt van particulieren, maatschappijen of private rechtspersonen;

d. elken arbeid of dienst, gevorderd in gevallen van overmacht, d. w. z. in geval van oorlog, onheilen of dreigende onheilen, zooals branden, overstroomingen, hongersnooden, aardbevingen, hevige epidemieën onder menschen of dieren, invallen van schadelijke dieren, insecten of plantaardige parasieten en in het algemeen, alle omstandigheden, welke het leven of de normale bestaansvoorwaarden van de geheele bevolking of een deel daarvan in gevaar brengen of in gevaar kunnen brengen;

e. de kleine dorpsdiensten, d. w. z. de diensten, uitgevoerd in het onmiddellijk belang van de gemeenschap door de leden daarvan, diensten, die uit dien hoofde beschouwd kunnen worden als normale burgerlijke verplichtingen, rustende op de leden van de gemeenschap, op voorwaarde, dat de bevolking zelf of hare rechtstreeksche vertegenwoordigers het recht hebben zich uit te spreken over de noodzakelijkheid van die diensten.

Artikel 3.

Voor de toepassing van dit verdrag duidt de uitdrukking „bevoegde autoriteiten" aan, hetzij de autoriteiten van het moederland, hetzij de hoogste centrale autoriteiten van het betrokken gebied.

Artikel 4.

De bevoegde autoriteiten mogen den gedwongen of verplichten arbeid niet opleggen of laten opleggen ten behoeve van particulieren, vennootschappen of private rechtspersonen.

Indien een dergelijke vorm van gedwongen of verplichten arbeid ten behoeve van particulieren, vennootschappen of private rechtspersonen bestaat op den datum, waarop de bekrachtiging van dit verdrag door een lid wordt ingeschreven door den Secretaris-Generaal van den Volkenbond, moet dat lid dien gedwongen of verplichten arbeid geheel afschaffen met ingang van den datum, waarop te zijnen opzichte dit verdrag in werking treedt.

Artikel 5.

Een concessie verleend aan particulieren, aan vennootschappen of private rechtspersonen zal niet ten gevolge mogen hebben, dat gedwongen of verplichte arbeid, in welken vorm ook, opgelegd wordt ten einde de producten voort te brengen of te verzamelen, welke die particulieren, vennootschappen of private rechtspersonen gebruiken of waarin zij handel drijven.

Wanneer bestaande concessies bepalingen bevatten, die ten gevolge hebben, dat een dergelijke vorm van gedwongen of verplichten arbeid wordt opgelegd, moeten die bepalingen zoo spoedig mogelijk buiten werking worden gesteld, ten einde aan het bepaalde in artikel 1 van dit verdrag te voldoen.

Artikel 6.

De ambtenaren der administratie zullen, zelfs wanneer zij de bevolking, waarover zij zijn aangesteld, moeten opwekken om eenigen vorm van arbeid, welken ook, te verrichten, geen dwang op die bevolking of op de individueele leden van die bevolking mogen oefenen, ten einde haar voor particulieren, vennootschappen of private rechtspersonen te laten werken.

Artikel 7.

De hoofden, die geen administratieve functies uitoefenen, zullen geen gedwongen of verplichten arbeid mogen opleggen.

De hoofden, die administratieve functies uitoefenen, zullen, met uitdrukkelijke machtiging van de bevoegde autoriteiten, gedwongen of verplichten arbeid mogen opleggen, onder de voorwaarden, bedoeld in artikel 10 van dit verdrag.

De hoofden, die wettig erkend zijn, en die onder andere vormen geen behoorlijke vergoeding ontvangen, zullen het genot van persoonlijke diensten mogen hebben, welke behoorlijk geregeld moeten zijn, terwijl alle noodige maatregelen genomen moeten worden om misbruiken te voorkomen.

Artikel 8.

De verantwoordelijkheid voor elke beslissing om gebruik te maken van gedwongen of verplichten arbeid, zal bij de hoogste burgerlijke autoriteiten van het betrokken gebied moeten berusten.

Echter zullen die autoriteiten aan de hoogste plaatselijke autoriteiten het recht om den gedwongen of verplichten arbeid op te leggen kunnen delegeeren, in de gevallen, waarin die arbeid niet meebrengt, dat de arbeiders verwijderd worden van hun gewone verblijfplaats. Die autoriteiten zullen voor de tijdvakken en onder de voorwaarden, vastgesteld bij de regeling bedoeld in artikel 23 van dit verdrag, aan de hoogste plaatselijke autoriteiten eveneens het recht kunnen delegeeren om gedwongen of verplichten arbeid op te leggen voor de uitvoering waarvan de arbeiders zich moeten verwijderen van hun gewone verblijfplaats, indien dit geschiedt ter vergemakkelijking van het zich verplaatsen van ambtenaren van de administratie in de uitoefening van hun functies of van het vervoer van het materiaal van de administratie.

Artikel 9.

Behoudens het bepaalde in artikel 10 van dit verdrag, zal de autoriteit, die het recht heeft om gedwongen of verplichten arbeid op te leggen, het vorderen van den gedwongen of verplichten arbeid slechts mogen toestaan, indien zij zich er van te voren van verzekerd heeft:

a. dat de dienst of de arbeid, welke verricht moet worden, van direct en groot belang is voor de gemeenschap, waarop voor de uitvoering een beroep wordt gedaan;

b. dat die dienst of arbeid dadelijk of zeer spoedig noodig is;

c. dat het onmogelijk was om voor de uitvoering van dien dienst of dien arbeid vrijwillige arbeidskrachten te krijgen, niettegenstaande loonen en arbeidsvoorwaarden geboden werden, die ten minste gelijk zijn aan die, welke gebruikelijk zijn in het betrokken gebied voor soortgelijke werkzaamheden of diensten; en

d. dat de arbeid of dienst niet een te zwaren last op de tegenwoordige bevolking zal leggen, gelet op de beschikbare arbeidskrachten en de geschiktheid dier krachten om den bedoelden arbeid te ondernemen.

Artikel 10.

De gedwongen of verplichte arbeid, welke gevorderd wordt bij wijze van belasting en de gedwongen of verplichte arbeid, opgelegd voor werkzaamheden van algemeen belang door hoofden, die administratieve functies uitoefenen, zullen geleidelijk afgeschaft moeten worden.

In afwachting van die afschaffing zullen, wanneer de gedwongen of verplichte arbeid gevorderd wordt bij wijze van belasting en wanneer de gedwongen of verplichte arbeid opgelegd wordt voor de uitvoering van werken van openbaar belang, door hoofden die administratieve functies uitoefenen, de betrokken autoriteiten zich er eerst van moeten overtuigen:

a. dat de dienst of arbeid, welke uitgevoerd moet worden, van direct en groot belang is voor de gemeenschap, waarop voor uitvoering een beroep wordt gedaan;

b. dat die dienst of arbeid dadelijk of zeer spoedig noodig is;

c. dat de uitvoering van bedoelden arbeid of dienst niet een te zwaren last zal leggen op de tegenwoordige bevolking, gelet op de beschikbare arbeidskrachten en de geschiktheid dier krachten om den bedoelden arbeid te ondernemen;

d. dat de uitvoering van dien arbeid of dienst de arbeiders niet zal noodzaken zich te verwijderen van hun gewone verblijfplaats;

e. dat de uitvoering van dien arbeid of dienst geleid zal worden overeenkomstig de eischen van den godsdienst, het sociale leven en den landbouw.

Artikel 11.

Slechts gezonde volwassen personen van het mannelijk geslacht, die vermoed worden niet jonger dan 18 jaar, noch ouder dan 45 jaar te zijn, zullen onderworpen mogen worden aan den gedwongen of verplichten arbeid. Behalve ten aanzien van de soorten arbeid, bedoeld in artikel 10 van dit verdrag, zullen de volgende beperkingen en voorwaarden in acht genomen moeten worden:

a. vooraf moet in alle gevallen, waarin dat mogelijk is, door een geneesheer, aangewezen door de administratie, vastgesteld zijn, dat de betrokken personen niet lijden aan eenige besmettelijke ziekte en physiek geschikt zijn om den opgelegden arbeid onder de voorwaarden, waaronder die zal worden uitgevoerd, te verdragen;

b. uitgezonderd zullen moeten zijn het personeel van scholen, leerlingen en leeraren, evenals het administratief personeel in het algemeen;

c. er moeten in elke gemeenschap een aantal volwassen en gezonde mannen, onmisbaar voor het gezins- en sociale leven, overblijven;

d. huwelijks- en familiebanden moeten worden geëerbiedigd.

Met het oog op het bepaalde, onder *c.* hiervoren genoemd, zal de regeling, bedoeld in artikel 23 van dit verdrag, het gedeelte van de aanwezige mannelijke gezonde bevolking vaststellen, van wie in een bepaald geval gedwongen arbeid gevorderd kan worden, met dien verstande, dat dit gedeelte in geen geval meer dan 25 pct. van die bevolking zal mogen bedragen. Bij het vaststellen van dat gedeelte zullen de bevoegde autoriteiten rekening moeten houden met de dichtheid van de bevolking, hare sociale en physieke ontwikkeling, den tijd van het jaar en de werkzamheden, die door belanghebbenden ter plaatse en voor hun eigen rekening verricht moeten worden; in het algemeen zullen zij de economische en sociale behoefte van het normale leven van de betrokken gemeenschap moeten eerbiedigen.

Artikel 12.

De maximumduur van den gedwongen of verplichten arbeid in zijn verschillende vormen, welke aan iemand opgelegd zal kunnen worden, zal niet meer mogen bedragen dan 60 dagen in een tijdvak van 12 maanden, met dien verstande, dat de

reisdagen, noodig om naar de plaats, waar gewerkt wordt, te gaan en daarvan terug te keeren, in die 60 dagen moeten zijn begrepen.

Elke arbeider, van wien gedwongen of verplichte arbeid wordt gevorderd, zal voorzien moeten zijn van een bewijs, aangevende de tijdvakken waarin hij gedwongen of verplichten arbeid heeft verricht.

Artikel 13.

De normale arbeidsduur van elken persoon, van wien gedwongen of verplichten arbeid wordt gevorderd, moet dezelfde zijn als die, welke gebruikelijk is voor den vrijen arbeid; voor de uren, waarop boven den normalen duur gewerkt wordt, zal een vergoeding gegeven moeten worden tegen een loonschaal, welke in gebruik is voor de overuren van vrije arbeiders.

Een wekelijksche rustdag zal gegeven moeten worden aan alle personen, onderworpen aan gedwongen of verplichten arbeid van welken aard ook; die dag zal zooveel mogelijk moeten samenvallen met den dag door de overlevering of de gewoonten van het land of van de streek daarvoor bestemd.

Artikel 14.

Met uitzondering van den arbeid, bedoeld in artikel 10 van dit verdrag, zal de gedwongen of verplichte arbeid in al zijn vormen in geld beloond moeten worden volgens een loonschaal, die niet lager mag zijn dan die, welke voor dezelfde soort arbeid van kracht is, hetzij in de streek waar de arbeiders gebruikt worden, hetzij in de streek, waaruit zij opgeroepen zijn.

In geval van gedwongen arbeid, gevorderd door hoofden in de uitoefening van hun administratieve functies, zal zoo spoedig mogelijk tot betaling van loon op de voorwaarden, als bedoeld in het vorig lid, moeten worden overgegaan.

De loonen moeten betaald worden aan elken arbeider afzonderlijk en niet aan het hoofd zijner gemeenschap of andere autoriteiten.

De reisdagen, om naar de plaats waar gewerkt wordt te gaan en om daarvan terug te keeren, zullen voor de loonbetaling gerekend moeten worden als arbeidsdagen.

Dit artikel verbiedt niet aan de arbeiders het gewone voedselrantsoen als deel van het loon te geven, welke rantsoenen ten minste gelijkwaardig moeten zijn aan de som gelds, welke zij geacht wordt te vertegenwoordigen; van het loon zal echter niets

mogen worden afgehouden, noch voor belastingen, noch voor bijzonder voedsel, bijzondere kleeding en woning, welke aan de arbeiders verschaft worden om hen, gelet op de bijzondere omstandigheden van hun werk, in staat te houden hun arbeid voort te zetten, noch voor het verschaffen van gereedschappen.

Artikel 15.

Elke wettelijke regeling betreffende de schadeloosstelling voor ongevallen of ziekten, ontstaan ten gevolge van den arbeid en elke wettelijke regeling, welke voorziet in de schadeloosstelling van personen, die ten laste van overleden of invalide arbeiders waren, welke van kracht is of zal zijn in het betrokken gebied, zal op dezelfde voorwaarden op personen, onderworpen aan gedwongen of verplichten arbeid van toepassing moeten zijn als op de vrije arbeiders.

In elk geval zal de bevoegde autoriteit, die een arbeider gebruikt voor gedwongen of verplichten arbeid, verplicht moeten zijn het onderhoud van bedoelden arbeider te verzekeren, wanneer een ongeval of een ziekte, welke het gevolg is van zijn arbeid, hem geheel of gedeeltelijk ongeschikt maakt om in zijn behoeften te voorzien. Die autoriteit zal eveneens de verplichting hebben maatregelen te nemen om, wanneer de arbeider ongeschikt tot werken wordt of overlijdt ten gevolge van zijn werk, het onderhoud te verzekeren van elke persoon, die daadwerkelijk ten laste van dien arbeider was.

Artikel 16.

De personen, onderworpen aan gedwongen of verplichten arbeid, zullen, behalve in gevallen van buitengewone noodzaak, niet verplaatst mogen worden naar streken, waar de voeding en het klimaat in die mate verschillen van voeding en klimaat, waaraan zij gewoon zijn, dat zij een gevaar voor hun gezondheid opleveren.

In geen geval zal voor een dergelijk verplaatsen van arbeiders vergunning verleend mogen worden, indien niet alle de gezondheid en de woongelegenheid betreffende maatregelen, welke noodig zijn voor hun vestiging en voor het behoud van hun gezondheid, strikt toegepast zijn.

Wanneer een verplaatsen, als hier bedoeld, niet te vermijden is, zullen na advies van den bevoegden medischen dienst maatregelen genomen moeten worden, welke waarborgen, dat de

arbeiders zich langzamerhand aanpassen aan de nieuwe voeding en het klimaat.

In de gevallen, waarin die arbeiders geroepen worden tot een geregelden arbeid, waaraan zij niet gewoon zijn, zullen maatregelen genomen moeten worden om hun aanpassing aan dat soort arbeid te verzekeren, in het bijzonder voor zooveel betreft de geleidelijke oefening, arbeidsuren, het in acht nemen van tusschentijdsche rustpoozen en de verbetering of vergrooting van de rantsoenen voedsel, die noodig mochten zijn.

Artikel 17.

Alvorens vergunning te verleenen tot het vorderen van gedwongen of verplichten arbeid voor bouw- of onderhoudswerken, welke de arbeiders verplichten om gedurende een langeren tijd te verblijven op de plaatsen van tewerkstelling, zullen de bevoegde autoriteiten er zich van moeten verzekeren:

1. dat alle noodige maatregelen genomen zijn voor de gezondheid van de arbeiders en om hun de onontbeerlijke geneeskundige hulp te verzekeren en dat in het bijzonder:

a. die arbeiders, vóórdat zij hun werkzaamheden beginnen en met bepaalde tusschenpoozen gedurende den tijd, dat zij te werk gesteld zijn, geneeskundig onderzocht worden;

b. gezorgd is voor voldoende geneeskundig personeel zoomede voor voldoende apotheken, ambulances, ziekenhuizen en materiaal, noodig om in alle behoeften te voorzien;

c. de goede hygiëne op de plaatsen van tewerkstelling, het geregeld voorzien van de arbeiders van water, levensmiddelen, brandstoffen en kookgerei op voldoende wijze verzekerd is en dat, in geval het noodig is, voor voldoende kleeren en huisvesting gezorgd is;

2. dat de juiste maatregelen genomen zijn om het levensonderhoud van de familie van den arbeider te verzekeren, in het bijzonder door gemakkelijk te maken, dat een deel van het loon, met toestemming of op verzoek van dien arbeider, op een veilige manier aan de familie van dien arbeider gezonden wordt;

3. dat de reizen van de arbeiders om naar de plaatsen, waar gewerkt wordt, te gaan en daarvandaan terug te keeren, door de administratie onder hare verantwoordelijkheid en op haar kosten verzekerd zullen zijn en dat de administratie die reizen zal vergemakkelijken door op zoo ruim mogelijke schaal van alle beschikbare transportmiddelen gebruik te maken;

4. dat in geval van ziekte of ongeval, welke een arbeidsongeschiktheid van eenigen duur met zich brengt, de repatrieering van den arbeider op kosten van de administratie verzekerd is;

5. dat iedere arbeider, die, na afloop van zijn periode van gedwongen of verplichten arbeid ter plaatse als vrijwillig arbeider zou willen blijven, daartoe de bevoegdheid heeft, zonder gedurende een tijdvak van twee jaar zijn rechten op kosteloos vervoer naar huis te verliezen.

Artikel 18.

De gedwongen of verplichte arbeid voor het vervoer van personen of goederen, b.v. het dragen en het pagaaien, zal binnen den kortst mogelijken termijn afgeschaft moeten worden en, in afwachting van die afschaffing, zullen de bevoegde autoriteiten reglementen moeten vaststellen, in het bijzonder regelende:

a. de verplichting, dien arbeid slechts te gebruiken om het verplaatsen van ambtenaren der administratie in de uitoefening hunner functies of het vervoer van materieel van de administratie of, in geval van absoluut dringende noodzaak, het vervoer van andere personen dan ambtenaren te vergemakkelijken;

b. de verplichting om voor dat vervoer slechts personen te gebruiken, die daartoe na een geneeskundige keuring, in alle gevallen, waarin die mogelijk is, physiek geschikt geoordeeld zijn; in de gevallen, waarin die keuring niet mogelijk is, moet de persoon, die zich van die arbeidskracht bedient, zich op zijn verantwoordelijkheid er van verzekeren, dat de gebruikte arbeiders de vereischte physieke geschiktheid bezitten en niet aan een besmettelijke ziekte lijden:

c. het maximum te dragen gewicht;

d. de maximum afstand van hun verblijfplaats, die van arbeiders gevorderd mag worden;

e. het maximum aantal dagen per maand of over een ander tijdvak, waarvoor zij opgeroepen kunnen worden, daaronder begrepen de dagen voor de terugreis;

f. de personen, gemachtigd om dien vorm van gedwongen of verplichten arbeid te vorderen, alsmede den omvang hunner bevoegdheid.

Bij het vaststellen van de maxima, waarvan sprake is onder de letters *c*, *d* en *e* van het vorig lid, zullen de bevoegde autori-

teiten met de verschillende elementen, die daarvoor in aanmerking komen, rekening moeten houden, in het bijzonder met de physieke geschiktheid van de bevolking van wie die arbeid gevorderd wordt, de gesteldheid van den weg, waarover het vervoer plaats moet hebben en de klimaatsomstandigheden.

De bevoegde autoriteiten zullen bovendien er voor moeten waken, dat de normale, dagelijks door de dragers af te leggen afstand niet meer bedraagt dan een afstand overeenkomende met een gemiddelden arbeidsduur van acht uur, met dien verstande, dat, om die te bepalen, niet alleen rekening gehouden moet worden met den te dragen last en den af te leggen afstand, maar ook met den toestand van den weg, den tijd van het jaar en alle daarvoor in aanmerking komende factoren; indien het noodig is om aan de dragers overuren op te leggen, moeten daarvoor loonen gegeven worden, die hooger zijn dan de normale loonen.

Artikel 19.

De bevoegde autoriteiten zullen vergunning om tot gedwongen cultures over te gaan, alleen mogen verleenen om hongersnood of schaarschte van levensmiddelen te voorkomen, steeds onder het voorbehoud, dat de aldus verkregen waren of producten het eigendom blijven van de personen of de gemeenschap, die ze heeft voortgebracht.

Dit artikel zal niet tot gevolg mogen hebben, dat, wanneer de productie volgens de wet en het gebruik ingericht is op gemeentelijken grondslag en wanneer de producten of de voordeelen, welke de verkoop van die producten oplevert, het eigendom van de gemeenschap blijven, voor de leden van de gemeenschap de verplichting afgeschaft wordt, om zich van den aldus opgelegden arbeid te kwijten.

Artikel 20.

Wettelijke regelingen, betreffende collectieve strafoplegging, krachtens welke een geheele gemeenschap gestraft kan worden voor de misdrijven, begaan door eenige van haar leden, zullen den gedwongen of verplichten arbeid door een gemeenschap niet als een der methoden van straf mogen bevatten.

Artikel 21.

Er zal geen beroep op gedwongen of verplichten arbeid gedaan worden, om ondergrondsch werk in de mijnen uit te voeren.

Artikel 22.

De jaarrapporten, welke de leden, die dit verdrag bekrachtigen, zich verbinden aan het Internationaal Arbeidsbureau overeenkomstig de bepalingen van artikel 408 van het Verdrag van Versailles en van de overeenkomstige artikelen van de andere Vredesverdragen uit te brengen betreffende de maatregelen, door hen genomen ter uitvoering van de bepalingen van dit verdrag, zullen zoo volledig mogelijke inlichtingen moeten bevatten, voor elk betrokken gebied, over de mate waarin beroep op den gedwongen of verplichten arbeid in dat gebied is gedaan alsmede over de volgende punten: doeleinden waarvoor die arbeid uitgevoerd is, ziekte- en sterftecijfers, arbeidsduur, wijze van loonbetaling en hoogte van het loon en alle andere ter zake dienende inlichtingen.

Artikel 23.

Ter uitvoering van de bepalingen van dit verdrag zullen de bevoegde autoriteiten een volledige en duidelijke regeling over het gebruik van den gedwongen of verplichten arbeid moeten afkondigen.

Die regeling zal in het bijzonder bepalingen moeten bevatten, welke elken persoon, onderworpen aan den gedwongen of verplichten arbeid, vergunnen om bij de autoriteiten alle bezwaren betreffende de voorwaarden van den arbeid, die hem gesteld zijn, in te dienen en hem waarborgen geven, dat die bezwaren onderzocht en overwogen zullen worden.

Artikel 24.

Passende maatregelen zullen in alle gevallen genomen moeten worden om de stipte toepassing te verzekeren van de reglementen, betrekking hebbende op het gebruik van den gedwongen of verplichten arbeid, hetzij door de bevoegdheden van elke inspectie, die reeds ingesteld is om toezicht te houden op den vrijen arbeid, uit te breiden tot den gedwongen of verplichten arbeid, hetzij door eenig ander passend systeem. Eveneens zullen maatregelen genomen moeten worden, om die reglementen ter kennis te brengen van de personen, onderworpen aan gedwongen of verplichten arbeid.

Artikel 25.

Het onwettig eischen van gedwongen of verplichten arbeid zal gestraft moeten worden en elk lid, dat dit verdrag bekrach-

tigt, zal verplicht zijn om zorg te dragen, dat de straffen, bij de wet gesteld, inderdaad doeltreffend zijn en stipt worden toegepast.

Artikel 26.

Ieder lid van de Internationale Organisatie van den Arbeid, dat dit verdrag bekrachtigt, verbindt zich het toe te passen op de gebieden, onderworpen aan zijn souvereiniteit, rechtspraak, bescherming, suzereiniteit, voogdij of gezag, in de mate, waarin het het recht heeft verplichtingen betreffende vraagstukken van interne rechtspraak op zich te nemen. Indien echter dit lid gebruik wil maken van de bepalingen van artikel 421 van het Verdrag van Versailles en van de overeenkomstige artikelen van de andere Vredesverdragen, moet het zijn bekrachtiging vergezeld doen gaan van een verklaring waaruit blijkt:

1°. in welke gebieden het zich voorstelt de bepalingen van dit verdrag volledig toe te passen;

2°. in welke gebieden het zich voorstelt de bepalingen van dit verdrag met wijzigingen toe te passen en waaruit die wijzigingen bestaan;

3°. voor welke gebieden het zich zijn beslissing voorbehoudt.

De vorenbedoelde verklaring zal geacht worden een integreerend deel van de bekrachtiging uit te maken en zal gelijke gevolgen hebben. Ieder lid echter, dat zoodanige verklaring aflegt, zal de bevoegdheid hebben om bij een nieuwe verklaring afstand te doen van alle of van een deel der voorbehouden, onder 2°. en 3°. hiervoren genoemd, in de vroegere verklaring neergelegd.

Artikel 27.

De officieele bekrachtigingen van dit verdrag, overeenkomstig het bepaalde in deel XIII van het Verdrag van Versailles en de overeenkomstige deelen van de andere Vredesverdragen, zullen worden medegedeeld aan den Secretaris-Generaal van den Volkenbond en door hem worden ingeschreven.

Artikel 28.

Dit verdrag zal slechts verbindend zijn voor de leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid, die hunne bekrachtiging door den Secretaris-Generaal hebben doen inschrijven.

Het zal van kracht worden twaalf maanden, nadat de bekrachtigingen van twee leden door den Secretaris-Generaal zullen zijn ingeschreven.

Vervolgens zal dit verdrag voor ieder der andere leden in werking treden twaalf maanden na den datum, waarop de bekrachtiging van dat lid door het Secretariaat zal zijn ingeschreven.

Artikel 29.

Zoodra de bekrachtigingen van twee leden der Internationale Organisatie van den Arbeid door het Secretariaat zijn ingeschreven, zal de Secretaris-Generaal van den Volkenbond van dit feit mededeeling doen aan alle leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid. Hij zal hen eveneens in kennis stellen met de inschrijvingen van de bekrachtigingen, die hem later door andere leden der Organisatie zullen worden medegedeeld.

Artikel 30.

Ieder lid, dat dit verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na verloop van een termijn van tien jaren na den datum, waarop dit verdrag van kracht begint te worden, zulks bij een verklaring toegezonden aan den Secretaris-Generaal van den Volkenbond en door dezen in te schrijven. De opzegging wordt eerst van kracht een jaar, nadat zij door het Secretariaat is ingeschreven.

Ieder lid, dat dit verdrag heeft bekrachtigd, dat binnen den termijn van een jaar na verloop van den termijn van tien jaar, bedoeld in het vorig lid, geen gebruik maakt van de bevoegdheid tot opzegging voorzien in dit artikel, zal voor een nieuwen termijn van vijf jaren gebonden zijn en zal in het vervolg dit verdrag kunnen opzeggen na verloop van elken termijn van vijf jaren onder de voorwaarden bedoeld in dit artikel.

Artikel 31.

Telkens na verloop van een termijn van vijf jaar, te rekenen van den datum, waarop dit verdrag van kracht is geworden, moet de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau aan de Algemeene Conferentie een verslag uitbrengen over de toepassing van dit verdrag en beslissen of het wenschelijk is de geheele of gedeeltelijke herziening van dit verdrag op de agenda der Conferentie te plaatsen.

Artikel 32.

Indien de Internationale Arbeidsconferentie een nieuw verdrag aanneemt, houdende geheele of gedeeltelijke wijziging van dit verdrag, zal de ratificatie door een lid van het nieuwe verdrag, houdende herziening, vanzelf medebrengen onmiddellijke opzegging van dit verdrag, niettegenstaande het bepaalde in artikel 30, onder voorbehoud evenwel, dat het nieuwe verdrag van kracht geworden is.

Van den datum af, waarop het nieuwe verdrag, houdende herziening, van kracht geworden is, zal het onderhavige verdrag niet langer door de leden bekrachtigd kunnen worden.

Het onderhavige verdrag zal echter van kracht blijven naar vorm en inhoud voor die leden, die bekrachtigd hebben en die het nieuwe verdrag, houdende herziening, niet bekrachtigen.

Artikel 33.

Zoowel de Fransche als de Engelsche tekst van dit verdrag is authentiek.

1933. No. 66.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 21 Juli 1933, *tot intrekking van de verordening van 18 Juli 1929 (G. B. No. 88) tot wijziging van het tarief vastgesteld bij de verordening van 23 September 1920 (G. B. 1921 No. 39) tot uitvoering van art. 3, letter d, van de verordening van 21 Januari 1879 (G. B. No. 8), waarbij nader worden geregeld de geneeskundige behandeling en verpleging op de plantages en gronden.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende: dat het wenschelijk is de verordening van 18 Juli 1929 (G. B. No. 88) *tot wijziging van het tarief vastgesteld bij de verordening van 23 September 1920 (G. B. 1921 No. 39) tot uitvoering van art. 3, letter d, van de verordening van 21 Januari 1879 (G. B. No. 8), waarbij nader worden geregeld de geneeskundige behandeling en verpleging op de plantages en gronden* in te trekken;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

De verordening van 18 Juli 1929 (G. B. No. 88) *tot wijziging van het tarief vastgesteld bij de verordening van 23 September 1920 (G. B. 1921 No. 39) tot uitvoering van art. 3, letter d, van de verordening van 21 Januari 1879 (G. B. No. 8), waarbij nader worden geregeld de geneeskundige behandeling en verpleging op de plantages en gronden,* wordt ingetrokken.

Art. 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 21sten Juli 1933.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 24sten Juli 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 67.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 26 Juli 1933 No. 2436 *tot aanvulling van de resolutie van 21 Maart 1932 No. 958 (G. B. No. 36) betreffende vrijstelling of teruggaaf van invoerrecht voor geneesmiddelen en andere artikelen ter bestrijding van volksziekten, ingevolge art. 3, 2e lid, 2e zin van de Tariefverordening 1922 (geldende tekst G. B. 1926 No. 70, juncto G. B. 1928 No. 16 en G. B. 1931 No. 53).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord den Administrateur van Financiën en den Geneeskundig-Inspecteur ;

Herlezen de resolutie van 21 Maart 1932 No. 958 (G. B. No. 36) ;

Besluit:

A. In § 1 van I der resolutie van 21 Maart 1932 No. 958 (G. B. No. 36) betreffende vrijstelling of teruggaaf van invoerrecht voor geneesmiddelen en andere artikelen ter bestrijding van volksziekten, ingevolge art. 3, 2e lid, 2e zin van de Tariefverordening 1922 (geldende tekst G. B. 1926 No. 70, juncto G. B. 1928 No. 16 en G. B. 1931 No. 53) worden onder *a Geneesmiddelen* tusschen „Plasmochine (compositum);" en „Thymol ;" opgenomen :

„Spirocid-tabletten.".

B. Te bepalen dat afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 26sten Juli 1933.

RUTGERS.

Uitgegeven den 2den Augustus 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

VAN

SURINAME.

1933. No. 68.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 26 Juli 1933 No. 2437, *houdende bekendmaking van de toepasselijkverklaring door de Britsche Regeering van de op 2 Juni 1928 te Rome gesloten herziene Berner Conventie ter bescherming van letterkundige- en kunstwerken (Staatsblad 1931, No. 361, Gouvernementsblad No. 77), op de gefedereerde Maleische Staten, alsmede van de toetreding van Spanje, Brazilië en het Vorstendom Monaco tot bedoeld Verdrag.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missives van den Minister van Koloniën van 24 Januari, 26 April, 26 Mei en 8 Juni 1933, 1e en 7e Afdeeling Nos. 7/53, 22/225, 15/286 en 13/314, onderscheidenlijk houdende mededeeling, dat de Britsche Regeering van toepassing heeft verklaard op de Gefedereerde Maleische Staten de op 2 Juni 1928 te Rome gesloten herziene Berner Conventie ter bescherming van letterkundige- en kunstwerken (Staatsblad 1931, No. 361, Gouvernementsblad No. 77) en dat Spanje, Brazilië en het Vorstendom Monaco tot bedoeld Verdrag zijn toegetreden;

Herlezen de resolutie van 1 Augustus 1932 No. 2498 (G. B. No. 78);

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.

2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 26sten Juli 1933.
RUTGERS.

Uitgegeven den 2den Augustus 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1933. No. 69.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 26 Juli 1933 No. 2438, *houdende bekendmaking van de Nederlegging door Perzië op het Secretariaat van den Volkenbond van de ratificatie-oorkonde betreffende het Verdrag van 30 September 1921 nopens de bestrijding van den handel in vrouwen en kinderen (Staatsblad 1923 No. 526, Gouvernementsblad 1924 No. 4).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 2 Mei 1933, 1e en 7e Afdeeling No. 15/235, houdende mededeeling, dat de ratificatie-oorkonde betreffende het Verdrag van 30 September 1921 nopens de bestrijding van den handel in vrouwen en kinderen (Staatsblad 1923 No. 526, Gouvernementsblad 1924 No. 4), door Perzië op 28 Maart 1933 op het Secretariaat van den Volkenbond is nedergelegd ;

Herlezen de resolutie van 20 Januari 1933 No. 195 (G. B. No. 10) ;

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.
2. Te bepalen dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 26sten Juli 1933.
RUTGERS.

Uitgegeven den 31sten Juli 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1933. No. 70.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 27 Juli 1933 No. 2457, *houdende bekendmaking van de Nederlegging door Canada op het Secretariaat van den Volkenbond van de ratificatie-oorkonde nopens de op 27 Juli 1929 te Genève gesloten verdragen, betreffende de verbetering van het lot der gewonden en zieken bij de legers te velde en betreffende de behandeling der krijgsgevangenen (Staatsblad 1932 No. 514, Gouvernementsblad No. 118), alsmede van de toetreding van Peru tot eerstgenoemd Verdrag.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missives van den Minister van Koloniën van 11 en 23 Mei 1933, 6de Afdeeling Nos. 11/252 en 18/281*a*, onderscheidenlijk houdende mededeeling, dat de ratificatie-oorkonde nopens de op 27 Juli 1929 te Genève gesloten verdragen, betreffende de verbetering van het lot der gewonden en zieken bij de legers te velde en betreffende de behandeling der krijgsgevangenen (Staatsblad 1932 No. 514, Gouvernementsblad No. 118) door *Canada* op 20 Februari 1932 op het Secretariaat van den Volkenbond is nedergelegd, en dat Peru op 10 Maart 1933 tot eerstgenoemd Verdag is toegetreden ;

Herlezen de resolutie van 27 December 1932 No. 4217 (G. B. No. 118) ;

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.

2. Te bepalen dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 27sten Juli 1933.

RUTGERS.

Uitgegeven den 31sten Juli 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 71.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 27 Juli 1933 No. 2458, *houdende bekendmaking van de definitieve en onvoorwaardelijke toetreding van Hongarije tot het Verdrag van Genève inzake slavernij van 25 September 1926 (Staatsblad 1928 No. 26, Gouvernementsblad No. 23).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 30 Maart 1933, 1e en 7e Afdeeling No. 5/191, houdende mededeeling van de definitieve en onvoorwaardelijke toetreding van Hongarije tot het Verdrag van Genève inzake slavernij van 25 September 1926 (Staatsblad 1928 No. 26, Gouvernementsblad No. 23), waarbij het bij de voorwaardelijke toetreding op 16 April 1927 gemaakte voorbehoud is teruggenomen ;

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.

2. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 27steu Juli 1933.
RUTGERS.

Uitgegeven den 31sten Juli 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1933. No. 72.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 28 Juli 1933 No. 2476, *houdende bekendmaking van de toetreding van :*

a. Egypte tot het Verdrag van 4 Mei 1910 en het daarbij behoorend Protocol inzake de bestrijding van den handel in vrouwen en meisjes (Staatsblad 1912 No. 133, Gouvernementsblad 1913 No. 4);

b. Perzië tot de Internationale Regeling van 18 Mei 1904 en tot het Verdrag van 4 Mei 1910 inzake de bestrijding van den handel in vrouwen en meisjes (Staatsblad 1906 No. 369, Gouvernementsblad 1907 No. 44 en Staatsblad 1912 No. 133, Gouvernementsblad 1913 No. 4).

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missives van den Minister van Koloniën van 10 Januari en 20 April 1933, 1e en 7e Afdeeling Nos. 6/24 en 15/213, zoomede van 22 Mei 1933, 1e en 7e Afdeeling No. 18/278, onderscheidenlijk betreffende de toetreding van :

a. Egypte tot het Verdrag van 4 Mei 1910 en het daarbij behoorend Protocol inzake de bestrijding van den handel in vrouwen en meisjes (Staatsblad 1912 No. 133, Gouvernementsblad 1913 No. 4) ;

b. Perzië tot de Internationale Regeling van 18 Mei 1904 en tot het Verdrag van 4 Mei 1910 inzake de bestrijding van den handel in vrouwen en meisjes (Staatsblad 1906 No. 369, Gouvernementsblad 1907 No. 44 en Staatsblad 1912 No. 133, Gouvernementsblad 1913 No. 4) ;

Herlezen de resolutie van 20 Januari 1933 No. 193 (G. B. No. 8) ;

Besluit:

I. Van het vorenstaande aanteekening te houden.

II. Te bepalen, dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 28sten Juli 1933.

RUTGERS

Uitgegeven, den 2den Augustus 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 73.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 8 Augustus 1933 *ter uitvoering van artikel 6, letter a, van de Rijverordening 1916 (G.B. 1917 No. 65).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat ter uitvoering van artikel 6, letter a, van de Rijverordening 1916 (G. B. 1917 No. 65) het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Artikel 1.

Het is verboden te Paramaribo met rij- of voertuigen of rijdieren te berijden de Jessurunstraat van af de Sommelsdijksche kreek in de richting van de Gravenstraat.

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 8sten Augustus 1933.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 16den Augustus 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 74.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 12 Augustus 1933 No. 2643, *houdende bekendmaking van de nederlegging door Chili op het Secretariaat van den Volkenbond van de ratificatie-oorkonde nopens het op 19 Februari 1925 te Genève gesloten Verdrag met bijbehoorend Protocol betreffende de vervaardiging en de bereiding van, alsmede den handel in verdoovende middelen (Staatsblad 1928 No. 356, Gouvernementsblad No. 86).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 19 Mei 1933, 2de en 7de Afdeeling No. 17/274, houdende mededeeling dat door Chili de ratificatie-oorkonde nopens het op 19 Februari 1925 te Genève gesloten Verdrag met bijbehoorend Protocol, betreffende de vervaardiging en de bereiding van, alsmede den handel in verdoovende middelen (Staatsblad 1928 No. 356, Gouvernementsblad No. 86), op 11 April 1933 op het Secretariaat van den Volkenbond is nedergelegd;

Herlezen de resolutie van 28 Januari 1933 No. 292 (G. B. No. 13);

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.
2. Te bepalen dat deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 12den Augustus 1933.
RUTGERS.

Uitgegeven, den 16den Augustus 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1933. No. 75.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 23 Augustus 1933 No. 2785 *tot afwijking, voor zooveel betreft het jaar 1933 van de resolutie van 17 Augustus 1911 No. 16 (G. B. No. 54), houdende nadere vaststelling van de recognitie waartegen en de voorwaarden waaronder vergunningen worden verleend voor het gebruik van openbare wegen, enz. ten behoeve van bijzondere doeleinden.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen . . . (enz.) ;

Besluit:

I. Met afwijking van de resolutie van 17 Augustus 1911 No. 16 (G. B. No. 54) *houdende nadere vaststelling van de recognitie waartegen en de voorwaarden waaronder vergunningen worden verleend voor het gebruik van openbare wegen, enz. ten behoeve van bijzondere doeleinden,* zooals zij luidt na de daarin bij resolutien van 21 Augustus 1920 No. 2840 (G. B. No. 54) en 29 Augustus 1930 No. 3198 (G. B. No. 72) aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, te bepalen, dat, voor het jaar 1933, voor eene vergunning, als bedoeld onder B § 3 van eerstgemelde resolutie, ter gelegenheid van de feestelijkheden ter viering van den verjaardag van Hare Majesteit de Koningin, aan 's Landskas voor eens eene recognitie moet worden betaald ten bedrage van f 175.— (een honderd vijf en zeventig gulden), wanneer het geldt terrein voor een anders dan door handkracht gedreven draaimolen.

II. Te bepalen dat van deze resolutie afschrift zal worden gezonden aan . . . (enz.) en dat uittreksel daaruit in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, 23 Augustus 1933.

RUTGERS.

Uitgegeven, den 24sten Augustus 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 76.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 23 Augustus 1933 *tot nadere wijziging van het besluit van 15 April 1918 (G. B. No. 29), tot vaststelling van een reglement voor het Landstelefoonnet.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van het tweede lid van art. 9 van de verordening van 17 Januari 1888 (G. B. No. 3), betreffende telegrafen en telephonen, het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Artikel 1.

Art. 18 van het bij besluit van 15 April 1918 (G. B. No. 29) vastgestelde, en laatstelijk bij besluit van 29 Mei 1922 (G. B. No. 41) gewijzigde en aangevulde reglement voor het Landstelefoonnet wordt gelezen als volgt:

„Wanneer de aansluiting heeft plaats gehad vóór den 15den „van de maand, gaat het abonnement den eersten van die maand „in. Bij aansluiting op of na den 15den van de maand, gaat het „abonnement den eersten van de daarop volgende maand in.

„Hetzelfde geldt voor wijzigingen in het abonnement ten „gevolge van wijziging der installatie."

Artikel. 2.

In het tarief, behoorende bij voormeld reglement, worden de bedragen van de volgnummers 1, 2*a* en 3*a*, zooals vastgesteld bij besluit van 11 Juli 1921 (G. B. No. 63), verminderd en gebracht op onderscheidenlijk f 25.-, f 40.- en f 20.-, terwijl de bedragen van volgnummer 2b worden teruggebracht tot f 40.- en f 5.-.

Artikel 3.

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 September 1933.

Gegeven te Paramaribo, den 23sten Augustus 1933.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 25sten Augustus 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1933. No. 77.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 24 Augustus 1933, *tot nadere wijziging en aanvulling van het Buitenlandsch postbesluit 1930 (G. B. No. 43).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van het Koninklijk besluit van 8 Mei 1922 No. 5 (G. B. No. 49), houdende machtiging aan de Gouverneurs van Suriname en van Curaçao tot regeling van het buitenlandsch postverkeer dier koloniën, het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

In lid 1 van artikel 1 van het Buitenlandsch postbesluit 1930 (G. B. No. 43), zooals dit luidt na de daarin, laatstelijk bij besluit van 29 December 1932 (G. B. No. 119), aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, wordt onder letter *d* tusschen „kilogram" en „niet" opgenomen: „en in het verkeer met Nederland, Curaçao en andere landen die zich daartoe bereid verklaren: van 20 kilogram".

Art. 2.

In lid 1a van artikel 2 van het in Art. 1 bedoeld besluit wordt hetgeen volgt na „bedragende" gelezen als volgt:

„a. voor gewone poststukken: 5 cents bij ter postbezorging binnen twee uren na bedoeld sluitingsuur, of binnen zooveel langeren tijd als door den postdirecteur in elk geval zal worden bepaald;

b. voor aangeteekende stukken: 30 cents bij aanbieding binnen één uur na meerbedoeld sluitingsuur".

Art. 3.

De leden 2 en 3 van artikel 16 van het in Art. 1 bedoeld besluit worden gelezen als volgt:

„2. Met afwijking van het bepaalde bij het vorige lid van

1933. No. 78.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 25 Augustus 1933 *tot wijziging van het besluit van 14 September 1932 (G. B. No. 90), houdende vaststelling van regelen voor het openbaar onderwijs met betrekking tot het aantal leerkrachten en kweekelingen, de schooluren, de vakken waarin onderwijs moet worden gegeven, de bevoegdheden der onderwijzers, het aantal leerjaren, de toelating en overplaatsing van leerlingen, alsmede van eenige regelen ter zake van het ondersteunde bijzonder onderwijs.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 1 van het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 (G. B. No. 93) inzake uitkeeringen uit 's Landskas aan besturen van bijzondere scholen voor Lager Onderwijs in Suriname en nopens inkomsten der onderwijzers bij het Openbaar Lager Onderwijs in dat gewest, zooals dat besluit luidt blijkens G. B. 1931 No. 11 en na wijziging en aanvulling bij de verordening van 13 Juli 1932 (G. B. No. 67) het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Artikel 1.

Het tweede lid van artikel 7 van het besluit van 14 September 1932 (G. B. No. 90) houdende vaststelling van regelen voor het openbaar onderwijs met betrekking tot het aantal leerkrachten en kweekelingen, de schooluren, de vakken waarin onderwijs moet worden gegeven, de bevoegdheden der onderwijzers, het aantal leerjaren, de toelating en overplaatsing van leerlingen, alsmede van eenige regelen ter zake van het ondersteunde bijzonder onderwijs, zooals dat besluit luidt na de daarin bij besluit van 24 October 1932 (G. B. No. 100) aangebrachte aanvulling, wordt gelezen als volgt:

„Bij plaatsing op eene openbare school door den wettelijken „ouder, voogd of verzorger van leerlingen, welke reeds eene „school voor beperkt lager of gewoon lager onderwijs hebben „bezocht, geeft het hoofd der eerstbedoelde school hiervan on„verwijld kennis aan het hoofd der laatstelijk door deze leer„lingen bezochte school, zoo noodig met verzoek om toezending „van de vaccineverklaringen als bedoeld in artikel 8 van het „besluit van 28 April 1904 (G. B. No. 20), zooals dit artikel ge„wijzigd en aangevuld is bij besluit van 10 Maart 1910 (G. B. No. 5).

Artikel 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 25sten Augustus 1933.

RUTGERS

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 26sten Augustus 1933.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1933. No. 79.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

PROCLAMATIE van 25 Augustus 1933, *betreffende de aanvaarding van het bestuur van Suriname door den waarnemenden Gouverneur,* Mr. Dr. F. L. J. van Haaren.

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME.

Mr. Dr. Franciscus Laurentius Josephus van Haaren,

ingevolge artikel 26 van het „Reglement op het beleid der regering in de kolonie Suriname", in zijne hoedanigheid van Ondervoorzitter van den Raad van Bestuur als waarnemend Gouverneur optredende;

Gelet op artikel 28 van het „Reglement op het beleid der regering in de kolonie Suriname";

brengt ter kennis van de ingezetenen dat het bestuur van Suriname heden door hem is aanvaard.

Paramaribo, 25 Augustus 1933.

De waarnemende Gouverneur voornoemd,
VAN HAAREN.

1933. No. 73.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

PROCLAMATIE van 25 Augustus 1933, houdende de aanvaarding van het bestuur van Suriname door den waarnemenden Gouverneur, Mr. Dr. F. L. J. van Haaren.

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME.

Mr. Dr. Franciscus Laurentius Josephus van Haaren,

Ingevolge artikel 26 van het „Reglement op het beleid der regering in de kolonie Suriname", in zijne hoedanigheid van Ondervoorzitter van den Raad van Bestuur als waarnemend Gouverneur opvredende;

Gelet op artikel 28 van het „Reglement op het beleid der regering in de kolonie Suriname";

Brengt ter kennis van de ingezetenen dat het bestuur van Suriname heden door hem is aanvaard.

Paramaribo, 25 Augustus 1933.

De waarnemende Gouverneur voornoemd,

VAN HAAREN.

1933. No. 80.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 28 Augustus 1933 *tot nadere wijziging en aanvulling van het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 (G. B. No. 93) inzake uitkeeringen uit 's Landskas aan besturen van bijzondere scholen voor Lager onderwijs in Suriname en nopens inkomsten der onderwijzers bij het Openbaar Lager Onderwijs in dat gewest.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 (G. B. No. 93) *inzake uitkeeringen uit 's Landskas aan besturen van bijzondere scholen voor Lager Onderwijs in Suriname en nopens inkomsten der onderwijzers bij het Openbaar Lager Onderwijs in dat gewest,* zooals het luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, laatstelijk bij de verordening van 13 Juli 1932 (G. B. No. 67), nader te wijzigen en aan te vullen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

In lid 2 van artikel 4 van het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 (G. B. No. 93) *inzake uitkeeringen uit 's Landskas aan besturen van bijzondere scholen voor Lager Onderwijs in Suriname en nopens inkomsten der onderwijzers bij het openbaar Lager Onderwijs in dat gewest,* zooals het luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, laatstelijk bij de verordening van 13 Juli 1932 (G. B. No. 67), wordt zoowel in den vierden als in den zevenden regel in stede van „kos„ten van uitzending uit Nederland" gelezen: „kosten van uitzen-

„ding uit- en van terugzending naar Nederland" en worden aan het slot, met wijziging van de punt achter het woord „onder- „wijs" in een komma, toegevoegd de woorden: „terwijl boven- „dien de kosten van terugzending naar Nederland alleen ver- „goed worden voor die onderwijzers, voor wie ook de kosten „van uitzending vergoed zijn.".

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 28sten Augustus 1933.

VAN HAAREN.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 5den September 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 81.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 30 Augustus 1933 No. 2867, *bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van 13 Juni 1933 (Staatsblad No. 322), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het verdrag van Genève van 13 Juli 1931 tot beperking van de vervaardiging en tot regeling van de distributie van verdoovende middelen, met protocol van onderteekening (Staatsblad 1933, No. 243).*

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Staat, Minister van Koloniën, van 5 Juli 1933, 2e en 7e Afdeeling No. 24/358, waarbij, ter bekendmaking van het na te melden Koninklijk besluit, is toegezonden een exemplaar van het Staatsblad van 1933 No. 322, waarin is opgenomen het Koninklijk besluit van 13 Juni 1933, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het verdrag van Genève van 13 Juli 1931 tot beperking van de vervaardiging en tot regeling van de distributie van verdoovende middelen, met protocol van onderteekening (Staatsblad 1933, No. 243).

Besluit:

Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit, het daarin genoemd verdrag, met protocol van onderteekening, en de vertalingen daarvan, benevens afschrift van deze resolutie, in het *Gouvernementsblad* zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 30sten Augustus 1933.

VAN HAAREN.

Uitgegeven, den 5den September 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 82.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 5 September 1933 No. 2929 *tot aanvulling van het Reisbesluit 1932 (G. B. No. 9).*

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Herlezen de resolutiën van 3 Februari 1932 No. 423 (G. B. No. 9), 14 Januari 1933 No. 107 (G. B. No. 6) en 23 Augustus 1933 No. 2791 ;

Den Raad van Bestuur gehoord ;

Besluit:

A. . . . . (enz.) ;

B. Aan lid 5 van artikel 1 van het Reisbesluit 1932 (G. B. No. 9), zooals dit besluit sedert is gewijzigd bij resolutie van 14 Januari 1933 No. 107 (G. B. No. 6), wordt een derde zin toegevoegd luidende :

„Wat de klasse-indeeling betreft, wordt rekening gehouden met het bepaalde in lid 3 en 4 van dit artikel."

C. Te bepalen dat van deze resolutie het onder B vastgestelde zal worden geplaatst in het Gouvernementsblad.

Paramaribo, 5 September 1933.

VAN HAAREN.

Uitgegeven, den 9den September 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 83.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

BESLUIT van 7 September 1933 *tot nadere wijziging van het besluit van 12 October 1916 (G. B. No. 71), ter uitvoering van art. 2 § 2 van de Grondjesverordening (G. B. 1916 No. 24).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat ter uitvoering van art. 2 § 2 van de Grondjesverordening (G. B. 1916 No. 24), zooals zij luidt na de daarin laatstelijk bij de verordening van 21 December 1917 (G B. 1918 No. 45) aangebrachte wijzigingen en aanvullingen het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

In punt 12 van artikel 1 van het besluit van 12 October 1916 (G. B. No. 71), zooals dit besluit luidt blijkens G. B. 1929 No. 35 en de sedert daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij de besluiten van 23 September 1929 (G. B. No. 65) en 16 Maart 1932 (G. B. No. 34), worden de woorden „voor rijstcultuur" vervangen door: „ter cultuur".

Art. 2.

Dit besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien van zijne afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 7den September 1933.

VAN HAAREN.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 12den September 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 83.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1933. No. 84.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 12 September 1933 No. 2995, *bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van 7 Juli 1933 (Staatsblad No. 353), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de op 22 Mei 1933 te Stockholm tusschen Nederland en Finland gesloten overeenkomst in zake de wederzijdsche erkenning van meetbrieven.*

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missives van den Minister van Staat, Minister van Koloniën, van 19 en 27 Juli 1933, 4de Afdeeling Bur. E. Z. Nos. 6/388 en 6/415, bij welke laatste missive ter bekendmaking van het na te melden Koninklijk besluit, is toegezonden een exemplaar van het Staatsblad van 1933 No. 353, waarin is opgenomen het Koninklijk besluit van 7 Juli 1933, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de op 22 Mei 1933 te Stockholm tusschen Nederland en Finland gesloten overeenkomst in zake de wederzijdsche erkenning van meetbrieven ;

Herlezen de resolutie van 27 Mei 1932 No. 1731 ;

Besluit:

Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit, de daarin genoemde overeenkomst en de vertaling daarvan, benevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 12den September 1933.

VAN HAAREN.

Uitgegeven, den 19den September 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Wij WILHELMINA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Gezien de op 22 Mei 1933 te *Stockholm* tusschen *Nederland* en *Finland* gesloten overeenkomst in zake de wederzijdsche erkenning van meetbrieven, van welke overeenkomst een afdruk en eene vertaling bij dit Besluit zijn gevoegd;

Overwegende, dat genoemde overeenkomst, overeenkomstig artikel 7, op 22 Augustus 1933 voor *Nederland*, *Nederlandsch-Indië*, *Suriname* en *Curaçao* zal in werking treden;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 1sten Juli 1933, Directie van het Protocol, n°. 22004;

Hebben goedgevonden en verstaan:

meergenoemde overeenkomst, alsmede de vertaling daarvan, te doen bekend maken door de plaatsing van dit Besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereischt.

's-Gravenhage, den 7den Juli 1933.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
DE GRAEFF.

Uitgegeven den *achttienden* Juli 1933.

De Minister van Justitie,
VAN SCHAIK.

ARRANGEMENT

entre le Royaume des Pays-Bas (y compris les Indes néerlandaises, le Surinam et Curaçao) et la République de Finlande, concernant la reconnaissance réciproque des certificats de jaugeage des navires néerlandais et finlandais.

Les soussignés, dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, sont convenus de l'Arrangement suivant, relatif à la reconnaissance réciproque des certificats de jaugeage des navires néerlandais et finlandais, délivrés sur la base des règles de jaugeage actuellement en vigueur dans le Royaume des Pays-Bas (y compris les Indes néerlandaises, le Surinam et Curaçao) et dans la République de Finlande.

Article premier.

Il ne sera procédé, en vue de vérifier le tonnage, à aucun nouveau mesurage total des navires néerlandais munis d'un certificat national de jaugeage, dans les ports finlandais, ni des navires finlandais pareillement munis d'un certificat national de jaugeage, dans les ports du Royaume des Pays-Bas, sauf dans les cas où demande en est faite par le propriétaire du navire ou par le capitaine.

Les navires non munis de ces certificats de jaugeage devront être mesurés conformément aux règles de mesurage du pays dans lequel doivent être acquittés les droits à percevoir sur les navires.

Article 2.

Les règlements de mesurage néerlandais et finlandais ne concordant pas absolument, le tonnage imposable sera déterminé par voie de remesurage partiel, conformément aux instructions détaillées ci-après:

I. *Navires néerlandais à propulsion mécanique.*

Dans les cas non prévus à l'alinéa suivant les navires munis d'un certificat néerlandais de jaugeage seront exemptés, dans

les ports finlandais, de tout nouveau mesurage partiel ou de tout calcul nouveau.

S'il existe sur ces navires des espaces tels que ceux qui sont affectés aux écoutilles, aux ponts-abris, à la poupe, etc. qui n'ont pas été compris dans le tonnage brut, alors que, conformément au règlement finlandais de mesurage des navires, ils devraient y être inclus, ces espaces seront mesurés et ajoutés audit tonnage; si toutefois les dimensions de l'espace en question sont mentionnées dans le certificat néerlandais de jaugeage, il sera procédé seulement à un nouveau calcul de l'espace.

La tolérance pour l'espace affecté aux forces motrices sera, dans le cas mentionné ci-dessus, fixée à 32 pour cent du tonnage brut du navire (mesurage finlandais), à condition que le cubage total des espaces donnant droit à une tolérance pour les forces motrices soit supérieur à 13 pour cent et inférieur à 20 pour cent du tonnage brut du navire; dans les autres cas cette tolérance sera fixée au cubage des espaces donnant droit à une tolérance pour les forces motrices, augmenté de 75 pour cent. Toutefois, dans aucun cas, la tolérance ne sera supérieure à 55 pour cent du tonnage brut, déduction faite pour les espaces inclus dans ce tonnage qui, exception faite de la tolérance pour les forces motrices, ne sont pas compris dans le tonnage net.

Si selon les règles néerlandaises de jaugeage la tolérance pour les forces motrices est supérieure à 55 pour cent du tonnage brut, après qu'on en a déduit les espaces inclus dans ce tonnage qui, exception faite de la tolérance pour les forces motrices, ne sont pas compris dans le tonnage net, il sera inscrit par l'autorité compétente néerlandaise sur le certificat de jaugeage une déclaration, dont résulte la tolérance maximum mentionnée ci-dessus.

Les droits qui devront être calculés sur la base du tonnage net seront, dans les cas mentionnés à l'alinéa 1, calculés — en observant la tolérance maximum mentionnée ci-dessus pour les forces motrices — sur la base du tonnage imposable indiqué au certificat néerlandais de jaugeage et, dans les autres cas, sur la base du tonnage imposable qui aura été établi au moyen des nouveaux mesurages ou des nouveaux calculs mentionnés ci-dessus.

II. *Navires finlandais à propulsion mécanique.*

Dans les cas non prévus à l'alinéa suivant les navires munis d'un certificat finlandais de jaugeage seront exemptés dans les

ports du Royaume des Pays-Bas de tout nouveau mesurage partiel et de tout nouveau calcul.

S'il existe sur le navire des espaces qui, conformément aux règlements néerlandais de mesurage, devraient être compris dans le tonnage brut du navire, alors que, conformément au règlement finlandais de mesurage, ils n'y sont pas inclus, ces espaces seront mesurés et ajoutés audit tonnage. Si, toutefois, les dimensions des espaces en question sont mentionnées dans le certificat finlandais de jaugeage, il sera procédé seulement à un nouveau calcul de ces espaces.

Les droits qui devront être calculés sur la base du tonnage brut ou net seront, dans les cas mentionnés à l'alinéa 1, calculés sur la base du tonnage imposable indiqué au certificat finlandais de jaugeage et, dans les autres cas, sur la base du tonnage imposable fixé au moyen du nouveau mesurage ou du nouveau calcul mentionné ci-dessus.

III. *Navires à propulsion non mécanique.*

Les navires munis d'un certificat national de jaugeage ne feront l'objet d'aucun nouveau mesurage partiel, ni d'aucun nouveau calcul.

Les droits à acquitter sur la base du tonnage brut ou net seront, en pareil cas, calculés sur la base du tonnage imposable indiqué au certificat national de jaugeage.

Article 3.

Le nouveau mesurage partiel destiné à établir l'augmentation ou la diminution mentionnée à l'article 2, ne s'applique qu'à l'espace au sujet duquel les règlements de mesurage néerlandais et finlandais ne concordent pas.

Il sera délivré au navire un certificat supplémentaire portant sur le remesurage ou le nouveau calcul et faisant ressortir le tonnage brut et net du navire conformément au règlement de mesurage en vigueur dans le pays où le remesurage ou le nouveau calcul est effectué.

Les frais de remesurage total, de remesurage partiel ou de nouveaux calculs seront établis conformément aux instructions relatives audit mesurage ou auxdits calculs en vigueur dans le pays où s'effectue ce mesurage ou ces calculs.

Article 4.

Au cas où le nouveau mesurage partiel ou le nouveau calcul viendrait à révéler que le volume des espaces n'a pas fait l'objet

d'une déclaration ou que le mesurage n'a pas été effectué conformément aux règles de mesurage en vigueur dans le pays en question, les chiffres dûment rectifiés seront insérés sans délai dans le certificat prévu à l'article 3, deuxième alinéa, et notification en sera promptement faite aux autorités compétentes néerlandaises pour les navires néerlandais et à la Direction générale de la Navigation commerciale de la République de Finlande pour les navires finlandais.

Article 5.

Sur la demande du propriétaire ou du capitaine du navire, il peut être procédé à un mesurage total, à un nouveau mesurage partiel ou à un nouveau calcul, indépendamment des dispositions du présent arrangement, et dans ce cas les frais en résultant seront à la charge du propriétaire ou du capitaine.

Article 6.

Il est entendu que partout où dans le présent arrangement il est question de navires, prescriptions et autorités néerlandais, ces termes visent également les navires, prescriptions et autorités des Indes néerlandaises, du Surinam et de Curaçao.

Article 7.

Le présent arrangement entrera en vigueur trois mois après la date à laquelle il aura été signé. Il sera applicable jusqu'à l'expiration d'un délai de douze mois à compter du jour de sa dénonciation par l'une des Parties.

En foi de quoi, les soussignés ont signé le présent arrangement et y ont apposé leurs sceaux.

Fait en double, à Stockholm, le 22 mai 1933.

(*L.S.*) Sweerts de Landas,
Ministre des Pays-Bas à Helsingfors

(*L.S.*) Rafael Erich,
Ministre de Finlande à Stockholm.

VERTALING.

OVEREENKOMST

tusschen het Koninkrijk der Nederlanden (met inbegrip van Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao) en de Republiek Finland betreffende de wederzijdsche erkenning van de meetbrieven van Nederlandsche en Finsche schepen.

De ondergeteekenden, behoorlijk door hun Regeeringen gemachtigd, zijn overeengekomen omtrent de volgende Overeenkomst betreffende de wederzijdsche erkenning van de meetbrieven van Nederlandsche en Finsche schepen, afgegeven op den voet der scheepsmetingsreglementen, welke thans van kracht zijn in het Koninkrijk der Nederlanden (met inbegrip van Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao) en in de Republiek Finland.

Artikel 1.

Er zal, om de tonnenmaat te verifieeren, geen geheel nieuwe meting plaats hebben van Nederlandsche schepen, voorzien van een nationalen meetbrief, in Finsche havens, noch van Finsche schepen, gelijkelijk voorzien van een nationalen meetbrief, in de havens van het Koninkrijk der Nederlanden, behalve in de gevallen, dat het verzoek daartoe wordt gedaan door den eigenaar van het vaartuig of door den kapitein.

De schepen, welke niet van deze meetbrieven zijn voorzien, zullen gemeten worden overeenkomstig de metingsvoorschriften van het land, waar de op de schepen te heffen rechten moeten worden voldaan.

Artikel 2.

Daar de Nederlandsche en de Finsche metingsreglementen niet geheel overeenstemmen, zal de belastbare tonnenmaat bepaald worden door gedeeltelijke hermeting overeenkomstig de volgende uitgewerkte voorschriften:

I. *Nederlandsche schepen met mechanische voortstuwing.*

In de gevallen, niet voorzien in het volgende lid, zullen de schepen, voorzien van een Nederlandschen meetbrief, in de

Finsche havens vrijgesteld zijn van elke gedeeltelijke nieuwe meting of van elke nieuwe berekening.

Indien op deze schepen ruimten bestaan, zooals die van luikhoofden, shelterdek, achterdek, enz., die niet in den brutoinhoud begrepen zijn, terwijl zij daarin volgens het Finsche scheepsmetingsreglement opgenomen zouden moeten zijn, zullen deze ruimten gemeten worden en bij den voormelden inhoud worden gevoegd; indien echter de afmetingen van de bedoelde ruimte in den Nederlandschen meetbrief vermeld zijn, zal slechts een nieuwe berekening van de ruimte plaats hebben.

De aftrek voor de ruimte, ingenomen door de voortstuwingsinrichtingen, zal in het bovenbedoelde geval worden bepaald op 32 percent van den bruto-inhoud van het schip (Finsche meting), indien de totale inhoud van de ruimten, welke recht geven op een aftrek voor de voortstuwingsinrichtingen, meer dan 13 percent en minder dan 20 percent van den bruto-inhoud van het schip is; in andere gevallen zal deze aftrek worden bepaald op den inhoud van de ruimten, welke recht geven op een aftrek, voor de voortstuwingsinrichtingen, vermeerderd met 75 percent. Evenwel zal in geen geval de aftrek meer zijn dan 55 percent van den bruto-inhoud, verminderd met de in dezen inhoud begrepen ruimten, die, buiten de ruimten voor de voortstuwingsinrichtingen, niet in den netto-inhoud begrepen zijn.

Indien volgens de Nederlandsche scheepsmetingsvoorschriften de aftrek voor de ruimten voor de voortstuwingsinrichtingen meer is dan 55 percent van den bruto-inhoud, verminderd met de in dezen inhoud begrepen ruimten, die, buiten de ruimten voor de voortstuwingsinrichtingen, niet in den netto-inhoud begrepen zijn, zal door de bevoegde Nederlandsche autoriteit op den meetbrief een verklaring worden gesteld, waaruit de hiervoren bedoelde maximale aftrek blijkt.

De rechten, die zullen moeten worden berekend naar den netto inhoud, zullen in de in het eerste lid bedoelde gevallen — met inachtneming van den bovenbedoelden maximalen aftrek voor de ruimten voor de voortstuwingsinrichtingen — worden berekend naar den in den Nederlandschen meetbrief vermelden belastbaren inhoud en in andere gevallen naar den belastbaren inhoud, die zal zijn vastgesteld door middel van de bovenbedoelde nieuwe metingen of nieuwe berekeningen.

II. *Finsche schepen met mechanische voortstuwing.*

In de gevallen, niet voorzien in het volgende lid, zullen de

schepen, voorzien van een Finschen meetbrief, in de havens van het Koninkrijk der Nederlanden vrijgesteld zijn van elke gedeeltelijke nieuwe meting en van elke nieuwe berekening.

Indien op het schip ruimten bestaan, die volgens de Nederlandsche scheepsmetingsvoorschriften in den bruto-inhoud van het vaartuig begrepen zouden moeten zijn, terwijl zij volgens het Finsche metingsreglement daarin niet zijn opgenomen, zullen deze ruimten gemeten worden en bij den voormelden inhoud worden gevoegd. Indien echter de afmetingen van de bedoelde ruimten in den Finschen meetbrief vermeld zijn, zal slechts een nieuwe berekening van deze ruimten plaats hebben.

De rechten, die zullen moeten worden berekend naar den bruto- of den netto-inhoud, zullen in de in het eerste lid bedoelde gevallen worden berekend naar den in den Finschen meetbrief vermelden belastbaren inhoud en in andere gevallen naar den belastbaren inhoud, vastgesteld door middel van de bovenbedoelde nieuwe meting of nieuwe berekening.

III. *Schepen met niet-mechanische voortstuwing.*

De schepen, welke voorzien zijn van een nationalen meetbrief, zullen niet het voorwerp zijn van eenige gedeeltelijke nieuwe meting, noch van eenige nieuwe berekening.

De rechten, die verschuldigd zijn naar den bruto- of den netto-inhoud, zullen in een dergelijk geval berekend worden naar den belastbaren inhoud, vermeld in den nationalen meetbrief.

Artikel 3.

De gedeeltelijke nieuwe meting, bestemd om de in artikel 2 bedoelde vermeerdering of vermindering vast te stellen, wordt slechts toegepast op de ruimte, ten aanzien waarvan de Nederlandsche en de Finsche metingsvoorschriften niet overeenstemmen.

Voor het schip zal een aanvullend certificaat worden afgegeven, dat betrekking heeft op de nieuwe meting of de nieuwe berekening en den bruto- en den netto-inhoud van het vaartuig vermeldt overeenkomstig het geldende metingsreglement van het land, waar de nieuwe meting of de nieuwe berekening is verricht.

De kosten van geheele of gedeeltelijke nieuwe meting of van nieuwe berekening zullen worden vastgesteld volgens de voorschriften, welke betreffende de voormelde meting of berekenin-

gen gelden in het land, waar deze meting of deze berekeningen worden verricht.

Artikel 4.

In geval de gedeeltelijke nieuwe meting of de nieuwe berekening mocht aantoonen, dat geen melding is gemaakt van den inhoud van de ruimten of dat de meting niet is verricht overeenkomstig de geldende metingsvoorschriften van het desbetreffende land, zullen de behoorlijk verbeterde cijfers zonder verwijl worden vermeld in het bij artikel 3, tweede lid, bedoelde certificaat en zal daarvan dadelijk worden kennis gegeven aan de bevoegde Nederlandsche autoriteiten voor de Nederlandsche schepen en aan de Generale Directie van de Handelsscheepvaart van de Republiek Finland voor de Finsche schepen.

Artikel 5.

Op verzoek van den eigenaar of den kapitein van een schip kan, onafhankelijk van de bepalingen van deze overeenkomst, een geheele of gedeeltelijke nieuwe meting of een nieuwe berekening plaats hebben; in dat geval zullen de daaruit voortvloeiende kosten ten laste van den eigenaar of den kapitein komen.

Artikel 6.

Het is wel te verstaan, dat overal waar in deze overeenkomst sprake is van Nederlandsche schepen, voorschriften en autoriteiten, met deze uitdrukkingen eveneens bedoeld zijn schepen, voorschriften en autoriteiten van Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao.

Artikel 7.

Deze overeenkomst zal in werking treden drie maanden na den dag, waarop zij zal zijn onderteekend. Zij zal van kracht blijven totdat een termijn van twaalf maanden verstreken is, te rekenen van den dag der opzegging door een der Partijen.

Ter oorkonde waarvan de ondergeteekenden deze overeenkomst hebben onderteekend en van hun zegels voorzien.

Gedaan in tweevoud te Stockholm, den 22sten Mei 1933.

(*L.S.*) Sweerts de Landas,
Gezant van Nederland te Helsingfors.

(*L.S.*) Rafael Erich,
Gezant van Finland te Stockholm.

1933. No. 85.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 14 September 1933 No. 3025, *bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van den 7den Juli 1933, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de protocollen van Parijs van 15 Juni en 11 December 1929 in zake wijziging onderscheidenlijk van de artikelen 3, 5, 7, 15, 34, 37, 41, 42 en de slotbepalingen en van de artikelen 34 en 40 van het op 13 October 1919 te Parijs gesloten verdrag, houdende regeling van de luchtvaart (Staatsblad 1931, No. 298 en 1932 No. 115).*

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Staat, Minister van Koloniën van 28 Juli 1933, 5de Afdeeling No. 4/416, waarbij ter bekendmaking van het na te melden Koninklijk besluit is toegezonden een exemplaar van het Staatsblad No. 354 van 1933, waarin is opgenomen het Koninklijk besluit van 7 Juli 1933, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de protocollen van Parijs van 15 Juni en 11 December 1929 in zake wijziging onderscheidenlijk van de artikelen 3, 5, 7, 15, 34, 37, 41, 42 en de slotbepalingen en van de artikelen 34 en 40 van het op 13 October 1919 te Parijs gesloten verdrag, houdende regeling van de luchtvaart (Staatsblad 1931, No. 298 en 1932 No. 115);

Herlezen de resolutie van 27 December 1928 No. 4455 (G. B. No. 110);

Besluit:

Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit, de daarin bedoelde protocollen, alsmede de vertalingen daarvan, benevens afschrift van deze resolutie, in het *Gouvernementsblad* zullen worden geplaatst.

Paramaribo, 14 September 1933.
VAN HAAREN.

Uitgegeven, den 19den September 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Wij WILHELMINA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Gezien de Wetten van 9 Juli 1931 (*Staatsblad* n°. 298) en van 19 Maart 1932 (*Staatsblad* n°. 115) tot goedkeuring onderscheidenlijk van het protocol van *Parijs* van 15 Juni 1929 in zake de wijziging van de artikelen 3, 5, 7, 15, 34, 37, 41, 42 en van de slotbepalingen van het verdrag, houdende regeling van de luchtvaart van 13 October 1919 (*Staatsblad* 1928, n°. 397) en van het protocol van *Parijs* van 11 December 1929 in zake wijziging van de artikelen 34 en 40 van genoemd verdrag, van welke protocollen een afdruk en eene vertaling bij dit Besluit zijn gevoegd;

Overwegende, dat genoemde protocollen door Ons voor *Nederland*, *Nederlandsch-Indië*, *Suriname* en *Curaçao* zijn bekrachtigd en Onze akten van bekrachtiging onderscheidenlijk op 18 September 1931 en 18 April 1932 te *Parijs* in de archieven van de Internationale Luchtvaartcommissie zijn nedergelegd;

Overwegende, dat de hierna genoemde landen eveneens hunne akten van bekrachtiging betreffende die protocollen hebben nedergelegd, te weten: *Australië*, *België*, *Britsch-Indië*, *Bulgarije*, *Canada*, *Chili*, *Denemarken*, *Frankrijk*, *Griekenland*, *Groot-Britannië en Noord-Ierland*, *Iersche Vrijstaat*, *Italië*, *Japan*, *Nieuw-Zeeland*, *Polen*, *Portugal*, *Roemenië*, *het Saargebied*,

Siam, *Tsjechoslowakije*, *Uruguay*, *Zuid-Afrika*, *Zuidslavië* en *Zweden*, en dat *Finland* en *Noorwegen* tot die protocollen zijn toegetreden;

Overwegende mede, dat bedoelde protocollen op 17 Mei 1933 zijn in werking getreden;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 1sten Juli 1933, Directie van het Protocol, n°. 22005;

Hebben goedgevonden en verstaan:

meergenoemde protocollen, alsmede de vertalingen daarvan, te doen bekendmaken door de plaatsing van dit Besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereischt.

's-Gravenhage, den 7den Juli 1933.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
DE GRAEFF.

Uitgegeven den *achttienden* Juli 1933.

De Minister van Justitie,
VAN SCHAIK.

PROTOCOLE

relatif à des amendements aux articles 3, 5, 7, 15, 34, 37, 41, 42 et aux clauses finales de la Convention portant réglementation de la navigation aérienne en date du 13 octobre 1919.

La Commission Internationale de Navigation Aérienne a, au cours de sa seizième session réunie à Paris sous la Présidence de M. Pierre-Etienne FLANDIN, assisté de M. ALBERT ROPER, Secrétaire Général, approuvé dans sa séance du 15 Juin 1929, conformément aux dispositions de l'article 34 de la Convention portant réglementation de la navigation aérienne, des modifications aux articles 3, 5, 7, 15, 34, 37, 41, 42 et aux clauses finales de ladite Convention qui seront rédigés comme suit, en français, en anglais et en italien:

Article 3.

Chaque Etat contractant a le droit d'interdire, pour raison d'ordre militaire ou dans l'intérêt de la sécurité publique, aux aéronefs ressortissant aux autres Etats contractants, sous les peines prévues par sa législation et sous réserve qu'il ne sera fait aucune distinction à cet égard entre ses aéronefs privés et ceux des autres Etats contractants, le survol de certaines zones de son territoire.

Chaque Etat contractant peut autoriser, à titre exceptionnel et dans l'intérêt de la sécurité publique, le survol desdites zones par ses aéronefs nationaux.

L'emplacement et l'étendue des zones interdites seront préalablement rendus

Article 3.

Each contracting State is entitled for military reasons or in the interest of public safety to prohibit the aircraft of the other contracting States, under the penalties provided by its legislation and subject to no distinction being made in this respect between its private aircraft and those of the other contracting States, from flying over certain areas of its territory.

Each contracting State may, as an exceptional measure and in the interest of public safety, authorise flight over the said areas by its national aircraft.

The position and extent of the prohibited areas shall be previously published

Articolo 3.

Ogni Stato contraente ha il diritto di vietare, per ragioni d'ordine militare o nell'interesse della sicurezza pubblica, il volo al disopra di determinate zone del suo territorio agli aeromobili degli altri Stati contraenti sotto minaccia delle pene sancite dalle proprie leggi e con la riserva che non sarà fatta alcuna distinzione, a questo riguardo, tra i suoi aeromobili privati e quelli degli altri Stati contraenti.

Ogni Stato contraente puo' autorizzare, a titolo eccezionale, e nell' interesse della sicurezza pubblica, il sorvolo di dette zone agli aeromobili nazionali.

La posizione e l'estensione delle zone vietate saranno preventivamente rese

publics et seront notifiés ainsi que les autorisations exceptionnelles délivrées en vertu du paragraphe précédent, à tous les autres Etats contractants ainsi qu'à la Commission Internationale de Navigation Aérienne.

Chaque Etat contractant se réserve en outre le droit, en temps de paix, dans des circonstances exceptionnelles, de restreindre ou d'interdire provisoirement, et avec effet immédiat, le survol de son territoire ou d'une partie de son territoire à condition que cette restriction ou interdiction soit applicable, sans distinction de nationalité, aux aéronefs de tous les autres Etats.

Une telle décision sera rendue publique, notifiée à tous les Etats contractants et communiquée à la Commission Internationale de Navigation Aérienne.

and shall be notified as well as the exceptional authorisations issued under the last preceding paragraph, to all the other contracting States as well as to the International Commission for Air Navigation.

Each contracting State reserves also the right in exceptional circumstances in time of peace and with immediate effect temporarily to restrict or prohibit flight over its territory or over part of its territory on condition that such restriction or prohibition shall be applicable without distinction of nationality to the aircraft of all the other States.

Such decision shall be published, notified to all the contracting States and communicated to the International Commission for Air Navigation.

pubbliche e saranno notificate, non altrimenti che le autorizzazione eccezionali concesse in virtù del precedente paragrafo, a tutti gli altri Stati contraenti e alla Commissione Internazionale di Navigazione Aerea.

Ogni Stato contraente si riserva inoltre il diritto, in tempo di pace, in circostanze eccezionali, di limitare o vietare provvisoriamente, e con effetto immediato, il sorvolo del suo territorio o di una parte del suo territorio, a condizione che tale limitazione o divieto sia applicabile senza distinzione di nazionalità, agli aeromobili di tutti gli altri Stati.

Tale decisione sarà resa pubblica, notificata a tutti gli Stati contraenti e comunicata alla Commissione Internazionale di Navigazione Aerea.

Article 5.

(A insérer comme dernier article du Chapitre premier.)

Chaque Etat contractant a le droit de conclure des conventions particulières avec des Etats non-contractants.

Les stipulations de ces conventions particulières ne devront pas porter atteinte aux droits des Parties contractantes à la présente Convention.

Article 5.

(To be inserted as the last article of Chapter I.)

Each contracting State is entitled to conclude special conventions with non-contracting States.

The stipulations of such special conventions shall not infringe the rights of the contracting Parties to the present Convention.

Articolo 5.

(Da inserire nel Capitolo 1°, come ultimo articolo.)

Ogni Stato contraente ha il diritto di concludere convenzioni particolari con gli Stati contraenti.

Le stipulazioni di queste convenzioni particolari non dovranno derogare ai diritti delle parti contraenti della Convenzione attuale.

Ces conventions particulières, dans

Such special conventions in so far as

Queste convenzioni particolari, nella

tantes à la présente Convention.

Convention.

venzione attuale.

Ces conventions particulières, dans toute la mesure compatible avec leur objet, ne devront pas être en contradiction avec les principes généraux de la présente Convention.

Elles seront communiquées à la Commission Internationale de Navigation Aérienne qui les notifiera aux autres Etats contractants.

Such special conventions in so far as may be consistent with their objects shall not be contradictory to the general principles of the present Convention.

They shall be communicated to the International Commission for Air Navigation which will notify them to the other contracting States.

Queste convenzioni particolari, nella misura compatibile col loro scopo, non dovranno essere in contradizione con i principi generali della presente Convenzione.

Esse saranno comunicate alla Commissione Internazionale di Navigazione Aerea, la quale le notificherà agli altri Stati contraenti.

Article 7.

L'immatriculation des aéronefs visés dans l'article précédent sera faite conformément aux lois et aux dispositions spéciales de chaque Etat contractant.

Article 7.

The registration of aircraft referred to in the last preceding Article shall be made in accordance with the laws, and special provisions of each contracting State.

Articolo 7.

L'immatricolazione degli aeromobili prevista nel precedente articolo sarà fatta in conformità delle leggi e delle disposizioni speciali di ogni Stato contraente

Article 15.

Tout aéronef ressortissant à un Etat contractant a le droit de traverser l'atmosphère d'un autre Etat sans atterrir. Dans ce cas, il est tenu de suivre l'itinéraire fixé par l'Etat survolé. Toutefois, pour des raisons de police générale, il sera obligé d'atterrir s'il en reçoit l'ordre au moyen des signaux prévus à l'annexe D.

Aucun aéronef d'un Etat contractant, susceptible d'être dirigé sans pilote, ne peut, sans autorisation spéciale, survoler

Article 15.

Every aircraft of a contracting State has the right to cross the air space of another State without landing. In this case it shall follow the route fixed by the State over which the flight takes place. However, for reasons of general security it will be obliged to land if ordered to do so by means of the signals provided in Annex D.

No aircraft of a contracting State capable of being flown without a pilot shall, except by special authorisation, fly

Articolo 15.

Ogni aeromobile di uno Stato contraente ha diritto di attraversare l'atmosfera d'un altro Stato contraente senza atterrare, ma deve, in tal caso, seguire la rotta stabilita dallo Stato attraversato. Tuttavia, per ragioni di sicurezza generale sarà tenuto ad atterrare, se ne riceve l'ordine per mezzo dei segnali previsti nell' allegato D.

Niun aeromobile di uno Stato contraente, suscettibile di essere diretto senza pilota, puo', senza autorizzazione spe

sans pilote le territoire d'un autre Etat contractant.

Tout aéronef qui se rend d'un Etat dans un autre Etat doit, si le règlement de ce dernier l'exige, atterrir sur un des aérodromes fixés par lui. Notification de ces aérodromes sera donnée par les Etats contractants à la Commission Internationale de Navigation Aérienne, qui transmettra cette notification à tous les Etats contractants.

Chaque Etat contractant pourra subordonner à son autorisation préalable l'établissement de voies internationales de navigation aérienne et la création et l'exploitation de lignes internationales régulières de navigation aérienne, avec ou sans escale, sur son territoire.

without a pilot over the territory of another contracting State.

Every aircraft which passes from one State into another shall, if the regulations of the latter State require it, land in one of the aerodromes fixed by the latter. Notification of these aerodromes shall be given by the contracting States to the International Commission for Air Navigation and by it transmitted to all the contracting States.

Every contracting State may make conditional on its prior authorisation the establishment of international airways and the creation and operation of regular international air navigation lines, with or without landing, on its territory.

ciale, sorvolare senza pilota il territori di un altra Stato contraente.

Ogni aeromobile che passa da un Stato in un altro deve se i regolament di quest'ultimo lo esigono, atterrare i uno degli aeroporti stabiliti dal mede simo. Sarà data notificazione di dett aeroporti, dagli Stati contraenti all Commissione Internazionale di Naviga zione Aerea, che la trasmetterà a tutt gli altri Stati contraenti.

Ogni Stato contraente potrà subor dinare alla sua preventiva autorizza zione lo stabilimento di vie interna zionali di navigazione aerea e la cre azione e l'esercizio di linee internaziona regolari di navigazione aerea, con senza scalo, sul suo territorio.

Article 34.

Il sera institué, sous le nom de Commission Internationale de Navigation Aérienne, une Commission internationale permanente placée sous l'autorité de la Société des Nations.

Chaque Etat contractant ne pourra avoir plus de deux représentants à la Commission.

Chaque Etat représenté à la Commission (la Grande-Bretagne avec ses Domi-

Article 34.

There shall be instituted, under the name of the International Commission for Air Navigation, a permanent Commission placed under the direction of the League of Nations.

Each contracting State may have not more than two representatives on the Commission.

Each State represented on the Commission (Great Britain, the British

Articolo 34.

Sarà istituita, col nome di ,,Commis sione Internazionale di Navigazion Aerea'', sotto l'autorità della Societ delle Nazioni, una Commissione inter nazionale permanente.

Ogni Stato contraente non potrà aver più di due rappresentati nella Commis sione.

Ogni Stato rappresentato alla Commis sione (la Gran Bretagna coi suoi Do

nions et l'Inde comptant à cette fin pour

Dominions and India counting for this

mini e l'India contando a questo fine per

sion (la Grande-Bretagne avec ses Domi- mission (Great Britain, the British sione (la Gran Bretagna col suo D

nions et l'Inde comptant à cette fin pour un *Etat*) aura chacun une voix.

La Commission Internationale de Navigation Aérienne déterminera les règles de sa propre procédure et le lieu de son siège permanent, mais elle sera libre de se réunir en tels endroits qu'elle jugera convenable.

Cette Commission aura les attributions suivantes:

a) Recevoir les propositions de tout Etat contractant, ou lui en adresser, à l'effet de modifier ou d'amender les dispositions de la présente Convention; notifier les changements adoptés;

b) Exercer les fonctions qui lui sont dévolues par le présent Article et par les Articles 9, 13, 14, 15, 16, 27, 28, 36 et 37 de la présente Convention;

c) Apporter tous amendements aux dispositions des Annexes A à G;

d) Centraliser et communiquer aux Etats contractants les informations de toute nature concernant la navigation aérienne internationale;

e) Centraliser et communiquer aux Etats contractants tous les renseignements d'ordre radiotélégraphique, météorologique et médical, intéressant la navigation aérienne;

Dominions and India counting for this purpose as one State) shall have one vote.

The International Commission for Air Navigation shall determine the rules of its own procedure and the place of its permanent seat, but it shall be free to meet in such places as it may deem convenient.

The duties of this Commission shall be:

a) To receive proposals from or to make proposals to any of the contracting States for the modification or amendment of the provisions of the present Convention, and to notify changes adopted;

b) To carry out the duties imposed upon it by the present Article and by Articles 9, 13, 14, 15, 16, 27, 28, 36 and 37 of the present Convention;

c) To amend the provisions of the Annexes A—G;

d) To collect and communicate to the contracting States information of every kind concerning international air navigation;

e) To collect and communicate to the contracting States all information relating to wireless telegraphy, meteorology and medical science which may be of interest to air navigation;

mini e l'India contando a questo fine pe un solo Stato) aerà un voto.

La Commissione Internazionale d Navigazione Aerea stabilirà la propri procedura e la propria sede permanente ma sarà libera di riunirsi dovunque l riterrà opportuno.

A questa Commissione competerà:

a) Ricevere da ciascuno degli Stat contraenti o far loro le proposte d modificazioni o di emendamenti all disposizioni della presente Convenzione e notificare le variazioni adottate;

b) Esercitare le funzioni che le son attribuite dal presente articolo e dagl articoli 9, 13, 14, 15, 16, 27, 28, 36 e 3 della presente Convenzione;

c) Emendare le disposizioni degli alle gati A—G;

d) Raccogliere e comunicare agli Stat contraenti le informazioni di ogni gener concernenti la navigazione aerea inter nazionale;

e) Raccogliere e comunicare agli Stat contraenti tutte le notizie relative all radiotelegrafia, meteorologia e scienz mediche, interessanti la navigazion aerea;

f) Assurer la publication de cartes pour la navigation aérienne, conformément aux dispositions de l'Annexe F;

g) Donner des avis sur les questions que les Etats pourront soumettre à son examen.

Toute modification dans les dispositions de l'une quelconque des Annexes pourra être apportée par la Commission Internationale de Navigation Aérienne, lorsque ladite modification aura été approuvée par les trois quarts du total des voix des Etats représentés à la session et les deux tiers du total possible des voix qui pourraient être exprimées si tous les Etats étaient représentés. Cette modification aura plein effet dès qu'elle aura été notifiée, par la Commission Internationale de Navigation Aérienne, à tous les Etats contractants.

Toute modification proposée aux articles de la présente Convention sera discutée par la Commission Internationale de Navigation Aérienne, qu'elle émane de l'un des Etats contractants ou de la Commission elle-même. Aucune modification de cette nature ne pourra être proposée à l'acceptation des Etats contractants, si elle n'a été approuvée par les deux tiers au moins du total possible des voix.

Les modifications apportées aux arti-

f) To ensure the publication of maps for air navigation in accordance with the provisions of Annex F;

g) To give its opinion on questions which the States may submit for examination.

Any modifications of the provisions of any one of the Annexes may be made by the International Commission for Air Navigation when such modification shall have been approved by three fourths of the total votes of the States represented at the Session and two thirds of the total possible votes which could be cast if all the States were represented. Such modification shall become effective from the time when it shall have been notified by the International Commission for Air Navigation to all the contracting States.

Any proposed modification of the Articles of the present Convention shall be examined in the International Commission for Air Navigation, whether it originates with one of the contracting States or with the Commission itself. No such modification shall be proposed for adoption by the contracting States, unless it shall have been approved by at least two-thirds of the total possible votes.

All such modifications of the Articles

f) Assicurare la publicazione delle carte per la navigazione aerea, a norma delle disposizioni dell'allegato F;

g) Dar parere sulle questioni che gli Stati sottoporranno al suo esame.

Ogni modificazione nelle disposizioni di uno degli allegati potrà essere apportata dalla Commissione Internazionale di Navigazione Aerea quando la detta modificazione sia stata approvata coi tre quarti del totale dei voti degli Stati rappresentati alla sessione, e coi due terzi del totale possibile dei voti che potrebbero essere dati, se tutti gli Stati fossero rappresentati. Questa modificazione avrà pieno effetto dal giorno in cui saranno state notificate dalla Commissione a tutti gli Stati contraenti.

Le modificazioni proposte agli articoli della Convenzione saranno esaminate dalla Commissione Internazionale di Navigazione Aerea, sia che provengano da uno degli Stati contraenti, sia dalla Commissione medesima. Tali proposte non potranno essere presentate per l'accettazione agli Stati contraenti, se non saranno approvate coi due terzi almeno del totale assoluto dei voti.

Le modificazioni agli articoli della

cles de la Convention (exception faite *of the Convention (but not of the pro-* *Convenzione, — non quelle degli alle-*

cles de la Convention (exception faite des Annexes) doivent, avant de porter effet, être expressément adoptées par les Etats contractants.

Les dépenses de la Commission Internationale de Navigation Aérienne seront supportées par les Etats contractants dans la proportion fixée par ladite Commission.

Les frais occasionnés par l'envoi de délégations techniques seront supportés par leurs Etats respectifs.

of the Convention (but not of the provisions of the Annexes) must be formally adopted by the contracting States before they become effective.

The expenses of the International Commission for Air Navigation shall be borne by the contracting States in the proportion fixed by the said Commission.

The expenses occasioned by the sending of technical delegations will be borne by their respective States.

Convenzione, — non quelle degli allegati, — dovranno essere adottate ufficialmente dagli Stati contraenti, prima di divenire esecutorie.

Le spese della Commissione Internazionale di Navigazione aerea saranno sostenute dagli Stati contraenti nella proporzione fissata dalla detta Commissione.

Le spese dervanti dall'invio di delegazioni teciniche saranno sostenute dagli Stati rispettivi.

Article 37.

(Premier alinéa.)

En cas de dissentiment entre deux ou plusieurs Etats relativement à l'interprétation de la présente Convention, le litige sera réglé par la Cour Permanente de Justice Internationale. Toutefois si l'un des Etats intéressés n'a pas accepté les Protocoles concernant la Cour, le litige sera, sur sa demande, réglé par voie d'arbitrage.

Article 37.

(First paragraph.)

In the case of a disagreement between two or more States relating to the interpretation of the present Convention, the question in dispute shall be determined by the Permanent Court of International Justice. Provided that, if one of the States concerned has not accepted the Protocols relating to the Court, the question in dispute shall, on the demand of such State, be settled by arbitration.

Articolo 37.

(Primo alinea.)

In caso di dissenso fra due e più Stati, relativamente alla interpretazione della presente Convenzione, la controversia sarà definita dalla Corte Permanente di Giustizia Internazionale. Tuttavia, se uno degli Stati interessati non ha accettato i Protocolli concernenti la Corte, la controversia sarà, a sua domanda, regolata per via di arbitrato.

Article 41.

Tout Etat sera admis à adhérer à la présente Convention.

Cette adhésion sera notifiée par la voie diplomatique au Gouvernement de la

Article 41.

Any State shall be permitted to adhere to the present Convention.

This adhesion shall be notified through the diplomatic channel to the Govern-

Articolo 41.

Ogni Stato sarà ammesso ad aderire alla presente Convenzione.

Questa adesione sarà notificata in via diplomatica al Governo della Repubblica

République française et par celui-ci à tous les Etats signataires ou adhérents.

ment of the French Republic, and by it to all the signatory or adhering States.

francese e da questo a tutti gli Stati firmatari o aderenti.

Article 42.

(Supprimé.)

(Clauses finales.)

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ci-après, dont les pouvoirs ont été reconnus en bonne et due forme, ont signé la présente Convention.

La présente Convention a été rédigée en français, en anglais et en italien.

En cas de divergences le texte français fera foi.

Article 42.

(Deleted.)

(Final clauses.)

In faith whereof the hereinafter-named Plenipotentiaries whose powers have been found in good and due form have signed the present Convention.

The present Convention has been drawn up in French, English and Italian.

In case of divergencies the French text shall prevail.

Articolo 42.

(Soppresso.)

(Clausole finali.)

In fede di che i Plenipotenziari, i poteri dei quali sono stati riconosciuti in buona e debita forma, hanno firmato la presente Convenzione.

La presente Convenzione è stata redatta in francese, in inglese e in italiano.

In caso di divergenza fa fede il testo francese.

Les soussignés, dûment autorisés, déclarent accepter, au nom des Etats qu'ils représentent, les modifications ci-dessus, qui sont proposées à l'acceptation définitive des Etats contractants.

Le présent Protocole restera ouvert à la signature des Etats actuellement Parties contractantes à la Convention; il sera ratifié et les ratifications seront déposées aussitôt que possible au siège permanent de la Commission.

Il entrera en vigueur dès que les Etats actuellement Parties contractantes à la Convention auront effectué le dépôt de leurs ratifications.

Les Etats qui deviendront Parties contractantes à la Convention pourront adhérer au présent Protocole.

Une copie certifiée conforme du présent Protocole sera transmise par le Secrétaire Général à tous les Etats contractants ainsi qu'aux autres Etats signataires de la Convention portant réglementation de la navigation aérienne.

Fait à Paris, le quinze juin mil neuf cent vingt-neuf, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives de la Commission.

PIERRE-ETIENNE FLANDIN,

Président de la Seizième Session de la C. I. N. A.

ALBERT ROPER,

Secrétaire Général de la C. I. N. A.

Signé: Pour la Belgique:

R. VAN CROMBRUGGE.

transmise par le Secrétaire Général à tous les Etats contrac-

Signé: Pour la Belgique:	*R. VAN CROMBRUGGE.*
Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord:	SEFTON BRANCKER.
Pour le Canada:	SEFTON BRANCKER.
Pour l'Australie:	SEFTON BRANCKER.
Pour la Nouvelle-Zélande:	SEFTON BRANCKER.
Pour l'Etat libre d'Irlande:	VAUGHAN B. DEMPSEY.
Pour l'Inde:	SEFTON BRANCKER.
Pour le Danemark:	HOSKIAER.
Pour la France:	P.-ET. FLANDIN.
	F. CAMERMAN.
Pour l'Italie:	R. PICCIO.
	A. GIANNINI.
Pour le Portugal:	PROF. DR. LOBO D'AVILA LIMA.
Pour le Territoire de la Sarre:	J. CHANZY.

VERTALING.

PROTOCOL

inzake wijziging van de artikelen 3, 5, 7, 15, 34, 37, 41 42 en van de slotbepalingen van het Verdrag houdende regeling van de luchtvaart van 13 October 1919.

De Internationale Luchtvaartcommissie heeft tijdens haar zestiende bijeenkomst, te Parijs gehouden onder voorzitterschap van den Heer PIERRE-ETIENNE Flandin, die bijgestaan werd door den Heer ALBERT ROPER, Algemeen Secretaris, in de zitting van 15 Juni 1929 overeenkomstig de voorschriften van artikel 34 van het verdrag houdende regeling van de luchtvaart wijzigingen van de artikelen 3, 5, 7, 15, 34, 37, 41, 42 en van de slotbepalingen van genoemd verdrag goedgekeurd, welke artikelen en bepalingen als volgt zullen luiden in de Fransche, in de Engelsche en in de Italiaansche taal.

Artikel 3.

Elke verdragsluitende Staat heeft het recht, om militaire redenen of in het belang van de openbare veiligheid, de luchtvaartuigen, behoorende tot de andere verdragsluitende Staten, te verbieden boven bepaalde gedeelten van zijn grondgebied te vliegen op straffen, bij de in dien Staat geldende wet bepaald, en onder voorbehoud, dat in dit opzicht geen enkel onderscheid zal worden gemaakt tusschen de eigen particuliere luchtvaartuigen en die van de andere verdragsluitende Staten.

Elke verdragsluitende Staat kan, bij wijze van uitzonderingsmaatregel en in het belang van de openbare veiligheid, het vliegen boven genoemde gebieden door zijn nationale luchtvaartuigen toestaan.

De ligging en de uitgestrektheid der verboden gebieden zullen te voren bekend worden gemaakt en zullen, evenals de uitzonderlijke ingevolge de vorige paragraaf gegeven vergunningen, aan alle overige verdragsluitende Staten, alsmede aan de Internationale Luchtvaartcommissie worden medegedeeld.

Elke verdragsluitende Staat behoudt zich bovendien het recht voor om in tijd van vrede in buitengewone omstandigheden het vliegen boven zijn grondgebied of boven een gedeelte van zijn

grondgebied te beperken of tijdelijk te verbieden met onmiddellijke inwerkingtreding, onder de voorwaarde, dat die beperking of dat verbod zal gelden ten aanzien van de luchtvaartuigen van al de overige Staten, zonder onderscheid van nationaliteit.

Een zoodanig besluit zal openbaar worden gemaakt, ter kennis worden gebracht van alle verdragsluitende Staten en worden medegedeeld aan de Internationale Luchtvaartcommissie.

Artikel 5.

(In te voegen als laatste artikel van hoofdstuk I).

Elke verdragsluitende Staat heeft het recht afzonderlijke verdragen te sluiten met Staten, die niet bij dit verdrag zijn aangesloten.

De bepalingen van die afzonderlijke verdragen mogen geen inbreuk maken op de rechten der bij dit verdrag aangesloten Partijen.

Die afzonderlijke verdragen mogen, voor zoover zulks vereenigbaar is met hun onderwerp, niet in strijd komen met de algemeene beginselen van dit verdrag.

Zij zullen worden medegedeeld aan de Internationale Luchtvaartcommissie, welke dezelve ter kennis zal brengen van de overige verdragsluitende Staten.

Artikel 7.

De inschrijving van de in het vorige artikel bedoelde luchtvaartuigen geschiedt overeenkomstig de wetten en bijzondere voorschriften van elken verdragsluitenden Staat.

Artikel 15.

Elk luchtvaartuig van een verdragsluitenden Staat heeft het recht over een anderen Staat heen te vliegen zonder er te landen. In dat geval is het verplicht de route te volgen, vastgesteld door den Staat, waarover het vliegt. Evenwel is het, om redenen van openbare orde, verplicht te landen, indien het daartoe het bevel ontvangt door middel van de in de bijlage D bedoelde seinen.

Geen luchtvaartuig van een verdragsluitenden Staat, dat kan vliegen zonder bestuurder mag, tenzij met bijzondere toestemming, zonder bestuurder boven het grondgebied van een anderen verdragsluitenden Staat vliegen.

Elk luchtvaartuig, dat zich van den eenen Staat naar den anderen begeeft, moet, indien de voorschriften in den laatstbedoelden Staat dit vorderen, landen op een der door dezen aangewezen luchtvaartterreinen. Opgave van deze luchtvaartterreinen zal door de verdragsluitende Staten worden gedaan aan de Internationale Luchtvaartcommissie, welke deze opgave zal doorzenden aan alle verdragsluitende Staten.

Elke verdragsluitende Staat kan de inrichting van internationale luchtwegen en de instelling en de uitoefening van geregelde internationale luchtdiensten over zijn gebied, met of zonder tusschenlanding, van zijn voorafgaande toestemming afhankelijk stellen.

Artikel 34.

Er wordt onder den naam van Internationale Luchtvaartcommissie een permanente internationale Commissie ingesteld, staande onder het gezag van den Volkenbond.

Elke verdragsluitende Staat mag niet meer dan twee vertegenwoordigers in de Commissie hebben.

Elke Staat, welke in de Commissie is vertegenwoordigd (Groot-Britannië met zijn Dominions en Indië worden voor dit doel als één Staat gerekend), heeft één stem.

De Internationale Luchtvaartcommissie bepaalt de regelen voor haar eigen werkwijze en de plaats, waar zij permanent zal zijn gevestigd, maar het staat haar vrij te vergaderen op zoodanige plaatsen, als zij geschikt acht.

Deze Commissie heeft de volgende bevoegdheden:

a) Het ontvangen van de voorstellen van elken verdragsluitenden Staat of het doen van voorstellen aan dezen tot wijziging of verbetering van de bepalingen van dit verdrag; het bekend maken van de aangenomen wijzigingen;

b) Het uitoefenen van de bevoegdheden, welke haar zijn toegekend bij dit artikel en bij de artikelen 9, 13, 14, 15, 16, 27, 28, 36 en 37 van dit verdrag;

c) Het aanbrengen van alle verbeteringen in de bepalingen der Bijlagen A tot G;

d) Het verzamelen en mededeelen aan de verdragsluitende Staten van de berichten van elken aard betreffende de internationale luchtvaart;

e) Het verzamelen en mededeelen aan de verdragsluitende Staten van alle berichten betreffende radio-telegrafie, meteorologie en geneeskunde, welke van belang zijn voor de luchtvaart;

f) De zorg voor de uitgave van kaarten ten behoeve van de luchtvaart, overeenkomstig de bepalingen van de Bijlage F;

g) Het dienen van raad betreffende de vraagstukken, welke de Staten aan haar onderzoek mochten onderwerpen.

Elke wijziging in de bepalingen van een der Bijlagen, welke ook, kan door de Internationale Luchtvaartcommissie worden aangebracht, wanneer die wijziging zal zijn goedgekeurd door drie vierden van het totaal der stemmen van de op de zitting vertegenwoordigde Staten en twee derden van het grootst mogelijke aantal stemmen, die zouden kunnen worden uitgebracht, indien alle Staten vertegenwoordigd waren. Die wijziging zal van kracht zijn, zoodra zij door de Internationale Luchtvaartcommissie aan alle verdragsluitende Staten zal zijn bekend gemaakt.

Elke voorgestelde wijziging van de artikelen van dit verdrag wordt onderzocht door de Internationale Luchtvaartcommissie, hetzij dat het voorstel afkomstig is van een der verdragsluitende Staten, hetzij van de Commissie zelve. Geen zoodanige wijziging mag ter goedkeuring aan de verdragsluitende Staten worden voorgesteld, dan wanneer zij zal zijn goedgekeurd door tenminste twee derden van het grootst mogelijke aantal stemmen.

De wijzigingen, welke zijn aangebracht in de artikelen van dit verdrag (met uitzondering van de Bijlagen) moeten, alvorens zij van kracht worden, uitdrukkelijk door de verdragsluitende Staten worden aanvaard.

De uitgaven van de Internationale Luchtvaartcommissie worden door de verdragsluitende Staten gedragen in de verhouding, als door de genoemde Commissie bepaald.

De kosten, veroorzaakt door het zenden van technische afgevaardigden worden gedragen door de Staten, waartoe die afgevaardigden behooren.

Artikel 37.

(Eerste alinea.)

In geval van verschil van meening tusschen twee of meer Staten betreffende de uitlegging van dit verdrag zal het punt van verschil worden opgelost door het Permanente Hof van Inter-

nationale Justitie. Indien echter een der betrokken Staten de Protocollen betreffende het Hof niet heeft aanvaard, zal het geschil, op zijn verzoek, door arbitrage worden opgelost.

Artikel 41.

Elke Staat mag tot dit verdrag toetreden.

Die toetreding zal langs diplomatieken weg worden medegedeeld aan de Regeering der Fransche Republiek en door deze aan alle Staten, die dit verdrag hebben onderteekend of tot hetzelve zijn toegetreden.

Artikel 42.

(Vervallen.)

(Slotbepalingen.)

Ter oorkonde waarvan de hierna genoemde gevolmachtigden, wier volmachten in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, dit verdrag hebben geteekend.

Dit verdrag is gesteld in de Fransche, in de Engelsche en in de Italiaansche taal.

In geval van verschil geldt de Fransche tekst.

De ondergeteekenden, behoorlijk gemachtigd, verklaren in naam van de Staten, welke zij vertegenwoordigen, de hierboven vermelde wijzigingen, welke ter uiteindelijke goedkeuring aan de verdragsluitende Staten worden voorgesteld, te aanvaarden.

Dit protocol kan door de Staten, die op dit oogenblik bij het verdrag aangesloten zijn, worden geteekend; het zal worden bekrachtigd en de bekrachtigingsoorkonden zullen zoo spoedig mogelijk worden nedergelegd ter plaatse, waar de Commissie haar permanenten zetel gevestigd heeft.

Het treedt in werking, zoodra de Staten, die op dit oogenblik bij het verdrag aangesloten zijn, hun bekrachtigings-oorkonden zullen hebben nedergelegd.

De Staten, die Partij worden bij het verdrag, kunnen tot dit protocol toetreden.

Een gewaarmerkt afschrift van dit protocol zal door den algemeenen secretaris worden overgelegd aan alle verdragsluitende Staten, alsmede aan alle overige Staten, die het verdrag houdende regeling van de luchtvaart teekenden.

Gedaan te Parijs, den vijftienden Juni negentienhonderd negen en twintig, in één exemplaar, dat in de archieven der Commissie zal worden nedergelegd.

PIERRE-ETIENNE FLANDIN,
Voorzitter van de Zestiende Zitting der C. I. N. A.

ALBERT ROPER,
Algemeen Secretaris der C. I. N. A.

Geteekend: Voor België:
R. VAN CROMBRUGGE.

Voor Groot-Britannië en Noord-Ierland:
SEFTON BRANCKER.

Voor Canada:
SEFTON BRANCKER.

Voor Australië:
SEFTON BRANCKER.

Voor Nieuw-Zeeland:
SEFTON BRANCKER.

Voor den Ierschen Vrijstaat:
VAUGHAN B. DEMPSEY.

Voor Indië:
SEFTON BRANCKER.

Voor Denemarken:
HOSKIAER.

Voor Frankrijk:
P.-ET. FLANDIN.
F. CAMERMAN.

Voor Italië:

B. PICCIO.

A. GIANNINI.

Voor Portugal:

PROF. DR. LOBO D'AVILA LIMA.

Voor het Saargebied:

J. CHANZY.

PROTOCOLE

relatif à des amendements aux articles 34 et 40 de la Convention portant Réglementation de la navigation aérienne en date du 13 octobre 1919.

La Commission Internationale de Navigation Aérienne, composée des Représentants des Etats actuellement Parties à la Convention, savoir: l'Australie, la Belgique, la Bulgarie, le Canada, le Chili, le Danemark, la France, la Grande-Bretagne et l'Irlande Septentrionale, la Grèce, l'Inde, l'Etat libre d'Irlande, l'Italie, le Japon, la Nouvelle-Zélande, le Panama, les Pays-Bas, la Perse, la Pologne, le Portugal, la Roumanie, le Territoire de la Sarre, le Siam, la Suède, la Tchécoslovaquie, l'Union Sud-Africaine, l'Uruguay, la Yougo-Slavie, a, au cours de sa dix-septième Session réunie à Paris sous la présidence de M. Alejandro ALVAREZ, Délégué du Chili, assisté de M. Albert ROPER, Secrétaire Général, approuvé, dans sa séance du 11 Décembre 1929, conformément aux dispositions de l'article 34 de la Convention portant réglementation de la navigation aérienne, des modifications aux articles 34 et 40 de ladite Convention.

I. Le cinquième alinéa de l'article 34, correspondant au troisième alinéa de l'article 34 tel qu'il figure au Protocole du 15 Juin 1929 relatif à des amendements aux articles 3, 5, 7, 15, 34, 37, 41, 42, et aux clauses finales de la Convention, sera rédigé comme suit, en français, en anglais et en italien:

Chaque État représenté à la Commission aura une voix.	Each State represented on the Commission shall have one vote.	Ogni Stato rappresentato alla Commissione avrà un voto.

II. Le premier alinéa de l'article 40 sera supprimé.

Les Soussignés, dûment autorisés, déclarent accepter, au nom des Etats qu'ils représentent, les modifications ci-dessus, qui sont proposées à l'acceptation définitive des Etats contractants.

Le présent Protocole restera ouvert à la signature des Etats actuellement Parties contractantes à la Convention; il sera ratifié et les ratifications seront déposées aussitôt que possible au siège permanent de la Commission.

Il entrera en vigueur dès que les ratifications auront été déposées au nom de tous les Etats actuellement Parties contractantes à la Convention.

Les Etats qui deviendront Parties contractantes à la Convention pourront adhérer au présent Protocole.

Une copie certifiée conforme du présent Protocole sera transmise par le Secrétaire Général à tous les Etats contractants ainsi qu'aux autres Etats signataires de la Convention portant réglementation de la navigation aérienne.

Fait à Paris, le onze décembre mil neuf cent vingt-neuf, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives de la Commission.

Alejandro ALVAREZ,
Président de la Dix-Septième Session de la C.I.N.A.

Albert ROPER,
Secrétaire Général de la C.I.N.A.

Signé: Pour l'Australie:
T. TRUMBLE.

Pour le Canada:
Philippe ROY.

Pour le Chili:
A. ALVAREZ.

Pour le Danemark:
Knud GREGERSEN.

Pour la France:
E. CHAUMIE.

Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande Septentrionale:
Sefton BRANCKER.

Pour l'Inde:

Atul C. CHATTERJEE.

Pour l'Etat libre d'Irlande:

Comte G. O'KELLY de GALLAH.

Pour l'Italie:

R. P. PICCIO.
A. GIANNINI.

Pour la Nouvelle-Zélande:

T. M. WILKES.

Pour le Portugal:

Prof. Dr. Lobo d'AVILLA LIMA.

Pour le Territoire de la Sarre:

J. CHANZY.

Pour l'Union Sud-Africaine:

C. T. te WATER.

VERTALING.

PROTOCOL

in zake wijziging van de artikelen 34 en 40 van het Verdrag houdende regeling van de luchtvaart van 13 October 1919.

De Internationale Luchtvaart Commissie, welke is samengesteld uit vertegenwoordigers der staten, die op dit oogenblik bij het verdrag aangesloten zijn, t. w. Australië, België, Bulgarije, Canada, Chili, Denemarken, Frankrijk, Groot-Britannië en Noord-Ierland, Griekenland, Britsch-Indië, de Ierse Vrijstaat, Italië, Japan, Nieuw-Zeeland, Panama, Nederland, Perzië, Polen, Portugal, Roemenië, het Saargebied, Siam, Zweden, Tsjechoslowakije, de Unie van Zuid-Afrika, Uruguay en Zuidslavië, heeft tijdens haar zeventiende bijeenkomst, te Parijs gehouden onder voorzitterschap van den Heer Alejandro Alvarez vertegenwoordiger van Chili, die bijgestaan werd door den Heer Albert Roper, algemeen secretaris, in de zitting van 11 December 1929 overeenkomstig de voorschriften van artikel 34 van het verdrag houdende regeling van de luchtvaart, wijzigingen van de artikelen 34 en 40 van genoemd verdrag goedgekeurd.

I. De vijfde alinea van artikel 34, welke overeenkomt met de derde alinea van artikel 34, zooals hiervan de tekst luidt in het protocol van 15 Juni 1929 in zake wijziging van de artikelen 3, 5, 7, 15, 34, 37, 41, 42 en van de slotbepalingen van het verdrag, zal als volgt luiden in de Fransche, in de Engelsche en in de Italiaansche taal:

Elke Staat, welke in de Commissie is vertegenwoordigd, heeft één stem.

II. De eerste alinea van artikel 40 vervalt.

De ondergeteekenden, behoorlijk gemachtigd, verklaren in naam van de staten, welke zij vertegenwoordigen, de hierboven vermelde wijzigingen, welke ter uiteindelijke goedkeuring aan de verdragsluitende staten worden voorgesteld, te aanvaarden.

Dit protocol kan door de staten, die op het oogenblik bij het verdrag aangesloten zijn, worden geteekend; het zal worden bekrachtigd en de bekrachtigingsoorkonden zullen zoo spoedig mogelijk worden nedergelegd ter plaatse, waar de Commissie haar permanenten zetel gevestigd heeft.

Het treedt in werking, zoodra de staten, die op dit oogenblik bij het verdrag aangesloten zijn, hun bekrachtigingsoorkonden zullen hebben nedergelegd.

De staten, die partij worden bij het verdrag, kunnen tot dit protocol toetreden.

Een gewaarmerkt afschrift van dit protocol zal door den algemeenen secretaris worden toegezonden aan alle verdragsluitende staten, alsmede aan alle overige staten, die het verdrag houdende regeling van de luchtvaart teekenden.

Gedaan te Parijs, den elfden December negentienhonderd negen en twintig, in één exemplaar, dat in de archieven der Commissie zal worden nedergelegd.

ALEJANDRO ALVAREZ,
Voorzitter van de zeventiende bijeenkomst der C.I.N.A.

ALBERT ROPER,
Algemeen Secretaris der C.I.N.A.

Geteekend: Voor Australië:

T. TRUMBLE.

Voor Canada:

PHILIPPE ROY.

Voor Chili:

A. ALVAREZ.

Voor Denemarken:

KNUD GREGERSEN.

Voor Frankrijk:

E. CHAUMIE.

Voor Groot-Britannië en Noord-Ierland:

SEFTON BRANCKER.

Voor Britsch-Indië:

ATUL C. CHATTERJEE.

Voor den Ierschen Vrijstaat:

GRAAF G. O'KELLY DE GALLAH.

Voor Italië:

R. P. PICCIO.
A. GIANNINI.

Voor Nieuw-Zeeland:

T. M. WILKES.

Voor Portugal:

PROF. DR. LOBO D'AVILA LIMA.

Voor het Saargebied:

J. CHANZY.

Voor de Unie van Zuid-Afrika:

C. T. TE WATER.

1933. No. 86.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 20 September 1933 No. 3081, *bevelende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit van den 12den Juli 1933 (Staatsblad No. 365), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het op 12 October 1929 te Warschau gesloten verdrag tot het brengen van eenheid in eenige bepalingen inzake het internationale luchtvervoer alsmede van het daarbij behoorende additioneel protocol (Staatsblad 1933 No. 149).*

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen de missive van den Minister van Staat, Minister van Koloniën van 3 Augustus 1933, 5de Afdeeling No. 8/421, waarbij, ter bekendmaking van het na te melden Koninklijk besluit, is toegezonden een exemplaar van het Staatsblad No. 365 van 1933, waarin is opgenomen het Koninklijk besluit van den 12den Juli 1933, bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het op 12 October 1929 te Warschau gesloten verdrag tot het brengen van eenheid in eenige bepalingen inzake het internationale luchtvervoer alsmede van het daarbij behoorende additioneel protocol (Staatsblad 1933 No. 149) ;

Gehoord den Administrateur van Financiën ;

Besluit:

Te bepalen, dat voormeld Koninklijk besluit, het daarin genoemd verdrag en protocol, alsmede de vertalingen daarvan, benevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 20sten September 1933.
VAN HAAREN.

Uitgegeven, den 23sten September 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Wij WILHELMINA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Gezien de wet van 6 April 1933 (*Staatsblad* n°. 149), houdende goedkeuring van het op 12 October 1929 te *Warschau* gesloten verdrag tot het brengen van eenheid in eenige bepalingen inzake het internationale luchtvervoer alsmede van het daarbij behoorende additioneel protocol, waarvan een afdruk en een vertaling bij dit besluit zijn gevoegd;

Overwegende dat genoemd verdrag met bijbehoorend protocol door Ons is bekrachtigd en dat Onze akte van bekrachtiging op 1 Juli 1933 te *Warschau* in de archieven van het Poolsche Ministerie van Buitenlandsche Zaken is nedergelegd;

Overwegende dat Wij bij de bekrachtiging geen gebruik hebben gemaakt van de bevoegdheid die Wij Ons bij artikel II van bovengenoemde wet hebben voorbehouden;

Overwegende mede dat het verdrag met protocol op 29 September 1933 voor *Nederland*, *Nederlandsch-Indië*, *Suriname* en *Curaçao* zal in werking treden;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van 7 Juli 1933, Directie van het Protocol n°. 22220;

Hebben goedgevonden en verstaan:

meergenoemd verdrag en protocol alsmede de vertalingen daarvan te doen bekendmaken door de plaatsing van dit besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereischt.

's-Gravenhage, den 12den Juli 1933.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
DE GRAEFF.

Uitgegeven den *vijf en twintigsten* Juli 1933.

De Minister van Justitie,
VAN SCHAIK.

CONVENTION

pour l'unification de certaines règles relatives au transport aérien international.

Le Président du Reich Allemand, le Président fédéral de la République d'Autriche, Sa Majesté le Roi des Belges, le Président des Etats-Unis du Brésil, Sa Majesté le Roi des Bulgares, le Président du Gouvernement Nationaliste de la République de Chine, Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande, Sa Majesté le Roi d'Egypte, Sa Majesté le Roi d'Espagne, le Chef d'Etat de la République d'Estonie, le Président de la République de Finlande, le Président de la République Française, Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne, d'Irlande et des territoires Britanniques au Delà des Mers, Empereur des Indes, le Président de la République Hellénique, Son Altesse Sérénissime le Régent du Royaume de Hongrie, Sa Majesté le Roi d'Italie, Sa Majesté l'Empereur du Japon, le Président de la République de Lettonie, Son Altesse Royale la Grande Duchesse de Luxembourg, le Président des Etats-Unis du Mexique, Sa Majesté le Roi de Norvège, Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, le Président de la République de Pologne, Sa Majesté le Roi de Roumanie, Sa Majesté le Roi de Suède, le Conseil Fédéral Suisse, le Président de la République Tchécoslovaque, le Comité Central Exécutif de l'Union des Républiques Soviétistes Socialistes, le Président des Etats-Unis du Venezuela, Sa Majesté le Roi de Yougoslavie,

ayant reconnu l'utilité de régler d'une manière uniforme les conditions du transport aérien international en ce qui concerne les documents utilisés pour ce transport et la responsabilité du transporteur,

à cet effet ont nommé leurs Plénipotentiaires respectifs lesquels, dûment autorisés, ont conclu et signé la Convention suivante :

CHAPITRE PREMIER.

Objet — Définitions.

Article premier.

(1) La présente Convention s'applique à tout transport international de personnes, bagages ou marchandises, effectué par aéronef contre rémunération. Elle s'applique également aux transports gratuits effectués par aéronef par une entreprise de transports aériens.

(2) Est qualifié „transport international", au sens de la présente Convention, tout transport dans lequel, d'après les stipulations des parties, le point de départ et le point de destination, qu'il y ait ou non interruption de transport ou transbordement, sont situés soit sur le territoire de deux Hautes Parties Contractantes, soit sur le territoire d'une seule Haute Partie Contractante, si une escale est prévue dans un territoire soumis à la souveraineté, à la suzeraineté, au mandat ou à l'autorité d'une autre Puissance même non Contractante. Le transport sans une telle escale entre les territoires soumis à la souveraineté, à la suzeraineté, au mandat ou à l'autorité de la même Haute Partie Contractante n'est pas considéré comme international au sens de la présente Convention.

(3) Le transport à exécuter par plusieurs transporteurs par air successifs est censé constituer pour l'application de cette Convention un transport unique lorsqu'il a été envisagé par les parties comme une seule opération, qu'il ait été conclu sous la forme d'un seul contrat ou d'une série de contrats et il ne perd pas son caractère international par le fait qu'un seul contrat ou une série de contrats doivent être exécutés intégralement dans un territoire soumis à la souveraineté, à la suzeraineté, au mandat ou à l'autorité d'une même Haute Partie Contractante

Article 2.

(1) La Convention s'applique aux transports effectués par l'Etat ou les autres personnes juridiques de droit public, dans les conditions prévues à l'article 1er.

(2) Sont exceptés de l'application de la présente Convention les transports effectués sous l'empire de conventions postales internationales.

CHAPITRE II.

Titres de transport.

Section I. — Billet de passage.

Article 3.

(1) Dans le transport de voyageurs, le transporteur est tenu de délivrer un billet de passage qui doit contenir les mentions suivantes:

a) le lieu et la date de l'émission;

b) les points de départ et de destination;

c) les arrêts prévus, sous réserve de la faculté pour le transporteur de stipuler qu'il pourra les modifier en cas de nécessité et sans que cette modification puisse faire perdre au transport son caractère international;

d) le nom et l'adresse du ou des transporteurs;

e) l'indication que le transport est soumis au régime de la responsabilité établi par la présente Convention.

(2) L'absence, l'irrégularité ou la perte du billet n'affecte ni l'existence, ni la validité du contrat de transport, qui n'en sera pas moins soumis aux règles de la présente Convention. Toutefois si le transporteur accepte le voyageur sans qu'il ait été délivré un billet de passage, il n'aura pas le droit de se prévaloir des dispositions de cette Convention qui excluent ou limitent sa responsabilité.

Section II. — Bulletin de bagages.

Article 4.

(1) Dans le transport de bagages, autres que les menus objets personnels dont le voyageur conserve la garde, le transporteur est tenu de délivrer un bulletin de bagages.

(2) Le bulletin de bagages est établi en deux exemplaires, l'un pour le voyageur, l'autre pour le transporteur.

(3) Il doit contenir les mentions suivantes:

a) le lieu et la date de l'émission;

b) les points de départ et de destination;

c) le nom et l'adresse du ou des transporteurs;

d) le numéro du billet de passage;

e) l'indication que la livraison des bagages est faite au porteur du bulletin;

f) le nombre et le poids des colis;

g) le montant de la valeur déclarée conformément à l'article 22 alinéa 2;

h) l'indication que le transport est soumis au régime de la responsabilité établi par la présente Convention.

(4) L'absence, l'irrégularité ou la perte du bulletin n'affecte ni l'existence, ni la validité du contrat de transport qui n'en sera pas moins soumis aux règles de la présente Convention. Toutefois si le transporteur accepte les bagages sans qu'il ait été délivré un bulletin ou si le bulletin ne contient pas les mentions indiquées sous les lettres *d), f), h),* le transporteur n'aura pas le droit de se prévaloir des dispositions de cette Convention qui excluent ou limitent sa responsabilité.

Section III. — Lettre de transport aérien.

Article 5.

(1) Tout transporteur de marchandises a le droit de demander à l'expéditeur l'établissement et la remise d'un titre appelé: „lettre de transport aérien"; tout expéditeur a le droit de demander au transporteur l'acceptation de ce document.

(2) Toutefois, l'absence, l'irrégularité ou la perte de ce titre n'affecte ni l'existence, ni la validité du contrat de transport qui n'en sera pas moins soumis aux règles de la présente Convention, sous réserve des dispositions de l'article 9.

Article 6.

(1) La lettre de transport aérien est établie par l'expéditeur en trois exemplaires originaux et remise avec la marchandise.

(2) Le premier exemplaire porte la mention „pour le transporteur"; il est signé par l'expéditeur. Le deuxième exemplaire porte la mention „pour le destinataire"; il est signé par l'expéditeur et le transporteur et il accompagne la marchandise. Le troisième exemplaire est signé par le transporteur et remis par lui à l'expéditeur après acceptation de la marchandise.

(3) La signature du transporteur doit être apposée dès l'acceptation de la marchandise.

(4) La signature du transporteur peut être remplacée par un timbre; celle de l'expéditeur peut être imprimée ou remplacée par un timbre.

(5) Si, à la demande de l'expéditeur, le transporteur établit la lettre de transport aérien, il est considéré jusqu'à preuve contraire, comme agissant pour le compte de l'expéditeur.

Article 7.

Le transporteur de marchandises a le droit de demander à l'expéditeur l'établissement de lettres de transport aérien différentes lorsqu'il y a plusieurs colis.

Article 8.

La lettre de transport aérien doit contenir les mentions suivantes:

a) le lieu où le document a été créé et la date à laquelle il a été établi;

b) les points de départ et de destination;

c) les arrêts prévus, sous réserve de la faculté, pour le transporteur, de stipuler qu'il pourra les modifier en cas de nécessité et sans que cette modification puisse faire perdre au transport son caractère international;

d) le nom et l'adresse de l'expéditeur;

e) le nom et l'adresse du premier transporteur;

f) le nom et l'adresse du destinataire, s'il y a lieu;

g) la nature de la marchandise;

h) le nombre, le mode d'emballage, les marques particulières ou les numéros des colis;

i) le poids, la quantité, le volume ou les dimensions de la marchandise;

j) l'état apparent de la marchandise et de l'emballage;

k) le prix du transport s'il est stipulé, la date et le lieu de paiement et la personne qui doit payer;

l) si l'envoi est fait contre remboursement, le prix des marchandises et, éventuellement, le montant des frais;

m) le montant de la valeur déclarée conformément à l'article 22, alinéa 2;

n) le nombre d'exemplaires de la lettre de transport aérien;

o) les documents transmis au transporteur pour accompagner la lettre de transport aérien;

p) le délai de transport et indication sommaire de la voie à suivre (*via*) s'ils ont été stipulés;

q) l'indication que le transport est soumis au régime de la responsabilité établi par la présente Convention.

Article 9.

Si le transporteur accepte des marchandises sans qu'il ait été établi une lettre de transport aérien, ou si celle-ci ne contient pas toutes les mentions indiquées par l'article 8 [*a)* à *i)* inclusivement et *q)*], le transporteur n'aura pas le droit de se prévaloir des dispositions de cette Convention qui excluent ou limitent sa responsabilité.

Article 10.

(1) L'expéditeur est responsable de l'exactitude des indications et déclarations concernant la marchandise qu'il inscrit dans la lettre de transport aérien.

(2) Il supportera la responsabilité de tout dommage subi par le transporteur ou toute autre personne à raison de ses indications et déclarations irrégulières, inexactes ou incomplètes.

Article 11.

(1) La lettre de transport aérien fait foi, jusqu'à preuve contraire, de la conclusion du contrat, de la réception de la marchandise et des conditions du transport.

(2) Les énonciations de la lettre de transport aérien, relatives au poids, aux dimensions et à l'emballage de la marchandise ainsi qu'au nombre des colis font foi jusqu'à preuve contraire; celles relatives à la quantité, au volume et à l'état de la marchandise ne font preuve contre le transporteur qu'autant que la vérification en a été faite par lui en présence de l'expéditeur, et constatée sur la lettre de transport aérien, ou qu'il s'agit d'énonciations relatives à l'état apparent de la marchandise.

Article 12.

(1) L'expéditeur a le droit sous la condition d'exécuter toutes les obligations résultant du contrat de transport, de disposer de la marchandise, soit en la retirant à l'aérodrome de départ ou de destination, soit en l'arrêtant en cours de route lors d'un atterrissage, soit en la faisant délivrer au lieu de destination ou en cours de route à une personne autre que le destinataire indiqué sur la lettre de transport aérien, soit en demandant son retour à l'aérodrome de départ, pour autant que l'exercice de ce droit ne porte préjudice ni au transporteur, ni aux autres expéditeurs et avec l'obligation de rembourser les frais qui en résultent.

(2) Dans le cas où l'exécution des ordres de l'expéditeur est impossible, le transporteur doit l'en aviser immédiatement.

(3) Si le transporteur se conforme aux ordres de disposition de l'expéditeur, sans exiger la production de l'exemplaire de la lettre de transport aérien délivré à celui-ci, il sera responsable, sauf son recours contre l'expéditeur, du préjudice qui pourrait être causé par ce fait à celui qui est régulièrement en possession de la lettre de transport aérien.

(4) Le droit de l'expéditeur cesse au moment où celui du destinataire commence, conformément à l'article 13 ci-dessous. Toutefois, si le destinataire refuse la lettre de transport ou la marchandise, ou s'il ne peut être atteint, l'expéditeur reprend son droit de disposition.

Article 13.

(1) Sauf dans les cas indiqués à l'article précédent, le destinataire a le droit, dès l'arrivée de la marchandise au point de destination, de demander au transporteur de lui remettre la lettre de transport aérien et de lui livrer la marchandise contre le paiement du montant des créances et contre l'exécution des conditions de transport indiquées dans la lettre de transport aérien.

(2) Sauf stipulation contraire, le transporteur doit aviser le destinataire dès l'arrivée de la marchandise.

(3) Si la perte de la marchandise est reconnue par le transporteur ou si, à l'expiration d'un délai de sept jours aprés qu'elle aurait dû arriver, la marchandise n'est pas arrivée, le destinataire est autorisé à faire valoir vis-à-vis du transporteur les droits résultant du contrat de transport.

Article 14.

L'expéditeur et le destinataire peuvent faire valoir tous les droits qui leur sont respectivement conférés par les articles 12 et 13, chacun en son propre nom, qu'il agisse dans son propre intérêt ou dans l'intérêt d'autrui, à condition d'exécuter les obligations que le contrat impose.

Article 15.

(1) Les articles 12, 13 et 14 ne portent aucun préjudice ni aux rapports de l'expéditeur et du destinataire entre eux, ni aux rapports des tiers dont les droits proviennent, soit de l'expéditeur, soit du destinataire.

(2) Toute clause dérogeant aux stipulations des articles 12, 13 et 14 doit être inscrite dans la lettre de transport aérien.

Article 16.

(1) L'expéditeur est tenu de fournir les renseignements et de joindre à la lettre de transport aérien les documents qui, avant la remise de la marchandise au destinataire, sont nécessaires à l'accomplissement des formalités de douane, d'octroi ou de police. L'expéditeur est responsable envers le transporteur de tous dommages qui pourraient résulter de l'absence, de l'insuffisance ou de l'irrégularité de ces renseignements et pièces, sauf le cas de faute de la part du transporteur ou de ses préposés.

(2) Le transporteur n'est pas tenu d'examiner si ces renseignements et documents sont exacts ou suffisants.

CHAPITRE III.

Responsabilité du transporteur.

Article 17.

Le transporteur est responsable du dommage survenu en cas de mort, de blessure ou de toute autre lésion corporelle subie par un voyageur lorsque l'accident qui a causé le dommage s'est produit à bord de l'aéronef ou au cours de toutes opérations d'embarquement et de débarquement.

Article 18.

(1) Le transporteur est responsable du dommage survenu en cas de destruction, perte ou avarie de bagages enregistrés ou

de marchandises lorsque l'événement qui a causé le dommage s'est produit pendant le transport aérien.

(2) Le transport aérien, au sens de l'alinéa précédent, comprend la période pendant laquelle les bagages ou marchandises se trouvent sous la garde du transporteur, que ce soit dans un aérodrome ou à bord d'un aéronef ou dans un lieu quelconque en cas d'atterrissage en dehors d'un aérodrome.

(3) La période du transport aérien ne couvre aucun transport terrestre, maritime ou fluvial effectué en dehors d'un aérodrome. Toutefois lorsqu'un tel transport est effectué dans l'exécution du contrat de transport aérien en vue du chargement, de la livraison ou du transbordement, tout dommage est présumé, sauf preuve contraire, résulter d'un evénement survenu pendant le transport aérien.

Article 19.

Le transporteur est responsable du dommage résultant d'un retard dans le transport aérien de voyageurs, bagages ou marchandises.

Article 20.

(1) Le transporteur n'est pas responsable s'il prouve que lui et ses préposés ont pris toutes les mesures nécessaires pour éviter le dommage ou qu'il leur était impossible de les prendre.

(2) Dans les transports de marchandises et de bagages, le transporteur n'est pas responsable, s'il prouve que le dommage provient d'une faute de pilotage, de conduite de l'aéronef ou de navigation, et que, à tous autres égards, lui et ses préposés ont pris toutes les mesures nécessaires pour éviter le dommage.

Article 21.

(1) Dans le cas où le transporteur fait la preuve que la faute de la personne lésée a causé le dommage ou y a contribué, le tribunal pourra, conformément aux dispositions de sa propre loi, écarter ou atténuer la responsabilité du transporteur.

Article 22.

(1) Dans le transport des personnes, la responsabilité du transporteur envers chaque voyageur est limitée à la somme de cent vingt cinq mille francs. Dans le cas où, d'après la loi

du tribunal saisi, l'indemnité peut être fixée sous forme de rente, le capital de la rente ne peut dépasser cette limite. Toutefois par une convention spéciale avec le transporteur, le voyageur pourra fixer une limite de responsabilité plus élevée.

(2) Dans le transport de bagages enregistrés et de marchandises, la responsabilité du transporteur est limitée à la somme de deux cent cinquante francs par kilogramme, sauf déclaration spéciale d'intérêt à la livraison faite par l'expéditeur au moment de la remise du colis au transporteur et moyennant le paiement d'une taxe supplémentaire éventuelle. Dans ce cas, le transporteur sera tenu de payer jusqu'à concurrence de la somme déclarée, à moins qu'il ne prouve qu'elle est supérieure à l'intérêt réel de l'expéditeur à la livraison.

(3) En ce qui concerne les objets dont le voyageur conserve la garde, la responsabilité du transporteur est limitée à cinq mille francs par voyageur.

(4) Les sommes indiquées ci-dessus sont considérées comme se rapportant au franc français constitué par soixante-cinq et demie milligrammes d'or au titre de neuf cents millièmes de fin. Elles pourront être converties dans chaque monnaie nationale en chiffres ronds.

Article 23.

Toute clause tendant à exonérer le transporteur de sa responsabilité ou à établir une limite inférieure à celle qui est fixée dans la présente Convention est nulle et de nul effet, mais la nullité de cette clause n'entraîne pas la nullité du contrat qui reste soumis aux dispositions de la présente Convention.

Article 24.

(1) Dans les cas prévus aux articles 18 et 19 toute action en responsabilité, à quelque titre que ce soit, ne peut être exercée que dans les conditions et limites prévues par la présente Convention.

(2) Dans les cas prévus à l'article 17, s'appliquent également les dispositions de l'alinéa précédent, sans préjudice de la détermination des personnes qui ont le droit d'agir et de leurs droits respectifs.

Article 25.

(1) Le transporteur n'aura pas le droit de se prévaloir des dispositions de la présente Convention qui excluent ou limitent sa responsabilité, si le dommage provient de son dol ou d'une faute qui, d'après la loi du tribunal saisi, est considérée comme équivalente au dol.

(2) Ce droit lui sera également refusé si le dommage a été causé dans les mêmes conditions par un de ses préposés agissant dans l'exercice de ses fonctions.

Article 26.

(1) La réception des bagages et marchandises sans protestation par le destinataire constituera présomption, sauf preuve contraire, que les marchandises ont été livrées en bon état et conformément au titre de transport.

(2) En cas d'avarie le destinataire doit adresser au transporteur une protestation immédiatement après la découverte de l'avarie et, au plus tard, dans un délai de trois jours pour les bagages et de sept jours pour les marchandises à dater de leur réception. En cas de retard, la protestation devra être faite au plus tard dans les quatorze jours à dater du jour où le bagage ou la marchandise auront été mis à sa disposition.

(3) Toute protestation doit être faite par réserve inscrite sur le titre de transport ou par un autre écrit expédié dans le délai prévu pour cette protestation.

(4) A défaut de protestation dans les délais prévus, toutes actions contre le transporteur sont irrecevables, sauf le cas de fraude de celui-ci.

Article 27.

En cas de décès du débiteur, l'action en responsabilité, dans les limites prévues par la présente Convention, s'exerce contre ses ayants droit.

Article 28.

(1) L'action en responsabilité devra être portée, au choix du demandeur, dans le territoire d'une des Hautes Parties Contractantes, soit devant le tribunal du domicile du transporteur, du siège principal de son exploitation ou du lieu où il

possède un établissement par le soin duquel le contrat a été conclu, soit devant le tribunal du lieu de destination.

(2) La procédure sera réglée par la loi du tribunal saisi.

Article 29.

(1) L'action en responsabilité doit être intentée, sous peine de déchéance, dans le délai de deux ans à compter de l'arrivée à destination ou du jour où l'aéronef aurait dû arriver, ou de l'arrêt du transport.

(2) Le mode du calcul du délai est déterminé par la loi du tribunal saisi.

Article 30.

(1) Dans les cas de transport régis par la définition du troisième alinéa de l'article premier, à exécuter par divers transporteurs successifs, chaque transporteur acceptant des voyageurs, des bagages ou des marchandises est soumis aux règles établies par cette Convention, et est censé être une des parties contractantes du contrat de transport, pour autant que ce contrat ait trait à la partie du transport effectuée sous son contrôle.

(2) Au cas d'un tel transport, le voyageur ou ses ayants droit ne pourront recourir que contre le transporteur ayant effectué le transport au cours duquel l'accident ou le retard s'est produit, sauf dans le cas où, par stipulation expresse, le premier transporteur aura assuré la responsabilité pour tout le voyage.

(3) S'il s'agit de bagages ou de marchandises, l'expéditeur aura recours contre le premier transporteur et le destinataire qui a le droit à la délivrance contre le dernier, et l'un et l'autre pourront, en outre, agir contre le transporteur ayant effectué le transport au cours duquel la destruction, la perte, l'avarie ou le retard se sont produits. Ces transporteurs seront solidairement responsables envers l'expéditeur et le destinataire.

CHAPITRE IV.

Dispositions relatives aux transports combinés.

Article 31.

(1) Dans le cas de transports combinés effectués en partie par air et en partie par tout autre moyen de transport, les

stipulations de la présente Convention ne s'appliquent qu'au transport aérien et si celui-ci répond aux conditions de l'article premier.

(2) Rien dans la présente Convention n'empêche les parties, dans le cas de transports combinés, d'insérer dans le titre de transport aérien des conditions relatives à d'autres modes de transport, à condition que les stipulations de la présente Convention soient respectées en ce qui concerne le transport par air.

CHAPITRE V.

Dispositions générales et finales.

Article 32.

(1) Sont nulles toutes clauses du contrat de transport et toutes conventions particulières antérieures au dommage par lesquelles les parties dérogeraient aux règles de la présente Convention soit par une détermination de la loi applicable, soit par une modification des règles de compétence. Toutefois, dans le transport des marchandises, les clauses d'arbitrage sont admises, dans les limites de la présente Convention, lorsque l'arbitrage doit s'effectuer dans les lieux de compétence des tribunaux prévus à l'article 28 alinéa 1.

Article 33.

Rien dans la présente Convention ne peut empêcher un transporteur de refuser la conclusion d'un contrat de transport ou de formuler des règlements qui ne sont pas en contradiction avec les dispositions de la présente Convention.

Article 34.

La présente Convention n'est applicable ni aux transports aériens internationaux exécutés à titre de premiers essais par des entreprises de navigation aérienne en vue de l'établissement de lignes régulières de navigation aérienne ni aux transports effectués dans des circonstances extraordinaires en dehors de toute opération normale de l'exploitation aérienne.

Article 35.

Lorsque dans la présente Convention il est question de jours, il s'agit de jours courants et non de jours ouvrables.

Article 36.

La présente Convention est rédigée en français en un seul exemplaire qui restera déposé aux archives du Ministère des Affaires Etrangères de Pologne, et dont une copie certifiée conforme sera transmise par les soins du Gouvernement polonais au Gouvernement de chacune des Hautes Parties Contractantes.

Article 37.

(1) La présente Convention sera ratifiée. Les instruments de ratification seront déposés aux archives du Ministère des Affaires Etrangères de Pologne, qui en notifiera le dépôt au Gouvernement de chacune des Hautes Parties Contractantes.

(2) Dès que la présente Convention aura été ratifiée par cinq des Hautes Parties Contractantes, elle entrera en vigueur entre Elles le quatre-vingt-dixième jour après le dépôt de la cinquième ratification. Ultérieurement elle entrera en vigueur entre les Hautes Parties Contractantes qui l'auront ratifiée et la Haute Partie Contractante qui déposera son instrument de ratification le quatre-vingt-dixième jour après son dépôt.

(3) Il appartiendra au Gouvernement de la République de Pologne de notifier au Gouvernement de chacune des Hautes Parties Contractantes la date de l'entrée en vigueur de la présente Convention ainsi que la date du dépôt de chaque ratification.

Article 38.

(1) La présente Convention, après son entrée en vigueur, restera ouverte à l'adhésion de tous les Etats.

(2) L'adhésion sera effectuée par une notification adressée au Gouvernement de la République de Pologne, qui en fera part au Gouvernement de chacune des Hautes Parties Contractantes.

(3) L'adhésion produira ses effets à partir du quatre-vingt-dixième jour après la notification faite au Gouvernement de la République de Pologne.

Article 39.

(1) Chacune des Hautes Parties Contractantes pourra dénoncer la présente Convention par une notification faite au Gouvernement de la République de Pologne, qui en avisera immédiatement le Gouvernement de chacune des Hautes Parties Contractantes.

(2) La dénonciation produira ses effets six mois après la notification de la dénonciation et seulement à l'égard de la Partie qui y aura procédé.

Article 40.

(1) Les Hautes Parties Contractantes pourront, au moment de la signature, du dépôt des ratifications, ou de leur adhésion, déclarer que l'acceptation qu'Elles donnent à la présente Convention ne s'applique pas à tout ou partie de leurs colonies, protectorats, territoires sous mandat, ou tout autre territoire soumis à leur souveraineté ou à leur autorité, ou à tout autre territoire sous suzeraineté.

(2) En conséquence Elles pourront ultérieurement adhérer séparément au nom de tout ou partie de leurs colonies, protectorats, territoires sous mandat, ou tout autre territoire soumis à leur souveraineté ou à leur autorité, ou tout territoire sous suzeraineté ainsi exclus de leur déclaration originelle.

(3) Elles pourront aussi, en se conformant à ces dispositions, dénoncer la présente Convention séparément ou pour tout ou partie de leurs colonies, protectorats, territoires sous mandat, ou tout autre territoire soumis à leur souveraineté ou à leur autorité, ou tout autre territoire sous suzeraineté.

Article 41.

Chacune des Hautes Parties Contractantes aura la faculté au plus tôt deux ans après la mise en vigueur de la présente Convention de provoquer la réunion d'une nouvelle Conférence Internationale dans le but de rechercher les améliorations qui pourraient être apportées à la présente Convention. Elle s'adressera dans ce but au Gouvernement de la République Française qui prendra les mesures nécessaires pour préparer cette Conférence.

La présente Convention, faite à Varsovie le 12 octobre 1929 restera ouverte à la signature jusqu'au 31 janvier 1930.

Pour l'Allemagne:

(—) R. Richter
(—) Dr. A. Wegerdt
(—) Dr. E. Albrecht
(—) Dr. Otto Riese

Pour l'Autriche:

(—) Strobele

(—) Reinoehl

Pour la Belgique:

(—) Bernard de l'Escaille

Pour les Etats-Unis du Brésil:

(—) Alcibiades Peçanha

Pour la Bulgarie:

Pour la Chine:

Pour le Danemark:

(—) L. Ingerslev

(—) Knud Gregersen

Pour l'Egypte :

Pour l'Espagne :

(—) Silvio Fernandez Vallin

Pour l'Estonie :

Pour la Finlande :

Pour la France :

(—) Pierre Etienne Flandin
(—) Georges Ripert

Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord :

(—) A. H. Dennis
(—) Orme Clarke
(—) R. L. Megarry

Pour le Commonwealth d'Australie :

(—) A. H. Dennis
(—) Orme Clarke
(—) R. L. Megarry

Pour l'Union Sud-Africaine:

(—) A. H. Dennis
(—) Orme Clarke
(—) R. L. Megarry

Pour la République Hellénique:

(—) G. Lagoudakis

Pour la Hongrie:

Pour l'Italie:

(—) A. Giannini

Pour le Japon:

(—) Kazuo Nishikawa

Pour la Lettonie:

(—) M. Nukša

Pour le Luxembourg:

(—) E. Arendt

Pour le Mexique:

Pour la Norvège:

(—) Niels Christian Dittleff

Pour les Pays-Bas:

(—) W. B. Engelbrecht

Pour la Pologne:

(—) Auguste Zaleski

(—) Alfons Kühn

Pour la Roumanie:

(—) G. Cretziano

Pour la Suède:

Pour la Suisse:

(—) Edm. Pittard

(—) Dr. F. Hess

Pour la Tchécoslovaquie :

(—) Dr. V. Girsa

Pour l'Union des Républiques Socialistes Soviétistes :

(—) Kotzubinsky

Pour le Venezuela :

Pour la Yougoslavie :

(—) Ivo de Giulli

PROTOCOLE ADDITIONNEL.

Ad article 2.

Les Hautes Parties Contractantes se réservent le droit de déclarer au moment de la ratification ou de l'adhésion que l'article 2 alinéa premier, de la présente Convention ne s'appliquera pas aux transports internationaux aériens effectués directement par l'Etat, ses colonies, protectorats, territoires sous mandat ou tout autre territoire sous sa souveraineté, sa suzeraineté ou son autorité.

Pour l'Allemagne:

(—) R. Richter
(—) Dr. A. Wegerdt
(—) Dr. E. Albrecht
(—) Dr. iur. Otto Riese

Pour l'Autriche:

(—) Strobele
(—) Reinoehl

Pour la Belgique:

(—) Bernard de l'Escaille

Pour les Etats-Unis du Brésil:

(—) Alcibiades Peçanha

Pour la Bulgarie:

Pour la Chine:

Pour le Danemark:

(—) L. Ingerslev

(—) Knud Gregersen

Pour l'Egypte:

Pour l'Espagne:

(—) Silvio Fernandez Vallin

Pour l'Estonie:

Pour la Finlande:

Pour la France:

(—) Pierre Etienne Flandin
(—) Georges Ripert

Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord:

(—) A. H. Dennis
(—) Orme Clarke
(—) R. L. Megarry

Pour le Commonwealth d'Australie:

(—) A. H. Dennis
(—) Orme Clarke
(—) R. L. Megarry

Pour l'Union Sud-Africaine:

(—) A. H. Dennis
(—) Orme Clarke
(—) R. L. Megarry

Pour la République Hellénique:

(—) G. Lagoudakis

Pour la Hongrie:

Pour l'Italie:

(—) A. Giannini

Pour le Japon:

(—) Kazuo Nishikawa

Pour la Lettonie:

(—) M. Nukša

Pour le Luxembourg:

(—) E. Arendt

Pour le Mexique:

Pour la Norvège:

(—) Niels Christian Dittleff

Pour les Pays-Bas:

(—) W. B. Engelbrecht

Pour la Pologne:

(—) Auguste Zaleski

(—) Alfons Kühn

Pour la Roumanie :

(—) G. Cretziano

Pour la Suède :

Pour la Suisse :

(—) Edm. Pittard

(—) Dr. F. Hess

Pour la Tchécoslovaquie :

(—) Dr. V. Girsa

Pour l'Union des Républiques Socialistes Soviétistes :

(—) Kotzubinsky

Pour le Venezuela :

Pour la Yougoslavie :

(—) Ivo de Giulli

VERTALING.

VERDRAG

tot het brengen van eenheid in eenige bepalingen inzake het internationale luchtvervoer.

(Opsomming van Staatshoofden)

het nut erkend hebbende van op eenvormige wijze de voorwaarden van het internationale luchtvervoer te regelen met betrekking tot de voor dit vervoer gebezigde documenten en de aansprakelijkheid van den vervoerder,

hebben tot dat doel benoemd hunne respectievelijke gevolmachtigden die, behoorlijk gemachtigd, het volgende verdrag hebben gesloten en onderteekend:

HOOFDSTUK I.

Onderwerp. Definities.

Artikel 1.

1) Dit Verdrag is toepasselijk op alle internationaal vervoer van personen, bagage of goederen, dat met luchtvaartuigen tegen betaling plaats heeft. Het is eveneens toepasselijk op het kosteloos vervoer met luchtvaartuigen, door een luchtvervoeronderneming bewerkstelligd.

2) Onder ,,internationaal vervoer'' in den zin van dit Verdrag wordt verstaan alle vervoer, waarbij in den geest als tusschen partijen is overeengekomen, de plaats van vertrek en van bestemming, zij er al dan niet onderbreking van het vervoer of overlading, zijn gelegen hetzij op het grondgebied van twee Hooge Verdragsluitende Partijen, hetzij op het grondgebied van een enkele Hooge Verdragsluitende Partij, indien

een tusschenlanding wordt voorzien binnen een gebied, onderworpen aan de souvereiniteit, aan de suzereiniteit, aan het mandaat of aan het gezag van een andere Mogendheid, ook als dat is een niet-Verdragsluitende. Het vervoer, zonder een zoodanige tusschenlanding, tusschen gebieden, onderworpen aan de souvereiniteit, aan de suzereiniteit, aan het mandaat of aan het gezag van dezelfde Hooge Verdragsluitende Partij, wordt niet beschouwd als internationaal in den zin van dit Verdrag.

3) Het vervoer, te bewerkstelligen achtereenvolgens door verschillende luchtvervoerders, wordt voor de toepassing van dit Verdrag geacht een enkel vervoer te vormen, wanneer het door de partijen als een enkele handeling is beschouwd, of het nu in den vorm van een enkele overeenkomst, dan wel in den vorm van een reeks van overeenkomsten is gesloten, en het verliest zijn internationaal karakter niet door de omstandigheid, dat een enkele overeenkomst of een reeks van overeenkomsten ten volle moeten worden uitgevoerd binnen een gebied, onderworpen aan de souvereiniteit, aan de suzereiniteit, aan het mandaat of aan het gezag van eenzelfde Hooge Verdragsluitende Partij.

Artikel 2.

1) Het Verdrag is op vervoer, bewerkstelligd door den Staat of door andere openbare lichamen, van toepassing onder de voorwaarden, bedoeld in artikel 1.

2) Van de toepassing van dit Verdrag is uitgezonderd het vervoer, bewerkstelligd onder vigueur van internationale postverdragen.

HOOFDSTUK II.

Vervoerbewijzen.

Deel I. Reisbiljet.

Artikel 3.

1) Bij het vervoer van reizigers is de vervoerder verplicht een reisbiljet uit te reiken, dat de volgende gegevens moet bevatten:

a) de plaats en den datum van afgifte;

b) de plaatsen van vertrek en van bestemming;

c) de tusschenlandingen, die zijn voorzien, behoudens de bevoegdheid van den vervoerder om te bedingen, dat hij in geval

van noodzaak daarin verandering kan brengen, en zonder dat die verandering het vervoer zijn internationaal karakter kan doen verliezen;

d) den naam en het adres van den vervoerder of de vervoerders;

e) de mededeeling, dat het vervoer onderworpen is aan de regeling, die bij dit Verdrag omtrent de aansprakelijkheid is getroffen.

2) Het ontbreken van het biljet, een onnauwkeurigheid daarin of het verlies van het biljet heeft invloed noch op het bestaan, noch op de geldigheid van de vervoerovereenkomst, welke desongeacht zal zijn onderworpen aan de bepalingen van dit Verdrag. Indien evenwel de vervoerder den reiziger aanneemt, zonder dat een reisbiljet is uitgereikt, heeft hij niet het recht zich te beroepen op de bepalingen van dit Verdrag, welke zijne aansprakelijkheid uitsluiten of beperken.

Deel II. Bagagebiljet.

Artikel 4.

1) Bij het vervoer van bagage, daaronder niet begrepen kleine voorwerpen voor persoonlijk gebruik, die de reiziger bij zich houdt, is de vervoerder verplicht een bagagebiljet uit te reiken.

2) Het bagagebiljet wordt opgemaakt in twee exemplaren, het eene voor den reiziger, het andere voor den vervoerder.

3) Het moet de volgende gegevens bevatten:

a) de plaats en den datum van de uitgifte;

b) de plaatsen van vertrek en van bestemming;

c) den naam en het adres van den vervoerder of de vervoerders;

d) het nummer van het reisbiljet;

e) de mededeeling, dat de afgifte van de bagage geschiedt aan den houder van het bewijs;

f) het aantal en het gewicht van de colli;

g) het bedrag der waarde, aangegeven overeenkomstig artikel 22, tweede lid;

h) de mededeeling, dat het vervoer is onderworpen aan de regeling, die bij dit Verdrag omtrent de aansprakelijkheid is getroffen.

4) Het ontbreken van het bagagebiljet, een onnauwkeurigheid daarin, of het verlies van het biljet heeft invloed noch op het bestaan, noch op de geldigheid van de vervoerovereenkomst, welke desongeacht zal zijn onderworpen aan de bepalingen van dit Verdrag. Indien evenwel de vervoerder de bagage aanneemt, zonder dat een biljet is uitgereikt, of indien het biljet niet de gegevens bevat, bedoeld onder de letters *d*), *f*), *h*), heeft de vervoerder niet het recht zich te beroepen op de bepalingen van dit Verdrag, welke zijn aansprakelijkheid uitsluiten of beperken.

Deel III. Luchtvrachtbrief.

Artikel 5.

1) Elke vervoerder van goederen heeft het recht van den afzender te vorderen een bewijsstuk, ,,luchtvrachtbrief'' genaamd, op te maken en af te geven; elke afzender heeft het recht van den vervoerder te vorderen dat stuk aan te nemen.

2) Echter is het ontbreken van dat bewijsstuk, een onnauwkeurigheid daarin of het verlies van dat stuk van invloed noch op het bestaan noch op de geldigheid van de vervoerovereenkomst, welke desongeacht onderworpen is aan de bepalingen van dit Verdrag, behoudens de voorschriften van artikel 9.

Artikel 6.

1) De luchtvrachtbrief wordt door den afzender opgemaakt in drie oorspronkelijke exemplaren en afgegeven met de goederen.

2) Het eerste exemplaar bevat de vermelding ,,voor den vervoerder''; het wordt geteekend door den afzender. Het tweede exemplaar bevat de vermelding ,,voor den geadresseerde''; het wordt geteekend door den afzender en den vervoerder en het gaat met de goederen mede. Het derde exemplaar wordt geteekend door den vervoerder en door dezen uitgereikt aan den afzender, na ontvangst van de goederen.

3) De handteekening van den vervoerder moet worden geplaatst dadelijk bij het aannemen van de goederen.

4) De handteekening van den vervoerder kan worden vervangen door een stempel; die van den afzender kan worden gedrukt of vervangen door een stempel.

5) Indien op verzoek van den afzender de vervoerder den luchtvrachtbrief opmaakt, wordt hij behoudens tegenbewijs geacht te handelen voor rekening van den afzender.

Artikel 7.

Wanneer er verscheidene colli zijn, heeft de vervoerder van goederen het recht van den afzender te vorderen, verschillende luchtvrachtbrieven op te maken.

Artikel 8.

De luchtvrachtbrief moet de volgende gegevens bevatten:

a) de plaats, waar het stuk is opgemaakt, en den datum, waarop dit is geschied;

b) de plaatsen van vertrek en van bestemming;

c) de tusschenlandingen, die zijn voorzien, behoudens de bevoegdheid van den vervoerder om te bedingen, dat hij daarin, in geval van noodzaak, verandering kan brengen en zonder dat die verandering het vervoer zijn internationaal karakter kan doen verliezen;

d) den naam en het adres van den afzender;

e) den naam en het adres van den eersten vervoerder;

f) den naam en het adres van den geadresseerde, zoo noodig;

g) den aard van de goederen;

h) het aantal, de wijze van verpakking, de bijzondere kenmerken of de nummers der colli;

i) het gewicht, de hoeveelheid, den omvang of de afmetingen der goederen;

j) den uiterlijken staat van de goederen en van de verpakking;

k) den vervoerprijs, indien die is bedongen, den datum en de plaats van betaling en de persoon, die moet betalen;

l) indien de verzending tegen rembours geschiedt, den prijs der goederen en mogelijk het bedrag der kosten;

m) het bedrag van de waarde, aangegeven overeenkomstig artikel 22, tweede lid;

n) het aantal exemplaren van den luchtvrachtbrief;

o) de aan den vervoerder overgegeven stukken, om mede te gaan met den luchtvrachtbrief;

p) den duur van het vervoer en een beknopte aanwijzing van de te volgen route (*via*), indien die zijn bedongen;

q) de mededeeling, dat het vervoer onderworpen is aan de regeling, welke bij dit Verdrag omtrent de aansprakelijkheid is getroffen.

Artikel 9.

Indien de vervoerder goederen aanneemt, zonder dat een luchtvrachtbrief is opgemaakt, of indien deze brief niet al de gegevens bevat, genoemd in artikel 8 (*a* t/m *i* en *q*), heeft de vervoerder niet het recht zich te beroepen op de bepalingen van dit Verdrag, welke zijne aansprakelijkheid uitsluiten of beperken.

Artikel 10.

1) De afzender is aansprakelijk voor de juistheid van de mededeelingen en de verklaringen betreffende de goederen, welke hij op den luchtvrachtbrief aanteekent.

2) Hij draagt de aansprakelijkheid voor alle schade, door den vervoerder of door anderen als gevolg van zijn onnauwkeurige, onjuiste of onvolledige mededeelingen en verklaringen geleden.

Artikel 11.

1) De luchtvrachtbrief strekt, behoudens tegenbewijs, tot bewijs van het sluiten van de overeenkomst, van de ontvangst van de goederen en van de voorwaarden van het vervoer.

2) De opgaven in den luchtvrachtbrief betreffende het gewicht, de afmetingen en de verpakking der goederen, alsook betreffende het aantal der colli, hebben kracht van bewijs, behoudens tegenbewijs; die betreffende de hoeveelheid, den omvang en den toestand der goederen strekken tegenover den vervoerder enkel tot bewijs, voor zoover zij door dezen juist zijn bevonden in tegenwoordigheid van den afzender, en dit is vastgesteld in den luchtvrachtbrief, of indien het betreft opgaven betreffende den uiterlijken staat der goederen.

Artikel 12.

1) De afzender heeft het recht, onder voorwaarde, dat hij al de uit de vervoerovereenkomst voortvloeiende verplichtingen naleeft, over de goederen te beschikken, hetzij door deze op het luchtvaartterrein van vertrek of van bestemming terug te nemen, hetzij door deze gedurende de reis tijdens een landing op te houden, hetzij door deze te doen afleveren op de plaats van bestemming of tijdens de reis aan een anderen persoon dan den op den luchtvrachtbrief aangegeven geadresseerde, hetzij door terugzending te vragen naar het luchtvaartterrein van vertrek, voor zoover de uitoefening van dat recht noch aan den vervoerder, noch aan de andere afzenders nadeel doet, en met de verplichting de daaruit voortspruitende kosten te vergoeden.

2) In geval het uitvoeren van de opdrachten van den afzender onmogelijk is, moet de vervoerder dezen daarvan onmiddellijk verwittigen.

3) Indien de vervoerder handelt naar de opdrachten van den afzender inzake de beschikking over de goederen, zonder overlegging te eischen van het aan dezen afgegeven exemplaar van den luchtvrachtbrief, zal hij, behoudens verhaal op den afzender, verantwoordelijk zijn voor de schade, die door dit feit zou kunnen worden veroorzaakt aan hem, die op regelmatige wijze in het bezit is van den luchtvrachtbrief.

4) Het recht van den afzender houdt op te bestaan op het oogenblik, waarop dat van den geadresseerde begint, overeenkomstig het hieronder volgend artikel 13. Indien echter de geadresseerde den luchtvrachtbrief of de goederen weigert, of indien hij niet bereikt kan worden, herkrijgt de afzender zijn beschikkingsrecht.

Artikel 13.

1) Behoudens in de gevallen, in het vorige artikel aangeduid, heeft de geadresseerde het recht, om dadelijk na aankomst van de goederen ter plaatse van bestemming van den vervoerder te vorderen hem den luchtvrachtbrief over te geven en hem de goederen af te leveren tegen betaling van de verschuldigde bedragen en onder naleving van de bepalingen voor het vervoer, aangegeven in den luchtvrachtbrief.

2) Behoudens tegenbeding moet de vervoerder den geadresseerde dadelijk met de aankomst van de goederen in kennis stellen.

3) Indien het verlies van de goederen door den vervoerder wordt erkend, of indien de goederen na verloop van een termijn van zeven dagen, nadat zij hadden moeten aankomen, niet zijn aangekomen, is de geadresseerde gerechtigd tegenover den vervoerder de rechten te doen gelden, die uit de vervoerovereenkomst voortvloeien.

Artikel 14.

De afzender en de geadresseerde kunnen ieder op zijn eigen naam al de rechten doen gelden, welke hun onderscheidenlijk bij de artikelen 12 en 13 zijn toegekend, hetzij zij handelen in hun eigen belang, hetzij in het belang van een ander, op voorwaarde, dat zij de verplichtingen, welke de overeenkomst oplegt, uitvoeren.

Artikel 15.

1) De artikelen 12, 13 en 14 doen niet te kort aan de verhouding tusschen den afzender en den geadresseerde onderling, noch aan de verhouding van derden, wier rechten afkomstig zijn, hetzij van den afzender, hetzij van den geadresseerde.

2) Elk beding, waarbij van de bepalingen der artikelen 12, 13 en 14 wordt afgeweken, moet in den luchtvrachtbrief worden ingeschreven.

Artikel 16.

1) De afzender is verplicht de inlichtingen te verschaffen en bij den luchtvrachtbrief de stukken te voegen, welke, vóór de afgifte van de goederen aan den geadresseerde, noodig zijn om aan de formaliteiten in zake douane, plaatselijke rechten of politie te voldoen. De afzender is tegenover den vervoerder verantwoordelijk voor alle schade, die het gevolg zou kunnen zijn van het ontbreken, de onvolledigheid of de onnauwkeurigheid van die inlichtingen en stukken, behoudens in geval van schuld aan de zijde van den vervoerder of van zijn ondergeschikten.

2) De vervoerder is niet gehouden te onderzoeken, of die inlichtingen en stukken juist of voldoende zijn.

HOOFDSTUK III.

Aansprakelijkheid van den vervoerder.

Artikel 17.

De vervoerder is aansprakelijk voor schade, ontstaan in geval van dood, verwonding of eenig ander lichamelijk letsel door een reiziger geleden, wanneer het ongeval, dat de schade veroorzaakte, plaats heeft gehad aan boord van het luchtvaartuig of tijdens eenige handeling verband houdende met het aan boord gaan en het verlaten van het luchtvaartuig.

Artikel 18.

1) De vervoerder is aansprakelijk voor schade, ontstaan in geval van vernieling, verlies of beschadiging van aangegeven bagage of van goederen, wanneer het voorval, dat de schade veroorzaakte, plaats heeft gehad tijdens het luchtvervoer.

2) Het luchtvervoer, in den zin van het vorige lid, omvat het tijdperk, gedurende hetwelk de bagage of de goederen zich onder de hoede van den vervoerder bevinden, hetzij dat dit is op een luchtvaartterrein of aan boord van een luchtvaartuig of waar dan ook in geval van landing buiten een luchtvaartterrein.

3) Het tijdperk van het luchtvervoer omvat niet eenig vervoer te land, ter zee of op binnenwateren, bewerkstelligd buiten een luchtvaartterrein. Wanneer evenwel zoodanig vervoer plaats heeft ter uitvoering van de luchtvervoerovereenkomst in verband met het inladen, de aflevering of de overlading, wordt elke schade, behoudens tegenbewijs, geacht het gevolg te zijn van een gebeurtenis, welke tijdens het luchtvervoer plaats had.

Artikel 19.

De vervoerder is aansprakelijk voor de schade, voortspruitende uit vertraging in het luchtvervoer van reizigers, bagage of goederen.

Artikel 20.

1) De vervoerder is niet aansprakelijk, indien hij bewijst, dat hij en zijn ondergeschikten alle maatregelen hebben genomen,

noodig om de schade te vermijden, of dat het hun onmogelijk was, die maatregelen te nemen.

2) Bij het vervoer van goederen en bagage is de vervoerder niet aansprakelijk, indien hij bewijst, dat de schade het gevolg is van een fout, begaan bij de besturing, bij de leiding van de vaart van het luchtvaartuig of bij de navigatie, en dat, in alle andere opzichten, hij en zijn ondergeschikten alle maatregelen hebben genomen noodig om de schade te vermijden.

Artikel 21.

1) In het geval, dat de vervoerder bewijst, dat de schuld van de getroffen persoon de schade heeft veroorzaakt, of daartoe heeft bijgedragen, kan de rechter overeenkomstig de voorschriften van de wet van zijn eigen land, de aansprakelijkheid van den vervoerder ter zijde stellen of verminderen.

Artikel 22.

1) Bij het vervoer van personen is de aansprakelijkheid van den vervoerder jegens elken reiziger beperkt tot het bedrag van honderdvijfentwintigduizend francs. In het geval, dat volgens de wet van den rechter, voor wien de vordering wordt aanhangig gemaakt, de schadeloosstelling kan worden bepaald in den vorm van een rente, mag de hoofdsom van de rente die grens niet te boven gaan. Evenwel kan de reiziger door een bijzondere overeenkomst met den vervoerder een hoogere grens voor de aansprakelijkheid bepalen.

2) Bij het vervoer van aangegeven bagage en van goederen is de aansprakelijkheid van den vervoerder beperkt tot het bedrag van tweehonderdvijftig francs per K.G., behoudens bijzondere verklaring omtrent belang bij de aflevering, door den afzender bij de afgifte van de colli aan den vervoerder gedaan, en tegen betaling eventueel van een verhoogd tarief. In dat geval is de vervoerder verplicht te betalen tot het bedrag van de opgegeven som, tenzij hij bewijst, dat deze het werkelijke belang van den afzender bij de aflevering te boven gaat.

3) Voor wat betreft de voorwerpen, welke de reiziger bij zich houdt, is de aansprakelijkheid van den vervoerder beperkt tot vijfduizend francs per reiziger.

4) De hierboven aangegeven bedragen worden geacht betrekking te hebben op den Franschen frank, gesteld op vijf en zestig en een half milligram goud van een gehalte van negenhonderd duizendste fijn. Zij kunnen in elke nationale munt in ronde cijfers omgezet worden.

Artikel 23.

Elk beding, strekkende om den vervoerder te ontheffen van zijne aansprakelijkheid of om een lagere grens vast te stellen dan die, welke in dit Verdrag is bepaald, is nietig en van onwaarde, maar de nietigheid van dat beding heeft niet de nietigheid ten gevolge van de overeenkomst, welke onderworpen blijft aan de bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 24.

1) In de gevallen, bedoeld bij de artikelen 18 en 19, kan elke rechtsvordering terzake van de aansprakelijkheid, op welken grond zij ook steune, slechts worden ingesteld onder de voorwaarden en binnen de grenzen bedoeld bij dit Verdrag.

2) In de gevallen, bedoeld bij artikel 17, zijn de bepalingen van het vorige lid eveneens van toepassing, zonder dat hiermede iets bepaald is omtrent de personen, die een vordering kunnen instellen, of omtrent hun onderscheiden rechten.

Artikel 25.

1) De vervoerder heeft niet het recht zich te beroepen op de bepalingen van dit Verdrag, welke zijn aansprakelijkheid uitsluiten of beperken, indien de schade het gevolg is van zijn opzet of van schuld zijnerzijds, die volgens de wet van den rechter, voor wien de vordering wordt aanhangig gemaakt, met opzet wordt gelijkgesteld.

2) Dit recht is hem eveneens ontzegd, indien de schade onder dezelfde omstandigheden is veroorzaakt door een van zijn ondergeschikten, handelende in de uitoefening van zijn dienstbetrekking.

Artikel 26.

1) De aanneming door den geadresseerde, zonder protest, van de bagage en de goederen vestigt, behoudens tegenbewijs, het vermoeden, dat de goederen in goeden staat en in overeenstemming met het vervoerbewijs zijn afgeleverd.

2) In geval van beschadiging moet de geadresseerde protest doen aan den vervoerder onmiddellijk na ontdekking van de beschadiging en uiterlijk binnen een termijn van drie dagen voor de bagage en van zeven dagen voor de goederen, te rekenen van de aanneming. In geval van vertraging moet het protest worden gedaan uiterlijk binnen veertien dagen te rekenen van den dag, waarop de bagage of de goederen te zijner beschikking zijn gesteld.

3) Elk protest moet worden ingebracht door middel van een op het vervoerbewijs gesteld voorbehoud of door een ander geschrift, verzonden binnen den voor dat protest aangegeven termijn.

4) Bij gebreke van protest binnen de voorgeschreven termijnen is elke rechtsvordering tegen den vervoerder niet ontvankelijk, tenzij in geval van bedrog van dezen.

Artikel 27.

In geval van overlijden van den schuldenaar wordt de rechtsvordering terzake van de aansprakelijkheid binnen de door dit Verdrag aangegeven grenzen ingesteld tegen diens rechtverkrijgenden.

Artikel 28.

1) De rechtsvordering terzake van de aansprakelijkheid moet ter keuze van den eischer worden ingesteld binnen het gebied van een der Hooge Verdragsluitende Partijen, hetzij voor den rechter van de woonplaats van den vervoerder, van den hoofdzetel van diens onderneming of van de plaats, waar hij een bureau heeft, door welks zorg de overeenkomst is gesloten, hetzij voor den rechter van de plaats van bestemming.

2) De rechtspleging wordt beheerscht door de wet van den rechter, voor wien de vordering is aanhangig gemaakt.

Artikel 29.

1) De rechtsvordering terzake van de aansprakelijkheid moet, op straffe van verval, worden ingesteld binnen een termijn van twee jaar, te rekenen van de aankomst ter bestemming, of van den dag, waarop het luchtvaartuig had moeten aankomen, of van de onderbreking van het vervoer.

2) De wijze van de berekening van den termijn wordt beheerscht door de wet van den rechter, voor wien de vordering is aanhangig gemaakt.

Artikel 30.

1) In de gevallen dat het vervoer beheerscht wordt door het gestelde in het derde lid van artikel 1, en dat het bewerkstelligd moet worden achtereenvolgens door verschillende vervoerders, is elke vervoerder, die reizigers, bagage of goederen aanneemt, onderworpen aan de in dit Verdrag gestelde bepalingen, en wordt hij geacht een der partijen te zijn, die de vervoerovereenkomst hebben gesloten, voor zoover die overeenkomst betrekking heeft op het deel van het vervoer, dat onder zijn toezicht is bewerkstelligd.

2) In geval van zoodanig vervoer hebben de reiziger of zijn rechtverkrijgenden enkel verhaal op den vervoerder, die het vervoer heeft bewerkstelligd, gedurende hetwelk het ongeval of de vertraging plaats vond, behalve in het geval, dat de eerste vervoerder bij uitdrukkelijk beding de aansprakelijkheid voor de geheele reis op zich heeft genomen.

3) Indien het bagage of goederen betreft, heeft de afzender verhaal op den eersten vervoerder, en de geadresseerde, die recht op afgifte heeft, heeft verhaal tegen den laatsten vervoerder, en beiden kunnen daarenboven den vervoerder aanspreken, die het vervoer heeft bewerkstelligd, gedurende hetwelk de vernieling, het verlies, de beschadiging of de vertraging plaats had. Deze vervoerders zijn hoofdelijk aansprakelijk tegenover den afzender en den geadresseerde.

HOOFDSTUK IV.

Bepalingen betreffende gecombineerd vervoer.

Artikel 31.

1) In geval van gecombineerd vervoer, dat plaats heeft gedeeltelijk door de lucht en gedeeltelijk met eenig ander middel van vervoer, zijn de bepalingen van dit Verdrag enkel toepasselijk op het luchtvervoer, en dat slechts indien dit aan de voorwaarden van artikel 1 beantwoordt.

2) Geen bepaling van dit Verdrag belet partijen om in geval van gecombineerd vervoer in het luchtvervoerbewijs voorwaarden

op te nemen betreffende andere wijzen van vervoer, op voorwaarde, dat de bepalingen van dit Verdrag voor wat betreft het luchtvervoer worden in acht genomen.

HOOFDSTUK V.

Algemeene bepalingen en slotbepalingen.

Artikel 32.

1) Nietig zijn alle bedingen in de vervoerovereenkomst en alle bijzondere overeenkomsten, getroffen vóór het ontstaan van de schade, waarbij de partijen van de bepalingen van dit Verdrag zouden afwijken, hetzij door aanwijzing van een wet, die zou moeten worden toegepast, hetzij door een wijziging van de voorschriften betreffende de bevoegdheid des rechters. Echter zijn ten aanzien van het vervoer van goederen bedingen betreffende arbitrage toegelaten binnen de grenzen van dit Verdrag, wanneer de arbitrage plaats moet hebben binnen het rechtsgebied van de rechters, bedoeld in artikel 28, eerste lid.

Artikel 33.

Geen bepaling van dit Verdrag kan een vervoerder beletten het sluiten van een vervoerovereenkomst te weigeren of regelingen te treffen, welke niet in tegenspraak zijn met de bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 34.

Dit Verdrag is niet van toepassing op het internationale luchtvervoer, dat bij wijze van eerste proef door luchtvaartondernemingen wordt bewerkstelligd met het oog op de vestiging van geregelde luchtlijnen, noch op het vervoer, dat in bijzondere omstandigheden buiten elke normale uitoefening van het luchtvaartbedrijf plaats heeft.

Artikel 35.

Wanneer in dit Verdrag sprake is van dagen, worden kalenderdagen en niet werkdagen bedoeld.

Artikel 36.

Dit Verdrag is gesteld in de Fransche taal in één enkel exemplaar, dat zal blijven berusten in de archieven van het Poolsche

Ministerie van Buitenlandsche Zaken, en waarvan een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift door de Poolsche Regeering zal worden overgelegd aan de Regeering van elke der Hooge Verdragsluitende Partijen.

Artikel 37.

1) Dit Verdrag zal bekrachtigd worden. De bekrachtigingsoorkonden zullen worden nedergelegd in de archieven van het Poolsche Ministerie van Buitenlandsche Zaken, dat van die nederlegging kennis zal geven aan de Regeering van elke der Hooge Verdragsluitende Partijen.

2) Zoodra dit Verdrag zal zijn bekrachtigd door vijf der Hooge Verdragsluitende Partijen, zal het tusschen deze van kracht worden op den negentigsten dag na de nederlegging van de vijfde bekrachtiging. Daarna zal het van kracht worden tusschen de Hooge Verdragsluitende Partijen, die het bekrachtigd hebben, en de Hooge Verdragsluitende Partij, die haar oorkonde van bekrachtiging zal neerleggen, op den negentigsten dag na die nederlegging.

3) Door de zorg van de Regeering van de Poolsche Republiek zal aan de Regeering van elke der Hooge Verdragsluitende Partijden de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag alsook de datum van de nederlegging van elke bekrachtigingsoorkonde worden medegedeeld.

Artikel 38.

1) De toetreding tot dit Verdrag blijft, na zijn inwerkingtreding, voor alle Staten openstaan.

2) De toetreding heeft plaats door eene kennisgeving, gericht tot de Regeering der Poolsche Republiek, die daarvan mededeeling doet aan de Regeering van elke der Hooge Verdragsluitende Partijen.

3) De toetreding wordt van kracht van af den negentigsten dag na de aan de Regeering van de Poolsche Republiek gedane kennisgeving.

Artikel 39.

1) Elke der Hooge Verdragsluitende Partijen kan dit Verdrag opzeggen door eene kennisgeving, gedaan aan de Regeering der Poolsche Republiek, die daarvan onmiddellijk mededeeling

zal doen aan de Regeering van elke der Hooge Verdragsluitende Partijen.

2) De opzegging wordt van kracht zes maanden na de kennisgeving van de opzegging en enkel ten aanzien van de Partij, die daartoe is overgegaan.

Artikel 40

1) De Hooge Verdragsluitende Partijen kunnen ten tijde van de onderteekening, van de nederlegging van de bekrachtigingsoorkonde of van haar toetreding, verklaren, dat het aanvaarden van dit Verdrag niet geldt ten aanzien van het geheel of van een gedeelte van hare koloniën, protectoraten of mandaatsgebieden, of eenig ander gebied, onderworpen aan hare souvereiniteit of aan haar gezag, of ten aanzien van eenig ander gebied onder suzereiniteit.

2) Dientengevolge kunnen Zij later, aldus los van haar oorspronkelijke verklaring, afzonderlijk toetreden voor het geheel of voor een gedeelte van hare koloniën, protectoraten, mandaatsgebied of eenig ander gebied, onderworpen aan hare souvereiniteit of aan haar gezag, of voor eenig gebied onder suzereiniteit.

3) Zij kunnen eveneens, overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag, hetzelve opzeggen afzonderlijk of voor het geheel of voor een gedeelte van hare koloniën, protectoraten, mandaatsgebieden, of eenig ander gebied, onderworpen aan hare souvereiniteit of aan haar gezag, of voor eenig ander gebied onder suzereiniteit.

Artikel 41.

Elke der Hooge Verdragsluitende Partijen heeft de bevoegdheid, maar zulks niet eerder dan twee jaar na de inwerkingtreding van dit Verdrag, het bijeenkomen van een nieuwe Internationale Conferentie uit te lokken, met het doel de verbeteringen na te gaan, welke in dit Verdrag zouden kunnen worden aangebracht. Zij zal zich te dien einde wenden tot de Regeering der Fransche Republiek, die de maatregelen zal treffen noodig om die Conferentie voor te bereiden.

Dit Verdrag, gesloten te Warschau op den 12den October 1929, blijft open voor onderteekening tot den 31sten Januari 1930.

(*Volgen de onderteekeningen.*)

Additioneel Protocol.

Ad Artikel 2.

De Hooge Verdragsluitende Partijen behouden zich het recht voor ten tijde van de bekrachtiging of van de toetreding te verklaren, dat artikel 2, eerste lid, van dit Verdrag niet van toepassing zal zijn op het internationale luchtvervoer, bewerkstelligd rechtstreeks door den Staat, zijne koloniën, protectoraten, mandaatsgebieden of eenig ander gebied onder zijne souvereiniteit, zijne suzereiniteit of zijn gezag.

(*Volgen de onderteekeningen.*)

1933. No. 87.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

PUBLICATIE van 25 September 1933, *waarbij wordt afgekondigd de Wet van den 28sten Juli 1933 (Staatsblad No. 404), houdende vaststelling van het slot der rekening van de koloniale uitgaven en ontvangsten voor Suriname over het dienstjaar 1930.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Van wege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande Wet:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het slot der rekening van de koloniale uitgaven en ontvangsten voor *Suriname* over het dienstjaar 1930, ingevolge artikel 114 van het Reglement op het beleid der Regering in de kolonie *Suriname* (*Staatsblad* 1902, n°. 37), bij de wet behoort te worden vastgesteld, vermits de koloniale huishoudelijke begrooting voor dat dienstjaar definitief is vastgesteld bij de wet;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Het slot der rekening van de koloniale uitgaven en ontvangsten voor *Suriname* over het dienstjaar 1930 wordt vastgesteld als volgt:

De uitgaven hebben bedragen *zeven millioen zeshonderd zes en twintig duizend zeshonderd zeven en zeventig gulden een en zestig en een halven cent* (f 7 626 677,61½).

De ontvangsten hebben bedragen *vier millioen vijfhonderd zes en negentig duizend driehonderd twee en dertig gulden vijf en dertig en een halven cent* (f 4 596 332,35½).

Het nadeelig slot der rekening bedraagt alzoo *drie millioen dertig duizend driehonderd vijf en veertig gulden zes en twintig cent* (f 3 030 345,26).

Artikel 2.

Het in het voorgaand artikel genoemd nadeelig slot wordt tot een bedrag van *twee millioen negenhonderd zeventien duizend tweehonderd gulden vier cent* (f 2 917 200,04) gedekt door een bijdrage uit 's Rijks schatkist, terwijl in de dekking van het overblijvend bedrag ad *eenhonderd dertien duizend eenhonderd vijf en veertig gulden twee en twintig cent* (f 113 145,22) nader door leening zal worden voorzien.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Soestdijk, den 28sten Juli 1933.

WILHELMINA.

De Minister van Staat,
Minister van Koloniën,
H. COLIJN.

Uitgegeven den *twee en twintigsten* Augustus 1933.

De Minister van Justitie,
VAN SCHAIK.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 25sten September 1933.
VAN HAAREN.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 10den October 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

PUBLICATIE van 25 September 1933, *waarbij wordt afgekondigd de Wet van den 28sten Juli 1933 (Staatsblad No. 403) houdende wijziging van de Surinaamsche begrooting voor het dienstjaar 1931.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Van wege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodig is eenige artikelen der koloniale huishoudelijke begrooting van *Suriname* voor het dienstjaar 1931, vastgesteld bij de Wet van 2 Juni 1931 (*Staatsblad* n°. 235, *Gouvernementsblad* n°. 58), te wijzigen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I.

De volgende artikelen van de koloniale huishoudelijke begrooting van *Suriname* voor het dienstjaar 1931 worden *verhoogd* en mitsdien gebracht op de daarbij vermelde bedragen:

	wordt verhoogd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 2. Meubelen, kantoorbehoeften, abonnement op nieuwsbladen en andere uitgaven ten behoeve van de gouvernementssecretarie, van den burgerlijken stand en het bevolkingsregister en van den Raad van Bestuur, kosten van vergaderingen en van examens, voor zoover daartoe afzonderlijke gelden niet bij andere artikelen zijn toegestaan, verblijfkosten van den ijker en den hulpijker en andere uitgaven voor het ijkwezen, alsmede voor subsidie van het tijdschrift *De West-Indische Gids*, boek- en drukwerken, briefporten, advertentiekosten, telegrammen, schrijfloonen en andere uitgaven voor den algemeenen dienst	f 5 855	f 25 805

	wordt verhoogd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 4. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen van den griffier en de verdere ambtenaren en beambten ter griffie	f 142	f 10 376
Artikel 9. Reis-, verblijf- en verhuizingskosten, alsmede kosten voor onderhoud van voertuigen van de ambtenaren van het districtsbestuur	2 300	8 300
Artikel 14. Kosten, verbonden aan tijdelijke opdrachten aan in Nederland vertoevende Surinaamsche ambtenaren, zoomede aan uitzending van ambtenaren uit Suriname naar Nederland voor studiedoeleinden, een en ander in het belang van den dienst	1 400	5 400
Artikel 16. Reis- en verblijfkosten, alsmede verhuizingskosten van- en huur van voertuigen voor ambtenaren, beambten en andere personen in 's Lands dienst, alsmede voor commissiën, voor zoover niet bij andere artikelen der begrooting daartoe afzonderlijke kredieten zijn toegestaan	1 600	2 800
Artikel 36. Andere uitgaven ten dienste van de politie en huur van politiewoningen	1 174	12 444
Artikel 40. Kosten van uitlevering en uitzetting, kosten van overbrenging van veroordeelden naar of van Nederland en kosten van terugzending van in andere landen zonder middel van bestaan aangetroffen personen, herkomstig van Suriname, alsmede kosten van onderhoud, kleeding, enz. voor die personen, zoolang zij op eene gelegenheid tot terugzending naar Suriname moeten wachten	2 240	3 240
Artikel 50. Voorschotten ter bevordering van den klein-landbouw, van kleine industrieën, van de veeteelt en van de visscherij	9 300	15 300
Artikel 52. Toelagen van kassiers	17	817

	wordt verhoogd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 58. Uitkeering aan de kamer van koophandel en fabrieken in verband met de instelling van een agentschap op Curaçao voor de bevordering van den afzet van Surinaamsche producten	f 22 950	f 22 950
Artikel 67. Meubelen, schrijfbehoeften, abonnement op nieuwsbladen, briefporten, drukkosten, schrijfloonen en andere uitgaven voor het kantoor van den administrateur van financiën, voor het kantoor van den controleur der belastingen, voor de kantoren der ontvangers en voor de postkantoren, zoomede kosten van aanmaak van zegelpapier en postwaarden, benevens kosten, vallende op het overmaken van geld van en naar Suriname	3 478	20 128
Artikel 89. Huur van gebouwen of lokalen, vergoeding voor huishuur aan onderwijzers, aan wie een landswoning niet kan worden aangewezen, uitgaven ten behoeve van schooltuinen, schoolmeubelen, schoolbehoeften en andere uitgaven	1 920	26 400
Artikel 90. Uitkeeringen ten behoeve van het bijzonder onderwijs	3 790	777 355
Artikel 100. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de Vde afdeeling ...	2 929	21 929
Artikel 101. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van ambtenaren en beambten, verbonden aan het proefstation	2 921	72 000
Artikel 106. Kosten van veldproeven, onderzoekingen en proefnemingen	2 210	32 210
Artikel 126. Kosten van behandeling en verpleging van burgerpersonen in de militaire ziekeninrichtingen, alsmede tegemoetkomingen in deze kosten voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas	26 850	179 850

	wordt ver. hoogd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 127. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van den geneesheer en het verdere personeel van het buiten-gasthuis, gelijk mede toelage van den directeur van het weldadigheidsgesticht Landsgrond Boniface	f 2 614	f 23 200
Artikel 130. Kosten van behandeling, verpleging en andere uitgaven ten behoeve van lijders in het Landsziekenhuis te Nieuw-Nickerie en in andere ziekeninrichtingen, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas	9 600	17 300
Artikel 133. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en daggelden van de directrice (den directeur) en het verdere personeel van de Landsinrichtingen voor melaatschen	7 848	36 600
Artikel 135. Bijdragen aan particuliere inrichtingen tot afzondering en verpleging van melaatschen	7 195	102 445
Artikel 142. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de VIIde afdeeling	1 686	30 686
Artikel 151. Onderhoud en reiniging van land- en waterwegen en daarmede in verband staande werken te Paramaribo en in de districten en verdere uitgaven te dier zake	15 852	233 000
Artikel 156. Kosten van nieuwe werken, buitengewone uitgaven voor onderhoud en herstelling van Landsgebouwen en eigendommen en aankoop van onroerende goederen	103 977	146 527
Artikel 157. Kosten van het beschikbaar stellen van land ten behoeve van den kleinlandbouw	7 621	27 621
Artikel 158. Onderhoud en verbetering van Landsvestigingsplaatsen en andere ves-		

	wordt ververhoogd met:	en mitsdien gebracht op:
tigingen van klein-landbouwers, zoomede van Landsstalweiden	f 4 600	f 40 600
Artikel 160. Aanschaffing, gewoon en buitengewoon onderhoud van de baanvakken en daarbij behoorende kunstwerken, van de gebouwen en inrichtingen, met uitzondering van die te Beekhuizen, en andere uitgaven ten behoeve van den vervoerdienst	1 812	125 728
Artikel 162. Onderhoud en verbetering van het Lands-telefoonnet, aanleg van nieuwe aansluitingen en daarmede in verband staande uitgaven	2 650	20 950
Artikel 165. Onderhoud van de gebouwen en steigers, zoomede baggerwerken	1 177	3 177
Artikel 166. Uitgaven voor den verbindingsdienst op de reede van Coronie	3 000	11 000
Artikel 168. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, loonen, toelagen, tafel- en voedinggelden voor de gezagvoerders en het verdere personeel	3 519	167 700
Artikel 174. Onderhoud en benoodigdheden van het lichtschip, vergoeding voor de uitbestede bediening van het havenlicht te Galibi en voor het onderhoud van den lichtopstand en toebehooren aldaar, brandstoffen en andere benoodigdheden voor de lichttoestellen en voor het havenvuur aan den mond van de Nickerie-rivier, voor het licht aan den mond van de Suriname-rivier, voor het licht te Nieuw-Amsterdam en voor de lichten aan den mond van de Marowijne-rivier en te Coronie en hetgeen daarmede verder in verband staat, zoomede aankoop en onderhoud van kettingen, ankers en tonnebocien	7 470	18 270
Artikel 179. Grondstoffen, arbeidsloonen, werktuigen, gereedschappen en verdere uitgaven voor gewoon en buitengewoon onderhoud van het rollend spoorwegmaterieel, van		

	wordt verhoogd met:	en mitsdien gebracht op:
de gebouwen en inrichtingen van de centrale werkplaats te Beekhuizen en van de Landsvaartuigen, waaronder begrepen de dokkosten van deze, voorts brandstoffen, smeermiddelen en machinekamerbehoeften	f 9 634	f 231 856
Artikel 180. Meubelen, kantoorbehoeften, abonnement op nieuwsbladen en tijdschriften, drukkosten en andere huishoudelijke uitgaven, alsmede reis-, verblijf- en verhuizingskosten van den directeur en van de ambtenaren en beambten van de verschillende afdeelingen, voor zoover daarvoor niet afzonderlijk gelden zijn beschikbaar gesteld	3 343	13 043
Artikel 181. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van andere onderafdeelingen dan de onderafdeeling Verkeer te water	6 742	16 742
Artikel 187. Pensioenen aan gewezen burgerlijke landsdienaren	23 000	657 000
Artikel 193. Wachtgelden	2 000	16 000
Artikel 195. Onderstanden	1 233	8 233

Artikel II.

De volgende artikelen der genoemde begrooting worden *verminderd* en mitsdien gebracht op de daarbij vermelde bedragen:

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 1. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den gouvernementssecretaris en de verdere ambtenaren en beambten, alsmede toelagen voor de technische voorlichting ten behoeve van het ijkwezen en aan de ambtenaren van den burgerlijken stand, belast met het voltrekken van huwelijken	f 11 434	f 70 550
Artikel 3. Bezoldiging of verlofbezoldiging van een ambtenaar in algemeenen dienst	7 500	*Memorie*

	wordt ver. minderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 5. Boeken, kantoor-, lokaal- en andere huishoudelijke behoeften, telegrammen, schrijfloonen, drukwerken, benevens reis- en verblijfkosten van-, alsmede huur van voertuigen voor leden der Koloniale Staten	f 50	f 4 800
Artikel 6. Uitgaven voor de rustende schutterij	100	*Memorie*
Artikel 7. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de districts-commissarissen, -secretarissen, -klerken en surnumerairs, benevens vergoeding voor het gemis van vrije woning	1 674	98 585
Artikel 8. Meubelen en andere uitgaven ten behoeve van de kantoren van de districts-commissarissen, van de plaatsen buiten die kantoren, waar zij zitting houden of huwelijken voltrekken en van de zittingplaatsen der rechters, alsmede abonnement voor kantoorkosten aan de districts-commissarissen en burger-kapiteins	200	2 500
Artikel 10. Verstrekking van geneesmiddelen en verbandstoffen ten behoeve van in de districten gevestigde ambtenaren en beambten in 's Lands dienst, zoomede van hunne wettige gezinnen, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas	236	514
Artikel 11. Toelagen van de opperhoofden der Boschnegers en van den vertegenwoordiger van het opperhoofd van den stam der Aucaners, alsmede persoonlijke toelage van den groot-kapitein bij dien stam, KANAPÉ	800	1 500
Artikel 13. Uit- en terugzending van burgerlijke ambtenaren en daarmede in verband staande uitgaven, overtocht van met verlof gaande of van verlof terugkeerende en gepensionneerde ambtenaren met hunne ge-		

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
zinnen, benevens terugbetaling van uit eigen middelen betaalde overtochtskosten	f 7 885	f 42 115
Artikel 15. Vergoeding wegens reis- en verblijfkosten in Nederland tot het ondergaan van een geneeskundig onderzoek door aan den dienst in Suriname verbonden of daarvoor bestemd of te bestemmen personeel ...	203	97
Artikel 22. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de Iste afdeeling ...	2 796	35 404
Artikel 23. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den president en de leden van-, van den procureur-generaal en den advocaat-generaal bij- en van den griffier van het hof van justitie, alsmede van de verdere ambtenaren en beambten, belooning voor het schoonmaken van het gebouw van het hof van justitie en van de lokalen, waarin het parket van den procureur-generaal is ondergebracht, zoomede van het gebouw, waarin de rechter-commissaris zitting houdt	1 412	89 100
Artikel 25. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den kantonrechter van Paramaribo, van den kantonrechter van Nickerie, van Coronie en van Marowijne, tevens rechter in het westelijk ommegaand gerecht, van den griffier bij het oostelijk ommegaand gerecht en van het hun toegevoegde personeel, alsmede belooning voor het schoonmaken van het gebouw, waarin het kantongerecht van Paramaribo is gevestigd	371	26 300
Artikel 27. Bewaking van veroordeelden en aangehoudenen	1 426	34 100
Artikel 28. Bevenkleeding en schoeisel voor de gevangenbewaarders en opzichters in het huis van bewaring te Paramaribo en in de strafgevangenis te Nieuw-Amsterdam	884	1 025

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 20. Kantoorkosten voor de beide gevangenissen, zoomede reis- en verblijfkosten, kantoorbehoeften en schrijfloonen voor de commissiën van administratie	f 15	f 485
Artikel 30. Voeding, kleeding, ligging, bewassching, geneesmiddelen en verbandstoffen en verschillende andere uitgaven voor aangehoudenen en veroordeelden, zoomede voor in hechtenis genomenen, alsmede gereedschappen, werktuigen, verlichting en andere huishoudelijke behoeften van de strafgevangenis en huizen van bewaring, enz. en loonen voor het verrichten van huisdiensten door gevangenen	20 000	39 975
Artikel 31. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en daggelden van het politiepersoneel, van de schoonmaakster van het politiekantoor te Paramaribo en van den politie-kleermaker, den politie-schoenmaker en hunne knechts	9 167	352 000
Artikel 32. Materialen en verdere benoodigdheden voor de bovenkleeding en het schoeisel van de ambtenaren en beambten van politie of toelagen daarvoor	4 000	10 500
Artikel 33. Wapenen, munitie, ledergoed, aankoop en onderhoud van rijwielen ten dienste van de politie en toelagen voor het gebruik van eigen rijwielen	100	6 800
Artikel 34. Loon van roeiers, reis- en verblijfkosten, alsmede verhuizingskosten ten behoeve van de politie	2 450	32 050
Artikel 35. Licht en meubelen voor politieposten, kantoorbehoeften voor het politiekantoor te Paramaribo en de politieposten in de districten	431	4 969
Artikel 37. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de ambtenaren en beambten van den dienst van het toezicht op de Landsbosschen	2 407	13 400

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 38. Verdere uitgaven voor den dienst van het toezicht op de Landsbosschen	f 5 950	f 16 050
Artikel 42. Kosten van den voogdijraad	75	2 125
Artikel 44. Reis- en verblijfkosten voor leden van de rechterlijke macht	1 175	625
Artikel 45. Kosten van mail-, stop- en brandschoten	30	70
Artikel 46. Terugbetaling aan het Departement van Justitie in Nederland van het door zijne zorg te betalen aandeel van Suriname in de bijdragen van Nederland in de kosten van het kantoor voor het Internationaal Verbond tot bescherming van letterkundige en kunstwerken	30	70
Artikel 47. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de IIde afdeeling	4 055	10 945
Artikel 48. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en daggelden van den administrateur van financiën en van de ambtenaren en beambten van zijn kantoor	4 652	91 000
Artikel 49. Kosten van opmetingen ten behoeve van het domeinwezen	6 023	2 977
Artikel 51. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den controleur der belastingen, den kolonialen ontvanger en betaalmeester, den ontvanger der invoerrechten en accijnzen, den ontvanger der belastingen in Nickerie en de ambtenaren en beambten van hunne kantoren	8 228	66 114
Artikel 53. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, daggelden, tafelgelden van- en voeding voor de ambtenaren bij den actieven dienst der belastingen en bij het toezicht op den in- en uitvoer te water, alsmede uitgaven van dien aard voor het verdere personeel bij 's Lands middelen	16 934	109 455

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 55. Andere uitgaven voor den dienst der belastingen	f 1 900	f 18 900
Artikel 56. Aanwezigheidsgeld voor de leden en den secretaris van de commissie van aanslag en van den raad van beroep, alsmede voor de raadslieden voor de inkomstenbelasting, aanwezigheidsgeld voor de leden en toelage van den secretaris van de commissie van beoordeeling van de aangiften voor den verkoop van gedistilleerd, alsmede belooningen en aanwezigheidsgeld voor de leden van den raad van beroep, enz. inzake toepassing van de tariefverordening	230	1 370
Artikel 57. Toelage van den secretaris en onkosten van de kamer van koophandel en fabrieken te Paramaribo	50	350
Artikel 60. Uitkeeringen, betalingen en andere uitgaven voor den binnen- en buitenlandschen postdienst	11 478	19 102
Artikel 61. Uitgaven ten behoeve van de postspaarbank	1 817	7 503
Artikel 62. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, daggelden en andere belooningen van het personeel bij den Landsradiotelegraafdienst	3 267	32 800
Artikel 63. Kosten van onderhoud, vernieuwing en ombouw van de radio-telegraafstations en daarbij behoorende werken, aanschaffing en onderhoud van gereedschappen, werktuigen, brandstoffen, smeermiddelen en andere uitgaven ten behoeve van den Landsradio-telegraafdienst	735	44 265
Artikel 64. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen van den hypotheekbewaarder en van het verdere personeel van het hypotheekkantoor	119	11 950

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 65. Meubelen, kantoorbehoeften en andere uitgaven voor het hypotheekkantoor, benevens kosten voor het schatten der verkoopwaarde van onroerende goederen met het oog op de toepassing van de zegelverordening	f 50	f 450
Artikel 69. Rente en aflossing van geleende gelden	284 649	419 361
Artikel 71. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den agent-generaal en van het verdere personeel bij het Immigratie-departement	2 412	44 800
Artikel 73. Reis-, verblijf- en verhuizingskosten van de ambtenaren en beambten	160	390
Artikel 74. Meubelen, kantoor- en schrijfbehoeften, drukkosten, abonnement op nieuwsbladen, briefporten, telegrammen en andere uitgaven, alsmede kosten van schoonmaken en verlichting en andere huishoudelijke kosten van het immigranten-doorgangshuis te Paramaribo	539	961
Artikel 76. Uitgaven voor deskundig onderzoek bij geschillen over loonen en taken op landbouw-ondernemingen	150	*Memorie*
Artikel 77. Kosten van aanvoer van immigranten en daarmede in verband staande andere uitgaven	96 000	114 000
Artikel 78. Kosten van terugvoer van immigranten en daarmede in verband staande andere uitgaven, alsmede uitkeeringen aan immigranten, die afzien van het recht op vrije terugreis	8 000	170 000
Artikel 81. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de IVde afdeeling ...	1 269	731
Artikel 84. Bezoldigingen of verlofbe-		

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
zoldigingen en toelagen van den inspecteur voor het onderwijs en van de ambtenaren en den bode van zijn kantoor, zoomede abonnement voor den secretaris der commissie van onderwijs voor kantoorbehoeften en schrijfloonen	f 1 118	f 21 377
Artikel 87. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van onderwijzers en onderwijzeressen en verder bij de scholen werkzaam zijnd personeel, zoomede kosten van bewaken en schoonhouden der scholen	13 015	428 000
Artikel 91. Uitgaven voor het landbouwonderwijs	200	1 200
Artikel 94. Uitkeeringen aan opvoedingsgestichten, enz.	2 780	19 030
Artikel 96. Kosten van de Landsboekerij	150	800
Artikel 97. Bezoldiging of verlofbezoldiging en persoonlijke toelage van den directeur-armverzorger, daggelden en toelagen van het verder personeel en abonnement voor kantoorbehoeften, enz. van de commissie van regenten van het gesticht Landsgrond Boniface	64	12 970
Artikel 98. Uitgaven ten behoeve van ouden, gebrekkigen en onvermogenden binnen en buiten het gesticht Landsgrond Boniface	17 800	51 000
Artikel 99. Bijdragen voor weezenverzorging aan kerkgenootschappen en voor onderhoud van weezen van immigranten	1 330	43 240
Artikel 102. Kosten van den cultuurtuin en van selectie van cultuurgewassen	1 592	18 458
Artikel 107. Uitgaven ter verbetering van de pluimveeteelt	64	436
Artikel 108. Algemeene kosten van het Landbouw-proefstation	550	8 950

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op
Artikel 109. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de VIde afdeeling ...	f 1 974	f 2 026
Artikel 111. Uitgaven voor onderzoekingen ten behoeve van den openbaren gezondheidsdienst in en buiten het laboratorium van het militair hospitaal en al hetgeen met deze onderzoekingen in verband staat	250	1 000
Artikel 112. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van districtsgeneesheeren en van geneesheeren, belast met de armenpraktijk te Paramaribo, zoomede toelagen van hunne vervangers en van den beambte, belast met het onderzoek naar den maatschappelijken welstand van aanvragers van genees- en verloskundige hulp	1 740	85 000
Artikel 113. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het verplegend personeel bij de poliklinieken	3 533	23 000
Artikel 114. Kosten van het gereedmaken van geneesmiddelen voor de armenpraktijk, aanschaffing van geneesmiddelen en geneeskundige benoodigdheden uit het militair hospitaal en elders, voor zoover niet bij andere artikelen daartoe afzonderlijke kredieten zijn toegestaan	2 100	32 900
Artikel 115. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van vroedvrouwen, tevens hulppersoneel bij den medischen dienst in de districten	1 740	3 000
Artikel 116. Andere uitgaven voor den openbaren gezondheidsdienst, voor zoover niet bij andere artikelen daartoe afzonderlijke kredieten zijn toegestaan	262	5 888
Artikel 117. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van de geneesheeren en het verder personeel, werk-		

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
zaam bij de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten	f 2 693	f 23 133
Artikel 118. Kosten, verband houdende met de bestrijding van volks- en besmettelijke ziekten	1 998	10 602
Artikel 120. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den gouvernements-scheikundige, den keurmeester voor levensmiddelen en den hulpkeurmeester ...	2 524	7 951
Artikel 121. Kosten in verband met de keuring van levensmiddelen	124	376
Artikel 122. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen, daggelden en verdere loonen van den gouvernements-veearts, tevens directeur van het slachthuis te Paramaribo, den hulpkeurmeester en het lagere personeel van het slachthuis	350	10 975
Artikel 124. Kosten van het slachthuis te Nieuw-Nickerie	300	*Memorie*
Artikel 125. Uitgaven ter verbetering van de veeteelt (met uitzondering van de pluimveeteelt), alsmede daarmede verband houdende premiën	525	475
Artikel 128. Kosten van behandeling, verpleging en andere uitgaven ten behoeve van de zieken in het buiten-gasthuis, voor zooveel een en ander komt ten laste van 's Lands kas	7 050	17 200
Artikel 129. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het verplegend personeel in het Landsziekenhuis te Nieuw-Nickerie	295	1 850
Artikel 132. Onderhoud en andere uitgaven ten behoeve van krankzinnigen, alsmede kosten van kantoorbehoeften en van aanschaffing van boeken en tijdschriften en		

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
uitgaven voor het Landbouwbedrijf in de inrichting ter verpleging van krankzinnigen	f 5 237	f 31 763
Artikel 134. Uitgaven ten behoeve van de verpleegden en van het personeel van die inrichting, alsmede kosten van kantoorbehoeften, aankoop van boeken en aankoop en herstelling van instrumenten	5 408	52 442
Artikel 136. Bijdragen en verstrekkingen aan particuliere klinieken in het boschland ...	1 600	400
Artikel 137. Toelagen van de leeraren van de geneeskundige school	2 542	9 758
Artikel 138. Behoeften voor de geneeskundige school	275	1 925
Artikel 139. Meubelen, kantoorbehoeften, drukkosten en andere kleine uitgaven, alsmede reis-, verblijf- en verhuizingskosten van den geneeskundig-inspecteur, de districtsgeneesheeren en de verdere ambtenaren en beambten van de verschillende afdeelingen, voor zoover daarvoor niet afzonderlijk gelden zijn beschikbaar gesteld, zoomede kosten van examens en toelagen van geneesheeren voor speciale bevoegdheden	150	10 550
Artikel 143. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den directeur van openbare werken en verkeer en van de verdere ambtenaren en beambten van zijn kantoor	2 029	65 200
Artikel 145. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de technische ambtenaren en de opzichters, werkzaam bij den dienst der openbare werken	1 384	32 300
Artikel 146. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het werkliedenpersoneel, dat blijvend werkzaam is ten behoeve van de Landsgebouwen, gelijk mede uitgaven voor tijdelijke versterking of ter tijdelijke vervanging van dit personeel ...	4 001	25 099

	wordt ver-minderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 147. Onderhoud en verbetering van de Landsgebouwen met hun toebehooren, kosten van onderhoud en feestverlichting van den bij het gouvernementshuis behoorenden tuin, kosten voor klokken en voor aanschaffing van vlaggen en lijnen, zoomede huur van twee perceelen van de plantage Mariënburg tot plaatsing van dienstwoningen voor het Landspersoneeel aldaar	f 5 060	f 116 740
Artikel 148. Uitgaven voor logeergebouwen in de districten voor in dienst reizende ambtenaren	282	968
Artikel 149. Onderhoud van den baggermolen en daarbij behoorend materieel	1 109	141
Artikel 150. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen van het werkliedenpersoneel, dat blijvend werkzaam is ten behoeve van de land- en waterwegen, gelijk mede uitgaven voor tijdelijke versterking of ter tijdelijke vervanging van dit personeel	3 647	28 905
Artikel 153. Uitgaven ten behoeve van den vuilnisdienst te Paramaribo	560	12 544
Artikel 154. Kosten van de openbare verlichting te Paramaribo en in de districten ...	400	24 850
Artikel 159. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van de spoorwegambtenaren en beambten, uitgaven voor tijdelijke versterking of ter tijdelijke vervanging van dit personeel en kosten voor geneesmiddelen en verbandstoffen	6 289	52 997
Artikel 161. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den technisch ambtenaar en verdere beambten bij den dienst van het telefoonwezen, zoomede kosten voor geneesmiddelen en verbandstoffen	848	34 300

	wordt ver. minderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 163. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van den ladingmeester en het verder personeel voor den dienst op den afvaartsteiger	f 124	f 5 100
Artikel 164. Kosten voor het nazien van gezondheidspassen van- en kosten, te betalen in buitenlandsche havens door Landsvaartuigen, kosten voor het laden en lossen van goederen te Paramaribo, vergoeding voor geleden schade door het verloren gaan of beschadigen van goederen, verscheept met die vaartuigen, benevens uitkeeringen aan gezagvoerders, stuurlieden, enz. uit de opbrengst van het personen- en goederenvervoer van den zeedienst, alsmede verdere uitgaven, verband houdende met den vervoerdienst van deze vaartuigen	14 671	35 929
Artikel 167. Uitgaven voor den leergang tot opleiding voor het examen van machinist	41	2 939
Artikel 172. Huur van vaartuigen ten behoeve van rivier- en zeediensten en voor reizen van ambtenaren en commissiën, benevens bijdragen aan particuliere stoomvaartdiensten	177	1 223
Artikel 173. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, loonen en voeding van de bemanning van het lichtschip aan den mond van de Suriname-rivier en toelagen van lichtwachters te Nieuw-Amsterdam en in Nickerie	186	9 100
Artikel 177. Vlaggen en andere benoodigdheden voor het seinwezen	200	200
Artikel 178. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen, toelagen en loonen voor het personeel van de centrale werkplaats te Beekhuizen en van den magazijndienst aldaar ...	12 893	106 200

	wordt verminderd met:	en mitsdien gebracht op:
Artikel 182. Bezoldigingen of verlofbezoldigingen en toelagen van het personeel der brandweer	f 83	f 7 480
Artikel 183. Aanschaffing en onderhoud van werktuigen, rijwielen en andere benoodigdheden, zoomede andere uitgaven ...	49	3 751
Artikel 184. Bijdrage aan het brandweerkorps van de firma C. Kersten & Co.	250	*Memorie*
Artikel 185. Verrekening wegens verleende vervoerdiensten, enz. met de Landsvaartuigen ten behoeve van de IXde afdeeling	96	204
Artikel 186. Uitgaven ter verrekening van het tekort op de rekening „Aanvoer van levensmiddelen ten behoeve van de bevolking" (zesde termijn)	5 697	31 303
Artikel 188. Pensioenen aan weduwen en weezen van overleden burgerlijke landsdienaren	5 000	210 000
Artikel 189. Pensioenen aan gewezen onderwijzers bij het bijzonder onderwijs	500	22 500
Artikel 190. Pensioenen aan weduwen en weezen van overleden onderwijzers bij het bijzonder onderwijs	2 400	2 600
Artikel 194. Wachtgelden aan onderwijzers en onderwijzeressen bij het bijzonder onderwijs	500	1 500
Artikel 196. Uitgaven voor de waarneming van tijdelijk opengevallen betrekkingen, voor zoover het niet mogelijk is die aan te wijzen op de artikelen, waarin de bezoldigingen voor die betrekkingen zijn omschreven	543	14 457
Artikel 198. Kinderbijslagen	4 300	33 700

Artikel III.

Het eindcijfer der voormelde begrooting wordt tengevolge van de in de artikelen I en II dezer wet vermelde wijzigingen, verminderd met f 372 521 (*driehonderd twee en zeventig duizend vijfhonderd een en twintig gulden*), en daardoor gebracht op f 7 428 487 (*zeven millioen vierhonderd acht en twintig duizend vierhonderd zeven en tachtig gulden*).

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Soestdijk, den 28sten Juli 1933.

WILHELMINA.

De Minister van Staat,
Minister van Koloniën,
H. COLIJN.

Uitgegeven den *twee en twintigsten* Augustus 1933.

De Minister van Justitie,
VAN SCHAIK.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 25sten September 1933.
VAN HAAREN.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 10den October 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1933. No. 89.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 17 October 1933 No. 3305, *houdende vaststelling van de Militaire alarmregeling.*

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen ..... (enz.);

Besluit:

I. Met ingang van *heden*:

Io. In te trekken de resolutie van 5 Februari 1931 No. 426 (G. B. No. 15), *houdende vaststelling van de Militaire alarmregeling*;

2o. Vast te stellen de volgende:

Militaire alarmregeling.

Er bestaan twee alarmsignalen, het militaire alarmsignaal en het algemeene alarmsignaal. Het eerste wordt alleen op order van den Troepen-Commandant gegeven, het tweede op order van den Procureur-Generaal.

A. Het militaire alarmsignaal op den hoorn.

Behalve in de gevallen voorzien in de op dat stuk bestaande militaire bepalingen, kan dit alarmsignaal ook gegeven worden in geval van onlusten in het district en geldt ook dan alléén en uitsluitend voor militairen.

De militairen begeven zich zoo spoedig mogelijk en langs den kortsten weg naar de kazerne en maken zich direct gereed om uit te rukken. Indien de Procureur-Generaal als vertegenwoordiger van het burgerlijk gezag niet medegaat met den troep, dan zal de Commandant van de Troepen van hem zoo mogelijk een schriftelijke opdracht krijgen (in ieder geval een mondelinge opdracht, die zoo spoedig mogelijk schriftelijk bevestigd wordt)

en zal deze zoo noodig en mogelijk zich in verbinding stellen met den betrokken Districts-Commissaris.

De politie heeft niets te doen op het hoornsignaal „Alarm".

B. Het algemeene alarmsignaal,

dat zoowel geldt voor militairen als voor politie, bestaat in 4 of meer kanonschoten, in het aanhoudend loeien van de sirene op den toren van het bureau van politie en in telefonische of andere waarschuwingen.

Op dit signaal verzamelen zich zoowel politie als militairen volgens de voorgeschreven bepalingen voor elk korps.

II . . . . (enz.);

III. Alarmoefeningen, waaraan gezamenlijk door de militairen en de politie wordt deelgenomen, worden, teneinde de burgerij niet noodeloos te verontrusten, slechts bij hooge uitzondering gehouden.

In gevallen, dat dergelijke oefeningen door den Procureur-Generaal of den Troepen-Commandant noodig mochten worden geacht, zal door dezen onderling tevoren terzake overleg worden gepleegd.

IV. Van het vorenstaande — waarvan uittreksel in het Gouvernements-Blad zal worden geplaatst — afschrift te zenden aan . . . . (enz.).

Paramaribo, den 17den October 1933.

VAN HAAREN.

Uitgegeven den 17den October 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 90.
GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

RESOLUTIE van 17 October 1933 No. 3306, *tot nadere wijziging van de Instructie voor de ambtenaren en beambten van politie in de kolonie Suriname, vastgesteld bij resolutie van 30 December 1918 No. 4282 (G. B. No. 106).*

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelet op de Instructie voor de ambtenaren en beambten van politie in de kolonie Suriname, vastgesteld bij resolutie van 30 December 1918 No. 4282 (G. B. No. 106), en gewijzigd bij de resoluties van 9 Februari 1922 No. 482 (G. B. No 7), 29 Januari 1923 No. 340 (G. B. No. 10), 10 April 1923 No. 1236 (G. B. No. 26) en 5 Februari 1931 No. 427 (G. B. No. 16);

Den Raad van Bestuur gehoord (missive van 12 October 1933 No. 103 Zeer Geheim);

Besluit:

A. De bij resolutie van 30 December 1918 No. 4282 (G. B. No. 106) vastgestelde Instructie voor de ambtenaren en beambten van politie in de kolonie Suriname, zooals zij thans luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen, laatstelijk bij resolutie van 5 Februari 1931 No. 427 (G. B. No. 16), wordt nader gewijzigd als volgt:

I. In het tweede lid van artikel 32*a* wordt in plaats van „het departement van Financiën" gelezen „het bureau van politie".

II. In het negende lid van artikel 32*a* vervallen de woorden „en van de sirene".

B. Te bepalen, dat afschrift van deze resolutie in het Gouvernements-Blad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 17den October 1933.
VAN HAAREN.

Uitgegeven den 17den October 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1933. No. 91.
GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

PROCLAMATIE

van 25 October 1933

betreffende de aanvaarding van het bestuur van Suriname door Prof. Dr. J. C. Kielstra.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Professor Doctor Johannes Coenraad Kielstra, bij Koninklijk besluit van 16 Augustus 1933 No. 52 als zoodanig benoemd ;

Gelet op art. 15 van het „Reglement op het beleid der regering in de kolonie Suriname" ;

brengt ter kennis van de ingezetenen, dat hij, door overlegging in eene plechtige zitting der Koloniale Staten van een afschrift zijner akte van benoeming en van het proces-verbaal zijner ambtsbelofte-aflegging, heden het bestuur over *Suriname* heeft aanvaard.

Paramaribo, 25 October 1933.

De Gouverneur voornoemd,

KIELSTRA.

1933. No. 91.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

PROCLAMATIE

van 25 October 1933

betreffende de commandeering van het bestuur van Suriname door Prof. Dr. J. C. Kielstra.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Professor Doctor Johannes Cornelis Kielstra, bij Koninklijk besluit van 10 Augustus 1933 No. 52 als zoodanig benoemd;

Gelet op art. 15 van het „Reglement op het beleid der regering in de Kolonie Suriname";

Overwegende, dat bij, door overheidswege in eene plechtige zitting der Koloniale Staten van een daartoe uitgenoodigd aantal van benoeming en van het proces-verbaal dezer zitting authentieke afschriften zullen worden gezonden aan alle ingezetenen der Kolonie Suriname, ten einde hun bekend te maken

1933. No. 92.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 30 October 1933 No. 3459, *houdende de vaststelling van een Reglement, betreffende de verplichtingen van het personeel aan de onderscheidene Gouvernementsgebouwen verbonden, bij het ontstaan van brand in de stad Paramaribo.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gelezen het schrijven van den Opperbrandmeester van 19 October 1933 No. 179/1 ;

Herlezen de resolutie van 29 September 1915 No. 3437 ;

Besluit:

I. Buiten werking te stellen de resolutie van 29 September 1915 No. 3437, waarbij is vastgesteld het Reglement, houdende de verplichtingen van het personeel aan de onderscheidene Gouvernementsgebouwen verbonden, bij het ontstaan van brand in de stad Paramaribo.

II. Vast te stellen het bij deze resolutie gevoegde „Reglement, „betreffende de verplichtingen van het personeel aan de onder- „scheidene Gouvernementsgebouwen verbonden, bij het ontstaan „van brand in de stad Paramaribo".

III. Te bepalen, dat het sub II bedoelde Reglement, benevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 30sten October 1933.
KIELSTRA.

Uitgegeven den 2den November 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1933. No. 92.

REGLEMENT

betreffende de verplichtingen van het personeel aan de onderscheidene Gouvernementsgebouwen verbonden, bij het ontstaan van brand in de stad Paramaribo.

Artikel 1.

Bij het ontstaan van brand in de stad *Paramaribo* binnen een kring van 200 Meter om eenig voor den openbaren dienst gebruikt wordend gebouw, zullen allen, die in eenige dienstbetrekking zijn verbonden aan dat gebouw, ook al zijn zij tijdelijk vrijgesteld van dienst of in het genot van verlof, zich *onmiddellijk* bij het eerste alarm of ontdekking, hebben te begeven naar dat gebouw, tenzij:

a. zij wegens welbewezen ongesteldheid hun bed of woning niet mogen verlaten;

b. zij buiten Paramaribo vertoeven;

c. de brand woedt binnen 200 Meter van hun eigen woning.

Artikel 2.

Aan alle personen in art. 1 omschreven zal door den Procureur-Generaal worden uitgereikt een door of namens hem geteekend bewijs van toegang tot het gebouw, waaraan zij verbonden zijn, op vertoon waarvan zij door de politie daarin zullen worden toegelaten, indien het binnen den afgezetten kring is gelegen.

Tegelijk met het bewijs van toegang, zal aan elk der hier bedoelde personen een gedrukt exemplaar van dit Reglement worden uitgereikt.

Bij overlijden, ontslag uit 's Landsdienst, buitenlandsch verlof of overplaatsing bij een anderen tak van dienst zal het uitgereikte bewijs van toegang moeten worden teruggegeven. In het laatst bedoelde geval vraagt de betrokkene dadelijk een nieuw bewijs aan, geldig voor zijn nieuwen werkkring. Hetzelfde wordt gedaan bij terugkeer van buitenlandsch verlof.

Artikel 3.

In het in art. 1 van dit Reglement bedoelde geval zullen de daar bedoelde personen zich bij hun aankomst aan het gebouw,

waartoe zij behooren, dadelijk aanmelden bij den hoogsten in rang aanwezigen ambtenaar, en zich vervolgens gedragen naar de volgens art. 4 vastgestelde voorschriften.

Het zal hun niet geoorloofd zijn — tenzij dit voor de uitoefening van hun taak noodig is — zich buiten het gebouw op het afgezette terrein op te houden.

Zij blijven in hun gebouw aanwezig, tot hun door den hoogsten in rang aanwezigen ambtenaar vergunning wordt verleend om hetzelve te verlaten, hetgeen niet geschiedt vóór de Opperbrandmeester heeft verklaard, dat alle gevaar voor het gebouw geweken schijnt te zijn.

Artikel 4.

Door de Hoofden der onderscheiden afdeelingen van algemeen bestuur worden, zoodra dit Reglement in werking is getreden, voorschriften gegeven voor een geregelde of doelmatige verdeeling onder de aan hen ondergeschikte personen van de werkzaamheden, die naar hun oordeel bij brand zullen zijn te doen. Daarin wordt aangegeven wat zij hebben te verrichten, in welke volgorde de redding van papieren en voorwerpen moet geschieden en waarheen deze moeten worden gebracht.

Van die voorschriften wordt een exemplaar aan de betrokken personen uitgereikt, terwijl in elke lokaliteit van het gebouw aanplakking daarvan, zoomede van wat verder nuttig mocht voorkomen, geschiedt.

De Opperbrandmeester overtuigt zich, dat de brandbluschmiddelen in voormelde gebouwen in goeden staat verkeeren en dat het personeel met de bediening ervan bekend is, waartoe hij het noodige onderricht zal verleenen.

Vastgesteld bij resolutie van 30 October 1933 No. 3459.

Mij bekend,

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 93.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

BESLUIT van 14 November 1933, *tot nadere aanvulling en wijziging van de kaart van Suriname naar de opmetingen gedaan in de jaren 1860—1879 door J. F. A. Cateau van Rosevelt en J. F. A. E. van Lansberge.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende dat ter uitvoering van art. 12 derde lid van de Delfstoffenverordening en van art. 9 derde lid der verordening van 1 December 1894 (G. B. 1895 No. 7) het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Eenig artikel.

De kaart van Suriname naar de opmetingen gedaan in de jaren 1860—1879 door J. F. A. Cateau van Rosevelt en J. F. A. E. van Lansberge, bedoeld:

a. in art. 12 van de Delfstoffenverordening, zooals die luidt blijkens G. B. 1932 No. 40 en na wijziging bij het Koninklijk besluit van 8 November 1932 No. 43 (G. B. 1933 No. 2);

b. in art. 9 van de verordening van 1 December 1894 (G. B. 1895 No. 7), betrekkelijk exploitatie van delfstoffen in bevaarbare kreeken en stroomen, zooals die luidt blijkens G. B. 1905 No. 2 en na wijziging bij de verordening van 18 Maart 1908 (G. B. No. 32) wordt aangevuld en gewijzigd als volgt:

Van het blad 9, zooals het gewijzigd is bij het besluit van 24 September 1912 (G. B. No. 82), vervalt het gedeelte ten Zuiden van de parallel op 4° 46′ Noorderbreedte en begrepen tusschen de meridianen op 54° 56′ en 55° 3′ Westerlengte en wordt dat gedeelte vervangen door een verbeterblad 9*a*.

Gegeven te Paramaribo, den 14den November 1933.

KIELSTRA.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 14den November 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1933. No. 94.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

PUBLICATIE van 23 November 1933, *waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 26sten October 1933 No. 15, tot wijziging en aanvulling van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Suriname in hoofdzaak met betrekking tot het bepaalde omtrent misdrijven tegen de veiligheid van den Staat, tegen de openbare orde en tegen het openbaar gezag en van de Politiestrafverordening met betrekking tot het bepaalde omtrent plaatselijke politie.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Van wege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Staat, Minister van Koloniën van 29 September 1933, 7de Afd., n°. 3;

Gelet op art. 48 van het Reglement op het beleid der Regering in de kolonie *Suriname;*

Overwegende, dat het wenschelijk is het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie *Suriname* te wijzigen en aan te vullen, in hoofdzaak met betrekking tot het bepaalde omtrent misdrijven tegen de veiligheid van den staat, tegen de openbare orde en tegen het openbaar gezag en de Politiestrafverordening met betrekking tot het bepaalde omtrent plaatselijke politie;

Den Raad van State gehoord (advies van 17 October 1933, n°. 41);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 24 October 1933, 7de Afd., n°. 1;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen:

Artikel 1.

I. In artikel 4 onder 1 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie *Suriname* wordt onmiddellijk vóór het cijfer ,,111'' ingelascht: ,,103*bis* onder 1°,''.

II. In artikel 5, eerste lid, onder 1 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie *Suriname* wordt onmiddellijk voor het cijfer ,,212'' ingelascht: ,,137, 138,''.

Artikel 2.

Artikel 81 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie *Suriname* wordt gelezen als volgt:

Aanslag tot een feit bestaat, zoodra het voornemen des daders zich door een begin van uitvoering, in den zin van artikel 47, heeft geopenbaard.

Artikel 3.

Na artikel 82 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie *Suriname* wordt een nieuw artikel 82*bis* ingelascht, luidende als volgt:

Onder omwenteling wordt verstaan het vernietigen of op onwettige wijze veranderen van den grondwettigen Regeeringsvorm, de orde van troonopvolging of den wettigen regeeringsvorm van *Suriname*.

Artikel 4.

Artikel 100 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie *Suriname* wordt gelezen als volgt:

De aanslag, ondernomen met het oogmerk om omwenteling teweeg te brengen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.

Leiders en aanleggers van een aanslag als in het eerste lid bedoeld, worden gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren.

Artikel 5.

Artikel 101 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie *Suriname* wordt vervangen door een nieuw artikel 101, luidende als volgt:

Als schuldig aan opstand wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren:

1°. hij, die de wapenen voert tegen het in *Suriname* gevestigde gezag;

2°. hij, die met het oogmerk om zich tegen het in *Suriname* gevestigde gezag te verzetten, optrekt met of zich aansluit bij een bende, die de wapenen voert tegen dat gezag.

Leiders en aanleggers van een opstand worden gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren.

Artikel 6.

Artikel 102 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie *Suriname* wordt gelezen als volgt:

De samenspanning tot een der in de artikelen 97—101 omschreven misdrijven wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren.

Dezelfde straf is toepasselijk op hem die, met het oogmerk om een der in de artikelen 97—101 omschreven misdrijven voor te bereiden of te bevorderen:

1°. een ander tracht te bewegen om het misdrijf te plegen, te doen plegen of mede te plegen, om daarbij behulpzaam te zijn, of om daartoe gelegenheid, middelen of inlichtingen te verschaffen;

2°. gelegenheid, middelen of inlichtingen tot het plegen van het misdrijf zich of anderen tracht te verschaffen;

3°. voorwerpen voorhanden heeft waarvan hij weet dat zij bestemd zijn tot het plegen van het misdrijf;

4°. plannen voor de uitvoering van het misdrijf, welke bestemd zijn om aan anderen te worden medegedeeld, in gereedheid brengt of onder zich heeft;

5°. eenigen maatregel van bestuurswege genomen om de uitvoering van het misdrijf te voorkomen of te onderdrukken, tracht te beletten, te belemmeren of te verijdelen.

De voorwerpen, in het voorgaande lid, onder 3°. bedoeld, mogen worden verbeurd verklaard.

Niet strafbaar is hij, van wien blijkt, dat zijn oogmerk enkel gericht is op het voorbereiden of bevorderen van staatkundige veranderingen in algemeenen zin.

Indien in een der gevallen, in de eerste twee leden van dit artikel bedoeld, het misdrijf is gevolgd, kan de straf worden verdubbeld.

Artikel 7.

Na artikel 103 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie *Suriname* wordt ingelascht een nieuw artikel 103*bis*, luidende als volgt:

Met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren wordt gestraft:

1°. hij, die met een buiten *Suriname* gevestigd persoon of lichaam in verstandhouding treedt, met het oogmerk om een zoodanig persoon of lichaam tot het verschaffen van steun aan het voorbereiden, bevorderen of teweegbrengen van eene omwenteling te bewegen, om een zoodanig persoon of lichaam in het daartoe opgevatte voornemen te versterken of aan een zoodanig persoon of lichaam daarbij hulp toe te zeggen of te verleenen of om eene omwenteling voor te bereiden, te bevorderen of teweeg te brengen;

2°. hij, die eenig voorwerp invoert, dat geschikt is tot het verschaffen van stoffelijken steun aan het voorbereiden, bevorderen of teweegbrengen van eene omwenteling, indien hij weet of ernstige reden heeft om te vermoeden, dat het daartoe bestemd is;

3°. hij, die eenig voorwerp onder zich heeft of tot onderwerp van eene overeenkomst maakt, dat geschikt is tot het verschaffen van stoffelijken steun aan het voorbereiden, bevorderen of teweegbrengen van eene omwenteling, indien hij weet of ernstige reden heeft om te vermoeden, dat het daartoe bestemd is en dat het voorwerp of eenig ander voorwerp, waarvoor het in de plaats is getreden, hetzij met die bestemming is ingevoerd, hetzij door of vanwege een buiten *Suriname* gevestigd persoon of lichaam daartoe is bestemd.

De voorwerpen waarmede of met betrekking tot welke de in het voorgaande lid onder 2°.—3°. omschreven misdrijven zijn begaan, mogen worden verbeurd verklaard.

Artikel 8.

De in artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde ambtenaren en beambten van politie zijn te allen tijde bevoegd ter inbeslagneming de uitlevering te vorderen van al hetgeen kan dienen tot bewijs of redelijkerwijs vermoed kan worden bestemd te zijn geweest of gediend te hebben tot het begaan van eenig in de artikelen 97—102 en 103*bis* van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie *Suriname* omschreven misdrijf.

Zij hebben te allen tijde vrijen toegang tot alle plaatsen, waar redelijkerwijs vermoed kan worden, dat een zoodanig strafbaar feit wordt begaan.

Wordt hun de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich dien desnoods met inroeping van den sterken arm.

Is de plaats tevens eene woning of alleen door eene woning

toegankelijk, dan treden zij deze tegen den wil des bewoners niet binnen dan op vertoon van een bijzonderen schriftelijken last te *Paramaribo* van den procureur-generaal en in de districten van den betrokken districts-commissaris.

Van dit binnentreden maken zij proces-verbaal op, dat binnen twee maal 24 uren aan hem, wiens woning is binnengetreden, in afschrift wordt medegedeeld.

Artikel 9.

Onder Titel V van het Tweede Boek van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie *Suriname*, worden vóór artikel 137 ingelascht de navolgende artikelen:

Artikel 136*bis*.

Hij, die zich opzettelijk uit in woord, geschrift of afbeelding, waarin, zij het ook zijdelings, voorwaardelijk of in bedekte termen, verstoring van de openbare orde of omverwerping dan wel aanranding van het in *Nederland*, *Nederlandsch-Indië*, *Suriname* of *Curaçao* gevestigd gezag wordt aangeprezen of daarvoor stemming wordt gemaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Artikel 136*ter*.

Hij, die een geschrift of afbeelding, waarin, zij het ook zijdelings, voorwaardelijk of in bedekte termen, verstoring van de openbare orde of omverwerping dan wel aanranding van het in *Nederland*, *Nederlandsch-Indië*, *Suriname* of *Curaçao* gevestigde gezag wordt aangeprezen of daarvoor stemming wordt gemaakt, met het oogmerk om aan den inhoud ruchtbaarheid te geven of de ruchtbaarheid daarvan te vermeerderen, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Artikel 136*quater*.

Hij, die in het openbaar uiting geeft aan gevoelens van vijandschap, haat of minachting jegens de Regeering van *Nederland* of van *Nederlandsch-Indië*, of jegens het Bestuur van *Suriname* of van *Curaçao*, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Artikel 136*quinquies*.

Hij, die een geschrift of afbeelding, waarin gevoelens van vijandschap, haat of minachting jegens de Regeering van *Nederland* of van *Nederlandsch-Indië*, of jegens het Bestuur van *Suriname* of *Curaçao* tot uiting komen, met het oogmerk om aan den inhoud ruchtbaarheid te geven of de ruchtbaarheid daarvan te vermeerderen, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat en er, tijdens het plegen van het misdrijf, nog geen vijf jaren zijn verloopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, mag hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet.

Artikel 10.

Artikel 137 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie *Suriname* wordt gelezen als volgt:

Hij, die, mondeling of bij geschrifte, in het openbaar tot eenig strafbaar feit, tot gewelddadig optreden tegen het openbaar gezag of tot eenige andere ongehoorzaamheid, hetzij aan een wettelijk voorschrift, hetzij aan een krachtens wettelijk voorschrift gegeven ambtelijk bevel opruit, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Artikel 11.

Artikel 138, eerste lid van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie *Suriname* wordt gelezen als volgt:

Hij, die een geschrift, waarin tot eenig strafbaar feit, tot gewelddadig optreden tegen het openbaar gezag of tot eenige andere in het vorige artikel omschreven ongehoorzaamheid wordt opgeruid met het oogmerk om aan den opruienden inhoud ruchtbaarheid te geven of de ruchtbaarheid daarvan te vermeerderen, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Artikel 12.

Na artikel 138 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie *Suriname* wordt ingelascht een artikel 138*bis*, luidende als volgt:

Hij, die met het oogmerk om verstoring van de openbare orde of ontwrichting van het economisch leven der maatschappij te veroorzaken, dan wel wetende of redelijkerwijze moetende vermoeden, dat daarvan verstoring van de openbare orde of ontwrichting van het economisch leven der maatschappij het gevolg zal zijn, teweegbrengt of bevordert, dat meer personen nalaten of ondanks wettig gegeven last weigeren werkzaamheden te verrichten, waartoe zij zich verbonden hebben of uit kracht van hun dienstbetrekking verbonden zijn, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren of geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Artikel 13.

Na artikel 147 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie *Suriname* wordt ingelascht een artikel 147*bis*, luidende als volgt:

Hij, die opzettelijk door het verspreiden van een logenachtig bericht onrust verwekt onder de bevolking, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Artikel 14.

In Titel VIII van het Tweede Boek van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie *Suriname*, worden vóór artikel 183 ingelascht, de navolgende artikelen:

Artikel 182*bis*.

Hij, die zich in het openbaar, mondeling of bij geschrifte, opzettelijk in beleedigenden vorm uitlaat over eene in *Nederland*, in *Nederlandsch-Indië*, in *Suriname* of in *Curaçao* gestelde macht of een aldaar gevestigd openbaar lichaam, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Artikel 182*ter*.

Hij, die een geschrift of afbeelding, waarin eene uitlating in beleedigenden vorm over eene in *Nederland*, in *Nederlandsch-Indië*, in *Suriname* of in *Curaçao* gestelde macht of een aldaar gevestigd openbaar lichaam voorkomt, met het oogmerk om aan die uitlating ruchtbaarheid te geven of de ruchtbaarheid daarvan te vermeerderen, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat en er,

tijdens het plegen van het misdrijf, nog geen twee jaren zijn verloopen sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, mag hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet.

Artikel 15.

Na artikel 43 van de Politiestrafverordening worden ingelascht twee artikelen 43*bis* en 43*ter*, luidende als volgt:

Art. 43*bis*.

Het houden, leiden of organiseeren van en het deelnemen aan optochten of demonstraties in het openbaar, van welken aard of welke strekking ook, is verboden, tenzij vooraf voor dien optocht of demonstratie te *Paramaribo* de commissaris van politie en in een district de betrokken districts-commissaris schriftelijk vergunning heeft verleend.

De autoriteit, die eene zoodanige vergunning heeft verleend, is bevoegd haar te allen tijde in te trekken.

Overtreding van het verbod van het eerste lid van dit artikel wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste eene maand of met eene geldboete van ten hoogste eenhonderd gulden.

Art. 43*ter*.

Hij, die bij gelegenheid van een optocht of demonstratie of van een druk verkeer of eene opeenhooping van menschen op den openbaren wag niet voldoet aan een bevel van de politie, gegeven in het belang der openbare orde om door te loopen, stil te staan of zich in een bepaalde richting te begeven of te verwijderen, wordt gestraft met eene geldboete van ten hoogste vijftig gulden.

Artikel 16.

Dit besluit, welks bepalingen bij koloniale verordening kunnen worden gewijzigd of ingetrokken, treedt in werking op den dag na dien van hare afkondiging.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in afschrift aan den Raad van State zal worden gezonden.

Het Loo, den 26sten October 1933.

WILHELMINA.

De Minister van Staat,
Minister van Koloniën,
H. COLIJN.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.
Gedaan te Paramaribo, den 23sten November 1933.
KIELSTRA.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven den 27sten November 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1933. No. 95.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

PUBLICATIE van 23 November 1933, *waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 26sten October 1933 No. 16, houdende bepalingen omtrent de uitoefening van het recht van vergadering en tot intrekking van de bepalingen der Politiestrafverordening daaromtrent.*

IN NAAM DER KONINGIN!
DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Van wege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Staat, Minister van Koloniën van 29 September 1933, 7de Afd., n°. 3;

Gelet op artikel 48 van het Reglement op het beleid der Regering in de kolonie *Suriname*;

Overwegende, dat het noodig is de bepalingen omtrent het recht van vergadering te herzien en in verband daarmede de betrekkelijke artikelen van de Politiestrafverordening in te trekken;

Den Raad van State gehoord (advies van 17 October 1933, n°. 41);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 24 October 1933, 7de Afd., n°. 1;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen:

Artikel 1.

Het houden, leiden, organiseeren of bijwonen van, alsook het deelnemen aan eene openbare vergadering tot gemeenschappelijke beraadslaging in de open lucht, is verboden, tenzij vooraf schriftelijke vergunning tot die vergadering is verleend te Paramaribo door den procureur-generaal en in een district door den betrokken districts-commissaris.

De autoriteit, die eene zoodanige vergunning heeft verleend, is te allen tijde bevoegd om haar in te trekken.

Artikel 2.

Tot alle vergaderingen waarbij het publiek wordt toegelaten, hebben de ambtenaren en beambten van politie vrijen toegang.

Weigering van toegang geeft aan de ambtenaren en beambten van politie het recht zich den toegang desnoods met geweld te verschaffen.

Artikel 3.

Het dragen van wapenen in de vergaderingen, bedoeld in de voorgaande twee artikelen, is verboden.

Dit verbod is niet toepasselijk voor officieren en onder-officieren van zee- en landmacht in uniform gekleed.

Artikel 4.

Het houden, leiden, organiseeren of bijwonen van, alsook het deelnemen aan bijeenkomsten van particulieren om zich in het hanteeren van wapenen te oefenen, op in den regel voor publiek toegankelijke plaatsen, of indien zij door meer dan tien personen worden bijgewoond, is verboden tenzij vooraf schriftelijk vergunning tot die bijeenkomst is verleend te Paramaribo door den procureur-generaal of in een district door den betrokken districtscommissaris.

Een zoodanige vergunning wordt niet verleend dan ten minste vijf dagen vóórdat de bijeenkomst wordt gehouden en onder de voorwaarden in het belang der openbare orde en veiligheid gesteld.

Het tweede lid van artikel 1 is op eene zoodanige vergunning van toepassing.

Artikel 5.

Indien, naar het oordeel van den Gouverneur, de openbare orde is verstoord of ernstig gevaar voor verstoring daarvan dreigt, is de Gouverneur bevoegd om, den Raad van Bestuur gehoord, te bepalen, dat in geheel *Suriname* of in een bij het betreffende besluit aangegeven deel daarvan de uitoefening van het recht van vergadering aan de volgende beperkingen is onderworpen:

a. het bepaalde in artikel 1 is van toepassing ten aanzien van alle voor het publiek toegankelijke vergaderingen, alsmede ten aanzien van vergaderingen, welke gehouden worden op in den regel voor het publiek toegankelijke plaatsen;

b. andere dan de onder *a* bedoelde vergaderingen worden niet toegelaten, tenzij voor het houden daarvan tenminste drie dagen tevoren schriftelijk kennis is gegeven te Paramaribo aan den commissaris van politie en in de districten aan den betrokken districts-commissaris, welke ieder voor zich, bevoegd zijn het houden van die vergadering te verbieden.

Van een zoodanig verbod staat beroep open op den procureur-generaal;

c. het bepaalde in de artikelen 2 en 3 is op alle vergaderingen van toepassing.

Zoodra de bijzondere omstandigheden, bedoeld in het vorig lid, naar het oordeel van den Gouverneur, niet meer aanwezig zijn, trekt hij het besluit in.

Artikel 6.

De Gouverneur is bevoegd om, den Raad van Bestuur gehoord, de bij artikel 5 bedoelde beperkingen van het vergaderrecht, indien hij dit in het belang der openbare orde noodzakelijk acht, in geheel *Suriname* of in een bij het betreffende besluit omschreven deel daarvan voor een of meer bepaalde vereenigingen in het leven te roepen.

Zoodra de Gouverneur dit met het belang der openbare orde vereenigbaar acht, trekt hij het in het eerste lid bedoelde besluit in.

Artikel 7.

Elke vergadering of bijeenkomst, waarin de openbare orde wordt verstoord of waarin tegen de bepalingen van deze verordening wordt gehandeld of waarin voorwaarden, in de vergunning gesteld, worden overtreden, gaat op de vordering der politie terstond uiteen.

Artikel 8.

Hij, die in eene besloten vergadering, welke door toepassing van artikel 5 of artikel 6 onderworpen is aan de daarbij aangeduide beperkingen van het vergaderrecht, een feit pleegt, hetwelk, in het openbaar begaan, zou vallen onder een der feiten, strafbaar gesteld bij de artikelen 136 *quater*, 137 of 182*bis* van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Suriname, wordt gestraft met gevangenisstraf of geldboete tot het bij het betrokken artikel van dat wetboek aangegeven maximum.

De in dit artikel strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als misdrijven.

Artikel 9.

Onverminderd de straffen, gesteld voor bijzondere misdrijven in geoorloofde en ongeoorloofde vereenigingen, vergaderingen en bijeenkomsten, of ter gelegenheid hiervan gepleegd, wordt overtreding van artikel 1, eerste lid, artikel 2, tweede lid, artikel 3, eerste lid, artikel 4, eerste lid en artikelen 5 en 7 gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of met geldboete van ten hoogste tweehonderd gulden.

Gelijkerwijs wordt gestraft overtreding van de ingevolge artikel 6 uitgevaardigde bepalingen tot beperking van het vergaderrecht.

De in dit artikel strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als overtredingen.

Artikel 10.

Bij het in werking treden van deze verordening vervallen de artikelen 44, 45, 46, 47, 48 en 49 van de Politiestrafverordening.

Artikel 11.

Dit besluit, welks bepalingen bij koloniale verordening kunnen worden gewijzigd of ingetrokken, treedt in werking met ingang van den dag na dien van hare afkondiging.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in afschrift aan den Raad van State zal worden gezonden.

Het Loo, den 26sten October 1933.

WILHELMINA.

De Minister van Staat,
Minister van Koloniën,
H. COLIJN.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 23sten November 1933.
KIELSTRA.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 27sten November 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.
NO. 50.

PUBLICATIE van 23 November 1933, *waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 26sten October 1933 No. 17, houdende bepalingen omtrent drukwerken.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Van wege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Staat, Minister van Koloniën van 29 September 1933, 7de Afd., nº. 3;

Gelet op artikel 48 van het reglement op het beleid der Regering in de kolonie *Suriname*;

Overwegende, dat het noodig is bepalingen vast te stellen met betrekking tot drukwerken;

Den Raad van State gehoord (advies van 17 October 1933, nº. 41);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 24 October 1933, 7de Afd., nº. 1;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen:

Artikel 1.

Elk drukwerk, tenzij in Nederland of elders dan in *Suriname* gedrukt, moet zijn voorzien van den naam en de woonplaats van den drukker en den uitgever.

Hij die een drukwerk, dat aan deze voorwaarde niet voldoet, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste honderd gulden.

Artikel 2.

Van elk in *Suriname* gedrukt, alsmede van elk buiten *Suriname*, elders dan in Nederland, gedrukt, maar in *Suriname* uitgegeven drukwerk, is de drukker of uitgever verplicht om, uiterlijk binnen 24 uren na de verschijning, kosteloos een door hem gewaarmerkt exemplaar te zenden — naar gelang van de plaats waar het drukwerk verschijnt — te Paramaribo aan den commissaris van politie en in de districten aan den betrokken districts-commissaris.

Overtreding van deze bepaling wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden.

Artikel 3.

Indien zulks zijns inziens tot verzekering van de openbare orde wordt gevorderd, is de Gouverneur bevoegd om bij een met redenen omkleed besluit bepaalde in *Suriname* al dan niet periodiek verschijnende drukwerken, voor zoover in *Suriname* of buiten *Suriname*, doch elders dan in Nederland, gedrukt, aan te wijzen, welker verschijning of welker verspreiding kan worden verboden.

Het besluit wordt door of op last van den procureur-generaal onverwijld ter kennis gebracht van den uitgever en van den drukker, zoomede van den persoon of de personen, die onder welken naam ook de leiding van de redactie van het aangewezen drukwerk hebben, voor zoover naam en adres der betrokkenen bekend zijn.

Zoodra de Gouverneur dergelijke aanwijzing tot verzekering van de openbare orde niet langer noodig acht, trekt hij het besluit hetzij geheel hetzij ten aanzien van een of meer der aangewezen drukwerken in.

Tenzij het eerder is ingetrokken, blijft het besluit voor wat periodiek verschijnende drukwerken betreft, gedurende een jaar van kracht.

Artikel 4.

Indien de in artikel 3 bedoelde aanwijzing niet het gewenschte gevolg heeft, is de Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord, bevoegd om een verbod tot het drukken, uitgeven, invoeren en verspreiden van de aangewezen drukwerken uit te vaardigen, ten aanzien van een courant nochtans niet langer dan voor ten hoogste één maand, en ten aanzien van andere periodiek verschijnende drukwerken voor niet langer dan ten hoogste het drievoud van het tijdperk, liggende tusschen het verschijnen van twee opvolgende nummers, terwijl ten aanzien van andere drukwerken, de duur, tenzij anders bij het besluit bepaald, geldt totdat het verbod is ingetrokken.

Het besluit, waarbij de Gouverneur het verbod uitvaardigt, wordt niet alleen afgekondigd, maar bovendien in het Gouvernements-Advertentieblad geplaatst.

Het treedt in werking met ingang van den dag, volgende op de dagteekening van het Gouvernements-Advertentieblad, waarin het geplaatst is.

Wanneer na ommekomst van den duur van het verbod de uitgifte van het verboden drukwerk is hervat, mag een verbod als in het eerste lid bedoeld ten aanzien van hetzelfde drukwerk opnieuw tijdelijk worden uitgevaardigd, zoolang de desbetreffende aanwijzing bedoeld bij artikel 3 van kracht is. Voor een courant mag bij een tweede en volgend verbod de duur hiervan ten hoogste drie achtereenvolgende maanden bedragen.

Artikel 5.

De procureur-generaal en in een district de betrokken districts-commissaris treft onmiddellijk maatregelen ter voorkoming van het drukken, uitgeven en verspreiden van het drukwerk voor den duur van het verbod, waartoe hij tot verzegeling of tot inbeslagneming van drukpersen en andere bij het drukkersbedrijf gebezigde materialen en tot verzegeling van gebouwen of lokalen, waarin die voorwerpen zich bevinden, mag overgaan. Hij is bevoegd zich te dien einde, desnoods met behulp van den sterken arm, ook tegen den wil van den gebruiker of bewoner den toegang te verschaffen tot alle besloten plaatsen, woningen daaronder begrepen. Van dit binnentreden van eene woning of andere besloten plaats wordt een procesverbaal opgemaakt, waarvan een afschrift binnen tweemaal 24 uur aan den gebruiker of bewoner wordt toegezonden.

Voor zoover mogelijk brengt de procureur-generaal en in een district de betrokken districts-commissaris het verbod ter kennis van belanghebbenden genoemd in het tweede lid van artikel 3.

Artikel 6.

Hij, die een krachtens artikel 4 uitgevaardigd verbod opzettelijk overtreedt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

Met dezelfde straf wordt gestraft hij, die met het bestaande verbod bekend, op eenige wijze heeft medegewerkt aan de samenstelling of ordening van den inhoud van een in strijd met het verbod ter perse gelegd drukwerk.

De bij dit artikel strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als misdrijven.

Artikel 7.

De Gouverneur is bevoegd om, den Raad van Bestuur gehoord, tot verzekering van de openbare orde den invoer binnen *Suriname* van buiten *Suriname*, doch elders dan in Nederland gedrukte stukken te verbieden.

Het besluit, waarbij de Gouverneur zulk een verbod uitvaardigt, wordt niet alleen afgekondigd, maar bovendien in het Gouvernements-Advertentieblad geplaatst.

Artikel 8.

De gedrukte stukken, waarvan de invoer binnen *Suriname* is verboden, worden in beslag genomen en, voor zoover zij niet bestemd zijn om als stukken van overtuiging in eene strafzaak te dienen, vernietigd. Van deze vernietiging wordt een procesverbaal opgemaakt.

Tot deze inbeslagneming en vernietiging zijn bevoegd de ambtenaren en beambten van politie, bedoeld in artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie Suriname. Het van de inbeslagneming en vernietiging opgemaakt proces-verbaal wordt te Paramaribo door den commissaris van politie en in een district door den districts-commissaris onverwijld aan den procureur-generaal toegezonden.

De ambtenaren van de invoerrechten en accijnzen zijn verplicht om de gedrukte stukken, waarvan de invoer binnen *Suriname* is verboden, aan te houden en geven van elke aanhouding ten spoedigste kennis aan den procureur-generaal en in een district aan den betrokken districts-commissaris, die met de stukken handelt, zooals in het eerste lid is voorgeschreven.

Artikel 9.

De zich in handen van den post- en telegraafdienst bevindende stukken, waarvan de invoer binnen *Suriname* is verboden, worden niet verzonden noch uitgereikt, maar naar gelang zij buiten of binnen *Suriname* ter post zijn bezorgd, met de aanwijzing „Interdit" naar het kantoor van oorsprong teruggezonden of onder de rebuten opgenomen.

Het laatste geschiedt ook wanneer door onbekendheid van het kantoor van oorsprong, terugzending daarheen niet mogelijk is.

Artikel 10.

Hij, die gedrukte stukken, waarvan de invoer binnen *Suriname* is verboden, na de inwerkingtreding van het verbod invoert, vervoert, bezit, verspreidt, aanslaat, verzendt, verkoopt, te koop of ter lezing aanbiedt of kosteloos afstaat, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste vijfhonderd gulden.

Poging tot invoer of verspreiding, in het eerste lid omschreven, is mede en op gelijke wijze strafbaar.

Artikel 11.

Onder drukwerken worden in deze verordening mede verstaan de door werktuigkundige of scheikundige middelen bewerkte verveelvuldiging van geschriften, van voortbrengselen der beeldende kunsten of van met tekst voorziene muziekwerken.

De bepalingen van dit besluit zijn niet toepasselijk op van Overheidswege uitgegeven drukwerken.

Artikel 12.

Onder verspreiding van drukwerken wordt in deze verordening mede verstaan elke daad van koophandel met zoodanige werken gedreven, en elke, zelfs kostelooze, afstand van die werken aan anderen, met het oogmerk om ze verder te verspreiden.

Artikel 13.

Indien tijdens het plegen van een der in deze verordening vermelde strafbare feiten nog geen twee jaren zijn verloopen, sedert een vroegere veroordeeling van den schuldige wegens dergelijk feit onherroepelijk is geworden, wordt het maximum van de straf met een derde verhoogd en mag de schuldige worden ontzet van de uitoefening van het beroep waarin hij de overtreding heeft begaan.

Artikel 14.

Bij het instellen van eene strafvervolging terzake van overtreding van deze verordening of van eenig ander door middel van de drukpers gepleegd strafbaar feit mogen alle gevonden exemplaren en mag zelfs de geheele oplage van het aangeklaagde drukwerk worden in beslag genomen.

Artikel 15.

Dit besluit, welks bepalingen bij koloniale verordening mogen worden gewijzigd of ingetrokken, treedt in werking met ingang van den dag na dien van hare afkondiging.

Onze Minister van Koloniën, is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in afschrift aan den Raad van State zal worden gezonden.

Het Loo, den 26sten October 1933.

WILHELMINA.

De Minister van Staat,
Minister van Koloniën,
H. COLIJN.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernementsblad* bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 23sten November 1933.

KIELSTRA.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 27sten November 1933.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1933. No. 97.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 17 Mei 1933 *houdende, met wijziging van de verordening van 13 Juli 1932 (G. B. No. 68), afwijking, met betrekking tot de ondersteuning in de kosten van voorziening in de behoefte aan schoollokalen en voor administratiekosten voor het jaar 1934, van het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 (G. B. No. 93), inzake uitkeeringen uit 's Landskas aan besturen van bijzondere scholen voor Lager Onderwijs in Suriname en nopens inkomsten der onderwijzers bij het Openbaar Lager Onderwijs in dat gewest.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is de verordening van 13 Juli 1932 (G. B. No. 68) tot afwijking met betrekking tot de ondersteuning in de behoefte aan schoollokalen en voor administratiekosten voor het jaar 1933 van het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 (G. B. No. 93) *inzake uitkeeringen uit 's Landskas aan besturen van bijzondere scholen voor Lager Onderwijs in Suriname en nopens inkomsten der onderwijzers bij het Openbaar Lager Onderwijs in dat gewest,* te wijzigen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Eenig artikel.

In het Eenig artikel van de verordening van 13 Juli 1932 (G. B. No. 68) tot afwijking met betrekking tot de ondersteuning

in de kosten van voorziening in de behoefte aan schoollokalen en voor administratiekosten voor het jaar 1933 van het Koninklijk besluit van den 4den December 1925 No. 23 (G. B. No. 93) inzake uitkeeringen uit 's Landskas aan besturen van bijzondere scholen voor Lager Onderwijs in Suriname en nopens inkomsten der onderwijzers bij het openbaar Lager Onderwijs in dat gewest wordt voor „het jaar 1933" gelezen: „de jaren 1933 en 1934".

Gegeven te Paramaribo, den 17den Mei 1933.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 28sten November 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 98.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 1 December 1933 No. 3833, *houdende bekendmaking van de toetreding van Turkije tot het op 19 Februari 1925 te Genève gesloten Verdrag, met bijbehoorend Protocol, betreffende de vervaardiging en de bereiding van, alsmede den handel in verdoovende middelen (Staatsblad 1928 No. 356, Gouvernementsblad No. 86).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Nader voorgenomen de missives van den Minister van Koloniën van 1 Maart en 26 April 1933, 2e en 7e Afdeeling Nos. 17/132 en 26/227, de eerste betreffende enkele voorloopige mededeelingen omtrent de toetreding van Turkije tot de Opiumverdragen van 1912, 1925 en 1931 en de tweede houdende mededeeling, dat Turkije is toegetreden tot het op 19 Februari 1925 te Genève gesloten Verdrag, met bijbehoorend Protocol, betreffende de vervaardiging en de bereiding van, alsmede den handel in verdoovende middelen (Staatsblad 1928 No. 356, Gouvernementsblad No. 86);

Gelezen ..... (enz.);

Besluit:

1. Van het vorenstaande aanteekening te houden.
2. Te bepalen, dat uittreksel van deze resolutie in het *Gouvernementsblad* zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 1sten December 1933.
KIELSTRA.

Uitgegeven, den 6den December 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1933. No. 99.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 4 December 1933 No. 3853, *houdende vermindering van de detacheeringstoelage genoten door landsdienaren en door het personeel bij het gesubsidieerd bijzonder onderwijs.*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Herlezen de resolutie van 21/26 Juli 1933 No. 75 Z. G.;

Overwegende dat in het wetsontwerp tot vaststelling van de Surinaamsche begrooting voor het dienstjaar 1934 gerekend is op vermindering van de detacheeringstoelagen welke krachtens de desbetreffende Salarisregelingen kunnen worden genoten door landsdienaren en bijzondere onderwijzers;

Besluit:

I. In afwijking en met wijziging voor zooveel noodig van de „Salarisregeling 1925" (G. B. No. 54), gelijk deze thans luidt, en van de „Onderwijzerssalarisregeling 1925" (Geldende tekst G. B. 1932 No. 108) te bepalen, dat, met ingang van 1 Januari 1934, de krachtens deze Salarisregelingen, genoten wordende of alsnog te genieten detacheeringstoelagen door:

1. landsdienaren en

2. personeel bij het gesubsidieerd bijzonder onderwijs, hetwelk geen landsdienaar zijnde, niettemin bezoldigd wordt naar de genoemde Salarisregelingen,

worden verminderd met 50%.

II. Te bepalen, dat deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 4den December 1933.

KIELSTRA.

Uitgegeven, den 5den December 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 100.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 23 Augustus 1933 *betreffende vergunningen voor autobusdiensten.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende : dat het algemeen belang vordert, dat geen autobus- of autotruckdiensten worden ingesteld zonder daartoe vooraf verkregen vergunning van den Gouverneur, onder door dezen te stellen voorwaarden ;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening :

Art. 1.

(1) Tot het in werking brengen van een openbaar middel tot vervoer van personen of goederen te land wordt een voorafgaande schriftelijke vergunning van den Gouverneur gevorderd.

(2) Voor de toepassing van deze verordening worden :

a) onder openbaar middel tot vervoer van personen te land verstaan de autobussen en motorrijtuigen, bestemd om, al dan niet tegen betaling langs een bepaald traject de personen, die zich daartoe aanmelden, te vervoeren, onverschillig of het vervoer al dan niet van eenige voorwaarde of van de inachtneming van eenigen vorm afhankelijk is gesteld, indien zij ingericht zijn voor 7 of meer personen buiten den bestuurder.

b) onder openbaar middel tot vervoer van goederen te land verstaan de autotrucks, bestemd om, al dan niet tegen betaling langs een bepaald traject de goederen, die daartoe worden aangeboden te vervoeren, onverschillig of het vervoer al dan niet van eenige voorwaarde of van de inachtneming van eenigen vorm afhankelijk is gesteld, indien zij berekend zijn op eene netto belasting van meer dan 2000 K. G.

Art. 2.

Tot het verkrijgen van de in artikel 1 lid 1 genoemde vergunning wendt de belanghebbende zich bij gezegeld verzoekschrift tot den Gouverneur onder mededeeling van zoodanige opgaven en bijzonderheden omtrent den aard van den dienst, waartoe vergunning gevraagd wordt, als in het Gouvernements-Advertentieblad zijn openbaar gemaakt.

Art. 3.

(1) De Gouverneur verleent, termen daartoe vindende, de vergunning onder vaststelling van zoodanige voorwaarden en bepalingen, welke, naar zijne beoordeeling, de veiligheid van vervoer en een behoorlijk verkeer kunnen verzekeren. Het tarief voor vervoer van personen en goederen wordt ook hierbij vastgesteld.

(2) Onder deze voorwaarden en bepalingen wordt mede begrepen de verplichting tot betaling van een vergunningsrecht, hetzij voor eens, hetzij telkens voor een bepaalden tijdsduur, zullende op de invordering van dit recht van toepassing zijn het Koninklijk besluit van 3 April 1869 No. 23 (G. B. No. 24), houdende bepalingen op de regtspleging inzake de belastingen in de kolonie Suriname.

Art. 4.

Hij, die in strijd met artikel 1 een openbaar middel tot vervoer van personen of goederen te land in werking brengt of houdt, wordt gestraft met eene geldboete van ten hoogste een honderd gulden.

Art. 5.

Het in artikel 4 strafbaar gestelde feit wordt beschouwd als een overtreding.

Art. 6.

Deze verordening, welke kan worden aangehaald als „Autobusverordening" treedt in werking op een nader door den Gouverneur te bepalen tijdstip.

Gegeven te Paramaribo, den 23sten Augustus 1933.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 5den December 1933.

De Gouvernements-Secretaris
P. KIKKERT.

1933. No. 101.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 11 Juli 1933 *tot nadere regeling van de Brandweer te Paramaribo.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de Brandweer te Paramaribo nader te regelen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Artikel 1.

1. Met de zorg voor en het beheer van de Brandweer te Paramaribo is, onder den titel van Opperbrandmeester, ambtshalve belast de Commandant der Troepen in Suriname, die eerstbedoelde functie naast zijn andere werkzaamheden vervult.

2. Aan hem wordt, met den titel van Adjunct-Opperbrandmeester toegevoegd een door den Gouverneur aangewezen Luitenant of Onder-Luitenant, die den Opperbrandmeester ambtshalve bij ontstentenis of verhindering als zoodanig vervangt.

3. Voor beiden wordt door den Gouverneur eene Instructie vastgesteld.

Artikel 2.

1. Het personeel der Brandweer bestaat behalve uit den Opperbrandmeester en den Adjunct-Opperbrandmeester uit vast personeel.

2. Het personeel kan mede bestaan uit vrijwillig personeel van een door natuurlijke of rechtspersonen opgericht brandweerkorps.

Artikel 3.

1. Het vaste personeel bij de Brandweer wordt benoemd en ontslagen volgens regelen door den Gouverneur vast te stellen.

2. Een door natuurlijke of rechtspersonen opgericht en in stand gehouden brandweerkorps, kan door den Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord, onder daarbij te stellen voorwaarden, als een onderdeel van de Brandweer worden erkend. De leden van zoodanig korps hebben dezelfde rechten en verplichtingen als het overige personeel van de Brandweer, behoudens de bevoegdheid van den Gouverneur om, den Raad van Bestuur gehoord, van de verplichtingen geheele of gedeeltelijke ontheffing te verleenen.

3. De erkenning, in het vorige lid bedoeld, kan door den Gouverneur te allen tijde, den Raad van Bestuur gehoord, zonder opgaaf van redenen, worden ingetrokken.

Artikel 4.

1. Het personeel van de Brandweer is verplicht deel te nemen aan oefeningen van de Brandweer, op te komen voor diensten bij brand en daarbij de bevelen op te volgen, welke door of vanwege den met de leiding der oefening of van het blusschingswerk belasten persoon worden gegeven.

2. De oefeningen worden door den Opperbrandmeester geregeld.

3. Oproeping voor dienst bij brand geschiedt door den Commandant van de Hoofdwacht door onmiddellijk de alarmschellen in werking te stellen en het brandsignaal (3 lange stooten) te doen blazen, eerst op het voorplein der kazerne, daarna in de stad volgens de door den Troepencommandant vastgestelde route, welke zoo mogelijk per rijwiel wordt afgelegd. Niettemin is het personeel van de Brandweer verplicht om, ook wanneer het op andere wijze verneemt, dat er brand uitgebroken is, zich zoo spoedig mogelijk te begeven naar de voor dit personeel door den Troepencommandant in dat geval voorgeschreven plaatsen.

Artikel 5.

1. Het personeel van de Brandweer is verplicht te zorgen, dat zijne juiste woonplaats steeds bekend is bij den Opperbrandmeester.

2. Bij verhuizing wordt binnen 24 uur daarna de nieuwe woonplaats aan den Opperbrandmeester opgegeven.

Artikel 6.

1. De Opperbrandmeester leidt in geval van brand het blusschingswerk.

2. Maatregelen in het belang van orde en veiligheid op of nabij het terrein van den brand en in het belang van de bescherming van den particulieren eigendom worden door of namens den Procureur-Generaal bevolen.

Artikel 7.

Een ieder is verplicht om zonder eenige aanspraak op schadeloosstelling tegenover het Land te dulden, dat aan hem in eigendom toebehoorende, dan wel bij hem in huur, beheer of gebruik zijnde gebouwen of getimmerten, vanwege de Brandweer op daartoe geschikte plaatsen worden aangebracht en onderhouden inrichtingen, merken of aanwijzingen ten dienste van de Brandweer.

Artikel 8.

Een ieder, die brand ontdekt, is verplicht daarvan zoo spoedig mogelijk kennis te geven of te doen geven aan het centraal telefoonkantoor. Indien brandschellen in de nabijheid zijn, moet hiervan gebruik gemaakt worden om de Brandweer te alarmeeren.

Ariikel 9.

1. Een ieder, wiens hulp of bijstand in geval van brand door of namens den Opperbrandmeester wordt gevorderd is verplicht naar zijn vermogen aan die vordering te voldoen.

2. Het is op het terrein van den brand aan personen, niet tot de Brandweer behoorende, verboden na aankomst van de Brandweer aan het blusschingswerk deel te nemen, tenzij zulks door of namens den Opperbrandmeester van hen gevorderd wordt.

Artikel 10.

Het is verboden gedurende het blusschen van brand sterken drank, wijn of bier uit te reiken of te schenken aan het

ter plaatse dienstdoende personeel der Brandweer, politie, militaire macht, of wel aan andere tot het verleenen van hulp bij de blussching aanwezige personen.

Artikel 11.

1. Het is aan een ieder, die daartoe ambtshalve niet bevoegd is, verboden om zich zonder vergunning door of namens den Procureur-Generaal of Opperbrandmeester verleend, te begeven op het terrein, dat in geval van brand in het belang van de blussching of van de berging of de veiligheid van personen en goederen wordt vrijgehouden.

2. Het is verboden om in geval van brand zonder uitdrukkelijke toestemming van de politie geredde of geborgen goederen buiten het vrijgehouden terrein te brengen of in eene woning of op een erf op te slaan ; het vorenstaande geldt nochtans niet voor den rechthebbende op die goederen en voor door dezen uitdrukkelijk daartoe aangewezen personen.

Artikel. 12.

Terzake van vlugheid bij de bediening van de brandbluschmiddelen bij brand of van verrichte daden van persoonlijken moed bij brand kunnen door den Gouverneur premiën worden toegekend.

Artikel 13.

1. Overtreding van de bepalingen dezer verordening of van krachtens haar gegeven voorschriften wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste één maand of geldboete van ten hoogste één honderd gulden.

2. De feiten bij deze verordening strafbaar gesteld worden beschouwd als overtredingen.

Artikel 14.

Met het opsporen der overtredingen van deze verordening zijn behalve de bij artikel 8 (1—5) van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen belast de Opperbrandmeester, de Adjunct-Opperbrandmeester en bij de organisatie van het personeel der Brandweer door den Gouverneur aan te wijzen en door den Procureur-Generaal te beëedigen leden van dit personeel.

Artikel 15.

1. Deze verordening, die kan worden aangehaald als „Brandweerverordening", onder bijvoeging van het jaar van afkondiging, treedt in werking op een nader door den Gouverneur te bepalen tijdstip.

2. Op dat tijdstip vervallen de verordening van 26 Maart 1918 (G. B. No. 74), zooals die gewijzigd is bij de verordening van 21 Augustus 1924 (G. B. 1925 No. 7), zoomede het tweede lid van art. 17, art. 18 en het vijfde lid van art. 47 van de Schutterijverordening 1925 (G. B. No. 70); de verordeningen van 17 October 1911 (G. B. 1912 No. 1), 7 December 1914 (G. B. No. 76) en 29 November 1915 (G. B. No. 78), de laatste voorzoover zij betrekking heeft op wijziging van de verordening van 17 October 1911 (G. B. 1912 No. 1), blijven ingetrokken.

Gegeven te Paramaribo, den 11den Juli 1933.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 6den December 1933.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

1933. No. 102.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 12 December 1933 *tot wijziging van de voorschriften betreffende het openbaar ministerie in burgerlijke zaken.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende: dat het wenschelijk is wijziging te brengen in de voorschriften betreffende het openbaar ministerie in burgerlijke zaken;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten;

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie;

vastgesteld onderstaande verordening:

Artikel 1.

In het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering voor de kolonie Suriname worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I. De slotzin van artikel 61 wordt gelezen:

„Aan het slot van hetzelve worden vermeld de namen der „regters, welke over de zaak hebben geoordeeld".

II. Artikel 322 wordt gelezen:

„Het openbaar ministerie is bevoegd op elke teregtzitting tegenwoordig te zijn."

III. Artikel 324 wordt gewijzigd als volgt:

1o. De aanhef wordt gelezen:

„Het openbaar ministerie zal, op den voet van het bepaalde „in het tweede lid, gehoord worden:

„*a.* in zaken welke betreffen:"

2o. Het slot: „En voorts in alle zaken, waarin zulks bij „algemeene verordening is voorgeschreven" wordt vervangen door:

„*b.* in alle andere zaken, waarin het hooren door den bur-„gerlijken regter van het openbaar ministerie bij algemeene ver-„ordening is voorzien."

3o. Toegevoegd worden twee nieuwe leden, luidende:

„In disciplinaire zaken wordt het openbaar ministerie steeds „gehoord; in de overige gevallen alleen indien het den wensch „om te worden gehoord te kennen heeft gegeven.

„Verzuim in het hooren van het openbaar ministerie heeft „behalve in disciplinaire zaken geen nietigheid ten gevolge".

IV. In artikel 325 vervalt het woord „bovendien".

V. Tusschen de artikelen 325 en 327 wordt ingevoegd een nieuw artikel, luidende:

„Artikel 326.

„Betreft het zaken ter teregtzitting, dan gelden wijders de volgende voorschriften."

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien van hare afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, den 12den December 1933.

KIELSTRA.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 16den December 1933.

De Gouvernements-Secretaris

P. KIKKERT.

1933. No. 103.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 27 December 1933 *op de loterijbelasting.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de belasting op de loterijen opnieuw te regelen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten;

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

1. Er wordt eene belasting geheven van alle in Suriname gehouden verlotingen van goederen en van geldloterijen.

2. Grondslagen der heffing zijn:

a. de volle waarde van de verloot wordende goederen of het volle bedrag van het gezamenlijk aantal uitgegeven loten en

b. het bruto bedrag der getrokken geldprijzen of de volle waarde der getrokken goederenprijzen.

Art. 2.

1. De belasting bedraagt:

a. vijftien ten honderd van de volle waarde van de verloot wordende goederen of van het volle bedrag van het gezamenlijk aantal uitgegeven loten, als bedoeld in punt *a* van het tweede lid van het vorige artikel;

b. van het brutobedrag van elken getrokken geldprijs of

van de volle waarde van elken getrokken goederenprijs, als bedoeld in punt *b* van het tweede lid van het vorige artikel, vijf ten honderd met dien verstande, dat de prijzen, elk tot een bedrag van of met eene waarde kleiner dan vijf gulden buiten deze heffing vallen.

2. Voor verloting van goederen en voor geldloterijen, waarvan de opbrengst strekt uitsluitend voor een liefdadig doel — ter beoordeeling van den administrateur van financiën, met beroep op den Gouverneur — bedraagt de belasting volgens punt *a* van het vorige lid nochtans *tien* ten honderd en blijft de belasting volgens punt *b* van dat lid achterwege.

3. De heffing volgens punt *b* van het eerste lid van dit artikel geschiedt over ronde sommen van vijf gulden.

4. De beoordeeling of de heffing volgens punt *a* van het eerste lid van dit artikel over de volle waarde van de verloot wordende goederen dan wel over het volle bedrag van het gezamenlijk aantal uitgegeven loten geschiedt, zoomede de vaststelling van de waarde van de verloot wordende goederen, berust in de districten bij den betrokken districts-commissaris en te Paramaribo bij den controleur der belastingen, een en ander met beroep op den administrateur van financiën.

Art. 3.

1. De belasting is verschuldigd door den houder van de verloting of loterij.

2. Het belastingbedrag, geheven op den grondslag van punt *b* van het tweede lid van art. 1, kan echter door hem worden ingehouden op de prijzen.

3. Het verschuldigde belastingbedrag behoort aan 's Lands kas te zijn voldaan, alvorens tot de verloting of trekking wordt overgegaan, tenzij hiervoor zekerheid ten genoegen van den ontvanger, te wiens kantore de betaling dient te geschieden, is gesteld.

Art. 4.

De voorschriften ter uitvoering van deze verordening en ter verzekering van de heffing worden bij besluit van den Gouverneur gegeven.

Art. 5.

1. De verordening treedt in werking met ingang van een nader door den Gouverneur te bepalen tijdstip.

2. Bij hare inwerkingtreding vervallen de paragrafen 3 en 4 van de Publicatie van 26 Augustus 1828 (G. B. No. 9), *houdende voorschriften, hoedanig te handelen bij het verloten van goederen.*

Gegeven te Paramaribo, den 27sten December 1933.

KIELSTRA.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven den 28sten December 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 104.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

RESOLUTIE van 27 December 1933 No. 4111, *bepalende den dag van inwerkingtreding van de verordening op de loterijbelasting (G. B. 1933 No. 103).*

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Herlezen de resolutie van 27 December 1933 No. 4110;

Gelet op art. 5 van de verordening *op de loterijbelasting* (G. B. 1933 No. 103);

Besluit:

Te bepalen:

1. dat voormelde verordening in werking treedt met ingang van 1 Januari 1934;

2. dat deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden opgenomen.

Paramaribo, den 27sten December 1933.

KIELSTRA.

Uitgegeven, den 28sten December 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 104.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

1933. No. 105.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 10 April 1933 *tot het oprichten van het Waterschap „Totnesspolder."*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is op den voet van artikel 1 der Waterschapsverordening 1931 (G. B. 1932 No. 32) een waterschap op te richten omvattende de gronden in het voorland ten Noorden van de vestigingsplaats Totness in het district Coronie, bekend als series 1 tot en met 8, waarvan de eerste vier thans genoemd zijn Totnesspolder I; en de tweede vier Totnesspolder II;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

1. De gronden in het voorland ten Noorden van de vestigingsplaats Totness, bekend als Totnesspolder 1 omvattende de rijstperceelen 1 tot en met 4, worden met de daaraan grenzende rijstperceelen series 5 tot en met 8, bekend als Totnesspolder II, samengevoegd tot een waterschap.

2. Dit waterschap draagt den naam „Totnesspolder".

3. De taak van dit waterschap bestaat in de behartiging van de waterkeering, de waterloozing, de bevloeiing en verdere waterstaatsbelangen van het waterschap.

Art. 2.

1. Het waterschap Totnesspolder heeft een oppervlak van 240 H.A.

2. Het wordt begrensd ten Noorden door het overblijvende onbebouwde deel van genoemd voorland, ten Oosten door de

plantage Mary's-hope, ten Westen door den weg langs het scheepvaartkanaal en ten Zuiden door de vestigingsplaats Totness.

Art. 3.

Aan het waterschap Totnesspolder worden in beheer en onderhoud overgedragen met alle daaraan verbonden lasten de volgende werken :

a. de dammen, loostrenzen en irrigatietrenzen, welke binnen het waterschap gelegen zijn, met de daartoe behoorende kunstwerken ;

b. de koker in de communicatie nabij het Lands-entrepôt, welke koker dient voor toevoer van irrigatiewater.

Art. 4.

Bij het Gouvernement blijven in beheer en onderhoud de loozingssluis naar zee en de loostrens van deze sluis zeewaarts, welke mede dienen voor de vestigingsplaats Totness, met dien verstande, dat het waterschap Totnesspolder naar evenredigheid bijdragen zal in de daaraan verbonden kosten van onderhoud en beheer.

Art. 5.

1. Deze verordening treedt in werking op een door den Gouverneur te bepalen tijdstip.

2. Met hare in werkingtreding vervalt de toepasselijkheid van de verordening van 13 Juni 1916 (G. B. 1917 No. 62) houdende regelen tot verzekering van de gemeenschappelijke belangen van de belanghebbenden bij de in Coronie gelegen plantagepolders ten aanzien van den Totnesspolder.

Gegeven te Paramaribo, den 10den April 1933.

RUTGERS.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 30sten December 1933.

De Gouvernements-Secretaris,

P. KIKKERT.

1933. No. 106.

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

VERORDENING van 29 December 1933 *tot tijdelijke korting van de pensioenen van gewezen Surinaamsche ambtenaren en onderwijzers bij het bijzonder onderwijs.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is de ten laste van de Surinaamsche openbare geldmiddelen toegekende pensioenen tijdelijk te verminderen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Koloniale Staten,

En gelet op het tweede lid van art. 50 van het Regeeringsreglement dezer kolonie,

vastgesteld onderstaande verordening:

Art. 1.

(1) Een tijdelijke korting van *vijf ten honderd* wordt toegepast op de, krachtens de daarvoor geldende regelen, aan gewezen Surinaamsche ambtenaren en onderwijzers bij het bijzonder onderwijs toegekende en alsnog toe te kennen eigen pensioenen.

(2) Daarbij worden in acht genomen de volgende bepalingen:

I. bedraagt het jaarlijksche pensioen *twee honderd en vijftig gulden of minder*, dan blijft de korting buiten toepassing;

II. de korting wordt op het bedrag van het jaarlijksche pensioen toegepast; nochtans zal, na de toepassing van de korting en behoudens het in punt III bepaalde, eenig jaarlijksch pensioen niet mogen dalen beneden het bedrag van *twee honderd en vijftig gulden;*

III. indien door denzelfden persoon meer dan één pensioen wordt genoten, wordt de korting berekend over het gezamenlijke bedrag dezer pensioenen; in zoodanig geval geldt het in de punten I en II bepaalde voor dit gezamenlijk bedrag en kan wijders de korting voor elk pensioen worden vastgesteld op een evenredig deel van het totaal bedrag der korting;

IV. het bedrag van de korting wordt naar beneden in centen afgegrond tot het naastgelegen twaalf-voud.

Art. 2.

De verschuldigde bijdragen voor weduwen- en weezenpensioenen worden berekend over de overeenkomstig artikel 1 dezer verordening verminderde pensioenen.

Art. 3.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den 1sten Januari 1934 en blijft van kracht tot den 1sten Januari 1936.

Gegeven te Paramaribo, den 29sten December 1933.
KIELSTRA.

De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 30sten December 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
P. KIKKERT.